

Giới thiệu Hạt Giống Tiến Hóa

CHÚ Ý: TRUYỆN CẨM TRẺ EM DƯỚI 18

Trái đất loạn lạc! Một ngôi sao chổi mang theo tác nhân tiến hóa và vào địa cầu thúc đẩy và thay đổi quá trình biến đổi của sinh vật một cách chóng mặt. Xác sống, quái thú, người biến dị dần xuất hiện ở khắp nơi.

Nhân vật chính của chúng ta nhận được một cửa hàng giao dịch đa vũ trụ, dựa vào khả năng của mình cố gắng sống sót, bảo vệ người thân và tìm kiếm câu trả lời cho tất cả.

Nếu bạn đã quá chán ngán với thể loại main não tàn, cuồng sát thì vào đây. NVC là người thông minh, cẩn thận, có trách nhiệm, có tình có nghĩa, hành động mạnh mẽ dứt khoát.

Truyện thể loại mạt thế 100% Thuần Việt nhé.

(*) Truyện này mình cũng khá tâm huyết nên hứa sẽ không Drop, tiến độ bình thường là 1 ngày/1 chương, lâu lâu sẽ bom, nếu bận việc thì khoảng 2 ngày/1 chương, nếu chậm lâu sẽ thông báo và có bù nha.

(*) Anh em nào cảm thấy hay, hợp khẩu vị có thể ủng hộ mình bằng cách bình luận, like, share, vote 10*... Đó là động lực rất lớn để mình ra chương mới. (Tác viết mà vào truyện thấy vắng hoe cũng buồn lắm)

(*) Nếu anh em nào cảm thấy không hợp thì vui lòng đóng và tìm truyện khác nha, đừng troll vote. Và trong truyện nếu mọi người cảm thấy có sai sót gì, hoặc có ý tưởng muốn đóng góp thêm vui lòng để lại cmt trong bình luận nha. Mình sẽ xem lại và chỉnh sửa cho phù hợp.

Chúc mọi người đọc truyện vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1-1: Lời hứa

“Bản tin khoa học: Kính thiên văn Hubble vừa phát hiện một sao chổi mới cực kỳ đặc biệt. Sao chổi có kích thước ước tính xấp xỉ gấp đôi mặt trăng, màu đỏ máu, thám trắc cho thấy sao chổi có thể cấu tạo từ chất lỏng, quỹ đạo bay của sao chổi này rất bất thường có thể do cấu tạo của nó, dự kiến sẽ bay ngang qua Hệ mặt trời trong năm tới. Các nhà khoa học đặt tên nó là Sao chổi đỏ ...”

“Tin thời sự khẩn cấp: Tại biệt thự Vạn Hoa, nhà của Chủ tịch thành phố Sài Gòn đang xảy ra một vụ bắt giữ con tin, tên khủng bố đang bắt giữ sáu con tin trong nhà Chủ tịch Nguyễn Quang Vinh, hiện chưa rõ danh tính của băng khủng bố này...”

Một chiếc xe mô tô thể thao màu đen dừng nhanh trước biệt thự Vạn Hoa, nơi đang bị phong tỏa bởi gần hai tá đội phản ứng nhanh và đội đặc nhiệm Trần Phương xuống xe bước nhanh về phía biệt thự.

“Tình hình như thế nào rồi, đồng chí Đạt?” Trần Phương vỗ vai vị trung tá đang chỉ huy đội đặc nhiệm bao vây căn biệt thự hỏi

“Chào đội trưởng, theo báo cáo của đội trinh sát và đội bắn tỉa, nghi phạm chỉ có một người, có mang súng và thuốc nổ, con tin có sáu người gồm hai người giúp việc, một lái xe, vợ chồng Chủ tịch Vinh và con trai ông ta, ông Vinh và con trai bị trói và buộc thuốc nổ ở phòng ngủ lầu một, những người còn lại đều bị trói ở sảnh, nghi phạm đang ngồi ở salon phòng khách”

“Hắn chỉ đích danh tôi đến đàm phán à?” Trần Phương nhẹ nhàng hỏi

“Vâng, cú điện thoại gọi cảnh sát trước đó là của Ông Vinh, có vẻ như hắn cho phép ông ta gọi, sau khi đội phản ứng nhanh và đội đặc nhiệm tới phong tỏa khu vực này hắn đã ra yêu cầu như vậy, thậm chí hắn đã mang loa theo sẵn”

“Được rồi, các đội đặc nhiệm chuyển ra bao vây vòng ngoài, cử một đội ra chặn đám phóng viên và người dân, đừng để có thương vong ngoài ý muốn, tôi sẽ vào đàm phán” Trần Phương trầm giọng nói

“Vâng thưa đội trưởng”

.....

Tiếng chuông cửa leng keng vang lên. Bên ngoài vang lên âm thanh của Trần Phương:

“Tôi là trung tá Trần Phương, đại diện cục cảnh sát đến đàm phán”

“Vào đi, cửa không khóa” Một thanh âm nhẹ nhàng vang lên

Trần Phương nhẹ nhàng đẩy mở cánh cửa.

“Ngài đến sớm hơn tôi nghĩ đấy”

Ngay salon phòng khách có một người thanh niên ngồi ở đó, một khẩu súng quân dụng đặt trên bàn, người thanh niên nhìn Trần Phương thản nhiên mỉm cười.

“Các người có thể đi rồi, ra ngoài nhớ khép cửa” Người thanh niên phẩy tay hướng bốn người đang bị trói trong sảnh nói.

Sau khi đưa bốn con tin ra ngoài, Trần Phương chậm rãi ngồi xuống salon đối diện người thanh niên. Đó là một chàng trai trẻ, tuổi tầm hai sáu, hai bảy gương mặt có phần điển trai, nét mặt bình thản, toát lên một vẻ bình tĩnh lạ thường, ông có cảm giác khá quen thuộc với khuôn mặt này nhưng không thể nhớ ra đã gặp ở đâu.

“Bố con ông Vinh vẫn chưa chết đâu, trong phòng ngủ lầu một đấy, ngài có thể qua kiểm tra nếu muốn” Người thanh niên rót một ly nước đưa qua cho ông nói.

“Cảm ơn, cũng không vội, tôi có thể gọi cậu là gì đây?” Trần Phương cầm ly nước nhấp một ngụm và hỏi

“Tôi tên Minh Đức ...”

Như một tia sáng lóe lên, Trần Phương chợt nhớ ra cảm giác quen thuộc này đến từ đâu

“Lê Minh Đức, hai mươi sáu tuổi, học sinh xuất sắc trường THPT Nguyễn Huệ, thủ khoa đại học kinh tế TP.HCM, nhưng không nhập học, hai mươi tuổi đi nghĩa vụ quân sự, đến năm hai hai tuổi được đặc cách gia nhập đội đặc nhiệm số bảy, là cậu đúng không?” Trần Phương chậm rãi nói

“Ông có trí nhớ tốt thật đấy, trung tá” Một nét ngạc nhiên hiếm hoi xuất hiện trên gương mặt Đức

“Tôi từng muốn kéo cậu về đội của tôi, tiếc là bị lão Trung hỏi giành trước” Trần Phương cười nói

Ngừng một lúc ông hỏi:

“Tại sao cậu làm việc này?”

“Đây là việc tôi phải làm” Đức nhìn thẳng vào mắt ông chậm rãi nói. Nét mặt anh nhanh chóng trầm xuống, không khí đột nhiên an tĩnh, anh nhìn ra hướng cửa sổ giống như đang suy tư điều gì, ánh mắt toát ra quang mang nhàn nhạt, như đang tưởng niệm.

Khẩu súng quân dụng đặt trên bàn ngay trước mặt Trần Phương, cảm giác như chỉ một cái vói tay có thể đoạt lấy nhưng ông không hành động. Ông biết người thanh niên nhìn như vô hại trước mắt có bản lĩnh thế nào. Đội đặc nhiệm số bảy tập toàn bộ những tinh anh trong quân đội, chuyên thực hiện các nhiệm vụ nguy hiểm, ít nhất cũng phải vượt qua đợt huấn luyện thể lực, cận chiến và sử dụng vũ khí với thành tích xuất sắc. Đức có thể được đề bạt lên làm tiểu đội trưởng chỉ trong ba tháng gia nhập cũng đủ hiểu sự nguy hiểm của anh ta.

“Ngài có tin vào công lý của luật pháp không, trung tá?” Đức đột nhiên hỏi

“Tôi là người chấp pháp, cuộc sống đôi lúc không công bằng nhưng tôi và nhiều chiến sĩ công an khác luôn nỗ lực để duy trì nó” Trần Phương nhẹ nhàng nói

“Tôi tin ngài, ngài là một cảnh sát tốt, trung tá ạ”

“Trung tá Trần Phương bốn mươi hai tuổi, ba đời xuất thân quân nhân, có thể nói là mẫu gia đình truyền thống vì nước, tốt nghiệp ưu tú trường Đại học cảnh sát nhân dân Tp HCM, đội trưởng đội hình sự đặc nhiệm số chín, trong mười lăm năm nhậm chức phá hơn 137 vụ án trong đó có hơn mười ba vụ trọng án, chịu đe dọa rất nhiều nhưng chưa bao giờ chùn bước, tôi thực sự rất khâm phục ngài đó” Đức nhìn khuôn mặt ngạc nhiên của Trần Phương mỉm cười nói

Im lặng một lát, Đức chậm chậm nhìn về hướng cửa sổ, bắt đầu kể:

“Tôi có một thằng bạn, tên Dũng, hai đứa nhà sát nhau, từ nhỏ lớn lên, hai thằng quậy phá nhất trường. Tôi là học sinh giỏi nó là học sinh cá biệt nhưng tôi biết nó thông minh chẳng kém gì tôi, chẳng qua nó không muốn học mà thôi.

Nhớ hồi hai thằng mới tập tành học võ chỗ ông nội tôi, đã từng gây sự choáng nhau với nguyên băng lớp trên, haha, nó đỡ cho tôi hai gậy, đầu vẫn còn dấu may sáu mũi đấy” Đức chỉ vào trán mình cười nói

“Lúc tôi nghỉ học làm thuê nuôi hai đứa em đi học đại học, cũng nó chôm tiền nhà cho tôi mượn, tôi từ chối, nó đi phụ hồ cho mấy nhà bên cạnh đưa tiền cho tôi, tôi còn nhớ lúc nó cầm tiền qua, trên còn nguyên dấu vữa chưa khô, nó nói: Nếu không xem nó là bạn thì đốt đi cũng được”

“Nó vốn là con một, nhà khá giả chưa từng phải làm gì nặng nhọc, nhưng đợt đó nó đã tự tay kiếm tiền để giúp tôi”

Trần Phương im lặng ngồi trên ghế lắng nghe.

“Lúc tôi mới được đề bạt lên tiểu đội trưởng đội đặc nhiệm số bảy, tôi và nó đi nhậu chúc mừng. Nó dẫn theo bé Loan, người yêu của nó, nói ra mắt tôi, hai đứa tính cưới vào cuối năm. Hôm đó có một thằng công tử đến gây sự, xàm sỡ bé Loan, đương nhiên là thằng đó và hai đứa đi theo ăn đủ đòn, trước khi đi còn hăm dọa sẽ không bỏ qua. Tôi và nó không quan tâm lắm, nhưng có lẽ đó là sai lầm lớn nhất của tôi” Đức trầm giọng nói

“Hai ngày sau, tôi nhận được tin, nó bị người đánh nhập viện, xương tay chân toàn bộ bị đánh gãy, đầu bị khâu bảy mũi, gãy ba xương sườn, cột sống bị tổn thương. Bác sĩ bảo may lắm thì nó mới có thể đứng lên được. Lúc tôi đến, nó bảo người nhà ra ngoài và kể lại tôi nghe chuyện xảy ra đêm đó.”

“Nó bị năm thằng chặn đánh, tay chân bị đánh gãy, năm thằng cường hiếp bé Loan trước mặt nó. Cầm đầu đám đó chính là thằng công tử gây sự hôm trước, cũng là quý tử của Chủ tịch thành phố, đang ở trong phòng ngủ lầu một đấy. Ông có thể hiểu được cảm giác của thằng bạn tôi lúc đó không trung tá?”

Đức ngược mắt lên nhìn thẳng vào Trần Phương. Trong giọng nói đều đặn trầm tĩnh đó, ông nghe ra được sự phẫn nộ của Đức.

“Không chịu nổi cú sốc đó, bảy ngày sau, bé Loan tự sát, thằng Dũng nghe tin uất ức mà chết. Bác sĩ nói là do tăng huyết áp cộng chấn thương quá nặng”

“Tôi rất tiếc” Trần Phương khó khăn nói.

“Khi công an vào việc điều tra, ông biết kết quả thế nào không, trung tá?”

Đức nghiêm túc nhìn ông hỏi. Trần Phương im lặng

“Vụ án đó khép lại rất nhanh. Hai thằng trong đám đó ra đầu thú, phản tội cố ý gây thương tích, về việc cưỡng gian không có chứng cứ xác thực nên được bỏ qua, thêm tình tiết giảm nhẹ, án phạt ba năm, thực tế ngồi tù hai năm lẻ hai tháng, xét vào diện cải tạo tốt, đi vào cùng một ngày, đi ra cùng ngày nốt, lúc trong tù thoải mái chẳng khác nào bên ngoài”

“Đức”. Trần Phương nhích người về phía trước: “Cậu hãy nghe tôi nói, tôi biết luôn có những tên khốn lộng quyền, luôn có những chuyện không công bằng, nhưng hãy dừng việc này lại, tôi có thể giúp cậu đòi lại công bằng cho bạn cậu ....”

Đức gơ tay cắt ngang lời ông nói:

“Bố mẹ thằng Dũng chống án yêu cầu điều tra lại, ông biết kết quả là gì không?”

Trần Phương ngẩn người, im lặng.

“Kháng án bị bác bỏ, nhà hai bác cũng bị đốt, còn chịu uy hiếp tử vong, tôi yêu cầu tham gia lật lại vụ án, kết quả là bị đuổi khỏi ngành, còn bị vu cáo buôn hàng trắng, nếu không nhờ sếp Trung giúp thì có lẽ tôi còn bóc lịch thêm vài năm.”

Trần Phương đỡ đầu, ông nắm chặt tay, một cảm giác thật bất lực dâng lên trong lòng.

“Tôi biết ông có ý tốt trung tá, tôi cũng biết trong ngành cũng có nhiều người như ông, tôi cũng muốn tin tưởng rằng chuyện như của thế này sẽ ngày càng ít đi, tương lai sẽ tốt đẹp hơn. Nhưng ... Nó là bạn tôi, luật pháp không thể đòi lại công bằng cho nó thì tôi sẽ làm.”

Trầm mặc một lúc, Trần Phương hỏi:

“Tại sao lại là tôi?”

Đức rút ra một tập hồ sơ và một cái USB nhỏ đặt trên bàn

Trần Phương cầm lấy tập hồ sơ, lật ra vài trang, sắc mặt ông đại biến: “Đây là ...”

“Chứng cứ, danh sách nhân chứng, bảy vụ tham nhũng ở những công trình trọng điểm, bảo kê cho đường dây mua bán thuốc phiện, bảo kê đường dây bán dâm và mua bán người qua biên giới của quý chủ tịch thành phố. Công sức ba năm của tôi đấy” Đức nâng ly lên uống một ngụm nhẹ nhàng nói.

“Đưa những tội ác này ra ánh sáng sẽ rất khó khăn, dính líu rất nhiều, tôi không nghĩ ai dám làm việc này ngoài ông cả, trung tá ạ”

“Ông có thể bắt tôi được rồi đó” Đức cầm khẩu súng quân dụng trên bàn đưa cho Trần Phương cười nhẹ nói

Trần Phương cầm lấy khẩu súng, ông trầm mặc rút ra chiếc còng số tám khóa tay người thanh niên trước mặt. Trong lòng ngổn ngang nhiều suy nghĩ, lần đầu tiên ông cảm thấy nghi ngờ về lý tưởng của bản thân mình.

“À, ông có thể sẽ muốn gọi xe cấp cứu đây” Đức quay đầu lại nói trên đường đi ra

Trong phòng ngủ lầu một, Trần Phương nhanh chóng tìm thấy chủ tịch thành phố Phạm Quang Vinh, con trai ông ta cùng bốn người thanh niên lạ mặt, không ai chết. Tất cả đều bị thương tích giống nhau, xương tay chân toàn bộ bị đánh gãy, hạ thân tổn thương nặng, gãy ba xương sườn. Khi rút giẻ trên

miệng ra cả năm người đều kêu la thảm thiết, vết máu vương vãi khắp nơi trong phòng ngủ.

Cầm sắp hồ sơ trên tay, nhìn chiếc xe cấp cứu đi xa dần, Trần Phương ngẩn ngơ nhiều suy nghĩ.

.....

Hai tháng sau, tại nhà giam Chí Hòa

Trần Phương ngồi đối diện với Đức qua tấm song sắt. Sau một hồi im lặng, ông bắt đầu mở lời:

“Bản án của cậu, chắc cậu cũng đã biết kết quả rồi?”

“25 năm, cũng không tệ lắm, ít hơn dự đoán của tôi”

Dừng lại một lúc, Ông tiếp lời:

“Cục điều tra trọng án đã vào cuộc, Phạm Quang Vinh đã xong rồi”

“Vụ này lớn đấy, ông nên cẩn thận một chút” Đức nhẹ nhàng nói

“Tôi đã mặc chiếc cảnh phục này thì cũng phải xứng đáng với nó chứ, không thể để cậu coi thường cảnh sát nhân dân mãi được” Trần Phương nở nụ cười khô khốc

Đức cũng nở nụ cười, gương mặt bình thản, nói ra lời nói chân thật từ đáy lòng:

“Cảm ơn ông”

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Đếm ngược

“96 ... 97 ... 98 ... 99 ... 100”

Phòng biệt giam số 3, trại giam Chí Hòa, trong không gian tối đen không một chút ánh sáng, Đức bám vào thanh xà ngang tập bài hít xà đơn trong ngày của mình. Bị nhốt trong một gian phòng tối hoàn toàn lâu ngày rất dễ làm người ta mất đi cảm giác về phương hướng và chịu các tác động tâm lý. Vận động là cách tốt nhất để giải tỏa, ngoài ra đó cũng là một thói quen lâu ngày từ khi còn trong quân đội của Đức.

Nhẹ nhàng thả tay ra khỏi thanh xà ngang rơi xuống đất, thở ra một hơi dài. Cũng gần một năm đã trôi qua kể từ ngày đó, cuộc sống trong tù trôi qua kể ra cũng không tệ lắm. Đức mỉm cười tự giễu.

Thực ra buồng giam chính của Đức cũng không phải là buồng biệt giam này, nó là một gian phòng góc hắt hoi có thêm ba người bạn chung phòng để miễn. Hai thằng cướp giật và một thằng nhóc phạm tội giết người trong tình trạng kích động mạnh, do bố dượng say xin đánh đập lâu ngày mà ra cả. Khổ nỗi mấy ngày trước phòng lại đổi người, hai thằng cướp giật cái tạo tội được đi sớm, thay bằng hai thằng trong băng buôn hàng trắng của Bảy lẻ ngày xưa từng bị Đức tóm cổ.

Đánh nhau một trận chào hỏi là coi như không thể thiếu, kết quả hai thằng đi trạm xá còn Đức thì bảy ngày trong phòng biệt giam. Hôm nay là ngày thứ bảy, cũng sắp được ra rồi.

Đức xuống tấn đi lại một lượt bài Yến Phi quyền (*), món võ ngày xưa cùng thằng Dũng học ở chỗ ông Nội.

Bất chợt, Đức nhận thấy một luồng ánh sáng chiếu vào từ phía sau.

“Đáng lẽ còn khoảng nửa giờ nữa mới đúng chứ nhỉ”

Đức chậm chậm mở mắt quay lại nhìn, cửa phòng biệt giam vẫn đóng kín chưa hề mở. Ánh sáng chói trắng phát ra từ một vật thể hình cầu. Vật thể chiếu ánh sáng bao phủ lấy Đức, từ quả cầu phát ra những chuỗi âm thanh kỳ lạ ngắt quãng.

Quả cầu đột nhiên lao nhanh đến bám vào tay Đức, một cảm giác bỏng rát truyền tới như dúi hẳn một cây đuốc vào tay khiến hần sườn nửa hét lên.

“Đồng bộ ngôn ngữ .....Phát hiện cấu trúc ADN sinh vật .... Bắt đầu kết nối ....Quét hình sinh vật”

“Sinh vật có đủ trí thông minh, có thể hình thành liên kết ... Bắt đầu hình thành liên kết .....ký ức .... Hạt giống tiến hóa .....Ngôn ngữ .....”

Cái đầu đau như búa bổ và hàng loạt âm thanh ngắt quãng truyền tới trước khi hắn kịp suy nghĩ bất cứ điều gì. Đức dựa hẳn vào tường, hai tay ôm lấy đầu.

“Chuyện quái gì đang xảy ra vậy?”

“Xin chào anh Lê Minh Đức” Một giọng nói máy móc nhẹ nhàng vang lên trong đầu khiến Đức giật nảy mình.

“Ài, tại sao lại ở trong đầu tôi?” Đức lạnh giọng hỏi

“Giải thích mọi chuyện với anh sẽ mất rất nhiều thời gian, thế này cho nhanh nhé”

Vừa dứt lời, một cảm giác đau đầu gấp đôi cảm giác vừa rồi xuất hiện, từng dòng thông tin hiện lên trong đầu không dứt khiến Đức có cảm giác đầu mình muốn nổ tung. Đức cúi người thở dốc, ôm đầu, cố gắng hít từng ngụm không khí, kèm chế con đau và duy trì tỉnh táo.

Sau khi cơn đau đầu qua đi, những tin tức hiện lên trong đầu dần trở nên rõ ràng hơn. Đức vuốt nhẹ cánh tay trái nơi quả cầu ánh sáng bám vào tay, một chiếc vòng đeo kim loại trắng bạch kim xuất hiện ở đó, cảm giác mát lạnh của kim loại truyền tới.

“Đây không phải mơ” Đức lầm bầm

Theo những thông tin hiện lên trong đầu, chiếc vòng trên tay Đức là một cửa hàng giao dịch số hiệu AX51, chi nhánh thiên hà ZT07 thuộc tập đoàn giao dịch đa vũ trụ M.T.C (Multiverse trading corporation). Tập đoàn M.T.C là tập đoàn thương mại duy nhất được cộng đồng đa vũ trụ chấp thuận cho phép thực hiện các giao dịch trao đổi mua bán hàng hóa, dịch vụ, tri thức giữa các vũ trụ khác nhau.

Người nhận được chiếc vòng là Người giao dịch (Trader) sẽ được phép truy cập vào mạng lưới hàng hóa, tri thức của đa vũ trụ để mua đồ trong quyền hạn cho phép. Có quyền từ chối, nếu từ chối chiếc vòng sẽ tìm kiếm một thực thể thông minh khác làm Trader.

Ngoài điều đó ra, những tin tức hiện lên trong đầu Đức còn cho biết một thông tin hết sức khẩn cấp. Sao chổi đỏ mà các nhà thiên văn dự đoán một năm trước đây sẽ bay ngang hệ ngân hà thực ra không chính xác lắm, nó sẽ đâm thẳng vào trái đất, tên gọi của nó cũng không phải là sao chổi đỏ mà là hạt giống tiến hóa.

Hạt giống tiến hóa gồm vật chất tối và phóng xạ sẽ bao trùm bầu khí quyển trái đất tạo ra sự biến đổi toàn cầu. Như tên gọi của nó, hạt giống tiến hóa sẽ thúc đẩy các sinh vật trên trái đất tiến hóa thành dạng sống cao cấp hơn, đó cũng là lý do tại sao chiếc vòng tay này lại ở đây, để giao dịch lấy những thứ giá trị sắp xuất hiện này.

Tiến hóa không phải lúc nào cũng là con đường màu hồng cho tất cả. Sẽ có đảo thái, sẽ có thất bại, và nhiều điều kinh khủng xảy ra. Theo dự báo mô phỏng của M.T.C dựa trên kết quả của các hành tinh tương tự, phóng xạ và vật chất tối sẽ ảnh hưởng đến các sinh vật trên Trái Đất theo ba hướng chính:

- Thể lây nhiễm (Xác sống, zombie) Sinh vật tiến hóa thất bại, kết cấu não bộ bị phá hủy chỉ còn bản năng ăn uống, cơ thể sinh ra virus có tính lây nhiễm cao. Tỷ lệ dự kiến là vào khoảng 20%
- Thể tiến hóa: Sinh vật mở được khóa tiềm năng giới hạn của cơ thể trở nên mạnh mẽ hơn và đạt được các khả năng đặc biệt.
- Thể đột biến: Cấu trúc gen cơ thể bị biến đổi, hoặc đánh thức các mã gen ẩn. Cơ thể sinh vật bị biến đổi. Dạng thường gặp: Ma sói, ma cà rồng, người bán thú ...

Trong đó giai đoạn đầu thể lây nhiễm sẽ có uy hiếp lớn nhất, tỷ lệ tiến hóa thất bại xấp xỉ 20% mặc dù không phải quá lớn, nhưng thể lây nhiễm có tính lây lan rất mạnh. Tương tự như phim về xác sống, zombie, thầy ma các loại.

“Thời gian dự kiến va chạm: 6 giờ 23 phút” Nhìn lên chiếc vòng đeo trên tay, Đức thì thào nói.

“Anh Thành” Đức gõ mạnh cửa phòng biệt giam gọi người giám ngục bên ngoài.

“Có chuyện gì?” Một thanh âm lười nhác đáp lại từ bên ngoài

“Em muốn sử dụng quyền gọi điện thoại tháng này” Đức chậm rãi nói

(*) Yến Phi Quyền: Cho những ai chưa biết, đây là một bài võ cổ truyền Tây Sơn Bình Định của Việt Nam, tương truyền là được Vua Quang Trung sáng tạo ra dựa vào động tác bay, lướt nhẹ nhàng của chim yến

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Chuẩn bị và bắt đầu

“A lô, Hiếu nghe”

“Anh hai nè, hai đứa dạo này thế nào rồi?”

“Anh hai, tụi em vẫn khỏe, bé Lan kỳ vừa rồi còn được học bổng đó, anh được gọi cho tụi em rồi hả, anh thế nào rồi?” Giọng nói gấp gáp có phần mừng rỡ vang lên

“Anh vẫn ổn, anh gọi có chuyện quan trọng, nghe kỹ những lời anh sắp nói” Đức trầm giọng nói

“Em nghe đây” Nghe ra sự nghiêm trọng trong giọng nói của Đức, giọng nói đầu dây kia trở nên rụt rè hơn

“Em lập tức gọi bé Lan về nhà ngay, dù đang làm bất cứ việc gì cũng vậy. Hai đứa có hai tiếng đồng hồ kể từ bây giờ để mua nhiều đồ ăn và nước uống nhất có thể để trong phòng, tốt nhất đồ ăn có thể để lâu được, khóa kín cửa phòng, tắt cửa chính và cửa sổ lại, không được mở cửa cho bất kỳ ai trừ anh ra, hiểu không?”

“Nhưng ... có chuyện gì vậy anh hai?” Giọng nói đầu dây ngập ngừng hỏi

“Anh không có thời gian để giải thích, việc này rất khẩn cấp, bây giờ em phải làm ngay, được không?”

“Được, em sẽ đi gọi bé Lan” Sau một lát ngập ngừng, thằng Hiếu nhẹ giọng đáp

“Hai đứa phải biết bảo ban nhau đó” Đức cúp điện thoại và nhìn qua chiếc vòng trên tay mình “Còn 4 giờ 13 phút”.

Theo dự kiến Hạt giống tiến hóa sẽ va chạm với trái đất vào tầm giờ ăn trưa. Đức thở nhẹ một hơi, bị nhốt trong phòng giam lúc mọi thứ xảy ra sẽ là điều tệ nhất. Theo quy định của trại giờ ăn trưa các phạm nhân sẽ được ngồi ở phòng ăn chung. Đức nhắm mắt lại mừng tượng một lần nữa toàn bộ trại giam.

Trại giam chí Hòa được xây theo kiểu bát quái, chia làm sáu dãy A,B,C, D, E, F mỗi dãy có năm tầng, nhà ăn ở dưới cùng, ở đây hiện có hơn hai trăm phạm nhân, gác ngục tầm năm mươi người. Cách trại giam hai dãy nhà là doanh trại huấn luyện quân đội đồng thời cũng là nơi trú đóng của đội đặc nhiệm số 9 và đội phản ứng nhanh. Đây là cách sắp xếp cũ từ thời Pháp thuộc để đề phòng tù nhân bỏ trốn.

Kho vũ khí được đặt ở lầu ba khu C, từ nhà ăn khu D nơi Đức đang bị giam cần đi qua hai chốt bảo vệ và ba tầng lầu. Để thoát ra và trở về nhà, nhất là trong tình trạng hỗn loạn sắp tới vũ khí là không thể thiếu. Chìa khóa qua cửa nằm trong tay Hoàng béo, giám ngục.

“Nghĩ gì mà trầm tư quá vậy anh Đức” Một giọng nói vang lên cắt ngang dòng suy nghĩ của Đức.

Nhóc Tiến, bạn chung phòng giam của Đức. Kể ra thì cũng khá là tội nghiệp, nó là học sinh giỏi nhiều năm liền của trường trung học Nguyễn Khuyến. Thằng nhóc lớn lên cùng ông bố nghiện rượu, cả ngày nằm ở nhà trông vào mấy đồng tiền bán đồng nát của vợ và mua rượu, khi không có rượu uống thì quay sang đánh đập hai mẹ con nó. Một lần đi học về chứng kiến mẹ nó bị đánh nguyên một chai rượu vào đầu chảy máu bất tỉnh, thằng nhóc chạy thẳng vào bếp cầm con dao đâm chết ông bố, và kể từ đó nó vào đây. Nó thường xuyên bị hai thằng chung phòng giam bắt nạt, đánh đập, đến khi Đức vào thì mới không bị đánh nữa, nên thằng nhóc rất kính trọng Đức.

Đức quay sang nhóc Tiến, nhìn chăm chú vào nó đến khi thằng nhóc bắt đầu sợ thì hỏi:

“Có xem phim zombie bao giờ chưa Tiến?”

“Xem rồi chứ anh, em khoái nhất Bộ Vùng đất quỷ dữ đó” Thằng nhóc cười hi hi trả lời

“Nếu bây giờ có zombie xuất hiện, thì chú mày sẽ làm gì?” Đức nhìn nó nghiêm túc hỏi

“Em sẽ bám sát theo anh thôi, đi với anh là an toàn nhất rồi” Nó cười cười

“Đi với anh, thì chú mày sẽ chết sớm hơn đó”

“Tìm chỗ ẩn nấp, thức ăn dự trữ, đánh vào đầu tụi nó, và quan trọng nhất là .... Đừng để bị cắn” Đức xoa đầu nó nói.

.....

Trạm kiểm soát không gian NASA số 85

Phòng quan sát vệ tinh

Trạm kiểm soát có tất cả năm phi hành gia, ba nam hai nữ, là những thành viên kinh nghiệm từ NASA, có nhiệm vụ thu thập thông tin từ kính thiên văn Hubble, và thực hiện các nhiệm vụ nghiên cứu quan sát ngoài không gian.

“Sully, hết tháng này chúng ta về lại mặt đất rồi, cậu có dự định gì chưa?” Một chàng trai tóc nâu, người gốc Mỹ hỏi

“Chắc mình sẽ cùng Sam đi du lịch Đông Nam Á một chuyến xả stress, cậu thì sao hả?” Cô gái cười nói

“Trước hết, thì phải tụ tập với mọi người nhậu một trận cho đã cái đã, uống thuốc dinh dưỡng ở nơi này ba tháng muốn hết cảm giác với đồ ăn luôn rồi, haha” Mọi người trong phòng cùng cười to.

Đột nhiên một người trong phòng nhìn qua ngoài cửa quan sát, thốt lên hoảng hốt:

“Cái gì vậy?”

Cả bốn người còn lại vội vàng nhìn qua, đồng thanh thốt lên: “ Blood Comet” (Sao chổi đỏ)

“Sao nó lại ở đây được, chẳng phải theo dự báo nó sẽ bay ngang qua sao Mộc trong tháng tới hay sao?” Âm thanh hoảng sợ vang lên

Ngoài cửa không gian, một khối vật thể hình cầu màu đỏ máu kích cỡ ngang với mặt trăng chậm chậm bay tới hướng về Trái Đất, nhìn qua cửa kính nó đẹp một cách chết người, long lanh ánh đỏ và những ánh chớp lấp lóa bên trong.

Trong sự ngỡ ngàng của năm người, sao chổi đỏ va chạm vào bầu khí quyển.

“Ôi Chúa ơi”

Không có va chạm mạnh, bốc cháy hay nổ tung như tưởng tượng, nó tựa như một giọt nước tan ra chậm chậm trong khí quyển, và nhanh chóng tan ra bao phủ khắp Trái Đất. Cả bầu khí quyển nhanh chóng bị nhuộm đỏ, đầu đó phía dưới thì thoáng lóe ra những ánh chớp sáng lấp lánh

Một khung cảnh đẹp để mang màu sắc đầy chết chóc.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Hỗn loạn

12 giờ 17 phút

Nhà ăn Khu D, trại giam Chí Hòa

Một bữa ăn thường ngày tại trại giam. Hơn hai mươi lăm phạm nhân được ăn chung ở nhà ăn và có một giờ đồng hồ được xem ti vi chung, cũng chỉ là mấy tin thời sự trong nước, tin tức quốc tế. Nhưng so ra với việc nằm bó trong nhà giam thì hầu như ai cũng muốn ra đây.

Tính ra thì, đây là thời gian yên ổn nhất trong tù với tất cả mọi người. Ít ai muốn gây sự đánh nhau lúc này, còn giành đồ ăn, thôi xin miễn đi, cơm trong đây chỉ có nhắm mắt nuốt vào cho qua bữa mà thôi, trừ khi có ai được hối lộ từ người nhà đưa vào cái thiện.

Thức ăn mặc dù khó nuốt nhưng Đức vẫn ngồi ăn ngon lành, thời gian sắp tới không ai biết chuyện gì sẽ xảy ra, đảm bảo thể lực vẫn tốt hơn.

Ăn xong bữa trưa, uống một ly nước, Đức nhìn lại chiếc vòng trên tay mình.

“Cũng đến lúc rồi”

.....

“Bọn mày nhìn kia, cái gì vậy?” Hai phạm nhân ngồi cạnh cửa sổ nhìn ra ngoài trời kêu lên.

Bầu trời đột nhiên tối lại, màu trời xanh bị nhuộm một màu đỏ rực, kèm theo những tia chớp lấp lóe khắp nơi. Ti vi bị nhiễu, các bóng đèn chập chờn rồi tắt phụt, theo sau là những tiếng la hét ồn ào, hỗn loạn. Phạm nhân tranh nhau ủa ra sân, các giám ngục rút dùi cui điện ra cản lại.

Nhân lúc hỗn loạn, Đức nhanh chóng tiếp cận Hoàng béo, giả vờ va vào người hắn và lẹ tay tháo chìa khóa.

Thời gian không có nhiều, theo dự báo mô phỏng của MTC, vật chất tối và phóng xạ trong các đám mây đỏ sẽ nhanh chóng kéo tới tác động lên tất cả mọi sinh vật sống xung quanh. Các cá thể tiến hóa thất bại bị biến thành thể lây nhiễm có thể tính theo đơn vị từng phút. Sau đó, khỏi phải nói cũng biết sẽ là một tràng tai nạn đối với cả thế giới.

Tranh thủ lúc mọi người đều dồn ra sân, Đức mở khóa, lách vào cánh cửa lên tầng hai, chạy thẳng qua khu C.

Vừa mở ra cánh cửa lầu ba khu C, đối diện là hai giám ngục đang mãi nhìn lên bầu trời, cả hai đều ngỡ ngàng, lập tức rút dùi cui ra chỉ vào Đức:

“Mày làm sao lên đây được, giờ hai tay lên thẳng khôn”

Đức từ từ giờ hai tay lên, chậm rãi nói: “Xin lỗi nhé”

Vừa dứt lời, Đức lập tức động, tay trái gạt dùi cui điện qua bên và xoay người giật chỗ vào gáy giám ngục bên phải.

Dựa vào người giám ngục đang choáng đờn, Đức đập mạnh vào người giám ngục bên phải xô vào người còn lại, khi người kia chặt vật gạt ra, Đức nhanh chóng bồi thêm một cú vào chân thủy (*). Hai người lập tức gục xuống.

Cúi xuống nhặt chùm chìa khóa, lấy hai khẩu súng lục, từ trên người hai giám ngục, giắt vào túi, Đức mở cửa vào lầu ba khu C, vào phòng cất giữ vũ khí.

Trong phòng đã mất điện, tối om, Đức mở cửa sổ, để ánh sáng đỏ chiếu vào phòng. Kho vũ khí ở đây không có trang bị các loại vũ khí mới như cho các đội đặc nhiệm, chỉ có một số súng trường, súng lục, AK 47, lựu đạn, túi cứu thương. Hầu như rất ít được sử dụng, tuy nhiên cũng được bảo trì khá tốt.

Đức lấy một bộ quần trang thay cho bộ đồ sọc trắng đang mang trên người, lấy một túi ba lô quân dụng, chọn một khẩu Ak47 được bảo trì khá tốt, năm băng đạn, hai khẩu súng lục, sáu băng đạn, năm quả lựu đạn, kèm theo một hộp thuốc cứu thương.

Mang ba lô trên người, tháo và kiểm tra chốt đạn khẩu AK 47, Đức chạy ra hành lang. Phía bên trái là hướng về nhà xe của trại giam, hướng bên phải là về nhà ăn khu D.

Đức thở dài chạy xuống cầu thang bên phải.

(*): Chấn thủy: Vị trí chính giữa bụng, dưới xương sườn, có khả năng gây choáng thậm chí tử vong nếu bị đánh mạnh

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Hỗn chiến ở nhà ăn

Nhà ăn khu D

Mọi thứ chìm trong hỗn loạn.

Từ khi bầu trời bắt đầu đổi màu đỏ, chỉ sau đó vài phút đã có những người đầu tiên ngã xuống, thất khiếu chảy máu, khiến mọi người xung quanh cực kỳ hoảng sợ. Gác ngục vội vã gọi nhân viên y tế để kiểm tra cứu chữa.

Những người đó đều được xác nhận là đã chết, không còn dấu hiệu sự sống. Khi các nhân viên y tế đưa túi đựng xác ra để đưa lên cáng, những xác chết bỗng nhiên cử động, đôi mắt mở rộng, chuyển sang màu đỏ, hé hàm răng vàng lóm chồm dậy bọt máu, cắn xé những người xung quanh.

Những người bị cắn, sau đó ít phút lại bắt đầu quay sang cắn xé những người đang cố gắng giúp đỡ họ. Tình hình dần vượt quá tầm kiểm soát, gác ngục và phạm nhân loạn thành một đoàn, những xác sống lao ra tấn công khắp nơi.

Tiến nằm trốn dưới chân bàn ăn, xung quanh là những tiếng la hét, cắn xé, âm thanh khủng khiếp đầy tuyệt vọng của những người bị cắn nát cổ họng, những vũng máu tanh tươi tung tóe khắp nơi, kèm theo những mảnh vỡ nội tạng và da thịt con người.

Khi nhìn thấy những người đầu tiên ngã xuống, nhớ đến lời nói đầy nghiêm túc của Đức, khiến trong lòng nó đã có linh cảm không lành. Và lúc các xác chết vùng dậy cắn người, nó lập tức trốn xuống chỗ bàn ăn kín đáo nhất, kê ghế và các khay ăn lên.

“Râm.. âm”

Hai xác sống đè một gác ngục xuống ngay chỗ bàn của nó trốn, tiếng bàn ghế vỡ vụn vang lên, nó còn kịp nhìn thấy gương mặt đầy đau đớn của viên gác ngục đang cố giờ tay về phía nó trước khi cổ họng bị xé toang.

Sau khi xé xác viên gác ngục, hai xác sống quay sang hướng nó chồm tới. Hoảng hồn, Tiến vội vàng bò dậy, phang mạnh chiếc ghế vào mặt con xác sống gần nhất, chạy bán sống bán chết ra cửa nhà ăn.

Cửa khóa. Nó vùng vẫy cố đập cửa trong tuyệt vọng, sau lưng là ba con xác sống đang tiến lại gần, nó chộp lấy một cái khay đồ ăn đưa lên đập vào mặt con xác sống gần nhất. Cái đầu con xác sống chỉ hơi lệch qua một bên, sau đó lại tiếp tục vồ tới, hai tay bấu chặt người nó, nhe hàm răng đầy máu tươi lênh láng, một mùi tanh hôi phả vào mặt nó.

“Đoàng, đoàng”

Tiếng súng vang lên, một mảnh máu tươi tanh tưởi kèm cả dịch não nhòn nhọt phun vào mặt Tiến. Đầu con xác sống trước mặt nổ tung. Tiếp sau là hai con gần đó cũng ngã xuống trước làn đạn.

Đức cầm khẩu AK 47 xoay người xả từng loạt đạn nhắm thẳng vào đầu những con xác sống gần đó.

“Còn sống không nhóc, mở cửa đi?” Đức kéo thẳng Tiến qua cánh cửa, đưa chìa khóa cho nó, và rút ra một băng đạn mới thay vào súng.

Cố gắng nén cảm giác buồn nôn trong bụng, Tiến lóng ngóng lấy chìa khóa mở cửa.

Trong phòng ăn chỉ còn hơn tám người đang cố gắng chống đỡ. Đức la lớn:

“Chạy qua bên đây đi”

Vừa nói, Đức vừa lao ra, khẩu súng trên tay không ngừng nhả đạn. Thẻ lấy nhiễm này chỉ mới ở giai đoạn đầu, tốc độ và sức mạnh của chúng chỉ ngang ngửa một người bình thường khi còn sống. Với khoảng cách gần cỡ này, hầu như mỗi loạt đạn của Đức đều có xác sống ngã xuống.

Giơ chân đạp mạnh vào một xác sống phía trước, Đức kéo người trước mặt ra khỏi con xác sống đang bám vào, nã súng vào đầu nó.

“Không sao chứ Anh Thành?” Đức lấy tiếp một băng đạn ra thay vào súng và hỏi

“Không sao .... Cảm ơn” Thành thở dốc, đáp lại

Thành trước đây là tiểu đội trưởng trong đội phòng chống tội phạm ma túy, sau một vụ điều tra vào một băng đảng bán ma túy được Phạm Quang Vinh bảo kê, thì bị giáng chức về làm giám ngục ở đây. Thành đối xử khá tốt với Đức, thư từ, điện thoại cho mấy đứa em, thậm chí thỉnh thoảng còn được Thành lên dẫn đi uống trộm vài chung rượu.

Đức rút khẩu súng lục trong ba lô và hai băng đạn đưa cho Thành, chỉ về hướng cửa nhà ăn đang mở:

“Anh qua bên kia đi, giữ cửa bên đó, bắn vào đầu bọn nó”

Dứt lời, Đức tiếp tục bắn nhắm vào mấy con xác sống đang lao tới. Trong nhà ăn chỉ còn khoảng mười sáu, mười bảy con, dưới làn đạn của Đức nhanh chóng gục xuống.

Bên ngoài, những con xác sống từ trong sân, và nhà ăn khác nghe tiếng súng nổ ào ào lao vào. Đức vội vàng lao ra, đóng chặt cửa, lấy hai cái bàn và chiếc riêu cứu hỏa chèn vào.

Xong đâu đấy, Đức quay lại, trong phòng còn lại khoảng sáu người, vẻ mặt còn chưa hết bàng hoàng vì sống sót sau tai nạn, một người trong số đó còn cúi người nôn thốc tháo.

Nhìn một loạt những người xung quanh đang dần tụ tập lại cửa phòng ăn lên lầu, Đức chậm chậm đi bộ qua. Đột nhiên, Đức rút khẩu súng lục dưới đai lưng nã súng thẳng vào một tên phạm nhân sống sót gần đó, đầu hắn nổ tung như quả dưa hấu khiến mọi người xung quanh hoảng hốt hét lên.

“Đức, làm cái gì thế?” Thành và nhóc Tiến la thất thanh.

Đức lật vai áo xác chết lên, chỉ vào dấu răng:

“Hắn bị cắn rồi.”

Đức đeo lại khẩu AK 47 lên vai, xốc ba lô, đến trước mặt Thành:

“Kho vũ khí trên lầu ba, đây là chìa khóa, mọi người nên tìm chỗ kiên cố ẩn nấp cố thủ đi, đội phản ứng nhanh cách đây khá gần, tiếp viện sẽ nhanh chóng đến thôi”

“Vội lại, Anh lo cho thằng nhóc này hộ em” Chỉ vào Tiến, Đức nói

Mắt thẳng Tiến đỏ hoe nhìn Đức, từ nhỏ đến giờ nó mới có cảm giác được che chở của một người anh trai:

“Cảm ơn anh Đức”

Đức ôm khẩu súng, bước ra cửa phòng ăn chạy qua hành lang bên trái hướng về bãi giữ xe.

Thành rút ra một chiếc chìa khóa trên người ném cho Đức:

“Chiếc mô tô xanh 47H678 xin nhất bãi xe đó, nhớ trả xe lại cho anh”

Chụp lấy chùm chìa khóa, Đức mỉm cười: "Bảo trọng"

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Đường về xa xăm

Bầu trời đỏ rực, từng ánh chớp trắng lóe ngang bầu trời kèm theo tiếng sấm ầm ầm, gió thổi mạnh kéo theo từng đợt bụi bặm, thậm chí thỉnh thoảng còn xuất hiện lốc xoáy cỡ nhỏ.

Trên đường, dòng người lâm vào cảnh hỗn loạn, xác sống lang thang, tiếng la hét vang lên khắp nơi, xe cộ chật cứng bị bỏ rơi trên đường.

Những người sống sót sau tai nạn đổ xô vào các tòa nhà, tiếng rượt đuổi, gào thét, cấn xé, những âm thanh la hét tuyệt vọng, những sinh mạng nhanh chóng kết thúc, rồi lại đứng dậy hòa vào đám xác sống truy đuổi những kẻ khác. Sắc đỏ từ bầu trời như điểm xuyết thêm vẻ chết chóc và máu tanh.

Đức dừng xe trên vệ đường, đoạn đường phía trước bị kẹt cứng bởi những chiếc xe vung vãi.

Chạy xe gần ba tiếng đồng hồ, Đức đi vòng các khúc đường nhỏ, cố né các khúc đường đông đúc đầy xác sống chạy tới chạy lui. Vòng đi vòng lại một hồi cũng không còn đường qua nữa. Khúc đường bị chặn cứng bởi những chiếc xe mà chủ nhân của nó đã vút đi để chạy trốn, cũng có thể là những kẻ nằm trong đám xác sống đang lang thang khắp nơi kia.

Từ khoảng cách này về nhà còn sáu cây số, nếu chạy xe bình thường thì không cần đến mười lăm phút, nhưng giờ phút này lại như chỉ xích thiên nhai.

Đức giờ chiếc điện thoại trên tay nhặt được từ một xác chết bên đường, bấm số gọi. Không có sóng. Pin của chiếc điện thoại cũng nhấp nháy. Có vẻ các thiết bị điện tử đều không sử dụng được rồi.

Đức để xe lại, xóc lại ba lô trên vai, cầm khẩu AK 47 nhắm về hướng bên hẻm bước đi. Từng xác sống lững thững bước lại từ xa hướng về chỗ Đức.

Bật lưới lê trên khẩu súng, Đức đâm thẳng vào cổ vị trí cột sống của bọn xác sống. Đức không dám bắn súng, tiếng động sẽ kéo bọn chúng lại rất nhanh. Bọn này cực kỳ nhạy cảm với tiếng ồn và mùi thịt tươi.

Dù vậy, Đức nhận ra bọn xác sống đang bao vây các tòa nhà kéo lại chỗ này. Cũng may là, tốc độ bọn chúng không phải rất nhanh.

Đức vội vàng leo lên ban công tầng hai khu nhà gần đó, đập cửa sổ căn nhà, bước vào kiểm tra bên trong. Không có ai, cũng không có xác sống. Đây là một nhà trọ nhỏ, cao ba tầng, trên còn có gác lửng. Căn phòng có vẻ là của nữ, khá sạch sẽ. Đức đặt ba lô xuống, ngồi phệt trên sàn nhà, lấy chai nước từ ba lô ra uống một hơi để giải tỏa cơn khát nãy giờ.

Nghỉ ngơi khoảng 10 phút, Đức hướng ra cửa sổ nhìn đoạn đường bên dưới.

Đường chính đã hoàn toàn kẹt cứng, không có chỗ để xe máy đi qua được nữa. Bọn xác sống tụ tập thành từng đàn, lững thững đi lại trên đường, một số lại tụ tập đập cửa trước mấy tòa nhà, thỉnh thoảng thấy người sống xuất hiện, chúng lại chạy theo truy đuổi khắp nơi.

Đức tuột xuống khúc đường hẻm gần đó, hai cánh tay dùng vải và giấy cứng dán băng dính chặt lại để đề phòng bị cắn, khẩu AK 47 bật lưới lê cầm sẵn trên tay, hai khẩu súng lục đeo gọn gàng trên thắt lưng, hướng về hẻm có ít xác sống nhất gần đó đi vào, tìm đường tắt qua khúc kẹt trên đường chính để về nhà.

Sự sống trên Trái đất đã hình thành và phát triển, tiến hóa theo rất nhiều hướng khác nhau để rồi tự nhiên chọn ra những sự sống phù hợp nhất. Sự thích nghi của sinh vật với môi trường sống, quá trình cạnh tranh sinh tồn và tiến hóa đa biến đã tạo nên sự sống đa dạng và phong phú như hiện nay.

Tiến hóa là một quá trình dài đằng đẵng qua hàng triệu năm ròng rã. Trong đó, mỗi sự phát triển nhỏ trong cơ thể sinh vật, mỗi một thay đổi nhỏ trong cấu trúc gen, đều cần rất nhiều thời gian để cơ thể sinh vật có thể cân bằng với sự thay đổi đó.

Hạt giống tiến hóa, mang tới những vật chất tốt, năng lượng tốt và tia phóng xạ chưa từng được biết đến, nó kéo ngắn thời gian thay đổi đó xuống theo cấp số nhân. Nó mở khóa giới hạn tiềm năng trong cơ thể mọi sinh vật, cung cấp năng lượng để cơ thể sinh vật phát triển với sức mạnh mới.

Cơ thể những sinh vật không thể thích nghi với sức mạnh đó sẽ chết, sẽ bị đào thải như một quy luật của tự nhiên. Vấn đề là, chúng không chết hẳn.

Virus etocapols, một loại virus tự nhiên trong môi trường, chúng cũng được tiến hóa lên, chúng tiếp quản não bộ của xác chết, sinh sôi trong những cái xác, điều khiển cơ thể đó dựa theo một bản năng duy nhất: ăn, cắn nuốt những sinh vật khác.

Những sinh mạng đã chết sống lại theo một hình thức mới nhưng chúng chỉ còn một mục đích duy nhất, hủy diệt.

Trước cửa một căn hộ chung cư, một người đàn ông trung niên chừng 40 tuổi, gương mặt đen sạm, chiếc áo đầy những vết máu đã khô, đang vung vẩy chiếc rìu chữa cháy trong tay đập vào đầu đám xác sống trước mặt.

Sau lưng ông ta, một người phụ nữ đang ôm cô bé gái trước ngực, gương mặt đầy sợ hãi.

“Chạy theo anh” Ông ta đập mạnh vào con xác sống trước mặt và quay lại kéo hai mẹ con chạy xuống cầu thang. Trên gương mặt đã ướt đầm mồ hôi, cánh tay cầm rìu run run vì quá sức.

Cả nhà ba người vội vàng chạy xuống, sau lưng hơn ba mươi con xác sống đuổi theo.

Chạy tới cổng khu căn hộ, ba người chột khựng lại, trước cổng nhưng nhúc xác sống, chúng bị cửa sắt chặn lại, tiếng tay chân, tiếng răng của chúng cào vào cánh cổng kêu kệt âm thanh đầy ghê sợ.

Cả ba người tuyệt vọng quay đầu lại nhìn đám xác sống kéo đến phía sau. Người đàn ông ôm lấy hai mẹ con như muốn lấy thân mình che chở cho họ đến giây phút cuối cùng.

“Đoàng.. đoàng ... đoàng”

Tiếng súng vang lên, những con xác sống bị bắn nổ đầu lần lượt ngã xuống. Người đàn ông giật mình quay đầu lại. Trước mặt là một người thanh niên mặc quân phục, khẩu súng trên tay không ngừng nhả đạn về phía trước.

Sau khi đi một vòng quanh các ngõ hẻm tránh né các đám xác sống lớn, Đức đầu đầu nhận ra không có đường nào có thể an toàn đi qua về nhà. Tốc độ lây lan của đám thể lây nhiễm quá nhanh, ngoài đường đâu đâu cũng là xác sống. Các đoạn đường cũng đã bị kẹt cứng.

Sau một hồi suy tính, Đức quyết định hướng đến khu căn hộ gần nhất làm nơi ẩn nấp tạm thời, để tính tiếp đường đi, khu căn hộ này có hơn mười tầng khá cao và phía sau nó là khu thảo cầm viên, từ khu thảo cầm viên chỉ cần đi qua một dãy nhà nữa sẽ về được tới nhà. Khu thảo cầm viên khá vắng vẻ, chỉ có một vài con xác sống đang lang thang qua lại. Đây là đoạn đường an toàn nhất mà Đức có thể nghĩ ra.

Bắn hết băng đạn, vẫn còn hơn mười con xác sống đang tiến tới, Đức giật chiếc rìu trên tay người đàn ông, bỏ vào đầu con xác sống gần nhất. Với một chiến sĩ đặc nhiệm tinh nhuệ được huấn luyện như Đức, những xác sống lè tè này không có nhiều sức uy hiếp, chỉ cần không bị bao vây với số lượng lớn, hẳn vẫn có thể nắm chắc thoát thân.

Giải quyết xong đám xác sống trước mặt, Đức quay người sang gia đình ba người còn đang bàng hoàng, hỏi:

“Phòng chứa đồ sửa chữa ở khu căn hộ này ở đâu vậy?”

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Thảo cầm viên kinh hoàng

Phòng chứa đồ dụng cụ nằm ở tầng trệt khu căn hộ, kế bên một siêu thị mini nhỏ. Bên trong chỉ có khoảng hơn mười con xác sống.

Sau khi thanh lý xong đám xác sống. Trời cũng đã tối. Lục phòng chứa đồ, Đức lấy một cuộn dây thừng dài, mấy cây nến, hai can xăng, cùng một túi lớn đồ ăn, và nước uống trong siêu thị mini, cùng đi với gia đình ba người lên căn hộ của họ. Trên đường đi lên còn gặp mấy con xác sống lè tè đều bị Đức gọn gàng giải quyết.

Căn hộ của gia đình này nằm ở tầng năm, gần sân thượng, có hai phòng ngủ, cũng khá rộng rãi. Điện đã mất, khu căn hộ tối om, thỉnh thoảng lại vang lên âm thanh của những con xác sống vật vờ.

Trong căn phòng, vài cây nến được thắp lên để lấy chút ánh sáng. Bốn người ngồi chung trong phòng khách căn hộ, lặng lẽ ăn. Bữa ăn chỉ có bánh mì, thịt khô và một ít hoa quả.

Không khí trong phòng khá nặng nề, mọi người vẫn chưa hết bàng hoàng. Những sự việc xảy ra trong ngày hôm nay thật quá sức tưởng tượng.

“Cậu ở đơn vị nào vậy?” Người đàn ông trung niên lên tiếng hỏi Đức.

Người đàn ông tên Hòa, làm quản lý nhân sự trong một công ty sản xuất thép gần đó. Người vợ tên Đào ở nhà nội trợ, và cô bé con là bé Ly mới học lớp 6, mặt mũi khá dễ thương. Hôm nay, nhân được nghỉ phép một ngày, ông bố dẫn hai mẹ con đi ăn tiệm ở nhà hàng thịt nướng Hàn quốc gần đó, khi về tới khu căn hộ thì mọi chuyện xảy ra.

“Tôi rời ngành rồi” Đức trả lời gọn lỏn.

Biểu hiện hôm nay của Đức thật quá mạnh mẽ, cậu có khả năng hạ cả một đám hơn chục con xác sống, lại có cả súng. Ông Hòa đoán chắc ít nhất cậu ta cũng là thành viên của đội đặc nhiệm, ông hy vọng cậu ta có thể dẫn cả nhà ông về nơi an toàn.

Đức hiểu rõ trong lòng ông ta đang nghĩ gì, nhưng giúp như vậy đã là hết sức rồi. Cậu thực sự rất lo lắng cho hai đứa em. Không biết hai đứa nó có làm đúng như lời Đức nói không, Đức lo lắng một trong hai đứa sẽ bị biến thành thể lây nhiễm.

Nhắm mắt cố rũ những suy nghĩ lo lắng trong đầu, Đức quay đầu lại nói:

“Chúng ta nghỉ ngơi sớm thôi”

Biết Đức không muốn nói chuyện, Ông Hòa kéo hai mẹ con vào phòng ngủ, quay đầu lại nói:

“Cảm ơn cậu”

Tờ mờ sáng, Đức thức dậy. Cầm chiếc ba lô và cuộn dây thừng, Đức bước lên tầng thượng khu căn hộ, Đức chỉ mang theo một hộp thịt khô, và nước uống, còn lại đồ ăn đều để cho gia đình kia. Hy vọng họ sẽ cầm cự được.

Nhìn từ trên cao xuống, khắp thành phố vẫn duy trì sự tĩnh lặng, đôi chỗ có một vài cột khói bốc lên, trên đường xác sống lê bước vật vờ, nặng nề, nhưng mỗi khi phát hiện người sống chúng sẽ đột ngột tăng tốc đuổi theo. Bây giờ cũng chẳng có mấy người sống dám bước đi trên đường, hầu hết đều trốn vào các tòa nhà kiên cố.

Phía sau khu căn hộ chung cư là một khu thảo cầm viên. Từ cổng trước khu thảo cầm viên chạy về khu nhà Đức chỉ cách một dãy nhà. Ngày xảy ra tai nạn là thứ năm, ngày thường nên khu thảo cầm viên cũng khá ít người, nhìn từ trên cao xuống Đức quan sát thấy trong cả khu chỉ hơn hai mươi con xác sống. Lòng trong khu thảo cầm viên có vẻ cũng khá chắc chắn, không thấy có động vật chạy ra ngoài. Từ chỗ Đức dự tính leo xuống đến cổng trước khu thảo cầm viên chỉ khoảng một cây số.

Cố định dây thừng trên tầng sân thượng, Đức đu dây xuống tường sau của khu thảo cầm viên.

Chạm đất, đeo ba lô trên vai. Khẩu AK 47 gắn lê cầm sẵn trên tay, Đức chậm rãi đi về phía trước. Đạn của khẩu AK 47 chỉ còn duy nhất một băng trong khẩu súng, hai cây súng lục được đeo ở bao súng trên thắt lưng, ngoài hai băng đạn lắp sẵn trong súng, cũng chỉ còn một băng đạn dự phòng. Bốn quả lựu đạn còn nguyên.

Đức cố gắng di chuyển nhanh và im lặng nhất có thể, tránh khỏi các lồng nhốt động vật. Trong đó đoạn nguy hiểm nhất là đi qua lồng nhốt hổ, hai con hổ đã biến thành zombie, Đức cúi thấp người bò dưới tường chắn tránh tầm nhìn của bọn chúng. Mặc dù lồng sắt còn nguyên nhưng hẳn không dám chắc có đủ sức cản nổi sức mạnh của bọn chúng khi biến thành zombie không.

Một đường hầm kinh vô hiềm đi đến cổng khu thảo cầm viên, Đức thở phào nhẹ nhõm.

Cánh cổng mở toang, cánh cửa chớp méo như bị một chiếc xe hơi húc vào. Đức cảnh giác, chậm chậm bước về phía trước, ngoài cổng không có xác sống, Đức thậm chí có thể nhìn thấy căn nhà của mình.

Đột nhiên, một cảm giác sồn gai ốc, khiến Đức xoay người nhìn lại. Trên nhánh cây dương ven đường, hẳn nhìn thấy một đôi mắt đỏ lòm nhìn chằm chặp vào mình. Đó là một con Gorilla, thân mình phải cao đến hai mét rưỡi.

Nó tung mình nhảy xuống, hai tay lớn nắm mạnh xuống đất, tiếng gầm gừ vang lên trong cổ họng, ánh mắt nhìn Đức đầy địch ý.

Nuốt một ngụm nước bọt, Đức giơ khẩu AK47 hướng về phía nó, chậm chậm lui về phía sau. Chiếc vòng trên tay chọt ting lên một tiếng.

“Khi đột biến dị, cấp E, giá giao dịch: 35 điểm”

Từ khi nhận được chiếc vòng tay đến nay, ngoại trừ lần đầu tiên tặng Đức một phát đau đầu chết người để nhồi mớ thông tin của nó vào đầu, và hiển thị thời gian hạt giống tiến hóa đâm vào trái đất, hầu như Đức chẳng thể mò ra được chức năng gì khác.

Đức liếc mắt nhìn xuống chiếc vòng tay.

Cấp khách hàng: 0

Điều kiện thăng cấp: Giao dịch một vật phẩm giá trị cấp E

Quyền hạn: Không

Điểm giao dịch: 0

Kho chứa đồ: Đóng

Chế độ: Ẩn hình với người xung quanh

“Mày không thể hiện thị trước đó khoảng nửa phút hả” Đức bực bội muốn chửi thề

Con Gorilla tăng tốc lao nhanh về phía Đức, nó chỉ cách Đức hơn trăm bước chân, khoảng cách rút ngắn cực nhanh.

Đức rút chốt quả lựu đạn giắt trên túi áo ngực quăng về phía trước và lùi về nắp về sau chiếc xe hơi gần đó.

Lựu đạn phát nổ, con Gorilla khựng lại, những mảnh đạn văng ra ghim vào con Gorilla khiến nó càng tức giận hơn, nó gầm lớn một tiếng lao tới.

Tranh thủ khoảng thời gian nó hơi khựng lại, Đức nhắm vào chân trái của con Gorilla xả nguyên băng đạn còn lại của khẩu AK47.

Những viên đạn của súng để lại từng lỗ máu trên chân nó, con Gorilla đau đớn khựng xuống, nó chộp lấy một chiếc máy gần đó ném thẳng về phía Đức.

Tốc độ cực nhanh, Đức chỉ kịp cúi đầu xuống. Cái xe máy văng thẳng vào đầu máy chiếc xe hơi Đức đang nắp. Lực từ chiếc xe đập vào người Đức văng ngược ra phía sau.

Ngực bức bối do chấn động mạnh, cái kính chiếu hậu trên xe đâm thẳng vào vai trái Đức để lại một lỗ máu đầm đìa. Đầu vẫn hơi choáng do va đập, Đức loạng choạng rút ra cả hai quả lựu đạn, nhắm hướng con Gorilla ném qua, vội vàng bò về phía sau.

“Àm ... âm”

Lựu đạn nổ, Đức rút nốt chốt quả lựu đạn khỏi cay duy nhất còn lại ném qua, cũng không kịp nhìn lại con Gorilla, loạng khoạng chạy về một ngôi nhà gần đó.

Một đám xác sống hơn trăm con nghe tiếng động đang từ xa tiến lại. Phía trước mặt Đức cũng có hơn sáu con. Đức cũng mặc kệ ba bảy hai một rút khẩu súng lục bên hông liên tục nhả đạn. Hạ xong đám xác sống tới trước căn nhà, cửa khóa từ bên ngoài, đây có vẻ là một cửa hàng bán đồ điện nước, Đức nổ súng bắn nát cái khóa cửa, mở ra lao vào trong.

Phía sau, mười mấy con xác sống vươn tay đuổi tới. Cổ nén đau đớn, Đức vùng tay kéo mạnh cánh cửa trước mặt trước khi bị chúng vồ kịp, bật đèn pin với lấy một đoạn dây thép răng cưa cửa lại. Những con xác sống không cam lòng vẫn gào thét và cào đập vào cánh cửa.

Đức ngồi phệt xuống kiểm tra vết thương. Vai trái máu tuôn xối xả, Đức lấy túi cứu thương, nhặn đau rút mảnh kính chiếu hậu ra khỏi vai, đồ thuốc cầm máu ra và băng lại.

Chưa bao giờ Đức có cảm giác tử thần ở gần như vậy, con Gorilla chỉ cấp độ E mà đã mạnh như vậy, nếu cấp cao hơn thì không biết như thế nào. Nó chỉ ném vội cái xe máy qua mà gần như làm Đức mất nửa cái mạng, nếu trúng một cú vồ của nó thì, Đức rừng mình nghĩ.

Cửa hàng điện nước này có hai tầng, Đức ôm vai, thay đạn, tay phải cầm khẩu súng lục lên lầu hai, cẩn thận bước ra phía cửa sổ hé cửa nhìn về phía trước.

Phía dưới, con Gorilla đang bị bao vây bởi hơn trăm con xác sống. Mỗi cú đập của nó đều đánh bay một đám, nhưng đám xác sống vẫn lao lên hết con này tới con khác không hề sợ hãi. Con Gorilla gầm lên tức giận, vết thương dưới chân và những mảnh lựu đạn trên người khiến nó không thể di chuyển nhanh nhẹn được, đám xác sống lại bám dai như đĩa.

Cảm giác ẩm ẩm dưới mũi, mắt nhòe đỏ, Đức đưa tay sờ thử.

Vết máu, máu không ngừng chảy ra từ mũi và hai mắt. Đức biến sắc. Tiếp đó là một cảm giác choáng váng truyền tới.

Đức nhìn về phía căn nhà phía trước, nơi đó còn có hai đứa em của mình. “Ta ... phải ... trở về.” Hắn khó nhọc nói trước khi ngã xuống, mọi thứ xung quanh chìm vào bóng tối.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Khách hàng cấp 1

Không biết đã qua bao lâu, Đức mở mắt choàng tỉnh. Cảm giác choáng váng do mất máu truyền tới, bụng đói run rẩy. Hắn vội mở chiếc ba lô, lấy một vi thị bò khô cắn ngấu nghiến. Ăn hết nguyên một vi thị bò khô, uống nửa chai nước, cảm giác đã khá hơn nhiều.

Đức đứng dậy. Ngoại trừ đầu hơi văng vất vì mất máu, cơ thể đã phục hồi khá tốt, máu trên vai cũng đã ngừng chảy. Đức kéo tấm rèm cửa nhìn xuống

bên dưới.

Xác con Gorilla nằm lại bên vũng máu, xung quanh la liệt xác zombie, máu và mảnh vỡ nội tạng vương vãi khắp nơi. Xung quanh yên tĩnh đến rợn người.

Mặt trời đã lên khá cao. Đức vội mở cửa chạy xuống dưới. Lại gần, Đức chìa chiếc vòng tay về phía xác con Gorilla. Chiếc vòng ting một tiếng.

“Xác nhận giao dịch, xác Gorilla biến đi, hao tổn, trị giá: 22 điểm”

Trên mặt đất xác con Gorilla như tan biến vào dần vào trong không khí. Đức hít một hơi dài, quay lại căn nhà, kiểm tra chiếc vòng một lần nữa.

Cấp độ khách hàng: Cấp 1 Điểm 22

Điều kiện thăng cấp: Kiếm đủ 500 điểm giao dịch

Quyền hạn: Khách hàng có quyền hạn giao dịch cấp F

Tra cứu danh sách hàng giao dịch đã mở

Ưu đãi, khách hàng cấp 1:

Kho chứa đồ: Đã mở - Kho chứa vật phẩm trong vòng tay có sức chứa 15 mét khối.

Mất định giá: Đã bật – Nhận biết các vật phẩm có giá trị giao dịch trong tầm mắt

Được một lần cường hóa cấp F miễn phí, mời chọn cường hóa.

Đức click vào mục lựa chọn cường hóa, hàng loạt thứ hiện lên trong đầu. Dù mọi thứ trên đời: Từ truyền thuyết phương tây đến huyền huyền phương Đông, thậm chí cả những thứ chưa từng biết đến.

+ Cường hóa gen, gen người sói, ma cà rồng, long nhân tộc, tộc Elf, gen người nhện, gen thiên thần, gen siêu nhân, gen siêu tốc độ ....

+ Các loại vũ khí gắn trực tiếp vào cơ thể như Cybor hoặc vũ khí rời. Vũ khí lade, vũ khí plasma ....

+ Thậm chí có các công pháp nội công, đấu khí, mở khóa tinh thần và sách phép ma thuật cơ sở các loại

.....

Danh sách càng lúc càng dài ra khiến Đức hoa cả mắt, hần vội nói: “Sắp xếp theo độ phù hợp”

Danh sách được lọc lại, trong đó ba mục đứng đầu là:

Cường hóa huyết thống Lạc thần tộc – Độ phù hợp 91%

Cường hóa mở khóa ma pháp tinh thần Long ngữ minh văn và phép thuật cơ sở - Độ phù hợp 93%

Cường hóa P.S.I – Độ phù hợp 98% (Độc quyền của M.T.C)

P.S.I là một thành quả nghiên cứu về phương thức tu luyện, độc quyền của riêng M.T.C dựa trên: Văn minh phù tự của pháp sư (Thượng cổ phù ngữ), thổ nạp và hấp thu linh khí của tu chân giới, cách vận dụng đấu khí, quá trình hình thành ma tinh hạch của ma thú, sự phát triển của các dị năng giả.

Các nhà nghiên cứu P.S.I cho rằng: Tất cả các năng lực của sinh mạng đều có thể được phân chia thành ba loại cụ thể đó là:

+ Rise: Sức mạnh cơ học của cơ thể, bao gồm: Streng đại diện cho sức mạnh và tốc độ - Heal: Đại diện cho khả năng tái tạo và phục hồi – Sense: Đại diện cho sự nhạy cảm của các giác quan

+ Trance: Năng lực, sức mạnh tinh thần. Đây là sức mạnh đặc trưng chỉ có ở những sinh vật có trí tuệ cao, hoặc một số sinh vật đặc thù, có thể tu luyện, điển hình là phương pháp khai trí của các pháp sư.

+ Burst: Sự tương tác dòng chảy năng lượng trong cơ thể với năng lượng ngoài môi trường sinh ra các năng lực đặc biệt. Burst cực kỳ đa dạng và phong phú.

P.S.I ban đầu sẽ sử dụng thượng cổ phù ngữ lập trình ra 3 lõi tách biệt: Core rise, core burst, và core trance trong cơ thể. Các core sau khi hình thành sẽ tạo ra một mạng lưới ống dẫn truyền năng lượng khắp cơ thể (Tham khảo hệ thống kinh mạch của giới tu chân, sự vận chuyển khí, hệ thống thần kinh và mạch máu) như một hệ thống tuần hoàn mở cho phép cơ thể hấp thu năng lượng bên ngoài môi trường sau đó đưa về core, các core sẽ thanh lọc các nguồn năng lượng đó, sau đó sẽ thông qua ống dẫn năng lượng truyền đi khắp cơ thể đồng thời đẩy tạp chất ra ngoài, năng lượng vừa được tích lũy trong các core, vừa được chuyển hóa khắp cơ thể để tăng cao năng lực bản thân.

Các core nằm dọc theo xương sống:

Core trance nằm ở dưới thùy não

Core burst nằm vị trí chính giữa ngực, tim và phổi

Core rise nằm vị trí dưới rốn, gần các cơ quan nội tạng gan, thận

P.S.I có độ phù hợp càng cao đối với những người có sự cân bằng về Trance – Burst – Rise càng cao. Đây là một phương thức tu luyện tập hợp tinh hoa của rất nhiều nền văn minh. Nó không đòi hỏi về linh căn như tu chân, không đòi hỏi về tố chất như đấu khí, ma pháp.

Tuy nhiên nhược điểm chết người của nó là: Đối với người không có sự cân bằng về Trance – Burst và Rise trong cơ thể, càng tu luyện nó sẽ càng dẫn đến mất cân bằng, mang đến những tác hại khôn lường.

Đức có thể nói là một trong số cực ít người phù hợp với phương pháp tu luyện này, mức độ phù hợp lên đến 98%.

Đức lựa chọn cường hóa P.S.I

Từ trong căn phòng, cơ thể Đức được bao bọc xung quanh bằng những luồng sáng. Đức rơi vào một trạng thái rất kỳ lạ. Hắn có thể nhìn thấy mọi thứ trong cơ thể dù mắt vẫn nhắm nghiền.

Những tia sáng năng lượng, những dòng Thượng cổ phù ngữ chạy khắp cơ thể, chúng dần tập hợp thành ba quả cầu ánh sáng, trên quả cầu những dòng phù ngữ lấp lánh chuyển động. Sau khi ba quả cầu được hình thành, những đường nối liên kết giữa chúng cũng dần được tạo ra, chúng như những dải sáng len lỏi khắp nơi luồn qua dây cột sống, qua xương, qua từng dây mạch máu, dây thần kinh. Như một mạng lưới năng lượng chằng chịt.

Đức mở mắt ra thoát khỏi trạng thái vừa rồi. Nhìn xuống hai tay mình, vẫn như cũ nhưng Đức có thể cảm nhận cơ thể mình đã không còn như xưa. Tràn đầy lực lượng.

Nhắm mắt, Đức vận chuyển năng lượng từ Core rise chuyển lên cánh tay, đánh một quyền vào bức tường trước mặt.

“Ầm” Bức tường bằng bê tông rắn chắc trước mặt mẻ ra một mảng. Đức sững sờ mừng rỡ.

Mở chức năng kiểm tra của chiếc vòng, hiển thị:

Khách hàng: Lê Minh Đức

Cấp độ sức mạnh: F (Cân bằng)

(Phân chia cấp độ sức mạnh theo M.T.C: F – E – D – C – B – A – S >>)

“Hóa ra mình vẫn là xếp cuối của chuỗi thức ăn à” Đức mỉm cười tự giễu.

Đức bỏ cái ba lô vào kho chứa đồ. Mở cửa bước về phía trước.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Về nhà

Hiếu, hiện là sinh viên năm 2 ngành cơ khí Đại học Quốc gia Tp.HCM. Từng tham dự tới chung kết Robo con do thành phố tổ chức.

Nó từng có một cuộc sống thật êm đềm, hạnh phúc, không lo nghĩ. Mặc dù, ba mẹ nó không giàu có, một người làm công nhân ở nhà máy thép, một người là giáo viên tiểu học, nhưng luôn lo lắng đủ đầy cho ba anh em nó mặc kệ khó khăn ra sao. Nó có một người anh trai luôn yêu thương, bảo vệ nó hết mực và một cô em gái tên Lan để thương ngoan ngoãn.

Cuộc sống cứ thế yên ả trôi qua cho đến khi. Ba nó mất trong tai nạn làm việc ở nhà máy thép. Mẹ nó gắng gượng đến nửa năm sau thì ngã bệnh. Bác sĩ báo là bệnh ung thư máu.

Ba anh em nó nghe tin như sét đánh ngang tai. Mẹ lúc đó rất yếu, nhưng lại nhất quyết không muốn bán nhà để chữa bệnh. Hai đứa nó khóc hết nước mắt. Chỉ có anh hai của nó, lúc đó không hề khóc.

Anh hai nó khi đó vừa mới thi đậu thủ khoa Đại học Kinh tế Tp.HCM lên mẹ xin nghỉ học đi làm. Dù mọi công việc, ai kêu là đi làm ngay, từ chạy bàn, khuôn vác, đến cả xin mấy chú bên điện đường cho tham gia nạo vét cống.

Nó từng muốn nghỉ học đi làm nhưng anh hai nó nhất quyết không cho. Nó còn nhớ thời gian đó đêm nào anh hai cũng về nhà lúc hơn nửa đêm.

Mẹ mất. Bà chỉ kịp gọi ba đứa vào, nhắn nhủ phải biết yêu thương lẫn nhau. Ngày làm tang lễ, anh hai nó vẫn không khóc, lo liệu chuyện nhà trên nhà dưới, lo liệu tang ma. Nó chỉ vô tình nhìn thấy một lần, lúc vắng người, anh hai nó ngồi vịn hai thành ghế, vai run run.

Năm sau, nó lên đại học. Anh hai phải đi nghĩa vụ quân sự. Nó học cơ khí đại học Quốc gia Tp.HCM, Bé Lan thì thi vào ngành y, con bé bị ám ảnh với cái chết của mẹ, nó muốn sau này có thể chữa bệnh cứu người. Hai đứa vừa đi học vừa đi làm, nhà ở cũng đã có nên cũng đỡ bớt một khoản tiền nhà, chỉ là đi học hơi xa.

Anh hai của nó chỉ hai năm sau đã được đặc cách vào đội đặc nhiệm, ba tháng sau đó còn được đề bạt lên tiểu đội trưởng. Có bao nhiêu tiền lương trừ một phần nhỏ để tiêu xài, còn lại anh hai nó đều gửi về nhà. Nó từng nói nửa đùa nửa thật: “Anh hai để dành lấy vợ đi, tụi em đâu còn thiếu nữa” nhưng anh hai nó vẫn gửi tiền về đều đặn.

Nó cũng không dám tiêu xài số tiền này mà gửi cả vào tài khoản ngân hàng, dự định sau này sẽ đưa lại cho anh hai.

Cuộc sống cứ ngỡ một lần nữa sẽ êm đềm trở lại. Nhưng có một hôm, nó lại thấy anh hai về nhà, bình tĩnh gọi nó lại dặn dò hai anh em nó phải biết chăm sóc lẫn nhau, phải cố gắng học hành.

Nó có linh cảm không lành thì đến hôm sau, nghe tin anh hai bị công an bắt, phán tội cố ý gây thương tích, còn có hành vi khủng bố, lĩnh án 25 năm.

Nó tìm hiểu, nó biết hết mọi chuyện. Nó cũng chưa từng dám trách anh hai mà chỉ tự trách sự vô dụng của bản thân mình.

Hôm đó, khi nghe anh hai gọi về dặn dò về đầy nghiêm trọng. Mặc dù không hiểu chuyện gì đang xảy ra, nhưng nó vẫn gấp rút đi làm ngay. Nó rút tiền trong tài khoản ngân hàng mua một đồng lớn đồ ăn, nước uống, gọi bé Lan về và đóng kín cổng sắt và cửa nhà.

Nhờ đó mà hai đứa tránh được một tai họa lớn.

Hiếu mở mắt choàng tỉnh, xung quanh một màu ảm đạm, chỉ có một chút ánh sáng đỏ hè qua rèm cửa sổ. Nó vừa mơ một con ác mộng, nhưng không nhớ rõ đã mơ gì.

Bé Lan vẫn đang nằm ngủ trên giường.

Căn nhà nó đang ở là nhà mà ngày xưa hai bố mẹ cực khổ dành dụm mới mua được, nằm cách khá xa trung tâm thành phố. Một căn nhà nhỏ hai tầng có gác lửng, xinh xắn. Phía ngoài là cửa sắt được rào kỹ lại, nó cũng vừa mới mua thêm hai sợi dây xích lớn rào chặt cửa trước.

Phòng khách và phòng ngủ lầu một đã chất đầy từng thùng đồ ăn, mì gói, thịt khô, xúc xích, socola, kẹo bánh các loại và từng thùng nước uống. Cửa cũng đóng chặt, nó và bé Lan trốn trên lầu hai, chỉ mở hé cửa sổ để quan sát ngoài cổng.

Hôm qua thực sự là một ngày điên rồ. Bầu trời xanh thường lệ bỗng dưng biến thành màu đỏ, người sống biến thành zombie, mọi người kéo nhau chạy trốn, tiếng gào thét, than khóc, và tiếng la đau đớn tuyệt vọng của những người bị zombie cắn xé vang lên khắp nơi khiến nó và Bé Lan hết sức hãi hùng.

Hiếu không hiểu được làm thế nào anh hai của nó có thể biết được. Nhưng cũng may là, nó đã làm theo lời anh dặn mà không có chút nghi ngờ nào. Hiếu vượt ngục thâm nhập.

Đột nhiên, nó nghe thấy tiếng động ở cổng trước. Tiếng zombie gầm gừ, tiếng kim loại va chạm và có cả tiếng súng.

Đức đứng phía trước nhà, tay phải cầm một thanh katana, tay trái cầm một khẩu súng lục.

Thanh katana này là vũ khí cấp E được Đức hoán đổi từ cửa hàng, tốn 20 điểm và một quyền hạn cấp E. Theo nguyên tắc của M.T.C hàng hóa trao đổi đều không được vượt quá cấp của người sử dụng, quyền hạn giao dịch là thứ giúp Trader có thể giao dịch hàng hóa cao hơn cấp độ của mình.

Thanh katana được làm từ một loại kim loại đặc biệt ngoài trái đất. Nó cực kỳ sắc bén và cứng cáp, ngoài ra nó còn có thể nhận được năng lượng truyền vào từ Đức. Khi nhận được năng lượng, nó tăng khả năng phá hoại và sắc bén của mình, Đức từng thử truyền năng lượng từ Core Burst qua, nó dễ dàng chém đứt một thanh sắt lớn. Khuyết điểm là tiêu hao năng lượng rất nhanh, với khả năng hiện tại tại Đức chỉ chém ra được khoảng hai mươi nhất là năng lượng sẽ hao sạch sẽ.

Nhờ công con Gorilla, đoạn đường trở về nhà trở nên trơn tru hơn hẳn. Nhìn về phía căn nhà của mình, trong lòng tràn ngập cảm xúc, hắn bước nhanh về phía trước.

Trước nhà có khoảng sáu con xác sống đang cào đập vào cánh cửa, Đức rút khẩu súng lục ra bắn vào bọn nó, và vung thanh katana chém rơi đầu mấy con còn lại, quăng luôn khẩu súng. Hắn trèo qua cánh cổng nhảy vào nhà.

Đức vừa tính gọi, thì cánh cửa trước mặt bật mở. Nhìn vào khuôn mặt hai đứa em đã lâu không gặp, lòng tràn ngập cảm xúc.

“Anh hai” Hai đứa ôm chầm lấy Đức khóc nức nở.

Lòng ấm áp, Đức xoa đầu hai đứa nó. Cả thế giới như đã có một màu xanh hiếm hoi trở lại, màu xanh của hy vọng, của yêu thương.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Giết người

Đã gần hai tuần trôi qua từ ngày định mệnh đó.

Đức ngồi trên nóc một ngôi nhà gần đó nhìn xuống phía dưới. Những ngày này, xác sống hoạt động ngày càng chậm chạp và dễ bị giết hơn trước.

Cơ thể chúng bị phân hủy, bốc mùi hôi thối, thậm chí có cả dòi bọ nhưng nhúc nhấp nơi.

Bầu trời vẫn một màu đỏ rực bất kể đêm ngày, nhưng cũng đã nhạt dần.

Những ngày này, hàng ngày Đức đều cầm thanh katana đi thanh lý đám xác sống xung quanh nhà, và tìm kiếm vật tư, bởi vì cường hóa P.S.I, hắn cũng không còn sợ bị lây nhiễm từ xác sống, khu vực này khá vắng vẻ, nhờ con Gorilla thanh toán hết một đám nên không còn nhiều lắm. Đôi khi, Đức cũng phát hiện một số người sống sót, họ chạy vào các tiệm tạp hóa, siêu thị tìm kiếm thức ăn.

Đức cũng dự tính sắp tới về Bình Định, quê thẳng Dũng một chuyến để xem bố mẹ nó ra sao. Mặc dù khả năng còn sống sót của hai người không lớn, nhưng hắn cảm giác mình phải đi. Ngoài trừ lúc xử án của Đức, bố mẹ thẳng Dũng chạy từ dưới quê lên gặp khóc, cảm ơn hắn sau đó hắn không còn gặp lại nữa. Hai bác đã lớn tuổi, đi lại khó khăn, cũng không biết sử dụng điện thoại, nên lúc mọi chuyện xảy ra Đức cũng không có cách nào báo cho hai người biết được.

Để chuẩn bị cho chuyến đi, mấy ngày này, Đức lần mò qua các gara xe lớn nhỏ, lấy hai chiếc xe bán tải, ba chiếc mô tô phân khối lớn, và đảo qua trạm xăng chuyển về một lượng lớn xăng. Đồng thời, Đức cũng ra dọn dẹp một số xe lớn tắc trên đường để tiện di chuyển. Kho chứa đồ cực kỳ hữu ích cho những hoạt động thế này.

Đức đưa hai chiếc xe bán tải về cho thẳng Hiếu độ chế thêm, gắn thêm các khung sắt, nâng cấp lốp xe, sửa sang trong xe cho một chuyến đi dài ngày và nguy hiểm.

Hai điểm giao dịch còn lại, Đức mua một bộ gồm 5 cái máy bộ đàm kích cỡ như khuyên tai, tầm sử dụng khoảng gần một trăm cây số, và một chiếc ống dòm loại tốt, có cả chức năng nhìn đêm, và chức năng quan sát biến nhiệt giao cho bé Lan thường xuyên quan sát tình huống xung quanh nhà, đề phòng biến động.

Đức cũng dần hiểu rõ hơn sức mạnh cường hóa của P.S.I mình đang sở hữu.

Nội thị (Xem xét bên trong cơ thể) là một khả năng đặc biệt mà hắn phát hiện ra khi sử dụng năng lượng từ core rise để kích thích sense. Đức nhắm mắt lại, cảm nhận từng nguồn năng lượng từ bên ngoài đang được hấp thu vào trong cơ thể.

Năng lượng được hấp thu từ môi trường vào trong cơ thể chuyển hóa vào các lõi, ngoài một phần được tích lũy trong lõi, sẽ được chuyển đi tuần hoàn khắp cơ thể.

Năng lượng từ lõi rise giúp gia tăng sức mạnh, tốc độ, khả năng phản ứng, tốc độ hồi phục và nhạy cảm của các giác quan. Cơ thể dần có sự chuyển biến rõ rệt trở nên mạnh mẽ hơn.

Ngoài ra, Đức phát hiện mình có thể điều động năng lượng từ lõi rise tập trung vào một số bộ phận trên cơ thể để tăng cường chức năng của nó. Tập trung vào mắt khiến mắt nhìn xa hơn, rõ hơn, tập trung vào tai có thể khiến Đức nghe được âm thanh cách đó hơn trăm mét.

Tập trung năng lượng vào tay, Đức có thể đánh xuyên qua cả bê tông. Đức gọi nó là “Phá quyền”. Đương nhiên sử dụng nó cũng cực kỳ hao tổn năng lượng, với khả năng hiện tại Đức chỉ đánh được bốn phát phá quyền sẽ hao tổn sạch năng lượng trong lõi rise.

So với tiến triển rất tốt từ lõi rise, thì sau nhiều ngày nghiên cứu thử nghiệm, Đức vẫn không hiểu được cách vận dụng năng lượng từ lõi burst và lõi trance. Chúng chỉ tích lũy năng lượng và tuần hoàn ở đó nhưng không thể vận dụng được.

Sau hai tuần, kiểm tra, nghiên cứu và rèn luyện với sức mạnh mới, Đức đã lên được cấp E theo đo lường của chiếc vòng tay. Những giai đoạn đầu, sức mạnh tăng tiến chỉ thuần dựa vào sự tích lũy và sử dụng năng lượng nên gia tăng khá nhanh chóng, từ lúc bắt đầu cường hóa Đức cũng đã gần tiệm cận cấp E, nên quá trình tích lũy như nước chảy thành sông.

Thở ra một hơi dài, Đức vươn vai đứng dậy. Nhặt thanh kiếm bên hông, Đức tung mình nhảy xuống, chậm rãi bước về nhà.

Đức mở cửa bước vào. Trước sân nhà thẳng Hiếu đang loay hoay hàn khung sắt vào cửa trước chiếc xe bán tải.

“Gần xong rồi đó anh hai” Thăng nhóc tháo cái mũ bảo hộ ra cười nói.

“Ừ, vào chuẩn bị ăn tối thôi, hôm nay ăn sang một bữa” Đức vỗ vai nó cười

Đức lấy một phần thịt và cá tươi cùng mấy bó rau trong kho chứa đồ ra đưa cho bé Lan để nấu. Đây là thức ăn hồi đầu tháng Đức tìm được trong siêu thị, chỉ còn khá ít. Đồ cất giữ trong kho chứa đồ trên vòng tay đều được giữ ở trạng thái tĩnh, bảo tồn rất lâu. Một bữa ăn nóng sốt trong thời điểm này là cả một mơ ước của rất nhiều người.

Xong đâu đấy, Đức thay bộ đồ ấm đầy mồ hôi và máu, vào phòng tắm. Từng làn nước mát dội lên người xoa dịu đi cảm giác ngứa ngáy khó chịu và cả một mỏi của một ngày dài.

Thời buổi này, ngay cả tắm cũng là một thứ cực kỳ xa xỉ. Nước máy đều đã cúp, số nước này, Đức lấy được từ trong tháp nước của một tòa nhà lớn gần đó, cất giữ trong kho chứa đồ mang về.

Bữa cơm có một món cá kho tộ, một phần thịt xào cà chua, cùng một tô canh mồng tơi. Ba anh em ngồi quây quần với nhau cùng cười nói và ăn cơm. Đức cảm giác thật thoải mái và bình yên. Cho dù không biết trước ngày mai sẽ như thế nào, không biết nhân loại có tiếp tục tồn tại, không biết khó khăn và gian khổ bao nhiêu nhưng chỉ cần mỗi ngày được như thế này, hẳn đã thỏa mãn rồi.

Đột nhiên, một tiếng ầm vang lên. Cánh cửa sắt trước cổng nhà bị đập tung ra. Năm gã thanh niên bước vào, trên tay lăm lăm côn, mã tấu. Một gã trong số đó còn cầm cả súng.

“Ha ha, đại ca thấy không, em đã bảo bên này có đồ ăn mà”

“Tao thấy hình như có cả gái” Cả đám cười lên đầy khả ố.

Do trong kho chứa đồ đã khá chật chội, nên ngoại trừ một phần đồ ăn tươi sống Đức cất bên trong, còn lại đều để cả trong phòng khách căn nhà.

Năm thằng côn đồ nhìn thấy thức ăn bên trong thì sáng mắt lên. Ba thằng lập tức bước về phía trước, trong đó thằng tóc nhuộm vàng be, gio khẩu súng bên hông lên.

“Tụi tao muốn trưng dụng căn nhà này, bọn mày khôn hồn thì biến ra ngoài” hần hất hất khẩu súng về phía Đức nói

Đức lạnh lùng đứng dậy, ra hiệu cho hai đứa em lùi về phía sau, bước về phía trước.

“Khoan ... hai thằng mày có thể đi, con bé ở lại” Thăng tóc vàng chỉ khẩu súng vào bé Lan nham nhở nói

“Sáng mai tụi tao trả cho” Cả đám phía sau bật cười hô hô

Cả đám còn chưa kịp dứt tiếng cười, Đức đã lập tức động. Đức lách mình qua một bên tay phải bẻ trái tay cầm súng của thằng tóc vàng trước mặt tước lấy khẩu súng, đồng thời tung một cước cực mạnh ngay hạ bộ. Thằng tóc vàng đau đớn gục xuống.

Quảng khẩu súng về phía sau. Vung tay chặn cổ tay thằng cầm mã tấu phía bên trái đang chém xuống, kéo ngược tay, xoay cái mã tấu đâm vào bụng hắn, sau đó bồi tiếp một cú đá vào cán cái mã tấu. Tên đó đau đớn hét lên té về phía sau.

Nhẹ nhàng lách qua nhát bổ của thằng cầm côn bên phải, Đức xoay người tổng một phát cùi chỏ vào thái dương thằng đó. Lúc hắn còn đang choáng váng, Đức đặt hai tay trên đỉnh đầu và cầm của hắn, xoay mạnh, một tiếng crack rợn người vang lên. Tên cầm côn nhanh chóng đổ gục xuống.

Đá tiếp một cước vào thẳng mặt thằng tóc vàng đang quỳ trước mặt, Đức lạnh lùng nhìn về hai thằng phía trước.

Số liệu trên chiếc vòng tay hiển thị.

Ba thằng Đức hạ vừa rồi đều chưa đạt cấp F

Thằng cao lớn, đầu trọc, còi trần, cầm mã tấu phía bên trái: cấp độ F (thuần rise) 15 điểm

Thằng nhỏ hơn mặc áo jean kaki xanh tay không bên tay phải: cấp độ E (rise, burst +) 30 điểm

Đúng là đề sống sót tới giờ trong thế giới hỗn loạn này, cũng cần có chút bản lĩnh. Hai tên này đều là người tiến hóa được mở khóa giới hạn cơ thể. Nếu tương lai tiếp tục phát triển có thể sẽ trở thành bá chủ một phương. Đáng tiếc là chúng đã làm điều không nên làm, khiêu khích và chọc vào sự tức giận lớn nhất của Đức.

Sau giây phút ngỡ ngàng, hai tên trước mặt vẫn không hề nao núng. Bọn chúng nhìn Đức lạnh lùng.

“Mày chết chắc rồi, thằng khốn” Thằng đầu trọc bên trái hét lên lao tới

Tốc độ và sức mạnh đúng là vượt hơn hẳn người thường, nhưng đối với người đã được cường hóa P.S.I như Đức, cú đâm của hắn vẫn còn chậm chạp chán. Lách nhẹ qua bên trái né cú đâm tới của tên trọc, Đức vận “phá quyền” vào tay phải. Khi tên trọc vừa xoay người sang, Đức tung mạnh cú đâm vào giữa ngực hắn. Tiếng xương sườn nứt gãy vang lên. Tên trọc phun máu văng mạnh vào tường. Đức đuổi theo tung bồi một cú đá vào cầm hắn.

Một cảm giác nguy hiểm truyền tới, Đức vội vàng đạp chân vào tường nhảy ngược lại. Một luồng lửa nóng cháy bay qua chỗ Đức vừa đứng. Áo cánh tay phải bốc lửa.

Xé mạnh áo cánh tay phải vút ra một bên, Đức nhìn thẳng trước mặt. Tên mặc áo kaki xanh cũng đối mặt nhìn lại, hai tay bốc lên ngọn lửa đỏ rực. Burst + Hóa ra là năng lực điều khiển lửa à, Đức thầm nghĩ.

Một luồng lửa nữa phóng tới, Đức nhảy lùi về phía sau để tránh. Ngọn lửa chạm vào thùng thức ăn phục lên nóng rực.

Tên mặc áo kaki tiếp tục vung tay ném qua, hai luồng lửa tiếp tục phóng tới. Đức xoay người đạp mạnh vào chiếc bàn phòng khách vào hướng ngọn lửa, đoạn tung người lao tới, thanh kata xuất hiện trên tay.

Tên mặc áo kaki lách người né qua, tay trái ném ra một quả cầu lửa nữa. Đức vung thanh kiếm chém xuống, cổ tay trái hấn dứt rồi, hấn thét lên đau đớn, đồng thời ngọn lửa cũng đánh trúng vào người Đức.

Cổ nhin cảm giác rất bỏng truyền tới, Đức vận “phá quyền” vào tay trái tung mạnh một cú vào chân thủy tên khốn trước mặt. Hấn văng thẳng ra phía sau đập vào cánh cổng.

Lửa vẫn cháy âm ỉ trên người, Đức khụy xuống, vung tay ném thanh katana ghim hẳn vai gã mặc áo kaki vào cánh cổng.

Hiếu và bé Lan vội vàng lấy nước chạy tới hắt vào người Đức. Ngọn lửa dịu xuống. Đức ngồi dậy, bụng trái và trước ngực bỏng rát.

Cổ nén đau đớn, Đức tiến tới hai tên còn đang thoi thóp trước mắt chìa vòng tay vào người chúng.

Thân thể hai tên đó mờ dần trong không khí. Xác nhận giao dịch: điểm đã cộng 45 điểm. Âm thanh dễ nghe từ chiếc vòng tay vang lên.

“Kéo xác bọn nó ra ngoài rồi khóa cửa đi Hiếu, anh lên lầu nghỉ ngơi một lát” Đức quay sang thẳng Hiếu còn đang ngơ ngác nói.

Dù biết là hơi tanh máu và tàn nhẫn, nhưng Đức vẫn phải cho Hiếu và bé Lan tiếp xúc sớm với những thứ thế này. Cuộc sống sắp tới sẽ phải đối mặt với rất nhiều máu me và chết chóc, xác sống, thú biến dị, hay những kẻ không còn tính người. Ít ra thì tiếp xúc với những thứ này bây giờ, vẫn còn có Đức bên cạnh để bảo vệ chúng.

Đức bước lên lầu, cởi chiếc áo cháy xém đang mặc, vội lấy hộp cứu thương. Bé Lan giành hộp cứu thương từ tay Đức, vẻ mặt xanh mét nhưng vẫn cố trấn tĩnh, thoa thuốc lên người Đức rồi nhẹ nhàng lấy băng gạc quấn lại.

“Học y mấy năm cũng không uống ha” Đức xoa đầu bé Lan cười nói

“Em đâu còn nhỏ nữa, xoa đầu hoài” Bé Lan dẫu môi

“Haha, ừ được rồi, được rồi, khi nào lấy chồng đi anh không xoa đầu nữa”

“Xì, lo nằm nghỉ đi à” Con bé lè lưỡi, dọn thùng cứu thương rồi đi xuống.

Đức nằm xuống, dồn năng lượng từ lõi rise tập trung vào heal để chữa trị vết thương. Năng lượng tỏa ra, vết bỏng rát trên người cũng từ từ giảm bớt đau đớn. Sau một hồi mệt mỏi, hấn ngủ thiếp đi.

Mọi thứ xung quanh chìm vào tĩnh lặng.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Xác sống biến dị

Mọi sinh vật đều cần năng lượng để duy trì hoạt động của mình. Thực vật có cách riêng để tổng hợp năng lượng mặt trời, động vật lại cần phải có thức ăn để duy trì năng lượng cho hoạt động cơ thể. Cơ thể càng to lớn, vận động càng mạnh mẽ thì số năng lượng cần thiết lại càng lớn.

Xác sống cũng không nằm ngoài quy luật đó. Virus trong cơ thể chúng cần năng lượng từ cơ thể chủ để nuôi sống bản thân, trong khi đa số các xác sống hệ tiêu hóa của chúng đã bị phá hoại gần như hoàn toàn, cần nuốt các sinh vật sống chỉ là một bản năng của cơ thể đã chết, không giải quyết được vấn đề năng lượng tiêu hao của chúng.

Do đó, đa số xác sống bình thường di chuyển rất chậm chạp, đó là một phần đến từ bản năng để giảm hao tổn năng lượng. Tuy nhiên, nếu phát hiện mục tiêu, chúng cũng sẽ đuổi theo rất nhanh.

Nguồn năng lượng tồn tại trong cơ thể xác sống chỉ đảm bảo chúng hoạt động trong một vài tháng sau khi chết.

Đó là đối với xác sống bình thường.

Xác sống biến dị là một dạng sinh vật đặc thù. Trong cơ thể chúng sinh ra hạch năng lượng thông thường nằm phía dưới thùy não. Hạch năng lượng cho phép xác sống hấp thu năng lượng từ bên ngoài môi trường. Năng lượng đó duy trì hoạt động của chúng, tái tạo các tế bào đã chết, tùy theo mức độ dung nạp năng lượng từ hạch năng lượng, tốc độ và sức mạnh của chúng cũng được phát triển theo.

Đức mở mắt ngồi dậy, bước xuống giường. Trước ngực ngứa râm ran, chỗ bông đã kéo da non. Khả năng hồi phục thật đáng kinh ngạc. Tuy nhiên năng lượng từ lõi rise đã cạn sạch khiến Đức cảm giác cơ thể trống rỗng. Mỗi lần cạn năng lượng, lõi rise cần ít nhất năm giờ đồng hồ để nạp đầy.

Đức vươn vai, thử vài động tác để giãn cơ thể, xuống nhà rửa mặt. Tầng một đã được hai đứa em hấn dọn dẹp sạch sẽ gọn gàng, những vết máu cũng đã được lau đi, trừ một số vết cháy trên tường. Xác ba đứa du côn hôm qua được kéo ra bãi rác gần nhà, Đức bước ra đổ xăng và châm lửa đốt để tránh mùi của chúng kéo thêm rắc rối tới.

Quay lại vào trong, bé Lan kéo Đức vào nhà đưa một bát cháo thịt băm, gọi thêm Hiếu đang loay hoay với cái xe vào ăn sáng.

“Anh Hai, dạy em tập võ đi” Thăng Hiếu đang im lặng ngồi ăn quay sang nói với Đức

“Sao tự nhiên lại muốn học võ?” Đức ngẩng lên hỏi

“Em... em thấy mình vô dụng quá, không làm được gì hết” Nó cúi gằm mặt nói

“Haizz, cái đó... được rồi, để anh tính” Đức thờ dãi trả lời

Chuyện về M.T.C và chiếc vòng tay, Đức cũng đã kể cho hai đứa nghe rồi. Hấn hiện có 45 điểm và một quyền hạn cấp E sau khi xử lý đám côn đồ tối qua. Để có thể cường hóa cho người khác, Đức cần phải lên khách hàng cấp 2, mở ra ưu đãi khách hàng cấp 2 cho phép mở tài khoản giao dịch phụ. Người giữ tài khoản giao dịch phụ mới có thể nhận được cường hóa từ M.T.C.

Còn phải kiếm những 455 điểm. Haizz, không biết kiếm đâu ra đây. Từ đầu tới giờ, Đức chỉ thấy M.T.C có hứng thú với những sinh vật biến dị và ít nhất phải đạt cấp F trở lên. Nếu như giết xác sống mà cũng được điểm thì tốt biết mấy. Đức đau đầu nghĩ.

Ăn sáng xong xuôi, Đức quay ra phụ với thăng Hiếu nâng cấp cái xe.

Nói về đánh đầm thì Đức có thể là một cao thủ. Nhưng độ chế xe cộ thì hấn cũng chỉ là dân tay ngang thôi, thăng Hiếu quả thực rất có năng khiếu ở khoản này. Nó từ nhỏ đã có đam mê với máy móc và công nghệ, hồi còn bé, bố mẹ không biết phải bao nhiêu lần đau đầu khi về nhà thấy nó tháo tang hoang mang mấy cái đài radio, tivi ra lắp lại.

Chiếc xe đã được nâng cấp hoàn thành. Nó là một loại xe tải sáu bánh cỡ nhỏ dòng Ford. Xung quanh được gia cố bằng các ràng sắt, từ cửa kính phía trước đến hai bên phía sau, cả bánh cũng được trang bị một lớp chắn thép bên hông, buồng lái đến thùng xe sau được nối liền qua một cửa nhỏ. Gầm xe được gia cố thêm bằng một lớp thép cứng có thể chịu được va đập mạnh khi va chạm. Thùng xe sau được khoan ra một số rãnh để làm cửa sổ, có ràng sắt lại toàn bộ. Bánh xe được thay bằng loại tự và Rhino Tire Dunlop.

Ngoài ra, một chiếc giường nhỏ được hàn dính vào thùng xe sau, gắn gối và nệm đủ cho hai người nằm thoải mái. Thùng thuốc, đồ cứu thương cũng được gắn bên trong. Phần trang trí và dọn dẹp này bé Lan xung phong làm.

Lau dọn sạch sẽ chiếc xe, cảm giác thật hài lòng công sức mấy chục ngày trời. Đức mở mấy lon bia trong thùng đồ ăn, lấy thịt khô cùng hai đứa nhậu một bữa. Cả bé Lan cũng uống hết một lon.

Buổi chiều, Đức khoác áo, cầm thanh katana đi khảo sát đoạn đường phía trước lần chót để chuẩn bị ngày mai lên đường.

Đề đi về Bình Định, Đức phải rẽ xe vào đường Võ Văn Kiệt về bến xe miền Đông để đi quốc lộ 13. Đường này phải qua khu dân cư nên sẽ có rất nhiều xác sống. Trước khi đi, Đức dặn dò hai đứa đóng kín cửa, và liên lạc qua bộ đàm nếu có chuyện khẩn cấp.

Giao lộ Đường Võ Văn Kiệt và Cầu Nguyễn Tri Phương

Cách đó không xa

Một tiểu đội mười người mặc đồng phục của đội đặc nhiệm đang nhẹ nhàng di chuyển. Tới trước một tòa nhà, họ dừng lại, người đứng đầu đưa tay ra dấu. Toàn đội tản ra theo đội hình chéo và từ từ di chuyển vào trong, trên tay những khẩu CTAR 21 đều đã lên đạn và sẵn sàng.

Trên nóc một tòa nhà gần đó, năm con xác sống đang đứng thẳng, làn da chúng đã bị bóc ra hoàn toàn, để lộ cơ thịt và mạch máu đỏ lôm. Đã trôi qua hơn một tháng, nhưng cơ thể những con xác sống này hoàn toàn không có dấu hiệu phân hủy. Mối của chúng cũng đã bị tróc ra, để lộ hàm răng lôm chom đầy bọt máu, máu của con mồi và của chính bọn chúng. Đôi mắt đỏ nhìn chăm chặp xuống những người đã đi vào tòa nhà.

Một tiếng gầm gừ trong cổ họng, chúng tung mình nhảy xuống.

“Toàn đội báo cáo” Người đội trưởng nói thông qua chiếc bộ đàm trên vai trái

“Tầng một, không có zombie, Phát hiện có thức ăn và nước uống ở khu thương mại, số lượng khá nhiều”

“Tầng hai, phát hiện sáu zombie, đã tiêu diệt”

“Tầng ba, phát hiện năm zombie, đã tiêu diệt”

Sau khi đi vào tòa nhà, cả đội chia ra làm năm tổ, mỗi tổ hai người, tản ra kiểm tra khu vực các tầng của tòa nhà. Đây là một tòa nhà nhỏ ba tầng lầu, khu trung tâm thương mại nằm tầng dưới cùng.

“Toàn đội tập trung ở khu thương mại” Người đội trưởng thông báo qua bộ đàm

“Có năm phút để ăn, lấy đồ ăn và nghỉ ngơi, sau đó lập tức trở về điểm tập kết” Người đội trưởng thông báo.

“Anh Chiến à, thả lỏng chút được không, ở đây không phát hiện xác sống mà” Một người thanh niên khá trẻ trong đội cất tiếng. Những người xung quanh cũng chia sẻ những cái gật đầu đồng cảm, ánh mắt nhìn về người thanh niên tên Chiến đầy vẻ nể nài.

Chiến nhìn đám đồng đội phía sau đoạn quay đầu, quan sát một lượt phía bên ngoài: “Được rồi, mười phút” Chiến cất lời trong tiếng hoan hô của đồng đội, quay lại cảnh giới phía bên ngoài.

Tiểu đội của Chiến là một trong các tiểu đội trinh sát của khu huấn luyện quân sự số 13 thuộc Quận 10, đang thực hiện nhiệm vụ trinh sát khu vực này, quan sát số lượng xác sống và tìm kiếm thực phẩm. Sau thời gian đầu hỗn loạn, toàn bộ những binh sĩ huấn luyện trong khu quân sự số 13 được tổ chức lại, ra bên ngoài tìm kiếm và cố gắng giải cứu những người sống sót.

Họ thành lập một khu vực an toàn tạm thời ngay trong khu quân sự số 13, tuy nhiên do số người mang về ngày càng đông hơn, thực phẩm và nước uống cũng khan hiếm hơn trước, họ bắt buộc phải mạo hiểm đi các khu vực xa hơn để tìm kiếm.

Đây là khu nhà thứ ba có phát hiện đồ ăn, số lượng cũng khá khả quan, đội của Chiến sẽ về địa điểm tập kết để báo thông tin cho đội vận chuyển tới đây đem về.

Sau khi ăn nhẹ và nghỉ ngơi, Chiến hiệu lệnh cho toàn đội lên đường.

Bước ra khỏi cổng tòa nhà, mười người đang bắt đầu di chuyển. Một tiếng gầm gừ nhẹ vang lên, khiến cả đội giật thót. Phía đối diện, dưới ánh sáng đỏ của bầu trời, năm con xác sống từ từ tiến lại.

Căng thẳng vì sự kỳ lạ của những con xác sống này, khẩu súng trên tay mười người đều đã chĩa về phía bọn chúng nhưng chưa ai nổ súng. Chiến ra hiệu toàn đội tản ra chậm chậm theo đội hình rẽ quạt, chiếm giữ vị trí có lợi.

Đột nhiên, cả năm con xác sống đồng loạt lao tới, tốc độ cực nhanh.

“Nổ súng” Chiến hét to, mười khẩu CTAR 21 đồng loạt nã đạn, hỏa lực bắn tập trung một con bất hạnh trong số đó bị bắn thành một cái sàng té bịch xuống đất, bốn con còn lại lập tức tản ra hai bên, sau đó tiếp tục chạy tới, khoảng cách hai bên chỉ gần trăm bước nhanh chóng bị rút ngắn lại.

“Đội hình cánh, bắn tự do” Chiến hét lớn, khẩu súng trên tay nhà đạn bắn nát đầu con xác sống đã ngã xuống đang cố lồm cồm bò dậy, rồi quay sang hai bên.

Đội hình mười người từ hình rẽ quạt nhanh chóng di chuyển chéo thành hình chữ V ngược, với Chiến đứng đầu, súng trên tay vẫn không ngừng nã đạn, nhưng bọn xác sống di chuyển lại gần rất nhanh, đạn hầu như không thể bắn trúng chỗ yếu hại.

Chiến chỉ kịp giơ khẩu súng lên chắn theo bản năng, con xác sống quét cánh tay với những chiếc móng đen ngòm qua người hắn. Một lực va đập rất lớn truyền tới, Chiến văng thẳng vào bức tường, miệng phun máu.

Sau khi hất Chiến văng đi, con xác sống há mồm cắn mạnh vào cổ người thanh niên gần nhất, “khục, khục” âm thanh người thanh niên tuyệt vọng phát ra khi cổ họng đã bị cắn nát, nhưng hắn vẫn kiên cường rút khẩu súng lục bên hông bắn liên tiếp vào người con xác sống đó.

“Thành” Mọi người đầu đón hét lên, bốn người bên cánh phải quay súng bắn nổ tung đầu con xác sống. Ngay lập tức con xác sống còn lại cũng lao đến gần. Một cú vô thắng vào ngực người phía trước, cánh tay với chiếc móng đen ngòm xuyên thủng cả giáp và người của hắn.

Hai con xác sống còn lại cũng vừa ập tới, chúng lao vào cắn xé như hổ dữ giữa bầy dê. Bắn đạn khẩu CTAR 21 cũng vừa hết, những người còn lại chỉ kịp rút khẩu súng lục bên hông cố gắng bắn, nhưng bọn chúng di chuyển rất nhanh và cũng cực kỳ mạnh mẽ.

Những viên đạn hầu như không thể bắn trúng đầu bọn chúng, chỉ ghim vào người khiến chúng khựng lại rồi lại lao tới. Một chiếc móng, một cú tát một cú cạp của chúng cũng đủ kết liễu một người sống.

Giữa lúc hỗn loạn, bỗng nhiên, một tiếng động cơ xe máy vang lên và tiến lại gần rất nhanh.

Một người thanh niên trên chiếc áo khoác đen, một thanh katana đeo trên lưng, lái một chiếc xe máy phân khối lớn lao đến

Chiếc xe máy húc thẳng vào người một con xác sống trong đó, tổng nó bay thẳng vào cột điện. Người thanh niên nhẹ nhàng nhảy xuống rút thanh kiếm trên lưng chém bay đầu con xác sống khi nó còn đang choáng váng. Một cột máu phun ra thấm đẫm cây cột điện.

Người thanh niên đó là Đức. Hắn đang lái xe trên đường Võ Văn Kiệt để dò đường đi, thì âm thanh báo hiệu từ chiếc vòng tay vang lên.

Bốn xác sống biến dị cấp E (Thuần rise), 40 điểm.

Đức vội chạy xe qua để kiểm tra thì nghe tiếng súng, hắn tăng tốc lao đến thì phát hiện ra hiện trường chiến đấu ở đây và vội vã can thiệp.

Hai con xác sống còn lại thấy vậy, dừng tấn công đội trinh sát. Chúng rú lên lao tới về chỗ Đức.

Lộn người nhảy qua một bên, né pha xông tới của hai con xác sống biến dị. Chúng vồ hụt đâm ầm vào cột điện. Nhưng có vẻ chẳng xi nhê gì, lắc lắc đầu, chúng lại hướng về phía Đức phóng qua.

Cả đội trinh sát chỉ còn khoảng ba người còn sống. Sau con choáng váng do va đập, Chiến ngồi dậy, rút khẩu súng lục bên hông cùng hai người còn lại nổ súng bắn về hai con xác sống.

“Bắn vào chân” Đức hét lớn trong lúc lùi lại, đồng thời truyền năng lượng vào thanh kiếm.

Một con xác sống bị bắn trúng khớp chân, lỵu khụy xuống. Đức lập tức dậm chân nhảy tới, vung kiếm chém mạnh vào cổ nó. Con xác sống giơ tay lên đỡ. Thanh kiếm cắt xuyên qua tay con xác sống chém vào cổ nó. Hơi bị cản lại, thanh kiếm chỉ xuyên qua được khoảng ba phần tư, cái đầu của nó hơi lệch ra, ngã xuống.

Trong lúc đó, con xác sống còn lại tát mạnh vào người Đức. Không kịp rút lại thanh kiếm để đỡ đòn, Đức chỉ kịp đưa tay lên đỡ. Cú tát cực mạnh, hắn bị hất văng xuống đường.

Vội vàng lộn người về sau đứng dậy, Đức nhảy qua nấp vào chiếc xe hơi gần đó. Cả người đau ê ẩm, hắn vội vận toàn bộ sức mạnh từ lõi rise vào tay phải. Cánh tay hơi sáng lên.

Con xác sống biến dị đập vào chiếc xe khiến nó văng lên lề đường. Đức kịp lộn người sang một bên để tránh. Con xác sống lao tới, há hàm răng đỏ lôm của nó cắn vào người Đức.

Đức xoay người, tung toàn bộ sức mạnh vào tay phải đâm mạnh vào cằm nó. Cằm con xác sống nổ tung, những mảnh thịt và xương vỡ văng ra tung tóe.

Ngồi sụp xuống, Đức chống tay vào gối thở hồng hộc. Quá trình chiến đấu rất ngắn nhưng cực kỳ tiêu hao thể lực. Chỉ vài phút chiến đấu đã rút gần một nửa năng lượng từ lõi rise khiến hắn cảm thấy cơ thể hơi hư thoát.

Đức tiến lại rút thanh kiếm ra còn đang dính trên cổ con xác sống kia, xoay người nhìn lại những người còn sống sót.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Chạy (1)

“Không sao chứ” Đức tiến lại đưa tay cho Chiến

“Vẫn ổn” Chiến bắt cánh tay của Đức gượng dậy, trước ngực đau âm ỉ, có khả năng bị rạn xương.

Cả tiểu đội chỉ còn ba người còn sống sót, ai nấy cũng có vẻ mặt đầy đau thương. Tiểu đội của Chiến là đội tinh nhuệ của tiểu đoàn trinh sát khu quân sự số 13, từ khi xảy ra biến cố tới nay chấp hành không ít nhiệm vụ chưa hề có thương vong, nhưng chỉ thoáng cái đã mất đi bảy người anh em.

“Đội ... trưởng ...” Một tiếng thều thào yếu ớt vang lên. Bên cạnh một người thanh niên trẻ nằm trên vũng máu, cổ họng bị cào đến thấy cả thanh quản, một cánh tay cũng đã bị xé rời cổ gắng hướng về phía Chiến.

Chiến cúi xuống nâng người thanh niên trẻ ngồi dậy, ngẹn ngào, “Danh ...”

“Em ... trai ... của em” Danh đứt quãng nói, trong miệng từng luồng máu trào ra

Chiến xiết chặt nắm tay, mắt đỏ hoe “Anh biết rồi, anh sẽ lo cho nó như em ruột của anh vậy”

“Cảm. on ... an.” Một tia nhẹ nhõm thoát ra từ gương mặt của người lính trẻ, Danh ngã đầu qua một bên chết đi trên tay Chiến.

Chiến nắm mạnh tay vào mặt đất, từ từ đứng dậy. Hai thành viên còn lại cũng tiến lại, một người cầm lấy thẻ tên của những người còn lại đưa cho Chiến, Chiến nặng nề cầm lấy bỏ vào túi áo trước ngực.

“Tôi rất tiếc” Đức nhỏ giọng nói

Chiến vỗ mạnh vào mặt, nhắm mắt lại, hít một hơi dài, đoạn quay sang Đức, “Không sao”

“Nhanh chóng thu thập toàn bộ vũ khí, Kiên, điện đàm báo đội tiếp viện vị trí khu vực này và tình hình chiến đấu, có xuất hiện xác sống biến dị, Hải quay lại xe chuẩn bị đi về vị trí đội tiếp viện, sẵn sàng sau ba phút lập tức có thể lên đường”

“Rõ” Kiên và Hải đáp, nhanh chóng quay đi làm nhiệm vụ

Một tia tán thưởng lóe lên trong mắt Đức, trong hoàn cảnh này có thể nhanh chóng bình tĩnh trở lại và ra quyết định chính xác là một tiêu chí của người chỉ huy xuất sắc. Chiến đấu phát sinh tuy không lâu nhưng động tĩnh quá lớn sẽ kéo đám xác sống gần đây đến.

Chiến xiết chặt nắm tay, quay sang Đức: “Cảm ơn anh, tôi là Chiến của tiểu đoàn trinh sát số 13, anh là người đột biến sao?”

“Người đột biến?” Đức ngạc nhiên hỏi

“Đó là cách phòng nghiên cứu trong khu an toàn gọi đối với những người thức tỉnh khả năng đặc biệt sau ngày phán xét, thân thủ của anh hoàn toàn đã vượt trội hơn người thường rồi”

“À ra vậy, nói thật thì tôi cũng không rõ ràng lắm, tôi là Đức cựu thành viên của đội đặc nhiệm số 7” Đức ra vẻ chột hiệu đáp lời, đồng thời cũng giới thiệu bản thân, cùng là thành viên trong quân ngũ sẽ dễ thân cận hơn. Đức cũng khá có thiện cảm với Chiến.

Xem ra quân đội trong tình cảnh này cũng không hoàn toàn bị tê liệt. Dựa vào trang phục và vũ khí của nhóm Chiến có thể thấy được, tình hình khu an toàn chắc không đến nỗi quá tệ hại.

“Bạn có muốn cùng chúng tôi về căn cứ không, ở đó an toàn hơn ở ngoài nhiều, và có quân đội trú đóng” Chiến thiện chí đề nghị

“Cảm ơn ý tốt của anh, nhưng tôi còn phải đi kiểm người thân, chúc các anh may mắn” Đức nhã nhặn từ chối.

Đột nhiên, Đức khựng lại, hai tai nghe ngóng, rồi bật thốt: “Nguy rồi”

Thính giác của Đức sau khi P.S.I được nâng lên cấp E đã cải tiến hơn rất nhiều, những tiếng sột soạt, gầm gừ từ đằng xa truyền vào tai, khiến Đức hiểu ra có chuyện gì. Một đoàn xác sống đang hướng bên này lao tới.

Không thể nghĩ là bọn chúng lại tới mau như vậy.

“Rời khỏi đây mau” Đức hét lên với Chiến, đoạn xoay người chạy lại chiếc xe mô tô phân khối đang nằm chổng vẹo dưới vệ đường. Âm thanh ồn ào đã từ xa tiến lại, lúc này kể cả Chiến cũng đã mơ hồ nghe ra được.

Chiến gật đầu hiểu ý, nhanh chóng chạy về xe quân dụng của tiểu đội trinh sát: “Theo xe chúng tôi, cách đây không xa có đội tiếp viện ở đó có đầy đủ hỏa lực để đối phó bọn chúng”

Đức gấp gáp khởi động máy xe, giắt thanh katana ra sau lưng, tranh thủ lúc Chiến đang hỏi hỏi chạy về chiếc xe và thông báo cho đồng đội, Đức xoay sang thu thập xác những con xác sống biến dị đang nằm rải rác dưới mặt đất. Điểm giao dịch nhanh chóng hiện lên + 176

Kinh nghiệm từ trước đó trừ khi thẻ đột biến, hoặc người đột biến Đức bán cho hệ thống giao dịch còn nguyên vẹn thì điểm mới có thể còn nguyên như giá rao mua, không thì sẽ bị trừ lại, xác càng tan nát thì điểm giao dịch càng thấp. Đức chửi thầm trong bụng

Những con xác sống đầu tiên đã hiện ra, dẫn đầu là một đám xác sống biến dị, chúng đang di chuyển rất nhanh chạy tới, tốc độ không hề thua kém quân đoàn điền kinh thế giới Usain Bolt, sau lưng đông nghìn nghịt xác sống, đếm sơ cũng phải hơn ba trăm con.

Đức rồ ga phóng đi theo hướng Chiến vừa chạy, đường phía sau bị chặn cứng, đội của Chiến cũng đã khởi động xe lao ra từ tòa nhà gần đó, đoạn đường phía trước lập tức có mười mấy con xác sống lao ra chặn lại, may mà chúng chỉ là loại thường, chiếc xe quân dụng hất bay chúng ra ngoài, Đức cũng nhanh chóng phóng mô tô theo sau.

Một con xác sống biến dị bất chợt lao ra từ cửa sổ một tòa nhà gần đó bay thẳng vào cửa bên hông trái của chiếc xe quân dụng, cửa xe lồm hồm vào một khối, chiếc xe chòng chành chốc lát rồi tiếp tục phóng về phía trước.

Con xác sống vẫn sống chết bám chặt vào thành xe, cánh tay đập mạnh vào cửa kính, cái miệng đồ lòm há rộng cắn xé vào thành xe.

Thấy vậy, Đức xoay chiếc mô tô sang trái bóc đầu bánh trước đâm thẳng vào con xác sống khiến nó bật hẳn ra, con xác sống xoay tay vỗ vào xe của Đức, cánh tay của nó đâm thẳng vào bánh sau xe bị xoắn thành hai nửa, nhưng cũng khiến chiếc xe bị mất đà, loạng choạng. Đức tung người nhảy

xuống, chiếc xe mô tô đâm hẳn vào cây cột điện gần đó.

Con xác sống biến dị dù cánh tay đã đứt rời, trước ngực bị tông mạnh, vẫn lao tới, Đức vội lộn người né tránh, thanh katana xuất hiện trên tay chém mạnh vào đầu con xác sống trên đà lao tới của nó khiến nó lập tức đầu thân hai nẻo, chết đến không thể chết lại được nữa.

Đức đá mạnh xác con xác sống vào hẻm tường gần đó, để tránh ánh mắt của đội Chiến, đồng thời phát động vòng tay thu lại. Cấp E rise 32 điểm. Ánh mắt của Đức hướng về chiếc xe quân dụng phía trước, trong một khoảng khắc hẳn muốn xem thử xem, mình có cứu đúng người hay không.

Trong tình trạng, phía trước có xác sống chặn đường, phía sau quân đoàn xác sống truy đuổi, thậm chí còn có một đám xác sống biến dị đông và mạnh hơn cả năm con vừa rồi, đội của Chiến sẽ làm gì, tiếp tục phóng xe chạy trốn, hay dừng lại chờ hẳn.

May mắn là, hẳn không có thất vọng.

Chiếc xe quân dụng phía trước chạy thêm một khoảng ngắn rồi dừng lại, Chiến cùng một người nữa mở cửa xe phóng vọt xuống, khẩu CTAR 21 nhà đạn thanh lý những con xác sống đang tiến lại chung quanh, Chiến quay sang Đức hét lớn: “Mau lên xe”

Huy động thanh katana trên tay, Đức tả xung hữu đột, chém liên tiếp vào những con xác sống đang lẻ tẻ tiến lại gần và phóng nhanh về phía chiếc xe, đá bay một con xác sống chặn đường, Đức phóng vào xe, Chiến cũng nhanh chóng lên xe, chiếc xe húc bay ba con xác sống chặn trước đầu xe phóng về phía trước.

Chỉ hơi dừng lại một chút nhưng đã đủ để khiến đám xác sống phía sau rút ngắn khoảng cách xuống cực nhanh, nhất là những con xác sống biến dị cầm đầu.

Nhìn số liệu hiển thị trên chiếc vòng, Đức có xung động muốn chửi thề: “Định mệnh”

Trong đám xác sống đuổi theo phía sau có hơn 100 con cấp F 15 điểm

Mười chín xác sống biến dị cấp E: thuần rise 40 điểm

Hai xác sống biến dị cấp D: Rise, Burst 200 điểm

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Chạy (2)

Chiếc xe quân dụng lao nhanh về phía trước hất văng tất cả những thứ ngáng đường.

P phía sau xe là cả một quân đoàn xác sống, trong đó uy hiếp lớn nhất thuộc về hơn hai mươi con xác sống biến dị dẫn đầu. Bọn chúng cực kỳ vượt trội so với những con xác sống còn lại, tốc độ của chúng cũng không kém hơn xe là mấy, quân đoàn xác sống phía sau đã bị bỏ khá xa nhưng bọn chúng thì bám dai như đĩa, chỉ cần chiếc xe hơi khựng lại một chút thì khoảng cách giữa hai bên lập tức bị rút ngắn.

Khoảng cách giữa hai bên chỉ còn khoảng hơn trăm mét.

Trong xe, Kiên cầm bánh lái điên cuồng nhún ga, Hải ngồi bên cạnh cầm súng sẵn sàng nhà đạn vào những con xác sống lao đến từ bên hông và phía trước.

Sau khi thu dọn chiến trường, đội của Chiến gom về được bảy khẩu CTAR 21 còn nguyên vẹn, và hơn hai mươi băng đạn, lựu đạn còn sáu quả, súng ngắn thì còn nguyên mười khẩu, và cũng chỉ còn khoảng mười ba băng, phân đều cho mỗi người.

Chiến và Đức ngồi ghế sau, trên tay lăm lăm khẩu CTAR quay đầu lại nhà đạn vào những con xác sống biến dị đang tiến đến, chặn bước tiến của chúng.

Sự linh hoạt của những con xác sống này thật khiến người ta không còn lời gì để nói. Chúng không chỉ nhanh nhẹn, mà né tránh cũng cực kỳ giỏi, cộng thêm chiếc xe đang phóng đi rất nhanh và xóc nảy, Đức và Chiến không tài nào bắn trúng đầu chúng nổi, với những viên đạn ghim vào người chúng chỉ hơi chậm lại một chút rồi lại nhanh chóng phóng tới.

Chiếc xe vừa phải rẽ ngoặt qua một đoạn đường hất tung một chiếc xe gắn máy trên vệ đường làm tốc độ xe hơi khựng lại.

“Àm... rầm”

Con xác sống biến dị cấp D dẫn đầu đột nhiên tăng tốc phóng tới, hai chân dậm nhảy lao đến bám vào thành sau xe. Tay phải nó đâm mạnh, cánh cửa kính phía sau vỡ tung. Mảnh vỡ kiếng bay vào mặt khiến Chiến va về phía sau, Đức né qua một bên tránh được rồi vội rút thanh katana chém mạnh, cánh tay của nó lập tức đứt rời. Đức xoay người vọt rise vào lưới kiếng đâm vào thành xe, lưới kiếng kéo một đường dài trước ngực con quái vật khiến

nó rú lên.

Một tiếng ầm nữa vang lên, con xác sống biến dị cấp D còn lại cũng đuổi kịp, nó chọc hẳn một tay vào xuyên lớp cửa phía sau của xe kéo ghì lại, chiếc xe đang lao đi cũng bị khựng lại.

“Bám chắc” Đức hét lên, đoạn rút thanh katana trở lại, quyết đoán chém hẳn vào mối của cánh cửa phía sau, đập mạnh. Cánh cửa lập tức đứt rời và vào hai con xác sống phía sau chúng đập mạnh vào đường va vào đám xác sống biến dị đang chạy ngã ra một đoàn.

Đức cũng hơi mất đà phải cầm kiếm vào thành xe mới đứng vững, hẳn quay lại rút ngay hai quả lựu đạn cần chốt quảng thẳng vào đám xác sống đang lộn xộn phía dưới và kéo Chiến nằm sấp xuống.

“Ầm ... ầm” Tiếng lựu nổ chát chúa vang lên. Chiếc xe lại nhanh chóng lao đi phút chốc bỏ xa đám xác sống.

“Hộc ... Hộc” Đức chống tay thờ dốc hỏi: “Còn bao xa mới tới điểm tiếp viện?”

“Ngay cuối đường” Chiến nhỏ những mảnh kính phía trước mặt ra, thờ một hơi trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Chống trả

Trong chuyến trinh sát này, khu quân sự số 13 phái ra tổng cộng bốn tiểu đội, mỗi tiểu đội gồm mười người và mang theo đầy đủ trang bị tiêu chuẩn. Nhiệm vụ chính là thăm dò, tìm kiếm thêm vật tư, lương thực để mang về căn cứ đồng thời kiểm tra sự phân bố và phát triển của zombie.

Bốn người tiểu đội trưởng lần lượt là: Chiến, tiểu đội số 1 trinh sát phụ trách tìm kiếm hướng Nguyễn Tri Phương – Võ Văn Kiệt

Việt, tiểu đội số 2 trinh sát khu vực Nguyễn Chí Thanh – Hồng Bàng

Dũng, tiểu đội số 3 phụ trách liên lạc, thông tin giữa các đội và đảm bảo tuyến đường rút lui

Cường chỉ huy chính của đợt hành động lần này, tiểu đội số 4 phụ trách vận chuyển vật tư, đội của Cường có mang theo hẳn hai chiếc xe tải cỡ vừa, và một chiếc xe buýt, để vừa có thể cứu những người sống sót đồng thời vận chuyển lương thực, nhu yếu phẩm, xăng nhiên liệu các loại tìm được.

Trong đó, đặc biệt Cường đã là người đột biến cấp E, Dũng cũng đã mở khóa giới hạn tiềm năng cơ thể đạt cấp F tiêu chuẩn.

Khác với sự không may của đội Chiến, tình hình của các đội khác diễn ra khá bình yên, có chăng cũng chỉ là một số đột va chạm nhỏ lẻ với vũ lực của các đội cũng đủ để nhẹ nhàng giải quyết, đội của Việt đã tìm được một lượng nhu yếu phẩm khá lớn, một lượng xăng, gas và thực phẩm vận chuyển về đến địa điểm tập kết.

Đội của Cường phát hiện ra một nhóm khoảng hơn mười người sống sót trốn trong siêu thị, cũng được đem về.

Tại địa điểm tập kết, một nhóm người đang hỏi hả bận rộn chuẩn bị

Một người thanh niên tuổi tầm 32, gương mặt sắc cạnh, má phải còn có một vết sẹo nhìn rất dữ tợn, đang gấp gáp ra lệnh:

“Dũng, cử năm người đội số 3 đưa những người tìm thấy, cùng vật tư nhanh chóng rút về căn cứ”

“Đội 2, bố trí đường rút lui thứ hai, lấy một nửa số thùng xăng và gas bố trí chốt chặn ở đó, đưa hai chiếc xe quân dụng qua vị trí chờ sẵn”

“Đội 4 và đội 3, bố trí phòng ngự tại chỗ, chuẩn bị đón đội số 1”

Các đội lập tức tản ra hành động, thực phẩm và hàng tìm được nhanh chóng vận chuyển lên hai chiếc xe tải, cùng với chiếc xe buýt chở đám người được cứu chuyển bánh chạy đi. Công sự phòng ngự tạm thời được gấp rút tiến hành bố trí.

Đây là một cánh quân đặc chủng được huấn luyện rất kỹ càng và bài bản, hiệu suất hoạt động cực cao, hơn nữa đội của Cường còn đã có kinh nghiệm chống tội phạm buôn ma túy tại biên giới, tác phong rất nhanh nhẹn và gọn gàng.

Từ lúc tiếp nhận thông tin từ đội của Chiến và đến lúc thực hiện chỉ hơn mười phút nhưng mọi thứ gần như đã được bố trí xong xuôi.

Khoảng cách còn gần nửa cây số đến địa điểm tập kết

Chiếc xe quân dụng màu xanh lá diên cuồng phóng trên đường. Nó bây giờ đã hết sức tàn tạ, cửa sau xe bị rơi hẳn ra ngoài, thành xe và kiếng xe phía trước bẽ tan nát, cửa hai bên hông cũng trôi xụp lồi lõm.

Trong ghế sau xe, Đức và Chiến dùng dây an toàn cột chặt vào ghế, súng trên tay liên tục nã đạn vào phía sau.

Phía sau xe hơn hai mươi con xác sống biến dị vẫn diên cuồng đuổi theo. Cách chúng không xa là một đoàn quân xác sống đông nghìn nghịt phóng theo phía sau.

Nhắm bắn vào đầu không có hiệu quả, Đức báo với Chiến cùng đồng đội mục tiêu xạ kích xuống dưới chân bọn xác sống biến dị, quả nhiên có thể làm chậm bọn chúng nhưng ngay sau đó bọn chúng lại tản ra hai bên, hỏa lực không thể tập trung nổi.

Phải tốn hết bốn quả lựu đạn còn lại, xe mới có thể kéo giãn thêm một chút khoảng cách.

“Tới nơi rồi” Giọng nói vui mừng từ phía trước khiến Đức quay lại nhìn, thờ phào một hơi, chỉ còn khoảng hơn 100 mét nữa là đến địa điểm hẹn, phía trước đã thấy một đội binh lính đang tập kết ở đó.

Bất chợt, chiếc xe húc trúng một chiếc xe máy đang nằm chắn giữa đường, nảy bật lên, bánh trái bên trước xe bị nổ tung khiến chiếc xe loạng choạng đâm sầm vào cây cột điện gần đó.

“Chạy, nhanh” Đầu hơi choáng váng do va đập, Đức lắc lắc đầu nhanh chóng tỉnh táo lại, hét lớn, vung thanh kiếm lên cắt đứt dây an toàn đang buộc ở chân của mình và Chiến, cùng mấy thành viên trong xe vùng chạy đi.

Phía sau, đám xác sống biến dị nhanh chóng lao đến. Rất gần

Tranh thủ lúc mọi người rời khỏi xe, Đức bí mật lấy từ trong kho chứa đồ một thùng xăng quăng lên xe, đoạn quay lại bắn liên tiếp vào thùng xăng, chiếc xe bốc cháy nổ tung, lửa phun ra bao trùm đám xác sống đang trên đà lao tới.

Đáng tiếc phạm vi ngọn lửa khá nhỏ, chỉ khoảng 2,3 con xác sống bị lửa thiêu cháy, đám còn lại nhanh chóng chạy vòng qua đuổi theo.

Bốn người lập tức chạy như ma đuổi. Khoảng cách tới chỗ tiếp viện chỉ còn hơn năm mươi mét. Ở đó đã có một đội cảm vũ khí chờ sẵn, họ kéo các xác xe ô tô và rào chắn thép, lô cốt, linh kinh che toàn bộ đoạn đường để làm công sự phòng ngự tạm thời chỉ để hở khoảng trống chính giữa.

“Nổ súng” Cường hét lớn ra lệnh, hơn hai mươi binh sĩ đứng trên nóc các xe lập tức nổ súng, hỏa lực bao trùm đám xác sống đuổi theo phía sau, lần lượt từng con ngã gục trước làn đạn.

Tranh thủ hỏa lực áp chế, Đức, Chiến, Kiên, Hải phóng nhanh vào phía trong công sự phòng ngự, lập tức có hai binh sĩ kéo rào sắt qua che khe hở lại. Bốn người cũng không ngừng lại, lập tức lao lên trên nóc xe, tham gia vào đội ngũ nã đạn xuống dưới.

Binh sĩ tụ tập ở đây đều thuộc dạng tinh nhuệ, khả năng xạ kích của mỗi người rất khá. Hơn hai mươi con xác sống biến dị phía dưới chỉ mới tiếp cận thêm mấy chục mét đã rơi rụng gần một nửa.

Một con xác sống trong đó chợt rú lên, đám xác sống kia hơi khựng lại rồi cả đám chợt tản ra chạy ngược vào tòa nhà hai bên đường, khiến các binh sĩ ngỡ ngàng nhìn nhau.

“Bọn chúng chạy?” Một người trong đó ngạc nhiên hỏi

“Không phải” Đức nhú mày, một cảm giác bất an dâng lên trong lòng. Nếu bọn chúng vừa rồi tiếp tục lao lên, dưới hỏa lực của hơn hai mươi người có đầy đủ vũ khí và tầm bắn trông trái, mọi người nắm chắc sẽ kịp thời bắn hạ tất cả bọn chúng trước khi bị chúng tiếp cận nhưng chúng lại chạy trốn.

Điều này chưa từng xảy ra, trong ấn tượng của Đức xác sống chỉ có bản năng săn giết người sống, chỉ cần thấy người sống trong tầm mắt, chúng sẽ lập tức lao lên cắn xé mục tiêu, chúng không biết đau đớn, không biết sợ hãi, không biết lùi bước. Nhưng hành động vừa rồi của chúng rõ ràng là có chủ đích.

Con xác sống vừa rú lên là một trong hai con xác sống biến dị cấp D, nếu bọn chúng còn biết nhận biết chỉ huy thì điều này sẽ là một nguy hại cực lớn. Xác sống mạnh mẽ không quá đáng sợ, có rất nhiều phương pháp có thể tiêu diệt chúng, nhưng nếu chúng vừa mạnh mẽ vừa có trí tuệ thì đó sẽ là một hời đại tai nạn.

Trong khoảng thời gian giằng co, đám xác sống bị bỏ xa đằng sau cũng đã tiến lại gần, bọn chúng không mạnh mẽ và nhanh nhẹn bằng đám xác sống biến dị nhưng số lượng rất đông, nhìn sơ qua cũng phải hơn một ngàn con, trong đó có khoảng hơn 100 con xác sống biến dị cấp F.

Xác sống thông thường khá là chậm chạp, do cơ thể đã bị phân hủy nhiều, thêm vào là năng lượng trong cơ thể cũng cạn kiệt dần qua thời gian, đối với người thường bị sợ hãi thì còn có uy hiếp chứ với những chiến sĩ đã trải qua huấn luyện thì độ nguy hiểm không cao, chỉ cần không bị dồn vào đường cùng và đối diện với một số lượng lớn thì mọi người đều nắm chắc có khả năng chạy trốn trước bọn chúng.

Xác sống biến dị thì lại khác, cơ thể chúng nhận được biến dị, chúng có khả năng hấp thu năng lượng ngoài môi trường để cường hóa bản thân. Sức

mạnh và tốc độ được đề cao rất lớn. Theo phân loại từ M.T.C chúng cũng được chia ra từng cấp, thấp nhất là F rồi tới E-D-C-B-A-S. Nếu chỉ so bì về sức mạnh, cấp F tức là chúng đã có sức mạnh cao hơn gấp hai lần người bình thường, tương đương với đội viên của đội trinh sát, cấp E mạnh tương đương với Đức trong trường hợp không sử dụng “Phá quyền”, cấp D thì còn mạnh hơn gấp đôi, ít nhất hiện tại Đức tuyệt đối không đủ sức đối đầu trực diện với một con xác sống biến dị cấp D.

Quân đoàn xác sống đã tiếp cận, và chuẩn bị lao tới công sự phòng ngự.

“Chuẩn bị rút lui” Cường nhíu mày ra lệnh.

Các thành viên trong đội nhanh chóng lấy ra các bình xăng, và một số bình gas chuẩn bị từ trước thả xuống phía trước rào chắn, mọi người dồn dập lui về phía sau. Cường lấy một quả lựu đạn ném mạnh về phía trước.

“Ầm. ầm” Một tiếng nổ lớn vang lên, các bình ga và xăng cùng nổ tung, đám xác sống đang leo lên công sự bị sức ép từ vụ nổ bắn tung lên, bốc cháy, một bức tường bằng lửa được dựng lên che chắn hoàn toàn đường tiến công của quân đoàn xác sống.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Phục kích

Tường lửa cháy rừng rực. Lũ xác sống gầm gừ, rất nhiều con cố gắng leo lên như thiêu thân lao vào lửa, mùi thịt cháy khét lẹt lan tỏa trong không khí. Trong đám có một vài con xác sống biến dị cấp F người đầy lửa lao lên được thành xe.

Chúng ngay lập tức bị cả đội bắn hạ, mọi người hăng hái tia sạch đám xác sống vừa lộ đầu lên. Để tiết kiệm đạn, Cường hiệu lệnh chỉnh súng CTAR 21 sang chế độ bắn phát một.

Đa số vượt qua được bức tường lửa chỉ có đám xác sống biến dị cấp F. Sau gần năm phút nổ đạn, gần như toàn bộ đám xác sống cấp F đã nằm lại trên bờ công sự. Cường quát thêm ba thùng xăng về phía trước để diệt đám xác sống đến gần và tiếp nhiên liệu cho bức tường lửa.

Trong lúc đó, Đức lùi về phía sau, chú ý động tĩnh của đám xác sống biến dị cấp cao, nhưng bọn chúng dường như đã cúp đuôi chạy mất hoàn toàn không có ý định công phá bức tường lửa ngăn phía trước.

“Cái đó sẽ chặn bọn chúng được một lúc, địa điểm rút lui cách đây hai trăm mét ngã rẽ phía trước, tất cả đi mau” Cường vẫy tay ra hiệu, toàn đội lập tức chạy đi. Đức cố nhìn lại tòa nhà phía bên cạnh nơi bọn xác sống biến dị trốn vào lúc này, rồi nhanh chóng chạy theo cả đội.

Chạy gần tới địa điểm rút lui, mắt thấy hai chiếc xe quân dụng đã đậu sẵn ở đó, mọi người đều thả lỏng một hơi.

Đức bỗng dừng lại, hét lớn: “Dừng lại”

Cả đội dừng chân quay sang khó hiểu nhìn Đức.

“Cậu nói mê sáng cái gì thế, phải mau chóng rời khỏi đây” Một người trong đội quay sang sáng giọng trách cứ

“Có xác sống biến dị phía trước” Đức trầm giọng nói. Khi này, vì để cảnh giác xung quanh, Đức vận thêm năng lượng từ lõi rise vào mũi và tai của mình để thăm dò, mùi máu tanh từ phía trước quá nồng.

Như để chứng minh lời Đức nói, sau chiếc xe quân dụng phía trước, một đầu xác sống xuất hiện, trên miệng của nó đỏ lòm đầy máu và mảnh vỡ nội tạng, đôi mắt đỏ rực nhìn chăm chú vào cả đội. Đó là một trong hai con xác sống cấp D bị Đức chém đứt tay, phía sau nó thêm một đám xác sống cấp E cũng chậm chậm đi tới, cổ họng gầm gừ.

Mọi người căng thẳng, tất cả lập tức chĩa súng vào bọn chúng, khoảng cách hai bên chỉ gần trăm mét. Mặc dù bị bất ngờ vì sự xuất hiện của đám xác sống, nhưng cả đội vẫn bình tĩnh, với khoảng cách này khi bọn chúng lao đến, hỏa lực của mọi người dư sức giải quyết được trước khi bị bọn chúng tiếp cận.

“Đến đây đi bọn khốn” Mọi người siết chặt khẩu súng trên tay, cảm giác vừa phần hận vừa bị thương vì cái chết của năm người đồng đội canh giữ xe phía trước.

Khoảng khắc yên lặng như tờ, đám xác sống biến dị phía trước bước chậm chậm lại gần, mọi người đưa súng lên nhắm chỉ chờ hiệu lệnh khi chúng bước vào tầm bắn.

“Không đúng, còn một con xác sống cấp D nữa” Đức nhìn kỹ đám xác sống phía trước, thấp giọng thì thào.

Đức nhắm mắt lại, vận động thính giác đến mức tối đa, một tiếng sột sọat truyền khẽ vào tai khiến hắn giật thót.

“Coi chừng cửa sổ lầu hai, tòa nhà bên trái” Đức hét to

Gần như đồng thời với lúc Đức cảnh báo, bốn con xác sống từ lầu hai tòa nhà bên trái phá vỡ cửa kính lao xuống giữa đội hình của cả đội. Một con cấp D và ba con cấp F, đám xác sống phía trước cũng tăng nhanh tốc độ lao tới.

Đội hình lập tức bị rối loạn, bốn con xác sống tung hoành giữa đội ngũ.

Kiên là người gặp nạn đầu tiên, một con xác sống cấp E đâm hẳn một cánh tay xuyên qua người cậu ta. Nó há mạnh hàm răng cắn xuống, Kiên chỉ kịp giờ một tay lên che cho cổ họng khỏi bị đứt lìa.

“A...aaaaa .... Bọn khốn kiếp” Kiên vùng dậy, hai tay ôm chặt con xác sống ngã ra phía sau, làm con xác sống mất đà ngã xuống.

“Bắn đi ... Bắn đi” Kiên cao giọng hét lên.

Đức chớp cơ hội lao đến, khẩu súng lục trên tay nã đạn bắn nát đầu con xác sống.

Bên cạnh ba con xác sống còn lại cũng đã vô ập vào thành viên của đội trinh sát. Cự ly quá ngắn và hỗn loạn, người phía sau không dám nổ súng vào phía trước vì sợ ngộ thương đồng đội, đám xác sống lại quá hung hãn và mạnh mẽ, thương vong ngay lập tức tăng nhanh.

Trong khi đó, đám xác sống phía trước cũng đã chạy lại cực nhanh, khoảng cách chớp mắt chỉ còn cách khoảng năm mươi mét. Nếu để bọn chúng cũng kịp tiếp cận thì ở đây đảm bảo sẽ không còn ai có thể sống sót.

Bắn chết con xác sống, Đức lập tức giựt lấy hai quả lựu đạn trên người của thành viên đội trinh sát, ném mạnh về phía trước, cản bước tiến của đám xác sống, rồi chạy nhanh vào tòa nhà gần đó. Khi quả lựu đạn vừa phát nổ, Đức cũng vừa chém đứt khóa cửa tòa nhà.

Đức mở cửa, hét lớn: “Lập tức vào trong”

Chỉ trong chốc lát, mà đã có tám thành viên đội trinh sát ngã xuống, đổi lấy mạng của hai con xác sống cấp E còn lại, còn con xác sống cấp D kia vẫn tung hoành ngang dọc không ai cản nổi. Những viên đạn bắn trên người nó chỉ làm nó hơi khựng lại rồi lại vùng tay vồ tới.

Đức nhắm một phát ngay đầu nó, nã đạn, viên đạn lao tới và vào đầu nó thì chọt như có một lớp màng chắn lóe lên, viên đạn chỉ hơi lún vào được nửa centimet rồi bật lực rơi xuống.

“Xác sống biến dị cấp D, Burst có khả năng tạo vòng chắn năng lượng chống vết thương chí mạng” Chiếc vòng tay lên tiếng nhắc nhở.

“Má nó, có để cho người khác sống không?” Đức bực bội mắng to

Tiếp tục lại có một người bị nó cắn mạnh vào vai ngã xuống, người chiến sĩ đó cũng thật kiên cường, hai tay ghì chặt lấy con xác sống gào lên: “Chạy mau”

Tranh thủ thời gian, trước khi bị đám xác sống bao vây, mọi người nén đau thương, chạy vào trong tòa nhà. Chỉ còn mười ba người còn sống sót kể cả Đức.

Người cuối cùng vừa chạy qua, Đức đóng sập cánh cửa lại, đồng thời kéo ban ghê qua chặn lại cánh cửa. Bên ngoài đám xác sống vừa kịp kéo tới. Cánh cửa bị đập kịch rung động kịch liệt, nhắm chừng không thể giữ được bao lâu.

Đức kéo cả đội chạy lên lầu trên qua đường cầu thang bộ. Đây là một tòa nhà văn phòng công ty, có khoảng năm tầng, không có thang máy, được xây dựng khá kiên cố. Đức cũng nhắm trúng khoảng này nên mới kéo mọi người vào.

Phải biết rằng, kể cả xác sống biến dị cấp D thì vẫn không thể hoàn toàn kháng được đạn. Chỉ cần cho đủ khoảng cách và tầm nhìn thì một tiểu đội là có thể mài chết toàn bộ đám xác sống biến dị này, nhưng ngược lại, chỉ cần để bọn chúng tiếp cận vào người thì hầu như không ai có thể cản nổi. Ngay cả Đức cũng chỉ có thể cận chiến một lúc đối phó được hai con xác sống cấp E trong trường hợp sử dụng tới “Phá quyền”, nhiều hơn nữa thì coi như tử thần gõ cửa 100%.

Mọi người rầm rập chạy lên tầng một, Đức dừng lại, ra dấu cho cả đội thiết lập đội hình tại đây. Trong giờ phút này, mọi người gần như quên bẵng rằng Đức chỉ là một người ngoài, thậm chí không phải thành viên trong đội, mà theo bản năng nghe theo chỉ huy của hắn.

“Rầm ... rầm” Tiếng cánh cửa bị phá nát, cùng tiếng gầm gừ và bước chân của đám xác sống, chúng chạy qua húc tung cánh cửa cầu thang bộ và chạy lên.

Đức hít một hơi dài, ra hiệu lấy ra ba quả lựu đạn, chờ lúc đám xác sống vừa chạy theo cầu thang lên trên, ném xuống, đồng thời ra lệnh: “Bắn”

Lựu đạn nổ tung, toàn bộ hỏa lực tận tình nã xuống nhắm vào đám xác sống đang hăm hở chạy lên trên bắn chúng thành những cái sàng, từng con bị bẻ nát đầu ngã xuống.

“Chết đi ... chết đi ... Lũ khốn kiếp” Mọi người rống to, điên cuồng nã đạn, trút hết sự phẫn hận trong lòng.

Khi con xác sống cuối cùng ngã xuống, tiếng súng tắt đi, cả đoàn cầu thang đã bị bắn tan nát, đám xác sống nằm la liệt, mọi người thở ra một hơi, những đôi mắt đăm đăm nhìn xuống dưới, có người bật khóc nức nở.

Đức chăm chú nhìn kỹ, tổng cộng là chín con xác sống, trong đó có cả con xác sống cấp D bị cụt tay, nó cũng có burst khả năng tạo vòng chắn năng lượng chống đạn, nhưng với sức nổ của ba quả lựu đạn cùng hàng loạt băng đạn vào người, cuối cùng cũng không trụ nổi mà chết đi.

“Không đúng, còn một con cấp D nữa” Đức hoảng hồn nhìn kỹ một lần nữa, con xác sống cấp D kia đúng là không thấy đâu cả.

“Loảng ... xoảng” Tiếng cửa kính bị vỡ vang lên, Đức giật mình nhìn sang, con xác sống cấp D duy nhất còn lại nhún mình từ cửa sổ lao tới.

Đức vội giơ súng lên bắn, ba phát đạn liên tiếp vào đầu con xác sống nhưng vòng năng lượng bảo hộ một lần nữa hiện ra, những viên đạn chỉ lún vào một chút rồi bật lực rút xuống đất. Chỉ trong khoảnh khắc, nó đã tiếp cận tới bên cạnh, móng vuốt chọc mạnh vào giữa người ngay vị trí trái tim của hắn.

Đức chỉ kịp giơ thanh katana ra đỡ theo bản năng. Móng vuốt của nó sượt qua, đâm xuyên qua bả vai của Đức, đồng thời nó há miệng cắn mạnh vào động mạch cổ của hắn. Đức vội kéo tay ra đỡ, nhất cần ngập tận xương khiến hắn hét lên đau đớn, khẩu súng trên tay rút xuống đất.

Nói thì chậm nhưng mọi thứ diễn ra cực nhanh, mọi người chưa kịp định thần lại thì Đức đã trọng thương.

Cả đội vội chìa súng vào người nó, súng trường đều đã hết đạn, chỉ còn súng ngắn chìa qua.

Nhưng con xác sống cũng cực kỳ tinh quái, nó cắn mạnh cánh tay của Đức kéo hắn lên che trước người nó, làm những người khác không thể nổ súng. Đồng thời chân nó cũng phát động lấy đà chuẩn bị lao tới.

Trong lúc khẩn yếu quan đầu, Đức hiểu rõ nếu để nó tiếp tục lao tới, e rằng tất cả mọi người sẽ phải phoi thầy tại đây. Hắn vận toàn bộ năng lượng còn lại trong lõi rise vào thanh katana, cố nén đau đớn vùng kiếm chém rời cánh tay của mình khỏi miệng con quái vật. Lúc rơi xuống, Đức theo quán tính đâm mạnh thanh kiếm vào chân con xác sống cố định nó dưới đất, cả người rơi nặng nề xuống sàn nhà, vết thương vai trái, cánh tay phải đứt lìa, cùng với va chạm mạnh khiến hắn đau đớn muốn ngất đi.

Đức cắn chặt hàm răng, bật máu, hét lên: “Bắn nó đi”

Toàn bộ những người còn lại chớp cơ hội nã đạn, chân con xác sống đã bị cố định khiến nó không di chuyển kịp, từng viên đạn chất chứa ghim vào người nó, vòng bảo hộ năng lượng của nó cũng không chịu nổi nổ tung, đầu vỡ toang, không cam lòng ngã xuống chết đi.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Sống sót và khách hàng cấp 2

Toàn bộ đám xác sống biến dị truy kích đã bị tiêu diệt. Toàn đội trinh sát chỉ còn lại mười hai người. Cường ra hiệu cho một đội năm người xuống dưới lầu kiểm tra.

Những người còn lại quây xung quanh Đức.

Đức lúc này cực kỳ thê thảm. Cánh tay phải đứt lìa, vai trái có một cái lỗ xuyên hẳn ra sau xương bả vai, máu không ngừng đổ ướt cả sàn nhà.

Chiến xé một mảnh vải cổ gắng băng lại cánh tay bị đứt và vai trái của hắn. Cả đội nhìn Đức tràn đầy đồng tình, thương cảm và kính nể. Nếu không có người thanh niên này, cả đám đã không thể nào sống sót nổi.

Cả người đau nhức, vết thương đau âm ỉ đến tận xương, mất máu quá nhiều khiến sắc mặt hắn trắng bệch, Đức gượng người đứng lên, Chiến vội vã đỡ hắn qua cạnh tường ngồi dậy.

“Đội trưởng, phía trước an toàn, dưới đó ... không còn ai sống sót” Năm người quay trở lại đã quay trở lại báo cáo. Cường gật nhẹ đầu, ánh mắt bi thương.

“Mọi người lập tức trở về đi, để tôi ở lại đây” Đức nhìn cả đội, giọng nói run rẩy do đau đớn, nhưng ánh mắt đầy kiên định.

“Không, chúng tôi sẽ đưa cậu về căn cứ, ở đó có đầy đủ dụng cụ y tế, cậu sẽ ổn thôi” Chiến trầm giọng nói.

“Tôi bị cào trúng rồi” Đức chìa vết thương vai trái và dấu răng bên trên cánh tay cụt, cười khổ.

Mọi người đều trầm mặc. Ánh mắt Chiến đỏ hoe nhìn Đức, trong ngày hôm nay người thanh niên mới quen này đã cứu cậu ta không biết bao nhiêu lần, quá nhiều anh em chiến hữu đã ngã xuống. Đây mới là loạn thế sao.

“Đề lại cho tôi một khẩu súng” Đức ho ra một ngụm máu, trầm giọng nói.

Cường im lặng, đoạn tháo băng đạn rỗng khẩu súng lục trên tay, thay vào một băng đạn mới, lên đạn rồi đặt vào tay Đức.

“Cậu ta nói đúng đó, Chiến, đi thôi” Cường đặt tay lên vai Chiến khẽ nói

Chiến chậm chậm ngồi dậy, nắm nhẹ vai Đức: “Bảo trọng, người anh em”

Cường giờ cánh tay lên chào Đức kiểu quân nhân, chậm rãi nói: “Cậu là một chiến sĩ kiên cường, là một anh hùng”

Cả đội phía sau đồng loạt kính cẩn đứng dậy chào theo. Trong giờ phút này, mọi người không còn có khoảng cách ai cũng là chiến hữu là anh em cùng sinh tử.

Hai chiếc xe quân dụng bắt đầu nổ máy, cả đội đã lên xe.

Một tiếng súng đánh gọn vang lên, mọi người đau lòng quay đầu lại phía sau.

Cường cất tiếng: “Đi thôi”. Hai chiếc xe xuất phát trở về

Trong lúc đó, Đức đã ngồi dậy.

Tài khoản giao dịch của Đức hiện tại có: 208 điểm giao dịch. Đức lập tức mua một ống thuốc chữa thương cao hiệu trị giá 12 điểm

Từ chiếc vòng tay, lấy ra một ống tiêm, hít sâu một hơi, Đức tiêm thẳng vào người, máu lập tức ngừng chảy, vết thương trên người cũng giảm bớt đau đớn.

Thực tế là, sau khi cường hóa P.S.I, Đức đã không cần lo lắng gì về khả năng bị lây nhiễm nữa.

Nhìn về hai chiếc xe quân dụng dần khuất xa, hần thì thảo: “Xin lỗi đã lừa gạt các người, nhưng mà bí mật này, không ai có thể biết được”. Đạo lý kẻ hoài ngọc có tội, Đức hiểu rõ trong lòng. Bí mật này quá lớn, một khi để người khác biết hần có một thứ có thể lập tức chữa thương, cường hóa sức mạnh, khiến con người có thể nhanh chóng trở nên mạnh mẽ. Thì lúc đó, hần không chỉ phải đối đầu với đám xác sống quỷ dị ngoài kia, mà có thể là lâm vào cảnh người người đuổi giết.

Khẽ vung cánh tay, vẫn còn hơi đau nhức, Đức bước xuống phía dưới huy động chiếc vòng tay thu thập toàn bộ xác của đám xác sống biến dị. Hai con xác sống cấp D và chín con xác sống cấp E. Điểm giao dịch nhanh chóng nhảy lên: +646 điểm

Tổng cộng điểm giao dịch: 842 điểm

Đã đủ điều kiện thăng cấp lên khách hàng cấp 2, xác nhận thăng cấp?

“Xác nhận” Đức trả lời

Mở khóa quyền lợi khách hàng cấp 2 – Âm thanh dễ nghe vang lên

Chiếc vòng tay lập tức hiển thị:

Cấp độ khách hàng: Cấp 2

Điểm giao dịch: 842 điểm – Chín quyền hạn giao dịch cấp E và hai quyền hạn giao dịch cấp D

Điều kiện thăng cấp: Đạt cấp độ C và tổng khối lượng giao dịch lên tới 2500 điểm. Khối lượng giao dịch hiện tại: 34/2500 điểm

Quyền hạn: Khách hàng có quyền hạn giao dịch cấp E

Mất định giá – Nâng cấp thành mất phân tích: Có thể phân tích được đặc điểm của sinh vật biến dị, chức năng tìm kiếm vật giao dịch giữ nguyên.

Quyền lợi khách hàng cấp 2:

(*) Mở tài khoản giao dịch phụ: Số lượng 5, hiện tại 0/5. Tài khoản giao dịch phụ có thể nhận được phân quyền mua bán vật phẩm, phân quyền tra cứu danh mục hàng hóa, và nhận được cường hóa từ quầy giao dịch.

(*) Danh mục vật phẩm giao dịch: Mở rộng danh mục vật phẩm giao dịch lên tới cấp D, cho phép quy đổi điểm giao dịch sang điểm sinh hoạt, tỷ giá: 1 điểm giao dịch = 10 điểm sinh hoạt, mở khóa giao dịch vật phẩm sinh hoạt.

(*) Đã thăm dò xong, cho phép tra cứu vật phẩm của hàng M.T.C thu mua, vui lòng xem trong bảng giá.

(*) Hệ thống chăm sóc khách hàng: Đã bật, hỗ trợ khách hàng tìm kiếm vật phẩm và trả lời câu hỏi trong quyền hạn cho phép của khách hàng.

(*) Quà tặng cho khách hàng cấp 2:

Một phiếu giảm giá 50% cho bất kỳ vật phẩm giao dịch từ cấp D trở xuống

Khách hàng được chọn một trong ba vật phẩm sau:

- Một sủng vật cấp độ E trở xuống, nếu chọn sủng vật cấp D, bị mất một quyền hạn cấp D và bù 100 điểm giao dịch. Chủng tộc sủng vật bao gồm: Linh thú, nhân loại, tộc elf, vong linh sinh vật, tộc Orc, linh máy ... Mỗi khách hàng tra cứu thêm trong danh mục.

- Phòng thí nghiệm cấp E: Chức năng thử nghiệm và chế tạo vật phẩm, được hỗ trợ bởi một phần mềm quản lý thông minh Phoneix 1. Phòng thí nghiệm được tích hợp trong nhẵn, không gian 30 mét vuông, có đầy đủ các dụng cụ chế tạo máy móc và công cụ thực nghiệm hiện đại, được giảm giá 30% khi mua các nguyên liệu và bản vẽ chế tạo của M.T.C, có thể nâng cấp. Khách hàng phải bỏ thêm 250 điểm.

- Kỹ năng chữa thương: Thánh quang phổ chiếu, sử dụng năng lượng từ busrt kết hợp với trance và heal phục hồi thương thể cho sinh vật thể. Thời gian hồi phục phụ thuộc vào độ nghiêm trọng của vết thương và mức độ năng lượng của người sử dụng.

À, ở đây thì mình xin phép giải thích một chút về quyền hạn giao dịch.

Quyền hạn giao dịch là ràng buộc của hệ thống đối với người giao dịch (Trader), các trader không được giao dịch hàng hóa có cấp độ cao hơn cấp độ của bản thân, chẳng hạn như Đức hiện tại là cấp E thì chỉ được phép giao dịch hàng hóa từ cấp E trở xuống. Căn bản là không cho khoảng trống để hack cấp. Muốn tăng cấp nhanh, có thể, ra vật lộn giết được xác sống cấp cao là được.

Muốn thu hoạch quyền hạn cấp nào thì bán vật phẩm cấp đó, chẳng hạn bán xác sống cấp D sẽ có quyền hạn cấp D. Mỗi quyền hạn thu được chỉ giới hạn sử dụng cho một vật phẩm. Cũng có thể quy đổi. Cấp D bằng ba lần cấp E, cứ thế đổi sang, nhưng chỉ cho quy đổi từ cao xuống thấp. Ba cái cấp E vẫn không đổi được 1 cái cấp D.

Ngoài ra, quyền hạn giao dịch còn cho phép Trader cường hóa cho người sở hữu các tài khoản phụ. Cho nên nói Đức mặc dù có quyền hạn cấp E, nhưng nếu muốn cường hóa cấp E cho hai đứa em thì phải thu thập quyền hạn từ bán vật phẩm. Vũ khí mua thì không bị hạn chế khoản này, chỉ hạn chế với cường hóa cố định.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Cường hóa và trở về

Các thông tin tra cứu về quyền lợi cấp 2 ủa đến quá nhiều. Danh sách vật phẩm tra cứu hiện lên khiến Đức loạn cả óc.

Đức nhắm mắt lại, hít sâu một hơi, lấy ra một bịch bánh quy, một túi thịt bò khô, và một chai nước từ kho chứa đồ ra, uống hết một hơi rồi lấy bánh ra ăn ngẫu nhiên. Liên tục chiến đấu, chạy trốn rồi lại chiến đấu, thêm vào vết thương và mất máu khiến hắn kiệt sức, hắn phải nhanh chóng bổ sung năng lượng.

Làm dịu con đói khát của cơ thể, Đức khẽ lắc đầu tỉnh táo lại. Rồi bắt đầu xem xét thật kỹ một lần nữa.

Đầu tiên việc gấp rút là phải chữa trị cánh tay phải. Đức tra cứu danh sách vật phẩm liệu thương. Quá nhiều. Có đủ từ phương pháp chữa trị tây y, thuốc kích thích hoạt tế bào, đến được tề mọc tay rồi đan dược, được tán đi kèm là minh họa hiệu quả và tác dụng phụ... thậm chí hắn còn thấy được đan dược cấp S “Thần huyết phục sinh tán” phục hồi ngay lập tức mọi thương thể, thậm chí cứu sống người đã chết chưa vượt quá hai mươi bốn tiếng đồng hồ, hai triệu điểm giao dịch. Khiến hắn cười khò.

Đức chọn ra một loại dược tề “Phục hoạt dược tề” tốn 35 điểm giao dịch, có tác dụng là kích thích heal trong cơ thể để tái tạo lại bộ phận đã mất, nhưng không được vượt quá quá ba tiếng đồng hồ, thời gian tái tạo là bốn mươi lăm phút với điều kiện không được vận động mạnh. Một số đan dược, thuốc khác thậm chí có tác dụng tái tạo ngay lập tức nhưng giá tiền quá mắc, Đức chỉ có thể chặc lưỡi cho qua.

Mặc dù, đã thanh lý một lần xác sống chung quanh, nhưng khu vực này vẫn không an toàn lắm. Đức bỏ khẩu súng Cường đưa vào kho chứa đồ, rồi tòà nhà này qua một căn nhà khác gần đó. Lén vào, kiểm tra bên trong, khóa kỹ cửa nẻo lại rồi uống thuốc.

Cánh tay bị cụt bằng tốc độ mất thường có thể nhìn thấy được chậm rãi tái tạo trở lại. Nhìn từng mảnh thịt và xương cụt của mình mọc lên làm Đức thấy một hồi ác hàn, cảm giác ngứa ngáy điên cuồng từ cánh tay truyền tới khiến hắn cực kỳ khó chịu.

Mất không thấy, tâm không phiền, Đức dứt khoát tập trung vào xem danh sách vật phẩm, và đề ra kế hoạch cường hóa cho bản thân cùng với hai đứa

em

Riêng phần quà tặng cũng làm Đức đau đầu lựa chọn. Kỹ năng chữa thương có thể tạm thời bỏ qua, nó có thể cường hóa sau được, trong cửa hàng chỉ có giá: 400 điểm và hai quyền hạn cấp D.

Trong khi đó, mua bán sủng vật đòi hỏi ít nhất phải lên tới khách hàng cấp 3, đây xem như là một món quà vượt cấp, có thể tăng mạnh sức chiến đấu của Đức trong thời gian ngắn. Sủng vật có hai dạng, một là được chế tạo bởi công nghệ của M.T.C, hai là sinh vật được bán từ các Trader ở vũ trụ khác. Danh sách sủng vật rất đa dạng và có rất nhiều tác dụng khác nhau, có loại có thể trinh sát, có loại có thể phi hành, có loại có sức chiến đấu mạnh, có loại có thể phụ trợ tu luyện, thậm chí mỹ nữ cường nhân cung thủ ra trận đánh giết, tối về ấm giường cũng có. Nhưng mà hạn chế của nó là, sủng vật được tặng bị giới hạn khả năng phát triển cấp độ, nói cách khác trừ khi bỏ tiền để cường hóa thêm, còn không thì coi như mua sủng vật về cấp độ nào thì vĩnh viễn ở cấp độ đó.

Phòng thí nghiệm cấp E thì không bị hạn chế mua, nhưng giá của nó trong quầy hàng là 5000 điểm cũng một quyền hạn cấp D. Kể cả là cho làm quà tặng thì quầy hàng vẫn đòi thêm 250 điểm, đúng là tụi quý keo kiệt, món này không có tác dụng tăng sức chiến đấu lập tức, nhưng nó lại có thể phát huy rất nhiều tác dụng trong tương lai. Theo thuyết minh, phần mềm quản lý Phoenix 1, tặng kèm là một AI, mặc dù chưa hình thành ý thức cá nhân nhưng cũng đã là công nghệ vượt thời đại, nếu để nó hack vào các hệ thống thông tin, máy tính trên trái đất hiện tại thì có thể nói đã dư xài.

Món này chắc thích hợp với thằng Hiếu đây, Đức ngẫm nghĩ rồi quyết định chọn phòng thí nghiệm cấp E, một chiếc nhẫn tinh xảo xuất hiện trên tay. Đức đeo nó vào tay trái, rồi tiếp tục tra cứu.

Qua trận đánh với đám xác sống biến dị vừa rồi, Đức nhận thấy có một điều rất bất tiện đó là, khi có người xung quanh, việc hẩn thu lại xác sống nhất định sẽ bị phát hiện, điều này cực kỳ bất lợi, trong tương lai có thể vì vậy mà mất đi rất nhiều điểm giao dịch

“Tra cứu vật phẩm có khả năng thu thập xác sống mà không bị phát hiện” Đức mở chức năng tra cứu của chiếc vòng lên hỏi.

Nhận thu hoạch (Không cấp độ): 60 điểm – Có khả năng thu thập vật phẩm giao dịch (Không bao gồm sinh vật sống).

Hơi mắc, nhưng Đức vẫn lựa chọn mua, nó chỉ nhỏ cỡ viên bi ve, khi thả xuống đất có thể mọc ra các bước chân và tự di chuyển theo ý muốn của Đức, đồng thời nó còn có mặt cảm ứng có thể truyền hình ảnh lập thể về chiếc vòng trên tay. Hẩn lập tức ra lệnh cho nó chạy đến chỗ khu công sự phòng ngự của đội trinh sát vừa rồi thu thập xác của những con xác sống biến dị cấp F.

Xong đâu đấy, Đức quay sang tra xét danh mục cường hóa. Trận đánh vừa rồi khiến Đức nhận ra thực lực bản thân vẫn còn quá sức yếu ớt, đối mặt với một vài con xác sống nhỏ lẻ cấp E thì còn có thể chiến thắng chứ nếu đối mặt với số lượng lớn thì chạy thoát là may mắn lắm rồi.

Đầu tiên là nâng cấp sức mạnh bản thân lên cấp D. Tồn 200 điểm và hai quyền hạn cấp D

Từ cấp C trở xuống, việc nâng cấp sức mạnh khá dễ dàng chỉ cần tích lũy đủ năng lượng trong lõi Trance – Burst – Rise và M.T.C có thể thực hiện được trực tiếp cho các Trader, cấp cao hơn thì đòi hỏi sự trui rèn, vận dụng và lĩnh ngộ sức mạnh của bản thân.

Chờ cánh tay được chữa trị hoàn tất, Đức vung vẩy tay, cảm giác hơi là lạ, nhưng đã có thể vận chuyển linh hoạt, vết đâm trên vai cũng đã lành lại, thuốc của cửa hàng quả là đủ chất lượng.

Đức bấm chấp nhận cường hóa, một luồng sáng tỏa ra từ chiếc vòng trên tay chiếu vào người Đức. Cả người hẩn như được bay bổng lên, cơ thể được bao bọc bởi một tầng năng lượng sáng trắng, những dòng thượng cổ phù ngữ sáng nhấp nháy chạy ngang dọc trong cơ thể.

Khoảng ba phút sau, ánh sáng trắng dần dịu đi chìm hẩn vào trong người Đức, hẩn nhẹ nhàng rơi xuống, mở mắt ra, cảm giác toàn thân nhẹ nhàng, xiết chặt nắm tay, Đức cảm giác toàn thân tràn ngập lực lượng.

Đức đâm mạnh vào bức tường trước mặt, rầm một tiếng, bức tường dễ dàng vỡ ra một lỗ lớn. Ít nhất sức mạnh cơ thể đã tăng lên gấp đôi, nếu hiện tại đối đầu với con xác sống cấp D kia, Đức đảm bảo có thể đủ sức tay không vật lộn, sử dụng thêm “Phá quyền” thì nắm chắc giết được nó.

Kế tiếp là lựa chọn vũ khí. Súng trong hoàn cảnh hiện thời vẫn khá hữu dụng với các xác sống biến dị. Đức chọn một khẩu súng lục kiểu Desert Eagle, đạn được gia tăng uy lực theo công nghệ từ trường gia tốc, uy lực mỗi viên đạn đều hơn gấp đôi so với shotgun. Băng đạn 15 viên, Trị giá 45 điểm, cùng bốn băng đạn 10 điểm

Ngoài ra, Đức còn chọn thêm ba quả lựu đạn lửa, có khả năng tạo một vụ nổ lửa bao trùm, diện tích 10*10 mét. Ba quả lựu đạn khói mù - axit diện tích bao trùm 15*15 mét. Mỗi quả 10 điểm. Đây là những thứ cực kỳ hữu dụng để đối phó xác sống số lượng lớn và tạo tường chắn, rút lui.

Kế đó là lựa chọn kỹ năng. Kỹ năng thực chất là cách vận dụng năng lượng cơ thể một cách tối ưu để có hiệu quả như mong muốn, “Phá quyền” của Đức cũng có thể xem là một kỹ năng đơn giản, tập trung năng lượng đôi tay sức mạnh bộc phát trong thời gian ngắn. Trong danh mục lựa chọn có rất nhiều các kỹ năng khác nhau, từ đơn giản đến phức tạp, uy lực và tác dụng cũng rất đa dạng.

Như “hỏa cầu thuật” thực chất là một cách lập trình vận dụng năng lượng từ burst, điều khiển bằng năng lượng tinh thần (trance) và giải phóng ra ngoài. Đối với các pháp sư, họ lập trình ngọn lửa thông qua thượng cổ phù ngữ và câu thông với hỏa nguyên tố qua năng lượng tinh thần (trance), đối với dị năng giả thì đó là sự giải phóng của hỏa nguyên lực trong cơ thể ra ngoài.

Danh mục lựa chọn kỹ năng rất dài. Qua cuộc chiến đấu vừa rồi, Đức nhận ra rằng thực tế năng lực tấn công của Đức đã tạm đủ nhưng khả năng phòng thủ của bản thân lại quá thấp, khi bị tiến công áp sát rất dễ mất mạng.

Vì vậy, Đức lựa chọn một kỹ năng phòng thủ màng chắn – Khiên ma pháp: Chủ động tạo ra một vòng chắn năng lượng (Có thể lựa chọn phòng ngự tập trung hoặc bao trùm) chặn lại sát thương nhận phải. Cường độ chống chịu và thời gian duy trì phụ thuộc vào năng lượng từ lõi burst và sát thương của đối thủ. Kỹ năng cấp D: 100 điểm và quyền hạn cấp D.

Lúc này, con nhện thu hoạch cũng đã trở lại, nó đã thu thập toàn bộ xác của đám xác sống biến dị cấp F tại công sự, tổng cộng là 106 con, điểm thu mua cơ bản là 15 điểm, nhưng đa số xác đã bị thiêu hủy không còn nguyên vẹn nên khi thu về chỉ tăng lên tổng cộng + 674 điểm.

Tra cứu lại vòng giao dịch một lần nữa.

Nguyễn Minh Đức – Cấp độ khách hàng cấp 2

Điểm giao dịch: 756 điểm – Chín quyền hạn cấp E, 106 quyền hạn cấp F

Khối lượng giao dịch: 794/2500

Quyền hạn giao dịch của khách hàng: Cấp D

Đức mở kho chứa đồ kiểm tra lại: Trong kho là gần bảy mét khối xăng, mười mấy bình ga cỡ lớn, một số bộ quần áo sạch, đồ ăn và nước uống, nước sinh hoạt, một chiếc xe bán tải, và hai chiếc xe máy phân khối lớn.

“Tôi lúc về nhà rồi” Đức tung mình nhảy xuống đường, cởi chiếc áo rách tươm dính đầy máu, khoác một chiếc khoác đen mới lên, đeo lại thanh katana lên vai, rồi lấy chiếc xe gắn máy từ kho chứa đồ ra nổ máy phóng đi.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Biến cố

Chiếc xe phân khối phóng thẳng trên đường. Động cơ mô tô đã được thăng Hiếu chỉnh lại, tiếng ồn được giảm xuống mức tối đa. Đức vòng lại từ phía đường Thành Thái – Nguyễn Tri Phương hướng về Võ Văn Kiệt để đi về nhà.

Trên đường, từng đám xác sống nhỏ đang tụ tập vật vờ, khi thấy xe của Đức chạy qua liền phóng tới đuổi theo. Đa số đều là xác sống thường, Đức cũng không muốn lãng phí thời gian với bọn này, giết thì mất thời giờ mà chẳng được gì, nên tăng tốc cắt đuôi luôn.

Bầu trời một màu đỏ rực đầy ma mị. Đức ngẩng đầu nhìn lên, bầu trời màu xanh ngày xưa có vẻ giờ chỉ còn lại trong hoài niệm. Trên bầu trời, thi thoảng những ánh chớp trắng lóe lên, từng tiếng ị ùng từ xa vọng lại.

Bây giờ đã là ba giờ chiều, ánh mặt trời dần kéo về hướng Tây. Chuyến đi này của Đức cũng đã gần cả ngày trời.

Đức lấy chiếc bộ đàm dự phòng từ trong kho chứa đồ ra gọi thử về nhà. Chiếc bộ đàm cũ đã bị phá hủy trong lúc chiến đấu. Lần này trở về hẳn dự định nghỉ ngơi một đêm sẽ bắt đầu khởi hành chuyến đi luôn trong sáng mai, trì hoãn thời gian cũng quá lâu rồi.

“A lô.. Hiếu ... Lan ... Nghe máy” Tiếng máy bộ đàm vang lên. Phía bên kia đầu dây chỉ có những tiếng rè rè đáp lại.

“A lô ... Hiếu ... Lan ... Nghe máy” Đức lặp lại lần nữa, một dự cảm bất an hiện lên.

“Hai đứa ... mau trả lời” Đức gấp gấp lặp lại. Vẫn chỉ là những tiếng rè rè vô nghĩa.

“Khốn kiếp” Đức đeo bộ đàm vào tai, tăng tốc độ xe lên tối đa phóng đi. Cảm giác lo lắng tràn ngập trong lòng.

Cách đó hai tiếng đồng hồ

Nhà của Đức

Cánh cửa sắt trước nhà bị phá toang. Một đám người hùng hổ bước vào, trên tay lăm lăm vũ khí.

Đó là một nhóm khoảng mười hai người. Năm người dẫn đầu mặc quân phục quân đội, trên tay mỗi người đều cầm một khẩu tiểu liên, bên hông giắt theo một khẩu súng lục, trên áo còn lấm tẩm vết máu chưa khô. Bảy người còn lại thì lộn xộn hơn, có kẻ còi trần, tóc nhuộm xám tro, có gã thì áo sơ mi, đeo kiềng trên tay, vũ khí cũng loạn thất bát tao, côn, rìu, ống tıp sắt đủ cả.

“Ở đây có người” Chứng kiến chiếc xe bán tải đã cải tiến trước cửa nhà, đứng đầu đám này là một gã trung niên tuổi tầm 35, 36 gương mặt tròn, rỗ hưng phấn lên tiếng.

“Người bên trong nghe đây, chúng tôi là người của quân đội, đến giải cứu các người, hãy ra ngoài” Gã lớn giọng lên tiếng.

“Làm sao đây anh ba?” Trên lầu, Bé Lan nhỏ giọng hỏi Hiếu.

“Gọi cho anh hai đi, ở yên trên này để anh xuống” Hiếu ngưng trọng trả lời.

Gã đứng đầu gọi lại lần nữa, rồi có vẻ mất kiên nhẫn định ra hiệu cho mấy thằng còn lại phá cửa. Hiếu bước xuống, mở cửa. Mấy gã lập tức bước vào, nhìn thấy từng thùng đồ ăn phía trong nhà, cả đám ánh mắt đều sáng rỡ lên.

Gã đứng đầu lên tiếng: “Xin chào, chúng tôi là người quân khu phía Tây Sài Gòn, chúng tôi đang đi giải cứu người gặp nạn hãy thu dọn đồ đạc đi theo chúng tôi về khu an toàn”

Đối diện mười mấy gã, Hiếu bình tĩnh lên tiếng: “Tôi ở đây rất ổn, không cần phải giải cứu, cảm ơn ý tốt của mấy anh, vui lòng trở về đi”

“Nhóc con ...” Gã xăm trổ đầy người hùng hổ vừa định lên tiếng thì bị gã đứng đầu khoát tay chặn lại:

“Vây cũng được, chúng tôi cũng không miễn cưỡng, chỉ có điều, khu quân sự còn nhiều người đang đói khổ, chúng tôi cần trưng dụng số lương thực này của cậu, mỗi người chúng ta đều phải có cống hiến với quốc gia, cậu nói xem có phải không?”

Hiếu nắm chặt tay, nổi giận nói: “Các người là đang ăn cướp”

“Ha ha, không thể nói vậy được, giờ đang là lúc nguy cấp, mọi người đều phải ra sức vì nhà nước vì nhân dân, quân đội bảo vệ người dân, trưng dụng lương thực là thiên kinh địa nghĩa, cậu đương nhiên cũng phải có nghĩa vụ giúp đỡ, không lẽ cậu muốn tàng trữ lương thực trái phép, chống đối quốc gia hay sao?” Gã chính nghĩa lăm lăm nói

Hiếu giận run: “Chúng tôi ở đây, tự bảo vệ mình, tự tìm thức ăn, ngoại trừ phá bẻ cửa nhà chúng tôi, chúng tôi chưa từng nhận được các người giúp đỡ cái gì, đừng có lấy mấy cái lý do vớ vẩn đó ra lừa người, các người đi cho”

Gã kể bên mắt kiên nhẫn nói: “Đại ca, nhiều lời với nó làm gì, chúng ta lấy đồ ăn rồi đi thôi, lằng nhằng thì cho một phát” Hắn đưa tay lên làm động tác cứa cổ

Gã gạt đầu: “Chuyển hết đồ ăn lên chiếc xe ngoài kia rồi đi” Hiện nhiên gã muốn lấy sạch đồ ăn, kể cả cái xe phía ngoài cũng không tha. Cả đám hùng hổ lao vào ôm từng thùng đồ ăn chuyển đi.

“Cảnh cáo cậu, hành vi chống đối sẽ bị coi là phản quốc” Hắn quay sang Hiếu nghiêm mặt nói.

“Anh không có tư cách đó, các người không được làm vậy, mau dừng lại” Hiếu quay ra ngăn cản

Đoàng ... đoàng Hai phát súng đánh gọn vang lên, Hiếu ôm ngực ngã xuống, ánh mắt căm hận nhìn về phía đám người: “Khốn ...”

“Ta đã cảnh cáo rồi” Gã nhìn Hiếu lạnh lùng.

Bé Lan vẫn đang nấp ở trên lầu nhìn xuống, điện đàm báo cho Đức không được khiến nó lòng như lửa đốt. Nghe tiếng súng nổ, nó hoảng hốt lao xuống.

“Không ... Không” Bé Lan hét lớn từ trên lầu lao xuống, ôm chầm lấy Hiếu

“Không ... không ... anh ba.. không” Nó bật khóc nức nở

Nhìn thấy bé Lan, cả đám ánh mắt đều sáng lên. “Có hàng ngon rồi” Thằng nhuộm tóc xăm trổ huyếch nhẹ sang đưa bên cạnh.

“Các người là bọn cầm thú ... lũ súc sinh” Bé Lan giận dữ hét lên, nó chộp lấy một ống sắt bên cạnh lao vào gã cầm đầu.

Gã tung chân đá, chiếc ống sắt bị đá văng khỏi tay, rồi túm tóc bé Lan tát mạnh một cái làm con bé ngã dúi xuống đất.

“Bắt nó mang về” Gã hất hàm ra lệnh

Hai ba đứa lập tức ủa tới, lấy dây trói chặt bé Lan lại, con bé vùng vẫy đập đầu vào thành trước mặt làm mũi hần chảy máu một đường dài.

Hắn ta lập tức tức giận quay sang: “Còn hung dữ lắm, yên tâm, tao sẽ dạy dỗ mày vào khuôn khổ” rồi tát mạnh vào con bé, Lan quật cường quay mặt lại, ánh mắt như phún lửa nhìn vào đám người.

“Đừng có đánh vào mặt, thằng ngu này” Đưa bên cạnh hất tay nó ra, xiết chặt dây trói vào người Lan, nhét hẳn một miếng giẻ vào miệng nó. Con bé cố gắng gầy dựa nhưng làm sao có thể chống lại sức ba gã thanh niên, nó bị trói lại quăng vào sau thùng xe.

Dưới đất, Hiếu lom còm bò dậy, cố gắng lao về phía trước, gã cầm đầu tung chân đá vào mặt nó, khiến thằng bé ngã sấp xuống, vết thương trước ngực trào máu.

Đám người chuyển hết đồ ăn lên xe, quay sang cười ha hả, một vài thằng hưng phấn la lên: “Hôm nay trúng lớn rồi đại ca”. Chiếc xe nổ máy rồi chuyển bánh, tiếng cười đùa khà ó của bọn chúng dần dần đi xa.

Hiếu nằm trên mặt đất, vết thương trước ngực không ngừng chảy máu, máu đỏ ướt cả sàn nhà, ánh mắt căm hận bất lực nhìn theo chiếc xe dần đi khuất. “Bọn.. khốn ... kiếp”

Mắt mờ dần, cả người lạnh lẽo. Hiếu thều thào: “Anh hai ... anh hai”

Mọi thứ xung quanh chìm vào bóng tối.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Lửa giận ngút trời

Đức dừng xe đứng lại. Công nhà đã bị phá vỡ toang. Lòng hấn chùng xuống.

Quảng chiếc xe trước công nhà, Đức đập cửa xông vào bên trong. Cửa nhà bị phá mở, đồ đạc trong nhà quăng lộn xộn khắp nơi, thằng Hiếu nằm trên vũng máu. Tim của hấn như bị ai bóp chặt, hấn vội vã chạy đến.

Đức nâng đầu thằng Hiếu lên, người thằng bé lạnh toát, trước ngực là hai lỗ đạn vẫn còn đang chảy máu, mặt cũng bị xây xước. Trong lòng đau như bị dao cắt, cảm giác hối hận tự trách dâng lên trong lòng.

Hấn cố gắng hết sức giữ bình tĩnh, run rẩy kiểm tra mạch đập của Hiếu.

Tiếng mạch đập rất nhỏ, như có như không khiến hấn hết sức mừng rỡ.

“Cửa hàng, chọn loại thuốc trị thương hiệu quả phù hợp nhất” Đức la lớn vào chiếc vòng tay.

“Yêu cầu trả thêm phí chẩn đoán” Chiếc vòng đáp lại

“Xác nhận” Đức vội vã trả lời

Chiếc vòng quét hình cả người thằng Hiếu một lượt: “Cơ thể sinh vật bị tổn thương nặng, phổi trái và ruột non bị tổn hại, mất 33% máu, đề nghị sử dụng Phục hoạt đại hoàn đan – đan dược phạm cấp – 175 điểm giao dịch và hai quyền hạn giao dịch cấp E kết hợp với xạ chẩn toàn thân của M.T.C để phục hồi tổng quát cơ năng cơ thể - 75 điểm giao dịch, phí chẩn đoán - 15 điểm”

“Xác nhận” Đức vội đáp ứng. Một viên đan dược hình tròn màu đỏ, kích cỡ viên bi ve xuất hiện trên tay, hấn vội cạy miệng thằng Hiếu đút xuống. Viên thuốc vào miệng lập tức tan ra, dược hiệu lan tỏa toàn thân, khiến người thằng bé dần có huyết sắc trở lại, chiếc vòng trên tay Đức cũng tỏa ra từng luồng sáng quét qua quét lại trên người Hiếu.

Vết thương trên người nó dần khép miệng. Đức đặt thằng Hiếu lên trên ghế sofa phòng khách. Đức ngồi đó nhìn thằng bé đang dần hồi phục trở lại, trong lòng tràn ngập tự trách. Hấn trách mình đã quá chủ quan, quá bất cẩn.

Thực tế mấy ngày trước đó, hấn đều đã rà đi rà lại khu vực này mấy lần, xác sống xung quanh cũng bị hấn thanh lý gần hết, kể cả là có xác sống quấy phá thì cửa nhà cũng đã được gia cố đủ chắc chắn, hấn cũng không dự định đi lâu, nếu có việc gì cũng có thể quay lại nhanh chóng. Nhưng người tính không bằng trời tính, sự xuất hiện của đám xác sống biến dị làm mọi thứ xảy ra chệch hướng, bộ đàm cũng bị hủy khiến hấn không nhận được tin tức gì. Kẻ gây ra chuyện này cũng rõ ràng không phải là xác sống. Trong thời buổi này, nhân tính con người có khi còn đáng ghê sợ hơn xác sống. Đức xiết chặt nắm tay, lửa giận bùng lên trong lòng.

Khoảng 15 phút sau, chữa trị đã hoàn tất. Thằng Hiếu ho khan một cái gạt mình tỉnh lại, Đức đỡ nó dậy. Thằng bé thấy Đức thì mừng rỡ, bật khóc:

“Anh hai, anh hai ... Có một đám người xông vào nhà, Bé Lan bị bắt đi rồi, phải đi cứu nó, em xin lỗi, em không bảo vệ được nó” Hiếu nước nờ nói

Đức nắm nhẹ vai nó, bình tĩnh nói: “Không phải lỗi của em, yên tâm đi, anh sẽ cứu bé Lan về”

“Bọn nó đi về hướng nào?” Đức trầm giọng nói, ánh mắt lạnh lẽo

“Hướng bên phải, bọn nó có mười hai đứa, trong đó có năm đứa mặc quân phục quân đội, bọn nó có súng” Hiếu đáp lại

Đức xoay người ra cổng, bước lên xe, khởi động máy. Thằng Hiếu chạy với theo: “Cho em theo với”

Đức ngẫm nghĩ rồi lấy ra chiếc nhẫn chứa phòng thí nghiệm, hỏi chiếc vòng tay: “Có thể cho người khác vào hay không?”

“Phải là khách hàng hoặc người sở hữu tài khoản phụ mới có thể vào” Chiếc vòng chậm rãi trả lời.

“Mở tài khoản phụ và tất cả quyền hạn liên quan” Đức chìa vào Hiếu rồi nói

“Xác nhận đã mở” Chiếc vòng đáp lại.

“Vào đi, đừng lo lắng, anh sẽ lo chuyện này, bọn nó sẽ phải trả giá” Đức ra hiệu cho cho thằng Hiếu vào trong phòng thí nghiệm.

Đức rõ ga phóng đi, gương mặt bình tĩnh, ánh mắt lạnh lẽo nhìn về phía trước, trong lòng tràn ngập lửa giận.

Cách đó gần 5 cây số

Hai chiếc xe chạy song song trên đường. Trong đó, một chiếc là chiếc Ford đã được cải tiến đầy đủ của Đức, thằng cầm đầu và hai đứa nữa cùng ngồi trên chiếc này, bé Lan bị trôi quăng ở sau xe. Chiếc còn lại là một chiếc xe con mười sáu chỗ dòng Toyota, chín thằng còn lại ngồi ở bên này. Trên xe chất đầy những thùng đồ ăn của nhà Đức.

Gã mặt rỗ cầm đầu là Trần Hữu Tài, nguyên là tiểu đội trưởng của quân khu phía Tây Sài Gòn, hắn là con ruột của phó bộ trưởng bộ công an nên được đặc cách vào đội do “lý lịch nhân thân tốt”.

Khi hỗn loạn diễn ra, quân khu Tây Sài Gòn sau một khoảng thời gian chinh chiến ổn định, bộ chỉ huy quyết định cử quân đội ra tiêu diệt xác sống và giải cứu người dân. Trong một lần làm nhiệm vụ, Trần Hữu Tài phát hiện bản thân mình đã thức tỉnh, cơ thể ngày càng trở nên mạnh mẽ. Hắn chán ngán với việc phải ra ngoài chém giết xác sống lại phải tìm kiếm cứu người.

Do đó, trong một lần dẫn đội ra ngoài tìm kiếm lương thực, hắn phát hiện một căn nhà nghỉ dưỡng sang trọng, khá kín đáo và chắc chắn, trong nhà có đầy đủ tiện nghi và đồ ăn thức uống. Chủ nhà là một gia đình ba người, hai vợ chồng và một cô con gái mới học cấp ba khá xinh xắn, thấy Trần Hữu Tài và đội viên mặc đồng phục quân khu cũng rất niềm nở tiếp đón.

Tham lam sắc đẹp cô con gái, và căn nhà, hắn ra tay giết luôn cả hai vợ chồng. Ba người thành viên trong đội tiến lên ngăn cản cũng bị hắn vô tình giết chết, mấy người còn lại thì hòa theo hắn. Cả đám chiếm lấy căn nhà, quyết định đào ngũ, cô con gái bị bọn chúng luân phiên cưỡng bức, không chịu nổi, trong một lần sơ hở cô bé lấy dao găm đâm bị thương một tên rồi tự sát.

Từ đó, hắn lên làm đại ca của cả nhóm, cách vài ngày bọn hắn lại ra ngoài tìm kiếm thêm vật tư, gặp người sống thì lấy danh nghĩa quân đội để “trung thu” lương thực, một số kẻ khỏe mạnh thì bắt gia nhập vào nhóm, kẻ nào chống cự thì thẳng tay giết chết, gặp con gái có chút tư sắc thì cướp người mang về chơi đùa. Hắn cảm thấy cuộc sống như vậy đúng là thiên đường, hắn như là một vị vua có quyền sinh quyền sát, đám đàn em luôn sợ hắn một phép, muốn tiêu đệ có tiêu đệ, muốn gái có gái.

Hắn cảm thấy hôm nay đúng là một ngày may mắn, đồ ăn dự trữ đã gần hết mới đi kiếm một vòng thì có chất đầy cả hai xe, còn thu được một con xe xịn, chơi chán mấy đứa con gái ở căn cứ rồi thì lại tóm được một con bé vừa xinh xắn vừa sạch sẽ. Nhìn lại phía sau xe, hắn liếm môi, ánh mắt đầy dâm tiện và đắc ý.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Trả thù (1)

Chiếc xe phân khối phóng hết tốc lực trên đường. Từ lúc bé Lan bị bắt đi cũng đã hơn một tiếng rưỡi đồng hồ, bọn chúng đã đi khá xa.

“Falcon 1, khoảng cách còn bao xa” Đức sốt ruột hỏi

“Khoảng cách đến mục tiêu còn 12.6 km hướng Tây Nam” Giọng nói máy móc vang lên trả lời

Falcon 1 là một máy do thám hình chim ưng, có chức năng quét hình, quét cảm biến nhiệt, sử dụng năng lượng mặt trời – Giá trị 90 điểm giao dịch. Khi phóng xe theo, Đức bị mất dấu bọn chúng nên mua từ cửa hàng, hắn phóng nó lên trình sát khu vực xung quanh để tìm kiếm.

Xác định được phương hướng, hắn rõ máy đuổi theo.

Khoảng cách hai bên dần dần được rút ngắn, một phần cũng là do bọn chúng không biết có người truy đuổi nên tốc độ chạy cũng khá thong thả.

Rốt cuộc bọn chúng cũng đã xuất hiện trong tầm nhìn, chiếc Ford và chiếc xe khách 16 chỗ rẽ vào một căn nhà, bên trong có người lập tức mở cửa sắt ra, nhìn thấy từng thùng đồ trên xe cả đám hưng phấn cười nói rôm rả.

Đức dừng lại, ánh mắt lạnh lẽo nhìn về phía trước.

Đức thu chiếc xe vào trong kho chứa đồ rồi chậm chậm tiến lên tiếp cận.

Đây là một nhà nghỉ dưỡng khá sang trọng, diện tích khoảng năm mươi mét vuông, xung quanh được bao bọc bởi một hàng rào sắt cao gần hai mét, ngoài cửa là hai con sư tử đá được chạm trổ rất công phu, cánh cổng bằng thép ròng rất chắc chắn. Đường vào trong được lát đá và thảm cỏ, vài chậu cảnh và một số gốc cây lớn lấy bóng mát.

Đức bước tới trước hàng rào bên trái góc khuất mấy cành cây, quan sát một vòng bên trong, rồi nhún người nhẹ nhàng nhảy vào.

Bên trong phòng khách, gã Trần Hữu Tài đang thoải mái nhắm mắt nằm ngửa đầu trên chiếc ghế Salon, trên miệng còn ngậm một điếu thuốc, phía sau là hai cô gái cần thận bóp vai cho hắn. Đó là hai cô gái còn khá trẻ, gương mặt thanh tú nhưng đầy vết bầm tím, tóc tai rối bù, người ngòm cũng khá bẩn thỉu do đã lâu chưa được tắm rửa.

Xung quanh đám đàn em của hắn đang bận rộn chuyển đồ từ xe dưới hầm lên trên phòng. Phòng ngủ của cặp vợ chồng chủ nhà này được hắn chuyển thành nhà kho, mấy thùng đồ nhanh chóng chất đầy trong phòng.

Xong đâu đấy, cả đám tụ tập ra ngoài phòng khách. Toàn bộ có mười tám người, ngoài Hữu Tài thì còn sáu tên quân nhân ngồi bên cạnh, đám còn lại ngồi rải rác dưới sân nhà. Trên cây cột góc tường có treo hai người đàn ông ở đó, một người có vẻ đã chết trên người đầy vết dao đâm, ánh mắt trợn tròn, người còn lại mặt mũi bị đánh bầm dập không còn nhìn ra được nữa, vai trái bị lệch hẳn sang một bên, ánh mắt oán độc nhìn về phía đám Hữu Tài không hề che giấu sự căm phẫn.

Hữu Tài ngáp một cái, đứng dậy, lấy ra một thùng bia, với lấy một túi bò khô cho mình rồi quăng mấy gói mì khô và bịch xúc xích xuống cho đám đàn em phía dưới.

Khui ra một lon, gã đắc ý nhìn xuống: “Hôm nay là một ngày may mắn, lại có mấy đứa gom sắn đồ ăn cho chúng ta, haha, hãy cạn ly chúc mừng”

Đám phía dưới cười rộ lên, khui lon bia trên tay, uống ừng ực rồi lấy xé đồ ăn ăn ngấu nghiến.

Hai cô gái phía sau nhìn thấy đồ ăn thì nuốt nước bọt, bụng cũng kêu lên, khẽ nhích người về phía trước.

Người thấy mùi hôi trên người hai cô gái, hắn khẽ nhíu mày chán ghét, quát lên: “Nhìn cái gì, muốn chết hả, lui xuống”. Hai cô gái hốt hoảng lùi về phía sau.

“Mang con bé lên đây” Hắn hét hàm ra lệnh

Bé Lan bị hai thằng lôi lên đại sảnh, quăng xuống đất. Con bé quật cường đứng dậy, ánh mắt nhìn về phía Hữu Tài đầy căm hận.

“Ha ha, nhìn xem, đủ độ cay đấy, vẫn còn hung dữ lắm ... tốt, tốt, tao thích nhất là dạy dỗ những đứa như mày” Hắn bước lên vỗ vỗ vào má con bé cười nói.

Nói đoạn, hắn quay lại, rút ra một cây xúc xích, quay về phía hai cô gái kia cất lời: “Đứa nào muốn ăn?”

Hai cô gái lập tức gật đầu. Hắn quăng cây xúc xích xuống dưới chân, cười nham nhở: “Cởi sạch đồ ra, quỳ xuống liếm giày của tao thì sẽ được ăn”

Chần chờ trong chốc lát, hai cô gái cởi hết đồ trên người quỳ xuống, rồi nhặt lấy cây xúc xích bẻ làm hai nửa ăn ngấu nghiến.

Hắn quay sang nhìn Lan cười đắc ý: “Thấy chưa, bọn nó trước kia còn cay hơn mày nhiều”

Hắn quay sang người thanh niên bị treo dưới cột đang ngẩng đầu nhìn lên đầy căm thù, tiến lại gần, túm tóc anh ta dựng ngược lên: “Sao hả, muốn cắn tao sao, nhìn con bạn gái mày đi, thấy sao hả, thằng chó chết này ... còn dám nhìn tao kiểu đó sao?” Hắn đập đầu của anh ta mạnh xuống sàn nhà, trán bật máu. Cô gái bên kia thấy vậy đau lòng, nhắm mắt lại xoay đầu đi.

Lan trừng trừng nhìn hắn, ánh mắt phẫn nộ như muốn giết người, miệng muốn la lớn nhưng đã bị nhét giẻ bịt kín.

“Ha ha, nhìn xem, nó còn muốn nói gì kia, tháo giẻ cho nó đi” Hắn đá mạnh vào bụng người thanh niên, rồi quay lại ghế ngồi.

Một gã bên cạnh tháo chiếc giẻ trên miệng Lan, con bé nhìn hắn, gần từng chữ một: “Anh Hai của tao sẽ giết hết tất cả bọn mày”

Cả đám phá lên cười: “Tao sợ lắm rồi đấy, anh hai của mày là thằng nào hả, chỉ cần nó dám tới đây, tao sẽ cho nó chung số phận với hai thằng xấu số bên kia”

Hắn vừa dứt lời thì một tiếng rầm vang lên, cánh cửa phòng khách bị đập vỡ tung, một bóng người lao vào như điện chớp.

Đức lao tới hai kẻ đang canh giữ bé Lan, xoay người tung cước, hai thằng lập tức bay thẳng về sau, miệng phun máu.

Đức vung tay xé đứt sợi dây trói của Lan, con bé nhào vào lòng Đức khóc lớn. Hắn xoa đầu con bé, dịu dàng nói: “Không sao rồi, anh đã tới rồi đây”

“Mày là thằng nào?” Hữu Tài neho mắt nhìn về phía Đức

Đức kéo Lan về phía sau, quay người lại ánh mắt lạnh lẽo nhìn về bọn chúng.

Chức năng mắt phân tích chiếc vòng bật lên, hiển thị, Gã Hữu Tài đã mở khóa, thực lực cấp D, rise -, burst +, dị năng: hệ gió, 200 điểm giao dịch.

Ba tên ngồi bên cạnh hắn đã mở khóa giới hạn, thực lực cấp E, rise +, dị năng: không, 40 điểm giao dịch.

Trong đám còn lại có 4 tên cấp F, rise, 15 điểm giao dịch.

Đức mở miệng, giọng nói lạnh lẽo như phát ra từ địa ngục: “Là người giết bọn mày”

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Trả thù (2)

Vừa dứt lời, Đức đã đạp chân phóng tới. Thanh katana xuất hiện trên tay chém xuống, cánh tay của gã trước mặt đứt rời, Đức xoay người, thanh kiếm xẹt ngang qua cổ họng của gã đó, máu từ cổ hắn phun thành vòi bắn tung tóe.

“Khục ... Ặc... Ặc” Gã ngã ngửa, hai tay ôm cổ, máu trào ra từ cổ họng, ngã xuống

Một tên phía bên phải cũng đã giơ ống sắt đập xuống, Đức nhảy lên tung chân đá mạnh vào ngực hắn. Tiếng xương vỡ vang lên, xương ngực của gã vỡ nát, miệng phun máu bay ngược về trúng ba thằng phía sau làm chúng chật vật ngã xuống.

Ba tên mặc quân phục phía sau biến sắc, rút súng lục ra nhắm vào Đức.

Cùng lúc đó, một khẩu Desert Eagle hiện ra trên tay trái của Đức.

“Đoàng ... đoàng ... đoàng” ba tiếng nổ vang lên, đạn ghim vào đầu ba tên đó, viên đạn được tăng cường uy lực bởi công nghệ từ trường gia tốc khiến đầu bọn chúng nổ tung như những quả dưa hấu, máu, mảnh xương vỡ, cùng với dịch óc trắng nhờn nhọt bắn tung tóe về phía sau, dọa mấy đứa kia nhảy dựng lên.

Không dừng lại, Đức tiếp tục lao về phía trước, tay phải cầm kiếm, tay trái nâng súng, chém giết như hổ dữ giữa bầy dê, ánh kiếm lóe lên, một gã trước mặt lập tức đầu thân hai nẻo, ánh mắt vẫn còn tròn trũng đầy vẻ kinh ngạc, khẩu súng trên tay Đức không ngừng nhả đạn, hề có kẻ cầm súng lên thì liền bị bắn chết, khả năng xạ kích của Đức vốn đã rất khá, sau khi cường hóa lên cấp D thì càng kinh khủng, khoảng cách ngắn cỡ này không kẻ nào có thể thoát nổi những phát đạn của hắn.

Chỉ trong chốc lát, gian phòng khách đã như một cái lò sát sinh, những mảnh tay cụt, chân cụt, đầu rơi, mảnh vỡ xương sọ, nội tạng rơi vãi, máu chảy lênh láng nhuộm căn phòng thành một màu đỏ đầy chết chóc.

Mùi máu tanh và khung cảnh quá đỗi khủng khiếp khiến hai cô gái hoảng sợ nép hẳn vào tường, cúi người nôn thóc tháo. Bé Lan thì khá hơn một chút nhưng sắc mặt cũng trắng bệch, khóe miệng run rẩy.

Đức xoay đầu nhìn qua đám bọn chúng, gương mặt lạnh lẽo, như một sát thần đòi mạng, vết máu bắn trên khuôn mặt hắn càng khiến hắn trở nên âm u đáng sợ.

Chỉ còn khoảng sáu tên may mắn còn sống sót, không phải vì chúng mạnh mà vì chúng nhát gan chạy nhanh, chúng run rẩy đứng bên cạnh gã Hữu Tài, ánh mắt nhìn Đức như nhìn thấy ma quỷ.

Gã Hữu Tài cũng đã mất cắt không còn chút máu, trong lòng sớm đã hối hận muốn chết, khi không ta lại chọc vào gã sát thần này làm gì, nếu biết trước Anh Hai của con nhỏ chết tiết đó khủng bố như vậy thì có cho tiền cũng chẳng dám lôi con bé đó về đây.

Hắn đánh liều cú chót, hai tay lén lút dấu ra sau lưng vận sức, một luồng năng lượng khê tụ tập lại xung quanh tay của hắn.

Đức bật tay trái, băng đạn rỗng trong súng rơi ra ngoài, hắn chậm rãi lấy một băng đạn mới lắp vào, lên đạn rồi giắt vào trong áo, tay phải cầm kiếm từ từ bước lại gần tên Hữu Tài.

Khi hắn vừa bước lên, Gã Hữu Tài vội vã quỳ xuống, khóc lên, nước mắt giàn dụa, sáu gã kia thấy vậy cũng vội vứt vũ khí quỳ xuống: “Đại ca, xin đại ca tha mạng cho em, em trót dại, em không biết đó là em gái của đại ca, em biết lỗi rồi”

Đức dừng chân lại đứng nhìn, gương mặt vẫn lạnh lùng không nhìn ra một tia cảm xúc nào.

Đột ngột, gã Hữu Tài quay đầu lên, hai cánh tay vung lên hướng về phía Đức, mười mấy luồng đao gió phóng tới: “Ha ha, chết đi thằng ngu ngốc” Nhìn thấy từng luồng đao gió cắt tới người của Đức, hắn đắc ý cười lớn.

Dị năng của gã Hữu Tài là phong hệ, gã có thể ngưng gió thành đao phóng tới mục tiêu, những lưỡi đao của hắn đủ sức để cắt cả sắt thép, hơn nữa khi vận sức tụ lại, sức mạnh đao gió của hắn sẽ được nhân lên nhiều lần. Lần này hắn gần như vận hết sức lực bù tí mẹ giải phóng toàn bộ năng lượng ra. Hắn tin chắc không ai có thể trụ nổi qua đòn này của hắn mà còn sống được.

“Anh hai” Bé Lan cũng hoảng hốt kêu lên

“Khiên ma pháp” Đức gồng người vận sức, một lá chắn năng lượng hình thành trước mặt hắn, những lưỡi đao gió cắt qua gây ra những tiếng rít ghê người.

Đao gió ngừng lại, Đức vẫn đứng vững vàng tại đó, thở ra một hơi, tán đi vòng bảo vệ, chỉ trong chớp lát năng lượng trong lõi Burst đã vơi đi hơn phân nửa.

“Mây ... mây” Gã Hữu Tài hoảng sợ chỉ vào Đức

“Mây còn trò gì nữa?” Đức dậm bước lên, lạnh giọng hỏi

Gã hét lên ngời xuống cầm lấy một khẩu tiểu liên của xác một tên dưới đất chĩa vào người Đức.

Đức dậm chân nhảy tới, thanh katana chém xuống, cả khẩu súng lẫn cánh tay của gã lập tức bị chém rời ra.

Đức tung chân đá gã vào tường, lại chém thêm bốn kiếm, hai tay, hai chân, kể cả thứ nhúc nhích giữa chân của gã cũng bị chém rớt khiến gã hét lên như heo bị chọc tiết. Đức đâm xuyên thanh katana qua vai hắn ghim hẳn lên tường.

Sáu gã kia thấy vậy hoảng sợ hét lên, vung phóng chạy ra ngoài.

Không quay đầu lại, Đức rút súng bắn liên tục sáu phát, từng tên từng tên ngã xuống trước làn đạn.

Gã Hữu Tài giờ đã không khác gì một cây côn thịt, chân, tay của hắn bị cắt cụt đến quá khớp, máu tuôn xối xả, giữa hai chân cũng có một dòng máu phụt ra khiến mọi người đều hiểu thảm trạng tiểu đệ của hắn.

“Mây ... thằng chó ... mây ...thằng khốn kiếp” Cảm giác đau đớn tột cùng, cùng hoàn cảnh hiện tại khiến gã tuyệt vọng, hắn cao giọng chửi rủa

Đức nhìn thẳng vào mắt hắn, gương mặt bình thản như đang nhìn một cái xác chết bên đường, tung một cú đấm vào mặt gã, cằm gã vỡ nát, chỉ có thể u.u trong miệng, ánh mắt đầy oán độc và tuyệt vọng.

“Ngày xưa tao đã có một lời thề ... ” Đức chậm rãi nói

“Nếu tao gặp được những thằng cặn bã như mây, tao nhất định sẽ khiến bọn nó sống không bằng chết” Đức gần giọng nói.

Bỏ mặc hắn ở đó, Đức xoay người bước lại chỗ bé Lan. Ở góc tường hai cô gái kia đang sợ hãi run rẩy bầy, thấy Đức nhìn sang, hai cô gái té thụp xuống.

“Có sợ anh không?” Nét lạnh lùng trên gương mặt Đức tán đi, hắn nhìn bé Lan gương mặt vẫn còn tái mét nhẹ giọng nói.

“Không, đương nhiên là không rồi” Bé Lan la lớn, lao tới ôm chặt lấy Đức

“Anh Hai oai phong lắm” Con bé nhỏ giọng nói khiến hắn cười to thỏa mãn. Hắn xoa đầu Lan, trong lòng một mảnh bình yên.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Về nhà

Thời gian chiến đấu cũng không dài, mọi thứ bắt quá diễn ra không đến mười lăm phút đồng hồ.

Đức buông Lan ra, xoay người nhìn sang hai cô gái đang run rẩy ngồi đó, nhíu mày: “Mặc quần áo vào, xuống nhà dưới đi”

Giọng nói của hắn rất nhẹ nhàng thậm chí có phần ôn nhu, nhưng hai cô gái nghe thấy thì hoảng sợ, vội vã mặc bộ đồ rách nát dưới đất vào rồi chạy luôn xuống bếp. Hắn sờ sờ mũi cười khò.

Đức bước lại chỗ cây cột trời người thanh niên kia, tiện tay chém đứt dây trời cho cậu ta. Cậu ta chật vật ngồi dậy, khẽ rên rì, ôm lấy cái vai bị trật, cánh tay tê dại do bị trời quá lâu, hần lên từng vạch máu.

Đức chộp lấy vai cậu ta, dùng sức đẩy mạnh, khớp vai trở vào lại vị trí. Cậu ta cũng khá kiên cường không rên một tiếng, mồ hôi trên trán rịn ra do đau đớn. Xong đâu đấy, Đức kéo cậu ta đứng dậy: “Xuống nhà dưới đi”

Cậu ta đứng dậy khom người, miệng bị thương và toàn thân đau đớn khiến giọng nói đầy run rẩy: “Cảm ơn anh đã báo thù giúp chúng tôi”

“Tôi làm điều này không phải vì cậu, nên cậu không cần cảm ơn, đi đi” Đức lạnh nhạt nói

Ánh mắt cậu ta quay lại trên người gã Hữu Tài đang thoi thóp trên cây cột rồi bước xuống phía dưới.

Đức quay sang lấy chiếc vòng tay chìa vào xác chết của những tên tiến hóa già dưới đất, xác của bọn chúng dần biến mất.

Bé Lan chột thấp, thồm run rẩy lên tiếng: “Anh Hai, anh Ba, anh sao rồi?”

Đức cười nói: “Nó khỏe lại rồi, lát nữa anh sẽ dẫn nó ra”. Lan đưa hai tay lên mặt, nước mắt chảy xuống vì vui mừng, trước khi bị bắt nó thấy cảnh Hiếu nằm xuống trên vũng máu, nó rất sợ, sợ ba anh em nó không còn thể gặp nhau nữa. Cuối cùng mọi chuyện đã ổn, tạ ơn trời đất.

Đức quay sang phía gã Hữu Tài đang bị treo ở đó. Hần bị ghim lên đã gần năm phút, máu đã chảy đến gần cạn, nhưng vết thương đau đớn lại khiến hần thanh tỉnh, cảm giác hoảng sợ, hối hận và tuyệt vọng trào dâng trong lòng.

Đức tiến lại gần, ánh mắt lạnh lùng, thấp giọng nói: “Nếu có kiếp sau thì cố gắng làm người tốt, còn không thì ... đừng để tao gặp lại”

Đức tung một cú đấm ngay tim hần, xương ngực và tim gã vỡ nát, gã trợn tròn hai mắt ngã đầu qua một bên chết đi. Đức rút thanh katana ra, rút một chiếc khăn trên bàn lau sạch bỏ vào kho chứa đồ, thu xác gã vào chiếc vòng tay, chiếc vòng hiển thị: + 354 điểm, tổng điểm giao dịch: 754 điểm, một quyền hạn cấp D,

Đức vào trong phòng ngủ của hai vợ chồng chủ nhà, nhìn thấy từng thùng đồ ăn, ngẫm nghĩ một lát, hần thu một nửa vào kho chứa đồ, để lại một nửa.

Xong đâu đấy, Đức dẫn Lan bước xuống nhà dưới. Hai cô gái và người thanh niên kia ngồi dưới sàn, ánh mắt chàng trai nhìn về phía cô gái chứa sự phẫn uất, thương cảm và cả thất vọng, cô gái cúi đầu xuống không dám đối diện cái nhìn của hần.

Trên bàn là một túi khô bò của mấy kẻ kia để lại đã mờ, hai cô gái nhìn vào, nuốt nước bọt nhưng không dám ăn. Phải biết rằng vào thời buổi này lương thực rất quý giá, kẻ trên kia máu lạnh như vậy nếu thấy hai cô ăn vụng không biết sẽ đối xử với mình như thế nào.

Đức thấy vậy cũng dờ khóc dờ cười, biểu hiện hồi nãy của mình có hơi quá mức, có lẽ hình tượng mình trong mắt những người này đã trở thành ma đầu giết người không gớm tay rồi.

Đức lấy một chai nước và quăng mấy túi bánh quy, thịt khô qua cho mấy người đó, nhẹ giọng nói: “Được rồi, ăn đi”. Bây giờ hần cũng không thiếu chút lương thực này.

Ba người lập tức cầm lấy ăn ngấu nghiến, Đức nhìn sang nói: “Cách đây hai mươi cây số hướng Tây, cuối đường là khu quân sự Tây Sài Gòn, xe ở dưới nhà, đồ ăn tôi sẽ để lại đây một nửa, tiếp theo làm thế nào thì tùy vào các người”

Nói xong, không chờ họ trả lời, Đức dắt bé Lan xuống hầm lấy chiếc xe Ford khởi động xe lên đường trở về.

Chiếc xe lăn bánh trên đường. Đức gọi thằng Hiếu từ phòng thí nghiệm ra, thấy bé Lan nó mừng rỡ kêu lên. Trên chiếc xe nhanh chóng rộn rã tiếng cười. Đức cảm thấy thật nhẹ nhõm, bình yên, hần tự hứa với lòng sẽ không để chuyện thế này xảy ra lần nào nữa.

Về đến nhà, trời cũng đã chập tối. Kho chứa đồ sau khi Đức thăng cấp lên khách hàng cấp hai đã rộng hơn gấp đôi, lên tới gần ba mươi mét vuông, hần bỏ luôn chiếc xe vào đó, kéo lại cánh cổng đã xiêu vẹo, ràng lại bằng xích sắt.

Xong đâu đấy, hần mở cửa bước vào nhà, giao túi đồ ăn cho bé Lan, con bé hăm hở chạy xuống nhà bếp nấu đồ ăn, thằng Hiếu thì xắn tay quét dọn lại căn nhà cho sạch sẽ. Bữa cơm được dọn ra, mâm cơm chỉ có hai món thịt kho trứng và một tô canh cải xanh. Một ngày dài mệt mỏi với rất nhiều biến cố. Ba anh em Đức quây quần với nhau ăn cơm, trò chuyện, một chiếc đèn cây được thắp lên để lấy chút ánh sáng.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Phương án cường hóa

Cơm nước no nê, Đức lấy chiếc vòng ra mở cho mỗi đứa một tài khoản giao dịch phụ, một cái vòng tay bạch kim nhỏ xuất hiện trên tay hai đứa, đồng thời giải thích sơ về chức năng của quầy giao dịch M.T.C cho tụi nó nghe.

Hiếu và Lan hưng phấn mở danh sách cường hóa và vũ khí trong quầy giao dịch ra hăm hở nghiên cứu.

Đức mở chức năng mắt phân tích lên, cả Lan và Hiếu đều chưa đứa nào mở khóa giới hạn tiềm năng cơ thể, chưa đạt tới cấp F. Tỷ lệ thức tỉnh theo như M.T.C phân tích thì chỉ vào khoảng 37% nên hẳn cũng không ngạc nhiên lắm.

Lan biểu hiện: Trance ++, Burst, Rise -, tiềm lực năng lượng tinh thần khá cao, trong khi đó Rise lại thấp, phù hợp cường hóa theo dạng ma pháp sư, hoặc niệm khống sư các loại, trance – burst – rise không đủ độ cân bằng nên không thể cường hóa theo kiểu P.S.I được.

Hiếu biểu hiện: Trance +, Burst +, Rise -, tiềm lực năng lượng tinh thần thấp hơn bé Lan, nhưng Burst lại cao hơn, phù hợp cường hóa theo kiểu dị năng lực hoặc huyết thống gen, nếu lựa chọn theo con đường tu luyện đầu khí, hoặc nguyên lực (tu chân) thì tư chất cũng vào hạng trung đẳng.

Tổng số điểm giao dịch còn lại: 754 điểm, Một quyền hạn cấp D, 12 quyền hạn cấp E, và 106 quyền hạn cấp F

Khối lượng giao dịch: 1149/2500

Sau khi rà soát lại danh mục và trao đổi lại với hai đứa, Đức quyết định cường hóa cho Lan theo thiên hướng ma pháp sư. Cận thân chiến đấu đã có Đức lo, hẳn muốn con bé chỉ cần tham gia phụ trợ hoặc tấn công từ khoảng cách an toàn, đồng thời có năng lực tự bảo vệ mình, ma pháp sư là hình thức phù hợp nhất.

Cường hóa ma pháp sư sơ cấp tốn 100 điểm và 2 quyền hạn cấp F, lên cấp E tốn thêm 200 điểm và 2 quyền hạn cấp E.

Ngoài ra, Đức còn mua thêm cho bé Lan hai kỹ năng ma pháp cấp E khá thực dụng:

(*) Thánh quang thuật: tiêu hao tinh thần lực để phục hồi thương thể cơ bản cho sinh vật thể, thời gian trị liệu và tinh thần lực tiêu hao phụ thuộc vào độ nghiêm trọng của vết thương. Kỹ năng cấp E – 90 điểm và một quyền hạn cấp E (Kỹ năng thăng cấp theo cấp độ của người sử dụng)

(*) Hỏa cầu thuật: tiêu hao tinh thần lực (trance) và ma lực (burst) tạo ra một quả cầu lửa phóng tới mục tiêu chỉ định. Kỹ năng cấp E – 75 điểm và một quyền hạn cấp E (Kỹ năng thăng cấp theo cấp độ người sử dụng)

Tiếp đó, là phần cường hóa của Hiếu. Xét về độ phù hợp thì nó phù hợp nhất là cường hóa huyết thống gen, kế đó là tu luyện nguyên lực.

Điểm mạnh của cường hóa huyết thống gen là sức chiến đấu sẽ tăng mạnh ngay lập tức, các kỹ năng huyết thống cơ bản sẽ có ngay và được nâng cấp theo cấp độ của người sử dụng, tuy nhiên M.T.C chỉ cường hóa tối đa cho huyết thống đến cấp A, sau đó thì phải tùy vào cơ duyên và linh ngộ của người được cường hóa, không có phương pháp cụ thể tăng cấp nào cả.

Tu luyện nguyên lực thì ngược lại, nó khó có thể tăng sức chiến đấu lên ngay lập tức, công pháp sử dụng cũng rất tốn tiền, nhưng con đường dễ đi thì lại rất rõ ràng và không giới hạn.

Nhưng thằng Hiếu lại không muốn cả hai loại cường hóa đó, từ khi chứng kiến phòng thí nghiệm thì nó nằng nặc muốn đi theo con đường cường hóa vũ khí công nghệ cao. Nó lôi ra một bản vẽ bộ giáp Mark VI của Iron man, thứ này cũng có trong cửa hàng M.T.C, giá bản vẽ là 3 điểm giao dịch.

“Em muốn chế tạo cái này, em đã thử tra cứu rồi, giá bán các vật liệu chế tạo của cửa hàng rất rẻ, hơn nữa còn được giảm giá 30%, phần mềm điều khiển có thể thay bằng Phoenix I” Nó hưng phấn nói

Bộ giáp cũng có bán trong cửa hàng, nhưng giá bán thì cực kỳ gây nản lòng người: 6000 điểm và hai quyền hạn cấp C, chưa kể theo thuyết minh thì lõi năng lượng của nó cũng không phải vô hạn, trong trường hợp sử dụng kịch liệt thì chỉ nửa giờ là cạn năng lượng, hết thì phải thay lõi mới, giá cả cũng không rẻ chút nào: 500 điểm một lõi.

“Cường hóa theo vũ khí công nghệ cao cũng không phải là không được, nhưng mà nghiên cứu để chế tạo nó không hề dễ, hiện tại chúng ta cũng không có nhiều thời gian, em có thể cường hóa lên trước để tăng năng lực sinh tồn đã, rồi hẵng nghiên cứu chế tạo nó sau” Đức nhún mày nói

“Em cũng chọn được dạng cường hóa rồi” Nó mỉm cười, đưa ra

Cường hóa chức nghiệp dạng: “Thuật sĩ” – Thuật sĩ là dạng cường hóa một lần duy nhất của M.T.C và không phân cấp bậc, nó khai mở giới hạn tiềm năng não bộ của người được cường hóa, giúp người được cường hóa tăng khả năng ghi nhớ và học hỏi, đồng thời cho người sử dụng khả năng tu luyện và sử dụng pháp lực. Cường hóa một lần mất 250 điểm và 30 quyền hạn cấp F.

Pháp lực là một dạng năng lượng hỗn hợp giữa trance và burst, được rèn luyện thông qua khả năng khai trí và cảm ngộ của thuật sĩ. Thuật sĩ có thể nói là một trong những khoa học gia đầu tiên, thông qua quá trình nghiên cứu dài dằng dặc, họ tìm hiểu quy luật vận hành của năng lượng, vật chất và ứng dụng nó trong thực tế, họ là bậc thầy về phù chú, chế khí, đan dược, trận pháp và luyện kim thuật. Pháp lực có thể thi triển uy lực của nó thông qua thượng cổ phù ngữ được chú khắc trên các nguyên liệu ma pháp kết hợp bằng những ma pháp trận rắc rối và phức tạp.

Đây là một chức nghiệp có thể nói có khả năng phát triển mở rộng vô hạn, nhưng đồng thời cũng tiến bước cực kỳ khó khăn, phải trải qua quá trình học tập, thí nghiệm, ứng dụng vô cùng gian khổ. Một thuật sĩ cường đại là chắc chắn là một khoa học gia thông thái trên thông thiên văn dưới tường địa lý.

Đến cả Đức khi đọc thuyết minh của chức nghiệp này cũng phải chặc lưỡi, lắc đầu trước quyết tâm và tham vọng của nó.

“Có chắc không?” Đức nhìn nó cười khở

“Chắc, anh Hai, em muốn có thể kết hợp cả ma pháp vào trong sản phẩm khoa học kỹ thuật” Hiếu gật đầu đầy kiên định.

“Xác nhận cho phép cường hóa” Đức thờ ra một hơi nói

Từng luồng ánh sáng tỏa ra từ hai chiếc vòng tay trên Lan và Hiếu chiếu vào người hai đứa nó. Ánh sáng chớp động tỏa ra ngũ sắc hào quang rất đẹp và lộng lẫy.

Khoảng năm phút sau, những luồng sáng chìm dần vào cơ thể hai đứa, cường hóa đã hoàn tất. Hiếu và Lan mở mắt, nhìn hai tay, hưng phấn trước sức mạnh mới của mình.

Đức nhìn hai đứa tui nó, gật đầu: “Được rồi, giờ đi ngủ thôi, sáng mai dậy sớm sẽ bắt đầu thử nghiệm khả năng của mỗi đứa rồi chúng ta cùng xuất phát về Bình Định”

Tổng số điểm giao dịch chỉ còn lại đáng thương: 39 điểm, Một quyền hạn cấp D, 10 quyền hạn cấp E, và 76 quyền hạn cấp F

Khối lượng giao dịch: 1864/2500

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Lên đường

“Hóa cầu thuật” Bé Lan ra chiêu. Một quả cầu lửa kích cỡ to gấp hai lần quả bóng đá đã lao vào trên người Đức.

“Khiên ma pháp” Đức khẽ động, một lá chắn phòng hộ hiện ra trước người, quả cầu lửa va chạm vào nổ tung, lá chắn sáng lên ngăn lại.

“Được rồi” Đức ra hiệu ngừng lại, bé Lan chống tay xuống gối thờ ra, trên mặt lấm tấm mồ hôi.

Qua nhiều lần kiểm tra và thử nghiệm, Lan có thể phóng tối đa 12 quả cầu lửa thì sẽ bị cạn sạch ma lực, tinh thần lực tiêu hao gần một nửa. Sức tấn công của quả cầu cũng khá khá quan, trong tình trạng phòng ngự tập trung, khiên ma pháp của Đức chỉ có thể chống chịu khoảng 10 quả cầu lửa thì sẽ bị phá hủy. Phải biết rằng hiện tại Đức đã cấp D, còn Lan mới chỉ cấp E mà thôi, sức tấn công của ma pháp sư quả nhiên rất khá.

Ma lực có thể phục hồi thông qua nước thuốc mua tại cửa hàng tốn 20 điểm một chai, có thể phục hồi toàn bộ ma lực và tinh thần lực trong 5 phút, tuy nhiên sẽ bị giảm đi một nửa tác dụng nếu uống chổng chất trong thời gian ngắn. Ngoài ra cũng có thể thông qua mình tướng để phục hồi ma lực và tinh thần lực. Tốn hai giờ để phục hồi toàn bộ.

Mình tướng là một kỹ năng bị động của ma pháp sư, dùng để tu luyện ma lực và tinh thần lực, ngoài ra cũng có tác dụng phục hồi năng lượng mất đi.

Hiếu thì vẫn không thấy có gì thay đổi khác thường rõ rệt. Cường hóa chức nghiệp “Thuật sĩ” giai đoạn đầu chỉ giúp gia tăng khả năng ghi nhớ và học hỏi mà thôi.

Mua tri thức từ M.T.C có hai dạng, thứ nhất là truyền trực tiếp vào não bộ, có thể ghi nhớ và sử dụng ngay lập tức, các kỹ năng mua là loại này. Cách còn lại là kiến thức dạng sách hoặc thẻ thủy tinh ghi nhớ, cần phải đọc và nghiên cứu sử dụng, cách này thì kiến thức dung nhập lâu hơn, tùy thuộc vào khả năng học tập của người đọc và không thể sử dụng ngay được nhưng bù lại giá rất rẻ so với cách mua đầu tiên.

Đức bán luôn số quyền hạn cấp F còn lại, mỗi quyền hạn cấp F được 2 điểm. Tổng điểm giao dịch tăng lên thành: 191 điểm. Ngoài trừ mua một bình nước thuốc cho Lan, và dự phòng 30 điểm phòng khi khẩn cấp, Đức cho thẳng Hiếu toàn quyền sử dụng điểm số còn lại.

Toàn bộ số điểm đó bị Hiếu dồn vào mua nguyên liệu và một đồng sách mà chỉ nhìn qua đã khiến Đức thấy đau cả đầu. Cơ sở về pháp lực, tổng quan về ma pháp trận, cơ sở về thượng cổ phù ngữ, tổng quan và nâng cao về vi mạch điện tử, cách chế tạo lõi năng lượng hạt nhân, lõi năng lượng hồ quang, ma pháp trận tụ năng, và chuyển hóa năng lượng điện ...

Mua mớ đồ đó về xong thì nó trốn biệt luôn vào phòng thí nghiệm để đọc và nghiên cứu làm Đức chỉ có thể cười khở lắc đầu.

Xe đã chuẩn bị sẵn sàng lên đường.

Đức đứng trước bàn thờ ba mẹ, chắp tay thầm nói: “Ba, mẹ xin hai người hãy yên tâm, chỉ cần con còn sống con nhất định không để ai có thể ức hiếp thẳng Hiếu và bé Lan đâu, con sẽ lo cho hai đứa nó thật tốt”

Đức cẩn thận cầm đi ảnh bố mẹ dùng khăn lau sạch sẽ rồi để vào kho chứa đồ. Phía sau ảnh thờ là một chiếc hộp gỗ nhỏ, Đức mở chiếc hộp, bên trong là một đôi bông tai bằng bạc nhìn khá cũ kỹ.

Đây là vật đính ước ngày xưa bố tặng mẹ Đức từ hồi hai người còn nghèo khó. Mặc dù sau này cuộc sống đã khá hơn, bố cũng tặng mẹ nhiều món trang sức đẹp hơn thì mẹ Đức vẫn yêu thích đôi bông tai này nhất.

“Cái này là mẹ để dành tặng cho con dâu của mẹ, biết không Đức?” Đức nhắm mắt nhớ lại, mẹ hắn mỗi lần lôi đôi bông tai ra lau chùi đều nói với hắn như vậy, hắn cũng chỉ có thể cười trừ.

Cất chiếc hộp vào kho chứa đồ, hắn gọi bé Lan lên xe, thằng Hiếu vẫn chưa chịu ra, Đức đưa luôn cho Lan chiếc nhẫn phòng thí nghiệm. Chiếc nhẫn đeo trên tay hắn sẽ rất dễ bị phá hủy trong chiến đấu, mà nó thì lại không thể cất vào kho chứa đồ được, nếu nó bị phá thì thằng Hiếu và mọi thứ bên trong cũng sẽ tiêu theo nên hắn không thể mạo hiểm.

Chiếc xe nổ máy lăn bánh. Một cuộc hành trình đầy gian khổ sắp bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Khó khăn phía trước

Dân số của Thành phố Hồ Chí Minh đến thời điểm hiện tại là gần 14 triệu người.

Tỷ lệ người bị biến đổi thành thể lây nhiễm (xác sống) là 20%, tỷ lệ người có thể thức tỉnh (thể tiến hóa) và thể đột biến đến thời điểm hiện tại là 37%.

Hai mươi phần trăm tỷ lệ xác sống là một con số rất kinh khủng. Nó lây nhiễm theo cấp số nhân, người bình thường chỉ cần bị cắn hoặc cào trúng đều sẽ biến đổi thành xác sống, do đó tỷ lệ xác sống hiện tại sẽ lớn hơn con số 20% rất nhiều.

Xác sống bình thường chỉ hoạt động được tầm sáu tháng. Xác sống biến dị thì khác chúng cũng đang tiến hóa, đang dần trở nên mạnh mẽ hơn. Tỷ lệ xác sống biến dị/xác sống thường tăng dần qua thời gian theo sự tiếp xúc với năng lượng tiến hóa đang tràn ngập trong bầu khí quyển. Trong tuần đầu tiên, tỷ lệ này chỉ là 7%, tăng dần theo thời gian, sau một tháng tỷ lệ này có thể lên đến 48%.

Hiện giờ đã gần ba tuần trôi qua kể từ ngày đó, tỷ lệ này hiện tại đã là 31%. Đức nhìn vào màn hình lập thể trước mặt nhũn mảy. Đó là một chiếc máy tính làm từ công nghệ tương lai, chỉ nhỏ cỡ đồng xu, mua bằng 5 điểm sinh hoạt, Đức để Phoenix 1 làm hệ điều hành của nó, nhập thông tin dò hỏi được M.T.C vào để tính ra đại khái số lượng và thực lực đám xác sống biến dị phải đối mặt.

Kết quả không được khả quan cho lắm. Nếu chỉ tính theo con số tối thiểu 20% xác sống thì hiện tại, ở Thành phố Hồ Chí Minh cũng đã có gần 2,8 triệu xác sống trong đó có hơn 868 ngàn con xác sống biến dị. Đây là một lực lượng cực kỳ khổng lồ.

May mắn là Thành phố Hồ Chí Minh cũng khá rộng lớn, bọn chúng cũng phân tán chứ không tập trung lại một chỗ.

Đức để Falcon 1 bay lên trinh sát đoạn đường phía trước, truyền hình ảnh về, bên trong các tòa nhà nơi khuất tầm nhìn máy camera thì sử dụng máy quét hồng ngoại. Máy quét hồng ngoại của nó chỉ có thể quét hình được người sống sót và xác sống biến dị, chứ không quét được xác sống thông thường do bọn chúng không có thân nhiệt, và cũng chẳng thể phân biệt được cái nào là người sống sót cái nào là xác sống biến dị. Nhưng ít ra cũng có thể có nhận biết tổng quan đại khái.

Đức dừng xe lại, đoạn đường phía trước bị kẹt đầy xác xe và các vật cản, xe không thể tiến lên được nữa.

Đức và Lan bước xuống xe, thu chiếc xe lại vào trong kho chứa đồ rồi cẩn thận tiến về phía trước.

Đã đi được gần nửa đoạn đường ra quốc lộ 13, khúc đường này lúc trước là một khu dân cư đông đúc, đường lại nhỏ hẹp nên thường xuyên xảy ra kẹt xe, nhưng hiện tại nơi đây lại khá vắng vẻ, lộ ra một không khí tiêu điều.

Đoạn đường thoáng để xe có thể chạy được cách đây gần năm cây số, cũng may là số lượng xác sống khu vực này cũng không nhiều. Những con lẻ tẻ xuất hiện đều bị Đức gọn gàng giải quyết, đi suốt đoạn đường hắn đã chém chết gần một trăm con xác sống, nhưng chưa thấy qua con xác sống biến dị nào.

Bất chợt, hắn dừng chân lại, che trước người Lan, đoạn đường phía trước xuất hiện năm con xác sống biến dị, hai con cấp E, 40 điểm cùng ba con cấp F 15 điểm, toàn bộ đều thuần rise.

Thấy Đức, bọn nó gầm gừ lao tới. Hắn vừa định lao lên thì đột nhiên một bóng người lao ra hét lớn: “Coi chừng”

Đó là một chàng trai còn trẻ tuổi, trên người còn đang mang đồng phục của đại học Sài Gòn, có vẻ là sinh viên, nhưng số liệu từ mắt phân tích khiến Đức khá ngạc nhiên: Người đột biến, cấp D, Rise ++ biến dị gen: người sói, 200 điểm giao dịch.

Cậu ta lao tới, trên tay cầm một ống tuýt sắt bỏ thẳng vào đầu con xác sống cấp E đang lao tới trước mặt, đầu con xác sống vỡ tung, sức lực mạnh kinh người. Bốn con xác sống còn lại cũng vừa tới, cậu ta xoay người tung chân đá mạnh vào con xác sống dẫn đầu, ống sắt tiếp tục vung tới. Chỉ trong chốc lát bốn con xác sống còn lại cũng nằm trong vũng máu.

Cậu ta quay lại, cất lời: “Ồ đây nguy hiểm lắm, đi theo tôi” đoạn bước nhanh về phía trước.

Lan do dự quay sang nhìn Đức, Đức khẽ gật đầu, bước theo sau. Trước khi đi, hắn thả con nhện thu hoạch xuống để thu lại những con xác sống biến dị phía sau.

Cậu ta dẫn Đức và Lan vào một tòa nhà gần đó, đây là một văn phòng công ty dịch vụ viễn thông, bên trong có 6 người nữa, trong đó có hai thanh niên trẻ cũng mặc áo đồng phục đại học Sài Gòn, một trai một gái, bốn người còn lại có vẻ là nhân viên văn phòng, ăn mặc khá lịch sự, hai nam hai nữ.

Nhìn thấy Lan và Đức bước vào, nhóm người này có vẻ không cao hứng cho lắm, cô gái văn phòng còn thấp giọng lầm bầm: “Lại thêm một miệng ăn”. Thanh âm rất nhỏ nhưng với người đã cường hóa như Đức thì nghe rõ mồn một.

Đức kéo Lan ngồi xuống, qua một hồi chào hỏi và trò chuyện thì Đức cũng dần hiểu rõ, cậu thanh niên trẻ tên là Toàn, sinh viên năm cuối trường đại học Sài Gòn,. Trước khi thảm họa xảy ra, Toàn đang thực tập tại công ty này. Toàn quê gốc ở Bình Định, cũng có học một chút võ cổ truyền, cậu ta cũng là người thức tỉnh sớm nhất.

Xem khá nhiều phim thầy ma, zombie, nên khi mọi chuyện xảy ra, Toàn phản ứng rất nhanh, giết được đám xác sống tiến vào, và cố thủ ở đây. Sau một thời gian, khi thích ứng được với sức mạnh mới, cậu ta bắt đầu ra ngoài và tìm kiếm lương thực, đôi lúc có thể cậu cũng giải cứu một số người sống sót.

Hai người sinh viên kia là: Hải và Đào, là bạn học cùng giảng đường của Toàn, thực tập ở gần đây, lúc Toàn đi ngang qua tìm kiếm đồ ăn thì bắt gặp, nhân tiện cứu họ. Bốn người còn lại, có hai người làm ở chỗ Toàn thực tập, hai người thì cậu ta cứu được từ tòa nhà Vincom đối diện. Một số người khác thì quyết định rời khỏi tòa nhà này tìm cách rời đi, một số người thì không rõ tung tích, một số người lại có có kết quả rất thê thảm, hiện tại chỉ còn 6 người ở lại đây.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Kế hoạch và âm mưu

Đức và cả nhóm người nói chuyện cũng khá hòa hợp, ít ra từ vẻ ngoài là vậy. Đức cũng nhạy cảm nhận ra nhiều ánh nhìn ác ý, nhưng hắn cũng không quan tâm lắm.

Thực ra, mục đích của Đức chỉ là muốn thu thập thêm thông tin, đám người này ở đây cũng khá lâu, sẽ biết ít nhiều về tình hình số lượng, thực lực, tình hình phân bố cũng như thói quen của đám xác sống biến dị gần đây, chứ chẳng muốn ở lại đây làm gì.

Toàn có thực lực khá mạnh theo cảm nhận của Đức, nếu chỉ so bì về sức mạnh và không sử dụng đến kỹ năng. Đức cũng chỉ đánh ngang cơ với cậu nhóc mà thôi, nếu có hơn cũng là nhờ vào kỹ xảo và kinh nghiệm. Cậu ta có vẻ tốt bụng và không có nhiều kinh nghiệm xã hội lắm.

Cô gái tên Đào khá là xinh đẹp, nghe kể thì là hoa khôi của giảng đường, Toàn rất thích cô nàng, và có vẻ cô bé cũng đã xiêu xiêu qua nhiều lần anh hùng cứu mỹ nhân của cậu, nhưng anh chàng còn nhất gỏi quả nên chưa làm ăn gì được.

Hải cũng là sinh viên cùng lớp với Toàn, đeo kính, gương mặt khá điển trai, nói chuyện khéo léo, rất dễ gây cảm tình cho người khác, cậu ta là thanh niên trong đoàn hội trường, đồng thời còn là con trai một của một ủy viên thường ủy bộ chính trị.

Người đàn ông trung niên bụng bự mang một bộ vét sang trọng là ông Hữu, giám đốc công ty nơi Toàn thực tập, nói chuyện vẫn rất giữ vẻ bề trên. Người thanh niên mặc sơ vin là Hoài nhân viên kế toán văn phòng công ty đối diện, không nói nhiều lắm, hai cô gái văn phòng còn lại là Hoa và Nhã mặt mũi cũng dễ nhìn, nhưng trang điểm rất đậm và khá là kiêu kỳ, ánh mắt nhìn Đức cũng không thân thiện cho lắm.

“Vậy là bình thường một mình em ra ngoài tìm thức ăn hả?” Đức hỏi Toàn

“À, phải, vì mọi người vẫn chưa ai thức tỉnh nên đi ra ngoài sẽ rất nguy hiểm, bọn xác sống ngoài đó có nhiều con đã phát sinh biến dị mạnh hơn rất nhiều, có vài con trong đó còn mạnh hơn em, đồ ăn em tìm từ bên siêu thị cách đây hai dãy nhà, nhưng giờ đã có tới mười mấy con xác sống biến dị ở đó, em đang cố tìm ở hướng khác” Toàn nhỏ giọng trả lời

Đức gật đầu, khẽ nhìn qua đám người, hơi nhíu mày.

“Sắp tới em có kế hoạch gì không?” Đức hỏi lại

“Mọi người muốn chờ quân đội đến cứu viện, Hải có người quen trong quân đội vào trong đó chắc sẽ được đối xử tốt hơn, nhưng tại em chờ ở đây đã

hơn ba tuần mà chưa thấy quân đội có động tĩnh gì, đồ ăn cũng đã gần hết rồi” Toàn thở dài

“Hôm trước anh có thấy một đội của quân khu 7 đang tiến vào quận 4 đấy, nếu anh không nhìn nhầm thì cũng cách đây tầm 15 cây số thôi” Đức hơi ngẫm nghĩ rồi trả lời. Đây cũng là lời nói thật, Falcon 1 có quan sát được một số đội bên quân khu 7 đang tiến vào quận 4, có cả xe tăng và quân số khá đông.

Những người còn lại nghe vậy thì ánh mắt sáng lên, mọi người vội chạy lên sân thượng và nhìn xuống. Từ phía xa, với thị lực của Toàn có thể thấy được một đoàn quân số lượng khá đông đang di chuyển, có cả hai chiếc xe tăng dẫn đầu. Nhóm người nhảy lên mừng rỡ.

Nhưng đội quân đó không di chuyển về phía bên này, Đức nheo mắt nhìn kỹ. Có vẻ mục tiêu của đội này là kho vũ khí bí mật ở sư đoàn số 3, cách đó gần hai mươi cây số, hướng Đông Nam. Tại đó có cất giữ khá nhiều vũ khí hiện đại, bí mật của quân đội, có cả trực thăng lên thẳng và tên lửa cỡ nhỏ.

“Họ không đi về phía chúng ta, bọn họ đi đâu vậy, chết tiệt” Nhận ra điều đó, mấy người thất vọng la lên.

“Hay chúng ta đốt lửa tạo khói ở đây để họ biết đi qua cứu” Cô gái tên Hoa đề nghị

“Không được, hiện tại cả thành phố đều hỗn loạn, họ chẳng rảnh mà để ý đến đâu, lỡ chẳng may nó lại kéo đám xác sống qua đây thì nguy to” Hải tiếp lời

Đám người thất vọng ngồi bệch xuống, Hải chăm chú nhìn kỹ rồi cất lời: “Tôi có một kế hoạch”

Mọi người ngẩng đầu nhìn qua, Hải ngồi xôm xuống: “Tầng hầm tòa nhà cách đây hai dãy có một chiếc xe mini van, còn đầy xăng, chúng ta đến đó lấy xe rồi chạy theo đường số 9, sẽ bắt gặp đám bọn họ”

“Nhưng chỗ đó có tới hơn một trăm con xác sống, có mười mấy con biến dị nữa” Toàn nhúm mày nói

“Cần có người dẫn dụ bọn chúng đi” Hải nhìn Toàn nói

Nói đoạn, Hải lấy một viên gạch vẽ sơ đồ đoạn đường và tòa nhà.

“Phía này là cổng trước tòa nhà, cần có một người tới đây tạo tiếng ồn dẫn bọn chúng ra, sau đó thì dẫn bọn chúng về hướng này, đây là một căn nhà trống, cách đó hai trăm mét, phía sau có cổng sắt, chỉ cần dụ được bọn chúng qua đó, thì có thể mở cổng chạy đi nhốt bọn xác sống ở phía sau, giờ chúng ta sẽ xuống đó, giả có thêm cánh cổng và tạo chướng ngại vật, những người còn lại sau khi bọn xác sống được dẫn ra sẽ xuống hầm lấy xe, đánh xe qua phía bên này để đón người, sau đó chỉ cần đi thẳng đường số 9 chúng ta sẽ tới được chỗ quân đội”

Những người còn lại thấy vậy thì gật gù: “Vấn đề là, ai sẽ dẫn bọn chúng đi đây?”

Mọi người đều quay sang nhìn Toàn, Toàn cũng hơi trầm mặc. Mặc dù nói sức mạnh hiện tại của Toàn rất vượt trội, nhưng mà bị dí bởi hơn trăm con xác sống không phải là chuyện gì dễ chịu, chỉ cần hơi sơ xảy là mất mạng, hơn nữa trong đám đó, Toàn cũng thấy có vài con không thua kém mình là bao.

Hải vỗ vai Toàn tiếp lời: “Ở đây không có ai đủ khả năng chạy thoát khỏi bọn chúng trừ cậu ra cả, nếu ở đây thêm vài ngày nữa, không có lương thực, chúng ta cũng sẽ chết hết, với lại, chỉ cần cậu chạy tới qua cổng sắt và khóa lại là ổn rồi, xe sẽ chạy qua phía đó, tụi mình sẽ tới đón cậu, về tới chỗ quân đội chúng ta mới được an toàn”

Toàn do dự một chút, nhìn lại ánh mắt trông đợi của mọi người xung quanh, nuốt nước bọt, gật đầu.

“Còn cậu thì sao?” Ông Hữu quay ra nhìn Đức hỏi

“Chúng tôi muốn đi tìm người thân, không thể đi cùng được, chúng tôi sẽ rời khỏi đây” Đức đáp lời

“Ở bên ngoài nguy hiểm lắm, đi gặp quân đội rồi anh đi tìm cũng được mà” Toàn lên tiếng

“Không sao đâu, cảm ơn em đã cứu bọn anh, cẩn thận đấy” Đức mỉm cười, vỗ vai Toàn nói, rồi quay lại kéo Lan bước đi.

Phía sau vang lên tiếng rì rầm, “Ngu ngốc”, “Không biết lượng sức mình”, “Chỉ biết ra về” ...

Lan khó chịu định quay lại thì bị Đức nắm tay kéo đi, đầu không hề ngoảnh lại.

Không ai chú ý tới, một quả cầu hình tròn nhỏ cỡ viên bi nằm lại trong góc phòng.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Lòng người hiểm ác

Lầu 4, một tòa nhà cách đó không xa.

Đức ngồi xếp bằng, nhắm mắt, vòng bảo vệ năng lượng lập lòe trên người, lúc mở rộng, lúc thu hẹp phân tán.

Lan đứng phía sau, dậm chân, có vẻ bức bối. Đức thở một hơi dài, tán đi vòng bảo vệ, mở mắt, nhẹ giọng nói: “Có chuyện gì vậy hả?”

Lan mím môi: “Những người đó dám nói xấu anh như vậy, sao anh không giận gì hết hả anh Hai?”

Đức cười lớn, xoa đầu Lan: “Nếu toàn để tâm đến mấy chuyện vụn vặt như vậy thì anh sớm đã bị phiền chết rồi, thay vì để ý chuyện đó thì em tập trung vào luyện tập đi, tập hòa cầu thuật cho thành thục vào”

“Em sử dụng nó rất tốt mà, sao lại phải tập nữa chứ” Lan kéo kéo lại tóc của mình nói

“Kỹ năng hoán đổi từ cửa hàng là của M.T.C, mặc dù em sử dụng không có trục trặc gì nhưng đó là do nó đã lập trình sẵn rồi, cách sử dụng rất cứng nhắc, em phải tập luyện để tìm ra cách sử dụng của riêng mình, để biến nó thành của mình” Đức nói

“Là sao ạ?” Lan khó hiểu hỏi

“Nhìn này” Đức đưa tay ra phía trước, vận “phá quyền” đánh thẳng vào bức tường bê tông trước mặt. Bức tường lập tức vỡ ra một lỗ lớn, vòng năng lượng trên tay Đức mờ dần.

“Đây là kỹ năng khiên ma pháp, nó có thể tạo ra một vòng chắn năng lượng trước người để chống lại sát thương, ban đầu nó chỉ có thể bị động tạo ra vòng chắn hình cầu, hoặc tám chắn hình khiên khi phòng ngự tập trung, nhưng hiện giờ anh có thể điều khiển hình dạng của nó, để nó tập trung lại hoặc phân tán ra theo ý muốn, tập trung lại nó có thể cản được đòn đánh mạnh hơn, và ít tổn năng lượng hơn, vừa rồi anh đã tập trung nó thành một lớp để bao bọc lại cánh tay, phản lực từ lá chắn cộng với năng lượng từ phá quyền sẽ tăng sức mạnh cú đâm và đồng thời bảo vệ cánh tay khỏi chấn thương, kể cả va chạm với đao kiếm hay súng đạn”

Lan ngệt mặt ra: “Hóa cầu thuật của em thì làm sao cải tiến được?”

“Đòn tấn công năng lượng thì chỉ có hai cách sử dụng cơ bản, tập trung, hoặc phân tán, tập trung thẳng ở sức bộc phát mạnh mẽ, phân tán thẳng ở dẻo dai, bền bỉ, trước hết em tập điều khiển hướng đi và số lượng quả cầu lửa đi, thử tưởng tượng nếu em điều khiển được một lúc 12 quả cầu lửa nện vào anh thì anh cũng ăn hành to” Đức giảng giải

“Hic, em biết rồi” Con bé lí nhí

Đức nghiêm mặt nói: “Tình hình hiện tại rất nguy cấp, em biết không, đám xác sống đang không ngừng tiến hóa, cả thế giới cũng vậy, mỗi ngày trôi qua chúng đều trở nên mạnh mẽ hơn trước, nếu chúng ta không cố gắng lên thì sẽ có kết cục rất tệ thảm, sẽ có những lúc anh không thể ở bên cạnh tụi em được, tụi em phải biết cách bảo vệ mình biết không?”

Nhìn ra nét nghiêm trọng trong giọng nói của Đức, Lan gật đầu kiên định: “Em biết rồi, anh Hai”

“Được rồi, tập đi, cẩn thận cháy nhà đấy” Đức cười nói

“Anh nghĩ đám người bọn họ có thể thành công không hả anh Hai?” Lan quay mặt chỉ về phía tòa nhà nơi đám Toàn đang ở nói.

“Kế hoạch thì không có vấn đề gì, chỉ là, cậu nhóc Toàn đó sẽ rất nguy hiểm” Đức nhàn nhạt trả lời

“Đương nhiên là nguy hiểm rồi, cậu ta phải dẫn đám xác sống đó đi mà, đúng là đồ ngốc” Lan thấp giọng nói

“Anh không nói nguy hiểm ở chỗ đó, thực tế thì kế hoạch rất ổn, đó là con đường tốt nhất cho cả đám bọn họ, chỉ là ... lòng người hiểm ác mà thôi” Đức trả lời

“Hả, sao anh lại nói vậy?” Lan khó hiểu nói

Đức thở dài: “Em không thấy sao, Toàn là người đã cứu cả đám người đó, thậm chí sau khi cứu xong, chỉ có mình cậu ta ra ngoài vật lộn trong nguy hiểm tìm kiếm thức ăn cho cả nhóm người nhưng mà rõ ràng lúc nói chuyện không hề thấy bọn họ có chút tôn trọng hay cảm kích gì với cậu ta cả, khi mang anh và em về, đám người đó tỏ ra khó chịu ra mặt, trong khi họ cũng đã từng được cậu ta cứu như thế, quan trọng hơn là cậu ta nói chỉ có mình cậu ta thức tỉnh, nhưng trong nhóm thằng nhóc Hải đeo kính đã là người tiến hóa cấp D, ngang cấp với anh”

“Hả, sao lại vậy được?” Lan ngạc nhiên hỏi lại

“Còn nữa, trong lúc nói chuyện, khi Hải nói sẽ quay xe lại cứu Toàn, nhịp tim cậu ta đập nhanh hơn bình thường hai nhịp, lúc đó cậu ta đang nói dối”

Sau khi lên cấp D, khả năng cảm nhận của Đức tăng hơn trước rất nhiều, khoảng cách gần như vậy, chỉ cần tập trung hẳn thậm chí có thể nghe được tiếng tim đập của người nói chuyện, từ khi mất phân tích báo hiệu Hải là người thức tỉnh cấp D, Đức đã chú ý tới cậu ta rất nhiều. Đôi khi ánh mắt cậu ta

nhìn về phía Toàn rất ác ý, nhưng biểu hiện bên ngoài lại rất chân thành tha thiết, thẳng thắn này thật sự là tâm cơ đủ sâu đấy.

“Nếu vậy sao anh không cảnh báo cậu ta?” Lan khó hiểu hỏi

Đức quay đầu lại, chăm chú nhìn Lan khiến con bé chột dạ, hỏi dò: “Bộ em nói sai gì sao?”

Đức cười trả lời: “Thứ nhất là, anh giả dụ như hiện giờ anh cứu được một người lạ, người đó nói với anh là em có ác ý với anh, thì anh sẽ nghĩ sao, cậu ta thân thiết với đám người đó hơn chúng ta nhiều, nếu cậu ta còn ngại thẹn nói lại cho thẳng Hải đó nghe thì mọi chuyện sẽ càng hỏng bét, thứ hai là, tại sao anh lại phải nói cho cậu ta chứ, mỗi người có một số phận của mình không ai có nghĩa vụ phải giúp ai điều gì cả, Toàn nó có sức mạnh, nhưng lại không đủ trí tuệ, bị lừa một lần sẽ tốt hơn cho nó, bài học tự mình học sẽ nhớ lâu hơn là có người khác chỉ cho”

“Nhưng mà không lẽ để đám người kia đắc ý vậy sao?” Lan nhú mày, bực bội nói

“Đương nhiên là không có chuyện đó” Đức cười lạnh, rồi bật chiếc máy tính lên

“Falcon 1 đã thăm dò xong khu vực quanh đây rồi, số lượng xác sống biến dị nhiều hơn anh nghĩ rất nhiều, có hơn 200 con, không rõ cấp độ bọn chúng nhưng anh không nghĩ là sẽ ít xác sống cấp cao, chưa kể đến đám xác sống thường, bọn chúng cũng phải lên đến hàng ngàn, nếu chúng ta đi thẳng về phía trước thì sẽ lãnh ít dữ nhiều, do đó, cần phải có người kéo tụi nó đi thay cho chúng ta, hướng đường số 9 vừa vặn có thể dễ hấp dẫn bọn chúng nhất, chúng ta sẽ nhân cơ hội đó tiến về đường Phan Xích Long để về hướng Quốc Lộ 13”

“Ngay từ đầu anh đã tính trước đến chuyện này sao?” Lan giờ tay che miệng ngạc nhiên

“Chỉ là kế hoạch lâm thời thôi, còn phải có một số chuẩn bị cho phù hợp, với một đám người bạc bẽo vô ơn thì anh không cần phải có gánh nặng tâm lý gì cả” Đức trầm giọng nói

“Nhưng mà ... anh sẽ cứu cậu ta phải không?” Lan nhìn Đức đầy mong đợi

“Vi cậu ta đã “cứu” chúng ta một lần, anh sẽ cho cậu ta một cơ hội” Đức nhìn Lan gật đầu

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Tuyệt vọng

Một bóng người cầm côn sắt phóng nhanh trên đường.

“Hộc ... hộc” Toàn cầm đầu chạy, phía sau là cả một quân đoàn xác sống đuổi theo, số lượng phải lên đến gần hai trăm con, trong số đó nguy hiểm nhất là thuộc về hơn hai mươi con xác sống biến dị dẫn đầu. Trong số đó có hai con cấp D, bảy con cấp E và mười một con cấp F.

Đây là một cuộc chạy đua tốc độ với tử thần, không chỉ đòi hỏi tốc độ mà còn phải đủ sự linh hoạt và phản ứng kịp thời, vài lần Toàn bị một số con xác sống đột ngột hiện ra phía trước cản lại làm chậm tốc độ, nhưng đều hữu kinh vô hiểm vượt qua.

Dẫn chúng chạy hẩn một vòng, Toàn cũng kịp chạy tới trước cửa tòa nhà định sẵn. Phía sau, đám xác sống vẫn không biết mệt mỏi chạy theo, Toàn chạy thẳng vào, đẩy các chướng ngại vật ra cản đường. Đám xác sống nhanh chóng phóng vào theo, vài con xác sống biến dị nhảy qua cả cánh cửa trước phóng tới.

Tòa nhà này là một nhà máy thép, phía bên trong rất nhiều dụng cụ cơ khí, cộng thêm lối đi nhỏ hẹp khiến đám xác sống di chuyển khó khăn hơn. Tòa nhà hình chữ nhật kéo dài, chiều dài gần ba mươi mét, ngang bảy mét, hai bên tường là bê tông cốt thép chắc chắn, phía sau nhà là hai lớp cổng, một lớp bằng thép tấm, một lớp bằng hàng rào cao gần hai mét. Cổng đã được nhóm người gia cố thêm, phía sau để sẵn các vật nặng để lên cửa, phía sau gần như không có cửa sổ, chỉ có cửa thông hơi nên đám xác sống sẽ không thể phá cửa sổ lao ra được.

Toàn đứng trước cánh cửa sau tòa nhà, nhìn đám xác sống lao tới, khi bọn chúng vừa tới gần, cậu ta đóng sầm cánh cửa lại, khóa lại bằng ổ khóa và xích sắt, đồng thời kéo sẵn các vật nặng hai bên để lên chắc chắn cửa lại.

Bên trong vọng ra tiếng gầm gừ, kêu gào và đập phá liên hồi vào cánh cửa của đám xác sống

Toàn chống gối thở ra, quệt mồ hôi trên mặt, nở nụ cười. Kế hoạch tiến hành rất thuận lợi. Đám xác sống hầu hết đều đã bị nhốt trong nhà. Liếc nhìn lại cánh cửa, Toàn nhảy lên hàng rào nhẹ nhàng hạ xuống đường.

Nhìn qua đầu đường đã thấy thấp thoáng bóng chiếc xe mini van đang tiến lại gần, Toàn thậm chí có thể thấy bóng Hải sau vô lăng, Đào cũng đang ngồi ghế trước vậy tay.

Chiếc xe phóng qua chỗ Toàn rồi dừng lại, Hải bước xuống xe nhìn Toàn cười thân thiện: “Làm tốt lắm, bạn hiền”

“Lên xe đi mau thôi, cánh cửa đó không giữ được bọn chúng lâu đâu” Toàn thở dốc một hơi, bước về phía trước nói

“Ừ, có điều chúng ta cần phải làm một vài thứ trước” Hải nhìn về phía căn nhà gập gù

“Làm cái gì ....” Toàn quay đầu lại, chưa kịp nói dứt câu thì một con đầu từ hai chân truyền tới khiến cậu hét lên đau đớn.

Hai bắp chân Toàn bị găm vào hai mảnh băng lớn, mảnh băng rất cứng và sắc bén như lưỡi dao, cắm xuyên qua cả hai chân.

Cùng lúc đó, hai mảnh băng khác cũng đã xuất hiện trên tay Hải, trong lúc Toàn còn đang ngỡ ngàng, Hải xoay người chém xuống, hai đường máu bắn lên tung tóe từ đùi của Toàn, rồi nghiêng người tung một đá vào giữa ngực cậu ta.

Cú đá rất mạnh. Toàn va vào tường rào phía sau, miệng phun máu, máu chảy ra lênh láng từ đùi, phía bắp chân còn găm hai mảnh băng, hai chân gần như bị phé. Ánh mắt vẫn còn đang mê mang và kinh ngạc, Toàn ngẩng đầu lên nhìn vào người thanh niên phía trước, gằn giọng nói: “Vi cái gì?”

Biến cố xảy ra quá nhanh không ai ngờ tới. Đào kinh sợ hét lên lùi về phía sau. Đám người ngồi sau xe cũng giật mình, bước xuống.

“Chỉ là, tao chán ghét cái bản mặt ngu ngốc của mày mà thôi” Hải vung vẩy máu mảnh băng trên tay, nhếch môi cười lạnh nói

“Mày ...” Toàn giận dữ

“Suýt” Hải đưa tay lên miệng, ánh mắt nhìn Toàn đầy vẻ giễu cợt, trên môi nở nụ cười trào phúng

Hải gãi gãi đầu nói: “Phải nói sao đây nhỉ, mày đã hết giá trị lợi dụng rồi Toàn à, nhiều lần tao đã bảo với mày cùng trốn về khu quân đội, mày lại nhất quyết không chịu, muốn ôm đồm chuyện thiên hạ, bảo hại tao cũng phải trốn chui trốn nhủi tại cái khu khi ho cò gáy này chờ chết, tao chán cái bản mặt già nhân giả nghĩa của mày lắm rồi, đòi cứu hết người này đến người khác, mày nghĩ mày là supperman à, mày chỉ là một thằng sinh viên nghèo ắt ơ từ tính lên mà thôi”

“Haizz, có sức mạnh mà lại ngây thơ ngu ngốc như mày, không chết trên tay tao, cũng sẽ chết trên tay người khác thôi, coi như tao đang dạy mày một bài học trên đường đời” Hải ra về thờ dài nói

“Khốn ... nạn” Toàn tức tới găm lên

“Phần nộ hả? tốt lắm, tốt lắm, cần phải như vậy chứ” Hải cười to khoái trá, đoạn quay nhìn sang Đào đang run rẩy, hấn cất tiếng cười

“Bây giờ, tao sẽ dạy mày thêm một bài học nữa, mày luôn muốn tán tỉnh con bé này đúng không, muốn dùng chân tình cảm động người khác hả, đúng là buồn cười”

Hải tung tung mảnh băng trên tay, nhìn về phía Đào, ánh mắt lạnh lùng, nụ cười trào phúng hiện trên môi, chỉ về phía Toàn nói: “Bây giờ, tao đưa ra hai lựa chọn, một là ngoan ngoãn đi theo tao, chỉ cần về được chỗ quân đội, với vai vế của ông già tao, đảm bảo sẽ được ăn ngon, ở tốt, còn hai là, chết trong miệng zombie ở đây với nó, ... sao hả?

Đào quay nhìn sang Toàn, Toàn cũng ngẩng đầu nhìn lại, nhìn thấy vẻ do dự trong ánh mắt của Đào, Toàn nhìn lại đầy đau đớn và bất lực.

“Tao hỏi, sao hả?” Hải hét lớn, tung mảnh băng trên tay về phía Toàn, mảnh băng ghim vào bàn chân cắm xuống đất, Toàn hét lên đau đớn, ánh mắt nhìn về phía Hải đầy căm hận.

“Tôi đồng ý, đồng ý” Đào hoảng sợ nói

“Ng ngoan ngoãn lắm, yên tâm đi chỉ cần biết nghe lời, anh sẽ không làm làm em đau đâu” Hải cười lên đắc ý, đưa tay nâng cằm Đào lên hôn xuống. Đào nhắm mắt lại thuận theo không dám chống cự.

Hải quay lại phía Toàn, cười nhạt nói: “Thấy không hả, đừng nghe lời mấy kẻ thất bại nói muốn chinh phục phụ nữ thì phải sử dụng chân tình, phải chân thành, dùng tình cảm đã động trái tim, chỉ là vớ vẩn, phụ nữ sẽ khuất phục trước kẻ mạnh, chỉ là tiêu chí khác nhau mà thôi, trước đây thì là tiền bạc danh vọng, còn bây giờ, bọn nó sẽ theo người có sức mạnh, mày có sức mạnh đấy, nhưng lại ngu xuẩn không chịu nổi”

Toàn trừng mắt nhìn qua, ánh mắt giận giữ như muốn giết người, thét lên một tiếng rút mảnh băng găm trên chân ra, máu cũng theo đó bắn tung tóe. Toàn gượng người đứng dậy nhưng vết thương quá nặng khiến cậu ta lại khụy xuống.

Năm người trên xe bước xuống cũng đang chờ người sợ hãi. Ông Hữu nở nụ cười nịnh nọt nói: “Đại ca, tôi đảm bảo nghe lệnh đại ca, chúng ta cùng lên đường thôi”

“Phải, tụi mày nên lên đường rồi” Hải cười lạnh nói, mảnh băng hiện ra trên hai tay phóng tới, năm người lần lượt ngã xuống, mảnh băng phóng vào những vị trí yếu hại, tuy những người này chưa chết hẳn nhưng cách cái chết cũng không còn bao xa, xung quanh vang lên tiếng kêu rên thảm thiết và chửi rủa đầy oán độc.

Hải hít sâu một hơi, cười thỏa mãn: “Đây là không khí của tận thế sao, haha, thật là tuyệt vời”

“Gào ...” Một tiếng gầm hung tợn vang lên, quay người lại, cơ thể Toàn đã bắt đầu biến hóa, cơ thể bành trướng ra trở nên cao lớn hơn trước, quần áo trước người rách toạc, móng vuốt mọc ra từ hai tay, gương mặt đầy lông lá, trông như một con sói hình người, mảnh băng dưới chân cũng bị chấn gãy, nhưng vết thương dưới chân vẫn chảy máu ròng ròng.

“Vô ích thôi, tao hiểu mày quá rõ mà” Hải cười cợt nói, đồng thời khí lạnh từ tay tỏa ra, đóng băng hai chân của Toàn dưới mặt đất, cộng thêm vết thương khiến Toàn không thể nào dứt ra được. Toàn gầm rú dữ dội nhưng bất lực.

“Yên tâm, tao sẽ không giết mày đâu, tao sẽ cho mày một cơ hội, biết đâu đấy, giết xong đám zombie kia thì mày sẽ có thể thoát ra đuổi theo giết tao thì sao, cố lên” Hải bước lên xe, nổ máy, nói vọng lại. Đào nhìn lại Toàn đang bị khóa cứng ở đó, cánh cổng sắt cũng đã lung lay sắp đổ trước sức mạnh của đám xác sống biến dị đang say mùi máu của những người đang nằm trên mặt đất, do dự trong phút chốc, Đào bước lên xe trên ánh nhìn đặc ý của Hải.

Chiếc xe nổ máy nhanh chóng rời đi.

Cánh cổng vỡ toang, đám xác sống tràn ra. Mảnh băng dưới chân Toàn cũng hơi nứt lủng, Toàn cố vận sức phá vỡ, nhưng vết thương quá nặng, máu chảy rất nhiều khiến cậu ta không thể bỏ chạy nổi.

Toàn gào lên đánh về phía đám xác sống đông nghìn nghịt đang lao tới trong phần nộ và tuyệt vọng.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Cứu viện

Biến dị gen người sói có thể nói là một dạng biến dị gen khá hiếm gặp. Loại biến dị này có những ưu và nhược điểm nhất định so với những người thức tỉnh.

Ưu điểm của nó là, biến dị gen người sói tập trung chuyển biến vào Rise, sức mạnh, tốc độ, cường độ thân thể, sự nhạy bén của giác quan có thể nói là vào nhất hạng trong số các loại cường hóa ban đầu. Hơn nữa khi phát động biến thân, cơ thể hóa sói sức mạnh càng được tăng cường thêm một bậc.

Tuy nhiên, nhược điểm của nó là, hoàn toàn không có cường hóa về Burst và Trance nên càng về hậu kỳ, khả năng tăng trưởng sức mạnh càng yếu đi, người sói hầu như không có dị năng gì đáng nói. Đây là một dạng cường hóa ban đầu mạnh về sau yếu rất rõ ràng.

Điều đó lý giải tại sao, Toàn có thể chạy thoát khỏi đám xác sống hơn nữa tiêu diệt các xác sống thông thường khá là nhẹ nhàng, suy cho cùng sức mạnh và tốc độ là hai thứ mà dạng biến dị này vượt trội nhất.

Tuy nhiên, cái gì cũng có cực hạn của nó, sau khi phải trải qua một cuộc rượt đuổi cực kỳ hao tổn thể lực, tiếp đó lại bị thương nặng liên tiếp ở chân, dù đã hóa sói, dựa vào cảm xúc căm hận mà phát huy ra thực lực cao hơn bình thường, nhưng Toàn đã dần chống đỡ hết nổi.

Phía trước mặt Toàn là xác của hai con zombie biến dị cấp E, bốn con cấp F và một mảng xác sống thường, móng vuốt trên tay đã nhuộm đầy máu đỏ, cánh tay run rẩy vì quá sức, dưới chân một mảnh máu tươi, máu từ hai chân đã khô nhưng vết thương vẫn còn âm ỉ, sự linh hoạt của Toàn bị giảm mạnh chỉ có thể bị động chịu đòn.

Đám xác sống phía trước nhìn qua vẫn chẳng hề giảm đi số lượng chút nào, hai con xác sống cấp D không tham gia chiến đấu ngay mà đứng ngoài nhìn vào, Toàn vẫn không ngừng vùng lên móng vuốt, cào xé và hất tung bất kỳ con xác sống nào tiến lại gần, ý niệm báo thù có lẽ là thứ duy nhất giúp cậu ta chưa gục ngã.

Móng vuốt chệch đôi đầu con xác sống trước người, Toàn lui lại dựa vào tường, há mồm thở dốc, hóa sói đã dần không giữ được nữa, móng vuốt lặn vào cơ thể, người Toàn cũng co rút lại, cơ thể chồng chất vết thương hiện ra trước bày xác sống.

Cùng lúc đó, một con xác sống cấp D đang đứng nhìn chột lạo vụt đến, tốc độ cực nhanh, móng vuốt đen ngòm của nó nhắm vào người Toàn đâm tới. Đám xác sống trước người cũng lao tới cắn vào người cậu ta. Cánh tay đã không còn khí lực để đỡ đòn, Toàn trừng mắt nhìn đầy giận dữ và không cam lòng.

“Đoàng ... đoàng” Tiếng súng vang lên đánh gọn, cánh tay và đầu của con xác sống đang lao đến nát bầy, cùng lúc đó một bóng người cũng hiện ra phía trước Toàn, ánh kiếm lóe lên đám xác sống trước mặt lập tức bị chém thành hai nửa.

Đức kéo cậu ta lùi về phía sau, rồi hét to: “Ngay bây giờ”

Ba quả cầu lửa phóng tới đàn xác sống rồi nổ tung thành một bức màn bằng lửa đỏ, mấy con xác sống dẫn đầu lập tức bị chôn vùi trong ngọn lửa.

Nhân cơ hội, Đức lôi Toàn chạy ra đoạn đường gần đó, bên cạnh đã đỗ sẵn chiếc Ford, Đức mở xe đặt Toàn vào đó, Lan cũng tiến lại gần.

Toàn lúc này đã cực kỳ thâm, chân bị thương nặng, bắp chân và đùi rách toạc, trên người đầy vết cào và dấu răng cắn xé.

“Chữa trị cho cậu ta đi” Đức nhìn Lan nói

Lan gật đầu, hai tay giờ trước người Toàn, một luồng sáng lam nhạt tỏa ra, các vết thương trên người Toàn dần dần khép miệng, máu cũng đã ngừng chảy.

Toàn mở mắt rên rỉ, thể lực hao kiệt cùng vết thương chồng chất khiến cậu ta gần như rơi vào hôn mê, còn giữ được một phần tỉnh táo cũng là nhờ ý chí cố gắng chống đỡ.

Lúc này đám xác sống phía trước cũng đã đến gần. Dẫn đầu là hơn mười con xác sống biến dị, mắt phân tích hiện lên bảy con cấp F cùng bốn con cấp E, con cấp D còn lại không thấy đâu cả, đúng là giao hoạt.

Đức lao ra khỏi xe, tiến lên, lấy ra một quả lựu đạn lửa, Đức ném về phía sau đám xác sống dẫn đầu, ngọn lửa bùng lên thiêu cháy một đám lớn và cách ly chúng hẳn với đám xác sống phía trước. Cùng lúc đó, khẩu súng trên tay Đức cũng đã liên tục nhả đạn, từng con xác sống lần lượt ngã xuống. Đức hiện tại đã là cấp D, khẩu Desert eagle trên tay là sản phẩm công nghệ cao, đạn bắn ra có sức phá hoại rất lớn, bắn chết đám xác sống cấp thấp này có thể nói là không lãng phí nhiều sức lực.

Khi vừa hết băng đạn, còn khoảng ba con xác sống lao tới, Đức vùng kiếm chém rớt đầu con xác sống đầu tiên, tung một cú phá quyền nổ tung đầu con xác sống kế tiếp, rồi nhanh nhẹn xoay người, lưỡi kiếm đâm vào xương sống cổ con xác sống còn lại, đẩy mạnh, con xác sống cuối cùng cũng gục xuống.

Cùng lúc đó, một tiếng gió rít lên, từ tòa nhà bên cạnh, con xác sống cấp D còn lại lao xuống, móng vuốt trên tay mang theo một làn khói đen đậm xuống người Đức.

Đức lộn người về phía trước tránh thoát một kích này, đứng dậy cười lạnh: “Chờ mày đã lâu rồi”

Con xác sống vồ hụt, móng vuốt đâm mạnh xuống dưới đường, tiếng xèo xèo vang lên, nhựa đường bị tan chảy như gặp phải axit mạnh. Mắt phân tích biểu hiện: Xác sống biến dị cấp D, trance -, burst +: khí ăn mòn, gia cường khả năng công kích, rise +, 200 điểm giao dịch.

Con xác sống lại lao đến một lần nữa. Đức không lùi mà tiến tới, thanh kiếm được truyền năng lượng vào hơi sáng lên, Đức nhảy lên vùng kiếm chém xuống, con xác sống đưa tay lên đỡ, cánh tay nó lập tức đứt rời. Nó gào lên một tiếng, cánh tay còn lại vồ đến trước mặt hắn.

“Khiên ma pháp” Đức gồng người, một màng chắn hình khiên tròn hiện ra phía trước mặt hắn chặn lấy đòn đánh, làn khói đen trên móng vuốt của nó đập vào lá chắn vang lên những tiếng ken két nhức tai nhưng cũng không tiến lên được chút nào nữa.

Tung chân đá mạnh vào ngực con xác sống làm nó lùi lại, Đức lao đến vùng kiếm chém ngang vào cổ nó. Con xác sống cũng rất ngoan độc, nó không lùi mà nhảy lên phía trước làm thanh kiếm chỉ chém ngập vào bên vai, nó lập tức tận dụng cơ hội lao đến há miệng cắn vào người Đức.

Đức buông tay khỏi thanh kiếm, xoay người tránh thoát, đồng thời tung một cú chỏ đánh vào cằm nó khiến đầu nó bị bật tung về phía sau, vận năng lượng vào tay, cùng một lớp màng năng lượng bảo vệ, nhân lúc nó còn hơi choáng váng, Đức dậm chân lao đến, “phá quyền” đâm thẳng vào đầu nó làm đầu nó vỡ toang ngã ra sau.

Chiến đấu đến nhanh và kết thúc cũng nhanh, Đức thở ra một hơi, thu lại xác của những con xác sống biến dị nằm đó. Lửa cũng đã yếu đi, đám xác sống sẽ nhanh chóng vượt qua kéo đến bên này, động tĩnh chiến đấu cũng rất lớn. Không hề chần chừ, Đức phóng lên xe, nổ máy lăn bánh chạy đi.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Thoát hiểm

“Cậu ta sao rồi” Đức vừa điều khiển xe vừa quay lại hỏi

“Vẫn còn sống” Lan nhỏ giọng trả lời, trên mặt đã lấm tấm mồ hôi. Vết thương của Toàn rất nặng, để chữa trị khiến Lan hao tổn gần nửa tinh thần lực, hơn nữa đây là lần đầu sử dụng kỹ năng chữa thương. Lan cũng hơi luống cuống không biết điều phối nên tiêu hao cao hơn bình thường nhiều.

“Được rồi, em tranh thủ hồi phục tinh thần lực đi, sắp tới sẽ có chiến đấu đấy” Đức nhấn ga lao nhanh về phía trước, nói vọng lại

“Dạ, em biết rồi” Lan buông tay, ngồi xuống tập trung minh tưởng.

Các vết thương trên người Toàn đã khép miệng, đau đớn đã giảm đi nhiều, nhưng mất một lượng máu quá lớn khiến sắc mặt cậu ta vẫn trắng bệch. Toàn gượng người ngồi dậy, hôm nay đã trải qua quá nhiều việc khiến cậu vẫn chưa hết bàng hoàng, bị bạn bè phản bội hãm hại, bị cướp đi người yêu, bị xác sống vây giết, những tương sắp chết thì lại bất ngờ được cứu.

Toàn quay sang nhìn Đức cất lời: “Cảm ơn đã cứu em”

“Ừm, Uống cái này vào, tập trung hồi phục đi, chưa qua hết nguy hiểm đâu” Không quay đầu lại, Đức ném một viên thuốc ra sau. Toàn giờ tay bắt lấy, đây là một viên “Bổ huyết hoàn” tốn 10 điểm giao dịch, nó có thể nhanh chóng bổ sung khí huyết và phục hồi thể năng của người sử dụng.

Toàn cảm lên, mở miệng nuốt xuống, được lực tan ra khiến sắc mặt Toàn trở nên hồng nhuận, tay chân vốn mềm nhũn cũng đã có chút khí lực.

Đức đã tiến vào đường Phan Xích Long, phía sau đám xác sống đang từ bốn phía lao đến, số lượng đã tiếp cận ngàn con, tuy rằng đa số chỉ là xác sống thường và đám xác sống biến dị cấp F, nhưng từ hiệu quả thị giác đã khiến người ta tê dại cả đầu.

Trong cuộc chiến đấu vừa rồi, Đức nhận thấy rằng, đám xác sống biến dị không chỉ thay đổi về sức mạnh mà cả đầu óc cũng linh hoạt hơn rất nhiều, chúng đã nhận biết được nguy hiểm, biết né tránh, biết rình rập và phản kích, đây quả thực là một vấn đề đau đầu.

Tuy rằng đa số xác sống thường di chuyển khá chậm, nhưng phía trước cũng không ngừng có xác sống gia nhập, thêm vào đó là những chương ngại vật trên đường khiến cho Đức thủy chung không thể hoàn toàn cắt đuôi được.

“Falcon 1, báo cáo” Đức ra lệnh, chiếc màn hình vi tính lập thể lập tức hiện lên, chiếc xe mini van của Hải đang lái phóng nhanh trên đường số 9, số lượng xác sống chỉ lẻ tẻ vài con và đa số chỉ là xác sống thường. Hải cũng rất khôn ngoan, hần không lập tức phóng đi ngay mà chờ sẵn ở một góc đường, khi đám xác sống bị thu hút bởi máu tươi và âm thanh chiến đấu phía bên chỗ Toàn kéo qua thì mới phóng xe lên đường.

Thực ra theo dự đoán của Đức, thì Hải chỉ là lấy xe cùng đám người đó bỏ chạy và để mặc Toàn ở lại nhưng không ngờ thằng nhóc đó còn ngoan độc hơn nhiều, nó không chỉ quay xe lại mà còn giết gần hết đám người, làm bị thương Toàn để thu hút đám xác sống rồi chạy trốn.

Đức quẹo xe vào một đoạn đường tắt nhỏ hẹp, đoạn đường khá dài, đi được một lúc thì phía trước đã xuất hiện chương ngại vật chặn đường khiến xe không thể tiến lên được nữa.

Đức xuống xe, ra hiệu cho Toàn và Lan bước xuống, rồi thu hồi cái xe trong ánh mắt ngỡ ngàng của Toàn. Đám xác sống phía sau đã đuổi theo rất gần. Đức ném hai quả lựu đạn lửa về phía sau, một bức tường lửa được dựng lên thiêu cháy một đám lớn xác sống và cách ly bọn chúng ở phía sau.

Đức kéo cả hai chạy nhanh về phía trước, cách đây hơn nửa cây số đầu đoạn đường này là một giao lộ ra đường lớn thông thoáng, Đức dự tính sẽ rút chạy từ đây.

Nhìn lên chiếc màn hình, xe của Hải đã chạy gần được nửa đường đến chỗ quân đội. Đức mở miệng hừ lạnh ra lệnh: “Nô”

Thùng xe chiếc mini van đột ngột nổ tung, quả bom sức nổ rất yếu nhưng âm thanh nổ cực kỳ chất chứa, thêm vào đó là từng chùm tia lửa phát ra như pháo bông từ phía đầu xe, kèm theo vào một mùi máu tanh nồng tăn ra trên chiếc mini van khiến Hải biến sắc mặt.

Đây là phương án dự phòng của Đức. Hần đã để lại con nhện thu hoạch đem theo một quả pháo bông mini từ cửa hàng với giá 5 điểm giao dịch, cùng với một viên “huyết dẫn hoàn” trị giá 40 điểm giao dịch, theo thuyết minh từ cửa hàng, đây là vật phẩm được luyện ra bởi người của Huyết thần giáo, chúng sử dụng máu huyết của 108 người sống để luyện ra những viên đan dược này, mục đích chính là để nuôi dưỡng “Huyết ma” một loại quái vật triệu hoán cực mạnh, ngoài ra, viên đan dược này nếu phát nổ sẽ tạo nên một sức hấp dẫn không thể chối từ lên những sinh vật hút máu, hoặc trong trường hợp này là xác sống.

Chiếc xe mini van bỗng chốc biến thành một chiếc đuôi gà quay thơm phức giữa một đàn ma đói, xác sống gần khu vực đó điên cuồng lao về phía chiếc xe. Thậm chí một số con xác sống đang đuổi theo Đức cũng nhận ra quay đầu trở lại.

Dù vậy, đám xác sống đuổi theo phía bên này vẫn rất đông. Đức dùng 10 điểm giao dịch hoán đổi thêm 4 băng đạn, khẩu súng hiện ra trên tay liên tục bắn tới, những con xác sống xuất hiện trong tầm mắt đều bị Đức bắn chết, một số con bắt chợt hiện ra từ phía trước thì bị Đức lập tức vung kiếm lên chém bay, Lan và Toàn chạy theo sát nút phía sau, thỉnh thoảng khi đám xác sống phía sau kéo lại gần, Lan lại tung ra một quả cầu lửa về phía sau cản lại, một đường chạy trốn và chém giết đẫm máu.

Đoạn đường lớn đã ở phía trước, Đức lấy xe ra từ kho chứa đồ lên xe phóng đi, chiếc xe tăng tốc phóng nhanh bỏ qua đám xác sống đang đu bám ở phía sau. Một đường hữu kinh vô hiểm, Đức thở phào một hơi.

Phía bên kia, chiếc xe mini van đã bị một đồng lớn xác sống đuổi theo, Hải nghiêng răng nghiêng lợi nhả ga phóng về phía trước, những mảnh băng xuất hiện nơi tay bắn tới những con xác sống đang đu bám ở thành xe.

Cuối cùng, chiếc xe cũng không trụ được, đâm sầm vào một góc tường dừng lại.

“Khốn kiếp” Hải điên máu chửi thề, hần túm lấy Đào đang hốt hoảng kêu la, quăng ra cửa phía trước, đám xác sống chung quanh lập tức bu tới cắn xé, Đào kêu lên thảm thiết giữa vũng máu trong tuyệt vọng.

Nhân cơ hội, Hải đập tung cánh cửa hông chạy vào một tòa nhà gần đó, cánh cửa bị khóa, Hải vung tay lên, băng bám trên cánh tay thành một lưỡi dao răn chắc đâm vào, ở khóa bị bật ra, hần đập cửa chạy vào, dùng băng hàn lại cánh cửa rồi hộc tốc chạy vào trong.

Chạy lên trên lầu hai tòa nhà, Hải hốt hoảng chạy đại vào một căn phòng phía trong, phòng tối om, hấn mở cánh cửa sổ, vừa định nhìn xuống tìm đường thoát thì tiếng kiếng vỡ vang lên, hai con xác sống biến dị cấp D phá vỡ cánh cửa sổ lao vào, móng vuốt một con đâm ngập vào người hấn.

Hải đau đớn gào lên, từ trong cơ thể những mảnh băng đâm tua tủa ra khắp xung quanh như một con nhím, mảnh băng lập tức đâm xuyên con xác sống đó lên tường, hấn phóng thêm một mảnh băng từ trên tay đâm tới xuyên qua đầu con xác sống chết tốt.

Cùng lúc đó thì con xác sống còn lại cũng đã lao tới, móng vuốt bám chặt trên người Hải, há miệng cắn vào cổ hấn.

“Không gggg” Hải gào thét trong đau đớn tuyệt vọng, cổ họng lập tức bị xé nát, con xác sống cũng không dừng lại liên tục cắn nuốt cơ thể hấn.

Hải trợn trừng mắt, không cam lòng ngã đầu qua một bên chết đi. Một đám xác sống cũng đã phá cửa xông được vào bên trong thì nhau cắn nuốt lấy tùy nảo và cơ thịt của hấn, khung cảnh đầy bạo lực và tanh máu.

Ở góc phòng, một con nhện nho nhỏ lần tới thu lấy xác con xác sống biến dị bị găm trên tường rồi bò đi trong lặng lẽ.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Thu hoạch

Trời đã chập tối, bóng đêm bao phủ, mọi thứ chìm trong yên tĩnh, chỉ còn những tiếng gió lùa khe khẽ, đầu đó phía dưới vang lên âm thanh sột soạt của những tờ thi đang di chuyển.

Tầng ba, tại một căn nhà trống trên đường Đinh Bộ Lĩnh

Đức xem lại băng ghi hình từ Falcon 1 và con nhện thu hoạch truyền về, đồng thời điều khiển nó đến những nơi có xác của xác sống biến dị thu về. Trong lúc vật lộn chạy trốn, Hải cũng giết chết không ít xác sống, một số bị xe tông chết, một số bị mảnh băng của hấn đâm chết, thu hoạch lớn nhất là con xác sống cấp D trong tòa nhà.

Phải công nhận rằng bản năng chiến đấu của Hải rất tốt, ra đòn rất chính xác và dứt khoát, nếu sống sót thì tiềm năng phát triển của hấn không hề nhỏ chút nào.

Tổng cộng thu hồi được mười ba xác sống biến dị cấp F, bảy xác sống biến dị cấp E và một con xác sống biến dị cấp D, xác của Hải thì đã bị cắn nuốt sạch sẽ.

Thêm vào thu hoạch được từ hai con xác sống biến dị cấp E và ba con cấp F mà Toàn giết lúc “cứu” Đức và Lan, hai con cấp D, bảy con cấp E và mười một con cấp F Đức giết lúc ra giải cứu Toàn, trong quá trình chạy trốn Đức cũng giết được thêm bốn con xác sống cấp E. Trừ đi 55 điểm giao dịch đã sử dụng

Tổng cộng điểm giao dịch hiện tại là: 1538 điểm giao dịch, 37 quyền hạn cấp F, 16 quyền hạn cấp E và 3 quyền hạn cấp D

Khối lượng giao dịch: 2119/2500

Nhìn lại đoạn Đào bị cắn chết trên băng ghi hình, Toàn bắt đầu quay đầu đi, hai mắt đỏ hoe. Lan nhìn thấy cũng sắc mặt xanh trắng, quay sang Đức thấp giọng lầm bầm:

“Tên Hải đó đúng là biến thái mà, đã có xe chạy đi rồi tại sao lại còn quay lại giết hết mọi người chứ”

Đức quay sang nhìn chậm rãi nói: “Biến thái thì có thể, nhưng mà hấn ta quay lại giết người không phải là vì biến thái mà đã có suy tính cả rồi”

Nghe vậy, Toàn và Lan ngạc nhiên quay lại nhìn Đức.

Đức thờ dãi giải thích: “Khi Hải xuống xe, tấn công vào Toàn, hấn ta chỉ tấn công vào chân, hoàn toàn không tấn công phần trên người, nếu là một kẻ biến thái hấn ta đã từ từ hành hạ cậu và để lại ở đó rồi”

Đức chỉ vào Toàn nói

“Kể đó là hấn liên tục chơi đùa và chọc giận cậu, hấn giết đám người kia là để mùi máu kéo xác sống tới, chọc giận cậu, phé đi đôi chân nhưng vẫn bảo tồn thực lực của cậu là để cậu cố gắng chiến đấu ở đó càng lâu càng tốt, càng lớn tiếng càng tốt, như thế mới có thể dẫn dụ càng nhiều xác sống đi qua, thì hấn rồi đi mới càng an toàn”

“Quả nhiên, cậu đã làm chính xác như thế đó” Đức nhìn Toàn nói ra

Toàn ngẩn người, cúi đầu xuống.

“Tại sao hần ta lại đối xử như thế với em, tại sao bọn họ lại đối xử như vậy với em, tất cả những gì em làm chỉ là muốn giúp đỡ mọi người thôi kia mà, em đã làm gì sai chứ” Toàn uất ức hỏi

Đức vỗ vai Toàn nói: “Thực ra thì em làm sai rất nhiều thứ”

Nhìn khuôn mặt ngơ ngác của Toàn, Đức thờ dài trả lời: “Thứ nhất là, cứu người không nên cứu, những người đó đã từng làm gì cho em nào, anh không nói là từ trước khi em cứu mà là khoảng thời gian sau khi họ đã được em cứu mạng đấy, trong khi em phải ra ngoài vật lộn để tìm kiếm thức ăn, thì họ đã làm gì, họ có cảm kích em không, họ có cố gắng hỗ trợ em không, không, họ chỉ lấy cái cớ là họ còn yếu lắm để mình em ngoài đó mạo hiểm, còn họ thì trốn ở bên trong, ăn bám vào cái cử chỉ anh hùng của em, thời gian dài như vậy mà em còn không nhìn ra được sự vô ơn của họ thì chính là lỗi của em đó”

Toàn cúi đầu im lặng, Đức nói tiếp: “Sai lầm thứ hai của em là em đánh giá quá cao khả năng của mình, một người tỷ phú bỏ ra mỗi tháng chục triệu để làm từ thiện thì tốt đấy, nhưng một gã công nhân lương tháng mười triệu mà bỏ ra chín triệu để đi làm từ thiện thì đó là tìm chết”

“Em nghĩ là mình mạnh mẽ lắm sao, em nghĩ mình đã là siêu nhân để có thể cứu vớt thiên hạ ư, không đâu, ở thời điểm này, tất cả chúng ta đều phải vật lộn để sinh tồn, cố gắng duy trì tìm kiếm đường sống, những kẻ không biết cả cố gắng vì bản thân mình thì không xứng đáng được sống, thời buổi này kẻ cả lòng tốt cũng phải sử dụng tiết kiệm, không thể phung phí như thế đâu”

Nhìn Toàn đang đờ người ra, Đức lắc đầu: “Được rồi, ít nhất thì em còn sống, không cần phải cảm thấy ủy khuất, còn sống là còn tất cả, hãy suy nghĩ cho kỹ sắp tới em nên làm cái gì, còn bây giờ, chúng ta ăn tối rồi nghỉ ngơi thôi, còn cả một chặng đường dài phía trước đây”

Đức lấy ra vài túi đồ ăn khô, bánh quy và hai chai nước. Hiếu vẫn ngồi lý trong phòng thí nghiệm, đồ ăn đã để sẵn trong đó và nó cũng đang dở tay, hiện tại cũng không tiện ra nên Đức để nó ở bên trong luôn.

Một ngày dài mệt mỏi, chỉ có đồ ăn khô nhưng đã là một bữa thịnh soạn, ba người ăn uống ngon lành. Nhìn thấy những điều kỳ lạ xung quanh Đức, Toàn hiểu rằng Đức có nhiều kỳ ngộ và bí mật, nhưng Đức đã im lặng không nói, nên cậu ta cũng không dám hỏi.

“Được rồi, hai đứa ngủ đi, mai còn phải dậy sớm” Đức lên tiếng, rồi quay sang chiếc máy tính, xem xét lại số liệu phân tích, bảng ghi hình và danh sách cường hóa.

Lan nhìn Đức, hơi đau lòng nói: “Anh Hai cũng nghỉ sớm đi, mai dậy xem cũng được mà”

Đức xoa đầu Lan, cười khê, nói: “Không sao đâu, anh xem một chút rồi cũng ngủ thôi, yên tâm ngủ trước đi”

Đã quá mệt mỏi, Lan và Toàn nhanh chóng chìm vào giấc ngủ. Bên góc phòng, ánh sáng từ chiếc màn hình lập thể vẫn sáng lên, Đức nhú chặt lông mày, sắc mặt trầm trọng.

Một đêm yên tĩnh trôi qua.

P/s: Mọi người nghĩ sao về nv Hải nhi

Thực ra thì giết Hải mình cũng thấy hơi tiếc, đây là nhân vật phản diện rất có tiềm năng, tính để sau này làm một trận lãnh địa chiến mà nghĩ đi nghĩ lại thì chắc phải chờ đến chương 70 - 80 mới sắp xếp được nên thôi đành cho chết trước vậy

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Lựa chọn và cường hóa

Trời đã sáng, ánh mặt trời chiếu rọi khắp nơi, bầu trời vẫn một màu đỏ rực đầy ma mị.

Đức bước về phía cửa sổ, hít một hơi dài, nhìn về đoạn đường phía trước. Đoạn đường khá vắng vẻ, xa xa, một vài con xác sống chậm chạp lê bước trên đường, khung cảnh mang đầy vẻ ảm u và tử khí.

Toàn và Lan lúc này cũng đã thức dậy. Qua một ngày một đêm nghỉ ngơi, Toàn đã hoàn toàn khỏe lại, huyết thống người sói vốn có khả năng hồi phục cực kỳ tốt.

Đức gọi Toàn lại, nhìn cậu ta chậm rãi nói: “Hiện tại, em có hai lựa chọn, một là rời khỏi đây về bên khu quân sự bên kia, anh sẽ có cách thu hút xác sống về hướng này và cho em một số vũ khí phòng thân cùng lương thực, theo anh đánh giá thì quân đội của chúng ta vẫn rất có thực lực, chống chọi với

xác sống bây giờ không phải là một vấn đề quá lớn, về bên đó, em sẽ được an toàn, với thực lực của em cũng có thể sẽ kiếm được một vị trí tốt trong quân đội”

Toàn chớp mắt nhìn Đức, hần tiếp lời: “Lựa chọn thứ hai là, đi cùng với bọn anh, anh muốn về Bình Định có chuyện cần làm, chuyến đi sẽ có rất nhiều khó khăn, nguy hiểm, có nhiều rủi ro không lường trước được, anh cũng không chắc là sẽ phải đối mặt với chuyện gì, hơn nữa nếu chọn đi với anh thì em phải hoàn toàn nghe theo lệnh anh, lúc bình thường em có thể tranh luận, có thể có ý kiến, nhưng vào những lúc hành động em phải tuyệt đối nghe theo phân phó của anh”

“Em hãy lựa chọn đi” Đức nhìn Toàn nói

Toàn im lặng, do dự trong phút chốc rồi ngẩng đầu nhìn Đức, trả lời đầy kiên định: “Hãy cho em đi theo”

Đức hỏi lại: “Tại sao?”

Toàn đáp lại: “Quê em ở An Nhơn, Bình Định, nhà em còn có bố mẹ và em gái ở đó, lúc trước em không thể nào về được, nhưng bây giờ em đã có cơ hội, em phải trở về đó”

Đức khẽ gật đầu, rồi nói: “Còn một điều nữa, em phải tuyệt đối giữ kín về bí mật của anh, nếu em dám nói ra, anh tuyệt đối sẽ không nương tay”

“Được, em xin hứa” Toàn gật đầu, đầy kiên định

“Được rồi” Đức quay sang Lan nói: “Gọi thằng Hiếu ra đi, chúng ta ăn sáng rồi bàn bạc một chút về vấn đề cường hóa”

Hiếu bước ra ngoài từ chiếc ghế trong cái nhìn sững sờ của Toàn. Hai mắt của nó hơi thâm quầng do thức khuya quá sức.

Bữa sáng rất đơn giản và gọn nhẹ, thịt khô, bánh mì và nước suối. Lan cũng giới thiệu cho Hiếu một chút về Toàn, không khí rất thân thiện và thoải mái. Ăn uống xong xuôi, Đức bật lên chiếc vòng tay.

Hiện giờ Đức đã có tổng cộng là: 1538 điểm giao dịch, 37 quyền hạn cấp F, 16 quyền hạn cấp E và 3 quyền hạn cấp D

Khối lượng giao dịch: 2119/2500

Tài khoản phụ: 2/5

Đức trước tiên lựa chọn thăng cấp cho Lan lên cấp D, tốn 400 điểm giao dịch và hai quyền hạn cấp D. Kỹ năng chữa thương và hóa cầu thuật cũng đã thăng cấp, hiện tại Lan đã có thể phóng tới 30 quả cầu lửa, năng lượng dồi dào hơn nhiều, quả cầu lửa cũng có sức công phá mạnh hơn trước.

Đức chọn thêm cho Lan một kỹ năng ma pháp triệu hồi: U Minh chiến sĩ, tiêu hao tinh thần lực và ma lực triệu hồi ra một U Minh chiến sĩ, thực lực cấp D. Huy triệu hoán có thể tái sử dụng kỹ năng sau 2 giờ đồng hồ, U Minh chiến sĩ bị tiêu diệt cần 48 giờ để tái sử dụng kỹ năng – 300 điểm giao dịch. Đây là một kỹ năng khá mạnh và thực dụng, để bù đắp khả năng cận chiến yếu kém của Lan.

Về phần Hiếu, Đức cho nó thêm 300 điểm giao dịch để nó tự do sử dụng. Trong giai đoạn này, Hiếu chủ yếu chỉ mua thêm sách và các nguyên liệu nên thực tế cũng không cần sử dụng nhiều điểm số lắm.

Về phần mình, Đức không lựa chọn cường hóa thêm kỹ năng, tuy rằng có một số kỹ năng công kích rất mạnh và hấp dẫn, nhưng lượng năng lượng từ Burst và Rise của Đức hiện tại không cho phép đồng thời sử dụng nhiều kỹ năng như thế, khiến ma pháp đã quá ngốn năng lượng rồi, Đức lựa chọn nâng cấp lên thanh katana của mình, dạo gần đây khi đánh với các xác sống cấp cao nó có vẻ đã hơi quá sức, nâng cấp tốn thêm 150 điểm giao dịch, thanh kiếm được gia tăng độ sắc bén, giá trị thêm “ma hòa” khi dùng đến có thể tăng cường lực sát thương.

Ngoài ra, số lượng đạn lửa đã dùng hết, Đức mua bổ sung thêm 5 quả, mỗi quả 10 điểm, đạn cũng tiêu hao rất nhiều, Đức mua bổ sung thêm 8 băng đạn, tốn thêm 20 điểm.

Đức mua thêm cho Toàn một bộ bảo vệ tay màu bạc, kéo dài từ cổ tay đến khuỷa tay, tự động điều chỉnh cho phù hợp cỡ tay người sử dụng, khi kích hoạt nó sẽ kéo ra một bộ móng vuốt, vuốt được làm từ hợp kim ngoài vũ trụ, độ cứng chắc và sắc bén rất kinh người, khi bật ra tựa như bộ móng của người sói trong phim X-men vậy, tốn 200 điểm giao dịch. Món đồ này sẽ tăng cường khả năng cận chiến của Toàn lên rất nhiều.

Ngoài ra, Đức mua thêm một con nhện thu hoạch 60 điểm, để dự phòng, thứ này rất hữu dụng, nhưng có điều nếu thả đi xa thì khi thu hồi lại rất lâu. Từ chỗ Hải trở về nó bò rờn rã hơn cả ngày trời mới trở về được.

Trong lần cường hóa này, tính ra thì Lan được ưu tiên nhiều nhất. Đó cũng là vì các kỹ năng của ma pháp sư rất đa dạng và hữu dụng, sức sát thương rất mạnh, kỹ năng U Minh chiến sĩ sẽ tăng cường sức chiến đấu cho cả nhóm lên rất nhiều.

Tổng điểm giao dịch chỉ còn lại: 58 điểm giao dịch. Chỉ để dự phòng lại 5 quyền hạn cấp F và 5 quyền hạn cấp E, Đức bán toàn bộ số còn lại, mỗi quyền hạn cấp F được 2 điểm, quyền hạn cấp E được 5 điểm.

Chiếc vòng tay hiển thị: Tổng điểm giao dịch: 177 điểm, 5 quyền hạn cấp E, 5 quyền hạn cấp F và 1 quyền hạn cấp D

Tổng khối lượng giao dịch: 3599/2500 – Đã đủ, còn cần khách hàng thăng cấp lên quyền hạn cấp C để mở ra quyền lợi khách hàng cấp 3.

Xong đâu đấy, Đức yêu cầu mọi người bắt đầu đối luyện để hiểu thêm khả năng của nhau, và thích ứng với kỹ năng mới.

Lan bắt đầu triệu hồi ra U Minh chiến sĩ, tiêu hao gần một nửa tinh thần lực và một phần ba ma lực, tạo hình của nó rất oai phong, đôi mắt màu lam nhạt ma ảo, làn da màu cổ đồng, xung quanh người bao bọc bởi một bộ chiến giáp màu đen, trên tay cầm một thanh trọng kiếm.

U Minh chiến sĩ: Cấp độ D, kỹ năng bị động: Nuốt hồn (Thu thập linh hồn sinh vật tiêu diệt được để tăng cường sức mạnh và cấp độ), cận chiến tinh thông, kiếm thuật tinh thông. Kỹ năng chủ động: U Minh cuồng kiếm, tích tụ năng lượng tung ra một chiêu kiếm cực mạnh, thời gian hồi kỹ năng: 30 phút. Đây quả thực là một chiến sĩ triệu hoán rất mạnh.

Đề quen dần với vũ khí mới, Toàn thử chiến đấu cùng U Minh chiến sĩ. U Minh chiến sĩ có thể giao chiến gần như ngang ngửa với Toàn trong tình trạng không sử dụng hóa sói.

Trong khi đó, Hiếu lại gần như không có tăng trưởng gì về mặt chiến lực. Cấp độ hiện tại của Hiếu chỉ là F, pháp lực tăng trưởng khá chậm chạp.

“Có tiến triển gì không Hiếu” Đức hỏi

“Em cần khoảng 20 ngày nữa mới có thể hoàn thành phiên bản độ của bộ giáp, nhưng khả năng bay của nó còn không ổn định lắm, lỗi năng lượng cũng rất đau đầu, chế tạo lỗi năng lượng hồ quang không phải là quá khó, nhưng để làm nó nhỏ để vừa với bộ giáp thì cực kỳ khó, lúc đầu em tính đổi bằng lỗi năng lượng hạt nhân, nhưng cũng đồng dạng, vì vậy em đành phải chuyển sang nghiên cứu thay thế từ một ma pháp trận chuyển hóa năng lượng, cũng có chút tiến triển nhưng về độ bộc phát thì không thể so với lò năng lượng hồ quang được, bù lại thì nó có thể sạc được bằng năng lượng ma pháp, như pháp lực của em hoặc ma lực của Lan đều được” Hiếu trả lời

“Được rồi, cô lên, nghiên cứu là tốt nhưng cũng phải nghỉ ngơi cho hợp lý, biết không” Nhìn cặp mắt gấu trúc của nó, Đức nhún mày nói

Hiếu gật đầu, cười cười: “Em biết rồi mà”

Phía bên kia, Toàn vẫn đang chiến đấu rất hào hứng. Hiếu lại đi vào phòng nghiên cứu. Đức ngồi xuống, nhắm mắt lại tập trung tinh thần tiến vào quá trình tu luyện.

(P/s: Tính mấy cái điểm giao dịch này cũng xoắn não thiệt, phải tra đi tra lại mấy chương trước, đồng chí nào phát hiện sai sót thì cmt lại để mình sửa nha, mà nghĩ chắc cũng không đến nỗi đâu)

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32: Chiến thuật tập trung tiêu diệt

Sau khi đối luyện xong, Đức gọi cả Toàn và Lan lại, bật kết quả do thám của Falcon 1 lên và nói:

“Tình hình trước mắt là như vậy, chúng ta cần vượt qua khúc Bến xe miền Đông để về Quốc Lộ 13, Falcon 1 đã do thám xong, theo phân tích sơ bộ thì đoạn đường phía trước có khoảng hơn bốn ngàn con xác sống, trong đó số xác sống biến dị sẽ là phải trên dưới 500 con, không phân biệt rõ cấp độ, chúng tụ tập đông nhất là đoạn Bến xe miền Đông, đoạn đường đó lại kẹt cứng bởi xác xe, không có cách nào để chúng ta lái xe bỏ rơi chúng được, đó lại là con đường bắt buộc chúng ta phải đi qua”

Toàn và Lan nuốt nước bọt, Lan lên tiếng hỏi: “Vậy chúng ta phải làm sao bây giờ?”. Trải qua cường hóa, Lan đã tự tin hơn trước rất nhiều, nhưng nói phải đối mặt với bốn ngàn con xác sống thì hoàn toàn không có chút cơ hội nào.

“Chúng ta sẽ dẫn bọn chúng ra khỏi đó rồi tiêu diệt bọn chúng” Đức trả lời gọn lỏn khiến Toàn và Lan hoảng hồn

Chỉ trên màn hình lập thể trước mặt, Đức tiếp lời: “Cách đây ba dãy nhà có một khu căn hộ chung cư 14 tầng, khu căn hộ này đã bỏ hoang từ trước do không đủ vốn đầu tư, nó chỉ mới xây dựng xong phần thô, phía trong không có người và xác sống, chúng ta sẽ sử dụng Huyết dẫn hoàn kéo bọn chúng đến đây, rồi phóng hỏa đốt toàn bộ khu nhà, biết vụ hỏa hoạn chung cư tại Luân Đôn chứ, chúng ta sẽ tái hiện nó một lần nhưng là để giết xác sống”

“Huyết dẫn hoàn có đủ sức dẫn toàn bộ bọn nó tới không anh Hai?” Lan hỏi dò

“Một mình huyết dẫn hoàn thì không đủ, huyết dẫn hoàn chỉ có tác dụng dẫn dụ thôi, nếu không có ai ở đó, tụi nó cũng sẽ rời đi ngay, nhất là đối với đám xác sống biến dị, chúng thông minh hơn chúng ta nghĩ nhiều, cần có người ở đó duy trì chiến đấu càng lâu càng tốt, anh sẽ đảm nhận vai trò này, với lại anh cần có U Minh chiến sĩ hỗ trợ”

Kỹ năng U Minh chiến sĩ có thể được người thi pháp thực hiện “giao phó” – Giao phó cho phép người chủ sở hữu cửa hàng, hoặc người trong danh sách

tài khoản phụ có quyền điều khiển tạm thời U Minh chiến sĩ, có thể hủy bất kỳ lúc nào, và tuyệt đối không thể điều khiển U Minh chiến sĩ tấn công người thi pháp.

“Như vậy nguy hiểm lắm anh Hai” Lan lo lắng nói

“Không sao cả, giờ chúng ta sẽ tới đó, chỉ cần gia cố thêm, bố trí cạm bẫy, chặn các lối đi lên chỉ chừa lại một lối đường thang bộ, vừa đánh vừa rút lui lên trên, khi đó thì sẽ không phải lo về việc bị bao vây, anh sẽ bố trí một đường thoát trên sân thượng xuống tòa cao ốc phía sau, từ tòa cao ốc phía sau chúng ta sẽ rút xuống con đường lớn phía dưới rồi rút về hướng Bến xe Miền đông”

Toàn quay sang Đức hỏi: “Vậy còn em thì sao?”

Đức nhìn qua Toàn tiếp lời: “Em và Lan sẽ ở phía tòa nhà đối diện, thanh lý xác sống lẻ tẻ khu vực đó và chuẩn bị đường lui, sau khi phóng hỏa khu căn hộ, đám xác sống còn sót lại nhất định sẽ đuổi theo, chúng ta sẽ phải chặn lại toàn bộ hai ngã đường, phía này và phía này”

Đức chỉ về phía ba đoạn đường dẫn đến trên màn hình lập thể rồi tiếp tục nói: “Tận dụng những xác xe trên đường, chúng ta sẽ lập một hàng rào, đổ đầy xăng vào đó, để dựng nên một bức tường lửa che chở cho chúng ta rút lui, phải di chuyển ít nhất là ba cây số chạy bộ mới có đường cho xe chạy, vậy nên kế hoạch này thành công hay thất bại là ở chỗ chúng ta dẫn dụ được bao nhiêu xác sống qua bên kia, phải duy trì thời gian chiến đấu càng dài càng tốt”

Nhiệm vụ này cốt lõi nằm ở chỗ chiến đấu tiết tấu nhanh, có nhiều biến đổi ngoài ý muốn, và cần phải di chuyển liên tục, nếu để Lan và Toàn cùng tham gia thì tuy sát thương cao hơn nhưng khả năng ứng biến sẽ giảm xuống rủi ro sẽ tăng mạnh, vậy còn không bằng giữ lại chiến lực của nó và Toàn để đối phó với những tình huống sau đó.

“Anh Hai” Lan lo lắng nắm tay Đức nói

“Yên tâm, không có vấn đề gì đâu, chỉ cần chuẩn bị hợp lý thì nguy hiểm sẽ giảm xuống rất nhiều, giờ chúng ta phải đến đó chuẩn bị ngay” Đức xoa đầu Lan nói

Tòa nhà cách đó cũng không xa, chỉ trong chốc lát ba người đã đến nơi. Đức kéo Lan và Toàn cũng tiến vào tòa nhà, lần bố trí này rất cần nhân thủ nên Đức cũng gọi luôn Hiếu ra, kể cả U Minh chiến sĩ cũng phải đi làm thợ xây dựng chuyển này.

Đầu tiên là bố trí các thùng xăng, diện tích tòa nhà rất rộng, để bố trí đủ gây ra một đám cháy lớn và nhanh chóng, Đức tốn tới hơn bảy mét khối xăng, thùng xăng được bố trí xung quanh tường trong và ngoài khu căn hộ xuyên suốt mười ba tầng lầu đầu tiên, nối liền với các thùng xăng là dây dẫn cháy và chất nổ dẻo có thiết bị kích nổ, Đức mua hết gần 20 điểm giao dịch.

Từ cổng vào khu căn hộ đến khuôn viên bên trong, Đức cũng rải đầy các vật liệu dẫn cháy, gỗ, rom, mùng mền, vỏ lốp cao su, phía trên cũng đã bố trí các bình xăng rải rác để đảm bảo một khi lửa cháy sẽ lan ra rất nhanh.

Kế đó là tiến hành bố trí bẫy và chướng ngại vật, khu căn hộ có hai đường thang máy và hai cầu thang thoát hiểm hai bên. Hai lối thang máy chưa hoàn thành nhưng vẫn có một đường lên, Đức huy động U Minh thích khách phá hủy tường và chặn cứng lại lối đi này, phía cầu thang bộ cũng chặn lại chỉ chừa một đường lên duy nhất qua lối thang thoát hiểm bên trái khu căn hộ.

Xong đâu đấy, Đức bước lên phía sân thượng, mua một máy bắn dây cáp từ cửa hàng tốn 3 điểm giao dịch, dây cáp rất chắc chắn, nối liền hai đường dây từ sân thượng khu căn hộ bên này xuống tòa cao ốc phía sau, lối đi lên sân thượng cũng được bố trí một lượng lớn bình ga, xăng và mìn.

Thử nghiệm xong đường dây trượt qua không có vấn đề gì, Đức kéo Toàn, Lan và Hiếu xuống bắt đầu bố trí chốt chặn ở đường rút lui phía sau. Toàn cùng U Minh thích khách thanh lý số xác sống trong cao ốc, cũng gần được 100 con nhưng không có xác sống biến dị. Tòa cao ốc cũng được bố trí một đường dây trượt xuống con đường lớn gần đó.

Các xác xe hơi và xe máy lớn nhỏ trên đường được mọi người lấy ra tập trung lại chất thành một bức tường cao gần hai mét chắn cả con đường, phía dưới còn bố trí thêm các bình ga và thùng xăng. Chỉ riêng lần chuẩn bị này đã hao hết số bình ga và tám phần số xăng Đức cất giữ trong kho chứa đồ.

Đức mua thêm hai viên Huyết dẫn hoàn và một viên pháo bông, tốn thêm 85 điểm giao dịch.

Qua một hồi chuẩn bị và mua sắm, điểm giao dịch chỉ còn lại: 72 điểm giao dịch, 5 quyền hạn cấp E, 5 quyền hạn cấp F và 1 quyền hạn cấp D

Tổng khối lượng giao dịch: 3704/2500 – Đã đủ, còn cần khách hàng thăng cấp lên quyền hạn cấp C để mở ra quyền lợi khách hàng cấp 3.

Chuẩn bị xong mọi việc trời cũng đã chập tối, Đức dứt khoát kéo mọi người vào bên trong tòa cao ốc, khu căn hộ giờ đã như một bãi mìn, ai có đầu óc bình thường cũng sẽ không muốn nghỉ ngơi trong đó. Tìm một gian phòng rộng rãi sạch sẽ, Đức lấy một chút đồ ăn tươi trong kho chứa đồ ra, Lan xung phong xắn tay áo nấu nướng, mọi người cùng ăn một bữa cơm linh đình vui vẻ.

Đề Falcon 1 quét hình hồng ngoại tòa nhà, và U Minh chiến sĩ lại cảnh giới, một ngày mệt mỏi, mọi người rất nhanh chìm vào trong giấc ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Chiến đấu khốc liệt

Đức ngồi trên một chiếc xe máy phân khối lớn, mặc một chiếc áo khoác da đen, khẩu súng được đeo sẵn trong bao súng dưới thắt lưng, phía sau lưng là thanh kiếm katana.

Nhìn về đám xác sống dày đặc phía trước, Đức hít một hơi dài, rồi nhả ga lao đến. Viên pháo bông trong tay ném tới, một mảnh pháo và hoa lửa nổ ra chiếu sáng cả khoảng đường, Đức bấm nổ luôn viên “Huyết dân hoàn” trên tay, đám xác sống lập tức quay đầu lại hướng về Đức phóng tới.

Đức nổ súng bắn nát đầu những con xác sống đang lao tới, khi vừa hết đạn, Đức bật tay băng đạn rời ra, nhanh chóng thay một băng đạn mới, giắt súng vào thắt lưng, rồi xoay xe ngược lại phóng đi.

P phía sau, đàn xác sống lao đến như thủy triều, tứ phía đều xuất hiện hướng về phía Đức như mặt sắt bám vào nam châm.

Lách xe tránh né những con xác sống đang lao tới từ phía trước, đôi khi một số con lao ra ngăn cản, hấn húc thẳng vào người chúng xuống đường. Chiếc xe phóng hết tốc lực, vòng vèo qua các con đường phóng tới.

Khu căn hộ đã xuất hiện trong tầm mắt, Đức thu chiếc xe lại, chạy đến, thanh kiếm trên tay chém tới, những con xác sống cản đường lập tức ngã xuống. Dừng lại một chút, đám xác sống phía sau đã đuổi đến rất gần, Đức nhanh chóng chạy vào. U Minh chiến sĩ cũng đã đứng ở phía trong tiếp ứng.

Chỉ trong thoáng chốc, đám xác sống đã cuộn cuộn lao tới, Đức chạy lên cầu thang lầu 1, bọn chúng cũng tràn lên theo.

Địa thế khu vực cầu thang khá nhỏ hẹp, chỉ vài ba con có thể lao đến cùng một lúc. Đức cùng U Minh chiến sĩ có thể chiến đấu khá dễ dàng. Kiểm pháp của U Minh chiến sĩ rất khá, đòn đánh nhanh và mạnh, không hoa mỹ nhưng rất thực dụng, mỗi nhát chém đều có hai đến ba con xác sống bị chém xuống, xung quanh người nó đều được bao bọc bởi chiến giáp nên những đòn đánh và cắn của zombie không có nhiều tác dụng.

Đức thi ở phía sau, mỗi khi có xác sống biến dị xuất hiện, khẩu Desert eagle lại nhả đạn bắn chết, khi chúng ngã xuống, xác bọn chúng sẽ lập tức bị thu hồi vào con nhện thu hoạch bám ở tay cầm kiếm của U Minh chiến sĩ.

“Ầm ầm” Hai tiếng động lớn vang lên, gần hai mươi con xác sống biến dị nhảy vào từ hướng cửa sổ, phía cầu thang máy cũng có hai con xác sống cấp D phá vỡ tường chấn lao vào.

Đức lập tức ra lệnh cho U Minh chiến sĩ rời khỏi cầu thang, một quả lựu đạn lửa tung ra để cản đường, rồi tiếp tục chạy lên lầu trên, chạy lên liên tiếp hai tầng, đám xác sống biến dị cũng bám theo sát nút, số lượng đã gần 30 con, trong đó có hai con xác sống cấp D, 5 con xác sống cấp E, còn lại đa số là xác sống cấp F.

Đứng tại cầu thang lầu bốn, Đức vận sức vào thanh katana, ma hỏa cũng được gia trì trên lưỡi kiếm, con xác sống cấp D vừa lao đến, nhắm thời gian nó đang bị che khuất tầm nhìn, hấn hét to một tiếng nhảy xuống, một nhát chém cực mạnh tung ra chém rơi đầu con xác sống, U Minh chiến sĩ cũng lao tới, U Minh cuồng kiếm chém vào con xác sống cấp D theo sau, con xác sống bị chém ngập vào tới giữa người nhưng vẫn còn hung dữ tiến tới.

Đức rút khẩu súng ra bắn liên tiếp ba phát, đầu nó lập tức vỡ toang. Xoay người tránh thoát cú vồ của hai con xác sống theo sau, Đức nhảy lên trên, khẩu súng không ngừng nhả đạn, từng con xác sống gục xuống, khi vừa hết băng đạn, Đức tung chân đá vào con xác sống dẫn đầu, lực đá cực mạnh kèm với quán tính từ trên xuống hất tung đám xác sống đang tiến lên thành một đoàn. Nhanh chóng thay băng đạn mới, Đức lệnh cho U Minh chiến sĩ tiếp tục rút lui lên trên.

Lại chạy đến lầu sáu, Đức kéo một dây bàn văn phòng ra chắn tại giữa cầu thang, và tiếp tục chiến đấu tại đó. Dây bàn giúp tạo ra một khoảng cách an toàn, nếu đám xác sống nhảy qua sẽ có một thời gian ngắn ở trên không không thể tránh né, giúp Đức và U Minh chiến sĩ tấn công dễ dàng hơn nhiều.

Tận dụng lợi thế, Đức cố thủ vững tại đó, thanh kiếm trên tay không ngừng vung lên chém xuống, nhưng đám xác sống vẫn tre già măng mọc lao lên không hề biết sợ hãi, cái bàn rớt cuống vỡ nát trước sức tiến công của bọn chúng, Đức hét lớn, vận sức chém ba con xác sống trước mặt thành hai nửa, tung chân đá mạnh vào con xác sống phía sau, rồi ném quả lựu đạn sương mù a xít xuống.

Quả lựu đạn nổ tung, trong khoảng cách chật hẹp của cầu thang khiến nó lan tỏa ra rất nhanh, nguyên hành lang cầu thang bị bao phủ trong một mảng sương mù axit, cơ thể đám xác sống bị ăn mòn tan chảy.

Nhân cơ hội, Đức lại rút chạy lên trên hai lầu nữa, U Minh chiến sĩ theo sát phía sau, lại kéo tiếp một chiếc bàn ra tiếp tục chắn lại giữa cầu thang, Đức chống gối thở dốc, lấy ra bình nước uống một ngụm để giải tỏa cơn khát. Thời gian chiến đấu tuy ngắn nhưng cực kỳ tiêu hao thể lực.

Cầu thang tạm thời bị phong tỏa cho Đức thêm một chút thời gian, hấn xem qua hình ảnh truyền về từ Falcon 1, khu căn hộ đã hoàn toàn bị bao vây bởi đàn xác sống đông nghịt, chúng vẫn đang không ngừng kéo tới và đang lao lên lầu trên.

Nhìn thấy đám bóng xác sống đã xuất hiện từ xa, Đức uống cạn chai nước, quăng luôn vỏ chai xuống dưới, hét lớn: “Tốt lắm, đến đây đi”

Chiến đấu lại tiếp tục diễn ra, lần này Đức chỉ cầm cự chưa được mười phút thì lại phải rút lui do có sự tham gia của gần năm con xác sống cấp D, hướng phía thang máy cũng có xác sống phá tường lao tới. Tiếp tục ném ra một quả lựu đạn sương mù axit cản đường, Đức cô lập đám xác sống ở

hướng cầu thang rồi tiếp tục chạy lên trên ba tầng lầu nữa.

Đám xác sống phía trên chỉ có khoảng chục con nhanh chóng bị Đức và U Minh chiến sĩ giải quyết. Đạn đã hết sạch, Đức tiếp tục mua thêm 20 băng đạn nữa tốn thêm 50 điểm giao dịch.

Chỉ nghỉ ngơi được chưa được ba phút thì đám xác sống đã đột phá được cầu thang tiếp tục tiến lên, lần này dẫn đầu đa số đều là xác sống biến dị cấp cao. Không thể trực diện tiếp chiến, Đức dứt khoát cho nổ bốn bình ga tại cầu thang, và tiếp tục ném xuống một quả lựu đạn lửa.

Ba con xác sống cấp D có vòng kháng năng lượng nhảy qua được màn lửa lao đến. Hơi bất ngờ, Đức chỉ kịp vung kiếm lên đỡ đòn. U Minh chiến sĩ bị hai con công kích, thanh trọng kiếm đỡ được đòn đánh của một con, bị con còn lại húc thẳng vào tường.

Đức xoay người tung chân đá con xác sống ra ngoài, khẩu súng trên tay liên tục nhả đạn biến nó thành một cái sàng. Hai con xác sống kia cũng vừa trò tới, Đức vận sức vào thanh kiếm, ma hỏa bùng cháy, vung lên chém mạnh, đầu và cánh tay con xác sống trước mặt đứt rời, máu văng lên tung tóe, phá quyền đâm vào đầu con xác sống trước mặt khiến đầu nó vỡ tung bay ra sau.

Thu hồi xác của mấy con xác sống này lại. U Minh chiến sĩ lúc này cũng đã đứng dậy, vai trái của nó bị thủng một lỗ lớn, khói đen tỏa ra từ vết thương. Đức rút chạy lên lầu mười.

Ở đây có bố trí kỹ lưỡng hơn, từ dưới chân cầu thang đến phía trên là ba lớp bàn gỗ cứng, gần chục bình xịt chữa cháy được đặt ở góc chân tường, kèm theo đó là ba chấn song sắt, Đức hàn lại ở giữa cầu thang.

Chiến thuật được tiếp tục, U Minh chiến sĩ chiến đấu ở phía trước, Đức ở phía sau tận dụng cơ hội bắn chết những con xác sống biến dị đến gần, đạn bắn ra như trút nước, số lượng xác sống hầu như không hề suy giảm, chúng lao tới không hề biết sợ hãi.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Rút lui

Năm con con xác sống cấp D lao tới, hung hăng đập nát ba cái bàn và húc tung chấn song sắt. Đức chỉ kịp bắn chết một con, móng vuốt của chúng đập vào người U Minh chiến sĩ, lần này thì cả chiến giáp cũng không ngăn được, U Minh chiến sĩ bị hất bay về phía sau, bọn chúng lập tức đè xuống cán xé vào người nó.

Thay một băng đạn mới, Đức ném tiếp quả lựu đạn lửa cuối cùng vào đám xác sống phía sau, khẩu súng trên tay không ngừng nhả đạn, bốn con xác sống còn lại bị thu hút bởi U Minh chiến sĩ nhanh chóng bị bắn chết. Người nó lúc này cũng đã rất te tua, các vết cắn và cào xé khắp người, khói đen tỏa ra từ miệng vết thương như khói vụ.

Lần này chạy lên, mỗi cầu thang Đức chỉ duy trì chiến đấu trong vòng một phút, bắn vừa hết băng đạn thì đạp chướng ngại vật xuống cản đường rồi lại tiếp tục chạy lên trên.

Chạy lên trên sân thượng, Đức nhìn vào hình ảnh Falcon 1 truyền về, tòa nhà hầu như đã ngập chìm trong biển xác sống, chúng đang không ngừng tràn lên từ phía cầu thang bên dưới, chướng ngại vật từ cầu thang bộ bên kia cũng đã bị chúng dỡ bỏ, thậm chí một số con còn có thể leo lên từ tường ngoài khu căn hộ, xác sống mới không ngừng gia nhập.

Đức thở dốc một hơi: “Đã đến lúc rồi” rồi ra lệnh cho U Minh chiến sĩ bóp nát viên “Huyết dẫn hoàn” còn lại, một mùi máu tanh tươi tràn ra trong không khí, lũ xác sống như được kích thêm Dopling điên cuồng chạy lên trên.

Trên tay hiện ra thiết bị kích nổ, Đức bấm nút.

Những tiếng nổ liên tiếp truyền tới như một dây chuyền, kèm theo ánh lửa ngập trời, ngọn lửa nhanh chóng bùng lên và lan ra từ tầng dưới khu căn hộ. Cổng và khuôn viên khu căn hộ cũng bùng lên ngọn lửa do các vật liệu dẫn cháy Đức sắp xếp trước đó.

Cả khu căn hộ chợt trở thành một ngọn đuốc khổng lồ. Đám xác sống tiến vào chìm ngập trong biển lửa bên trong, mùi thịt cháy tràn ngập trong không khí. Những bức tường vang lên âm thanh ken két do giãn nở vì nhiệt.

Lúc này, sau khi chém chết thêm một đợt xác sống lao lên sân thượng, Đức cho nổ luôn hành lang dẫn lên trên, rồi nhanh chóng chạy đến chỗ dây cáp tuột xuống khu cao ốc phía sau.

U Minh chiến sĩ vẫn ở lại trên sân thượng, từ trên người nó vẫn tràn ra mùi máu tanh nồng mũi, một số xác sống đã đột phá qua được bức tường lửa lao đến. Đức hét lên qua bộ đàm: “Thu hồi”

U Minh chiến sĩ chợt thu lại thành một làn khói đen rồi biến mất trong không khí, lúc này Đức cũng đã tụt được qua tòa cao ốc trong ánh nhìn lo lắng của Lan và Toàn.

Phá hủy cộng dây cáp, Đức thở ra một hơi, xoa vết thương trên người, nói: “Kế hoạch thuận lợi, lập tức rút lui”

Trong quá trình chiến đấu khốc liệt, Đức cũng dính phải một nhát cần vào vai trái và hai vết cào ngay trước ngực, máu đen chảy ra từ vết thương, để tiết kiệm năng lượng từ khiên ma pháp, Đức không thể thường xuyên bật lên được, mấy vết thương này là do những con xác sống biến dị cấp D lao vào bắt ngờ từ hướng thang máy đánh trúng. Lan nhìn thấy ánh mắt đỏ hoe.

Đức xé một mảnh vải, băng sơ lại vết thương, quấn chặt lại vai trái và quanh người để cầm máu. Từ tòa cao ốc, ba người đu dây tuột xuống dưới đường. Lan hơi sợ độ cao, nên Đức ôm Lan tuột xuống. Xuống tới nơi, Đức lấy ra chiếc xe gắn máy, ba người lập tức lên xe phóng đi.

Tính toán sơ bộ, trận chiến vừa rồi, đám xác sống tiến vào khu căn hộ cũng phải lên tới hơn ba ngàn con, số xác sống bên ngoài chưa kịp tiến vào do số lượng chúng quá đông, mặc dù Đức đã phá rộng cổng nhưng vẫn không thể thu hút toàn bộ tiến vào được. Trong biển lửa đó, kể cả những con xác sống cấp cao cũng sẽ không thể nào sống sót nổi.

Chiếc xe gắn máy nhanh chóng phóng đi, đám xác sống ở phía ngoài cũng đã quay lại đuổi theo, Đức chờ chúng vừa hiện ra trên màn hình cảnh báo thì cho bấm nút nổ dẫn lửa lên hai bức tường bằng xác xe ở phía sau, ngọn lửa bùng lên cản đường tiến tới của chúng.

Bến xe Miền đông đã hiện ra trước mắt, tại đây số lượng xác xe rất đông đúc, gần như trải kín cả khoảng đường. Đức thu xe lại, cả ba người cùng xuống xe chạy đi. Tuy rằng nói kế hoạch thu hút xác sống rất thành công, nhưng điều đó cũng không đại biểu toàn bộ xác sống sẽ bị dẫn đi, phía trước rất nhanh xuất hiện khoảng chừng hơn hai trăm con xác sống lao đến.

Trong quá trình chiến đấu tại khu căn hộ, sức ép của đám xác sống rất lớn, Đức hầu như không thể giữ sức nổi, thể lực hao tổn rất nhiều, năng lượng trong lõi rise và lõi burst cũng đã chạm đáy chỉ có thể chiến đấu bằng thể năng. Đó là lý do tại sao Đức muốn Toàn và Lan bảo toàn tối đa thực lực để đối phó với tình huống này.

“Hỏa cầu thuật” Lan phóng liên tiếp ba quả cầu lửa về phía trước. Ngọn lửa bao trùm vị trí đông xác sống nhất thiêu cháy bọn chúng. Đức và Toàn cũng nhanh chóng lao về phía trước.

Móng vuốt trên tay Toàn bật ra, bỏ đôi người con xác sống trước mặt, những con xác sống này đa số chỉ là loại thường, có khoảng mười lăm con xác sống cấp F và hơn mười con xác sống biến dị cấp E mà thôi, cấp D hoàn toàn không có. Toàn đối phó khá dễ dàng.

Đức giắt thanh katana ra sau lưng, khẩu súng trên tay không ngừng nhả đạn tiếp viện cho Toàn, mỗi lần phát hiện xác sống biến dị, Đức ra hiệu cho Lan phóng cầu lửa tiêu diệt, một số con may mắn chặn được, cũng sẽ bị Đức tập trung hỏa lực bắn chết.

Ba người một đường chém giết, một đường lao đến.

Chạy qua cầu Bình Triệu, tới vòng xoay cầu vượt Phạm Văn Đồng, chạy lên vượt qua đường ray xe lửa phía trước, Đức lấy chiếc xe Ford ra, leo lên trước nổ máy, Lan và Toàn cũng nhanh nhẹn phóng lên sau, trước khi lên Lan còn phóng lại 5 quả cầu lửa tiêu diệt và cản đường đám xác sống đang đuổi tới.

P phía trước đã là đường quốc lộ 13 ra Bình Dương, một số xác sống cản đường đều bị Đức lái xe húc bay, chiếc xe lao hết tốc lực trên đường, vết thương của Đức lại vỡ ra do vận động mạnh, Lan vội tiến lại sử dụng kỹ năng chữa thương, máu đen ngừng chảy, sắc mặt Đức cũng khá hơn nhiều.

Qua màn hình quan sát, khu căn hộ vẫn đang chìm ngập trong lửa đỏ, ánh lửa rừng rực thiêu cháy tất cả mọi thứ, đàn xác sống phía trong từng đàn từng đàn bị lửa đốt chết,

Nếu xác sống cũng có thể coi là nạn nhân thì đây có thể coi là vụ hỏa hoạn căn hộ chung cư có nhiều thương vong nhất.

Con nhện thu hoạch Đức bỏ lại bên trong đang chăm chỉ bỏ khắp các tầng lầu thu thập xác chết của những xác sống biến dị đã chết. Nó được làm bởi hợp kim công nghệ cao, có thể chịu được lực và nhiệt độ rất lớn nên Đức cũng không cần lo lắng nó sẽ bị phá hủy trong ngọn lửa.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 35: Bội thu

Chạy xe đến Hiệp Bình Phước, Đức chọn một địa điểm khá hẻo lánh để dừng xe lại. Khu vực này gần cầu Rạch Dừa, đường phố khu này không đông dân lắm nên số lượng xác sống cũng khá ít.

Đức dẫn Lan và Toàn đi vào một căn nhà gần đó. Căn nhà tuy nhỏ nhưng có cổng rào khá chắc chắn, và được thiết kế khá đẹp, một trệt, một lửng, một lầu. Phía trong nhà đã không còn ai chỉ có ba con xác sống ở bên trong, có vẻ gia đình ba người đã biến thành xác sống sau ngày phán xét. Toàn nhanh chóng lao lên giết gọn bọn chúng rồi vứt xác ra ngoài.

Ngồi trên lầu hai, Đức mở chiếc vòng tay ra tra cứu. Trận chiến vừa rồi mặc dù khốc liệt nhưng thu hoạch cũng rất lớn, riêng số xác sống cấp D thu được đã gần 15 con, xác sống cấp E gần 40 con, và hơn 100 con xác sống cấp F. Con nhện thu hoạch cũng thu được một lượng lớn xác sống trong khu căn hộ nhưng đa số đều đã cháy tan nên không được nhiều điểm lắm.

Đức bán toàn bộ số quyền hạn dư thừa chỉ giữ lại 5 quyền hạn cấp E, 5 quyền hạn cấp F và 5 quyền hạn cấp D, trừ đi điểm số mà Đức đã sử dụng trong khi chiến đấu, mua thêm băng đạn và lựu đạn chiếc vòng tay hiển thị:

Tổng điểm giao dịch: 8340 điểm, 5 quyền hạn cấp E, 5 quyền hạn cấp F và 5 quyền hạn cấp D

Tổng khối lượng giao dịch: 3649/2500 – Đã đủ, còn cần khách hàng thăng cấp lên quyền hạn cấp C để mở ra quyền lợi khách hàng cấp 3.

Đây là lần kiểm điểm bận nhất từ trước đến giờ của Đức. Nó có thể giúp cho nhiều kế hoạch cường hóa của hắn được tiến hành thuận lợi hơn nhiều. Ra lệnh thu hồi lại nhện thu hoạch để nó trở về và lệnh cho Falcon 1 bay về phía trước điều tra đường đi, Đức xoay sang tra cứu danh mục vật phẩm

Đức rút lại kinh nghiệm qua trận chiến vừa rồi, dù có hơi chật vật và thương tích nhưng nguy hiểm chí mạng không có nhiều, cộng thêm thành quả thu được thì quả là một thành công lớn. Được như vậy chính là vì: Có đầy đủ thông tin về số lượng cũng như thực lực đám xác sống phải đối mặt, chuẩn bị kỹ lưỡng trong chiến đấu cũng như an bài kế hoạch rút lui. Thực lực tất nhiên là được ưu tiên hàng đầu nhưng thông tin thu thập cũng rất quan trọng.

Lần thu hoạch này điểm số cố nhiên là nhiều, nhưng lại không thể trực tiếp giúp mọi người tăng cấp được vì chưa đạt đủ quyền hạn, nên Đức đành nhắm tới hai loại vật phẩm: Vật phẩm tu luyện, kỹ năng và vũ khí.

Đầu tiên là Lan, Đức mua thêm cho Lan một vòng dây chuyền “Lam thạch thủ hộ”: Đó là một sợi dây chuyền, sợi dây bạch kim, mặt đá hình tròn, màu lam nhạt. Vật phẩm luyện kim ma pháp, có không gian năm mét khối, có thể nhận chủ.

Công năng chủ động: Hấp thu năng lượng của pháp sư, chủ động hoặc bị động tạo ra lá chắn phòng hộ khi nhận công kích, công kích vượt quá cực hạn chịu đựng lá chắn sẽ bị phá vỡ. Công năng bị động: Giúp người đeo tăng cường 50% khả năng phục hồi ma lực và tinh thần lực – Giá trị giao dịch: 1500 điểm giao dịch.

Không gian chứa đồ có thể nói là cho thêm vào, cái cần thiết là lá chắn phòng ngự, nó có thể hấp thu năng lượng của Lan để dự trữ nên sẽ tăng cường khả năng phòng ngự của Lan lên rất nhiều, 50% hồi phục ma lực và tinh thần lực càng là một gia tăng cực lớn có thể giúp Lan sử dụng kỹ năng nhiều lần hơn mà không lo lắng quá nhiều đến năng lượng tiêu hao.

Đối với Hiếu, Đức lại tiếp tục cho nó 2000 điểm để nó đầu tư vào nghiên cứu, sắp tới là giai đoạn cần chuyển hóa từ kiến thức sang thực lực rồi.

Phân minh, Đức mua một bộ trận pháp tu năng, “Nguyên lực ngũ hành trận pháp” đây là bộ trận pháp phụ trợ tu luyện, thành quả của các học giả tu chân, theo thuyết minh nó có thể tụ tập lại linh khí và tăng khả năng hấp thu nguyên lực cho người ở trong trận pháp, trận pháp nhìn như một bộ sa bàn thu nhỏ, có hình sao năm cánh, mỗi cánh sao đại diện cho một nguyên tố ngũ hành trận được viết bằng thượng cổ phù ngữ lần lượt là: Kim – Mộc – Thủy – Hỏa – Thổ, nối kết với nhau bằng những phù tự phức tạp – Giá trị giao dịch: 1400 điểm giao dịch.

Mỗi lần kích hoạt sử dụng sẽ cần đến năm loại ngũ hành nguyên thạch: Kim nguyên thạch – Mộc nguyên thạch – Thủy nguyên thạch – Hỏa nguyên thạch và Thổ nguyên thạch mỗi bộ tốn 200 điểm giao dịch, mỗi bộ có thể tu hành trong hai giờ đồng hồ, Đức mua 5 bộ tốn 1000 điểm.

Vì P.S.I là một thành quả nghiên cứu về phương thức tu luyện, độc quyền của riêng M.T.C dựa trên: Văn minh phù tự của pháp sư (Thượng cổ phù ngữ), thổ nạp và hấp thu linh khí của tu chân giới, cách vận dụng đấu khí, quá trình hình thành ma tinh hạch của ma thú, sự phát triển của các dị năng giả. Nên có thể nói về cơ bản Đức có thể sử dụng hầu hết các loại vật phẩm phụ trợ cũng như kỹ năng của các phương pháp kể trên.

Hiện tại, Đức đang cực kỳ cấp thiết thăng cấp lên cấp C, thứ nhất là để mở ra quyền lợi khách hàng cấp 3, thứ hai là Trance (Năng lực tinh thần) cần ít nhất Đức lên cấp C để có thể sử dụng các loại năng lực tương ứng, và thứ ba quan trọng nhất là, Đức có thể nhận thấy rõ sự tăng trưởng đáng sợ về thực lực của xác sống cũng như các sinh vật hiện tại trên trái đất, hắn phải càng mạnh mẽ hơn nữa mới có thể đương đầu với những khó khăn sắp tới. Trận pháp tu năng này sẽ gia tăng tốc độ thăng cấp của hắn lên rất nhiều.

Ngoài ra, Đức mua thêm năm băng đạn đặc thù cho khẩu súng của mình: hai băng đạn nổ, 15 viên, mỗi viên đều có sức công phá ngang ngửa bazooka, một băng đạn “Băng nguyên lực”, 10 viên, khi bắn trúng mục tiêu sẽ tạo ra hiệu ứng đóng băng, mục đích chính của Đức đối với loại đạn này là để hạn chế tốc độ di chuyển những sinh vật cấp độ cao tạo ra thời cơ chiến đấu hoặc chạy trốn, hai băng đạn “hạt giống ma”, mỗi băng đạn có ba viên, khi bắn trúng mục tiêu, hạt giống trong viên đạn chạm vào máu sẽ sinh trưởng một ma cây từ mục tiêu, phá hủy cơ thể sinh vật từ bên trong. Mỗi băng đạn tốn 100 điểm giao dịch.

Thêm vào mua bổ sung lựu đạn nổ và lựu đạn sương mù axit, lần này vì đã có tiền, Đức chọn hẳn sản phẩm cao hơn một cấp, lựu đạn lửa tăng cường sức phá hoại lên gấp đôi và duy trì đám cháy trong vòng 5 phút, lựu đạn sương mù axit cũng gia cường khả năng ăn mòn, mỗi quả 50 điểm, Đức mua mỗi loại 4 quả, tốn thêm 400 điểm giao dịch.

Về phần Toàn, Đức chính thức mở cho nó một tài khoản giao dịch phụ. Số lượng tài khoản giao dịch phụ hiện tại: 3/5. Đức mua cho nó một kỹ năng, “Thiết bị nam giáp”, kỹ năng này có thể tạm thời tăng cường sức mạnh và sự rắn chắc của cơ thể, theo thuyết minh thậm chí có thể chống lại súng đạn, thời gian 10 phút, hồi kỹ năng hai giờ - Tốn 500 điểm giao dịch.

Ngoài ra, Đức còn mua thêm cho nó một bộ giáp trụ: “Xích Lang chiến giáp”: Nó có hình thù là một chiếc hộp vuông tinh xảo, có dây đeo màu bạc, khi kích hoạt sẽ tạo ra một bộ chiến giáp màu đỏ thẫm, giống như giáp sắt thời trung cổ, có thể nhận chủ, bảo vệ phần ngực, đầu và các vị trí yếu hại, bộ giáp có thể tự động thay đổi kích cỡ phù hợp với người sử dụng, kể cả khi Toàn sử dụng hóa sói thì nó vẫn có thể sử dụng chồng thêm, tốn 600 điểm

giao dịch.

Cận chiến vốn rất nguy hiểm, có thêm hai món đồ này sẽ giúp khả năng sinh tồn của Toàn trở nên tốt hơn rất nhiều.

Sau một hồi mua sắm tổng điểm giao dịch chỉ còn lại: 440 điểm, 5 quyền hạn cấp E, 5 quyền hạn cấp F và 5 quyền hạn cấp D

Tổng khối lượng giao dịch: 11549/2500 – Đã đủ, còn cần khách hàng thăng cấp lên quyền hạn cấp C để mở ra quyền lợi khách hàng cấp 3.

-

Mọi người có sáng kiến gì về các khoản cường hóa, vũ khí, sủng vật hoặc quyền lợi của khách hàng cấp 3, các dạng tương tự vậy, cmt hoặc inbox cho mình nhé, ngồi suy nghĩ rồi chỉnh sửa mấy cái này cũng lâu rồi.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Màn sương mù quỷ dị

Dừng xe trước cổng chào Bình Dương, Đức bước xuống xe, nhú mày nhìn về làn sương mù quỷ dị trước mặt.

Sau khi dừng lại khoảng bảy ngày ở Hiệp Bình Phước để tu luyện và cho mọi người rèn luyện kỹ năng, Đức đồng thời cũng phái Falcon 1 để trinh sát đoạn đường phía trước. Toàn bộ khu vực Bình Dương đã bị một màn sương mù màu đỏ kỳ lạ bao phủ, khi Falcon 1 bay vào đã mất luôn tín hiệu trong đó.

Đức hiện tại đã tiếp cận rất gần cấp C, năng lượng trong các lõi Rise – Burst và Trance đã vào tình trạng bão hòa, tiêu tốn của Đức ba bộ ngũ hành nguyên thạch, tấn cấp đã gần trong khoảng khắc. Lan cũng đã có nhiều tiến bộ trong việc sử dụng hòa cầu thuật, hiện tại Lan đã có thể sử dụng thành thục năm quả cầu lửa cùng một lúc. Toàn cũng tiến bộ nhiều, trong những lần đối luyện, Đức đã chỉ cho Toàn một số chiêu thức và kỹ xảo chiến đấu, đồng thời vận dụng vũ khí và kỹ năng sao cho có hiệu quả nhất, chú trọng vào hiệu quả và thực dụng bỏ bớt các động tác dư thừa.

Tính ra đến hiện tại đã hơn một tháng kể từ ngày phân xét. Thế giới đã có rất nhiều biến đổi khiến người ta cảm thấy lạ lẫm, những điều bình thường trước kia nay lại trở nên quá đổi xa xăm.

Thu hồi chiếc xe, Toàn và Lan cũng đã bước xuống, mọi người cẩn thận bước vào trong làn sương mù.

Lan triệu hồi ra U Minh chiến sĩ đi đầu cùng với Đức, Toàn đi phía sau cùng và Lan ở chính giữa. Mọi người cẩn thận, im lặng bước đi. Làn sương hạn chế tầm nhìn đi rất nhiều, kể cả với thị lực được cường hóa của Đức cũng chỉ nhìn thấy được trong tầm 100 mét đổ lại.

Giờ nhìn U Minh chiến sĩ khá buồn cười, nó trùm lên một bộ áo choàng đen phủ kín người, trên mặt đeo khẩu trang, đầu cũng có mũ trùm, phía dưới là một bộ quần sooc rộng thùng thình bao phủ đến mắt cá chân, nhìn qua như một người đàn ông béo mập. Cũng hết cách, tạo hình của U Minh chiến sĩ quá khác biệt, nếu để người khác nhìn thấy thì sẽ có nhiều rắc rối không cần thiết.

“Lạ thật” Đi một đoạn đường khá xa vẫn chưa hề thấy bóng người hay xác sống nào, Đức cau mày khó hiểu. Dân số ở Bình Dương tới năm 2017 là gần hai triệu người, diện tích lại không phải quá rộng lớn, Đức đi vào từ cổng vào Bình Dương tính ra phải là một khu khá đông đúc dân cư mới đúng, nhưng đã đi gần năm cây số mà vẫn không hề có phát hiện gì. “Bọn họ đã đi đâu cả rồi?”

“Vù.. ù ... ù” Đột nhiên một tiếng động từ xa truyền tới khiến Đức cảnh giác nhìn lại. Tầm nhìn bị hạn chế quá nhiều khiến hắn không thể nhìn ra cái gì. Âm thanh đang tiến lại rất nhanh.

Hiện ra trước mắt Đức là một đám khoảng 5,6 con ong biến dị, gọi là ong nhưng mỗi con đều to bằng một nửa người thường, mắt của chúng một màu đỏ rực, miệng lớn chồm đầy răng nhọn còn đang đầy máu tươi chứng tỏ đám ong này chẳng phải loài hiền lành ăn mật hoa gì cả.

Mắt phân tích hiện lên: Ong biến dị, cấp F, thuần rise, năng lực: bay lượn, cắn nuốt, hút máu, truyền độc, 15 điểm giao dịch. Nhìn thấy người ở phía dưới, đám ong nhao nhao sà xuống.

Mặc dù đám sinh vật này khá kỳ quái, nhưng cấp độ rất thấp, Đức cũng không có gì lo lắng. Hắn đang chuẩn bị rút kiếm lao lên thì một tiếng “vút” truyền đến.

Một mũi tên bắn tới chính xác trúng vào đầu con ong biến dị đi đầu khiến nó rơi thẳng xuống đường. Âm thanh tên bắn liên tiếp truyền tới, mỗi mũi tên đều cực kỳ tinh chuẩn, đám ong rơi rụng như sung.

Đức nheo mắt nhìn về phía trước. Tên bắn ra từ lâu ba, tòa nhà bên phải cách đó ba dãy nhà, từ khoảng cách đó mà có thể bắn chuẩn xác đến như vậy chứng tỏ người bắn là một tay cung rất cừ khôi.

Một bóng người nhanh nhẹn hạ xuống từ lầu ba tòa nhà, từ lan can, người đó tung người nhảy xuống, một cánh tay vẫn cầm cung một cánh tay bám vào lan can tầng dưới, từng tầng, từng tầng nhảy xuống.

Người đó rất nhanh xuất hiện trước mặt Đức. Người này mặc một chiếc áo khoác xám trùm kín đầu, cung cầm trên tay, ngang hông đeo một bó tên, còn đeo khăn che kín mặt nên không thể nhìn ra cả giới tính, ánh mắt rất sáng nhưng cũng rất lạnh lùng.

Hắn im lặng bước đến bên xác những con ong biến dị thu hồi mũi tên đã bắn ra, ánh mắt vẫn nhìn vào đám người Đức đầy cảnh giác.

Đức vừa định lên tiếng chào thì người đó cất giọng khàn khàn: “Tôi vừa cứu mạng các người, tôi muốn một phần số lương thực các người đang có”

Đức chưa kịp đáp lời thì Toàn đã khó chịu lên tiếng: “Cứu mạng cái gì chứ, chúng tôi đâu có cần anh cứu”

Đức khoát tay chặn lại, nhú mảy nhìn Toàn khiến nó thức thời im lặng, quay sang người đối diện, Đức mở miệng:

“Thực ra nó nói cũng đúng đấy, vừa rồi chúng tôi đúng là không cần cô cứu mạng, cô muốn một phần lương thực cũng có thể, chỉ là chúng tôi vừa tới đây, muốn hỏi thăm tình hình khu vực này một chút, màn sương mù này là sao vậy?”

Người đứng trước mặt biến sắc, ngạc nhiên hỏi lại: “Sao anh biết tôi là nữ?”. Lần này cả tiếng cũng không giả, Lan và Toàn đều nghe được rõ ràng, giọng nữ khá trong, có khẩu âm của người Miền Tây.

Đức mỉm cười đáp lời: “Nhìn là biết mà, đâu có gì khó”. Mặc dù người đứng trước mặt ăn mặc rất kín đáo, khi nói chuyện khẩu âm cũng cố tình nói khàn đi, nhưng cũng không qua được mắt hắn. Sau mũ trùm đầu và lưng áo gồ lên, chứng tỏ người trước mặt có buộc tóc, tóc cũng khá dài, cổ cũng không có hầu kết, giọng nói mặc dù cổ giả nhưng với người có khả năng cảm nhận sau khi cường hóa P.S.I cấp D như Đức thì không khó để nhận ra.

Cô gái trước mặt vẫn lạnh lùng nhìn Đức không nói chuyện, hắn lắc đầu, giả vờ lục ba lô sau lưng Toàn, lấy từ trong kho chứa đồ một bịch bánh quy và một hộp thịt khô, đưa cho cô gái, rồi hỏi lại: “Giờ có thể trả lời tôi được rồi chứ?”

Cô gái vội vàng chụp lấy đồ ăn, bỏ vào túi xách nhỏ sau lưng, rồi trả lời: “Sương mù này là do tổ ong độc ở giữa thành phố thải ra, chúng đã làm tổ ở đó gần tháng nay rồi”

Đức cau mày, hỏi lại: “Đám ong đó thực lực như thế nào? Những người sống sót của thành phố đâu cả rồi?”

Cô gái im lặng, xoay người bỏ đi. Đức vội gọi theo: “Khoan đã, đừng chơi xấu vậy chứ”, cô gái quay đầu đáp lời: “Tôi đã trả lời câu hỏi của anh rồi” rồi tiếp tục bước nhanh.

Sừng sốt một chút, Đức cười khổ, nhìn theo bóng lưng cô gái bỏ đi, chợt lên tiếng: “Tôi có thể chữa trị cho bạn của cô”

Cô gái khựng lại, xoay đầu nhìn về phía Đức, ánh mắt đầy ngạc nhiên, có thêm một chút kỳ vọng và hiếu kỳ, trầm giọng hỏi: “Làm sao anh biết?”

Đức lắc đầu, đáp lời: “Đoán thôi” ngừng một lúc rồi nói tiếp: “Chúng tôi là cơ hội tốt nhất mà cô có thể có đấy”

Cô gái nhìn Đức chăm chú, do dự trong giây lát, rồi nói: “Đi theo tôi”

Đức rào bước về phía trước ra hiệu cho Lan và Toàn theo sau, đồng thời bỏ lại một con nhện thu hoạch để thu hồi xác đám ong biến dị.

Từ khi cô gái này xuất hiện, Đức đã quan sát rất kỹ. Quần áo tuy dính đầy bụi bặm nhưng khuôn mặt và hai tay lại rất sạch sẽ, phải biết rằng dịch và máu rất khó có thể lấy khăn vải lau mà sạch được, chứng tỏ nơi cô ta ở nguồn nước khá đầy đủ, hơn nữa, vết máu dính rải rác từ cổ tay đến khuỷa tay, một số vẫn còn tươi, trước ngực và bụng có dính một số dịch màu vàng, có một số đã khô. Dịch màu vàng này là từ người những con ong bắn ra khi cô ta rút tên, chứng tỏ cô gái này làm việc này không phải là lần 1 lần 2. Mấy con ong không chảy máu, cô ta cũng không bị thương, nên chỉ có thể kết luận máu trên tay cô ta là do cô ta giết người bằng dao ở cự ly gần, hoặc là cô ta băng bó vết thương cho một người nào đó, vết thương phải khá sâu, chạm vào động mạch chủ mới có vết máu kiểu đó, Đức nhìn kỹ thì trên người cô ta không có dao găm hay các vật dụng tương tự, nên đoán là trường hợp thứ hai, quả nhiên là chính xác.

.....

P/s: Các bác đoán xem, nhân vật nữ này sẽ là ai nhỉ, nhân vật phản diện, thành viên trong nhóm, người yêu của nhân vật chính hay chỉ là người qua đường.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Dương Khả Hân

Nhóm của Đức theo chân cô gái đến một căn nhà cũng khá gần đó. Đó là một căn nhà nhỏ hai tầng, phía trước cổng có rào sắt, bên trong có một cái giếng nhỏ, nắp giếng đã được mở ra. Có lẽ đây là chỗ chính cô ta lấy nước.

Cửa nhà và cửa sổ toàn bộ đã bị bịt kín lại bằng rèm và gỗ, sau khi nhóm Đức bước vào, cô ta khóa cửa cẩn thận, ánh sáng chiếu qua khe hở cửa sổ leo lét trong phòng. Một tiếng rên khe khẽ ở trong góc phòng.

Trên chiếc giường nhỏ gần đó đang nằm là một cô bé, tầm 6,7 tuổi. Gương mặt bầu bĩnh, tóc hai búi hai bên khá dễ thương, nhưng sắc mặt rất kém, gương mặt trắng bệch, trán đầy mồ hôi. Bụng được băng lại bằng vải vụn nhưng có thể thấy rõ vết máu đang rỉ ra. Cô gái tiến tới, ánh mắt tràn ngập lo lắng, tay khẽ chạm vào gương mặt cô bé.

“Chị Hai ... chị Hai” Cô bé mở mắt ra, khẽ lên tiếng, giọng nói yếu ớt.

Cô gái cúi xuống, mở ra chiếc khăn che mặt, lấy gói đồ ăn từ túi đồ phía sau, dịu dàng nói: “Chị đã về rồi, chị mang đồ ăn về cho em nè, có bánh quy, có cả thịt bò khô nữa”

Gương mặt rất thanh tú, đôi mắt sáng, cặp mũi cao, đôi môi đỏ mọng như tô son, cô gái có một vẻ đẹp trong sáng như thiên thần, gương mặt lúc trước rất lạnh lùng nhưng giờ lại lộ ra vẻ dịu dàng, mềm yếu.

Cô bé cầm lấy miếng bánh hơi ngập ngừng: “Chị ăn trước đi chị”

Cô gái cầm túi bánh, cười khẽ đáp lại: “Ăn đi, chị còn nhiều lắm”, cô cẩn thận cầm một chai nước đưa cho cô bé uống trước vài ngụm, rồi mới cho cô bé ăn bánh.

Nhìn cô gái nhỏ ăn ngấu nghiến miếng bánh dù vết thương vẫn đau nhếch miệng khiến Đức hơi trầm mặc, tình cảnh hai cô gái này cũng thật đáng thương. Cô gái ngẩng đầu lên nhìn Đức ánh mắt đầy chờ mong.

Đức hiểu ý, gật đầu, tiến lại gần. Hắn có thể thấy được dù trong hoàn cảnh này, cô gái vẫn rất cảnh giác, bàn tay trái luôn vô ý, hữu ý đặt gần hộp đựng tên, cung vẫn nắm chặt bên tay phải.

Đức cũng không thêm để ý, hần cúi xuống, chờ cô bé ăn xong thì mở vải băng trước bụng cô bé ra, máu khô dính vào vết thương khiến cô bé đau đến run rẩy nhưng vẫn quật cường cắn chặt răng không kêu một tiếng. Quả là một cô nhóc gan dạ và hiểu chuyện.

Đây là một vết cắn, nhưng không phải kiểu cắn của zombie mà nhìn vết thương thì giống bộ hàm của con ong biển dị mà Đức thấy hồi nãy hơn, vết thương nhỏ và sâu, loét ra hai bên, nằm ngay ở bụng bên trái, tuy chưa phạm phải nội tạng chủ yếu, nhưng cũng đã chạm vào mạch máu chính, rất khó cầm máu, máu chảy ra màu đen chứng tỏ đã bị ứ độc.

Đức cau mày, nhìn sang cô gái thấp giọng nói: “Tôi có thể chữa trị được, nhưng mà tôi có một điều kiện”

Cô gái ngẩng đầu nhìn Đức, do dự quay đầu sang nhìn cô bé rồi lại quay lại nhìn hắn, ánh mắt lạnh lùng xen lẫn một vẻ thèm lương và khinh bỉ: “Chỉ cần anh có thể chữa khỏi cho nó, tôi sẽ chấp nhận mọi điều kiện của anh”

Đức cau mày “Gi chứ, chỉ là muốn cô thành thật kể lại tỉ mỉ tình hình xảy ra trong thành phố này thôi mà, có cần phải nhìn tôi kiểu đó không hả?” Hắn nghĩ thầm trong bụng, biết cô gái trước mặt này đã hiểu lầm nhưng cũng chẳng buồn giải thích.

Quay sang cô gái, Đức nói: “Được rồi, Cô hãy nhớ lấy”

“Lan lại đây” Đức vẫy tay kêu bé Lan lại

Kỹ năng chữa thương được phát động, một luồng sáng màu lam nhạt từ tay Lan tỏa ra xuống bụng cô bé, vết thương bằng tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy khép miệng lại, máu độc cũng được ép ra, chỉ sau chừng ba phút, vết thương đã hoàn toàn lành lại. Ngoại trừ sắc mặt hơi kém do mất máu và đói bụng thì đã hoàn toàn không có gì đáng ngại.

Quá trình chữa thương rất nhanh chóng và đầy kỳ lạ. Nhìn em gái đã khỏi, cô gái mừng rỡ ôm chặt cô bé, những giọt nước mắt lăn dài trên gò má vì hạnh phúc.

Đức ho khẽ: “Khụ, cô bé đã khỏi hẳn rồi, giờ tới chuyện của chúng ta”

Cô gái quay lại phía Đức, ánh mắt đầy chán ghét, nhưng cũng bất đắc dĩ, cô lau đi nước mắt trên mặt, lạnh lùng quay lại nhìn hắn. Đúng lúc đó thì tiếng ọt ọt vang lên từ bụng cô bé phía dưới, khiến hắn cười khò.

“Thôi được rồi, ăn cơm trước đã” Đức nhìn Toàn nói

Hắn lấy ra từ balo vài gói mì, một bịch xúc xích, Lan tiến vào bếp tìm chỗ đun sôi nước để nấu ăn, dụng cụ nấu ăn và chén bát trong nhà này vẫn còn đầy đủ. Cô bé còn được Đức đặc cách cho một gói cháo ăn liền và thêm một bịch sữa tươi.

U Minh chiến sĩ được Đức điều ra bên ngoài để canh giới, bữa ăn có thể nói là cực kỳ đơn giản đối với mọi người khi còn ở những ngày trước kia nhưng vào lúc này, đây quả là một bữa ăn thịnh soạn không thể tin được.

Không khí bữa ăn khá là kỳ lạ. Đức chậm rãi ngồi ăn, cô bé sau khi khỏe lại thì rất là hiếu động, cười nói tíu tít luôn miệng. Qua miệng cô bé, Đức biết được tên cô gái là Dương Khả Hân, cô bé là Dương Khả Nhi, là hai chị em ruột, bố mẹ hai người đã qua đời trong đợt tai nạn zombie, chỉ còn hai người nương tựa vào nhau, căn nhà này vốn là nhà của gia đình cô bé nên hai cô gái rất thân thuộc với nơi đây.

Khả Hân thì rất lạnh lùng, chỉ khi nói chuyện với cô bé thì mới lộ ra vẻ dịu dàng, còn đối với đám người Đức thì vẫn là gương mặt băng lãnh, cực tuyệt người từ ngàn dặm. Toàn cúi đầu ăn, thỉnh thoảng len lén nhìn qua Hân, gương mặt hơi đỏ, nó vốn tưởng Khả Hân là một gã đàn ông thô lỗ, không ngờ lại là một cô gái xinh đẹp như vậy. Lan thì tỏ ra rất khó chịu với cô gái, trong ý nghĩ của nó thì anh trai và mình đã giúp cô ta nhiều như vậy mà thái độ thật là không chấp nhận được, chỉ khi nói chuyện với Khả Nhi thì Lan mới tỏ ra dễ chịu thoải mái, cô bé Khả Nhi quả là rất được người yêu thích.

Sau khi mọi người đã ăn uống xong xuôi, Đức nhìn Khả Hân nói: “Cô đi theo tôi” rồi dậm bước lên lầu trên. Người Khả Hân hơi run lên, cô nhìn qua Khả Nhi một chút rồi xiết chặt nắm tay đi lên theo.

Khép lại cánh cửa, Đức quay sang cô gái nói: “Được rồi, đầu tiên là..”

Một mũi tên bắn tới, Đức lách nhẹ đầu qua né được. Hân nhảy lùi về sau lấy ra mũi tên thứ hai. Dậm chân nhảy đến, Đức chớp lấy tay Hân đang rút tên, xoay nhẹ khiến mũi tên lập tức rời tay, tay phải nắm lại theo thể Phụng điểm đầu (*) Đức đánh vào vị trí cơ giữa xương quai xanh và khớp vai trái đang cắm cung của Hân làm cô kêu lên đau đớn, cung trên tay cũng rơi xuống đất.

Đức chớp cổ Hân, nâng cô lên trên không rồi quăng mạnh xuống giường phía sau. Cả quá trình diễn ra cực nhanh chỉ trong nháy mắt. Hân luôn rất cảnh giác nhưng Đức sao lại không thể chứ, rèn luyện bao năm trong quân đội cộng với phải thường xuyên đối phó với nguy hiểm đã khiến hân có được bản năng luôn giữ sự đề phòng và cảnh giác với mọi thứ xung quanh.

Tay vẫn nắm cổ Hân, hân cau mày hỏi: “Cô muốn làm cái gì chứ hả, Khả Nhi vẫn còn ở dưới kia, giết tôi xong thì cô định làm gì tiếp theo nào?”

“Bất ngờ làm con tin thì ta có thể dẫn em gái ta rồi đi” Mặt đỏ gay, Hân quật cường trừng lại.

“Bất ngờ không?” Đức nhếch mép cười, một tia âm đạm hiện ra trong mắt Hân, cô nhắm mắt lại không thèm trả lời, quay đầu đi.

Đức buông cổ Hân ra, cầm lấy cung và bỏ tên xuống ra sau, lấy cái ghế trong góc phòng ra ngồi cạnh giường rồi nói: “Được rồi, không đùa giỡn nữa, tôi không có hứng thú gì với cô cả, ngồi dậy cho ngay ngắn, tôi hỏi gì thì đáp đấy”

Khả Hân ngồi dậy, lấy tay xoa vết đỏ trên cổ, và vai trái, Đức ra đòn khá mạnh mặc dù không có ý giết người nhưng cũng tuyệt không thương hoa tiếc ngọc gì, cô quay đầu nhìn qua hân đầy nghi hoặc.

Đức nhìn lại, lắc đầu nói: “Không phải ai nhìn thấy cô cũng muốn thế này thế kia đâu, đừng có tự tin quá vậy, tôi kén chọn lắm, đầu tiên là nói rõ cho tôi biết, đám ong biến dị và làn sương mù này là thế nào”

Lời nói của hân khiến Hân đỏ bừng mặt, nửa vì xấu hổ, nửa vì tức giận, cô mím môi nhưng cũng không phản bác, lần lượt trả lời từng câu hỏi của hân.

.....

(*) Phụng điểm đầu: Nắm tay theo kiểu ngón giữa hơi chếch lên, thường dùng để tập trung đòn đánh vào một điểm nhỏ, hoặc đánh vào huyệt đạo. Một số môn võ cổ truyền Việt Nam có tập luyện các đòn đánh này, chuyên đánh vào các khớp vai, tay và ngực bụng làm tê liệt đối thủ.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Đám ong biến dị

Hồi kỷ lưỡng gần nửa buổi trời khiến Hân khát khô cả cổ họng, Đức rút cuộc cũng nắm được tình hình cơ bản.

Ở thời điểm bắt đầu khi Hạt giống tiến hóa (Sao chổi đỏ) va vào Trái đất, Bình Dương cũng xảy ra chuyện tương tự như ở thành phố Hồ Chí Minh, xác sống xuất hiện ở khắp nơi và mọi thứ cực kỳ hỗn loạn.

Nhưng sau đó khoảng ba ngày thì mọi thứ bắt đầu thay đổi, có một đám ong biến dị tụ tập làm tổ ở giữa thành phố, nơi đó lại bị xác sống bao vây nên hầu như không ai rõ xảy ra chuyện gì, những người biết được có lẽ cũng chết cả rồi, cả Hân cũng chỉ là nghe kể lại, mới đầu đám ong biến dị chỉ to bằng đầu người, số lượng cũng chỉ tầm gần được trăm con mà thôi.

Chúng tấn công bất kể người hay xác sống, kẻ bị cắn chết xác sẽ được tha về tổ của chúng, máu của nạn nhân hầu hết đều bị hút cạn, tổ của chúng được làm nên từ xương và máu của những kẻ xấu số và cả xác sống.

Cùng với số lượng người và xác sống chết đi, thì số lượng đám ong biến dị này càng lúc càng tăng dần, hình thể cũng ngày càng lớn, như đám ong Đức bắt gặp chỉ thuộc dạng trung bình trong đó mà thôi, có vài con ong to lớn hệt như một con bò mộng, và nghe nói con ong chúa của bọn chúng to bằng cả

một chiếc xe buýt.

Bọn chúng tràn ra, tàn sát khắp nơi, xác sống dần bị bọn chúng thanh lý sạch sẽ do bọn chúng không biết tránh né hay ẩn nấp gì, người sống cũng bị đuổi giết gần hết chỉ còn một số ít ỏi lẩn trốn được. Tuy nhiên với tình hình này thì có vẻ cũng không trụ được bao lâu.

Trong quá trình làm tổ, bọn chúng thái ra một loại sương khí màu đỏ, chính là làn sương mù quỷ dị hiện đang bao trùm Bình Dương này đây, loại sương này làm hạn chế tầm nhìn của con người nhưng với đám ong thì lại gần như không hề có ảnh hưởng, hơn nữa các thiết bị điện tử, dẫn hướng, la bàn đều không hề có tác dụng trong đám sương mù này, Falcon 1 của Đức cũng vậy mà thiết bị điện đàm của hắn cũng là như thế.

Trong đám sương này cực kỳ dễ bị mất phương hướng, hơn nữa cũng không ai nắm được vị trí của đám ong tuần tra nằm ở đâu nên đi ra khỏi thành phố này cực kỳ khó, cả Hán cũng không dám rời vị trí nhà quá xa, nếu không sẽ không tìm được đường về. Tệ hơn nữa là, đám sương này không hề tan đi mà càng lúc chúng càng dày đặc và mở rộng.

Thực lực bọn ong này không hề kém chút nào, mấy con Đức gặp hôm trước chỉ thuộc dạng trung bình khá mà thôi, bọn chúng phân ra làm bốn cấp, cấp đầu là những con ong mới sinh, chúng chỉ to khoảng bằng đầu người, số lượng rất đông, đám ong Đức thấy là đám ong thợ săn mồi, chúng to khoảng bằng nửa thân người, vì chuyên đi tìm kiếm con mồi và tuần tra nên cũng có thể gọi là ong tuần tra, trên đó nữa là ong thủ vệ, mỗi con đều to bằng gấp rưỡi người thường, bọn chúng tụ tập ở gần tổ ong và có nhiệm vụ bảo vệ tổ.

Kinh khủng hơn phải kể đến ong tướng, mỗi con đều to bằng một con bò mộng, gọi là ong tướng vì đám ong này ít khi nào đi chung với nhau, mà mỗi con đều có một bầy ong mới sinh và ong thợ săn mồi làm bộ đội và cũng không cố định đường bay, thậm chí chúng còn bay ra ngoài thành phố để tìm kiếm thêm con mồi. Ong chúa thì Khả Hán chưa bao giờ được thấy nhưng chỉ nghe kể lại, nó to bằng một chiếc xe buýt khi đập cánh gió đẩy ra như cánh quạt trực thăng và cũng chẳng bao giờ rời tổ.

Với khả năng của Hán, đánh lén giết chết ong thủ vệ đã là cực hạn, nếu gặp phải ong tướng lĩnh thì chỉ có một con đường chết. Thực lực của Hán thì Đức đã thấy rõ qua mắt phân tích, cấp D, trance ++, burst ++, rise +, 200 điểm giao dịch, vũ khí: hồn binh – Ma cung cấp độ D+, giá trị giao dịch: 5000 điểm.

Nhìn thấy người cấp độ D nhan nhản như rau củ khiến Đức cũng thấy sự cấp bách tăng cấp của mình. Thực ra để sống sót đến giai đoạn hiện tại, nếu không phải nhờ vào việc núp yên trong hầm trú ẩn, thì bắt buộc phải có chút năng lực sinh tồn.

Cái làm Đức cảm thấy thú vị nhất ở Hán đó là: Vũ khí Hồn binh Ma cung. Phải biết rằng kể cả là xác sống biến dị cấp D cũng chỉ 200 điểm giao dịch mà thôi, trong khi đó chiếc cung đang nằm dưới đất kia của Hán lại đạt đến 5000 điểm giao dịch, theo thuyết minh thì thứ này cực kỳ quý hiếm đất đỏ, vũ khí này nằm ngoài thiết lập về trance – burst và rise của M.T.C, nó là một dạng đặc thù sinh ra như vật bản mệnh của người tiến hóa, khả năng một người tiến hóa đạt được nó còn nhỏ hơn một phần một triệu, nó có thể tự tăng trưởng sức mạnh theo cấp độ của chủ nhân, mỗi vũ khí còn có một khả năng đặc thù riêng, như ma cung của Hán thì nó có tác dụng hấp thụ sinh mệnh lực của sinh vật bị tiêu diệt để tăng cường sức mạnh cho bản thân cô, điều đó lý giải tại sao, Hán có thể tăng tới cấp độ D nhanh như vậy.

Lúc mới đầu Đức cũng có xung động muốn lấy cây cung này, nhưng theo thuyết minh từ M.T.C để chiếm được cây cung thì hắn buộc phải giết chủ nhân của nó. Mặc dù tự nhủ bản thân mình không phải thánh nhân gì, nhưng giết một người không thù không oán để cướp đồ thì hắn không làm được.

Nghे xong toàn bộ thông tin về đám ong biến dị này khiến hắn nhũn chặt lông mày, sắc mặt trầm trọng. Rất rõ ràng, bọn chúng không chỉ quỷ dị, mà số lượng còn rất đông và thực lực cực kỳ mạnh mẽ, số lượng ong biến dị cấp D chắc chắn là không hề ít. So với bọn chúng mà nói thì lũ xác sống biến dị còn dễ thương hơn rất là nhiều.

Nhìn thấy vài tờ giấy vẽ ở góc tường và bộ dụng cụ vẽ tranh, hắn lấy một tờ giấy vẽ ra, yêu cầu Hán tường thuật lại một lần tình hình đường xá và khu vực xung quanh theo trí nhớ rồi dùng bút chì phác thảo lại, địa điểm tổ ong và nơi mà ong tuần tra hay lui tới hắn cũng hỏi kỹ một lần để ghi chú kỹ lưỡng lên trên đó, tay nghề của hắn không đến nỗi tệ, một tấm bản đồ thô sơ hiện lên.

Đáng chết là, tổ ong nằm ngay trên mạch đường chính phải đi qua, khỏi phải nói cũng biết đó là nơi bọn ong biến dị tổ chức nghiêm mật nhất, hắn có tìm một số đoạn đường thay thế nhưng cũng không ổn hơn tí nào, đường rất vòng vèo, chưa kể nguy cơ lạc đường cao lại còn có khả năng va vào một chốt tuần tra của đám ong.

Nhìn lại bản đồ một lần, khẽ thở dài, hắn nhìn qua Hán nói: “Được rồi, cảm ơn thông tin của cô, chúng tôi muốn nghỉ ngơi tại đây một vài ngày, chắc sẽ không quá ba hôm đâu, tiền thuê cũng sẽ trả đàng hoàng, đảm bảo cô sẽ hài lòng, hy vọng cô không có ý kiến gì chứ?”

Bên ngoài kia tình hình vẫn chưa hoàn toàn nắm bắt, ở đây vẫn an toàn hơn, dù sao thì hai chị em Khả Hán đã ở đây lâu như vậy mà chưa phát sinh vấn đề gì, hắn cần thời gian để thăm dò xung quanh và tính toán phương pháp đối phó, còn tiền thuê là chút đồ ăn, hắn cũng không thiếu thốn gì, coi như là quà cho thêm cô bé Khả Nhi kia cũng được.

“Còn có thể có ý kiến sao” Hán nghĩ thầm, lờ mờ mắt nhìn hắn, gật đầu

----

P/s: Mình còn thiếu tư liệu về chiến đấu loại hình cung thủ quá, nhất là dạng cung thủ dị năng ma pháp, bác nào có gợi ý về cường hóa hay phong cách chiến đấu loại này hay không gửi cho mình nhé, đa tạ nhiều nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 39: Thăm dò

Trong màn sương mù dày đặc, Đức cẩn thận đi chậm chậm về phía trước. Năng lượng từ lõi rise được vận vào tai và mắt để giúp hắn nhìn rõ hơn và nghe ngóng động tĩnh xung quanh, bốn bề một mảnh im lìm chết chóc, thì thoảng Đức có thể thấy được một vài cái xác khô, máu đã bị hút cạn bên đường khiến khung cảnh càng toát mùi tử khí.

Phía sau hắn, Hân chậm chậm bước theo sau, ánh mắt cũng cảnh giác nhìn bốn phía. Hân mặc dù không có cường hóa P.S.I như Đức nhưng vì là một cung thủ, thị giác của cô cũng rất tốt, trong màn sương mù này vẫn có thể quan sát được phạm vi gần trăm bước chân.

Đức lựa chọn vào buổi trưa khi ánh sáng là tốt nhất để đi thăm dò khu vực xung quanh và tổ ong, cần phải biết chính xác vị trí và thực lực của chúng thì hắn mới có thể có kế hoạch phù hợp để vượt qua được. Hắn yêu cầu Khả Hân phải đi cùng hắn, mới đầu thì đương nhiên cô phản đối kịch liệt nhưng khi hắn ra giá bằng mười lăm gói mì thì đành yên lặng đi theo. Mười lăm gói mì để lôi kéo một người đi liều thân mạo hiểm, cũng thật là mỉa mai thay.

Thực tế là hắn không phải quá cần chiến lực của Hân, dẫn cô ta theo cũng có một số bất tiện nhất định, nhưng thứ nhất là cô ta sinh ra ở đây, sẽ quen thuộc đường đi hơn hắn nhiều nếu không có cô ta dẫn đường hắn sẽ rất dễ bị lạc lối trong sương mù, thứ hai là hắn cũng không yên tâm để Lan và Toàn ở lại với cô ta. Mặc dù hắn tự tin mình nhìn người khá chuẩn, cô ta cũng không phải loại người cùng hung cực ác gì, nhưng lỡ cô ta lại làm ra điều gì điên rồ như bắt hai đứa để uy hiếp hắn lấy đồ ăn thì cũng rất phiền toái, về thực lực thì Lan và Toàn không kém hơn Khả Hân, nhưng nói về độ quyết đoán và dũng khí chiến đấu thực chiến, thậm chí can đảm để giết người thì đảm bảo là thua xa, điều đó trong một số trường hợp thậm chí có thể gạt bỏ chênh lệch về thực lực sang một bên.

Tiếng “Ừ.. ừ...ừ” do những con ong đập cánh đã vang lên khá gần. Đức dừng lại, nhìn xung quanh rồi ra hiệu cho Hân đi vào một tòa cao ốc gần đó.

Tòa cao ốc này cao mười tầng, phía trong không có ong biến dị, cũng đã bị tàn phá khá nhiều, cửa kính nhiều chỗ cũng không còn nguyên vẹn. Đức và Hân nhanh chóng chạy thang bộ lên lầu chín, tìm một vị trí tương đối kín đáo ra ban công quan sát phía trước. Đức toàn lực vận năng lượng vào mắt nhìn tới.

Cách đó gần 300 mét có thể lờ mờ thấy được một quần thể kiến trúc to lớn. Đó là một tổ ong khổng lồ lớn bằng cả một tòa nhà mười hai, mười ba tầng. Tổ ong gồm vô số những ô hình bát giác ghép lại, mỗi ô đều lớn bằng cả một chiếc xe tải, nó không được xây dựng bằng sáp ong mà là một mảnh máu, thịt và xương cốt của con người. Chắc phải tốn hơn mấy vạn xác người mới có thể hình thành nên được một tổ ong như thế. Nhìn qua tựa như một mảnh địa ngục trần gian.

Xung quanh tổ là vô số những con ong biến dị đang bay lượn vào ra, đủ loại kích cỡ khác nhau, nhỏ thì cỡ quả bóng, lớn thì có thể bằng chiếc xe ô tô, miệng chúng tiết ra một loại dịch kết dính nối những mảnh xương thịt lại với nhau tạo thành khung của tổ.

Mắt phân tích của Đức liên tiếp hiện lên dữ liệu khiến hắn chóng cả mặt:

- Ong biến dị cấp F, trance -, burst-, rise+, năng lực: bay lượn, cắn nuốt, hút máu, truyền độc, 15 điểm giao dịch.
- Ong biến dị cấp E, trance -, burst-, rise+, năng lực: bay lượn, hút máu, truyền độc, 40 điểm giao dịch
- Ong biến dị cấp D, trance +, burst -, rise +, năng lực: bay lượn, hút máu, truyền độc, giao tiếp tinh thần sơ cấp
- Ong biến dị cấp D, trance -, burst+, rise+, năng lực: bay lượn, hút máu, truyền độc, độc hóa
- Ong biến dị cấp D, trance-, burst+, rise+, năng lực: bay lượn, hút máu, truyền độc, băng sương
- Ong biến dị cấp C, trance+, burst+, rise+, năng lực: bay lượn, cắn nuốt, giao tiếp tinh thần sơ cấp, linh cốt chiến giáp, độc châm

.....

Đủ loại ong với mọi kích cỡ, cấp độ và năng lực khác nhau khiến Đức cảm giác choáng váng. Đây quả là một lực lượng cực kỳ khổng lồ, số lượng cực kỳ khủng bố, riêng đám ong cấp C trọng tâm mắt đã đạt tới 12 con, đám ong cấp D gần hai trăm con, còn số lượng đám cấp F và thấp hơn thì không thể đếm nổi, với khả năng hiện thời của hắn cho dù cộng thêm Lan và Toàn, cũng không hề có chút cơ hội nào đối kháng với đám ong độc này.

Đức quay sang phía sau ra hiệu cho Hân rút lui, gương mặt trầm trọng. Thực lực đám ong biến dị này còn vượt xa tưởng tượng của hắn. Theo dự đoán của hắn đám ong này chỉ có cấp D là cao nhất, nếu có cấp C thì đó phải là con ong chúa. Vì như hắn biết được, từ cấp F đến cấp E thậm chí cấp D, thực ra tăng cấp không phải quá khó khăn, đó chỉ là một dạng tích lũy về lượng, thậm chí nếu là biến dị theo một số huyết thống cao cấp thì cấp D có thể trực tiếp đạt được ngay. Nhưng từ cấp C trở đi là một sự đột biến về chất, năng lực cô đọng và thăng hoa hơn, ngay cả Đức là người có được cửa hàng giao dịch hỗ trợ thì vẫn còn cách cấp C một khoảng cách, nhưng chỉ trong vòng chưa đầy một tháng đám ong biến dị này đã có hơn 12 con đạt tới cấp C, quả là khó tin.

Tệ hơn nữa là đám ong này còn có một số con có kỹ năng giao tiếp tinh thần sơ cấp, không rõ khoảng cách là bao xa, nên chiến thuật phân tán tiêu diệt

cũng cực kỳ khó triển khai, một khi để bọn chúng dẫn quân tiếp viện đến thì lúc đó chết là cái chắc.

“Ngoại trừ đường chính, thì còn con đường nào để đi vòng qua Bình Dương ra ngoài không?” Đức quay sang hỏi Hân

“Phải đi đường vòng, khoảng cách xa hơn nhiều, hơn nữa đường đi đã bị phá hủy, rất gập ghềnh, nơi đó cũng thường xuyên có ong tướng dẫn đám ong biển đi qua lại” Hân đáp lời

“Cô dẫn đường, chúng ta qua đó xem sao” Đức nói lại

“Bên đó tôi cũng chỉ mới đi qua một lần, rất nguy hiểm” Hân tỏ vẻ chần chừ

“Thêm năm gói mì” Đức liếc cô nói

“Thành giao” Hân vui vẻ đáp ứng

Đoạn đường này đúng là gập ghềnh hơn nhiều, nó đi qua khu công nghiệp mới Bình Dương đang xây dở dang, đánh một vòng tròn lớn, nhiều chỗ còn có thể trông thấy ruộng lúa, cỏ mọc đến ngang người, cây cối có vẻ cũng trải qua biến dị, sinh trưởng rậm rạp.

Bất chợt, tiếng “vù...vù...vù”, âm thanh đám ong đập cánh truyền tới từ đằng xa, khiến Đức biến sắc, hần vội kéo Hân nhảy vào tường trong khu công nghiệp, vội vàng chạy đến một nhà kho bỏ hoang, nấp vào trong đó.

Một con ong tướng, to bằng cả một con bò, bay ngang qua, theo sau nó là cả một đàn ong biển dị hơn trăm con, tiếng đập cánh như cánh quạt trực thẳng vang vọng lại trên đỉnh đầu. Bọn chúng bay vòng vèo khu vực này một lúc lâu thì mới đập cánh bay đi. Nghe âm thanh bọn chúng đi xa dần, Đức và Hân thở ra một hơi.

Bọn chúng bay theo hướng Tây Nam ra ngoài thành phố, Đức chờ một lát sau, vừa định bảo Hân đi tiếp thì một tiếng động nhỏ lọt vào tai khiến hần chú ý.

“Có người ở gần đây” Đức tập trung nghe ngóng, âm thanh phát ra từ phía kho công ty đối diện. Đức cũng không muốn lo chuyện bao đồng, tình hình này thêm một chuyện không bằng bớt một chuyện, hần ra hiệu cho Hân lặng lẽ rời khỏi. Đúng lúc đó thì từ phía bên kia chạy đến một thằng nhóc chỉ tầm 6,7 tuổi, quần áo rách rưới, hướng về phía Đức và Hân chạy đến.

Tới trước mặt Đức, nó ngồi bệt xuống, cất tiếng khóc, khuôn mặt tèm lem nước mắt và bụi bẩn, từ chỗ quần áo rách lộ ra nhiều vết bầm tím, giọng nói run rẩy vì đói bụng và kiệt sức: “Uoa a ... làm ơn cho em chút đồ ăn đi”

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Biến cố ngoài ý muốn

Đức lùi lại phía sau, thằng bé lập tức ôm lấy chân của Hân, khóc rống lên làm cô lúng túng không biết làm sao.

Hân vừa định cúi xuống để an ủi thằng nhóc và gỡ nó ra thì một mũi tên từ căn nhà đối diện bắn đến nhanh như chớp xuyên qua người thằng bé bắn thẳng vào chân của Hân làm cô kêu lên đau đớn.

Tiếp theo đó là hai mũi tên nữa nhắm vào đầu Hân và Đức. Đức vội vàng nhảy tới kéo Hân qua một bên tránh thoát.

Mũi tên xuyên qua đầu thằng bé làm nó chết ngay lập tức, trên mặt vẫn còn vẻ bàng hoàng sợ hãi. Mũi tên xuyên qua cả đùi Hân, cắm ra sau, cô mặc dù phát hiện đường bắn nhưng vướng đứa trẻ nên không thể né tránh nổi, Đức cũng bị bất ngờ trước sự tàn độc của hung thủ. Đây là một loại tên gỗ tự chế, mũi tên bằng thép được quấn vào thân tên bằng dây sắt, sức xuyên phá khá mạnh.

Đức nhú mày, ánh mắt lạnh lẽo nhìn về phía trước.

Bọn chúng đã hiện ra trong tầm mắt, tổng cộng có sáu người, một tên cầm cung, ba tên cầm ống tuýp sắt, một tên cầm rìu chữa cháy và một tên cầm một thanh mã tấu. Tên bắn cung vừa rồi đang nở nụ cười khinh miệt nhìn Hân và Đức.

Mất phân tích hiển thị: Gã đầu trọc cầm mã tấu cấp D, Trance -, Burst -, Rise +, huyết thống nham tộc, kỹ năng cơ bản – Nham giáp cường hóa, sở trường sức mạnh – 200 điểm giao dịch

Tên bắn cung là cấp E, còi trần, ngực xăm nguyên hình một con rồng bụi, có vẻ rất hồ báo, Trance -, Burst-, Rise +, tinh chuẩn sơ cấp – 40 điểm giao dịch.

Tên cầm rìu chữa cháy là cấp E, tóc nhuộm màu be vàng, áo thun, quần kaki, Trance -, Burst+, Rise+, dị năng lôi điện sơ cấp, có thể phóng ra tia điện ở

cự ly gần - 40 điểm giao dịch

Ba tên còn lại đều là cấp F cũng chẳng có năng lực gì đặc biệt – 15 điểm giao dịch. Tuy nhiên, bọn người này nếu so với mặt bằng chung thì đã là rất mạnh.

“Né được hai mũi tên của tao thì coi như may mắn đấy, hôm nay anh may đại phát từ bi, đề hết đồ và con bé đó lại rồi biến đi” Gã cầm cung hát hăm nói

Hắn vừa dứt lời, thì một mũi tên bay đến trước mặt hắn như điện chớp, gã đầu trục cấp D kịp thời vung thanh mã tấu trên tay chém rơi mũi tên bay đến nhưng thanh mã tấu cũng bị cong vẹo trước sức mạnh của mũi tên. Tên cầm cung ngã đầu về phía sau tránh thoát được một kiếp, toát mồ hôi lạnh.

Khả Hân lúc này đã đứng dậy, cô đẩy Đức sang một bên, chân hơi khập khiễng, máu nhỏ giọt từ vết thương, nhưng ánh mắt cực kỳ kiên định, gương mặt lạnh như sương, gương cung, rút tên, lại là hai mũi tên nữa lao đến, lần này hai gã cầm ống sắt không được may mắn như tên kia, mũi tên xuyên đầu chết ngay lập tức.

Mấy gã còn lại thấy vậy thì giật mình, tên cấp D cầm đầu hét lớn, cả đám lập tức lao về phía Hân, gã cầm cung cũng rút tên bắn tới.

Hân nhảy qua một bên né tên, chân bị thương chạm đất khiến vết thương chấn động đau đớn, máu bắn ra thành dòng, nhưng cô chỉ hơi nhíu mày, cắn răng lấp tên bắn tới. Mũi tên bắn thẳng vào tên trục cầm đầu, hắn hét lên một tiếng, cả người hiện ra một tầng nham giáp, thanh mã tấu chém sọt qua mũi tên làm giảm lực đâm của nó, dù vậy mũi tên vẫn cắm vào sâu nửa tấc ở bả vai.

Nhưng lúc này, bọn chúng cũng đã tiếp cận tới gần. Khoảng cách hai bên vốn không xa lắm, chỉ gần hai mươi mét, tốc độ của chúng cũng không chậm, tên cầm đầu ném thanh mã tấu đã cong vẹo vào người Hân, cô đẩy cung ra đỡ rồi lùi lại, vết thương ở chân khiến cô không thể di chuyển linh hoạt được. Gã tung tay đâm tới, Hân lách qua một bên né được, xoay người cánh cung đánh vào mặt hắn, khiến gã chật vật đưa tay đỡ đòn.

Đám kia cũng đã lại gần, tên cầm rìu chữa cháy phóng ra một tia lửa điện trúng vào người Hân làm cô bị tê liệt trong khoảng khắc, tên cầm ống sắt cũng đã đánh tới.

Lúc này, Đức cũng đã động. Hắn dậm chân nhảy về phía trước, thanh katana xuất hiện trên tay. Một đường kiếm chém qua ngọt sớt chém rớt cả ống sắt đang đánh xuống và đầu của gã, ánh mắt vẫn còn trợn trừng đầy kinh ngạc nhìn về thân người đã rời ra của mình. Đức tung chân đá vào người tên đó, khiến xác hắn bay về sau văng vào gã cầm rìu chữa cháy. Lúc gã còn đang chật vật đứng dậy thì một đường kiếm nữa đã chém tới, cổ họng bị chém đứt, máu tuôn ra như suối, gã ôm họng tuyệt vọng ngã xuống.

Một mũi tên bắn ra từ gã bắn cung phía sau nhắm vào người Đức, hắn vung tay chụp lấy, chênh lệch hắn một cấp độ cộng với cây cung của gã chỉ là loại tự chế tầm thường, đường tên đối với Đức gần như không có chút lực uy hiếp nào. Hắn ném mũi tên về phía gã cầm cung, mũi tên bắn thẳng vào bắp tay của gã khiến tên đó hét lên đau đớn, cung trên tay cũng rơi xuống đất.

Lúc này, tên đầu trục cấp D kia cũng đã tùm được người Hân, vết thương ở chân, cộng thêm tê liệt vì điện giật, khiến Hân không cách nào né đòn, gã đâm mạnh vào mặt khiến cô bật ngửa ra sau, hắn tiếp tục lao đến chân trái đâm mạnh vào vết thương ở đùi cô khiến Hân hét lên đau đớn.

Cùng lúc đó, Đức đã trở lại, hắn dậm chân nhảy đến, tung một cú đá song phi vào người gã trục khiến hắn bay ngược ra sau. Thanh katana hơi sáng lên, Đức vận năng lượng vào thanh kiếm, ma hỏa cũng được gia trì trên lưỡi kiếm, hắn xoay người chém mạnh, lưỡi kiếm được gia trì sức mạnh trở nên sắc bén khủng khiếp, lớp nham thạch trên người gã trục bị chém như đậu hũ, chém hắn thành hai nửa.

Diễn tả thì chậm nhưng mọi chuyện diễn ra cực kỳ nhanh, chỉ chưa tới ba phút, năm gã người biến dị đều đã nằm lại trên mặt đất, tử trạng thê thảm. Chỉ còn gã cầm cung chưa chết, đang rên rĩ trong góc. Hân lúc này đã đứng dậy, cô xoa xoa vết thương trên mặt, lạnh lùng nhìn gã cầm cung trong góc nhà đối diện.

Đức chậm rãi đi qua. Gã cầm cung hốt hoảng, bỏ rạp xuống, đầu đập như gõ tới: “Đại ca, xin đại ca tha mạng, em biết lỗi rồi, chúng ta cũng cùng là người, phải đoàn kết đối phó với quái vật mới đứng, đại ca hãy tha cho em một con đường sống”

Đức im lặng không nói một lời, bước chân không hề dừng lại, thanh kiếm hiện ra trên tay. Thấy cầu xin không có tác dụng, gã cầm cung đứng bật dậy nhảy ra sau: “Đừng có lại đây, đừng ép tao, nếu tới gần nữa thì tất cả cùng chết đi”

“Vút” Một mũi tên lao đến cắm vào ngực gã cầm cung ghim hắn vào tường. Hân cầm cung, gương mặt lạnh như băng.

Gã cầm cung kêu lên đau đớn, nhìn mũi tên xuyên qua ngực đầy tuyệt vọng, phần nộ gào lên: “Đây là tội mày ép tao” Gã rút một khẩu súng pháo sáng từ sau lưng bắn lên trời. Pháo sáng chiếu đỏ rực một khoảng, khiến Đức và Hân biến sắc.

Đức phóng lại chỗ Hân, bẻ gãy đầu mũi tên dưới chân cô rồi rút mạnh tên ra, quá trình cực kỳ đau đớn nhưng cô chỉ cắn răng không kêu một tiếng khiến hắn cũng có phần bội phục. Lấy một bình thuốc xịt cầm máu cao hiệu từ cửa hàng tốn 7 điểm, Đức xịt vào vết thương rồi xé một mảnh vải áo của mình, quấn chặt lại.

Xong rồi cũng bất kể cô có phản đối hay không, Đức cõng cô trên lưng chạy như điên ra khỏi khu công nghiệp, đồng thời nhanh tay quăng lại con nhện thu hoạch. Hân cũng biết tình hình khẩn cấp không hề nói lời dư thừa nào.

Vừa chạy ra chưa được hai phút thì tiếng “Vù ... vù” trên đầu đã truyền tới, bầy ong biến dị bay qua đã trở lại, một số con sà xuống chỗ xác đám người kia, con ong tướng lĩnh dẫn đầu đám còn lại đuổi theo Đức và Hân.

Bọn chúng bay cực kỳ nhanh, cho dù Đức không công theo Hân cũng không cách nào trốn thoát chứ đừng nói đang công Hân chạy như bây giờ.

Đức cau mày quay đầu nhìn lại phía sau và xung quanh. Con ong tướng lĩnh đã phát hiện ra Đức, nó tăng tốc bay đến, khoảng cách chỉ còn trong khoảnh khắc.

Đột ngột, Đức dừng lại, bỏ Hân xuống đất, một mình chạy thẳng vào đám bụi cây rậm rạp phía trước biển mất.

Hân hơi ngỡ ngàng trong thoáng chốc, nhưng rồi cũng nhanh chóng khôi phục lại, nhìn về nơi Đức vừa biến mất, ánh mắt toát ra vẻ bi thương và thất vọng.

“Cũng chỉ như vậy mà thôi, rốt cuộc chỉ có thể dựa vào chính bản thân mình... Khả Nhĩ” Cô thì thầm trong miệng, quay đầu nhìn về đám ong biến dị đang bay đến đây quyết tuyệt, hít sâu một hơi, Hân giương cung rút tên, cánh cung kéo cong hình lưỡi liềm, mắt chăm chú nhìn vào con ong dẫn đầu, mũi tên trên tay hơi sáng lên.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Thảm chiến (1)

Đàn ong đã tới rất gần, dẫn đầu là con ong tướng cấp C, trance+, burst+, rise+, năng lực: bay lượn, cắn nuốt, giao tiếp tinh thần sơ cấp, linh cốt chiến giáp, độc châm – 1000 điểm giao dịch

Theo sau lưng nó là hơn hai trăm con ong biến dị, trong đó ong biến dị cấp D có mười hai con, trance +, burst -, rise +, năng lực: bay lượn, hút máu, cắn nuốt, truyền độc, giao tiếp tinh thần sơ cấp – 200 điểm giao dịch.

Ong biến dị cấp E và F có khoảng gần trăm con, số còn lại là ong mới sinh, chúng chỉ to khoảng đầu người.

Hân đã hoàn toàn bạo lộ trong tầm mắt của đám ong, con ong tướng dừng lại giữa không trung, đám ong còn lại lao về phía cô, tiếng đập cánh âm ỉ sát bên tai tựa như âm thanh mời gọi của tử thần làm người ta tê dại cả da đầu.

Một mũi tên súc thể đã lâu bắn ra mang theo ánh sáng lấp lánh như điện chớp thẳng vào giữa đàn ong cùng với sức mạnh khủng khiếp, con ong biến dị cấp D dẫn đầu lao xuống chết ngay lập tức, mũi tên tiếp tục xuyên phá vào bên trong, chỉ ít phút có hơn mười con ong biến dị nữa bị bắn chết.

Mũi tên dư lực bắn vào con ong tướng cầm đầu, trên người nó chợt hiện ra hư ảnh của một bộ linh cốt chiến giáp chặn lại, mũi tên như va phải một tấm khiên sắt, “Conggg” một tiếng rồi vô lực rơi xuống đất.

Bắn xong mũi tên, cả người Hân như bị rút cạn sức lực, ngã khụy xuống, máu từ mũi chảy ra không ngừng, ánh mắt hơi mơ hồ. Cô cắn mạnh vào lưỡi để giữ bản thân được thanh tỉnh, máu chảy ra từ khóe miệng, một mũi tên tiếp tục rút ra đặt lên dây cung, cánh tay đầy run rẩy kéo căng chuẩn bị bắn.

Mũi tên tiếp tục bắn ra, lần này nó không còn có uy lực như mũi tên trước đó nhưng vẫn có thể xuyên thủng đầu con ong biến dị cấp E bay phía trước, cánh tay máy móc lắp tên kéo cung, từng mũi tên bắn ra đều hạ một con ong, nhưng số lượng đám ong biến dị nhìn qua vẫn chẳng thấy suy giảm chút nào, bọn chúng hung hăng bay xuống, con ong biến dị tuần tra cấp D đã tới gần, hàm răng đỏ lôm mớ rộng hướng người Hân cắn xuống. Buồng thông cánh tay đã vô lực, Hân thở ra một hơi, nhắm mắt lại, khẽ thì thầm: “Xin lỗi, chị đã cố hết sức rồi”

“Đoàng... đoàng... đoàng”

Đúng lúc này, tiếng súng vang lên liên tiếp, những viên đạn bắn thẳng vào đám ong biến dị trước mặt Hân, nổ mạnh, tạo thành một bức tường lửa hoa lệ che chắn giữa cô và bọn chúng. Hân cũng bị sức ép từ vụ nổ ngã bật ra sau.

Băng đạn lửa, 15 viên, mỗi viên có sức công phá ngang ngửa với bazooka. Đức đã xuất hiện từ trong bụi cây rậm, súng trên tay liên tục nhả đạn. Đám ong lao tới bị bắn chết rơi rụng rất nhiều kể cả hai con ong biến dị tuần tra cấp D dẫn đầu.

Súng vừa hết đạn, Đức ném mạnh quả lựu đạn lửa lên không trung, quả lựu đạn nổ tung giữa đàn ong, lửa bao trùm cả một khoảng không, đám ong mới sinh lập tức bị đốt chết, một số ong biến dị cấp thấp cũng chết cháy trong ngọn lửa, đám ong biến dị cấp cao thì vẫn không hề suy suyễn, chúng bay vòng lại phía sau.

Tranh thủ cơ hội, Đức thay một băng đạn lửa mới, lao đến ôm Hân vào trong bụi cây kín đáo gần đó, rồi xoay người tiếp tục ngênh chiến với đàn ong. Hân hai mắt lúc này đã một mảnh mơ hồ, ngạc nhiên nhìn vào người thanh niên đang ôm mình, ánh mắt của Đức từ trước đến sau luôn rất lạnh lùng hờ hững, nhìn về phía Hân cũng không có chút nhu hòa nào.

Nhưng nhìn vào đôi mắt của hắn, cô cảm thấy bình yên đến kỳ lạ. “Mệt mỏi quá”, cơ thể đã quá rã rời, tứ chi không còn sức lực, chỉ là ý chí cầu sinh mãnh liệt giúp cô vẫn còn thanh tỉnh đến giờ, một tia thả lỏng khiến Hân nhắm mắt lại thiếp đi.

Đức lúc này đã quay lại đối diện với đàn ong. Sắc mặt trầm trọng, nhưng ánh mắt rất lạnh tỉnh, thanh katana giắt sẵn sau lưng, khẩu Desert Eagle cầm chắc trên tay. Qua đợt tấn công vừa rồi, đã tiêu diệt được bốn con ong biến dị cấp D, đám ong mới sinh đã chết gần hết không còn đủ sức uy hiếp, cấp E và cấp F cũng rơi rụng gần hai mươi con.

Đám còn lại đúng là tinh anh trong tinh anh, số lượng tuy giảm, nhưng chất lượng vẫn không hề thay đổi, chênh lệch vẫn lớn như cũ, nhất là con ong tướng cấp C đang bay lượn trên đỉnh đầu mang tới cho Đức một sức ép khổng lồ.

Tiên hạ thủ vi cường, nhìn qua bức màn lửa đã mờ dần, Đức nhắm ngay thân hình to bự của con ong tướng liên tục nã đạn. Phía trước người nó lập tức hiện ra một hư ảnh cốt linh chiến giáp, nó là hư ảnh của chiến giáp ghép lại bằng từng mảnh xương cốt, với hoa văn hình bát giác, che kín khắp người nó. Những viên đạn bắn trúng nổ tung tạo nên một khung cảnh hoa lệ chết chóc, lửa bùng ra xung quanh.

Đức nhắm mắt lại nhìn kỹ, qua lớp màn lửa, con ong tướng vẫn không hề có chút thương tích gì, có chăng chỉ là chút ám bụi từ lớp khói. Nó rít lên một tiếng chói tai, một loạt những mảnh gai độc bắn ra từ đuôi phía sau nhắm về phía Đức, hấn vội vàng lộn người qua một bên tránh thoát.

Cùng lúc đó đám ong biến dị còn lại cũng không rảnh rỗi, chúng bay thẳng xuống dưới nhắm về phía hấn. Đức xoay người, súng trong tay nã đạn bắn trúng con ong biến dị cấp D phía bên trái, lửa bùng lên đốt cháy nó và đám ong theo sau, phía trước cũng có một con ong lao tới há miệng cắn vào người hấn.

“Khiên ma pháp” Đức hét lớn, một mảnh lá chắn năng lượng hiện ra trước người chặn lại, Đức rút thanh kiếm sau lưng thẳng tay chém xuống con ong biến dị đi đầu lập tức bị chém thành hai nửa, liên tiếp những tiếng va đập từ đám ong theo sau đập vào lá chắn khiến năng lượng của hấn hao hụt rất mau.

Đức giải trừ khiên chắn, nhảy qua một bên, bắn toàn bộ đạn còn lại vào đám ong trước mặt, rồi bật tay khiến băng đạn rơi ra ngoài, thay vào một băng đạn mới. Vai hấn đã bị một nhát cần suốt qua, kéo đi một mảnh da thịt, vết thương đau nhói, độc từ răng của con ong lan tỏa khiến bắp tay tê dại.

Đức vội vàng mua một lọ thuốc giải độc từ cửa hàng – 7 điểm giao dịch, tiêm thẳng vào cánh tay. Xoay người chém rớt một con ong đang lao tới, Đức cố gắng chạy qua một nhà máy bỏ hoang gần đó, trên đầu đám ong vẫn đang đuổi theo sát rạt, thì thoảng lại có một vài mảnh gai độc phóng xuống khiến hấn chật vật tránh né.

Nhảy qua cửa hàng rào, Đức chạy vào cửa nhà máy thì trước mặt đã có bốn con ong biến dị cấp D chắn đường, bất chấp tiêu hao đạn dược, Đức nã toàn bộ viên đạn lửa còn lại vào trước mặt, những tiếng nổ chói chói vang lên, đám ong trước mặt lập tức nổ tung thành từng mảnh.

Cùng lúc đó thì một mảnh gai độc đã phóng xuống, tốc độ cực kỳ nhanh. Không kịp tránh né, Đức vận năng lượng mở ra khiên ma pháp từ sau lưng cản lại.

“Xoảng” Khiên chắn năng lượng vỡ tung như mảnh kính, gai đâm suốt qua phần bụng trái của hấn bay về phía trước, một mảnh máu thịt văng tung tóe, độc trong chiếc gai này còn ghê gớm hơn con ong hồi nãy nhiều, phần thịt tiếp xúc vết thương bị ăn mòn tan chảy như đựng phải axit.

Cổ nhin đau, Đức đập cửa nhà máy xông vào bên trong. Ném về phía cửa ra vào một quả lựu đạn sương mù axit chặn tạm thời lối vào, Lấy ra một viên “Giải độc hoàn” cao cấp giá trị 30 điểm uống vào, và một lọ thuốc bột 10 điểm đắp vào vết thương, mua thêm một băng đạn lửa, 15 viên, 100 điểm giao dịch thay vào súng. Máu đã cầm, nhưng ổ bụng bên trái thiếu đi một miếng thịt, con đau vẫn âm ỉ.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Thảm chiến (2)

Đây là một nhà máy dệt vải, chưa xây dựng hoàn tất, rộng chừng hơn một trăm mét vuông, hình chữ nhật dài và hẹp, rộng chưa đầy bốn mét, dài gần ba mươi mét, tường hai bên được lắp bằng bê tông, mái lợp tôn, khung sắt, cửa trước là cửa nhôm, phía đó đã có một đám sương mù axit chặn lại, khiến bọn ong biến dị tạm thời không xông qua được.

Chưa được nửa phút, từ cổng phía sau đám ong biến dị đã lao vào, “ầm” một tiếng mái phía trên cũng bị dỡ ra bởi con ong tướng cấp C, hình thể to lớn khiến nó chưa thể lao vào nhưng đã dư đủ để đám ong biến dị phía sau phóng tới.

Trong phút chốc, Đức đã phải đối mặt với tình thế hai đầu thọ địch. Hấn tung một quả lựu đạn sương mù axit về hướng cửa sau nhà máy, địa thế chật hẹp khiến sương mù tràn ra rất nhanh che kín một khoảng phía sau, đám ong bay tới bị bao phủ trong sương mù axit, cánh của chúng bị ăn mòn rơi xuống như sung, nhưng cũng không phải là toàn bộ, ba con ong biến dị cấp D bay qua được trước khi sương mù bao phủ, trên đầu cũng bay xuống bốn con ong biến dị nhắm hấn cắn tới.

Súng trong tay nã đạn phía trên đầu, một mảnh hoa lửa hiện lên, đám ong dẫn đầu bị đốt cháy thể thảm, đồng thời hấn giơ tay về phía sau, khiên ma pháp đã được dựng lên, ba con ong biến dị cấp D va chạm mạnh vào, phản lực đẩy hấn về phía trước đập vào một bàn máy may gần đó.

Ném luôn quả lựu đạn lửa cuối cùng lên trên không, một mảnh lửa bùng cháy che kín mái nhà đã bị phá vỡ, con ong tướng cũng bị lửa tấp vào người lùi

lại, rút lên tức giận. Không loí tay, Đức đạp chân vào bàn máy may, rút kiếm xông đến bốn con ong biến dị cấp D trước mặt.

Lưỡi kiếm kéo một đường, con ong biến dị đi đầu lập tức bị chém thành hai nửa, xoay người né tránh nhát cắt của con bên trái, Đức tung cước vào con ong phía bên phải đá nó ra xa. Nhưng nó cũng đã kịp cắn vào tay cầm kiếm của hắn, Đức kịp thời đá nó ra nhưng bắp tay cũng bị sượt ra một vết thương lớn.

Ma hỏa bùng cháy trên lưỡi kiếm, Đức xoay người tung một cú đá bằng gót vào người con ong trước mặt đá nó về sau, rồi nhảy đến con ong bên phải bị đá bay lúc này chém xuống, cái đầu của nó bị chém làm đôi, dịch màu vàng bắn ra tung tóe khắp người hắn. Không dừng lại, Đức đạp mạnh cái bàn dưới chân bay về phía con ong bên kia đang lao tới trúng đầu nó, cùng lúc đó chân cũng đã dậm nhảy về phía trước mũi kiếm chém đôi cả cái bàn và con ong phía sau.

Chiến đấu diễn ra rất nhanh, và cũng rất hung hiểm, người hắn lại thêm hai vết thương trên bắp tay. Đây là còn may mắn bọn ong biến dị phải chiến đấu trong một môi trường chật hẹp, hạn chế sự linh hoạt từ khả năng bay lượn của chúng, nếu cận chiến ở khu vực trống trải với ba con ong biến dị cấp D này thì hạ được chúng Đức cũng phải trọng thương.

Lửa phía trên đầu đã ngừng cháy, con ong tướng trong thời gian ngắn ngửi này đã phá hoại tan nát mái chấn bằng tôn phía trên, thân hình to lớn của nó bay vào bên trong, cặp mắt màu vàng lóe nhìn chăm chăm vào Đức mang đến một sức ép vô hình. Chiến đấu này giờ, đám ong biến dị đã bị tiêu diệt khá nhiều, ong biến dị cấp D chỉ còn lại hai con, cấp E còn sáu con, cấp F đã chết sạch, chúng bay theo sau con ong tướng vào bên trong.

Đức nhắm mắt, cảm nhận từng bộ phận trên cơ thể, từng vết thương, vết thương trên cổ tay phải, bắp tay trái, một mảnh bụng trái và vết đâm ở chân, tất cả đều đang đau nhói, hít sâu một hơi, điều chỉnh lại từng luồng năng lượng đang chạy hỗn loạn bên trong, bình phục lại tâm trạng hốt hoảng gấp gáp của mình, hắn nhìn về đám ong biến dị trước mặt.

Con ong tướng rút lên một tiếng lao đến, đám ong biến dị phía sau cũng lao theo. Cự ly lúc này đã quá gần, lựu đạn lửa hay lựu đạn sương mù axit đều chỉ có thể tự mình hại mình mà không giết được mục tiêu. Đức đá mạnh chiếc bàn máy dưới chân về phía trước, khẩu súng trên tay chỉ còn sáu viên đạn, bắn vào đám ong biến dị bay theo phía sau.

Với cự ly gần như vậy, lại không có không gian rộng lớn để tránh né, đám ong chỉ có thể bị động chịu đánh, Đức biết bốn con ong tướng cũng bằng thừa nên đều trọng điểm chú ý vào đám ong biến dị đi theo, mỗi viên đạn đều trúng vào một con ong biến dị, sức nổ cực mạnh, kể cả đám ong cấp D cũng không chịu nổi, lửa bùng ra đốt cháy bọn chúng. Hai con ong biến dị cấp D chết sạch, mấy con ong cấp E cũng chết gần hết, chỉ còn lại ba con lao tới.

Chiếc bàn máy cũng bị con ong tướng húc bay, từ đuôi nó phóng ra một luồng gai độc vào người Đức, hắn đã chuẩn bị trước đòn này nên lăn người vào cây cột trụ tránh né, những mũi gai bay sượt qua đâm vào bàn ghế phía sau nghe lộp bộp, mảnh bàn ghế thậm chí cả những miếng sắt cũng bị tan chảy trước nọc độc từ gai của nó phóng ra.

Lấp vào một băng đạn thường, Đức nhảy lên rút kiếm chém chết một con ong biến dị cấp F đi đầu, khẩu súng trên tay cũng không dừng lại bắn về hai con ong biến dị phía sau, đầu của chúng vỡ toang rơi xuống. Con ong tướng chính thức trở thành quang can tư lệnh (*)

Đổi lại, Đức cũng không kịp né cú đâm từ đuôi con ong tướng, chỉ có thể vận hết năng lượng vào khiên ma pháp đỡ đòn, chênh lệch hẳn một cấp độ, chiếc khiên ma pháp không thể nào trụ nổi, chỉ ngăn được chừng nửa giây trước khi vỡ toang. Đức chỉ kịp lách nhẹ qua tránh vào chỗ hiểm nhưng đuôi ong cũng đâm trúng đùi hắn, đuôi con ong mang theo một nguồn độc mãnh liệt, đùi của Đức tan chảy như đựng phải axit mạnh khiến hắn ngã về phía sau, thét lên đau đớn, cánh của nó quét qua, thanh kiếm trên tay hắn cũng bị hất bay ra ngoài.

Ôm lấy chân bàn gượng đứng dậy, Đức bắn một loạt đạn còn lại vào người con ong tướng, hư ảnh cốt linh chiến giáp lại hiện ra, viên đạn như va vào thép nguội vang lên những âm thanh chất chứa rồi rơi xuống đất, nó cũng không gấp gáp lao tới mà chậm chạp hạ cánh xuống trước mặt Đức, đôi mắt vàng lóe của nó nhìn hắn chăm chú như nhìn một món ăn ngon, hàm răng lồm chồm, dịch màu vàng nhỏ giọt tong tong trên miệng, nó khề khề trong họng đáng về đây ư hiếp.

Lúc này Đức chỉ còn lại một chân, hoàn toàn bạo lộ ra trước mặt con ong tướng, vết thương vẫn đang ăn mòn lên trên cấn nuốt từng mảnh xương thịt cực kỳ thống khổ. Đối diện với cái chết đang đến gần, hàng loạt hình ảnh xoay qua trong đầu hắn, những người bạn, những người đồng đội, thằng Dũng, thằng Hiếu, bé Lan, bố, mẹ, những cảnh tượng vui vẻ hạnh phúc cuối cùng là hình ảnh mẹ hắn đang nằm trên giường bệnh, hắn biết mẹ hắn rất đau đớn nhưng trên mặt bà vẫn thản nhiên, chỉ lâu lâu cau mày, lúc bà gọi hắn vào đã nửa mê nửa tỉnh, vào lúc đó hắn đã hứa rằng sẽ bảo bọc hai đứa em mình, sẽ lo cho hai đứa nó được ăn học đàng hoàng, đến khi dựng vợ gả chồng, không để ai ức hiếp hai đứa nó. Hắn đã phá vỡ lời hứa đó một lần khi phải vào tù vì trả thù cho thằng Dũng rồi, lần này hắn sẽ phá vỡ lời hứa một lần nữa ư.

“Không, ta không thể buông xuôi, ta sẽ không chết, ta sẽ không chết” Đức cắn chặt răng, hét lớn.

Ý chí cầu sinh mãnh liệt, khiến hắn tạm thời quên đi đau đớn, cơ thể như rơi vào một trạng thái khác thường, hai mắt Đức một mảnh mờ mịt, đầu óc trống rỗng. Hắn hít một hơi dài, vận chuyển toàn bộ năng lượng trong cơ thể vào nắm đấm, “Phá quyền”, nắm tay sáng rực lên, tất cả những nguồn năng lượng trong cơ thể cấp tốc vận chuyển vào cú đấm này. Nếu có thể nội thị lúc này hắn sẽ nhìn thấy, nguồn năng lượng trong người hắn đang được áp súc một cách tối đa, năng lượng cô đọng lại và thăng hoa, từ những dòng khí rời rạc hóa thành một làn sóng nhỏ.

“Ting” Khách hàng đã đột phá cấp C, đạt đủ điểm khối lượng giao dịch: 11549/2500, quyền lợi khách hàng cấp 3 mở ra.

Âm thanh từ chiếc vòng trên tay vang lên, nhưng lúc này hắn đã không thể nghe thấy, tinh – khí – thần đều đã tụ tập vào nắm đấm trên tay, hắn như rơi vào trạng thái vong ngã.

Cái miệng đỏ lỏm của con ong tướng đã mở rộng trước mặt của Đức, mùi hôi thối từ nó xộc tới, những chiếc răng dính dịch vàng lóe lồm chồm cạo tới

người hân.

.....

(*) Quang can tư lệnh: Tướng không còn quân

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Khách hàng cấp 3

Con ong tướng cấp C đã cắn tới, hàm của nó cắn ngập vào người Đức, nguyên phần eo bị đứt ra một mảng lớn, đã thấy ruột của hân sổ cả ra ngoài, chỉ riêng con đau cũng có thể làm người ta chết ngất ngay lập tức nhưng lúc này, hân phảng phất như không còn cảm giác, đôi mắt vẫn đang nhắm nghiền, tất cả ý niệm chỉ còn tập trung vào nắm đấm trên tay.

Đức đột ngột mở mắt ra, tay phải phát ra ánh sáng chói mắt, hân vùng tay đấm mạnh vào đầu con ong biến dị. Nó hơi nghi hoặc, lùi lại, miệng kéo rời một mảnh máu thịt của Đức, đoạn ruột cũng bị kéo rời ra ngoài, máu và nội tạng rơi ra xối xả, hư ảnh linh cốt chiến giáp hiện ra trước đầu nó đồ đờn.

Cú đấm của hân va vào linh cốt chiến giáp, một tiếng nổ chói vang lên, linh cốt chiến giáp bị thủng ra một lỗ lớn, nắm tay của Đức đấm thẳng vào đầu nó khiến nó đau đớn lùi lại.

Con ong tướng cấp C rít lên một tiếng con đau pha lẫn cả sợ hãi lùi lại phía sau. Có lẽ đã rất lâu rồi mới có một sinh vật có thể đã thương nó, một con mắt bên trái của nó nát bấy, dịch màu vàng phun trào trước mặt, nhưng đáng tiếc vết thương không phải là chí mạng, chỉ làm nó đau đớn chứ chưa thể giết được nó.

Đức lúc này cũng ngã xuống, ánh mắt mơ hồ, thân người hầu như chỉ còn một nửa từ ngực trở lên, từ bụng trở xuống đã là một mảnh bầy nhầy, chất độc từ miệng con ong tướng không ngừng ăn mòn cơ thể của hân.

Thấy con mồi đã ngã xuống, con ong tướng rít lên lao đến kết liễu Đức, cái miệng đã mở to định cắn vào đầu hân.

Đúng lúc này, Đức mở to mắt, lấy một băng đạn nhanh như chớp thay vào khẩu Desert Eagle bắn ba phát liên tiếp vào cái miệng đang mở rộng kia. Linh cốt chiến giáp đã vỡ một lỗ lớn không thể nào chặn kịp.

Viên đạn ghim vào trong khoang miệng con quái vật, “hạt giống ma cây” (*) trong viên đạn chạm vào máu của con ong thì chọt bành trướng, những gốc cây mạnh mẽ mọc ra từ đầu vết thương như những cây gai xuyên thủng đầu con quái vật ra ngoài, khiến nó chết ngay lập tức.

Đức buông súng, máu chảy ra mang theo cả sự sống trong người hân đi theo, cảm giác lạnh lẽo và đau đớn truyền đến từ mọi nơi trên cơ thể mang đến cho hân sự tra tấn vô tận. Cái chết đã gần kề trong gang tấc.

Cùng lúc đó, chiếc vòng trên tay chọt “Ting” một tiếng: “Phát hiện tình trạng khẩn cấp từ khách hàng, xin ưu tiên sử dụng phúc lợi khôi phục từ quyền lợi khách hàng cấp 3, yêu cầu xác nhận”

“Xác nhận” Đức như người chết vớ được cọc, thì thảo đồng ý

Từ chiếc vòng tay tỏa ra từng luồng ánh sáng màu trắng tinh khiết bao trùm lấy cơ thể hân, Đức như được bao bọc trong một chiếc kén bằng ánh sáng lơ lửng trên không, những dòng thượng cổ phù ngữ không ngừng xoay tròn xung quanh chiếc kén ấy.

Chỉ nửa tiếng sau, chiếc kén ánh sáng tán đi, ánh sáng chìm dần vào cơ thể Đức. Hân chậm chậm hạ xuống mặt đất, cơ thể đã khôi phục hoàn toàn, từ bụng trở xuống đã mọc ra trở lại, người không một mảnh vảy, da thịt một mảnh trắng nõn như ngọc khiến hân cũng lắc đầu cười khổ. Trước đây hân vốn có làn da ngăm đen rất nam tính giờ nhìn lại như một chàng công tử bột.

Nắm nắm cánh tay, hân cảm giác toàn thân tràn đầy lực lượng, nhắm mắt lại cảm thụ trong cơ thể. Lỗi Trance – Lỗi Burst và Lỗi Rise đã có một sự biến hóa to lớn, trước đây năng lượng trong các lỗi tồn tại tựa như một làn khí màu vàng nhạt mỏng manh, xung chuyển khắp cơ thể, giờ đây lại hóa thành một dòng chảy năng lượng màu vàng kim lấp lánh, tuy số lượng ít hơn nhiều nhưng chất lượng tăng lên không ít. Đức có thể tập trung tinh thần điều khiển dòng năng lượng này rất dễ dàng, khẽ vận nó lên tay, nắm đấm của hân sáng rực lên, ý vừa định thì khí đã sinh.

Một luồng gió lạnh thổi tới khiến Đức nhận ra tình cảnh nude toàn diện của mình. Hơi đỏ mặt, hân vội lấy trong kho chứa đồ ra một bộ quần áo thể thao mặc vào, trước đây khi đi thu dọn vật tư hân đã dọn đi không ít cửa tiệm quần áo, chủ yếu chọn loại da, hoặc vải hiệu thể thao tiện lợi cho di chuyển.

Đức thu lại xác của mấy con ong biến dị gần đó và ném con nhện thu hoạch để nó đi ra ngoài thu thập xác đám ong chết lúc trước, hân bật chiếc vòng tay lên tra cứu quyền lợi khách hàng cấp 3.

Chiếc vòng hiển thị: Trần Minh Đức – Cấp độ khách hàng: Khách hàng cấp 3

Quyền hạn giao dịch: Khách hàng hiện có quyền hạn giao dịch cấp C

Quyền lợi khách hàng cấp 3:

(*) Chữa thương và thanh tẩy: Được một lần chữa thương và khôi phục toàn diện – Thanh tẩy tạp chất ra khỏi cơ thể, tăng tốc độ tu luyện cho chủ thể - Đã sử dụng

(*) Tài khoản phụ: Số lượng gia tăng thêm 03, tổng cộng được phép mở 08 tài khoản phụ, số lượng hiện tại: 03/08.

(*) Mở ra hệ thống mua bán sủng vật: Tương ứng với mỗi tài khoản phụ đã mở được phép mua một sủng vật có cấp độ ngang với quyền hạn giao dịch của khách hàng, không bị giới hạn thăng cấp.

(*) Quà tặng đối với khách hàng cấp 3:

+ Một lần nâng cấp vũ khí miễn phí, nếu muốn tạo ra khí linh, cần một quyền hạn cấp C và hoán đổi thêm khí linh tại quầy giao dịch, được giao dịch khí linh với giá ưu đãi.

+ Kỹ năng miễn phí tặng kèm: Huyết ảnh phân thân thuật – Kỹ năng cấp 2C – có thể thăng cấp (Giá trị giao dịch trong cửa hàng: 4500 điểm).

+ Một phiếu giảm giá 50% cho vật phẩm bất kỳ từ cấp C trở xuống.

Vừa xem qua, chưa kịp nghiên cứu kỹ thêm, sức nhớ ra, Đức vội vàng chạy ra chỗ lúc nãy đã giấu Hân. Cô vẫn còn bất tỉnh tại đó, cơ thể đầy thương tích, máu chảy ra từ mũi đã khô đọng lại. Có lẽ do hành động của hân lôi kéo thù hận quá lớn nên đám ong biến dị không truy tìm tung tích của Hân mà toàn lực đuổi theo hân.

Vết thương trên người của Hân còn đang rỉ máu, một vết ở cánh tay, một vết ở bả vai, một vết ở ngay đùi, vị trí cũng khá nhạy cảm. Đức cau mày do dự trong giây lát rồi xé bộ quần áo đang rách nát của cô ra chỉ chừa mỗi đồ lót, lấy thuốc cầm máu phun vào vết thương rồi lấy băng gạc sạch trong kho chứa đồ băng lại, đồng thời lấy một bộ quần áo thể thao sạch sẽ thay vào cho cô. Hành động cực kỳ nhanh chóng mau lẹ, khuôn mặt vẫn lạnh như tiền, thậm chí không dừng lại chút nào để ngắm cảnh xuân sắc.

Chiến đấu ở đây cũng rất lớn tiếng, thời gian đã trôi qua khá lâu, ở lại đây không còn an toàn nữa, nếu một đám ong biến dị khác đến, hân sẽ gặp phiền toái to. Đức xót Hân lên, ôm cô chạy như bay vào trong thành phố.

Tìm một căn nhà kín đáo cách đó gần ba cây số, Đức ôm Hân mở cửa bước vào trong, khóa cửa lại cẩn thận. Đây là một căn nhà cấp bốn chỉ có một tầng, tường gạch mái tôn đã lộ vẻ rách nát, sơn tường cũng đã ố vàng, trong nhà không có bóng người.

Đức đặt Hân lên giường trong phòng ngủ, đến lúc này hân mới có thời gian ngắm kỹ gương mặt của cô. Lúc này đã đầy bụi bẩn, những bụi tóc rối che trên mặt, vết máu khô từ mũi làm gương mặt của cô nhìn có vẻ khá buồn cười.

Đức khẽ vuốt tóc cô sang một bên, lấy một chiếc khăn sạch từ trong kho chứa đồ thấm nước lau mặt cho cô. Bụi bẩn và vết máu bị lau đi, lộ ra một khuôn mặt thanh tú, cô thực sự rất đẹp, gương mặt hoàn mỹ như một thiên sứ, bình thường nhìn cô luôn lạnh lùng và tỏ ra mạnh mẽ nhưng giờ đây đôi mắt lại nhắm nghiền lộ vẻ mệt mỏi, mềm yếu.

“Cô thực sự rất kiên cường đấy” Đức vuốt tóc Hân khẽ nói, khẽ mở miệng của Hân ra đút cho cô một viên bổ huyết hoàn để nhanh chóng khôi phục rồi bước ra ngoài phòng khách.

.....

(*) Bảng đạn này mua tại chương 35.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Khoảng lặng

Trên sân nhà ngoài phòng khách, Đức xếp bằng, nhắm mắt lại cảm nhận sự thay đổi của bản thân, thử điều khiển dòng năng lượng đang chảy trong cơ thể, hiện giờ điều động năng lượng có cảm giác như cá gặp nước khiến hân cực kỳ thoải mái, chỉ là năng lượng hơi ít.

Đức lấy ra bộ sa bàn “Nguyên lực ngũ hành trận pháp” và lấy một bộ ngũ hành nguyên thạch lắp vào, sa bàn biến hóa thành một trận pháp hình ngôi sao năm cánh bao bọc xung quanh người hân. Kim nguyên thạch màu vàng, mộc nguyên thạch màu xanh lá, thủy nguyên thạch màu xanh dương, hỏa nguyên thạch màu đỏ, thổ nguyên thạch màu nâu đất, tất cả được kết nối qua lại. Đức nhắm mắt tu luyện, năng lượng cuộn cuộn tràn vào đi qua Lỗ Burst để thanh lọc rồi chuyển đến Lỗ Trance và Lỗ Rise hóa thành một dịch thể màu vàng kim lưu động khắp cơ thể.

Khoảng hai giờ sau, năm viên ngũ hành nguyên thạch mất dần đi ánh sáng, trận pháp vận chuyển cũng ngừng lại. Đức mở mắt thở ra một hơi dài. Hiệu quả tu luyện từ “Nguyên lực ngũ hành trận pháp” quả là không tệ, năng lượng trong cơ thể của hắn đã được bổ sung thêm khá.

Lúc này, hai con nhện thu hoạch cũng đã trở về, Đức kiểm kê lại, bán đi toàn bộ quyền hạn giao dịch dư thừa.

Tổng điểm giao dịch: 4767 điểm, 5 quyền hạn giao dịch cấp F, 5 quyền hạn giao dịch cấp E, 5 quyền hạn giao dịch cấp D và 1 quyền hạn giao dịch cấp C

Hắn hiện có hai phiếu giảm giá 50%, một cái đối với vật phẩm cấp D và một cái với vật phẩm cấp C.

Điều kiện mở ra quyền lợi khách hàng cấp 4: Khách hàng đạt được cấp B, đạt được hai quyền hạn cấp A và 100.000 điểm giao dịch.

Điểm giao dịch đáng lẽ sẽ cao hơn nhiều, nhưng đáng tiếc quá trình chiến đấu Đức toàn phải sử dụng đạn lửa và lựu đạn sương mù axit, xác của đám ong biến dị hầu hết đều không còn nguyên vẹn nên điểm số bị giảm đi. Đức cũng không cảm thấy tiếc nuối gì, còn mạng sống là còn tất cả, điểm giao dịch mất đi có thể kiếm thêm, chỉ nói riêng cái tổ ong thì vài trăm ngàn điểm giao dịch chắc có, có mạng để đi lấy hay không mới là quan trọng.

Xong đâu đấy, Đức bắt đầu xem xét kỹ năng mới mà cửa hàng vừa tặng, “Huyết ảnh phân thân thuật”: Đây không phải là một kỹ năng biến ảnh, thân pháp mà hắn làm tương, nó giống với kiểu triệu hồi bản thể hơn. Kỹ năng có thể hấp thu máu của người thi triển, chế tạo ra một Huyết ảnh phân thân giống hệt với bản thể, bình thường ký sinh trên người chủ thể, có thể gia tăng thực lực theo thời gian tu luyện, hoặc thông qua cắn nuốt máu huyết của kẻ địch, hoặc thông qua bồi dưỡng của chủ thể.

Nói cách khác, kỹ năng này sử dụng chính máu huyết và năng lượng của bản thân để tạo ra một phân thân, thực lực phân thân này mạnh bao nhiêu quyết định bởi sự đầu tư của chủ thể. Nghe có vẻ tà dị, nhưng đã là một kỹ năng cao cấp 4500 điểm giao dịch thì chắc là sẽ không yếu, có thêm một phân thân hẳn cũng sẽ có nhiều lựa chọn trong việc bố trí chiến thuật đối phó đàn ong hơn, Đức lựa chọn học tập.

Gần như ngay lập tức, một cảm giác suy yếu truyền đến khiến hắn run rẩy cả người, máu của cơ thể như bị rút đi một nửa, năng lượng này giờ tu luyện được cũng lập tức trở nên trống rỗng. Sắc mặt trắng bệch, cơ thể lạnh lẽo như chui ra từ hầm băng. Đức vội vàng mua một viên bổ huyết hoàn cao cấp từ cửa hàng – 30 điểm giao dịch uống vào, cảm giác ấm áp từ đan dược lan tỏa ra mới khiến Đức đỡ hơn đôi chút.

“Hố người quá vậy” Đức có phần bức bối nghĩ thầm, nếu học kỹ năng này lúc có kẻ địch ở gần thì không khác gì tìm chết.

Cơ thể vẫn đang rất lạnh lẽo và trống rỗng rất khó chịu. Đức kiểm tra lại cơ thể, năng lượng từ lõi trance – burst – rise của hắn bị rút sạch, tinh huyết cũng bị rút ra, những dòng thương cơ phủ quanh dần dần hình thành một huyết ảnh. Trên mu bàn tay phải hiện ra một Huyết Ấn. Tâm niệm vừa động, huyết ảnh đã đứng trước mặt Đức, ngoại trừ không hề mặc quần áo thì nhìn y hệt như hắn nhưng ánh mắt màu đỏ rất tà dị.

Đức lúc này cũng có một cảm giác rất khác thường, giống như đột nhiên, một người có thêm một tầm nhìn nữa vậy, hắn vừa có thể nhìn thấy huyết ảnh, vừa có thể nhìn thấy chính hắn trong mắt của nó, hắn cũng có thể điều khiển nó như một phần cơ thể của mình. Nhìn vào huyết ảnh trước mặt, Đức mỉm cười: “Tao sẽ đặt tên cho mày là Huyết Tu La vậy”, ý niệm vừa động, cơ thể Huyết Tu La xao động trong thoáng chốc, quần áo trên người chợt hiện ra y chang bộ Đức đang mặc. Đức nhìn kỹ đó chính là biến hóa từ xung động cơ thể và máu huyết của Huyết ảnh, nó còn có cả năng lực biến hình.

Huyết Tu La: cấp độ D, Trance +, Burst +, Rise +, cận chiến tinh thông, xạ kích tinh thông (Chịu ảnh hưởng từ chủ thể), Biến hình sơ cấp, Kỹ năng: Phệ Huyết: Hấp thu tinh huyết của kẻ địch để khôi phục và tăng cường sức mạnh (Chú ý: Nếu phệ huyết quá định mức sẽ tạm mất quyền điều khiển của Huyết Tu La). Khi Huyết Tu La bị tiêu diệt cần mười ngày để có thể tái triệu hồi. Kỹ năng này hao tổn rất lớn nhưng quả nhiên cũng cực kỳ thực dụng. Đức khá là hài lòng.

“Cách” Tiếng cửa bật mở. Đức vội thu hồi Huyết Tu La vào trong cơ thể. Hắn bước ra từ trong phòng ngủ, gương mặt vẫn còn vẻ hơi mơ màng. Nhìn thấy Đức, cô khôi phục lại vẻ thanh tỉnh, giọng nói khàn khàn như vừa ngủ dậy hỏi hắn: “Chúng ta đang ở đâu vậy?”

“Tôi không rõ lắm, ở gần rìa thành phố” Đức đáp lời

Hắn xoa xoa đầu mình, cảm giác vẫn còn hơi chóng mặt vo ve khiến cô chưa thích ứng lắm, hồi tưởng lại chuyện lúc trước, trong đầu hiện lên rất nhiều thắc mắc, cô chăm chú nhìn hắn, hỏi điều cô băn khoăn nhất:

“Tại sao anh quay lại?”

Tại sao quay lại ư, lúc đó hắn tự nhủ với mình rằng nếu chạy tiếp sẽ bị đám ong biến dị đuổi theo, không bằng lợi dụng hắn thu hút sự chú ý của đám ong và quay lại thừa cơ giết một đám. Nhưng thực lòng, hắn biết rõ rằng trong trường hợp đó, chạy trốn xác suất sống sót sẽ cao hơn rất nhiều, hắn có cách để giấu đi mùi và tung tích bản thân, biến mất vào trong khu rừng cây rậm rạp phía sau, thực lực hắn lúc đó thật sự chưa đủ sức để đối đầu với đám ong biến dị đó.

Tại sao quay lại, có lẽ hắn cũng không rõ, một phần có lẽ là hắn không thể đối mặt với sự hèn nhát của bản thân nếu đem một cô gái ra làm mồi như cho mình chạy trốn, một phần có lẽ là vì sự quyết tuyệt không buông xuôi dù lâm vào tuyệt cảnh của cô. Chứng kiến cảnh cô giương cung lên đối mặt với đàn ong biến dị đông nghìn nghịt mà không có chút sợ hãi, hiện ngang đứng thẳng dù thân mình đầy thương tích, ánh mắt luôn kiên cường nhìn về phía trước, khiến hắn không thể nào bỏ đi được.

“Vì tôi còn cần một người để dẫn đường về nhà” Đức nhìn Hân trả lời, đoạn hắn xoay người bước vào phòng bếp, đồ dùng nấu ăn vẫn còn, ga cũng còn một chút, Đức lấy nước từ kho chứa đồ, bỏ một ít gạo vào nồi đặt lên bếp nấu, lấy một khối thịt bò ra băm nhỏ bỏ vào, nấu cháo.

Rất nhanh, Đức bung ra hai tô cháo thịt băm nóng hổi, còn thơm mùi gạo ra đưa cho Hân một tô, mình lấy một tô: “Ăn đi, tôi thấy còn chút đồ ăn trong bếp, chúng ta còn phải trở về nữa đây”

Bụng đã đói rồi vì mệt và kiệt sức, nhận lấy tô cháo từ tay Đức, Hân cũng không khách sáo, múc từng muỗng ăn, rất nhanh tô cháo đã hết sạch. Đức chậm rãi ăn, thấy cô ăn xong thì cũng không ngần ngại đưa sang một chai nước khoáng nhỏ, cô lập tức cầm lấy uống một ngụm rồi đặt lại trên bàn.

Hân đưa mắt lên nhìn hân, không hiểu tại sao, từ khuôn mặt nghiêm túc lạnh lùng của Đức cô lại tìm lại được một cảm giác đã rất lâu rồi không thấy, cảm giác tin tưởng và yên tâm. Mặc dù cô nhất quyết chối bỏ, nhưng nó như một hạt giống mạnh mẽ nảy mầm, lớn dần từ bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45: Tâm sự đêm trăng

Trời đã về khuya, lúc này chắc cũng đã tầm tám, chín giờ tối, làn sương mù bên ngoài càng khiến mọi thứ chìm trong bóng tối âm u, ánh trăng xuất hiện trên đỉnh đầu, chỉ có qua mắt người đã được cường hóa như Đức mới có thể thấy được chút ánh sáng leo lét.

Hân và Đức vẫn giữ một sự yên tĩnh đến trầm mặc trong bóng tối. Hai người tựa như hai khối băng đụng phải nhau càng khiến mọi thứ trở nên im ắng lạnh lẽo.

Đức tiến lại gần cửa sổ nhìn qua chút ánh sáng leo lét về phía xa, xung quanh một vẻ tĩnh mịch vô tận. Hân nhắm mắt cố gắng tu luyện, từ khi xuất hiện Hồn binh Ma cung, cô cũng tự mày mò cách vận dụng và có được khả năng nội thị, cô cũng có một số tâm đắc về cách vận dụng nội khí. Nhưng cố gắng thế nào cô cũng không tập trung nổi, phiền muộn lắc đầu, cô đứng dậy đi đến gần bên cửa sổ nơi Đức đang đứng.

“Anh đã băng bó vết thương cho tôi đúng không?” Hân nhìn qua Đức hỏi, bóng đêm che giấu đi khuôn mặt cô hơi ửng đỏ.

Không quay đầu lại, Đức trả lời gọn lỏn: “Phải”

Không hiểu sao nhìn khuôn mặt tinh bơ của hân khiến trong lòng Hân dâng lên nỗi buồn bực không tên, cô đã xem qua vết thương của mình, có nhiều chỗ rất nhạy cảm, băng bó cho cô, nghĩa là hân đã coi đồ của cô ra, thậm chí thay cả quần áo mới mà tên khốn này vẫn tỉnh như không, trả lời cũng không thêm do dự lấy một cái.

“Cô có thể kể cho tôi nghe cô có cây cung đó như thế nào không?” Đức quay lại nhìn cây cung trên tay Hân hỏi. Hân cũng khá tò mò về việc hình thành hồn binh như thế nào, là vô tình hay có phương pháp có thể đạt được.

“Tại sao tôi phải nói cho anh biết chứ?” Hân sáng giọng hỏi lại

Đức im lặng, nhún vai, quay đầu đi. Hân im lặng trong giây lát rồi nói lại: “Nếu anh kể cho tôi biết về anh, tôi có thể suy tính đến việc nói cho anh biết”

“Cô muốn biết chuyện gì?” Đức hỏi lại

“Từ đầu đi, anh là ai, đến từ đâu, tôi đây để làm gì?” Hân nghiêng đầu đáp lời

“Đó là một câu chuyện rất dài” Đức trả lời

“Có thời gian mà” Hân ngồi xuống băng ghế sofa, vỗ vỗ ghế, đáp lại.

“Được rồi” Đức bắt đầu kể từ đầu ngồi xuống

Đó quả thật là một câu chuyện dài, một thằng nhóc bình thường trong một gia đình bình thường, tuổi thơ trôi qua êm đẹp, học hành, quậy phá, đánh nhau có đủ cả, cha mất vì tai nạn lao động, mẹ mất vì bạo bệnh, lo cho hai đứa em vào đại học thì hân vào quân ngũ, xong rồi vì trả thù cho thắng Dũng nên vào tù, ngày hỗn loạn đó thì trốn ra trở về nhà và rời khỏi thành phố. Cuộc sống trước đây dù sao cũng không có bí mật gì đáng để che giấu, những chuyện liên quan đến sức mạnh của mình và M.T.C thì hân hoàn toàn không nhắc đến, kẻ khá là giản lược, Hân cũng không tò mò gì về bí mật của hân cả, cô chăm chú lắng nghe hân kể về bản thân thỉnh thoảng hỏi lại hân vài câu.

Những ký ức như ủa về, Đức nhớ lại những ngày gia đình hân còn quây quần bên nhau, khó khăn, nhưng cũng rất vui vẻ hạnh phúc. Hân nhớ ngày mẹ hân nằm trên giường bệnh, bà bị ung thư máu, và từ chối mọi biện pháp chữa trị vì không còn tiền, bà lo lắng cho mấy anh em hân, cảm hân tuyệt đối không được bán ngôi nhà để chữa bệnh cho bà, bà nói nếu hân bán đi bà sẽ không bao giờ nhìn mặt hân nữa. Hân đành phải gạt đầu đồng ý, nhìn bà ngày một yếu dần trên giường bệnh, lòng hân đau như dao cắt.

Đức nhớ có một lần, bệnh hành, bà rất đau đớn, hân yêu cầu bệnh viện tiêm thuốc giảm đau, nhưng tên khốn họ tá đó bảo phải nộp tiền trước mới cho tiêm, Đức hứa sẽ trả sau và trả đủ, dùng cả mạng sống của mình để thề nhưng tên đó chỉ cười khinh khinh không đồng ý. Rốt cuộc, cũng có một bác sĩ

khoa mổ hồi sức gần đó hảo tâm biết chuyện, trả trước cho hắn thì bà mới được tiêm thuốc giảm đau. Đức nhớ kỹ tên ông ta, hai tuần sau đó đã mang tiền đến trả đủ.

Trước lúc bà mất, bà gọi ba anh em hắn vào, dặn dò phải biết yêu thương đùm bọc lẫn nhau, khuôn mặt bà lúc đó trắng bệch không còn chút huyết sắc, người gầy đi một khoảng, giọng nói thều thào yếu ớt. Hắn lúc đó chỉ biết nắm chặt tay bà, hứa sẽ thay bà chăm sóc cho mấy đứa em, cho tụi nó được học hành nên người, sẽ không có ai ức hiếp được tụi nó. Bà mỉm cười hiền từ nhìn hắn, vuốt khế gương mặt đang nhoe nước mắt của bé Lan và thằng Hiếu rồi nhắm mắt xuôi tay. Ít nhất điều hắn nhớ được là, bà đã mỉm cười trước khi ra đi.

Một giọt nước mắt lăn trên gò má Đức, được che giấu kỹ trong bóng tối, hắn khẽ lấy tay lau đi.

“Còn cô thì sao?” Đức nhìn qua Hân hỏi

Lần này Hân cũng không chơi xấu, cô im lặng một chút lựa chọn từ ngữ rồi cất giọng kể:

“Câu chuyện của tôi buồn chán hơn anh nhiều, bố mẹ tôi từ Miền Tây lên Sài Gòn lập nghiệp, không phải rất giàu có nhưng cũng có thể nói là khá giả, tôi vốn là một cô tiểu thư được nuông chiều từ bé, không biết may vá, cũng không biết nấu ăn, làm gì cũng vụng về, mẹ thường nói với tôi rằng, như mày thì có chớ nó lấy” Cô cúi đầu nhớ lại

“Tôi chỉ có một sở thích là bắn cung, tôi là thành viên của câu lạc bộ bắn cung Sài Gòn và cũng đạt được vài giải cấp thành phố”

“Chuyện đó thì cũng không có gì đáng ngạc nhiên” Đức nhìn cô trầm nghĩ

Hân ngừng lại một chút rồi nói tiếp: “Ngày đó, tôi dẫn Khả Nhi về nhà từ cửa hàng kem gần đó, bố và cả mẹ tôi đều đã trở thành xác sống, hai người tấn công tôi từ khi tôi bước vào nhà, tôi đã .... Giết họ bằng chính đôi tay này” Cô nhìn đôi tay mình trầm giọng nói

“Tôi rất tiếc” Đức nhẹ nhàng nói. Cô kể tuy rằng rất ngắn gọn nhưng hắn có thể tượng tượng ra sự khốc liệt và dằn vặt lúc đó. Phải giết người thân của mình dù họ đã hóa thành xác sống đi nữa cũng là một trải nghiệm hết sức tàn nhẫn, hình ảnh đó sẽ ám ảnh chúng ta mãi mãi.

Hân lắc đầu, nói tiếp: “Tôi bị cắn, tôi đưa Khả Nhi vào phòng, khóa cửa lại vì sợ rằng mình cũng sẽ biến thành xác sống, nhưng không, tôi chỉ bị hôn mê một đêm, sáng hôm sau tỉnh lại thì tôi đã có cây cung này, và cũng có một số năng lực như anh đã thấy đấy”

Đức im lặng. Đây là cách để có Hồn binh hay sao, quả thực xác suất cực thấp. Tỷ lệ người thường bị zombie cắn trở thành xác sống là 99.9%, áp dụng cách này để kiểm Hồn binh thì chẳng khác nào tự sát.

Hân im lặng, hai tay khoanh trước ngực, đôi mắt nhìn về xa xăm như đang nhớ lại, như đang hồi tưởng.

“Vậy là, chuyện cô bị người khác phản bội xảy ra sau đó?” Đức mở lời

Hân gạt mình ngạc nhiên nhìn Đức, hỏi lại: “Làm sao anh biết được”

“Đoán thôi” Đức nhún vai trả lời. Thực ra cũng không khó đoán lắm, theo như lời Hân kể, cô trước đó là một người rất được gia đình bảo bọc, mọi chuyện xảy ra khá là thuận buồm xuôi gió, kinh nghiệm xã hội không nhiều, bị kịch phải ra tay giết bố mẹ cũng không thể nào làm cô trở nên cảnh giác với mọi người xung quanh như vậy được, tức là, sau đó Hân đã từng có gặp người sống sót khác, ở chung, hợp tác một thời gian và bị bán đứng, hãm hại hoặc phản bội, mới có thể rèn nên tính cảnh giác của cô như hiện giờ.

Hân chăm chú nhìn Đức rồi chợt buông ra một câu: “Thực sự có nhiều lúc tôi rất muốn đâm vào khuôn mặt thông thái của anh” Cảm giác bị một người nói chuyện như đi guốc trong bụng đúng là không phải dễ chịu

Đức gờ hai tay lên làm dấu hiệu đầu hàng. Hân dừng lại trong chốc lát, rồi thấp giọng kể tiếp:

“Sau khi trốn trong nhà một vài ngày thì cũng hết lương thực, tôi dẫn Khả Nhi đi tìm kiếm thức ăn ở xung quanh, chúng tôi đi đến một cửa hàng siêu thị nhỏ ở gần trung tâm thành phố, ở đó đã có người, gần mười người, thầy giáo dạy tiếng anh của tôi cũng ở đó, thầy giáo của tôi lúc đó đã là người thức tỉnh rồi, cũng không yếu chút nào”

“Lúc đầu, ông ta tỏ ra rất tốt với chúng tôi, đồ ăn ở đó cũng không thiếu thốn, người trốn ở đó cũng tăng lên càng lúc càng đông, chúng tôi ở đó một thời gian, trông chờ vào quân đội chính phủ đến chi viện”

“Sau đó thì đám ong biến dị bắt đầu xuất hiện, có vài người khi ra ngoài đã bị bọn chúng giết chết, tử trạng rất thê thảm, mọi thứ bắt đầu hỗn loạn, mọi người đều sợ hãi, thời gian chờ đợi càng dài, chúng tôi dần mất niềm tin vào quân đội, càng ngày càng có nhiều người chết, bọn ong biến dị cứ cách ngày lại đến khu đó, tìm được người sống thì chúng mới chịu rút đi”

“Lúc đó, thầy giáo của tôi, ông ta đã có một đám đàn em ở đó do ông ta là thủ lĩnh, bắt đầu đưa ra ý tưởng là hiến tế người sống cho đám ong, khi bọn chúng bay tới, họ sẽ ném một người ra ngoài cho đám ong đó giết chết”

“Mọi thứ càng lúc càng trở nên điên rồ, những kẻ đó giống như không còn tính người nữa, từng người, từng người bị ném ra ngoài, các cô gái bị bọn chúng thay phiên nhau chà đạp, ông ta xuất hiện an ủi tôi, muốn tôi ... bảo rằng sẽ bảo vệ hai chị em tôi nếu tôi chấp nhận ... còn nếu không ông ta sẽ ném tôi và em gái tôi ra ngoài”

“Tôi đã sợ, rất sợ, trong một giây phút, thậm chí tôi đã muốn gật đầu đồng ý” Hân xiết chặt tay nói

“Vậy tại sao, cô lại không?” Đức nhìn cô hỏi lại

Hân nhìn hấn thấp giọng nói tiếp: “Có một cô gái, là bạn cùng trường của tôi, tên là Huyền, cũng ở đó, cô ấy là hoa khôi của trường, rất xinh đẹp, cô ấy đã đồng ý với ông ta, khi ông ta chán thì ném cho đám đàn em của mình, nhưng cuối cùng thì cô ấy cũng bị ném ra ngoài, tôi đã tận mắt nhìn thấy kết cục thê thảm của cô ấy, đến giờ tôi vẫn còn nhớ rõ tiếng kêu gào thảm thiết đó”

“Tôi kéo Khả Nhi chạy ra ngoài trong đêm tối, bọn chúng bị bắt ngờ vì trước giờ chẳng ai dám chạy ra ngoài đó cả nên chúng tôi mới thoát được, đêm tối mù mịt, bọn chúng không dám đuổi theo, không có kế hoạch, không có chuẩn bị, chỉ có sợ hãi, thậm chí tôi không biết phải đi đâu, làm gì”

“Đêm đó, là may mắn đã giúp chúng tôi còn sống sót”

“Không, là dũng khí đã giúp cô còn sống sót” Đức nhìn thẳng vào mắt Hân nói

Hân im lặng trong chốc lát, nhìn lại hấn rồi nói tiếp: “Tôi bắt đầu phải học cách chiến đấu, phải học cách tự bảo vệ mình, học cách chăm sóc bản thân, kể từ đêm đó, tôi đã học được rằng, tôi chỉ có thể dựa vào chính bản thân mình”

Đức nhìn Hân, cô cũng ngừng đầu nhìn lại, hai người rơi vào trong im lặng.

Ánh trăng đã lên đến trên đỉnh đầu. Ánh sáng mờ nhạt chiếu rọi mang đến chút sinh khí cho màn đêm âm u, tĩnh mịch.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: Phân ly

Trời đã sáng. Mặt trời chiếu xuyên qua làn sương mù đỏ dày đặc đem lại ánh sáng và sinh khí cho mặt đất.

Hân mở mắt tỉnh dậy. Cơ thể đã tốt hơn nhiều, chân đã bớt đau và có thể đi lại bình thường, một phần là vì thuốc của cửa hàng M.T.C rất có công hiệu, và một phần cũng nhờ khả năng khôi phục khá tốt của cô.

Hân hơi giật mình vì mình đang gối đầu trên vai Đức, mắt hấn vẫn nhắm chặt, hơi thở đều đều, có vẻ còn đang ngủ. Cô đỏ mặt nhích đầu ra. Đêm qua, vì quá mệt, cô ngủ quên trên ghế, có vẻ vì trời hơi lạnh nên cô nhích đến người hấn lúc nào không hay. Đã quá lâu, quá lâu rồi, cô mới có một giấc ngủ ngon như vậy. Trước đây khi ngủ cô cũng chỉ nửa mơ nửa tỉnh, không dám chìm vào giấc ngủ sâu, những cơn ác mộng vẫn luôn đến tìm cô, cô thường xuyên thấy cảnh mình đang cầm con dao làm bếp dính đầy máu khi cô chém vào đầu bố, và mẹ. Đêm qua là lần đầu tiên, cô có thể yên tâm ngủ cạnh bên một người lạ, một giấc ngủ sâu không mộng mị.

Thực ra, Đức cũng đã tỉnh dậy từ lâu. Khi Hân gối đầu lên vai hấn thì hấn đã sớm biết. Trước giờ hấn vẫn luôn rất cảnh giác, từ khi lên cấp C thì hấn cũng không thấy cần thiết phải ngủ nữa, chỉ cần nhắm mắt nhập định chìm vào tu luyện hấn cũng có thể khôi phục mọi mệt mỏi tốt hơn cả giấc ngủ, hấn đang cố khôi phục lại nguồn năng lượng đã bị Huyết Tu La hút sạch.

Hân len lén nhìn Đức, nói thật tình thì hấn khá là điển trai, gương mặt góc cạnh, mũi cao, mày kiếm, cơ thể qua rèn luyện nhiều năm rất cân đối, rắn chắc, chỉ là làn da trắng nõn nà còn đẹp hơn cả cô, khiến Hân cảm thấy hơi buồn cười. “Lúc trước da hấn đâu có trắng mịn thế này đâu nhỉ?” Hân nghĩ thầm

Đức khẽ cử động đầu, rồi từ từ mở mắt ra. Hân giật mình quay sang một bên, khuôn mặt hơi đỏ.

Duỗi người, vươn vai, Đức hơi nhìn Hân một chút, rồi bước ra ngoài cửa sổ nhìn ra ngoài. Rút từ túi ra một gói thịt bò khô, Đức đưa Hân một chút, mình ăn một chút rồi bắt đầu suy tính đường về và kế hoạch vượt qua bầy ong.

Mất gần hai giờ để mò mẫm đường về trong làn sương mù. Ngôi nhà của Hân đã hiện ra trong tầm mắt.

Lúc đi hấn đã dặn dò Lan và Toàn ở lại trong nhà, toàn lực tập luyện không được lười biếng. “Hỏa cầu thuật” của Lan lúc này đã tiến bộ hơn nhiều, cô đã có thể điều khiển một lúc mười quả cầu lửa phóng tới mục tiêu, cô gọi kỹ năng này là “Bảo lửa”, uy lực rất lớn, ma lực trong người của Lan cũng tăng trưởng hơn trước, lúc này cô đã có thể phóng lên tới 50 quả cầu lửa mới cạn hết ma lực.

Toàn thì vẫn tập luyện kỹ năng chiến đấu cùng với U Minh thích khách. Giờ thì cậu đã có thể sử dụng đôi móng vuốt thuần thục hơn nhiều. U Minh thích khách sau khi giết khá nhiều xác sống ở khu chung cư cũng đã gia tăng sức mạnh hơn. Khả Nhi cũng rất hiểu chuyện, không quậy phá nghịch ngợm. Lan và Toàn thấy Đức đi đã hơn một ngày mà chưa trở về thì rất lo lắng.

Lúc Đức mở cửa bước vào, Lan kêu lên một tiếng vui mừng rồi chạy tới ôm chầm lấy hấn. Đức cảm thấy ấm áp trong lòng, xoa đầu Lan, ánh mắt nhu hòa hơn rất nhiều. Bé Nhi thấy Hân về cũng lon ton chạy lại, Hân ôm chặt Khả Nhi vào lòng, về lạnh lùng trên gương mặt cũng biến mất.

Đóng cửa nhà cẩn thận, mọi người cùng bước vào nhà, Đức lấy ra hũ một thùng mì đưa cho Hân và nói: “Cảm ơn cô”, Hân nhìn hũ rồi đưa tay nhận lấy. Hân lấy ra thêm hai bịch sữa tươi và một hộp sô cô la nữa đưa cho Khả Nhi và xoa đầu cô bé.

Xong đâu đấy, hũ gọi Lan và Toàn bước lên lầu, bắt đầu tính toán cường hóa, mua vũ khí và hoạch định kế hoạch để vượt qua bầy ong.

Hiện tại hũ đang có, tổng điểm giao dịch: 4737 điểm, 5 quyền hạn giao dịch cấp F, 5 quyền hạn giao dịch cấp E, 5 quyền hạn giao dịch cấp D và 1 quyền hạn giao dịch cấp C

Hai phiếu giảm giá 50%, một cái đối với vật phẩm cấp D và một cái với vật phẩm cấp C.

Kế hoạch lần này của hũ có thể nói là rất đơn giản, sử dụng Huyết Tu La phân thân, kéo đám ong thủ vệ đến một địa điểm chỉ định, sau đó sử dụng bom hạng nặng để tiêu diệt, cùng lúc đó thì cường công vào tổ ong và giết chết ong chúa.

Theo kết quả phân tích từ máy tính và hỏi cửa hàng tốn thêm 30 điểm giao dịch. Hình thái kết cấu bầy ong này khá tương đồng đối với cấu trúc xã hội của một dạng trùng tộc đặc thù trong kho tàng tri thức của M.T.C. Đám ong biến dị tồn tại tương tự như một phần phân thân của Ong chúa vậy, bọn chúng được liên kết với nhau theo kiểu thần kinh mạng lưới, điều khiển thông qua một thứ tương tự như sóng điện não (Trance) từ Ong chúa. Chỉ cần tiêu diệt được Ong chúa thì bầy ong cũng sẽ chết sạch. Giống như việc bây giờ giết chết Đức thì Huyết ảnh phân thân của hũ cũng chết theo vậy.

Lần này kế hoạch tập trung vào hai việc, lôi kéo càng nhiều ong thủ vệ càng tốt và phá hủy cấu trúc tổ ong để cường công vào bên trong, nên Đức tập trung vào việc mua vũ khí có sức công phá lớn.

Đầu tiên, Đức mua một loại ống phóng tên lửa đất đối không, có tổng cộng ba quả tên lửa, nguyên bộ tốn 2000 điểm, vật phẩm cấp D, Đức sử dụng luôn phiếu giảm giá cấp D, tốn 1000 điểm. Đây là vật phẩm hũ dự định sẽ cho Huyết phân thân sử dụng để dẫn dụ bầy ong ra, sức sát thương và khả năng phá hoại phải đủ lớn.

Thứ hai, hũ mua một loại bom Plasma, có sức công phá cực kỳ kinh khủng, tầm sát thương một ngàn mét, giá cả là 4000 điểm, vật phẩm cấp C, Đức cũng sử dụng luôn phiếu giảm giá cấp C, tốn 2000 điểm. Quả bom khá lớn và lắp đặt cũng rất phức tạp nên chỉ phù hợp lắp tại địa điểm cố định.

Thứ ba, Đức mua thêm một khẩu pháo, 500 điểm, chỉ có năm viên đạn, vũ khí cấp C, pháo cũng khá lớn, vật này dùng để lắp cố định tại tòa nhà mà Huyết phân thân sẽ chạy đến, chuyên sử dụng để giết ong tướng.

Ngoài ra, Đức mua cho Huyết phân thân của mình một khẩu súng máy cường lực cùng đạn được tốn thêm 300 điểm, sử dụng để bắn đám ong với số lượng lớn, một thanh phá đao được làm từ hợp kim chịu lực đặc biệt, rất sắc bén tốn thêm 50 điểm để sử dụng trong cận chiến. Hũ cần Huyết Tu La phân thân cầm cự tại đó càng lâu càng tốt để dẫn dụ đám ong vào trung tâm vụ nổ.

Ngoài ra, Đức còn mua thêm một bộ 7 quả lựu đạn lửa, 3 quả lựu đạn sương mù axit, mỗi quả 10 điểm, tổng cộng tốn thêm 100 điểm. Cho Huyết phân thân cầm theo 3 quả lựu đạn lửa, 2 quả lựu đạn sương mù axit, còn lại thì Đức sử dụng.

Còn lại 707 điểm, Đức sử dụng quyền lợi của khách hàng cấp 3, thăng cấp vũ khí: Thanh katana của hũ đổi đầu với đám ong biến dị cấp C thì hoàn toàn đã không có tác dụng gì, đa số trong bọn chúng đều có kỹ năng linh cốt chiến giáp, nên Đức nhắm vào tăng cường khả năng phá giáp và lá chắn năng lượng cho thanh kiếm.

Đức lựa chọn kiếm linh cho thanh kiếm là linh hồn một con “Lạc phong điều” bị phong ấn. Đây là linh vật thần hộ mệnh của một bộ tộc gọi là “Lạc thần tộc”, hình dáng của nó khá giống với hình ảnh chim Lạc được chạm khắc trên Trống đồng Đông Sơn trong thần thoại Việt Nam. Sau khi thăng cấp thanh kiếm bằng kiếm linh này, thanh katana cũng thay đổi hình dáng, hình ảnh con “Lạc phong điều” được chạm trở ở chuôi kiếm, thân kiếm hiện lên những phù tự đặc biệt giống như một ngôn ngữ cổ, tốn thêm 350 điểm giao dịch và một quyền hạn cấp C, đây đã là giá được ưu đãi.

Lạc Phong Kiếm: Đăng cấp hiện tại cấp C, kiếm linh: “Lạc phong điều”, giá trị sức mạnh: Ma hỏa, phong chủ chỉ ấn, gia cường sắc bén và xuyên thấu, tăng 50% khả năng xuyên giáp và lá chắn năng lượng. Huyết khê: Kết nối huyết mạch với chủ nhân sử dụng, có chức năng nhận chủ, có thể thăng cấp theo chủ nhân, tự động chữa trị nếu gặp tổn hại. Huyết Hồn: Nuốt linh hồn kẻ địch bị tiêu diệt, tự cường hóa bản thân, chuyển hóa tinh khiết năng lượng cho chủ nhân sử dụng, bổ sung năng lượng hao hụt.

Đức cầm thanh kiếm kéo một đường qua lòng bàn tay chảy máu, thanh kiếm tham lam hút sạch số máu đó, một phù ấn (Huyết khê) như ẩn như hiện nổi kết hũ và thanh kiếm, hũ có thể cảm nhận được thanh kiếm như một phần thân thể của mình. Chỉ có một điều bất tiện là, khi nâng cấp lên xong, hũ không thể thu nó vào kho chứa đồ được nữa, chỉ có thể cầm theo. Nếu sau này, Lạc Phong Kiếm thăng cấp và tương thông với hũ ở một mức độ nhất định thì lúc đó hũ có thể thu nó vào trong cơ thể để từ từ nuôi dưỡng.

Hũ mua thêm hai băng đạn lửa mỗi băng 100 điểm. Chỉ còn lại 207 điểm giao dịch, hũ để dành trong trường hợp khẩn cấp như mua thuốc chữa thương các loại hoặc đạn đặc thù.

Sau khi nói rõ tình hình đám ong biến dị và kế hoạch của mình cho Lan và Toàn nghe, hai đứa nuốt nước bọt, há hốc mồm vì kinh sợ, thực sự thực lực đàn ong biến dị này quá kinh khủng, nếu chưa tăng cấp Đức tuyệt đối không dám thực hiện kế hoạch này. Nhưng nếu đi đường vòng qua, nguy hiểm chưa chắc thấp hơn bao nhiêu, chưa kể tới chuyện lạc đường thì đám ong tướng tấn công cũng sẽ khiến hũ cực kỳ đau đầu, ở địa điểm không chuẩn bị trước, đoạn đường không biết, không có địa hình che chắn nếu gặp một bầy ong tấn công từ trên không, hũ có thể sống, nhưng Toàn và Lan thì đảm bảo chết chắc, chưa kể lần tiêu diệt con ong tướng chắc chắn đã dẫn đến cảnh giác cho con ong chúa, nó hũ đã điều thêm một số ong tuần tra truy tìm hũ ở khu vực đó. Hơn nữa, tiêu diệt được tổ ong này, hũ sẽ có được một số điểm giao dịch lớn đủ để tăng cường sức mạnh cả nhóm lên rất nhiều. Trong thế giới hiện nay, nguy hiểm rình rập ở mọi nơi, không mạnh lên tức là đã yếu đi rồi, phải không ngừng nỗ lực mới có thể nắm giữ vận mệnh của mình. Cứ liên tục né tránh nguy hiểm thì sẽ đến một ngày chúng ta không còn có khả năng đương đầu với nó nữa.

Bước xuống nhà, gặp Hân và Khả Nhi đang ngồi đó, Đức lấy thêm bốn thùng đồ ăn đã lấy sẵn từ trong kho chứa đồ đưa thêm cho cô: “Đây là tiền thuê nhà như đã hẹn trước”

Thực sự không phải như đã hẹn trước mà nhiều hơn rất nhiều, cô cũng không thắc mắc chuyện hắn lấy đồ ăn ra từ đâu mà chỉ nhìn hắn chăm chú, nhỏ giọng hỏi: “Anh chuẩn bị đi sao?”

Đức nhìn vào mắt Hân, nhẹ gật đầu: “Phải”

“Chúc anh may mắn”

“Chúc cô may mắn”

Đức quay đầu bước đi, không hề ngoảnh lại, Lan và Toàn cũng theo sau, Lan vẫy tay với bé Nhi, con bé cũng cười vẫy lại.

Nhìn bóng ba người đi xa rồi dần biến mất, Hân ôm bé Nhi trong tay, lồng ngực hơi thất lại, cô chợt có cảm giác như mình vừa mất đi một thứ gì đó rất quan trọng.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Dẫn dụ

Một thân ảnh đang ngồi trên chiếc xe máy phân khối lớn, đứng cách tổ ong biển dị không xa. Khuôn mặt không hề nhìn ra cảm xúc, đôi mắt màu đỏ rất tà dị, sau lưng đeo một thanh phá đao rất phong cách, chính là Huyết Tu La phân thân của Đức, nó nhấc lên một ống phóng tên lửa nhắm thẳng vào tổ ong.

Liên tiếp hai quả tên lửa đất trời không bắn tới tổ ong, tên lửa nhắm thẳng vào chính giữa tổ, nơi ong biển dị đang tụ tập đông nhất, sức phá hoại rất kinh khủng, lửa cháy ngập cả một khoảng không, sức nổ và lửa tiêu diệt một đám lớn, tổ ong cũng bắt đầu bốc lửa cháy rừng rực.

Liên tục những tiếng rít, và tiếng ong đập cánh vang lên nghe ù cả tai, chúng quay đầu nhìn về phía thủ phạm, hung dữ lao đến.

Người kia tiếp tục lấy thêm một quả tên lửa nữa lắp vào ống phóng, ngắm chuẩn đám ong đang lao đến bắn ra, một tiếng nổ chói chói tiếp tục vang lên, quả tên lửa nổ tung, ánh lửa rợp trời nhấn chìm đám ong đang lao tới.

Dù vậy, đám ong còn lại cũng không hề biết sợ sệt, số lượng bọn chúng vẫn rất kinh người, chúng xuyên qua màn lửa điên cuồng lao đến.

Người kia, xoay xe, nổ máy, phóng vút đi không hề chần chừ, chiếc xe lao hết tốc lực trên đường đến một địa điểm cách đó khoảng năm cây số. Đó là một tòa nhà bảy tầng, được xây dựng bằng bê tông cốt thép khá là kiên cố.

Phía sau, đàn ong đông rợp trời đuổi theo sát nút.

Huyết Tu La phóng vào tòa nhà, nhanh chóng chạy thẳng lên sân thượng nơi khẩu pháo được lắp sẵn tại đó, ngắm vào những con ong biển dị đầu đàn đang bay phía trước.

“Ầm” Một tiếng pháo nổ chói chói vang lên, con ong cấp tướng cấp C dẫn đầu bị bắn tan nát, cốt lĩnh chiến giáp không chống đỡ nổi sức phá hoại của khẩu pháo, vỡ tan trong nháy mắt.

Những tiếng nổ liên tiếp vang lên, khẩu pháo liên tục nhả đạn, lại có hai con ong tướng nổ tan xác dưới đạn pháo, nhưng tiếp sau đó, bọn chúng cũng đã tiếp cận rất gần, không kịp nhắm chuẩn, Huyết Tu La, bắn nốt hai quả pháo còn lại vào giữa đàn ong tiêu diệt một đám rồi nhảy xuống cầu thang trước khi bị đàn ong vồ tới.

Cánh cửa cầu thang lên sân thượng đóng lại, liên tục vang lên những âm thanh lộp bộp do đám ong húc vào.

Huyết Tu La chạy xuống dưới hành lang lầu sáu, những ô cửa tòa nhà khá hẹp nên chỉ có đám ong mới sinh có thể bay vào, đám ong biển dị cao cấp thì tìm cách húc vỡ cửa kính bên hông và cửa sân thượng.

Cửa cầu thang sân thượng bị phá tan, cửa kính các lầu cũng bị húc vỡ, đám ong mới sinh tràn vào từ bốn phía. Huyết Tu La ném một quả lựu đạn sương mù axit lên cầu thang lên lầu, một mảnh sương mù chết chóc tràn ra, đám ong bị ăn mòn tan chảy rơi lộp bộp như sung.

Cửa hông hành lang cũng đã bị các chú ong vật lên chặt, Huyết Tu La vác cây súng máy, lắp băng đạn dài ngoằng ngoằng của nó vào, rồi đối diện với hướng vào duy nhất từ cửa sổ chính, nơi đàn ong đang tràn vào đông nhất.

“Tạch ... tạch ... tạch” Khẩu súng máy xả đạn như trút nước, những viên đạn 32 ly, chuyên dùng để xạ kích máy bay bắn ra với sức phá hoại khủng khiếp, khẩu súng được thiết kế bắn đạn với tốc độ 3000 viên/phút. Hỏa lực dày đặc nuốt trọn đám ong biến dị đang lao vào.

Khi tiếng súng ngừng lại, xác ong đã nằm dày đặc hành lang, cửa sổ và tường bị hấn phá lung tung lỗ lổ.

Lúc này cửa hông hành lang vang lên những tiếng rung lắc mạnh, đồng chuông ngai vật bị dờ ra lộ một khoảng trống nhỏ, hơn mười con ong mới sinh to bằng đầu người lớn lao vào. Huyết Tu La rút thanh phá đao trên lưng chém rơi bọn chúng rồi quăng một quả lựu đạn sương mù axit nữa qua khe hở bức tường. Quả lựu đạn nổ tung, cách ly luôn đàn ong đang xông tới phía sau.

Lấp tiếp một băng đạn nữa vào khẩu súng máy, Huyết Tu La tiếp tục xạ kích đám ong đang chớp thời cơ tràn vào kia, tiếp tục cuộc tàn sát, đám này chủ yếu là ong mới sinh và ong biến dị cấp thấp, tiếp tục bị giết sạch trong làn đạn, sau hai đợt đạn có lẽ đám ong biến dị cũng hiểu rằng không thể đột phá bằng hướng này, số lượng bay vào thưa thớt dần.

Một số ong biến dị cấp cao, có năng lực độc ăn mòn, bắt đầu phá hủy những bức tường chắn xung quanh. Từ miệng và đuôi chúng nhả ra từng mảng độc, những bức tường bằng xi măng tan chảy vang lên những âm thanh xì xèo, mùi hóa chất cháy khó ngửi lan tỏa trong không khí. Những lỗ thủng lớn xuất hiện, đám ong biến dị cấp cao bắt đầu phá tường tràn vào bên trong.

Huyết Tu La hoàn toàn bạo lộ trong tầm mắt của đám ong độc. Con Ong tướng dẫn đầu, đôi mắt màu vàng lợt của nó nhìn vào đầy uy hiếp, linh cốt chiến giáp của nó toàn diện mở ra, băng đạn súng máy liên tục bắn vào vang lên tiếng cong, cong như va vào tấm sắt. Dù vậy, linh cốt chiến giáp của nó cũng có cực hạn, hơn hai ngàn lượt đạn liên tục xả vào, cuối cùng cũng bắn nát chiến giáp và biến nó thành một cái sàng, nhưng lúc này đám ong biến dị phía sau cũng đã tới trước mặt.

Ném quả lựu đạn lửa ra phía trước, Huyết Tu La ôm khẩu súng máy nhảy xuống cầu thang lầu bốn. Lửa trào ra tiêu diệt một mảng lớn ong, ánh lửa phụt ra cả phía sau khiến Huyết Tu La xuất nửa cũng cháy xém.

Khẩu súng máy chỉ còn lại duy nhất một băng. Huyết Tu La ôm khẩu súng máy trốn vào một căn phòng hông bên trong, tẩn chặt cửa lại. Những con ong va vào cửa nghe lộp bộp.

Cửa sổ căn phòng bị phá, một đám ong biến dị lao vào, khẩu súng máy trên tay Huyết Tu La lập tức nhả đạn, hỏa lực dày đặc tiêu diệt bất cứ con ong xấu số nào dám bay đến.

Nhưng vào lúc này, đám ong biến dị cũng đã hình thành thế bao vây. Trần và tường ngoài căn phòng vang lên những âm thanh xì xèo do bị ăn mòn, nhanh chóng bị thủng một lỗ lớn. Hai quả lựu đạn lửa cuối cùng ném ra hai lỗ thủng đó, ánh lửa bùng lên tiêu diệt một mảng lớn ong, câu giờ thêm trong chốc lát.

Đạn trong khẩu súng máy cũng đã bắn đến viên cuối cùng, ánh lửa vừa tắt, căn phòng lúc này đã lung lổ chổ, từ những khe hở, hai con ong tướng thò đầu vào, đàn ong bay vào từ tứ phía dày đặc.

Ném khẩu súng trên tay xuống, Huyết Tu La nở một nụ cười quỷ dị, bấm công tắc trên tay.

Quả bom plasma được lắp sẵn trong phòng nổ tung. Nhìn từ xa nó như một quả cầu bằng ánh sáng và lòe điện chói mắt. Nhiệt lượng khủng bố từ nó tỏa ra khiến mọi vật xung quanh bán kính 1000 mét từ nó đều nóng chảy bốc hơi. Đám ong biến dị đang bay xung quanh tòa nhà cũng bị luồng quang cầu lộng lẫy đó nuốt chửng, cặn bã cũng không chừa lại.

Lúc này, tại một tòa nhà cách tổ ong không xa. Đức đang nhắm mắt ngồi xếp bằng dưới đất, Lan và Toàn thì đang sốt ruột đứng ở hai bên. Đột ngột, hần mở mắt ra nhìn Lan và Toàn, gật đầu: “Đã đến lúc rồi”

.....

(*) Vũ khí Plasma: Plasma là thể thứ 4 của vật chất đứng sau thể rắn, thể lỏng và thể khí, được hình thành bằng cách đốt siêu nhiệt vật chất ở thể khí, hay còn có thể gọi là trạng thái ion hóa. Plasma được ion hóa hoàn toàn được gọi là “plasma nóng”, còn plasma chưa được ion hóa hoàn toàn được gọi là “plasma lạnh”. Gọi là “lạnh”, nhưng kể cả khi chỉ có 1% phân tử được ion hóa, nhiệt độ của plasma lạnh đó vẫn có thể lên đến vài nghìn độ C.

Điều đó cho các bạn thấy được, vũ khí plasma nếu có thực sẽ kinh khủng đến thế nào, nó thực sự có thể biến làm bốc hơi vật chất trong tầm sát thương ngay lập tức.

Plasma lạnh hiện tại đã có rất nhiều ứng dụng trong công nghiệp, nhưng vũ khí plasma thì vẫn nằm ngoài tầm với của trình độ khoa học hiện nay, cứ hy vọng là nó đừng xuất hiện sớm ngoài trong truyện ra nha.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Cường công

Đợt tấn công vừa rồi của Huyết Tu La đã kéo đi hơn 3/4 lực lượng thủ vệ tại tổ ong. Có tám con ong tướng, biến dị cấp C xuất lĩnh ong thủ vệ đi truy kích.

Thực tế, ban đầu lúc định ra kế hoạch, Đức cũng không thể nắm chắc được, Huyết Tu La sẽ kéo được bao nhiêu phần ong biến dị đi, nếu bọn chúng chỉ đi một ít, cử vài con ong tướng qua thì sẽ cho Huyết Tu La sử dụng pháo hạng nặng tiêu diệt luôn, rồi tiếp tục dẫn dụ, thực hiện kế hoạch tầm ăn rồi tiêu diệt từng phần. Nếu bọn chúng cử đi tầm một nửa thì vẫn sẽ phải sử dụng đến bom plasma, nhưng kế hoạch cường công bắt buộc phải gác lại. Nhưng có vẻ là hành động phá tổ của Huyết Tu La lôi kéo thù hận của chúng quá lớn, hơn nữa trước giờ chúng chưa từng gặp sự tấn công nào ở tổ, nên kéo đi hơn 3/4 lực lượng thủ vệ tại tổ ong để truy kích quyết giết được mục tiêu.

Đám ong còn lại trong tầm quan sát của Đức là:

Khoảng 5 con ong tướng biến dị cấp C, Trance +, Burst +, Rise +, năng lực: bay lượn, cắn nuốt, giao tiếp tinh thần sơ cấp, linh cốt chiến giáp, độc châm

Gần 60 mui con ong biến dị thủ vệ cấp D, trance -, burst+, rise+, năng lực: bay lượn, hút máu, truyền độc, (độc hóa – băng sương – dịch ăn mòn ...)
Năng lực khá đa dạng

Hơn 300 con ong biến dị cấp E, trance -, burst-, rise+, năng lực: bay lượn, hút máu, truyền độc, 40 điểm giao dịch

Số lượng ong cấp F và ong mới sinh chắc phải trên dưới 3000. Đây chỉ là hơn 1/3 lực lượng còn lại của tổ ong. Số lượng vẫn cực kỳ kinh người.

Tổ ong bị thủng hai lỗ lớn ở khoảng giữa, Đức để Huyết Tu La nhắm vào đó chính là vì đó là lối đi vào gần trung tâm tổ ong nhất, cũng có nhiều ong thủ vệ nhất, con ong chúa chắc chắn phải ở gần đó.

Hiện giờ bây ong thợ đang ra sức kéo lại những mảnh xương cốt vỡ vụn ra tha về để trùng tu lại tổ.

Lần này máu chốt chiến đấu nằm ở tốc độ, cần phải đột kích nhanh vào khu vực ong chúa và giết chết nó nhanh nhất có thể trước khi chúng gọi những ong tướng đang rải rác ở ngoài về chi viện.

Ba người đã lái xe chạy đến gần tổ ong, bước xuống và thu hồi lại chiếc xe, theo hiệu lệnh của Đức, Lan niệm chú vung tay: “Bảo lửa”

Mười quả cầu lửa xuất hiện trước mặt Lan phóng thẳng tới bây ong đông đúc đang sửa tổ trước mặt. Lửa bùng lên thiêu cháy nguyên một đám lớn, xác ong rơi là tả.

Đức dẫn đầu lao tới lỗ thủng ở tổ ong, sau lưng là U Minh chiến sĩ theo sát, Lan và Toàn bám sát phía sau. Lần này, nhiệm vụ chính của Lan là tiêu diệt những con ong cấp thấp, số lượng lớn, Đức sẽ tiêu diệt đám ong biến dị cao cấp và thu hút bây ong. Toàn và U Minh chiến sĩ có nhiệm vụ bảo vệ Lan khi có ong biến dị đến gần.

Phía trước đã xuất hiện một con ong tướng biến dị cấp C cản đường, nó rít lên một tiếng, cong đuôi bắn ra một loạt độc châm nhắm về hướng đám người Đức đang lao đến.

“Khiên ma pháp” Đức giơ tay lên, một lá chắn năng lượng hiện ra trước mặt, tiếng châm độc đâm vào kêu lộp bộp. Hấn giờ đã không còn như lúc trước, lá chắn năng lượng đã dư sức chống đỡ châm độc của bây ong, dù vậy cũng hao hụt đi gần một phần hai mươi năng lượng.

Dậm chân nhảy đến, Lạc phong kiếm đã xuất hiện trên tay, Đức vận sức chém xuống, cốt linh chiến giáp không thể chống nổi bị phá tan nát, thanh kiếm thuận đà chém xuống cắt luôn đầu nó thành hai nửa. Cùng cấp độ, nhưng vượt trội về vũ khí, con ong tướng biến dị từng hành hạ hấn đến chết nay không còn nhiều uy hiếp nữa. Thanh kiếm trên tay hấn khẽ run run, hấn có thể cảm nhận được sự hưng phấn của nó khi hấp thu hồn lực của con ong biến dị trước mặt.

“Yên tâm đi, lần này mày sẽ ăn no đến vỡ bụng thì thôi” Đức xiết chặt thanh kiếm trên tay khẽ nói

Thu xác con ong biến dị vào, đàn ong đã từ bốn phía bay tới rợp trời. Đức ném hai quả lựu đạn lửa lên trên không. Lan cũng sử dụng tiếp một lần bảo lửa. Lửa thực sự có sức sát thương rất lớn đối với loại ong biến dị này, những con ong mới sinh và ong biến dị cấp thấp rơi rụng như sung, nhưng đám còn lại cũng ủa tới.

Sợi dây chuyền “Lam thạch thủ hộ” trên người Lan sáng lên, một vòng chắn năng lượng tỏa ra, đám ong điên cuồng đâm vào khiến năng lượng hao hụt rất nhanh, trên người Toàn lúc này đã bao trùm một bộ chiến giáp, “Xích lang chiến giáp” toàn diện mở ra, che chắn người Toàn trước những cú đâm từ đuôi ong, móng kim loại trên tay cũng bật ra hung hăng chém nát những con ong biến dị đến gần, nhưng số lượng quá nhiều, chỉ trong giây lát chiến giáp đã dính rất nhiều vết đâm, một vài nhát thậm chí đâm xuyên qua bên trong may mắn là không sâu lắm. U Minh chiến sĩ đã sử dụng cuồng kiếm chém nát hai con ong biến dị cấp E trước mặt, kiếm trên tay liên tục đâm chém, rồi nhanh chóng rút vào trong lá chắn năng lượng của Lan, nhưng chỉ trong chớp mắt nó cũng đã dính rất nhiều nhát cần.

Số lượng nếu đã đạt đến một mức độ nhất định thì thậm chí có thể coi thường chất lượng.

Đức có vẻ là người nhẹ nhàng nhất trong đám, hấn tung hoành ngang dọc như hổ dữ giữa bây dê, thanh kiếm múa tít quanh người, biến bất cứ con ong biến dị nào đến gần thành mảnh vụn, Lạc phong kiếm sau khi được nâng cấp trở nên cực kỳ sắc bén, gần như chạm phải là đứt lìa, nếu không chém giết kịp thì “khiên ma pháp” sẽ được bật lên để che chắn cơ thể.

Kiểm thuật của hấn cũng không tệ, ngày xưa khi còn học võ với ông nội ngoài quyền cước thì hấn cũng rất thích kêu ông dạy hấn múa song tiết côn, võ

roi Bình Định và kiểm gỗ, cùng một thời gian dài chiến đấu đến nay, hắn đã rút ra được rất nhiều tâm đắc trong sử kiếm, chiêu thức chỉ truy cầu uy lực và thực dụng, tối đa hóa hiệu quả, giảm tải toàn bộ những động tác hoa mỹ dư thừa.

Chiến đấu với bảy ông này, điều tệ hại nhất là để bị bọn chúng bao vây ở nơi trống trải, mặc dù hiện tại hắn chiến đấu có vẻ thoải mái, nhưng năng lượng và thể lực cũng hao tổn rất nhiều, nếu bị bọn chúng bao vây ở đây, dùng số lượng để bào mòn từ từ thể lực của hắn, thì chết là cái chắc.

Biết rõ điều đó, Đức dẫn đầu lao vào khoảng trống của tổ ong, Lan và Toàn cũng theo sát phía sau, này giờ Lan đã sử dụng hết năm lần bảo lửa, ma lực đã cạn đến đáy, nhưng cũng nhờ đó mà đánh ra được một lỗ hổng lớn giữa bảy ông, uống vào một lọ thuốc khôi phục, Toàn và U Minh chiến sĩ kẹp sát hai bên, lao theo khoảng trống Đức tạo ra phía trước.

Hai con ông tướng biến dị cấp C lại xuất hiện chặn đường, lần này chúng không lao lên mà chỉ bay trên không bắn châm độc xuống, xung quanh nó là gần hai mươi con ông thủ vệ biến dị cấp D, và gần trăm con ông biến dị cấp F.

Một luồng khí lạnh trào tới đóng băng lại hai chân Đức do ba con ông biến dị cấp D phía trên thả xuống, cố định hắn lại giữa đường đi, tiếp theo sau là một loạt độc châm và hỏa độc phóng xuống.

Đức dậm chân xoay mạnh, băng dưới chân lập tức vỡ ra, vòng chân năng lượng được bật lên, nhưng lần này tiêu hao lớn hơn nhiều, gần nửa năng lượng trong người hắn lập tức theo gió bay đi.

Đức rút ba quả lựu đạn lửa ra ném vào đám ông trước mặt như không tiếc tiền, ánh lửa bùng lên, những con ông biến dị cấp thấp lập tức roi rụng như sung, đám ông thủ vệ thì chỉ hơi chật vật, vô cùng trên người giúp chúng thoát khỏi số phận bị nướng chín, nhưng lúc này, khẩu Desert Eagle cũng được Đức rút ra, neho mắt nhìn qua màn lửa, súng liên tục nã đạn, hắn biết rõ hai con ông tướng không thể nào dùng đạn lửa diệt được, nên chuyển nhắm vào mấy con ông thủ vệ, bọn chúng không có linh cốt chiến giáp để bảo vệ lần lượt từng con nổ tung trước làn đạn.

Tuy vậy, sức ép từ hai con ông tướng là rất lớn, bọn chúng liên tục bắn gai độc từ trên không xuống dưới, Đức chỉ có thể chật vật né tránh, khi bọn chúng bắn tên vào đám Lan và Toàn phía sau thì hắn buộc phải tiến lên chống đỡ, năng lượng hao hụt cực lớn. Bọn chúng không lao xuống cận chiến, nên thanh kiếm của hắn cũng không có đất dụng võ, những viên đạn lửa thì lại không thể nào vượt qua giáp chắn của bọn chúng nổi.

Đám ông biến dị từ phía sau cũng đã thừa cơ khép lại vòng vây, chịu quá nhiều công kích, vòng bảo hộ từ “Lam thạch thủ hộ” đã suy yếu đi rất nhiều.

Tình thế rơi vào nguy cấp.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 49: Ông chúa khủng bố

Bắn hết băng đạn lửa tiêu diệt đám ông thủ vệ, Đức thay một băng đạn mới vào khẩu súng, neho mắt nhìn kỹ hai con ông tướng cấp C, hắn nhắm kỹ bọn chúng bắn tới.

Viên đạn chạm vào linh cốt chiến giáp nổ tung ra, lần này không phải là lửa, mà là hơi lạnh như băng, ba viên đạn liên tiếp trúng vào, khiến một mảnh khí lạnh bao trùm con ông tướng, cánh của nó bị đóng băng, khiến nó không bay được nữa, rơi xuống đất. Băng đạn “Băng nguyên lực” mỗi băng 10 viên, có thể tạo ra khí lạnh tạo ra hiệu ứng đóng băng, mỗi băng tốn 100 điểm (*)

Không bỏ lỡ cơ hội, Đức nhảy lên, Lạc phong kiếm vận sức chém xuống, thanh kiếm chém vỡ linh cốt chiến giáp, cắt con ông tướng thành hai nửa.

Lộn người trên mặt đất né tránh một mảnh độc châm của con ông tướng còn lại, khẩu súng trên tay lại tiếp tục nã đạn, con ông tướng còn lại cũng chịu chung số phận.

P phía sau, vòng bảo hộ của Lan đã lung lay sắp vỡ, bắt buộc Lan phải truyền ma lực của mình vào vòng bảo hộ để duy trì, Toàn và U Minh chiến sĩ cũng phải rút vào trong vòng bảo hộ, chiến giáp trên người Toàn đã bị lũng lỗ chỗ, U Minh chiến sĩ cũng khắp người trúng thương, khói đen tỏa ra từ các vết thương trên người nó. Đức quay lại, ném liên tiếp ba quả lựu đạn lửa nữa về phía sau.

Lửa bùng lên thiêu cháy đám ông độc xung quanh, cho Lan và Toàn một khoảng trống, hai đứa lập tức theo sát chân Đức tiến lên. Dù có Đức dẫn đầu hấp dẫn đại đa số chiến lực cấp cao của bảy ông, nhưng đám còn lại số lượng cũng không ít chút nào, Toàn còn khá hơn một chút, nó từng chiến đấu trực tiếp với xác sống biến dị, Lan trước nay vẫn được Đức bảo bọc nhiều, chưa từng gặp chiến đấu khốc liệt cỡ này bao giờ, cảm giác bản thân luôn chấp chới giữa ranh sống và chết, khiến gương mặt cô bé trắng bệch vì khẩn trương và sợ hãi.

“Hóa ra, trước giờ anh Hai luôn phải đối mặt với những nguy hiểm như thế này sao?” Ý nghĩ này khiến Lan cảm thấy chua xót, con bé nhìn về thân ảnh đang tung hoành ngang dọc phía trước, ánh mắt dần trở nên kiên định.

“Mình phải mạnh mẽ hơn nữa, mình không thể kéo chân anh Hai lại được” Lan bỏ vòng chân năng lượng, hai quả cầu lửa xuất hiện trên tay, bắn về con ông biến dị thủ vệ cấp D đang lao tới từ bên trái khiến nó bốc cháy rừng rực, chết đến không thể chết hơn được nữa.

Nước thuốc phục hồi đã có tác dụng, ma lực và tinh thần lực hao hụt đã được bổ sung lại khá, Lan chăm chú quan sát chung quanh, lúc trước cô đều phóng chiếu theo bản năng sợ hãi của mình, năng lượng hao phí rất nhiều, nhưng giờ cô đã tập trung hơn, mỗi quả cầu lửa phóng ra đều có một đám ong biến dị rơi xuống.

Lan sử dụng kỹ năng chữa thương cho U Minh chiến sĩ, những vết thương trên người nó khép lại, điều khiển nó quay về che chắn phía sau. Toàn lúc này đã tiến vào trạng thái hóa sói, người to cao lên một khoảng lớn, cơ thể phồng ra đầy cơ nhục và lông lá, được che giấu sau bộ “Xích Lang chiến giáp”, miệng phát ra những tiếng gầm gừ, Toàn lao đến móng vuốt chém nát tất cả ong biến dị tới gần Lan.

Tiếp tục chém chết hai con ong tướng chặn đường, và bắn tan đám ong thủ vệ giữ cửa, Đức lao vào lỗ hồng của tổ ong. Lan và Toàn cũng theo sát phía sau. Đàn ong đuổi theo sát nút, thấy vậy, Lan niệm chú, vung tay, mười quả cầu lửa xuất hiện xoay tròn theo đường xoắn ốc lao tới giữa bầy ong nổ tung, “bão lửa” tràn ra, ánh lửa rợp trời che kín cả lối đi phía sau.

Nhân cơ hội, ba người lao vào bên trong tổ. Bên trong tổ ong khá rộng rãi, nó là một kiến trúc rỗng ruột, với lớp màng chắn ghép bằng vô số ô bát giác bên ngoài, được xây dựng bằng xương cốt và máu thịt của người chết và xác sống, những mảnh xương cốt và thịt được kết dính với nhau bằng một dịch dính màu vàng lợt tiết ra từ miệng ong thợ, phía bên trong nó tỏa ra một mùi tanh nồng nặc khiến người ta muốn ói, khung cảnh tựa như địa ngục trần gian, Lan đưa tay lên che miệng, gương mặt hơi tái.

Bên trong chỉ có lác đác từng đám ong thợ, to bằng đầu người đang bay đi bay lại, Toàn và U Minh chiến sĩ lao lên xung phong tiêu diệt bọn chúng, Lan nghỉ ngơi một chút để phục hồi ma lực và tinh thần lực, Đức thì chú ý đám ong truy kích ở phía sau, mỗi khi bọn chúng tới gần, hất lại quăng ra một quả lựu đạn lửa để chặn lại, lỗ hồng khá hẹp khiến lửa bao trùm cả một khúc đường, đám ong phía sau tạm thời không thể tiến vào được. Sau một vài lần, có vẻ như chúng đã bỏ cuộc không tiếp tục tiến vào nữa.

Ba người dần tiến vào vị trí trung tâm của tổ ong. Tại đây là một cấu trúc khá kỳ lạ, một bể máu lớn đặc sệt ở chính giữa trung tâm, với những ống dây thịt nổi ra chằng chịt tứ phía, xung quanh vắng tanh không thấy có một bóng ong biến dị nào. Những đợt bong bóng nổi lên từ chính giữa bể máu. Kỳ lạ là chúng không có mùi tanh mà có một mùi hương dạng thảo dược rất dễ chịu.

Mất phân tích biểu hiện: Huyết mật – Đề thăng huyết thống ong biến dị, tăng cường sức mạnh tinh thần, sức mạnh thể chất, giới hạn năng lượng, và khả năng sinh sản. Có tác dụng rất tốt để nuôi dưỡng và cường hóa sủng vật dạng côn trùng, 100 điểm giao dịch/ một lít. Bể máu này nhìn qua cũng phải cả ngàn lít là ít, tính ra điểm là một số điểm khổng lồ.

Đức cảnh giác nhìn ngó xung quanh không dám lơ là chút nào, đáng lẽ ra khu vực này phải là trọng địa của bầy ong mới phải, nhưng xung quanh lại vắng ngắt như tờ. Hắn ra hiệu cho Lan và Toàn dừng lại, U Minh chiến sĩ cảnh giác phía sau, Đức bước đến gần bể máu.

“Nhân loại ngu xuẩn, dám quấy rầy giấc ngủ của ta sao?”

Đúng lúc đó thì, một giọng nói trầm thấp bá đạo, đầy địch ý vang vọng trong đầu hắn, cả Lan và Toàn phía sau cũng nghe thấy. Mọi người giật nảy mình kinh ngạc.

“Ào ... ào” Từ trong bể máu một thân hình to lớn trời dậy. Đức bước lùi lại phía sau.

Một con ong, không, không thể nói là ong, nó chẳng còn đặc điểm gì giống ong nữa. Đó là một con quái vật khổng lồ, thân hình to lớn dài phải đến hơn mười mét, đôi mắt màu vàng nhạt, với tròng mắt màu đỏ máu, trên đầu có hai sợi râu dài gần hai mét tề ra hai bên, bộ hàm bén nhọn với hàm răng tua tủa, cánh sau lưng không phải là một bộ bốn cánh như cánh ong mà là hai đôi cánh thịt nhìn tương tự như dực long, sáu chân to như sáu cây cột nhà, phần đuôi cong phình to, với chóp đuôi sắc nhọn, toàn thân được bao bọc trong một bộ lân giáp sọc vàng đen cực kỳ cứng chắc.

Mất phân tích biểu hiện: Ong chúa biến dị cấp 2C, Trance +++, Burst ++, Rise ++, Sinh vật biến dị cao cấp, năng lực, bay lượn, cắn nuốt, truyền độc, dị năng tâm linh, dị năng công kích tinh thần lực, điều khiển tâm linh sơ cấp, hóa độc ăn mòn, độc châm, cường giáp cao cấp, năng lực sinh sản phân bào – 3000 điểm giao dịch

Hai mắt của nó chăm chăm nhìn vào đám người Đức, sức ép của nó mang đến như một tòa núi đè khiến Lan và Toàn chôn chân tại chỗ, người run rẩy. Đức sắc mặt trầm trọng, đứng đối diện con ong chúa, nắm tay xiết chặt Lạc phong kiếm, khẩu súng cầm trên tay trái.

Thực lực con ong chúa vượt quá sức tưởng tượng của hắn, thông thường đối với sinh vật côn trùng dạng ong chúa hoặc kiến chúa, năng lực chiến đấu của chúng không cao, chỉ là một con trùng bự béo mập, như Brain Bug trong Strarship Trooper cũng giống vậy, chúng tập trung vào phát triển khả năng sinh sản, cũng lắm chỉ có thêm một chi bộ đội hộ vệ thực lực cường hãn, nhưng nói thế nào cũng không thể cao hơn những con ong tướng bên ngoài được. Đó mới là lý do, Đức quyết tâm thực hiện lần công kích này. Con ong chúa này thật quá sức khủng bố.

“Chịu chết đi nhân loại”

Âm thanh trầm thấp đó vang vọng trong tai Đức lần nữa, cùng lúc đó một luồng lửa giống như nham thạch nóng chảy trong miệng nó phun tới nhắm thẳng về phía hắn.

.....

(*) Chi tiết xem lại tại chương 35

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 50: Tuyệt cảnh

Đức nhảy sang một bên để né tránh. Luồng nham thạch độc hỏa đỏ thẫm rụi cả một khoảng, nền tổ ong vốn là một đám xương cốt bị đốt cháy tan chảy, tiếng xèo xèo vang lên liên tục.

Phía sau, Lan đã niệm chú vung tay, bão lửa bao trùm người con ong chúa. Ánh lửa tan đi, để lộ ra thân hình cao lớn của nó.

Tin tốt là, nó không có khả năng tạo lá chắn năng lượng kiểu linh cốt chiến giáp như mấy con ong tước. Tin xấu là, nó ... không cần lá chắn năng lượng. Ngoại trừ vỏ ngoài hơi ám lửa, con ong chúa chẳng hề suy suyễn gì. Ánh mắt nó nhìn chăm chú vào Lan toát ra một mảnh hung quang.

Đức cảm thấy không ổn, đang định lao tới thì đột nhiên một âm thanh cực lớn vang dội trong đầu như tiếng chuông đồng ong ong, khiến hắn choáng váng, mắt hiện lên từng đợt trọng ảnh, ngã khụy xuống, phía bên kia Lan và Toàn còn thê thảm hơn, Toàn ôm đầu ngã ngồi trên mặt đất, thất khiếu (*) chảy máu, bất tỉnh tại chỗ, Lan còn khá hơn đôi chút nhưng cũng đã ôm đầu hét lên đau đớn, mũi không ngừng chảy máu.

“Sóng tinh thần trùng kích” Đây là kỹ năng công kích tinh thần của ong chúa, nó có một nguồn tinh thần lực cực kỳ mạnh mẽ, Lan là pháp sư chuyên tâm tu luyện tinh thần lực nên còn có chút kháng cự chứ Toàn thì không thể chống đỡ nổi. Đức vận chuyển năng lượng từ lõi Trance một vòng, cố gắng bảo vệ tâm thần, âm thanh trong đầu mới giảm đi.

Hắn lao tới chỗ Lan, rút chiếc nhẫn chứa phòng thí nghiệm trong tay con bé ra, hét lớn: “Vào trong” Lan cũng hiểu tình cảnh khẩn cấp, ở ngoài chỉ có thể làm vướng tay Đức nên đi vào, Đức quay sang thu Toàn đang nằm hôn mê trên mặt đất vào trong nhẫn, rồi đeo nó lên tay.

Cả quá trình, con ong chúa không hề ngăn cản, nó thú vị nhìn Đức, trong mắt toát ra quang mang khó hiểu.

“Ngươi quả thật có nhiều năng lực thú vị, nhân loại”

“Buông bỏ tinh thần chống cự, trở thành nô lệ của ta, ta sẽ cho ngươi được sống”

Âm thanh vang lên lần nữa trong đầu Đức khiến hắn cảm thấy tức cười, trước giờ trong các tiểu thuyết trên mạng chỉ thấy người ta đi thu phục ma thú thành súng vật, chưa thấy ma thú đi thu phục con người bao giờ. Nhưng điều đó có thể cho thấy được, con ong chúa này có trí tuệ rất cao.

“Đoàng.. đoàng ... đoàng” Đáp lại lời nó là những viên đạn liên tiếp vang lên, lần này Đức sử dụng đạn “Băng nguyên lực”, chuyên nhắm vào cánh nó, những viên đạn va vào người nó tỏa ra luồng hơi lạnh, tạo ra một tầng băng đông cứng nó lại.

Bên trong tầng băng, con ong chúa nhìn hắn lộ rõ vẻ khinh miệt, nó quấy cánh một cái, tầng băng lập tức vỡ vụn ra thành từng mảnh, rít lên một tiếng, một luồng hỏa độc trong miệng nó lại phóng vào người hắn.

Đức dậm chân nhảy lên tránh thoát, đập vào bức tường gần đó lao tới, hai tay nắm chặt Lạc phong kiếm, vận sức chém xuống đầu nó, con ong chúa xoay cánh ra đỡ, thanh kiếm kéo một đường rất ngọt, chém xuyên qua cánh xuống đầu con ong, bị lớp vỏ của nó chặn lại, dư lực không đủ để xuyên qua, chỉ vạch được một vết xước nhỏ trên đầu nó, dịch màu vàng chảy ra từ vết thương.

Cánh bị chém trúng đau đớn, con ong chúa rít lên một tiếng đầy phẫn nộ, quấy cánh còn lại đập mạnh Đức ra ngoài. Khi hắn vừa va phải bức tường thì một luồng lửa dữ dội đã bay tới.

Khiến ma pháp cấp tốc bật lên, lá chắn màu lam nhạt hình thành trước người hắn chặn luồng lửa lại, năng lượng trong người tụt như xe xuống dốc không phanh. Một âm thanh xé gió vang lên khiến hắn dứt khoát giải trừ lá chắn lộn qua một bên. Mũi gai độc từ đuôi con ong bắn tới ghim đúng vào vị trí hắn vừa đứng, độc từ chiếc gai khiến cả mảnh tường bằng xương thịt tan chảy như băng đá rơi vào chảo dầu. Nếu hắn chỉ chần chừ thêm nửa giây thì giờ này có thể đã bị ghim cứng tại đó rồi.

Nhưng ít ra có thể thấy được, con ong chúa không phải là bất khả chiến bại, Lạc phong kiếm vẫn có thể chém qua được lớp giáp của nó. Đức hít sâu một hơi vận sức chuẩn bị lao đến lần nữa.

Lúc này, chân con ong chúa chột dậm xuống bề mặt, từng luồng Huyết mật được hút vào trong người nó, chỉ trong chớp mắt vết thương trên người nó đã lập tức lành lại như chưa hề có cuộc chia ly. Vết xước nhỏ trên đầu biến mất, cánh của nó cũng lành lại ngay lập tức.

Thấy vậy, Đức rửa thềm trong bụng một tiếng, quyết đoán xoay người bỏ chạy. Nói đùa sao, khó khăn lắm mới cho nó trầy được một miếng, hút một ngụm mật đã lành lại thì còn chơi quái gì được nữa.

Phía sau lưng vang lên hai tiếng xé gió, Đức vội dậm chân nhảy lên tránh né, hai luồng độc châm phóng tới ngay chỗ chân hắn vừa đứng. Không dám chần chừ một giây, Đức ném lại một quả lựu đạn sương mù axit rồi cầm đầu chạy như điên.

Phía bên ngoài, đám ong cũng đã tràn vào đông nghịt che kín lối ra, trong đó cũng có thêm khoảng 5 con ong tước đang tuần tra, kiểm ăn bên ngoài, trở

về. Đức ném một quả lựu đạn sương mù axit về phía trước cản đường và tầm nhìn của bọn chúng rồi vùng thanh kiếm trong tay xẻ từng đường ở bức tường bên hông, nhắm một hướng khác đào ra ngoài.

Lạc phong kiếm quả thực cực kỳ sắc bén, chém vào bức tường xung quanh như đậu hủ, tốn hơn ba phút vừa phá tường vừa cầm đầu chạy, cuối cùng đã thấy ánh sáng phía trước, Đức đập vỡ một mảnh tường bằng xương cốt phía trước rồi nhảy ra ngoài. Nhân tiện quăng lại một quả lựu đạn lửa làm quả mìn cho đám ong đang bám như đĩa đói phía sau để cản đường.

Từ chỗ hấn lao ra cách mặt đất phải đến mười mét, Đức cầm thanh kiếm vào vách tường tổ ong để giảm lực rơi xuống, vừa chạm đất, hấn xoay người lộn một vòng rồi cầm cổ chạy.

Một tiếng “ầm” lớn vang lên, đỉnh của tổ ong bị phá vỡ, mảnh xương vụn bay tung tóe khắp nơi. Con ong chúa đã xuất hiện trên đỉnh tổ, nó rít một tiếng bén nhọn, đám ong biến dị phô thiên cái địa đuổi theo hấn.

Khẽ liếc qua nhìn lại phía sau, Đức thấy tê dại cả da đầu, con ong chúa, bên cạnh nó là năm con ong tướng biến dị cấp C, đám ong ở tổ lúc này bị Đức, Lan và Toàn tiêu diệt một mảng lớn giờ bổ sung thêm năm đội của mấy con ong tướng mang về nữa, số lượng ong biến dị cấp D cộng lại phải hơn trăm con, số ong cấp E thì gần ba trăm, số lượng ong mới sinh và cấp F thì phải hơn ngàn. Nơi chúng bay qua, ánh mặt trời cũng bị che đi, tối lại một khoảng trời.

Vừa tới đường cái, Đức lấy ra chiếc xe mô tô phân khối lớn trong kho chứa đồ leo lên xe điên cuồng phóng đi. Con ong chúa dẫn đầu đàn ong đuổi theo, Đức cố gắng đẩy nhanh tốc độ nhưng sao có thể nhanh hơn đám ong đang bay, khoảng cách càng lúc càng rút ngắn lại.

Con ong chúa phun ra một luồng lửa đỏ như nham thạch, đoạn đường trước mặt Đức bị tan chảy ra, nhựa đường nhào nhoét như bùn, khói đen bốc lên từng đợt mùi khó ngửi. Xe của hấn không tránh kịp, bánh xe trượt đi một đường.

Đức buông tay lái, nhảy xuống chặt vật lộn một vòng, chiếc xe trượt đi đâm vào cột điện gần đó.

Khi hấn đứng dậy thì đã thấy trước mặt là con ong chúa đang nhìn hấn, vẻ mặt rất nhân tính hóa, ánh mắt đầy giễu cợt, bên cạnh nó là hai con ong tướng cấp C, cùng một đàn ong hộ vệ cấp D.

P phía sau, là ba con ong tướng đã sà xuống đất đợi sẵn, trên không, đàn ong số lượng đông đến hàng ngàn che kín mọi lối đi.

Bốn phương tám hướng đều có ong biến dị vây quanh, Đức đã không còn lối nào có thể chạy trốn được nữa.

Hấn đã lâm vào tuyệt cảnh.

.....

(*) Thất khiếu: Miệng, hai mũi, hai tai và hai mắt.

P/s: Đồ vui có thưởng ^.^: Làm cách nào Đức có thể thoát khỏi tình trạng ngặt nghèo này?

Đoán trúng sẽ đăng thêm 1 chương bonus nha.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 51: Đi sát bên cái chết

Cách đó gần hai giờ đồng hồ

Hấn đứng trước cổng nhà, hai mắt trầm tư nhìn về nơi xa, cây cung cổ phác nằm trên tay. Cây cung dường như được làm bằng một chất liệu rất đặc biệt, không phải đồng không phải gỗ, màu nâu đất, dây cung màu bạc, thân cung có chạm khắc nhiều ký tự nhìn như một loại cổ ngữ kỳ quặc. Trước mặt là một số mũi tên đang cắm dưới đất. Mũi tên cũng khá đặc thù, không phải làm bằng kim loại cũng không phải gỗ, cả mũi tên có màu vàng tre, đầu tên màu bạch kim, sắc nhọn hình chữ V ngược, đuôi tên hai cánh, nhìn như là lông vũ.

Cô nhắm mắt, hít sâu một hơi, giương cung lắp tên, bắn về bức tường gạch men phía trước cách đó khoảng hai trăm mét. Mũi tên cắm phập vào chính giữa hoa văn viên gạch ghim sâu vào tường lủng ra một lỗ lớn. Liên tiếp ba mũi tên nữa phóng tới, mỗi mũi tên đều găm trúng chính xác vào mục tiêu.

Hấn có cảm giác sau trận chiến đấu hung hiểm vừa rồi, cơ thể cô có một số chuyển biến đáng kinh ngạc. Từ cây cung bản mệnh truyền đến cho cô một luồng sinh mệnh lực lớn, cải tạo thân thể của Hấn, cô cảm thấy mình có tốc độ nhanh hơn, sức lực mạnh hơn, mắt nhìn xa và rõ ràng hơn hấn, tai cũng có thể nghe được tiếng động cách đó vài trăm mét khi cô tập trung, năng lượng trong cơ thể trở nên dồi dào, cô có cảm giác mình đã chạm đến một giới hạn nào đó, mà chỉ cần vượt qua thì cô sẽ đạt đến một tầm cao mới.

Nhưng lúc này, tâm trí của cô lại đang hơi mất tập trung. Hình ảnh cái gã đáng ghét đó thỉnh thoảng lại hiện lên trong đầu cô. Cái gã lúc nào cũng có gương mặt lạnh tanh như mặt bàn thờ, tên khốn vô si đã nhìn thấy hết cả cơ thể của cô nhưng khi hỏi đến thì lại tỉnh bơ như không, cái tên thô lỗ, cục cằn chẳng bao giờ biết nhường tay với phụ nữ. Nhìn cô mà lúc nào hắn cũng như nhìn thấy người chết ấy.

Nói thật lòng thì Hân khá tự tin vào bản thân mình, trước giờ những chàng trai khác nhìn cô, ít nhiều cũng có cảm giác kinh diễm, thậm chí ngẩn ngơ trong giây lát, chuyện có một anh chàng lạ mặt nào đó gặp cô xin số điện thoại làm quen là thường như cơm bữa. Ấy vậy mà, cái tên khốn đó nhìn cô ánh mắt còn chả nháy lên lấy một cái, có lẽ trong mắt hắn cô và một gã đàn ông cũng chả khác nhau là mấy, mà đó cũng chẳng phải làm bộ, nhìn vào gương mặt lạnh lùng đáng ghét của hắn cô có thể cảm nhận được điều đó.

“Tôi kén chọn lắm” (*) Kén chọn cái đầu nhà anh. Hân bực bội nghĩ thầm

Lúc đó, tại sao hắn ta lại quay lại chứ. “Tôi còn cần một người dẫn đường” (**), vợ vẫn quá, lúc trở về hắn toàn đi trước dẫn đầu, thậm chí còn không thèm quay lại hỏi cô một câu. Lúc hắn bỏ cô xuống biến mất trong bụi rậm, cô đã rất thất vọng, nhưng suy nghĩ kỹ lại thì, hắn bỏ cô chạy trốn cũng chẳng phải là làm gì sai. Hắn và cô chỉ là bèo nước qua đường, không thân không thích, hắn cũng không nợ cô điều gì cả, chịu công cô chạy đi là đã có nghĩa khí, bầy ong đó quá khùng bố, chỉ mình con ong tướng dẫn đầu đã làm cô vô lực chống lại, tại sao hắn lại phải mạo hiểm quay lại vì cô.

Vì sắc đẹp của mình ư, hắn còn chả thèm nhìn cô lâu lấy một lần, khi ra đi cũng không hề quay đầu lại, hắn chữa thương cho Khả Nhi, thậm chí còn để lại cho cô và Khả Nhi ba thùng đồ ăn, đủ để hai người có thể sinh sống hơn tháng trời, thứ mà hiện giờ có thể khiến người ta chém giết nhau để giành lấy, đổi lại chỉ là để hỏi cô một vài câu hỏi.

Hắn thật khó hiểu. Hắn thông minh sắc sảo, hắn lạnh lùng, tàn nhẫn, xuống tay giết người mặt không đổi sắc. Nhưng khi hắn trở về gặp em gái hắn, ánh mắt lại rất dịu dàng, ấm áp. Hắn lạnh lùng nhưng thực ra cũng rất biết cách quan tâm người khác, hắn băng bó cho cô, cứu cô khi cô hôn mê, không hề lợi dụng cô, nấu ăn cho cô nữa.

Hóa ra, hắn cũng không phải đáng ghét như vậy.

“Hắn đã đi thật rồi sao?” Hân ngẩng đầu lên, ánh mắt xa xăm nhìn về nơi đám người Đức biến mất. Đó là hướng đi về tổ ong, hắn đang định làm gì vậy.

Một tiếng nổ lớn chột vang lên, kèm theo một luồng ánh sáng chói mắt ở phía xa, hướng Hân đang nhìn khiến cô biến sắc. Hân quay lại nhìn Khả Nhi ở phía sau, dất cô bé vào trong nhà, Hân nhìn Nhi nói:

“Chị phải đi ra ngoài một lát, em ở nhà phải ngoan đấy, đóng cửa cẩn thận, không được cho người lạ vào nhà”

Khả Nhi nín áo của Hân, cất tiếng: “Chị Hai không đi có được không, nhà có đồ ăn rồi mà, Nhi cũng khỏe lại rồi, chị đi Nhi sợ lắm”

Hân xoa đầu cô bé, dịu dàng nói: “Ng ngoan nào, chị cần phải đi”

Bé Nhi mím môi, chìa ra ngón út của mình và nói: “Chị hứa phải trở về nhé”

Hân mỉm cười, ghé tay với cô bé: “Chị hứa”

.....

Tiếng ong vỗ cánh ầm ĩ cả một khoảng đường.

Đức đang đứng đối diện con ong chúa. Gương mặt của nó rất nhân tính hóa, nó ngoa ngoắt nhìn hắn, phóng thích tinh thần uy áp. Một câu thoại ngang ngược, bá đạo, đầy kinh diễm vang lên trong đầu hắn

“Thần phục, hoặc là chết”

Đức cúi đầu, thanh kiếm hạ xuống: “Thần phục ... con *** mày” Vừa dứt lời, khiên ma pháp đã bao bọc toàn thân của Đức, tay của hắn vung lên, tám quả lựu đạn lửa văng ra bốn phía nổ tung, xung quanh ánh lửa đỏ rực phục lên.

Nhân cơ hội, Đức xoay người lao đến con ong chúa, mắt lộ hung quang, Lạc phong kiếm vận toàn lực nơi tay chém xuống đầu nó.

Con ong tướng bên cạnh và mấy con ong hộ vệ lao đến chắn đỡ, thanh kiếm chém xuống, mấy con ong hộ vệ lập tức bị chém thành hai nửa, hư ảnh cốt linh chiến giáp hiện ra trên người con ong tướng cũng bị vỡ nát, thanh kiếm thuận đà chém tới, đầu của con ong tướng bị chặt bay. Một kiếm thật kinh diễm.

Nhưng cũng chỉ đến như vậy mà thôi, con ong chúa đã an toàn lùi lại. Mấy con ong tướng còn lại ngay lập tức tập trung vào hắn, gai độc bắn tới từ bốn phía. Mấy con ong hộ vệ cũng lao về phía hắn cản xé.

Vòng bảo hộ năng lượng trên người Đức hiện lên chặn lại được mấy đoạn gai trong khoảnh khắc trước khi vỡ toang, nhưng cũng đủ để hắn lấy một hơi, nhay qua một bên né tránh.

Hắn vừa giải trừ lá chắn thì người đã dính mười mấy phát cần của đám ong hộ vệ, Đức xoay kiếm một vòng chém bay bọn ong biến dị đang bám trên người, quăng tiếp bốn quả lựu đạn lửa nữa ra xung quanh trước khi bật lên vòng bảo vệ để che chắn sức nổ.

Tranh thủ màn lửa cháy, hấn múa tít thanh kiếm chém giết những con ong ở phía trước, mở một đường máu, lao vào một hẻm nhỏ bên hông. Trên người đầy máu tươi, vết cắn và vết bị đuôi ong đâm khắp người, đếm sơ cũng phải hơn hai mươi chỗ.

Đám ong biến dị nổi đuôi đuổi theo, nhưng vì hẻm quá nhỏ, đám ong tưởng không thể theo vào được, chỉ có đám ong biến dị cấp thấp và ong hộ vệ lao vào hẻm, số còn lại bay lên phía trên, chặn đường. Khẩu Desert Eagle đã xuất hiện trên tay Đức, bên trong là băng đạn lửa, hấn quay đầu bắn về phía sau, đạn lửa có sức công phá khá mạnh, đám ong phía sau lưng lại không phải là chiến lược cấp cao, rơi rụng một đám lớn.

Thương vong bầy ong tăng nhanh khiến con ong chúa cũng cực kỳ tức giận, nó rít lên một tiếng chói tai, bay lên trên không, đám ong tưởng cũng bay theo, hỏa độc và độc châm từ trên cao phóng xuống tới tấp. Năng lượng hiện tại trong người Đức đã không đủ để chặn lại bất kỳ độc châm nào của đám ong cấp C và ong chúa nữa, chỉ có thể cố gắng hết sức mình để né tránh. Hấn như con thuyền nhỏ bập bênh giữa bão tố, nguy hiểm trùng trùng lúc nào cũng có khả năng bị đánh tan.

Lộn người ra ngoài, vừa né kịp một luồng lửa bóng rắt sau lưng. Đức đã chạy ra con đường lớn. Tiếng kêu xé gió sau lưng, hấn xoay người vùng kiếm đỡ được một mũi gai, nhưng hai mũi còn lại cũng đã đâm trúng người ghim hấn xuống đất, một mũi ở chân và một mũi ngay bụng.

Đức cắn răng rút ra hai mũi gai, máu lập tức phun ra thành vòi. Hấn vừa gượng ngồi dậy thì con ong chúa đã hạ xuống trước mắt, cặp mắt đỏ như máu nhìn chằm chằm vào hấn đầy tức giận, nó mở miệng, hấn đã nhìn thấy luồng lửa như nham thạch nóng bỏng chuẩn bị phun ra.

Khoảng cách quá gần, hấn đã không thể nào tránh né được nữa.

.....

(*) Đoạn đối thoại giữa Đức và Hấn chương 37

(**) Đoạn đối thoại ở chương 44

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: Mũi tên duyên nợ

Đứng vào lúc ngàn cân treo sợi tóc, một mũi tên bắn tới nhanh như điện chớp, tỏa ra luồng ánh sáng rực rỡ trúng vào mắt của con ong chúa. Đó là vị trí yếu nhất trên người nó, không có giáp cứng. Mũi tên xuyên vào bên trong trong mắt khiến nó đau đớn rít lên, lửa đang chuẩn bị phun ra cũng tắt ngấm.

Trên nóc tòa nhà sáu tầng gần đó, Hấn thở ra một hơi, lấp tiếp một mũi tên khác vào dây cung chuẩn bị bắn tiếp.

Hấn đã đến đây từ trước đó mười phút, cô tận mắt nhìn thấy cảnh Đức bị đàn ong truy sát. Dù rơi vào tuyệt cảnh, nhưng hấn vẫn không đầu hàng, ôm tâm thân đầy thương tích vẫy vùng giữa đàn ong mạnh hơn và đông hơn gấp trăm lần, ánh mắt luôn sừng sững nhìn về phía trước không hề sợ hãi. Hình ảnh đó khiến cô rung động mạnh trong lòng.

Nhân cơ hội, con ong chúa bị thương, Đức bật dậy, thanh Lạc Phong Kiếm bỏ mạnh xuống đầu nó. Keng một tiếng, lớp vỏ trên đầu nó bị chém ra một đường, dịch màu vàng bắn tung tóe. Con ong chúa rít lên tức giận, húc mạnh vào người Đức làm hấn bay ngược ra sau, đám ong ủa xuống chỗ hấn.

Con ong chúa bị thương nặng, một mắt bị hủy, đầu bị chém ra một đường, nhưng nó quá to lớn, sức sống cũng rất mãnh liệt, vết thương này không đủ kết liễu nó mà chỉ làm nó điên cuồng hơn. Nó rít lên một tiếng ra lệnh, lập tức có hai con ong tưởng dẫn theo một đám ong biến dị bay đến chỗ Hấn đang ẩn nấp. Mũi tên của cô đã thực sự làm nó tức giận.

Đức dùng nốt chút năng lượng ít ỏi còn lại trong Lỗi Burst, bật lên vòng bảo hộ lần cuối cùng, nắm quả lựu đạn lửa tung ra ở cự ly gần, đám ong lao tới bị đốt cháy một mảnh, nhưng vòng bảo hộ trên người hấn cũng nổ tan, hấn bị sức ép vụ nổ đẩy lùi về phía sau, nội tạng hơi bị chấn động, phun ra một ngụm máu.

Khẩu súng hiện ra trên tay, đạn lửa chuyên nhắm vào đám ong thủ vệ đông đúc ở phía trước nã đạn liên tục, ong thủ vệ không chịu nổi trước làn đạn nhưng bọn chúng quá đông đúc, mà mỗi băng đạn chỉ có 15 viên. Đức phải vừa bắn, vừa vùng kiếm chém chết bọn ong tiến tới gần, rồi lại thay đạn, bắn tiếp, số lượng bọn chúng quá áp đảo, có ong chúa chỉ huy, bọn chúng gần như là liều mạng lao vào hấn, trên người hấn liên tục hiện ra vết thương mới.

Cánh tay cầm kiếm bắt đầu run rẩy, thể lực đang dần cạn kiệt, Đức biết, hấn đã đến giới hạn của bản thân mình. Tiếp tục như vậy chỉ có một con đường chết mà thôi, phải tiếp cận giết chết con ong chúa mới có một con đường sống.

.....

Phía bên kia, hai con ong tưởng dẫn một đám ong biến dị đông hơn trăm con lao tới chỗ Hấn, khoảng cách hai bên không phải là quá xa, tốc độ bay của bọn chúng cũng cực nhanh, chớp mắt đã tới gần người cô.

Mũi tên của cô hiện giờ chưa đủ sức để hạ một con ong tướng ngay lập tức, linh cốt chiến giáp của bọn chúng quá vững chắc, chênh lệch một cấp độ, cho dù cô đã tiến bộ nhiều nhưng vẫn không thể vượt qua được, trừ khi cô vận dụng toàn bộ năng lượng trong người để bắn ra một tên tuyệt sát, nhưng như vậy cô chắc chắn sẽ không còn chiến lực, ong tướng có những hai con, cho dù giết được một con thì vẫn còn con còn lại, chưa kể hơn trăm con ong biến dị ở phía sau. Bọn chúng đang không ngừng tiếp cận, đối với một cung thủ như cô, cận chiến là khuyết điểm chí mạng, nếu để bọn chúng tới gần người, cô tuyệt đối khó có hy vọng sống sót. Tình cảnh của cô cực kỳ nguy hiểm.

Hân không ngừng giương cung lấp tên, trước khi bọn chúng đến gần cô đã hạ được hơn mười con ong thủ vệ, nhưng đám ong biến dị còn lại vẫn rất đông. Hai con ong tướng đã phóng hai luồng độc châm tới hướng về người cô.

Hân nhảy khỏi nóc nhà tránh thoát, tay chụp vào ban công lầu dưới, kéo người lên, đập tung cánh cửa sổ, chạy vào bên trong căn nhà, rồi nhanh chóng khép cửa lại.

Đây là một căn nhà chung cư sáu tầng khá kiên cố. Hân chạy vào nắp trong phòng ngủ căn hộ lầu năm, khóa cửa lại. Nhìn hé qua cửa kính, Hân thấy Đức vẫn đang nỗ lực chiến đấu, thân người đã đầy máu tươi, đám ong biến dị không ngừng lao tới chỗ hắn, con ong chúa thì nấp phía sau cùng hai con ong tướng, thỉnh thoảng chúng lại bắn gai và lửa độc về phía hắn.

Hai con ong tướng còn lại bay ngang qua căn nhà, quay lại phá tung cửa sổ, đàn ong tràn vào bên trong tìm kiếm Hân, khoảng cách chỉ còn gần trong gang tấc.

Hân hít sâu một hơi, năng lượng trong người hội tụ lại dồn vào mũi tên trên tay cô, đầu mũi tên sáng lên trong bóng tối.

.....

Lúc này, người Đức đã đầy máu tươi, vết thương lớn nhỏ chồng chất, tuy rằng chưa đến nỗi chí mạng, nhưng hắn cũng đã không cầm cự được bao lâu nữa, năng lượng trong người đã chạm tới đáy, cơ thể của hắn đã đạt tới cực hạn của thể lực, còn vùng kiếm lên được là nhờ ý chí kiên cường của hắn chống đỡ.

Đúng lúc này, Đức chợt nhảy lùi lại, bàn tay chạm vào chiếc nhẫn trên tay. Từ chiếc nhẫn, ba bóng người chợt hiện ra.

Lan, Toàn và Hiếu cùng lúc xuất hiện. Ma lực trong người đã khôi phục được kha khá, Lan niệm chú vung tay lên, mười quả cầu lửa xuất hiện ở trước mặt lao tới hình xoắn ốc vào giữa bầy ong, nổ tung thành một màn bão lửa.

Toàn lúc này đã hóa sói, kỹ năng “Thiết bì nham giáp” cũng được khởi động, nó lao vào khoảng trống giữa bầy ong, móng vuốt trên tay bật ra chém chết những con ong cản đường nhằm thẳng con ong chúa lao tới.

Thằng Hiếu lúc này trên tay của nó đeo hai mảnh thiết bị kim loại, giống như một chiếc găng tay bằng sắt, phía lòng bàn tay có một khối cầu trắng đang tụ tập năng lượng. Năng lượng giải phóng ra bắn liên tục về đám ong biến dị phía trước.

Đức nhân cơ hội thờ dốt, khẽ xoay cánh tay đã hơi tê dại, uống vào một viên bổ huyết hoàn cao cấp, được lực tan ra, hơi ẩm từ trong bụng giúp cảm giác chóng mặt vì mất máu đỡ hơn đôi chút, chân tay khôi phục một chút sức lực. Dậm chân lao đến chỗ con ong chúa.

Nhờ bão lửa, đám ong trước mặt bị chết cháy rơi xuống, tạo ra một khoảng trống, Toàn lao đến đầu tiên, đôi móng đâm tới. Hai con ong tướng lao ra chặn phía trước, đôi móng đâm vào cốt linh chiến giáp không thể xuyên qua vang lên từng tiếng coong coong, đuôi độc của nó đâm tới, “Xích lang chiến giáp” và “thiết bì nham giáp” giúp Toàn không bị xuyên thủng một lỗ qua người, nhưng cũng bị hất bay về phía sau, chất độc ăn mòn lớp giáp trên người nó một mảnh.

Cùng lúc đó, một đợt tinh thần trùng kích lần nữa phát động từ con ong chúa, Lan, Hiếu và Toàn đều ôm đầu kêu thảm, Lan chỉ kịp phát động thêm một lần bão lửa vào đàn ong biến dị dày đặc phía trước, tạo cơ hội cho Đức lao đến trước khi ôm đầu ngã gục.

Đức lúc này đã lao tới, băng đạn “Băng nguyên lực” nhắm vào hai con ong tướng phía trước cầm chân chúng lại tại đó, tranh thủ cơ hội, Đức dậm chân nhảy qua, Lạc phong kiếm nhắm vào vết thương trên đầu con ong chúa chém xuống.

Con ong chúa đập cánh bay lên không tránh thoát, một luồng hỏa độc phóng xuống chỗ hắn vừa đứng. Đức kịp thời ngã qua một bên tránh được vận mệnh bị thiêu cháy, nhưng lúc này hắn cũng đã mất đi cơ hội chém vào người con ong chúa, nó bay lơ lửng trên không nằm ngoài tầm đánh của hắn.

Phía bên kia, đám ong biến dị cũng đã tìm được Hân, bọn chúng phá cửa lao vào phòng ngủ, hai mảnh gai độc phóng tới, không còn đường tránh né, cô húc vỡ cửa sổ rơi xuống dưới, đàn ong lập tức lao theo. Độ cao rơi xuống gần bảy mét, với thực lực của cô hiện giờ, mất mạng là sẽ không nhưng gãy chân là hoàn toàn có thể, đám ong lại đã theo sát sau lưng. Mũi tên trên tay Hân phát ra ánh sáng chói mắt, trong đầu của cô chợt có hai lựa chọn, bắn chết con ong tướng đang đuổi theo phía sau hay là .....

Nhìn về phía Đức đang chiến đấu, trong phút giây sinh tử, lòng của cô chợt một mảnh bình lặng, cô đưa tên lên dây cung, kéo căng, ánh mắt nhìn thẳng về phía con ong chúa đang lơ lửng trên không, buông tay bắn ra.

Bắn xong mũi tên này, Hân cảm giác toàn thân rã rời không còn sức lực, cô ngã xuống đất, crack một tiếng, xương ống quyển đã bị gãy, cảm giác đau đớn truyền tới khiến cô trở nên thanh tỉnh, con ong tướng đã từ trên không lao xuống, hàm răng nó há ra cắn ngập vào giữa người cô.

Mũi tên xé gió lao đến, bắn trúng vào khớp cánh của con ong chúa, ánh sáng hủy diệt từ mũi tên nổ ra khiến cánh của nó biến thành một mảnh bầy nhầy, máu thịt văng tung tóe, con ong chúa rít lên đau đớn, mắt thẳng băng, nó xoay xoay rơi xuống đất.

Không bỏ lỡ cơ hội, Đức dậm chân nhảy đến bắt chắp những con ong biến dị khác đang bu vào cắn xé người hân, Lạc phong kiếm đâm mạnh vào mắt còn lại của con ong chúa, nhát chém thấu vào bên trong. Con ong chúa rít lên một tiếng, cánh còn lại của nó theo quán tính đập hân bay ra bên ngoài. Trong lúc đang ngã xuống, Đức rút ra khẩu súng thay vào một băng đạn đặc biệt, nhắm chuẩn vào khe hở ở mắt của nó bắn tới.

“Đoàng.. đoàng ... đoàng” Ba viên đạn xuyên thấu vào mắt ong chúa, ghim vào đầu nó, “hạt giống ma cây” từ viên đạn gặp máu sinh trưởng ra ngoài, những gốc cây đâm ra tua tủa phá nát óc của con ong chúa thành một mảnh bầy nhầy.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 53: Trái tim rỉ máu

Đức ngã xuống đất, toàn thân đau ê ẩm, máu vẫn đang không ngừng chảy ra từ vết thương trên người nhuộm hân thành một huyết nhân. Đầu va đập mạnh, cộng với kiệt sức khiến hân có cảm giác ong ong trong hai bên thái dương, gượng chống tay ngồi dậy.

Con ong chúa đã chết. Cánh của nó bị nổ nát ở một bên, trên mắt còn găm Lạc phong kiếm của hân và một mũi tên ghim vào ở mắt bên kia. Những cành gai từ đầu nó tua tủa mọc ra bên ngoài, dịch màu vàng văng tung tóe khắp nơi. Đây là sinh vật cường hân nhất hân gặp được từ trước đến giờ, không chỉ có sức mạnh, công kích quý dị và đa dạng, từ phun lửa, bắn gai độc tới công kích tinh thần, nó còn có trí tuệ rất cao và có một đám tiêu đệ cường hân không kém.

Nói thật tình thì lần tác chiến này là sơ sót của Đức. Thiếu thông tin dẫn đến phán đoán sai lầm về thực lực mục tiêu suýt chút nữa đã đẩy cả bọn vào con đường chết. Quá trình chiến đấu thực sự quá hung hiểm, như nhảy múa bên cạnh tử thần. Nếu không nhờ hai mũi tên đó, đặc biệt là mũi tên cuối cùng thì chắc rằng giờ này hân đã không còn đứng ở đây được nữa.

Con ong chúa chết, đám ong biến dị còn lại như trực thăng mất động cơ vù vù rụng xuống, xác của chúng che lấp cả một khoảng đường. Hiểu, Lan và Toàn đã gượng ngồi dậy, máu chảy ra từ hai tai, công kích tinh thần của nó quá kinh khủng, ba đứa vẫn còn cảm thấy đầu ong ong, mũi chảy máu, trước mặt xuất hiện từng đợt trọng ảnh. Nhưng không có vết thương nào chí mạng, ít ra so với hân thì đỡ hơn rất nhiều.

Đức rút Lạc phong kiếm ra đeo sau lưng rồi thu lại xác con ong chúa, cầm mũi tên trên mắt của nó bỏ vào kho chứa đồ rồi lập tức chạy như bay về hướng tòa nhà nơi Hân bắn tên lúc này.

Hân lúc này đang nằm trên mặt đất, hai chân đã gãy, trước bụng là một vết cắn lớn trông thấy cả nội tạng, máu đang tràn ra từ vết thương, người cô lạnh dần đi, ánh mắt một mảnh mơ hồ. Ngực của cô bị một mẩu gai độc đâm vào, nọc độc ăn mòn ra xung quanh, phổi bị lũng một lỗ khiến cô hít thở khó khăn, mỗi hơi thở là một trận tra tấn khủng khiếp.

“Mình sắp phải chết sao” Ý nghĩ đó hiện lên trong đầu cô, cái chết như đã ở rất gần, cô thấy mình như đang đứng bên cạnh một bờ vực, cánh tay tử thần đã bám chặt vào chân, chỉ một chút nữa thôi sẽ bị kéo xuống vào thâm uyên vô tận.

“Xin lỗi Khả Nhi, chị không thể giữ lời hứa với em được nữa rồi” Nước mắt tràn ra bên bờ mi, hàng loạt những hình ảnh xoay qua trong đầu cô, hình ảnh cô cầm dao giết chết bố mẹ, hình ảnh hai chị em ôm nhau sợ hãi chạy trốn trong đêm tối, hình ảnh cô đang mỉm cười ghé tay với Nhi, hình ảnh của cái tên đáng ghét kia.

“Anh đã cứu tôi một lần, lần này coi như trả hết nợ, nếu còn sống, xin hãy chăm sóc Khả Nhi giúp tôi” Cô thì thầm nói với hình ảnh cái tên đáng ghét ấy đang hiện ra trong đầu mình.

“Không, tôi sẽ không làm thế, cô hãy tự mình lo cho nó đi” Một giọng nói trầm ổn hữu lực vang lên ngay bên cạnh, khiến Hân mở choàng mắt.

Đức lúc này đã chạy đến bên cạnh Hân, hân quăng xác con ong tướng biến dị đang đè trên người cô ra, nhẹ nhàng đỡ cô dậy.

Lời nói của hân thật lạnh lùng, bất cận nhân tình, nhưng ánh mắt nhìn cô rất dịu dàng, cô nhìn thấy sự quan tâm trong mắt hân, thậm chí có một nét đau lòng khi nhìn thấy thương thế của cô.

Hân nở nụ cười thỏa mãn, cô hiểu, cô hiểu hân nói thế để làm gì. Nét đau lòng trong mắt hân làm tan chảy trái tim lạnh giá của cô. Hân khẽ vươn tay chạm vào má của hân, bàn tay cô đã dính đầy máu tươi, máu của chính mình, còn nóng hổi, máu quệt lên khuôn mặt của Đức một đường dài.

Đức không né tránh, hân dịu dàng vuốt những lọn tóc rối đang che khuôn mặt của Hân sang một bên, để đầu cô tựa trên vai. Vết thương của Hân quá nghiêm trọng, bụng bị đâm sâu vào bên trong, các nội tạng chính đã bị thương nặng, phổi trái lũng một lỗ, còn một cây gai độc cắm ở đó, chỉ cách tim tầm 3 cm, độc từ cây gai đang ăn mòn ra xung quanh, máu tươi chảy ra ướt cả đoạn đường.

“Chúng ta không còn nợ nần gì nhau nữa” Hân nhìn Đức nói, hai mắt của cô lúc này đã một mảnh mơ hồ, cô không thấy rõ khuôn mặt của hân nữa.

“Tôi đã ... đi ... đến ... cuối ... con đường ... của mình... rồi”

“Anh ... biết ... không, có lẽ là, tôi ... thích ... anh” Cái chết đã ở ngay bên cạnh, nhưng lúc này trong lòng cô một mảnh bình tĩnh, cô yên tâm rồi, có hẳn ở đây, Khả Nhi sẽ không sao hết, nhìn vào đôi mắt hẳn cô biết điều đó. Phổi trái bị thủng một lỗ, khiến cô cất giọng càng lúc càng khó khăn, giọng nói đứt quãng, cô mỉm cười nhìn hẳn nói ra điều đang hiện lên trong tâm trí, không có bất kỳ lý do gì, chỉ là cô muốn hẳn biết, còn có một người thích hẳn, dù rằng người đó sắp phải ra đi rồi.

Giữa dựa sống trong thế giới đầy tàn nhẫn này, cô đã quá mệt mỏi rồi, hẳn xuất hiện giống như chút ánh sáng ấm áp trong màn đêm tối đen thăm thẳm, cô tựa đầu trên vai hẳn. Bờ vai rất rắn chắc và cũng thật ấm áp, Hân nhắm mắt lại cảm thụ chút ấm áp ấy, cơ thể cô dần trở nên lạnh giá, cô ngã đầu qua một bên, cánh tay đặt trên má của hẳn rơi xuống chạm vào mặt đất, trút hơi thở cuối cùng.

Tiếng cánh tay của Hân chạm vào mặt đất giống như có ai đó hung hăng đâm mạnh vào bụng hẳn, đau, đau quá, cơ thể chông chênh vết thương nhưng lúc này hẳn không cảm thấy gì cả, cơn đau trong lòng quá lớn che lấp đi tất cả.

“Không ... không”

Hắn đưa tay chạm vào khuôn mặt của Hân lúc này đã trở nên lạnh giá, trái tim hẳn như bị ai đó bóp chặt. Trước giờ, Đức chưa bao giờ nghĩ rằng, lòng hẳn có thể đau đến như vậy vì một cô gái.

Cuộc sống của hẳn trước giờ có quá nhiều gánh nặng, quá nhiều trách nhiệm. Khi bố mẹ qua đời, hai đứa em trở thành mối bận tâm lớn nhất của hẳn. Để giữ lại ngôi nhà kỷ niệm của bố mẹ và lo lắng cho hai đứa học hành, hẳn phải nỗ lực, phải cố gắng mỗi ngày, quần quật làm việc không ngơi nghỉ, quá mệt mỏi, hẳn không có thời gian cũng không có tinh lực để quan tâm tới một cô gái nào khác.

Khi hai đứa em hẳn đã ổn hơn, hai đứa nó cũng rất hiểu chuyện, tự đi làm tự đi học và còn học rất giỏi, hẳn cảm thấy yên tâm. Thả lỏng được một thời gian ngắn, thì chuyện của thằng Dũng ập tới (*), hẳn đau đớn, hẳn phẫn nộ, và một gánh nặng khác bỏ lên vai của hẳn, hẳn phải báo thù cho thằng bạn thân thiết nhất của mình. Ngâm nghĩ lại, có lẽ chỉ có quãng thời gian ở trong tù, hẳn mới có thể thanh thoi không lo nghĩ.

Hân là cô gái đầu tiên, Đức có chút rung động trong lòng, không phải vì cô xinh đẹp, đối với hẳn mà nói, xinh đẹp đồng nghĩa với rắc rối, những cô gái xinh đẹp lúc nào cũng có nhiều đòi hỏi, nhõng nhẽo và khó chiều, bên trong thì trống rỗng, chỉ là những bình bông nhìn ở xa cho đẹp mắt vậy thôi chứ hẳn không có hứng thú truy cầu. Hân rung động là vì sự kiên cường của Hân, hình ảnh cô đứng một mình đối chọi với bầy ong, ánh mắt luôn nhìn thẳng về phía trước không sợ hãi, không chùn bước, không trốn tránh, khiến hẳn cảm phục.

Nhưng cũng chỉ là như vậy mà thôi, hiện giờ, điều ưu tiên hàng đầu của hẳn là trở nên mạnh mẽ hơn nữa để bảo vệ hai đứa em của mình, để có thể sinh tồn trong thế giới này, hẳn tự biết sức mình, thế giới này đã thay đổi, không phải chỉ vì hẳn có chút kỳ ngộ là đã có thể xem thường thiên hạ, nguy hiểm luôn rình rập ở mọi nơi, hẳn không thể lãng phí thời gian vào chuyện tình cảm, hẳn không đủ sức và cũng không muốn gánh thêm gánh nặng nào nữa.

Cho nên, hẳn bỏ đi, hẳn không ngoảnh đầu lại, hẳn không quyến luyến, hẳn coi Hân chỉ là một lữ khách qua đường trong cuộc đời hẳn, tuy có chút đặc biệt nhưng không cần phải hồi tiếc.

Thế rồi, cô lại đến. Vào lúc hẳn nguy cấp nhất, vào lúc hẳn đã hăm thân tuyệt cảnh, mũi tên của cô đã cứu hẳn. Nhưng không chỉ vậy, hẳn nhìn thấy, lúc Hân rơi xuống, bầy ong vẫn đang đuổi theo phía sau, cô không bắn lên trên để giải nguy cho bản thân, mà dồn hết sức lực bắn vào con ong chúa đang đánh cùng hẳn, cô đã bỏ đi cơ hội duy nhất có thể chạy trốn của mình để đổi lấy cơ hội cho hẳn sống sót.

“Tôi thích anh” Ba chữ ấy xoay xung quanh đầu hẳn, khiến lòng hẳn nhói đau, trái tim như rỉ máu.

Thi thể của Hân dần trở nên lạnh lẽo, đôi bàn tay của tử thần đã bắt được cô, kéo cô xuống vực sâu vô tận.

.....

(*) Sự kiện ở chương 0

P/s: Riêng chương này tốn của mình trọn 3 ngày, chỉnh sửa từng câu một, có thể nói nó là chương mình bỏ nhiều công sức nhất để viết.

Hy vọng mọi người cho mình cảm nhận về chương này và nhân vật Khả Hân nhé.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Em còn nợ anh

“Không ... anh sẽ không để em chết đâu” Đức nhìn Hân thì thầm

Hắn điên cuồng tra cứu danh mục vật phẩm chữa thương ở trong cửa hàng M.T.C. Các vật phẩm chữa trị trong M.T.C đều rất chất lượng, thậm chí có một số đan dược có thể phục sinh cả người chết, nhưng điểm số để mua cũng ở trên trời, như “Thần huyết phục sinh tán” (*) cấp độ S, đan dược thiên

cấp đình giai, một triệu điểm giao dịch, có thể khôi phục mọi thương thế và cứu người đã chết chưa vượt qua 24 giờ đồng hồ.

Đan dược số lượng rất nhiều, tác dụng càng là muôn hình vạn trạng, Đức tập trung vào những đan dược có thể cứu chữa người vừa mới chết do ngoại thương. Đan dược loại này có thì có, nhưng giá cả cực kỳ đắt, và cấp độ yêu cầu cũng cao, hầu như đều là cấp A trở lên. Thời gian chết càng lâu thì lại có yêu cầu càng lớn, tối đa là một ngày.

Hắn hạ thấp dần danh mục tra cứu, điểm giao dịch hiện có trong tay hắn chỉ tầm trên dưới 6000 điểm nhờ thu xác con ong chúa cùng một số xác ong biến dị trong quá trình chiến đấu, không có đan dược nào trong số điểm này có thể cứu được Hân cả. Lần trước Đức được một lần chữa thương và thanh tẩy từ quyền lợi cấp 3, cái đó cũng có thể mua tuy nhiên chỉ có thể sử dụng cho người cường hóa P.S.I và phải nằm trong danh mục tài khoản giao dịch phụ, giá vào mức 10.000 điểm và một quyền hạn cấp B, nhưng cho dù mua được đi nữa cũng không thể cứu Hân được, cô lúc này đã chết rồi.

Một loại đan dược chợt hiện ra trong danh mục khiến Đức có chút thấp thỏm, “Trọng hồn đan” cấp độ C, đan dược địa cấp sơ giai, 100.000 điểm giao dịch, tác dụng: Người phục dụng đan dược được phục hồi 80% thương thế, vết thương chí mạng sẽ được khôi phục ngay lập tức, ngoại thương phục hồi 100%, bổ sung và tăng cường nguyên lực cùng hồn lực tinh khiết cho người sử dụng, có 70% cơ hội có thể cứu được người vừa chết cách đó không lâu, tuyệt đối không thể quá năm phút.

Đây là đan dược rẻ nhất trong giới hạn mà hắn tìm thấy có thể cứu được Hân, khả năng thành công chỉ là 70% ngang ngửa với một số ca phẫu thuật ghép tủy, đây là một cơ hội, nhưng 100.000 điểm giao dịch khiến lòng hắn mát lạnh. Nếu thu thập toàn bộ số “huyết mật” trong tổ ong và xác ong biến dị còn lại sẽ đủ điểm nhưng vấn đề là thời gian, hắn không có thời gian đó. Hắn chỉ còn lại chưa đến năm phút mà thôi.

“Có thể mở hạn mức vay điểm giao dịch được không, tôi sẽ trả đủ ngay trong ngày” Đức hỏi chiếc vòng tay, cảm giác thấp thỏm.

“Không thể, cấp độ hiện tại của khách hàng không đủ để được tài trợ vay điểm” Câu trả lời máy móc lạnh lùng khiến hắn rơi vào tuyệt vọng.

Đức bật hình ảnh thu lại được từ con nhện thu hoạch mà hắn bỏ lại khi thu hoạch xác ong ở trong tổ ong và ở chiến trường bên ngoài, chỉ vào đó gần như hét lên với chiếc vòng tay, tay nắm mạnh trên mặt đất “Điểm giao dịch ở ngay đó, tôi chỉ cần ứng trước thôi, trong ngày nhất định sẽ trả lại đủ, nhất định sẽ bù lại đủ mà”

Chiếc vòng im lặng trong giây lát, những dòng tín hiệu đỏ nhấp nháy trên màn hình hiển thị của nó. Khoảng chừng nửa phút sau, chiếc vòng trên tay hắn phản hồi:

“Có đủ bằng chứng khách hàng có thể trả đủ điểm số giao dịch, mở ra tạm ứng điểm giao dịch tạm thời, 100.000 điểm giao dịch”

“Lưu ý đối với khách hàng, lãi vay trong ngày đầu tiên là 20.000 điểm giao dịch, gấp đôi lãi vay sau mỗi ngày, sau 3 ngày nếu chưa trả đủ, cường chế thu hồi toàn bộ cường hóa và vật phẩm đã giao dịch, sau 5 ngày nếu chưa trả đủ, hủy toàn bộ cấp độ khách hàng, vòng giao dịch bị thu hồi, khách hàng bị đưa vào Blacklist của M.T.C, có khả năng bị sát thủ tập đoàn truy giết”

“Khách hàng xin xác nhận lựa chọn tạm ứng điểm”

“Xác nhận” Điều kiện rất hà khắc nhưng Đức không quan tâm, điểm số mất đi có thể kiếm lại, nhưng nếu Hân không còn nữa hắn sẽ hối hận vĩnh viễn, hắn phải cứu cô bằng mọi giá.

Điểm đã được ứng trong tài khoản, tài khoản hiện tại có hơn 106.000 điểm giao dịch, Đức vội bấm vào mua vật phẩm: Đan dược “Trọng hồn đan”

Một viên đan dược màu nâu đỏ, bóng loáng mượt mà, hiện ra trên tay hắn, nếu không biết sẽ tưởng rằng nó là một viên cảm thạch chứ không phải là đan dược. Đức cẩn thận mở miệng Hân ra cho cô uống vào, đan dược vừa chạm miệng Hân đã tan ra thành một luồng chất lỏng chảy xuôi xuống.

Dược lực tỏa ra, người Hân lúc này như đang bao bọc trong một làn sương mù màu đỏ bằng linh khí, Đức rút mảnh gai đang cắm trên người cô ra, những vết thương nhanh chóng khép lại bằng tốc độ mắt thường có thể thấy được. Rất nhanh, Hân đã hoàn toàn lành lặn chỉ còn lại những vết máu trên người và trên mặt đất minh chứng cho thương thế nghiêm trọng của cô.

Dược lực của viên thuốc đã hết, làn sương linh khí cũng tan ra, cơ thể Hân đã có hơi ấm trở lại, nhưng hai mắt vẫn nhắm nghiền, chưa tỉnh lại, cô không có hơi thở, trái tim vẫn đang ngừng đập. Đức vuốt ve khuôn mặt bình thản nhưng không có sinh khí của cô, nhỏ giọng nói: “Làm ơn ... làm ơn đi mà”

Thời gian trôi qua lâu như một thế kỷ, mỗi phút trôi qua hy vọng lại càng trở nên mong manh, hắn vẫn ôm Hân trong ngực, cố gắng lắng nghe bất kỳ dấu hiệu của sự sống nào ở cô, nhưng cô vẫn nằm đó, yên lặng, mọi thứ tĩnh lặng đến mức khiến người ta tuyệt vọng.

“Khụ.. khụ” Hân đột ngột ho khan hai cái, lồng ngực vang lên nhịp đập của trái tim trầm ổn hữu lực, mồ hôi mắt còn đang mờ màng, ngo ngắc nhìn hắn. Đầu óc của cô vẫn chưa bắt kịp chuyện đang xảy ra, cô rõ ràng đã chết cơ mà, tại sao cô lại cảm thấy cơ thể nhẹ nhàng như vậy, tại sao cô không còn cảm thấy đau đớn, tại sao cô vẫn nhìn thấy hắn. Mình vẫn đang nằm trong ngực của hắn sao.

Hắn lúc này đang nhìn cô, đôi mắt dịu dàng, nở một nụ cười vui sướng, từ trước đến giờ cô chưa thấy hắn cười bao giờ, nụ cười như tỏa nắng, và thật ấm áp, nhìn kỹ thì hắn cũng điển trai đấy chứ. Cô thầm nghĩ

“Thật sự nghĩ có thể trả hết nợ dễ dàng như vậy sao?” Đức cúi đầu sát khuôn mặt Hân khẽ nói

“Chứ còn gì nữa” Cô buống bình nhìn hắn trả lời

“Không có đơn giản như vậy đâu” Đức vuốt chóp mũi của Hân, nhìn vào ánh mắt buồn bã của cô khẽ nói.

Rồi đột ngột, hân cúi đầu xuống, bất ngờ đặt lên môi Hân một nụ hôn. Cô bất ngờ mở to mắt. Hai đôi môi chạm vào nhau, khiến cô có cảm giác như điện giật. Đôi tay hân ôm cô dịu dàng như đang nâng một đồ vật bằng sứ, khẽ xiết lại.

Đôi môi hân tỉnh ranh tách mở hai cánh môi của cô, chóp lưỡi nhẹ nhàng chạm vào nhau mon men. Nụ hôn quá đôi bất ngờ khiến cô mê mẩn, ngây ngất, mắt Hân nhắm chặt lại mơ màng cảm nhận tư vị ngọt ngào. Trái tim đập thình thịch như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực. Hơi thở nam tính của hân khóa lấp người cô đầy mê hoặc.

Hân đưa tay lên ôm cổ của hân, ghì chặt, đầu óc quay cuồng trong cảm giác ngọt ngào mê mẩn.

Một lúc lâu sau, hai người mới tách ra. Nhìn vào gương mặt còn đang mơ màng của cô, Đức cúi đầu, chạm vào trán của cô, đôi mắt thâm tình, khẽ nói: “Em còn nợ anh, nợ anh cả cuộc đời này”

Hân nhìn hân, một giọt lệ chảy ra từ khóe mắt, khẽ gạt đầu, trong lòng tràn ngập hạnh phúc.

.....

(*) Đan được này từng được nhắc đến ở chương 16

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Yên bình

Đức đỡ Hân ngồi dậy, lúc này cô mới chú ý thấy, trên người Đức chỉ chút vết thương, từ chân lên đầu chỗ nào cũng có, hầu hết là vết cấn xước và châm độc đâm trúng, một vài vết bỏng trên bả vai, và tay trái, nghiêm trọng nhất là một vết đâm ở ổ bụng và đùi phải, máu đen còn đang rỉ ra từ vết thương.

Về mặt của hân vẫn thản nhiên như không, cứ như thương thế đó không phải là của hân vậy. Hân đau lòng, hai tay ôm miệng, một giọt lệ chảy xuống từ khóe mắt, lúng túng xé một mảnh vải áo, muốn băng bó lại cho hân.

Đức mỉm cười, nhìn cô đang loay hoay buộc lại vết thương cho mình, cầm lấy tay cô: “Không sao đâu”

Từ phía xa, Lan, Hiếu và Toàn đã tiến lại gần, thấy cảnh tượng này thì cũng hơi kinh ngạc. Lan chạy lại nhanh nhất, nhìn thấy vết thương chồng chất trên người hân, về mặt cô bé như muốn khóc, Lan vội vận dụng kỹ năng chữa thương, một luồng ánh sáng màu lam nhạt tỏa ra từ tay cô chiếu vào vết thương trên người của Đức.

Vết thương trên người Đức tuy nhiều nhưng không nghiêm trọng như của Hân, đa số đều không phải chí mạng, dù vậy, để phục hồi toàn bộ cũng tiêu tốn gần hết số ma lực và tinh thần lực còn lại của Lan.

Những vết thương đã lành lại toàn bộ, chỉ là quần áo của hân lúc này đã rách nát và dính đầy máu tươi. Kỹ năng chữa thương của Lan đúng là cực kỳ hữu dụng, Hiếu và Lan ôm chăm lấy Đức khóc nức nở. Toàn đứng ở bên cạnh, xoa hai vết chàm còn rướm máu trên người.

Sau đó là công việc thu dọn chiến trường, mất gần một buổi trời, Đức cùng với hai con nhện thu hoạch mới có thể thu hồi hết xác ong biến dị và Huyết mật tại tổ ong. Đây là một lần thu hoạch cực lớn, một xác ong chứa biến dị cấp 2C, 9 con ong tương biến dị cấp C, hơn 40 con ong biến dị cấp D, cùng với xác không còn nguyên vẹn mấy của mấy con ong thủ vệ, gần 300 con ong biến dị cấp E, cùng hơn 1000 ong biến dị cấp F, đám ong sơ sinh không thể bán kiếm điểm nên Đức cũng chả thu làm gì, cùng một lượng lớn Huyết mật tại tổ ong tính sơ cũng hơn 100.000 điểm giao dịch, Đức bán luôn số quyền hạn giao dịch cấp D, E và cấp F dư thừa, trừ đi điểm giao dịch đám lữ đoàn lửa, thuốc chữa thương và băng đạn lửa Đức mua lúc chiến đấu. Chiếc vòng tay hiển thị

Khách hàng: Trần Minh Đức – Khách hàng cấp 3

Quyền hạn khách hàng: Cấp C

Tổng điểm giao dịch còn lại: 153.560 điểm, 11 quyền hạn cấp C, 5 quyền hạn cấp D, 5 quyền hạn cấp E, và 5 quyền hạn cấp F.

Sau khi trừ đi số tiền đã vay từ M.T.C tài khoản chỉ còn lại: 33.560 điểm giao dịch, 11 quyền hạn cấp C, 5 quyền hạn cấp D, 5 quyền hạn cấp E, và 5 quyền hạn cấp F.

Thực tế mà nói, điểm số đạt được có thể cao hơn nhiều lắm, số lượng ong biến dị mà Huyết Tu La phân thân dẫn dụ ra không hề nhỏ, chỉ là khi bom plasma phát nổ thì cận của bọn chúng cũng không còn để bán nữa, thứ hai là lúc chiến đấu tại tổ ong, đa số bắt buộc phải sử dụng bão lửa và lựu đạn lửa, xác ong bị thiêu cháy chẳng còn lại gì, điểm số bị giảm thê thảm, nếu có thể thu toàn bộ thì có thể lên tới hơn hai, ba trăm ngàn điểm như chơi.

Thêm vào đó là phải trừ ra điểm số để cứu Hân, riêng viên đan dược “Trọng Hồn đan” đã là 100.000 điểm giao dịch, cộng thêm tiền lãi 20.000 điểm giao dịch trong khi chưa đủ một ngày, cửa hàng chơi quá hắc, một lần chém muốn đứt cổ. Hân đáng giá tới 120.000 điểm giao dịch, nói cô nợ hân cũng chẳng ngoa chút nào. Nhưng hân không hề hối hận, thậm chí có phần cảm kích cửa hàng đã cho phép sử dụng quyền lợi ứng điểm này.

Dù gì mà nói, hơn ba mươi ba ngàn điểm cũng là một điểm số không hề nhỏ, có thể tăng thực lực cả nhóm lên rất nhiều. Đức đã thấy thỏa mãn hài lòng rồi.

Sau một ngày dài mệt mỏi, mọi người kéo nhau về nhà của Hân, bé Nhi thấy cô về thì vui mừng lon ton ra đón, đưa cặp mắt tò mò nhìn về đám người Đức, không hiểu vì sao mọi người quay lại, Lan đi tới đưa cho cô bé một cây kẹo sô cô la khiến cô bé cười toe toét. Sau khi biết chuyện Hân vì cứu Đức mà suýt chết, Lan không còn ác cảm với cô nữa, cả hai nói chuyện cũng rất hòa hợp.

Đức bước vào phòng tắm, cởi bộ đồ rách nát đầy máu tươi, những dòng nước mát lạnh dội lên người tẩy đi bụi bặm và vết máu, xua đi cảm giác mệt mỏi của một ngày dài. Thay một bộ đồ thể thao mới, cảm giác thoải mái cả người, hân bước ra ngoài.

Mọi người cũng thay phiên nhau tắm rửa, nước cũng không quá thiếu thốn, đây quả là cả một mơ ước không tưởng so với những người khác lúc này, bọn họ còn đang phải tiết kiệm từng chút nước một để uống.

Để ăn mừng thắng lợi ngày hôm nay, Đức lấy ra rất nhiều đồ ăn tươi để dành trong kho chứa đồ, nấu một bữa ăn thịnh soạn, Lan xung phong nấu ăn, Hân cũng bước theo phụ một tay, Hiếu và Toàn thì phụ nhặt rau và chặt thịt.

Bữa ăn có nguyên một con gà hấp xả, một nồi thịt heo kho đậu, cá chép chiên giòn, rau sống ăn kèm và một tô canh cải nấu thịt. Đức còn lấy ra mấy chai bia để dành trong kho chứa đồ, và một lon coca mát lạnh cho bé Nhi.

Mọi người vui vẻ ăn com cười nói cùng nhau, khoảng cách cũng gần lại, không chỉ mấy chàng trai mà cả Hân và Lan cũng uống hết lon bia. Cũng một thời gian khá lâu rồi, Đức mới có thể thả lỏng thế này để thư giãn bớt thần kinh luôn đầy suy tính và căng thẳng của hân. Tạm gác lại mọi chuyện sang một bên, thư giãn một ngày vậy. Đức nhủ thầm.

Mọi người dùng com xong thì trời đã tối. Sương mù đã tan dần, ánh trăng hiện lên ở phía xa tỏa ra ánh sáng dịu nhẹ, chiếu sáng trong màn đêm yên tĩnh.

Lan đang ngồi chơi cùng bé Khả Nhi ở lầu dưới, cả hai có vẻ rất hợp nhau, Toàn cũng ngồi ở đó, đôi mắt thỉnh thoảng len lén ngắm nhìn gương mặt của Lan, khi cô nhìn qua thì nhanh chóng quay đầu đi, mặt hơi đỏ lên, giả bộ tập sử dụng đôi móng kim loại của mình.

Hiếu thì ngồi ở một góc, loay hoay lấy dụng cụ ra, say mê lắp ráp, chỉnh sửa một mớ vật thể kim loại linh kinh, dây nhợ nối ra ở khắp nơi.

Đức đang đứng trên lan can lầu hai, ánh mắt đắm chiêu nhìn về hướng xa xôi, khẽ thở ra một hơi dài.

Hân xuất hiện sau lưng hân, ánh mắt nhìn hân dịu dàng, Đức xoay người lại nắm lấy đôi bàn tay mềm mại của cô, nở một nụ cười.

“Anh đang suy nghĩ gì vậy?” Hân nhẹ nhàng hỏi

“Chỉ là suy nghĩ về con đường phải đi phía trước thôi” Đức ôm vai của Hân trả lời

“Thực sự phải trở về Bình Định sao, anh biết đấy, đó là chặng đường rất dài và nguy hiểm, cũng chưa chắc là hai bác còn có ở đó, thời gian ... đã khá lâu rồi” Hân ngả đầu lên vai Đức khẽ hỏi. Cô cũng biết nguyên nhân tại sao hân phải đi (*), hân là người đàn ông của trách nhiệm, chỉ là chặng đường đó quá khó khăn.

“Sống ở trên đời này, đôi khi có những chuyện, chúng ta phải làm, bất kể kết quả ra sao, nếu không đi thì anh không xứng đáng là bạn của nó”

“Em sẽ đi cùng anh chứ?” Đức vuốt tóc của Hân khẽ hỏi

Hân nhìn sâu vào đôi mắt sáng ngời của hân, thì thầm: “Em sẽ đi cùng anh đến tận chân trời góc biển, miễn là anh không từ bỏ em”

“Tuyệt đối sẽ không” Đức kiên định nói, đôi tay ôm chặt Hân, cúi đầu xuống hôn lên môi cô. Một nụ hôn thật sâu, ngọt ngào và mê mẩn. Hân đưa tay ôm cổ hân, níu chặt hân trong vòng tay.

Hai bóng người ôm lấy nhau trong đêm tối, màn sương đêm lạnh lẽo nhưng hai người đều tìm thấy được hơi ấm của mình ở bên nhau. Ánh trăng tròn vành vạnh tỏa ánh sáng dịu nhẹ trong màn đêm tối tăm tĩnh mịch

.....

(*) Lý do Đức muốn về Bình Định được nói đến ở chương 9.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 56: Thực lực tăng mạnh (1)

Sáng sớm, Đức đã thức dậy, loay hoay với màn hình lập thể của chiếc máy tính công nghệ cao trên tay, không ngừng tìm hiểu phân tích và tra cứu.

Đêm qua, Lan ngủ cùng Hân và bé Nhi trên lầu. Toàn và Hiếu ngủ ở phòng ngủ lầu dưới. Đức thì chìm vào nhập định, hần nhắm mắt tu luyện đồng thời khôi phục lại nguồn năng lượng trong cơ thể và giải phóng mệt mỏi.

Còn tại sao không ngủ cùng Hân, cô ấy nhìn vậy thôi chứ da mặt mọng quá. Ngồi với hần một chút thì đã trốn xuống dưới lầu chơi với bé Nhi và Lan, ba chị em lôi nhau lên trên lầu nói chuyện rôm rả cả đêm, đuổi hần xuống dưới. Hần cũng chỉ có thể lắc đầu, cười khò.

Một lát sau thì mọi người đều đã dậy, sau khi xuống nhà ăn sáng xong, Đức gọi mọi người lại, đưa ra phương án cường hóa mới để thảo luận cùng nhau.

Đức hiện tại có: 33.560 điểm giao dịch, 11 quyền hạn cấp C, 5 quyền hạn cấp D, 5 quyền hạn cấp E, và 5 quyền hạn cấp F.

Nói về bản thân của mình thì, Đức hiện tại khả năng cận chiến thì đã có Lạc phong kiểm soát sát thương như vậy đã là tạm đủ, kỹ năng khiên ma pháp cũng cực kỳ hữu dụng trong chiến đấu, nếu không có nó thì hần đã toi mạng không biết bao nhiêu lần rồi.

Tuy nhiên hần vẫn hơi yếu về tấn công tầm xa, khẩu Desert Eagle của hần có vẻ đã hơi bất lực trước những đối thủ cấp độ cao, thêm vào đó là nó cực kỳ đắt tiền, nếu phải chiến đấu cường độ cao 500 – 2000 điểm ra đi là chuyện bình thường, như lần chiến đấu với đám ong biển dị này, hần xài phải xấp xỉ 1500 điểm tiền mua đạn. Đức cường hóa cho mình một kỹ năng có thể tác chiến cường lực ở tầm xa là: Lightning Spear (Thương sấm sét) (*) - Tập trung năng lượng trên tay phóng ra một mũi thương sấm sét tiêu diệt mục tiêu, kỹ năng được gia cường lực công kích đối với sinh vật hắc ám, sinh vật bất tử, giảm sát thương với sinh vật có thuộc tính quang, hỏa và lôi điện, số lần sử dụng tùy thuộc vào cường độ năng lượng của chủ thể, đối với cường hóa P.S.I kỹ năng này tiêu hao đồng thời năng lượng từ ba lõi Trance – Burst – Rise, 4000 điểm giao dịch, kỹ năng cấp C. Đây có thể nói là một kỹ năng công kích năng lượng khá mạnh mẽ, sẽ giúp hần tiêu diệt những mục tiêu cấp cao tốt hơn nhiều.

Đến đây thì cũng phải nói thêm về ưu khuyết của cường hóa kỹ năng và cường hóa vũ khí. Cường hóa vũ khí sẽ giúp chủ thể mạnh lên ngay lập tức, nhất là vũ khí nóng dạng súng ống, sức sát thương của chúng rất tốt, và hầu như không có yêu cầu cấp độ gì với người sử dụng, từ cấp độ D trở xuống mà nói, súng ống vẫn có lực uy hiếp rất mạnh, một người cầm khẩu súng bình thường vẫn có thể giết chết được một sinh vật biến dị cấp D dễ dàng nếu cho đủ tầm bắn và khoảng cách.

Tuy nhiên khuyết điểm của nó là nó không tăng cường sức mạnh cho bản thân chủ nhân, chủ sử dụng nó vẫn yếu như cũ, thêm vào đó là nó cực kỳ tốn tiền, tại M.T.C không tồn tại khái niệm vô hạn đạn, một số loại đạn đặc biệt thậm chí giá còn mắc hơn tiền mua súng nhiều lần, bắn ra cái là mất luôn. Bù lại mà nói uy lực của chúng cũng không hề thấp chút nào. Lấy ví dụ như trận chiến vừa rồi, nếu có khả năng đặt được quả bom plasma vào tổ ong hoặc kéo toàn bộ tổ ong tới thì chỉ bùm một cái là tổ ong sẽ bị diệt sạch. Chỉ có điều, sử dụng vũ khí kiểu này là một dạng đầu tư thua lỗ nặng, điểm số bỏ ra nhiều, giết địch đã tay nhưng điểm giao dịch thu về gần như là bằng 0, cho nên tốt nhất chỉ sử dụng khi không còn con đường nào khác.

Cường hóa kỹ năng thì ngược lại, nó có yêu cầu rất cao về cấp độ người sử dụng, muốn vận dụng kỹ năng, nhất là những dạng kỹ năng tấn công nguyên tố, sẽ tiêu hao năng lượng cực kỳ lớn (Tùy theo mỗi một dạng tu hành, hoặc cường hóa mà dạng năng lượng tiêu hao khác nhau: Nguyên lực, ma lực, tinh thần lực, pháp lực ...), nhưng bù lại nó sẽ giúp người học kỹ năng trở nên mạnh hơn và chỉ tốn điểm giao dịch một lần duy nhất ngoại trừ đối với một số kỹ năng đặc biệt cần thăng cấp.

Ngoài ra thì, hần cần mua bổ sung thêm đá năng lượng cho “Nguyên lực ngũ hành trận pháp” tổng cộng là hai mươi bộ đá năng lượng, tốn thêm 2000 điểm giao dịch, đây là để cho bản thân hần sử dụng, thêm vào kỹ năng đồng nghĩa với tiêu hao năng lượng sẽ lớn hơn, hần cần nhanh chóng tốc độ tu luyện và tích lũy năng lượng của mình.

Tiếp đó hần cần nâng cấp cho Lan lên ma pháp sư cấp C, tốn 6000 điểm giao dịch và 2 quyền hạn cấp C, càng nâng cấp lên cấp cao hơn thì điểm giao dịch càng tốn kém. Ngoài ra, kỹ năng triệu hồi U Minh chiến sĩ cần tốn thêm điểm giao dịch ngoài ngạch để thăng cấp, tốn thêm 3500 điểm giao dịch và một quyền hạn cấp C.

Một luồng ánh sáng màu lam nhạt chiếu vào người Lan, cô cảm giác tinh thần lực và ma lực của mình tăng trưởng và thăng hoa khiến toàn thân thoải mái. Sau khi lên cấp xong, Lan xem xét lại bản thân mình.

Hiện tại, ma lực và tinh thần lực của cô bé dồi dào hơn trước rất nhiều, sử dụng hóa cầu thuật gần như đã không phải đếm số lần như trước nữa, bảo lửa cũng có thể gia tăng lên 20 quả cầu lửa một lúc sức phá hoại rất kinh khủng, thích hợp để tiêu diệt kẻ địch với số lượng lớn.

Kỹ năng “Thánh quang thuật” đã thăng cấp: Hiện tại ngoại trừ chữa trị các thương thế cơ bản và ngoại thương, cô đã có thể chữa trị những vết thương nghiêm trọng hơn, có thể chữa trị độc tố và chữa trị tinh thần tổn hại sơ cấp.

Kỹ năng “Triệu hồi U Minh chiến sĩ” đã thăng cấp: Hiện tại số lượng triệu hồi U Minh chiến sĩ tăng lên 03, Hủy triệu hoán có thể tái sử dụng kỹ năng sau 2 giờ đồng hồ, U Minh chiến sĩ bị tiêu diệt cần 48 giờ để tái sử dụng kỹ năng. U Minh chiến sĩ đầu tiên hiện đã thăng cấp lên cấp C, giáp trụ màu đen của nó nhìn vững chắc hơn nhiều, thanh trọng kiếm của nó còn lượn lờ một mảnh hắc khí, khi chém có thể tăng sức sát thương và khả năng ăn mòn, nó hiện giờ là đội trưởng của đội chiến sĩ U Minh. Hai U Minh chiến sĩ còn lại một cái là thương thủ, trong tay cầm một cây thương dài, một cái là trọng trang chiến sĩ, mang theo một tấm khiên lớn và một thanh trọng kiếm, cả hai đều là cấp D.

U Minh chiến sĩ cấp C (Đội trưởng): Kỹ năng bị động Nuốt hồn (Thu thập linh hồn sinh vật tiêu diệt được để tăng cường sức mạnh và cấp độ), cận chiến tinh thông, kiếm thuật tinh thông. Kỹ năng chủ động: U Minh cuồng kiếm: Tự tập năng lượng tung ra một chiêu kiếm cực mạnh, thời gian hồi kỹ năng 15 phút, Kỹ năng tăng cường: Chỉ huy, điều động các U Minh chiến sĩ khác chiến đấu và san sẻ chiến hồn từ các binh lính dưới quyền.

U Minh thương thủ cấp D: Cận chiến tinh thông, thương thuật tinh thông, kỹ năng chủ động: Giáng Long kích: Tự tập tinh hoa năng lượng trong cơ thể tung ra một thương tất sát, sau khi tung chiêu sẽ tự động hủy triệu hoán.

U Minh giáp sĩ cấp D: Cận chiến tinh thông, kiếm thuật tinh thông, Kỹ năng chủ động: U Minh thủ hộ: Tập trung toàn bộ tinh hoa sinh mạng và âm năng lượng hình thành một tấm khiên U Linh che chắn cho đồng đội và chủ nhân, thời gian duy trì phụ thuộc vào cường độ công kích, duy trì tối đa 5 phút, sau khi sử dụng sẽ tự mất mạng, cần 48 giờ mới có thể tái triệu hồi.

.....

(*) Lightning Spear với Thương sấm sét: Mọi người thấy tên nào gọi thuận hơn cho ý kiến cái nhé ^.^

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 57: Thực lực tăng mạnh (2)

Tiếp đó là thăng cấp cho Toàn, hiện tại nó đã là người sói huyết thống cấp D, thăng cấp lên cấp C, tốn thêm 2 quyền hạn cấp C và 3000 điểm giao dịch.

Kỹ năng “Thiết bị nham giáp” đã thăng cấp: Ngoài việc giúp cơ thể rắn chắc như sắt thép, nó còn có thể tạo ra một lớp cương khí mỏng bao bọc bên ngoài để bảo vệ cơ thể, ngoài ra nó cũng có tác dụng tăng cường sức mạnh công kích, khả năng cận chiến của Toàn được gia tăng hơn trước nhiều.

Bộ giáp “Xích Lang chiến giáp” của Toàn đã bị hư hại khá nhiều trong chiến đấu, mặc dù nó có thể tự chữa trị, cũng đã chữa được bảy tám phần, nhưng có vẻ nó đã bắt lực đối chiến với các quái vật cấp độ C rồi, nên Đức nâng cấp luôn bộ giáp cho nó, gia trị thêm khí linh là một con “Xích huyết Ma Lang” bị phong ấn, tốn thêm 1000 điểm giao dịch và một quyền hạn cấp C.

“Xích Lang chiến giáp”: Đẳng cấp hiện tại cấp C, khí linh: Xích Huyết Ma lang, gia trị sức mạnh: Huyết vụ, Huyết hồn, tăng cường lực phòng ngự đối với các đòn công kích vật lý, có sức chống chịu nhất định với công kích tinh thần. Khi kích hoạt sẽ có một làn sương màu đỏ máu bên ngoài bộ giáp. Lần trước, chỉ công kích tinh thần của con ong chúa đã làm Toàn gục ngay lập tức, có thêm khả năng này, sẽ giúp nó chống đỡ tốt hơn với những công kích tương tự. Bộ giáp tương thông với chủ nhân và sẽ được cộng hưởng thăng cấp từ chủ nhân.

Đối với Hân thì, Đức cũng cho cô biết một số điều về hệ thống giao dịch, nếu muốn cường hóa cho cô mà không cho cô biết là không thể. Đức mở cho Hân một tài khoản giao dịch phụ nữa, năng số tài khoản giao dịch phụ hiện tại lên là: 04/08

Hân hiện tại đã đạt cấp độ C, cô vốn đã rất gần với đột phá, “Trọng hồn đan” lại cho cô một lượng nguyên lực và hồn lực rất lớn, khiến mọi chuyện như nước chảy thành sông, bây giờ nếu cô gặp lại thì mấy con ong tướng từng truy đuổi cô không còn đường chạy nhất định bọn chúng không sống nổi quá hai mũi tên.

Mất phân tích thể hiện: Khả Hân cấp độ C, Trance ++, Burst ++, Rise +, 1000 điểm giao dịch, Vũ khí Hồn binh Ma cung, cấp độ C, giá trị giao dịch 8000 điểm. Năng lực: Linh hoạt, tinh thông vũ khí loại hình cung, tinh chuẩn cao cấp, chế tạo ma tiễn, Ma cung có thể hấp thu sinh mệnh lực của mục tiêu cường hóa bản thể và hồi phục năng lượng, kỹ năng: “Tuyệt sát tiễn” - tập trung toàn bộ năng lượng vào mũi tên, bắn ra một tên tuyệt sát, uy lực cực lớn, khi sử dụng xong cơ thể sẽ rơi vào trạng thái thoát lực.

Trước giờ, từ khi có cây Hồn Binh Ma cung, Hân đã có thể tự tạo mũi tên để bắn, các mũi tên được hình thành từ một bộ phận máu huyết và năng lượng trong cơ thể cô, mỗi ngày cô chỉ có thể tạo ra ba mũi tên là tối đa, cung tên cũng có thể được cô thu vào trong cơ thể, đặt cái giỏ tên đeo trên người chỉ là để đánh lừa thị giác người khác và bảo vệ bí mật của mình thôi.

Qua khảo sát từ M.T.C Hân cực kỳ phù hợp tu luyện nguyên lực, nếu nói về linh căn thì linh căn của cô thuộc vào hàng cao đẳng, linh căn quang hệ, đề cử từ chiếc vòng tay là một môn công pháp tu luyện: “Quang Nguyên chi ấn”

Đây là một môn công pháp tu luyện nguyên lực quang hệ cực kỳ phù hợp với Hân, có độ phù hợp lên đến 98%, nó giúp cô có một hệ thống cơ bản để tu tập, điều chỉnh và điều động năng lượng trong cơ thể, ngoài ra, tu luyện “Quang nguyên chi ấn” Còn giúp Hân có thể khắc các Quang ấn lên mũi tên, gia tăng sức mạnh công kích mà không cần cô phải vất vả truyền năng lượng vào tên như trước nữa.

Công pháp tốn 5000 điểm và một quyền hạn cấp C, sau khi Đức trao đổi với Hân thì cô quyết định học tập.

Một luồng ánh sáng nhẹ nhàng từ chiếc vòng tay chiếu vào người Hân, trong đầu cô có thêm một số tri thức kỳ lạ và cách thức vận hành nguyên lực. Hân say mê ngồi xuống nhập định vận dụng nội thị để tìm hiểu về khả năng mới của mình.

Về phần Hiếu, nó hiện tại đã là “Thuật sĩ” cấp độ E, pháp lực trong người đã có tiến bộ khá nhiều, Đức cùng Hiếu ngồi xem lại những thành quả mà nó tạo ra được trong mười mấy ngày qua, bộ giáp nó muốn chế tạo đã dần thành hình, hiện tại chỉ còn hơi trục trặc ở vấn đề lõi năng lượng vận hành, và cơ chế chuyển hóa năng lượng, nó còn muốn chế tạo thêm một ma pháp trận phòng ngự năng lượng trên bộ giáp, và trang bị thêm một số vũ khí, hồi thêm thì Hiếu cần khoảng 2700 điểm nữa để hoàn tất toàn bộ. Đức cho nó hẳn 4000 điểm giao dịch để nó tự do sử dụng, và trang bị thêm vũ khí trên giáp.

Bộ giáp có vẻ khá mạnh, Đức cũng khá trông chờ vào nó.

Đặc điểm của cường hóa chức nghiệp thuật sĩ của Hiếu là như vậy, nó vừa là chức nghiệp tốn điểm giao dịch nhất vừa là chức nghiệp có thể tiết kiệm điểm giao dịch nhất. Nghe hơi mâu thuẫn nhưng mà đúng vậy, ở giai đoạn đầu, cần đầu tư rất nhiều điểm giao dịch để có thể gia tăng tri thức của người cường hóa, mà hầu như chẳng thể nào gia tăng thực lực của người cường hóa lên chút nào cả, sau đó thông qua quá trình học tập không ngừng để tìm hiểu các quy luật vận hành của vật chất, năng lượng và cả ma thuật thì họ mới có thể chế tạo ra những vật phẩm với giá rẻ hơn nhiều so với thành phẩm tại cửa hàng.

Hiện tại, tài khoản của Đức chỉ còn lại: 5060 điểm giao dịch, 4 quyền hạn cấp C, 5 quyền hạn cấp D, 5 quyền hạn cấp E và 5 quyền hạn cấp F.

Còn một quyền lợi của khách hàng cấp 3 mà hiện tại Đức vẫn chưa sử dụng, đó là, hệ thống mua bán sủng vật. Tương ứng với mỗi tài khoản phụ đã được mở khách hàng cấp 3 sẽ được mua số lượng tương ứng. Như hiện tại thì hắn có thể mua được tối đa năm sủng vật từ cửa hàng.

Danh mục lựa chọn sủng vật cực kỳ dài và đa dạng nhiều chủng loại, các loại ma thú thiên kỳ bách quái, vong linh sinh vật, thần thú...

Sủng vật cũng không giới hạn trong các loại thú, một số tộc giống với nhân loại cũng được phân loại trong nhóm sủng vật có thể giao dịch: Các chiến sĩ máy Cyborg, tộc Elf, tộc người lùn, bán thú nhân, tinh linh tộc, nguyên tố nhân ... cũng có, mỹ nữ trong đó cũng không ít.

Thậm chí một số sinh vật chỉ có trong truyền thuyết như: rồng, phượng hoàng, kỳ lân, độc giác thú, chó ba đầu ... đều có. Muốn làm kỳ sỹ rồng cũng có thể, chỉ có điều con rồng cấp thấp nhất cũng đã là cấp B, giá cũng phải từ 50.000 điểm trở lên là ít.

Lựa chọn quá nhiều khiến Đức nhất thời cũng rất phân vân. Không chỉ chủng loại sủng vật đa dạng mà tác dụng của chúng cũng rất khác nhau. Suy đi tính lại, hắn cảm thấy rằng trong trận chiến vừa rồi có một điểm đó là, hắn không có khả năng phi hành, khi chiến đấu với các loại sinh vật biến dị biết bay thì sẽ rất bất lợi.

Khi bọn chúng bay lên không thì coi như khỏi đánh, trừ khi vận dụng kỹ năng công kích từ xa, nhưng nếu chúng bay lên cao ngoài tầm đánh thì coi như xong, hơn nữa nếu chúng đuổi theo cũng rất khó thoát, hoàn toàn mất đi thế chủ động.

Do đó, Đức lựa chọn mua một loại phi hành thú, yêu cầu chỉ có hai, tốc độ bay phải nhanh, có thể chở thêm người, thứ hai là có chút năng lực tự phòng vệ, không cần đòi hỏi chúng phải có thêm kỹ năng công kích.

Phù hợp nhất đối với yêu cầu này là: Một loại quái thú hình ngựa có cánh tương tự như Pegasus trong thần thoại Hy Lạp – Toàn thân nó màu trắng muốt, có đôi cánh như đại bàng, chỉ khác là ở trên đầu nó có một hạch nhỏ, như một viên ngọc thạch màu xanh dương, “Thủy mạc thần mã” – Loại sinh vật đặc thù sinh sống tại thần sơn của bộ tộc Aristig, được bán cho M.T.C từ Trader số hiệu 1211PNKS chi nhánh thiên hà số LLC2512, sinh vật cấp độ C, trance+, burst+, rise+, năng lực: Linh hoạt, sở trường bay lượn, cộng hưởng tâm linh, thủy mạc kết giới, giá trị: 4000 điểm giao dịch. Hấp thu thủy nguyên lực làm thức ăn, không giới hạn cấp độ tăng trưởng, cấp độ trưởng thành tối đa cấp A. Đánh giá thêm: Sinh vật hiền lành, thích hợp làm tọa kỵ, có thể kết nối tâm linh với chủ nhân, là sinh vật có trí thông minh cao, cực kỳ trung thành. Chủ nhân bắt buộc phải có cấp độ bằng hoặc cao hơn mới có thể ký kết phù ấn nhận chủ.

Đức lựa chọn giao dịch. Một con ngựa trắng muốt hiện ra trong ánh mắt mọi người, đôi cánh như cánh chim khê vung vẩy hai bên, mấy cô gái nhìn nó trầm trồ xuýt xoa. Đức đưa tay lên viên hạch nhân trên đầu nó, nhắm mắt lại làm theo hướng dẫn từ chiếc vòng tay. Năng lượng từ lõi Trance trong người hắn được rút ra như hòa hợp lại với con “thủy mạc thần mã” trước mặt hình thành một phù ấn tinh thần trong đầu nó, hắn có thể cảm nhận được tâm linh của con ngựa trước mặt.

Từ phía nó truyền đến tín hiệu hữu hảo đến Đức, cảm giác thân thiết và dựa dẫm, nó cúi đầu dụi vào tay hắn, bờm nó trắng tinh mềm mượt như nhung.

“Tao sẽ đặt tên mày là Tiểu Dương vậy” Con ngựa hưng phấn hí lên một tiếng, lè lưỡi liếm vào khuôn mặt hắn.

Đức mỉm cười hài lòng, con ngựa này không chỉ có khả năng bay lượn mà nó còn có thể tạo ra thủy mạc kết giới để chống cự lại công kích của kẻ địch nữa, quả là một tọa kỵ trời sinh, hình dáng của nó cũng thật được người ưa thích.

Mua sủng vật xong thì bắt buộc Đức phải mua thêm vật dụng kèm theo, đó là một sản phẩm không gian dùng để cho vật nuôi trú ngụ. Nếu để nó long nhong ở ngoài thì sẽ dẫn đến rất nhiều phiền toái không cần thiết. Tốn thêm 1000 điểm giao dịch, Đức mua một chiếc nhẫn không gian, chiếc nhẫn có dáng vẻ khá cổ phác, trên nhẫn có đính một viên ngọc nhỏ màu xanh, không phân biệt cấp độ, sản phẩm luyện kim ma pháp của các ma pháp sư tại bộ tộc Aristig, chuyên dùng để nuôi dưỡng “Thủy mạc thần mã”, bên trong nhẫn là không gian rộng rãi nuôi thả bảo mã, ngoài ra nó còn gắn trên đó một ma pháp trận thu hút thủy nguyên lực tạo một môi trường thuận lợi cho nó phát triển. Một chiếc nhẫn chỉ giới hạn cho một sủng vật duy nhất.

Đến giờ thì tài khoản của Đức chỉ còn lại vền vền: 60 điểm giao dịch, 3 quyền hạn cấp C, 5 quyền hạn cấp D, 5 quyền hạn cấp E và 5 quyền hạn cấp F.

Ngân điểm tiêu xài cuối cùng cũng hết, nhưng rất đáng giá.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 58: Mưa

Mưa.

Mưa rả rích đêm ngày, nó không cuồng phong bạo vũ nhưng cũng rất nặng hạt, đường xá trở nên lầy lội, phía trước cũng là một mảnh mờ mịt. Từng đợt gió mạnh thổi qua làm những hàng cây hai bên đường nghiêng ngả. Bầu trời màu đỏ càn khiến cho sắc trời trở nên u ám. Thi thoảng, xa xa những tia chớp rạch phá chân trời, tiếng sấm ì ùng vọng lại.

Đã mưa hơn ba ngày nhưng nó vẫn chưa có dấu hiệu gì là có vẻ gì là sẽ ngừng lại trong thời gian tới.

Một chiếc xe ô tô Ford chậm chậm lăn bánh chạy trên đường trong làn mưa mù mịt. Đức ngồi trước tay lái, Hân đang ngồi cạnh hắn ở ghế trước, cô đang cầm một mũi tên trên tay, nhắm mắt tập trung khắc quang ấn trên mũi tên, Khả Nhi đã ngủ ngon lành ở chiếc giường nhỏ phía sau, Lan đang nhắm mắt tập trung minh tướng. Toàn cũng ngồi bên cạnh. Hiểu thì lại vào phòng thí nghiệm để nghiên cứu hoàn thành nốt bộ giáp của mình.

Đường ngập nước, lầy lội rất khó đi, Đức chỉ có thể cho xe đi chậm chậm tránh ỏ gà và chú ý vật chắn đường phía trước mất rất nhiều thời gian. Hiện tại nhóm của Đức đã đi qua Thành Phố Thủ Dầu Một Bình Dương, vượt qua Thị Xã Tân Xuyên vào đường DT742, đoạn đường rất dài, chướng ngại vật nhiều và có nhiều chỗ bị hư hại nặng.

Hạt giống tiến hóa đã mang lại quá nhiều thay đổi cho trái đất, thời tiết cũng là một trong số đó. Hiện tại đáng lẽ đang là mùa nắng mới phải.

Đoạn đường phía trước bị xác xe lèn chặt. Đức mở cửa xe bước ra ngoài, gió tay ngăn Hân đang muốn theo xuống cùng hắn, đi tới dọn đồng xe đang ngổn ngang trước mặt, quanh người hắn có một lá chắn mỏng manh, nước mưa không thể đi qua. Đây là một tác dụng khá thú vị của “khiên ma pháp”, Đức có thể điều khiển nó hình thành một lớp rất mỏng bao bọc xung quanh người có thể ngăn cản nước mưa hay bụi bặm, rất tiện lợi.

Mất gần hai mươi phút để quãng hết đám xe trên đường qua hai bên dọn một khoảng trống trải cho xe đi, Đức vừa định bước lên xe thì một đoạn thông tin hiện ra trên mắt phân tích khiến hắn hơi nghi hoặc nhìn vào bụi cây bên đường.

Đoạn thông tin hiện ra rất nhanh và biến mất cũng rất nhanh, hắn thậm chí chưa kịp xem rõ đó là gì cả. Ánh mắt cảnh giác nhìn về bụi cây phía trước, Đức chậm chậm tiến lại gần.

Bụi cây trông trơn, xung quanh cũng chẳng có gì, hắn còn cẩn thận nhìn lên hai gốc cây lớn bên cạnh nhưng không có sinh vật sống hay thứ gì khác lạ cả. Chắc lười nghỉ hoặc, hắn vừa định quay lại xe thì ... “Soạt” một tiếng, phía dưới, một cái miệng đen kịt đầy răng lởm chởm lao lên từ dưới lòng đất cắn vào chân hắn.

Đức theo phản xạ nhảy người lên phía trước tránh thoát, cái miệng đớp hụt vào không khí đánh tách một cái. Xoay người quay lại, lúc này hắn mới có thể quan sát được sinh vật kỳ lạ trước mặt.

Mắt phân tích hiển thị: Giun đất biến dị, cấp độ E, trance -, burst -, rise ++, năng lực: Cẩn nuốt, ẩn nấp, đào đất, sở trường: săn mồi, tấn công bất ngờ – 40 điểm giao dịch. Hình dạng của nó y hệt một con giun đất, chỉ có điều kích cỡ nhìn như một con trăn lớn, đầu không có mắt chỉ có một hàm răng hình tròn như một cái lỗ lớn trên người, bên trong tua tủa những cái răng sắc nhọn.

Đức vung tay đánh tới, “phá quyền” vụn vào cánh tay. Con giun biến dị không lao đến mà “soạt” một cái biến mất vào trong lòng đất. Cấp độ của nó không cao, cũng không có năng lực gì kỳ dị, nhưng lại rất xảo hoạt

Nhắm mắt lại, Đức tập trung lắng nghe những âm thanh chuyển động xung quanh, tiếng mưa rơi, tiếng gió thổi qua những cành cây xào xạc. Hắn cảm nhận được, bên trong lòng đất dưới chân đang có chuyển động đến gần.

Nhích chân qua một bên, con giun đất biến dị đã từ dưới đất lao tới, cạp hụt một lần nữa trong gang tấc. Lạc phong kiếm xuất hiện trên tay hắn chém xuống lập tức biến nó thành hai nửa.

Thu xác nó vào trong vòng tay giao dịch. Đức xoay người bước lên xe. Một vết máu đen rất nhỏ dính vào giày của hắn.

Chiếc xe lăn bánh tiến lên trong màn mưa dày đặc.

Mất bảy ngày trời mờ mịt trong làn mưa, cuối cùng nhóm người cũng đến được phụ cận Thị Xã Đồng Xoài.

Trời đã chập tối, Đức dừng xe lại nghỉ ngơi, mưa lúc này cũng đã tạnh. Bầu trời tan mây, ánh trăng đã hiện lên cuối chân trời.

Khung cảnh xung quanh tối tăm tĩnh mịch, đây là đường quốc lộ không gần nhà dân nên rất hiu quạnh, chỉ có tiếng gió lùa vào những hàng cây bên đường xào xạc.

Toàn xung phong đi kiểm củi gỗ ở xung quanh để nhóm lửa, móng vuốt của nó đi chặt cây thì nhanh khỏi nói, lâm tặc cũng thua, có “hỏa cầu thuật” của Lan thì không cần phải quan tâm lắm đến việc củi có khô hay không.

Rất nhanh một đám lửa đã bùng cháy, ánh sáng và hơi ấm tỏa ra xung quanh xoa tan đi cái lạnh lẽo âm u của màn đêm. Mọi người quây quần cùng nhau bên đồng lửa dùng bữa tối và cười nói cùng nhau. Không khí vui vẻ, ấm cúng chẳng khác gì một buổi cắm trại đốt lửa ngoài trời chút nào.

Đột ngột “Ầm” một tiếng

Từ bên dưới vệ đường bên cạnh, một cái miệng to lớn, rộng như một cái ống cống, đầy răng nhọn lôm chôm cạp lên trên không, đất đá bay tung tóe, cái mồm há ra lao thẳng về phía đám người Đức.

Đức lập tức đứng bật dậy, “khiên ma pháp” đã nhanh chóng được mở ra, màng chắn năng lượng hiện ra trước mặt. Con vật đâm vào bị ngăn lại không tiến lên được nửa bước.

Mất phân tích hiển thị: Giun đất biến dị, cấp D, trance -, burst -, rise ++, năng lực: cắn nuốt, ẩn nấp, đào đất. Sở trường: săn mồi, tấn công bất ngờ - 200 điểm giao dịch. Con này cùng loại với con giun biến dị đã tấn công hẳn vài ngày trước đó, chỉ là cao hơn một cấp.

Cùng lúc đó, những tiếng sột soạt vang lên xung quanh, từ bốn phía trùng đất biến dị xuất hiện, số lượng rất đông, mỗi con đều to như một con trăn lớn, cái miệng đen ngòm đầy răng nhọn.

Bọn chúng đâm phá mặt đất ngoi lên, đám người Đức đang đứng ở trên đường, có lẽ là do đường lát đá và trải nhựa khá cứng rắn nên bọn chúng không đâm xuyên qua được mà chỉ xuất hiện từ ven đường hai bên.

“Lan, mở ra lá chắn bảo vệ” Đức hét qua với Lan ở phía sau, cùng lúc đó, Lạc Phong kiểm đã xuất hiện ở trên tay một đường chém xuống, đầu và cái miệng đen ngòm của con giun biến dị trước mặt lập tức đứt rời.

Phía sau, Vòng dây chuyền “Lam thạch thủ hộ” của Lan đã mở ra, một lớp màng chắn phòng hộ màu xanh lam hiện ra xung quanh người, mọi người lập tức rút vào bên trong. Mấy con giun đất biến dị đâm vào màng chắn làm chiếc màng rung động như nước nhưng vẫn đứng vững.

Toàn lao ra bên ngoài, “Xích lang chiến giáp” toàn diện mở ra trên người, nhìn nó như một chiến binh thời trung cổ, hai chiếc móng mở bật trên tay lao vào chém giết đám giun đất bám ở bên ngoài vòng phòng hộ. Toàn hiện tại đã là cấp C, chênh lệch cấp độ và vũ khí khiến nó chém giết đám giun biến dị này rất dễ dàng.

Hân cũng lao ra khỏi lá chắn, Ma cung xuất hiện trên tay, cánh tay thoăn thoắt giương cung rút tên liên tục bắn ra, dù trời tối đen nhưng những mũi tên bắn ra rất tinh chuẩn, chuẩn xác cắm vào miệng giun đất biến dị mang theo một tia sáng hủy diệt khiến đầu chúng nổ tung.

Lan giải trừ vòng chắn, Kỹ năng triệu hồi phát động, ba U Minh chiến sĩ lập tức được gọi ra, U Minh kiểm sĩ đội trưởng và U Minh thương thủ lập tức lao vào đám giun đất biến dị chém giết, con U Minh giáp sĩ mang khiên chắn thì ở lại bên cạnh Lan, những quả cầu lửa từ tay cô cũng bắn ra xung quanh. Mỗi quả đều chuẩn xác tiêu diệt một con giun biến dị.

Đám giun đất biến dị lập tức thương vong thảm trọng. Đám trùng này đa số đều là cấp E, và cấp F, cấp D chỉ có một con bị Đức chém chết mà thôi, số lượng khoảng trên dưới bốn mươi con.

Thực ra mà nói, cấp độ này đối với quái vật biến dị đã là không thấp, nếu so với người thường hoặc mới thức tỉnh, thậm chí đối với một nhóm người thức tỉnh cấp D đi nữa thì sức uy hiếp của bọn chúng vẫn rất lớn, khả năng len lút tập kích từ dưới lòng đất rất dễ khiến người ta một kích mất mạng. Nhưng đối đầu với đám người Đức thì coi như là xui xẻo tận mạng. Qua đó cũng có thể thấy, thực lực cả bọn đã tăng tiến hơn trước rất nhiều.

Thu hoạch chiến quả, và bán luôn số quyền hạn dư thừa, cũng được thêm 1025 điểm.

Tổng cộng điểm giao dịch hiện tại: 1085 điểm giao dịch, 3 quyền hạn cấp C, 5 quyền hạn cấp D, 5 quyền hạn cấp E và 5 quyền hạn cấp F.

(*) Có lẽ mình nên giải thích một chút về vòng chắn năng lượng vì nó sẽ liên quan đến mấy chương sau.

Vòng chắn năng lượng của Lan là từ trang bị, nó có thể sử dụng bị động hoặc chủ động, bị động là khi bị công kích tức thời, Lan chưa kịp phản ứng thì vòng cũng sẽ được tự động bật lên. Còn chủ động là bật khi nào cô muốn. Hơn nữa, hình dáng nó cố định, luôn là một vòng bảo vệ xung quanh người, chỉ có thể điều khiển to nhỏ, tùy theo mà sẽ tiêu hao năng lượng khác nhau. Thêm nữa, cái vòng “Lam thạch thủ hộ” có thể nạp bằng năng lượng người sử dụng và bình thường nạp đầy nó là một lần tiêu hao toàn bộ ma lực của Lan, nên tính ra tối đa có thể chịu đòn tấn công tiêu hao hai lần năng lượng của cô. Đây là trang bị chỉ có ma pháp sư mới sử dụng được.

Vòng chắn năng lượng của Đức là kỹ năng, nên sử dụng nó hoàn toàn phụ thuộc vào khả năng phản xạ và năng lượng tích trữ trong cơ thể của Đức, có nghĩa là bị đánh bất ngờ không kịp phản ứng bật lên thì xác định ăn đòn. Bù lại, khả năng sử dụng nó rất linh hoạt, nhờ vào sự tập luyện của hắn, có thể mở vòng chắn năng lượng với nhiều kích cỡ và hình dáng khác nhau, tập trung hay phân tán tùy ý.

Một điều nữa là, không thể công kích từ bên trong ra ngoài khi chưa giải trừ màn chắn. Kiểu vừa núp bên trong vừa đánh ra ngoài thì bá quá rồi cho nên không chơi.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59: Gặp lại người quen

Đám giun đất biến dị chỉ là một đoạn nhạc đệm bên đường. Thế giới này đang ngày càng trở nên kỳ lạ và điên rồ, đám sinh vật biến dị càng lúc càng trở nên mạnh hơn và năng lực cũng càng lúc càng đa dạng.

Đã tới địa phận Thị xã Đồng Xoài, bên trong thị trấn, đường xá bị phá hoại tan nát, xác xe nằm chổng gong bên vệ đường, một số tòa nhà còn thấy dấu vết của đạn pháo, những đoạn nhựa đường như bị vật gì cày xới khiến đường cực kỳ khó đi.

Đức bước xuống ra hiệu cho mọi người cùng xuống xe. Cát chiếc xe vào kho chứa đồ, mọi người chậm chậm tiến lên phía trước.

Đức và Toàn đi trước dẫn đầu, Lan, Hân và Khả Nhi đi chính giữa, Toàn đi phía sau. Mọi người cùng bước vào thị xã.

Thị Xã Đồng Xoài là một thị xã thuộc tỉnh Bình Phước, nằm cách thành phố Hồ Chí Minh 110 km, cách biên giới Campuchia 110km, không đông đúc cư dân lắm nhưng nếu tính toàn bộ thì cũng gần hai trăm ngàn người, tổng diện tích vào khoảng gần 170 km2, nơi đây là trung tâm tiếp giáp hai mốc đường trọng yếu là Tỉnh lộ 741 và Quốc Lộ 14 nối liền Tây Nguyên với Thành phố Hồ Chí Minh và Campuchia, nó cũng có các tuyến đường đi thông giữa Tp. Hồ Chí Minh, Bình Dương và Đồng Nai.

Nếu nói về mặt chiến lược quân sự, thành phố này thực sự là cột mốc tâm điểm quan trọng tại khu vực miền Nam Việt Nam, tiến có thể công, lui có thể thủ, nơi đây cũng là tâm điểm giao chiến trong công cuộc tiến công giải phóng miền Nam.

Với bề dày lịch sử và vị trí địa lý mang tính chiến lược như vậy, ở gần đây có một sư đoàn bộ binh biên giới thường xuyên túc trực khu vực giáp ranh biên giới Campuchia, quân số, độ tinh nhuệ và khí tài quân sự xếp hạng khá tốt. Nói là gần nhưng là đối với điều kiện đường sá bình thường thôi, vào tình hình này thì cũng thật là khó nói.

Các binh sĩ biên giới thường là binh sĩ có kỷ luật và tinh nhuệ nhất. Đội đặc công số 9 thuộc lữ đoàn 429, mệnh danh là tinh nhuệ trong tinh nhuệ, cũng trú đóng ở đây một bộ phận, nói ra Đức cũng khá là quen thuộc vì hắn cũng từng được huấn luyện tại đây một thời gian, sau đó mới được phân về đội đặc nhiệm số 7.

Khác với quân đội đặc chủng các nước khác được đặt bằng những cái tên khá kêu như Mỹ thì có các đội: SEAL, Đặc nhiệm Delta Force, MARSOS, Nga có Biệt đội Alpha, Đặc nhiệm không quân Anh SAS, Nhóm hiến binh quốc gia GIGN Pháp, Trung Quốc thì càng thôi rồi lượm ọi đủ các loại tên bá đạo trên đời nào là: Hồ Siberia, Nam đảo, Chiến Lang, Thần Kiếm, đến Thiên Lô, Báo Tuyết ... (Tác: Nghe khó tin nhưng thật đấy, đoạn này không chém gió đâu)

Trong khi đó thì các lữ đoàn đặc công và các đội đặc nhiệm Việt Nam chỉ đặt tên bằng cách đánh số, trong đó phải kể đến lữ đoàn đặc công 113 nổi tiếng từ thời chiến tranh chống Pháp. Năm lữ đoàn chủ lực hiện tại theo như Đức được biết là: Lữ đoàn số 1 (M1) đóng tại Hà Nội, lữ đoàn số 5 đóng tại Ninh Thuận, lữ đoàn 113 đóng tại Vĩnh Phúc, và Lữ đoàn 429 ở miền Nam. Đây chỉ là lữ đoàn quân đội thường trực và công khai, ngoài ra còn có một số đội đặc nhiệm được thành lập bí mật chuyên thực hiện những nhiệm vụ đặc biệt và bí ẩn, thành viên được lựa chọn cực kỳ kỹ lưỡng, ngàn người chọn một.

.....

“Báo cáo đội trưởng, có một nhóm người lạ tiến vào từ cổng thị xã, ba nam, ba nữ, trong đó có một bé gái tuổi tầm 6,7” Một bóng người trên sân thượng tòa nhà, mặc quân phục quân đội, cầm một cây súng bắn tia, đang nhìn qua ống ngắm, nói chuyện vào bộ đàm trên vai.

Tại một tòa nhà gần đó, một thanh niên trẻ, tuổi tầm 24, 25, nhắc bộ đàm lên nghe, sau đó cầm ống nhòm quân dụng bên cạnh nhìn về phía cổng thị xã.

“Trái đất tròn thật đấy” Người thanh niên nở nụ cười, nói vào bộ đàm

“Người quen, tiểu đội trưởng đội đặc nhiệm số 7 đấy”

“Vụ án hai năm trước, anh ta còn sống sao?” Tiếng nói ngạc nhiên vang lên trong bộ đàm

“Phải, tôi sẽ đi đón anh ấy” Cậu thanh niên đội trưởng gác bộ đàm bước khỏi địa điểm ẩn nấp tiến về phía trước.

.....

Đức dẫn đầu mọi người tiến vào trong thị xã. Đường xá vắng ngắt như tờ, không thấy bóng người cũng không một bóng xác sống. Một số vũng nước ngập hai bên đường cho thấy dấu vết của cơn mưa dài đằng đằng những ngày qua.

Bất chợt, từ phía trước xuất hiện một bóng người, đó là một chàng thanh niên trẻ tuổi, trên người mặc quân phục, một khẩu súng lục giắt bên hông, chiếc áo lấm tấm vết máu đã khô, một vài vết rách và cháy xung quanh. Người thanh niên đó vẫy tay hữu hảo về phía hắn.

Đức nheo mắt nhìn lại, một hình ảnh quen thuộc xuất hiện trong đầu, hắn tiến lại gần, bắt lấy cánh tay cậu ta, nở nụ cười: “Vẫn còn sống sao nhóc?”

“Bắt từ mà” Người thanh niên nắm tay Đức, cười sáng lạn

Cậu ta tên là Nguyễn Quốc Học, 25 tuổi, từng chung tiểu đội đặc nhiệm số 7 với Đức, ngày xưa là người cạnh tranh vị trí tiểu đội trưởng với hắn. Sau

khi hẳn hoàn thành xuất sắc khóa huấn luyện và một số nhiệm vụ khó khăn được giao, sếp Trung quản lý trực tiếp của đội thì cảm thấy Đức phù hợp và chín chắn hơn cho vị trí tiểu đội trưởng, nhưng Học lúc đó cũng có biểu hiện rất tốt lại là con trai của một lãnh đạo trực tiếp lữ đoàn 429 nên đáng lẽ vị trí đó đã giành cho cậu ta.

Vào lúc đó, trước sự ngỡ ngàng của mọi người, Học đã thách đấu công khai với Đức trước sự chứng kiến của toàn đội, nói rằng, người nào giỏi hơn, người đó sẽ là đội trưởng, người còn lại phải chịu phục vô điều kiện. Thực sự trong thâm tâm Học là một người rất kiêu ngạo, trước giờ chưa từng dựa dẫm vào uy thế của cha mẹ, mọi thứ mà cậu ta đạt được đều nhờ sự nỗ lực của chính mình. Tốt nghiệp học viện Lục Quân Sài Gòn với thành tích xuất sắc, trong các đợt huấn luyện quân sự cậu ta cũng luôn là người nổi trội nhất nhóm. Thành tích huấn luyện chiến đấu tay không và vũ khí của cậu ta luôn đứng đầu.

Lần đó, thi đấu ba trận, thi bắn súng, kiểm tra sức bền và chiến đấu tay không. Đức thua Học ở thi bắn súng, khả năng xạ kích của cậu ta thực sự rất kinh khủng. Ở đợt kiểm tra sức bền thì thắng tuyệt soát.

Trận chiến đấu tay không được toàn đội hò hét cổ vũ rất ghê. Sau gần mười phút thi đấu, cuối cùng Đức hạ được cậu ta, cũng có một phần nương tay trong đó, Học có vẻ cũng nhận ra, nên thua tâm phục khẩu phục. Tính cách cậu ta cũng không hề có thói xấu của công tử con nhà giàu gì cả, thua cuộc chịu thua, rất có khí khái. Sau khi vào đội, trải qua nhiều nhiệm vụ, hai người trở nên thân thiết, cậu ta cũng là một trong số ít người từng vào tù thăm Đức sau khi xảy ra vụ án đó. Cậu ta cũng từng giúp đỡ cho hai đứa em hẳn rất nhiều khi hẳn ngồi tù. Chỉ là từ khi tiểu đội đặc nhiệm số 7 giải tán, cậu ta được điều đi nơi khác thì mất liên lạc, cách đây đã hơn năm trời rồi.

“Ở đây có chuyện gì xảy ra vậy, mọi người đều cả rồi?” Đức mở lời hỏi Học

“Một lời khó nói hết” Học thờ dãi trả lời.

“Đi theo em” Học quay đầu bước đi ra hiệu cho nhóm của Đức theo sau.

Đi vòng vèo mấy dãy phố, cuối cùng cũng đến nơi. Đó là một căn nhà sáu tầng khá kiên cố, vốn là trụ sở của UBND thị xã, công ra vào bằng sắt chắc chắn, một số tường bao quanh bị phá vỡ.

.....

(*) Phần này có xài một số kiến thức thực tế, phần giới thiệu về thị xã Đồng Xoài, tên quân đội đặc chủng các nước và 5 lữ đoàn đặc công của Việt Nam là thật.

Ở đây mình nói thêm một chút về cái nhìn của mình đối với quân đội các nước: Đối với đại đa số các quốc gia, quân đội là nơi tập trung tinh anh của nước đó (Có lẽ là trừ: Philippines, Nhật Bản các loại vì quân đội của họ phụ thuộc vào Mỹ quá lâu rồi), nhưng còn lại thì quân đội được huấn luyện rất kỹ lưỡng, phân cấp bậc rõ ràng: Binh sĩ dự bị (như chúng ta), binh sĩ chính thức, binh sĩ tinh anh, đặc công, đặc chủng và các lực lượng đặc biệt. Tất cả đều được huấn luyện rất tốt, binh sĩ đặc công đặc chủng càng là tinh anh trong tinh anh. Một quốc gia mà để binh sĩ dự bị tham chiến thì chắc lúc đó tình hình phải nguy ngập, mất nước tới nơi rồi.

Với đại đa số các truyện mạng thế Trung Quốc mà nói, vai trò của quân đội bị hạ thấp rất nhiều, hầu như chả có tác dụng gì khi tận thế xảy ra, đa số đều đóng vai phản diện, con ông cháu cha, kiêu ngạo, ngu xuẩn để làm nền cho nhân vật chính thể hiện. Mình không đồng ý với quan điểm này lắm.

Quan liêu thì nước nào cũng có từ Trung Quốc, Việt Nam, thậm chí Mỹ còn có, chỉ tùy theo mức độ nghiêm trọng hay không thôi, kẻ ngu ngốc và vô dụng trong quân đội là sẽ có, nhưng vào lúc nguy cấp, khi mạng sống bị đe dọa trước mắt, liệu mọi người sẽ nghe theo một thằng ngu chỉ biết nói không biết làm hay là nghe theo người có tài năng thực sự. Loạn thế xuất anh hùng là như vậy. Người đó có thể là kẻ xấu, có thể là người tốt nhưng tuyệt đối không phải là một thằng vô dụng.

Thêm nữa, cho dù nói tệ hại như thế nào đi nữa, quân đội luôn là cái khiên và lưỡi kiếm của một quốc gia, hiện giờ tuy không phải chiến tranh, nhưng không có nghĩa là hoàn toàn yên ổn, các loại xung đột ngầm giữa các nước luôn xảy ra, thêm vào đó là tình hình buôn lậu, các đường dây mua bán ma túy, các tổ chức tội phạm, khủng bố ... luôn cần phải có quân đội và các đội đặc nhiệm đứng ra xử lý. Họ phải thường xuyên rèn luyện, diễn tập và thi hành nhiệm vụ, không thể nào là những kẻ yếu đến nỗi gặp chút khó khăn đã chết sạch được.

Đương nhiên, truyện của mình là thuộc thể loại huyền huyền, về giai đoạn phát triển sau này có thể nghiêng về hướng thực lực cá nhân áp đảo thực lực đoàn thể, nhưng ít ra trong giai đoạn đầu và giữa, quân đội luôn là một tập thể có thực lực không thể khinh thường.

Nhân tiện nói một chút về suy nghĩ của mình về quân đội Việt Nam hiện tại. Có lẽ nhiều người sẽ cho rằng quân đội nước ta rất yếu, Trung Quốc qua đánh cái sẽ gãy, Mỹ quát cái là sẽ đi, không chịu nổi một đòn.

Thực ra thì nếu so về mặt khí tài quân sự, chúng ta thua kém các nước đó thật, và thua kém cũng khá xa, tiềm lực kinh tế cũng không bằng, mà đánh nhau bây giờ là lấy tiền chơi người, một quả tên lửa có thể lấy đi nửa năm GDP như chơi, cho nên trực diện chơi nhau bằng vũ khí hiện đại chúng ta thua chắc. Điều đó không có nghi ngờ gì.

Có điều nếu nói về tổ chất binh sĩ, khả năng dẻo dai, bền bỉ, khả năng thích nghi và thực lực cá nhân, mình không nghĩ Việt Nam quá yếu so với các nước còn lại, và nhìn hơn Trung Quốc là cái chắc (Cái này là nhận xét khách quan: Thi đấu võ thuật, thậm chí đối với wushu là bộ môn võ thuật tổng hợp của Trung Quốc, chúng ta thường là đập cho bên đó không ngóc đầu lên được, nói về đánh nhau và độ liều mạng thì thật sự nước ta chưa ngán ai, thêm vào đó, chính sách một con của Trung Quốc khiến cho mấy thằng con trai bên đó đa số được nuông chiều từ bé, coi là bảo bối của gia đình nên vào đánh nhau, hoặc chiến đấu thực sự cực kỳ sợ chết, tổ chất binh sĩ Trung Quốc về mặt bằng chung rất kém, đương nhiên bên đó đông dân hơn ta nhiều nên từ một triệu đứa rút ra một đứa thiên tài là chuyện đương nhiên nhưng nói về mặt bằng chung đại đa số thì nó là như vậy)

Tóm lại thể mạnh của quân đội nước ta không nằm ở vũ khí công nghệ cao, hay trực diện đối chiến mà nằm ở khả năng tác chiến kéo dài bền bỉ, sáng tạo, liều mạng, kiên cường, đánh lén, du kích chiến (Điều này đã được minh chứng nhiều lần trong lịch sử rồi) khả năng thích nghi cao, thích hợp với đối chiến ở những tình huống phức tạp, đòi hỏi khả năng ứng biến. Cho nên, đối với tình huống phát sinh trong truyện mình cho rằng quân đội Việt Nam sẽ thích ứng tốt hơn so với các quốc gia khác, bởi vì chúng ta ít phụ thuộc vào mặt khí tài quân sự hơn các nước đó.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Tình thế phức tạp

Nhóm Đức theo Học lên lầu năm của tòa nhà. Phải công nhận vị trí tòa nhà này rất tốt, có khả năng quan sát bốn phía khá rõ ràng. Phía sau trống trải, thuận lợi cho việc rút lui trong các tình huống khẩn cấp.

Trong phòng lúc này còn có ba người thanh niên trẻ khác và một cô gái, ba cậu thanh niên đều mặc quân phục, cũng đã dính đầy bùn đất, một số còn có cả vết máu, một người trong số đó đang nằm trên giường góc phòng, vai trái và đùi phải bị thương, đã được băng bó, vết máu còn khá tươi, cô gái mặc một bộ trang phục công sở cũng đã lấm lem, gương mặt khá thanh tú đang cho cậu ta uống nước.

Thấy nhóm của Đức bước vào, mọi người quay ra chào hỏi và giới thiệu lẫn nhau một chút.

Đội của Học hiện tại còn sáu người, ba người kia lần lượt là Phúc, Quyền và Vĩnh, Vĩnh là người bị thương đang nằm trên giường, cô gái mặc trang phục công sở là Loan, vốn là nhân viên tại Ủy ban. Ngoài ra phía trên sân thượng còn có hai người đang trực là Mạnh và Quang để đề phòng xung quanh.

Đây là thành viên trong phân đội số 27, Học là tiểu đội trưởng của đội này, sau đợt huấn luyện tại biên giới Campuchia thì được phân về Thị Xã Đồng Xoài làm nhiệm vụ, sau đó thì mọi chuyện xảy ra. Học chậm rãi kể lại.

Thời gian mới đầu, mọi thứ rất hỗn loạn. Xác sống xuất hiện hoành hoành, các thiết bị điện tử đều không sử dụng được, hoàn toàn mất liên lạc với bộ chỉ huy và các đội phụ cận. Mọi thứ rất khó khăn, bọn xác sống lây nhiễm rất nhanh, số lượng lại đông, đạn được dân cạn kiệt bắt buộc phải chiến đấu cự ly gần với bọn chúng, thương vong cả đội tăng nhanh. Lúc đầu đội của Học có hai mươi người.

Sau này, trong đội đã có người thức tỉnh, dị năng khá mạnh nhưng phía đám xác sống cũng xuất hiện xác sống biến dị, Học dẫn dắt cả đội đột phá vòng vây của đám xác sống biến dị đến kho vũ khí ở địa bàn phụ cận tỉnh Đồng Xoài, lấy về một lượng vũ khí và đạn được lớn, và cũng có thêm một chi bộ đội tiếp viện tại đây, quân số của đội lên tới gần 100 người.

Nhờ đó mà mọi người có thể phản công tiêu diệt đám xác sống biến dị tại thị xã và giải cứu những người sống sót, thành lập một trụ sở cứu nạn tạm thời tại trung tâm thị xã. Người dân tụ tập về đây càng lúc càng đông, mọi người bắt đầu xây dựng nhà ở tạm và các công sự phòng ngự, phân công người dân làm việc, tìm kiếm lương thực. Thiết bị điện tử lúc này cũng đã có thể sử dụng trở lại, có thể kết nối liên lạc với lữ đoàn 429.

Mọi việc bắt đầu tạm ổn thì không lâu sau đó xuất hiện dị biến, một nhóm người trong đám dân chạy nạn bắt đầu âm mưu nổi loạn. Trong đó, dẫn đầu là ba tên người thức tỉnh có năng lực rất mạnh. Tên cầm đầu có năng lực tương tự như quỷ hút máu vậy. Hắn rất thích hút máu người sống, vết cắn của hắn thậm chí có khả năng lây nhiễm biến đổi người bị cắn thành sinh vật giống hắn, và hắn có thể điều khiển người đó, lũng mọc ra đôi cánh dơi, hắn rất mạnh, khả năng hồi phục cũng rất kinh người. Học từng bắn nát bàn tay hắn nhưng hôm sau lại mọc lại như cũ.

Tên thứ hai thì có năng lực biến hình, hắn có thể biến thành một con gấu đen cao lớn có sức mạnh khủng khiếp, khi biến thành gấu đen, móng của hắn rọc lửa, một cú tát có thể tát chết một người rất dễ dàng. Hắn rất thích ăn thịt người sống, đã có rất nhiều người bị hắn giết chết để ăn thịt.

Tên thứ ba thì có năng lực tương tự như loài nhện vậy, hắn có thể phóng ra tơ, tơ độc và phun độc từ miệng giết chết nạn nhân. Gương mặt hắn đầy lông lá rất xấu xí, tên này rất bệnh hoạn và tàn độc, thích phun độc vào người nạn nhân để nhìn người đó chết dần chết mòn trong cảnh từng phần của cơ thể bị ăn mất mà vẫn còn thanh tỉnh. (Spiderman phiên bản villain ^.^)

Đội của Học gọi ba tên đó là: Dơi Quỷ, Gấu Đen và Nhện độc.

Trước đó, bọn chúng giấu diếm khả năng của mình, trà trộn vào dân chúng tị nạn, ra vẻ rất hòa ái thân thiết với mọi người. Gã Dơi Quỷ dùng khả năng lây nhiễm của mình bí mật tạo ra một đội quân quỷ hút máu, gã nhện độc thì hạ độc vào nước uống. Thời cơ đến, bọn chúng bất ngờ tấn công trong đêm tối, không kịp phòng bị, toàn bộ binh sĩ đã thiệt mạng trong đêm định mệnh đó.

Những người lính đã liều mạng chiến đấu với xác sống, lao lên tuyến đầu chiến đấu để cứu về từng người từng người một, đổ máu để tìm về lương thực cho mọi người, đêm hôm đó không chết trong tay xác sống mà chết trong tay những người mà họ từng giúp đỡ, từng cứu vớt. Hơn tám mươi người anh em, đồng đội, chiến hữu đã uất ức mà chết đi như thế.

Học lúc đó đang dẫn đội của mình thăm dò khu vực huyện kế bên để tìm thêm lương thực, gặp chút trắc trở không kịp quay về nên mới thoát được một mạng.

Nói đến đoạn này, ánh mắt mọi người đã đổ lên vì bi thương và phẫn nộ. Đức cũng thở dài một hơi, Toàn có lẽ là người hiểu rõ cảm giác này nhất, ánh mắt nó tràn đầy lửa giận.

“Sau đó thì sao?” Đức lên tiếng hỏi

“Khu vực trại tị nạn đã thành một mảnh địa ngục trần gian, bọn chúng cai trị những người dân ở đó bằng vũ lực, người già, trẻ con bị giết chết để ăn thịt và hút máu, hoặc chỉ là để cho vui, thanh niên trai tráng thì đều bị gã Dơi Quỷ cắn, nếu chết sẽ để gã Gấu đen ăn thịt, còn nếu còn sống thì sẽ trở thành Quỷ hút máu thủ hạ của hắn, đàn bà con gái thì bị chà đạp thậm tệ, sống không bằng chết, bọn chúng đã không còn là con người nữa rồi”

Học trả lời, giọng nói đều đều trầm ổn nhưng ẩn chứa con tức giận không nguôi.

“Thực lực bọn chúng ra sao, đám quỷ hút máu tay sai có bao nhiêu tên?” Đức nhẹ giọng hỏi

“Tên Dơi Quỷ rất mạnh, mạnh hơn em nhiều, hai thằng còn lại thì em có thể đánh ngang tay, đám quỷ hút máu có khoảng ba mươi tên, thực lực cũng không yếu, hơn nữa chúng còn có thể hút máu người sống để hồi phục vết thương, điểm yếu của chúng là đầu hoặc trái tim, nếu không trúng hai chỗ đó, chúng vẫn có thể phục hồi và chiến đấu tiếp” Học suy nghĩ một chút rồi trả lời

Đội của Học tính cả cậu ta chỉ còn lại sáu người. Đội thám dò của cậu ta ban đầu có mười hai người, nhưng khi trở về chưa nắm rõ tình hình đã bị đám bọn chúng tấn công, chỉ có bảy người chạy thoát. Bọn Dơi Quỷ đuổi theo, một người ở lại hy sinh để cho những người còn lại chạy trốn, cậu ta là người thức tỉnh dị năng: năng lượng bộc phá, có thể chế tạo những điểm nổ. Cậu ta đã biến bản thân mình thành một quả bom, sức nổ khiến hơn mười tên Quỷ hút máu đuổi theo chết ngay tại chỗ, cả tên Dơi Quỷ cũng trọng thương rút về, đội của Học mới có thể rời khỏi đó được. Nhắc đến đoạn này, mọi người đều nắm tay tiếc hận.

Mất phân tích thể hiện: Học là người thức tỉnh cấp độ D, trance +, burst++, rise+, 200 điểm giao dịch - Vũ khí: Hồn binh Súng ma pháp, cấp D+, 5000 điểm giao dịch, Năng lực: Nhanh nhẹn, cận chiến tinh thông, nguyên lực băng hòa, súng ma pháp đạn nguyên lực, sức phá hoại mạnh, sử dụng linh hoạt, sở trường xạ kích.

Phúc là người thức tỉnh cấp độ E, trance +, burst ++, rise +, 40 điểm giao dịch. Năng lực: Dị năng hòa hệ, cận chiến tinh thông.

Quyền là người thức tỉnh cấp độ E, trance +, burst+, rise++, 40 điểm giao dịch. Năng lực: cận chiến tinh thông, dị năng cảm ứng cấp E.

Vinh là người thức tỉnh cấp độ F, trance +, burst+, rise+, 15 điểm giao dịch.

Cô gái tên Loan thì chỉ là người bình thường, cô được nhóm của Học cứu khi tìm đến Ủy ban này.

Mạnh hơn Học có nghĩa là có thể đã đạt cấp C, hoặc D+. Đương nhiên, thực lực thực sự cần gặp trực tiếp mới có thể nắm rõ. Bài học con ong chúa vẫn còn đó khiến hắn phải cẩn trọng hơn. Điều bất ngờ là Học là một người có Hồn binh nữa, hơn nữa đây còn là một hồn binh rất mạnh. Đức có thể tưởng tượng với khả năng xạ kích của cậu ta mà còn có thêm cây súng ma pháp này thì trong tương lai sẽ trở nên mạnh mẽ như thế nào. Tuy nhiên hiện tại thì cậu ta vẫn chưa thể đối đầu trực diện với đám Dơi quỷ kia.

Đội của Học khi trốn được cũng từng vài lần trở về đó do thám tình hình và tập kích trả thù. Thực ra, trên địa bàn thị xã vẫn còn có một thế lực khác, đó là đám xác sống biến dị, bọn chúng tập trung ở rìa sau thị xã đoạn đường gần tiếp giáp với Quốc Lộ 14, thường xuyên có giao chiến với đám Dơi Quỷ nên đội của Học mới có thể thừa cơ tập kích được.

Trong lần tập kích trước thì Vinh đã trọng thương nên cả đội quyết đoán rút về đây trốn tránh, cách đây cũng đã hơn mười ngày rồi, vết thương của Vinh nhiễm độc của gã Nhện độc nên đến giờ vẫn không thể khỏi hẳn.

Đức nhìn Lan gật đầu, cô bé tiến đến chỗ Vinh nằm, kỹ năng “thánh quang thuật” phát động, một luồng sáng lam nhạt tỏa ra, vết thương trên người Vinh nhanh chóng lành lại, máu độc cũng bị ép ra, sắc mặt cậu ta trở nên hồng hào khác hẳn vẻ nhợt nhạt lúc này.

.....

P/s: Mình xin nói thêm một chút về sự gia tăng cấp độ trong truyện này như thế nào. Để mọi người hiểu rõ hơn tại sao lại có thể xuất hiện đám ong biến dị cấp C, trong khi Đức là người có bàn tay vàng lúc đó lại chỉ cấp D. Tại sao đám Dơi Quỷ lại mạnh hơn trong khi Học là người có Hồn Binh, thứ vũ khí cực kỳ quý hiếm

Lý giải vấn đề này là do cách thức tiến hóa, hình thức tu luyện, hình thái phát triển của mỗi loại khác nhau dẫn đến tốc độ gia tăng cấp bậc khác nhau.

Tăng cấp dễ nhất là phải nói đến hai loại. Một loại là thức tỉnh gen, hay cách gọi thông dụng là huyết thống đầy. Huyết thống càng cao cấp, xuất phát điểm càng cao, khả năng tăng cấp càng nhanh. Nhưng điểm yếu của huyết thống thì mình đã nói. Càng về sau càng khó tăng trưởng sức mạnh. Thường chỉ đạt cấp A là tối đa. Cấp độ S chỉ trừ khi là huyết thống của một số loại thần thú viễn cổ mới đạt được.

Tăng cấp dễ thứ hai là một số loại quái vật đặc thù. Bọn chúng có khả năng hút tinh huyết hoặc tinh hoa năng lượng của các sinh vật khác để tiến hóa. Ong biến dị là sinh vật dạng này, chúng tụ tập tinh huyết của cả trăm vạn người để luyện thành Huyết mật, nhờ đó đám ong biến dị mới tăng tiến thực lực nhanh như vậy, Ong chúa thậm chí đạt đến cấp 2C trong thời gian trên dưới một tháng, trong khi nhân vật chính cây học xì dầu chỉ đến cấp D. “Đạo cao một thước, ma cao một trượng” là đây, đi hút thành quả của thằng khác đương nhiên tăng nhanh hơn tự cây rồi.

Còn tại sao Đức lại tăng cấp chậm. Đức là cường hóa P.S.I, muốn tăng trưởng cấp độ, cả ba lõi Trance – Burst – Rise phải đạt đủ cường độ năng

lượng và đột phá nhất định, và bắt buộc phải duy trì sự cân bằng với nhau. Các sinh vật khác thường chỉ tập trung vào Rise, hoặc burst hoặc trance hoặc một trong hai, nên tăng cấp sẽ nhanh hơn. Giống như người chỉ tập cơ ngực sẽ nhanh tăng cơ hơn tăng phải tập cùng lúc cơ ngực, cơ bụng, cơ đùi, cơ vai vậy

Người thức tỉnh thông thường cũng vậy, họ đang trong giai đoạn hấp thu năng lượng từ hạt giống tiến hóa mang đến, không thể xài gì đặc biệt để hack cấp, nên tốc độ tăng cấp khá là thông thả.

Đương nhiên cũng có những trường hợp ngoại lệ, tình huống đặc thù hoặc kỳ ngộ, nhưng mình sẽ đề cập tới sau. Ở đây mình chỉ nói về mặt bằng chung.

Cho nên nói, trong giai đoạn đầu. Người thức tỉnh theo kiểu mở khóa giới hạn cơ thể sẽ tăng cấp chậm hơn so với đám thức tỉnh huyết thống, nhưng càng về sau này thì đám huyết thống sẽ càng ít lợi thế hơn. Đám hút tinh hoa năng lượng từ sinh vật khác cũng vậy. Nhất là về sau khi lên cấp B, và cấp A, năng lượng bọn chúng rất lai tạp, không thuần chất nên rất khó lên cấp.

Nhưng đó là về sau, giai đoạn đầu, huyết thống vẫn sống khỏe, sống trẻ hơn nhiều lắm.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 61: Quỷ hút máu

“Thật thần kỳ” Mấy người xung quanh lập tức xuýt xoa.

Vinh lúc này đã hoàn toàn khỏe lại, hai tay ngơ ngác xoa vết thương của mình, không còn đau đớn và cảm giác nọc độc cắn rứt khó chịu nữa, ánh mắt nhìn Lan như nhìn một thiên sứ.

“Con bé thức tỉnh khả năng chữa thương” Đức nhẹ nhàng giải thích

Mọi người trầm trồ khen ngợi rồi cũng nhanh chóng khôi phục lại. Cái thế giới này đã càng lúc càng quái dị, những chuyện kỳ lạ diễn ra khắp nơi, có lẽ sắp tới kỳ lạ mới là bình thường, còn bình thường thì trở nên quái dị mất thôi. Năng lực chữa thương tuy hiếm lạ nhưng nếu so với việc một người sống sờ sờ biến thành doi quỷ có cánh hay đột nhiên có thêm hai cây sừng trong người thì chả có gì đáng kinh ngạc cả.

Cũng đã tới giờ ăn, cô gái xuống bếp ăn của ủy ban nấu cho mọi người một ít cháo để dùng bữa, cháo rất loãng. Nhìn vẻ xanh xao của những người này, Đức cũng hiểu rằng đã lâu rồi họ chưa được ăn no. Trong thời buổi thế này, lương thực cực kỳ khan hiếm, những nơi có đồ ăn đã sớm bị quét sạch bởi đám người sống sót, còn nếu không thì cũng có đám xác sống biến dị tụ tập, nước uống cũng là một vấn đề lớn, cũng còn may là mấy ngày trước có mưa, họ đã hứng được khá nhiều nên tạm thời chưa cần lo lắng.

Đội của Học cũng tìm được một số lương thực tại khu vực gần đó nhưng khi mang về bị tập kích đã phải bỏ đi rất nhiều, chỉ còn một chút để có thể cầm cự, nhưng cũng đã gần hết rồi nên phải tiết kiệm hết mức có thể. Gạo cũng chỉ còn được chưa đến nửa ký, dù vậy họ vẫn phân cho đội của Đức mỗi người một chén cháo, khẩu phần mọi người đều như nhau cả, khiến hân cũng có chút cảm động.

Đức lấy ra một thùng mì, mấy hộp xúc xích và thịt bò khô trong ánh mắt kinh ngạc, mừng rỡ của mọi người. Để giải thích thì hẳn chỉ có thể nói là mình thức tỉnh dị năng không gian.

Mọi người phấn khởi dùng bữa, chắc đã lâu lắm rồi chưa ai được ăn một bữa thịnh soạn thế này. Nhìn vẻ mặt mừng rỡ của họ, Đức cũng rất cảm khái. Trước giờ, nhờ vào chiếc vòng cửa hàng giao dịch M.T.C này hẳn chưa bao giờ phải lo lắng về ăn mặc, hẳn cảm thấy mình may mắn hơn rất nhiều người

Mạnh và Quang đang trực trên sân thượng cũng được gọi xuống để dùng cơm. Học ăn xong rất nhanh lên đó đổi ca cho hai người, luôn bảo trì cảnh giác trong tình huống như thế này quả thật là một phẩm chất rất đáng khen.

Mạnh là người thức tỉnh cấp độ E và Quang là người thức tỉnh cấp độ F, cả hai chưa có dị năng gì khác người vẫn chỉ là phát triển về nhanh nhẹn và sức mạnh. Trong đó, Mạnh là tay bắn tỉa của đội, lần tập kích trước cũng là cậu ta làm Gấu đen bị thương nặng.

Khẩu súng cậu ta sử dụng là Dragunov SVD, đầu đạn 7,62x54 mili, khẩu tiếp đạn mười viên, vũ khí kiểu cũ thời Liên Xô viện trợ. Loại súng này có tầm bắn lên tới hơn ngàn mét, trọng lượng nhẹ, khả năng cơ động tốt, độ chính xác cao, tuy nhiên khá giật khi bắn nên đòi hỏi rất lớn ở kỹ thuật người sử dụng, thêm nữa là tiếng súng rất lớn, không thể lấp ông giảm thanh nên khi bắn xong là xác định lộ vị trí. Đạn được còn thừa lại cũng không nhiều lắm, chỉ còn khoảng hai băng đạn.

Cơm nước xong xuôi, Đức ra ngoài bí mật thả ra Falcon 2 để thăm dò khu vực phía trước. Falcon 1 đã mất trong đợt đi đến đám sương mù ở Bình Dương, Falcon 2 là sản phẩm tiên tiến hơn một chút ngoài khả năng quét hình cảm biến nhiệt nó có thêm chức năng quét hình tia X để nhìn xuyên địa hình, về ngoài của nó cũng giống hệt như một con chim ưng, đề nghị trang rất tốt, mất 170 điểm giao dịch.

Đức vừa định quay vào bên trong thì một tiếng động vang lên từ bộ đàm ở trong phòng.

“Khẩn cấp, có quý hút máu do thám, số lượng mười hai tên, tiến đến từ hướng chín giờ, tất cả vào phòng ẩn nấp ngay” Giọng nói khẩn trương của Học vang lên trong bộ đàm

Mọi người biến sắc, lập tức hành động theo lời Học nói, tiến vào trong phòng khóa cửa lại, Đức nhìn qua Lan, Toàn và Hân gật đầu ra hiệu mọi người đi theo cùng đội của Học, còn hắn thì nhẹ nhàng tiến lên sân thượng, kín đáo quan sát đám quý hút máu cùng với Học.

Từ phía xa, một đám người đang chậm rãi tiến đến khu vực này. Tất cả mười hai tên, gương mặt nhợt nhạt như thiếu máu, vành mắt hơi thâm, nhưng ngoài những thứ đó ra thì hoàn toàn nhìn giống người thường. Bọn chúng đang lần mò đi tới, ánh mắt nhìn ngó xung quanh, thỉnh thoảng lại đánh hơi trong không khí như đang tìm kiếm điều gì đó.

Mất phân tích thể hiện: Huyết nô cấp độ E (số lượng: 09), trance -, burst +, rise ++, 40 điểm giao dịch. Năng lực: Hút máu, truyền độc, sở trường sức mạnh và tốc độ, khả năng hồi phục từ hút máu, khả năng bay lượn sơ cấp, rất nhạy cảm với mùi máu. Sinh vật tồn tại bán phụ thuộc (*) vào quý hút máu đầu đàn.

Huyết nô cấp độ D (Số lượng: 02), Trance -, Burst +, Rise ++, 200 điểm giao dịch, khả năng hồi phục cao, khả năng lây nhiễm được tăng cường. Sở trường: Cắn nuốt và hút máu, có khả năng tạo ra sinh vật tồn tại bán phụ thuộc, năng lực bay lượn sơ cấp, Kỹ năng: Huyết thương, tụ tập tinh huyết trong cơ thể thành một ngọn thương, có thể sử dụng trong cận chiến cũng như ném ra, huyết thương có thể truyền độc và lây nhiễm. Sinh vật tồn tại bán phụ thuộc vào quý hút máu đầu đàn.

Đột ngột, tên quý hút máu dẫn đầu ré lên một tiếng. Ánh mắt nhìn về phía tòa nhà mọi người đang ẩn nấp dần dần cả đám tiến đến, cái mũi thỉnh thoảng héch lên đánh hơi trong không khí.

“Chết tiệt, mùi máu” Học rủa thầm một tiếng. Những ngày qua mưa liên tục, mùi máu bị tẩy rửa sạch sẽ nên bọn chúng hoàn toàn mất dấu nhưng bây giờ thì không thể giấu được nữa.

Học nhìn qua Đức một cái, không nói một lời, nhanh chóng tuột từ sợi dây buộc sẵn trên sân thượng xuống phía sau tòa nhà ủy ban, nhẹ nhàng di chuyển sau những tòa nhà tiến về đám quý hút máu.

“Thằng nhóc này ... Lại muốn làm anh hùng hả?” Đức lắc đầu, nhếch miệng, đoạn cũng nhanh chóng từ sợi dây tụt xuống bí mật bám theo sau.

Đám quý hút máu đã tiến tới rất gần tòa nhà ủy ban nơi mọi người ẩn nấp, khoảng cách hai bên chỉ còn khoảng ba trăm mét, mũi chúng héch lên đánh hơi trong không khí, mùi máu vừa gần vừa xa khiến chúng trở nên hưng phấn tăng tốc đi về phía trước.

Cùng lúc đó, một người thanh niên mặc quân phục đã xuất hiện từ phía sau bọn chúng, ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía trước.

Đám quý hút máu biến dị gầm gừ một tiếng trong cổ họng, quay đầu về sau, nhìn con mồi trước mặt với ánh mắt khát máu, rít lên một tiếng đồng loạt lao đến.

.....

(*) Bán phụ thuộc: Dạng tồn tại như các con ong với Ong chúa, hoặc của Huyết Tu La với Đức là phụ thuộc hoàn toàn, vật chủ chết thì đám kia cũng chết theo. Còn bán phụ thuộc thì Doi Quý vẫn điều khiển được bọn quý hút máu này, có điều nếu hắn chết đám quý hút máu vẫn tự sinh sống và phát triển bình thường, thậm chí có thể trở thành Quý hút máu đầu đàn mới.

Với lại bọn này cũng có thể phân cấp như bán hàng đa cấp vậy, con Quý hút máu đầu đàn tạo ra quý hút máu biến dị, quý hút máu biến dị lại có thể tiếp tục tạo ra quý hút máu cấp thấp hơn, tất cả đều nằm dưới quyền điều khiển của con Quý hút máu đầu đàn. Chỉ có quý hút máu cấp độ D trở lên mới có khả năng lây nhiễm tạo ra quý hút máu biến dị nha. Nếu xét cho cùng thì đây cũng là một dạng sinh vật thể lây nhiễm như xác sống vậy, có điều cấp độ bọn nó cao hơn và có chỉ huy.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 62: Trận chiến mở màn

Học rút tay xuống, cổ tay có hai hình xăm, bên trái là hình ảnh biểu tượng của một ngọn lửa, bên tay phải là biểu tượng hoa tuyết sáu cánh, hai hình xăm hơi sáng lên, trên tay đã xuất hiện hai khẩu súng. Đó là hai khẩu súng lục khá lớn, kiểu cách khá giống Desert Eagle, nhưng bự hơn, trên khẩu súng có rất nhiều hoa văn họa tiết khá đẹp mắt, thân súng bóng loáng màu bạc, nòng súng cũng lớn hơn nhiều so với súng lục thông thường.

Học nhìn thẳng về phía trước, ánh mắt ngưng tụ, trên tay hai khẩu súng đã liên tiếp nhả đạn, từ họng súng viên đạn như những luồng ánh sáng đỏ chói mắt bắn vào đám quý hút máu trước mặt, viên đạn bắn trúng xuyên qua một lỗ máu rực lửa trên người bọn chúng. Chỉ trong chớp lát ba tên quý hút máu cấp E đã nằm lại, đầu thùng một lỗ lớn, lửa còn đang cháy âm ỉ từ vết bắn.

Từ cách đó không xa, Đức neho mắt nhìn kỹ, đây là hiện tượng hòa nguyên lực tập trung, thay vì khả năng bùng nổ và đốt cháy, nó tập trung nhiệt lượng

cùng với gia tốc đạn để tạo ra khả năng xuyên thấu và đốt siêu nhiệt vật thể. Uy lực viên đạn rất mạnh, gần như không có tiếng động, thêm vào khả năng xạ kích tuyệt vời của Học, tạo nên sức uy hiếp cực lớn.

Chỉ trong chốc lát lại có thêm bốn con quỷ hút máu cấp E và một con cấp D nữa nằm lại tại đó. Đám quỷ hút máu còn lại nhao nhao tản ra, phía sau lưng đôi cánh của chúng vươn dài bay lên, khoảng cách hai bên không xa lắm, tốc độ bọn chúng lại rất nhanh, chỉ trong chớp mắt chúng đã rít gào lao xuống, đôi tay như những chiếc móng vuốt sắc nhọn vồ tới.

Học nhảy lùi về phía sau, tung chân đá mạnh vào ngực khiến con quỷ hút máu cấp D trước mặt văng ngược lại. Hoa văn hình băng tuyết trên tay hơi sáng lên, viên đạn nhắm thẳng vào trái tim con quỷ hút máu trước mặt bắn tới. Viên đạn xuyên vào bên trong, hàn khí tỏa ra, từ vị trí trúng đạn, một mảnh hàn băng bung ra như gai sắt, vết thương trước ngực con quỷ hút máu như bị những mảnh băng từ bên trong phá tung ra ngoài chết ngay lập tức.

Cùng lúc đó, ba con quỷ hút máu còn lại cũng đã đến trước mặt, một con cấp D và hai con cấp E.

Xoay người né được cú vồ của con quỷ hút máu bên phải, Học vung tay, báng súng gỗ mạnh vào gáy nó bật qua một bên, khẩu súng bên tay trái nã đạn biến đầu con quỷ hút máu cấp E bên tay trái thành tổ ong.

Một mũi thương bằng máu từ trên không phóng xuống, Học nhảy qua một bên để tránh nhưng cũng trượt qua bắp đùi một đường chảy máu, hai khẩu súng trên tay liên tiếp nã đạn biến con quỷ hút máu cấp D cuối cùng thành một cái xác không đầu ngã xuống.

Quay đầu lại bắn hai phát vào đầu con quỷ hút máu cấp E đang lồm cồm bò dậy khiến nó nằm lại vĩnh viễn trên mặt đất, Học thở ra một hơi dài, thu hồi lại hai khẩu súng, vết thương từ đùi đang chảy máu đau âm ỉ. Cậu xé ra một mảnh vải áo để băng lại vết thương.

Chiến đấu phát sinh nhanh và kết thúc cũng nhanh. Chỉ trong chốc lát đám quỷ hút máu đã bị giết sạch nhưng về mặt của Học vẫn không nhẹ nhõm hơn chút nào. Trận chiến vừa rồi nhìn như dễ dàng nhưng đã rút đi hơn một nửa nguyên lực trong người cậu ta, Học hiện tại chỉ mới là cấp D mà thôi, năng lượng trong người chưa đạt mức độ đột phá, đạn nguyên lực tuy mạnh nhưng cũng cực kỳ hao sức.

Đột ngột, một mũi huyết thương bay tới với tốc độ cực nhanh, nhắm vào giữa người Học đang băng bó vết thương. Quá bất ngờ, Học mở to hai mắt, không kịp né tránh.

Đúng lúc đó thì một thân ảnh đã xuất hiện trước mặt cậu ta nhanh như điện chớp, mũi huyết thương đã bị chụp lại vững vàng trong bàn tay.

Đức chụp lại mũi thương, quăng qua một bên, neho mắt nhìn về phía trước. Từ trên không, không biết từ lúc nào đã xuất hiện một gã quỷ hút máu, phía sau mọc ra đôi cánh dơi, ánh mắt màu đỏ rất tà dị nhìn xuống dưới, mũi huyết thương vừa rồi là từ tay hắn phóng ra, tốc độ cực nhanh. Phía dưới, trong tầm mắt, đám quỷ hút máu từ từ xuất hiện, số lượng cực kỳ đông đảo.

Đức chăm chú nhìn qua, một vài thông tin khá thú vị hiển thị trong mắt phân tích.

Huyết nô – Xác sống biến dị (Số lượng: 124): Trance -, Burst -, Rise +, cấp độ F, 15 điểm giao dịch. Sinh vật lai tạp đặc điểm của xác sống và quỷ hút máu, khả năng hồi phục cao, khả năng lây nhiễm được tăng cường. Sở trường: Cắn nuốt và hút máu. Sinh vật tồn tại bán phụ thuộc phân cấp, cấp độ thấp.

Huyết nô – Xác sống biến dị (Số lượng: 09): Trance -, Burst -, Rise+, cấp độ E, 40 điểm giao dịch. Sinh vật lai tạp đặc điểm của xác sống và quỷ hút máu, khả năng hồi phục cao, khả năng lây nhiễm được tăng cường. Sở trường: Cắn nuốt và hút máu, có năng lực bay lượn sơ cấp. Sinh vật tồn tại bán phụ thuộc phân cấp, cấp độ trung bình.

Huyết nô – Xác sống biến dị (Số lượng: 03): Trance -, Burst +, Rise +, cấp độ D, 200 điểm giao dịch. Sinh vật lai tạp đặc điểm của xác sống và quỷ hút máu, khả năng hồi phục cao, khả năng lây nhiễm được tăng cường. Sở trường: Cắn nuốt và hút máu, có khả năng tạo ra sinh vật tồn tại bán phụ thuộc, năng lực bay lượn sơ cấp, Kỹ năng: Huyết thương, tụ tập tinh huyết trong cơ thể thành một ngọn thương, có thể sử dụng trong cận chiến cũng như ném ra, huyết thương có thể truyền độc và lây nhiễm.

Quỷ hút máu (Huyết ảnh) (Số lượng: 01) Trance ++, Burst +, Rise ++, cấp độ C, 1000 điểm giao dịch. Sinh vật phát triển huyết thống biến đổi gen từ nhân loại, đã hình thành Huyết châu có thể vận dụng năng lượng huyết tộc để sử dụng kỹ năng (Huyết châu: giá trị 500 điểm giao dịch). Sinh vật tồn tại bán phụ thuộc. Sở trường: Cắn nuốt, hút máu, truyền độc, lây nhiễm, có khả năng tạo ra sinh vật bán phụ thuộc, năng lực bay lượn cao cấp. Kỹ năng: (1) Tái tạo: Sử dụng năng lượng từ huyết châu khôi phục nhanh chóng vết thương, (2) Sóng âm: kỹ năng công kích bằng sóng âm thanh cộng hưởng với sóng tinh thần chấn động, kỹ năng bao phủ diện rộng, hiệu quả cao đối với sinh vật nhạy cảm với âm thanh và tinh thần lực thấp (3) Cường huyết: đề thăng sức mạnh và sự cứng chắc của cơ thể, hình thành một lớp sương máu quanh người bảo vệ trước các sát thương và gia tăng uy lực tấn công, (4) Khả năng điều khiển máu: Có năng lực điều khiển máu của bản thân và xung quanh.

Bọn này trừ con quỷ hút máu cấp C cầm đầu thì đám còn lại đều là dạng sinh vật nửa xác sống nửa quỷ hút máu, điều đó có nghĩa là khả năng lây nhiễm của gã Dơi Quỷ khá mạnh, chúng có thể biến cả xác sống biến dị thành Huyết Nô.

Từng có một câu hỏi là: Nếu ma cà rồng cắn nhau với xác sống thì bọn nó sẽ biến thành thứ gì?

Đây cũng xem như là một câu trả lời rồi nhỉ. Mọi thứ cũng khá thú vị rồi đây. Đức trầm nghĩ.

Học lúc này đã đứng dậy, nửa bước dạo qua quỷ môn quan khiến cậu toát mồ hôi lạnh. Nhìn vào đàn quỷ hút máu chỉ chít phía trước mặt, Học hít vào một ngụm khí lạnh, thật không ngờ chỉ trong vòng hơn mười ngày, đám quỷ hút máu này có thể gia tăng số lượng kinh người đến thế, trước đây chúng chỉ có khoảng ba mươi tên là cùng, dù vậy cũng đã là một lực lượng rất mạnh. Nhìn vào một lũ quỷ hút máu lúc nhúc trước mặt khiến cậu có cảm giác vô

lực chống lại.

Nhìn vào thân ảnh vững vàng chắn trước mặt mình, thân ảnh đó quay đầu nhìn lại, nở một nụ cười, nụ cười tràn ngập tự tin đó khiến trong lòng Học bình tĩnh lại. Vẫn như những ngày trước đây khi đội trưởng, sếp Trung nói đúng, trong những giờ phút ngặt nghèo nhất, anh vẫn luôn không bao giờ bỏ cuộc, đó là điều mà em vẫn chưa làm được.

Quay đầu nhìn sang đám quỷ hút máu đông đảo trước mặt, Đức hít một hơi dài, ánh mắt lóe lên quang mang hưng phấn.

Những ngày gần đây, ban đêm hắn liên tục sử dụng ngũ hành nguyên thạch để tăng cường hấp thu chuyển hóa năng lượng trong cơ thể, hơn 2000 điểm giao dịch đã đi tong nhưng hiệu quả cũng rất tốt, hắn cảm giác được năng lượng trong cơ thể mình dồi dào và cô đọng hơn trước rất nhiều.

Ban ngày, những lúc dừng xe nghỉ ngơi hắn lại tiếp tục tập luyện từ thủ thuật đến kỹ năng cho đến lúc mệt mỏi. Hơn ai hết, hắn hiểu rõ rằng, sức mạnh chỉ có thể có được qua quá trình rèn luyện không ngừng. Thiên phú cố nhiên quan trọng, cửa hàng giao dịch càng mang đến cho hắn lợi thế rất lớn so với nhiều người, nhưng nếu không nỗ lực, không cố gắng thì rồi sẽ có một ngày tất cả những lợi thế đó sẽ như nước chảy về sông không bao giờ lấy lại được nữa.

Năng lượng từ lõi rise được hấp thu chuyển hóa, sức mạnh, tốc độ được gia tăng hơn hẳn, tinh thần lực cũng tăng trưởng, kỹ năng “thương sấm sét” hắn đã tập luyện nhiều lần nhưng chưa thử thực chiến bao giờ. Tất cả khiến hắn nóng lòng muốn kiểm nghiệm thực lực của mình. Và trận chiến mong đợi đang ở ngay trước mặt.

Thét dài một tiếng. Đức dậm chân lao đến trong ánh nhìn kinh ngạc sững sờ của Học.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 63: Bể gãy nghiền nát

Đức lúc này đã băng băng lao đến. Lạc phong kiểm cảm chắc nơi tay, ánh mắt sắc bén nhìn về phía trước.

Nhìn bóng người đang chạy đến như thiêu thân lao đầu vào lửa, tên quỷ hút máu biến dị cấp C cảm đầu cười khẩy đầy khinh miệt, phát tay một cái. Đội quân quỷ hút máu lập tức ào ào tràn về phía hắn.

Dậm chân nhảy đến, Lạc phong kiểm kéo một đường cong tuyệt mỹ, ba tên huyết nô biến dị cấp E trước mặt lập tức phân thành hai nửa. Đức lao vào giữa trùng vây như tiến vào chỗ không người. Thanh kiếm sắc bén biến bất cứ tên nào cản đường thành thịt vụn. Hắn có thể cảm thấy Lạc phong kiểm trên tay đang rung rung vì hưng phấn.

Đám quỷ hút máu này đa số chỉ là cấp F, cấp D chỉ có ba tên, có lẽ chiến lực cao nhất chỉ có gã cấp C đang bay ở trên kia mà thôi. Bao vây xung quanh Đức lúc này toàn là lũ Huyết nô cấp F, chênh lệch cấp độ lớn như vậy khiến hắn chiến đấu cực kỳ thoải mái, mỗi một kiếm đều có một tên quỷ hút máu ngã xuống.

Khiên ma pháp khẽ nở ra chặn lại ba mũi huyết thương từ phía trên phóng xuống. Đức xoay người chộp lấy mũi huyết thương ném ngược lại, mũi thương xuyên ngược gã quỷ hút máu cấp D bắn về phía sau rồi xuống.

Hai tên Huyết Nô cấp D còn lại hú một tiếng quái dị, ánh mắt lộ ra vẻ sợ hãi, quay đầu lại nhìn gã cầm đầu. Tên quỷ hút máu cấp C trừng mắt nhìn lại đầy đe dọa, hai tên cẩn thận quay đầu lại chỗ Đức, hai mũi Huyết Thương lại hiện ra trên tay, gào lên một tiếng cùng với chín tên Huyết nô cấp E cũng rít lên lao đến.

Đức nở nụ cười lạnh. Kỹ năng “thương sấm sét” được sử dụng, từ trên tay một ngọn giáo bằng sấm sét được hình thành, những tia lửa điện trắng bạc lóe ra quang mang chói chói, Đức vung tay ném mạnh, mũi thương lao vút đi đâm qua hai tên Huyết nô cấp E đang bay đến gần và xuyên thẳng qua đầu tên quỷ hút máu cấp D ở phía sau. Người bọn chúng thủng ra một lỗ lớn, những tia lửa điện vẫn còn lẹt xẹt từ vết thương. Một thương ba mạng. Năng lượng trong người Đức hao hụt khoảng chừng một phần ba mươi. Kỹ năng này tuy mạnh nhưng hao tổn cũng rất kinh người.

Không ngừng lại, Đức vung kiếm chém mạnh, gã huyết nô cấp D còn lại đang cầm thương đâm tới cũng người thương phân ly, không thể chặn nổi, máu phun ra như suối, ánh mắt còn đang tròn trĩnh đầy kinh ngạc, đầu rơi xuống đất.

Cùng lúc đó, khiên ma pháp cũng đã được bật lên chặn lại những đòn đánh tới gần. Hơn hai mươi tên huyết nô cùng lúc lao đến, móng vuốt của chúng chạm vào khiên ma pháp lan tỏa ra những giao động như ném đá vào mặt hồ nước. Nhưng cũng chỉ là như vậy mà thôi, đòn đánh không thể xuyên qua nổi. Đức giải trừ lá chắn, Lạc phong kiểm xoay mạnh quanh người, đám huyết nô xung quanh ngã rạp trước lưỡi kiếm, những cái đầu văng lên, máu từ cổ phun lên thành vòi, ánh mắt vẫn còn trừng trừng nhìn lại không cam lòng.

Người Đức lúc này đã dính đầy máu tươi, máu của kẻ địch, hắn như một sát thần, tả xung hữu đột giữa vòng vây, những con huyết nô cấp D và cấp E đã bị hắn chém giết sạch sẽ, đám huyết nô cấp F chỉ còn khoảng chừng năm mươi tên, chúng sợ hãi hú lên quay đầu bỏ chạy. Có lẽ do dung nạp với quỷ hút máu, đám huyết nô – xác sống biến dị này cũng đã có bản năng của một sinh vật sống, chúng cũng biết sợ hãi trước cái chết.

“Đù rồi” Con quỷ hút máu cấp C đang bay trên không hét lên một tiếng, kỹ năng sóng âm phát động, những sóng âm thanh chấn động cao tầng lan tỏa ra kèm theo một luồng tinh thần lực mạnh mẽ hướng về phía Đức phóng tới.

Học đang đứng ở phía sau lại là người dính đòn trước, âm thanh ừ ừ vang lên như những mũi dùi đâm vào tai khiến cậu hét lên đau đớn, hai tay ôm đầu.

Trong khi đó, Đức đứng ở phía trước thì lại không hề suy nghĩ gì, đã có chuẩn bị, hắn vận năng lượng từ lõi trance một vòng để bảo vệ tâm thần, ánh mắt vẫn lạnh lùng nhìn về phía trước, đối diện với con quỷ hút máu đó. Nó chậm chậm hạ xuống, trông mất màu đỏ máu nhìn về phía hắn, cất giọng khàn khàn như của người chết.

“Ta cho ngươi một cơ hội, sinh vật hèn mọn, thần phục đi theo ta, ta sẽ ban cho ngươi sức mạnh và sự bất tử”

Đức bật cười. Bọn quỷ hút máu này thật giống với con ong chúa trước đó, chỉ có điều là còn can rở hơn, ít ra con ong chúa còn đuổi giết hắn đến cùng đường, trong khi đám huyết nô bị hắn giết thất linh bát lạc mà vẫn còn có can đảm chiêu hàng hắn.

Bộ dạng tên quỷ hút máu trước mặt cũng phải nói là rất được, có lẽ nhờ biến hóa huyết thống, hắn có một gương mặt rất điển trai, làn da trắng trẻo không phải kiểu trắng bệch như đám huyết nô cấp thấp mà trắng như kiểu người Châu Âu, mũi cao, tóc vuốt lên như được chải keo, mặc một bộ Âu phục lịch lãm rất có phong cách quý tộc. Nếu như thời xưa quăng hắn ra đường với bộ dạng này sẽ rất thu hút phụ nữ đấy.

“Đừng nghĩ rằng đánh bại lũ phế vật vô dụng này là đã có thể can rở, ta sẽ cho ngươi thấy chênh lệch của chúng ta” Nhìn vẻ khinh thường của Đức, gã lạnh lùng cất tiếng lao tới

Đức cũng cảm thấy khá hứng thú, giắt Lạc phong kiếm về phía sau lưng. Đây có lẽ là lần đối chiến đầu tiên với sinh vật cùng cấp độ với mình trong tình trạng ngang hàng, hắn cũng muốn thử xem khả năng hiện tại của mình đã tới đâu.

Móng vuốt của gã đã chụp tới. Đôi tay của gã thon và dài, những chiếc móng vươn dài ra cực kỳ cứng chắc, trên tay còn phủ một làn sương mù màu đỏ máu nhàn nhạt. Đức vùng tay ra đỡ, chụp cứng cổ tay của gã, “phá quyền” vận lên ở tay phải, vùng lên đám mạnh về ngực hắn.

Một làn sương mù màu đỏ máu xuất hiện trước người hắn, phá quyền đâm trúng vang lên tiếng nổ cực kỳ chói tai, tên quỷ hút máu bay ngược về sau, miệng phun máu. Đức xoay sang nhìn nắm đầm hơi ngạc nhiên, vừa rồi tên quỷ hút máu đã vận dụng cương huyết hình thành nên lớp bảo vệ trước người, phá quyền của Đức mặc dù phá vỡ được nhưng dư lực không đủ, thương thế của tên quỷ hút máu nhìn vậy nhưng rất nhẹ.

Dù vậy, tên quỷ hút máu có cảm giác cực kỳ giận dữ và mất mặt, hắn rít lên một tiếng phẫn nộ:

“Khốn kiếp, đây là ngươi đang tìm chết”

Hắn vùng tay lên, xung quanh từng mảng máu tươi tụ tập lại xung quanh người hắn tạo thành một quả huyết cầu. Ngay giờ, Đức đã chém giết một số lượng huyết nô – xác sống biến dị rất lớn, máu tươi chảy ướt cả mặt đất càng làm cho quả huyết cầu trở nên cực kỳ to lớn.

Từ huyết cầu những mũi tên bằng máu bắn liên tiếp tới người Đức như một màn mưa. Một số to lớn như những ngọn giáo.

Khiên ma pháp lại hiện ra trước người hắn, những mũi tên máu và phải bị chặn cứng lại đó kêu lên những tiếng như tai. Từ bên trong, Đức nhìn gã quỷ hút máu trước mặt nở nụ cười lạnh lẽo:

“Hết trò chưa”

Đức giải trừ lá chắn, dậm chân lao đến, Lạc phong kiếm đã cầm trên tay, năng lượng truyền vào đó, vận sức chém xuống. Huyết cầu trước mặt tên quỷ hút máu vỡ tan nát, dư lực của nhát kiếm chém tới đứt rời một tay của gã khiến gã hét lên như heo chọc tiết.

“Khốn kiếp, khốn kiếp” Gã lớn tiếng chửi rủa, ánh mắt ngoại trừ oán độc đã tràn đầy sợ hãi. Từ khi tấn cấp đến nay, gã cảm thấy mình đã trở nên bất khả chiến bại, ngoại trừ chủ nhân không ai còn có thể làm tổn thương đến hắn. Đau đớn khiến gã trở nên sợ hãi run rẩy.

“Bọn khốn kia, tiến lên” Gã đưa mắt nhìn về phía sau, vùng tay ra lệnh cho đám huyết nô – xác sống cấp thấp phía sau lao lên. Dù sợ hãi, nhưng bọn chúng lại không dám trái lời, cả đám lũ lượt lao về phía Đức. Tranh thủ cơ hội, tên quỷ hút máu cấp C lùi về phía sau, trông mắt đảo đảo, năng lượng từ huyết châu được vận dụng, cánh tay của hắn nhanh chóng được mọc ra lại, đôi cánh hiện ra từ sau lưng vỗ cánh bay lên.

Đức vùng kiếm chém chết những tên huyết nô trước mặt, nhắm mắt, kỹ năng “thương sấm sét” phát động, một mũi thương bằng sét hiện ra trên tay, nhắm kỹ tên quỷ hút máu phóng tới.

Cảm thấy nguy hiểm, gã xoay cánh chao một vòng, mũi thương sấm sét lướt qua để lại một lỗ máu trên vai, điện giật tê dại từ vết thương nhưng đã cùng đã tránh thoát, gã quay lại trừng mắt nhìn Đức, ánh mắt oán độc toát ra lời uy hiếp, cười to can rở:

“Ta sẽ quay lại, chủ nhân của ta sẽ giết sạch ngươi và tất cả những kẻ có liên quan đến ngươi, khiến ngươi sống không bằng chết”

“Ngươi không có cơ hội đó đâu” Giọng nói lạnh lùng vang lên, một mũi tên cực nhanh bắn tới, mang theo ánh sáng lấp lánh chói mắt trúng ngay giữa đầu hắn, xuyên qua một lỗ máu. Trán hắn thủng một lỗ thấy tận phía sau, ánh mắt hắn vẫn tròn trũng đầy vẻ không cam lòng, cái xác nặng nề rơi xuống đất.

Hắn lúc này đã xuất hiện từ phía sau, cây cung cầm ở trên tay. Lan và Toàn cũng đi cùng.

Đám huyết nô hú lên sợ hãi cầm đầu bỏ chạy.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Thảm trạng

Đức quay lại nhìn Hân mỉm cười, cả người hắn lúc này dính đầy máu tươi, nhìn qua rất đáng sợ. Nhưng cô nhìn hắn rất dịu dàng, mỉm cười cầm lấy tay hắn, nét lạnh lùng trên mặt cũng tan đi.

Lan lúc này đang sử dụng kỹ năng chữa thương để chữa trị cho Học, vết thương trên người cậu ta khá nhẹ nên rất nhanh đã xong.

“Đuổi theo bọn chúng, chỉ để lại một vài tên thôi, điểm giao dịch cả đấy” Đức gọi Toàn lại, để con nhện thu hoạch vào tay nó và nhìn về đám huyết nô – xác sống biến dị đang bỏ chạy nói nhỏ.

Toàn gật đầu, hưng phấn đuổi theo, hiện tại Toàn đã là người sói cấp C, tốc độ và sức mạnh đều hơn hẳn đám huyết nô này, nếu để nó toàn tâm truy diệt thì đảm bảo đám tàn binh bại tướng này chẳng có tên nào về được. Chẳng qua Đức muốn để vài tên sống sót trốn về để dùng Falcon 2 thăm dò tìm ra hang ổ của chúng.

Lan cũng sử dụng kỹ năng triệu hồi, gọi ra ba tên U Minh chiến sĩ đuổi theo hỗ trợ Toàn, đề phòng trường hợp đám huyết nô tàn ra chạy trốn, bọn chúng cũng cần chiến đấu để nhanh chóng gia tăng cấp độ.

Đưa Học vào trong ủy ban, sẵn tiện để lại con nhện thu hoạch để thu hồi xác của đám huyết nô – xác sống này. Mọi người cùng nhau trở về.

Chứng kiến cảnh Đức chiến đấu cùng đám quỷ hút máu đó khiến cả đội của Học há hốc mồm kinh ngạc. Trong đội, trước giờ thực lực của Học đã là mạnh nhất, trận chiến trước đó cậu từng một mình đối chiến với Gấu đen và đã gây được thương tích không nhẹ cho hắn, tuy không thắng nổi và rất chật vật mới chạy thoát nhưng đó đã là một chiến tích cực kỳ đáng nể rồi.

Tên quỷ hút máu cầm đầu lúc này nhìn còn có vẻ mạnh hơn Gấu đen lúc trước, chưa kể cả một đoàn quân quỷ hút máu theo sau nhưng Đức lại xông pha trong trận như chỗ không người, tên quỷ hút máu cầm đầu còn không chịu nổi hai đòn của hắn. Mọi người đưa ánh mắt nhìn Đức đầy kính sợ xen lẫn sùng bái khiến hắn rất không thích ứng.

Cầm lấy một tấm khăn vải Loan đưa, Đức lau sơ gương mặt và thân thể dính đầy máu của mình nhìn vào Học và hỏi:

“Trước kia bọn chúng cũng đông thế này hả?”

Học suy nghĩ một chút rồi trả lời: “Không, lúc ban đầu trừ ba tên Dơi Quỷ, Gấu đen và Nhện độc, bọn chúng chỉ có khoảng tối đa ba mươi tên thôi, nếu bọn chúng không tấn công bất ngờ chưa chắc mọi người đã thua, trong đội lúc đó không kể đến nhóm của em đã có tới mười hai người thức tỉnh, thực lực rất mạnh”

“Vậy à” Đức thấp giọng đáp lại

Khả năng lớn là tên Dơi Quỷ về sau này khi chiến đấu với xác sống biến dị đã nhận ra rằng, hắn và những quỷ hút máu dưới trướng của hắn, cũng có khả năng lây nhiễm cho đám xác sống để biến chúng thành huyết nô, một nhóm quân đội dưới quyền mình. Nếu như vậy, càng để cho bọn chúng nhiều thời gian, chúng sẽ càng bành trướng thực lực của bản thân lớn mạnh hơn. Có lẽ cần phải nhanh chóng xử lý bọn này trước khi chúng phát triển quá mức kiểm soát. Đặt chiếc khăn vải dính máu xuống, Đức trầm ngâm suy nghĩ.

Chờ sau khi Falcon 2 thu thập đủ tin tức về bọn chúng thì phải lên đường ngay thôi. Đừng quên rằng dân số Thị xã Đồng Xoài này tuy không so được với thành phố Hồ Chí Minh nhưng nếu tính tổng cộng cũng phải gần đến hai trăm ngàn người, nếu từng đó người đều bị lây nhiễm thành quỷ hút máu thì khó có ai ngăn cản bọn chúng nổi. Hơn nữa bọn này không phải là ong biến dị để khi giết ong chúa thì cũng chết theo, mỗi tên đều có khả năng lây nhiễm và biến thành Quỷ hút máu đầu đàn cả.

Lúc này trời đã tối lại, Toàn cũng đã trở về, đám huyết nô – xác sống đó đã bị Toàn và đám U Minh chiến sĩ tiêu diệt gần hết, chỉ để lại khoảng ba tên trốn thoát. Đức khẽ gật đầu với Toàn.

Một ngày mệt mỏi, mọi người nhanh chóng chìm vào giấc ngủ. Đội của Học ngủ ở khu vực lầu năm. Đức dẫn mọi người xuống khu vực lầu ba để nghỉ ngơi. Khu vực ủy ban này cái gì không nói nhưng được cái rộng rãi, phòng ốc khá kiên cố, giường chiếu cũng khá đầy đủ. Lan, Hân và Khả Nhi ngủ chung một phòng, Đức và Toàn ngủ phòng bên cạnh.

Đức mở ra chiếc màn hình máy tính nhìn vào những thông tin Falcon 2 truyền về. Mấy tên huyết nô – xác sống biến dị sau khi trốn thoát thì chạy về một khu vực cách đó gần ba mươi cây số.

Khu vực này trước đây là một nhà máy lớn, nhưng hiện tại nó đã được cải tạo thành một khu căn cứ địa rộng rãi.

Ở đây hiện tại có gần hai ngàn tên quỷ hút máu, ở một nhà kho trong đó hiện đang nhốt hơn sáu trăm người, người già, thanh niên, phụ nữ trẻ em có đủ cả. Họ ngồi trong nhà kho tối tăm không chút ánh sáng, những gương mặt căm phẫn, đau đớn, bị thương nhưng trên hết là tràn đầy tuyệt vọng, tiếng kêu khóc thút thít vang lên trong không gian yên tĩnh.

Thi thoảng ánh sáng cửa nhà kho mở ra chiếu vào trong bóng tối. Nó không phải là ánh sáng của hy vọng mà nó là một cái án tử treo lơ lửng trên đầu mỗi người ở đó. Mỗi lần như vậy, đám quỷ hút máu lại lôi ra một đám người, có người bị hút máu đến chết, có kẻ thì bị đưa cho Gấu đen ăn sống.

Gã Gấu đen rất thích xé từng phần của nạn nhân khi người đó còn sống, cắn nuốt gặm nhấm từng phần cơ thể trong tiếng la hét đau đớn và sợ hãi của người đó. Ai bị gã chọn trúng thì lời khuyên là nên tự sát trước càng nhanh càng tốt.

Thê thảm nhất thì phải nói đến những người bị đem đến cho gã Nhện độc chơi đùa, gã rất hứng thú với nạn nhân, thử nghiệm từng loại độc của mình, có người bị độc của gã gặm nhấm dần từng phần cơ thể của mình đến gần năm ngày mới chết, tận mắt nhìn thấy tay, chân, ngực, bụng bị ăn mòn từ từ trong đau đớn. Gã Nhện quý nhấm nhát lại tận hưởng những âm thanh tuyệt vọng đó như một bản nhạc giao hưởng tuyệt vời vậy.

Những cô gái có chút nhan sắc thì bị ba gã lần lượt cưỡng bức, sau khi chán thì ném cho lũ thuộc hạ chơi đùa. Trên cây cọc gỗ ở giữa khu căn cứ địa là từng cái đầu người treo lơ lửng ở đó, thanh niên có, người già có, thậm chí có cả trẻ con, đôi mắt vẫn không thể nhắm lại, trợn trừng trừng, căm hận, sợ hãi và tuyệt vọng. Khung cảnh nơi đây nhìn qua như địa ngục, đầy máu me và thảm cảnh.

Hiện tại, ở chính giữa khu căn cứ địa đang đốt một đồng lửa lớn, lũ quỷ hút máu đang bao quanh đó. Bên cạnh đồng lửa là một cây cột lớn còn đang treo một người đàn ông trên đó, mặc dù áo đã bị xé nát, nhưng vẫn nhìn ra được đây là trang phục quân nhân. Trên người chỉ chút vết thương, tiếng rên khe khẽ giúp người ta nhận ra đây vẫn là một người sống, nhưng tình trạng đã rất thê thảm.

Máu tươi nhuộm khắp người như một huyết nhân, người đầy vết roi đánh, một số dấu bông do bị đâm dùi thép nóng vào xuyên thấu cả xương. Người này hẳn bị tra tấn không ít ngày, sức sống cũng thật kiên cường, ít ra, với người thường mà nói, những vết thương này đã khiến họ mất mạng từ lâu, nhưng điều đó đối với anh ta cũng phải là điều gì tốt lành, nó như một sự tra tấn vô tận.

Một mũi dùi sắt nóng cháy từ đồng lửa được một gã quỷ hút máu lấy ra, đâm vào bụng người đàn ông đó. Âm thanh xèo xèo của thịt cháy vang lên trong không khí, đau đớn khiến anh ta khôi phục lại một chút thanh tỉnh, những tiếng gào gào đau đớn trong cổ họng. Anh ta ngẩng đầu lên, mở mắt ra, mặc dù toàn thân đầy thương tích, nhưng ánh mắt rất sáng, rất kiên định, nhìn chằm chặp vào tên Dơi Quỷ trước mắt.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 65: Huyết nguyệt

“Khỏe chứ, ngài đội trưởng”

Gã Dơi Quỷ ngồi trên một chiếc ghế bành ngoài khoảng trường, trên tay cầm một ly thủy tinh, loại chuyên dùng để uống rượu, bên trong thay vì chứa rượu thì đang đựng máu tươi, thông thả nhấp một ngụm, thú vị nhìn người thanh niên trước mặt.

Gã Dơi Quỷ lúc này đang mặc một bộ vest đen, còn thắt cả ra vat, một bộ âu phục đúng tiêu chuẩn, giày dưới chân cũng là hàng hiệu, đôi mắt hơi xéo, nước da trắng trẻo hoàn mỹ, sống mũi cao và dài, mái tóc bóng bẩy như được vuốt keo, dáng ngồi có phong cách quý tộc, thêm vào bộ âu phục trên người khiến người ta có cảm tưởng hần như là một doanh nhân thành đạt, điển trai, đang nhàn nhã thưởng thức rượu vang vậy.

Chàng thanh niên bị trói trên cây, mở mắt nhìn chằm chặp vào hắn, ánh mắt một mảnh bình tĩnh, tia thù hận che giấu sâu trong đáy mắt. Toàn thân từ trên xuống dưới của cậu ta đã không còn một mảnh lành lặn, vết cắt, vết dao chém, vết roi, vết bỏng, một vài vết thương sâu hoắm có thể mơ hồ thấy cả nội tạng, đùi có một vết đâm mơ hồ thấy xương trắng, năm ngón tay bị rút từng chiếc móng, chân cũng bị cắt cụt một khoảng. Tình trạng cực kỳ thê thảm, chỉ riêng đau đớn và giày vò đủ để một người chết đi sống lại nhưng cậu ta vẫn mở mắt nhìn thẳng, ánh mắt thật kiên cường.

Có lẽ khó chịu trước cái nhìn của cậu ta, gã Dơi Quỷ cau mày, tên quỷ hút máu kia hiểu ý, lại hai cái dùi cui nóng cháy đâm tới, mùi thịt cháy khét lẹt lan tỏa trong không khí. Chàng trai cong người chịu đựng, cắn chặt răng đến chảy máu, những tiếng ư ư phát ra trong miệng. Đau đớn đến một mức độ nào đó thậm chí có thể làm người ta chết lặng. Há mồm thờ đốc, chàng trai mở to mắt nhìn lại, ánh mắt bình thản, cắn chặt răng không nói một lời.

“Đội trưởng à đội trưởng, trong hơn trăm tên lính ta đã giết, người rớt cuộc vẫn là kẻ xương cốt cứng nhất đấy, việc gì phải khổ thế chứ, trở thành thù hạ của ta có gì không tốt sao, ta rất thương thức người đấy?” Gã Dơi Quỷ ra về thờ dài nói

“Ta dù có tan xương tại đây cũng không muốn gộp chung với đám ma quỷ các người, tới giết ta đi, nếu không sẽ có một ngày, người sẽ phải hối hận” Cậu ta phun ra một ngụm máu, lớn tiếng nói.

Gã Dơi Quỷ phá lên cười ngặt nghẽo như nghe một câu hài tiểu lâm.

“Được, được, vậy mới thú vị chứ, yên tâm đi, ta sẽ không giết ngươi đâu, ngày vui còn dài lắm, để ta xem xem rốt cuộc ngươi sẽ cứng rắn được như vậy trong bao lâu nữa”

Gã búng tay với đám quỷ hút máu tay sai phía sau:

“Đem tiết mục thư giãn buổi tối ra đây đi”

Từ nhà kho, hai bóng người bị lôi sềnh sệch ra ngoài tới gần đám lửa cháy. Đó là một phụ nữ trung niên đang ôm chặt một cô bé gái, cô bé chỉ tầm năm, sáu tuổi. Cả hai đang rất kinh hoàng, hoảng sợ, cô bé lớn tiếng kêu khóc.

Phía sau tên Dơi Quỷ, một gã trung niên cao lớn, còi trăn phanh ngực, trên người còn có một vài hình xăm lớn, gã chính là Gấu đen, hần liếm môi nhìn hai mẹ con bị lôi ra, ánh mắt thêm thương thích ý.

“Mẹ ơi, mẹ ơi” Cô bé hét lên, khóc lớn. Tên quỷ hút máu bên cạnh đã lôi cô bé ra một bên. Người phụ nữ trung niên ấy cố níu nhưng không sao giữ được, gào lên trong tuyệt vọng:

“Không, không, đừng mà, tôi cầu xin các người, tôi cầu xin các người, đừng, đừng hại con tôi ... aaaa”

Tên Dơi Quỷ đón lấy cô bé, nở một nụ cười tà dị, đôi tay thon dài vuốt lên má của cô bé, cô bé kinh hoàng ngừng khóc, hai mắt mở to đầy sợ hãi nhìn vào gương mặt của người trước mặt. Hần cười khẩy nhìn về phía người thanh niên đang treo trên cột kia. Chàng trai trừng mắt nhìn lại đầy giận dữ, hàm răng cắn chặt đến bật máu.

Nở nụ cười hài lòng, hần túm lấy cô bé quăng ra phía sau cho tên Gấu đen, gã chờ đợi đã lâu, chớp lấy như một món đồ chơi, hai ngón tay cong lại đâm vào ngực cô bé móc ra một trái tim còn đang đập thình thịch đưa lên miệng, ngậm nhìn rồi từ từ nhai nuốt như đang nhấm nháp một món ăn mỹ vị. Chàng trai nhắm mắt lại, quay đầu qua một bên, đôi tay bị trói nắm chặt đến mức những ngón tay đã không còn móng bật máu.

Người phụ nữ trung niên ôm đầu gào thét như điên loạn, cô điên cuồng vùng khởi tằm tay tên quỷ hút máu trước mặt bằng một sức mạnh không ngờ, dè hần xuống, cào cào, cắn mạnh vào người hần. Hoi bất ngờ, nhưng cũng chỉ đến vậy, gã quỷ hút máu bị dính một vết cắn đứt cả thịt, tức giận nắm tóc của cô kéo ngược ra sau, hai chiếc răng nanh từ miệng dài ra cắn một nhát vào cổ làm người phụ nữ đó chết ngay tại chỗ, hần hút sạch tinh huyết trong người cô ta xong thì quăng xác xuống phía dưới, đám huyết nô – xác sống biến dị hưng phấn lao vào tranh nhau cắn xé.

Ưu nhã nhấp một ngụm trên ly rượu máu trước mặt, gã Dơi Quỷ hít vào một hơi đầy say mê: “Khung cảnh thật là mỹ lệ quá, phải không đội trưởng?”

Chàng trai im lặng, không nói một lời, nhắm mắt lại, trước mặt đám quỷ điên cuồng biến thái này tỏ ra giận dữ, không cam lòng chỉ tăng thêm khoái cảm của chúng mà thôi.

“Thôi nào, đừng làm mất hứng vậy chứ, hay để ta cho ngươi biết lý do tại sao ta lại quyết định giết hết đám đồng đội của ngươi nhé?”

Chàng trai mở bừng mắt nhìn lại, ánh mắt hiện lên một tia bi phẫn. Lòng của hần đau đớn. Đồng đội, anh em, những người lính kiên cường xông pha chiến đấu giữa bầy xác sống để cứu người, có nhiều người đã vĩnh viễn táng thân nơi miệng xác sống, họ lẫn xả giữa chốn hiểm nguy để tìm lương thực cho mọi người, nhưng đổi lại họ được gì đây. Những cái chết thê thảm oan uổng của họ hiện lên trong đầu hần. Hần đã luôn tự hỏi, tại sao, tại sao, tại sao lại có những kẻ không bằng cảm thù đối xử như thế với ân nhân của mình.

Gã Dơi Quỷ hài lòng, chậm rãi cất giọng kể lại:

“Bắt đầu từ đầu đây nhì, hà hà, ta mới ban đầu chỉ là một gã công nhân quen, gương mặt ... không thể coi là điển trai, lại không có tiền, bọn người xung quanh luôn nhìn ta bằng ánh mắt thương hại, khinh rẻ, phụ nữ thì lại càng tránh ta như tránh hủi vậy.”

“Thế rồi, cái ngày định mệnh đó đã đến, cái ngày đã thay đổi cuộc sống của ta vĩnh viễn. Bầu trời biến thành màu đỏ máu, đám xác sống xuất hiện, ta may mắn trốn vào phòng trọ của hai mẹ con đơn thân gần khu nhà ta ở. Vài ngày lại trôi qua, nhà đã không còn đồ ăn gì nữa, đám xác sống lại vẫn lần lữa ở đó”

“Ta cảm nhận được, cơ thể của ta đã thay đổi, cảm giác đói bụng của người thường không còn nữa mà chỉ là một cảm giác khát, cổ họng khô cháy, máu tỏa ra một mùi hương cực kỳ thơm tho hấp dẫn khiến ta không thể cưỡng lại được nữa. Điều gì đến cũng đã đến, nhân lúc đêm tối, ta cắn nát cổ họng cô ta hút máu, chưa bao giờ ta cảm nhận được hương vị của thứ gì ngon hơn thế, những dòng máu thật ngọt ngào, ta cảm giác như từng tế bào trong cơ thể sống lại, cảm giác đó thật quá sức mỹ diệu, ngươi không thể tưởng tượng được đâu”

Gã liếm môi, nhắm mắt say mê miêu tả cho cậu ta nghe.

“Ta giết luôn con gái của cô ta để hút máu. Trong người rạo rực một nguồn sức mạnh mới đang tuôn chảy, những vết sần, rỗ trên mặt ta cũng biến mất, vẻ ngoài của ta hoàn toàn thay đổi, đẹp trai và phong cách hơn nhiều, cơ thể tràn ngập sức mạnh”

“Những con xác sống láng văng gần đó giờ không còn là uy hiếp nữa, ta có thể dễ dàng xử lý bọn chúng, ta đi tìm kiếm xung quanh. Phải công nhận, cái vẻ ngoài đẹp mã này thật sự hữu dụng hơn ta nghĩ nhiều, ta dễ dàng chiếm được lòng tin của kẻ khác, nhất là những cô gái trẻ, thấy ta vừa đẹp trai vừa uy phong tiêu diệt xác sống thì lao vào như thiêu thân”

“Ta trà trộn vào trong đám bọn chúng, từ từ giết dần từng tên một, hút máu từng tên một, thực lực của ta mạnh mẽ hơn từng ngày, hết đám người này, ta lại tìm tới nhóm người khác, cứ thế, cuộc sống của ta thật là phong phú mỹ diệu biết bao”

“Đúng lúc đó thì, các người lại tới, để làm cái gì chứ hả, các người cứu sống đám người vô dụng đó, làm ta không thể tìm được con mồi nào được nữa, tụ tập cả một đám người làm ta không thể nào hành động được nữa, con khát lại tiếp tục giày vò ta, lũ giả nhân giả nghĩa các người”

“Lúc đó, chính là các người đã tự ký tên vào bản án tử hình của mình rồi, đó là lúc ta quyết định trà trộn vào các người, lên kế hoạch tiêu diệt các người, gây dựng nên đội quân của ta để làm bá chủ vùng đất này”

Gã Dơi Quỷ cất tiếng cười càn rỡ trong đêm tối.

Trên trời cao, ánh trăng lười liềm trên bầu trời màu đỏ máu như huyết nguyệt.

Hình bóng một con ung lượn lơ quanh bóng trăng sáng.

.....

P/s: Viết chương này tự dưng thấy mình ác tâm ghê.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 66: Chuẩn bị

Đức tắt đi hình ảnh trên màn hình lập thể ba chiều trước mặt. Sắc mặt âm trầm như nước. Nghe kể là một chuyện nhưng nhìn thấy lại là một chuyện, thảm cảnh xảy ra khiến trong lòng hắn một mảnh phần nộ. Chỉ cần người còn có chút nhân tính không ai có thể dẫn lòng nổi khi nhìn thấy những cảnh tượng thê thảm đó, những người sống sót còn lại bị đối xử không bằng cả heo chó, chỉ là thức ăn và công cụ để mua vui của đám quỷ hút máu mà thôi.

Qua thám trắc từ Falcon 2, lực lượng của đám Dơi Quỷ thực sự rất mạnh, đám quỷ hút máu dưới trướng có gần hai trăm tên, đám huyết nô – xác sống biến dị thì số lượng gần đạt mức hai ngàn. Chỉ nhìn qua hình ảnh thì khó nắm bắt được thực lực bọn chúng ra sao, nhưng nếu chỉ nhìn vào đám hôm trước để đoán chừng thì cũng không yếu chút nào, quan trọng hơn là số lượng của chúng thật sự quá đông đảo.

Hai tên Gấu đen và Nhện độc thực lực cũng rất mạnh, mặc dù chỉ nhìn qua camera thì không thể biết chắc được nhưng ít nhất bọn chúng cũng phải đạt đến cấp C, có thể còn cao hơn, tên quỷ hút máu tay sai hôm trước cũng đã là cấp C rồi. Vị trí đứng và cách nói chuyện của bọn chúng cho thấy, gã Dơi Quỷ là thủ lĩnh nhưng hai tên này tuyệt đối là thành phần nòng cốt, chắc chắn phải mạnh hơn tên quỷ hút máu tay sai hôm trước.

Những người còn sống sót trong khu căn cứ của bọn chúng qua máy quét cảm biến nhiệt thì còn khoảng xấp xỉ sáu trăm người, bị nhốt tập trung trong nhà kho như súc vật, họ là những người trong căn cứ lúc trước còn quân đội và bị bắt sau này do đám tay sai của Dơi Quỷ.

Hít sâu một hơi bình phục lại tâm tình của mình, Đức điều khiển Falcon 2 tiếp tục giám thị bọn chúng. Lấy ra một bộ đá ngũ hành nguyên thạch, Đức tiếp tục chìm vào trong tu luyện.

Một đêm yên ả trôi qua.

Tờ mờ sáng, tại một tòa nhà trống trải gần đó, một thân ảnh đang cầm thanh kiếm trên tay. Đó chính là Đức, hắn đang luyện kiếm, đòn đánh rất đơn giản chỉ có hai chiêu đâm và chém, lặp lại liên tục không ngừng và đổi sang nhiều góc độ khác nhau.

Dừng lại, hít sâu một hơi, Đức bắt đầu di chuyển sang bên, thanh kiếm trên tay chém theo hình tròn và xoắn ốc liên miên không dứt khiến xung quanh như có một tầng kiếm ảnh với hắn là trung tâm, Lạc phong kiếm được truyền năng lượng vào hơi sáng lên, trên thân kiếm có một lớp cương khí mỏng manh nhưng cực kỳ sắc bén, xung quanh vang lên những tiếng gió rít ê răng.

Đây là một kiếm chiêu Đức mới lĩnh ngộ ra, “toàn phong kiếm”, trong những lần chiến đấu trước, hắn thường xuyên phải xông pha vào chiến đấu với kẻ địch có số lượng lớn bao vây, xác sống, ong biến dị rồi tới quỷ hút máu. Vùng kiếm theo hình xoắn ốc tốc độ cao kết hợp với bộ pháp, đồng thời vận dụng rise tăng tối đa sense (cảm nhận) xung quanh, hắn có thể biến mình thành một cái máy xay thịt đúng nghĩa, kiếm ảnh bao bọc toàn thân và có thể tấn công ở mọi góc độ.

Đức xoay người thu kiếm, thở ra một hơi dài, kiếm ảnh loang loáng chợt ngừng lại. Kiếm phong thậm chí cắt đứt một vài mảnh xi măng xung quanh thành những đường dài.

Cắt thanh kiếm vào bao kiếm sau lưng. Đức nhắm mắt lại, hai tay đưa ra phía trước, những tia lửa điện lẹt xẹt từ hai tay, một ngọn thương màu trắng bạc bằng sét hiện ra. Hắn mở mắt ra cầm lấy ngọn thương sét trên tay, khẽ quay múa. Năng lượng trong cơ thể điều động tập trung vào mũi thương, những tia sét càng lúc càng sáng lên rực rỡ, tia lửa điện xẹt ra xung quanh.

Đột ngột, ngọn thương trên tay Đức phát nổ hất tung hắn ra xa. Đức lồm cồm bò dậy, cổ tay áo đã cháy đen một mảnh, những tia lửa điện lẹt xẹt trên người khiến hắn tê dại, cười khổ một tiếng lâm lâm: “Đúng là ... Vẫn chưa được”

“Thương sấm sét” là một kỹ năng công kích năng lượng khá mạnh, nhưng cách sử dụng của nó khá là cố định. Cách thức vận dụng kỹ năng đã có sẵn trong đầu, nhưng Đức vẫn không hiểu được cách thức vận hành năng lượng của nó. Mỗi mũi thương sét đều cần một lượng năng lượng cố định, mỗi khi hắn cố gắng tập trung năng lượng thêm vào đều sẽ dẫn đến mất ổn định và phát nổ, ngược lại khi hắn tản năng lượng của nó ra để hình thành một mũi thương nhỏ hơn thì nó rất dễ bị tiêu tán năng lượng thành điện lưu biến mất trong không khí.

Hắn đang cố gắng để thật sự nắm giữ kỹ năng này và cũng có một số ý tưởng để tăng cường uy lực của nó như hắn đã từng nắm giữ khiên ma pháp vậy nhưng có lẽ còn cần thêm một khoảng thời gian nữa.

Một bàn tay nhẹ nhàng đặt trên vai Đức, đỡ hắn dậy. Hắn dịu dàng nhìn Đức, khẽ lấy tay lau đi vết cháy xém trên khuôn mặt hắn, điện giật nhẹ làm tay cô hơi tê tê.

“Em dậy sớm vậy?” Đức mỉm cười, phui đi vết bụi đất trên người, nắm lấy tay Hân nói

Hân lờ mờ mắt nhìn hắn: “Anh thì chắc dậy trễ đấy”. Ngừng lại một chút, cô thấp giọng hỏi:

“Phía trước, có chuyện gì sao?”

Đức thở ra một hơi, lấy chiếc máy tính ra trong túi ra đưa cho Hân, màn hình lập thể ba chiều chiếu lại những hình ảnh lấy được từ Falcon 2.

Càng nhìn qua, ánh mắt của Hân càng tối lại, cô xiết chặt nắm tay, nhìn qua Đức: “Chúng ta phải đến đó”

Đức gật đầu: “Chúng ta cần hai ngày nữa”

Hân khó hiểu hỏi lại: “Để làm gì chứ?”

“Chuẩn bị” Đức quay đầu nhìn về phía trước, ánh mắt xa xăm nhìn hướng căn cứ của đám quỷ hút máu, trầm giọng nói.

Hiện tại kỹ năng Huyết ảnh phân thân của Đức vẫn chưa thể sử dụng lại, lần trước Huyết Tu La đã thiệt mạng trong vụ nổ plasma, nên cần đến mười ngày mới có thể triệu hồi lần nữa, hôm nay chỉ mới là ngày thứ tám mà thôi.

Hơn nữa đêm qua Đức đã vào trong phòng thí nghiệm xem xét bộ giáp của Hiếu, nó đã hoàn thiện đến giai đoạn cuối cùng, chỉ cần từ một đến hai ngày để test lại toàn bộ, là có thể sử dụng được, đó sẽ là một trợ lực lớn.

Lần này tấn công đám quỷ hút máu, Đức quyết tâm tận diệt bọn chúng, không để bất kỳ tên nào trốn thoát, bọn này chỉ cần còn một tên có khả năng lây nhiễm bỏ trốn thì chúng sẽ khôi phục lại rất nhanh. Vì vậy hắn cần phải tăng cường năng lực của đội lên hết mức có thể.

“Em đã quen thuộc với Quang nguyên chi ấn chưa?” Đức quay sang hỏi Hân

Hân gật đầu, cô giơ tay lên, bàn tay hiện lên một quả cầu sáng trắng chói mắt. Cô tập trung nhìn vào quả cầu trước mặt, quả cầu dần tán ra thành một dãy những phù tự khó hiểu, rồi chậm chạp xoay tròn, hóa lại thành một hình cầu. Hân dùng một đầu ngón tay chạm vào quả cầu đó, nhìn cái cây phía trước chỉ mạnh.

Quả cầu bằng phù tự ánh sáng bắn trúng giữa thân cây, tỏa ra một luồng sáng trắng xuyên qua thân cây như đậu hũ, thành một cái lỗ lớn.

Đức ngạc nhiên hỏi lại: “Đây là cái gì vậy?” Công pháp này là hắn hoán đổi theo độ phù hợp cho Hân, hắn đã đọc qua thuyết minh nhưng nói thực thì vẫn không thể hiểu hết về nó.

Hân nhìn hắn mỉm cười: “Đây là quang ấn”

Thực ra mà nói, Quang nguyên chi ấn là một loại công pháp rất gần gà (*) với đa số người. Trong tu chân giới nơi nó được phát minh cũng không phải là một dạng công pháp được người ưa chuộng.

Trước hết là: Quang nguyên chi ấn chỉ có thể tu tập ở những người có quang thể chất thuần khiết. Nó có ưu điểm là khá toàn diện, khi tu luyện quang nguyên lực có thể nâng cao đồng thời sức mạnh cơ thể (rise), vận dụng quang nguyên lực (burst), và tăng cường tinh thần lực (trance). Công pháp này sau đó đã được cải biên để có thể tu tập ở các dạng thể chất nguyên lực khác nhưng chuyện này thì để sau.

Điểm yếu chết người của môn công pháp này là, khi thi triển ra đòn đánh, nó cần thời gian khá dài để hình thành quang ấn. Quang ấn hình thành bằng nguồn quang nguyên lực và thông qua tinh thần lực để định hình nó thông qua các phù ngữ ma pháp, tác dụng của quang ấn rất đa dạng tùy theo cấu trúc phù ngữ ma pháp định hình nên nó. Nhưng chính vì vậy nó lại càng hao tốn thời gian để thành lập một cái quang ấn cho phù hợp, cho nên nói, mạnh thì mạnh nhưng trừ đám ác nhân trong Siêu nhân Gao ra đâu ai để người khác ngồi nửa tiếng đồng hồ để vận ra một cái quang ấn.

Do vậy, tu luyện công pháp này đa số là các luyện khí sư, trận pháp sư, họ thông qua những nguyên liệu ma pháp phù hợp để lưu giữ quang ấn trong trận pháp hoặc vũ khí để nhờ nó gián tiếp phát huy ra uy lực, nhưng chỉ xài một lần là xong, muốn xài lại phải tiếp tục nạp vào quang nguyên lực, chưa kể đến các nguyên liệu ma pháp này không hề rẻ chút nào, hơn nữa là nó cũng không thể lưu giữ quang ấn vĩnh viễn mà sẽ bị hao mòn theo thời gian. Do đó, Quang nguyên chi ấn trở thành một thứ bỏ thì thương mà vương thì tội.

Nhưng trong trường hợp của Hân thì nó lại trở nên cực kỳ hữu dụng. Hân có thể lưu giữ các quang ấn trong mũi tên của mình để gia tăng uy lực của nó

khi bắn ra, các mũi tên của Hân được tạo ra từ Hồn binh Ma cung trong người cô như một vật bổn mạng nên không sợ vấn đề năng lượng bị hao mòn hay tiền mua nguyên liệu ma pháp, quá trình luyện và chú khắc quang ấn cũng sẽ giúp cô rèn luyện quang nguyên lực và tinh thần lực của mình lên rất nhiều.

.....

(*) Gân gà: Xài không được mà bỏ thì tiếc, dạng dạng vậy.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 67: Tách ra

Hân mỉm cười nhìn Đức có chút đắc ý. Hiện tại, Hân đã nắm giữ được hai loại quang ấn cơ bản: xuyên thấu và bùng nổ.

Tên như ý nghĩa: Xuyên thấu giúp mũi tên có sức xuyên phá mạnh hơn, lúc này bắn vào cây là Hân sử dụng loại này. Bùng nổ là quang ấn tập trung quang nguyên lực lại ở đầu mũi tên, khi bắn trúng mục tiêu nó sẽ nổ ra ánh sáng hủy diệt như một quả lựu đạn tiêu diệt kẻ địch ở gần.

Từ đó mà nói, xuyên thấu thích hợp để tiêu diệt kẻ địch có giáp cứng hoặc là chắn năng lượng, bùng nổ lại giúp đánh với những quái vật có thể hình to lớn, hoặc đối phó số đông. Còn một vài loại quang ấn cơ bản khác, nhưng thời gian không cho phép Hân nắm giữ thuần thục được, và lại công pháp Hân đang tu luyện cũng chỉ là công pháp nhập môn mà thôi, sau này còn cần phải nâng cấp công pháp khi tu luyện đến tầng thứ cao hơn. Đó là lý do để nói tại sao tu luyện nguyên lực là một quá trình cực kỳ đột biến. Công pháp tu luyện cần điểm, nâng cấp công pháp cũng cần điểm, mua thêm nguyên kỹ lại càng cần điểm và điểm số cũng không hề rẻ chút nào.

“Được, rất mạnh” Đức giơ ngón tay cái, mỉm cười.

Nhìn xung quanh, không có ai, Đức ma mãnh tiến lại gần Hân: “Nói vậy, phải thưởng cho người mua công pháp này cho em chứ”

Hân lờm mắt nhìn hắn, đỏ mặt, cúi đầu xuống, dậm nhẹ vào ngực hắn: “Thưởng cái gì chứ”

“Biết rồi còn hỏi” Đức đưa tay nâng cằm của Hân lên, cúi xuống, hôn lên môi cô. Hân vùng tay dậm nhẹ vào ngực hắn.

Nụ hôn rất nhanh trở nên nồng nhiệt, Đức ranh mãnh tách mở đôi môi của Hân, đầu lưỡi nhẹ nhàng tiến vào bên trong, đôi tay ôm chặt cô trong lòng. Hân nhắm mắt mơ màng đáp lại, nắm đấm trên ngực hắn cũng mềm nhũn, cô xoa nhẹ trên ngực hắn rồi vòng tay qua ôm cổ hắn, ghi chặt.

Nụ hôn lúc thì nhẹ nhàng mon trớn, khi thì nóng bỏng cuồng nhiệt, khiến Hân chìm trong cảm giác mê mẩn, ngọt ngào và ngây ngất.

Một lúc lâu sau, hai người mới tách ra, Hân thở dốc, đôi mắt vẫn còn hơi mơ màng, nhìn Đức thật lâu rồi hỏi một câu kinh điển của phụ nữ: “Trước đây anh đã hôn bao nhiêu cô rồi hả?”

Đức bật cười, hôn nhẹ lên trán Hân, trả lời một câu mà con gái ai cũng muốn nghe: “Em là người yêu đầu tiên của anh”

“Xạo quá đi, lần đầu tiên làm sao anh có thể ...” Hân nhũn mày nhìn hắn, nói đến đoạn cuối thì giọng đã nhỏ hẳn lại, cúi đầu, mặt đỏ lên

Đức thoải mái cười to, đắc ý ôm Hân, nói nhỏ vào tai cô: “Làm sao hôn giỏi vậy hả? nói cho em biết, từ nhỏ đến giờ, việc gì anh muốn làm cũng giỏi cả”

Nhìn gương mặt đỏ ửng như trái đào chín của Hân thật đáng yêu, không giống cô gái lạnh lùng hắn gặp lúc trước tí nào, không kìm được, hân cúi đầu xuống hôn nhẹ vào má của cô, nhẹ nhàng cảm lấy bàn tay mềm mại của Hân, khẽ nói: “Về thôi nào”

Hân nhu thuận gật đầu, hai người cùng nắm tay nhau bước trở về.

Ánh sáng mặt trời đã ló dạng ở chân trời chiếu sáng đem lại sinh khí cho mặt đất báo hiệu một ngày mới lại bắt đầu.

Lúc này, mọi người ở ủy ban cũng đã thức dậy, mọi người tụ tập tại nhà ăn tầng trệt cùng nhau ăn sáng, thức ăn của Đức còn khá nhiều nên cũng không cần quá tiết kiệm nữa, mọi người có thể thoải mái ăn no.

Đồ ăn trong kho chứa đồ hiện tại của hân dư sức cho 10 người ăn trong nửa năm, hân cũng có khả năng mua đồ ăn từ M.T.C, điểm số không phải quá nhiều, 1 điểm giao dịch có thể đổi sang 10 điểm sinh hoạt, nên cho dù hết đồ ăn dự trữ trong kho chứa đồ thì cũng không cần phải lo lắng. Có điều đồ ăn của M.T.C thì có thiên về chất lượng hơn là số lượng, ngoài việc ngon miệng thì nó còn có một chút tác dụng bồi dưỡng cơ thể, mua khá là tốn điểm, nên một nhóm người ăn thì không sao chứ mua cho một đoàn người thì hơi bị quá sức, giai đoạn hiện tại thì có lẽ vẫn nên sử dụng đồ ăn trong kho chứa đồ thôi.

Mọi người cùng nhau trò chuyện, thỉnh thoảng lại có vài câu bông đùa, không khí khá là vui vẻ, Đức quay sang hỏi Học một chút về dự định tiếp theo

của cậu.

“Lát nữa, em dự định sẽ dẫn mọi người lên đường về hướng biên giới để tìm lữ đoàn 429, em muốn thông báo tình hình với cấp trên, xin thêm tiếp viện để về tiêu diệt bọn Dơi Quỷ báo thù cho những anh em đã hy sinh, khu vực này giờ đã không còn an toàn, và lại hiện tại tụi em đã không thể nào đối chọi với bọn chúng được nữa rồi”

Học thấp giọng nói, Đức gật đầu, điều này cũng hoàn toàn phù hợp với đội của Học trong tình trạng hiện tại, dù gì mà nói, lữ đoàn 429 có tới hơn 1500 chiến sĩ tinh anh, trong đội chắc chắn cũng có những người thức tỉnh rồi, nếu tập trung lại là một lực lượng rất mạnh, dù là đối kháng với đám Dơi Quỷ cũng chưa chắc bên nào sẽ thua.

“Anh có muốn đi cùng tụi em không, sếp Trung nếu gặp lại anh chắc sẽ mừng lắm” Học quay sang hỏi Đức

Đức lắc đầu: “Hiện tại tụi anh đang có chuyện cần làm, không thể đi với nhóm tụi em được”

Về mặt của Đức hiện lên rõ ràng bốn chữ: “Chuyện gì, đừng hỏi”, Học đã quá quen với tính cách của hắn rồi, chuyện gì Đức muốn nói sẽ nói, còn chuyện gì không muốn nói thì có hỏi cũng bằng thừa, nên cậu cũng thức thời thả dài một hơi, yên lặng.

“Trước khi đi, gặp riêng anh một chút” Đức quay đầu qua Học dặn dò. Học nhìn lại, im lặng gật đầu.

Đối với Đức mà nói, tách ra với nhóm của Học trước cũng tốt, hắn có nhiều bí mật hiện tại không thể tiết lộ, nếu cùng đi với nhau sẽ rất bất tiện, sắp tới hắn dự định sẽ tiêu diệt đám Dơi Quỷ, thực lực nhóm Học không thể nói là yếu, nhưng nếu so với bọn Dơi Quỷ thì vẫn còn một khoảng cách khá xa, đi theo đôi khi sẽ trở thành gánh nặng.

Sau khi ăn xong, Đức và Học cùng đi lên sân thượng, khung cảnh khu vực này đã khá tiêu điều. Đức nhìn về phía trước, ánh mắt xa xăm, trong lòng cũng đang tự hỏi.

“Có chuyện gì vậy anh Đức” Học lên tiếng trước hỏi dò

Đức im lặng nhìn cậu ta, đoạn lấy ra một chiếc nhẫn màu đồng cổ phác đặt vào tay Học. Chiếc nhẫn nhìn qua khá là cũ kỹ, có vẻ như làm bằng đồng, trên có đính một viên đá màu đỏ nhạt.

“Đây là cái gì vậy?” Học khó hiểu nhìn hắn

Đức nghiêm túc nhìn Học, chậm rãi nói: “Anh muốn đưa cho em một thứ, nhưng anh muốn em hứa bằng sinh mạng của mình và danh dự của đội 7, không được tiết lộ cho bất kỳ một người nào khác, kể cả là sếp Trung hay thành viên trong đội của em”

Nhìn ra nét nghiêm trọng trong giọng nói của Đức, Học cau mày suy nghĩ một lúc lâu, rồi lên tiếng: “Được, em đồng ý”

Trước giờ, quan hệ của hai người vốn rất tốt. Học rất tin tưởng vào Đức, mặc dù rất khó hiểu, nhưng cậu tin tưởng rằng Đức sẽ không bao giờ làm gì có hại cho mình và cả đội. Rất có thể điều này dính dáng đến bí mật bản thân của Đức nên hắn mới yêu cầu cậu tuyệt đối giữ bí mật.

Đức gật đầu, lấy con dao quân dụng giắt trên người Học ra, cắt một vết nhỏ trên tay cậu, khiến Học giật mình, nhỏ máu vào chiếc nhẫn. Giọt máu chạm vào nhẫn như nước thấm vào bọt biển biến mất, viên ngọc đính trên nhẫn hơi sáng lên, Học cảm thấy một mối liên hệ mạc danh kỳ diệu với chiếc nhẫn trên tay.

Hiện tại, sau khi thu dọn xác đám huyết nô – xác sống biến dị và tên quỷ hút máu cầm đầu, cộng thêm điểm số tiêu diệt đám giun đất biến dị lúc trước, hiện tại Đức đã có 5.825 điểm giao dịch.

Đức muốn mua cho Học một vài món đồ tăng cường sức mạnh. Nói thực thì lúc đầu hắn cũng khá phân vân về quyết định này, để lộ ra bí mật bản thân là một chuyện không hay. Nhưng nguyên tắc của Đức là có ơn phải trả ơn, có oán phải báo oán, ngày xưa lúc hắn ngồi tù, Học đã giúp đỡ hắn và hai em của hắn rất nhiều, hơn nữa hắn cũng đặt niềm tin vào bản thân của cậu ta.

Chiếc nhẫn đó là một sản phẩm luyện kim ma pháp, “Xích huyết nguyên giới” bên trong có không gian gần mười mét khối để chứa đồ, nó còn có tác dụng thu hút nguyên lực xung quanh để tăng tốc độ tu luyện cho người sử dụng, có thể nhận chủ, 1500 điểm giao dịch. Bên trong nhẫn, Đức đặt vào một lượng thức ăn khá lớn đủ để Học sử dụng trong một thời gian dài.

“Đây là ...” Học há hốc mồm kinh ngạc, thứ này thật vượt khỏi sức tưởng tượng của cậu.

Đức lấy ra một quyển sách khá dày, “Băng liên hòa ngục kinh” Đây là một môn công pháp tu luyện nguyên lực mua từ cửa hàng M.T.C mà Đức xem xét dựa theo độ phù hợp với Học. Vì không mở tài khoản giao dịch phụ cho Học nên Đức cũng không thể cường hóa trực tiếp cho cậu ta được, mà bắt buộc phải học tập, bù lại quyển công pháp này gần như trọn bộ đầy đủ, ngoài phương pháp tu tập, còn có cả cách thức vận dụng một số chiêu thức, kỹ năng kèm theo, đương nhiên đã được dịch ra tiếng Việt, nó có thể để cậu tu luyện đến thiên cấp, tức là cấp A theo như phân loại của M.T.C, vì không phải là trực tiếp cường hóa nên chỉ tốn 700 điểm giao dịch.

Học ngạc nhiên nhìn những thứ mà Đức đưa ra, nó thật sự quá khó tin nằm ngoài tầm nhận thức của cậu, đến giờ cậu mới hiểu ra tại sao Đức lại nghiêm trọng bắt cậu phải giữ bí mật, những thứ này lộ ra ngoài sẽ dẫn phát lòng tham của rất nhiều người.

Học quay lại nhìn Đức, đôi mắt hơi rơm rớm, hơn ai hết cậu hiểu rõ sự quý giá của những thứ này, Đức phải tin tưởng và quan tâm cậu rất nhiều mới

có thể tặng nó cho cậu.

Đức nắm vai của Học: “Nhớ kỹ, tuyệt đối không thể lộ ra”

Học gật đầu, nắm tay gió lên phía trước, Đức cũng đưa nắm tay ra, đụng vào nhau.

“Bảo trọng” Hai người cùng lên tiếng.

Bên trong viên ngọc màu đỏ trên chiếc nhẫn “xích huyết nguyên giới”, một điểm sáng nhỏ nhỏ lóe lên chớp tắt (*)

.....

(*) Đồ biết được nó là cái gì

Mình giải thích thêm một chút về việc mua sách công pháp và cường hóa công pháp trực tiếp khác biệt với nhau như thế nào.

Cường hóa trực tiếp thì nó sẽ cho người nhận được giai đoạn khởi đầu của công pháp đó ngay lập tức, và quán thấm một phần nguyên lực nền tảng, giúp cho quá trình vận dụng và tu luyện dễ dàng hơn. Bụp bụp có ngay và cũng không có tác dụng phụ tai hại gì cả, nếu có đề nói thì đó là nó vận dụng kém linh hoạt hơn so với những người tự mày mò tu luyện, giống như giải toán một người đã đọc sách giải có sẵn bài giải, còn người kia thì tự mày mò nên có thể biết nhiều cách giải khác nhau, điều này cũng tương tự đối với kỹ năng và nguyên kỹ.

Sách đề tu luyện công pháp thì trong đó nó chỉ có hướng dẫn cách thức tu luyện vận hành nguyên lực như thế nào thôi. Nên đề tu luyện phụ thuộc rất lớn vào ngộ tính và căn cơ của người nhận.

Hiệu quả và thời gian có tác dụng của hai bên cách nhau rất xa nên giá bán chênh lệch rất cao. Nếu cái bộ sách đưa cho Học đó mà là cường hóa trực tiếp nó có thể lên tới 100.000 – 200.000 điểm giao dịch là chuyện bình thường.

Và mọi người cũng không nên nghĩ là nhận được một quyền công pháp bá đạo là có thể tu luyện sau 10 ngày thành cao thủ, chuyện này chắc chỉ có trong tiểu thuyết YY Trung Quốc thôi. Giống như bạn là một người dân tay ngang nhận được hướng dẫn chi tiết chế tạo bom nguyên tử thì cho dù có cho bạn đầy đủ nguyên liệu luôn thì chế tạo thành công cũng phải mất mấy chục năm là ít thậm chí không chế tạo được luôn cũng có.

Nhưng dù sao mà nói đây vẫn là một kỳ ngộ rất lớn đối với Học. Hơn nữa, những người có hồn binh, nếu xét trong tu chân giới thì họ thuộc vào dạng linh căn thượng đẳng, rất có năng khiếu đối với tu luyện nguyên lực.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Thánh Gióng I

Nhóm của Học cuối cùng cũng xuất phát về hướng biên giới để tìm kiếm lũ đoàn 429, Đức thì dẫn nhóm của mình đi về phía trước, tiến gần hơn đến với khu căn cứ của đám Dơi Quỷ.

Tại sân trước của một căn nhà vắng vẻ, khá kín đáo, cách khu căn cứ của Dơi Quỷ mười cây số.

Hiếu lúc này đã rời khỏi phòng thí nghiệm, trên người nó đang mặc một bộ giáp bằng máy móc che kín toàn thân. Không phải loại giáp bó sát người nhỏ nhắn như kiểu Mark IV của Iron man, mà bộ giáp khá to lớn, cao gần ba mét, nhìn giống một robot hơn.

Hiếu ngồi ở khoang điều khiển bên trong, khoang điều khiển nằm vị trí giữa ngực. Bộ giáp này mất của Hiếu hơn hai mươi ngày để chế tạo, mặc dù cường hóa chức nghiệp “thuật sĩ” giúp Hiếu có thể tiếp thu được kiến thức nhanh hơn và cậu cũng khá có năng khiếu, nhưng nói gì thì nói, kỹ thuật chế tạo bộ giáp rất cao, tốn thời gian công sức và khó khăn hơn Hiếu nghĩ rất nhiều.

Khó khăn nhất phải kể đến đó là: Bộ phận ổn định bay và lõi năng lượng. Riêng lõi năng lượng mất của Hiếu năm ngày đau đầu nghĩ đủ phương pháp thay thế, suýt nữa đã bỏ cuộc, trong bản vẽ Mark IV có giới thiệu sơ về cách thức vận hành của lõi Plutonium, nhưng kỹ thực kỹ thuật chế tạo quá cao, chế tạo lò phản ứng Plutonium không phải quá khó, nhưng để nó nhỏ lại vừa với bộ giáp thì cực kỳ khó, hơn nữa năng lượng cũng ít hơn nhiều so với dự tính, Hiếu phải xoay qua nghiên cứu về lõi năng lượng hạt nhân, như lõi của những con robot Terminator trong phim “kẻ hủy diệt”, kết quả cũng y chang, cực kỳ khó để thu nhỏ lại và cũng không phù hợp để vận hành các thiết bị máy móc bên trong bộ giáp.

Cuối cùng, Hiếu phải chuyển qua nghiên cứu về pháp trận vận chuyển và chuyển hóa năng lượng từ kiến thức của các ma pháp sư. Phần nghiên cứu này cực kỳ thâm ảo khó hiểu, nhất là với người trước giờ có thể giới quan khoa học công nghệ, đa số đều viết bằng thượng cổ phù ngữ, sau nửa ngày cố gắng đọc hiểu các văn bản của nó, Hiếu đành bắt đầu dĩ bỏ cuộc, phải cẩn thận mua hán kiến thức này dung nhập vào não bộ, và thêm vào đọc hiểu cơ bản về thượng cổ phù ngữ, tốn 3000 điểm giao dịch.

Sau đó, Hiếu bắt đầu vào quá trình mày mò, chú khắc ma pháp trận chuyển hóa năng lượng, hư một lượng lớn nguyên liệu ma pháp, mới có thể chú khắc

thành công hai ma pháp trận cơ bản trong bộ giáp. Một cái là ma pháp trận hấp thu và lưu trữ năng lượng, có thể tích trữ năng lượng; nguyên lực, ma lực, hoặc pháp lực. Ma pháp trận thứ hai, có tác dụng chuyển hóa năng lượng đó thành điện năng và năng lượng vận hành cho bộ giáp.

Vấn đề tiếp theo là ổn định bay. Có lẽ ai cũng đều hiểu, bộ giáp của Iron man sở dĩ mạnh mẽ là nhờ một phần lớn vào khả năng bay lượn cực kỳ linh hoạt của nó, nếu bỏ đi phần đó, nó sẽ yếu hơn rất nhiều.

Động cơ bay thực sự không đơn giản như nhiều người vẫn nghĩ, cứ có năng lượng đẩy lên là được. Bay lên không quá khó, nhưng để nó ổn định không rơi xuống bất chợt và thực hiện các động tác bay lượn phức tạp trên không thì cực kỳ khó, nghiên cứu bộ phận động cơ đẩy phản lực, bộ phận điều tiết năng lượng và điều hướng bay cũng làm Hiếu điên cả đầu.

Còn một vấn đề nữa là, nếu để bộ giáp thu gọn sát người như phiên bản gốc, các linh kiện, dây nối cần phải thu gọn làm nhỏ lại, độ khó tăng hơn nhiều trừ khi có dây chuyền sản xuất hàng loạt, còn không thì cần phải có thao tác rất tinh xảo, mà điều đó thì cực kỳ tốn thời gian, nên Hiếu đành phải cho bộ giáp to lớn hơn nhiều so với dự tính, dù sao thì cũng sẽ dễ lắp ráp ngoài cho nó hơn và tăng độ cứng chắc, điểm yếu là trọng lượng nặng hơn nhiều nên khi vận hành, nhất là khi bay sẽ hao tốn năng lượng hơn, và giảm sự linh hoạt, các khớp nối và bộ phận điều khiển cũng khá mất thời gian, có một số phần quá phức tạp thì để tiết kiệm thời giờ, Hiếu đành phải mua kiến thức dung nạp trực tiếp vào não bộ.

Bộ phận điều khiển, Hiếu sử dụng Phoneix 1, để làm hệ điều hành và hỗ trợ điều khiển, đồng thời viết một đồng mã những chương trình phản ứng của bộ giáp để hỗ trợ tương tác và điều khiển, cũng là để bộ giáp đưa ra những cử động, phản ứng phù hợp trong những tình huống khẩn cấp, Phoneix 1 làm rất tốt vấn đề này, mặc dù cấp độ rất thấp nhưng dù sao thì nó cũng là một AI (*).

Cuối cùng, bộ giáp đã hoàn thành và có thể sử dụng được, Hiếu mừng muốn rơi nước mắt. Trước đó, đã có nhiều lần Hiếu cảm thấy giận vặt vì chọn loại cường hóa này, những lần chiến đấu trước đây, chứng kiến anh Hai liên tục phải xông pha nguy hiểm, suýt chết mấy lần nhưng nó lại không giúp được gì cả, chỉ có thể trốn trong phòng thí nghiệm, có nhiều lúc nó thậm chí muốn bỏ cuộc. Đức thì không hề trách móc điều gì, lâu lâu vẫn vào và động viên nó, và nói rằng nó là người có tiềm năng mạnh nhất trong tương lai, nhắc nhở nó không được buông xuôi, chính nhờ đó nó mới có thể cố gắng tiếp tục. Hiện giờ, rốt cuộc thì nó cũng đã có thể tham gia chiến đấu cùng với mọi người rồi.

Bộ giáp này nếu tính toàn bộ số điểm để chế tạo thì lên đến gần 9000 điểm giao dịch. Điểm mua nguyên vật liệu thì không phải quá nhiều, nhưng do sai sót nhiều lần hao tổn nguyên liệu nên cũng tầm trên dưới 3000 điểm, nhưng điểm để mua các kiến thức và vật liệu ma pháp cộng dồn lại thì khá đáng kể.

Hiếu đặt tên cho bộ giáp là “Thánh Gióng I”. Bộ giáp có lớp vỏ cứng bằng titan, dày hơn một chút so với bộ giáp của Mark IV, và còn có một số miếng lót che bộ phận quan trọng là phòng điều khiển và lõi năng lượng.

Khởi động bay hơi lâu hơn và không linh hoạt bằng Mark IV nhưng bù lại khả năng càn quét tốt, nặng gần nửa tấn.

Về vũ khí thì “Thánh Gióng I” được trang bị:

(1) Pháo năng lượng ở trước ngực, hai tay và một pháo ở ống phóng 360 độ trên vai. Năng lượng bắn được chuyển hóa trực tiếp từ năng lượng vận hành trong lõi.

(2) Một ống phóng tên lửa diệt xe tăng cỡ nhỏ ở tay phải, chưa có lắp tên lửa, Đức bỏ tiền ra mua hẳn một bộ năm quả tên lửa cho Hiếu tốn 2000 điểm giao dịch, làm vũ khí giữ nhà.

(3) Bên tay trái lúc đầu thì trống trơn không có gì, Đức thấy không hài lòng lắm nên mua cho nó một khẩu súng máy Galting Gun công nghệ cao bao quanh cổ tay tốn 1000 điểm giao dịch, và mua một băng đạn đặc thù nhỏ gọn được chế tạo theo công nghệ rút gọn không gian, đây là kỹ thuật mà chỉ các Transformer mới có, băng đạn 100.000 viên, tốn 500 điểm giao dịch, mỗi lần thay đạn tốn 300 điểm giao dịch. Tính ra một băng đạn nếu bắn hết tốc lực thì chỉ có thể bắn được tối đa ba phút. Tốc độ nhả đạn là hơn 30.000 viên/phút. Đây là một đại sát khí trong việc bắn càn quét.

(4) Một thanh trọng kiếm hợp kim công nghệ cao đeo ở sau lưng, có thể phát huy tác dụng khi cận chiến và trong trường hợp cận đạn cũng như để tiết kiệm năng lượng. Món này tính ra là cùi nhút trong đám, Hiếu chỉ bỏ ra 300 điểm giao dịch để mua.

Sau khi trang bị xong đám đó cho nó thì điểm giao dịch của Đức chỉ còn lại 125 điểm.

Ma pháp trận năng lượng trong người “Thánh Gióng I” có thể chống đỡ tiêu hao cho nó trong trường hợp chiến đấu kịch liệt là 30 phút, nếu sử dụng pháo năng lượng thì có thể còn hao nhanh hơn, nếu chỉ sử dụng để bay bình thường thì có thể duy trì hai tiếng. Mỗi lần nạp năng lượng tương đương một lần dung nạp toàn bộ ma lực và pháp lực hiện tại của Lan và Hiếu. Một mình Hiếu nạp thì phải mất đến ba ngày.

Tính ra mà nói thì, uy lực của bộ giáp này rất kinh khủng, Đức chưa hẳn nắm chắc có thể sống nổi trong trường hợp đột ngột bị trút toàn bộ hỏa lực vào đầu. Nhưng mà nó cũng đúng là một cái động nuốt điểm không đáy, tên lửa và đạn bắn ra cái là hết, nếu một trận đánh kịch liệt nó có thể nuốt vài chục ngàn điểm như chơi, pháo năng lượng thì không tốn điểm nhưng lại tiêu hao năng lượng quá nhiều, nếu xài thả ga thì chắc năm phút là bộ giáp cũng ngừng hoạt động luôn.

Giáp titan trên người bộ giáp cũng chưa đủ để bảo hiểm, với Lạc phong kiếm nếu tiếp cận được, Đức có thể dễ dàng chế đôi bộ giáp này ngay. Tương lai còn cần thêm một số chức năng phòng vệ, thay kim loại làm giáp bằng một số hợp kim chắc chắn hơn hoặc là vòng bảo vệ năng lượng.

Trên hết là nguồn năng lượng hiện tại của nó còn rất hạn chế, 30 phút chiến đấu thực sự là một nhược điểm lớn, điều này cần phải cải thiện lại trong tương lai, cần gia tăng lên ma pháp trận tụ năng của nó, và điều đó cũng tốn điểm, rất nhiều là đằng khác. Nhưng cũng có thể thấy được, tiềm năng của nó là rất lớn, dù sao thì đây chỉ là mẩu đầu tiên, những phiên bản sau này sẽ được cải tiến hơn rất nhiều.

Tất cả đã chuẩn bị sẵn sàng, vào sáng mai, “Huyết Tu La” cũng có thể triệu hồi trở lại, đó sẽ là lúc tiến hành càn quét. Đức ngẩng đầu nhìn về phía xa, ánh mắt lạnh lùng.

.....

(*) AI: Trí thông minh nhân tạo.

Mọi người thấy bộ giáp này nào, bá quá, hay chưa đủ bá.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69: Mở màn

Gã Dơi Quỷ đang nhàn nhã ngồi trên chiếc ghế salon trong một căn phòng sang trọng tại khu căn cứ của hắn. Ly rượu máu đang cầm ở trên tay, chậm rãi thưởng thức, dưới chân hắn lúc này là xác của một cô gái trẻ, làn da trắng bệch nhăn nhoe do bị hút sạch máu.

Hắn nhìn xuống cau mày chán ghét, hất hàm cho hai tên quỷ hút máu phía sau lôi cái xác ra ngoài quảng cho đám huyết nô – xác sống biến dị ăn.

Hắn cảm thấy khá đắc ý và hài lòng. Hiện tại hắn đang sống như một ông vua vậy, cuộc sống thật sự quá hưởng thụ, những cô gái xinh đẹp phải quỳ xuống dưới chân hắn cầu xin hắn thu nhận, những tên tay sai dưới tay răm rắp nghe lời, những thứ trước kia chưa bao giờ có thể mơ đến, bây giờ lại trở nên quá dễ dàng.

Toàn bộ khu vực xung quanh đã gần như bị hắn chiếm giữ, lúc này ngoại trừ Gấu đen và Dơi Quỷ, hắn còn có một đám thủ hạ đắc lực dưới tay, bọn chúng hàng ngày sẽ dẫn từng đám quân ra ngoài truy lục những người còn sống sót, một phần sẽ bị biến đổi thành quỷ hút máu, một phần thì để làm đồ ăn và đồ chơi mua vui cho đám Dơi Quỷ.

Chỉ còn đám lính khốn kiếp kia là vẫn chưa bắt được, đúng là dai như đĩa xôi, hôm trước cho hắn một tên thủ hạ tinh anh dẫn một đám đi bắt mà bị giết te tua trở về, thật là tức chết. Dù vậy hắn cũng không thực sự để tâm coi trọng lắm, một nhúm tàn binh bại tướng mà thôi, có thể làm được đến đâu, hiện tại thuộc hạ của hắn đã lên tới cả ngàn, mở rộng đám quân hơn nữa mới là điều quan trọng.

Chỉ cần hoàn toàn nắm giữ được khu vực này, lúc đó thì đám lính kia có thể chạy đi đâu nữa, thậm chí không cần đuổi giết thì bọn chúng cũng đã bị đói chết rồi.

Gã Dơi Quỷ xoay người bước ra ngoài. Hừ, chỉ còn hướng đường Tinh Lộ 41, đám xác sống biến dị ở đó quá đông, hắn hiện tại chưa thể cho thủ hạ mình giao chiến trực tiếp được, chỉ dám để đám quỷ hút máu tay sai có cánh bay qua đánh lên một số chỗ, và thu về một đám huyết nô – xác sống biến dị thôi, sử dụng chiến thuật tầm ăn rồi, cắn nuốt từng phần một để lớn mạnh bản thân.

Hắn cảm thấy sức mạnh hiện tại của mình cũng đã lên đến đỉnh điểm không còn tăng nhanh như trước nữa. Hắn đang cần tình huyết cao cấp hơn nữa để có thể tấn cấp, máu của đám người yếu ớt này không còn nhiều tác dụng nữa rồi.

Nhìn qua người thanh niên đang bị trói ở cây cột dưới sân kia, hắn luôn có một cảm giác rất thành tựu. Không phải các ngươi lúc nào cũng oai phong không ai bì nổi sao, rốt cuộc thì sao, cũng phải quỳ rạp dưới chân ta mà thôi. Tra tấn cậu ta đem lại cho hắn một khoái cảm biến thái bệnh hoạn.

“Cho hắn ăn đi đừng để hắn chết sớm như vậy” Hắn chỉ qua tên thủ hạ đang canh gác phía dưới ra lệnh.

Đúng lúc này thì hắn chợt ngăn người nhìn về phía cổng khu căn cứ, từ phía xa có một nhóm người. Hắn neho mắt nhìn kỹ, ba người, hai nam một nữ, cô gái còn rất xinh đẹp khá ái đang dần tiến về hướng này.

“Ha ha, thật không ngờ, lại có mồi ngon tự chui đầu vào rọ thế này” Gã cất tiếng cười ha hả, rồi vẫy tay cho tên thuộc hạ phía sau, chỉ về phía trước nói.

“Dẫn người đi bắt bọn chúng về đây cho ta”

Tên thuộc hạ gật đầu, cười hiểu ý, ngoắt tay, một đám hơn hai mươi tên huyết nô – xác sống biến dị cũng hưng phấn đi theo tiến về phía cổng.

Đáng tiếc, lần này, không phải là mồi ngon đón chờ bọn chúng mà đó là vé mồi của tử thần.

Thấy đám quỷ hút máu đang từ từ tiến lại, Đức nhìn qua bên cạnh ra hiệu. Toàn gật đầu hiểu ý, lao lên trước. Bộ móng kim loại cũ bây giờ đã không còn bằng đôi móng trên tay của bản thân nên Toàn cũng đã tháo ra, sử dụng chính móng vuốt của mình

Tốc độ cực kỳ nhanh, trong chớp mắt Toàn đã hiện ra trước mặt tên quỷ hút máu trong cái nhìn sùng sốt của hắn, móng vuốt tay trái đâm mạnh vào vị trí trái tim của tên đó xuyên hẳn ra phía sau. Mắt gã tròn tròn, ngơ ngàng ngã xuống chết ngay lập tức.

Đám huyết nô – xác sống biến dị phía sau lập tức gào thét tiến lên, Toàn gầm lên một tiếng lao đến. Đám huyết nô này chỉ mới cấp độ E, thậm chí còn có vài tên cấp F, chênh lệch quá lớn khiến Toàn chiến đấu cực kỳ thoải mái, hầu như chỉ cần một vuốt là mất một mạng, rất nhanh, trước mặt đã không còn tên nào còn đứng vững.

Toàn tung chân đá mạnh, cánh cửa trước mặt lập tức bể tan nát, ba người cùng lúc bước vào bên trong.

Gã Dơi Quỷ cau mày nhìn lại, mắt toát hung quang, không ngờ lại có kẻ to gan dám vuốt râu hùm đến tận cửa để gây sự thế này. Gã nheo mắt nhìn kỹ đám người phía trước, ánh mắt rà trên người Toàn vài lần, nhìn qua Hân ánh mắt toát ra vẻ tham lam, rồi dừng lại ở Đức, bản năng cho hắn biết đây là kẻ nguy hiểm nhất.

Gã liếm môi thèm thường, hắn thấy được một luồng sinh mệnh lực rất lớn từ đám người trước mặt, tinh huyết của chúng chắc chắn sẽ khiến thực lực của hắn tiến thêm một bước dài. Riêng đứa con gái kia thì, khả khả khả ... những ý tưởng dâm tà đã hiện ra trong đầu hắn.

Nhóm của Đức tiến vào bên trong, gã Dơi Quỷ cũng chậm rãi tiến lại hướng này, phía bên trong, đàn quỷ hút máu và huyết nô – xác sống biến dị đông đúc kéo đến đứng phía sau gã Dơi Quỷ, chúng nhìn về phía đám người Đức, ánh mắt hung hăng đe dọa, tiếng rít gào inh ỏi cả một khoảng sân.

Đức lạnh lùng nhìn lại, mắt phân tích thể hiện:

Huyết nô – Xác sống biến dị (Số lượng: 627): Trance -, Burst -, Rise +, cấp độ F, 15 điểm giao dịch. Sinh vật lai tạp đặc điểm của xác sống và quỷ hút máu, khả năng hồi phục cao, khả năng lây nhiễm được tăng cường. Sở trường: Cắn nuốt và hút máu. Sinh vật tồn tại bán phụ thuộc phân cấp, cấp độ thấp.

Huyết nô – Xác sống biến dị (Số lượng: 729): Trance -, Burst -, Rise+, cấp độ E, 40 điểm giao dịch. Sinh vật lai tạp đặc điểm của xác sống và quỷ hút máu, khả năng hồi phục cao, khả năng lây nhiễm được tăng cường. Sở trường: Cắn nuốt và hút máu, có năng lực bay lượn sơ cấp. Sinh vật tồn tại bán phụ thuộc phân cấp, cấp độ trung bình.

Huyết nô – Xác sống biến dị (Số lượng: 214): Trance -, Burst +, Rise +, cấp độ D, 200 điểm giao dịch. Sinh vật lai tạp đặc điểm của xác sống và quỷ hút máu, khả năng hồi phục cao, khả năng lây nhiễm được tăng cường. Sở trường: Cắn nuốt và hút máu, có khả năng tạo ra sinh vật tồn tại bán phụ thuộc, năng lực bay lượn sơ cấp, Kỹ năng: Huyết thương, tụ tập tinh huyết trong cơ thể thành một ngọn thương, có thể sử dụng trong cận chiến cũng như ném ra, huyết thương có thể truyền độc và lây nhiễm.

Quỷ hút máu cấp D (Số lượng: 352): Trance -, Burst +, Rise +, cấp độ D, 200 điểm giao dịch. Sinh vật phát triển huyết thống biến đổi gen từ nhân loại, tồn tại bán phụ thuộc. Sở trường: Hút máu, cắn, truyền độc, lây nhiễm có khả năng tạo ra sinh vật tồn tại bán phụ thuộc, năng lực bay lượn sơ cấp. Kỹ năng: Huyết thương, sử dụng tinh huyết trong cơ thể hình thành để sử dụng trong cận chiến cũng như ném, huyết thương có thể truyền độc và lây nhiễm.

Quỷ hút máu (Số lượng: 17) Trance ++, Burst +, Rise ++, cấp độ C, 1000 điểm giao dịch. Sinh vật phát triển huyết thống biến đổi gen từ nhân loại, đã hình thành Huyết châu có thể vận dụng năng lượng huyết tộc để sử dụng kỹ năng (Huyết châu: giá trị 500 điểm giao dịch). Sinh vật tồn tại bán phụ thuộc. Sở trường: Cắn nuốt, hút máu, truyền độc, lây nhiễm, có khả năng tạo ra sinh vật bán phụ thuộc, năng lực bay lượn cao cấp. Kỹ năng: (1) Tái tạo: Sử dụng năng lượng từ huyết châu khôi phục nhanh chóng vết thương, (2) Sóng âm: kỹ năng công kích bằng sóng âm thanh cộng hưởng với sóng tinh thần chấn động, kỹ năng bao phủ diện rộng, hiệu quả cao đối với sinh vật nhạy cảm với âm thanh và tinh thần lực thấp (3) Cường huyết: đề thăng sức mạnh và sự cứng chắc của cơ thể, hình thành một lớp sương máu quanh người bảo vệ trước các sát thương và gia tăng uy lực tấn công, (4) Khả năng điều khiển máu: Có năng lực điều khiển máu của bản thân và xung quanh.

So với đám xác sống biến dị có thiên hướng tiến hóa đa biến, năng lực đủ mọi loại thiên vàng hạ cầm thì đám quỷ hút máu và huyết nô này có đặc điểm chung khá giống nhau, các kỹ năng sử dụng cũng hoàn toàn tương tự ít có trường hợp dị biệt, chỉ là khi thăng cấp chúng cũng sẽ có thể đa dạng sử dụng kỹ năng hơn, nhất là khi đạt đến cấp C, khi cơ thể chúng đã hình thành huyết châu thì các chiêu thức trở nên rất có hệ thống.

Gã Dơi Quỷ đang đứng đầu, hai tên Gấu đen và Nhện độc thì đứng phía sau hắn. Rất dễ nhận ra, Gã Dơi Quỷ sở hữu vẻ đẹp kiêu lịch lắm Châu Âu, đặc trưng của đám quỷ hút máu này, còn gã Gấu đen thì nhìn cực kỳ to cao, ngực còi trần đầy vết xăm trổ. Gã Nhện độc mặt mũi đầy lông lá, có hai chiếc răng mọc lòi ra từ vòm miệng, dải miệng chảy ròng ròng, vẻ mặt thảm nộ mà nói thì đúng là đại sát phong cảnh.

Gấu đen: Trance +, Burst +, Rise +++, cấp độ C+, 1500 điểm giao dịch. Sinh vật phát triển huyết thống biến đổi gen từ nhân loại. Sở trường: Sức mạnh, chiến đấu cận chiến, cắn xé con mồi, có khả năng kháng lửa. Năng lực: Cắn nuốt máu thịt của sinh vật khác hấp thu tinh hoa năng lượng để tăng cường sức mạnh, “Viêm thủ” - burst có khả năng tạo một ngọn lửa giá trị trên tay, gia tăng sức công kích và khả năng tàn phá.

Nhện độc: Trance +, Burst ++, Rise ++, cấp độ C+, 1500 điểm giao dịch. Sinh vật phát triển huyết thống biến đổi gen từ nhân loại. Sở trường: Phun độc, nhả tơ, linh hoạt, khả năng kháng độc và ăn mòn cao. Kỹ năng: (1) Bắn độc: bắn một luồng độc từ miệng vào con mồi, độc tính có thể gây tê liệt, hoặc ăn mòn. (2) Tơ dính: Phun ra một luồng tơ nhện vào con mồi trói dính mục tiêu, đánh giá khả năng bền chắc của tơ nhện: cao. (3) Tơ tẩm độc: Tơ được tẩm vào độc tố sau khi chạm vào mục tiêu có khả năng gây tê liệt và ăn mòn.

Dơi Quỷ: Trance ++, Burst ++, Rise ++, cấp độ 2C+, 6000 điểm giao dịch. Sinh vật phát triển huyết thống biến đổi gen từ nhân loại. Cơ thể đã sinh ra huyết châu có thể tụ tập năng lượng để sử dụng các kỹ năng của sinh vật huyết tộc (Huyết châu: 1000 điểm giao dịch). Kỹ năng: (1) Tái tạo cao cấp: Sử dụng năng lượng từ huyết châu khôi phục nhanh chóng vết thương, (2) Sóng âm thanh cộng hưởng: kỹ năng công kích bằng sóng âm thanh cộng hưởng với sóng tinh thần chấn động, kỹ năng bao phủ diện rộng, hiệu quả cao đối với sinh vật nhạy cảm với âm thanh và tinh thần lực thấp (3) Cường huyết: đề thăng sức mạnh và sự cứng chắc của cơ thể, hình thành một lớp sương máu quanh người bảo vệ trước các sát thương và gia tăng uy lực tấn công, (4) Khả năng điều khiển máu: Có năng lực điều khiển máu của bản thân và xung quanh. (5)??? (6)???

Số lượng của bọn chúng thực sự đông đảo, và thực lực cũng không hề thấp chút nào, cũng nằm trong tầm phán đoán của hắn, chỉ là hai kỹ năng cuối của

gã Dơi Quỷ làm hấn hơi bất ngờ. Trước giờ chưa bao giờ thấy mắt phân tích hiển thị kiểu này bao giờ khiến hấn cảnh giác hơn.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Khiêu khích

Gã Dơi Quỷ phát tay một cái, tiếng ồn ào lập tức im bật. Gã chậm rãi tiến lại gần Đức, ánh mắt hơi híp lại, lên tiếng:

“Các ngươi là ai?”

Đức cười khẩy đáp lại: “Có quan trọng sao?”

Gã Dơi Quỷ hơi ngẩn người rồi cất tiếng cười lớn: “Phải, phải, không có gì quan trọng cả”

“Các ngươi có hai lựa chọn, một là quỷ xuống thề thần phục với ta ... còn hai là, nhìn thấy tên bên kia chứ, yên tâm đi, ta sẽ không giết các ngươi đâu, ta sẽ chậm rãi chơi đùa các ngươi đến khi các ngươi cầu xin được chết” Gã chỉ vào cây cọc đang trói người thanh niên ở giữa sân cười gằn nói

“Vậy sao, từ cái nhìn của ta mà nói, các ngươi chỉ có một lựa chọn mà thôi” Đức nhìn gã lạnh nhạt nói

“Ồ, vậy sao, là gì?” Gã Dơi Quỷ thú vị hỏi lại

“Chết” Đức hét lớn, dậm chân lao đến, Lạc phong kiếm đã xuất hiện trên tay toàn lực chém xuống, một kiếm cực mạnh. Toàn cũng đã lao đến ngay phía sau.

Trong chiến đấu, tiên hạ thủ vi cường, người ra đòn trước sẽ có lợi thế nắm được tiên cơ, áp đảo đối thủ. Vladimir Putin (Tổng thống Nga) đã từng có một câu nói mà Đức (tác) khá là tâm đắc, nguyên văn là: "Cách đây 50 năm, những con phố Leningrad dạy tôi một điều: Nếu một trận đánh là không thể tránh khỏi, hãy tung cú đấm đầu tiên".

Đừng đại dốt học theo các cao nhân trong phim chương Trung Quốc, lấy tinh chế động, dùng nhu thắng cương, mấy cái đó xạo cho vui thôi, còn không thì là để biểu diễn trong trường hợp cao thủ đè ép kẻ yếu hơn. Chứ trong đánh nhau thực tế, người ra đòn bắt ngờ đầu tiên luôn là người có lợi thế, nhất là trong tình trạng chênh lệch giữa hai bên không lớn, nó thậm chí đôi khi là lợi thế để có thể quyết định thành bại một trận chiến.

Lạc phong kiếm bổ xuống đầu tên Dơi Quỷ, hấn tuy bị bất ngờ nhưng cũng phản ứng cực nhanh dậm chân nhảy lùi lại, kiếm phong kéo sọt một vết cắt nhỏ trên gương mặt của hấn, bộ âu phục trên người cũng bị xé ra một đường thấy da thịt bên trong.

Không dừng lại, Đức xoay người lao đến, kiếm trên tay liên tục huy động chém vào người hấn. Gã Dơi Quỷ lúc này đã kịp phản ứng, kỹ năng cương huyết được sử dụng, một làn sương máu xuất hiện xung quanh cánh tay gã giờ tay lên chặn lại thanh kiếm, đồng thời tay còn lại co thành trảo nhắm vào ngực Đức.

Đức thu kiếm, xoay người né tránh, cùi chỏ đẩy trảo của gã Dơi Quỷ qua một bên, xoay chân đá ngược một phát, trúng gót vào mặt của hấn làm gã loạng choạng lùi về sau.

Lúc này đám thù hạ của Gã Dơi Quỷ cũng đã bu tới. “Toàn phong kiếm” lập tức được sử dụng, Đức xoay người quay kiếm theo hình xoắn ốc, kiếm ảnh bao phủ khắp người, một vài tên quỷ hút máu cấp thấp bị chém rơi đầu, thậm chí có vài tên quỷ hút máu thủ hạ cấp C trúng kiếm bay ngược trở ra. Đức lộn người về sau tung chân đá mạnh vào một tên quỷ hút máu trước mặt, khiến tên đó bay ra sau đụng trúng vài tên khác ngã xuống đất.

Tiết tấu chiến đấu hơi ngừng lại, đám huyết nô và quỷ hút máu lùi ra bao vây xung quanh. Đức và Toàn cũng lùi lại phía sau. Gã Dơi Quỷ lúc này lấy tay quệt vết máu đang chảy ra trên mặt, thè lưỡi liếm máu của mình, đôi mắt toát ra hung quang.

“Bọn mày chết chắc rồi” Gã gào lên giận dữ, đám thuộc hạ lập tức lao lên, số lượng đông nghìn nghịt, cả hai tên Gấu đen và Nhện độc cũng nhảy vào vòng chiến.

Đúng lúc này, không một dấu hiệu báo trước, một mũi tên bay tới cực nhanh, đầu mũi tên lấp lóe quang mang, nhắm về phía gã Dơi Quỷ đang gào thét bắn tới.

Bản năng khiến gã Dơi Quỷ kịp nhận ra nguy hiểm trong khoảnh khắc, kỹ năng “cương huyết” được phát động bao bọc quanh người để che chắn. Mũi tên đâm trúng phát ra một luồng ánh sáng chói mắt xuyên thấu vào bên trong, đồng thời tia sáng hủy diệt từ đầu mũi tên nổ ra kèm theo một mảng máu thịt bắn tung tóe.

“A ... a” Tiếng gã Dơi Quỷ gào lên đau đớn khiến cả đám thuộc hạ hoảng sợ quay đầu nhìn lại. Mũi tên không trúng tim mà hơi chệch qua bên ngực phải, một cánh tay và khoảng vai của hấn đã rơi rụng dưới mặt đất, thấy cả phổi bên trong.

“Khôn . . . kiếp” Gã quay đầu nhìn về hướng bắn tới của mũi tên, ở phía xa, cách cổng khu căn cứ có một cô gái đang ở đó, chính là Hân, cô lại tiếp tục giương cung, mũi tên thứ hai đã lấp trên dây buông tay bắn tiếp về phía hân, lần này hân đã có chuẩn bị, thân ảnh quý mỹ biến mất tại chỗ, mũi tên xuyên thấu ra phía sau trúng vào một tên huyết nô biến đầu hân thành thịt vụn.

Gã rút lên một tiếng ra lệnh, phía sau một đám huyết nô – xác sống biến dị và quỷ hút máu đông đảo vurun dài đôi cánh dơi nhằm hướng của Hân bay tới. Kỹ năng “tái tạo cao cấp” được phát động, từ huyết châu trong người gã Dơi Quỷ truyền tới một nguồn huyết năng (*) mạnh mẽ, vai và cánh tay nhanh chóng mọc lại bằng tốc độ mất thương có thể nhìn thấy được, chỉ nửa phút sau, hân đã hoàn toàn lành lặn, ánh mắt nhìn về đám người Đức tràn đầy lửa giận.

Lúc này, Đức chém bay hai gã huyết nô trước mặt, đá cái xác không đầu của chúng về phía sau trúng vào đám đang lao tới, thanh kiếm xoay ngang chém rơi ba tên huyết nô đang đánh nhau với Toàn, đôi móng của Toàn cũng vừa chém rơi hai tên huyết nô phía trước, hai người nháy mắt ra hiệu, nhảy lùi lại, rồi lập tức xoay đầu bỏ chạy.

Hai người cầm đầu chạy như bay đến chỗ Hân, cô bắn nốt một mũi tên, rồi cũng dẫn đầu ba người chạy đi. Phía sau lưng là một đàn huyết nô – xác sống biến dị, quỷ hút máu lao theo truy đuổi, một đám đông vô cánh bay lên phía trên đuổi theo. Số lượng cực kỳ đông đảo, tốc độ cũng rất nhanh. Gã Dơi Quỷ lúc này cũng xé tan bộ âu phục lịch lãm trên người thành từng mảnh, từ phía sau lưng một đôi cánh dơi mọc lên vô cánh đuổi theo.

Tên Dơi Quỷ lúc này đã tức giận đến điên cuồng, kể từ khi bị biến đổi thành quỷ hút máu đến nay, chưa có kẻ nào có thể làm tổn thương hân nặng như mũi tên của Hân, chỉ suýt chút nữa đã khiến hân đi chầu ông bà, hân hét lên ra lệnh cho đám tay sai đuổi theo truy sát cho bằng được ba kẻ to gan trước mặt.

Rất nhanh ba người đã chạy được vào một thị trấn cách đó không xa, trên đầu từng mũi huyết thương phóng xuống chi chít, Đức phải liên tục vung kiếm ngăn đỡ, hoặc mờ khiến ma pháp che chắn cho bản thân và cho Hân với Toàn, trong lúc chạy trốn, Hân cũng không quên phản kích, thỉnh thoảng lại có một vài mũi tên bắn lên không mang theo quang mang chói mắt nổ tung ra thành từng tia ánh sáng hủy diệt, bắn rơi một khoảng.

Số lượng bọn chúng quá đông nên không cần cô phải ngắm kỹ làm gì, chĩa vào chỗ đông đúc nhất là khắc trúng. Mũi tên chỉ là dạng tên được khắc quang ấn bùng nổ cấp thấp, mục đích cũng không phải giết đám quỷ hút máu cấp cao mà đa số để tiêu diệt đám huyết nô hoặc quỷ hút máu cấp D, quan trọng hơn là, chúng có tác dụng khiêu khích rất lớn. Đám quỷ hút máu sau lưng càng lúc càng say máu đuổi theo, ánh mắt nhìn về phía Hân càng lúc càng bất thiện.

Gã Dơi Quỷ thì càng điên tiết, hân thề thảm trong lòng lúc này nếu tóm được cả bọn phía dưới nhất định sẽ phải tra tấn, rút xương, lột gân cho bọn chúng sống không bằng chết.

Lúc này, người truy ta đuổi đã tới gần trung tâm thị trấn, Hân quay đầu nhìn lại Đức, hân cũng gật đầu, nói nhỏ vào chiếc bộ đàm trên tay: “Ngay bây giờ”.

.....

(*) Huyết năng: Năng lượng từ huyết châu. Đây là dạng năng lượng của các sinh vật thuộc huyết tộc nói chung.

Cảm ơn ๖Nhả ๖Ký muội muội nhiều nhiều, muội là nhất đấy (^.^), trung thu vui vẻ nha mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 71: Phục kích

Đức vừa lên tiếng, từ căn nhà cao tầng gần đó, Lan và Hiếu lập tức hành động. Lan giơ tay lên, niệm chú ngữ, những quả cầu lửa lập tức xuất hiện quanh người, kỹ năng “bão lửa” bắn thẳng vào đám huyết nô – xác sống biến dị, và quỷ hút máu đang bay dày đặc trên không.

Hiếu thì lấy bộ giáp “Thánh Gióng I” từ trong phòng thí nghiệm ra, nhảy vào bên trong, gần như cùng một lúc “bão lửa” phóng tới đám quỷ hút máu trên không, ba đầu đạn tên lửa trong ống phóng bên tay phải của “Thánh Gióng I” đã nhắm thẳng gã Dơi Quỷ đang bay bắn tới, khẩu Galting Gun bên tay trái cũng không rảnh rồi, lập tức nhả đạn quét đám quỷ hút máu và huyết nô đang chạy dưới đất.

Xung quanh lập tức vang lên những âm thanh đạn nổ chát chúa, hoa lửa mỹ lệ bùng lên trên không, một vẻ đẹp đầy chết chóc. Lửa thiêu cháy một đám huyết nô – xác sống biến dị lớn, khiến chúng rụng như sung, đám chạy dưới đất cũng không khác gì, với tốc độ nhả đạn hơn 30.000 viên/phút, lưới đạn dày đặc quét, cây nát cả một khu vực lớn.

Lan liên tục vận dụng “bão lửa” tấn công những nơi đông đúc quỷ hút máu nhất, nhất là những con đang bay trên không. Hiếu thì lại trọng điểm chăm sóc đám đang chạy dưới đất. Chỉ bằng lần công kích này đã quét đi hơn một nửa lực lượng đám quỷ hút máu tay sai của tên Dơi Quỷ, ngay cả hân cũng trúng ba quả tên lửa, không rõ sống chết.

Sau gần ba phút, Lan đã gần như cạn ma lực trong người, cúi người thở dốc, tung bão lửa liên tục trong thời gian ngắn như vậy cực kỳ phí sức, uống vào

một chai thuốc phục hồi ma lực và tinh thần lực, băng đạn khẩu Galting của “Thánh Gióng I” cũng đã bắn sạch.

Hiếu điều khiển “Thánh Gióng I” ôm lấy Lan bay xuống dưới đứng cùng với Hiếu, Toàn và Hân, Khả Nhi thì đã được mọi người nhất trí cho vào trong phòng thí nghiệm nắp lại ở đó.

Xung quanh bụi đất, khói bụi vẫn đang bốc lên mờ mịt, rất nhiều xác của bọn quỷ hút máu bị chết cháy bốc lên mùi thịt cháy khét lẹt. Màn khói bay mờ mịt.

Thực ra, Đức cho rằng đội của mình nếu trực diện đối chiến với đám Dơi Quỷ khả năng thắng vẫn là cao, thực lực của cả nhóm đã tiến bộ rất nhiều, cũng như có nhiều kỹ năng, sức công kích quỷ dị, dù là đối chiến với số lượng lớn, hay với cá nhân có thực lực cường hãn thì vẫn có thể áp đảo được. Có điều trực diện đối chiến tuy rằng sáng khoái đã tay, nhưng lại là cách làm ngu ngốc nhất. Lãng phí sức lực và đưa mình cùng đồng đội vào nguy hiểm không cần thiết, đó là điều tối kỵ.

Đức tự nhận mình không phải dạng anh hùng đại hiệp gì, để đưa đầu ra khiêu chiến đánh nhau đường đường chính chính, huống chi đây là đánh nhau sống chết. Hành động kiểu đó trong mắt Đức không phải là anh hùng mà là trẻ trâu không não. Có lợi thế mà không biết tận dụng là đồ ngu.

Ở đây, lợi thế của nhóm Đức rất rõ ràng là ở chỗ. Phía bên mình đã thu thập khá đầy đủ thông tin về số lượng cũng như phỏng đoán được thực lực đối thủ, trong khi đối thủ không có thông tin gì về nhóm của Đức. Năng lực là gì, số lượng bao nhiêu, kỹ năng như thế nào, khả năng ra sao, hoàn toàn không nắm bắt được. Thêm nữa, bọn chúng vốn là bá chủ khu vực này, không có đối thủ, ít ra nhân loại có thể đánh tay ngang với bọn chúng là chưa từng xuất hiện trong một thời gian dài.

Điều đó sẽ khiến bọn chúng kiêu ngạo coi thường đối thủ, nhất là Đức chỉ xuất hiện có ba người, so sánh về số lượng đã là chênh lệch quá xa. Chủ quan và kiêu ngạo, trước giờ luôn là nhân tố chủ chốt trong các thất bại.

Điều đó dẫn đến việc chúng mù quáng đuổi theo khi bị khiêu khích, quyết giết chết ba kẻ đã quấy rối trước mắt, tập trung hoàn toàn vào Đức, Hân và Toàn thì khi đó, cảnh giác của chúng đối với việc có mai phục sẽ giảm xuống thấp nhất.

Lúc này thì cứ việc chọn khu vực có địa hình phù hợp để mà tận tình trút hòa lực lên bọn chúng thôi.

Thêm nữa, chọn được địa điểm giao chiến cũng rất quan trọng. Nếu chiến đấu tại khu căn cứ của bọn chúng, đó là một khu vực rất trống trải, bọn chúng cũng cực kỳ quen thuộc tại đó, khi chiến đấu dễ bị hình thành thế bao vây bốn phía, đó là điều tối kỵ. Chưa nói tới việc hòa lực sẽ có khả năng thương tổn người vô tội một cách không cần thiết. Khu vực này vốn là một đoạn đường trong thị trấn, nhà dân hai bên san sát, đường không quá rộng lớn, không thích hợp bao vây vòng tròn, khi chiến đấu sẽ hình thành thế hai bên lao vào nhau, không bao vây đánh bọc từ phía sau được.

Màn khói bụi tan đi, để lộ phía sau một khung cảnh hoang tàn, rất nhiều tử thi, tay cụt, chân cụt, mảnh vụn của máu thịt, xương gãy và nội tạng, những cái xác chết cháy đen thui vẫn còn đang bốc khói. Những mảnh đường bị đạn cây xối lên tan nát, cột điện hai bên đường đổ sập, những ngôi nhà không kiên cố lăm cũng xập xuống, từng mảnh xi măng văng tung tóe hai bên đường.

Lúc này số lượng đám quỷ hút máu còn đứng vững không tới năm trăm tên, hơn nữa cũng không hoàn toàn lành lặn, có điều đây thực sự toàn là tinh anh, có cấp độ cao.

Huyết nô – xác sống biến dị cấp E (số lượng: 83)

Huyết nô – xác sống biến dị cấp D (Số lượng: 152)

Quỷ hút máu cấp D (Số lượng: 241)

Quỷ hút máu cấp C (Số lượng: 15)

Hai tên Gấu đen và Nhện độc vẫn còn sống, chỉ là khắp người đầy khói bụi, thậm chí gã Gấu đen còn dính hai dấu đạn bắn trên vai còn đang chảy máu ròng ròng, nhìn qua khá chật vật.

Gã Dơi Quỷ lúc này không thấy đâu, Đức nheo mắt tìm kiếm, mọi người vẫn còn đang nghĩ là hắn đã thiệt mạng thì lúc này trên không trung có những con dơi nhỏ đỏ như máu đang bay tụ tập lại với nhau dần hình thành một bóng người.

Gã Dơi Quỷ từ đó hiện ra, gương mặt nhợt nhạt hơn hẳn lúc nãy, ánh mắt đỏ rực nhìn về đám người Đức.

Mất phân tích thể hiện: Kỹ năng (5): Hóa dơi: Tự biến nhỏ bản thân thành hàng loạt những con huyết biên bức (*) nhỏ, trong trạng thái này hoàn toàn có thể bỏ qua công kích vật lý, duy trì trạng thái cân liên tục tiêu hao huyết năng. Khi những con huyết biên bức bị tiêu diệt cũng sẽ ảnh hưởng đến lượng tinh huyết của bản thể. Chỉ cần một con huyết biên bức còn sống cũng có khả năng tái tạo lại cơ thể.

Đây quả là một kỹ năng bảo mạng cực kỳ hữu hiệu, khó trách hắn có thể sống nổi khi bị bắn bất ngờ như vậy. Ít ra nếu là Đức mà nói, trong tình trạng không chuẩn bị kịp, ba quả tên lửa đó có thể giết hắn rồi, hoặc tệ ra cũng làm hắn bị thương nặng.

Nhưng dù sao ba quả tên lửa ít nhất cũng không đi về không công, “hóa dơi” có thể tránh được đòn tấn công vật lý, nhưng lửa và sức nổ từ tên lửa lại không tránh hết được, huyết biên bức cũng bị tiêu diệt một bộ phận khiến tinh huyết của hắn bị tổn thương nên gương mặt mới nhợt nhạt như vậy.

Lúc này, trên mặt của hắn không còn chút kiêu ngạo, coi thường nào nữa, khuôn mặt âm trầm như nước nhìn về đám người Đức, gằn giọng:

“Được lắm, là tao đã coi thường lũ tụi mày, những con đầu đốn này, tao sẽ bắt tụi mày gánh chịu đủ trăm ngàn lần”

Đức thì không hề phí lời, dậm chân lao đến, Lạc phong kiếm cầm chắc trên tay, ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía trước.

Một mũi tên nhanh như chớp bắn tới gã Dơi Quỷ nhắm thẳng vào đầu hắn. Thân ảnh của hắn quỷ dị biến mất ngay tại chỗ nhanh như chớp xuất hiện ngay ở một bên, mũi tên bắn hụt cắm vào phía sau, nổ tung một mảnh đường, một ngọn huyết thương xuất hiện trên tay gã nhắm thẳng vào người Hân ném tới, tốc độ cực nhanh, ngọn thương rít lên xé gió.

Đức vùng kiếm nhảy tới chém gãy thanh huyết thương ngay trên đường bay của nó, lực cản rất mạnh khiến tay hắn hơi run run. Không ngừng lại, Đức lao đến nhắm thẳng hướng gã Dơi Quỷ, Lạc phong kiếm bay múa nhắm thẳng hướng gã chém tới.

Lúc này, Toàn cũng đã lao lên, nó tiến vào trạng thái hóa sói, trên người mọc đầy lông lá, cơ thể cao xấp xỉ hai mét rưỡi, nhìn qua như một con sói hình người, móng vuốt trên tay sắc nhọn như dao, xông pha chém giết trong đàn quỷ hút máu.

Lan lúc này cũng đã phát động kỹ năng triệu hồi, ba U Minh chiến sĩ xuất hiện, U Minh kiếm sĩ tiến lên ngay sau lưng Toàn, U Minh giáp sĩ và U Minh thương thủ thì ở lại cạnh Lan để bảo hộ.

Hiếu lúc này cũng điều khiển “Thánh Gióng I” rút ra lưỡi kiếm sau lưng, đứng cạnh bên che chắn cho Lan và Hân.

Đám quỷ hút máu và huyết nô – xác sống biến dị còn lại, hai tên Gấu đen và Nhện độc cũng tràn tới.

Tiếng chém giết vang lên náo động cả một khu vực rộng lớn.

.....

(*) Huyết biên bức: Dơi máu, đề phiên âm tiếng Việt nghe hơi chuối nên mình để Hán Việt luôn.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 72: Huyết tế

Đức là người dẫn đầu lao lên giữa trùng vây, U Minh chiến sĩ và Toàn bám sát sau lưng. Lúc này “toàn phong kiếm” được phát động, Đức như một con lốc chết chóc lao đến giữa đám quỷ hút máu, Lạc phong kiếm quay múa quanh người, những nhát chém kết hợp theo quỹ đạo hình xoắn ốc tiến lên, kết hợp với bộ pháp tạo ra kiếm ảnh như cuồng phong bạo vũ, bao bọc quanh người 360 độ, Lạc phong kiếm được gia trì thêm ma hỏa và phong chú chi ẩn, cực kỳ sắc bén chém văng tất cả những kẻ địch ngang đường.

Trước đó, Đức cũng đã thảo luận rất kỹ lưỡng chiến thuật tác chiến và điểm yếu của đám quỷ hút máu cho mọi người nghe và kết hợp hành động cũng như tác chiến khi xảy ra hỗn chiến.

Nhân lúc Đức đột kích phía trước, Toàn lao vào khoảng trống mà Đức tạo ra, ra sức giết chết những tên quỷ hút máu bị đánh bật ra trước đó, đôi móng bén nhọn như dao, chuyên nhắm vào đầu, cổ và trái tim bọn chúng đánh tới. U Minh chiến sĩ cũng không chịu thua kém, nó lúc này đã là cấp C, đôi mắt màu lam nhạt, lượn lờ một mảnh hắc khí, thanh kiếm trên tay cũng có một lớp hắc khí mỏng manh gia tăng sự sắc bén và khả năng ăn mòn, chém vào đám huyết nô và quỷ hút máu ở hai bên. Toàn và U Minh chiến sĩ một trái một phải theo sát phía sau, ba người như một mũi tên tuyệt sát không gì cản nổi nhắm thẳng vào giữa đội hình đàn quỷ hút máu nhắm về hướng gã Dơi Quỷ đánh tới.

P phía sau mọi người cũng không hề rảnh rỗi, Lan liên tiếp dùng hỏa cầu thuật phóng về phía trước, Hân thì liên tục giương cung rút tên bắn tới. Khác biệt là, Lan chuyên nhắm vào những quỷ hút máu có cấp độ thấp để tiêu diệt số lượng lớn, những nơi bọn chúng tụ tập lại lập tức có một quả bão lửa bắn tới.

Còn Hân thì chuyên nhắm vào đám quỷ hút máu cao cấp. Cô giương cung rút tên, ánh mắt chăm chú nhìn về phía trước, nhắm kỹ từng mục tiêu, những mũi tên có khắc quang ấn bùng nổ và xuyên thấu nhắm thẳng vào đầu của những tên quỷ hút máu đang bay đến mà bắn tới, tỏa ra những luồng sáng hủy diệt. Chỉ trong chốc lát đã có hơn mười tên quỷ hút máu cấp D và ba tên quỷ hút máu cấp C nằm lại dưới mũi tên của Hân.

Hiếu lúc này cũng khởi động “Thánh Gióng I” lao lên đám quỷ hút máu trên không, đạn của khẩu Galting Gun đã cạn, tên lửa cũng chỉ còn hai quả giữ nhà, để tiết kiệm năng lượng và đạn dược, Hiếu huy động thanh trọng kiếm của bộ giáp lao đến chém giết giữa đàn quỷ hút máu. Trọng lượng của “Thánh Gióng I” kèm với quán tính của nó húc bay một đám lớn, thanh kiếm cũng xé ra một đường giữa đội hình quỷ hút máu, thi thoảng khi bị bọn chúng tiếp cận, sử dụng huyết thương tấn công vào giáp trụ, Hiếu bật pháo năng lượng bắn tan nát bọn chúng.

Thương vong đám quỷ hút máu gia tăng cực lớn, bọn chúng bị đánh tan tác cả trên không lẫn dưới đất. Chiến đấu nhìn qua như đang nghiêng về một phía nhưng thực tế lại không hoàn toàn như vậy. Gã Dơi Quỷ, Gấu đen và Nhện độc vẫn chưa chính thức ra tay, “toàn phong kiếm” lại không thể duy trì trong thời gian quá dài, ma lực của Lan cũng có hạn, lúc này bão lửa cũng phải tiết kiệm sử dụng.

Hân cũng vậy, những mũi tên khắc quang ấn của cô không phải vô hạn, số lượng khá hạn chế, đang cạn dần. Cô phải để dành lại một số mũi tên chú khắc quang ấn cường lực ở lại để tấn công đám quỷ hút máu cấp C, bọn chúng có kỹ năng cương huyết, hơn nữa lại rất nhanh nhẹn và giao hoạt chuyên sử dụng đám huyết nô cấp thấp làm khiên thịt để tránh thoát.

Hiếu thì càng phải tiết kiệm năng lượng, cố gắng huy động trọng kiếm chiến đấu, “Thánh Gióng I” trong giai đoạn hiện tại vẫn không phù hợp cho những trận chiến lâu dài.

Vào lúc này, Đức đã tới trước mặt gã Dơi Quỷ, Lạc phong kiếm nhắm thẳng đầu hân chém tới.

Gã Dơi Quỷ nở nụ cười quỷ dị, nhún người đập cánh bay lên trên khiến nhát chém va vào khoảng không, phía sau lưng hân, năm tên quỷ hút máu cấp C cầm trên tay năm thanh huyết thương đâm tới. Không kịp né tránh, Đức chỉ kịp chống khiên ma pháp lên chống đỡ.

Từ phía trên gã Dơi Quỷ cầm một thanh huyết đao hình bán nguyệt trên tay chém mạnh xuống, khiến ma pháp bề tan nát, Đức chặt vật lộn người ra sau, kỹ năng “thương sấm sét” phát động, một mũi thương bằng bạc bằng sấm sét lấp lóe tia lửa điện hiện ra trên tay, Đức hướng về phía trên phóng tới.

Mũi thương xuyên hẳn qua bụng gã Dơi Quỷ một đường, thấu cả nội tạng xuyên ra sau khiến hân gào lên đau đớn, điện giật xẹt từ vết thương khiến hân tê dại. Nhân lúc đó, Đức dậm chân nhảy lên chém tới, nhưng lúc này, năm tên quỷ hút máu cấp C cận vệ của gã đã bay lên, huyết thương phóng tới, khiến Đức phải rút kiếm lại chặt vật chắn đỡ, cơ hội trăm thủ bay qua trong khoảnh khắc.

Kỹ năng “tái tạo cao cấp” lại một lần nữa phát động, vết thương trên người gã Dơi Quỷ lập tức lành lại. Huyết đao của gã lại một lần nữa vung lên chuẩn bị chém xuống. Đúng lúc này, một mũi tên mang theo hơi thở từ vong lại nhắm thẳng đầu hân bắn tới, bản năng sinh tồn một lần nữa cứu sống gã Dơi Quỷ, hân vung huyết đao chém mạnh ra sau, đồng thời vận cương huyết che kín toàn thân.

Mũi tên va vào huyết đao nổ tung thành một luồng sáng chói mắt, huyết đao vỡ tan nát, cương huyết cũng bị vỡ một khoảng lớn, hân gã Dơi Quỷ một đoạn ra sau. gương mặt của hân lúc này cực kỳ khó coi, nhìn chăm chăm về hướng Khả Hân đầy tức giận.

Hân rít lên một tiếng giận dữ, bỏ mặc Đức phía sau cho năm tên quỷ hút máu cấp C cận vệ, đập cánh bay vút về phía Hân.

Lúc này, gã Gấu đen cũng nhắm mục tiêu của mình là Toàn lao đến, Nhện độc thì phóng tơ dính trói lại U Minh chiến sĩ. Đức vừa hạ xuống đất thì đã bị năm mũi huyết thương đâm tới khiến hân phải nhảy lùi về sau tránh né, tạm thời bị dây dưa không thể đuổi theo.

Thấy gã Dơi Quỷ lao đến, Hân hít một hơi, một mũi tên đặt lên dây cung, cô hít sâu một hơi, ánh mắt ngưng tụ, nhắm kỹ mục tiêu đang trên đà bay nhanh tới. Thở ra một cái, buông dây cung, mũi tên sức thế đã lâu bắn tới với tốc độ cực nhanh nhắm thẳng gã Dơi Quỷ.

Thân ảnh gã Dơi Quỷ chợt tán loạn ra thành hàng loạt con huyết biên bức nhỏ, kỹ năng

“hóa dơi” lập tức phát động để tránh mũi tên.

Hân nở nụ cười lạnh lùng, nắm tay lại, mũi tên đang bay đến đột nhiên nổ tung thành từng luồng sáng hủy diệt bắn ra xung quanh, đám huyết biên bức bị trúng chết một mảng lớn chỉ còn khoảng hơn một nửa tránh được, rơi xuống ngưng tụ thành thân hình gã Dơi Quỷ, sắc mặt lúc này đã trắng bệch một mảnh.

Đúng lúc này, hai quả tên lửa từ ống phóng của “Thánh Gióng I” chớp thời cơ cực kỳ chuẩn xác phóng đến chỗ hân. Gã Dơi Quỷ chỉ kịp thời vận dụng kỹ năng điều khiển máu, hút một lượng máu lớn đang rơi vãi trên chiến trường qua thành một cái khiên chắn to lớn, cương huyết cũng lập tức phát động thành một lớp sương máu bao bọc khắp người.

Hai quả tên lửa bay trúng nổ tung, sức nổ và ánh lửa bùng ra che kín cả một khu vực, khi khói lửa tan đi để lộ ra thân hình gã Dơi Quỷ lúc này đã cực kỳ chật vật, lửa đốt cháy xém cả người, làn da bị bóc ra một mảnh lộ ra cơ thịt đỏ lôm bôm bên trong, trang phục tan nát như một mảnh ăn mỳ, sắc mặt trắng như giấy nhưng đôi mắt lộ vẻ hung ác, hân điên cuồng gào lên.

“Bọn khốn kiếp, đây là các người ép ta, chết hết đi!”

Gã Dơi Quỷ nắm tay tụ lại thành trảo chụp vào ngực, móc ra trái tim của mình còn đang đập thình thịch, giơ lên đỉnh đầu bóp nát, máu bắn ra che kín gương mặt hân nhìn rất khủng bố, hét lớn: “Huyết tề”

.....

(*) Không liên quan nhưng mà GAM đề bẹp FNC trong 20 phút. Say oh yeah

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Huyết kén

Lúc gã Dơi Quỷ bay đi, Đức muốn phóng lên đuổi theo nhưng bị năm tên quỷ hút máu cấp C lao vào cùng một lúc cầm chân, bám dai như đĩa, khiến hắn tức giận.

Ánh mắt toát ra hung quang, Đức xoay người né tránh cú đâm của bọn chúng, tay đẩy mũi huyết thương qua một bên, Lạc phong kiếm chém nhắm đầu tên quỷ hút máu gần nhất chém tới.

Gã hú lên quái dị, kỹ năng cương huyết vận dụng trước người đồng thời vung trảo lên đón đỡ. Nhưng rất tiếc, hắn không phải là gã Dơi Quỷ, cương huyết không đủ sức chặn lại lưỡi kiếm hoàn toàn, kiếm quang xẹt qua, tay của gã lập tức đứt rời, khiến hắn hét thảm, Đức xoay người quay một vòng nữa, đường kiếm thứ hai chém tới, đầu của hắn đứt rời bay lên, ánh mắt vẫn còn trừng trừng đầy kinh ngạc và sợ hãi.

Bốn tên còn lại cũng nhân cơ hội đâm huyết thương tới, ba tên phía sau, một tên phía trước. Đức vận khiến ma pháp lên chống đỡ phía sau lưng, tay cầm kiếm chém rơi huyết thương của gã trước mặt. Tung người nhảy về phía trước, Đức vận sức vung kiếm bỏ mạnh từ trên xuống dưới, gã quỷ hút máu kinh hoàng lùi lại vận dụng kỹ năng điều khiển máu hình thành một tấm chắn trước người, cương huyết cũng được vận dụng ngay lập tức.

Lạc phong kiếm được truyền vào một lượng lớn năng lượng của Đức cực kỳ sắc bén, chém tới cắt ngang tấm chắn máu như đậu hũ, xẻ đôi tên đó ra làm hai nửa bằng nhau, một kiếm tuyệt sát, hai phần xác người chậm rãi rơi xuống tách ra hai bên.

Đức quay đầu nhìn lại ba tên quỷ hút máu cấp C đang lao đến, ánh mắt lạnh lẽo như tử thần đòi mạng, sát khí (*) từ người hắn tỏa ra như vô hình thực chất làm ba tên nhất thời chùn chân đứng lại.

Đức thét dài một tiếng, tung người lao đến, ba tên tuy sợ hãi nhưng vẫn cắn răng lao vào tấn công. Đức xoay người, kỹ năng “thương sấm sét” khởi động, một mũi thương bằng sét hình thành ở trên tay dùng sức ném mạnh, tên quỷ hút máu đứng chính giữa hứng đạn đầu tiên, mũi thương xuyên qua lớp cương huyết như bùn nhão cắm vào chính giữa ngực hắn ngay vị trí trái tim, hất tung hắn về phía sau.

Đức cũng đã tới gần, không trực diện giao phong mà nhún người nhảy qua một bên tránh hai mũi huyết thương, vận sức vào chân tung cước đá mạnh, tên quỷ hút máu kịp thời đỡ đòn nhưng lực đá không yếu chút nào đẩy hắn bay về phía sau trúng vào tên quỷ hút máu bên kia chặt vật ngã xuống.

Nhân cơ hội, Đức tung người nhảy lên, Lạc phong kiếm vận sức chém xuống lúc bọn chúng còn chưa kịp đứng dậy, xẻ cả hai tên thành hai bốn nửa.

Nói thì chậm nhưng thời gian giao chiến cực nhanh, còn chưa đến năm phút, chiến cuộc đã kết thúc. Tuy rằng cùng một cấp độ, nhưng Đức nắm giữ nhiều lợi thế hơn hẳn, trước hết là cường hóa P.S.I tuy khó thắng cấp hơn nhưng chính vì vậy nó cũng mạnh hơn so với đồng cấp, lợi thế thứ hai là ở vũ khí và kỹ năng. Lạc phong kiếm sau khi có thêm kiếm linh của “Lạc phong điều” thì trở nên cực kỳ sắc bén, đối với các kỹ năng phòng ngự cũng có sức xuyên phá nhất định, cương huyết của những tên đó có lẽ với người khác là cực kỳ đau đầu nhưng với Đức lại không phải khó xuyên qua. Kỹ năng “thương sấm sét” cũng phát huy uy thế của mình, tên quỷ hút máu này tính ra cũng thuộc một dạng của sinh vật huyết tộc, thuộc chủng loại sinh vật bất tử, nên “thương sấm sét” tăng sát thương hơn đối với bọn chúng, điều đó khiến cho chiến cuộc nghiêng hẳn về một phía.

Toàn lúc này đang giằng co với tên Gấu đen bất phân thắng bại, lúc này gã Gấu đen đã thực sự hóa thành một con gấu to lớn, đôi bàn tay rực lửa có sức tấn công rất mạnh, Toàn đã hóa sói, vận dụng kỹ năng “thiết bị nham giáp” nghênh chiến, trận đấu đầy máu lửa và bạo lực, hoàn toàn là một cuộc chiến lấy cứng chọi cứng đầy tính chất dã man của dã thú. Tiếng gào thét, tiếng móng vuốt va chạm vang lên kinh người. Đám quỷ hút máu xung quanh không dám kéo tới gần.

U Minh chiến sĩ thì đã chém rơi tơ độc dính trên người, hắc khí trên kiếm của nó có khả năng hủ thực (ăn mòn) khá mạnh mẽ, lưới tơ không thể trói lại, đang tung người lao vào cận chiến chém giết với Nhện Độc, gã cũng rất linh hoạt, vừa né tránh vừa kéo dài khoảng cách bắn tơ muốn kéo chết U Minh chiến sĩ. Đám quỷ hút máu và huyết nô hai bên cũng lao vào tấn công nó.

Thế trận nhất thời trở nên giằng co.

Đức lúc này thì rất sốt ruột, nhanh chóng thu xác của đám quỷ hút máu vừa chết vào vòng tay rồi từ trong chiếc nhẫn cổ phác trên tay, “Thủy mạc thần mã” xuất hiện, hắn lập tức leo lên lưng nó, “tiểu Dương” hí dài một tiếng, tâm ý tương thông, đập cánh bay lên hướng về chỗ Hân, Lan bay đến.

Lúc này, gã Dơi Quỷ đã hết xong “huyết tế”. Từ vị trí trái tim bị bóp nát của hắn, máu và huyết châu của những cái xác quỷ hút máu, huyết nô đã chết dưới vệ đường bay tới bao bọc bản thân hắn trong một quả cầu bằng máu không lồ. Thậm chí cả một đám huyết nô và quỷ hút máu đang ở khu vực gần đó cũng đột nhiên ngã xuống, máu trong cơ thể cường chế hút ra ngoài gia nhập vào quả cầu máu.

Những cái xác xung quanh cấp tốc héo rũ, bằng tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy được, máu bị rút sạch, ngay cả Hiếu, Lan và Hân ở gần đó cũng cảm thấy máu huyết trong người mình nhộn nhạo.

Từ quả cầu bằng máu, mọi người cảm nhận được một sức ép khổng lồ, Hân lập tức ra hiệu cho Hiếu và Lan lùi lại, rút ra một mũi tên hít sâu một hơi nhắm vào quả cầu máu bắn tới.

Mũi tên rất mạnh, đây là đầu mũi tên mất hẳn ba ngày của Hân để khắc quang ấn, trên đó tập trung gần như toàn bộ một lần quang nguyên lực của Hân, ba quang ấn xuyên thấu ở đầu mũi tên, năm quang ấn bùng nổ ở thân tên, và cũng là may mắn mới có thể khắc xong mà không bị xung khắc dẫn đến quang ấn bị hủy. Hân hiện tại cũng chỉ có hai mũi tên như thế này thôi.

Mũi tên chạm vào quả cầu máu, xuyên thấu vào trong một đoạn, rồi bùng nổ toát ra một luồng ánh sáng hủy diệt, một phần sáu lớp máu bị nổ tung ra ngoài. Phía bên trong truyền ra một luồng chấn động mơ hồ, như một tiếng rít gào tức giận.

Nhưng cũng chỉ như vậy mà thôi, lớp máu bị nổ ra nhanh chóng bay ngược lại lấp đầy lỗ trống, càng ngày càng có nhiều máu bay đến xoay tròn biến nó

thành một cái huyết kén khổng lồ, đường kính phải lên lên đến tám mét.

Đột nhiên, yên tĩnh. Máu không chảy về nữa, huyết kén như đứng lại, lớp máu bên ngoài đông cứng rất rắn chắc.

Gió thổi qua kéo theo từng làn bụi bặm, mọi thứ trở nên quý dị, những cái xác khô đã hóa thành bụi đất, bị gió thổi bay đi, chỉ còn xương trắng, như xác người đã chết lâu năm lắm rồi, từng chồng bạch cốt chất đầy cả mặt đất, xung quanh như hóa thành một cái nghĩa địa lộ thiên khổng lồ.

Cái huyết kén đứng tại đó, yên lặng, Lan thử tung một đòn bão lửa vào đó, nhưng nó chẳng hề suy sụp, lửa chỉ ám lại từng đợt khói trên bề mặt.

Hiếu điều khiển “Thánh Gióng I” lao tới dùng trọng kiếm chém vào, lưỡi kiếm chém trúng vang lên âm thanh chói chói. Một dấu ấn mỏng manh chừng nửa centimet hiện ra trên bề mặt huyết kén, khiến Hiếu trở mắt.

Đột ngột, từ cái kén truyền ra âm thanh. “Thình.. thịch” ... “thình ... thịch” tiếng động như một trái tim lớn đang đập. Tiếng đập của nó như tiếng trống đánh vào ngực mỗi người ở đó.

.....

(*) Sát khí: Sát khí trong truyện của mình không phải là một thứ huyền ảo gì như mấy tiểu thuyết tiên hiệp mô tả, phải có khói đen lượn lờ quanh người, hay nhìn cái khiến người khác phải quỳ khụm xuống.

Sát khí ở đây là một thứ giống như khí thế. Như mấy người làm lãnh đạo, làm sếp lâu năm thì nhìn vào cách nói chuyện và đi đứng của họ cũng sẽ có cái uy của người làm sếp vậy.

Sát khí cũng như thế, những người đã từng giết người, giết nhiều người hay thậm chí chỉ là có can đảm liều mạng giết người thì tự dung khi đối diện với họ cũng sẽ sinh ra một loại sức ép vô hình, sức ép đó làm người xung quanh cảm thấy sợ hãi, cảm giác như đang đối diện với một con thú dữ.

Nếu bạn nào đã từng đánh nhau mà gặp một thằng cực kỳ liều mạng bên team địch, như nó sắp giết người tới nơi cũng sẽ cảm thấy điều này, hoặc đơn giản hơn thì nếu bạn nào có dịp đứng trước người một con hổ, hay một con sư tử cũng có cảm giác y như vậy đấy, chân mềm nhũn ra, người toát mồ hôi lạnh, không nhúc nhích được.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Phá kén

Lúc này, trên người của Toàn đã có rất nhiều vết thương, một vết tát ngay mặt in ngay dấu năm cái vuốt, còn đang rướm máu, một vết cắn trên bả vai, dưới chân cũng dính một vuốt, chân có một dấu cào còn đang ám lửa. Đây là đã nhờ kỹ năng “huyết bì nham giáp” chống đỡ, nếu không vết thương có khi còn nghiêm trọng hơn, sức mạnh của gã Gấu đen thực sự là rất khủng khiếp.

Phía đối diện, gã Gấu đen cũng chẳng khá hơn, tai trái bị một vuốt cắt đứt, mũi còn dính dấu cào chảy máu ròng ròng, một nhát đâm ngay bụng, một nhát cắn ngay bên vai trái, bắp tay còn hiện rõ dấu móng, bộ lông màu đen bên ngoài đã tủa ra máu đỏ thấm đẫm một vùng.

Hai bên vừa tách ra, trong miệng tiếng gầm gừ đầy đe dọa không ai chịu kém ai. Đây là một cuộc so đấu về sức mạnh một cách thuần túy. Cả hai đều là biến dị gen huyết thống theo xu hướng dã thú, gã Gấu đen lợi hơn ở chỗ có biến dị dị năng burst, “viêm thử” gia trì hòa điểm trên móng vuốt, sức mạnh tấn công lớn hơn. Toàn thì lợi hơn về kỹ năng cường hóa, “thiết bì nham giáp” là một kỹ năng phòng thủ dạng ngoại công cực kỳ hữu dụng, cơ thể rắn chắc như sắt thép, các vết thương nhìn vậy chứ chẳng qua chỉ phạm vào phần mềm chưa thể đâm sâu vào bên trong.

Thêm vào đó là, “Xích Lang chiến giáp” cũng chưa hề được sử dụng, máu huyết trắng trong người của mình khiến Toàn muốn có một trận độ sức đầy máu lửa, để xem xem năng lực của mình đến đâu. Nhìn ra điểm đó, nên Đức mới muốn toàn lực qua bên kia đánh giết gã Dơi Quỷ trước.

Lúc này, đột nhiên không hề có báo trước, năm gã quỷ hút máu từ phía sau lao đến, một tên cấp C và bốn tên cấp D, trên tay cầm huyết thương đâm vào người Toàn, gã Gấu đen cũng phối hợp gào lên móng vuốt trên tay hướng về phía Toàn tát tới.

Toàn hú lên giận dữ, “Xích lang chiến giáp” đã hiện ra, xung quanh người nó có một lớp giáp trụ màu đỏ che kín toàn thân, nhìn qua như một chiến binh thời trung cổ.

Năm mũi huyết thương đâm vào nhưng không thể lún sâu, chỉ có mũi huyết thương của tên quỷ hút máu cấp C xuyên vào được bên trong, nhưng dư lực không đủ xuyên qua lớp da cứng rắn sau khi vận dụng “thiết bì nham giáp” của Toàn.

Toàn xoay người, lao về phía sau, móng vuốt trên tay đâm tới xuyên đầu một tên quỷ hút máu cấp D làm hắn chết ngay lập tức, nắm lấy xác hắn, Toàn ném mạnh ra sau về tên Gấu đen đang lao tới khiến hắn chững lại.

Gầm lên một tiếng giận dữ, Toàn lao vào chém giết giữa bảy quỷ hút máu như hồ dữ giữa bảy dê, mỗi móng chém xuống đều có một tên toi mạng, vừa

chém giết Toàn vừa ném xác chúng về phía gã Gấu đen chặn đà lao tới của hắn. Chỉ trong chốc lát, đám quỷ hút máu cấp D đã chết sạch sẽ, Toàn há mồm cắn tới gã quỷ hút máu cấp C còn sót lại.

Hắn hoảng hồn, vội vận dụng kỹ năng cương huyết, một lớp sương mù đỏ máu hiện ra trước tay chặn lại, một mũi huyết thương đâm vào người Toàn. Toàn xoay người quay lại, cương khí vận dụng ở vuốt trên tay chọc tới đâm xuyên qua lớp cương huyết cắm vào giữa ngực hắn, khiến tên đó gào lên đau đớn. Tên đó bất chấp thương thế đập mạnh vào người Toàn bay ngược ra sau, máu từ ngực hắn bắn lên tung tóe, vết đâm chỉ cách tim ba centimet.

Lúc này gã Gấu đen cũng đã lao tới, tranh thủ lúc Toàn đang giao chiến với tên quỷ hút máu cấp C kia tiếp cận đến gần, “Viêm thử” nhắm ngay lưng của Toàn đánh xuống. Chiến giáp toát ra một luồng cương khí màu đỏ, xích lang lằng, chặn lại, dù vậy lực đánh vẫn rất mạnh, chấn động đến nội tạng bên trong khiến Toàn phun ra một ngụm máu.

Toàn nhin đau, không quay đầu lại, tận dụng lực đánh, dậm chân lao đến tiến sát tên quỷ hút máu cấp C kia, móng vuốt hai tay bật ra đâm sâu vào ngực hắn, xoay một cái, trái tim của gã đã bị xoắn nát bấy.

Lúc này, Toàn mới quay đầu lại, thở ra một ngụm trọc khí, tiếng gầm gừ trong cổ họng đầy uy hiếp, Toàn dậm chân lao đến đối chiến với Gấu đen. Móng vuốt trên tay bật ra đâm thẳng vào người hắn, gã Gấu đen cũng không chịu thua kém, đôi móng vuốt lửa đập từ trên xuống thẳng vào đầu Toàn.

Lúc này, có “Xích lang chiến giáp” hộ thân, Toàn chiến đấu thoải mái hơn rất nhiều, các đòn đánh của gã Gấu đen thực sự không thể xuyên qua cả chiến giáp và “thiết bì nham giáp” được, xung lực vào bên trong cũng không thể gây nên hậu quả trầm trọng. Ngược lại, gã Gấu đen thì không được như thế, những vết cào, đâm và cắn của Toàn càng lúc càng làm thương thể của hắn trở nên trầm trọng. Đấu pháp của Toàn lúc này cực kỳ liều mạng, chịu đâm ăn xối, lấy thương đổi thương, chịu đánh một đòn trả lại một đòn, lấy mạng đổi mạng.

Chỉ có điều, một bên có chiến giáp che đỡ, một bên thì không. Cuối cùng, gã Gấu đen cũng không thể chịu nổi, móng vuốt của Toàn đâm thẳng vào cổ hắn, xoay mạnh, xương cổ gãy rời ra, mạng theo cả cái đầu to lớn của hắn, máu tươi phun ra xối xả ướt cả người Toàn, thân hình to lớn của gã ngã xuống đất.

Toàn cầm đầu của Gấu đen, máu đỏ từ trên xuống dưới, ánh mắt hung hãn đầy tơ máu, nhìn qua cực kỳ dữ tợn. “Xích lang chiến giáp” cũng có nhiều lỗ thủng, móp méo nhìn qua khá là tàn tạ.

Phía bên kia, U Minh chiến sĩ đang chiến đấu cùng gã Nhện độc, phải nói là các kỹ năng của U Minh chiến sĩ khiến nó gần như trở thành khắc tinh của hắn. Độc, tơ độc không có tác dụng, kiếm của U Minh chiến sĩ lại có U linh khí có khả năng ăn mòn, tơ dính không giữ được nó bao lâu cả, nếu không nhờ đám huyết nô – xác sống biến dị và đám quỷ hút máu đang bu xung quanh người nó cầm chân nãy giờ, mà là một chọi một thì có khi nó đã làm gỏi tên đó rồi.

U Minh cuồng kiếm huy động chém gã quỷ hút máu cấp D trước mặt ra làm hai nửa, nó tiếp tục vùng kiếm ngăn đỡ và chém vào đám đông bao vây xung quanh. Lúc này nhìn nó đã hơi tàn tạ, mũi huyết thương cắm đầy trên người, hắc khí từ đó tỏa ra mờ nhạt, nếu không nhờ U minh giáp trên người chặn đỡ những vị trí yếu hại thì có khi nó cũng bị tiêu diệt rồi.

Toàn gầm lên một tiếng rồi lao vào vòng chiến, nhắm về đám quỷ hút máu bao vây U Minh chiến sĩ đánh tới.

.....

Phía bên kia.

Chiếc huyết kén.

“Crack” một tiếng, từ trên đỉnh kén vỡ ra một khoảng. Phía bên trong vươn ra một đôi cánh thịt như cánh dơi.

“Anh Ba quay lại đi”

“Hiếu nhanh quay lại đây, mau lên”

Hân và Lan lớn tiếng kêu gọi. Hiếu điều khiển “Thánh Gióng I” lùi lại phía sau.

Từ chiếc huyết kén một sinh vật to lớn xuất hiện. Hai cánh tay chọc vỡ huyết kén xé nát nó vút qua hai bên. Nó chậm chậm tiến ra bên ngoài, hít sâu một hơi, đưa mắt nhìn qua cánh tay và cơ thể của mình.

Thân hình cao hơn hai mét, trên đầu có một cái hạch nhỏ ngay vị trí giữa trán, hai bên thái dương mọc ra một đôi sừng như sừng trâu, đôi mắt màu đỏ máu rất yêu dị, làn da trắng có những sọc đỏ kết thành những đường vân họa văn khắp thân thể, cánh tay dài, cơ bắp hiện lên rất cân đối, những đường sọc đỏ như những sợi gân toát ra đầy sức mạnh, bàn tay thon gọn, năm chiếc móng hiện ra ở trên đầu ngón tay lóe ra huyết mang.

Gã hít sâu một hơi, vươn vai, đôi cánh thịt như cánh dơi hiện ra sau lưng, ánh mắt đỏ rực nhìn về thân hình to lớn của “Thánh Gióng I” phía trước, một cái nhìn khinh bỉ, hắn nhún chân nhảy tới, thân hình xuất hiện ngay trước người Hiếu, tốc độ nhanh như chớp.

Hiếu giật mình điều khiển “Thánh Gióng I” vùng thanh trọng kiếm chém xuống. Gã dùng tay chặn lấy thanh kiếm nhẹ nhàng như đỡ một cành cây, trên cánh tay không một vết trầy xước.

Khóe miệng nở nụ cười khinh miệt, gã dùng tay còn lại xé một đường, cắt rời cánh tay cầm kiếm của “Thánh Gióng I” ngọt như cắt một miếng bánh, lớp

giáp titan bị chém ra như đậu hũ, cánh tay và cả thanh kiếm rơi xuống.

Gã nhát lấy thanh trọng kiếm vung vẩy nó như một món đồ chơi, rồi chém mạnh vào trước ngực bộ giáp, nhát chém ngập vào lớp giáp dự phòng thứ 2, màn hình điều khiển hiện lên những âm báo động liên tục. Hiếu vội vàng điều khiển “Thánh Gióng I” nhảy lùi lại.

Pháo năng lượng trước ngực bộ giáp sáng lên, nhắm thẳng về tên đó bắn ra, thân ảnh của tên đó quỷ dị biến mất tại chỗ, khiến pháo năng lượng bắn vào khoảng không. Gã xuất hiện bên cạnh Hiếu lần nữa, vung thanh kiếm chặt đứt luôn cả cánh tay còn lại, đá tung bộ giáp và cả Hiếu ra sau, lực đá cực mạnh, giáp trước người lún một khoảng lớn. Màn hình điều khiển nhấp nháy đỏ, nhiều bộ phận báo hỏng, pháo năng lượng trước ngực cũng không thể bắn tiếp được.

Có vẻ hơi chán, gã vứt kiếm nhảy lên đuổi theo, cánh tay tụ thành trảo đâm mạnh vào giữa ngực bộ giáp, lớp giáp dày titan bị xuyên qua như giấy thấu hần vào bên trong đâm vào chính giữa ngực Hiếu.

Rút ra ngoài, đập bộ giáp một cái bay ra, tay dính đầy máu, gã đưa lên miệng, liếm máu trên cánh tay, gương mặt say mê nếm thử.

“Thánh Gióng I” lúc này đã chật vật rớt xuống đất, một dòng máu tươi từ khe hở giữa bộ giáp chảy ra ngoài, thấm ướt cả mặt đất.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Huyết ma

Một mũi tên xé gió bay đến trước mặt tên đó, hần đưa tay lên chụp lấy, nhếch mép cười lạnh.

Hần nắm chặt tay, đầu mũi tên phát nổ phát ra từng luồng sáng hủy diệt ra xung quanh như lựu đạn phản quang khiến hần bất ngờ nhảy lùi lại. Một lớp sương mù màu đỏ máu hiện ra trên người để chặn uy lực của quang ấn nhưng vẫn không hoàn toàn kịp thời, da một bên mặt và trước ngực hần bị bóc hần ra ngoài lộ cơ thịt bên trong, máu chảy ra từ vết thương.

Hần quay đầu nhìn sang Hân, ánh mắt đầy tức giận, huyết năng chớp động trên người hần qua những hoa văn lơ lửng trên người, vết thương nhanh chóng khép lại bằng tốc độ cực nhanh, chưa tới nửa phút người hần đã hoàn toàn lành lặn.

Hần dặm chân vỗ cánh bay tới, tốc độ cực kỳ nhanh. Hơn hai mươi quả cầu lửa bay tới theo quỹ đạo hình xoắn ốc nhắm về phía hần, tên đó không thèm né tránh, cương huyết vận dụng, một lớp sương máu bao phủ toàn thân bay thẳng qua. Hai mươi quả cầu lửa nổ tung cùng một lúc khiến ánh lửa bao trùm cả một khoảng rộng lớn.

Hần bay xuyên hần qua, khói lửa tan đi để lộ thân hình hoàn hảo không tổn hại chút nào. Chưa kịp đắc ý thì tiếp đón hần là một mũi tên nhắm thẳng vào đầu, mũi tên mang theo hàn mang lấp lóe. Gã vung tay lên, một lớp cương khí bao bọc cổ tay đâm mạnh về phía mũi tên.

Hai luồng xung lực va chạm phát ra tiếng nổ đì đẽc tai, ánh sáng hủy diệt bùng ra xung quanh. Đây là mũi tên quang ấn cường lực duy nhất còn lại của Hân, sức xuyên phá và bùng nổ cực kỳ mạnh mẽ.

Ánh sáng chói mắt tan đi, Hân nhủ mày nhìn qua, tên đó đã hạ xuống đất, cánh tay bị nổ nát tới khớp tay, gương mặt âm trầm như nước, huyết quang chớp động, cánh tay hần đang từ từ mọc lại.

Lúc này, U Minh thương thủ cũng đã xông tới, Lan lập tức cho nó sử dụng “Giáng Long kích” người nó trở nên mờ nhạt, hắc khí từ người nó tỏa ra đến đầu mũi thương hình thành từng luồng hắc khí như một con rồng đang uốn lượn trên mũi thương đâm vào người hần, một thương cực kỳ mạnh mẽ. Tên đó vung tay còn lại lên đâm mạnh vào mũi thương.

Hắc khí tan đi, thân ảnh của hần vẫn đứng vững ở đó, đầu tay hần bị đâm sâu vào trong thấu tận xương, máu chảy ròng ròng, nhưng cũng chỉ đến thế mà thôi, với khả năng hồi phục của hần thì thương thế này có thể nói là không có thương thế. Sử dụng xong “Giáng long kích” thân ảnh của U Minh thương thủ cũng mờ nhạt rồi biến mất trong không khí.

Gã cau mày nhìn qua chỗ Hân và Lan đang đứng, Lan lúc này đã rất sốt ruột muốn lao lên chữa thương cho Hiếu, nhưng Hân níu Lan đứng lại lắc đầu. Hần đang đứng chặn giữa đoạn đường tới chỗ Hiếu, lao qua đó lúc này là chịu chết. Cả hai người Lan và Hân đều là loại hình xa chiến, công mạnh thủ yếu, cận chiến là điểm yếu, giữ khoảng cách tung chiêu còn không được, chứ đừng nói giờ chui đầu vào rọ.

Lúc này, cánh tay của gã đã hoàn toàn khôi phục, nhìn thấy vẻ sốt ruột của Lan, hần cười khẩy một tiếng nhảy lùi về sau, lao đến bộ giáp “Thánh Gióng I” nơi Hiếu đang trọng thương nằm đó, cánh tay giờ lên chuẩn bị chém xuống.

“Không gggg” Lan hét lớn

Hân nhanh như chớp lấy ra một mũi tên khác đặt lên dây cung năng lượng dồn vào mũi tên, nhắm thẳng vào đầu hần bắn tới, lần này gã không dám khinh suất đỡ đòn nữa, lách đầu qua một bên né tránh, nhip đánh chậm lại một chút nhưng nắm tay vẫn trên đà đánh xuống.

Trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, một mũi thương bằng sét lấp lóe quang mang nhắm thẳng đầu của hân phóng xuống, cảm nhận hương vị chết chóc từ mũi thương. Hân đành chắc lưỡi nhảy lùi ra sau né tránh, mũi thương đâm xuyên vào mặt đất, đục ra một lỗ lớn, tia lửa điện lẹt xẹt ra từ cái lỗ đó.

Đức lúc này đã cười “Thủy mặc thần mã” phóng xuống, từ trên không hân đã nhảy lên đáp xuống đất chắn giữa gã và Hiếu, ánh mắt lạnh lẽo nhìn qua tên đó.

Đáng lẽ có thể qua sớm hơn, tuy nhiên khi Đức cười “tiểu Dương” bay lên không, có tới hơn ba mươi tên quý hút máu cũng bay lên cản đường chặn lại trong đó còn có hai tên quý hút máu cấp C, chiến cuộc giằng dai khiến hân phải mất một lúc lâu mới trở về được.

Đức quay đầu bước lại chỗ bộ giáp, thanh kiếm chém ra một đường xé mở khoảng điều khiển đưa Hiếu ra ngoài, nó lúc này thương thể rất nghiêm trọng, giữa ngực thủng ra một lỗ, xương sườn đâm vào phổi khiến nó hít thở rất khó khăn, máu phụt ra từ khóe miệng.

Còn may, còn may là chưa trễ, Đức hít sâu một hơi, lấy ra một viên đan dược nhỏ cho Hiếu uống vào, đây là “Phục hoạt hoàn” phẩm cấp cao giai, giá trị 1000 điểm giao dịch, có thể trị khỏi hầu hết các ngoại thương, thậm chí tự cân đối cả cốt cách, khi sử dụng không được cử động mạnh trong vòng nửa giờ, không có chức năng trị độc. Nuốt vào viên đan dược, vết thương trên người Hiếu nhanh chóng lành lại, nó “A” một tiếng rồi ngất đi.

Đột ngột, một mũi huyết thương phóng tới xé gió, tốc độ còn nhanh hơn của gã Dơi Quý phóng ra nhiều, “tiểu Dương” hý lên một tiếng, một lớp màn nước màu xanh dương hiện ra, “lam mạc kết giới” phát động chặn mũi thương lại.

Kết giới không thể chặn được, mũi huyết thương xuyên phá vào bên trong, nhưng tốc độ của nó cũng chậm lại rất nhiều, Đức đưa tay chụp lấy mũi thương, nhìn về phía gã, ánh mắt lạnh lùng.

Đức rút chiếc nhẫn chứa phòng thí nghiệm trên tay Hiếu ra, thu cả bộ giáp và Hiếu vào bên trong, xoay sang đối diện với tên đó, cất tiếng hỏi:

“Ngươi là ai, Dơi Quý sao?”

“Ha ha, Dơi Quý chỉ là cái tên mà các ngươi gọi hân mà thôi ... Nói đúng ra thì, hân chỉ là một phần của ta” Gã cười to trả lời.

Mất phân tích thể hiện: (6) Kỹ năng huyết tể: Sử dụng trái tim, máu và huyết châu của bản thân làm vật dẫn, cắn nuốt tinh huyết và huyết châu của tất cả quý hút máu cấp độ thấp hơn trong vùng ảnh hưởng, lột xác một lần nữa để trở thành sinh vật cấp bậc cao hơn: Huyết ma.

Huyết ma: Thuộc về một nhánh của huyết tộc, sinh vật bất tử, phát triển từ biến dị gen nhân loại hợp thể với sinh vật đồng tộc, sức mạnh, tốc độ, sức mạnh tinh thần và huyết năng được đề cao rất lớn. Sinh vật cấp độ B (-), Trance ++, Burst ++, Rise +++, 20.000 điểm giao dịch, huyết châu: 3.000 điểm giao dịch. Đánh giá: Tốc độ cao, khả năng bay lượn cao cấp, sinh vật loại linh mẫn, khả năng phục hồi cao tốc, điểm yếu, đầu và trái tim.

Kỹ năng: (1) Tái tạo cao cấp: Sử dụng năng lượng từ huyết châu khôi phục nhanh chóng vết thương tốc độ khôi phục phụ thuộc vào tinh huyết và huyết năng. (2) Ma dơi: Hình thành những con dơi bằng tinh thần lực có thể tấn công và thao túng mục tiêu có năng lượng tinh thần thấp, khi bị tiêu diệt sẽ ảnh hưởng đến tinh thần lực của người thao túng. (3) Cường huyết: Vận dụng huyết năng thành lớp chắn bằng sương máu ngăn cản các đòn tấn công. (4): Huyết ma phân thân: Có thể sử dụng tinh huyết của bản thân để hình thành phân thân khác cùng lúc tấn công, số lượng có thể tạo ra hiện tại: 04. (5) Hóa dơi: Biến hóa thành những con huyết biến bức nhỏ, có thể tránh khỏi hầu hết các đòn tấn công vật lý, sử dụng liên tục tiêu hao huyết năng, huyết biến bức bị tiêu diệt sẽ ảnh hưởng đến tinh huyết của người sử dụng. (6) Khả năng điều khiển máu: Có thể điều khiển máu của bản thân và ở khu vực xung quanh hình thành vũ khí tấn công.

Khi sử dụng huyết tể, gã Dơi Quý, chính xác mà nói cũng không còn là bản thân gã nữa, chẳng qua là sẽ lấy tư tưởng của hân làm chủ đạo vì hân là quý hút máu đầu đàn, có lẽ do đó mà Dơi Quý rất miến cưỡng sử dụng kỹ năng này, do Hân và Hiếu hợp kích làm kích thích dã tính của hân, nên hân mới điên cuồng sử dụng.

Đây đã là một sinh vật cấp độ B -, chưa hoàn toàn đạt đến cấp B, nhưng đây đã là một chênh lệch cấp độ rất đáng lo ngại, từ cấp C trở lên, mỗi khi gia tăng một cấp độ, độ khó và chênh lệch lẫn nhau trở nên rất lớn, ngoài ra nó còn có khả năng chiến đấu cực kỳ linh hoạt và khả năng hồi phục vết thương rất đáng sợ, những thương thể mà Hân gây ra cho nó hiện giờ đã chẳng còn dấu vết, có chăng chỉ là tiêu hao một lượng tinh huyết và huyết năng của hân mà thôi.

Những thứ chưa biết luôn có khả năng mang đến nguy hiểm, đây là nhắc nhở lần thứ hai đối với Đức về vấn đề này.

Đức xoay người đối diện với Huyết ma, hai đôi mắt lạnh lùng nhìn vào nhau, không khí xung quanh như đông cứng lại.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 76: Trục chiến

Đột ngột, gã Huyết Ma nở nụ cười quỷ dị, không lao lên tấn công Đức mà quay đầu về phía sau nhắm về Lan và Hân phóng tới. Trên tay của gã đã tụ

tập huyết năng và tinh huyết thành một thanh loan đao hình bán nguyệt, tốc độ cực kỳ mau lẹ, ít nhất gấp đôi Đức trong tình trạng bình thường. Đức biến sắc, dậm chân đuổi theo.

Lúc này, ma lực trong người Lan đã không còn lại nhiều, thuốc phục hồi đã sử dụng một lần rồi, sử dụng tiếp sẽ sinh ra hiệu ứng lòn thuốc, hiệu quả cũng không lớn, bảo lưu không thể sử dụng, chỉ có thể vận dụng hỏa cầu đơn lẻ đánh tới, nhưng những đòn này đối với gã Huyết ma mà nói hầu như không có tác dụng gì, hẳn thoải mái sử dụng “cuồng huyết” để ngăn đón.

Hân lúc này đã lắp tên, giương cung, thân hình thẳng tắp, cây cung kéo cong thành hình bán nguyệt, mũi tên lấp lóe hàn mang, đang được cô tập trung quang nguyên lực, kỹ năng “tuyệt sát tiền” được vận dụng, gần như tụ tập toàn bộ quang nguyên lực của Hân, từ mũi tên tỏa ra áp lực kinh người, nhưng cô vẫn chưa buông dây cung. Ánh mắt lạnh lùng nhìn về thân ảnh tên Huyết ma đang chạy tới nhắm thật kỹ, cô hiểu rõ tốc độ phản xạ của Huyết Ma kinh khủng như thế nào chỉ cần trật mũi tên thì không còn gì có thể uy hiếp hẳn được nữa.

Ít ra áp lực từ mũi tên vẫn khiến tên Huyết Ma có phản kháng kìm, hẳn liên tục di chuyển bộ pháp theo hình zig zag, thân ảnh di động cao tốc lúc ẩn lúc hiện. Cuối cùng đã đến nơi, hân vung thanh loan đao lên chém xuống người Lan.

Lúc này, U minh giáp sĩ đã đưa khiên ra trước ngăn đón, loan đao cắt ngang tấm khiên thành hai nửa, U Minh giáp sĩ cũng bị chém rời tay, sợi dây chuyền “lâm thạch thủ hộ” sáng lên, một lớp lá chắn năng lượng màu lam hiện lên che chắn. Dư lực của thanh đao không đủ để phá vỡ, nhưng lá chắn năng lượng đã hiện ra những vết nứt vỡ như mạng nhện.

Nhân lúc thân hình hân hơi ngừng lại, Hân buông cung mũi tên nhắm thẳng ngực gã Huyết Ma bắn tới, mũi tên lấp lóe hàn quang bay ra với tốc độ và uy lực kinh người.

Thân ảnh Huyết ma đột ngột phân ra làm bốn, thân ảnh một tên trong đó gánh đạn, mũi tên đâm trúng giữa ngực, quang nguyên lực bùng nổ từ đầu mũi tên phát ra những tia sáng hủy diệt chói mắt, thân thể của hân chia năm xẻ bảy chết không thể chết lại được nữa.

Thân ảnh ba tên còn lại đã nhanh chóng hợp lại thành một, vừa rồi là kỹ năng “huyết ma phân thân” được sử dụng, một phân thân đã chết, tổn thương tinh huyết khiến sắc mặt gã hơi tái, ánh mắt nhìn về Hân càng lúc càng âm trầm.

Sau khi bắn xong mũi tên, Hân cảm giác như toàn thân bị rút cạn sức lực khuỷa chân ngã xuống, một dòng máu đỏ chảy ra từ hai mũi, ánh mắt trở nên mơ hồ. Vì để đảm bảo uy lực một kích tất sát, Hân đã huy động gần như toàn bộ quang nguyên lực trên người mình, hai tay run rẩy, cô cắn mạnh vào đầu lưỡi tóe máu để cho bản thân được tỉnh táo, ngoan cường rút thêm một mũi tên đặt lên dây cung.

Lúc này, ba thân ảnh của tên Huyết Ma đã vung loan đao chém tới từ ba góc độ. Lan lập tức điều khiển U Minh giáp sĩ sử dụng kỹ năng “U Minh thủ hộ” toàn thân U minh giáp sĩ trở nên mơ hồ, tinh hoa sinh mạng và âm năng lượng hình thành tám lá khiến U linh lớn bao bọc hình tròn xung quanh Lan và Hân, nhát chém của gã “coong” “coong”, rung động mạnh trên lá chắn, nứt ra từng mảng nhưng tạm thời chưa thể phá vỡ.

Đúng lúc đó, Đức đã xuất hiện từ phía sau, ánh mắt lãnh khốc lóe lên một tia giận dữ, Lạc phong kiếm trên tay vung lên chém xuống thân ảnh tên Huyết Ma gần nhất.

Thân ảnh của hân chợt nhạt đi trong không khí, ba huyết ảnh hợp lại thành một. Huyết ma nhìn Đức cười gằn, lao đến, loan đao vung lên chém tới, Đức cũng không chịu thua kém vung kiếm chém tới, ăn miếng trả miếng, người đi ta tới, Lạc phong kiếm cùng loan đao của gã va chạm mạnh vào nhau vang lên từng tiếng điệp tai.

Mặc dù vượt trội hơn về vũ khí nhưng lại thua hụt về cấp độ, từ thanh loan đao truyền tới một phản lực cực lớn khiến tay cầm kiếm của Đức run run, hỏ khẩu (*) như muốn rách toạc.

Bất chợt, gã Huyết Ma bay vút lên không tránh thoát kiếm chiêu của Đức, rồi đâm đầu bay xuống, thân ảnh cùng lúc hóa thành ba, một tên từ đỉnh đầu chém xuống, một tên quét ngang chân, còn tên còn lại nhảy qua bên hông chém ngang qua. Trong chớp mắt Đức rơi vào thế bị bao vây, dồn tấn công lao đến từ ba phía.

Lạc phong kiếm giơ lên trên đỉnh đầu đỡ đòn, “khiên ma pháp” đã lập tức xuất hiện ở chân và ngang người che chắn. Chiến đấu trong tình thế bị bao vây trước nay đã trở thành một đặc sản của mình, khiến Đức nhanh chóng có phản ứng kịp thời.

Thế chém rất mạnh, thêm vào trọng lực từ trên xuống khiến chân Đức chùn xuống, bàn chân lún vào mặt đất một đoạn ngắn. Vung kiếm lên trên hất gã Dơi Quỷ ra, Đức xoay người qua bên, tung cước đá mạnh vào huyết ảnh của tên đang chém ngang người mình, một cước trúng ngực khiến hân văng ra xa.

Không buông tha, Đức dậm chân đuổi theo Lạc phong kiếm vận sức trong tay bổ xuống, gã lập tức vung loan đao lên đỡ đòn, Đức chém xong xoay người, “thương sấm sét” đã xuất hiện trên tay phóng cắm hẳn vào ngực hân, khiến huyết ảnh phân thân của tên Huyết Ma gào lên đau đớn, ngực bị xuyên phá một lỗ.

Lúc này, hai thân ảnh khác của Huyết Ma cũng đã tới gần, loan đao chém vào người Đức khiến hân phải lộn một vòng dưới đất để né tránh. Xoay người lao đến, Đức vừa định tung kiếm chém chết tên huyết ảnh đang trọng thương kia thì thân ảnh của hân lại biến mất, ba tên tiếp tục hợp lại thành một, hạ xuống đứng đối diện với Đức, loan đao trên tay biến mất, vỗ tay thành tiếng:

“Ngươi rất khá” Gã nở nụ cười tán thưởng

Đức hít sâu một hơi bình phục lại hơi thở gấp gáp của mình. Chiến đấu này giờ cực kỳ tiêu hao thể lực. Từ đầu đến giờ, hân chiến đấu không hề ngơi nghỉ

từ lúc xông pha tấn công gã Dơi Quỷ đến khi trở về để cứu viện Hân và Lan, cường độ chiến đấu càng lúc càng cao, trên người đã lấm tẩm vết thương, tuy rằng thương thế không nghiêm trọng chí mạng nhưng máu cũng đã đổ khắp người, mồ hôi đổ ướt cả áo, hơi thở gấp gáp.

Trong khi đó thì Huyết Ma thì rất là nhàn nhã, thờ không gấp mặt không đỏ, vết thương trên người đã hoàn toàn lành lặn như không có gì, chỉ là sắc mặt hơi nhợt nhạt hơn so với lúc đầu phá kén, nhìn qua đã biết ai hơn ai kém.

“Muốn chiêu hàng ta sao?” Đức mở miệng nói, đầu óc cấp tốc vận chuyển.

“Ha ha, ngươi đánh giá bản thân cao quá rồi, chẳng qua ta chỉ là ...” Gã cười to lớn tiếng nói

“Cần thêm chút thời gian” Dứt lời, từ tay gã đã phóng ra ba luồng huyết mang, đó là hình ảnh ba con dơi nhỏ thân hình mờ nhạt như u linh phóng thẳng tới đầu Đức. Đây là kỹ năng “ma dơi” ngưng tụ tinh thần lực của bản thân thành thực thể có thể tấn công kẻ địch, thậm chí có khả năng điều khiển kẻ khác nếu chênh lệch tinh thần lực đủ lớn.

Đức cũng khá bất ngờ, không ngờ tên này lại sử dụng chính trò của mình để ra tay đánh lén hắn. Đức chịu mở miệng với tên Huyết ma này chủ yếu là để câu giờ tranh thủ thời giờ khôi phục thể lực và đánh giá tình thế trước mắt, nhưng hóa ra tên này cũng ma giáo chẳng kém.

Dù vậy, Đức cũng phản ứng rất nhanh, nhảy lùi lại, khiến ma pháp mở ra trước người, năng lượng vận chuyển trong lõi trance một vòng.

Thân ảnh ba con ma dơi xuyên qua khiến ma pháp như không khí không hề gặp một trở lực nào, tiến thẳng vào đầu hắn.

Đức hai tay ôm đầu kêu lên đau đớn, ngã lăn lộn dưới đất, Lạc phong kiếm trên tay cũng rơi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 77: Gian trá

Nhìn Đức đang kêu thảm, ôm đầu lăn lộn dưới đất, tên Huyết ma nở nụ cười đắc ý chậm rãi tiến lại gần. Thanh huyết đao xuất hiện trên tay nhắm thẳng đầu Đức chuẩn bị chém xuống.

Lúc này, phía sau lưng bay đến ba quả cầu lửa và một mũi tên ngấm vào đầu hắn, gã cười khẩy, phía sau lưng xuất hiện một lớp sương mù màu đỏ máu chặn lại, đưa tay còn lại lên chụp lấy mũi tên.

Cả Lan và Hân lúc này đều rơi vào trạng thái kiệt sức nên cả cầu lửa và tên đều không có sức uy hiếp hắn chút nào, mũi tên cũng không hề được quán chú quang nguyên lực.

Đúng lúc này, Đức chợt vùng đứng dậy, kỹ năng “thương sấm sét” được phát động, trên tay những tia lửa điện chớp lóe tỏa ra ánh sáng bàng bạc, Đức vùng thẳng cây thương sét đâm vào vị trí trái tim của tên Huyết Ma.

Quá bất ngờ, Huyết ma chỉ kịp lách qua một bên tránh chỗ yếu hại, vai trái bị “thương sét” đâm xuyên qua thành một lỗ máu, gã đau đớn nhảy lùi lại, kỹ năng tái tạo cao cấp lập tức sử dụng để khôi phục vết thương.

Hắn ôm vai của mình gào lên: “Không thể nào, làm sao ngươi có thể?”

Đức lúc này hoàn toàn khỏe mạnh tinh táo chẳng hề có đáng về gì của một người bị tổn thương tinh thần cả, khóe môi đang nhếch một nụ cười lạnh lùng nhìn hắn.

Thực ra mà nói “Ma dơi” là một kỹ năng công kích tinh thần rất mạnh. Trước giờ, Đức đã từng gặp qua ba cách tấn công tinh thần lực khác nhau, ở con ong chúa nó sử dụng tinh thần lực vượt trội của mình để phóng thích tinh thần uy áp, tên quỷ hút máu cấp C tay sai sử dụng kỹ năng “sóng âm” và kể đến là kỹ năng “ma dơi” của tên Huyết ma này.

Trước hết phải nói đến, công kích tinh thần là một dạng công kích rất hao tổn tinh thần lực, và đa số chỉ có thể sử dụng giữa người có cấp độ cao hơn với người có cấp độ thấp hơn, hoặc là người có tinh thần lực cao hơn so với người có tinh thần lực thấp. Trong trường hợp con ong chúa, là bởi vì nó lúc đó có cấp độ chênh lệch hơn hẳn so với nhóm của Đức, kể cả lúc đó, và nó sở hữu một lượng tinh thần lực cực kỳ vượt trội, nên mới có thể tấn công tất cả cùng lúc và đạt hiệu quả như thế, nhưng sau khi phân tích lại một số kỹ năng công kích tinh thần từ M.T.C thì Đức nhận thấy, cho dù muốn con ong chúa đó cũng không thể duy trì công kích đó lâu dài được. Bởi vì, tinh thần uy áp là một hình thức tấn công tinh thần sơ khai, nguyên thủy nhất, giải phóng tinh thần lực của bản thân ra xung quanh để tấn công kẻ địch, để duy trì công kích thì tinh thần lực cần không ngừng tiêu hao. Mạnh mẽ, áp đảo nhiều kẻ địch cùng lúc nhưng tổn thất lại rất lớn.

Kể đó là kỹ năng công kích “sóng âm”: đây là một dạng hình thức sử dụng tinh vi hơn, nó kết hợp giữa sóng tinh thần chấn động và sóng chấn động cao tầng tạo ra sóng âm lan tỏa vào tai tấn công thông qua thính giác của kẻ địch. Nó vẫn giữ ưu điểm là có thể tấn công đa mục tiêu, tuy nhiên lại ít tiêu hao tinh thần lực hơn vì phương thức tấn công gián tiếp và pha trộn giữa sóng âm thanh, nhưng bù lại nó đòi hỏi cần có sự kết hợp của đặc thù sinh vật, và

khả năng tạo sóng âm thanh cao tăng từ burst.

Kỹ năng “ma dơi” của gã Huyết ma thì ngược lại với hai kỹ năng trên, nó ngưng tụ năng lượng tinh thần lực của hắn có cả ý thức tâm linh của bản thân để tấn công trực tiếp vào tâm linh, ý thức của kẻ địch đã chỉ định. Trong danh mục trao đổi kỹ năng của M.T.C cũng có dạng kỹ năng này. Đây là hình thức tấn công đơn mục tiêu, nó tiêu hao ít tinh thần lực hơn, tác dụng đa dạng hơn, thậm chí có thể trồng dấu ấn tâm linh trong kẻ địch để điều khiển kẻ đó nhưng chính vì vậy nó lại rủi ro hơn.

Tấn công vào tâm linh kẻ khác chưa bao giờ là một chuyện đơn giản, người bị tấn công có lợi thế về mặt địa lợi, giống như một tòa thành bị kẻ khác công chiếm thì người thủ bên trong sẽ có lợi thế hơn kẻ địch đánh giết bên ngoài vậy. Cho nên nói trừ khi để kẻ địch tự mở công thành, tự mở cửa tâm thần không chống cự, thì mới có thể dễ dàng chứ nếu là cường thế đánh vào thì tinh thần lực phải có tính áp đảo hơn nhiều.

So sánh về mặt cấp độ, tên Huyết ma có cấp độ cao hơn, nhưng thứ nhất là hắn vẫn chưa đạt cấp B thực sự, hắn không thuộc sinh vật chuyên về Trance, chênh lệch hai bên không phải trên trời dưới đất, thứ hai là gã Huyết Ma không thể sử dụng toàn bộ tinh thần lực và ý lực tấn công, chỉ có thể gửi qua ba con ma dơi như một loại tấn công gây rối loạn tinh thần là chính. Trong khi đó, Đức là cường hóa P.S.I, năng lượng từ ba lõi Trance – Burst – Rise phát triển một cách cân bằng và đồng bộ, cho dù hiện tại hắn chưa có kỹ năng tinh thần nào nhưng không có nghĩa là hắn không có kháng tính với các công kích tinh thần.

Công kích của Huyết ma mặc dù quý dị, Đức cũng bị ảnh hưởng nhưng thực tế không phải quá nghiêm trọng. Hắn cũng tương kế tựu kế giả bộ trọng thương để dụ Huyết Ma lại gần tung đòn chí mạng.

Về phần Huyết ma, trước đây trong ấn tượng của hắn từ trí nhớ của Dơi Quý, từ lúc đó, hắn đã là người có tinh thần lực áp đảo tất cả kẻ khác, kể cả một số tên có dị năng rất cường hãn nhưng tinh thần lực thì vẫn bạc nhược. Đó là một số người thức tỉnh dị năng về Burst hoặc Rise nhưng trance thì lại thấp, đại đa số dị năng giả hệ công kích nguyên tố đều thuộc loại này. Công kích tinh thần của hắn lúc đó đã có thể giã vò kẻ địch không chịu nổi.

Hiện tại cấp độ hắn đã cao hơn nhiều, công kích tinh thần mạnh hơn hắn một cấp, lại thừa cơ tấn công bất ngờ, không có lý do nào để kẻ khác không trúng đòn, nên thấy Đức ôm đầu lăn lộn dưới đất, gã không hề nghi ngờ gì.

Đức nhân dịp hắn còn đang ngỡ ngàng, vùng kiếm lao tới liên tục tấn công. Lạc phong kiếm liên tục công kích vào những vị trí yếu hại, khiến gã phải huy động loạn đao liên tục đỡ đòn.

Bị lấn át về khí thế khiến gã Huyết Ma cực kỳ tức giận, hắn hét to một tiếng, huyết năng vận chuyển toàn thân tung ra một đao cực mạnh, Đức vùng kiếm lên đỡ bị hất văng ra ngoài, hồ khẩu bật máu, kiếm suýt chút nữa bị rời khỏi tay.

Huyết Ma xông tới, thân ảnh chợt phân ra làm ba, loạn đao cường thế chém tới từ ba phía, trước mặt, và hai bên.

Đức nở nụ cười lạnh lùng, thu kiếm, xoay người qua bên phải, né tránh đường đao, hai tay bắt chặt lấy cánh tay của phản ảnh bên phải dùng một đòn nhu thuật ném mạnh về phía sau, tung chân đá mạnh khiến hắn bay ra xa, khiến ma pháp cấp tốc bật lên sau lưng để đỡ hai nhát chém của hai phản ảnh còn lại.

“Xoảng” một tiếng. Khiến ma pháp vỡ nhanh như kiếng, lưng Đức bị hai nhát chém dài, máu đỏ ròng ròng, nhưng cũng may là đã chặn lại phần lớn dư lực, nhát chém chỉ vào thịt chưa chạm đến xương.

Lúc này, phản ảnh bên kia cũng đã ngã ra phía sau, cách đó một khoảng dài, Đức nhìn đau, dậm chân lao đến, Lạc phong kiếm vùng lên chém xuống, gã vùng loạn đao đỡ được, cùng lúc đó thì một mũi thương sắc sảo hiện ra ở trên tay trái nhắm đầu tên đó phóng tới.

“Thương sắc sảo” xuyên qua tầng cương huyết vôi vàng mờ lên của hắn đâm thẳng vào đầu, biến óc hắn thành một mảnh bầy nhầy. Tình hình chiến đấu diễn ra chỉ trong chớp mắt.

Lúc này, hai phản ảnh của tên Huyết Ma cũng đã vừa đến, nhập lại thành một, nhìn Đức đầy kinh ngạc và phẫn nộ: “Ngươi ...”

Đức xoay người quay lại, thanh kiếm cầm chắc trên tay, cất tiếng: “Ngạc nhiên lắm sao?”

Huyết Ma nhìn hắn gần giọng hỏi: “Làm cách nào ngươi có thể phát hiện được?”

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Chém đầu

“Thực ra mà nói thì kỹ năng phân thân của ngươi rất mạnh ...” Đức lấy một chai thuốc từ vòng giao dịch trên tay, đổ ra sau lưng, được lực mát lạnh khiến vết thương khép miệng, máu cũng ngừng chảy

“Nó có thể giúp ngươi tấn công kẻ khác ở nhiều góc độ, có thể phân có thể hợp, linh hoạt, biến ảo khôn lường”

“Nhưng mà, nó có hai điểm yếu chí mạng” Đức mỉm cười nhìn Huyết Ma nói ra

“Đó là gì” Huyết Ma gần giọng hỏi lại

“Trong lần ta tấn công phân thân của ngươi lần đầu tiên, ngươi dễ dàng thu hồi phân thân lại để né rồi phản kích, nhưng trong đợt đánh tiếp theo ta lại có thể gây thương tích cho phân thân của ngươi trước khi bị ngươi thu hồi về”

“Khác biệt giữa hai lần đó chính là .... Khoảng cách”

“Ngươi chỉ có thể thu hồi phân thân khi ở gần, còn nếu đủ xa ngươi sẽ không thu hồi được, đúng chứ?” Đức chậm rãi hỏi lại khiến gã Huyết Ma sắc mặt xám ngoét. Thời gian chiến đấu như điện quang hỏa thạch, đao quang kiếm ảnh qua lại không ngừng, vậy mà chỉ trong thời gian ngắn ngủi đó, chỉ là một chút sự khác biệt nhỏ nhỏ lại để bị Đức lần ra điểm yếu khiến hắn vừa tức giận vừa kinh ngạc.

“Còn điểm yếu thứ hai?” Huyết Ma cất giọng hỏi

“Cái này thì dễ hơn, phân thân của ngươi tuy là biến ảo khôn lường nhưng phân ra làm ba không có nghĩa là mạnh lên gấp ba, mà chính là yếu đi một phần ba, uy lực đòn đánh của ngươi lúc phân thân yếu hơn của ngươi lúc bình thường nhiều, nên ta có thể dễ dàng đỡ được, nếu ngươi cứ giữ nguyên bản thể cường công đột kích thì có thể là ta đã không chịu được rồi” Đức bình thản nhìn Huyết Ma trả lời một câu khiến hắn muốn hộc máu.

Gã Huyết Ma nhìn chằm chằm vào Đức, ánh mắt như phun hỏa, rồi đột ngột, gã quay đầu, đôi cánh đen đập mạnh bay vút lên không, nói vọng lại, giọng oán độc:

“Ta sẽ còn quay lại” Tiêu hao hết cả hai phân thân, thực lực của Huyết Ma đã giảm đi gần một nửa, đánh nhau với Đức đã không nắm chắc thắng lợi nữa, nên hắn không muốn ham chiến mà muốn chạy trốn giữ mạng để khi hồi phục thì quay lại báo thù.

“Đừng có mơ, nằm lại ở đây đi” Đức quát sấm một tiếng, “tiểu Dương” đã từ xa phóng tới, hắn leo lên lưng nó phóng vút đi đuổi theo.

Đối với dạng quỷ hút máu thể này, bọn chúng có khả năng hồi phục siêu cường, tinh huyết mất đi có thể hút máu sinh vật khác để hồi phục, huyết năng mất đi thì chỉ cần vài ngày sẽ khôi phục toàn bộ. Lần này chạm trán Đức có lợi thế là hắn đã tiêu diệt được một phần phân thân khiến hắn yếu đi, kẻ đó là hắn sử dụng sai sách lược tấn công khiến Đức nhìn ra điểm yếu để tiêu diệt từng bộ phận, bây giờ thực lực của hắn đã suy yếu đi phân nửa. Nếu để hắn khôi phục lại trạng thái toàn thịnh, chiến đấu sẽ khốc liệt và nguy hiểm hơn rất nhiều.

“Thủy mặc thân mã” tuy rằng không có năng lực công kích nhưng tốc độ của nó phải nói là nhất lưu, khoảng cách của hai bên dần dần rút ngắn lại. Đức đã hiện ra phía sau lưng gã Huyết Ma, Lạc phong kiếm trên tay nhắm đầu hắn chém tới.

Nhận ra không thể đua tốc độ trốn thoát, Huyết Ma hét lên một tiếng giận dữ, xoay người vung huyết đao lên đỡ kiếm. Trong chớp mắt đao quang kiếm ảnh đã va chạm vào nhau, âm thanh choang choang vang vọng không ngừng trên không trung.

Một mũi “thương sấm sét” phóng tới, gã Huyết Ma xoay người né tránh, đôi cánh vỗ mạnh bay lên trên, từ phía trên, hắn vận sức vào đao, huyết năng truyền vào khiến thanh đao trở nên sống động, nó trở nên to lớn và sắc bén hơn, vung đao chém xuống.

Đức nắm kiếm hai tay chém lên trên để đỡ, đòn đánh cực mạnh khiến hắn trầm xuống, lực đánh truyền xuống khiến “tiểu Dương” oằn người, hý lên một tiếng mất đà rơi xuống dưới, suýt nữa đã đẩy Đức ra ngoài, hắn phải gồng chặt hai chân vào bụng nó mới giữ vững được.

“Tiểu Dương” xoay người chao cánh một vòng mới ổn định lại thân hình, lúc này từ trên không, ba mũi huyết thương đã nhắm thẳng Đức đang ngồi trên lưng nó phóng tới.

“Thủy mặc kết giới” và “Kiên ma pháp” cùng lúc mở ra. Huyết thương xuyên phá qua được thủy mặc kết giới thì dư lực đã không còn đủ để xuyên thấu qua khiên ma pháp của Đức nữa, mũi thương bị chặn lại, bắt lực rơi xuống đất.

Đức hét lớn một tiếng, điều khiển tiểu Dương lao đến một lần nữa, trên tay là một mũi “thương sấm sét” đang tỏa ra tia lửa điện rực rỡ, nhắm thẳng đầu Huyết Ma ném tới khiến hắn phải chao cánh một vòng để né tránh.

Nhân cơ hội, Đức tiếp cận lại gần, Lạc phong kiếm truyền vào năng lượng nghe ù ù, ma hỏa và phong chú chỉ ẩn được gia trì trên thanh kiếm chém ra một đường xé gió vào người hắn.

Đúng lúc này thì thân ảnh Huyết Ma chợt tán loạn thành vô số những con dao máu, khiến nhát chém va vào khoảng không.

Đánh hụt nhưng Đức không những không buồn mà còn vui vẻ, khoe miệng nhếch lên nụ cười lạnh lùng, trong tay đã nhiều hơn một đồ vật ném vào chính giữa đàn dao máu, đồng thời tâm ý tương thông ra hiệu lệnh cho “tiểu Dương” mở lên thủy mặc kết giới, chính mình cũng mở ra khiên ma pháp, năng lượng trong người hắn lúc này đã gần như chạm đáy.

Một tiếng nổ lớn giữa không trung kèm theo ánh lửa ập trời. Vật Đức vừa ném ra là một quả lựu đạn lửa cường lực, giá mua 1000 điểm giao dịch, sức nổ gấp hẳn năm lần so với loại lựu đạn hắn thường dùng trước kia.

Lửa bùng ra thiêu cháy một mảng lớn dao máu, kể cả Đức và “tiểu Dương” cũng bị sức nổ ép bay ra ngoài, cự ly quá gần, “tiểu Dương” phải chao cánh vài vòng mới có thể ổn định thân hình lại được, cánh của nó cũng bị vài đường cháy xém.

Ánh lửa tan đi để lộ thân hình gã Huyết Ma lúc này đã cực kỳ tàn tạ, sắc mặt trắng bệch, một vài vết cháy xém ở trước ngực, khuôn mặt lộ ra vẻ sợ hãi.

Thực ra mà nói, cương huyết của gã dư sức chặn được uy lực của quả lựu đạn lửa vừa rồi, cùng lắm chỉ tổn hao thêm một chút huyết năng, nhưng trong tình trạng hóa doi, tuy rằng gã có thể miễn dịch với sát thương vật lý nhưng lại dễ bị tổn thương bởi công kích năng lượng, hóa doi thì gã cũng không sử dụng cương huyết được, nên lượng doi máu bị chết đi rất nhiều, đó đều là tinh huyết của gã, lúc này gã đã rơi vào trạng thái suy yếu.

Không chần chừ, Đức thúc “tiểu Dương” lao đến, ánh mắt tỏa ra hung quang, lạc phong kiếm kéo qua một đường ngọt sót.

Gã Huyết Ma chỉ kịp thét lên một tiếng: “Không ggg” không cam lòng, đầu của hắn văng lên không, ánh mắt trợn trừng đầy oán độc và sợ hãi, máu từ cổ hắn phun ra xối xả.

Đức nắm lấy đầu và xác của hắn, thở ra một hơi, điều khiển “tiểu Dương” phóng xuống đất bên cạnh Hân và Lan.

Đức bước xuống, chân hơi run rẩy do thoát lực, liên tục sử dụng “thương sấm sét”, khiến ma pháp, và chiến đấu cao độ, vận năng lượng vào Lạc phong kiếm khiến năng lượng trong người hắn hầu như hao hụt chẳng còn gì, các vết thương lớn nhỏ khắp người, máu chảy ướt cả áo ngoài.

Lần này chiến thắng là tập hợp của rất nhiều nhân tố. Trước hết là nhờ Hân đã tiêu diệt bớt một phần thân của Huyết Ma khiến thực lực của hắn giảm sút đi một khoảng, kế đó chính là nhờ sự nhạy bén của Đức khi phát hiện ra điểm yếu của kỹ năng huyết phân thân, để một lần nữa tiêu diệt thêm một phần thân làm giảm sức mạnh của hắn đi phân nửa.

Kể đó phải nói đến việc, tính cách của Huyết ma, hắn không có đủ huyết tính và dũng khí để trực diện đối chiến, lấy thương đổi thương để giành lấy thắng lợi mà thích dùng thủ đoạn, biến hóa quỷ dị đa biến để mê hoặc kẻ địch, dùng thế chế thắng, chính điều đó đã tạo ra cơ hội cho Đức tiêu hao từng phần thực lực của hắn rồi mới cường thế tiêu diệt.

Điều đó có lẽ là vì hắn kế thừa phần lớn ký ức và tính cách của gã Doi Quý, một kẻ chỉ thích lén lút tiêu diệt kẻ khác trong bóng tối, núp sau lưng thù hằn khi chiến đấu, thành lập nên một tính cách nhu nhược chèn ép kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh.

Bởi vậy có thể nói, trong chiến đấu thực sự, can đảm và dũng khí liều mạng đôi khi có thể san bằng cả khoảng cách về thực lực.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 79: Huyết tu la dị biến

Lúc này, dấu huyết ấn trên tay nơi trú ẩn của Huyết Tu La hơi xao động, toát ra nhiệt lượng nóng bỏng khiến Đức giật mình sờ tay.

Huyết Tu La phân thân chợt hiện ra, mặc dù nó không có suy nghĩ tự thân nhưng ham muốn từ cơ thể toát ra rất rõ ràng, nó muốn cắn nuốt xác của tên Huyết Ma Đức đang cầm trên tay.

Đức vừa thả lỏng điều khiển thì nó đã tự động bước tới, một luồng huyết quang từ người nó phóng ra nhập vào xác của tên Huyết Ma. Đức chủ động buông tay, xác của tên Huyết Ma càng lúc càng teo tóp, máu huyết bị hút đến khô cạn, một quả huyết châu từ trên đầu của nó cũng bị thu vào trong thân thể Huyết Tu La.

Một làn gió thổi qua, xác của gã Huyết Ma đã trở thành tro bụi, chỉ còn lại vài mảnh xương trắng. Huyết Tu La dường như cũng đã thỏa mãn, vút một cái biến trở về dấu huyết ấn trên tay của Đức.

Từ trên chiếc vòng giao dịch một âm thanh vang lên: “Phát hiện dị biến ở kỹ năng huyết phân thân của khách hàng, không thể đo lường dị biến xảy ra, xin hỏi có cường chế dừng lại hay không? Cường chế dừng lại tốn 500 điểm giao dịch?”

“Dị biến có thể làm mất quyền điều khiển của huyết phân thân hay không?” Đức hỏi lại

“Trả lời câu hỏi này cần 200 điểm giao dịch” Giọng nói máy móc vang lên trả lời

“Đồng ý” Đồ gian thương – Đức mắng thầm

Màn hình hiển thị của chiếc vòng tay nhấp nháy trong giây lát, khoảng nửa phút sau, nó lên tiếng trả lời: “Có 30% khách hàng sẽ bị mất luôn kỹ năng huyết phân thân, 70% huyết phân thân sẽ tiến hành dị biến thành công và năng lực được tăng cường, trong trường hợp dị biến thành công, khách hàng sẽ không mất quyền điều khiển”

Suy nghĩ giây lát, Đức gật đầu: “Chấp nhận tiếp tục quá trình dị biến”

Mặc dù là một canh bạc, nhưng cũng đáng giá để đánh đổi. Đẳng nào mà nói thì cái xác gần 20.000 điểm giao dịch của tên Huyết Ma cũng đã đi tong,

giờ tốn thêm 500 điểm nữa để giữ nguyên trạng thì thà để nó mất luôn đi cho đỡ tức. Nếu lần này không thu hoạch được gì mà còn mất luôn kỹ năng huyết phân thân, chắc Đức sẽ phải lỗi tên Huyết Tu La ra đánh một trận cuối cùng cho hả giận.

Quá trình dị biến có vẻ cũng sẽ không kết thúc trong thời gian ngắn. Đức bước lại gần Lan và Hân.

Lan thì có vẻ khá tốt chỉ là tinh thần lực và ma lực bị tiêu hao khá nhiều, trên trán còn lấm tấm mồ hôi, đang cúi người thở dốc.

Hân thì có vẻ te tua hơn, cô lúc này mặc dù đã đứng thẳng dậy, nhưng nhìn qua vẫn rất mỏng manh yếu đuối, đôi chân vẫn hơi run rẩy, cơ thể mềm nhũn, vết máu từ mũi vẫn còn đang chảy ra, vết máu ở miệng thì đã khô.

Đức bước nhanh tới, ôm cả Hân và Lan vào trong lòng, một tay xoa đầu Lan, một tay quẹt đi lớp máu trên mũi của Hân, khẽ nói: “Đã ổn cả rồi”. Hân và Lan ôm chặt lấy hân, vòng tay xiết thật chặt.

.....

Phía bên kia, Toàn và U Minh chiến sĩ cũng hoàn thành nhiệm vụ, đám quỷ hút máu còn lại đã bị dọn dẹp sạch sẽ, tên Nhện Độc cũng đã chết tươi dưới công kích của U Minh chiến sĩ và Toàn.

Chỉ là cả hai lúc này nhìn có vẻ hơi bị toi tã. Toàn đã không còn ở trạng thái hóa sói, cơ thể thu nhỏ lại, khắp người đầy vết thương, hai dấu cào trên mặt, vết cào cầu khắp người, máu còn đang rỉ ra từ vết thương, một vết độc ăn mòn ở ngay tay do tọc độc của gã Nhện, lưng có hai dấu đâm to lớn của gã Gấu đen, may mắn là không có thương thế nào chí mạng, đó là nhờ vào “Xích lang chiến giáp” và kỹ năng “thiết bì nham giáp” của Toàn, dù sao với thể chất người sói của cậu ta mà nói, thương thế kiểu này cũng không tính là quá nghiêm trọng, nghỉ ngơi năm bảy ngày là sẽ tự khỏi hẳn.

U Minh chiến sĩ thì có vẻ đã sắp không được, người nó nhỏ hẳn lại một vòng, mấy cây huyết thương còn đang cắm trên người nó, hắc khí liên tục tỏa ra như một cái ống khói.

Lúc này là lúc Lan ra tay, dứt khoát hủy triệu hoán của U Minh chiến sĩ luôn, ma lực và tinh thần lực đã phục hồi được chút ít, cô vận dụng kỹ năng “Thánh quang thuật” lên từng người, Đức, Toàn và Hân, thương thế mọi người dần biến mất, các vết thương cũng dần khép miệng, cơ thể trở nên nhẹ nhàng hơn, dù sao thì đây cũng chỉ là ngoại thương, không quá nghiêm trọng.

Giờ là lúc thu hoạch và kiểm tra chiến lợi phẩm. Đức thả ra hai con nhện thu hoạch, và mình cũng đi dạo một vòng xung quanh thu lại toàn bộ xác của đám huyết nô – xác sống biến dị, quỷ hút máu, xác tên Gấu đen và Nhện độc lại.

Thu hoạch lần này nhỏ hơn Đức dự tính rất nhiều. Thứ nhất là bởi vì, trong quá trình huyết tế của gã Dơi Quỷ, tất cả xác của đám quỷ hút máu chết trong đợt oanh kích của Lan và Hiếu bị lấy sạch huyết năng và tinh huyết, kể cả một số tên còn sống ở đợt tấn công thứ hai khi lỡ chân chạy vào vùng ảnh hưởng, chỉ còn một đám xương trắng không có chút giá trị nào cả.

Thứ hai là thu được xác của tên Huyết Ma thì đã bị Huyết Tu La nuốt mất, một mớ điểm số cứ thế trôi sông mà vẫn chưa biết có tác dụng gì hay không, thậm chí còn có nguy cơ mất đi một kỹ năng rất hữu dụng.

Toàn bộ điểm số thu được lần này, sau khi đã bán hết số quyền hạn giao dịch dư thừa, trừ đi điểm giao dịch đã mua thuốc trị thương và quả lựu đạn lửa là: 29.510 điểm

Vòng tay giao dịch thể hiện:

Khách hàng: Lê Minh Đức – Khách hàng cấp 3

Cấp độ giao dịch: Cấp C

Điểm giao dịch: 29.510 điểm, 10 quyền hạn giao dịch cấp C, 5 quyền hạn giao dịch cấp D, 5 quyền hạn giao dịch cấp E và 5 quyền hạn giao dịch cấp F.

Lần này điểm số còn thấp hơn lúc tiêu diệt xong tụi ong biến dị nữa, một số phương án cường hóa cho đội cũng sẽ bị chậm lại một chút, Đức cũng khá nuối tiếc nhưng không thể làm gì hơn được.

Xử lý xong khu vực bên này, Đức dẫn mọi người cùng bước về khu căn cứ của tên Dơi Quỷ.

Bên trong khu căn cứ lúc này một mảnh vắng lặng, chỉ có vài tên huyết nô – xác sống biến dị vất vưởng, và một tên quỷ hút máu cấp D giữ nhà, Toàn lao lên nhanh chóng giải quyết bọn chúng, coi như cũng là thêm được một chút điểm số.

Trên cây cọc chính giữa quảng trường, một người thanh niên trẻ bị trói cứng trên đó, cậu ta đã rơi vào trạng thái bán hôn mê, cơ thể vết thương chồng chất, tra tấn bằng mọi loại phương pháp gã Dơi Quỷ có thể nghĩ ra, nhưng vẫn ngoan cường sống sót, dù điều đó đối với cậu ta là những chuỗi ngày đau khổ vô tận.

Bên cạnh cây cọc trói cậu thanh niên đó là một vài cây xiên sắt và cọc gỗ, phía trên dùng để xiên đầu người, mỗi một cái cọc là một chuỗi đầu người, đủ mọi độ tuổi và giới tính khác nhau, ánh mắt vẫn còn đang trợn trừng trừng không cam lòng, máu đen thẫm đầm tóe phía dưới và ướt cả một đoạn đường.

Lan nhìn thấy bất nhẫn quay đầu đi, chết chóc, máu tanh, bạo lực Lan không phải chưa từng thấy qua, nhưng đây là lần đầu tiên cô bé nhìn thấy cảnh tượng thể thảm thế này. Những cái đầu trẻ em, vẫn còn đang trợn trừng đôi mắt nhìn qua rất ám ảnh người khác.

“Đây chính là tận thế” Đức nhắm mắt lại, thờ dài nói ra

Đức ra hiệu cho Toàn cắt dây trói của người thanh niên, đem cậu ta vào trong nhà, đặt lên chiếc ghế sofa của gã Dơi Quỷ ngoài phòng khách.

Lan vận dụng kỹ năng “Thánh quang thuật”. Một luồng sáng trắng tinh khiết từ người cô truyền vào người cậu ta, các vết thương trên người dần khép miệng lại, cả cái chân bị cắt cụt đến ngón cũng dài ra phục hồi trở lại, trán Lan đã lấm tấm mồ hôi, lần chữa thương này mất sức hơn trước nhiều.

Đức ra hiệu cho Lan ngừng lại, các vết máu trên người cậu ta lúc này đã khô, nhưng vẫn hôn mê chưa thể tỉnh lại.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 80: Rời đi

Đức xoay người bước lên ghế, bật chiếc máy tính, một màn hình lập thể hiện ra, hắn xem lại băng ghi hình từ Falcon 2, để tham khảo, rút kinh nghiệm cho bản thân và xem xét thử xem có tên quỷ hút máu nào trốn thoát không.

Trước lúc chiến đấu, hắn đã để Falcon 2 thám sát trên không, lập một phạm vi theo dõi, quay hình lại toàn bộ diễn biến và thông qua quét hình cảm biến nhiệt để thăm dò đại khái hướng thoát đi của những tên quỷ hút máu khác nếu có.

Trong trận chiến vừa rồi, nếu không phải xảy ra biến cố ngoài ý muốn là kỹ năng “huyết tế” của tên Dơi Quỷ thì chiến đấu đã nhẹ nhàng hơn rất nhiều. Theo Đức tính toán lúc đầu, chỉ cần Đức tấn công chặn đầu, tìm cơ hội hạn chế hành động của gã Dơi quỷ, sau đó để Hân bắt ngờ tung “tuyệt sát tiền” trọng thương gã là hắn có thể nhẹ nhàng tiêu diệt. Lúc đó thì dọn dẹp những tên còn lại không phải là một vấn đề quá lớn. Kế hoạch đi lệch hướng khá nhiều, nhưng cũng may không có hậu quả gì nghiêm trọng.

Đức liên tục điều chỉnh và thay đổi khu vực theo dõi của Falcon 2, từ khu vực trung tâm giao chiến đến khu vực ngoại vi, quan sát rất kỹ lưỡng. Đức hơi nhíu mày.

Theo như hắn quan sát được, có khoảng trên dưới hai mươi tên quỷ hút máu thoát ly phạm vi giao chiến. Sau khi Dơi Quỷ “huyết tế” có khoảng mười ba tên bỏ đi, sau khi gã Huyết Ma bị tiêu diệt thì có thêm sáu, bảy gã nữa bỏ trốn khi giao chiến với Toàn. Cấp độ không rõ, nhưng chắc là cũng tầm cấp D, E hoặc cấp C. Số lượng và cấp độ cũng chỉ là ước tính mà thôi, dù sao thì tình hình chiến đấu cũng cực kỳ hỗn loạn.

Đám quỷ hút máu này, chỉ cần có đủ tinh huyết của người sống, bọn chúng sẽ lột xác và tăng trưởng sức mạnh rất nhanh chóng, thêm vào đó là khả năng lây nhiễm cao độ, nếu để xong một vài tên thì có lẽ không lâu sau đó sẽ lại có một tên Dơi Quỷ thứ hai.

Đức điều khiển Falcon 2, tiến hành rà soát trên không trung, quét hình cảm biến nhiệt toàn bộ khu vực xung quanh, để tiến hành nhanh hơn, Đức mua thêm ba máy trinh sát nữa, đặt tên là Falcon 3, Falcon 4 và Falcon 5. Tất cả lấy địa điểm giao chiến làm trung tâm tỏa ra bốn phía, hắn ra lệnh cho chúng chậm chậm quét toàn bộ các khu vực xung quanh, không để sót tên nào.

May mắn là, quanh đây đã bị bọn quỷ hút máu thanh lý cả một vòng rồi, người sống sót chẳng còn lại mấy, nên sẽ dễ tìm kiếm tại kia hơn và khó bị nhầm lẫn, hắn đoán chắc tại này cũng sẽ không trốn được quá xa, quá trình tìm kiếm chắc cũng không thể làm xong trong thời gian ngắn được, Đức tắt máy tính, bước ra ngoài.

Sau khi Lan hồi phục lại ma lực đã tiến hành chữa trị thêm một lần nữa, toàn bộ thương thế trên người cậu ta đã khỏi hẳn, chỉ là sắc mặt vẫn hơi tái do mất máu, và vẫn chưa tỉnh lại. Đức cho cậu ta uống vào thêm một viên “bổ huyết hoàn” để nhanh chóng khôi phục.

Cậu ta tên là Hùng, tiểu đội trưởng của đội kho vận số 15. Người thức tỉnh, cấp độ D, Trance +, Burst ++, Rise +, 200 điểm giao dịch, dị năng: phong hệ, có khả năng điều khiển gió, hình thành đao gió để công kích. Sau khi Học dẫn đội của mình đột phá vòng vây đến được kho vũ khí thì gặp đội của Hùng ở đây, hai người hợp sức lại để tiêu diệt đám xác sống biến dị và thành lập trại cứu nạn tạm thời, sau đó thì gã Dơi Quỷ xuất hiện trà trộn vào dân chúng chạy nạn, đánh lén, giết chết toàn bộ đội của Hùng. Hùng đứng lên đánh trả và trong một lúc liều mạng đã khiến gã Dơi quỷ bị thương nhưng thực lực hai bên quá chênh lệch. Có lẽ chính là vì vết thương đó, khiến gã Dơi Quỷ muốn dẫn vật cho Hùng sống không bằng chết, cậu phải tự mình chứng kiến cảnh từng người đồng đội chết đi rất thê thảm trước mắt mà không thể làm gì được cả, những ngày sau đó càng là vô tận tra tấn và dày vò.

Toàn lúc này đã phá mở cánh cửa nhà kho, giải cứu những người trong đó ra ngoài.

Khi cánh cửa bị phá mở, ánh sáng chiếu vào bên trong, những người bị nhốt cực kỳ hoảng loạn, họ gào khóc, cố gắng né ra bên ngoài tránh đi cánh cửa như sợ ma quỷ, trên gương mặt đầy vẻ sợ hãi, khiến Toàn cũng ngẩn người. Nó hô lớn:

“Đám Dơi Quỷ đã bị tiêu diệt rồi, hãy ra ngoài đi”

Toàn bộ ngỡ ngàng, nhìn vào Toàn, bán tín bán nghi, sống quá lâu trong tuyệt vọng đôi khi khiến người ta mất đi cả hy vọng, nhất thời vẫn chưa người nào dám bước ra, họ sợ, sợ đây lại chỉ là một trò chơi tiêu khiển mới của gã Dơi Quỷ mà thôi.

Toàn vừa định tiếp tục lên tiếng trấn an mọi người đi ra bên ngoài thì Đức đã bước tới bên cạnh, nắm vai nó, lắc đầu, ra hiệu cho nó đi theo.

Đức dẫn mọi người rời khỏi căn cứ của gã Dơi Quý tiến về phía trước để tìm một chỗ dừng lại nghỉ ngơi, không hề ngoảnh lại phía sau.

Không nhận được, Toàn quay sang hỏi Đức: “Chúng ta cứ thế bỏ mặc bọn họ mà đi sao?”

Đức quay đầu nhìn nó một hồi rồi hỏi lại: “Em nghĩ chúng ta nên làm như thế nào?”

Cái nhìn của Đức rất bình thản, nhưng ẩn chứa sự nghiêm khắc khiến Toàn chột dạ: “Em nghĩ ít nhất chúng ta cũng có thể cứu chữa những người bị thương hoặc sắp xếp chỗ ở cho họ, hoặc để lại cho họ một ít lương thực ...”

“Sau đó em nghĩ mọi chuyện sẽ như thế nào?” Đức hỏi lại

“Sau đó chúng ta có thể rời đi” Toàn trả lời

Đức cười một tiếng lạnh lùng: “Thật sao, ở đó là hơn sáu trăm con người, chữa trị thương thế cho họ sẽ mất bao nhiêu thời gian, để lại cho họ bao nhiêu phần lương thực là đủ, nếu có người ý vào sức mạnh để cướp thức ăn của kẻ khác, nếu có người muốn cướp lấy lương thực bỏ trốn, nếu có người muốn gian dân kẻ khác, em sẽ làm như thế nào?”

Toàn ấp úng: “Em. em”

Đức tiếp lời: “Để anh nói cho em biết chuyện em sẽ phải làm kế tiếp, đó là em phải dùng vũ lực để răn đe những kẻ đó, thậm chí giết người để cảnh cáo kẻ khác, chuyện tiếp theo mà em biết là em đã trở thành chỗ dựa của những người đó, chúng ta đã tiêu diệt lũ Dơi Quý, chúng ta đã trị thương cho họ, chúng ta cho họ lương thực, chúng ta lập nên trật tự, và thuận lý thành chương chúng ta trở thành nơi cho họ dựa dẫm”

“Nếu bây giờ em không bỏ đi được, thì lúc đó, đối diện với sáu trăm người trông đợi ở em, phụ thuộc ở em, nói anh nghe, em có thể bỏ đi được sao. Và nếu em dứt áo bỏ đi được thì anh sẽ nói cho em nghe chuyện tiếp theo, em sẽ trở thành kẻ bị người người chửi rủa, họ sẽ không nhớ đến em như là người đã giải cứu họ khỏi tên Dơi Quý, đã chữa thương cho bọn họ, đã cho họ đồ ăn, mà chỉ nhớ đến việc em là kẻ ích kỷ, khốn kiếp đã từ bỏ bọn họ mà đi” (*)

Toàn giật mình, kinh ngạc: “Sao, sao có thể như thế được?”

Đức thờ dài: “Khó hiểu lắm sao, đó chính là nhân tính của con người, mất đi thứ gì đó luôn khiến người ta nhớ hơn là đạt được thứ gì đó, bị kẻ khác giết đồ luôn sẽ nhớ dai hơn là được người khác cho tiền, trong hoàn cảnh này, em là người đã tạo ra cho họ cái cọc để họ dựa dẫm và em cũng chính là người đã giết cái cọc đó đi, họ không chửi rủa em thì chửi rủa ai đây”

Toàn dờ người: “Không lẽ ai cũng như thế sao?”

Đức tiếp lời: “Không, đương nhiên không phải ai cũng như thế, ở trên đời này có người tốt thì sẽ có kẻ xấu, có kẻ vô ơn thì cũng có người biết cảm ân, nhưng nếu em muốn quản lý một số lượng lớn người, em chỉ có thể suy nghĩ mọi thứ theo góc độ số đông, đừng bao giờ đặt cược vào việc người khác sẽ cảm kích vì việc mình làm, em sẽ thua trắng đấy”

Nhìn vào vẻ mặt ngơ ngác của nó, Đức thờ dài một hơi: “Chúng ta đã cứu bọn họ khỏi vận mệnh khủng khiếp đang chờ đón họ, cho họ một cơ hội để có thể sống sót, việc tiếp theo không phải là việc chúng ta cần quản và cũng không có đủ sức lực để đi quản. Đối với rất nhiều người trong thời thế này, một cơ hội đôi khi đã là một thứ quá xa xỉ rồi”

Đức xoay đầu bước đi về phía trước bỏ lại Toàn đang ngẩn ngang suy nghĩ, Hân cũng cất bước theo sau, Lan đi qua bên cạnh Toàn nói nhỏ:

“Anh Hai đã để lại kho của gã Dơi Quý cho một số thức ăn rồi, cộng với số có ở trong đó đủ để họ sử dụng trong một khoảng thời gian”

“Anh ấy là như vậy đấy, ở ngoài thì rất lạnh lùng nhưng trong lòng thì luôn lo lắng cho người khác” Lan nhìn Đức, nói xong thì nhanh chóng đi theo.

Nhìn vào bóng lưng người đang đi ở trước mặt, Toàn lấy tay gõ mạnh vào đầu, cảm thấy những suy nghĩ của mình thật ngây thơ và ấu trĩ.

.....

(*) Có thể ở đoạn này một số người sẽ cho rằng Đức nói vậy là hơi quá, mọi chuyện có thể xảy ra khác đi, nhưng ở ngoài thực tế thì chuyện này rất có thể sẽ xảy ra, đó chỉ là xét về mặt tâm lý học hành vi chứ chưa nói đến vấn đề xấu tốt ở đây. Có rất nhiều chuyện tương tự khác như thế này thậm chí có thể nó đã phát sinh ở chính chúng ta mà chúng ta không để ý đến.

Từng có một ví dụ tương tự trong cuốn sách “Phi lý trí”, tác giả Dan Ariely, xuất bản 2009. Nó nói về việc những hành vi trong thực tế của con người đôi khi không nằm trong suy nghĩ logic mà chúng ta không nghĩ đến, chẳng hạn như việc chúng ta có thể sẵn sàng kỳ kèo mặc cả 2k – 3k để mua một bó rau, nhưng lại hoàn toàn có thể cho qua khi bị ép giá lên 500k khi mua một cái laptop. Đây thực sự là một cuốn sách về tâm lý học hành vi rất hay, nhất là đối với một số bạn chuyên ngành kinh tế, nếu bạn nào muốn có thể xem qua nhé, rất hay đấy.

Nói hơi lan man, giờ quay lại chính đề nè. Có một ví dụ như thế này: Trong một ngôi làng nọ, có một người thanh niên rất tốt bụng, hằng ngày anh ta dậy từ sớm đi gánh nước ở giếng nhỏ đầu làng về, sau khi gánh xong cho nhà mình thì anh ấy lại đổ đầy cho những người hàng xóm, hàng xóm khen tặng anh

ta là người tốt. Cứ thế diễn ra một thời gian dài. Đến một ngày nọ, anh ta bị cảm nặng, không dậy gánh nước được nữa, những người hàng xóm thức dậy thì thấy chum của mình không còn nước, quay sang chửi bới anh chàng đó là kẻ lười biếng, bằng những từ ngữ rất là khó nghe, mà không ai thèm quan tâm, anh ta đang bị ốm cả.

Câu chuyện hơi tàn nhẫn phải không, nhưng trong thực tế, chuyện tương tự như vậy xảy ra rất là nhiều. Đã có khi nào, có một đứa bạn thân ngày nào cũng qua chờ mình đi học, rồi một hôm nó không qua chờ mình nữa mà chuyển qua chờ bạn gái, mình lại cảm thấy tức giận đối với nó không. Hay là bố mẹ đã chăm sóc mình từ nhỏ, lo từng bữa ăn giấc ngủ, mua thuốc chăm sóc khi chúng ta bệnh tật, rồi chỉ vì không mua cho mình một cái điện thoại xin yêu thích, chúng ta lại quay sang trách móc. Ví dụ như vậy nhiều lắm. Mất đi luôn khiến chúng ta có ấn tượng lâu và mạnh hơn là nhận được.

Đôi khi người khác đối tốt với chúng ta, lặp đi lặp lại đến nỗi chúng ta xem đó là điều đương nhiên, để rồi một hành động nào đó của họ làm tổn thương mình chúng ta lại ghi nhớ mãi mãi mà không nhớ đến những điều tốt đẹp họ đã làm ra.

Nói vậy không phải để cảm thấy nhân tính con người tệ hại, xấu xa. Mà chỉ là để nhắc chúng ta một lần nhớ lại, ồ, có phải đó là điều đương nhiên không, có phải họ bắt buộc phải đối xử tốt với chúng ta thế không, có phải bố mẹ bắt buộc phải gửi tiền nuôi chúng ta ăn học hàng tháng không, có bắt buộc bắt chấp mưa nắng chờ chúng ta ăn học không, hay anh chàng mà ai đó để vào friendzone, lâu lâu lại phải lặn lội xa xôi qua chờ bạn gái ấy đi chơi khi cô ấy chỉ kịp nói một câu mình buồn quá.

Hãy cảm kích những điều tốt đẹp dù lớn lao hay nhỏ bé mà gia đình, người thân, bạn bè, hay có khi chỉ là những người xa lạ đã làm cho chúng ta nhé.

P/s: Và nhân đây mình cũng xin cảm ơn mọi người đã đọc truyện, khen ngợi và hỗ trợ mình. Mình rất cảm ơn từng lá nguyệt phiêu, từng dòng cmt của các bạn, mặc dù nó không có giá trị bằng tiền, nhưng nó khiến mình cảm thấy rất vui vì công sức của mình đã được các bạn đón nhận. (Nhất là muối đó Nhà Kỳ)

Bộ truyện này mình sẽ cố gắng viết đến cuối cùng, nhanh thì không dám hứa nhưng tuyệt đối sẽ không ảu. Cảm ơn mọi người rất nhiều, hy vọng mọi người tiếp tục theo dõi cuộc hành trình tiếp theo của Đức và đồng bạn nhé.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Tri thức là sức mạnh (*)

“Khu vực phía Nam đã thanh lý xong, ba tên quý hút máu đã bị tiêu diệt” Toàn nói vọng vào trong bộ đàm.

“Tốt lắm, chuyển sang khu vực phía Đông, ở đó còn có bốn tên quý hút máu nữa, cách chỗ đó bảy cây số” Đức nhìn vào màn hình lập thể 3D trước mặt, nói tiếp.

“Nghe rõ” Toàn trả lời rồi bắt đầu di chuyển, phía sau là ba U Minh chiến sĩ bám sát phía sau.

Đã cách đó hai ngày từ khi tiêu diệt gã Dơi Quý, Falcon 2,3,4,5 đã thăm dò và quét hình xong khu vực xung quanh. Đức để Lan sử dụng “giao phó” ba U Minh chiến sĩ cho Toàn mang theo để đi tiêu diệt đám quý hút máu này, nhân tiện để thu thập hồn lực cho đám U Minh chiến sĩ nhanh chóng tăng trưởng cấp độ hơn. Toàn cũng là người phù hợp nhất cho nhiệm vụ này, khả năng đánh hơi của nó rất hữu dụng trong việc truy tung.

Bọn quý hút máu này trốn rất kỹ, nhưng dưới sự rà soát của Falcon 2-3-4-5 và lòng bất của Toàn đã chẳng còn lại mấy tên, bốn tên hút máu phía đông đã là mấy tên cuối cùng.

Đức chuyển màn hình máy tính sang tra cứu danh sách những thứ cần cường hóa kế tiếp cho cả đội, lựa chọn kỹ năng, và sủng vật cho phù hợp. Điểm giao dịch hiện thời mặc dù thấp hơn so với Đức mong đợi, nhưng để cường hóa tăng sức mạnh lên một chút thì cũng tạm đủ.

Điều quan trọng trong tác chiến theo đội ngũ đó là: khả năng phối hợp tác chiến và hành động độc lập.

Hiện tại dù vô tình hay cố ý thì ở đội của Đức, các thành viên có thể phối hợp khá tốt, và bổ trợ lẫn nhau. Đức và Toàn là chủ lực cận chiến, Lan vừa đảm nhiệm y sĩ cho đội ngũ, vừa có thể cung cấp hỏa lực tầm xa tiêu diệt kẻ địch số lượng lớn, và triệu hồi khiên thịt. Hân là một xạ thủ chuẩn xác của đội, với khả năng công kích tầm xa cực kỳ xuất sắc trong việc tiêu diệt các mục tiêu tinh anh. Hiểu thực ra mà nói có thể là một vương bài công nghệ cao của đội trong tương lai, với khả năng phát triển rất cao, vũ khí có sức tàn phá lớn, khả năng bay lượn linh hoạt, chỉ là bị giới hạn bởi năng lượng vận hành và cần có một số cải tiến thêm vào. Đức cũng đã suy nghĩ về vấn đề này khá nhiều.

Hành động độc lập là bởi vì không thể lúc nào, toàn đội cũng có thể tác chiến ở cạnh nhau, như trận đánh vừa rồi, khi Đức và Toàn xung phong vào trận địa địch, phía sau Lan và Hân sẽ bị tập kích, yêu cầu mỗi cá nhân phải có thể có ứng biến cho phù hợp. Để giải quyết vấn đề này, Đức đang nhắm tới một số sủng vật có thể bổ trợ khuyết điểm từng người. Slot sủng vật hiện tại số lượng có thể mua còn rất hạn chế nên tiêu chí của hắn là thả tốn điểm một chút chứ không thể mua sủng vật yếu kém được.

Bộ giáp “Thánh Gióng I” của thằng Hiểu cũng đã chính thức bảo hống sau trận chiến vừa rồi, cần phải đầu tư cho nó để nó làm lại một bộ mới, ngoài ra còn phải có một số cải tiến để loại bỏ các nhược điểm hiện hữu cũ của bộ giáp. Đức lấy chiếc nhẫn phòng thí nghiệm trên tay của Lan, rồi bước vào bên

trong

Hiếu lúc này đang ngồi xổm trước xác bộ giáp “Thánh Gióng I” của nó, bộ giáp lúc này nhìn đã như một mó đồ đồng nát, hai cánh tay hợp kim titan của nó đã gãy rời ra ngoài, linh kiện điện tử bên trong cũng bị hư hại nặng nề, móp méo nhìn không ra hình thù ban đầu nữa. Phòng điều khiển trước ngực bị một vết chém ngang, và một dấu đâm sâu vào bên trong, ma trận tụ tập và chuyển hóa năng lượng cũng đã báo hỏng, không thể tái sử dụng, trung khu điều khiển có một dấu cháy xém ở vi mạch. Nói chung thì bộ giáp này coi như đã chính thức lên đường rồi.

Hiếu hai tay ôm mặt, cúi đầu gục xuống tinh thần có vẻ rất kém. Đức cau mày tiến lại gần nó, nhẹ giọng hỏi:

“Làm sao vậy?”

Hiếu ngược đầu lên, đôi mắt còn hơi đỏ, im lặng một lát rồi nói ra: “Có phải em vô dụng lắm không?”

“Tại sao lại nghĩ như thế?” Đức ngồi xuống bên cạnh nó lên tiếng hỏi lại

“Em lựa chọn sai lầm, cường hóa một thứ chỉ theo ý thích của mình mà không chịu suy nghĩ nó có tác dụng gì, tốn bao nhiêu thời gian, bao nhiêu điểm số mới có thể làm ra một bộ giáp, mà mua tại cửa hàng có khi còn rẻ và nhanh hơn, khi chiến đấu em chẳng giúp được việc gì mà chỉ là gánh nặng, trong lúc mọi người liều thân chiến đấu, em chỉ biết trốn trong cái phòng thí nghiệm này thôi, em chẳng thể làm được việc gì hết” Nó nói liền một tràng dài, giọng nói đã hơi nghẹn ngào.

Đức nhìn nó thờ dài một hơi, rồi đột ngột hấn lấy tay vỗ mạnh vào trán của Hiếu một cái đau điếng khiến nó giật mình, đưa tay xoa trán, hai mắt mở to nhìn hấn.

Đức nhìn Hiếu, ánh mắt nghiêm khắc khiến nó có phần sợ sệt: “Tính lại ngay cho anh, là thân con trai, đã quyết định làm chuyện gì thì không được hối hận, hối hận, ừ rồi, chán nản, tự trách chửi giúp ích được cái gì cho ai hết”

“Em nghĩ anh bỏ ra hơn 10.000 điểm giao dịch chỉ là để cho em chế tạo một cái bộ giáp đó thôi sao?”

Hiếu nhìn hấn, vẻ mặt còn hơi ngơ ngác, nhìn lại. Đức lắc đầu tiếp lời:

“Sai rồi, thử nghĩ lại đi, trong quá trình chế tạo bộ giáp, em học được những gì, em đã biết về thượng cổ phù ngữ, em đã có thể chế tạo ma pháp trận chuyển hóa năng lượng, em có thể làm được vi mạch điều khiển, em có thể chế tạo pháo bắn năng lượng .... Tất cả những tri thức đó mới là thứ đáng giá, bộ giáp của em mà nói chỉ là một kết quả không quá quan trọng mà thôi, có hiểu không?”

“Em nghĩ rằng bản thân của mình bị giới hạn trong một bộ giáp thôi sao? Những thứ mà em học được đó, nó có vô vàn ứng dụng, vô tận khả năng, tri thức chính là sức mạnh, đó mới chính là sức mạnh của em, là thể mạnh của em, biết chưa?”

“Anh không phải một người rành rẽ về máy móc hay về ma pháp, nhưng anh biết một điều rằng, trên đời này, không có thứ gì là miễn phí, mọi thứ đều có cái giá phải trả của nó, thứ càng có giá trị thì càng đắt giá, tri thức vốn đã có sức mạnh vô tận, em nghĩ em có thể đạt được nó bằng 10.000 điểm giao dịch sao, nó không rẻ như vậy đâu”

“Nó sẽ ngốn tất cả thời gian của em, tất cả công sức của em, em sẽ không có thời gian xa xỉ để ngồi một góc mà ừ rồi than thở đâu”

“Cường hóa của em là không sai, nếu sai anh đã ngăn cản em từ đầu rồi. Nó không cho em sức mạnh ngay lập tức mà cho em một tiềm năng phát triển vô hạn trong tương lai, nhưng nó cần có sự cố gắng, sự kiên trì của em, sức mạnh của nó rất lớn, nên những gì em phải bỏ ra càng phải hơn gấp nhiều lần, điểm giao dịch chúng ta có, và chúng ta có thể bỏ ra được, cái anh cần là sự nỗ lực của em”

“Tận thể mới chỉ mới bắt đầu thôi, xác sống biến dị, ong biến dị, quỷ hút máu ... những thứ đó chưa là gì cả so với những thứ sẽ xảy ra sắp tới, xốc lại tinh thần đi, anh cần em giúp sức”

Hiếu nhìn lại Đức, gật đầu. Đức vỗ đầu nó, dịu giọng nói:

“Được rồi, tôi đây, đây là ý tưởng cải tiến về bộ giáp mới - Thánh Gióng II của em mà anh nghĩ ra, xem xem lần này em có thể cải tiến nó được tới đâu” Đức bật màn hình lập thể chiếc máy tính trên tay chỉ vào mô hình bộ giáp nói.

.....

(*) Fun fact - Tri thức là sức mạnh: Câu nói nổi tiếng của một nhà khoa học, triết gia người Anh Francis Bacon (1561 – 1626), ông là người thực hành phương pháp khoa học và là người có vai trò rất quan trọng trong cuộc cách mạng khoa học. Ông là cha đẻ của chủ nghĩa khoa học kinh nghiệm.

Chủ nghĩa kinh nghiệm nhấn mạnh đến các khía cạnh của tri thức khoa học có quan hệ chặt chẽ với trải nghiệm, đặc biệt khi được tạo ra qua các sắp đặt thử nghiệm có chủ ý.

Một yêu cầu căn bản của phương pháp khoa học là tất cả các giả thuyết và lý thuyết đều phải được kiểm nghiệm bằng các quan sát về thế giới tự nhiên thay vì chỉ dựa trên lập luận tiên nghiệm, trực giác, hay mặc khải. Do đó, về bản chất, khoa học được xem là theo lối kinh nghiệm một cách có phương pháp.

Nghe rất là cơ bản với chúng ta đúng không, đại khái là cần phải qua thực nghiệm, thí nghiệm, làm kiểm tra trên thực tế mới có thể thu được tri thức.

Nhưng ở thời đại đó mà nói, đó là cả một bước tiến lớn. Ông Bacon này cũng sinh nghề từ nghiệp lăm, chết vì chính thí nghiệm của mình.

Hì, sr đã hơi lan man, tại vì mình rất thích câu nói này của ông. Chứ cứ cái kiểu “Đứng trước sức mạnh tuyệt đối mọi âm mưu quỷ kế đều là vô nghĩa” thì thấy nó cứ chói tai sao sao ấy.

“Sức mạnh tuyệt đối” là một khái niệm rất mơ hồ và có tính tự sướng quá cao, không thực tế. Đa số những ai nói ra câu này thì đều có thể kết luận ra hai thứ về bản thân người đó, một là: não không được phát triển cho lắm vì coi thường mưu trí mà, hai là có chút thực lực nhưng kiêu ngạo không coi ai ra gì. Dạng người này thì thường đi sớm lắm.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 82: Quang Dực thánh mã

Mô hình bộ giáp “Thánh Giống I” đã được Hiếu quét và lưu lại trong bộ nhớ của Phoneix 1, Đức đã xem qua khá kỹ và có một số ý tưởng mới để cải tiến.

“Đầu tiên, vấn đề quan trọng nhất quyết định sức mạnh của bộ giáp này là: Năng lượng vận hành. Ưu điểm vượt trội của Thánh giống I so với mua bộ giáp nguyên mẫu là nó không cần phải liên tục mua thêm lõi năng lượng mới để sử dụng, giúp tiết kiệm được rất nhiều điểm số”

“Tất cả vũ khí trang bị cho những bộ giáp thế này đều rất tốn điểm, tên lửa, súng máy, đạn dược đều cần phải mua, duy chỉ có pháo năng lượng là tiêu tốn năng lượng của bản thân nó nên không cần tốn tiền”

“Anh đã xem qua rồi, nguyên nhân chính dẫn đến công suất lõi ma trận hấp thu và chuyển hóa năng lượng ít như vậy đó chính là nguyên liệu ma pháp và ma trận ma pháp đẳng cấp quá thấp, đúng không?”

Đức quay đầu hỏi Hiếu, nó gật đầu. Thực tế không phải không muốn xài nguyên liệu xịn, mà tiền đâu để đầu tư nguyên liệu xịn ấy chứ.

“Cho nên, về lõi năng lượng vận hành của bộ giáp là thứ không thể tiết kiệm được, cứ thoải mái sử dụng nguyên liệu ma pháp cao cấp cho anh, về học tập ma pháp trận em cũng phải nâng lên một cấp đi, cái này chỉ có lợi không có hại”

“Nhưng mà, như vậy thì mọi người...” Hiếu cắn môi lên tiếng

“Không sao cả, hiện tại về mặt kỹ năng và công pháp sử dụng của mọi người là đã tạm đủ rồi, cấp độ chưa tăng cường thì năng lượng cũng không đủ để mà sử dụng quá nhiều kỹ năng, công pháp thì cần phải có thời gian tu luyện để có cơ sở vững chắc, thay vì nắm nhiều thứ mà không tinh thông thì chỉ bằng bỏ ra thời gian để nắm chắc những thứ đã có trước đây, nó cũng có lợi cho sự phát triển trong tương lai của mọi người” Đức thoải mái nói.

“Cải tiến thứ hai là về mặt vũ khí, bộ giáp của em có ưu điểm là có thể tập trung sử dụng nhiều loại vũ khí công nghệ cao, sức công phá mạnh, có rất nhiều chủng loại khác nhau, cái này cần em phải tự xem xét mà cải tiến, anh chỉ có gợi ý đó là cần phải có vũ khí đối phó số đông, vũ khí sức công phá mạnh, nhanh, tinh chuẩn để đối phó với cá thể mạnh mẽ, cũng có thể xem là đồ giữ nhà, và vũ khí cận chiến”

“Vấn đề cuối cùng và cũng không kém phần quan trọng, đó là khả năng phòng ngự của bộ giáp, cuộc chiến lần trước đã thấy rõ khuyết điểm này của nó, hại em suýt nữa mất mạng, cho nên cái này cũng không thể tiết kiệm, vô ngoài bộ giáp cần thay lại bằng một số loại hợp kim chắc chắn hơn, và phải có trang bị thêm lá chắn năng lượng, có thể sử dụng lá chắn năng lượng công nghệ cao, hoặc lá chắn ma pháp tùy theo kết quả nghiên cứu của em, nhưng riêng anh thì thấy lá chắn ma pháp hiệu quả vẫn tốt hơn, đó là lý do anh nói em cần tăng thêm kiến thức về ma pháp trận lên một cấp”

“Thấy chưa, tất cả đều cần phải có năng lượng dồi dào để duy trì sức chiến đấu, cho nên, về lõi năng lượng cần phải đầu tư trọng điểm, hiện tại chúng ta đã có hơn 30.000 điểm giao dịch, anh có thể cho em 20.000 điểm để nghiên cứu chế tạo, cứ sử dụng thoải mái cho anh, số này chỉ là số nhỏ thôi, sắp tới chúng ta sẽ cần quét đám xác sống biến dị ở phía trước thì còn sẽ kiếm được nhiều điểm hơn”

Hiếu lên tiếng, giọng đã hơi nghèn nghẹn: “Em... em”

Đức vỗ mạnh vào vai nó: “Được rồi, đàn ông con trai lớn to đầu rồi đừng có rề rà mít ướt nữa, sức mạnh của em là rất lớn, lớn hơn em tưởng nhiều, nó đáng để đầu tư thời gian và điểm số, tự tin lên, ra ngoài ăn trưa rồi bắt tay vào việc ngay đi”

Hiếu gật mạnh đầu, ánh mắt kiên định. Hai anh em bước ra khỏi phòng thí nghiệm, Lan và Hân đã chuẩn bị bữa ăn sẵn sàng, Toàn cũng đã giải quyết xong đám quỷ hút máu cuối cùng và trở về. Mọi người quây quần bên nhau dùng bữa.

Cơm nước xong xuôi, Hiếu vào phòng thí nghiệm cầm cúi làm việc. Đức chuyển hẳn 20.000 điểm giao dịch từ tài khoản chính sang tài khoản phụ cho Hiếu toàn quyền sử dụng.

Lúc này, tài khoản của Đức tổng cộng còn lại: 10.030 điểm giao dịch, 10 quyền hạn cấp C, 5 quyền hạn cấp D, 5 quyền hạn cấp E, và 5 quyền hạn cấp F. Đây là đã cộng thêm đám huyết nô – xác sống biến dị tiêu diệt tại căn cứ Dơi Quỷ và cần quét đám quỷ hút máu còn sống sót.

Lần này, Đức muốn mua cho Hân một loại súng thú có thể bảo vệ cô ở chiến đấu tầm gần. Không phải hấn thiên vị gì, mà hiện tại trong đội nếu nói người có khả năng phòng thủ yếu nhất là Hân, Đức có khiên ma pháp, Lan có “lam thạch thủ hộ” và kỹ năng triệu hồi U Minh chiến sĩ cận chiến, Toàn có hóa sói, “thiết bị nham giáp” và “Xích Lang chiến giáp”, chỉ có Hân thì gần như không có gì để phòng thủ hoặc chiến đấu cận thân, điều này rất nguy hiểm.

Vốn dĩ, Đức muốn mua cho Hân súng thú là một con “Kim cương trùng” – Sinh vật cấp C, trance ++, burst ++, rise ++, 6500 điểm giao dịch. Đây là một con súng thú có thể vừa phòng thủ vừa tấn công cực kỳ linh hoạt. Nó có thể tạo một lớp giáp phòng vệ bằng giáp và cương khí cứng chắc như kim cương bao bọc chủ nhân lại khi bị tấn công, cực kỳ chắc chắn, đồng thời cũng có thể bắn ra các gai cứng tấn công kẻ địch trong phạm vi gần. Nó sẽ giúp gia tăng sự an toàn cho Hân lên rất nhiều.

Nhưng mà Hân từ chối cái rụp, đơn giản là vì, nó xấu quá. Nhìn từ hình dáng của nó mà nói thì nó không được ưa thích cũng hợp lý, hình dáng nó tương tự như một con trùng a míp phóng lớn, kích cỡ bằng một người trưởng thành, phía bên ngoài xù lên một lớp lông tơ sáng trắng.

Đức thuyết phục mãi không xong, đành để Hân tự chọn loại súng vật cho như ý. Rốt cuộc, Hân chọn một loại phi hành thú, “Quang Dục thánh mã” – Nói cho đúng ra thì sinh vật này cũng khá giống “Thủy mặc thần mã” của Đức, không biết là vô tình hay có ý nữa.

Quang Dục thánh mã – giá trị 6000 điểm giao dịch. Đây là một loại quái thú hình ngựa, đầu của nó có một cái sừng nhỏ như độc giác thú (*) nhưng trong suốt, lấp lánh nhìn như kim cương, toàn thân nó một màu trắng muốt, không có cánh, nhưng lúc cần thiết nó có thể ngưng tụ một đôi cánh bằng quang nguyên lực để bay.

Đây là sinh vật đặc thù sống tại thần vực của Quang Minh thần, là thú cưỡi của các hạ vị thần nơi đây – Theo thuyết minh từ M.T.C, nó được bán từ trader số hiệu 378XKW, thuộc chi nhánh thiên hà số GYT1803. Sinh vật cấp độ C, Trance ++, Burst ++, Rise ++. Năng lực: Linh hoạt, sở trường chạy và phi hành, cộng hưởng tâm linh, quang minh bảo hộ, thánh quang phổ chiếu. Hấp thu quang nguyên lực làm thức ăn, không giới hạn cấp độ tăng trưởng, cấp độ trưởng thành tối đa, cấp A. Đánh giá thêm: Sinh vật hiền lành, thích hợp làm tọa kỵ, có thể kết nối tâm linh với chủ nhân, tâm ý tương thông, là sinh vật có trí thông minh cao, cực kỳ trung thành. Chủ nhân bắt buộc phải có cấp độ bằng hoặc cao hơn mới có thể ký kết phù ấn nhận chủ.

Ừm, thực ra mà nói thì cũng cực kỳ không tệ, khá là phù hợp với Hân. Chỉ là xét về khả năng phòng thủ và khả năng cận chiến thì nó kém xa so với “Kim Cương trùng” nhưng bù lại nó có khả năng bay lượn khá là linh hoạt, cộng thêm hai kỹ năng có thể hỗ trợ rất tốt. Quang minh bảo hộ tương tự như thủy mặc kết giới cũng là một kỹ năng phòng ngự lá chắn. “Kim cương trùng” thì kỹ năng phòng ngự của nó có tận hai lớp, một lớp cương khí và một lớp giáp kim cương. Quang minh phổ chiếu là một kỹ năng dạng thanh tẩy chữa thương và bổ sung quang nguyên lực, có hiệu quả cao hơn đối với người có quang hệ thể chất. Quang minh phổ chiếu có thể phụ trợ cho Hân giảm đi các hiệu ứng mặt trái khi sử dụng “tuyệt sát tiễn”, giúp cô có thể nhanh chóng khôi phục lại một phần sức lực chiến đấu.

.....

(*) Độc giác thú: Hay còn gọi là Kỳ lân (Unicorn) Minh ghi là độc giác thú là để phân biệt với Kỳ Lân trong thần thoại phương Đông.

Kỳ lân phương Tây thực ra có rất nhiều truyền thuyết và hình dạng khác nhau. Trong Kinh thánh mô tả khác, trong những di chỉ văn minh khu vực sống Ấn mô tả khác ... nhưng hình tượng được nhiều người biết đến nhất có lẽ là một con ngựa trắng có sừng trên đầu.

Kỳ lân phương Đông thì là sinh vật linh thiêng, thần thú nằm trong tứ linh: Long – Lân – Quy – Phụng chắc cũng xa lạ gì với mọi người, truyện mạng Trung Quốc viết nhiều quá mà. ^.^

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 83: Đối luyện

Đức bấm nút lựa chọn giao dịch. “Quang Dục thánh mã” hiện ra trong ánh mắt mọi người, nó có màu trắng muốt thanh khiết, cái sừng trên đầu như kim cương trong suốt lấp lánh khiến Lan trầm trồ xuýt xoa, Hân hai mắt cũng tỏa sáng, ánh mắt nó ngược nhìn mọi người rất tinh anh lạnh lợi.

Hân bước lại gần nó, đặt tay vào chiếc sừng trên đầu, quang nguyên lực truyền vào theo hướng dẫn của M.T.C khiến chiếc sừng tỏa ra ánh sáng trắng tinh khiết chiếu sáng cả căn phòng, quang nguyên lực của Hân và của Quang Dục thánh mã dần hòa hợp lại với nhau, dần dần cô cảm thấy một mối liên hệ mật danh kỳ diệu giữa mình và nó, từ phía Quang Dục thánh mã truyền đến một cảm xúc thân thiết, hữu hảo và dựa dẫm.

Nó hí lên một tiếng, đầu dúi vào tay Hân, cơ thể nó cực kỳ sạch sẽ, lông mềm và mượt sờ vào cực kỳ đã tay, Hân nở một nụ cười thật tươi, quay đầu lại nhìn Đức ánh mắt rất nhu hòa.

Nụ cười của cô rực rỡ như trăm hoa đua nở làm Đức có hơi thất thần trong giây lát, định lực của hắn đối với Hân ngày càng kém đi rồi, hắn bước tới vuốt nhẹ vào bờm ngựa, Quang Dục thánh mã khịt mũi một tiếng, bước lùi lại, Hân nháu mày nhìn nó khiến nó chột dạ cúi đầu, hí khể một tiếng rồi rất không tình nguyện bước lại gần cho Đức vuốt ve.

Đức quay lại Hân hỏi nhỏ: “Em nói gì với nó vậy hả?”

Hân cười một tiếng, ranh mãnh trả lời: “Không cho anh biết đâu”

Đức vuốt mũi: “Em nghĩ anh là ai, em nghĩ gì sao qua được mắt anh chứ”

Hân chống tay, hừ một tiếng: “Vậy nói thử xem, em vừa nói gì nào?”

Đức nháy mắt một cái: “Không cho em biết đâu”, nhìn Hân phùng má tức giận khiến hắn không kìm được cất tiếng cười to. Đức cúi đầu sát vào tai Hân nói nhỏ:

“Em cười đẹp lắm”

Nét tức giận trong chớp mắt tan biến đâu không thấy, cô đỏ mặt cúi đầu xuống. Nhìn gương mặt đỏ ửng của Hân, không kìm được, Đức cúi đầu xuống thơm nhẹ vào má của cô.

Hân “Á” một tiếng nhìn qua Lan và Toàn đang cười khúc khích trong góc phòng, khuôn mặt đỏ ửng, chạy ra phía bên ngoài, “Quang Dự thánh mẫu” cũng lững thững chạy theo.

“Cười gì hả, ra đây tập đánh đối luyện thực chiến đi” Đức quay sang Toàn đang ngồi cười, chỉ ra sân, nghiêm mặt nói. Toàn tui nghiu bước ra theo.

Đối luyện là việc Đức luôn khuyến khích mọi người trong nhóm làm mỗi khi rảnh rỗi, nó giúp kiểm tra lại cách sử dụng kỹ năng của mỗi người trong thực chiến, giúp mọi người có thể vận dụng kỹ năng thành thực hơn nhiều.

Về phần Lan thì Đức yêu cầu cô bé tìm cách nén ép hỏa cầu. Tức là thay vì tung cùng lúc nhiều quả cầu lửa có uy lực phân tán thì tập trung năng lượng để tạo ra một quả cầu lửa cường lực.

Nghe có vẻ không khác nhau mấy nhưng thực tế uy lực cách nhau rất xa. Ví dụ như vậy cho dễ hiểu, trong chiến tranh Việt Nam, tổng số bom mà Mỹ ném xuống nước ta lên tới 7.85 triệu tấn, tương đương với sức công phá của 250 quả bom nguyên tử mà Mỹ đã ném xuống Hiroshima của Nhật Bản. Cứ thử tưởng tượng, đó không phải rải riêng lẻ 7.85 triệu tấn bom mà chỉ cần rải 3 quả bom nguyên tử thì hiệu quả nó sẽ cách nhau xa như thế nào, đây chính là sự khác biệt cơ bản về chất.

Điều này không phải là đơn giản, lửa rất cuồng bạo mạnh mẽ, muốn nén ép nó để thăng hoa năng lượng rất dễ gây phản ứng nổ mạnh, nhưng dù sao thì Lan cũng đã có “lam thạch thủ hộ” rồi, Đức còn cho Lan mượn “tiểu Dương” để thêm một lớp bảo hiểm khi tập luyện đảm bảo vạn vô nhất thất.

Đây mới chính là điều mà Đức đã nói đến, kỹ năng là chết, người là sống, không phải cứ mua càng nhiều kỹ năng là càng mạnh, thứ nhất là vì, nguồn năng lượng để sử dụng kỹ năng là cố định, càng nhiều kỹ năng sử dụng sẽ càng phí sức, thời gian chiến đấu sẽ càng ngắn, thứ hai là về vấn đề thuần thực, kỹ năng học từ M.T.C giống như một người học sinh xem sẵn bài giải, cứ theo đó mà xài thì nó sẽ cực kỳ máy móc, trong khi các tình huống trong thực tế là muôn hình vạn trạng, thay đổi cực nhanh và phức tạp, nếu không thể thực sự sở hữu kỹ năng đó biến nó thành của mình thì thế nào cũng sẽ có lúc bị bất ngờ lúng túng, và nếu đó là trong trường hợp giao chiến sinh tử thì đó cũng sẽ là lúc sinh mạng của mình bị kết thúc, nên về vấn đề này Đức cực kỳ nghiêm khắc cảnh cáo Lan và Toàn, phải không ngừng rèn luyện, không ngừng vận dụng.

Toàn lúc này đã hóa sói, kỹ năng “thiết bị nham giáp” cũng đã được vận dụng, sử dụng móng vuốt liên tục lao tới tấn công. Nếu nói riêng về vấn đề sức mạnh cơ thể không vận dụng năng lượng từ lõi rise, Toàn còn nhỉnh hơn Đức một phần, đây chính là thể mạnh của biến đổi gen người sói, hoặc các loại hình huyết thống dã thú. Sức mạnh, tốc độ và sự hồi phục chính là điểm mạnh của nó.

Đức đẩy cùi chỏ lên ngay cổ tay của Toàn đỡ đòn, dẫn tới một bước, tung tiếp cùi chỏ tay bên kia vào giữa ngực khiến Toàn trúng đòn lùi lại.

“Sợ hờ nhiều quá, đòn đánh tung ra phải nắm kỹ được điểm dừng và lúc bộc phát mạnh nhất” Đức vừa nói vừa nhẹ nhàng nhảy lùi lại né một cú vô tay phải của Toàn.

Dậm chân nhảy lên, Đức tung một cú đấm cực mạnh vào người Toàn, chỉ cách mặt tầm 0.5 cm thì dừng lại, hơi gió thổi qua làm những lọn tóc của Toàn trở nên tán loạn.

Toàn lùi lại phía sau, liên tục ra đòn không trúng đích khiến Toàn cũng hơi bị nổi nóng, nhảy về hướng Đức, hai cánh tay như hai cái kim sắt nhắm vào hai bên vai của Đức, ý định lợi dụng sức mạnh ghì chặt hắn xuống.

Đức không lùi mà tiến tới, tay nắm lại theo thế “phụng điểm đầu” đấm mạnh vào vị trí xương quai xanh trên vai của Toàn khiến tay Toàn tê dại không đủ sức nắm lại, rồi tung một cước vào giữa cằm khiến Toàn bay ngược ra sau, nằm hằn dưới đất.

Cú đá này Đức đã ghìm lại lực nếu không đủ để Toàn nằm lại một thời gian, xung chấn từ dưới cằm rất dễ gây choáng.

Lồm cồm bò dậy, Toàn ngồi phịch xuống đất, xoa cái cằm: “Híc, em thua rồi”

“Quan trọng là em học được những gì? Em biết điểm mạnh và điểm yếu của mình ở đâu chưa?” Đức nhìn nó hỏi

Toàn thật thà lắc đầu, thực ra mà nói, trước giờ nó đều chiến đấu theo bản năng của cơ thể là chính không có theo một bài bản nhất định nào cả. Ngày xưa nó đã từng học võ cổ truyền Bình Định (*) ở dưới quê, nhưng cũng chỉ mới bập bõm và có tác dụng rèn luyện thân thể là chính thôi.

Đức bất đắc dĩ thở dài: “Được rồi, điểm mạnh của em đó là: sức mạnh, tốc độ và bản năng chiến đấu. Đó chính là thể mạnh của em, là cái mà em nên tập trung vào để rèn luyện nhất, anh chỉ nói cho em một số điểm cơ bản thể này để em cải thiện thêm”

“Thứ nhất là ở cách ra đòn, khi em tung móng vuốt để cào, hoặc đâm, em chỉ sử dụng lực của cánh tay, cái này là sai, đòn đánh sẽ có ít uy lực nhất”
Đức nhìn nó giảng giải

Toàn gãi gãi đầu, khó hiểu: “Cào thì phải sử dụng tay chứ ạ?”

Đức ra hiệu cho Toàn đứng dậy, giơ một tay về phía trước. Đức dùng cánh tay đánh thẳng vào đó, lực đánh chấn động, nhưng Toàn dư sức đỡ lại: “Đó là sử dụng lực cánh tay”

Lần thứ hai, Đức đâm tới, cùng nắm đâm đó, nhưng lực đánh cực mạnh khiến bàn tay tê dại, lùi lại. Đức tiếp lời:

“Em hiểu được sự khác nhau chưa, một cú đâm mạnh không chỉ sử dụng lực từ cánh tay mà vận dụng lực từ toàn thân, ba chỗ dụng lực cơ bản là từ chân lên eo, từ eo qua vai và từ vai chuyển lên cánh tay, toàn bộ cơ thể chuyển động cùng một lúc để tập trung lực đánh một cách mạnh nhất (**)”

“Thứ hai, đó là điểm bộc phát lực (***), một đòn đánh cần có điểm bộc phát lực mạnh nhất của nó, sau đó lùi lại lập tức, nếu em tung đòn mà không có điểm dừng lực nó sẽ kéo người của em theo và lộ ra sơ hở, đừng bao giờ để quán tính cú đánh kéo cơ thể em theo sau, tất cả đòn đánh tiếp theo của em đều sẽ bị lộ ra hết” Đức chậm rãi giải thích, thì phạm một số đòn đánh cơ bản để cho Toàn hiểu rõ hơn.

“Chiến đấu thực chiến không cần màu mè hoa lá hẹ gì cả, yếu quyết cơ bản là tung ra đòn đánh nhanh nhất, mạnh nhất vào điểm yếu của kẻ địch thôi, tiếp tục tập luyện đi, thả lỏng cơ thể để bản năng nói cho em biết nên tung đòn như thế nào”

.....
(**) Cái này là lý luận cơ bản về võ thuật thực chiến, tham khảo từ MMA, triệt quyền đạo và Systema. Đại khái là một cú đâm nếu muốn có lực mạnh cần vận dụng toàn bộ lực tổng hợp trên cơ thể, như cú đâm “nhất thốn quyền” nổi tiếng của Lý Tiểu Long cũng là nhờ vận dụng lực toàn thân, từ gót chân lên tới eo, eo lên vai, vai qua cánh tay, cánh tay đến cổ tay, chuyển động nửa vòng xoay trong chớp mắt, mới tạo ra lực đánh lớn như vậy ở trong khoảng cách ngắn.

Mà thực ra cái này hoàn toàn không giống so với nguyên lý đòn đánh của “Vĩnh Xuân Quyền”, Vĩnh Xuân Quyền là sử dụng đòn đánh tay thẳng và chân trực diện, tay bảy chân ba, các đòn đánh hầu hết đều rất ngắn, sử dụng lực từ tay và vai là chủ yếu, đá chân cũng chỉ xài lực từ hông và bấp chân nên trừ khi có nội lực ảo tung chảo như trong phim miêu tả, không thì cách đánh này là lực yếu nhất, nhưng ưu điểm của nó là đòn đánh ngắn nên tốc độ tung đòn rất nhanh cực kỳ phù hợp khi đánh cận chiến tầm gần trong không gian hẹp, thế thủ cũng rất chắc, để khắc phục lực đánh yếu thì các đòn đánh chuyên nhắm vào yếu huyệt quan trọng như mắt, tai, thái dương, cằm, hầu kết, chấn thủy và khớp tay.

(***) Thứ hai là về vấn đề điểm dừng lực hay là điểm bộc phát lực, giống như người tập đấm bốc hoặc quyền thuật sẽ biết khi đấm ra điều quan trọng là cú đấm không được đi vượt quá khuỷa tay, không được đâm thẳng hết ra vì nó sẽ tạo phản lực rất lớn lên khớp tay nếu bị đánh ngược lại, gãy tay như chơi, và khó thu về, lực đánh tối ưu nhất của cú đấm là khi nó đạt đến góc độ từ 15 đến 25 độ từ cú đấm đến khuỷa tay, đó là điểm phát lực lớn nhất và tối ưu nhất, cũng là an toàn nhất để có thể nhanh chóng thu tay lại đỡ đòn, tương tự với đòn đánh từ chân. Đương nhiên cũng còn tùy từng võ phái khác nhau, cái mình nói chỉ là nghiên cứu khoa học về cú đấm thôi, chứ quyền thuật thì muôn hình vạn trạng, không có thể thức cố định nào cả.

(*) Võ thuật cổ truyền của Bình Định: Đây không phải là tên gọi của một phái võ nào cả, mà võ Bình Định là tập hợp của nhiều dòng võ khác nhau, cực kỳ đa dạng, hấp thu tinh túy của nhiều loại võ thuật khác nhau. Sự đa dạng đó lại đặt trên cơ sở một số đặc điểm chung hầu hết các dòng võ ở Bình Định đều có. Chẳng hạn như một số bài bản được mặc nhiên coi là võ Bình Định như Ngọc trản ngân đài, Siêu Bát Quái, Roi Tấn Nhất, Roi Ngũ Môn. Mặc dù đây chính là các bài bản của Võ Ta hay còn gọi là Võ Kinh, một môn võ của Đàng Trong và từng được dùng cho huấn luyện trong quân đội và thi võ cử trong thời nhà Nguyễn.

Võ cổ truyền của Việt Nam có tính thực dụng rất cao, vì tính chất của nó sinh ra là để phục vụ cho chiến tranh, cho đánh giết trên chiến trường, chứ không mang đậm chất biểu diễn như võ thuật Trung Quốc, nước ta từ thời xưa đến nay phải liên tục xảy ra chiến tranh, liên tục phải bảo vệ đất nước, nên võ thuật cũng mang đậm phong cách thực chiến. Các đòn thế sát thủ rất nhiều, và một đòn đánh chết là đặc trưng của võ thuật Việt Nam thời đó.

Tuy nhiên là càng về sau này, các đòn sát thủ càng ngày càng không được truyền bá nữa, thất truyền khá nhiều. Lý do đơn giản là vì, thời buổi bây giờ dạy đồ đệ mấy môn đó rất nguy hiểm, ra đường dễ đánh nhau mất mạng như chơi, nên lưu truyền đến hiện tại cũng mất đi cái chất của nó khá nhiều. Dù vậy thì nếu các bạn chỉ học để phòng thân cũng rất hữu dụng đấy, nhà mình có người quen là võ sư ở Bình Định. ^.^

Võ thuật cổ truyền của nước ta gắn liền với lịch sử dựng nước và giữ nước. Một điều thú vị khiến mình thích thú và tìm hiểu về võ thuật Bình Định là ba anh em nhà Tây Sơn có thể được coi là một trong những tổ sư của võ phái Bình Định, Nguyễn Lữ sáng tạo ra Hùng kê Quyền, Nguyễn Huệ sáng tạo ra Yến Phi quyền (Mình có nói đến ở chương 1). Ba anh em cùng nhau sáng tạo ra Độc lư thương để dạy cho các binh sĩ Tây Sơn khởi nghĩa, ba người được mệnh danh là Tây Sơn tam kiệt. Thế mới thấy ngày xưa các vị vua và võ tướng nước ta hầu hết ai đều cũng giỏi võ cả.

Trong Tây Sơn tam kiệt thì thần tượng của mình là Vua Quang Trung – Nguyễn Huệ. Đơn giản là vì ông là một con người quá tài giỏi xuất sắc, tài năng quân sự của ông thật không giấy bút nào diễn tả được, ông là người dẫn quân bách chiến bách thắng trên chiến trường (Từ khi ra đánh trận đầu tiên đến khi qua đời chưa từng thua bất kỳ trận chiến nào), tất cả những trận ông đánh đều là những trận đánh có tính chất quyết định sinh tử đối với Nghĩa quân Tây Sơn, nếu không có ông chắc chắn quân Tây Sơn không thể nào nổi lên được trong pháo đài của lịch sử.

Nghệ thuật và chiến lược chiến tranh của vua Quang Trung cũng rất khác biệt, đa số các chiến dịch là tốc chiến, tốc thắng, binh quý thần tốc, tạo sự bất ngờ, nhắm vào điểm yếu của kẻ địch, một trận đánh định căn khôn, khác hẳn với chiến thuật du kích chiến, tiêu hao sinh lực địch hay vườn không nhà

trông mà nước ta rất hay phải sử dụng đối với những kẻ địch mạnh hơn. Ông có chủ trương binh sĩ cần tình nhuệ chứ không cần đông, trong khi có thể nói quân Tây Sơn lúc đầu chỉ là một đám ô hợp: nông dân cũng có, học trò cũng có, nho sĩ cũng có ... Ông rất chú trọng vào luyện binh, kỷ luật quân đội và cực kỳ quan tâm đến việc cải tiến vũ khí, súng thần công.

Các chiến dịch của ông đều kết thúc thắng lợi rất chóng vánh trong khi toàn phải đối mặt với những kẻ địch mạnh mẽ và đông hơn gấp nhiều lần: Quân Xiêm La (Vương triều Chakri, một vương triều khá mạnh mẽ của Thái Lan thời đó), quân Pháp, quân Thanh (Trung Quốc) đều là các cường quốc đương thời, chưa kể họ còn được sự giúp sức của Nguyễn Ánh và Lê Chiêu Thống ở trong nước.

Một số trong đó thậm chí là chiến dịch đánh công thành với quân lực ít ỏi hơn, nổi bật là trận đánh tái chiếm Phú Yên giải nguy cho quân đội Tây Sơn, cũng là trận chiến bắt đầu cho những chiến công vang dội của ông về sau và chiến dịch tiêu diệt 29 vạn quân Thanh giành độc lập và lên ngôi hoàng đế, trong khi sách binh pháp của Trung Quốc mà chắc nhiều bạn cũng biết, dựa vào kinh nghiệm công thành trong lịch sử để nói rất rõ là binh lực muốn đánh công thành bắt buộc phải đông hơn quân thủ thành ít nhất gấp ba lần, nói ra điều đó để các bạn thấy được sự dũng mãnh của quân Tây Sơn dưới tay vua Quang Trung là như thế nào ...

Các nhà truyền giáo của Tây Ban Nha và Pháp thời đó từng ví ông như là Alexander Đại đế của Việt Nam vì ngưỡng mộ trước tài năng quân sự hiếm có của ông. Đến bây giờ rất nhiều nhà sử học vẫn không thể nào tìm ra được bằng cách nào ông có thể hành quân đến đánh úp quân Thanh ở miền Bắc một cách chớp nhoáng như vậy trong khi chỉ mới vừa đó ông còn đang đánh chiến dịch ở miền Nam.

Ông vừa là một người có võ thuật cao cường, vừa là một thiên tài quân sự và huấn luyện binh sĩ, có tấm lòng khoan dung nhân nghĩa, trọng dụng hiền tài (Tùng chiêu hàng và tha chết cho rất nhiều trọng tướng dưới quyền Nguyễn Ánh), ông cũng là một thiên tài về chính trị và kinh tế, có tầm nhìn cực kỳ sâu xa.

Ông chính là người đề ra chính sách thông thương với Trung Quốc và các nước khác ngay sau khi vừa mới đánh bại 29 vạn quân Thanh, trong khi xu thế của các nước phong kiến Á Đông thời đó là bế quan tỏa cảng. Ông chú trọng phát triển công thương nghiệp trong khi đa số các nước khác đều trọng nông khinh thương.

Trong thời gian ngắn ngủi bốn năm mà vua Quang Trung lên ngôi, đó là thời gian huy hoàng duy nhất trong tất cả các vương triều phong kiến của Việt Nam mà chúng ta không phải tiến cống cho Trung Quốc, nước ta xưng đế đứng ngang hàng với họ chứ không phải xưng vương làm chư hầu của họ mà không phải sợ hãi Trung Quốc bất cứ điều gì, (Nói thêm là Trung Quốc thời đó không yếu chút nào, đó là vương triều nhà Thanh trong tay vua Càn Long, một triều đại được đánh giá là cực kỳ giàu mạnh trong hơn 200 năm Mãn Thanh trị vì Trung Quốc). Đây chính là điều mà cả hai triều đại cực kỳ rực rỡ trong lịch sử của chúng ta là thời Trần và thời Lý, cũng không làm được.

Để nói hết về tài năng của ông chắc phải mất cả một quyển sách dày. Dưới trướng của Quang Trung đại đế cũng có rất nhiều người tài năng mên mộ danh tiếng của ông mà đi theo phò tá, nổi tiếng nhất là: Tây Sơn thất hổ tướng và Tây Sơn lục kỳ sĩ, một văn một võ, sự tích về họ cũng rất hào hùng, còn có một chuyện tình đầy giai thoại và bi tráng, đây trung nghĩa của võ tướng Trần Quang Diệu và nữ tướng Bùi Thị Xuân, sau này nếu có cơ hội và các bạn không phiền lòng thì mình sẽ làm một credit cuối chương về những con người đáng được kính trọng này. Nước chúng ta anh kiệt quá nhiều nhưng người biết đến họ thì lại quá ít.

Đáng tiếc trời cao đổ kị nhân tài, tài năng của Quang Trung – Nguyễn Huệ quá rực rỡ, quá chói mắt nhưng ông lại phải ra đi khi tuổi đời còn quá trẻ và còn quá nhiều hoài bão về một đất nước Việt Nam giàu mạnh, còn quá nhiều điều dang dở mà ông muốn làm: tiêu trừ Nguyễn Ánh, thống nhất đất nước, đòi lại hai tỉnh Lưỡng Quảng, thống nhất quốc ngữ dùng chữ Nôm để tránh bị ảnh hưởng văn hóa từ Trung Quốc, chủ trương phổ cập giáo dục và chữ Quốc Ngữ cho toàn thể dân chúng, nơi nào không có trường thì lấy đình, chùa, miếu, tự làm nơi dạy học, cho phép tự do tôn giáo, bãi trừ dị đoan, cải cách thay đổi thể chế thi cử chú trọng vào nhân tài thực dụng chứ không phải kiểu chỉ cần am hiểu thi từ ca phú, Tứ thư, Ngũ kinh (Vốn là một trong những nguồn gốc khiến các vương triều phong kiến trở nên cô hủ và suy bại, ăn mỳ vào quá khứ) và còn nhiều dự tính quản lý và phát triển kinh tế đi trước thời đại, điểm nhấn là chính sách quản lý hộ tịch và chuyển mình từ nền kinh tế nông nghiệp sang chú trọng phát triển công thương nghiệp, tầm nhìn của ông thực sự quá vượt trội so với những con người ở thời đại đó, nhưng tiếc rằng cái chết của ông đã khiến tất cả những dự tính lớn lao ấy không bao giờ có thể trở thành hiện thực.

Trong rất nhiều những con người tài giỏi trong lịch sử đầy hào hùng bi tráng của nước ta, Quang Trung – Nguyễn Huệ mãi luôn là người mà mình thần tượng nhất, hâm mộ nhất, ngưỡng mộ nhất. Đối với mình, cái chết của ông chính là một mất mát cực kỳ to lớn đối với Việt Nam và là điều đáng tiếc nhất xuyên suốt trong chiều dài lịch sử của nước ta.

P/s: Đoạn này mình tính viết ngắn thôi để giải thích một số chi tiết trong truyện. Vô tình viết đến Vua Quang Trung, đột nhiên cảm xúc lại ứa về và cứ thế viết tới, nhìn lại mới thấy dài hẳn ra. Nếu các bạn thấy OK và muốn tiếp tục có một số đoạn credit như vậy thì các bạn có thể để lại cho mình một cmt khuyến khích nhé, còn nếu thấy phiền thì mọi người vui lòng bỏ qua nội dung phần credit cũng được, đằng nào nó cũng không ảnh hưởng đến diễn biến chính của truyện, coi như đây là một cách câu chữ của mình đi ha ^.^ (Nội dung chính của chương mình không có cắt xén phần nào đâu nha, ít nhất lúc nào cũng trên 1500 chữ đó).

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 84: Thân ngoại hóa thân

Sau một thời gian đối luyện, và chỉ cho Toàn một số điều cơ bản về thực chiến cũng như cách thức rèn luyện tốc độ, sức mạnh và sự mềm dẻo của cơ thể. Đức để Toàn ở lại đó tiếp tục tập luyện, đi tìm Hân để đưa cho cô một chiếc nhẫn không gian, sản phẩm luyện kim ma pháp cũng xuất xứ từ thần vực của Quang Minh thần dùng để nuôi dưỡng “Quang dực thánh mã”, chiếc nhẫn này tốn 2000 điểm giao dịch, bên trong ngoài một không gian rộng rãi để nuôi thả “Quang dực thánh mã” thì còn có một không gian riêng để cất đồ, ngoài ra nó còn có thể tụ tập quang nguyên lực hỗ trợ cho Hân tu luyện cũng như tạo môi trường thuận lợi cho “Quang dực thánh mã” phát triển. Tính ra thì chiếc nhẫn này còn xịn hơn chiếc nhẫn mà hân nuôi dưỡng “tiểu Dương” một cấp.

Hân lúc này đang tập luyện “Quang nguyên chi ấn” và chú khắc quang ấn lên trên mũi tên. Hiện tại, mỗi ngày cô đã có thể tạo ra được mười mũi tên. Cơ chế hoạt động của “Hồn binh” đến giờ vẫn còn là một điều cực kỳ khó hiểu, Ma cung của Hân giống như một phần máu thịt của cô vậy, cô có thể cảm nhận được nó như một phần thân thể của mình. Tuy nhiên số lượng mũi tên cô có thể tích trữ trong người không thể quá nhiều, hiện tại cực hạn là 50 mũi tên, chiếc nhẫn không gian Đức đưa vừa vặn có thể giải quyết vấn đề này, nó tập trung quang nguyên lực ở đó nên cũng không sợ quang ấn bị giảm sút uy lực.

Nhưng lúc này đầu óc của cô hơi mất tập trung một chút, có lẽ là do lời khen và nụ hôn bất ngờ hồi nãy của hân chẳng. Từ sau khi Đức cứu cô, tình cảm hai người đã có tiến triển rõ rệt. Cô yêu hân và cũng cảm nhận được tình cảm của Đức đối với mình, tình cảm hai người đã trải qua sinh tử, nhưng nhiều khi đứng trước mặt hân, cô lại có một cảm giác thiếu tự tin, ánh mắt hân nhìn cô trong suốt khiến Hân có cảm giác giống như là bản thân mình chẳng có chút hấp dẫn nào trong mắt hân cả, giống như hân chỉ vì cảm kích cô nên mới yêu cô, cảm giác đó khiến Hân cảm thấy hơi buồn bực. Nên khi này Đức mở lời khen khiến Hân xấu hổ nhưng thực sự rất vui vẻ, con gái có ai không muốn mình xinh đẹp trong mắt người yêu đâu chứ.

Đang suy nghĩ vẩn vơ, thì đột ngột có một đôi tay chạm nhẹ vào eo khiến Hân giật mình, theo phản xạ cô giật mạnh cùi chỏ về phía sau. Cùi chỏ giật trúng ngay giữa mặt của Đức khiến hân kêu lên một tiếng ôm mũi mũi ra sau. Đứng là lật thuyền trong mương, đánh nhau với Huyết Ma hân còn chưa dính đòn kiểu này bao giờ.

Nhận ra là hân khiến Hân dở khóc dở cười, cô vội vàng tiến lại xem hân có sao không: “Sao anh không chịu gọi em một tiếng chứ?”

“Ai biết em ra đòn ác vậy đâu” Đức vừa xoa mũi vừa nói khiến Hân bật cười

Hân cầm lấy tay của Hân, nhẹ nhàng đeo chiếc nhẫn dùng để nuôi dưỡng “Quang Dực thánh mã” cho cô, chiếc nhẫn rất đẹp, màu trắng bạch kim, ở giữa có đính một viên bạch ngọc nhỏ nhìn như kim cương sáng lấp lánh.

Đức giảng giải tác dụng của chiếc nhẫn cho Hân, rồi hỏi nhỏ: “Có thích không?”

“Thích chứ, bất cứ món gì anh tặng em đều thích cả” Cô vuốt ve chiếc nhẫn trên tay, nhìn hân cười trả lời.

Đức nhìn Hân say đắm, đưa tay lên vuốt những lọn tóc rối của cô qua một bên, rồi nhẹ nhàng cúi đầu xuống đặt vào môi của Hân một nụ hôn thật sâu.

Hân hơi xấu hổ nhìn quanh một chút, rồi cũng nhiệt tình đáp lại, nụ hôn rất nhanh trở nên nồng nhiệt. Đức xiết chặt đôi tay ôm chặt Hân trong lồng ngực như muốn hòa tan cô vào trong đó. Hân cũng vòng tay ôm chặt cổ hân, hơi thở nam tính của hân bao phủ người cô khiến Hân chìm trong cảm giác dễ mê đắm dụ hoặc.

“Tít ... tít ... tít” Đúng lúc đó thì, chiếc máy tính nhỏ đeo trên tay Đức chợt phát ra âm thanh cảnh báo khiến hai người giật mình.

Đức nhú mày, cầm lấy máy tính mở ra màn hình lập thể của nó. Tín hiệu từ các máy do thám Falcon 2,3,4,5 truyền về đã hoàn toàn bị ngắt.

Lúc trước, hân đã nhập lệnh cho tụi nó đi do thám khúc đường quốc lộ 14 phía trước để lấy thông tin trước về khu vực này, thẩm tra thử số lượng xác sống hoặc thú biến dị để có phương án chuẩn bị. Tuy nhiên cả bốn Falcon hiện tại đều đã rơi.

Đức tua lại hình ảnh cuối cùng truyền về từ máy do thám. Hình ảnh rất rõ ràng, cũng không bị thứ gì công kích cả, chỉ là đột nhiên nhiều ảnh rồi mất luôn tín hiệu.

Đức lấy ra một chiếc la bàn cũ kỹ trong kho chứa đồ ra ngoài, kim la bàn quay đầu chỉ tán loạn khắp nơi, thử lấy chiếc máy bộ đàm ra để thử thì cũng hoàn toàn không thể truyền tín hiệu.

“Có chuyện gì vậy?” Hân quay sang nhìn Đức hỏi

“Bão điện từ” (*) Đức nhìn cô trả lời.

Vốn là từ khi Hạt giống tiến hóa mới bắt đầu va chạm với trái đất, bão từ xảy ra ở khắp nơi, các thiết bị điện từ bị hư hại rất nặng nề, nhưng sau một thời gian thì các thiết bị đã có thể sử dụng lại bình thường khiến hân chủ quan cho rằng sẽ không còn các đợt bão từ như thế nữa, nhưng lúc này lại tiếp tục xảy ra. Bốn máy do thám lúc này coi như là đi đứt rồi, khu vực này cũng khó có thể tiếp tục sử dụng các thiết bị điện từ nữa. Đức cất chiếc máy tính vào trong kho chứa đồ. Sắp tới cũng phải dọn dò Hiếu khi chế tạo “Thánh Gió II” phải lưu tâm đến vấn đề này mới được.

Thông tin duy nhất thu thập được từ Falcon trước khi bị mất tín hiệu là nó phát hiện được một lượng lớn tín hiệu cảm biến nhiệt ở khu vực trên quốc lộ 14 cách nơi này gần bốn mươi cây số.

Số lượng: không rõ, Thực lực: không rõ, Chủng loại: không rõ. Điều này sẽ khiến mọi người phải thận trọng hơn. Đức chưa bao giờ tự ti về thực lực của mình nhưng cũng tuyệt đối không kiêu ngạo chủ quan khi chưa biết phải đối mặt với cái gì. Tiếp diễn hành trình tới đó, hân sẽ đích thân đi dò xét một lần xem thử tình hình ra sao.

Đang suy nghĩ thì, huyết ấn ở tay của mình chợt nóng lên, Đức chợt cảm nhận được một mối liên hệ với Huyết Tu La mà trước đó đã biến mất không lâu.

Hắn thử nhắm mắt lại để khởi động kỹ năng huyết ảnh phân thân thì đột nhiên một luồng ý chí cuồng bạo từ Huyết ấn truyền tới khiến Đức hừ lạnh, hắn vận chuyển năng lượng trong lõi trance một vòng để bảo vệ tâm thần và tiến hành phản kích. Luồng ý chí đó giống như hồi quang phản chiếu, trùng kích mạnh mẽ khiến Đức cũng cảm thấy tâm thần nhộn nhạo, nhưng cuối cùng thì nó cũng không thể kéo dài, giống như một tiếng thét gào không cam lòng rồi hoàn toàn biến mất.

Mồ hôi trán của hắn đã đổ ra nhễ nhại, tấn công tinh thần chưa bao giờ là một việc nhẹ nhõm, nó rất nguy hiểm cho cả người tấn công lẫn người bị tấn công, chắc sắp tới hắn sẽ phải giao dịch một số kỹ năng tinh thần hoặc vật phẩm ma pháp để bảo vệ tâm linh cho mọi người.

Hắn lo lắng, lấy một chiếc khăn sạch lau mồ hôi cho hắn, Đức nở một nụ cười an tâm với hắn rồi sử dụng kỹ năng huyết ảnh phân thân.

Huyết Tu La đã xuất hiện trước mặt hắn. Nó nhìn y hệt như Đức chỉ có điều là không hề mặc quần áo khiến hắn đỏ mặt nhắm mắt lại, hắn cũng một hồi ngượng ngùng vội điều khiển nó biến hình quần áo mặc vào. Hình tượng nó đã có một số thay đổi, đôi mắt đã không còn màu đỏ yêu dị mà nhìn qua không khác gì người thường, trước trán có một yêu hạch nhỏ. Sử dụng mắt phân tích để xem xét thì nó biểu hiện:

Huyết Tu La phân thân (Tên do khách hàng đặt): Trance ++, Burst ++, Rise ++, cấp độ C+, 2000 điểm giao dịch. Biến dị thành công sau khi cắn nuốt tinh huyết và huyết châu của Huyết ma. Kỹ năng thăng lên một cấp trở thành: Thân ngoại hóa thân, nắm giữ một phần ý thức tự thân, nhưng vẫn hoàn toàn thuộc quyền điều khiển của người sử dụng. Năng lực: Cận chiến tinh thông, xạ kích tinh thông (Ảnh hưởng từ chủ thể), khả năng bay lượn cao cấp (Ảnh hưởng từ hấp thu Huyết Ma). Kỹ năng: (1) Hút máu: Có thể hấp thu tinh huyết của các sinh vật khác để tăng cường huyết năng, chữa lành thương thể, phục hồi tinh huyết. (2) Cường huyết: Sử dụng huyết năng và tinh huyết hình thành một làn sương máu xung quanh bản thân, gia tăng phòng ngự và khả năng công kích. (3) Điều khiển máu: Có thể sử dụng tinh huyết của bản thân để hình thành vũ khí chiến đấu. (4) Hóa dơi: Hóa thành những con dơi nhỏ, hoàn toàn tránh khỏi các đòn tấn công vật lý (Vẫn có thể trúng công kích năng lượng), sử dụng liên tục tiêu hao huyết năng, dơi bị tiêu diệt sẽ ảnh hưởng đến tinh huyết tự thân. (5) Biến hình thuật cơ bản: Có thể biến đổi sơ cấp hình dạng của cơ thể, kể cả quần áo, chỉ giới hạn trong hình dáng của nhân loại.

Cũng không uống công 20.000 điểm, sau khi cắn nuốt Huyết Ma, Huyết Tu la phân thân đã có biến hóa nghiêng trời lệch đất, riêng về cấp độ nó đã tăng lên đến C. Một số kỹ năng của Huyết Ma cũng đã bị nó hấp thu, nếu sử dụng một cách hợp lý thì đây sẽ là một trợ lực rất mạnh. Chỉ có điều, nếu hiện giờ Huyết Tu La bị giết chết, huyết châu của nó cũng sẽ biến mất và toàn bộ kỹ năng huyết tộc của nó cũng theo thể trôi sông nên không thể đem nó ra làm pháo hôi như trước nữa.

Có được tất có mất, vậy đã là rất tốt rồi, Đức nở nụ cười hài lòng. Ít ra lần này đánh bạc không sai.

.....

(*) Bảo điện từ: là hiện tượng các hạt mang điện phóng ra tràn ngập vào trái đất ảnh hưởng đến các đường cảm ứng từ của Trái đất.

Hiện tượng này tuy hiếm thấy nhưng trong thực tế vẫn xảy ra, như trận bão từ năm 1989 đã làm sụp đổ đường dây tải điện 800KZ của Canada gây thiệt hại hàng tỷ đô, các thiết bị thông tin và điện từ cũng sẽ bị ảnh hưởng, nhất là những thiết bị truyền tin. Nó cũng có ảnh hưởng không tốt đến sức khỏe con người nhất là những người có tiền sử tim mạch hoặc bệnh thần kinh.

Trong thực tế thì nó phát sinh do các vụ nổ mạnh trên Mặt trời (Gió mặt trời) tạo ra những dòng hạt điện tích mang sức ép lên từ trường trái đất. Còn trong truyện của mình thì nó là do các hạt điện tích và phóng xạ do Hạt giống tiến hóa mang tới nhà, sức ảnh hưởng mạnh hơn.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 85: Đụng độ xác sống biến dị

Máu.

Máu tươi nhuộm đỏ mặt đất.

Nơi đây là một bãi chiến trường chết chóc. Những xác chết nằm la liệt ở khắp nơi, rất nhiều trong số đó đã không còn toàn vẹn. Những mảnh tay cụt, chân gãy, nội tạng vương vãi khắp nơi trên mặt đất khiến nơi đây nhìn qua như một lò sát sinh, chỉ có điều, đối tượng để mổ xẻ lần này là nhân loại.

Tiếng kêu gào la hét đã dần lắng lại, người sống đã bị giết gần hết. Đám người này lúc đầu có tới hơn bốn mươi người giờ chỉ còn lại chưa đến năm người sống sót, và có vẻ cũng không còn được bao lâu nữa. Năm người này là những người mạnh nhất. Hai người thức tỉnh cấp E, hai người tiến hóa cấp D và thậm chí một người tiến hóa cấp C đã giết không ít xác sống nhưng bây giờ cả năm người đang đứng tựa lưng vào nhau, thở hồng hộc như sắp đứt hơi, trên mặt tràn đầy vẻ tuyệt vọng.

Xác sống hoành hoành khắp nơi, thị xã Đồng Xoài thì bị đám quỷ hút máu đánh chiếm, những người này là những người còn sống sót ở những thôn trấn xung quanh, họ đã cố chạy trốn thoát đi nơi này, núp đông tránh tây, không ngừng di chuyển chạy trốn để tránh đàn xác sống truy bắt, nhưng cuối cùng cũng không thể thoát được, bọn chúng đã đuổi kịp. Xác sống biến dị, những sinh vật đáng lẽ đã chết, nay sống lại trong một hình thức mới, nhưng nó chỉ còn một mục đích duy nhất, hủy diệt. Không có đồng tình hay thương hại, chỉ là một trận chiến giữa hai chủng loài, nhân loại và xác sống, con mồi và kẻ đi săn. Nó là một trận thảm sát nghiêng hẳn về một phía.

Lúc này bao vây xung quanh năm người đó là một đàn xác sống biến dị, đông đến hàng trăm con. Đôi mắt khát máu nhìn chăm chăm vào bọn họ, trên cái miệng đã lở loét của bọn chúng còn dính đầy máu và thịt tươi. Cấp độ bọn chúng cũng không hề thấp, đã có hai tên là xác sống biến dị cấp C, đám còn lại đa số là xác sống biến dị cấp D, E và F nhưng trên hết là số lượng quá áp đảo.

Chúng gầm gừ một tiếng rồi lao đến, năm người đã sức cùng lực kiệt không thể nào chống đỡ được nữa, những dị năng hoa lệ tung ra một lần cuối cùng như hồi quang phản chiếu tiêu diệt được một vài tên xác sống biến dị lao đến, rồi rất nhanh táng mạng trong đàn xác sống.

Những người chết trở thành một bữa thịt tươi thịnh soạn cho kẻ chiến thắng. Chúng cúi xuống tranh nhau cắn xé, thi thể những người này rất nhanh bị cắn nát bậy, máu và nội tạng rơi rải xung quanh, một số “may mắn” hơn thì xảy ra dị biến, cơ thể biến đổi thành xác sống mới.

Đúng lúc này, hình dáng một vài người xuất hiện ở phía xa khiến bọn xác sống quay đầu lại, những gương mặt khát máu nhìn qua, đôi mắt đỏ rực đầy tơ máu.

Đức cau mày nhìn thảm trạng trước mặt mình. Trên mặt đất lúc này, rải rác hơn hai mươi bộ thi thể không còn toàn vẹn, già có trẻ có, thậm chí còn có xác của một người phụ nữ mang thai. Thi thể của bọn họ bị cắn nuốt chỉ còn một đồng máu thịt bầy nhầy.

Lúc này, nhóm của Đức đang tiến về theo hướng quốc lộ 14 để đi về Bình Định, từ lúc tiêu diệt đám quỷ hút máu đến nay đã được hai ngày, trên đường thỉnh thoảng lại bắt gặp một số đàn xác sống biến dị, số lượng không nhiều, đều bị nhóm của hắn tiêu diệt sạch.

Đây là đám xác sống biến dị thứ ba Đức gặp phải tới ngày hôm nay, khác biệt là, lần này có thêm nạn nhân. Mất phân tích thể hiện:

Xác sống biến dị cấp F (Số lượng: 55): Trance -, Burst -, Rise +, 15 điểm giao dịch. Sở trường: Cắn xé, lây nhiễm.

Xác sống biến dị cấp E (Số lượng: 40): Trance -, Burst -, Rise ++, 40 điểm giao dịch. Sở trường: Cắn xé, lây nhiễm.

Xác sống biến dị cấp D (Số lượng: 06): Trance +, Burst +, Rise ++, 200 điểm giao dịch. Sở trường: Cắn xé, lây nhiễm. Kỹ năng: Hủ thực khí (khí ăn mòn) một dạng của vận dụng cương khí, có khả năng ăn mòn cơ thể hoặc lá chắn năng lượng (Số lượng: 03) / Khiên chắn: Có khiên năng lượng bảo vệ cơ thể trước sát thương chí mạng (Số lượng 03) (*). Kỹ năng bị động: Cắn nuốt – Thông qua hấp thu huyết nhục của các sinh vật khác để tăng cường cấp độ bản thân.

Xác sống biến dị cấp C (Số lượng: 02) Trance +, Burst ++, Rise ++, 1000 điểm giao dịch. Sở trường: Cắn xé, khả năng lây nhiễm cao có thể lây nhiễm cho cả những sinh vật đã mở khóa giới hạn cơ thể. Kỹ năng: (1) Kim giáp: Dùng năng lượng từ lõi Burst cường hóa bộ phận trên cơ thể trở nên cứng chắc, có thể tấn công cũng có thể dùng để phòng thủ (2) Chướng khí: Phun ra khí độc từ cơ thể, có khả năng lây nhiễm sinh vật khác thành xác sống, hoặc khiến sinh vật trúng độc rơi vào trạng thái suy yếu (3) Gầm thét: Tiếng gào có thể kích thích các xác sống biến dị thấp hơn rơi vào trạng thái say máu, tăng cường lực công kích, cũng có khả năng quấy rối kẻ địch. Kỹ năng bị động: Cắn nuốt – Thông qua hấp thu huyết nhục của các sinh vật khác để tăng cường cấp độ bản thân.

Đức sử dụng kỹ năng “huyết ảnh phân thân” để triệu hồi Huyết Tu La từ huyết ấn trên tay, Lan cũng gọi ra ba U Minh chiến sĩ ra tiến lên tấn công. Những sinh vật triệu hoán này cần chiến đấu để thu thập hồn lực và thăng cấp, Huyết Tu La thì càng thu thập nhiều tinh huyết nó càng trở nên mạnh mẽ, nên những ngày gần đây chiến đấu kiểu này đều do bọn chúng đảm nhiệm xung phong.

Huyết Tu La dẫn đầu lao lên phía trước, trên tay của nó một thanh loan đao bằng máu hiện ra, thẳng tay chém giết trong đàn xác sống biến dị trước mặt, Toàn song hành chạy theo bên phải, nó đã tiến vào trạng thái hóa sói để chiến đấu, U Minh kiếm sĩ (Đội trưởng) ở phía bên trái, U Minh thương thủ, và U Minh giáp sĩ chạy theo phía sau. Đức, Hân và Lan thì lùi ở phía sau không tham chiến.

Chiến đấu lần này nhẹ nhàng hơn so với lần đánh nhau với đám huyết nô – xác sống biến dị và quỷ hút máu rất nhiều. Tuy rằng về số lượng đám xác sống biến dị có lợi thế, nhưng về thực lực thì nhóm của Đức mạnh hơn nhiều. Chỉ riêng Toàn đã dư sức cân hai tên xác sống biến dị cấp C.

Thực lực của Huyết Tu La cũng cực kỳ mạnh mẽ, những kỹ năng huyết tộc của nó rất hữu dụng, tung hoành trong đàn xác sống biến dị như chỗ không người, huyết đao mặc dù không thể so với Lạc phong kiếm của Đức những cũng cực kỳ sắc bén, thậm chí một số xác sống biến dị cấp D có khiên chắn cũng không chống đỡ nổi. Huyết đao lướt qua lập tức khiến đầu tay đứt rời, máu chảy ra cũng bị huyết đao tham lam nuốt sạch, khả năng cận chiến của nó thừa hưởng của Đức một phần và một phần từ gã Huyết Ma, thân pháp biến ảo quỷ dị, đao pháp thì vừa nhanh vừa độc. Kỹ năng cương huyết và hóa doi khiến nó gần như trở nên bất khả xâm phạm, kỹ năng của đám xác sống biến dị cấp thấp hầu như chẳng có tác dụng gì với nó.

Toàn cũng không chịu thua kém, cơ thể nó lúc này đã hóa sói, thân hình cao lớn gần hai mét rưỡi đầy lông lá, đôi móng vuốt sắc bén như dao lao thẳng vào trong giữa đàn xác sống tàn sát, sức mạnh và tốc độ của nó hoàn toàn vượt trội, đôi vuốt trên tay chuyên nhắm vào đầu và cổ của bọn chúng đâm tới. Ngược lại với phong cách chiến đấu nhẹ nhàng phiêu dật của Huyết Tu La, phong cách chiến đấu của Toàn thuần túy là bạo lực và bạo lực, giống hệt như dã thú, nơi nó đi qua xác sống biến dị bị đánh tan tã.

Đám U Minh chiến sĩ mặc dù không hoành tráng bằng hai người, nhưng thực lực cũng rất áp đảo, kỹ năng cận chiến của bọn chúng vốn rất tốt, nhất là U Minh kiếm sĩ, thanh trọng kiếm với làn hắc khí lượn lờ gây ra sát thương cực lớn trong bầy xác sống. Giáp trụ trên thân khiến nó chống đỡ rất tốt với

những đòn tấn công.

Đám xác sống biến dị bị đè ra đập thê thảm, thế trận nghiêng hẳn về một phía, một số tên thậm chí đã biết sợ hãi tháo chạy về sau.

Đột ngột tên xác sống cấp C đầu hủ dài một tiếng vang vọng trong tai mọi người, tiếng hú mang khiến đám xác sống biến dị đang bị đánh thất linh bát lạc, trở nên khát máu hơn hẳn, hung hãn y như vừa được chích doping, chúng tiếp tục hò hét lao đến.

Huyết Tu La nở một nụ cười lạnh lùng, đôi cánh doi phía sau mọc ra, vỗ mạnh bay lên, thoát khỏi đám xác sống biến dị đang vây dựa, huyết đao nhắm thẳng đầu tên xác sống cấp C hú lên vừa rồi chém xuống.

Nó vung hai tay lên đỡ đòn, “kim giáp” được phát động, hai tay nó trở nên cứng chắc như sắt thép, huyết đao chỉ chém vào chùng một nửa chứ không thể xuyên qua, dù vậy cũng đã làm nửa cánh tay của nó đứt rời. Tên xác sống há miệng, phun ra một luồng chướng khí đen xám thẳng vào người Huyết Tu La.

Kỹ năng “cuồng huyết” lập tức được phát động, cơ thể Huyết Tu la được bao bọc trong một lớp sương mù màu đỏ máu, chướng khí không thể xuyên qua. Huyết Tu la hạ xuống đất, loan đao chém tới không ngừng, tên xác sống biến dị cấp C cũng cố gắng chống đỡ, âm thanh keng keng như kim loại va chạm vang lên liên hồi.

Cuối cùng, nó cũng không thể trụ nổi, huyết đao kéo qua một đường, đầu của tên xác sống biến dị bay lên không, chết tươi tại chỗ. Huyết Tu la thu đao, cánh tay còn lại tự thành trào dâng mạnh vào thân thể không đầu của tên xác sống, từng luồng huyết mang truyền qua giữa hai tay, chỉ trong khoảnh khắc, tinh huyết của nó đã bị hút sạch, xác của con xác sống cấp C trở nên héo rũ như một cái xác ướp lâu năm.

Huyết Tu La giữ tay một cái ném cái xác khô ra ngoài, nở một nụ cười thỏa mãn, xoay đầu nhìn qua đám xác sống biến dị còn lại tiếp tục lao đến.

.....

(*) Đám xác sống cấp D chỉ có một kỹ năng thôi, mình để gạch là để phân biệt với nhau chứ cùng một cấp xác sống mà viết thêm ra phía dưới y chang khác mỗi kỹ năng lại thành ra câu chữ, đọc loạn mắt, khi nào đánh số thì mới có nhiều kỹ năng khác nhau nha.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 86: Đêm

Phía bên kia, Toàn sau một hồi chém giết cũng đã tìm được tên xác sống biến dị cấp C còn lại và xử gọn, móng vuốt của nó đâm vào xoáy mạnh, biến óc của tên đó biến thành một mảnh bầy nhầy. Sức chiến đấu của nó lúc này so với đồng cấp đã khá là vượt trội.

Trận chiến nghiêng hẳn về một phía, kết cuộc hiện ra rất nhanh chóng, không có gì nhiều để nói, đám xác sống biến dị đã toàn diệt mà mọi người thậm chí không có thương thế gì đáng kể.

Đức thả ra hai con nhện thu hoạch để thu xác của bọn chúng vào vòng giao dịch. Có một điều không tiện khi thả Huyết Tu la và U Minh chiến sĩ ra đánh là: Bọn chúng hấp thu tinh huyết và hồn lực mục tiêu khiến cho giá bán khi thu thập xác sinh vật biến dị cho M.T.C giảm đi khá nhiều, U minh chiến sĩ còn đỡ, ít ra vẫn bán được nửa giá chứ Huyết Tu la nó mà hút máu xong là gần như bán chả được mấy đồng nữa.

Dù vậy, Đức cũng không keo kiệt, lý do chính là vì, mỗi lần như vậy ngoài việc giúp Huyết Tu la gia tăng sức mạnh thì sau khi Huyết Tu la quay trở lại huyết ẩn, nó sẽ chuyển một phần tinh huyết và huyết năng sang cho bản thể là Đức, có thể tăng tốc quá trình tu luyện lên rất nhiều. Ban đầu, hắn cũng khá lo lắng là việc này có tác dụng phụ gì đến tiến độ tu luyện về sau của mình không, tốn gần 500 điểm để nhờ M.T.C đo lường tác dụng mới nhận ra là có lợi vô hại.

Có điều càng ngày Huyết Tu la càng kén ăn, sinh vật dưới cấp D thì nó không thèm hút tinh huyết luôn, kể cả sinh vật cấp D cũng hơi bị miễn cưỡng, chỉ có đám sinh vật cấp C mới gọi lên ham muốn của nó.

Kể ra cũng lạ, kỹ năng này từ khi thăng lên một cấp thì dù rằng Đức vẫn hoàn toàn điều khiển được Huyết Tu La nhưng giống như nó đã sinh ra một phần nhỏ ý thức tự thân, khiến cho hoạt động chiến đấu của nó linh hoạt hơn nhưng đồng thời cũng có một số hành động bản năng, khát máu đôi khi khá là tà ác khiến hắn không biết nói gì, giống như hồi nãy hắn chưa kịp ra lệnh phát động thì nó đã tự tiêu diệt và hút sạch tinh huyết gã xác sống cấp C rồi.

Đám U Minh chiến sĩ thì sau nhiều ngày chiến đấu chúng cũng có một số thay đổi, hồn lực thu thập được cải thiện rõ rệt thực lực của chúng, giáp và vũ khí của chúng cũng trở nên cứng cáp hơn trước, đôi mắt u lam càng trở nên yêu dị. Đức đang muốn bồi dưỡng cho U minh thương thủ và U Minh giáp sĩ cùng tiến lên cấp C. Hai bọn chúng nếu tấn cấp sẽ là một trợ lực lớn và hỗ trợ phòng ngự cho Lan tốt hơn nhiều.

Thu gom toàn bộ đồng xác sống biến dị và bán đi mấy quyền hạn giao dịch dư thừa cũng được hơn 2000 điểm.

Đức tiến lên xem xét những người chết. Họ có vẻ là người từ trong khu vực gần đây trốn sang, có một số người đã thức tỉnh, chỉ là xác cũng bị ăn không còn gì, không thì cũng trở thành xác sống biến dị rồi.

Nhìn sang trang phục rách nát này chứng tỏ họ trốn tránh trong rừng khá là nhiều ngày, nhưng cuối cùng thì vẫn không thể thoát được, bị bọn xác sống đuổi theo giết chết. Thở dài một hơi, Đức ra lệnh cho mấy U Minh chiến sĩ gom xác của họ lại và để Lan dùng lửa hỏa táng, ít ra cũng không thể cho họ phơi thây nơi hoang dã.

Hiện giờ nếu va chạm với xác sống đại đa số đều là xác sống biến dị, đám xác sống thường sớm đã bị đào thải hết rồi, không có năng lượng duy trì, cơ thể thì bị phân hủy, sau hơn một tháng trời chúng cũng sẽ kết thúc chuỗi ngày vật vờ của mình.

Nhưng xác sống biến dị thì khác, chúng vẫn không ngừng phát triển. Có nhiều điều khiến đám xác sống này khác biệt so với zombie thường thấy trên tivi. Ở bọn chúng đã có hạch nhân năng lượng hấp thu năng lượng từ hạt giống tiến hóa mang đến, biến đổi khiến cơ thể chúng có sức sống trở lại, nhanh hơn và mạnh hơn, đồng thời đạt được nhiều năng lực đặc biệt khác nhau. Mức độ phát triển và hấp thu năng lượng từ hạch nhân quyết định năng lực cũng như cấp độ của đám xác sống biến dị này.

Ở bọn chúng đôi khi vẫn sẽ xảy ra hiện tượng cắn xé lẫn nhau, đám xác sống cấp cao cắn nuốt thịt chứa tinh hoa năng lượng và tinh hạch của đám xác sống cấp thấp, để nhờ đó mà tiến hóa lên hình thức cao hơn. Nhưng đồng thời bọn chúng cũng muốn duy trì một số lượng “đàn em” để săn mồi, với bọn chúng, nhân loại nhất là những tiến hóa giả có sức hấp dẫn rất lớn, thịt của họ có thể giúp chúng không ngừng tăng cường sức mạnh.

Hơn nữa, bọn xác sống biến dị này đã sản sinh ra trí thông minh, cấp độ càng cao chúng càng trở nên tinh ranh, thậm chí đã có thể hình thành một hệ thống chỉ huy theo bầy đàn, đám cấp cao có thể ra lệnh cho đám cấp thấp, chứ không chỉ là đám zombie lờ lờ vật vờ tấn công kẻ khác theo bản năng mà phàm hay chiêu nữa. Theo một cách nào đó để mà nói thì, bọn chúng đã dần tiến hóa thành một dạng sinh vật mới.

Thịt tươi đối với chúng mà nói chỉ là điều kiện để tăng cường sức mạnh, chứ không phải điều kiện duy trì sự sống. Hiện tại dù bỏ đói chúng cả năm trời thì bọn nó vẫn sinh long hoạt hổ, chỉ là càng tăng thêm sự khát máu của chúng thôi.

Cơ thể của đám xác sống biến dị này biến đổi theo rất nhiều hướng khác nhau, nhất là từ lũ xác sống biến dị cấp D trở lên, có con thì toàn bộ da bị tróc ra chỉ còn cơ nhục đỏ lôm, nhưng to lớn và đầy sức sống, có con thì mọc lên lông tơ che kín toàn thân nhìn như một con vượn, có con thì khô phục lại làn da trở nên đen bóng và rắn chắc. Biến hóa muôn hình vạn trạng, và cũng không chắc dạng nào mạnh hơn dạng nào.

Những thông tin này một phần là Đức thu thập được qua những cuộc chạm trán, một phần là thông qua dự đoán của M.T.C dựa trên những thông tin nhận được. Đám xác sống biến dị này có khả năng phát triển và bùng nổ rất cao, chúng có thể bùng nổ cả về số lượng lẫn chất lượng, đây sẽ là một kẻ địch đáng gờm trong tương lai.

Thu thập lại mọi thứ, Đức dẫn đầu mọi người tiếp tục lên đường.

Đoạn đường trên quốc lộ 14 hiện giờ đã rất ít đoạn có thể cho xe chạy, cây cối và cỏ dại mọc lên cực kỳ rậm rạp che kín đoạn đường như cả một khu rừng. Hạt giống tiến hóa không chỉ tác động lên động vật mà cả thực vật sinh sống cũng chịu ảnh hưởng, chúng trở nên to lớn hơn, một số cây cỏ dại giờ có thể cao như một ngọn dừa. Một số thực vật thậm chí có thể chậm chạp cử động như ma cây.

Nhiều đoạn đường lúc trước Đức đi xe đồ chơi hơi hẻo lánh thôi nhưng giờ nhìn chẳng kém gì mấy khu rừng thưa, chỉ có thể men theo dấu vết của đoạn đường nhựa làm khi trước phát cây chặt rừng mà tiến tới. Cũng may là có U Minh chiến sĩ đi làm cu li trong những trường hợp thế này.

Dùng phi hành thú bay trên không thì không phải Đức chưa nghĩ tới, cũng không phải là mấy con ngựa không đủ sức chuyên chở nhiều người, chỉ là phía trên không tuy tiện lợi nhưng nó cũng tiềm ẩn nhiều mối nguy hiểm không ngờ. Trong đó nguy hiểm nhất phải nói đến là bị sét đánh. Tầng bình lưu hiện tại cứ như thành một cái ổ cảm điện, thỉnh thoảng trên trời vẫn lóe lên từng tia chớp giạt không có dấu hiệu báo trước, mặc dù trời chẳng hề mưa. Bay lên xuống chút xíu không sao chứ phi hành lâu trên đó, rủi không may chạm vào vùng điện tích thì có thể trở thành một cây cột thu lôi như chơi.

Đôi khi Đức vẫn bắt gặp vài con chim biến dị to lớn bị sét đánh toi mạng tại chỗ. Hiện giờ trong đội chưa ai đủ khả năng độ kiếp cả cho nên đừng chọc vào thiên lôi thì vẫn hơn.

Mọi người tiến bước tốc độ khá nhanh nhưng cũng rất thận trọng. Toàn cộng bé Nhi sau lưng đi ở cuối hàng, Hân và Lan thì đi hai bên, Đức dẫn đầu mọi người, U Minh chiến sĩ thì đi phía trước chặt cây mở đường. Huyết Tu là thì Đức cho đi phía sau cùng, cách mọi người phía sau một khoảng để cảnh giới.

Rừng cây rậm rạp tiềm ẩn nhiều mối nguy hiểm không lường trước được, trong mấy ngày lặn lội này Đức đôi khi gặp phải một vài cành cây biến dị thành cây ăn thịt, hay bọ cạp biến dị, to bằng bắp chân nhưng chỉ đốt một phát thì nọc độc đã đủ giết chết một con bò mộng, có thể bắt gặp một số đàn muỗi to bằng nắm tay, bay dày đặc với số lượng lớn.

Mặc dù đối với bọn hân thì không có gì đáng sợ lắm, nhưng những quả khuyến mãi không biết trước này càng lúc càng lên cấp độ, và cũng muôn hình vạn trạng, chẳng biết sẽ gặp được điều gì. Nâng cao cảnh giác là chuyện phải làm.

Trời đã chập tối. Đức để U Minh chiến sĩ chặt trống trải một khoảng cây xung quanh, dừng lại nghỉ ngơi, hai cái lều vải bạt nhỏ được dựng lên, kiểm một chút củ khô mang về, Lan nhóm một đống lửa đốt chính giữa để lấy chút ánh sáng.

Mọi người dùng bữa khá là đơn giản, rồi quay sang nghỉ ngơi. Hân, Lan và Khả Nhi vào một lều. Đức và Toàn nghỉ ngơi ở lều bên cạnh, ba U Minh chiến sĩ tản ra xung quanh để cảnh giới. Công nhận đám này rất có tiềm chất làm vệ sỹ tư và lao công, làm việc tận tụy cần mẫn, không biết mệt mỏi lại

không cần lương.

Đêm đã về khuya, ánh trăng cao vượt đỉnh đầu chiếu ánh sáng dịu nhẹ xuống dưới. Ngọn lửa trước lều đã tàn, vài mảnh than gỗ khi gió thổi qua bùng lên một chút tàn lửa trong đêm tối.

Đêm khuya tĩnh mịch

Đức đang chìm vào trong nhập định tu luyện thì một tiếng “crack” nhỏ vang lên, khiến hắn mở choàng mắt. Âm thanh ai đó dẫm vào cành khô trong giữa đêm thanh vắng vang lên rất chói tai.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 87: Ác mộng (1)

Tiếp sau đó là tiếng bước chân người chạy dồn dập. Đức nhắm mắt lắng tai nghe kỹ. Tiếng động phát ra cách đây gần một cây số về hướng Nam. Nhìn qua bên cạnh, Toàn vẫn đang ngủ say, khóe miệng còn dính chút nước miếng, hơi thở đều đều, khiến hắn lắc đầu.

Phải nói, biến đổi gen người sói giúp Toàn có thính giác và khứu giác rất nhạy bén, nó đứng ra là phải người phát hiện ra âm thanh này đầu tiên mới phải. Tính cảnh giác của nó còn kém quá.

Đức vạch lều bước ra ngoài, mọi người vẫn còn đang say ngủ, chỉ có ba U Minh chiến sĩ vẫn đang ẩn nấp trong bóng tối cảnh giới xung quanh. Ánh trăng tỏa ra chút ánh sáng dịu nhẹ trong màn đêm âm u, ánh sáng màu đỏ mờ nhạt khiến khung cảnh đêm tối càng trở nên ma mị.

Cũng không muốn kinh động mọi người, Đức nhẹ nhàng tiến vào trong rừng cây rậm rạp hướng về nơi tiếng động phát ra đi tới. Không biết tiếng động đó là gì, kêu mọi người dậy hết mà chẳng có gì thì cũng không hay lắm.

“Học ... học” Cách đó không quá xa. Một người đàn ông trung niên đang bỏ chạy thục mạng trong đêm, gương mặt đầy kinh hoàng sợ hãi, lâu lâu lại ngoái đầu nhìn lại phía sau như nhìn thấy ma quỷ.

Kỳ lạ là, phía sau chẳng hề thấy có bóng dáng quái vật, hay xác sống gì đuổi theo, khung cảnh vẫn tĩnh mịch như tờ, kể cả cành lá trong rừng cây phía sau cũng không hề di động.

Đang trên đà chạy tới, người đàn ông vấp phải một cái dây leo của cành cây bên vệ đường, quán tính kéo ông ta ngã lăn lộn mấy vòng trên mặt đất và vào một thân cây lớn, chân phải bị trật không thể chạy đi được nữa. Ông ta ôm chân cố lết thân thể tàn tạ về phía trước, đầu ngoảnh lại phía sau đầy tuyệt vọng.

Rồi đột ngột, ông ta khựng hẳn người lại, đôi tay ôm đầu, rồi khẽ quơ quào trong không khí, miệng giống như đang cố gắng hét to nhưng lại không thành tiếng, gương mặt nhăn nhúm đầy thống khổ và sợ hãi.

Vùng vẫy một lúc sau, ông ta ngã xuống, đầu nghẹo sang một bên, chết đi, đôi mắt vẫn đang trợn trừng trừng, nét kinh hoàng in hằn trên khuôn mặt đã nhăn nhúm vì sợ hãi.

Một bóng hình người thanh niên xuất hiện ở phía xa. Đức đã chạy lại gần đây cách đó không lâu và đủ để chứng kiến toàn bộ quá trình. Cái chết của người đàn ông quá quý dị khiến hắn đề cao cảnh giác, mắt phân tích được mở ra hết cỡ, quét đi quét lại xung quanh mấy vòng nhưng không hề thu thập được bất kỳ thông tin gì hữu ích.

Đức cau mày, tiến lại gần xác chết của người đàn ông đó. Đây là một người đàn ông trung niên, tuổi tầm 37 đến 42, cơ thể khá to cao lực lưỡng, và là người thức tỉnh huyết thống, trance -, burst +, rise++, cấp độ D, huyết thống gen biến dị: tiến hóa phân tổ gen vượn khổng lồ, điểm giao dịch thu mua: 30 điểm.

Khuôn mặt khá nhiều sẹo và vết rỗ, quần áo bẩn thiu và rách rưới, do nhiều ngày chưa được thay đồ và tắm rửa, gương mặt nhăn nhúm như đối diện với thống khổ cực kỳ to lớn, đôi mắt mở to trừng trừng, xác người quý dị trong đêm tối âm u, khiến cho khung cảnh càng thêm âm trầm khủng bố.

Điểm giao dịch còn thấp như thế này dù xác vẫn còn khá nguyên vẹn chứng tỏ nạn nhân bị sinh vật tấn công dạng hấp thu tinh hoa năng lượng, nhưng lúc này xung quanh vẫn vắng lặng như tờ, không có dấu hiệu của sinh vật sống nào khiến hắn cảm thấy rất hoang mang khó hiểu. Đức định thu xác của người đàn ông vào vòng giao dịch thì ... đột ngột không một dấu hiệu báo trước.

Từ mũi người đàn ông, một luồng hắc khí mỏng manh bắn ra ngoài, dần dần hình thành một màn sương đen dày đặc, phía trong một vài điểm sáng nhỏ lấp lánh như tinh quang.

Đức lập tức nhảy lùi trở lại cảnh giác nhìn cảnh tượng kỳ lạ trước mặt, hẳn có thể mơ hồ cảm thấy uy hiếp cực lớn từ thứ kỳ dị trước mặt mình.

Trong đầu của Đức chọt vang lên những âm thanh cộng hưởng kỳ lạ, như một loại ngôn ngữ chưa biết, gây hấn phát lạnh, lỏng to trên người dựng ngược lên. Làn sương đen đó nhắm vào người hắn phóng tới.

Đức lùi lại phía sau, khiến ma pháp lập tức bật lên bao phủ toàn thân, Lạc phong kiếm đã cầm sẵn trên tay.

Làn sương đen vượt qua khiến chấn của Đức như không khí, không hề gặp một chút trở lực nào. Đức vận năng lượng vào kiếm, ma hỏa và phong chú chỉ ánh sáng lên trên lưỡi kiếm vùng tay chém xuống.

Như chém vào khoảng không, nhát chém đi xuyên qua, kiếm phong tách mở làn sương ra một khúc nhưng nó rất nhanh đã hợp trở lại, nó bay thẳng vào trong đầu của Đức, len lỏi qua thất khiếu của hắn chui vào trong cơ thể. Đức khựng lại tại chỗ, tay buông thõng xuống, Lạc phong kiếm trên tay rơi xuống đất. Đôi mắt của hắn mở ra trừng trừng nhìn chăm chăm về phía trước trống rỗng vô hồn, con ngươi đã chuyển hẳn sang một màu đen tuyền.

.....

Nước, nước biển xanh ngắt một màu. Xung quanh toàn nước là nước, không thấy bất cứ thứ gì khác, ánh mặt trời chói chang phía trên đầu.

Khung cảnh hết sức thanh bình. Đức mơ hồ nhìn ngắm xung quanh chưa kịp suy nghĩ bất cứ điều gì thì đột ngột, “ầm” một tiếng, hắn chìm xuống dưới, tay chân vùng vẫy nhưng có làm bất cứ điều gì hắn cũng không thể nổi lên được, ngạt thở, nước ngấm vào trong phổi, cảm giác cực kỳ bức bối, hắn chìm càng lúc càng sâu, biển xanh giờ chỉ còn một màu đen thăm thẳm, áp lực nước cực lớn ép chặt cơ thể của hắn lại, khiến cơ thể hắn bị đứt gãy, những mảnh xương vụn cắm vào phổi khiến mỗi một cử động của hắn đem lại sự tra tấn và giày vò vô tận, lồng ngực bức bối như muốn nổ tung. Bóng tối bao phủ.

Đức mở mắt ra, lần này xung quanh hắn là một màu lửa đỏ.

Khắp nơi lửa cháy. Lửa bao phủ tầm mắt khiến Đức không biết mình đang ở đâu, hắn đang bị trói vào một cây cột lớn, phía bên dưới là than đỏ hồng rực, nhiệt độ ngọn lửa cực kỳ cao, hắn đã có thể ngửi được mùi thịt nướng khét lẹt của chính mình, cơ thể bỏng cháy.

Đức hét lên một tiếng đau đớn, lửa không ngừng thiêu đốt, chân hắn đã cháy hẳn thành than, lửa từ từ đốt lên từng khúc từng khúc một, lửa mạnh nhưng lại đốt rất chậm rãi từ tốn, ngọn lửa dần nuốt cả người hắn, cảm giác rát bỏng truyền tới thấm tận vào trong xương tủy. Cơ thể của hắn dần bị lửa nuốt hết.

Đức mở mắt ra, lần này không phải là lửa, hắn đang ở chính giữa một bầy kiến đen, những con kiến to bằng nắm tay mở cặp mắt đen lay lay nhìn hắn. Cơ thể không cử động nổi, toàn bộ sức mạnh như bị thứ gì phong ấn lại, hắn chỉ có thể nằm đó nhìn đàn kiến đang từ từ gặm nhấm cơ thể mình, những mảnh thịt bị cắn nhỏ thành từng miếng một, chúng cắn dần tới cả xương.

Đau đớn tột cùng trên từng thớ thịt, tiếng những mảnh xương bị gặm nát trong miệng những con kiến khổng lồ, Đức chỉ có thể gặm gù trong miệng. Đầu óc cấp tốc vận chuyển cố gắng để thanh tỉnh, nhưng sự đau đớn quá lớn vùi lấp hết tất cả, hắn không thể tập trung nổi dù chỉ là một suy nghĩ, chỉ có thể cố gắng gồng mình chịu đựng. Cơ thể của hắn đã bị ăn gần hết, một con kiến to lớn tiến đến cắn mạnh vào mặt hắn.

Không biết đã trải qua bao lâu, thời gian ở đây như không còn là một khái niệm, Đức có cảm giác đã trải qua mười mấy năm trời, chịu đựng đủ mọi tra tấn tàn khốc nhất trên đời. Đau đớn suốt nửa đã có lúc khiến thần kinh hắn tan vỡ thành từng mảnh, nhưng một tia thanh tỉnh, một tia cố chấp khiến hắn bám trụ như con thuyền nhỏ lênh đênh trong giông bão.

Đã rất nhiều lần hắn tự nhủ đây chỉ là ảo giác, nhưng nó quá thật, quá sống động, đau đớn đến không muốn sống, có lúc hắn thậm chí có ý nghĩ buông xuôi, bỏ hết mọi thứ chỉ muốn sự thống khổ tột cùng này chấm dứt, những lúc như vậy, hình ảnh của bé Lan, thằng Hiếu hiện lên, hắn nhớ đến trách nhiệm của mình, còn nhiều việc phải làm, hắn không thể gục ngã, hắn nhìn thấy Hân, nụ cười của cô, nụ cười dịu dàng, ấm áp, hình ảnh đó như một chút ánh sáng náu giữ hắn không đi về hướng bóng đêm thăm thẳm.

Đức nhắm mắt lại, mặc cho con đau giày vò từng thớ thịt, mảnh xương trên người, chìm vào trong suy tưởng, tinh thần lắng lại. Đau đớn đến một lúc nào đó đã khiến hắn chết lặng. Dần dần hắn cảm nhận được một tia liên hệ như có như không, một làn sương màu đen, một con mắt khổng lồ đang nhìn chăm chăm vào hắn.

“Đi ra” Đức vận sức hét to một tiếng. Tinh thần của hắn rung lên như những gợn sóng.

Khung cảnh xung quanh trở nên mờ ảo rồi chọt biến mất.

Hắn thấy bản thân đang đứng trên một nền sáng trắng không thấy bờ bến, xung quanh hoàn toàn không có gì, chỉ như một cái phông trắng kéo dài đến vô tận, phía bên trên là một con mắt khổng lồ đang nhìn hắn.

.....

P/s: Hôm trước mới bị một người chửi vì cái hệ thống phân loại Trance – Burst – Rise của mình, vì lý do là “không Thuận Việt”

Mình từng viết một cái credit giải thích về P.S.I là gì rồi nhưng cũng chưa chi tiết lắm, có thể một số bạn sẽ còn thấy khó hiểu, nên lần này mình sẽ viết cho rõ hơn về hệ thống tu luyện P.S.I và phân loại Trance – Burst – Rise nha. Cũng hơi phức tạp, nếu không muốn các bạn có thể bỏ qua, nó không ảnh

hướng gì tới nội dung truyện đâu.

Đầu tiên phải nói đến là: M.T.C là một tổ chức giao dịch đa vũ trụ, nó chứa rất nhiều tri thức từ rất nhiều nền văn minh khác nhau, đương nhiên là mỗi một loại văn minh có cách thức phân loại sức mạnh, và đặt tên khác nhau. Tu chân giới nói khác, thể giới ma pháp khác, thể giới khoa kỹ khác, kể cả trong cùng tu chân giới cũng chưa chắc đã đặt tên giống nhau chứ đừng nói giữa các thể giới khác.

Do đó nó cần có một cách thức phân loại chung, và ở đây mình lấy tên là Trance – Burst – Rise (Cái này lấy ý tưởng từ Psyren, tên giống nhưng bản chất không giống nhau) để nói tổng hợp về thực lực, cách tu luyện cá nhân cho toàn bộ các cách thức tu luyện khác nhau. Nên nhớ, đây chỉ là cách phân loại của M.T.C, chứ các thể giới khác chưa chắc biết đến cách gọi này.

Theo đó, M.T.C phân loại sức mạnh cơ bản của một cá thể có thể chia ra làm ba dạng:

Trance (Sức mạnh tinh thần): Đối với ma pháp sư nó là tinh thần lực, đối với một số sinh vật, yêu vật, quái vật biến dị, nó có thể là hồn lực và còn có nhiều tên gọi khác nhau

Burst (Sự tương tác của dòng chảy năng lượng trong cơ thể và môi trường diễn sinh ra năng lực đặc biệt): Chẳng hạn các ma pháp sư sử dụng ma lực thông qua chú ngữ tạo ra hỏa cầu là burst, các dị năng giả phóng ra công kích nguyên tố cũng là burst, sử dụng nguyên lực để hình thành công kích cũng là burst, cho nên có thể nói burst rất là phong phú, đa dạng, nhiều chủng loại và công dụng khác nhau

Rise (Đại diện cho sức mạnh cơ thể của sinh vật) Bao gồm:

+ Streng: Đại diện cho sức mạnh và tốc độ

+ Heal: Đại diện cho khả năng hồi phục tế bào

+ Sense: Đại diện cho sự linh mẫn của các giác quan

Đương nhiên cũng có một số loại ngoại lệ không thể phân biệt được rõ ràng, chẳng hạn như pháp lực của thuật sĩ (Dạng cường hóa cho Hiến) nó là dạng năng lượng pha trộn của trance và burst hoặc như nguyên anh của tu sĩ nó cũng là kết hợp giữa burst và trance. Hoặc như một số loại cương khí, nó là kết hợp giữa rise và bursts.

Các kỹ năng và chiêu thức vận dụng về cơ bản đều sẽ dựa trên ba loại sức mạnh này riêng rẽ hoặc kết hợp với nhau mà thành.

Chẳng hạn, ví dụ như: Hóa cầu thuật của pháp sư, nó là sử dụng ma lực (bursts) kết hợp với tinh thần lực (trance) thông qua thượng cổ phù ngữ (*) để cấu thành nên ma pháp. Dị năng hóa hệ là do phóng thích năng lượng thuộc tính hỏa (bursts) trong cơ thể ra ngoài. Hoặc như kỹ năng chữa thương, nó là sử dụng burst của bản thân, thông qua trance cấu thành với burst của người thi pháp để kích thích heal của người đó, gia tăng khả năng hồi phục và chữa thương.

Các chiêu thức, kỹ năng càng cao cấp thì càng đòi hỏi sự phối hợp giữa trance – burst – rise phải càng tinh vi, phức tạp hơn.

Đã xong, giờ thì mình sẽ nói đến cách tu luyện P.S.I

P.S.I là một phát minh về phương thức tu luyện độc quyền của M.T.C, nó dựa trên hiểu biết của họ thông qua nghiên cứu các hình thức tu luyện nguyên lực, tu luyện ma pháp, thượng cổ phù ngữ, cách thức thổ nạp và hấp thu linh khí của tu chân giới, phương pháp vận hành đầu khí, quá trình hình thành ma tinh hạch của ma thú, sự phát triển của các dị năng giả.

Thông qua quá trình nghiên cứu đó, phương thức tu luyện P.S.I ra đời. Ý tưởng là sử dụng thượng cổ phù ngữ tạo ra 3 lõi riêng biệt trong cơ thể là: Core trance – Core Burst – Core Rise (Để dễ hình dung thì các bạn cứ cho nó là ba cái đan điền đi, mỗi đan điền tu luyện một hình thái sức mạnh khác nhau: Tinh thần lực – Nguyên lực – Sức mạnh cơ thể).

Các lõi này kết nối với nhau thông qua một hệ thống ống dẫn truyền năng lượng (Các bạn có thể hình dung như kinh mạch) qua đó hấp thu năng lượng ngoài môi trường chuyển hóa vào các lõi để phát triển sức mạnh bản thân.

Để có thể tu luyện P.S.I thì điều kiện tiên quyết là phải có sự cân bằng trong trance – burst và rise, vì nó sẽ tu luyện ba thứ cùng một lúc.

Cách thức tu luyện này, ưu điểm của nó là cả ba loại sức mạnh đó đều được phát triển một cách đồng bộ nên thông thường là sẽ mạnh hơn đồng cấp, hơn nữa nó có thể sử dụng hầu hết mọi loại kỹ năng, hay chiêu thức, công pháp của các loại tu luyện khác một cách bình thường.

Khuyết điểm thì mình cũng đã nói, tốc độ tu luyện lâu hơn do phải chú trọng đến sự cân bằng, năng lượng cần thiết cũng sẽ nhiều hơn.

(*) Thượng cổ phù ngữ: Đây có thể xem là một thành tựu trong văn minh phù tự của các pháp sư. Các bạn có thể xem nó như là một loại ngôn ngữ lập trình tinh thần lực của pháp sư thành các loại chú ngữ khác nhau và dùng ma lực của mình để khởi động nó. Chỉ khác là thay vì lập trình máy tính, ngôn ngữ này lập trình năng lượng và vật chất, cao hơn nữa là lập trình nên quy tắc. Một pháp sư tối thượng thậm chí có thể dùng thượng cổ phù ngữ để lập trình tạo lập nên một thể giới độc lập. Ngoài thượng cổ phù ngữ thì còn có một số loại cổ ngữ khác có tác dụng tương tự mà sau này có dịp mình sẽ đề cập như là: Long ngữ minh văn (Ngôn ngữ của long tộc) hay một số ngôn ngữ của những bộ tộc mạnh mẽ cổ xưa, nhưng nói chung thì Thượng cổ phù ngữ trong truyện này là phiên bản đầy đủ và tối ưu nhất.

Chương 88: Ác mộng (2)

Đức dậm chân chạy đến chỗ con mắt to lớn đó. Con mắt chớp động quang mang, từ phía sau, ba thân ảnh mặc đồ đen che kín toàn thân lao đến người hắn.

Tốc độ bọn chúng cũng rất nhanh, ăn mặc như ninja, quần áo vừa như vải vừa như sương khói, chỉ lộ ra nửa mặt.

Đức tung chân đá bay gã chính giữa về phía sau, chụp lấy tay gã bên trái, bẻ lại quật thẳng xuống đất, bồi thêm một cú đấm ngay giữa mặt, lộn người qua một bên né cú đá của tên bên phải, rồi xoay người tung một cú đấm cực mạnh vào giữa lồng ngực gã đó. Cú đấm mang theo tất cả sự giận dữ tích tụ của hắn xuyên người gã thẳng ra sau, lồng ngực vỡ nát.

Khăn đen che mặt của tên đó rơi ra ngoài, lộ ra gương mặt của Hân, khoe miệng còn đang chảy máu, ánh mắt thâm tình nhìn hắn, khiến Đức giật mình, trong lòng hắn chợt nhói lên một cái.

Một con giận dữ không tên bùng nổ trong lồng ngực, Đức rút cánh tay còn dính đầy máu ra ngoài, lao đến con mắt đen ở giữa quảng trường.

Từ phía sau nó liên tục hiện ra những hắc ảnh, khi thì có khuôn mặt của Hiếu khi thì có khuôn mặt của Lan, của Hân, thậm chí gương mặt của mẹ hắn, số lượng càng lúc càng đông đảo như muốn bao phủ hắn vào một con lũ.

“Đủ rồi” Đức giận dữ gầm lên một tiếng, sóng âm như chấn động lan tỏa ra ngoài hất văng tất cả những hắc ảnh đang bu tới xung quanh.

“Đây là thế giới của ta” Đức nhìn vào con mắt to lớn đó, lạnh lùng nói, trên tay một thanh kiếm dần hiện ra y hệt như Lạc phong kiếm.

Đức dậm chân nhảy đến, thanh kiếm kéo một đường từ trên xuống dưới mang theo tất cả lửa giận của hắn, chém con mắt quỷ dị đó thành hai nửa.

Ảo ảnh xung quanh biến mất. Đức mở bừng mắt tỉnh lại.

Hắn vẫn đang đứng ở trong rừng, xác người đàn ông chết thối ở phía trước, trên cao ánh trăng vẫn đang tỏa ra ánh sáng dịu nhẹ, Lạc phong kiếm rơi ở dưới đất. Thời gian trôi qua ở bên ngoài chưa tới một phút nhưng đối với hắn đã như cả trăm năm.

Người hắn lúc này đã ướt đầm mồ hôi, gió thổi nhẹ qua khiến hắn cảm thấy lạnh toát. Trước mặt hắn lúc này đang lơ lửng một quả cầu bằng sương khói màu đen, xung quanh hắc khí lượn lờ như những chiếc xúc tu, phía bên trong lấp lánh những vết sáng nhỏ như tinh quang.

Mắt phân tích thể hiện: Nightmare (Ác mộng) sinh vật thuần trance, Trance +++, Burst (0), Rise (0), cấp độ C, 2000 điểm giao dịch, không tồn tại thông tin hoàn toàn tương đồng trong kho dữ liệu, mắt phân tích chưa đủ cấp độ hiển thị năng lực.

Tâm ý vừa động, Đức định thu nó lại vào vòng tay thì âm thanh máy móc từ chiếc vòng giao dịch vang lên.

“Nightmare đang rơi vào trạng thái suy yếu tạm thời do phản phệ tinh thần, để bắt giữ cần tiêu tốn thêm 500 điểm giao dịch chế tạo lưới tinh thần ma võng, xin hỏi ý kiến của khách hàng?”

“Xác nhận bắt giữ, tạm thời chưa bán cho cửa hàng” Đức lập tức trả lời

Sinh vật này là sinh vật quý dị nhất hắn gặp từ khi phát sinh tận thế đến giờ và cũng mang đến cho hắn nhiều sự giày vò nhất. Thời gian bị nó tra tấn cứ như đã kéo dài cả thế kỷ, đây là sinh vật đầu tiên chỉ cùng cấp độ mà suýt chút nữa đã cho hắn đi bán muối, hắn phải tìm hiểu về nó thật kỹ trong trường hợp lỡ gặp các sinh vật tương tự.

“Yêu cầu đầy đủ thông tin về Nightmare” Đức mở chức năng chăm sóc khách hàng, hỏi chiếc vòng giao dịch.

“Kho dữ liệu chỉ có một số sinh vật khá tương tự, không hoàn toàn giống loại Nightmare này, mua thông tin cần 300 điểm giao dịch, nếu yêu cầu quét của M.T.C đối với Nightmare sẽ có thông tin đầy đủ và chính xác hơn, quét cần 500 điểm giao dịch” Âm thanh máy móc trả lời

“Yêu cầu quét hình” Đức lên tiếng xác nhận

Những tín hiệu chớp tắt liên tục trên màn hình của chiếc vòng tay kim loại, một lát sau một dòng thông tin ngắn hiện lên:

Nightmare (Ác mộng) Sinh vật sinh ra từ sự đau khổ, giận dữ và oán hận của những linh hồn không siêu thoát. Điều kiện hình thành: chưa rõ. Năng lực: Chế tạo ảo giác, cắn nuốt linh hồn, trốn tránh vào trong ác mộng của sinh vật thể, không ngừng cắn nuốt ác mộng của sinh vật khác để lớn mạnh bản thân, có thể ký sinh trên thân thể kẻ khác, điều khiển linh hồn. Lưu ý: Rất hiếm thấy, cực kỳ khó bắt giữ.

Sinh vật nắm giữ năng lượng tinh thần hắc ám, khi tăng cấp có thể tăng kèm khả năng nguyên rủa suy yếu kẻ địch. Miễn nhiễm toàn bộ công kích vật lý, công kích năng lượng giảm 70% tác dụng, chỉ trừ: công kích lôi điện và thần hóa.

Kiến nghị đối với khách hàng:

(*) Bán sinh vật cho cửa hàng, được nhận thêm khuyến mãi 2000 điểm giao dịch cho sinh vật chưa có trong kho dữ liệu và 1 quyền hạn cấp B.

(*) Ký kết khế ước tinh thần. Cần có tinh thần lực đồng cấp, người ký kết được gia tăng tinh thần lực vĩnh viễn, gia tăng thiên phú đối với ma pháp hắc ám, có kháng tính cao đối với công kích tinh thần, có thể sử dụng kỹ năng công kích tinh thần của Nightmare. Tác dụng phụ: Nightmare sẽ ký sinh trên thân thể chủ nhân, đôi khi chủ nhân sẽ phải chịu tải năng lượng hắc ám của nó và ác mộng, có thể sinh ra ảnh hưởng đối với tính cách và tâm thần. Tác dụng phụ càng ít khi chủ nhân có tinh thần lực càng cao. Ký kết khế ước tinh thần hao tốn thêm 4000 điểm giao dịch và hai quyền hạn cấp C

(*) Sử dụng cho sinh vật triệu hoán: Cho sinh vật triệu hoán cần nuốt, yêu cầu: Sinh vật triệu hoán có thuộc tính hắc ám, gia tăng cấp độ cho sinh vật triệu hoán nhưng không cao hơn cấp độ người điều khiển, hồn lực dư thừa sẽ tăng trưởng tinh thần lực cho chủ nhân, sử dụng gia tăng mối liên kết giữa chủ nhân và sinh vật triệu hoán, gia tăng kháng tính đối với các công kích tinh thần. Không có tác dụng phụ. Để sử dụng trong trường hợp này không sinh ra phản phệ hoặc mất điều khiển sinh vật triệu hoán cần M.T.C hỗ trợ, tốn thêm 2000 điểm giao dịch.

Những lựa chọn này cũng làm Đức khá phân vân, mỗi cái có ưu điểm và khuyết điểm riêng, lựa chọn thứ nhất thì không phải nói, coi như có thêm 5000 điểm và một quyền hạn cấp B, chưa đủ để thăng cấp cho ai, nhưng nếu để mua một kỹ năng hay sủng thú cấp B cũng rất có lợi, chỉ là sủng thú cấp B đòi hỏi điểm số rất cao, hiện tại điểm giao dịch vẫn chưa thể nào đủ được.

Lựa chọn thứ hai thì vừa có lợi vừa có hại. Có lợi là: người ký kết khế ước sẽ trở nên rất mạnh, tiềm lực cũng cực lớn, công kích tinh thần của Nightmare thêm vào khiến người đó ít nhất là trở thành vô địch đồng cấp, thậm chí vượt cấp chiến đấu là hoàn toàn có thể, nhất là khi gặp một số kẻ địch không có tinh thần lực mạnh mẽ. Nhưng nó lại ảnh hưởng đến tính cách và căn cơ của người ký kết, trừ khi là kẻ có thuộc tính hắc ám sẵn, nếu không cường hóa nó sẽ không có lợi về sau. Nên phương án này Đức sẽ không sử dụng, nếu không có tác dụng phụ, Đức đã cho Lan ký kết khế ước luôn rồi.

Lựa chọn thứ ba thì khá là ôn hòa, không có ưu thế quá đáng cũng không có hậu họa về sau khá là trung dung Đức nghiêng hướng về sử dụng loại này hơn. Về cơ bản thì cả Huyết Tu là phân thân và U Minh chiến sĩ đều có thể sử dụng được, nhưng nếu Huyết Tu là sử dụng sẽ khá là lãng phí vì khi nó truyền ngược hồn lực cho Đức hẳn sẽ không thể hấp thu tối ưu được. Cường hóa P.S.I không cho phép chênh lệch quá mức nảy sinh giữa các lõi Trance – Burst – Rise. Vì vậy tính ra sử dụng cho U Minh chiến sĩ của Lan là hợp lý nhất.

Quay về sẽ xem xét lại kỹ hơn vậy, Đức thu luôn xác của người đàn ông vào vòng tay giao dịch, quay đầu trở về.

.....

P/s: Lúc đầu tính cho con quái này mạnh hơn tí, nhưng mà nghĩ kỹ lại thì mạnh quá cũng không hợp lý. Đức cũng ngang cấp với con quái này rồi, con Nightmare này tuy là thuần túy về trance nhưng hành hấn như vậy cũng là được rồi, bá quá nữa chắc nghỉ chơi.

Hi, công nhận lần đầu viết về chiến đấu dạng ảo giác linh hồn sắp xếp chiến ra sao cũng khó thiết. Hai chương này viết cũng không lâu nhưng ngồi chỉnh cho tình tiết nó phù hợp thì lâu lắm.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 89: Đoàn người chạy nạn

Khi Đức vừa đi được một đoạn thì bắt gặp Hân đang đi về hướng này, cây cung đã cầm trên tay, đôi mắt lo lắng tìm kiếm xung quanh. Thấy hân, cô vội vàng chạy đến. Lúc phát sinh tiếng động Hân cũng mơ hồ nghe thấy, Đức vừa rời đi không lâu thì cô đã theo sau.

Nhìn thấy Hân, tim Đức nhói lên một cái, trong con ác mộng dài, Nightmare đã khiến hân nhìn thấy ảo giác chính tay mình giết cô, hân còn nhớ rõ cảm giác lúc đó, bàng hoàng, kinh ngạc, hối hận và hơn hết là giận dữ đến tột cùng, lúc đó hân có cảm giác mình có thể nhập nra và muốn hủy diệt tất cả.

Hít sâu một hơi bình phục tâm tình của mình, Đức ngắm kỹ gương mặt Hân, dù thời gian ở ngoài chỉ trôi qua một chút, nhưng hân có cảm tưởng đã dài như một thế kỷ, trong con ác mộng dài đằng đặc vô tận dày vò và đau đớn đó, hình ảnh của cô như một cái neo giúp hân trụ vững để có thể vượt qua.

Đức đưa tay lên chạm nhẹ gương mặt của Hân, vuốt nhẹ gò má của cô, đôi mắt nhìn cô đầy nhu hòa, vòng tay qua ôm cô thật chặt.

Cảm nhận tâm tình có phần kích động của Đức, Hân thu cây cung vào trong người, gổi đầu lên vai hân, nhẹ nhàng hỏi: “Có chuyện gì vậy?”

“Không có gì, chỉ là, muốn ôm em một chút thôi” Đức trả lời, giọng nói nhẹ nhàng như gió thổi, tham lam ngửi lấy mùi hương quen thuộc, tâm tình như

sóng gọn dần bình lặng trở lại. Hân rúc đầu vào trong ngực hắn, vòng tay ôm hắn thật chặt.

Một lúc lâu sau, hai người mới tách ra, Đức nắm lấy tay Hân, cả hai cùng nhẹ bước trở về.

Mặt trời đã ló dạng ở phía chân trời, cuộc hành trình dài đằng đặc lại tiếp tục.

Mọi người rút cuộc cũng đã vượt qua được đoạn rừng cây rậm rạp, phía trước trở nên trống trải hơn. Mặc dù cây cối hai bên đường bao quanh một số đã chìa cả lên phía trên nhưng đã không còn chằng chịt cành lá, cây cối như lúc trước nữa. Cuối cùng thì cũng có thể nhìn đường ra đường chứ không phải nhìn đường ra rừng nữa, lớp nhựa và bê tông đường trải dài ra phía trước.

Dù vậy thì đi xe vẫn không tiện, Đức cho “Thủy mặc thần mã” và “Quang Dực thánh mã” ra ngoài. Đức và Toàn cười tiểu Dương, còn Lan, Hân và Khả Nhi cười tiểu Quang (Tên của Quang Dực thánh mã mà Hân đặt cho nó). Tiểu Dương thì khá là dễ tính, trong nhóm ai nó cũng thân cả, Đức bảo nó chờ ai cũng được, Tiểu Quang thì có vẻ kiêu kỳ hơn Tiểu Dương nhiều, nó không thích đàn ông, cho dù là nghe lời Hân bảo thì nó cũng có vẻ rất là miễn cưỡng, bù lại thì đối với Lan, Hân, Khả Nhi nó lại rất là yêu thích. Có vẻ con ngựa này cũng biết trọng nữ khinh nam gồm.

Ba U Minh chiến sĩ thì chạy ở phía trước đó một quãng cùng với Huyết Ma để cảnh giới. Tốc độ của chúng nếu xài toàn lực thì chẳng kém ngựa là mấy. Đương nhiên là ngựa thường mà thôi chứ nếu so với tiểu Dương và tiểu Quang thì rõ ràng là không cùng cấp độ rồi, hai con ngựa này chiến đấu thì có thể không giới nhưng tốc độ thì có thể xếp vài hạng nhất.

Bọn chúng hiện tại đều đã là cấp C. Sau buổi sáng, Đức đã kể lại vắn tắt chuyện xảy ra đêm qua cho cả nhóm nghe, và thống nhất quyết định cho U Minh chiến sĩ đội trưởng cắn nuốt Nightmare. Thực lực của đám U Minh chiến sĩ nhờ đó đã có sự gia tăng đáng kể.

Lan lúc trước vẫn là pháp sư cấp C, tinh thần lực và ma lực mặc dù đã có một số tiến bộ nhưng vẫn chưa thể đột phá lên cấp 2C. Do đó, U Minh chiến sĩ đội trưởng sau khi cắn nuốt xong Nightmare thì vẫn giữ nguyên cấp độ nhưng bù lại U Minh thương thủ và U Minh giáp sĩ đều tăng trưởng lên hẳn một cấp, kỹ năng của chúng giờ có uy lực mạnh hơn nhiều. U Minh chiến sĩ nhìn qua chưa có quá nhiều thay đổi, nhưng hiện giờ nó đã tự sản sinh ra được một chút ý thức chiến đấu, khả năng tác chiến trở nên linh hoạt hơn và không phụ thuộc quá nhiều vào người điều khiển nữa, u minh chi khí (hắc khí) ở trên kiếm của nó cũng trở nên ngưng đọng hơn, uy lực mạnh hơn trước nhiều.

Sinh vật triệu hoán cắn nuốt xong thì Lan cũng được hưởng lợi, cô nhận được một lượng lớn hồn lực dư thừa, khiến tinh thần lực của cô tăng trưởng một mảng lớn, cách mức độ đột phá 2C đã rất gần, kỹ năng triệu hồi U Minh chiến sĩ cũng có tiến bộ hơn, ngoài ba U Minh chiến sĩ đã có, cô còn có thể triệu hồi thêm hai U Minh chiến sĩ cấp D nữa, nâng tổng số lượng U Minh chiến sĩ có thể triệu hồi lên thành năm. Kỹ năng và hình dáng của chúng cũng khá tương đồng với U minh đội trưởng, chỉ là cấp độ thấp hơn nhiều.

Hơn ba ngày hành trình, Đức cũng đã khởi hành được tầm gần ba mươi cây số từ Thị xã Đồng Xoài rồi, bên đường thỉnh thoảng lại bắt gặp những căn nhà, nhưng giờ có vẻ đã bỏ hoang, chủ nhân của nó không chết thì cũng bị biến thành xác sống rồi, đôi khi cũng đụng phải một số xác sống biến dị lè tè, cấp độ cũng không cao lắm, đám U Minh chiến sĩ nhanh chóng ra tay diệt gọn.

Lúc này, phía trước xuất hiện một số dấu vết khiến Đức xuống ngựa kiểm tra. Dấu chân, có khá nhiều, cây cỏ xung quanh cũng bị dẫm nát. Từ dấu vết này mà nói, đây là một đoàn người số lượng chắc cũng phải vào khoảng trên dưới ba mươi người. Có lẽ không phải xác sống biến dị vì hắn nhìn thấy khá nhiều dấu giày dép, còn có dấu vết của xe kéo loại nhỏ. Dấu vết còn khá mới, cây cỏ bị đạp vẫn còn tươi, chứng tỏ họ cách đây cũng không quá xa, rất có thể là ở ngay đoạn đường phía trước.

Đức ra hiệu cho Lan thu hồi lại U Minh chiến sĩ, Đức cũng thu Huyết Tu la vào huyết ấn trên tay, tiểu Dương và tiểu Quang thì tiếp tục trở lại trong nhẫn, Khả Nhi thì vào trong phòng thí nghiệm cùng với Hiếu, mọi người tiếp tục tiến lên.

Đi men theo đường lớn gần ba giờ đồng hồ, cuối cùng Đức cũng thấy một nhóm người đang di chuyển ở phía trước. Hắn nheo mắt nhìn kỹ.

Đây là một đoàn người chạy nạn, tính toàn bộ thì có 34 người cả thảy. Dẫn đầu đoàn người là một người đàn ông cao lớn lực lưỡng, râu rậm, dưới chân đang cưỡi một con chó béc giê đen biến dị to lớn như một con ngựa.

Bên cạnh anh ta là hai chiếc xe ba gác chất vật tư và lương thực trên đó, một con trâu đang kéo xe, con trâu này Đức cũng xem qua là sinh vật biến dị cấp F, không có năng lực gì đáng kể, nhưng sức kéo thì khá tốt, còn có sáu, bảy người thanh niên khỏe mạnh đang canh giữ chung quanh. Phía sau đoàn người chậm chạp tiến bước, gương mặt xanh xao lộ rõ vẻ mệt mỏi và đói bụng. Trong đoàn người đa số là thanh niên nam nữ trẻ tuổi, ngoài ra còn có hai đứa trẻ một trai một gái tuổi tầm sáu, bảy và một người phụ nữ trung niên có vẻ là mẹ của hai đứa trẻ này.

Sự xuất hiện của nhóm Đức cũng gây nên chú ý của đám người. Họ đồng loạt quay đầu lại nhìn sang. Người đàn ông đi đầu cũng hướng về phía nhóm người của Đức nhìn lại, ánh mắt lóe lên một tia cảnh giác, đề phòng.

Ấn tượng đầu tiên của anh ta là, nhóm người của Đức quá sạch sẽ. Trong thời buổi mà từng giọt nước phải được tiết kiệm để uống này, nước cho những sinh hoạt thông thường như tắm rửa, gội đầu, súc miệng rửa mặt đã sớm bị bỏ qua, trừ như đợt mưa lớn cách đây gần nửa tháng, hoặc tìm được hồ ao, sông suối nào đó, không thì đa số phải chịu dơ bẩn rồi. Mà quanh đây thì chẳng có sông suối nào.

Mặc dù quần áo đám người Đức cũng có dính chút bùn đất và bụi bặm nhưng nếu so với đám người bọn họ thì quả là so với ăn mày. Tóc và gương mặt cũng rất sạch sẽ, nhất là hai cô gái xinh đẹp phía sau, làn da trắng nõn nà, chẳng có dấu hiệu lem luốc gì như bọn họ.

Không có cách nào, không phải Đức muốn chơi trội làm gì, nhưng nếu nói đến nước hắn cũng không quá thiếu thốn, huống chi “Thủy mặc thần mã” còn

có thể dùng thủy nguyên lực để tạo ra nước. Nên hắn cũng không muốn tự hành xác bản thân, nhất là những cô gái thì càng muốn sạch sẽ, mỗi ngày đều phải tắm rửa một lần, nhìn lại thì đúng là khác biệt so với những người khác thật.

Tuy vậy, Đức cũng chẳng hề quan tâm, dẫn đầu mọi người, rẽ qua khoảng trống bên đường, vượt qua đoàn người tiếp tục tiến tới.

Khi Đức chuẩn bị rời đi luôn, thì người đàn ông cười chó Bực giê dẫn đầu đoàn người, ánh mắt chớp động, lớn giọng cất tiếng hỏi: “Người anh em, có muốn ở lại dùng bữa chung không?”

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 90: Tiếp xúc

Đức quay đầu nhìn lại, gật đầu nói: “Rất sẵn lòng” rồi ra hiệu cho cả nhóm dừng lại. Người đàn ông cười chó Bực giê cũng nói vọng về sau cho đoàn người dừng bước, chuẩn bị ăn trưa. Những người kia nghe vậy thì lớn tiếng hoan hô, lục tục phân công tản ra tìm củi khô, đào bếp nhóm lửa, nấu cơm.

Lúc này mặt trời đã lên đến đỉnh đầu, nắng rất gay gắt, mọi người kiếm một số chỗ cây cối to lớn có lấy bóng mát để ngồi nghỉ lại.

Một số thanh niên cúi đầu đào bếp, rất nhanh một số bếp ăn đã chiến được nhóm lên, bếp ăn được làm theo kiểu bếp Hoàng Cầm (*) mặc dù hơi tốn thời gian, nhưng khi nấu thì không hề có khói, hơn nữa có một anh chàng có dị năng thổ hệ phụ giúp nên cũng không quá vất vả, phía bên trên bắc một nồi cháo lớn nghỉ ngơi.

Nhóm của Đức lúc này đang ngồi dưới một gốc cây, người đàn ông kia rời khỏi lưng con chó bực giê, bước lại phía này, có khoảng năm người nữa cũng theo sau ông ta tiến lại gần ngồi xuống, con chó cũng lững thững theo sau.

Thực ra mà nói lúc đầu Đức cũng không có mong muốn dừng lại bắt chuyện với những người này làm gì, mỗi bên có việc của mình cứ thế mà làm, nước sông không phạm nước giếng là được. Nhưng nếu họ đã mời thì hắn cũng không việc gì phải từ chối, nếu gặp người không tệ, hắn có thể tranh thủ hỏi thăm tình hình xung quanh một chút, còn nếu gặp kẻ hung ác, hắn cũng không ngại kiếm thêm chút điểm giao dịch. Hắn không muốn hại người vô tội, nhưng nếu đã đánh chủ ý trên đầu hắn thì hắn cũng tuyệt không nương tay.

Qua đôi lời giới thiệu và trò chuyện, Đức cũng biết được đôi chút về tình hình của nhóm người này.

Người đàn ông tên là Cường, tuổi tầm 35, trên mặt râu ria xồm xoàm, ở xã Tân Thành, khu vực đó cũng bị bùng phát xác sống biến dị từ rất sớm, ông ta cũng thức tỉnh dị năng nhờ thể mới có thể một đường giết ra trốn khỏi đó được. Nhóm người này là tập hợp của nhiều người chạy nạn từ các thôn, xã gần đó, họ trước kia không gặp quân đội giải cứu nên cũng nhờ đó may mắn thoát khỏi tay của đám quỷ hút máu biến dị. Năm người đi cùng bốn nam một nữ, cô gái tên là Diệu, bốn người kia lần lượt tên là: Danh, Ngọc, Phúc, Đạt

Nhóm người này tính ra thực lực cũng khá mạnh, cũng có một số thông tin khá là thú vị. Mất phân tích thể hiện:

Cường, thức tỉnh chiến hồn (**), trance ++, burst ++, rise ++, cấp độ 2C, 3000 điểm giao dịch. Chiến hồn: Ma vượn. Đánh giá: Cận chiến mạnh mẽ, hồn lực cao cấp, dị năng có thể tiến hành tấn công cận chiến cũng như xa chiến tầm trung, rất linh hoạt. Kỹ năng:???? (Mất phân tích chưa đủ cấp độ thẩm dò)

Bốn người còn lại cũng không hề yếu chút nào, trong đó 2 người đã đạt đến cấp C, ba người còn lại cũng đã gần mức độ đột phá cấp D.

Danh, người thức tỉnh, trance+, burst++, rise++, cấp độ C, 1000 điểm giao dịch. Dị năng: thổ hệ. Đánh giá: Công thủ toàn diện, cận chiến xa chiến đều tinh thông. Kỹ năng: (1) Thổ thạch giáp: Vận dụng dị năng biến đất đá bao bọc một lớp quanh người như chiến giáp tăng cường công thủ. (2) Đại địa đột thur: Điều khiển đất đá tấn công, có thể mọc lên gai từ dưới đất.

Ngọc, biến dị huyết thống gen, trance +, Burst +, Rise +++, cấp độ C 1000 điểm giao dịch. Biến đổi huyết thống: Ma hồ. Đánh giá: Không có kỹ năng công kích tầm xa, nhưng cận chiến cực mạnh, tốc độ nhanh, loại hình linh hoạt, thuần rise. Một người thanh niên có cái tên khá nữ tính nhưng phong cách chiến đấu theo mất phân tích thì lại chuẩn mực kiểu hồ báo.

Phúc, người thức tỉnh, trance +, burst ++, rise +, cấp độ D, 200 điểm giao dịch. Dị năng: Băng hệ. Đánh giá: Công kích năng lượng, công mạnh thủ yếu. Có thể tạo ra gai băng và dao băng để tấn công, cũng có thể dùng hàn khí hạn chế hành động của đối thủ. Đối với Đức mà nói dị năng này không có gì xa lạ, Toàn thì lại càng không thể quên được, Hải (***) đã từng dùng dị năng này chơi nó suýt chết.

Đạt, biến dị huyết thống gen, trance +, burst ++, rise ++, cấp độ D, 200 điểm giao dịch. Biến đổi huyết thống: Phi ưng – phong hệ. Đánh giá: Có năng lực phi hành sơ cấp, các giác quan, đặc biệt là thị giác được tăng cường rất nhiều. Có thể công kích tầm gần và tầm xa bằng dị năng phong hệ.

Cô gái tên Diệu, gương mặt khá là thanh tú cũng đã là người thức tỉnh, trance +, burst ++, rise +, cấp độ D, 200 điểm giao dịch. Dị năng: mộc hệ. Có

thể điều khiển cây cối và chữa thương, chữa thương là một kỹ năng vận dụng burst và trance kết nối heal của rise hai cá thể với nhau để có thể chữa lành thương thế, cô gái này tuy năng lực công kích không mạnh nhưng có thể nói có vai trò rất quan trọng trong đội ngũ.

Kể cả con chó béc giê thì nó cũng đã phát sinh biến dị cấp độ không hề thấp chút nào, trance +, burst ++, rise ++, cấp độ C. Đánh giá: Có phát triển về linh trí, trí thông minh cao, trung thành với chủ, ngoài khả năng cận chiến mạnh mẽ thì nó còn có thể khạc ra lửa để tấn công.

Đám người này thực lực khá cao. Ngoài Cường và năm người thức tỉnh này, trong nhóm còn có khoảng mười người thức tỉnh cấp E, và tám người thức tỉnh cấp F. Có thể sinh tồn được đến giờ trong thời buổi hỗn loạn này nếu không có chút bản lĩnh thì không thể nào làm được.

Hơn nữa, có vẻ đám người này cũng không tệ lắm. Từ lúc tiếp xúc Đức đã quan sát khá kỹ, cơ thể những người này ngoại trừ một số những vết trầy trụa do cành cây và quẹt thì không có nhiều vết thương, hoặc vết bầm trên cơ thể, chứng tỏ họ không bị ngược đãi. Lúc dừng lại ăn cơm, đoàn người có phân công công việc rất rõ ràng, người đi nhặt củi, người đào bếp nhóm lửa, người canh giới xung quanh, không có tị nạnh, chứng tỏ họ được tổ chức rất tốt, người chỉ huy phải là người có uy tín và sức ảnh hưởng.

Thêm nữa, ánh mắt của họ nhìn về Cường không có vẻ sợ hãi, mà là một vẻ nể trọng, điều này rất dễ nhận thấy. Thông thường, trong thời thế như thế này, để tập hợp một nhóm người xa lạ thì thường chỉ có hai trường hợp: Một, người đứng đầu dùng thực lực của mình xác lập quyền uy, đàn áp tất cả những âm thanh chống đối, bạo lực, bạo lực tuyệt đối, đó là dùng sự sợ hãi để ra lệnh cho kẻ khác. Hai, dùng thực lực và trí tuệ xác lập nên uy tín của mình khiến mọi người xung quanh nể phục mà đi theo.

Và trong tình huống của đoàn người này, khả năng cao là trường hợp thứ hai.

Cháo đã nấu chín, đoàn người tuân tự mức ra cho mỗi người một chén, Cường có đưa qua nhưng Đức nhả nhận từ chối, chỉ sử dụng thức ăn của nhóm mình. Không nói đến việc có khả năng đầu độc hay không thì lượng đồ ăn của nhóm người này không có nhiều lắm, lương thực đối với những người này có thể thấy rất là quý giá, một miếng ăn cũng là một phần ăn nghĩa, hẳn không muốn tự dung mắc nợ ân tình người khác như vậy. Có những người này ở đây thì cũng không tiện ăn sang nên hẳn chỉ lấy ra một số đồ ăn khô như bánh quy, lương khô cho cả nhóm cùng ăn.

.....

(*) Bếp Hoàng Cầm: Đây là một loại bếp dã chiến có tên gọi bằng chính người đã phát minh ra nó. Chính là anh Hoàng Cầm, tiểu đội trưởng nuôi quân của Đội trưởng Đội điều trị 8, Sư đoàn 308 Quân đội Nhân dân Việt Nam. (Chứ không phải nhà thơ Hoàng Cầm của bài Bên kia Sông Đuống đâu nha ^.^)

Để hiểu được tại sao bếp Hoàng Cầm được phát minh và sự quan trọng của nó thì chắc mọi người phải quay lại một chút về hoàn cảnh các chiến sĩ nước ta hồi đó. Trong khi quân kháng chiến của nước ta khi đó rất nghèo, bắn một viên đạn ra mà không giết được địch còn tiếc hùi hụi thì Pháp và Mỹ lúc đó lại rất giàu, đặc biệt là Mỹ, bom đạn bắn ra không hề tiếc gì cả, thậm chí còn có cả chi tiêu bắn hằng ngày, là binh lính cứ cầm súng tới đó, bắn hết băng đạn xong rồi về. Nên cứ hề thấy gì khả nghi là lúc đó sẽ có không quân tiến hành không kích, rải bom ngay lập tức không cần biết trúng hay trật.

Hành quân trong rừng dài ngày, các anh em chiến sĩ rất hay phải dừng lại nấu cơm, mà nấu ban ngày sẽ có khói, nấu ban đêm sẽ có ánh lửa, rất dễ bị phát hiện mà hề bị phát hiện sẽ lập tức có bom quăng xuống đầu, thương vong của các anh em chiến sĩ kiểu này hồi đó rất nhiều.

Mà không ăn cơm thì lấy sức đâu ra chiến đấu. Hồi đó không được như quân Mỹ được ăn toàn đồ hộp thịt với cá, mà bên đó cũng lãng phí lắm, hộp chỉ cần vừa hết hạn là quăng, mình có nghe mấy ông chú ở đó kể lại ngày xưa vẫn hay đi lượm về ăn, hơi bị ngon, thậm chí có hộp hết hạn hai năm vẫn ăn được bình thường, đúng là Made in USA có khác. Trong khi đó thì lương thực nuôi quân chủ yếu của chúng ta hồi đó là gạo và lương khô, gạo chiếm phần chủ yếu, nếu không nấu được thành cơm mà cứ phải cắn gạo sống thì đảm bảo không đủ sức hành quân nổi đâu, lương khô cũng không có nhiều để mà ăn dài ngày, chưa kể những trường hợp cần phải nấu nước sát trùng dụng cụ y khoa để trị thương, hoặc nấu nước nóng để uống trong mùa đông giá rét. Bạn cứ tưởng tượng cảnh có gạo, nhưng không dám nổi lửa nấu cơm ăn mà phải nhịn thì sẽ thấy nó ức chế thế nào. Ăn được một bữa cơm nóng lúc đó là cả một vấn đề.

Trong chính hoàn cảnh đó, Bếp Hoàng Cầm được phát minh, chính xác thì nó ra đời ở từ hồi chiến dịch Hòa Bình (1951 – 1952), và trở nên nổi danh trong chiến dịch Điện Biên Phủ. Tác dụng của Bếp Hoàng Cầm là làm tan băng khói bếp khi nấu ăn để tránh bị quân địch, nhất là máy bay trinh sát phát hiện. Nó có công rất lớn trong việc giúp các chiến sĩ nước ta được ăn đồ ăn nóng sốt mà vẫn đảm bảo được việc hành quân bí mật trong rừng. Khẩu hiệu hành quân hồi đó của các chiến sĩ nước ta là: “Đi không dấu, nấu không khói, nói không tiếng”. Chỉ là một phát minh chúng ta nghĩ là nhỏ nhỏ, không quan trọng như vậy thôi, nhưng nó lại góp công rất lớn trong cả cuộc kháng chiến.

(**) Chiến hòm: Một hình thức phát triển khác của người thức tỉnh. Mình sẽ giới thiệu về nó kỹ lưỡng hơn ở những chương sau. Nó cũng đặc biệt không kém Hồn binh là mấy đâu.

(***) Hải: Nhân vật từng gài bẫy hãm hại Toàn ở chương 27, cũng có dị năng băng hệ.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 91: Trò chuyện

“Ông anh là người trong quân ngũ sao” Đức cắn một miếng bánh quy, lên tiếng hỏi Cường

“Đi lính được hai năm thì về, cũng chỉ là lính dự bị thôi” Cường cười nhẹ, vừa ăn vừa chậm rãi trả lời.

Hai nhóm người lúc này ngồi đối diện với nhau, không khí nói chuyện tuy rằng khá là hòa hợp nhưng từ dáng ngồi có thể thấy cả hai bên đều đang bảo trì cảnh giác cao độ. Khoảng cách là vừa đủ để có thể đưa ra những phản ứng kịp thời nếu bị người đối diện đột ngột tấn công.

“Nghe giọng nói thì hình như cậu quê ở miền Trung phải không?” Cường hỏi lại

“Phải, tôi quê gốc ở Bình Định, giờ đang muốn lên đường về quê, mọi người thì sao, định đi đâu?” Đức cũng thoải mái trả lời rồi hỏi lại

Cường nhìn lại đoàn người, thờ dãi một hơi, thấp giọng nói: “Chính tôi cũng không rõ”

Điều này kỳ thực cũng không có gì khó hiểu, nếu không phải hiện tại Đức muốn về để xem bố mẹ thằng Dũng ra sao thì có khi hắn cũng không biết nên đi về đâu. Đã có quá nhiều thứ thay đổi, thế giới này càng ngày càng trở nên điên rồ, khắp nơi đều là nguy hiểm châu chực. Con người vốn sinh vật đứng đầu chuỗi thức ăn, là chúa tể của Trái đất này thì hiện tại lại phải chạy đông trốn tây như chuột chạy qua đường.

Mục đích, ước mơ là một thứ rất quan trọng, nó khiến con người ta có phương hướng để tiếp tục tiến lên phía trước, cho dù nó có viễn vông đến đâu. Có thể có nhiều người cho rằng trong tận thế thì sống sót, sinh tồn chính là mục đích chính, là điều mọi người phải theo đuổi.

Nhưng nếu chỉ là vì sống sót, nếu đó là điều duy nhất tồn tại trong tâm trí, thì bạn cách cái chết cũng không còn xa nữa đâu. Chạy trốn, sợ hãi, chém giết liên tục mà không biết phải đi đâu về đâu, nó cũng giống như lạc trong một cái vòng nước xoáy mãi mãi không thoát ra được. Cái vòng xoáy đó trước sau gì cũng sẽ nuốt trọn linh hồn một con người, nó sẽ khiến người ta mỗi một đến khi tuyệt vọng mà buông xuôi. Chúng ta cần một lý do để tồn tại, chứ không phải tồn tại chỉ là vì tồn tại.

“Cậu có muốn gia nhập nhóm chúng tôi không?” Cường lên tiếng hỏi lại

Đức ngẩng đầu nhìn thẳng vào khuôn mặt của người đàn ông đối diện, rồi đột ngột cất tiếng cười lớn: “Có lẽ chúng ta nên đổi một phương thức nói chuyện khác phù hợp hơn, thế này thật là không thoải mái tí nào”

Cường cau mày nhìn lại: “Ý của cậu là gì?”

Đức bình thản trả lời: “Chúng ta không thân cũng chẳng quen, càng chẳng biết gì về đối phương, tin tưởng nhau thì một chút cũng không có, kể cả ngồi nói chuyện thế này cũng phải bảo trì cảnh giác, vậy mà ông anh có can đảm mời tôi vào đội sao?”

Cường nhìn Đức một lúc lâu rồi cũng cười to một tiếng: “Phải, cậu nói đúng, nói chuyện kiểu này thật không thoải mái chút nào, cậu muốn nói chuyện như thế nào đây?”

Đức mở lời: “Trước tiên thì, tại sao ông anh muốn gọi bọn tôi lại để cùng dùng bữa, dùng nói là vì nhất thời nổi lòng tốt đấy nhé”

Cường trầm ngâm một lát rồi hỏi lại một câu xem như trả lời: “Có phải trong nhóm của cậu có người tiến hóa dị năng có thể hóa ra nước không?”

Thực ra thì đây mới chính là mục đích Cường muốn gọi nhóm Đức trở lại. Lượng nước trong đoàn người đã không còn nhiều, dù tiết kiệm đi nữa thì chỉ dùng được khoảng hai đến ba ngày là tối đa.

Đúng lúc này thì nhóm của Đức xuất hiện, bọn họ thực sự quá sạch sẽ, trừ khi là đi thời gian không lâu, hoặc là gần đây có ao hồ sông suối gì đó để tắm rửa còn không thì không thể nào sạch sẽ được như vậy, mà cả hai điều đó đều không thể, sống cách đây gần nhất cũng lên tới hơn hai mươi cây số, đường đi giờ đã rậm rạp như rừng cực kỳ nguy hiểm, cho dù họ có tắm ở đó thì khi đi đến đây cũng không thể còn sạch sẽ như vậy được. Vậy thì chỉ có một lý do, đó là bọn họ có nhiều nước, đủ nước để có thể xa xỉ sử dụng cho nhu cầu tắm rửa.

Đức gật đầu, thẳng thắn nói: “Phải”

Mặc dù nó không phải là người mà là một con ngựa, nhưng cũng chẳng khác gì nhiều. Việc này thì chỉ cần người có chút đầu óc là có thể nhìn ra nên không có việc gì cần phải che giấu chi cho mệt.

Cường hỏi dò: “Cậu có thể cho chúng tôi một chút nước không, chúng tôi có thể lấy một ít lương thực để trao đổi”

Đức vò cằm ngẫm nghĩ một lát rồi đột nhiên chỉ vào cô gái tên Diệu, nói: “Nếu tôi muốn dùng nước để đổi lấy cô ấy thì sao?”

“Mày nói cái gì?” Ngọc đang ăn ở bên cạnh, nghe thấy liền đập mạnh tay xuống dưới đất, to tiếng hét lên, mấy người còn lại cũng đứng phắt dậy đầy giận dữ. Không khí hai bên bỗng chốc trở nên giương cung bạt kiếm. Cô gái tên Diệu thì sắc mặt càng khó coi, nhìn hẩn như một tên đám tặc.

Cường phát tay ngăn lại, nhìn vào Đức trầm giọng nói: “Trò đùa này không đáng cười đâu”

Đức tiếp tục rao giá: “Đủ nước cho toàn bộ đồ chứa hiện có, và thêm hai cân gạo, thế nào?”

Không chân chừ lấy một giây, Cường lập tức đáp lời, giọng nói đã ẩn chứa tức giận: “Tuyệt đối không thể”

“Ồ, nếu là vì cô ấy là người thức tỉnh mà không được, thì lấy hai cô gái kia để thay thế, được không nào, họ chỉ là người thường thôi, ở trong đội ngũ cũng chỉ tỏ vương chân, nếu không được thì giám nửa giá, tôi chỉ cần họ một ngày sẽ trả lại ngay, thế nào?” Đức cột nhà chỉ vào hai cô gái khá xinh đẹp đang mức cháo cho mọi người ở gần bếp nói.

Lúc này, Ngọc đã không nhìn được nữa, vung tay đâm thẳng vào mặt Đức. Toàn cũng tiến lên vung đâm cản lại, hai nắm tay va vào nhau, bốp một tiếng, phản lực cực mạnh, hai bên cùng lùi lại nửa bước.

Cường kéo Ngọc lại phía sau, trừng mắt khiến cậu ta lùi lại, nhưng ánh mắt nhìn về phía Đức vẫn tràn đầy tức giận, lồng ngực phập phồng, gương mặt đỏ bừng như gà chọi. Những người còn lại cũng ném về phía Đức những cái nhìn chán ghét. Lan, Hân và Toàn cũng đứng dậy, ngạc nhiên nhìn về hân, không rõ rằng hân muốn làm gì, nhưng giờ cũng không tiện mở miệng nên đều im lặng. Đức gạt Toàn về phía sau, nhìn thẳng về phía Cường, ánh mắt một mảnh thần nhiên.

Cường cũng nhìn lại, thở dài một hơi: “Nếu đã không chung đường, mời các cậu rời khỏi đây cho”

Đức ngẩng đầu nhìn quanh: “Xung quanh đây không có chỗ để lấy nước đâu, nhìn về xanh xao của họ đi, đằng nào vài ngày tới mà không còn nước thì họ cũng sẽ chết một đám lớn, chỉ hy sinh nhan sắc hai cô gái một chút mà cứu được cả đoàn người, các cô ấy cũng đâu mất miếng thịt nào, buôn bán như vậy quá lời rồi còn gì” Đức tiếp tục mở lời dụ dỗ

Thực tế mà nói lời của Đức không tính là quá đáng nhưng phải xem xét là nói với ai. Chắc mọi người đều đã từng đọc qua bài “Vợ Nhặt” của Kim Lân, trong thời điểm nạn đói năm 1945, bốn bát bánh đúc có thể đổi lấy một cô vợ rồi, mà câu chuyện đó còn là một góc sáng nhỏ trong thời buổi đầy tăm tối đó. Trước cái chết, trước con đói dầy vò, con người ta có thể bán chó, bán con, thậm chí bán thân để có miếng ăn là chuyện hết sức bình thường.

Hiện tại tình cảnh cũng tương tự như vậy mà thôi, đối với đoàn người này, Đức đưa ra điều kiện như vậy không thể tính là nặng gì, thậm chí có thể nói là rất ưu đãi, chỉ đổi lấy hai cô gái vô dụng trong đội ngũ mà có thể có một phần lương thực và nước uống một thời gian đối với nhiều kẻ thì cầu còn không được.

Nhưng ngược lại, nếu là Đức đứng trước lựa chọn này, bảo đưa Lan hoặc Hân ra để đổi lấy đồ ăn, hân tuyệt đối sẽ liều mạng cùng kẻ đó. Cái này liên quan đến nguyên tắc và tính cách của một người. Hân là một kẻ dù gãy cũng không cong, nhưng để xem, đám người trước mặt này là như thế nào đây.

Xung đột giữa hai bên khiến nhóm người của Cường ở gần đó đều quay đầu qua đây, Đức cũng không hề hạ giọng nên hầu như ai cũng nghe rõ, hai cô gái bị Đức chỉ đến thì sợ hãi run rẩy. Ngoài một số người phản nộ thì cũng có một số người động tâm suy nghĩ, hân kín đáo quan sát, tất cả đều thu vào trong tầm mắt.

Cường tức giận hét lớn: “Câm miệng, người của tôi không cần cậu phải lo, rời khỏi đây đi nếu không tôi sẽ không khách sáo nữa”

Phản ứng của Cường khiến hân cảm thấy hài lòng, ít ra thì hân nhìn người cũng không đến nỗi sai lầm.

Đức im lặng nhìn Cường một lát rồi nở nụ cười, chìa bàn tay ra trước sự ngỡ ngàng của Cường: “Thấy chưa, bây giờ chúng ta đã hiểu nhau hơn một chút rồi đấy”

Cường im lặng ngẩn người trong giây lát, hiểu ra, rồi tặc lưỡi, cười khổ, bắt lấy cánh tay của Đức, cả hai cùng ngồi xuống. Không khí căng thẳng xung quanh cũng dần lắng xuống.

“Cậu không nên thù tôi kiểu đó, rất nguy hiểm đấy” Có vẻ còn hơi bực mình, Cường lên tiếng

Quả thực, Cường đã có xung động muốn tiến lên đánh với Đức một trận, nhưng bản năng trong nhiều lần chiến đấu sinh tử nói cho ông ta biết rằng, mình không nắm chắc phần thắng với người thanh niên trước mặt.

“Xin lỗi, Tôi chỉ là muốn biết mình đang nói chuyện với loại người nào mà thôi” Đức gạt đầu nói chẳng qua nhìn về mặt hân thì chẳng có chút ý gì là xin lỗi

“Vậy đề nghị của tôi lúc nãy thì ...” Cường cũng không để ý, lên tiếng hỏi

“Lương thực thì không cần, nhưng tôi muốn hỏi thăm một chút về tình hình xung quanh và một số vấn đề, được chứ” Đức trả lời

“Không thành vấn đề” Cường thoải mái đáp lời

Không sử dụng đến lương thực là điều tốt nhất, đồ ăn cất giữ trong xe kéo hiện tại cũng chỉ đủ cho nhóm người này ăn uống tiết kiệm trong vòng chưa đến nửa tháng nữa thôi, trước đó phải tìm cách kiếm thêm đồ ăn.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 92: Quạ đen

Đức sáng khoái bảo Cường lấy các đồ đựng nước của tất cả mọi người trong nhóm ra, lấy nước từ kho chứa đồ, rót đầy vào. Nhìn qua cứ tưởng là hấn có dị năng thủy hệ thật. Nhóm người này coi như làm người không tệ nên Đức cũng không tỏ ra keo kiệt, đối với hấn mà nói nước muốn nhiều có nhiều, không tính hiểm lạ gì, nhưng đối với những người này nó lại là đồ cứu mạng.

Ánh mắt mọi người nhìn hấn cũng trở nên ôn hòa, đầy cảm kích.

“Cảm ơn cậu rất nhiều” Cường chân thành nói

Đức nhân đó hỏi thăm về tình hình mà đám người này gặp được những ngày vừa qua và những loại sinh vật biến dị họ đã từng gặp được, hấn cũng thu được một số thông tin khá thú vị.

Loại quái vật mà họ gặp nhiều nhất thì vẫn chính là xác sống biến dị, bọn chúng giờ tụ tập thành bầy càng lúc càng đông đảo, mặc dù nhóm của Cường cũng tiêu diệt được một số đàn xác sống biến dị loại nhỏ nhưng nếu gặp một số bầy lớn thì cũng chỉ có thể chạy trốn chết. Lần nguy hiểm nhất là họ bị một đàn xác sống biến dị đông hơn ngàn con truy đuổi, trong đó số xác sống biến dị cấp cao cũng không ít. Họ phải nhờ vào rừng cây yếm hộ, và chết không ít người mới có thể trốn thoát, một lượng lớn lương thực cũng mất đi từ dạo đó.

Ngoài xác sống biến dị thì cũng có một số loại quái vật khác cũng nguy hiểm không kém: đó là một số kiến biến dị, mỗi con đều to bằng một con chó nhỏ, làm tổ dưới lòng đất, họ vừa lên lút đi qua tổ của bọn chúng cách đây bảy cây số hướng Tây Nam. Còn một số loại thiên kỳ bách quái nhưng không quá nguy hiểm cây ăn thịt, muỗi biến dị, gián biến dị, rắn nước biến dị ...

Cường còn cho Đức biết một thông tin khá là quý giá với bọn họ, đó là, ở dưới thủy nã của các xác sống biến dị, sẽ có một khối thịt nhỏ, cứng, màu trắng như lòng trắng của trứng vịt lộn vậy, nó chứa rất nhiều tinh hoa năng lượng, người bình thường ăn nó có một tỷ lệ nhất định có thể thức tỉnh được dị năng, và cũng có thể tăng cường sức mạnh cho những người đã sở hữu dị năng. Đây là phát hiện trong lúc tinh cò của Cường khi nhóm người họ đã càn sạch lương thực.

Hơn nữa, sau khi giết xác sống biến dị xong thì phải moi ăn ngay càng nhanh càng tốt, ăn càng sớm thì nó càng có hiệu quả, vì càng để lâu tinh hoa năng lượng càng dễ mất đi, đến cuối cùng thì nó chỉ còn là một mảnh thịt bình thường, ăn được mà thôi. Đây cũng là kinh nghiệm xương máu mà Cường đúc kết ra.

Đối với Đức mà nói, thông tin này không quá quý giá vì hấn đã có hệ thống giao dịch đa vũ trụ của M.T.C, và lại nếu gỡ phần tinh hạch đó ra thì phần còn lại bán cho M.T.C cũng không được mấy đồng, nhưng với người bình thường mà nói nó là một thông tin cực kỳ quý báu có thể giúp họ tăng cường thực lực lên rất nhanh. Ở thời buổi này, thực lực chính là chuyện sống chết rồi. Cường cười mờ mờ khiến hấn rất có hảo cảm.

“Tôi vừa đi qua thị xã Đồng Xoài, ở hướng đó xác sống biến dị không có nhiều, hơn nữa lữ đoàn 429 đóng ở gần giáp ranh biên giới Campuchia, có thể họ cũng sắp trở về rồi, nếu mọi người không có hướng đi cụ thể thì tôi nghĩ rằng qua bên đó sẽ an toàn hơn” Đức trầm ngâm một lát rồi nói.

Nói chính xác thì khu vực đó đã bị nhóm của Đức dọn dẹp sạch sẽ rồi, trừ khi có đám quái vật mới tiến vào từ vùng khác chứ nếu không thì khu vực đó đã không còn quá nhiều uy hiếp. Hơn nữa, Học cũng đã xuất phát tìm lữ đoàn 429 rồi, nếu may mắn có thể họ đã trở về rồi cũng nên.

Cường trầm ngâm một lát rồi nói: “Cảm ơn thông tin của cậu, chúng tôi sẽ bàn bạc với nhau rồi cùng quyết định”

Đức gật đầu. Tin tức thì hấn đã cho biết, nghe theo hay không là quyết định của nhóm người này thôi, hấn cũng không thể ép buộc được.

Đức đứng dậy, đưa tay ra: “Chúng tôi đi trước, chúc may mắn” Toàn, Lan và Hân cũng đứng lên theo.

Cường đưa tay ra bắt, Đức gật đầu rồi quay mặt bước đi, một con nhện thu hoạch nho nhỏ được gắn trên xe kéo lương thực của bọn họ, ẩn nấp dưới gầm xe, cực kỳ kín đáo.

Không phải hấn có ý tưởng gì xấu với đám người này, nhưng nếu họ gặp phải và giết được một số xác sống biến dị, hoặc quái vật, có thể thu nhặt xác của chúng thì cũng sẽ có thêm một số điểm giao dịch miễn phí. Tầm hoạt động của nhện thu hoạch hiện tại không được quá xa nhưng trong tầm năm mươi cây số thì hoàn toàn có thể sử dụng được. Ngoài tầm đó, thì hấn sẽ thu hồi nó trở về.

Đúng lúc này thì đột nhiên trên không vang lên những âm thanh vù vù điếc tai như tiếng đập cánh từ phía xa.

Đức và Cường cùng biến sắc lắng tai nghe ngóng. Cường quay sang ra hiệu cho đoàn người tuyệt đối giữ yên lặng, tiếng cười nói lập tức im bật, mọi người trốn vào những nhánh cây, nín thở hồi hộp nhìn lên không trung. Âm thanh đang càng ngày càng tiến lại gần hơn.

Hình ảnh của bọn chúng đã hiện ra, đó là một đám hình thù giống như quạ đen, nhưng hình thể to lớn hơn rất nhiều, mỗi con đều to bằng một nửa người trưởng thành, số lượng cực kỳ đông đúc nhìn sơ qua cũng phải lên đến hơn ngàn con, bay đen ngợp cả bầu trời.

Đức chăm chú nhìn lên không trung, mắt phân tích thể hiện:

Quạ đen biến dị cấp F (Số lượng: 821) Trance -, Burst -, Rise +, 15 điểm giao dịch. Sở trường: Bay lượn, cắn xé

Quạ đen biến dị cấp E (Số lượng: 345) Trance +, Burst +, Rise ++, 40 điểm giao dịch. Sở trường: Bay lượn, cắn xé. Năng lực: Dự năng âm năng lượng, có thể truyền độc qua vết cắn.

Không tồn tại sinh vật cao cấp, nhưng số lượng của chúng thực sự quá áp đảo.

Bọn chúng bay qua khu vực này được một đoạn thì bất chợt, một con quạ biến dị đang bay phía trước quay đầu nhìn xuống, rồi ré lên một tiếng, cả đàn quạ chợt dừng lại xoay tròn trên không rồi đột ngột hướng về đám người lao xuống.

“Khốn nạn” Cường chửi thề một tiếng

“Những người chưa thức tỉnh toàn bộ lùi lại phía sau, Phúc, Đạt, Diệu công kích từ xa, Ngọc, Danh theo anh lên phía trước, những người còn lại theo phía sau” Cường hét to ra lệnh

Những người đang ở phía trước cấp tốc chạy về phía bên này để tránh đám quạ đen, Cường, Ngọc, Danh ba người lập tức lao về phía trước.

Ngọc lập tức vận dụng huyết thống biến thân, cơ thể phình to lên, gương mặt biến đổi nhìn như một con hổ hình người, toàn thân đầy lông lá, những vằn như vằn trên lưng hổ cũng hiện ra khắp cơ thể. Danh thì vận dụng thổ thạch giáp, đất đá xung quanh chợt xoáy tròn xung quanh người cậu ta, quanh người sáng lên ánh sáng vàng đất, một bộ giáp trụ bằng đất đá bao phủ toàn thân chỉ chừa đôi mắt lộ ra ngoài, hai người theo sát Cường tiến lên.

Những người thức tỉnh còn lại cũng nhanh chóng chạy về phía sau lưng Cường chuẩn bị đón nhận đợt lao xuống của đám quạ đen biến dị. Hiệu suất rất nhanh, có lẽ là họ gặp chuyện như thế này cũng không phải lần một lần hai.

Lúc này thì đám quạ đen biến dị cũng đã ào ào lao xuống. Cường lao lên đầu tiên đón nhận đợt tấn công, trong miệng gầm to một tiếng, phía sau cơ thể như hiện ra hư ảnh của một con vượn khổng lồ dẫn đầu lao về phía trước, bàn tay lấp lánh ma hỏa, một cú quét qua, ba, bốn con quạ đen biến dị phía trước mặt lập tức chết ngay tại chỗ, sức lực mạnh kinh người. Con chó Bực giê biến dị cũng theo sát phía sau, nó nhảy chồm lên cắn nát một con quạ đen trước mặt, rồi há mồm, từng đợt lửa từ trong miệng nó khạc ra thiêu cháy con quạ đen tiếp theo.

Ngọc lúc này cơ thể như hóa thành ma hổ, tung người lao đến, móng vuốt trên tay thẳng tay chém xuống, bọn quạ đen trong tầm mắt lập tức tan tác. Danh cũng xung phong xông đến, thổ thạch giáp có vẻ cực kỳ cứng rắn, đám quạ đen biến dị đâm ầm ầm vào đầu thân chảy máu, nhưng giáp vẫn không có vẻ xuy xuyên gì, cánh tay đập xuống, con quạ to lớn bị đập gãy cổ lún vào mặt đất.

Ba người phía trước như một đàn chấn vũ vững chắc, Phúc, Đạt phía sau cũng bắt đầu vận dụng dị năng công kích. Những mảnh băng trên tay Phúc nhắm thẳng đầu đám quạ đen phóng tới, Đạt thì tiến vào trạng thái ung hóa, phía sau lưng mọc ra một đôi cánh như cánh ung, cánh tay tụ lại thành từng nhát đao gió chém tới đàn quạ đen đông nghịt phía trước.

Những kỹ năng hoa lệ và cũng rất hiệu quả, thương vong đám quạ đen biến dị tăng lên nhanh chóng, có điều với số lượng đông đảo của chúng thương vong đó có vẻ vẫn chưa thấm vào đâu.

Về mặt chất lượng nhóm của Cường chiếm ưu thế, nhưng về số lượng lại kém quá xa. Thêm vào đó bọn chúng còn có ưu thế tấn công từ trên không trung, sau khi mũi tấn công bị chặn lại, chúng lập tức bay vòng ra hai bên tấn công về phía sau, đám người Cường tuy mạnh nhưng hai tay sao chống nổi bốn tay, không thể nào che chắn tất cả được, chỉ trong chốc lát đã có hàng trăm con quạ đen đột phá lao về phía đám người phía sau.

Những cái mỏ sắc nhọn, những đôi mắt đen thui đầy uy hiếp, nhìn về phía đám người phía dưới như một đồng thịt tươi di động đầy hấp dẫn, “quéc” “quéc” “quéc” tiếng kêu của bọn chúng ầm ĩ cả một khu vực, tràn xuống phía sau như một con bão màu đen đầy chết chóc.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Sóng vai chiến đấu

Lúc này, nhóm của Đức cũng lập tức động thủ, Đức dẫn đầu lao đến đầu tiên, Lạc phong kiếm xuất hiện trên tay liên tục huy vũ, kiếm phong rít lên từng âm thanh chết chóc, “toàn phong kiếm” được sử dụng. Hẳn như một cái máy xay thịt đúng nghĩa, đám quạ đen biến dị đột kích từ phía của hắn rơi rụng như sừng.

Toàn cũng theo sát gót chân của Đức, cơ thể hóa sói, kỹ năng thiết bị nham giáp cũng được sử dụng, nhắm về những con quạ đen bay qua mà đánh tới, móng vuốt sắc bén như dao, mỗi móng đều có một con toi mạng.

Lan thì đang niệm chú ngữ, cánh tay đưa ra phía trước, từng quả cầu lửa xuất hiện trước người, số lượng phải lên tới hai mươi quả, nhắm thẳng vào nơi đông đúc nhất của đàn quạ đen, ánh mắt ngưng tụ ném tới. Lửa bùng lên một mảnh đầy hoa lệ, đám quạ đen biến dị chết một mảng lớn, những mảnh lông vũ đen thui bốc cháy bay lung tung khắp nơi.

Phải nói rằng, trong cả nhóm của Đức hiện tại, người có thể đối phó kẻ địch với số lượng lớn hiệu quả nhất chính là Lan, kỹ năng bão lửa của cô bé hiện

tại có sức công phá cực lớn, đối phó với những cá thể mạnh mẽ thì còn hơi thiếu một chút, nhưng để đối phó với kẻ địch đồng thì lại không gì tiện bằng. Kể cả là Đức và Hân thì công kích quần thể cũng không thể nào so với Lan được, đây chính là thế mạnh của ma pháp sư.

Nhóm của Cường giật mình nhìn lại, nhìn từng đám quạ đen biến dị chết cháy trên không trung mà hết cả hồn, ánh mắt nhìn về Lan cũng đầy kinh dị, số lượng quạ Lan giết chỉ trong một lần ra chiêu đã hơn cả đám đánh này giờ cộng lại, không thể ngờ một cô gái nhìn nhỏ bé xinh đẹp mà khi chiến đấu lại ghê gớm như vậy.

Danh quay đầu lại phía sau, nhìn hình bóng xinh đẹp của Lan đang tập trung điều khiển cầu lửa công kích, lẩm bẩm “Oh my god, Mình yêu cô ấy mất rồi”.

Ngưng lại trong khoảnh khắc, chiến đấu khốc liệt lại tiếp tục diễn ra. Hân đứng phía sau, ma cung đã hiện ra trên tay, cây cung giương ra hình lưỡi liềm, không ngừng giương cung, rút tên, nhắm về đám quạ đen bắn tới. Những mũi tên cô sử dụng lúc này chỉ là những mũi tên gỗ bình thường với mũi nhọn làm bằng hợp kim, chứ không phải mũi tên có khắc quang ấn. Đây là Đức mua cho cô để tập luyện kỹ năng cung tên, số lượng không ít, và cũng chẳng đáng mấy điểm, dù vậy đối với đám quạ đen cấp thấp này, sức tấn công của nó cũng đã đủ dùng rồi, mỗi mũi tên của cô đều có quạ đen rơi rụng xuống, đôi khi chúng tụ tập đông một chỗ thì nhất tiễn hạ song điều, tam điều là chuyện bình thường.

Nhóm của Đức tham chiến một lần nữa chặn cứng lại đợt xung kích thứ hai của đàn quạ đen biến dị, xác của chúng rơi rụng, máu tươi chảy ra nhuộm đỏ cả mặt đất, tiếng kêu réo của bầy quạ và chém giết vang lên rung trời.

Số lượng của chúng đã giảm hơn một nửa, trong đó Lan là người tiêu diệt nhiều nhất, mặt cô bé lúc này đã hơi lấm tấm mồ hôi, năm lần bão lửa liên tiếp được tung ra, đám quạ biến dị giờ không dám tụ tập đông một chỗ nữa, bay ra tứ tán khiến sát thương của Lan cũng giảm xuống.

Lúc này đám quạ biến dị cũng đã biết sợ hãi chúng ré lên từng tiếng diếc tai bay lên không trung, trốn đi tứ tán khắp nơi.

Mọi người xung quanh thở phào một hơi, chiến đấu vừa rồi tuy có hơi trầy trụa nhất là những người thức tỉnh cấp thấp phía sau, nhưng may mắn là không có ai trọng thương, càng không có ai phải mất mạng, đúng là vạn hạnh.

Cường ra lệnh cho mọi người, lập tức thu dọn đồ đạc để nhanh chóng rời đi, động tĩnh chiến đấu quá lớn, khu vực này sẽ trở nên rất nguy hiểm.

Nhưng đúng lúc này, tiếng gầm gừ từ phía xa vọng lại khiến mọi người biến sắc. Cường ra hiệu cho Đạt, Đạt gật đầu hiểu ý rồi đập cánh bay lên không, ánh mắt ngưng tụ nhìn xung quanh.

Đạt nhanh chóng hạ xuống, sắc mặt rất khó coi: “Có ba đàn xác sống biến dị đang tiến lại đây rất nhanh, từ hướng Tây Nam và hướng Đông Bắc, một đàn thì tiến lại từ phía sau, số lượng rất đông, em không đếm kịp nhưng nếu cộng cả ba đàn lại phải hơn ngàn con là ít”

Cường hít một ngụm khí lạnh, tình hình không ngờ lại tệ đến như vậy. Đầu óc xoay chuyển, Cường nhanh chóng hạ lệnh xuống:

“Danh, Ngọc, Đạt cả ba ở lại đây với anh chặn bọn xác sống biến dị lại, Phúc, Diệu nhanh chóng dẫn mọi người rời khỏi đây, cứ chạy thẳng về phía trước, bọn anh sẽ dẫn chúng qua hướng khác rồi sẽ cắt đuôi chúng đuổi theo bọn em”

Phúc ngần ngại, Diệu thì cắn chặt môi. Cường tức giận hét to: “Đi mau”

Phúc và Diệu mới không cam lòng chạy đi kêu gọi mọi người cùng nhau tháo chạy, họ chỉ mang theo những vật dụng cần thiết nhất, những thứ nặng nề đều bị bỏ lại.

Cường quay về phía Đức, lúc này vẫn đang đứng im đó nghe ngóng, hỏi: “Cậu dự tính thế nào?”

Thực lực của nhóm Đức lúc này đội của Cường cũng đã nhìn thấy, nhất là hòa cầu thuật của Lan cực kỳ ấn tượng, mặc dù Cường rất muốn nhờ đám người Đức hỗ trợ nhưng thật sự không mở miệng được, số lượng xác sống biến dị lúc này quá đông đảo và nguy hiểm, bèo nước gặp nhau ai có thể vì an nguy người khác mà mạo hiểm đây.

Đức nhìn lại, nở một nụ cười, rút kiếm ra đứng ngay đó, nhìn về phía những bụi cây xào xạc tiếng động của đám xác sống biến dị đang tiến lại gần. Cường gật đầu, đầy cảm kích, im lặng đứng sóng vai chờ đón đám xác sống. Nam nhân với nhau đôi khi không cần nhiều lời, hành động đã đủ biểu đạt tất cả.

Đối với Đức mà nói, đây cũng là một cơ hội để kiếm thêm điểm giao dịch, có người cùng sống vai tác chiến, hơn nữa thực lực còn không tệ sẽ giúp chiến đấu nhẹ nhàng hơn nhiều. Dù là đám xác sống biến dị có đông đảo thế nào, hắn cũng có nắm chắc, ít nhất toàn thân trở ra là không thành vấn đề.

Đây cũng là đối với từng loại người khác nhau mà định ra cách thức hành động khác nhau, nếu gặp kẻ gian trá, hần nhất định sẽ lập tức rút khỏi đây, bày kế để bọn chúng làm pháo hôi như hắn đã từng làm với Hải, nhưng nếu gặp người đáng giúp, hần cũng sẽ đường đường chính chính mà giúp đỡ trong khả năng của mình.

Và lại, đám xác sống biến dị này đâu có là gì so với đám ong độc và quỷ hút máu mà Đức đã gặp phải chứ, kể cả về số lượng, lẫn chất lượng cũng còn không bằng, huống chi hiện giờ hắn đã mạnh hơn trước rất nhiều rồi.

Lan, Hân và Toàn đứng ngay phía sau lưng Đức.

Danh, Ngọc, Đạt đứng ngay sau lưng Cường. Danh quay sang nhìn Lan cười một cái, cô bé cũng miễn cưỡng cười đáp lại làm Toàn cau mày, khịt mũi.

Đám xác sống biến dị lúc này đã hiện ra trong tầm mắt, những cành cây nhỏ vệ đường bị chúng đạp gãy, cả đám lũ lượt tiến lên, số lượng cực kỳ đông đảo. Chúng tiến tới từ cả ba phía.

Cường lao đến đầu tiên, một tiếng gầm lớn, hư ảnh ma vượn đã hiện ra sau lưng, cơ bắp của anh ta chột phồng lên cực kỳ rắn chắc, lao vào giữa đàn xác sống biến dị hệt như một chiếc trọng trường chiến xa cán quét tất cả những thứ cản đường. Đám xác sống biến dị bị đánh dạt ra cả một mảng lớn.

Danh thì nhắm mắt lại điều động dị năng, kỹ năng đại địa đột thứ được vận dụng, từ dưới mặt đất, hàng loạt gai đá mọc lên cực kỳ rắn chắc đâm xuyên qua mấy chục tên xác sống, xiên chúng hẳn về phía sau, quán tính chạy tới càng làm nguyên một đám dính chùm lại với nhau thành một cục, tuy vậy ngoại trừ một số tên bị xuyên đầu chết tại chỗ thì đám còn lại vẫn đang quơ quào tìm cách thoát ra. Lũ xác sống biến dị này vẫn giữ đặc điểm sống dai như đĩa của đám xác sống truyền thống, đầu không bị đánh nát thì vẫn sinh long hoạt hổ lắm.

Ngọc thì tiến vào trạng thái sử dụng huyết thống, hóa thành nửa người nửa ma hồ, theo sát Cường tiến lên. Sức mạnh của Ngọc khá giống với Toàn ở trạng thái biến thân, huyết thống ma hồ xem ra cao cấp hơn Toàn một chút nhưng nếu tính lại thì Toàn vẫn sẽ lợi hơn nhờ trang bị “Xích lang chiến giáp”.

Đạt thì đứng ở phía sau, vận dụng phong đao của mình để tấn công tầm xa.

Phong cách chiến đấu của nhóm Cường có vẻ là dựa vào Cường công kích chủ lực chính diện, Ngọc cường công hỗ trợ, Danh thì vừa có thể hỗ trợ cận chiến vừa có thể xa chiến, chế tạo địa hình, hơn nữa cận thân công kích, Đạt thì thích hợp công kích ở xa và do thám hơn, chiến đấu tầm gần không phải là thế mạnh của cậu ta.

Nếu so sánh thì nhóm của Đức cũng phân công chiến đấu tương tự nhưng có vẻ hiệu quả hơn nhiều, Đức và Toàn là chủ lực chiến đấu cận chiến xông pha thu hút kẻ địch, Lan thì chú trọng công kích bao trùm vào những nơi đông đảo xác sống biến dị, Hân thì chủ tâm bắn tỉa những tên xác sống biến dị cao cấp để giảm áp lực cho Đức và Toàn.

Kỹ năng triệu hồi của Lan hoàn toàn chưa xài tới, mặc dù Đức tin tưởng vào khả năng nhìn người của mình, nhưng để vạn vô nhất thất hẳn vẫn phải giữ lại một số bài tẩy để bảo vệ Hân và Lan phía sau, có “lam thạch thủ hộ” và cả năm U Minh chiến sĩ ở đó, dù có chuyện gì hẳn cũng sẽ kịp thời quay trở về cứu viện nếu có bất trắc xảy ra. Kể cả là kỹ năng Huyết Tu là thì hẳn vẫn chưa vận dụng.

Đàn xác sống biến dị đã xuất hiện càng lúc càng đông, cứ như tre già măng mọc, hết đợt này lại tới đợt khác xông lên không hề biết mệt mỏi.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 94: Chết chóc buông xuống

Đám xác sống biến dị xung phong phía trước chủ yếu toàn là loại xác sống cấp thấp, đa số là cấp F, E lác đác cũng có vài con cấp D có thể sử dụng hư thực khí hoặc lá chắn năng lượng khẩn cấp, chỉ có điều bọn chúng vừa xuất hiện thì lập tức bị Hân bắn chết, thậm chí cô còn không phải sử dụng mũi tên có khắc quang ấn, mà chỉ dùng tên gỗ bình thường, tuy rằng số lượng xác sống nhìn qua rất đông đảo nhưng lại không có nhiều uy hiếp.

Khu vực nào bọn chúng tràn lên quá đông, Lan sẽ tung ngay một bão lửa vào đó đẩy lùi cả đám ra sau.

Chiến lực nhóm người của Cường cũng rất mạnh mẽ, đặc biệt là Cường khả năng cán quét của anh ta thực sự rất kinh khủng, chiến hồn giống như hư ảnh bao quanh người anh ta, nó còn mạnh hơn cương khí rất nhiều, Đức thậm chí cảm thấy được một chút uy áp từ chiến hồn trên người anh ta tỏa ra. Nơi nào Cường đi qua thì đám xác sống biến dị ngã rạp như người ngã ngựa đổ.

Ngọc thì khi biến thân thành ma hồ càng đánh càng hăng như mới nốc mấy liều viagra vậy, thân ảnh linh hoạt tung hoành qua lại trong đàn xác sống, hung hăng đánh thẳng vào bọn chúng, dùng móng đâm, cào, tát, thậm chí đôi khi dùng miệng để cắn xé đàn xác sống, phương thức chiến đấu đã man trực tiếp đầy man lực y hệt như dã thú. Mà nói chi, bên kia Toàn nhìn qua cũng y chang, chẳng qua do ngại Lan ở đó nên nó ít dùng miệng để cắn xé hơn mà thôi.

Chỉ có, Danh và Đạt là bắt đầu có vẻ hơi xuống sức. Đây cũng là điểm yếu của những người sử dụng dị năng so với người sử dụng huyết thống biến thân khi chiến đấu. Người có huyết thống, nhất là huyết thống dạng sinh vật, dã thú thuần rise thì có khả năng tác chiến lâu dài bền bỉ hơn so với những người dùng công kích năng lượng nhiều. Bù lại, các công kích dị năng thường đa dạng và có sức công phá bộc phát mạnh mẽ hơn.

Nhưng nói chung thì tình hình chiến đấu rất là khả quan, trận chiến hầu như nghiêng hẳn về một phía, đám xác sống biến dị bị giết như chém chuối chặt rau, chiến đấu dễ dàng như vậy khiến cả Đức cũng hơi thấy bất ngờ, hần nhủ mày, vùng kiếm chém chết cả năm tên xác sống trước mặt, nhảy lùi về sau, bật thốt: “Không đúng”

“Đạt lập tức bay lên không xem hướng đi của bọn chúng” Đức hét lớn với Đạt đang mãi tung đao gió chém giết với đàn xác sống biến dị phía sau.

Đạt nhìn Cường một chút, Cường cũng gật đầu, cậu ta lập tức xòe cánh bay vút lên không, đôi mắt không ngừng nhìn ngó xung quanh, rồi biến sắc hét

lớn:

“Anh Cường, bọn chúng có một đám đang đuổi theo hướng đi của Diệu và Phúc, tốc độ rất nhanh, bọn nó là xác sống biến dị cấp cao”

“Khốn nạn, bọn quạ đen biến dị cũng quay đầu đuổi tới rồi” Đạt nhìn lên không hét to

“Chết tiết” Cường chửi thề một tiếng, rồi nhìn qua Đức. Hắn gật đầu: “Đi nhanh đi, ở đây bọn tôi sẽ lo”

“Cảm ơn” Cường lên tiếng cảm kích, rồi quay sang những người bên cạnh:

“Cấp tốc chạy về cứu viện”

Đức và Toàn lao đến lấp vào khoảng trống mà họ rút chạy, nhóm của Cường lập tức học tốc chạy đi, hướng về đoàn người nhanh chóng phóng tới, lòng nóng như lửa đốt.

Phía bên kia.

Phúc và Diệu dẫn đoàn người chạy trốn khỏi khu vực chiến đấu, đám người khá đông và còn có cả phụ nữ trẻ em người chưa thức tỉnh nên tốc độ cũng không thể quá nhanh. Cảm thấy nóng lòng, Diệu đôi khi vẫn quay đầu nhìn lại phía sau, hướng nhóm của Cường đang chiến đấu mà không biết được rằng, chính mình mới đang chuẩn bị đón nhận nguy hiểm lớn nhất.

Đúng lúc này, tiếng quạ kêu “quéc” “quéc” vang vọng một góc trời khiến Diệu biến sắc mặt. Bọn chúng sau khi bị đánh tan tác bỏ chạy, thấy đám người phía dưới rút chạy cũng đã quay đầu lại, tập trung thành một đám vô cánh đuổi theo, chỉ là bị giáo huấn lần trước nên tạm thời vẫn chưa dám lao xuống. Nhưng áp lực mà nó gây ra cho đám người Diệu không nhỏ chút nào, ai cũng mặt đầy sợ hãi.

Quạ đen biến dị không phải là dạng sinh vật biến dị cao cấp gì cả, cấp độ cao nhất, kể cả con đầu đàn cũng chỉ là cấp E mà thôi, nhưng chúng lại có khả năng phi hành rất khó chịu, mặc dù đã bị giết hẳn một đám lớn nhưng giờ tụ tập lại cũng được tầm bốn năm trăm con, hàng ngàn đôi mắt đen hau hau nhìn xuống dưới đầy thêm khát, chúng đã lâu không được ăn thịt tươi no nê rồi.

Rốt cuộc thì, thấy đám người đang sợ hãi dáo dác chạy trốn, đám quạ biến dị cuối cùng cũng không nhịn được cảm dỗ từ đám thịt tươi di động bên dưới, kêu lên âm ỉ, ào ào lao xuống.

Chạy bộ không thể nào so sánh với chim bay trên không được, không còn cách nào khác, Diệu cắn răng quyết đoán kêu gọi mọi người dừng lại đánh nhau với bọn chúng, trong tình thế như thế này, chạy đưa lưng ra phía sau cho bọn chúng thì chỉ có thể chết càng nhanh hơn mà thôi.

Đáng tiếc là có nhiều người vẫn không hiểu được đạo lý đó, có khoảng gần mười người trong đám thậm chí có cả người thức tỉnh cấp E, giật đồ ăn trong tay mấy người rồi cầm đầu chạy thẳng, bỏ mặc những người còn lại ở phía sau. Trong tình thế sống chết này, nhân tính ích kỷ lại bộc lộ rất rõ ràng. Giữa việc cùng nhau chiến đấu, cùng nhau đối mặt hiểm nguy để tìm đường sống trong chỗ chết thì có nhiều kẻ lại thích dùng người khác ở lại làm mồi để mình chạy trốn hơn, không cần phải chạy nhanh hơn bọn quạ, chỉ cần chạy nhanh hơn kẻ khác, là được rồi.

Phúc cất tiếng chửi to: “Khốn nạn” phóng theo một mảnh băng, mảnh băng bay vút đi xuyên đầu, giết được một tên trong đó, nhưng đám còn lại đã nhanh chân chạy trốn mất dạng.

Đoàn người giờ chỉ còn lại chưa đến hai mươi người, trong đó một nửa là không có sức chiến đấu, đám người chạy trốn càng làm cho đầu chí hạ xuống cực thấp, ai cũng hoang mang, sợ hãi.

“Xóc lại tinh thần đi, anh Cường sẽ về cứu chúng ta” Diệu hét lớn để đám người lấy lại đầu chí và hy vọng, mặc dù chính cô cũng biết rằng điều đó rất xa vời. Có thể bám trụ nổi đến khi đám Cường quay lại hay không chính cô cũng không rõ.

Lúc này thì đám quạ đen biến dị cũng đã xà xuống, Phúc hét lớn một tiếng dẫn đầu lao lên, những mảnh băng trong tay như bay múa phóng ra, một đám quạ đen biến dị bị cầm băng lúc nhúc như nhím rơi xuống đất chết tươi.

Diệu cũng phát động dị năng, những nhánh cây, những cành dây leo như được truyền vào sự sống chúng bao bọc thành một mảnh lưới, trói chặt một đám quạ đen biến dị lao tới, xiết chặt bọn chúng đến chết.

Nhưng số lượng bọn chúng thực sự quá nhiều, Diệu và Phúc không thể nào chặn hết được, hàng loạt con bay qua xà xuống đám người phía sau cắn xé, một số người thức tỉnh có thể chống trả được đôi chút chứ người thường thì chỉ có thể chịu chết. Những chiếc mỏ lớn đầy răng nhọn liên tục mổ vào người những kẻ xấu số, vang lên những tiếng kêu thảm thiết, tiếng la hét, tiếng kêu khóc, chém giết và tiếng kêu của lũ quạ âm ỉ cả một khu vực.

Phúc đứng đầu cũng là người chịu áp lực lớn nhất, cận thân chiến đấu vốn không phải thể mạnh của cậu ta nhưng không trâu đánh bắt chó đi cày thôi, trên tay Phúc lúc này là hai mảnh băng cực kỳ bén nhọn như dao, không ngừng chém về phía trước, xác quạ rơi rụng trước mặt một đám nhưng bọn quạ biến dị bao vây xung quanh số lượng càng lúc càng đông, trên người cậu ta đã đầy vết thương. Chúng bao vây cậu lại từ bốn phía.

Phúc gầm lên một tiếng, hàn khí bao bọc toàn thân, một số con quạ đen xấu số ở gần bị đông thành băng chết ngay lập tức, toàn thân cậu ta như bọc trong một quả cầu bằng băng cực lớn.

Phúc hét lên một tiếng, từ quả cầu, gai băng đâm ra tủa tủa xung quanh giết chết một mảng lớn, đám quạ xung quanh bị đâm chết tại chỗ.

Dùng xong chiêu này, Phúc cảm thấy toàn thân như bị rút cạn sức lực, mặc dù hàn khí khắp nơi nhưng mồ hôi vẫn đổ khắp người, máu tươi nhuộm toàn thân thành một mảnh huyết nhân.

Đàn qua biến dị cũng kêu ré lên, hơi lùi lại phía sau, quả cầu hàn khí dần thu liễm lại, Diệu lúc này đã xuất hiện cạnh Phúc phát động kỹ năng chữa trị, những vết thương trên người cậu ta dần khép miệng và ngưng chảy máu. Phúc há mồm thở dốc lấy hơi.

Một tay Diệu vẫn đang huy động cây cối xung quanh, lưới cây che chắn một bên khiến đám quái đen chưa thể lao qua được, dù vậy chúng cũng ra sức cào xé, dây leo và vỏ cây đứt phụt, khó có thể giữ được bao lâu nữa.

Đúng lúc này, trong tầm mắt của hai người xuất hiện một đàn xác sống biến dị, dẫn đầu là một con xác sống biến dị cao cấp, toàn thân như bao bọc trong một lớp giáp bằng xương cốt, cơ thịt đỏ lôm không có một mảnh da lộ ra sau những mảnh xương.

Nó hú lên một tiếng lao đến, đám xác sống biến dị phía sau cũng theo sát bước chân. Phúc vội vàng đẩy Diệu về phía sau, trên tay đã xuất hiện băng đao chém tới con xác sống đầu đàn, mảnh băng va vào lớp cốt giáp vỡ tan nát như mảnh kính không hề có tác dụng với nó chút xíu nào.

Nó quay đầu nhìn sang đầy khinh thị, túm lấy cổ của Phúc nhấc bổng cậu ta lên không trung, cánh tay như một cái kìm sắt, Phúc cố gắng dấy giụa nhưng không thể nào thoát ra nổi, cổ bị nắm ngạt thở, sắc mặt đỏ bừng. Trên tay còn lại của con xác sống một mảnh xương từ từ mọc ra từ nắm tay dài gần nửa tấc, nó vung tay đâm mạnh vào chính giữa ngực cậu ta xuyên hẳn ra phía sau. Phúc trợn trừng mắt, giãy dụa một lát rồi gục đầu qua một bên, không cam lòng chết đi.

“Không ggg” Diệu đau lòng hét lớn, điên cuồng vận dụng dị năng điều khiển cây cối xung quanh trói chặt tên xác sống biến dị đó lại, xiết chặt, muốn xiết nó đến chết. Chóp mắt nó đã bị bao quanh trong một mảng dây lá bao phủ.

Tên xác sống biến dị quảng xác của Phúc xuống đất, trợn mắt nhìn sang, những mảnh xương từ khắp cơ thể mọc ra, sắc bén như dao, cắt đứt tất cả dây leo trước mặt. Đám xác sống biến dị còn lại cũng đã lao tới về phía Diệu, số lượng rất đông, cấp độ cũng không hề thấp, dè dặt Diệu xuống dưới đất, những cái miệng đỏ lôm cắn mạnh vào người cô không hề thương hoa tiếc ngọc. Máu và những mảnh thịt tươi bắn ra tung tóe, kèm theo tiếng kêu thét đau đớn của Diệu khi bị rút từng miếng thịt, khung cảnh đầy bạo lực và tanh máu. Cánh tay của Diệu giờ lên giữa không trung, ánh mắt nhìn lại về phía sau.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95: Bi thống

Đức vừa sử dụng “Toàn phong kiếm” lao vào giữa đàn xác sống chém giết vừa xem xét phân bổ thực lực của đàn xác sống biến dị này.

Bọn chúng có vẻ giống pháo hôi hơn là xác sống tinh anh, đa số toàn là xác sống biến dị cấp F, cao cấp nhất cũng chỉ có cấp D, mà cũng chỉ lèo tèo vài con, năng lực cũng chả có gì đặc biệt, chỉ có một số tên da dày thịt béo giết hơi tốn thời gian. Thông thường với đàn xác sống số lượng đông thế này mà không có xác sống biến dị cấp C làm thủ lĩnh là rất lạ, vì bọn chúng có thể cắn nuốt lẫn nhau để gia tăng cấp độ.

“Đám này chỉ có tác dụng câu kéo thời gian thôi” Đức chém chết hai tên xác sống khác trước mặt rồi nói.

“Lan sử dụng U Minh chiến sĩ đi, Hân, em ở lại hỗ trợ Lan tại đây”

“Toàn lập tức theo anh qua phía bên kia, bên đó mới là chủ lực của bọn chúng” Đức quay lại ra lệnh

Lan gật đầu lập tức vận dụng kỹ năng triệu hồi, năm U Minh chiến sĩ đã hiện ra trước mặt, so với trước đây hình dáng của chúng đã uy phong hơn nhiều, nhất là U Minh thương thủ và U Minh giáp sĩ, khôi giáp của chúng lượn lờ U Minh quý khí, U Minh chiến sĩ đội trưởng càng quý mỵ hơn, ánh mắt của nó lấp lánh u quang màu lam nhạt, thanh trọng kiếm có hắc khí lượn lờ nhìn rất quý dị.

Lan vẫy tay ra hiệu, bọn chúng lập tức tràn vào đám xác sống biến dị tiến hành cận thân chém giết.

Đức và Toàn nhanh chóng chạy đi về hướng Cường vừa rút khỏi. Trước khi đi, hắn đưa cho Lan một con nhện thu hoạch để thu thập xác của đám xác sống biến dị này. Mặc dù, những người được mở tài khoản phụ cũng có thể thu thập nhưng có con nhện thu hoạch thì sẽ tiện lợi hơn rất nhiều trong trường hợp giải quyết xong đám phía này rồi đuổi theo.

Hân nhìn theo hướng Đức vừa biến mất, ánh mắt hiện lên vẻ lo lắng, cô hít sâu một hơi, rút một mũi tên khắc quang ấn búng nổ từ trong nhẫn ra, ngấm kỹ đám xác sống biến dị trước mặt bắn tới. Mũi tên bắn trúng lấp lánh quang mang nổ búng ra như lựu đạn phản quang, từng luồng ánh sáng hủy diệt tỏa ra xung quanh tiêu diệt một đám lớn.

Ở phía bên kia

Nhóm của Cường đã trở về, đập vào mắt hình ảnh đầu tiên là, xác của Phúc bị tên xác sống biến dị quăng sang một bên, xung quanh Diệu lúc này đã bị bọn xác sống xúm lại cắn xé, cánh tay nhỏ nhắn đang giơ ra giữa không trung như đang chờ đợi ai đó, như không cam lòng.

Cường trừng mắt như muốn nứt ra, khóe mắt đỏ hồng, gầm lên một tiếng giận dữ lao đến đánh văng toàn bộ xác sống biến dị đang bu quanh người cô gái ra ngoài.

Ngọc, Danh và Đạt cũng cực kỳ tức giận lao đến tấn công đám xác sống biến dị, xung quanh bị dọn ra một khoảng trống.

Diệu vẫn còn hơi thoi thóp, máu trào ra từ khóe miệng, cổ họng bị cắn nát bấy, những dấu răng cắn đầy trên khuôn mặt vốn thanh tú của cô, máu thịt phun cả ra ngoài, nhìn qua rất là kinh khủng. Cường cúi đầu xuống, nâng cô lên tựa vào vai mình, đôi mắt của Diệu khẽ mở ra, nhìn thấy hắn, cô nở một nụ cười, khóe miệng bị cắn nát và đầy máu khiến nhìn qua rất khó coi. Nhưng Cường có cảm giác đó là nụ cười xinh đẹp nhất trên đời, hắn cúi xuống, nhẹ nhàng vuốt ve gương mặt của cô.

Diệu thều thào cất tiếng: “Cảm ơn ... cảm ơn ông trời đã cho em ... còn gặp được anh ... một lần nữa”

Cô vươn tay chạm vào khuôn mặt của hắn, ánh mắt đã mờ hồ, máu chảy vào mắt làm trước mặt cô một mảnh đỏ lờm, cô không thể thấy rõ được nữa.

“Em ... yêu ... anh” Giọng nói của cô trở nên ngắt quãng, máu trào ra từ cổ và khóe miệng, Diệu ngã đầu qua một bên chết đi trên tay của Cường, máu của cô thấm ướt đầm cả lồng ngực của hắn.

Như có vật gì hung hăng đánh vào giữa lồng ngực, Cường cảm thấy đất trời xung quanh mình như sụp đổ. Đau đớn và hối hận.

“Aaaaaa” Cường ngửa mặt lên trời gầm một tiếng. Âm thanh vang vọng xung quanh khuếch tán như sóng âm lan tỏa trong không khí, chiến đấu của đám xác sống cũng hơi ngừng lại, chiến hồn ma vượn đã hiện ra quanh người.

Cường nhẹ nhàng đặt Diệu xuống đất, lấy tay vuốt lại đôi mắt của cô. Hai giọt lệ chảy ra từ khóe mắt, ánh mắt đỏ như lửa nhìn về đám xác sống biến dị đầy thù hận, lửa giận như hóa thành thực chất.

Lúc này, ngoại trừ khoảng ba trăm con quạ đen biến dị đang tàn sát phía sau, thì còn có khoảng năm mươi con xác sống biến dị ở phía trước mặt. Số lượng có thể nói là khá ít so với một đàn xác sống thông thường, nhưng nếu bàn về chất lượng thì cực kỳ mạnh mẽ. Nếu Đức có mặt ở đây hẳn sẽ nhận ra được ngoại trừ con xác sống bao bọc toàn thân bằng xương kia là cấp 2C+ thì còn có một con xác sống biến dị toàn thân đang bốc lên hắc khí, cũng là xác sống biến dị cấp 2C, đám còn lại toàn bộ đều là cấp D trở lên, trong đó xác sống biến dị cấp C có tới 5 con.

Toàn bộ người ở phía sau lúc này đã chết sạch, xác của họ không ngừng bị đám quạ đen cắn rĩa, đám quạ đen tuy rằng cấp bậc rất thấp nhưng chúng có hình thể to lớn, hơn nữa còn biết bay lượn trên không, số lượng lại đông, phía sau chỉ có một số người thức tỉnh cấp thấp sớm đã không chống đỡ nổi từ lâu rồi. Một số con xác sống biến dị cũng lao tới đánh nhau giành mỗi cùng với đám quạ đen, còn một số con đánh hơi đuôi theo mấy người bỏ rơi đồng bạn chạy trốn lúc trước.

Tại hiện trường đầy máu thịt và hỗn loạn này, chỉ còn lại bốn người Cường, Ngọc, Danh và Đạt vừa mới về tới.

Cường dẫn đầu lao đến đầu tiên, mục tiêu của anh ta là tên xác sống biến dị có gai xương bao bọc khắp người, hư ảnh của chiến hồn ma vượn bao bọc toàn thân. Mỗi bước chân đều làm mặt đất hơi rung động, một vài tên xác sống cấp D cản đường đều bị Cường một quyền đập chết.

Cường gầm lên một tiếng, nắm đấm mang theo tất cả sự giận dữ đâm thẳng vào tên xác sống khung xương trước mặt. Tên đó cũng vùng nắm đấm lên cản lại, xương bao bọc nắm tay to lớn gần bằng cả người hắn.

Hai nắm đấm va vào nhau, nổ mạnh một tiếng, quyền phong bùng nổ, không khí lan ra từng đợt như sóng gợn, bụi bay mù mịt. Kinh phong bắn ra, Cường lùi lại phía sau nửa bước, còn tên xác sống biến dị bay ngược về phía sau tận ba bước. Nắm đấm của Cường đã hơi bị xây xước, chảy máu, phía bên kia tên xác sống cũng không khá hơn, một mảnh lớn xương cốt trên tay vỡ tan nát rơi rụng xuống mặt đất.

Cường gồng người lên, cơ bắp hiện ra cuộn cuộn, hư ảnh chiến hồn ma vượn như ngưng tụ thành thực chất, tiếp tục lao đến. Tên xác sống cũng không chịu thua kém, đôi mắt trắng dã trừng lên, những mảnh xương tua tủa quanh người như chiến giáp, trong chớp mắt hắn như đã cao to hơn hẳn, phải cao đến hai mét rưỡi, trên tay hiện ra một thanh đại đao bằng xương cốt trắng, lưỡi đao cực kỳ sắc bén. Hắn rút lên một tiếng nhảy lên chém xuống đón lấy quyền đầu của Cường.

Cường lúc này như hoàn toàn bao bọc trong hư ảnh của ma vượn, cơ thể như bao bọc trong một lớp cương khí, đao xương chém tới vang lên những âm thanh như chém vào thép nguội, hai bên người đi ta tới, không ai kém ai, Cường như biến thành một thứ vũ khí hình người, đôi mắt đỏ rực đầy thù hận và giận dữ, tấn công, và liên tục tấn công như không tiếc mạng.

Bên kia kẻ địch của Cường có vẻ giao hoạt hơn nhiều, cơ thể của nó nhìn nặng nề nhưng lại rất linh hoạt, nó không trực diện tiếp quyền của Cường nữa mà liên tục né tránh, sử dụng gai xương tấn công. Nó có khả năng bắn gai xương trong cơ thể mình ra ngoài như ám khí. Mặc dù đều bị hư ảnh ma vượn chặn lại, nhưng làm rối loạn tiết tấu chiến đấu của Cường đi rất nhiều.

Hơn nữa, lại có thêm hai con xác sống cấp C nhảy vào tiếp chiến, Cường lúc này lâm vào thế một chọi ba, bọn chúng rình rập xung quanh không ngừng tung đòn vào người hắn, thể lực của Cường bị tiêu hao đi rất nhiều.

Phía bên kia, Danh Ngọc và Đạt chiến đấu càng vất vả hơn, số lượng xác sống đông hơn và cũng mạnh hơn bọn họ.

Bộ thổ thạch giáp trên người Danh đã bị tàn phá khá nhiều, nhiều chỗ lộ ra cả thịt và máu chảy, đại địa đột thứ đã sử dụng đến cực hạn, năng lượng trong cơ thể hao tổn rất nhiều, Danh lúc này đã thở không ra hơi, chỉ có thể dùng thổ thạch giáp cận thân chiến đấu.

Ngọc thì còn chịu nhiều thương thế hơn, bộ lông vàng vẹn gờ đã đầy máu đỏ, trên cơ thể đầy vết cắn, và cào cào, nhưng vết thương càng làm cậu ta say máu hơn, tấn công cũng liều lĩnh hơn trước, nắm tay túm lấy một tên xác sống biến dị cấp D xoáy mạnh, đầu của tên đó lập tức nát bấy ngã xuống.

Đạt thì chặt vật nhất trong đám, đáng lẽ nếu chỉ có đám xác sống biến dị thì cậu có thể bay trên không tìm cách công kích, nhưng trên không lúc này có cả một đàn quạ đen biến dị đang châu chực, thành ra Đạt không dám bay lên, chỉ có thể sử dụng dị năng công kích tầm xa, nếu không nhờ Danh và Ngọc che chở thì có lẽ cũng đã táng mạng từ lâu rồi.

Con chó béc giê của Cường cũng tham gia hỗn chiến với đàn xác sống, nó lao tới cắn xé cùng với bọn chúng, thỉnh thoảng lại khạc lửa ra thiêu cháy một số tên, nhưng lúc này trên người nó cũng đã đầy vết thương, có hai tên xác sống cấp C đang quần nhau với nó.

Xung quanh ba người rải rác xác của từng con xác sống biến dị nằm đó, nhưng số lượng bọn chúng vẫn rất áp đảo, ba người một chó phải tựa lưng vào nhau chiến đấu. Cả năng lượng và thể lực cũng đã dần đạt tới cực hạn.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96: Thảm chiến (1)

“Rầm” Cường vùng quyền đâm mạnh, cú đâm va chạm vào giáp xương của tên xác sống biến dị cấp 2C+, mảnh vương vờ vụn bay tung tóe hất ngược gã về phía sau, cốt giáp của hắn ta nứt toác ra một mảng lớn để lộ thịt đỏ lôm bôm bên trong. Hắn ta mở đôi mắt trắng dã như chỉ còn lòng trắng, nhìn về phía Cường, xương xung quanh nhanh chóng mọc lại bù đắp vào chỗ trống.

Cùng lúc đó, Cường cũng phải tự thân chịu hai quyền toàn lực của hai con xác sống cấp C phía sau, chiến hồn đỡ được, nhưng xung lực quá lớn khiến hắn phun ra một ngụm máu tươi.

Hai mắt đỏ ngầu, Cường quay đầu lại, túm lấy cánh tay của một tên xác sống cấp C vừa đánh tới, quật mạnh xuống đất, mặt đất rung lên, bụi bốc lên một mảnh, tay còn lại tung ra một cú đâm toàn lực, đầu của tên đó lập tức nát bét như tương. Tên xác sống cấp C còn lại cũng nhân dịp vùng quyền đánh qua, đầu của Cường dính một đòn cực mạnh ngửa bật ra sau, đầu óc hơi choáng váng.

Tên xác sống ma xương kia đã hồi phục xong lao tới, thanh cốt đao trên tay nhắm thẳng đầu của Cường chém xuống, một đao cực mạnh.

Cường nhún người lao đến húc thẳng vào tên xác sống cấp C, tránh thoát đường đao, đè chặt tên đó xuống đất, ngửa đầu ra sau húc mạnh xuống dưới, đầu của anh ta như làm bằng sắt ròng, gõ nát đầu tên xác sống biến dị kia. Máu, dịch não và mảnh vỡ xương sọ chảy xuôi dưới mặt đất. Mặt của Cường cũng dính đầy máu thịt nhìn qua rất là khủng bố.

Nhưng lúc đó, cốt đao của tên xác sống ma xương cũng đã chém tới, cốt đao chém xuyên qua cả hư ảnh của chiến hồn ngập vào bả vai, lóc ra một mảnh máu thịt, thấu tận xương.

Cường hét lên một tiếng đau đớn, lộn người về phía trước, gượng đứng dậy, đôi đầu tiếp chiến. Trên vai máu chảy ròng ròng, một mảng thịt bị lóc hẳn ra, lộ cả xương quai xanh, vai trái gần như bị phế, tay trái buông thõng xuống.

Một đòn trúng đích, tên xác sống biến dị ma xương cũng không ngừng lại, cốt đao liên tục nhè vào người Cường chém xuống. Cường lúc này chỉ còn một tay, chống đỡ vất vả hơn rất nhiều, dần dần bị ép rơi vào thế hạ phong.

Vận cương khí vào tay, Cường đưa lên đỡ một đao toàn lực của tên xác sống ma xương, nhát đao chém ngập vào lớp cương khí, phạm vào thịt khoảng nửa centimet. Cường dậm chân về phía sau lấy điểm tựa vùng tay hất văng tên đó ra ngoài.

Tên đó rơi về sau khoảng hai bước, ánh mắt trắng dã nhìn Cường đầy uy hiếp, ré lên một tiếng, tiếp tục dậm chân lao đến. Xung quanh Cường lúc này cũng có khoảng hơn mười tên xác sống biến dị cấp D đột ngột tiến lại gần đồng loạt tấn công từ bốn phía.

Cường hít sâu một hơi, cường ép đau đớn, cánh tay trái và tay phải chụm lại trước ngực hình chữ X, hư ảnh chiến hồn ma vờn như chìm vào trong cơ thể, cơ bắp sáng lên ánh sáng màu vàng rực, một luồng cương khí cuồng bạo mạnh mẽ như lốc xoáy bao phủ toàn thân Cường trong đó.

Gầm lên một tiếng, Cường vùng mạnh tay ra, cương khí bao bọc toàn thân anh ta nổ tung, kinh lực bộc phát ra xung quanh như gió bão hất tung toàn bộ những tên xác sống biến dị đang trên đà lao tới.

Hơn mười tên xác sống biến dị cấp D bị kinh khí bộc phát chết ngay tại chỗ, thân thể nát vụn thành từng mảnh, tên xác sống ma xương cũng bị hất tung về phía sau, cốt đao rời khỏi tay bay vút đi cắm thẳng vào một gốc cây gần đó, cốt giáp trên người nó cũng vỡ tan nát lộ ra máu thịt đỏ lôm, cánh tay cầm đao của hắn cũng bị nổ cụt tới vai.

Bụi đất tan đi để lộ thân hình của Cường, máu vẫn chảy ra không ngừng từ vai, Cường há mồm thở dốc, đòn đánh vừa rồi có vẻ đã rút đi hơn tám phần sức lực, hai chân và cả cánh tay bắt đầu run rẩy.

Phía bên kia tên xác sống ma xương cũng đã ngồi dậy, lúc này nhìn nó có vẻ hơi bị tả tơi, giáp xương quanh người đã vỡ vụn tan nát lộ ra da thịt, cánh tay cầm đao nổ cụt tới vai, máu còn đang không ngừng chảy ra.

Nó chậm rãi đi qua bên cạnh, tới cạnh xác của Phúc, cánh tay chọc vào. Chỉ trong chớp mắt, xác của Phúc đột nhiên mềm nhũn, toàn bộ xương cốt như hóa thành nước, trên người nó chớp động huyết mang, giáp xương dần hiện ra trở lại. Nó lại tiếp tục đi qua xác chết của một số người gần đó và xác sống biến dị, tiếp tục lặp đi lặp lại, chỉ trong phút chốc, cơ thể của nó đã hoàn toàn khôi phục, kể cả cánh tay bị nổ cụt cũng mọc ra trở lại.

Đôi mắt trắng dã của nó nhìn về phía Cường, khóe môi nhếch lên có vẻ đầy mỉa mai, từ từ tiến đến.

Phía bên kia.

Thế trận đã có chuyển biến ... Theo xu hướng tôi tặc hơn.

Danh, Ngọc và Đạt lúc này đã rất chật vật. Năng lượng và cả thể lực đang càng lúc càng cạn kiệt, thở đã muốn không ra hơi rồi, trên người số lượng vết thương đang tăng lên nhanh chóng và càng lúc càng nghiêm trọng, bộ thổ thạch giáp của Danh bây giờ đã vỡ ra từng mảnh, những vết cào, cứa và dấu răng in trên bả vai, máu tươi chảy ròng ròng.

Bộ lông hổ trên người Ngọc lúc này cũng đã dính đầy máu tươi, lông bết lại một chỗ, một bên mắt bị cào suýt chút nữa đã bị mù, nhưng may mắn là vẫn né kịp, máu chảy ra trên mi, khiến cậu ta phải nhắm một mắt lại, thị lực giảm sút khiến chiến đấu còn khó khăn hơn nữa.

Đạt nấp chính giữa hai người, phong đao lúc này đã không còn được mấy uy lực, cả con chó Béc giê cũng không khá gì hơn, nó bị dính hai dấu răng trên người xé toác cả một mảng thịt.

Dưới đất, xác của đám xác sống biến dị cũng nằm lại gần chục đũa nhưng số lượng không thấy giảm bao nhiêu, bọn chúng vẫn bao vây chặt như nêm cối, tệ hại nhất là, thực lực của chúng còn rất mạnh, có tới ba con xác sống cấp C, và một đàn xác sống cấp D cứ bọc vòng tròn, tên nào bị đánh bật ra lập tức có đũa khác thay thế.

Ngọc gào lên một tiếng, há mồm cắn mạnh vào cổ một con xác sống cấp D gần đó xé nát quăng ra bên ngoài, trên người chớp mắt lại dính thêm hai nhát cào. Ngọc dậm chân nhảy ra, đẩy cả hai, ba tên ngã dúi dụi, tách mở một khoảng trống, hướng về phía Cường la lớn:

“Chạy khỏi đây mau!”

Ba người còn lại theo sau Ngọc tiến lên, ý đồ chạy đến chỗ Cường, tập hợp lại cùng nhau. Tình thế như thế này, ở lại chỉ có thể bị bọn xác sống mài mòn đến chết, chỉ có thể nhanh chóng đột phá vòng vây chạy trốn mới có một đường sinh cơ.

Đúng lúc đó thì, một tên xác sống nãy giờ vẫn đang đứng phía ngoài chọt phóng ra cản đường, cơ thể nó được bao bọc bởi từng luồng hắc khí không thể nhìn thấy rõ bên trong. Nó há mồm phun ra một luồng chướng khí mờ mịt về phía ba người. Đây chính là con xác sống cấp 2C còn lại trong đàn xác sống biến dị này.

Trong phút chốc, xung quanh bỗng tối hù lại, ba người một chó bị bao bọc trong một lớp khí màu đen không thể thấy rõ xung quanh, trong hắc khí thậm chí còn có độc, chỉ hít một hơi đã cảm thấy hơi choáng váng, ba người vội vàng nín thở, dựa sát lưng vào nhau.

Đạt vận dụng kỹ năng phong hệ, từng luồng gió hiện ra trên tay thổi một vòng cuốn đám khí màu đen này ra ngoài, tầm mắt trong khoảnh khắc trở nên trong trãi.

Đúng lúc đó thì, một bàn tay đen nhem đầy hắc khí lượn lờ đã đâm tới, xuyên thẳng ngực của Đạt ra phía sau. Con xác sống biến dị đã nhắm thời điểm chuẩn xác nhất, một vuốt xuyên ngực, phổi bị đâm thấu về phía sau, chỉ cách trái tim gần nửa centimet, hắc khí trên tay nó thậm chí còn có khả năng ăn mòn cực mạnh.

Đạt hét to một tiếng, trong phút giây sinh tử, cậu ta đã hiểu rõ tình trạng mình không còn có thể cứu được nữa, đau đớn như muốn xé nát cơ thể, nhưng ý chí kiên cường, và sự giận dữ điên cuồng khiến cậu bộc phát ra sức mạnh kinh người, hai tay vòng ra nắm chặt lại cánh tay của tên xác sống đang đâm xuyên qua người mình như một cái kim sắt, giữ chặt lại, đôi mắt trừng lên, miệng phun máu tươi gào lên: “Giết nó ... đi!”

Ngọc và Danh thấy thảm cảnh của Đạt thì vô cùng tức giận, cả hai hét lên một tiếng, Danh sử dụng toàn bộ chút năng lượng còn sót lại trong người, không thêm duy trì cả thổ thạch giáp, sử dụng đại địa đột thứ, vô tay xuống đất, từ dưới đất một cây gai đá mọc lên trên xuyên thẳng người tên xác sống đó lên phía trên, Ngọc lao tới hai vuốt nhắm thẳng vào cổ tên đó xuyên ra sau.

Đầu tên xác sống rơi xuống đất. Thi thể không đầu của tên xác sống lung lay như sắp đổ, từ bên trong, một luồng năng lượng hắc ám cuồng bạo tụ tập, rung động, xác của tên đó nổ tung thành từng luồng hắc khí bắn ra xung quanh. Danh, Ngọc và cả con chó Béc giê cũng bị hất tung về phía sau, rơi xuống đất.

Không còn thổ thạch giáp che chắn, sức nổ gần như lấy đi nửa cái mạng của Danh, trên người thổ thạch giáp đã hoàn toàn biến mất, nửa người trước bị sức nổ ép, máu thịt một mảnh bầy nhầy, gương mặt điển trai dính đầy chất lỏng màu đen đang không ngừng ăn mòn cực kỳ đau đớn.

Ngọc cũng không khá hơn gì, lông và da trước ngực bị lột đi một khoảng, một lớp chướng khí quấn quanh khắp người, hai cánh tay bị hắc khí ăn mòn tới tận khớp. Cú đâm của Ngọc vào cổ tên xác sống đã kết liễu nó, nhưng cổ nó như bọc trong một lớp axit mạnh, chính xác là toàn thân của nó đều như bọc trong một lớp axit mạnh, nhưng đầu và cổ nó lại là nơi dày đặc nhất, cánh tay của Ngọc do đó đã gần như bị phế.

Đạt là người dính vụ nổ nặng nhất, người thủng một lỗ lớn, chết ngay tại chỗ, đôi mắt vẫn tròn trừng nhìn về phía trước.

Con chó Bọc giê thì bị nổ bay ra ngoài, nằm im trên mặt đất không rõ sống chết.

Đám xác sống biến dị xung quanh thấy vậy lập tức ủa tới, há những cái miệng đỏ lòm, đầy khát máu cắn xé vào người Danh và Ngọc đang nằm dưới đất.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 97: Thảm chiến (2)

Nhìn thấy thảm cảnh phía sau, Cường hét lên một tiếng, chút cương khí còn sót lại vận toàn bộ vào tay, co lại tung một cú đâm cực mạnh, quyền phong mang theo cương khí bắn ra như pháo, hất tung toàn bộ đám xác sống biến dị đang bu lại cắn xé Danh và Đạt ra ngoài.

Bất chấp tên xác sống ma xương, Cường vội vàng chạy lại bên này cố gắng cứu Danh và Đạt đang trọng thương nằm dưới đất. Tên xác sống ma xương lúc này đã khôi phục hoàn toàn, rút ra một thanh cốt đao đuổi theo.

Ba tên xác sống cấp C trúng quyền phong đã lồm cồm bò dậy tiếp tục lao đến, trào như hóa thành kim giáp nhắm thẳng ngực hai người đâm xuống.

“Không” Cường hét lên một tiếng, bất chấp thương thế đâm chân lao đến húc bay hai tên, nhưng tên còn lại vẫn kịp đâm xuống, Danh và Ngọc lúc này đã không còn chút sức lực, như cá nằm trên thớt, móng vuốt lóe lên ánh sáng màu vàng kim đâm thẳng xuống dưới đâm qua ngực của Ngọc, phá nát trái tim xuyên ra sau.

Ngọc chỉ kịp “hự” một tiếng, hai tay buông thõng, nhãn thần dần trở nên mờ mịt, ngã đầu qua một bên chết ngay lập tức.

Cường quay đầu vùng quyền đâm bay tên xác sống biến dị cấp C đang đâm xuống người Ngọc ra ngoài.

Đúng lúc đó thì thanh cốt đao cũng đã nhè ngay cổ của Cường chém xuống, Cường chỉ kịp xoay người thoát khỏi việc đầu cổ phân ly, nhưng sau lưng đã dính hẳn một đường đao dài, thấu tận xương.

Vừa quay đầu lại thì Cường trúng ngay một cú đá vào mặt bay ra sau, đầu óc choáng váng, cố gắng ngồi dậy, nhưng mắt đã hoa lên từng đợt, chiến hồn đã không thể huy động ra được nữa, cương khí hao tận, cơ thể gần như kiệt sức, máu trên người vẫn không ngừng chảy càng làm tăng cảm giác lạnh lẽo và choáng váng.

Tên xác sống ma xương từ từ bước tới, cốt đao đã giơ lên cao, dùng sức chém mạnh xuống.

Đúng lúc này, một ngọn thương bằng sét lấp lóe tia lửa điện vang lên từng tiếng lẹt xẹt nhắm ngay đầu tên xác sống ma xương phóng tới.

Cảm nhận được nguy hiểm, tên xác sống thu cốt đao lại nhảy lùi về phía sau, mũi thương đâm vào một gốc cây cạnh đó xuyên ra một lỗ lớn.

Đức và Toàn đã từ xa phóng tới, Huyết Tu la cũng đã được triệu hồi ra ngoài. Cường lúc này đã gần như kiệt sức, chiến hồn, cương khí và cả thể lực đã đạt đến cực hạn, máu mắt quá nhiều khiến trước mắt một mảnh mờ hồ.

Tòan và Huyết Tu la xông thẳng vào đám xác sống biến dị đang tấn công Danh và Ngọc ra sức tàn sát. Chiến đấu này giờ, bọn chúng cũng đã hao tổn khá nhiều, giờ lại có thêm hai người đột kích bất ngờ, bọn chúng nhanh chóng rơi vào hỗn loạn.

Đức dậm chân nhảy đến chắn giữa tên xác sống ma xương và Cường. Ánh mắt bình thản lạnh lùng đánh giá tên xác sống biến dị trước mặt.

Mắt phân tích thể hiện:

Xác sống biến dị, Trance ++, Burst ++, Rise ++, Cấp độ 2C+, cơ thể đã tiến hóa sinh ra ma hạch, có thể hấp thu tinh hoa xương cốt của sinh vật thể, hình thành nên sức mạnh bản thân, khả năng truyền nhiễm suy giảm. Đánh giá: Sinh vật sản sinh ra trí tuệ, tấn công mạnh, phòng thủ mạnh, linh hoạt cao. Kỹ năng: Kỹ năng bị động: Hấp thu tinh hoa xương cốt của sinh vật thể cường hóa bản thân, xương cốt của sinh vật càng cao cấp, sức mạnh bản thân càng tăng trưởng. (1) Cốt giáp: Vận dụng ma hạch điều khiển tạo ra một lớp giáp bằng xương cứng bao bọc toàn thân. (2) Cốt đao: Hình thành một thanh cốt đao để chiến đấu. (3) Phi cốt: Phóng những mảnh xương từ cơ thể vào kẻ địch.

Tất cả những kỹ năng của nó đều có liên quan tới xương cốt, cho nó là xác sống ma xương cũng hợp lý. Đây là một loại xác sống biến dị rất cường hãn, năng lực của nó biến nó thành một chiến binh cận chiến đích thực, nhưng đồng thời cũng có cả kỹ năng công kích tầm trung, khả năng lây nhiễm giảm đi nhưng thực tế mà nói đối với nó khả năng lây nhiễm đã không còn bao nhiêu ý nghĩa.

Ngoài nó ra thì hiện trường hiện tại sau một hồi chiến đấu kịch liệt chỉ còn khoảng hai mươi con xác sống biến dị, trong đó có ba con xác sống biến dị cấp C, còn lại đều là xác sống cấp D, đang giao chiến với Toàn và Huyết Tu la.

Đám quạ đen biến dị sau khi cắn rĩa xong xác của những nạn nhân xấu số phía sau thì cũng đã bay thẳng lên không đuổi theo đám người chạy trốn lúc trước, một vài con vẫn còn bay quanh quần chờ kết quả trận chiến để bay xuống thu dọn tàn cuộc.

Đức đứng đối diện tên xác sống biến dị ma xương, Lạc phong kiếm đã hiện ra nơi tay. Nó cũng đưa mắt nhìn Đức, đôi mắt trắng dã nhìn qua rất là dọa người, những mảnh xương trên người của nó di động, dần dần hình thành một lớp giáp cực kỳ cứng rắn, cơ thể nó lúc này như được bao bọc hoàn toàn bằng xương cốt, che kín cả khuôn mặt chỉ chừa đôi mắt của nó, bộ giáp làm nó nhìn cao lớn hơn hẳn. Nó chùn người xuống, dậm chân lấy đà lao về phía Đức nhanh như chớp, cốt đao lăm lăm trên tay.

Đức cũng dậm chân lao đến, năng lượng truyền vào Lạc phong kiếm trên tay, ma hỏa và phong chú chỉ ẩn khiến thanh kiếm trở nên cực kỳ sắc bén. Hai bên trong chớp mắt đã va chạm, cốt đao và Lạc phong kiếm chém mạnh vào nhau vang lên âm thanh kim thiết điếc tai, phản lực cực mạnh khiến cả hai đều lùi lại nửa bước.

Lạc phong kiếm không hề suy yếu nhưng thanh cốt đao đã mẻ một mảng lớn, đôi mắt của con xác sống chớp động, thanh cốt đao lại nhanh chóng khôi phục lại bình thường.

Không dừng lại, Đức hét lên một tiếng, dậm chân lao đến, Lạc phong kiếm liên tục vung lên chém xuống, kiếm chiêu liên miên không dứt, tên xác sống ma xương cũng dùng cốt đao cố gắng chống đỡ, kiếm đao va chạm liên tục, nhất sau mạnh hơn nhất trước, vết mẻ trên thân đao càng lúc càng lớn.

Rốt cuộc xoảng một tiếng, thanh cốt đao không chống chịu nổi đã hoàn toàn vỡ nát, Đức nhân đà xoay người một vòng chém thẳng xuống đầu nó. Tên xác sống nhảy lùi về phía sau tránh được, từ trên người nó hàng loạt mảnh xương bắn ra như ám khí bao phủ khắp người Đức.

Đức gồng người lên, kỹ năng khiến ma pháp ngay lập tức được sử dụng, những mảnh xương va vào vang lên những tiếng điếc tai rồi vô lực rơi xuống đất. Gần như ngay lập tức, hấn giải trừ khiến ma pháp, một mũi thương sấm sét đã nhắm thẳng đầu tên xác sống phóng tới, nó xoay người né kịp nhưng cũng bị ăn mất một bên tai.

Đức xoay người tiến lên phía trước, nhân lúc nó chật vật tránh đòn, một kiếm toàn lực nhắm thẳng cổ nó chém ngang tới, Lạc phong kiếm được truyền năng lượng vào rít lên những tiếng “ừ” “ừ”, kiếm phong sắc bén, nhất chém kéo qua một đường ngọt xớt chém rơi đầu tên xác sống ma xương, thân xác không đầu chậm rãi ngã về phía sau. Đức lập tức thu hồi nó vào trong vòng giao dịch.

Phía sau, Toàn và Huyết Tu la hoàn toàn chiếm thế thượng phong, đám xác sống biến dị bị giết đến thất linh bát lạc, ngoại trừ ba con xác sống biến dị cấp C còn chống đỡ được một chút chứ đám xác sống biến dị cấp D thì chỉ cần vừa vào là sẽ chết ngay lập tức.

Kỹ xảo chiến đấu và kỹ năng của Huyết Tu la cực kỳ linh hoạt khiến nó tung hoành trong đám xác sống biến dị như chỗ không người, một mình nó cân hai tên xác sống biến dị cấp C mà hoàn toàn không có vẻ gì là vất vả, phong cách chiến đấu phiêu dật quý mị, khi bị tập trung công kích, nó sẽ sử dụng kỹ năng hóa hơi tránh thoát rồi ngay lập tức sử dụng huyết đao chém lại trả đòn, hai con xác sống cấp C đã sắp không còn trụ nổi nữa.

Toàn thì phong cách chiến đấu càng đơn giản trực tiếp, thân thể hóa sói, Xích lang chiến giáp hiện ra trên người khiến nó như một trọng trang binh sĩ, nhưng lại rất linh hoạt nhanh nhẹn, móng vuốt trên tay sắc bén như dao, sau khi giết xong tên xác sống cấp C thì nó nhè thẳng vào đám xác sống cấp D còn lại lao tới như sói vào chuồng gà, bọn chúng bị đánh tan tác, sắp chẳng còn lại được mấy mống.

Cường lúc này đã sớm không trụ nổi nữa, thân hình cao lớn, ngã xuống mặt đất, hôn mê bất tỉnh. Phía bên kia Đạt và Ngọc đã mất mạng từ lâu, thi thể bị cắn xé không còn ra hình người, chỉ còn Danh là còn thở thoi thóp, nhưng trên người cũng đã đầy vết thương, đầy máu cào cào và máu răng cắn xé, nếu không chữa trị kịp thì cũng cách cái chết không còn xa nữa.

Trận chiến này, kết quả cực kỳ thảm khốc, đoàn người của Cường đã gần như toàn diệt, chỉ còn một số tên phản bội chạy trốn chưa rõ sống chết ra sao, nếu không có Đức xuất hiện trong những phút cuối cùng, có lẽ là Cường và Danh cũng đã táng mạng trong miệng đàn xác sống từ lâu.

Máu tươi nhuộm đỏ cả mặt đất, kết hợp với bầu trời đỏ rực mang đến một sắc màu đầy chết chóc và tanh máu.

.....

(*) Phần credit này mình sẽ nói sơ một chút về “Chiến hồn” trong truyện của mình là như thế nào, chắc qua mấy chương rồi mọi người cũng nắm sơ được một chút về sức mạnh chiến hồn của Cường rồi phải không nào.

Nó cũng cực kỳ hiếm gặp và nói về phân cấp sức mạnh nó cũng không trên không dưới so với hồn binh của Hàn với Học là mấy.

Chiến hồn có nhiều loại khác nhau, và cũng có nhiều tác dụng khác nhau. Đa số đều là thú hồn, như chiến hồn ma vợ của Cường, chiến hồn long thú, ma thú. Cũng có một số chiến hồn đặc biệt hơn như là Quỷ hồn, Ma hồn, hoặc Chiến thần hồn. Chiến hồn càng cao cấp thì năng lực của nó càng mạnh mẽ và quý dị.

Nói một cách đơn giản, chiến hồn là một dạng cương khí cao cấp. Nó là Cương khí đã sản sinh ra linh tính, gia tăng đến một cấp độ nào đó thậm chí nó có thể sản sinh ra hồn thể độc lập. Nếu nói theo phân tích của M.T.C thì nó là một dạng năng lượng hỗn hợp giữa Trance (Hồn lực) – Burst (Cương khí) – Rise (Thế năng). Chiến hồn có thể sinh ra uy áp đối với sinh vật cấp thấp hơn, nó có thể sử dụng như cương khí bao bọc toàn thân chủ sử dụng, đao thương bất nhập, có thể phóng xuất cương khí tiến hành công kích từ xa. Công thủ toàn diện.

Những người sở hữu chiến hồn có thể nói là chiến thần trời sinh, càng đánh càng mạnh, có thể hấp thu hồn lực kẻ địch để gia tăng cường khí, và tăng cường sức mạnh của chiến hồn.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: Chén rượu cay

Phía bên kia, Hân và Lan cũng đã tạm xử lý xong đám xác sống biến dị, quay đầu đi về phía của Đức.

Mặc dù phía của Hân và Lan phải đối phó với số lượng xác sống đông đảo hơn nhiều, nhưng lại không có bao nhiêu nguy hiểm đáng nói, cấp cao nhất của bọn xác sống chỉ là cấp D. Có ba U Minh chiến sĩ cấp C, và hai U Minh chiến sĩ cấp D chiến đấu ở phía trước thì có thể coi như là bẻ gãy nghiền nát, thêm vào đó là kỹ năng bảo vệ của Lan cực kỳ phù hợp đối với công kích số đông, quang tiễn bùng nổ của Hân thì mặc dù không có phạm vi bao trùm được như của Lan nhưng sức tấn công mạnh hơn, sát thương cũng rất khả quan.

Hai người cùng với năm U Minh chiến sĩ cũng không mất quá nhiều thời gian để dẹp tan bọn này, chỉ còn một số đám rải rác chạy trốn, Lan để U Minh chiến sĩ ở lại để dọn dẹp tàn cuộc, thực ra nếu ban đầu thì sẽ không thể làm thế, vì U Minh chiến sĩ cần có người ra lệnh mới có thể chiến đấu một cách tốt nhất, nhưng sau khi cắn nuốt xong Nightmare thì U Minh chiến sĩ đội trưởng đã có thể sản sinh một số ý thức tự thân, có thể tự chỉ huy điều động đám U Minh chiến sĩ dưới quyền được rồi.

Lan để cho nó mang theo con nhện thu hoạch để thu thập xác của bọn chúng luôn rồi cùng với Hân cười tiểu Quang gấp rút chạy qua phía bên kia.

Phía bên kia.

Đám xác sống biến dị đã bị thu thập gần hết, Toàn đang truy đuổi một số tên chạy trốn, Đức cho Huyết Tu la bay lên không tiêu diệt đám quạ đen biến dị, khiến bọn chúng sợ hãi đảo đảo bỏ chạy tứ tán.

Đức dùng một số thuốc trị thương từ chiếc vòng giao dịch sơ cứu cho Cường và Danh. Danh thương thế nặng hơn, để giữ mạng cho cậu ta, Đức còn phải tốn hẳn một viên phục hoàn đơn giá trị 200 điểm giao dịch, tuy rằng không thân cũng chẳng quen, nhưng tính thần chiến đấu của cậu ta cũng rất đáng phục, hẳn cũng không muốn chi vì tiết kiệm 200 điểm mà thấy chết không cứu.

Cường tuy rằng thương thế cũng cực kỳ nghiêm trọng nhưng với khả năng hồi phục của anh ta thì chỉ cần không chết, những thương thế này cũng có thể tự lành trong vòng một tuần, nên Đức chỉ xịt thuốc trị thương cầm máu và băng bó sơ qua thôi, không cần mua thuốc. Đằng nào thì Lan cũng có kỹ năng chữa thương, sẽ đỡ tốn điểm giao dịch hơn.

À, mà cả con chó Béc giê cũng may mắn không chết, nó bị sức nổ từ con xác sống cấp 2C tung chướng khí và đập văng ra ngoài nên chỉ rơi vào hôn mê, Đức cũng sẵn tiện xịt thuốc cầm máu và băng lại cho nó luôn.

Vừa nhắc đến thì Lan và Hân cũng đã xuất hiện từ phía xa, cả hai cười tiểu Quang chạy về, tốc độ cực nhanh, Đức vẫy tay cho hai người yên tâm rồi bảo Lan dùng kỹ năng thánh quang thuật chữa trị cho Cường và Danh, xong xuôi thì còn quay sang chữa trị cho con chó Béc giê nữa, tinh thần lực của Lan sau khi U Minh chiến sĩ cắn nuốt Nightmare đã có cải thiện hơn rất nhiều, thêm nữa cũng được Đức sơ cứu một phần rồi nên chữa trị cũng không tỏ ra quá sức.

Lúc này, Toàn và Huyết Tu la cũng đã quay trở lại, trên tay Toàn còn dính đầy máu tươi, đám xác sống biến dị chạy trốn đã bị nó thanh lý gần hết, Huyết Tu la sau khi dạo một vòng trên không, giết hết một đám lớn quạ đen biến dị, thì đám còn lại đã sợ hãi kêu lên chạy ra tứ tán.

Mọi người cùng nhau tản ra thu thập lại toàn bộ xác của đám xác sống biến dị và quạ đen biến dị ở khu vực này, số lượng cũng rất khả quan.

Xác của những người đã chết thì Đức cũng cho thu thập lại luôn, dù rằng xác của họ đã tan nát chẳng còn được mấy điểm nhưng vẫn còn tốt hơn là để lại đây cho dã thú chà đạp, chỉ có xác của Diệu, Đạt và Ngọc là tương đối lành lặn, Đức bỏ trong kho trung gian nhưng chưa bán cho M.T.C.

Thương thế của Cường và Danh, cả con chó Béc giê đã hoàn toàn lành lại, nhưng trừ con chó Béc giê lập tức sinh long hoạt hổ bật dậy thì cả hai người kia vẫn chưa tỉnh lại.

Ở lại đây lâu cũng không an toàn, Đức lấy cái xe kéo của họ ra để Cường và Danh lên đó cho Toàn kéo đi, cả nhóm nhanh chóng rời khỏi nơi chiến trường đầy máu lửa và bi thảm này, con chó Béc giê lơ đãng theo sau.

.....

“Không ggg”

Cường hét lớn một tiếng, ngời bật dậy, thờ hồng học, khắp người toát ra mồ hôi lạnh. Anh ta vội vàng nhìn ra xung quanh, ánh mắt vẫn còn hơi mơ hồ, đầu óc vẫn còn đang chập chờn giữa ác mộng và hiện thực.

Lúc này đã là ban đêm, đang ở giữa đường nhựa, nhưng cây cối xung quanh rậm rạp bao phủ, một đồng lửa được đốt lên lấy hơi ấm và ánh sáng, một nồi cháo thịt băm được bắc lên chính giữa đang tỏa mùi gạo thơm nức mũi.

Đức, Hân và Toàn đang ngồi cạnh bếp lửa, nghe tiếng hét của Cường thì quay lại, Danh nằm kế bên cũng rục rịch tỉnh dậy, khuôn mặt còn hơi ngơ ngác nhìn ra xung quanh.

“Bọn họ ...” Cường mấp máy môi, nhìn về phía Đức lên tiếng hỏi, giọng nói đầy run rẩy, đầu óc đã từ trong mơ hồ tỉnh lại nhưng vẫn muốn có một hy vọng xa xôi, rằng tất cả chỉ là một cơn ác mộng.

Đức lắc đầu, nhẹ giọng nói: “Tôi rất tiếc”

Chút ảo tưởng trong lòng tan nát như kiếng vỡ, Cường cảm thấy trước ngực một mảnh trầm trọng, khoe mắt cay xè, đỏ hoe, anh ta quay đầu, đứng dậy, giọng nói hơi nghèn nghèn: “Xin lỗi, tôi muốn ở một mình một lát” rồi đứng dậy cất bước đi.

Đức không đuổi theo, ra hiệu cho mọi người tiếp tục dùng bữa, bảo Lan đưa cho Danh một chén cháo. Danh đưa tay cầm lấy, ánh mắt nhìn về phía Cường bước đi nhưng không đuổi theo, hai vai run run, hai dòng nước mắt chảy ra từ khoe mắt, khóc không thành tiếng. Lan ái ngại nhìn theo.

“Ăn đi nhóc, đây chính là loạn thế, hãy sống thay phần cho những người đã chết” Đức lên tiếng nói

Danh nhìn về phía Đức, cúi đầu húp cạn chén cháo, giọt nước mắt mặn đắng chảy vào trong chén. Hôm nay là một ngày đã kích cực lớn với cậu ta, trong những trận chiến trước đây chết chóc không phải là chưa từng thấy qua, nhưng hôm nay là ngày khốc liệt nhất, trong nhóm của Cường có một đứa em trai của cậu, Diệu, Ngọc, Đạt càng là những người anh em cùng trải qua hoạn nạn, vừa rồi còn cùng nhau cười nói, nhưng giờ toàn bộ đã chết thảm cả rồi, thậm chí cả thi thể cũng không còn toàn vẹn.

Rất nhanh mọi người đã ăn xong, mọi người tản ra tự làm việc của mình, Hân thì vào trong lều tu luyện quang nguyên chi ấn, Lan thì tập trung minh tướng, Toàn thì ngồi ở bên ngoài gần chỗ Danh, Danh vẫn cúi đầu ngồi đó.

Hướng về phía Cường vừa bỏ đi, Đức chậm rãi đi tới.

Cường đã chạy ra một quãng khá xa, nhưng với hân thì không quá khó để tìm ra, âm thanh phát ra từ phía đó cũng không nhỏ chút nào, rất nhanh hân đã thấy anh ta trong tầm mắt.

“Àm” Một gốc cây to lớn như một ngọn dừa, đổ sập xuống đất. Nó trước đây chỉ là một cành cỏ dại, nhưng phát sinh biến dị trở nên to lớn và cực kỳ cứng chắc. Lúc này đã gãy ngang thân, dính chi chít máu quyền ấn trên thân cây. Bên cạnh cũng có hai thân cây ngã rạp dưới đất cùng chung số phận.

Cường cúi đầu thờ dốc, tâm trạng vẫn không thể nào bình tĩnh lại được, đau đớn, hối hận, tự trách khiến anh ta cảm giác muốn điên cuồng phát tiết ra ngoài.

Đức chậm rãi bước qua, ánh mắt bình thản, không có một tia thương cảm hay thương hại, đối với những người đàn ông chân chính, hay ít nhất là đối với Đức mà nói, ánh mắt như vậy từ một kẻ khác chính là một sự sỉ nhục.

Cường quay đầu nhìn lại, Đức thò tay vào trong áo, lấy ra một chai rượu Bầu đá. Đây là chai Đức vô tình lấy được từ hồi đầu loạn thế, khi đi dạo quanh nhà để tìm kiếm vật tư, chai này lấy được từ nhà một đại gia khu đó chuyên sưu tập rượu ngon, Tây ta đủ cả, một chai rượu Bầu đá nguyên gốc thế này rất khó kiếm, Đức cất vào nhưng trước nay chưa có dịp gì để dùng.

Đức bước lại gốc cây bị Cường đâm gãy, rút kiếm chém một nhát, phía trên đã phẳng lý như bàn, chặt thêm hai gốc nữa để làm đòn ngói, Đức chỉ vào chiếc bàn ngồi xuống, lấy ra hai cái ly hột mít dùng để uống rượu đặt lên bàn, lấy chai rượu ra rót đầy hai ly, đưa một ly cho Cường, đặt chai rượu ở giữa bàn.

“Lại đây uống một ly đi” Đức vẫy tay nói với Cường

Cường ngồi xuống, cầm lấy ly rượu, ngửa cổ uống cạn, hơi rượu cay nồng nơi cổ họng. Nâng chén tiêu sầu thật sự có hết sầu không, chắc chỉ người trong cuộc mới rõ ràng. Men rượu cay làm dịu đi những bức bối trong lòng ngực, Cường rót tiếp một ly, ly nữa. Chai rượu rất nhanh đã gần tới đáy, Đức vẫn ngồi đó im lặng, không hề nói câu nào, khẽ nhấp ly rượu của mình.

“Tôi thật ngu ngốc” Đặt ly rượu xuống bàn, đôi mắt đỏ hoe nhưng vẫn không rơi lệ, giọng nói anh ta đã nghẹn.

“Diệu, Cô ấy ... luôn quan tâm đến tôi ... lo lắng cho tôi ... yêu tôi, tôi đã luôn biết điều đó nhưng không bao giờ đáp lại, đến khi cô ấy mất đi, tôi mới biết được rằng mình đã ngu ngốc đến thế nào”

Hai người gặp nhau rất sớm, Cường là người đã ra tay cứu Diệu khỏi đàn xác sống, hai người trải qua nhiều hoạn nạn, cùng chạy trốn khỏi xác sống, cùng tìm kiếm người sống sót, cùng chia nhau một ổ bánh mì, tình cảm của cô Cường đã sớm biết, nhưng anh ta vẫn cảm thấy rất áy náy với người vợ và con gái quá cố của mình, họ chỉ vừa chết cách đó không lâu, nên vẫn chần chừ không đáp lại.

Điều hiểu, cô không đòi hỏi gì cả, chỉ im lặng ở bên cạnh hắn, quan tâm chăm sóc hắn, lo lắng cho hắn, chỉ mong một lúc nào đó hắn sẽ nhận ra, chỉ mong thời gian sẽ xóa nhòa khoảng cách. Cường hắn nhận ra chứ, sao có thể không nhận ra đây, nhưng hắn vẫn chần chừ, hắn cho rằng mình vẫn còn thời gian, hắn cho rằng mình có thể chờ cho ngọn sóng trong lòng ngu yên và chấp nhận cô là một phần hạnh phúc của đời hắn, hắn cho rằng hắn đã rất mạnh mẽ, rằng hắn có thể bảo vệ cho cô. Nhưng không, cuộc sống vô thường, thời thế loạn lạc càng khiến cho sự sống trở nên nhỏ bé mỏng manh, những thứ tưởng như sẽ có trong tay, chẳng biết lúc nào sẽ đánh mất.

Và hắn mất cô ấy, mãi mãi, khi cô cận kề cái chết hắn mới nhận ra mình đã yêu cô như thế nào, nhưng hắn vẫn chưa kịp nói với cô ấy tình cảm của hắn, hắn không kịp nói hắn đã yêu cô thế nào, tất cả giờ đã trở nên quá đổi muộn màng. Có những thứ vĩnh viễn mất đi rồi mới khiến chúng ta hối tiếc. Cường uống cạn chén rượu, gục đầu xuống bàn, hai vai run run.

Đức đứng dậy, thở dài một hơi, vỗ nhẹ vai Cường, những lời nói của anh ta làm lòng hắn ngọn sóng, ánh mắt xa xăm nhìn về phía ánh lửa phía xa, nơi những người hắn yêu thương nhất đang ở đó.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 99: Hy vọng

Tầng sáng, ánh mặt trời đầu tiên đã chiếu xuống mang lại sinh khí cho mặt đất, bầu trời một màu đỏ thẫm. Đã gần hai tháng trời, những người sống sót đều đã dần quen với cái ánh sáng màu đỏ rực này. Hai tháng, nhưng có cảm giác đã quá dài, mỗi ngày đều là một cuộc vật lộn với sống chết, bầu trời xanh ngày xưa chắc chỉ còn trong hoài niệm.

Ánh hừng đông chiếu sáng hiện ra một thân ảnh đang không ngừng di chuyển trong rừng, thân ảnh cao tốc di động, mồ hôi chảy khắp người, ánh sáng chiếu lên khuôn mặt nghiêm nghị trầm ổn đang không ngừng vung kiếm.

Đức đang tập kiếm ở gần đó, hắn không ngừng xoay động, kiếm ánh loang loáng, kiếm phong thậm chí sắc bén đến nỗi những cành cây ngọn cỏ ở gần đó đều bị chém đứt.

Hắn toàn lực nhảy lên vùng kiếm chém xuống, “xoẹt” một tiếng, gốc cây trước mặt lập tức bị chém làm đôi, đường kiếm ngọt xót khiến thân gỗ như bị cưa qua bởi máy cưa sắc bén nhất, chia làm hai phần bằng nhau, rơi xuống đất.

Thu Lạc phong kiếm vào trong vỏ, Đức buông lỏng hai tay ra phía trước, thở ra một hơi dài.

Nhờ không cần phải ngủ, hắn có nhiều thời gian hơn để tu luyện P.S.I và rèn luyện kỹ năng, cũng như thể năng của mình. Thông thường hắn chỉ cần ba tiếng buổi tối để dùng ngũ hành nguyên lực trận pháp tu luyện, thời gian sau đó sẽ là lúc hắn rèn luyện cơ thể và kỹ năng của mình.

Hấp thu nguyên lực giúp dòng kim khí trong lõi trance – burst – rise trong cơ thể hắn trở nên cô đọng và dồi dào hơn, các kỹ năng của Đức khi sử dụng đều đòi hỏi tiêu hao năng lượng rất lớn, tăng trưởng dự trữ năng lượng là điều cần làm, đó cũng là một nhân tố để có thể tăng lên cấp B, hiện tại hắn vẫn còn cách bình cảnh khá xa.

Sau khi hấp thu nguyên lực xong, thì cần rèn luyện thể năng, thể lực dồi dào sẽ giúp chiến đấu bền bỉ hơn trong thời gian dài. Trước giờ các loại quái vật theo đàn hắn đã gặp không ít, cho dù một kẻ có sức mạnh lớn thế nào, nhưng thiếu đi khả năng chiến đấu lâu dài cũng sẽ bị tụt nó mãi đến chết.

Kỹ năng cũng cần được tập luyện và nắm giữ một cách thuần thục để khi chiến đấu có thể phát huy ra uy lực lớn nhất với tiêu hao nhỏ nhất. Kỹ năng khiến ma pháp Đức đã nắm giữ rất tốt và sử dụng cực kỳ thuần tay rồi, chỉ có kỹ năng thương sấm sét là còn hơi khó nắm giữ.

Nhắm mắt lại, hít thở hồi khí, và bình phục lại hơi thở gấp gáp của mình, Đức bắt đầu vận dụng kỹ năng thương sấm sét.

Lần này nó không hiện ra thành hình một ngọn giáo mà chỉ như một ngọn roi, tia lửa điện lẹt xẹt từ hai tay nhìn như những đợt sáng trắng lấp lóe. Đột ngột, tia lửa điện bùng phát ngoài tầm kiểm soát của Đức như một ngọn roi quất mạnh, bắn trúng ngực hắn khiến hắn bay hẳn ra sau.

Ho khan hai cái, Đức chống tay đứng dậy. Điều khiển sét khi nó không hình thành giáo, khó khăn hơn hắn nghĩ rất nhiều, kể cả là lúc hình thành ngọn giáo bằng sét, hắn cũng không thể giữ trên tay lâu được, mà phải tiến hành ném ra, nếu thu hồi lại cũng sẽ bị phản phệ. Kỹ năng thương sấm sét rất mạnh mẽ nhưng chính vì thế nguồn năng lượng từ sấm sét cũng cuồng bạo và khó kiểm soát hơn các loại công kích năng lượng khác nhiều lắm.

Đây cũng không phải lần đầu thử nghiệm, hắn đã thử rất nhiều lần rồi, ít ra thì lần này có tiến bộ hơn là hắn đã bắt đầu có thể điều khiển hình dạng của nó. Dù kết cục không được đẹp mắt cho lắm.

P.S.I là dạng tu luyện năng lượng thuần chất nhất, nó không có thuộc tính, hay nói đúng hơn, nó là nguồn năng lượng nguyên chất có thể diễn hóa ra đủ mọi thuộc tính khác nhau, giống như nguyên tử cấu thành vật chất vậy, do đó về mặt lý thuyết nó có thể thi triển đủ các dạng công kích năng lượng khác nhau, lửa, băng, lôi, điện đủ cả, có thể thi triển chiêu thức dùng nguyên lực, có thể sử dụng dị năng, có thể sử dụng ma thuật của ma pháp sư miễn là học tập phương pháp vận dụng kỹ năng phù hợp.

Nhưng cũng chính là vì như vậy, nên Đức càng cần nhiều thời gian để có thể thật sự nắm giữ và vận dụng kỹ năng hơn so với những người thuần một năng lực. Chẳng hạn như đối với người có kỹ năng lõi hệ hoặc nguyên lực lõi thuộc tính, họ sẽ quen thuộc dễ hơn với dạng năng lượng này nhiều, đồng thời kháng tính với lõi điện của họ rất cao nên trừ khi là công kích lớn hơn nhiều cấp mới có thể khiến họ tổn thương, còn như bị đòn đánh của chính mình làm te tua như Đức là chuyện rất khó có thể xảy ra.

Đây không biết đã là lần thất bại thứ bao nhiêu của hắn rồi. Không bỏ cuộc, Đức tiếp tục đứng dậy, lõi điện tiếp tục bộc phát từ hai tay. Đức nhắm mắt nội thị cơ thể mình, để có thể điều khiển được lõi điện, hắn cần nắm được nguyên lý vận hành của nó ra sao.

Kỹ năng thương sấm sét nó như một phần mềm vì tính được lập trình sẵn, cần năng lượng bao nhiêu để ổn định, cần sử dụng tinh thần lực như thế nào để định hình và ném ra, tất cả đều đã được định trước và vận hành rất trơn tru, vấn đề là, nó trơn tru quá mức để có thể tiến hành can thiệp.

Đầu tiên, kỹ năng này huy động năng lượng từ lõi Burst đến hai tay và từ đó chuyển hóa thành lõi điện trong quá trình đó tinh thần lực sẽ là thứ định hình cho nó và giữ cho nó ổn định.

Việc Đức đang làm lúc này, là điều động tinh thần lực của mình, dùng ý lực cố gắng để điều khiển những tia điện ấy theo ý muốn. Điều đó không dễ dàng chút nào cả, giống như bẻ lái một con tàu đang phóng với tốc độ cao tốc vậy.

Mồ hôi trên trán của hắn nhỏ ra như hạt đậu, những tia lửa điện lúc co lại lúc bùng ra, vang lên những âm thanh lẹt xẹt, thỉnh thoảng lưỡi sét lại bị quá khích bật vào tay hắn, làm Đức cảm thấy đau đớn tê dại, nhưng hắn không thèm để ý, đôi mắt vẫn nhắm nghiền tập trung điều khiển những tia sét khó thuần đi theo ý muốn của mình.

“Ngưng” Đức hô lên một tiếng. Những tia sét chợt tập trung lại thành một điểm sáng nhỏ chính giữa hai lòng bàn tay, xoay tròn ở đó như một quả cầu, không, cũng không được bằng quả cầu, phải nói nó rất nhỏ chỉ bằng lòng tay mà thôi, Đức vung tay đẩy ra, tia sét va đập vào một cành cây gần đó, bắn ra một tia lửa điện, cành cây bị cháy đen một khoảng nhỏ.

Uy lực tuyệt đối là yếu hơn rất nhiều so với khi tung kỹ năng thương sấm sét bản hoàn chỉnh, nhưng Đức cảm thấy rất vui vẻ, sau bao ngày mày mò luyện tập, hắn đã có thể ban đầu điều chỉnh tia sét theo ý muốn của mình rồi.

Kỹ năng thương sấm sét này nếu chỉ sử dụng để phóng ra tấn công kẻ địch sẽ khá là lãng phí, vì đối với một số sinh vật có tốc độ di chuyển cao thì rất khó ném trúng, tiêu hao năng lượng cũng lớn.

Đức đang tìm cách để vận dụng nó một cách hiệu quả hơn, chẳng hạn như gia trì nó vào nắm đấm trong tích tắc sẽ tạo ra phiên bản nâng cấp của “phá quyền” cộng thêm uy lực của sét, đòn đánh chắc chắn sẽ có sức tàn phá mạnh hơn rất nhiều, và còn kèm theo khả năng gây tê liệt. Hắn cũng có thể gia trì nó trên Lạc phong kiếm, gia tăng uy lực, hoặc chém ra như kiếm khí khiến kẻ địch khó lòng phòng bị.

Ngoài ra, nếu có thể vận dụng cao cấp hơn, hắn có thể kết hợp nó với khiên ma pháp, biến kỹ năng dùng để phòng thủ này thành một kỹ năng công kích bao trùm tầm gần cực kỳ hữu hiệu.

Đương nhiên, đây vẫn chỉ là dự tính mà thôi, hắn còn cách mục tiêu khá xa, nhưng ít ra, cũng đã đặt được một số bước chân đầu tiên.

Đức ngẩng đầu nhìn vào vầng thái dương đang mọc ra phía chân trời, ánh mắt trầm ngâm suy nghĩ.

Tiếng loạt xoạt vang lên ở phía sau lưng, không cần quay đầu lại hắn cũng biết là ai, Đức mỉm cười quay lại, Hân đã tiến lại gần. Cô rút ra một chiếc khăn vải nhỏ sạch sẽ lau mồ hôi cho hắn, nhìn hắn đầy dịu dàng và có một chút đau lòng.

Hân biết. Khi tất cả mọi người chìm vào giấc ngủ say thì hắn vẫn liên tục kiên trì tập luyện, không ngừng nâng cao sức mạnh của mình, hắn muốn bản thân đủ mạnh để có thể bảo vệ tất cả. Chính vì vậy, cô cũng muốn mình càng trở nên mạnh mẽ hơn, để có thể giúp hắn, không làm vướng bận đôi chân của hắn.

Đức nhẹ nhàng cầm lấy tay của Hân, áp vào má, tay còn lại khẽ vuốt những lọn tóc của cô qua một bên để lộ ra gương mặt xinh đẹp. Hân vốn đã rất xinh đẹp, môi đỏ mọng, răng trắng, làn da trắng hồng, nhắn mịn như bạch ngọc, giọng nói trong trẻo dễ nghe đúng chất giọng của người miền Tây. Đã thế từ khi tu luyện quang nguyên chí âm, hấp thu quang nguyên lực thì cô càng trở nên xinh đẹp hơn, vẻ đẹp trong sáng và thanh khiết như một thiên sứ. Hắn say mê ngắm nhìn cô.

Tình yêu là một cảm xúc thật kỳ lạ. Đôi khi nó cần thời gian như rượu ủ càng nồng càng say, đôi khi nó cuộn trào mãnh liệt như sóng biển, lại đôi khi dịu dàng như gió thoảng. Đôi khi nó lại chỉ cần một cái chớp mắt, một nhịp đập đồng điệu của hai trái tim, đưa hai con người xa lạ đến với nhau.

Đức vốn không phải là một người dễ yêu ai, đối với hắn tình yêu nam nữ là một thứ rất dỗi xa lạ, đôi khi hắn nghĩ rằng nó vốn không có thật giữa cái xã hội đầy toan tính vụ lợi này. Danh vọng, vật chất mới là thứ mà mọi người vất vả đeo đuổi, thậm chí đánh đổi rất nhiều thứ để giành lấy.

Hắn không trách những suy nghĩ kiểu đó, càng chẳng hề trách những cô gái bỏ chàng bạn trai nghèo khó để đòi lấy một anh chàng giàu có hơn, ít ra thì chuyện cổ tích một gian nhà tranh hai trái tim vàng, theo hắn nghĩ thì còn không có thực hơn, chuyện như vậy, hắn đã chứng kiến quá nhiều. Nhưng chính vì vậy, hắn càng chẳng có hứng thú gì với tình yêu, nếu nó tầm thường đến như vậy thì thực sự có đáng giá để đeo đuổi không.

Cho nên, khi gặp Hân, dù hắn có rung động, hắn vẫn không hề do dự bỏ đi, không một tia luyến tiếc. Chỉ đến khi, Hân nhắm mắt xuôi tay trong vòng tay của hắn, khi cô đánh đổi sinh mạng của mình để đòi lấy cho hắn một đường sinh cơ, giây phút đó, hắn mới biết được rằng trong trái tim cứng đầu của mình đã có hình ảnh của một cô gái, rằng hắn sẽ yêu cô gái ấy đến trọn cuộc đời.

Hắn may mắn hơn Cường nhiều, hắn có một cơ hội thứ hai để giữ lấy hạnh phúc trong tay mình và hắn sẽ không bao giờ buông tay.

Đức vòng tay qua ôm chặt Hân trong vòng tay, cảm nhận cơ thể mềm mại và mùi hương quen thuộc dễ chịu, trong lòng chợt cảm giác thật bình yên.

Hân vòng tay ôm lấy hắn, khẽ hỏi: “Anh đang nghĩ gì vậy?”

Đức nhẹ nhàng trả lời: “Tương lai”

Hân gột đầu lên ngực hắn, hỏi nhỏ: “Tương lai, như thế nào?”

Đức mỉm cười, buông Hân ra, vòng tay qua chiếc eo thon của cô, hướng về phía mặt trời, khẽ nắm tay lại, nói: “Về Bình Định tìm bố mẹ của thằng Dũng xong, anh muốn xây dựng nên một thành phố, hoàn toàn mới trong loạn thế này, thành phố của riêng chúng ta”

Nhìn khuôn mặt nghiêm túc và tràn đầy tin tưởng của hắn, ánh mắt kiên định nhìn về phía mặt trời, Hân chợt cảm thấy hắn tràn ngập một sức hút kỳ lạ. Cô nhón chân hôn nhẹ vào má của hắn. Đức quay đầu lại, mặt Hân đỏ bừng, hai mắt hắn tràn lửa nóng, ôm chặt lấy Hân, đặt lên môi cô một nụ hôn thật sâu.

Không ai biết rằng, đây chính là giây phút đầu tiên ý tưởng về thành phố “Hy vọng” xuất hiện, thành phố mang đến hy vọng cho hàng triệu con người, cũng là con ác mộng ám ảnh làm khiếp sợ biết bao kẻ địch hùng mạnh trong tương lai.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100: Quyết định

Mọi người đã tụ tập ở lại cùng một chỗ dùng bữa sáng. Lan đã chuẩn bị xong, cũng chỉ là cháo thịt băm thôi, đây là món ăn đơn giản nhanh gọn, dễ nấu và cũng dễ hấp thu.

Cường và Danh cũng ở đây, so với tối qua sắc mặt Cường đã khá hơn đôi chút, Danh ngồi bên cạnh, sắc mặt cậu có vẻ còn hơi thất lạc. Con chó Bẹc giê to lớn quanh quẩn phía dưới chân Cường, vẫy đuôi. Thân hình to lớn của nó khiến hành động này nhìn qua có vẻ buồn cười.

“Anh quyết định thế nào?” Đức nhìn Cường hỏi lại

Vừa rồi, Đức hỏi về ý định sắp tới của Cường và cũng ngờ ý mời Cường vào nhóm. Con người của anh ta không tệ, năng lực cũng rất mạnh, nếu vào nhóm sẽ có thêm một trợ lực lớn.

Cường ngẫm nghĩ một lát rồi lắc đầu: “Xin lỗi, rất cảm ơn cứu mạng của cậu nhưng hiện giờ tôi không thể đi theo cậu được”

Nhìn Cường một lát, Đức nhẹ giọng hỏi: “Anh định làm gì?”

Cường nắm chặt tay, trầm giọng nói: “Tôi muốn tiêu diệt toàn bộ xác sống ở mảnh đất này”

Đức thờ dài một hơi, quả đúng như hắn dự đoán, thù hận đúng là có thể nuốt chửng một con người, hiện giờ có lẽ anh ta thù hận lũ xác sống thì ít mà giận dữ với chính bản thân mình thì nhiều.

Đức gật đầu: “Được, nếu anh đã quyết định thì chờ ăn sáng xong chúng ta tách ra ở đây thôi, chúc anh may mắn”

Hắn cũng không có quá nhiều tiếc nuối, mỗi người có một con đường của mình, một dự định của mình, hắn không muốn dựa dẫm vào ơn nghĩa mà cưỡng ép người khác theo mình để làm gì.

Có bốn động lực để một người có thể vươn đến đỉnh cao trong bất kỳ lĩnh vực gì: Đam mê, trách nhiệm, tham vọng và thù hận. Trong đó, thù hận chính là con đường mạnh mẽ nhất và cũng cực đoan nhất, bởi vì người vì thù hận mà sống thì cũng sẽ vì thù hận mà chết, nó là một con đường cụt để khi ta chạm đến cuối con đường, đến chạm đến mục đích của mình thì ta mới nhận ra, ta đã không còn mục đích để tiếp tục sống. Chỉ hy vọng trên con đường không điểm đến của mình, anh ta sẽ có thể nhận ra mà dừng lại.

Đức móc trong túi áo ra một sợi dây chuyền nhỏ bằng bạc, có mặt đá màu xanh nước biển, được viền trong một lớp bạch kim, sợi dây cũng chỉ là một trang sức bình thường không có gì đặc biệt, nếu trước tận thể mua chắc cũng chỉ tầm một triệu đồng lại là cùng. Nhưng Cường nhìn thấy thì hết sức kích động, Đức đưa qua cho Cường:

“Đây là thứ tôi tìm thấy trên người cô ấy”

Cường đưa tay nhận lấy, nắm tay xiết chặt như muốn trắng bệch, giọng nói run run: “Cảm . . . ơn”

Ăn sáng xong, Cường cảm tạ mọi người rồi quay đầu bước đi, con chó Bọc giê lẻo đẻo theo sau, Danh nhìn qua Lan một hồi, rồi cũng im lặng quay đầu cất bước theo sau. Đức đưa thêm cho Danh một phần lương thực để hai người có thể sử dụng một thời gian. Hai bên từ biệt tại đây.

Nhìn theo bóng lưng Cường và Danh rời đi, Đức quay đầu ra hiệu cho cả nhóm tiếp tục lên đường.

Dừng lại ở một khu vực trống trải, Đức bắt đầu kiểm kê lại tổng điểm giao dịch thu được trong đợt chiến đấu vừa rồi.

Số qua đen biến dị dù cấp độ không cao, nhưng số lượng rất lớn, chỉ tiếc là một đám lớn bị bão lửa của Lan bao trùm nên thu không được nhiều điểm lắm, chỉ tầm trên dưới 9.000 điểm giao dịch

Đám xác sống biến dị ở chỗ Lan và Hân chiến đấu thì hoàn chỉnh hơn, nhưng tính số lượng bị chết do bão lửa và chạy trốn thì cũng hòm hòm được một nửa. Tính ra thì cũng được khoảng gần 14.000 điểm giao dịch.

Đây coi như cũng tính là một nhược điểm của Lan, kỹ năng công kích rất mạnh, nhưng chính vì vậy nên thu điểm đôi khi bị mất khá nhiều, cũng không có cách nào, kể cả là Đức đi chém với đám xác sống biến dị đó, cho dù là cấp thấp đi nữa, chém hết ngàn con chắc hẳn cũng vì mệt mỏi quá độ mà lên đường rồi.

Còn nếu nói về đám xác sống biến dị thu được hoàn chỉnh nhất thì phải nói đến đám xác sống biến dị cao cấp mà Cường gặp phải. Tổng cộng 20.100 điểm giao dịch.

Tổng thu hoạch lần này phải nói là khá lớn, tổng điểm giao dịch Đức hiện có sau khi bán toàn bộ các quyền hạn giao dịch dư thừa thì còn lại:

Khách hàng giao dịch: Trần Minh Đức – Khách hàng cấp 3

Quyền hạn khách hàng: Cấp C

Tổng điểm giao dịch: 45.600 điểm giao dịch, 10 quyền hạn cấp C, 5 quyền hạn cấp D, 5 quyền hạn cấp E và 5 quyền hạn cấp F

Điều kiện mở ra quyền lợi khách hàng cấp 4: Khách hàng đạt được cấp B, đạt được hai quyền hạn cấp A, và 100.000 điểm giao dịch.

Hiện giờ, hẳn còn cách cấp B một khoảng khá xa. Càng là tăng cấp về sau, càng trở nên khó khăn, từ cấp C trở đi có hai mốc cần vượt qua là cấp 2C, cấp 2C+ rồi mới tới cấp B. Hiện tại, hẳn cũng chỉ vừa mới qua cấp C mà thôi cách cấp 2C còn một khoảng nữa, chứ đừng nói tới cấp B.

Điểm giao dịch thu hoạch lần này có thể nói là rất phong phú, cũng dễ dàng hơn những lần trước nhiều, do có nhóm của Cường gánh chịu phần lớn áp lực, lần trước đánh với ong biến dị chỉ thu hoạch được ba mươi ba ngàn điểm mà suýt chút nữa cả nhóm đã đi bán muối cả.

Đức bật chiếc vòng giao dịch lên để chuẩn bị cường hóa và mua đồ cho cả đội. Danh mục đồ vật cường hóa lần này hẳn đã suy nghĩ khá kỹ lưỡng. Điểm giao dịch tuy nhiều, nhưng không có quyền hạn cao cấp hơn nên không thể thăng cấp cho mọi người được.

Thay vào đó, hẳn sẽ mua hai con sủng thú cho Lan và Toàn để tăng sức chiến đấu cho hai đứa nó, ngoài ra mua thêm một số nguyên thạch thượng phẩm cho mình để tăng tốc độ tu luyện, một số quang nguyên thạch cho Hân và nâng cấp công pháp cho cô, cho Hiếu thêm một số điểm để đẩy nhanh tốc độ chế tạo Thánh Gióng II, nếu đủ điểm sẽ mua thêm một số kỹ năng hoặc vũ khí phù hợp cho nhóm. Những thứ này cần bàn bạc lại với mọi người kỹ lưỡng hơn.

Đầu tiên là sủng vật cho Lan, sau khi trao đổi với Lan xong thì Đức mua cho Lan một con “Mộng điệp”

Mộng điệp – Nó có hình thù như một con bướm nhỏ, màu sắc sặc sỡ, đủ cả bảy màu, chỉ nhỏ bằng nắm tay, nhìn rất xinh đẹp. Sinh vật cấp độ C, Trance +++, Burst ++, Rise +, 10.000 điểm giao dịch.

Đây là sinh vật đặc thù sinh sống tại rừng Mộng điệp thiên huyền, thuộc chi nhánh thiên hà số HUB 8975, giao dịch từ Trader số hiệu NK 7867. Năng lực: Có thể sản sinh ra cộng hưởng tâm linh gia tăng tốc độ tu luyện tinh thần lực cho chủ nhân, có thể tạo ra lưới bảo vệ ma pháp tránh khỏi tấn công tinh thần lực, nếu năng lực tăng tiến một bước, nó thậm chí có thể chế tạo ảo giác cho kẻ địch và tiến hành công kích tinh thần lực.

Sinh vật phát triển theo thiên hướng tinh thần (trance) thường rất hiếm thấy và giá cả cũng đắt đỏ hơn so với sinh vật bình thường nhiều. Mộng điệp không có giới hạn phát triển cao cấp nhất, có nghĩa là nếu đủ điều kiện nó có thể thăng lên tới cấp S cũng được, nhưng có vẻ như quá trình đó sẽ không dễ dàng chút nào cả.

Đây là một bổ trợ rất tốt cho Lan và cả nhóm. Lan là ma pháp sư nên rất cần tăng trưởng về tinh thần lực, tốc độ gia tăng nhờ mình tưởng mang lại vẫn còn khá chậm, ma lực thì có thể dùng được thủy hoặc ma thạch để tăng tốc tu luyện chứ tinh thần lực thì rất khó. Ngoài ra thì, cả nhóm hiện tại đang thiếu kỹ năng phòng vệ trước tấn công tinh thần, mặc dù nó hiếm nhưng không phải không có, Đức lần trước cũng suýt nữa xỉ lắc lẻo, nên cần phải dự phòng trước vẫn hơn.

Kế đó là Toàn, Đức mua cho nó một con “Phong lang”

Phong lang – Nó có hình dạng như một con sói, với bộ lông màu nâu, móng vuốt và hàm răng cực kỳ sắc nhọn. Sinh vật cấp độ C, Trance +, Burst ++,

Rise +++, 6000 điểm giao dịch.

Đây là sinh vật sống tại rừng rậm phía bắc đối diện của Mộng điệp thiên huyền cũng là thuộc về chi nhánh thiên hà số HUB 8975, giao dịch từ Trader số hiệu NK 7867. Năng lực: Cẩn xé, di năng phong hệ, có thể phóng đao gió tấn công kẻ địch, sinh vật phát triển mạnh về rise, thuộc hệ linh mẫn, tốc độ rất nhanh, cận chiến mạnh, có thể tiến hành công kích tầm trung.

Cấp độ phát triển tối đa cấp A, khi phát triển tới cấp B nó có thể tự sinh ra “Phong chi Dực” có thể bay lượn trên không.

Đây là Đức nhắm tới để bổ sung khả năng cận chiến cũng như công kích tầm xa cho Toàn, mặc dù hiện tại nó chưa thể bay lượn như tiểu Dương và tiểu Quang nhưng bù lại khả năng chiến đấu của nó thực sự mạnh mẽ hơn hai đứa kia nhiều.

Đức bám chọn giao dịch, Mộng điệp và Phong lang đã xuất hiện trong tầm mắt, 16.000 điểm giao dịch lập tức bốc hơi.

Lan tiến hành nghi thức kết nối tinh thần với Mộng điệp, từ trong đôi cánh bảy màu rực rỡ của nó phát ra từng chấm ánh sáng lấp lánh như phấn hoa bay đến nhập vào trong não hải của Lan. Lan hơi rùng mình một cái, chính giữa trán có một chấm nhỏ màu đỏ như kim sa, trên đầu của Mộng điệp cũng có một chấm đỏ rất nhỏ tương tự. Lan đã có thể cảm nhận và giao tiếp được cùng với Mộng điệp, mối liên hệ tinh thần rất kỳ diệu như hai mà một.

Toàn thì đơn giản trực tiếp và bạo lực hơn, Phong lang tiến đến tấp một phát vào ngay tay của Toàn, máu tươi chảy vào trong miệng Phong lang, nó liếm liếm sạch máu trên tay của Toàn. Một mối liên hệ mạc danh kỳ diệu sinh ra giữa một người một sói, Toàn có thể cảm nhận được tâm tình cũng như cảm xúc bờ ngõ dựa dẫm của con thú. Nhẹ nhàng đặt tay lên đầu nó, Toàn xoa xoa vào bộ lông rậm rạp, Phong lang cũng tỏ ra rất hưởng thụ nhắm mắt rên khe khẽ, chiếc lưỡi thè ra liếm nhẹ trên vết thương của Toàn.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 101: Thị trấn ma quái

Đức mua thêm cho Toàn một miếng phù điều triệu hồi, dùng để giữ Phong lang trong một số trường hợp cần kíp, tốn 600 điểm giao dịch. Vì hình dáng Phong lang hoàn toàn bình thường, nó không có gì quá sức đặc biệt để sợ người khác nhận ra, hơn nữa môi trường bên ngoài đây năng lượng tiến hóa này cũng sẽ tốt cho nó hơn, chỉ thu hồi nó trong một số trường hợp đặc thù mà Phong lang không tiện ra ngoài thôi.

Còn Mộng điệp thì càng tiện, sau khi nhận chủ nó có thể tiến nhập vào mi tâm của Lan như nhà của mình vậy nên tính ra thì không cần phải mua thêm chỗ ở cho nó làm gì.

Hiện tại điểm giao dịch chỉ còn 29.000 điểm.

Đức mua thêm hai bộ nguyên thạch ngũ hành trung phẩm, tốn tới 10.000 điểm giao dịch để gia tăng tốc độ tu luyện, hiện giờ bộ nguyên thạch hạ phẩm mà Đức vẫn hay dùng tác dụng đã không lớn nữa rồi. Hắn cần gấp rút gia tăng cấp độ của mình để có thể mở ra quyền hạn khách hàng cấp 4 và đối phó với những nguy hiểm sắp tới.

Về phần Hân, Đức mua thêm cho cô một bộ trận pháp: “Thần quang kết giới” và một số Quang nguyên thạch trung phẩm để tu luyện. Thần quang kết giới là một bộ sa bàn trận pháp dùng quang nguyên thạch để khởi động, tác dụng của nó chỉ có một, gia tăng tốc độ hấp thu và tu luyện của người trong trận pháp nhất là đối với người có Quang hệ thể chất thì càng là làm ít công to. Toàn bộ số này lại tốn thêm 13.000 điểm và hai quyền hạn cấp C, trong đó trận pháp chỉ tốn 3000 điểm trong khi Quang nguyên thạch lại tốn tới 10.000 điểm.

Còn lại 6000 điểm giao dịch, Đức quyết định chuyển cho Hiếu 5000 điểm để đầu nhập vào nghiên cứu và chế tạo, còn 1000 điểm để dự phòng trong những trường hợp mua thuốc trị thương khẩn cấp.

Điểm số đến nhiều mà ra đi cũng nhanh không kém, chỉ trong chốc lát đã không còn mấy. Dự tính nâng cấp công pháp cho Hân và mua thêm kỹ năng cho nhóm coi như đi tong. Đúng là đối với cấp độ càng cao, điểm giao dịch tiêu tốn cũng càng nhiều, cấp F và E điểm lượn mót bằng hàng chục, đến cấp D thì đã lên đến hàng trăm, đụng tới đồ vật cấp C thì toàn là ngàn điểm trở lên, cấp B thì phải từ chục ngàn đến cả trăm ngàn điểm giao dịch. Trên nữa thì bây giờ chỉ nhìn ngắm mà thêm thôi chứ không có cái nào trong tầm với cả rồi, không chỉ cần điểm số trên trời mà còn đòi hỏi cả cấp độ khách hàng phải đủ nữa kia.

Giao dịch xong thì mọi người tiếp tục lên đường. Khu vực này đã rời xa được rừng rậm, đường xá trống trải, con đường nhựa càng lúc càng hiện ra rõ ràng và dễ đi, đường Quốc lộ 14 đã hiện ra được là một con đường ròi

Tiểu Dương và Tiểu Quang lần này có thể thoải mái bung hết tốc độ, Lan và Hân ngồi trên tiểu Quang, Đức ngồi trên tiểu Dương cùng với Khả Nhi, Toàn thì cưỡi trên người Phong lang, cả nhóm phóng như bay về phía trước, tốc độ không hề kém xe hơi là mấy thậm chí với một số đoạn đường có xác xe và chướng ngại vật thì còn nhanh hơn nhiều.

Đoạn đường hiện tại khá trống trải, không phát hiện được nhiều sinh vật sống ở đó, lác đác cũng chỉ có một vài con xác sống biến dị lạc đàn nhanh chóng bị mọi người xử gọn.

Đức cũng không muốn phân tâm săn giết các sinh vật khác nên không bỏ công ra tìm kiếm, chỉ tiêu diệt những con quái vật biến dị, hoặc xác sống cản đường, gặp người sống sót thì hẳn cũng không dừng lại tiếp chuyện tiếp tục chạy đi, đoạn đường này khá hoang vắng nên cũng không thu hoạch được nhiều điểm giao dịch lắm. Đoàn người bung sức tiến lên, ngày đi đêm nghỉ.

Thoáng cái đã thêm năm ngày nữa trôi qua.

Nhóm người của Đức lúc này đã tiến vào địa phận tỉnh Đắc Nông, gần về với thị xã Gia Nghĩa. Khu dân cư đã càng lúc càng nhiều, số lượng xác sống biến dị gặp phải cũng nhiều hơn lúc trước.

Nếu vào lúc bình thường chạy xe hơi thì từ Sài Gòn về đây vừa đi vừa nghỉ cũng chưa tới tám tiếng, nhưng hiện tại đường xá nhiều chỗ cực kỳ khó đi, một số chỗ thì rừng cây đã phát sinh dị biến, che kín cực kỳ rậm rạp, nên nhóm của Đức lần mò tới đây cũng mất hẳn năm ngày.

Tỉnh Đắc Nông là cửa ngõ phía Tây Nam của khu vực Tây Nguyên. Trung tâm tỉnh Đắc Nông cách thành phố Buôn Ma Thuột 125 kilomet theo đường quốc lộ 14, phía Bắc và Đông Bắc giáp với tỉnh Đắc Lắc, Đông và Đông Nam giáp với Lâm Đồng, phía Nam giáp tỉnh Bình Phước, Phía Tây tỉnh Đắc Nông giáp với Campuchia với đường biên giới dài khoảng 120km

Tỉnh Đắc Nông nằm trọn trên cao nguyên M'Nông, độ cao so với mặt nước biển trung bình là 600 đến 700 mét, cao nhất là đỉnh Tà Đùng với độ cao 1.982 mét. Khu vực này có địa hình khá phức tạp xen kẽ giữa các khu vực núi cao và cao nguyên rộng lớn, đường khi thoải khi dốc, dốc có khi cao khi thấp, cao có thể lên tới gần 45 độ, đi xe đạp là hơi bị phê.

Lúc này, mọi người đang đứng trước một thị trấn nhỏ.

Cả thị trấn vắng ngắt như tờ khiến không khí tràn một màu tử khí, thỉnh thoảng lại có vài luồng gió thổi qua cuốn theo một lớp bụi bặm trên đường.

Đức dẫn đầu mọi người tiến vào, ánh mắt cảnh giác xem xét xung quanh. Phải nói là khu vực này vắng vẻ đến mức không hợp thói thường.

Những thị trấn không người không phải Đức chưa đi qua, nhưng ít ra cũng có một số xác sống còn lảng vảng, hoặc một số sinh vật biến dị nào đó, nếu không thì cũng phải có một số xác người hoặc động vật. Nhưng không, nơi này hoàn toàn vắng lặng, như một thị trấn ma, không có dấu hiệu của sinh vật sống nào cả, thậm chí một cái xác chó xác mèo cũng không thấy.

Mọi người tiếp tục tiến vào bên trong. Đức dẫn đầu đi ở phía trước, Toàn đi ở bên trái, Phong lang đi ở bên phải, Lan và Hân thì đi ở chính giữa, tiểu Dương và tiểu Quang đã được thu vào trong nhẫn. Nếu gặp người sống thì hình dáng của tụi nó cũng khá gây chú ý.

Bất chợt, tai của Đức khẽ rung động, phía trước có động tĩnh, tiếng lọc xọc càng lúc càng tới gần, Đức chăm chú đưa mắt nhìn qua.

Đó là một bộ xương khô, toàn thân từ trên dưới xuống dưới hoàn toàn không còn một mảnh thịt, xương trắng hếu, nhưng không phải kiểu xương đã chôn lâu năm mà có vẻ như là xương mới bóc hết thịt ra vậy, vẫn còn lấm tấm vài vết máu đỏ nho nhỏ trên tủy xương. Nó đang bước đi chậm rãi trên đường cái.

Khung cảnh thập phần quỷ dị. Đường cái vắng vẻ, một bộ xương khô chậm rãi di chuyển, dáng đi như một người bình thường, rồi hình như phát hiện ra người, nó xoay cái hốc mắt trống rỗng vô hồn nhìn về phía đám người Đức, đầu lâu nhẹ nhàng xoay chuyển vang lên những âm thanh crack crack.

Hình ảnh ma quái khiến Lan cảm giác sợ đến nổi túm chặt lấy tay của Đức, Hân thì đã lấy ma cung ra từ lâu, một mũi tên đặt sẵn trên dây cảnh giác nhìn quanh, Toàn đứng cạnh Lan, ánh mắt nhìn ra xung quanh cảnh giới.

Đức mở chức năng mắt phân tích nhìn vào bộ xương, không có dữ liệu gì hiện lên cả, thông thường chỉ có hai trường hợp thế này, một là bộ xương này nằm ngoài khả năng truy cập dữ liệu hiện tại của mắt phân tích, hai là nó không phải sinh vật sống. Mắt phân tích ở cấp độ khách hàng hiện tại của Đức chỉ cho phép phân tích với những sinh vật sống mà thôi.

Đức cau mày, nhìn qua Hân gật đầu. Hân giương cung lên, một mũi tên bắn tới nhắm thẳng vào đầu lâu của bộ xương.

Mũi tên dễ dàng bắn nát cái đầu lâu xuyên thủng ra phía sau, bộ xương không đầu lung lay một lát rồi rớt xuống đất thành từng mảnh xương khô rời rạc.

Đức tiến lại gần xem xét qua những mảnh xương rơi dưới mặt đất, lấy tay khê gõ lên khung xương sườn và xương đùi. Khung xương vẫn còn khá chắc chắn, một số vẫn còn dấu tủy chưa khô hẳn, khớp nối vẫn còn sự kết dính, chứng tỏ bộ xương này không phải đã phân hủy quá lâu mà giống như người vừa mới chết bị lột hết thịt ra vậy.

Thậm chí trong xương sườn, hân vẫn tìm thấy được một số mảnh thịt và nang phổi còn sót lại, dấu thịt thậm chí vẫn còn khá tươi, dựa theo mùi của nó để mà nói thì thời gian nó dính ở đây đảm bảo chưa quá một tuần lễ, trừ khi là có môi trường đặc biệt duy trì

Nhưng vấn đề là ai, có thể làm điều này và làm sao bộ xương có thể tự di chuyển mà hoàn toàn không phát hiện ra sự sống của nó, một kẻ có dị năng đặc biệt, hay do một sinh vật biến dị làm. Đức cũng đã xem kỹ bộ xương sọ, không phát hiện ra sinh vật ký sinh nào cả, bên trong hộp sọ hoàn toàn trống rỗng.

Đức vận toàn lực năng lượng từ lõi rise vào tai cố gắng nghe ngóng động tĩnh xung quanh nhưng chẳng có phát hiện đặc biệt gì khác.

Toàn hếch cái mũi lên đánh hơi trong không khí, một lát sau nó khịt mũi, lắc đầu, cũng không phát hiện được điều gì dị thường.

Mang theo thắc mắc, Đức tiếp tục thúc dục mọi người tiếp tục tiến lên, đồng thời gia tăng cảnh giác với mọi thứ xung quanh.

Thị trấn này vốn không lớn lắm, nếu nói dài cũng chỉ dài tầm bốn, năm cây số, những tòa nhà hai bên đường cũng chỉ là nhà cấp 4, thỉnh thoảng vẫn có một số căn hai, ba tầng xuất hiện, và một số gian hàng tạp hóa, Đức tiến vào xem xét thì thấy đồ ăn và vật phẩm vẫn còn khá nhiều, nhưng lạ lùng là chẳng có bóng dáng một ai. Thông thường những khu vực như tạp hóa, chợ hoặc siêu thị chính là nơi tụ tập đông người sống sót nhất.

Lúc này, ở phía xa, xuất hiện thêm hai bộ xương khô, giống hệt bộ xương lúc nãy vật vờ chậm rãi tiến về phía của Đức, hõm mắt trên đầu lâu trống rỗng vô hồn nhìn về phía này, khiến khung cảnh tràn đầy ma quái, tiếng lộc xà lộc xọc do xương khô va chạm vào nhau vang lên trong buổi trưa yên tĩnh.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 102: Lý Văn Đông

Trong một gian phòng tối tăm ẩm thấp, không có ánh sáng mặt trời, chỉ có vài ngọn lửa nhỏ leo lét màu xanh nhạt như lửa ma trôi bay lơ lửng chiếu chút ánh sáng cho căn phòng âm u này.

Mùi tanh hôi nồng nặc. Nó là hỗn hợp giữa mùi thịt thối rữa và mùi tanh tươi của máu, xen lẫn với mùi xú uế.

Từng mảnh thịt, xương cốt, nội tạng, tùy nảo rơi vãi tùy ý dưới mặt đất, máu tươi và cả máu khô khiến cho lớp gạch men biến thành một mảng nhầy nhụa, mỗi bước chân đều phát ra âm thanh lép nhép. Thực sự để hình dung thì nó còn tệ hơn cả những lò mổ có vệ sinh tệ hại nhất chưa được bộ Y tế kiểm duyệt nữa.

“Ư” “ư” “ư” Dưới mặt đất, troi chặt hai cô gái trẻ, miệng bị nhét giẻ, khuôn mặt cũng khá là thanh tú xinh đẹp, nhưng lúc này đang cực kỳ sợ hãi, hét không thành tiếng mà chỉ có thể ư ư trong cô họng, nước mắt chảy giàn dụa. Khung cảnh trước mặt quá đối kinh hoàng khiến cho tinh thần hai cô gái như muốn sụp đổ.

Nhìn kỹ sẽ thấy trong bóng tối có hai bộ xương khô đang giữ lấy hai cô gái, hốc mắt của nó tỏa ra tia lửa lập bập màu lam nhạt âm u, lời hai cô gái lên, cánh tay bằng xương khô nhưng lại cứng rắn như thép, hai cô gái có dây giữa thể nào cũng không thoát được, bọn nó trói chặt hai cô vào một cái bàn gần đó.

Lúc này, có một người đàn ông tiến lại gần, vẫy tay một cái, hai bộ xương khô lập tức lùi ra đứng cạnh hắn như hai vệ sỹ trung thành, tận tâm.

Tạo hình của hắn thực sự là không dễ nhìn một chút nào cả, mái tóc dài tới bả vai nhưng xoắn tít và rối bù, máu dính nhớp nháp khiến tóc bết hẳn lại vào nhau, thậm chí một số chỗ còn dính một vài mẩu thịt đã thối rữa, một vài con dòi con bọ lung nhúc trên người hắn. Quần áo là một bộ blouse trắng của bác sĩ nhưng đã rách tả tơi như ăn mầy dính đầy máu khô, lộ ra cơ thể gầy gò, xương sườn còn hõm cả vào trong, nhìn từ trên xuống dưới gã này cắt ra chắc không được ba ký thịt, giống như chỉ còn da bọc xương.

Ánh sáng âm u chiếu vào lộ ra gương mặt gầy gò như quỷ đói, má hõm vào, da dẻ trắng bệch như người bị bệnh bạch tạng, đôi mắt phát ra ánh sáng màu lam nhạt rất âm u quỷ dị. Hắn nở nụ cười lộ ra hàm răng trắng hớn chăm chú nhìn hai cô gái như hai mẫu vật thô ráp chưa được điều khắc, cánh tay xương xẩu vuốt ve nhẹ nhàng trên thân thể hai cô gái.

Hai cô gái chỉ cần nhìn thấy mặt người này đã bị dọa không nhẹ, một người trong đó “Á” lên một tiếng gọn gàng ngắt đi.

Khung cảnh âm u quỷ dị hết như một số bộ phim kinh dị.

Lúc này như ảo thuật, tên đó lấy ra một con dao nhỏ rất sắc bén, đầu dao lấp lóe hàn quang, nhìn giống như dao phẫu thuật, hắn lấy ra một cái khay có chứa đủ loại dao cắt và dụng cụ khác nhau trên đó, cất giọng nói khàn khàn trầm đặc, đầy thích ý:

“Đừng lo lắng cô gái bé nhỏ, ta sẽ biến các cô thành những tạo vật đẹp đẽ nhất thế gian”

Nếu có thể nói được, chắc câu thốt lên đầu tiên của hai cô gái này là: “Đẹp cái con *** nhà ngươi”, nhìn hình dáng tên này không thôi cũng đủ biết, kiểu thẩm mỹ của hắn chắc chắn không giống người thường.

Trong ánh mắt kinh hoàng của cô gái trẻ, con dao phẫu thuật nhẹ nhàng hạ xuống, cắt đứt toàn bộ quần áo trên người lộ ra thân thể trần trụi của cô ta, giẻ nhét trên miệng cũng đã được tháo xuống, ngón tay đầy xương xẩu nhẹ nhàng vuốt ve trên thân thể cô gái từ trên xuống dưới, không phải như một tên dâm tặc mà như một nhà điêu khắc đang đo lường một khối gỗ thô ráp, muốn đặt xuống nét chạm đầu tiên sao cho hợp ý.

“Làm ơn ... tha cho tôi” Cô gái nhìn hân mở miệng cầu xin, giọng nói đầy nước mắt, cố gắng dằn giữa nhưng chân tay bị trói chặt ra bốn phía cạnh bàn chỉ càng khiến tay chân đau đớn, chảy máu.

Hắn nhìn gương mặt kinh hoàng sợ hãi của cô gái, nở nụ cười dữ tợn, cầm lấy một lưỡi dao nhỏ cực kỳ sắc bén kéo xuống dưới, lưỡi dao cắt rời một mảnh thịt ở đùi của cô gái, tiếng kêu thét đau đớn và tiếng kêu cứu vang lên trong sự tuyệt vọng cùng cực vang vọng trong căn phòng nhỏ.

Ánh mắt của hắn trở nên cực kỳ chăm chú, nụ cười cợt nhả đã không còn trên gương mặt, lưỡi dao nhẹ nhàng quay múa, hắn cẩn thận cắt rời từng mảnh từng mảnh thịt và gân, động tác cực kỳ điêu luyện như đã làm đi làm lại cả trăm lần rồi.

Một số mảnh thịt vụn còn dính trên xương cốt, hắn cẩn thận dùng dao cạo đi cạo lại tróc hẳn ra để lộ xương trắng hếu, hắn càng chăm chú cẩn thận thì cô gái càng chịu vô tận đau đớn, giày vò, nhục hình lăng trì tra tấn hành hình ngày xưa chắc cũng chỉ đến thế này mà thôi.

Nếu cẩn thận nhìn thì sẽ thấy, cô gái càng đau đớn gào thét thì càng có một luồng sinh khí nhỏ như sợi tơ hấp thu dần vào hai mắt của hắn, khiến ngọn lửa màu lam càng trở nên thâm thúy. Hắn khẽ rên rỉ một tiếng cảm thấy khoái cảm từng đợt trong người khiến hắn càng trở nên hưng phấn.

Rốt cuộc, khi con dao của hắn móc ra trái tim còn đang đập thình thịch của cô gái để qua một cái khay kế bên thì cũng là lúc kết thúc đau khổ của cô bé, ánh mắt cô gái tan rã, còn có một phần giải thoát. Hắn vẫn chẳng hề để ý tiếp tục thích ý thực hiện công việc của mình.

Cuối cùng, cũng đã hoàn thành xong, hắn nở nụ cười thỏa mãn nhìn kiệt tác của mình bên dưới. Cô gái xinh đẹp đã biến mất chỉ còn một bộ xương hoàn chỉnh, thịt bị bóc sạch, kể cả tủy não cũng bị hắn rút ra toàn bộ quăng qua một bên.

“Ta cho ngươi sự sống” Hắn vừa nói vừa lầm rầm bằng một thứ ngôn ngữ kỳ lạ, ánh lửa lam nhạt lập lòe nơi hai mắt của hắn. Hai tay nhẹ nhàng đặt trên hốc mắt của bộ xương, từ trên tay một đốm lửa màu lam nhạt hiện ra truyền vào đầu lâu, hốc mắt sáng lên u hóa, một ngọn sóng màu lam nhấp nháy trên khắp bộ xương.

“Crack” “Crack” Bộ xương vang lên những tiếng lách cách rồi chậm rãi đứng lên. Nhìn nó lúc đầu như lung lay sắp đổ, nhưng từ từ thì càng lúc càng cứng cáp lại, cuối cùng nó đứng vững một chỗ, từ hai hốc mắt cũng sáng lên ánh sáng màu lam âm u quỷ dị.

Nhìn tạo vật của mình, hắn cười lên khàn khàn, đưa mắt nhìn sang cô gái bất tỉnh lúc này giờ đã tỉnh lại đang tột độ sợ hãi, lưỡi dao lần nữa kéo tới sát mặt cô gái, trong ánh mắt kinh hoàng của cô, tiếp tục công việc nghệ thuật của gã.

Chỗ âm u quỷ quái này chính là phòng mổ của bệnh viện thị trấn, nhưng giờ tràn ngập một sắc màu u ám, căn phòng tràn ngập một lớp hắc khí màu đen, sự tồn tại của nó như một cái kết giới ngăn chặn mùi và tiếng động bên trong ra ngoài, đó chính là lý do mà cả Đức và Toàn đều không thể nghe hay ngửi thấy điều gì bất thường.

Gã nhìn như một tên tâm lý biến thái này trước đó chính là bác sĩ trưởng khoa ngoại, mổ cấp cứu tại bệnh viện, tên là Lý Văn Đông. Trước đó hắn cũng khá là điển trai được rất nhiều y tá hộ sĩ trong bệnh viện để mắt.

Khi hạt giống tiến hóa va chạm với trái đất, thị trấn rơi vào hỗn loạn, xác sống hoành hành. Hắn trốn vào trong bệnh viện cùng với một số người khác. Thức ăn cạn dần mọi người phải cố gắng chạy khỏi đây để tìm thức ăn và đường sống.

Hắn thì không, hắn cảm thấy cơ thể mình phát sinh dị biến, cảm giác đói khát không còn nữa, mà thay vào đó mỗi lần hắn nhìn thấy xác chết hay xương khô, hắn chợt cảm thấy có một mối liên hệ kỳ lạ với chúng.

Cuối cùng, không nhịn được, hắn đến nhà xác của bệnh viện, một ham muốn bệnh hoạn thúc đẩy hắn bóc sạch thịt của xác chết, hắn truyền vào cho bộ xương đó một nguồn năng lượng của mình khiến nó sống lại và điều khiển bộ xương theo ý muốn của mình.

Liên tục lặp lại, dần dần xác của người chết không thỏa mãn hắn được nữa, hắn điều khiển những bộ xương khô đi lùng bắt xác sống, và cả người sống tiếp tục thực hiện công việc của mình.

Đặc biệt, khi bóc thịt người sống mang đến cho hắn một khoái cảm kỳ lạ, tiếng kêu la đau đớn của các nạn nhân còn kích thích hơn cả tiếng rên rỉ của bạn tình, mỗi lần như vậy hắn cảm nhận bản thân lại mạnh hơn một chút. Hắn hút lấy sinh khí của nạn nhân, cơ thể càng ngày càng gầy teo tóp, nhưng ánh lửa u hóa trong mắt hắn thì ngày càng trở nên thâm thúy.

Hắn càng ngày càng có thể điều khiển nhiều xương khô hơn, và có thể truyền năng lượng của mình vào khiến chúng càng cứng chắc mạnh mẽ hơn trước. Đội quân xương khô của hắn cần quét cả thị trấn, bắt giết tất cả những ai hắn có thể bắt được, kể cả xác sống. Không, phải nói là, trong suy nghĩ của hắn, hắn đang ban cho những sinh vật hèn mọn đó một sự sống cao cấp hơn, một hình hài đẹp đẽ hơn.

Đúng lúc này, hắn khẽ nhíu cặp chân mày. Bản thân hắn có mối liên hệ kỳ lạ với những bộ xương khô mà hắn chế tạo, dù không thể tận mắt nhìn và nghe thấy những gì đội quân xương khô của hắn thấy điều này chỉ phát sinh với những bộ xương cao cấp mà hắn làm ra thôi, nhưng hắn có thể cảm ứng được sự tồn tại của chúng.

Một tên trong đội quân xương khô của hắn đã chết, tại cửa ngõ thị trấn. Nó chỉ là tên yếu ớt nhất hắn để đó để cảnh giới, thăm dò. Điều này có nghĩa là, có thêm con mồi mới. Hắn liếm môi, nở một nụ cười quỷ dị. Ánh mắt lướt qua hai bộ xương khô đang đứng ở góc phòng ra lệnh cho bọn chúng tiến lên đi về hướng đường lớn của thị trấn.

Chương 103: Khô lâu đột kích

Ánh lửa bập bùng, hiện ra thân ảnh của một nhóm người đang ngồi quây quanh đó. Trên đồng lửa có một cây xiên đang xiên một con mèo rừng nhỏ nướng phía trên, mùi thịt nướng tỏa ra thơm nức mũi, khiến bụng mọi người đều cồn cào.

Con mèo rừng này là do Phong lang “tiện tay” bắt được khi vượt qua đoạn đường rừng trước khi tới thị trấn, cũng đã lâu rồi cả nhóm chưa được ăn thịt nướng, nên nhân dịp này Đức trở tài nướng thịt cho mọi người cùng ăn.

Thịt nướng đã vàng ươm, chín tới, Đức dùng Lạc phong kiếm cắt ra mấy đường xẻ thành từng miếng nhỏ chia đều cho mọi người. Nếu kiếm linh “lạc phong điều” mà nói được chắc lúc này nó đang mãnh liệt kháng nghị vì xài nó không đúng mục đích.

Mọi người vui vẻ cùng nhau ăn thịt nướng, phải nói tay nghề của Đức đã lâu rồi vẫn chưa hề lụi tay. Ngày xưa từ hồi còn nhỏ, hẳn với thằng Dũng là chuyên gia bắt chuột đồng nướng ăn, thỉnh thoảng còn phá phách trộm gà nhà hàng xóm nướng hẳn bữa lớn, thằng Dũng còn trộm chai rượu đế của ông già ra lai rai, kết quả là hai thằng đang túy lúy đi về thì bị nằng vốn trộm gà, còn ngủi ra mùi rượu, bị lão vô nhà đánh cho một trận nhớ đời.

Cắn một miếng thịt nướng, Đức mỉm cười nhớ lại, lắc đầu. Kỷ niệm thời thơ ấu quả thật khiến người ta hoài niệm, cái thuở thiếu thời ham chơi không phải lo nghĩ, biết bao kỷ niệm đẹp để đáng nhớ.

“Tao nhất định sẽ về xem hai bác” Đức nhìn lên vầng trăng sáng trên trời, tự nói thầm trong lòng.

Lúc này, nhóm của Đức đã đi qua địa phận thị trấn, tiến vào khu vực rừng thông rậm rạp, trời đã chập tối nên mọi người quyết định nghỉ lại tại đây luôn. Tuy sự việc gặp phải buổi trưa có hơi quý dị, nhưng đi tiếp lại chẳng có phát hiện gì đặc biệt nên mọi người cũng có phần thả lỏng.

Đúng lúc này, tai của Đức khẽ nhúc nhích, khiến hắn cau mày nhìn về phía sau. Tiếng bước chân khá đông đảo đang chạy tới rất nhanh về phía này. Toàn có vẻ cũng đã nhận ra, nó đứng bật dậy nhìn về phía sau. Mọi người nhanh chóng đứng vào tư thế chiến đấu. Khả Nhi đã được mọi người cho vào trong căn phòng thí nghiệm cùng với Hiếu.

Từ phía xa, dưới ánh trăng mờ nhạt, bọn chúng đã hiện ra. Đó là một đàn khô lâu, hốc mắt phát ra ánh sáng màu lam nhạt nhìn từ xa cứ như đám lửa ma trời. Số lượng cực kỳ đông đúc, che kín cả một con đường.

Đức nheo mắt nhìn kỹ, mắt phân tích được bật ra nhưng vẫn y như hồi trưa, không thu được bất kỳ thông tin nào hữu dụng.

Đám khô lâu đồng loạt đưa những cặp mắt nhìn về phía Đức, rồi bỗng nhiên bọn chúng “Ừ” một tiếng, cả đám đồng loạt nhắm thẳng phía nhóm người Đức chạy tới, tốc độ không thua kém quán quân điện kinh Ulsal Bolt là mấy.

Từ phía sườn dốc chúng ồ ạt lao tới đông như quân Nguyên, hình ảnh một đám khô lâu rào rào phóng chạy thấp thoáng giữa ánh trăng trong đêm tối có thể khiến người ta nhìn vào dựng cả tóc gáy.

Bọn chúng rút ngắn cự ly cực kỳ nhanh, trong chớp mắt khoảng cách hai bên chỉ còn tầm ba trăm mét.

Khu vực này cũng khá là trống trải, Đức nhắm vào điểm này nên mới dừng chân nghỉ lại để có thể phát hiện ra bất kỳ điều gì bất thường từ xa.

Lan là người ra tay đầu tiên, cô bé vận dụng chú ngữ những quả cầu lửa hiện ra xung quanh người, kỹ năng bảo lửa nhắm thẳng vào chính giữa đàn khô lâu phóng tới. Những quả cầu lửa lao đi rất nhanh bùng nổ ra một tràng lửa cháy hoa lệ, nhấn chìm cả binh đoàn khô lâu trong biển lửa khiến bọn chúng hơi ngừng lại, lửa cháy bùng lên chiếu sáng cả một khu vực trong đêm tối.

Ánh lửa nhỏ dần rồi tắt hẳn, hiện ra thân hình của đám khô lâu, trừ một vài con xấu số và có vẻ là cấp bậc khá thấp trong đàn bị đốt thành tro ngay lập tức, thì đám còn lại có vẻ tương đối nguyên vẹn, xương cốt ngoại trừ hơi có vẻ cháy xém thì không có bao nhiêu ảnh hưởng.

Chúng lắc lắc những cái đầu vang lên những âm thanh lọt cột rồi tiếp tục lao đến. Lan biến sắc lập tức phát động kỹ năng triệu hồi, năm U Minh chiến sĩ đã hiện ra trước người lao vào đàn khô lâu đang mạnh mẽ lao đến. Toàn cũng xung phong lao về phía trước, cơ thể vào tình trạng hóa sói, Xích lang chiến giáp hiện ra xung quanh người khiến nhìn nó như một chiến binh thời trung cổ, Phong lang cũng theo sát phía sau nó tiến lên.

Hân lúc này liên tục giương cung rút tên, những mũi tên có quang ấn bạo liệt nhắm thẳng vào đầu lâu của những bộ xương khô bắn tới, khi va phải chúng nổ ra từng luồng ánh sáng hủy diệt, biến bọn chúng thành vụn xương bay la tả. Sát thương rất mạnh và hữu hiệu, tiếc là với số lượng đông đảo của bọn chúng thì có vẻ tổn thất này không tính là gì cả.

Đức vẫn đứng im tại chỗ, không tham chiến, mà cẩn thận quan sát tình hình chiến đấu. Dù sao hành trình tới tận bây giờ, tất cả thành viên trong nhóm

ngoại trừ Khả Nhi và Hiếu ra thì có thể nói là ai cũng thân kinh bách chiến, kinh nghiệm chiến đấu phong phú, dù là sự việc trước mắt rất quý dị nhưng hẳn vẫn có tự tin là Toàn và đám U Minh chiến sĩ có thể tạm thời ứng phó được.

Điều hẳn muốn là tìm hiểu sự xuất hiện bí ẩn của đám xương khô này đến từ đâu. Cho dù là sự kiện kỳ ảo bí ẩn đến đâu, thông thường đều sẽ phải có một sự giải thích hợp lý, thế giới này mặc dù ngày càng điên rồ, nhưng Đức tin rằng nó cũng không thoát khỏi đạo lý đó.

Giống như một ảo thuật gia biểu diễn một màn ảo thuật, sau lớp màn huyền hoặc của nó, mảnh khoe bên trong đôi khi lại rất đơn giản. Chính nhờ sự đề ý và khả năng quan sát đó, Đức mới có khả năng nắm trúng yếu điểm trong kỹ năng phân thân của tên Huyết Ma và tiêu diệt được hắn.

Toàn và đám U Minh chiến sĩ vẫn đang tung hoành ngang dọc trong đám khô lâu, nhất là Toàn và U Minh chiến sĩ đội trưởng, thực lực có thể nói là bẻ gãy nghiền nát, Phong lang thì theo lệnh Toàn chỉ bám theo phía sau để phóng dao gió hỗ trợ chiến đấu mà thôi, chưa lao vào cận chiến, dù vậy trước mắt mà nói chỉ cần Toàn và đám U Minh chiến sĩ đã đủ để cân đám này rồi.

Một điều có thể nhận thấy đó là, đám xương khô này phân bố thực lực không đều nhau, có mạnh có yếu, chênh lệch cũng có lớn có nhỏ. Một phần thực lực theo Đức nhận thấy đa phần đã đạt ít nhất là cấp E, cấp F chắc là đám đã chết sạch sau đợt bão lửa của Lan. Có khoảng hơn hai mươi bộ khô lâu đạt đến cấp D, cấp C hiện giờ hẳn vẫn chưa nhìn ra, hoặc là không có hoặc chúng vẫn ẩn nấp phía sau chưa ra tay.

Đội hình chúng mặc dù nhìn như lộn xộn nhưng thực tế lại không phải, mỗi một bộ khô lâu cấp D đều đi cùng với một đám khô lâu cấp E như để chỉ huy vậy, chiến đấu có vẻ cũng ra hình ra dáng. Cứ một đám rồi một đám xoay xung quanh một người dùng chiến thuật xoay tròn đánh tới để giảm tối thiểu thương vong.

Điểm yếu của bọn chúng có lẽ là ở đầu và khớp nối ở cổ, chỉ cần đánh nát đầu bọn chúng sẽ lập tức đổ sụp thành nguyên hình bộ xương khô. Nắm được điểm này Toàn và U Minh chiến sĩ càng đánh càng hăng, xương khô của bọn chúng đổ rầm rập cả một quãng đường. Dù chỉ có sáu người một sói nhưng băng vào giữa đội hình gần ngàn tên khô lâu vẫn có cảm giác dư lực, như sói vào chuồng gà.

Hân cũng rất nhạy bén, khi cảm cung lên cô như biến thành một con người khác vậy, ánh mắt trở nên sắc lạnh, những mũi tên như có mắt chuyên nhắm vào đám khô lâu cao cấp bắn qua, mỗi mũi tên đều có một bộ khô lâu rơi rụng, để tiết kiệm mũi tên, Hân chỉ toàn dùng tên gỗ, dù vậy, sức sát thương vẫn rất khả quan, gần như không có khô lâu nào chống nổi.

Lúc này, không ai chú ý rằng, mỗi khi một bộ khô lâu vỡ vụn, ánh sáng lập lòe từ hốc mắt của nó lại phân tán bay ra như đom đóm, tiến nhập vào người U Minh chiến sĩ. Số lượng khô lâu ngã xuống càng nhiều thì ánh sáng u lam đó càng trở nên rõ ràng hơn, hốc mắt u linh chiến sĩ dần trở nên trầm đục.

Dần dần hành động của chúng trở nên chậm chạp hơn trước, rồi cuối cùng đứng lại tại chỗ như những pho tượng.

Trán của Lan lúc này lấm tấm mồ hôi, chân mày nhíu chặt, cô bé cố gắng điều khiển U Minh chiến sĩ chiến đấu nhưng giống như bọn chúng đã hoàn toàn thoát ly khỏi tầm không chế.

“Á” Lan thốt ra một tiếng, máu từ mũi trào ra, ngã khuya xuống khiến Đức đang quan sát lũ khô lâu giật mình quay lại, vội vàng đỡ Lan, lên tiếng hỏi:

“Có chuyện gì vậy?”

“Em... em không điều khiển được đám U Minh chiến sĩ nữa” Cô bé gấp gấp lên tiếng nói, máu vẫn đang chảy ra từ hai mũi.

Đức biến sắc quay lại, hét to: “Toàn, cẩn thận phía sau”

Toàn nghe thấy thì ngẩn người quay lại, đám U Minh chiến sĩ lúc này đã lập tức động thân, cả năm tên cùng lao đến huy động vũ khí chém vào người Toàn.

Toàn gào lên một tiếng, kỹ năng thiết bị nham giáp vận dụng đến mức tối đa, xích lang chiến giáp cũng mở ra lớp cương khí màu đỏ máu trên giáp, hai tay cố gắng che kín khắp người.

Năm U Minh chiến sĩ đồng loạt xuống tay, trong đó đã có ba con đạt đến cấp độ C, sức sát thương có thể nói là không hề tầm thường. Mặc dù có một nhịp cảnh báo của Đức để chuẩn bị nhưng Toàn vẫn bị đánh phun máu rơi vào giữa đàn khô lâu, bọn chúng ào qua lũ lượt đánh tới thân thể đang trọng thương của Toàn.

Lũ U Minh chiến sĩ nhân đó tiếp tục đánh tới.

“Lập tức thu hồi bọn chúng mau” Đức hét lớn

“Em... em không làm được, em không cảm nhận được mối liên hệ với bọn chúng nữa” Lan gấp gấp trả lời

“Chết tiệt” Đức đặt Lan nằm xuống, Lạc phong kiếm hiện ra trên tay, dậm chân lao đến bầy khô lâu đông nghịt.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 104: U Minh chiến sĩ quay giáo

Tốc độ rất nhanh, Đức lao đến như một cơn gió, ánh mắt sắc lạnh, tiến nhập đàn khô lâu, “Toàn phong kiếm” lập tức được vận dụng, hần như biến thành một cơn lốc chết chóc, mỗi nơi đi qua khô lâu lập tức ngã rạp xuống đất, đường kiếm vừa nhanh vừa độc nhắm chuẩn xác vào những cái đầu lâu chém tới.

Phong lang thấy Toàn ngã xuống đất thì hú lên một tiếng dữ tợn, nó phóng đến hai lưỡi đao gió chém ngang lưng hai tên khô lâu trước mặt rồi lao lên phía trước. Nhưng đám khô lâu đông đảo nhanh chóng bao vây nó vào bên trong, không tiến lên được nửa bước.

U Minh đội trưởng lúc này đã giơ cao thanh trọng kiếm chém thẳng xuống người Toàn đang nằm dưới đất.

Một mũi tên mang theo hàn quang lấp lánh bắn tới như điện chớp bắn trúng ngay thanh trọng kiếm của U Minh chiến sĩ, mũi tên bắn trúng phát ra quang mang chói mắt đánh bật kiếm ra khỏi tay U Minh đội trưởng, quang bạo còn hất tung nó ra một phía đập vào người đám khô lâu phía sau ngã rạp một đám.

Cùng lúc đó tên U Minh thương thủ cũng giơ thương từ trên cao đâm xuống. Đức xoay người vung tay ném mạnh, kỹ năng thương sắc sảo được vận dụng, mũi thương găm vào vai của nó xuyên hẳn bay ngược ra sau, mũi thương đâm trật trúng vào một bên ổ bụng của Toàn khiến nó kêu lên đau đớn.

Nhưng đó là tất cả những gì Đức và Hân làm kịp. Đám xương khô và ba tên U Minh chiến sĩ còn lại đã tiến tới gần liên tục chém vào người nó, xích lang chiến giáp vang lên từng đợt âm thanh kim thiết đẫm tai, một số mảnh bị lún vào bên trong, thương thể của Toàn càng lúc càng tăng nhanh, trong đó nghiêm trọng nhất là nhất kiếm của U Minh giáp sĩ đâm lún qua chiến giáp xuyên vào trong ổ bụng, tuy chưa thể đâm sâu đến nội tạng bên trong nhưng đã trúng vào động mạch, máu phun ra không ngừng.

Lúc này, Đức cũng đã tới nơi. Đối mặt với hần đầu tiên là con U Minh chiến sĩ đội trưởng lúc này nó đã nhặt lại thanh kiếm, khẽ vận động, hắc khí lượn lờ nơi mũi kiếm.

Đức dậm chân nhảy lên, vung kiếm chém xuống, Lạc phong kiếm va mạnh vào thanh kiếm của U Minh chiến sĩ, lực đạo cực mạnh khiến nó trầm người xuống.

Vừa rơi xuống đất, Đức xoay người tung một cú đá vòng cầu trúng ngay giữa ngực U Minh chiến sĩ đội trưởng hất văng nó về phía sau trúng cả hai tên U Minh chiến sĩ cấp D đang lao tới, cả ba ngã thành một đoàn.

Lao vào vị trí Toàn đang bị bao vây tấn công, Đức xoay mạnh Lạc phong kiếm một vòng, hất văng toàn bộ đám khô lâu đang công kích ra xa. Tung mạnh một cước ngay giữa ngực tên U Minh thương thủ đập bay nó về phía sau.

Kỹ năng huyết ảnh phân thân khởi động, Huyết Tu la từ huyết ấn trên tay đã hiện ra, theo lệnh của Đức nó lập tức ôm lấy Toàn đang nằm ở dưới đất, đập cánh bay vút lên không, hướng về chỗ của Hân và Lan bay tới.

Lúc này, Mộng điệp từ ni tâm của Lan đã bay ra, nó phát ra từng luồng ánh sáng bảy màu như cầu vồng mờ ảo vào người Lan, khiến đau đớn do phản phệ tinh thần của cô bé giảm đi rất nhiều, máu mũi cũng đã ngừng chảy.

Huyết Tu la đặt Toàn nằm dưới đất, rồi ánh mắt chớp động bay vút lên không biến mất vào trong bầu trời đêm. Thương thể của Toàn lúc này đã rất nghiêm trọng, máu chảy khắp người. Đa số thương thể của nó là do U Minh chiến sĩ gây ra, đám khô lâu rất ít tên có thể xuyên qua hai lớp phòng ngự của Xích lang chiến giáp và thiết bị nam giáp được, nhất là U Minh thương thủ, nhất đám của nó nếu không nhờ Toàn nhanh trí xoay người qua một bên tránh được chỗ yếu hại thì rất có thể đã bị đâm trúng ngay tim mà chết rồi.

Nhờ có Mộng điệp, đầu của Lan đã bớt đau nhức, tinh thần lực cũng đã khôi phục khá khá, cô bé lập tức phát động “Thánh quang thuật”, từng luồng ánh sáng thanh khiết từ trên tay Lan phóng tới người của Toàn.

Toàn lúc này đã giải trừ Xích lang chiến giáp, trên cơ thể hiện ra những vết thương ghê người. Nó đã lâm vào tình trạng nửa mê nửa tỉnh do dính một số đòn tấn công vào đầu và mất máu.

Ánh sáng chiếu vào khiến miệng những vết thương dần dần khép lại, máu cũng ngừng chảy chỉ còn một số vết máu khô khắp nơi, vết thương rất nhiều và nghiêm trọng nên sẽ cần mất thêm một chút thời gian, nhưng ít nhất là đã không có nguy hiểm đến tính mạng.

Phía bên kia.

Đức đã quay lại chém bay đám khô lâu đang bu quanh người Phong lang, bộ lông nâu của nó đã có một vài vết thương máu vết lại, miệng nó còn đang cạp một cái đầu lâu của một bộ xương khô, cắn mạnh một cái, cái đầu lập tức nát báy. Phong lang đứng song hành với Đức, hàm răng nhe ra trắng hớn gầm gừ trong miệng đầy đe dọa.

Một người một sói, đứng đối diện với đàn khô lâu và cả năm tên U Minh chiến sĩ đang phản chủ nữa.

Vỗ vào người Phong lang, bảo nó trở về chỗ của Hân và Lan, nó găm giữ trong hòng rồi quay đầu chạy lại chỗ của Toàn, ánh mắt Đức sắc lạnh nhìn về phía trước, hét to một tiếng, dậm chân lao tới. Bầy khô lâu cũng lũ lượt lao đến.

Một người một kiếm đâm vào chính giữa đội hình bầy khô lâu, Đức tung hoành ngang dọc như chốn không người, Lạc phong kiếm trên tay hấn như có mắt, mỗi cú chém qua đều có vài bộ xương khô bị đánh nát đầu lâu, xương cốt rơi rụng dưới đất.

Đám U Minh chiến sĩ đã hiện ra trong tầm mắt. U Minh đội trưởng dẫn đầu, nó lao đến vùng thanh trọng kiếm hướng về phía của Đức chém xuống, phía bên trái U Minh thương thủ cũng đã nhặt lại cây trường thương của nó, trường thương bao phủ một lớp hắc khí nhắm thẳng giữa ngực hấn đâm tới.

Không có gắng chống đỡ chính diện, Đức nhẹ nhàng xoay người qua một bên né tránh. Một điều có lợi khi hỗn chiến là, có thể lợi dụng kẻ khác để chặn những đòn đánh tới bản thân mình, hấn lách người qua bên phải túm lấy một đầu khô lâu ném mạnh vào người U Minh chiến sĩ.

Nó vùng lên trọng kiếm chém xuống, tên khô lâu lập tức rời ra hai nửa, tiếp tục truy đuổi tới. Đức nhân dịp đó tiếp cận ra phía sau. Tình hình chiến đấu thế này thì cứ chọn hòng mềm mà bóp trước tính sau, Lạc phong kiếm trong tay hấn nhắm thẳng hai U minh chiến sĩ cấp D đang ở bên cạnh chém tới.

Lưỡi kiếm cực kỳ sắc bén chém rơi đầu con U minh chiến sĩ đầu tiên. Phía sau vang lên âm thanh xé gió, Đức tung người nhảy tới tránh nhất chém của con U Minh đội trưởng phía sau, rồi xoay người lại tung thêm một mũi thương sấm sét phóng qua, đâm nát đầu con U Minh chiến sĩ cấp D còn lại, mũi thương còn dư lực bắn hấn ra phía sau, tiêu diệt thêm vài tên khô lâu xấu số rồi mới cạn năng lượng biến mất.

Lúc này chợt có bảy bộ xương khô nhảy lên ôm chầm lấy người hấn, tròn mắt chớp động u hóa, những thanh xương trên người chúng rung động mãnh liệt.

Một cảm giác không lành, Đức lập tức vận dụng “Khiên ma pháp” bao bọc toàn thân.

“Ầm” Một tiếng, bảy bộ xương khô đồng loạt nổ mạnh, những mảnh xương bắn tung tóe ra khắp nơi.

Thân ảnh của Đức hiện ra sau vụ nổ, ngực hơi chấn động do sức nổ ép mạnh ở cự ly gần, sắc mặt hơi âm trầm. Không ngờ bọn khô lâu nhìn như vô dụng này còn có cả kỹ năng tự bạo. May mắn là kỹ năng “Khiên ma pháp” hiện giờ Đức đã sử dụng cực kỳ thuần thục, có thể chớp mắt khiến nó thành một lớp màng năng lượng vững chắc bao quanh người kẻ cả phần bị bám trúng nếu không, giờ hấn cũng đã phải trọng thương.

Khói bụi vừa tản ra thì một mũi thương đã nhắm thẳng đầu hấn đâm tới, U Minh thương thủ ra một đòn tuyệt sát chẳng hề thương tiếc cổ chủ.

Mũi thương chưa kịp chạm tới người Đức. Thì đã có một mũi tên mang theo hàn mang lấp lóe bắn thẳng vào đầu U minh thương thủ. Mũi tên bắn trúng, nó tung ra từng luồng sáng hủy diệt chói mắt, đầu của nó nát lập tức nát bấy.

Thân ảnh U Minh thương thủ mờ nhạt rồi tan biến trong không khí như u linh. Phía bên kia, Hân thở ra một hơi, một mũi tên khắc quang âm khác lại được đặt lên dây cung, nhắm về phía trước.

Lại có mười mấy bộ khô lâu lao đến ý đồ túm chặt lấy người Đức. Có giáo huấn từ trước, hấn đâu muốn lặp lại cảnh bị ôm bom cảm tử, lập tức huy động bộ pháp né tránh, Lạc phong kiếm huy vũ khắp người chém rơi tất cả những tên khô lâu đang đến gần.

Lộn người tránh thoát, một ý tưởng lóe lên trong đầu, Đức tiếp tục phát động kỹ năng thương sấm sét. Sấm sét màu trắng bạc tụ lại thành một cây thương trên tay, tia lửa điện lẹt xẹt ra ngoài.

Thu Lạc phong kiếm vào bao kiếm sau lưng, Hấn huy động thương sấm sét như một vũ khí tầm gần đánh tới bọn khô lâu. Theo thuyết minh thì thương sấm sét có tính khắc chế rất mạnh mẽ với những sinh vật bất tử.

Quả vậy, bọn khô lâu như đụng phải khắc tính mũi thương quơ qua lập tức có một đám ngã xuống, kể cả một số bộ khô lâu cấp D đứng nấp phía sau cũng dính đòn.

Đáng tiếc là, hiện giờ hấn không thể nào giữ thương sấm sét quá lâu trên tay được, nên sau khi xoay hai vòng tiêu diệt một đám. Đức nhắm thẳng đầu con U Minh chiến sĩ đội trưởng đang truy đuổi phía sau ném tới.

Con U Minh giáp sĩ tiến lên, đưa tấm khiên to lớn che trước người U minh chiến sĩ, mũi thương va vào lấp lóe từng tia lửa điện xẹt ra hai bên rồi tan biến trong không khí, hắc khí trên tấm khiên cũng mờ nhạt một mảnh. U Minh kiếm sĩ đạp trên vai con U minh giáp sĩ nhảy lên, vùng thanh trọng kiếm hướng tới người Đức chém xuống.

Đức xoay người rút kiếm vùng lên đỡ đòn, choang một tiếng nặng nề, phản lực và trọng lực phía trên đè xuống khiến Đức hơi trùn sau xuống đất.

Con U minh giáp sĩ lập tức lao tới, rút tấm khiên về sau đâm qua một kiếm nhắm thẳng giữa ngực Đức. Thế trận hợp kích nhìn đơn giản lại rất có hiệu quả.

Đúng lúc này, một mũi tên đã bay tới nhanh như điện chớp, trúng vào chân trụ của U minh giáp sĩ, mũi tên xuyên phá cực kỳ mạnh mẽ, nổ tan nát khớp gối của nó ngay lập tức. Nó mất đà loạng choạng ngã xuống, nhất kiếm cũng vì thế dừng lại.

Hét lớn một tiếng, Đức vùng sức hất kiếm lên trên đẩy văng U minh chiến sĩ đội trưởng qua một bên, tung một cước cực mạnh trúng ngay giữa ngực nó đập nó bay ra sau. Đoạn xoay người, Lạc phong kiếm nhắm tới con U Minh giáp sĩ đang loạng choạng đứng lên chém xuống, bỏ đầu nó ra thành hai

mảnh.

Thân hình nó hơi rung động, hóa thành một luồng khói đen biến mất.

Hít một hơi thật sâu, Đức lao tới con U Minh chiến sĩ duy nhất còn sót lại, Lạc phong kiếm được truyền vào một lượng lớn năng lượng. Ma hỏa và phong chú chi ẩn bùng trên lưỡi kiếm, trở nên cực kỳ sắc bén, kiếm phong vang lên âm thanh ồ ồ, nhắm thẳng đầu nó chém xuống.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 104-2: Sử Việt hào hùng: Trần Quang Diệu

Như đã nói ở các chương trước và được sự ủng hộ của các bạn, hôm nay mình sẽ viết một tự chương về cuộc đời đầy hào hùng và bi tráng của đôi vợ chồng lấy danh nhà Tây Sơn: Đại tướng Trần Quang Diệu và nữ tướng Bùi Thị Xuân.

Hoàn toàn không liên quan đến mạch truyện, các bạn có thể bỏ qua. Đây là chương để chào mừng mốc 100 người bình chọn của truyện ^.^ (Sau này mình sẽ viết những phần như thế này ngắn hơn và để trong credit thôi)

Cuộc đời của cặp vợ chồng này có thể dựng nên một khúc trường ca, lãng mạn có, hào hùng có. Và kết cuộc của nó, thật đáng tiếc theo sự lụn bại của nhà Tây Sơn, nó cũng rất bi tráng.

(1) Trước hết là nói về đại tướng Trần Quang Diệu.

Tên của ông vốn là Trần Văn Đạt, người làng An Hải, nếu tính địa phận thì có lẽ bây giờ thuộc quận Sơn Trà, Đà Nẵng.

Ông học võ ở nhiều thầy, nhưng mà người có lẽ có dấu ấn nhất là thầy Diệp Đình Tông (Ông ấy giết chết một huyện lệnh vì tội tham ô, sau đó bỏ xứ mang theo vợ con trốn lên Tây Sơn và tình cờ gặp Trần Quang Diệu ở đây). Thầy Tông tinh thông võ nghệ, cả ngũ ban là: đao, kiếm, côn, thương và cung. Trần Quang Diệu chỉ học chân truyền của thầy về đại đao.

Tương truyền Trần Quang Diệu là người giỏi cả văn lẫn võ, từng đánh nhau với hổ (Đoạn này hay nè, mình sẽ kể rõ hơn ở khúc sau).

Ông là một trong những lão tướng theo Tây Sơn từ rất sớm khi khởi sự, trung thành dưới trướng vua Quang Trung – Nguyễn Huệ và sau này hết lòng phò tá con ông là Cảnh Thịnh, nỗ lực cùng vợ là Bùi Thị Xuân chống đỡ nhà Tây Sơn sau khi vua Quang Trung bất hạnh qua đời. Ông chính là một trong thất hổ tướng nhà Tây Sơn, làm khiếp sợ bao nhiêu kẻ địch.

Trần Quang Diệu là một đại tướng có tài cầm quân và uy vọng trong quân của ông cũng rất cao từng tham dự rất nhiều chiến dịch lớn lập nhiều chiến công đánh Xiêm La, đuổi Vạn Tượng (Lào).

Ông cũng là người nổi tiếng nhân nghĩa, thương dân, anh hùng trọng anh hùng. Kể đến thì phải nói đến trận đánh tái chiếm Quy Nhơn.

Võ Tánh lúc đó là trọng tướng dưới trướng Nguyễn Ánh đang trấn thủ Quy Nhơn, nhắm không thể địch nổi, đã viết thư cho ông nói rằng: “Phận sự ta làm chủ tướng, thì đành liều chết ở dưới cờ. Còn các tướng sĩ không có tội gì, không nên giết hại”. Võ Tánh chất rom cỏ dưới lầu Bát Giác tự thiêu, hiệp trấn Ngô Tông Châu cũng uống thuốc độc tự tử, thành Quy Nhơn đầu hàng.

Trần Quang Diệu vào thành, sai làm lễ liệm táng cho hai người tử tiết, và tha cho tướng sĩ nhà Nguyễn, không giết một ai.

(2) Tiếp theo là nói đến nữ tướng Bùi Thị Xuân

Bùi Thị Xuân bà là người làng Phú Xuân (xã Bình Phú, huyện Tây Sơn, Bình Định) là cháu của thái sư Bùi Đắc Tuyên. Theo sử sách, bà rất xinh đẹp, khéo tay, viết chữ đẹp, giỏi võ nghệ. Ngoài tài kiếm thuật, bà còn giỏi bắn cung, cưỡi ngựa và luyện voi.

Ở địa phương có truyền thuyết nói về một bà cụ già, không con cháu, đêm đêm bí mật dạy võ cho Bùi Thị Xuân. Cũng có thuyết nói rằng, bà học võ với võ sư Ngô Mạnh cùng với Ngô Văn Sở.

Ánh mắt của bà rất cao, hồi đó 20 tuổi vẫn chưa có chồng (Trong khi thời đó con gái 17 -18 tuổi thì đều đã thành gia lập thất, con cháu đầy nhà rồi). Nhiều người tới dạm hỏi bà, nhưng bà thường vặn hỏi người ta về văn võ khiến ai nấy đều xấu hổ lắc đầu cáo lui. Cha mẹ ái ngại nói với bà thì bà khí phách trả lời rằng:

“Bà Trung có chồng, chứ Bà Triệu có chồng đâu, nào ai dám cười chê?”

Sau này rốt cuộc thì bà cũng lấy một người chồng đời trời đáp đất, đại tướng Trần Quang Diệu. Tương truyền, hai người gặp gỡ nhau cũng rất tình cờ và

thứ vị.

Đó là một lần “mỹ nữ cứu anh hùng”, khi bà bắt gặp Trần Quang Diệu đang đánh nhau với hổ dữ bị thương, bà vùng kiếm lao tới cứu, và dẫn ông về nhà trị thương, từ đó nảy sinh tình cảm, hai người nên vợ nên chồng, cùng tòng quân dưới trướng Tây Sơn.

Nếu nói Trần Quang Diệu là một trong Tây Sơn thất hổ tướng, thì Bùi Thị Xuân là người đứng đầu của Ngũ Phụng thư. Hai ông bà là 2 trong số 18 người được coi là 18 viên đá tảng gây dựng nên triều đại Tây Sơn (sử gọi là Tây Sơn thập bát cơ thạch).

Bà tự phong mình là “Tây Sơn nữ tướng” thậm chí trước khi cả gia nhập Tây Sơn, lập cho nhà Tây Sơn rất nhiều chiến công oanh liệt, với tài thuần voi, bà là người chỉ huy đội tượng binh lẫy lừng hùng mạnh của nhà Tây Sơn, nổi tiếng có cả “Xe tăng voi”, đặt pháo cối lên lưng voi bắn ra, là một đại sát khí trên chiến trường. (Đây là một điều cực kỳ khó, chưa ai có thể bắt chước được vì voi rất sợ tiếng pháo nổ).

Tương truyền mỗi khi ngọn cờ thêu bốn chữ "Tây Sơn nữ tướng" giương cao ở bất kỳ nơi đâu, quân giặc ở đó khiếp đảm bỏ chạy giẫm đạp lên nhau mà chết. Chính Nguyễn Huệ cũng thừa nhận bà rất xứng đáng với danh xưng đó và còn ban tặng cho Bùi Thị Xuân thêm bốn chữ "Cần quốc anh hùng" - bậc nữ lưu có khí phách.

Cùng với ý chí kiên cường và lòng dũng cảm bà đã lập được nhiều chiến công, cùng chồng trở thành những tướng lĩnh trụ cột, góp công lớn trong cuộc chiến chống quân Xiêm, Mãn Thanh và những trận chiến quyết liệt với quân của Nguyễn Ánh trong suốt 10 năm trời.

(3) Kết thúc buồn và bi tráng cho nỗ lực cứu vãn nhà Tây Sơn của Bùi Thị Xuân và Trần Quang Diệu

Một cách chủ quan mà nói. Minh không thích nhà Tây Sơn khi không còn vua Quang Trung, nội bộ lục đục, đấu đá lẫn nhau, tranh quyền đoạt lợi, thực sự là mục ruỗng từ bên trong.

Cho nên thất bại sau đó của nhà Tây Sơn mình thực sự không có gì tiếc nuối, nhưng mình tiếc là tiếc cho những hào kiệt phụng sự Tây Sơn, trong đó là nỗ lực trong bất lực của tướng quân Trần Quang Diệu và nữ tướng Bùi Thị Xuân.

Sau khi Quang Trung đại đế qua đời, triều chính Tây Sơn bắt đầu chia bè phái, tranh quyền đoạt lợi, chuyên quyền, thao túng ấu chúa.

Nhận được tin đó, Nguyễn Ánh bắt đầu rục rịch trở lại, cầm quân tiến đánh Quảng Nam. Không ngờ gặp sự giáng trả của Bùi Thị Xuân, quân Nguyễn thua to và phải rút lui. Bị thua mưu trí và võ công của đàn bà, Nguyễn Phúc Ánh cảm thấy nhục nhã và thề sẽ trả thù.

Lúc bà Bùi Thị Xuân được cử vào trấn thủ Quảng Nam, thì chồng bà (Trần Quang Diệu) tiến vào Diên Khánh chống quân Nguyễn.

Đúng lúc đó trong triều xảy ra chính biến, cha con Bùi Đắc Tuyên bị tướng Võ Văn Dũng bắt giết vì tội chuyên quyền, Trần Quang Diệu cả sợ, phải kéo quân về kinh đô đóng ở bờ Nam sông An Cựu, bà Bùi Thị Xuân cũng mới đã bại Nguyễn Ánh kéo quân về triều cùng chồng giải quyết cuộc xung đột.

Mọi người lo sợ bà sẽ trả thù Võ Văn Dũng, vì Bùi Đắc Tuyên chính là cậu ruột của bà. Tây Sơn lúc đó đứng trước nguy cơ cuộc nội chiến giữa những tướng lĩnh cầm quân.

Nhưng Bùi Thị Xuân đã gạt tình thân, vì nghĩa lớn, bỏ qua chuyện thù riêng nên Võ Văn Dũng rất cảm kích, nguyện kết tình huynh đệ sinh tử với Trần Quang Diệu.

Sau này, từng có lần vua Cảnh Thịnh nghe lời dèm pha, bí mật sai người đưa mật thư cho Võ Văn Dũng lệnh giết Trần Quang Diệu, nhưng Võ Văn Dũng cãi lệnh đưa thư lại cho Trần Quang Diệu xem. Được Vũ Văn Dũng cho xem thư, Trần Quang Diệu lúc ấy là thái phó tức tốc dẫn quân về triều, nói là để bắt quân phản loạn. Cuối cùng, vua Cảnh Thịnh phải bắt mấy mật tấu giao cho ông, việc mới yên.

Sau này, chiến sự kéo dài, Nguyễn Ánh ngóc đầu trở lại, Tây Sơn thất thế, Phú Xuân bị mất, bà Bùi Thị Xuân dẫn 5.000 quân hộ giá vua Cảnh Thịnh đi chiếm lại. Biết đã bị dồn đến bước đường cùng, Bùi Thị Xuân tự tay thúc trống trận dồn dập rồi liều chết cưỡi voi xông vào chiến lũy Trấn Ninh.

Vốn đã từng nếm mùi thua trận trước vị nữ tướng oai phong lẫm liệt, quân Nguyễn sợ hãi xô nhau chạy. Chúa Nguyễn đem một cánh quân vượt sông Linh Giang tìm đường rút. Mặc dù quân Nguyễn đông hơn, nhưng dưới sự dẫn dắt của nữ tướng Bùi Thị Xuân quân đang trong thế thắng, cơ hội nắm ăn nằm thua hiện ra trước mắt. Nhưng lúc này, vua Cảnh Thịnh thấy quân Nguyễn quá đông, sợ hãi bỏ chạy.

Bùi Thị Xuân không can gián nổi. Vua chạy, cò ngà, quân lính như rắn mất đầu, quân Tây Sơn từ đó vỡ trận. Bà cũng không thể chống đỡ nổi nữa, đó là trận đánh oanh liệt cuối cùng của vị nữ tướng anh hùng.

Đánh hạ được Quy Nhơn từ tay Võ Tánh, Trần Quang Diệu cấp tốc trở về cứu Phú Xuân, nhưng đã quá muộn. Vua Cảnh Thịnh cùng một nhóm người đã trốn lên Bắc Hà. Trần Quang Diệu một mình vượt qua đất Lào rồi quay về Nghệ An, gặp lại được vợ ở vùng Quỳnh Hợp. Không còn quân sĩ trong tay, hai mảnh tướng bị quan quân nhà Nguyễn vây bắt tại đây đem đóng cũi giải về Phú Xuân.

(4) Đối đáp trước lúc hành hình

Tương truyền, bắt được cả Bùi Thị Xuân và Trần Quang Diệu, Chúa Nguyễn bèn sai người áp giải đến trước mặt rồi hỏi với giọng đắc chí:

“Ta và Nguyễn Huệ ai hơn?”

Bùi Thị Xuân đã khàng khái trả lời, không hề sợ hãi:

“Chúa công ta, tay kiếm tay cờ mà làm nên sự nghiệp. Trong khi nhà người đi cầu viện ngoại bang, hết Xiêm đến Tàu làm tan nát cả sơn hà, cùng đều bị chúa công ta đánh cho không còn manh giáp. Đem so với chúa công ta, nhà người chẳng qua là ao trời nước vũng. “

“Còn nói về đức độ, thì Tiên đế ta lấy nhân nghĩa mà đối xử với kẻ trung thần thất thế, như đã đối với Nguyễn Huỳnh Đức, tôi nhà ngươi. Còn ngươi lại dùng tâm của kẻ tiểu nhân mà đối với bậc nghĩa liệt, đã hết lòng vì chúa, chẳng nghĩ rằng ai có chúa nấy, ải tích kẻ tôi trung của ngươi là khuyến khích tôi mình trung với mình. Chỗ hơn kém rõ ràng như ban ngày và đêm tối. Nếu Tiên đế ta đừng thừa long quá sớm, thì dễ gì nhà ngươi trở lại đất nước này.”

Chúa Nguyễn lúc đó mặt mặt gằn giọng:

“Người có tài sao không giữ nổi ngai vàng cho Cảnh Thịnh?”

Bà đáp:

“Nếu có một nữ tướng như ta nữa thì cửa Nhật Lệ không dễ lạnh. Nhà ngươi sao có thể đặt chân tới đất Bắc Hà”

Nguyễn Ánh sau đó đã xử tử cả nhà Trần Quang Diệu, Bùi Thị Xuân và con gái, chỉ cho mẹ của Trần Quang Diệu lúc đó đã gần đất xa trời còn sống chứng kiến cảnh kẻ tóc bạc tiễn người đầu xanh, coi đó là “ân đức bằng trời” của Vua.

Bà Bùi Thị Xuân bị Nguyễn Ánh cho voi giày xéo.

Trương truyền, khi voi lao đến bà hét to một tiếng làm con voi hoảng sợ chạy ngược lại lúc cả người quân tượng, quân lính phải lấy pháo nổ, giáo đâm mới đuổi nó chạy lại dẫm đạp lên người bà được.

Còn theo tư liệu của De La Bissachère - một giáo sĩ phương Tây, người chứng kiến cuộc hành hình, đã miêu tả cái chết thảm liệt của bà như sau: "Bùi Thị Xuân không hề biến đổi sắc mặt, tiến trước đầu voi một cách bình tĩnh. Mấy tên lính hét la om sòm, bảo bà quỳ xuống nhưng bà vẫn thản nhiên tiến bước. Voi lùi lại, bọn lính phải lấy giáo nhọn thọc vào đuôi con vật mới dùng vòi quặp bà tung lên trời...".

Đây là bài thơ của một tác giả ẩn danh nói về bà Bùi Thị Xuân:

“Vận nước đang xoay chuyển

Quần thoa cũng vậy vùng

Liều thân lo cứu chúa

Công trận quyết thay chồng

Kháng khái khi lâm nạn!

Kiên trinh lúc khổ cùng

Ngàn thu gương nữ liệt

Gương sáng hãy soi chung”

Tây Sơn chiến bại, trở thành một nốt trầm trong lịch sử. Những anh hùng hào kiệt Tây Sơn cũng đã ngã xuống.

Trần Quang Diệu – Bùi Thị Xuân, hai con người, hai số phận, một mối tình trung trinh, một đời liều thân vì lý tưởng của mình, một đời chinh chiến, một đời trung thành phụng sự. Cuối cùng đã có kết cục bi tráng như thế.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105: Khô lâu vương xuất hiện

Lạc phong kiếm mang theo uy lực tuyệt luân nhắm vào đầu U minh chiến sĩ chém xuống. Nó vung thanh trọng kiếm lên đỡ đòn, hai thanh kiếm va chạm vang lên những âm thanh chói chói.

Không dừng lại, Đức tiếp tục không ngừng vung kiếm, nhát sau mạnh hơn nhát trước, thế công cuộn cuộn không ngừng.

Cuối cùng U Minh chiến sĩ cũng không chống đỡ nổi, thanh trọng kiếm bị chém rời khỏi tay. Đức xoay người chém ngang một cái, đầu của U minh chiến sĩ bay lên không, thân thể không đầu của nó lung lay sắp đổ, rồi hóa thành một luồng khói đen tan biến trong không khí. Những luồng sáng u lam bao phủ trên người nó tán tác ra xung quanh.

Trước giờ chưa bao giờ tận sức đánh một trận hết sức với đám U Minh chiến sĩ, đánh vào mới biết, hóa ra thực lực tổng hợp của chúng cũng đã rất đáng gờm rồi.

Vùng kiếm chém bay mấy tên khô lâu đang chớp cơ hội lao tới biến chúng thành mảnh vụn, Đức nhìn vào đàn khô lâu đông đúc trước mặt, ánh mắt lạnh lùng lao đến.

Số lượng đám khô lâu lúc này đã giảm đi đáng kể. Dù vậy cũng phải còn lại bốn, năm trăm con, mặc dù không có cấp độ cao, nhưng tiêu diệt bọn chúng cũng rất hao sức.

Năm trăm con cho dù chúng đưa đầu ra cho chém cũng phải mất một lúc lâu chứ đừng nói là xông pha theo đàn lũ lượt, thậm chí còn có nhiều con chuyên nhắm vào người Đức mà tự bạo khiến hấn hao tổn năng lượng từ kỹ năng khiến ma pháp khá nhiều.

Hân lúc này đã thay toàn bộ tên gỗ thành những mũi tên quang ấn bùng nổ cấp cao, chuyên nhắm vào nơi đông đúc khô lâu bắn chi viện cho Đức, một vài con khô lâu lẻ tẻ nhằm hướng Hân và Lan lao qua đều bị Phong lang gọn gàng diệt sạch.

Đến khi con khô lâu cuối cùng ngã xuống, người Đức đã mướt mồ hôi, hơi thở nặng nề, năng lượng trong người đã hao tổn sáu, bảy phần, cánh tay cầm kiếm hơi run rẩy.

Dưới đất lúc này, là xương khô chất đống dày đặc, những bộ khô lâu quái quỷ giờ đã hoàn toàn nằm lại tại đó. Giắt thanh kiếm ra sau lưng, Đức bước chân trở về đâm trúng đám xương khô vang lên những tiếng rôm rốp.

Toàn lúc này cũng đã khôi phục được bảy tám phần thương thế, tuy vậy sắc mặt vẫn còn hơi trắng bệch do mất máu và do sợ hãi khi gần kề cái chết.

Sau khi đám U Minh chiến sĩ bị tiêu diệt thì Lan đã lơ mơ cảm nhận lại được mối liên hệ với bọn chúng, chỉ là thời gian cool down vẫn chưa hết nên không thể triệu hồi được để xem thử tình hình ra sao.

Tình huống vừa rồi thật sự là rất nguy hiểm và quý dị. U Minh chiến sĩ vốn là sinh vật triệu hoán, bọn chúng chịu ảnh hưởng trong khế ước tinh thần lực thao không của ma pháp sư, theo lý mà nói thì không thể xảy ra chuyện trở giáo phản bội như thế được. Điều này khiến Đức phải bận tâm suy nghĩ, ít ra phải biết được nguyên do để có biện pháp phòng chống trong tương lai. Chứ không đang trong lúc giao chiến tụi nó trở giáo đánh ngược thì rất nguy hiểm. Vừa rồi nếu Đức không kịp thời ra tay thì có khi Toàn đã táng mạng rồi.

Đúng lúc này, phía sau lưng phát ra từng trận cuồng phong, hắc khí lượn lờ tràn ngập che phủ đám khô lâu như một đám sương mù màu đen huyền hoặc.

Đức cảnh giác, quay đầu nhìn lại.

Trong làn sương đen, những luồng sáng màu lam nhạt âm u nhấp nháy như từng đốm lửa ma trơi. Nếu để ý thì sẽ thấy, những luồng sáng đó là từ những chiếc đầu lâu nát vụn dưới mặt đất, cũng có một đám là tách rời trên người U Minh chiến sĩ vừa nãy. Chúng xoay tròn lại càng lúc càng lớn dần, lúc đầu chỉ nhỏ như quả bóng đá, giờ đã lớn gần bằng một chiếc xe tải.

Đột ngột, chúng bay ngược về sau. Lúc này, trên đỉnh dốc xuất hiện một bộ khô lâu.

Hình thù của nó khác biệt hơn hẳn đám khô lâu lúc trước, nó to lớn hơn, cao cũng phải gần hai mét, bộ xương một màu đen tuyền, nhìn qua cực kỳ cứng chắc. Trên tay phải nó cầm một cây đao lớn, to bằng cả nửa người, hình như làm bằng xương cốt, dài tầm mét rưỡi, tay trái cầm một lá chắn bằng xương, một đám đầu lâu treo viên xung quanh lá chắn, hốc mắt lộ u lam nhìn về phía bên này.

Luồng sáng màu u lam to lớn đã bay tới gần người nó, vì một cái, chúng như tiến nhập vào thân thể của nó, luồng sáng dung nhập vào từng mảnh xương cốt và cả hốc mắt trên đầu của con khô lâu đen nhem, từng đốt xương trên người nó rung động kịch liệt phát ra âm thanh lách cách.

Rồi đột nhiên, hoàn toàn yên tĩnh. Bộ khô lâu dừng lại tại chỗ, ánh sáng u lam đã hoàn toàn chìm vào trong cơ thể của nó, làn sương mù màu đen quý dị cũng biến mất như chưa bao giờ xuất hiện, chỉ còn tro bụi dưới mặt đất dày đặc từng mảnh xương cốt. Trong đó, đa số đã nát vụn như bột, chỉ còn một số mảnh tương đối cứng cáp còn duy trì hình dáng.

“Phục”

Một ngọn lửa màu xanh lam bùng lên trên đầu của bộ khô lâu, cốt đao và tấm chắn của nó cũng có một lớp u lam nhàn nhạt bao phủ nhìn qua cực kỳ quý dị. Nó dùng cốt đao và tấm chắn đập liên hồi vào nhau như đang hưng phấn. Nếu so với đám khô lâu khi nãy thì nó đúng là một vương giả trong đàn.

Nhìn xuống dưới, Nó há miệng hướng về phía Đức phát ra âm thanh the thé cực kỳ khó nghe, cứ như lấy mảnh sắt cào vào trên bàn, nhàn lên gấp cả trăm lần vậy. Cả nhóm nghe tiếng đều cảm thấy ê cả răng.

Rít xong, nó hướng về phía đám người Đức băng băng lao tới.

Đón nó đầu tiên là một mũi tên quang ấn cực kỳ mạnh mẽ của Hân. Nhận thấy sự quý dị của nó, Hân cũng không giữ sức, mũi tên vừa rồi là một trong ba mũi tên cường lực mạnh mẽ nhất mà Hân có thể khắc được cho đến hiện tại, đầu mũi tên dung nhập ba quang ấn xuyên thấu, trên thân tên khắc bảy quang ấn bùng nổ. Riêng mũi tên này khi chú khắc hao tổn đến tám phần nguyên lực trong trạng thái toàn lực của cô, và tốn đến bốn ngày mới có thể chú khắc xong. Uy lực của nó, chắc chỉ thua kém “tuyệt sát tiễn” một chút mà thôi.

Mũi tên lao đến cực nhanh, Hân sức thể đã lâu, giương cung bắn tên ra bay đi như điện chớp nhắm thẳng chính giữa người nó bắn tới.

Con khô lâu vương đưa tấm khiên chắn lên che trước người, trên tấm khiên lan ra ngọn lửa u lam huyền hoặc che đỡ. Mũi tên bắn trúng bùng nổ ra một luồng ánh sáng hủy diệt chói mắt, phản lực cực mạnh khiến con khô lâu đứng khựng tại chỗ.

Ánh sáng tan đi, để lộ ra thân hình của nó. Tấm khiên chắn của nó vẫn còn chỉ là mấy cái đầu lâu phía trên vỡ vụn ra thành từng mảnh. Mũi tên vẫn còn cắm trên đó, đục ra một lỗ, vài vết nứt lan ra xung quanh.

Nhưng cũng chỉ đến như vậy mà thôi, con khô lâu vương vung cốt đao chặt đứt mũi tên ghim trên tấm khiên, tiếp tục lao đến.

Một mũi tên quang ấn cường lực nữa lại nhắm thẳng đầu nó bắn tới. Lần này, con khô lâu không vung tấm chắn lên che đỡ nữa mà tiến lên huy động cốt đao trong tay chém tới.

Tiếng nổ đì đẹt tai vang lên, xung chấn hắt ngược con khô lâu vương về phía sau, cốt đao của nó cũng bị mẻ một mảnh nhỏ.

Không bỏ lỡ cơ hội, Đức dặm chân lao đến, Lạc phong kiếm rút ra từ sau lưng nhanh như chớp nhắm thẳng đầu khô lâu vương đang mất đà chém xuống.

Con khô lâu vội vung tấm khiên chắn lên che đỡ, khiên, kiếm va chạm vang lên âm thanh kim thiết cực kỳ chói tai.

Đức tung chân đá mạnh vào tấm khiên khiến con khô lâu mất đà lùi lại phía sau, người chùng xuống, kiếm quét ngang một đường vào dưới chân nó.

Khô lâu vương nhìn như công kênh nhưng nó lại hành động cực kỳ linh hoạt, lập tức dặm chân nhảy lên trên, cốt đao vung lên nhắm thẳng vào người Đức chém xuống khiến hắn phải lộn một vòng dưới đất để tránh né.

Xoay người đứng bật dậy, Đức tiếp tục vung kiếm tiếp chiến, khô lâu vương cũng lao tới, cốt đao và Lạc phong kiếm liên tiếp chém vào nhau không ngừng.

Cốt đao cực kỳ nặng nề, lực đạo rất mạnh, thêm vào đó là này giờ khi tiêu diệt đám khô lâu thể lực và năng lượng đã hao tổn rất nhiều, hơi thở nặng nề, Đức có vẻ rơi vào thế hạ phong, liên tục bị đẩy lùi về phía sau.

“Keng” một tiếng, khô lâu vương vung cốt đao chém mạnh, Đức đỡ kịp nhưng lực đạo quá mạnh đẩy hắn lùi về phía sau ba bước, khô lâu vương dặm chân nhảy tới.

Đúng lúc này, Đức ngồi hụp xuống. Từ phía sau lưng, một mũi tên mang theo hàn quang lấp lóe nhắm thẳng giữa ngực khô lâu bắn tới.

Quá đột ngột, nó chỉ kịp huy đao đón đỡ. Mũi tên bùng phát ánh sáng cực kỳ mạnh mẽ hắt tung nó về phía sau, vài mảnh xương cốt bị sức nổ ép vỡ ra bay là tả.

Nó chưa kịp đặt chân xuống dưới đất thì lúc này đã có ba thân ảnh lao đến. Đức đứng bật dậy cầm Lạc phong kiếm chém tới chính diện, Toàn lúc này đã hồi phục hóa sói lao đến từ bên phải và con Phong lang tung một lưỡi đao gió cực mạnh phóng tới từ bên trái.

Đòn đánh quá bất ngờ và liên hoàn khiến Khô lâu vương không kịp phản ứng, nó chỉ kịp giơ lên khiên chắn che chở trước người chặn được nhát chém của Đức, nhưng cú đâm của Toàn và đao gió của Phong lang thì không chặn kịp, hai đòn đánh hắt tung con khô lâu về phía sau. Đức nhân lúc nó trúng đòn, xoay người tung chân đá mạnh khiến tấm khiên bay qua một bên.

Hai người một sói cùng lúc lao đến nhắm vào người nó chém xuống.

Đúng lúc này thì một luồng hắc khí phóng tới bao phủ Đức, Toàn Phong lang và cả con Khô lâu vương vào bên trong. Bị bất ngờ che mờ tầm mắt khiến đòn đánh không chuẩn xác, con khô lâu đã kịp thời tránh kịp, đòn đánh rơi vào trong khoảng không.

Khô lâu vương đã kịp thời lùi lại rồi ra phạm vi giao chiến, nhặt lại tấm khiên chắn của nó. Toàn ra lệnh một tiếng, Phong lang tung ra từng đợt gió cuốn tới thổi bay đám hắc khí trước mặt, hiện ra thân ảnh con khô lâu phía sau, nó đang chạy ngược lại lên đỉnh dốc.

Đức cau mày nhìn lên trên sườn dốc, thân ảnh một người đang ở đó, thân thể gầy gò như nghiện xì ke thời kỳ cuối, dưới chân hắn từng mảng hắc khí đang lượn lờ. Hắn chính là người vừa phóng đám khí đen xuống để cứu tên khô lâu vương.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 106: Chính chủ hiện thân

Tên đó chính là Lý Văn Đông, chính chủ của đám khô lâu quý dị này, hắn vuốt ve khớp xương của tên khô lâu vương rồi quay đầu mở tròn mắt màu u lam nhàn nhật nhìn về phía đám người Đức, phát ra giọng nói khàn khàn, trầm đục:

“Đám người ngu xuẩn xấu xí này, dám phá hoại kiệt tác của ta sao?”

“Bọn ngu si không biết gì về nghệ thuật” Hắn càng chửi càng lớn tiếng, bàn tay vuốt ve những mảnh xương vỡ trên người khô lâu vương với vẻ mặt hết sức đau lòng, như có ai giật phiếu gạo của hắn vậy, hoàn toàn quên bằng việc hắn cho đám này đi lùng giết người khác, cứ như có người thiếu nợ hắn không bằng.

Nếu không kể đến ánh mắt lập lòe âm u của hắn, thì hình tượng tên này chả khác gì mấy con ma đói, hay đám nghiện ngập ngoài đường thời kỳ cuối, đầu tóc rối bù như bệnh nhân tâm thần.

Có thể nói là hắn hoàn toàn không để ý đến hình tượng của mình, hoặc là khiếu thẩm mỹ không giống người thường, bộ quần áo blouse trắng lúc này đã mang màu đỏ của máu khô và cực kỳ rách nát, lộ cả bộ xương sườn gầy gò xương, chiếc quần dài cũng vậy rách toét, một số đoạn bị cắt xén tới đùi, bắp chân teo tóp, còn giọng nói cực kỳ khó nghe như vịt bầu vỡ giọng vậy, kết hợp với tiếng chửi của hắn đúng là có thể đánh thức cả dây phở trong đêm khuya.

Đức đưa tay ra sau lưng khẽ vận dụng kỹ năng, một ngọn thương sấm sét đã xuất hiện trên tay, nhân lúc tên đó đang lải nhải, hắn vung tay ném mạnh. Ngọn thương nhắm thẳng vào đầu tên đó phóng tới với tốc độ cực nhanh. Trước nay hắn vốn không phải người thích giảng đạo nghĩa gì, nhất là với dạng này, nói ra chỉ thêm một ốc mà thôi, tiền hạ thủ vi cường mới là chính đạo.

Cảm nhận được nguy hiểm, khô lâu vương nhảy ra phía trước, cái khiên giờ ra che kín toàn thân gã Lý Văn Đông. Thương sấm sét va trúng tấm chắn bắn ra từng tia lửa điện mạnh mẽ, tấm khiên vốn đã nhiều vết nứt lập tức vỡ tan nát, khô lâu vương cũng lùi về sau nửa bước.

Văn Đông trừng mắt nhìn sang chỗ Đức, gào lên đầy giận dữ: “Đám khốn kiếp, ta sẽ lột sạch da thịt các ngươi!”

Dứt lời, cơ thể của hắn đã được bao bọc bởi trận trận hắc vụ, che kín cả hắn và khô lâu vương vào bên trong. Hắc khí lượn lờ như một đám sương mù màu đen huyền bí, khung cảnh đêm tối, chỉ có chút ánh sáng từ ánh trăng giờ lại càng thêm mờ mịt.

Hắc khí dần dần lan rộng, và di chuyển lại phía này, kể cả Đức với thị lực hiện tại, vận toàn bộ năng lượng từ lõi rise nhìn vào cũng không thấy được gì cả. Đám hắc vụ này không phải là sương mù thông thường, nó giống như có chức năng che giấu thị giác, thính giác và thậm chí cả tinh thần lực.

Phía sau, Lan niệm chú vung tay, gần hai mươi quả cầu lửa xoay tròn hình xoắn ốc bắn thẳng vào đám hắc vụ, lửa bùng lên mãnh liệt chiếu sáng cả một khu vực

Lửa cháy đốt một mảnh hắc khí thành hư vô, làn hắc khí không thể lan rộng thêm nữa. Ánh lửa tan đi để lộ chính giữa.

Tại chỗ đó hắc khí đậm đặc bao trùm nhìn từ xa như một quả cầu màu đen, hoàn toàn không chịu ảnh hưởng. Lan phóng thêm một lần bão lửa vào đó nhưng ngoại trừ đốt một chút cây cỏ xung quanh, quả cầu hắc khí hoàn toàn không có dấu hiệu xuy suyễn gì cả.

Hắn nheo mắt, một mũi tên quang ẩn bùng nổ đặt trên dây, giương cung bắn về hướng đó. Mũi tên nhanh như điện giật bắn về phía quả cầu màu đen đó, nổ tung ra. Quang mang rực rỡ chiếu xạ xung quanh. Đáng tiếc là, ngoại trừ làm làn khí ở ngoài hơi mờ nhạt còn lại quả cầu vẫn hoàn toàn không hề có thay đổi gì đáng kể.

Nó đã tiến đến khá gần, khoảng cách hai bên chỉ còn khoảng hơn trăm mét.

Đức nhíu mày, Lạc phong kiểm thu lại sau bao kiểm trên lưng, chậm rãi đi tới gần quả cầu đen, trên tay lấp lóe điện quang.

Khi khoảng cách hai bên chỉ còn hơn hai mươi mét, Đức vung tay ném mạnh, một mũi thương sấm sét lao thẳng về phía quả cầu đen.

“Vù” một tiếng, Khô lâu vương từ trong quả cầu đen đã hiện ra lao tới, người nó lúc này hoàn toàn lạnh lẽo, tấm khiên vốn đã vỡ nát, giờ lại cầm trên tay, hai mắt lập lòe u quang, người bao trùm trong một lớp hắc khí.

Nó giờ tấm khiên lên đỡ, thương sấm sét đâm trúng đánh tan hắc khí trên tấm khiên đẩy nó lùi lại, những tia lửa điện tán mát ra xung quanh.

Nhưng cũng chỉ đến thế mà thôi, nó hoàn toàn không có tổn thương, rít lên một tiếng the the, lao đến vùng cốt đao nặng nề chém xuống người Đức.

Không trực diện chống đỡ, Đức nhảy lùi về phía sau tránh né, cốt đao chạm vào mặt đất chém ra một đường dài, bụi đất bốc lên một mảnh.

Lúc này, ở phía sau, Toàn và Phong lang đã lao tới tấn công Khô lâu vương từ hai phía.

“Muốn chơi hội đồng sao, khắc, khắc?” Từ phía quả cầu đen, âm thanh khàn đặc phát ra như âm thanh của ma quỷ

“Xoạt” Một tiếng, từ phía quả cầu đen, lại có thêm mười bộ xương khô nhảy ra tham chiến, bọn chúng nhìn cao cấp hơn đám khô lâu mà Đức phải đánh

lúc đầu nhiều, trên thân có hắc khí bao phủ, trên tay có cảm theo khiến nhẹ và cả đao kiếm.

Bốn tên nhắm hướng Toàn và Phong lang lao đến, tên Khô lâu vương nhắm vào Đức tiếp tục đánh, còn đám còn lại bỏ qua Đức nhảy đến tấn công Lan và Hân ở phía sau.

Bọn này nhìn qua mặc dù có vẻ nặng nề nhưng hành động lại cực kỳ mau chóng, khoảng cách hai bên không quá xa, trong chớp mắt bọn chúng đã lao gần.

Lan hít một hơi thật sâu, giro tay về phía trước, một quả cầu lửa hình thành trước người. Chỉ một quả duy nhất, không phải là kỹ năng bảo lửa như mọi khi, quả cầu lửa trở nên rung động kịch liệt, một nhúm lửa màu sáng trắng nhỏ xíu xuất hiện bên trong quả cầu lửa vàng, trên trán Lan đã lấm tấm mồ hôi.

Tên khô lâu đầu tiên đã lao tới, Lan vung tay đẩy mạnh, quả cầu lửa bay tới với tốc độ cực nhanh va trúng người nó, nó vung khiến chấn lên đờ. Từ quả cầu bùng ra một ngọn lửa cực kỳ mạnh mẽ nuốt trọn người tên khô lâu vào bên trong.

Ngọn lửa tắt dần, thân hình tên khô lâu cũng tan nát thành từng mảnh vụn, đầu lâu của nó rơi xuống đất, ngọn lửa vừa rồi uy lực tập trung mạnh mẽ hơn bảo lửa không chỉ một cấp bậc. Đây là kỹ năng mới mà Lan tự sáng tạo ra khi theo lời Đức học tập dồn ép năng lượng cầu lửa, uy lực tấn công đơn thể rất mạnh nhưng chưa thuần thực, không ổn định, dễ phát nổ khi dồn năng lượng và cũng hao phí nhiều ma lực và tinh thần lực hơn.

Giải quyết được một tên, nhưng phía sau còn hân năm tên đang lao đến. Cùng lúc đó, Hân cũng lập tức động, cây cung kéo cong hình lưỡi liềm, mũi tên đặt trên dây cung phát ra ánh sáng lấp lánh.

Hân buông tay, mũi tên bắn ra như điện chớp nhắm vào đầu của tên khô lâu phía sau, tên đó cũng giro khiến lên che chắn trước người, mũi tên xuyên phá vào bên trong như đậu hũ, phá nát tấm chắn, bắn rơi cả một bên tay của nó. Đây là mũi tên thuần khắc quang ấn xuyên phá của Hân. Chưa kịp làm gì tiếp theo, thì mũi tên kế tiếp đã tới nơi, bắn nát đầu con khô lâu kết thúc hành trình khôn khổ của nó.

Hân liên tục giương cung rút tên, những mũi tên bắn ra liên tiếp chuẩn xác trúng vào đám khô lâu đang lao tới tiêu diệt được thêm hai tên nữa, nhưng lúc này hai tên còn lại cũng đã tới gần, đao trên tay chia ra nhắm vào hai cô gái chém xuống.

Hân xoay người kéo Lan về phía sau, tiểu Quang đã xuất hiện, từ trên người nó tỏa ra một luồng ánh sáng chói mắt trong đêm, kỹ năng quang mang thủ hộ, che lại hai nhất chém.

Hân kéo Lan lên lưng tiểu Quang, nó hí dài một tiếng nhún người, đôi cánh bằng quang nguyên lực mọc ra, vỗ mạnh bay lên không thoát khỏi tầm đánh của hai con khô lâu.

Trên lưng ngựa, Hân giương cung rút tên liên tục bắn xuống phía dưới, khi thì dùng quang ấn bùng nổ đẩy chúng ra, khi thì dùng quang ấn xuyên phá để phá khiến chấn hoặc lớp giáp hắc khí trên người, hai tên khô lâu chống đỡ một hồi thì bất lực, ngã rạp dưới mặt đất, đầu lâu bị bắn vỡ tan nát.

Nhìn về chỗ Đức đang chiến đấu, Hân thúc vào hông tiểu Quang một cái, nó hí lên một tiếng nhắm về chỗ quả cầu hắc khí màu đen lao đến.

Phía bên kia

Một mình Toàn và Phong lang đang giao chiến với bốn bộ khô lâu chiến sĩ, tính ra thực lực tại nó cũng khá cao và ngang ngựa, nhất thời chưa ai làm gì được ai.

Đức thì một mình đối chọi với Khô lâu vương. Trong trạng thái bình thường mà nói, Khô lâu vương không phải là đối thủ của hân, nhưng lúc này, Đức đang rơi vào tình trạng mệt mỏi kiệt sức sau khi chiến đấu một thời gian dài, cả thể lực và năng lượng đều bị hao tổn rất nhiều. Nói gì thì nói, sau khi tiếp chiến với năm U Minh chiến sĩ còn phải chém nhau với hơn bốn năm trăm bộ khô lâu, không bao giờ là việc nhẹ nhàng gì cả.

“Keng” Một đao chém xuống, Đức vung kiếm lên đỡ được nhưng lực đạo quá mạnh, cộng thêm trọng lượng đại đao khiến hồ khẩu hân muốn rách toạc, cánh tay cầm kiếm đã hơi run run, hơi khuya một gối.

“Ya” Đức hét lớn một tiếng, hất thanh kiếm lên đẩy cốt đao văng ra ngoài, nhảy lên tung chân đá mạnh vào người Khô lâu vương. Nó vung khiến lên đỡ được hơi chùng lại phía sau, Đức dậm vào khiến lấy đà xoay vòng nhảy ngược lại, vung kiếm ra một bên, thờ dốc, ánh mắt nhìn về phía tên Lý Văn Đông lúc này đã từ trong quả cầu hắc khí hiện thân, ánh mắt thích thú nhìn về phía Đức đang khổ chiến.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 107: U hỏa linh hồn

Mất phân tích thể hiện: Tên đó Trance ++, Busrt ++, Rise +, Cấp độ 2C, 5000 điểm giao dịch. Dị năng: U Hỏa linh hồn. Nhận xét: Dị năng cực kỳ

hiếm có, u hóa linh hồn có thể điều khiển các sinh vật quý hèn, sinh vật u linh, khô lâu, thăng cấp cho khô lâu và sinh vật triệu hoán, u hóa có khả năng khắc chế trời sinh với các sinh vật hắc ám và địa ngục. Tác dụng phụ: Ảnh hưởng đến thần trí và thể năng cơ thể. Người có dị năng này là nhân tài trời sinh tu tập ma thuật hắc ám, tu tập vong linh ma pháp.

Kỹ năng: (1) Hấp hồn: thu thập năng lượng tiêu cực, từ sự đau đớn, giận dữ, oán hận của kẻ khác để cường hóa u hóa. (2) Thổi lửa: Truyền một phần u hóa cho khô lâu hoặc sinh vật hắc ám để điều khiển sinh vật đó, độ mạnh mẽ của sinh vật phụ thuộc vào chất lượng u hóa và cường độ âm năng lượng duy trì. (3) Hắc ám thiên mặc: Sử dụng âm năng lượng sản sinh một làn sương mù màu đen che phủ bản thân và sinh vật chế tạo, triệu hoán. Có tác dụng: Che giấu tầm nhìn, che giấu thính giác, che phủ tinh thần lực, tăng cường sức mạnh và chữa trị cho sinh vật chế tạo, triệu hoán. Tự tập ở cường độ tập trung có thể chặn được đòn tấn công năng lượng và vật lý.

Mất phân tích không đủ cấp độ để thăm dò thêm (*)

“Xoẹt” Hơi mắt tập trung trong giây lát, suýt nữa Đức đã trúng đao của Khô lâu vương, lưỡi đao xẹt qua một bên, kéo một vệt máu nhỏ trên vai. Khô lâu vương ánh mắt lập lòe âm u, tiếp tục lao đến huy động cốt đao nặng nề chém liên tục vào người hắn.

Để duy trì thể lực, Đức không trực diện tiếp đòn mà sử dụng bộ pháp để né tránh, hai chân di chuyển theo nửa vòng tròn nhỏ không ngừng né đao trong gang tấc, càng đánh càng lùi lại phía sau như đang rơi hẫng vào thế hạ phong, phải chật vật không ngừng né tránh.

Kéo lùi một khoảng cách khá xa với gã Lý Văn Đông thì Đức đột ngột nhảy lùi lại một bước dài, tránh khỏi thế công liên tục của Khô lâu vương, trên tay Đức xuất hiện một ngọn thương sấm sét, hất xoay người ném mạnh vào giữa người khô lâu vương khiến nó phải thu mình lại đỡ đòn.

Nhân cơ hội, Đức tung người nhảy đến, chân đạp mạnh vào tấm khiên của nó nhảy ra sau lưng khô lâu vương. Trên đường nhảy qua hắn tung chân đá mạnh một cước vào đầu lâu của nó, cú đá hậu cực mạnh khiến khô lâu vương loạng choạng chúi người về phía trước.

Lợi dụng phản lực từ cú đá, Đức tung người nhảy đến chạy như bay về phía gã Lý Văn Đông. Lạc phong kiếm được truyền vào năng lượng, ma hóa và phong chủ chỉ ẩn hiện ra trên lưỡi kiếm, thanh kiếm rung động vũ vũ trở nên cực kỳ sắc bén, ánh mắt hắn lạnh lùng nhìn về thân ảnh leo kheo bao phủ trong từng đợt hắc khí của gã.

Thông thường, mọi sinh vật đều có tính tương sinh tương khắc, có tồn tại điểm mạnh thì nhất định tồn tại điểm yếu. Không ai có thể là một kẻ toàn diện công mạnh, thủ mạnh, đệ mạnh, đánh xa mạnh, đánh gần cũng mạnh được, ít nhất là trong giai đoạn mới tiến hóa ban đầu như thế là không thể.

Gã Lý Văn Đông này có thể chế tạo khô lâu số lượng lớn, có thể phụ trợ chữa trị, tăng cường sức mạnh cho sinh vật hắc chế tạo. Năng lực của hắn khiến hắn gần như có thể trở thành một kẻ có thể điều khiển ngàn vạn khô lâu. Đây chính là cường hóa theo con đường triệu hoán, vong linh.

Thông thường những kẻ như vậy thì sinh vật chế tạo, triệu hoán sẽ mạnh mẽ nhưng bản thân thì lại yếu ớt bạc nhược hơn nhiều, đánh với chúng không cần dây dưa với đám đàn em làm gì mà cận thân công kích với chúng mới là chính đạo. Bọn chúng mà chết thì đám binh sĩ chế tạo, triệu hoán cũng khác sẽ đi theo luôn. Giống như Lan cũng là tương tự, nếu bỏ qua đám U Minh chiến sĩ mà tiến hành cận thân chiến đấu thì cô bé nhất định sẽ gặp nguy hiểm.

Đức dậm chân nhảy đến, Lạc phong kiếm giơ lên cao nhắm thẳng đầu gã chém xuống, kiếm phong rít lên từng đợt.

Lúc này, gã cũng động thân, liếc cặp mắt âm u qua chỗ Đức, giơ tay lên. Trước người hắn tụ tập một mảng hắc khí như ngưng tụ thành thực chất hình thành một tấm khiên chắn lớn trước người.

Lạc phong kiếm chém xuống vang lên một âm thanh trầm đục, hắc khí vỡ ra xung quanh một mảng, nhưng vẫn không thể xuyên qua nổi.

Hạ xuống đất, Đức lập tức vận dụng kỹ năng thương sấm sét, ngọn thương hiện ra trên tay, hắn vung lên đâm mạnh vào bên trong, nó đâm phá vào lớp hắc khí như dùi nóng gấp bằng đá khiến khiên chắn vỡ ra một lỗ lớn. Nhưng lúc này, năng lượng trên ngọn thương cũng cạn sạch trở thành điện lưu tiêu tán trong không khí.

Mở một khoảng trống, Đức không hề chần chừ vận sức vào lưỡi kiếm nhắm thẳng đầu gã đâm tới.

Đúng lúc đó, gã mở bừng mắt, u hóa lập lòe ở hai mắt, từ trong miệng phun ra một luồng chướng khí vào người Đức. Không né kịp, Đức bị bao phủ trong luồng hắc khí đó, trong chớp mắt hàng loạt những cảm xúc tiêu cực ủa đến: tự ti, sợ hãi, đau đớn, giận dữ, thù hận ... tất cả ập vào cùng một lúc khiến động tác của hắn bị chững lại.

(4) Hắc ám chướng khí: Phóng một vùng chướng khí mang theo trở chú, những xúc cảm tiêu cực của nạn nhân mà chủ thể hấp thu vào kẻ địch, khiến kẻ địch rơi vào trạng thái hỗn loạn, nếu một số kẻ có tinh thần yếu kém thậm chí có thể bị hóa điên ngay lập tức.

Mất phân tích tiếp tục thể hiện thông tin, nhưng lúc này Đức đã không có thể phân thần để ý được nữa. Hắn nhảy lùi về phía sau, hoa kiếm trước người, truyền năng lượng vào lõi trance một vòng cố gắng ổn định tinh thần.

Nhưng lúc này, âm thanh rầm rập đã vang lên từ phía sau, con Khô lâu vương đã đuổi theo chạy ngược trở về, nó vung lên cốt đao nặng nề nhắm thẳng người Đức đang lùi lại chém tới.

Tiếng đao xé gió vang lên ngay sau lưng, nhưng lúc này hắn đã không kịp tránh né, vội vàng vận toàn lực mở khiên ma pháp phía sau cố gắng đỡ đòn.

“Xoảng” Cốt đao chém mạnh vào, khiên ma pháp không chống đỡ nổi vỡ tan nát, dư lực chém một đường trên lưng làm Đức bay thẳng về phía trước.

Tiêu hao do chiến đấu quá lâu, năng lượng duy trì không đủ, khiến khiên ma pháp không thể nào chống đỡ nổi, may mắn là đã chặn được một phần lớn lực đạo nên hắn không gặp nguy hiểm tính mạng, dù vậy, sau lưng hắn cũng đã có một vết đao dài, máu tuôn xối xả.

Khô lâu vương được thể lao lên, cốt đao vung lên ý đồ chém xuống Đức đang nằm ở dưới đất, kết liễu hắn tại chỗ.

Thì lúc này, từ trên không, một mũi tên mang theo sức mạnh bùng nổ bay đến như điện chớp trúng ngay đầu lâu của nó, mũi tên nổ tung, quang ấn bùng nổ mạnh mẽ thành từng luồng sáng hủy diệt ra ngoài ngay lập tức biến nó thành mảnh vụn, đổ ập xuống.

Hắn đang cười tiếu Quang, buông cung thờ ra một hồi, mũi tên vừa rồi là mũi tên quang ấn cường lực duy nhất còn sót lại đến giờ, nhắm chuẩn thời cơ, một kích đoạt mạng con Khô lâu vương và kịp thời cứu nguy cho Đức.

Hắn điều khiển tiếu Quang bay xuống dưới, một mũi “Tuyệt sát tiễn” đã đặt lên dây cung năng lượng trong người dồn dập dồn vào đó khiến mũi tên tỏa ra ánh sáng lóa mắt, nhắm thẳng tên Lý Văn Đông.

Con Khô lâu vương bị tiêu diệt khiến tên đó gào lên thảm thiết: “Không, khôn nạn, bọn khôn nạn, tuyệt tác của ta”

Ánh mắt căm thù nhìn về phía hắn đang bay đến hắn giơ tay lên, hắc khí tụ tập lại như một ngọn cự thương của kỵ sĩ thời trung cổ, mũi tên phát ra những âm thanh ừ ừ, một ngọn u hỏa âm u hiện ra ở đầu ngọn thương, nhắm thẳng vào người hắn phóng tới.

Hắn cũng buông tay, “Tuyệt sát tiễn” bắn xuống dưới. Một tiễn, một thương cả hai mang theo uy lực tuyệt luân va chạm vào nhau phát ra tiếng nổ đì đác tai, ánh sáng hủy diệt và hắc khí bùng nổ cùng một chỗ. Sức ép đẩy hắn và Lan đang ngồi trên lưng tiếu Quang ra xa, mất thăng bằng, tiếu Quang phải xoay cánh chao một vòng mới có thể trụ vững thân hình.

Bắn xong “tuyệt sát tiễn” khiến hắn rơi vào trạng thái kiệt sức tạm thời, thân thể mềm nhũn, Lan phải ôm chặt lấy hắn mới thoát khỏi cảnh rơi khỏi lưng ngựa. Tiếu Quang hý lên một tiếng, nó phát động “thánh quang phổ chiếu” một luồng quang nguyên lực thuần khiết từ người nó truyền vào người hắn khiến cô cảm thấy cơ thể từng đợt thoải mái, phục hồi một chút sức lực.

Lúc này, Đức đã nhún người đứng dậy, tranh thủ lúc hỗn loạn, Lạc phong kiếm nhắm thẳng đầu gã Lý Văn Đông chém tới.

Gã cười khẩy một tiếng, trên người lại hiện ra hai bộ khô lâu, chúng giơ cốt đao lên đỡ đòn, chúng mặc dù không thể so với Khô lâu vương được, nhưng với tình trạng của Đức lúc này thì tụi nó cũng dư sức đối phó.

Đức bị đẩy lùi về phía sau, vết thương trên vai không ngừng chảy máu khiến chiến đấu còn trở nên khó khăn hơn, nhưng ánh mắt vẫn một mảnh bình tĩnh nhìn về phía gã.

Trên tay gã lúc này, hắc khí đã tiếp tục tụ tập hình thành nên ngọn thương thứ hai, gã giận dữ nhìn về phía Đức, ngọn thương chuẩn bị phóng ra, cất giọng khàn khàn chửi rủa: “Con *** này, đi chết đi”

Đúng lúc này, không một tiếng động, từ phía sau lưng của hắn, thân ảnh Huyết Tu la đã hiện ra, mũi huyết đao xuyên qua ngực gã từ phía sau ra phía trước khiến ngọn thương bằng hắc khí đang tụ tập rung động một hồi rồi biến mất.

Gã quay đầu về phía sau, ánh mắt oán độc: “Mày ... mày”. Huyết Tu la nở nụ cười quỷ dị nhìn gã.

Động tác chậm chạp khó nhọc lúc này biến mất, thêm vào đó hai bộ khô lâu cũng đã hơi khựng lại khi gã Lý Văn Đông trúng đòn, Đức xoay người tung chân đá mạnh một tên qua một bên, Lạc phong kiếm xoay một vòng chém rơi đầu lâu của con còn lại.

Tiến bước đến trước mặt gã, ánh mắt lạnh lùng, Đức vung kiếm chém mạnh, đầu lâu của gã rơi xuống mặt đất, đôi mắt âm u vẫn còn trợn trừng trừng không cam lòng.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 108: Đột phá

Huyết Tu La vốn đã nấp sẵn gần đó, ẩn giấu thân hình của mình vào bóng đêm, không lộ diện.

Đức không cho nó tham chiến từ đầu, chính là vì U Minh chiến sĩ đột ngột quay đầu phản bội khiến hắn cảm thấy không yên tâm, nếu kẻ địch có thể điều khiển U Minh chiến sĩ, lẽ hắn cũng có thể điều khiển Huyết Tu La thì lúc đó sẽ là đại tai họa. Dù hai loại hình thức triệu hoán này về bản chất rất khác nhau nhưng hắn không dám mạo hiểm.

Dù sao thì, để nó trở thành một nhát dao ẩn giấu trong bóng tối, khi cần ra một kích trí mạng vẫn tốt hơn rất nhiều, Huyết Tu La về cái này rất có tiềm

chất thành sát thủ bóng tối. Một kích của nó quả thật rất hiệu quả, một phần cũng nhờ sự phối hợp của Đức thu hút hết sự chú ý của gã Lý Văn Đông về phía mình.

Gã chết, xác của gã cũng hóa thành tro bụi, phân hủy ra thành từng mảnh chỉ trong chốc lát, xương cốt hóa thành một mảnh bụi đất, chỉ còn lại trên mặt đất một ngọn lửa nhỏ màu lam nhạt âm u. Ngọn lửa này không tắt mất mà nó vẫn cháy âm ỉ ở đó, hiện ra lơ lửng cách mặt đất chừng nửa tấc nhìn qua như lửa ma trôi.

“U hỏa linh hồn”: Ngọn lửa có thể điều khiển các sinh vật quỷ hồn, sinh vật u linh, khô lâu, thăng cấp cho khô lâu và sinh vật triệu hoán, u hỏa có khả năng khắc chế trời sinh với các sinh vật hắc ám và địa ngục. Điểm giao dịch 5000 điểm, 2 quyền hạn cấp C

Đây là toàn bộ thứ đáng giá từ việc thu thập gã Lý Văn Đông này, quả thật là thu hoạch chỉ có thể nói là cực kỳ nghèo nàn so với công sức chiến đấu khốc liệt này giờ. Lần trước chiến đấu với đám xác sống nhẹ nhàng hơn hẳn mà còn thu hoạch ngon lành hơn nhiều. Nguyên do chính là vì đám xương khô triệu hoán từ gã này hoàn toàn không bán được cho M.T.C, đánh vỡ cái là xong luôn, nếu bán được hơn ngàn con đó thì điểm số giờ phải lên tới gần trăm ngàn điểm giao dịch như chơi.

Số điểm lẻ tẻ Đức thu được từ giết bọn xác sống và thú biến dị dọc đường tới giờ thì tổng điểm hiện tại của hắn là: 2.230 điểm giao dịch, 10 quyền hạn cấp C, 5 quyền hạn cấp D, 5 quyền hạn cấp E và 5 quyền hạn cấp F.

Thu ngọn lửa “U hỏa linh hồn” này vào kho trung gian, Đức chưa muốn bán nó cho M.T.C trước. Theo kinh nghiệm của hắn, giá mua và giá bán từ cửa hàng chênh lệch nhau cực kỳ lớn. Chẳng hạn, nếu hắn bán một khẩu AK 47 ở ngoài cho M.T.C nó sẽ định giá còn chưa tới 1 điểm, nhưng nếu muốn mua lại từ nó thì phải tốn tới 6 điểm giao dịch.

Ngọn lửa này có năng lực cực kỳ quý dị và kỳ bí, nó có thể biến một tên át ơ tầm thường trở thành một kẻ cực kỳ đáng sợ, gần như là một minh cân cả đội của Đức, suýt nữa còn khiến hắn ăn quả đắng, nếu chỉ đổi được 5000 điểm giao dịch và 2 quyền hạn cấp C thì kiểu gì cũng thấy thiệt quá.

Xử lý sơ qua cái chiến trường này, Lan vận dụng kỹ năng chữa thương chữa trị mấy vết chém ghê người trên lưng Đức, Đức cũng triệu hồi tiểu Dương ra ngoài bảo nó phun nước dập vài ngọn lửa đang bùng cháy trong mấy cành cây mà hỏa cầu của Lan gây ra, nếu lỡ xảy ra cháy rừng cũng không hay lắm, lỡ gió đổi chiều quạt về hướng cả đám định đi thì phiền phức to.

Thu dọn xong, mọi người nhanh chóng rời khỏi khu vực này. Không phải đi về phía rừng cây phía trước mà đi ngược lại chỗ thị trấn, nếu hắn đoán không lầm, thị trấn là địa bàn của gã này, hắn đã chết đi thì khu đó sẽ cực kỳ an toàn. Còn rừng cây phía trước ẩn chứa bao nhiêu nguy hiểm, ai mà biết được đây.

Tiếng động khi giao chiến vừa rồi rất lớn, thời gian cũng khá lâu, cả nhóm cũng không còn bao nhiêu chiến lực, một vài con thú biến dị kéo đến không sao chứ lỡ kéo cả bầy, xui xẻo lại có một hai con biến thái như gã Lý Văn Đông này thì mệt rồi.

Đức leo lên lưng tiểu Dương, Lan và Hân nhảy lên lưng tiểu Quang, Toàn thì nhảy lên người Phong lang, cả ba tung hết tốc độ phóng ngược lại rồi khỏi chiến trường u ám này.

Tính ra thì đường cũng không xa lắm, nên chỉ chừng hai mươi phút mọi người đã trở lại trong thị trấn, chọn một căn nhà vắng người khá sang trọng, Đức dẫn đầu mọi người tiến vào bên trong.

Đây là một căn nhà khá lớn và kiên cố, nằm ở chính giữa đường lớn của thị trấn, có hai tầng, khuôn viên bên trong khá là rộng rãi, một cây nhãn trồng ngay góc sân, giò đã khô héo, lá rụng hết chỉ còn cành khô dong đưa trong gió.

Phía trong nhà cũng khá là rộng rãi, chủ nhà của nó trước đây có vẻ khá là giàu có, nhà lát gạch men cao cấp, bộ đồ gỗ ở phòng khách đoán chừng cũng cả trăm triệu rồi, ti vi, tủ lạnh, đầu máy kara đầy đủ cả.

Nhà vắng lặng không có một ai, chắc chủ nhà cũng đã trở thành thành viên trong đám xương khô đông đảo của gã Lý Văn Đông kia rồi.

Giữ sơ qua bụi bặm trong phòng, mọi người tự tiến vào mỗi căn phòng trống nghỉ ngơi. Chiến đấu vừa rồi thực sự quá mệt mỏi, ai nấy cũng lăn ra ngủ say.

Đức ngồi ở trên giữa phòng khách, trải một tấm thảm lên sàn, lấy ra bộ Ngũ hành trận pháp, đặt một bộ đá Ngũ hành nguyên thạch trung phẩm vào rồi bắt đầu nhắm mắt nhập định tiến vào tu luyện.

Mặc dù lúc này hắn cũng cực kỳ mệt mỏi, rất muốn lăn ra ngủ một giấc không cần biết trời trăng mây gió, nhưng trải qua một thời gian dài nghiêm khắc với bản thân, hắn hiểu được một đạo lý rằng, càng trải qua được khó khăn cực khổ, con người ta mới càng có thể mạnh mẽ hơn được.

Dù sao thì việc tu luyện của hắn cũng có thể giúp cơ thể rơi vào trạng thái thư giãn và nạp lại năng lượng tốt hơn cả giấc ngủ. Hắn cũng để ý thấy rằng, mỗi lần cơ thể càng rơi vào trạng thái kiệt quệ thì tu luyện có hiệu quả càng cao, khả năng hấp thu của cơ thể càng tốt hơn.

Trong đêm tối, trận pháp Ngũ hành nguyên thạch sáng lên, Kim nguyên thạch màu vàng, mộc nguyên thạch màu xanh lá, thủy nguyên thạch màu xanh dương, hỏa nguyên thạch màu đỏ, thổ nguyên thạch màu nâu đất, tất cả được kết nối qua lại. Đức nhắm mắt tu luyện, năng lượng cuộn cuộn tràn vào đi qua Lõi Burst để thanh lọc rồi chuyển đến lõi Trance và Lõi Rise hóa thành một dịch thể màu vàng kim lưu động khắp cơ thể. Ánh sáng từ nguyên thạch trung phẩm cũng cô đọng hơn nguyên thạch hạ phẩm hắn sử dụng trước đây nhiều.

Trải qua hơn hai giờ đồng hồ, toàn bộ năm viên trung phẩm ngũ hành nguyên thạch đã bị hấp thu sạch sẽ. Cơ thể hắn đang ngày càng có khả năng hấp thu năng lượng tốt hơn trước nhiều. Giờ chỉ còn lại một bộ ngũ hành nguyên thạch trung phẩm nữa thôi.

Chắc lưỡi một cái, Đức lấy nốt ra để tiến hành tu luyện luôn, qua nhiều ngày tu luyện, hắn cảm nhận cơ thể của mình đang gần đến mức độ đột phá cấp C để chuẩn bị lên cấp 2C rồi chỉ còn thiếu một chút nữa.

Một bộ ngũ hành nguyên thạch trung phẩm mới được đặt vào trận pháp. Năng lượng tỏa ra, Đức tiếp tục chìm vào trong tu luyện, dòng dịch thể vàng kim lưu động trong lõi Trance – Burst – Rise ngày càng trở nên dồi dào, lúc trước chỉ như từng dòng nước nhỏ giờ đã hóa thành một dòng suối róc rách chảy qua kinh mạch (*) trong cơ thể.

Năng lượng không ngừng hấp thu, di chuyển vào trong các lõi chuyển hóa, rồi tuần hoàn qua khắp nơi trong cơ thể, mang đến cho hắn một cảm giác khoan khoái lạ thường.

“Kịch” một tiếng, giống như đã đạt đến giới hạn chung cực nào đó, dòng dịch thể vàng kim trong các lõi Trance – Burst – Rise xoáy tròn tăn mắt ra từng tế bào trên thân thể khiến hắn có một cảm giác tràn đầy năng lượng.

“Oành” kinh khí từ người hắn toát ra bên ngoài khiến tám thảm dưới chân tan nát, bộ bàn ghế cạnh đó cũng bị hất tuột ra xa đụng hẳn vào tường.

Thở ra một hơi dài, Đức vươn vai đứng dậy, cơ thể cảm giác từng trận nhẹ nhàng, tiến hành nội thị.

Hắn đã đột phá cấp 2C, quá trình nhẹ nhàng như nước chảy thành sông, dù gì đây cũng chỉ là một cấp nhỏ quá độ từ cấp C đến cấp B mà thôi, quá trình này chỉ đòi hỏi tích lũy và tích lũy năng lượng không ngừng. Chính thức đột phá qua cấp B mới là khó khăn.

Nở một nụ cười thoải mái, mọi người trong nhà vẫn còn ngủ say, có lẽ do đã quá mệt rồi.

Đức mở cửa bước ra sân, trời lúc này vẫn còn âm u, nhìn hướng mọc của trăng thì chắc chỉ vào tầm ba, bốn giờ sáng là cùng.

Hít sâu một hơi, Đức rút thanh Lạc phong kiếm ra tiếp tục bài tập kiếm thường ngày của mình.

.....

(*) Thực ra nó là các ống dẫn truyền năng lượng chủ tạo từ thượng cổ phù ngữ, nhưng mình ghi kinh mạch cho mọi người dễ hình dung vậy.

Credit chương hôm nay, mục Hào hùng sử Việt mình sẽ viết về một nữ hào kiệt mà mọi người chắc ai cũng ít nhất đã một lần nghe danh: “Bà Triệu”.

(Những ai không muốn đọc có thể bỏ qua nha, nó không hề ảnh hưởng gì tới mạch truyện cả)

Trước khi nói về Bà Triệu thì mình xin nêu một số nhận xét cá nhân của mình về phụ nữ Việt.

Trước hết là về dung mạo, tự tin nói chắc một câu, nước Việt từ cổ xưa đến nay có rất nhiều mỹ nhân, tỷ lệ phụ nữ xinh đẹp cũng rất cao, đến giờ vẫn vậy, đôi khi ra đường vẫn bắt gặp nhiều cô gái xinh hút hồn còn hơn cả diễn viên, ca sĩ.

Danh sách các trường đại học mà con gái đa phần xinh có thể kể đến là: Cao đẳng Kinh tế Đối ngoại, Đại học Ngoại thương, Đại học kinh tế, mấy trường khác thì mình chưa vô chưa biết. Nói cho một số bạn tham khảo, với cho lão DongHo, lỡ bản gái quá có thể bắt xe lên đây ngắm cho đỡ thèm nha =))))

Mỹ nhân Việt thời xưa đẹp nghiêng nước nghiêng thành thậm chí là so với tiêu chí của người hiện đại, thông qua một số ảnh chụp đen trắng, hoặc tranh vẽ truyền thần từ hồi đó truyền lưu lại, chứ không phải kiểu như cung tần mỹ nữ của Trung Quốc, nhìn ảnh đen trắng của đám cung phi mỹ nữ của vua nhà Thanh mà mình chỉ có thể thốt lên một câu: “Móa, vua chúa Trung Quốc hồi đó khẩu vị nặng quá, chịu không nổi” (Có ai coi chưa, mình có link dưới cmt ấy, xem xong chắc phản ứng cũng như mình thôi)

Kể đó là nói tới tài năng, nước Việt sản sinh ra nhiều nữ nhân không chỉ là xinh đẹp, mà còn có tài, có đức, công dung ngôn hạnh, văn có, võ có, thơ văn ca phú có, tài kinh bang trị quốc có. Mặc dù bị hạn chế bởi thời đại, phong kiến mà, vẫn trọng nam khinh nữ (Cái này là do mình bị ảnh hưởng văn hóa Trung Quốc, chứ trước thời Hai Bà Trưng thì vẫn thoải mái lắm) nhưng vẫn có rất nhiều nữ nhân Việt lừng danh sử sách vì tài năng, bản lĩnh và trí tuệ của mình, nói chung các bạn cứ rà thử sử mình từ thời Hai Bà Trưng cho đến cận đại luôn sẽ thấy đời nào cũng có nữ trung hào kiệt, nhiều người nức danh sử sách còn mãi cho đời sau.

Hôm nay mình sẽ nói về một người như vậy trong rất nhiều rất nhiều nữ danh nhân Sử Việt: Bà Triệu

Bà Triệu tên thật là Triệu Thị Trinh, sinh năm 226 tại miền núi Quan Yên, quận Cửu Chân, nếu tính theo địa phận thì nay trực thuộc Thanh Hóa, thưở nhỏ cha mẹ mất sớm bà đến ở cùng với anh trai của bà là Triệu Quốc Đạt, một hào trưởng trong vùng.

Sinh thời, tương truyền bà cực kỳ xinh đẹp, lại rất giỏi võ, có tài thuần voi, có rất nhiều người đăm hỏi, nhiều người từng giục bà lấy chồng do sợ quá tuổi lỡ thì, bà đã đáp lại rằng:

“Tôi muốn cưỡi cơn gió mạnh, đạp luồng sóng dữ, chém cá kình ở biển Đông, đánh đuổi quân Ngô giành lại giang sơn, cởi ách nô lệ, chứ không chịu khom lưng làm tỳ thiếp cho người!”

Câu nói đầy khí phách của bà đến nay vẫn còn lưu danh sử sách, nhắc đến bà thì không thể không nhớ đến câu nói này.

Để hiểu được nguồn gốc của khởi nghĩa Bà Triệu thì phải nói một chút về bối cảnh lịch sử lúc đó.

Thời đó chiếu theo sử là cùng thời Tam Quốc phân tranh của nhà Hán, nước ta lúc đó tính ra là thuộc địa phận cai trị của Ngô quốc, dưới tay vua Đông Ngô là Tôn Quyền.

Đám bọn chúng vốn không coi chúng ta là con người, chỉ là một đám man di, mọi rợ, cai trị cực kỳ tàn khốc, sưu cao thuế nặng, bắt lính, gian dân cường hiếp, đừng chuyện là giết không cần xét xử, từng có rất nhiều cuộc tàn sát nổi tiếng là cuộc tàn sát của Lữ Đại dẫn quân vào Cửu Chân giết hại một lúc hàng vạn người.

Bất bình trước cảnh đó, bà Triệu thuyết phục anh trai mình là Triệu Quốc Đạt lập kế hoạch khởi nghĩa dành độc lập cho dân tộc.

Bắt đầu từ vùng Nura và Yên Định, hai anh em bà giương cao ngọn cờ khởi nghĩa, viết hịch vạch tội ác giặc Ngô đối với dân ta, kêu gọi binh sĩ khởi nghĩa. Mọi người đồng lòng hưởng ứng theo dưới ngọn cờ của anh em bà.

Hai anh em dẫn quân đánh thẳng đến Tư Phố nằm ở vị trí hữu ngạn sông Mã, một đường hát vang tiến mạnh đánh tới, thành ấp của quân Ngô liên tục bị đánh bại, đám quan lại tàn ác nhà Ngô từ Thái thú đến huyện lệnh bị bắt, bị giết, có kẻ may mắn thì chạy trốn trong hoảng loạn.

Tư Phố lúc ấy là căn cứ quân sự lớn của quan quân nhà Đông Ngô trên đất Cửu Chân, đứng đầu là Tiết Kính Hàn. Thừa thắng, lực lượng nghĩa quân chuyển hướng xuống hoạt động ở vùng đồng bằng con sông này.

Đúng lúc ấy thì anh trai bà, Triệu Quốc Đạt lâm bệnh qua đời. Bà lúc ấy rất có uy vọng trong quân, được mọi người nhất trí tôn lên làm chủ soái chỉ huy nghĩa quân, gọi là Nhụy Kiều tướng quân.

Cuộc khởi nghĩa lan rộng, bắt buộc Tôn Quyền phải cử Lục Dận (Cháu của Lục Tồn) dẫn tám ngàn binh sĩ sang đàn áp, Lục Dận lúc ấy sử dụng chính sách chia để trị, dùng vàng bạc, của cải, mua chuộc một số lãnh tụ địa phương để suy yếu và chia rẽ nghĩa quân.

Quân cô, thế cô, kẻ địch lại quá đông và quá mạnh, Bà Triệu chỉ chống đỡ được với quân Ngô được sáu tháng thì không chống đỡ nổi nữa. Bà đã tuần tiết trên núi Tùng, năm ấy bà chỉ mới 23 tuổi.

Cuộc khởi nghĩa nhanh chóng thất bại. Vì chúng ta yếu, yếu hơn kẻ địch rất nhiều, nhưng nó nói rõ một điều rằng: Con dân Việt không khuất phục, không cam chịu.

Sau bà Triệu còn có rất nhiều, rất nhiều người nối gót đi theo, rất nhiều cuộc khởi nghĩa đầm máu nở ra, mình cũng không muốn nói lời dối trá, rất nhiều cuộc chiến đã thất bại, không phải là bại để rút kinh nghiệm gì cả, bại là bại, rất nhiều con dân Việt đã bị tàn sát dưới gót sắt quân Ngô.

Nhưng chúng ta không bỏ cuộc, chúng ta vẫn đứng lên, dù đổ bao nhiêu máu tươi thì người này vẫn nói tiếp người khác để rồi cuối cùng cũng tới một lúc, chúng ta đã thành công giành lại được độc lập cho dân tộc.

“Độc lập” hai chữ nhẹ nhàng này, đối với nước ta là nỗ lực đời đời, là máu đổ đầu rơi, là dùng không biết bao nhiêu xương máu của ngàn vạn con người để đổi lấy.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 109: Nghiên cứu

Kết thúc bài tập kiểm và rèn luyện kỹ năng thương sấm sét, Đức thở ra một hơi, mồ hôi nhễ nhại thấm ướt đầm cái áo thể thao trên người, trên mặt còn nguyên dấu vài vết cháy xém. Lúc này hắn đã hơi hơi vận dụng được rồi, đã có thể tạo ra một quả cầu sét nho nhỏ, và gia cường nó trên tay nhưng thời gian giữ ổn định nó cũng không được quá lâu.

Trời vẫn còn chưa sáng hẳn, Đức gọi tiểu Quang ra ngoài nhờ nó phun nước tắm rửa qua một cái. Phải công nhận là tiểu Quang tuy không chiến đấu được nhưng khả năng sử dụng thủy nguyên lực của nó giúp cho đội có rất nhiều tiện lợi, ít ra về vấn đề nước tắm rửa các kiểu là không cần phải lo rồi, điều này khi hắn giao dịch nó cũng chưa nghĩ ra.

Tắm rửa sạch sẽ, thay vào một bộ đồ thể thao mới, cảm giác thoải mái cả người, Đức bước vào trong nhà, bật màn hình lập thể của chiếc máy tính nhỏ trong tay lên, đồng thời yêu cầu M.T.C quét hình “U hòa linh hồn” để cho biết thông tin về nó và cách sử dụng nó như thế nào là hiệu quả nhất, chỉ riêng cái này thôi đã tiêu tốn thêm 500 điểm giao dịch.

“U hòa linh hồn” cách sử dụng trực tiếp nhất là cho một người không thức tỉnh hấp thu, nếu người đã thức tỉnh thì toàn bộ năng lực của người đó sẽ bị

xóa đi chỉ còn lại “U hòa linh hồn” mà thôi.

Đây là một dị năng cực kỳ mạnh mẽ, tiềm năng của nó có thể khiến người sở hữu trở thành vô địch. Điều khiển và cường hóa khô lâu chỉ là khả năng khởi đầu của nó mà thôi, nếu đủ mạnh nó thậm chí có thể mở ra cổng địa ngục tiến hành triệu hoán các sinh vật u linh và sinh vật bất tử cường hãn về làm tiêu diệt.

Thử tượng tượng cảnh chỉ cần hô một tiếng phần phật quanh người xuất hiện ngàn vạn khô lâu, trên đầu bay một đám cốt long, dưới chân một đám u minh kỵ sĩ, đứng nhìn cảnh đó chắc kẻ địch cũng chỉ có nước trốn nhanh.

Chỉ là phương thức tăng tiến sức mạnh của nó có vấn đề. U hòa linh hồn lớn mạnh bằng những cảm xúc tiêu cực và linh hồn của người chết, càng là cái chết đau đớn, giận dữ và oán niệm càng lớn thì u hòa càng lớn mạnh. Không chỉ cần phải giết người mà còn phải giết người bằng phương thức tàn ác nhất.

Muốn nó trở nên mạnh mẽ đến chung cực thì con đường phải đi sẽ trải ra bằng xương cốt, phải tàn sát không biết bao nhiêu mạng người mới có thể đạt được.

Để đạt được sức mạnh như hiện tại, gã Lý Văn Đông có thể nói là đã giết cả ngàn người, thậm chí hơn như thế, u hòa mới mạnh như vậy. Đúng là đạo cao một thước ma cao một trượng.

Đức mặc dù không tự nhận mình là chính nhân quân tử, cũng khao khát sức mạnh nhưng hẳn tuyệt đối không muốn bất kỳ ai trong nhóm đi theo con đường này. Huống chi, nó còn có tác dụng phụ không hay ho lắm là: u hòa đốt thần trí khiến tâm lý cũng trở nên vận vẹo biến thái, cơ thể như ma quỷ. Càng làm là hẳn bán nó cho M.T.C lấy điểm cường hóa còn hơn.

Con đường này là coi như tắc.

Cách sử dụng thứ hai, phức tạp hơn, so với cách thứ nhất thì không mạnh bằng đã thế còn đòi hỏi phải có thêm một dụng cụ trợ, và giá cả cũng chẳng rẻ tí nào, M.T.C coi vậy chứ rất biết cách bòn điểm.

Cách sử dụng thứ hai, là gia trì nó cho binh khí hoặc sinh vật triệu hoán.

Gia trì vào binh khí nó sẽ có tác dụng như một khí linh, càng giết được nhiều địch nhân nó càng trở nên lớn mạnh mẽ, binh khí ngoài việc trở nên sắc bén hơn thì nó còn có thể nhiếp hồn tấn công vào tinh thần kẻ địch, có thể phóng thích uy áp, có tính áp chế với sinh vật u linh, ngoài ra còn có thể tấn công các sinh vật u linh không có thực thể, thậm chí đủ lớn mạnh nó có thể trông ma chủ trong cơ thể sinh vật để điều khiển kẻ đó. Nhưng cần phải đề phòng việc hồn lực nó quá mạnh mẽ có thể lấn át chủ nhân thì khi đó hậu quả sẽ không hay cho lắm.

Gia trì nó cho sinh vật triệu hoán thì càng phải cẩn thận, nó không giúp cho sinh vật triệu hoán đạt được khả năng triệu hồi hay điều khiển khô lâu gì cả. Trước hết là nó sẽ tạo ra một Chú hỏa, cho phép sinh vật triệu hoán thu thập hồn lực từ kẻ địch mà nó tiêu diệt, điều này khá tương tự với các U Minh chiến sĩ chỉ là còn mạnh hơn một cấp bậc, nó có một khả năng nhất định thu thập được linh hồn của kẻ địch nó tiêu diệt, cấp độ kẻ địch càng thấp khả năng này càng cao và tiến hành luyện hóa linh hồn kẻ đó.

Luyện hóa linh hồn này có ích gì không, đương nhiên là có, tùy theo vật phẩm phụ trợ sử dụng nó sẽ tạo ra một ngọn lửa hỏa hồn nhỏ, có thể cho ma pháp sư, binh khí có khí linh hoặc sinh vật triệu hoán trực tiếp phục dụng để gia tăng tinh thần lực, gia tăng cấp độ. Gia tăng cường độ tinh thần lực luôn là một vấn đề cực kỳ đau đầu cho mọi ma pháp sư, nhưng bằng cách này nó có thể gia tăng nhanh hơn cách tu luyện thông thường nhiều mà không có tác dụng phụ. (Đương nhiên điều đó còn phụ thuộc vào cấp độ vật phẩm phụ trợ sử dụng). Hoặc như Lạc phong kiếm của Đức nếu cho nó nuốt đủ hỏa hồn nó hoàn toàn có thể lột xác tăng thêm một cấp bậc nữa.

Theo như vòng giao dịch gợi ý để công năng này phát huy một cách tốt nhất thì phải sử dụng một Đóa “Thanh tâm liên” kết hợp với u hòa linh hồn khi cho sinh vật triệu hoán sử dụng.

“Thanh tâm liên” là một loại thực vật quý hiếm, nó có hình dạng như hoa sen, toàn thân trắng muốt, không bầu không rễ, sinh trưởng tại thánh địa Phật Môn tại một trong những tu chân giới cách đây cực kỳ xa xôi, cách hẳn cả một giới diện. Tác dụng của nó là thanh tâm, thanh tẩy linh hồn, thanh lọc tạp chất cơ thể, phục dụng để vượt qua tâm ma của các tu giả, hoặc để giải trừ ma tính trong người. Giá bán của nó là 4000 điểm giao dịch và 2 quyền hạn cấp C.

“U hòa linh hồn” vốn là ngọn lửa chứa đầy tà khí và oán khí, cần phối hợp với “Thanh tâm liên” vật phẩm chính khí để thanh lọc tà khí của nó. Điều này đương nhiên cũng làm giảm một số tác dụng của U hòa nhưng cái tốt chính là sử dụng sẽ hoàn toàn không có tác dụng phụ về sau, hỏa hồn luyện hóa được sẽ cực kỳ thuần chất, phục dụng mới có lợi nhất. Đây mới là cái Đức nhắm tới.

Một tác dụng nữa ngoại trừ luyện hóa ra hỏa hồn thì khi sinh vật triệu hoán được phục dụng “U hòa linh hồn” nó còn được gia cường uy áp đối với các sinh vật bất tử, sinh vật vong linh, giống như là vương giả trong loài vậy, có khả năng tấn công các u linh không có thực thể.

Chủ nhân của nó cũng sẽ được lợi, kháng tính đối với các công kích tinh thần và loại nguyên rủa vong linh, pháp thuật hắc ám được gia tăng hơn rất nhiều, cùng cấp thì có thể coi như là hoàn toàn miễn nhiễm, đây là một ưu thế cực lớn khi đối đầu với kẻ địch dạng này.

Đây mới là cách sử dụng hợp lý nhất của “U hòa linh hồn”. Sử dụng cho U Minh chiến sĩ hoặc Huyết Tu là đều được, nhưng công bằng mà nói thì sử dụng cho Huyết Tu là sẽ lợi hơn, hấp hồn đã là kỹ năng bị động của U Minh chiến sĩ rồi, thêm tác dụng cũng không lớn, dù sao hỏa hồn luyện hóa ra cũng có thể cho Lan phục dụng được, tác dụng cũng như nhau.

Đương nhiên một vấn đề đó là, điểm đầu bây giờ, quyền hạn giao dịch thì dư sức nhưng điểm giao dịch thì hần chỉ còn hơn hai ngàn thôi. Để U hòa ở đó lâu cũng không tốt lắm, hần vừa nhận được thông báo từ cửa hàng giao dịch là nó tính phí bảo trì cho U hòa để tránh thất thoát năng lượng cho nó trong kho trung gian, 500 điểm một ngày. Đúng là một lũ gian thương.

Hy vọng là 5000 điểm chuyển cho Hiếu nó vẫn chưa xài hết.

Nghĩ vậy, Đức đi vào phòng Lan, con bé vẫn đang ngủ say, nhẹ nhàng lấy chiếc nhẫn chứa phòng thí nghiệm, Đức bước vào bên trong.

Trong phòng thí nghiệm lúc này cực kỳ bừa bãi, không gian ba mươi mét vuông, giờ chứa linh kinh dụng cụ, kim loại dây nhợ khắp nơi, còn có một số nguyên liệu ma pháp bị hỏng cháy đen nằm dưới mặt đất.

Một bộ giáp mà kỳ thực thì nhìn nó giống Robot chiến đấu hơn, nằm ở chính giữa căn phòng, hình dáng tương tự Thánh Gióng I, nhưng nhìn hoành tráng hơn, bộ giáp bên ngoài như bạch kim sáng bóng, chưa sơn sửa gì cả, và còn một số mảnh chưa lắp xong, chính giữa ngực bộ giáp có một lỗ lớn nhìn thấy linh kiện bên trong.

Hiếu đang nằm ngủ trên mặt đất, đôi mắt thâm quầng như gấu mèo do thiếu ngủ, tiếng ngáy như sấm, miệng còn chảy nước miếng. Nó vốn không phải người hay ngáy, kiểu này là do quá mệt nên lăn ra ngủ luôn, trên tay vẫn còn cầm một thanh tước tơ vít, khiến hần nhìn cũng hơi đau lòng.

Hần hiểu sự dằn vặt của nó, mỗi khi thấy Khả Nhi trốn vào phòng thí nghiệm này là nó biết được bên ngoài đang có chuyện, đang xảy ra chiến đấu, nhưng nó lại chẳng giúp được gì. Nó chỉ có thể dồn hết công sức cố gắng hoàn thành bộ giáp này càng nhanh càng tốt để sớm có thể ra đó chiến đấu cùng mọi người thôi.

Hần cũng rất kỳ vọng vào nó, nếu nói về tiềm năng phát triển trong tương lai, nó sẽ là người nắm giữ nhiều vương bài chiến đấu của đội nhất. Kế hoạch xây dựng thành phố của hần, chắc chắn cũng phải nhờ nó rất nhiều.

Bộ giáp có vẻ cũng đã hoàn thành hòm hòm rồi, nhìn cũng khá ra hình ra dáng. Dù sao mà nói thì nó cũng có kinh nghiệm chế tạo một lần rồi, chế tạo lần này có vẻ hoành tráng hơn lần trước.

Thực sự hần khá là kỳ vọng màn ra mắt của bộ giáp “Thánh Gióng II” này.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 110: Tản mạn

Trái đất được hình thành cách đây khoảng 4.6 tỷ năm về trước. Sự sống đơn bào phát hiện gần nhất là cách đây 3.8 tỷ năm, tức là trải qua một khoảng thời gian rất dài rất dài, trái đất mới phát sinh ra những sự sống đầu tiên.

Nhiều học thuyết thì cho rằng sự sống hữu cơ đầu tiên phát triển từ những vật chất vô cơ qua những điều kiện nhất định tạo thành, điều này cũng có lý khi họ thực sự chứng minh được từ một số vật chất vô cơ và điều kiện đặc thù có thể tạo nên một số sinh vật đơn bào đơn giản.

Cũng có học thuyết cho rằng, sự sống trên Trái đất đến từ một hành tinh khác, từ một sao chổi, một thiên thạch, tiểu hành tinh nào đó mang gieo xuống những mầm sống đầu tiên.

Từ những sự sống đơn sơ đó, trải qua hàng trăm vạn năm tiến hóa, biến dị thay đổi theo đủ mọi hướng khác nhau để rồi chọn lọc của tự nhiên giữ lại những cá thể tiến hóa phù hợp nhất tạo nên sự sống đa dạng và phong phú như ngày nay.

Có thể nói, tiến hóa là một quá trình rất dài, rất dài, và cũng rất khắc nghiệt. Nếu xét về mặt bằng chung thì có thể nói tiến hóa không phải là một thông tin tốt lành gì, vì để giữ lại chủng loài tối ưu nhất, sẽ có đến chín phần sinh vật không thích nghi kịp bị đào thải.

Hạt giống tiến hóa, sự tồn tại của nó vốn đã là một điều bí ẩn, trước giờ Đức vẫn cố gắng tìm hiểu tại sao nó xuất hiện, nó có tác dụng gì. Câu hỏi thứ hai hần đã gặp mặt rất nhiều đáp án nhưng câu hỏi đầu tiên thì hần chịu, hần từng hỏi vòng giao dịch trên tay nhưng M.T.C liệt câu hỏi này vào bí mật cấp độ S. Khiến sự tồn tại của nó càng trở thành một bí ẩn chưa có lời giải.

Qua quan sát thời gian vừa rồi, hần có thể thấy được rằng, Hạt giống tiến hóa mang đến rất nhiều thay đổi mang tính đột phá cho Trái đất.

Nó giống như một giọt nước, lan tỏa khắp nơi trên bề mặt của khí quyển, phóng ra rất nhiều tia bức xạ, năng lượng tối và những thứ mà cả những khoa học gia tài ba nhất trên thế giới cũng không thể phân tích nổi nó là gì, chỉ biết rằng nguồn năng lượng nó mang đến là rất lớn, và cũng rất đặc biệt.

Những thứ đó ảnh hưởng đến toàn thể sinh vật sống trên Trái đất, khiến chúng biến đổi, tiến hóa với tốc độ chóng mặt, nếu nói quá trình tiến hóa trước

đây tiêu tốn đến hàng trăm vạn năm thì chỉ trong hai tháng qua, những thay đổi nó mang lại thực sự là phải nhân lên trăm vạn lần.

Hơn nữa nó cũng rất khác biệt so với sự tiến hóa trước đây. Trước đây sinh vật tiến hóa, thích nghi là để tồn tại, mặc dù vẫn tồn thờ đạo lý khôn sống mống chết, kẻ mạnh sinh tồn nhưng nó cũng nhắm đến rất nhiều vào sự tương thích, nghĩa là vẫn còn chỗ trống cho những kẻ yếu sinh tồn, dựa vào số lượng, khả năng sinh sản, hoặc là kích cỡ nhỏ bé, khả năng nguy trang để duy trì nòi giống trước những cá thể mạnh mẽ hơn.

Còn hiện tại, nó tiến hóa theo thiên hướng sức mạnh là chủ yếu, thêm vào đó khả năng tâm linh của những cá thể mạnh mẽ nhất là sinh vật cấp C trở lên cực mạnh, khả năng cảm ứng cực kỳ nhạy bén khiến cho những thứ như là nguy trang không còn đường sống. Cả Trái đất giờ như đang biến thành một cái đấu trường cực lớn, chọn ra những sinh vật mạnh mẽ nhất để sống sót.

Đây cũng chính là điều mà Đức lo lắng. Quá trình tiến hóa thế này sẽ cực kỳ tàn khốc, nhân loại từ vị thế độc tôn của mình giờ trở thành một thí sinh rất đối bình thường trong cuộc chạy đua sinh tồn này.

Để hiểu rõ hơn về vị thế con người trong cuộc chạy đua tiến hóa, có lẽ cần quay lại một chút về lịch sử nhân loại.

Theo kiến thức của các nhà khảo cổ và sinh vật học, con người tiến hóa lên từ động vật có vú, theo hiểu biết thông thường của chúng ta là từ loài vượn, nhưng cũng có nhiều tài liệu và quan điểm khác nhau về vấn đề đó. Thực sự để nói chắc chắn được sự thật từ triệu năm trước bằng những mảnh xương còn sót lại thì nó cực kỳ khó khăn, chúng ta chỉ có thể đưa ra phỏng đoán mà chúng ta cho là chính xác nhất mà thôi.

Những người thượng cổ đầu tiên xuất hiện cách đây 6 đến 8 triệu năm trước. Ở thời điểm đó, chúng ta chỉ là những kẻ nhỏ bé giữa tự nhiên, cố gắng để sinh tồn, cũng chỉ là sinh vật đứng gần chót trong chuỗi thức ăn mà thôi. Chúng ta không hùng mạnh bằng hổ báo, những động vật bò sát to lớn, cũng không đông đúc được bằng những sinh vật ăn cỏ khác. Chúng ta rất chật vật để cố gắng tồn tại.

Dần dần, con người sinh ra linh trí, bắt đầu sử dụng công cụ, bắt đầu hình thành xã hội, chúng ta bắt đầu tìm được chỗ đứng của mình, bắt đầu có thể chinh phục tự nhiên, phát triển lãnh địa sinh tồn, phát triển số lượng của mình.

Rồi trải qua rất nhiều thăng trầm, con người bắt đầu phát triển ngày càng mạnh mẽ, đến hiện nay chúng ta đã là sinh vật độc tôn, chúng ta tàn sát những sinh vật khác để khai khẩn lãnh địa, để làm thức ăn, hoặc chỉ là để cho vui, phá hoại tự nhiên để làm nơi cư trú, để lấy năng lượng hóa thạch. Thời gian kéo dài khiến cho cả nhân loại tin rằng chúng ta là chúa tể của Trái Đất.

Nói đến quá trình phát triển của con người thì không thể nói đến một nhân tố. Đó chính là chiến tranh.

Trước nay, chắc đa số mọi người đều ưa chuộng hòa bình, chán ghét chiến tranh. Nhưng một sự thật phũ phàng là, chiến tranh chính là thứ đã khiến nhân loại phát triển được đến ngày hôm nay.

Lịch sử nhân loại từ khi bắt đầu hình thành xã hội là đã gắn liền với chiến tranh, và chiến tranh không ngừng. Nó cũng là nơi sản sinh ra rất nhiều bạo quân tàn ác, rất nhiều nhân vật phản diện và đồng thời cũng rất nhiều anh hùng, những nhân tài lỗi lạc tiếng tăm.

Khoan nói tới việc, chiến tranh là động lực phát triển như thế nào. Trước hết mà nói, chiến tranh trong góc độ một quốc gia nó giúp giải quyết rất nhiều vấn đề.

Trước hết phải nói đến đó là vấn đề nhân khẩu, thời bình, tốc độ phát triển dân số sẽ tăng nhanh, thời xưa không có biện pháp phòng tránh gì cả, thêm tư tưởng trời sinh voi sinh cỏ, một nhà sinh ra bảy tám người con là chuyện hết sức bình thường. Trong khi đó, sản lượng lương thực lại có hạn, đất đai màu mỡ có hạn, không có những biện pháp tăng cường sản xuất như bây giờ, nếu cứ bỏ mặc, sẽ dẫn đến rất nhiều vấn nạn thậm chí suy sụp gốc rễ của quốc gia.

Biện pháp lúc đó chỉ có hai, một khai khẩn thêm đất hoang, không phải vùng đất nào cũng dễ khai khẩn, với lối lương thực canh nông thì nguồn nước và khí hậu là rất quan trọng, những khu vực tốt đa số đều đã bị chiếm cả rồi, khai khẩn vào rừng thì sẽ chết rất nhiều người, không phải ai cũng có tư tưởng bỏ nhà tha hương kiểu đó được.

Như vậy thì chỉ còn biện pháp thứ hai là chiến tranh. Chiến tranh phần nào đó sẽ giúp tiêu hao nhân khẩu, thêm vào đó dân chúng cũng sẽ đồng lòng đối phó ngoại địch, năng lực sản xuất sẽ tăng mạnh, giảm đi mối lo về nội loạn, chiếm được đất đai của nước khác lại giúp giải quyết một phần nhu cầu lương thực, giảm bớt dân số dư thừa, một công đôi chuyện.

Đừng nghĩ rằng khoa học phát triển sẽ giúp giải quyết được những vấn đề này, không đâu, đôi khi nó còn làm vấn đề trở nên trầm trọng hơn mà mình sẽ giải thích ngay sau đây.

Tác dụng thứ hai của chiến tranh, nó là động lực mạnh mẽ nhất để con người phát triển, để ý kỹ sẽ thấy, những phát triển khoa học mang tính đột phá đa phần đến từ chiến tranh mà đỉnh điểm là hai cuộc chiến khốc liệt nhất: Thế chiến thứ nhất và Thế chiến thứ hai cũng là thời điểm mà khoa học phát triển rực rỡ nhất.

Năng lượng hóa thạch từ dầu mỏ, than đá, khí đốt khiến con người tiến một bước dài, phát triển ra rất nhiều loại máy móc để chinh phục tự nhiên, thậm chí sau thế chiến thứ hai chúng ta đã chạm đến một nguồn năng lượng còn mạnh mẽ và nguy hiểm hơn, năng lượng hạt nhân.

Chỉ trong mấy trăm năm trở lại đây, tốc độ phát triển và chinh phục tự nhiên của nhân loại đã hơn hẳn sáu triệu năm trước đó, nhân loại trở thành vị thế độc tôn trên thế giới mà không có bất kỳ hoài nghi gì.

Nhân đây cũng phải nói thêm một chút về vũ khí hạt nhân. Nó là loại vũ khí có thể hủy diệt toàn nhân loại, nhưng nói ở một góc cạnh nào đó, nó ngăn ngừa khả năng xảy ra xung đột vũ trang toàn diện. Đây chính là sự thực.

Nói một cách công bằng, hiện tại thế giới yên bình hơn hẳn so với những thế kỷ trước đó, chiến tranh chẳng qua chỉ là nội chiến ở vài đất nước, và cũng không bùng phát thành xung đột đại chiến cấp châu lục hoặc thế giới. Đó chính là tác dụng mang tính áp chế và răn đe mà vũ khí hạt nhân mang lại, vì ai cũng sợ chết cả thôi. Chiến tranh nếu không có người thắng thì người ta sẽ không ham hố chiến tranh.

Như vậy, quay lại vấn đề nhân khẩu, thế giới đang giải quyết vấn đề này ra sao khi không có chiến tranh.

Cách đây vài chục năm, khi mà lương thực không còn là vấn đề quá đáng lo nhờ những tiến bộ vượt bậc trong công nghệ sinh học, phân bón thúc đẩy tăng trưởng, người ta lo lắng rằng sẽ có bùng nổ dân số, đẩy thế giới vào họa diệt vong, nhất là ở những quốc gia như Trung Quốc, Ấn độ mà mình tin rằng trong sách giáo khoa ai cũng đã đều được học một lần.

Đến nay vấn đề đó đã được giải quyết thông qua nỗ lực của các chính phủ, hạn chế sinh con, thay đổi trong văn hóa sinh sản, các biện pháp phòng tránh.

Thậm chí một số thuyết âm mưu còn cho rằng những thực phẩm ức chế khả năng sinh sản hoặc gây vô sinh đã được một số quốc gia hoặc thế lực ngầm đồng ý phân phối khắp thế giới. Bằng chứng là khả năng sinh sản chung của nhân loại đang giảm rất nhanh, tỷ lệ vô sinh ngày càng cao hơn so với trước đây.

Đến đây thì vấn đề đã được giải quyết chưa, chưa đâu, nó dẫn tới một vấn đề còn nghiêm trọng hơn làm đau đầu các quốc gia phát triển, và thậm chí cả Việt Nam cũng đang phải lo lắng dần đi là vừa.

Đó là vấn đề già hóa dân số, chính sách phúc lợi xã hội tốt, y tế tốt, khiến tuổi thọ trung bình tăng, trong khi bị ảnh hưởng từ trước đó, thế hệ trẻ lại giảm sinh, khiến dân số của quốc gia ngày một già đi, các quốc gia đang phải khuyến khích sinh sản trở lại nhưng nỗ lực chỉ như muối bỏ biển.

Đây là một vấn đề cực kỳ nghiêm trọng, cứ tiếp tục thế này, rất có thể nhân loại phải đứng trước cuộc khủng hoảng thứ ba. Nhân loại đang rất cần một cuộc chiến tranh để giải quyết vấn nạn này. Một hướng giải quyết ôn hòa thứ hai, là chinh phục “khai khẩn” vũ trụ, nhưng để khoa học đạt đến bước này thì còn cách rất xa.

Một điều nữa cũng cần nói đến đó là, con người đang ngày càng phụ thuộc vào máy móc và công nghệ. Đột phá trong khoa học kỹ thuật mang đến cho nhân loại khả năng sản xuất lương thực với sản lượng cực lớn đủ để nuôi sống hơn 7.49 tỷ người (2017)

Nhưng đồng thời vấn đề nảy sinh mà chúng ta không để ý đó là, nếu như không còn công nghệ, nếu một ngày nào đó, tất cả máy móc ngừng hoạt động, nhân loại sẽ sinh tồn như thế nào.

Tính một phép tính thử đơn giản, chẳng hạn như ở TP.HCM nếu hoàn toàn cúp điện trong vòng một tháng, dự tính sẽ có hơn một nửa dân số thành phố sẽ phải mất mạng, đó là phỏng đoán một cách lạc quan.

Lương thực sản xuất trong nội thành không đủ cung cấp cho 14 triệu người dân thành phố đâu, nó được vận chuyển liên tục từ các khu vực khác, máy móc không còn thì lương thực cũng không còn, nước uống cũng không, một tháng là quá đủ để giảm hơn một nửa dân số, chưa kể người chết trong các cuộc bạo loạn, các thành phố càng lớn thì sẽ chịu ảnh hưởng càng nghiêm trọng.

Như vậy, khi Hạt giống tiến hóa va chạm vào trái đất đột đầu tiên, thứ đầu tiên nó mang tới là hủy diệt gần như toàn bộ các mạng lưới điện, các sản phẩm công nghệ máy móc, có lẽ trong mắt nhiều người sẽ thấy xác sống là thứ đáng sợ nhất nhưng dần dần rồi sẽ thấy, khi không còn công nghệ con người đã dần trở lại vị trí vốn có của mình, chỉ là một sinh vật ngang hàng thậm chí có phần thua hệt trong cuộc chạy đua sinh tồn này.

Vũ khí nóng cũng dần không theo kịp nỗi bước chân tiến hóa của những sinh vật mạnh mẽ, chúng đã dần mạnh lên đến một lúc nào đó có thể coi thường súng đạn. Ít ra như Đức hiện giờ, hẳn dư sức một mình xông vào một tiểu đoàn vũ trang đầy đủ và toàn diệt tiểu đội đó trở ra mà không có thương tích gì đáng kể.

Tương lại nhân loại sắp tới sẽ đi về đâu trong cuộc đua tiến hóa này đây.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 111: Khoảng khắc bình yên

Đức đang nhìn chăm chú vào màn hình lập thể trên chiếc máy tính cầm tay, không ngừng xem qua một số biểu đồ và mô hình. Thành thạo lại bảo Phoneix 1 điều chỉnh một vài thông số trên đó, mô hình trên màn hình lập thể không ngừng biến đổi.

“Cạch” Cái tuốc tơ vít trên tay rơi ra một cái, Hiếu giật mình tỉnh dậy, nhìn thấy bóng người trước mặt nó dụi mắt, lơ mơ hỏi

“Anh Hai đó hả?”

“Ừ, anh đây, rửa mặt cho tỉnh táo đi” Đức quay đầu lại trả lời, đưa cho nó một chậu nước và một chiếc khăn vải sạch để sẵn ở đó.

Hiếu ngồi dậy, lắc lắc đầu, thấm ướt cái khăn vải, lau qua khuôn mặt, nước mát lạnh khiến đầu óc nó cũng tỉnh táo lại đôi chút.

“Ngủ điều độ một chút, thức hoài cũng không tốt đâu” Nhìn đôi mắt gấu mèo của nó, Đức cau mày lên tiếng.

“Em biết rồi mà” Nó cười cười lên tiếng. Đức cũng lắc đầu, biết rồi là biết rồi để đó đó hả, có bao giờ chịu nghe lời đâu.

“Chiến đấu bên ngoài xong rồi hả anh Hai?” Hiếu lên tiếng hỏi

“Ừ, xong rồi, yên tâm đi, cũng chẳng có gì nguy hiểm lớn đâu” Đức gật đầu

“Vậy kiểm em có gì không anh Hai, cái này là cái gì vậy?” Chỉ vào màn hình lập thể của máy tính trước mặt, Hiếu lên tiếng hỏi

“Đây là mô hình của thành phố mà anh dự định xây dựng” Đức cười nói.

Trên màn hình lập thể lúc này là mô hình của hàng loạt các kiến trúc khác nhau, nhưng nhìn qua thì chẳng thể nào gọi là thành phố được, nhìn như một mô hỗn độn ấy. Cũng phải, vì hẳn cũng chỉ mới cao hứng nhân lúc chờ thẳng Hiếu tỉnh mà làm thử thôi.

Trước mắt cũng chỉ là xây dựng một số kiến trúc nhà ở, phòng ốc, tường rào phòng thủ, các chòi cảnh giới, cùng với một số ma pháp trận tham khảo để có thể tăng cường khả năng phòng ngự cho thành phố trước những nguy cơ bên ngoài. Đa số đều lấy tham khảo từ những bản vẽ có sẵn từ trong kho dữ liệu, mua thêm một số bản vẽ của M.T.C sau đó nhờ Phoneix 1 điều chỉnh lại cho phù hợp.

“Thành phố á?” Hiếu ngạc nhiên hỏi lại

“Phải, sau khi về tìm bố mẹ của thẳng Dũng xong, anh sẽ dẫn tất cả chúng ta về một vùng đất mới, tự tay xây dựng nên một thành phố của riêng chúng ta” Đức nhìn qua Hiếu đang ngạc nhiên nói ra ý định trong lòng mình.

Khuôn mặt của nó còn hơi bất ngờ trước cái ý định lớn mật này của Đức, Đức hỏi:

“À, số điểm giao dịch anh chuyển cho em hôm trước em đã dùng hết chưa?”

“Chưa, em vẫn còn hơn 4000 điểm giao dịch, anh có việc cần hả?” Hiếu đáp lại

“Ừ” Đức kể lại chuyện xảy ra và việc sử dụng U hóa linh hồn như thế nào, cũng như vụ M.T.C đang đòi tiền giữ đồ.

Hiếu thoải mái chuyển lại 4000 điểm giao dịch qua tài khoản chính cho Đức. Đối với nó mà nói, đợt trước Đức đã rất ưu tiên chuyển hẳn hơn 20.000 điểm qua rồi, 5000 điểm giao dịch này có thì tốt mà nếu không cũng không ảnh hưởng lắm đến việc chế tạo bộ giáp, cùng lắm chỉ là giảm bớt một số vũ khí thêm vào thôi.

Dù sao mà nói sử dụng U hóa trước vẫn cần kíp hơn, để lâu càng tốn điểm, nó cũng sẽ là một nguồn trợ lực rất hữu dụng cho đội, hóa hồn mà nó luyện chế được cũng có tác dụng lớn đối với việc thăng cấp của Lan, U Minh chiến sĩ và cả Lạc phong kiếm nữa. Sau này, trên đường đi chém giết thêm xác sống biến dị hẳn sẽ chuyển lại điểm bù cho Hiếu vậy.

“Anh dự tính sẽ xây dựng thành phố này ở đâu?” Hiếu nhìn vào mô kiến trúc hỗn độn trên mô hình, lên tiếng hỏi

Một suy nghĩ lóe qua trong đầu của Đức, hẳn nghĩ đến một nơi, nhưng rồi khẽ lắc đầu: “Đề qua Bình Định tìm bố mẹ thẳng Dũng xong đã, rồi anh sẽ tính tiếp”

“Xây dựng cái thành phố này chắc tốn không ít điểm đâu” Nhìn vào bảng dự tính điểm giao dịch hiện ra trên màn hình hiển thị, Hiếu lè lưỡi

“Ha ha, Đây là dự tính xây dựng hoàn chỉnh thôi, thực ra thì thành phố này chúng ta có thể xây dựng từ từ từng phần, nếu nói tốn cũng chỉ là phần tường, chòi canh và vũ khí phòng ngự thôi, các công trình kiến trúc có thể cho mọi người cùng chung sức xây dựng, như phần này ....”

Đức chỉ tay vào màn hình lập thể. Phải nói là đây là công nghệ tương lai có khả năng tương tác rất tốt, có thêm Phoneix 1 làm hệ điều hành trí thông minh nhân tạo, có thể điều khiển qua tay và giọng nói nhìn giống như các mô hình 3D trong phim Iron man vậy.

“Về phần này chúng ta có thể cải tiến thêm một chút ...” Hiếu chăm chú nhìn vào mô hình rồi đưa ra ý kiến.

Hai anh em cùng nhau đưa ra những suy nghĩ và điều chỉnh của mình, thay đổi một số kiến trúc bao quanh, một số kiến trúc phòng ngự, trong đó dự tính chính là có pháo công nghệ cao và ma pháp trận phòng ngự kết giới, đây chính là thứ vũ khí mấu chốt để có thể bảo vệ thành phố trước những đàn thú biến dị, hoặc xác sống biến dị đông đảo, nó chính là hai thứ đắt đỏ nhất.

Ngoài ra, Đức còn nêu một số ý tưởng về quân đoàn, binh chủng phòng ngự, binh chủng máy mà sau này Hiếu có khả năng chế tạo, phỏng chế theo bộ giáp “Thánh Gióng II” chỉ khác là không dùng người điều khiển mà điều khiển từ xa.

Dần dần, một bản phác thảo mô hình thành phố hiện lên, gọi thành phố cũng không giống lắm vì nhìn nó giống như một căn cứ địa vũ trang hơn, trang bị các chốt phòng ngự đến tận răng. Nếu hoàn thiện xây dựng được, thành phố này sẽ là cơn ác mộng với những kẻ nào có ý đồ xấu đến nó.

“Anh định đặt tên cho nó là gì đây?” Hiếu quay đầu sang hỏi

“Lấy tên là Hy vọng đi” Ngẫm nghĩ một lát Đức lên tiếng trả lời

“Tên hay đó” Hiếu cười cười, gờ lên ngón cái.

“Nó sẽ là thành phố của chúng ta sau này” Đức vỗ vai nó, cười nói

Mặc dù ở thời điểm này nhìn vào, cả Đức cũng phải công nhận, cái thành phố này giống như mộng tưởng hơn là sự thật, nó là một công trình quá mức khổng lồ và tốn kém. Không biết đến khi nào mới có thể xây dựng ra nổi. Nhưng ít ra, có một ước mơ, một mục đích để đeo đuổi thật sự rất tốt.

Mộng tưởng có thể thúc đẩy chúng ta không ngừng tiến lên phía trước, không ngừng cố gắng. Nó vạch ra một con đường đi, cho dù có viễn vông đến đâu thì vẫn tốt hơn là việc loay quanh khắp nơi không mục đích nhiều lắm.

“Ra ăn sáng thôi” Đức kêu Hiếu ra ngoài. Trong nhóm thì Hiếu là người chuyên gia vắng mặt trong các bữa ăn, nó cứ dờ tay là phải làm tiếp đến khi nào xong mới chịu thôi, thành ra toàn ăn trễ hoặc là bỏ bữa. Cái này chắc là bệnh chung của mấy người nghiên cứu khoa học gia, mặc dù hẳn là hoài nhưng nó cứ cười cười “Em biết rồi, biết rồi” rồi đầu lại vào đây. Hôm nay gặp dịp thì hẳn lòi nó ra ngoài ăn chung luôn, ở hoài trong này cũng không tốt lắm.

Lúc hai anh em ra ngoài thì mặt trời đã lên khá cao, chắc cũng đã tám tám, chín giờ sáng. Cả nhóm đều đã thức dậy, sau một giấc ngủ dài, mọi người đều đã khôi phục rất tốt. Lan đã chuẩn bị sẵn đồ ăn sáng cho cả nhóm, làm món mì xào trứng với cải xanh. Bộ đồ bếp của nhà này vẫn còn khá nguyên vẹn chỉ cần rửa sơ lại chút thôi, bình ga cũng còn nên nấu nướng khá là tiện lợi.

Món ăn đơn giản nhưng thực sự rất ngon, đây cũng là món ăn chứa nhiều kỷ niệm của ba anh em Đức. Hồi đó khi còn khó khăn, thiếu thốn, đây gần như là món chính trong một thời gian dài, kể đó là món cơm chiên trứng.

Mọi người quây quần cùng nhau ăn sáng trên bộ bàn ghế gỗ sang trọng ở phòng khách dùng bữa, không khí rất vui vẻ thoải mái. Đức cảm thấy trong lòng ấm áp, dù cho thế giới ngoài kia có khắc nghiệt như thế nào, sắp tới phải đối mặt với những nguy hiểm đến đâu, chỉ cần có thể cuối ngày cùng những người mình yêu thương cùng ăn cơm, cùng cười nói, hẳn đã cảm thấy rất thỏa mãn rồi.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 112: Thôn phệ U hỏa

Ăn sáng xong, Đức triệu hồi Huyết Tu la ra và bắt đầu sử dụng “U hỏa linh hồn” gia trì cho nó.

Trong tay Đức hiện tại có 6.230 điểm giao dịch, 10 quyền hạn cấp C, 5 quyền hạn cấp D, 5 quyền hạn cấp E và 5 quyền hạn cấp F.

Để thực hiện việc dung hợp “U hỏa” cho Huyết Tu la, trước hết hẳn phải mua “Thanh tâm liên” từ cửa hàng giao dịch tốn thêm 4000 điểm và hai quyền hạn cấp C, ngoài ra để có thể sử dụng tốt, không có hậu họa về sau, hẳn còn cần nhờ M.T.C cho dung hợp giữa hai vật phẩm này với nhau sau đó mới có thể cho Huyết Tu la sử dụng được, cửa hàng đòi thêm 1000 điểm giao dịch cho phí dịch vụ để thực hiện gia trì.

Mặc dù rất muốn chửi cái hắc điểm này, hướng dẫn thông tin không chi tiết đã thể dụng chuyện là đòi tiền, nhưng hẳn cũng đành chấp nhận yêu cầu của nó luôn, may là vẫn đủ điểm. Đức bấm xác nhận giao dịch.

“Thanh tâm liên” đã hiện ra trên tay hẳn, nhìn như sen mà không phải sen, nó có màu trắng cực kỳ tinh khiết không nhiễm bụi trần, bay lơ lửng một đoạn ngắn, mờ hồ tỏa ra hào quang ngũ sắc sáng lấp lánh. Bông hoa tỏa ra một mùi hương dịu nhẹ thanh khiết, mùi thơm cực kỳ dễ chịu thoải mái, thoải mái đến tận sâu trong tâm hồn. Chỉ nhìn hào quang và ngửi mùi hương của nó thôi cũng đủ khiến tâm thần trở nên thanh tịnh và bình lặng, quả là bảo vật Phật gia.

Đức gờ tay, “U hỏa linh hồn” đã hiện ra trên tay phải, nó không quá lớn, chỉ nhỏ bằng nắm tay, mang một màu lam nhạt âm u, toát ra mùi tử khí, bay lơ lửng trên tay hẳn. Ngọn lửa cháy hừng hực, không nóng không lạnh, từ nó phát ra âm thanh như cảm dỗ rằng nó sẽ ban cho người sử dụng sức mạnh vô

biên, âm thanh không phải truyền qua tai mà như thấm thấu trực tiếp vào linh hồn, khiến người ta trầm mê. Đức vận chuyển năng lượng qua lõi Trance một vòng mới hoàn toàn ổn định.

Giờ hai vật đó lên trên không, từ chiếc vòng giao dịch trên tay hắn, bắn ra một luồng ánh sáng trắng, hai bảo vật một âm một dương, một chính một tà như hòa chung làm một trong luồng ánh sáng trắng chói mắt ấy.

Ánh sáng chiếu rọi một hồi lâu rồi chợt tắt hẳn, phía trước mặt hắn lúc này xuất hiện một ngọn lửa màu xanh nhạt, nhỏ hơn cả “U hỏa” lúc trước, chỉ tầm như ngón cái, nó đang cháy lơ lửng cách một đài sen trắng nhỏ bằng nắm tay.

Đức cầm lấy đài sen cẩn thận đặt nó trước mặt Huyết Tu la, đài sen mang theo ngọn lửa bay thẳng vào mi tâm của nó. Huyết Tu la tròn trĩnh mất ra trong thoáng chốc, cả Đức cũng cảm thấy tâm thần một hồi nhộn nhạo.

Trên mi tâm của Huyết Tu la lúc này là một dấu hiệu như hình xăm nhỏ có hình ngọn lửa hình hoa sen. Hình xăm ấy sáng lên một hồi rồi tắt hẳn, chìm dần vào làn da của nó biến mất vào bên trong. Huyết Tu la nhắm mắt lại một hồi rồi mở mắt ra, hình ảnh một ngọn lửa nhỏ màu xanh nhạt như ẩn như hiện hiện ra trong tròng mắt đen láy của nó, rồi chợt biến mất không thấy gì nữa.

Huyết Tu La ngay từ lúc thôn thệ xong Huyết châu từ tên Huyết Ma đã đạt đến cấp độ C, đến nay cũng đã trải qua rất nhiều trận chiến hấp thu khá nhiều tinh huyết của các xác sống và sinh vật biến dị, cộng thêm lần này cắn nuốt thêm U hỏa, giống như nước chảy thành sông, nó đã lột xác tiến lên cấp 2C ngang cấp với Đức, chiến lực của nó lúc này chắc chắn gia tăng hơn trước rất nhiều.

Thu hồi lại Huyết Tu la vào Huyết ấn trên tay, Đức nhắm mắt lại cảm thụ thay đổi trong cơ thể, giống như có một luồng khí thanh mát bao phủ từ đầu đến chân khiến hắn cảm thấy cực kỳ thoải mái. Đó có lẽ là tác dụng phụ trợ mang lại khi để Huyết Tu la nuốt U hỏa mà vòng giao dịch trên tay đã nhắc đến.

Cảm giác khá tốt, Đức nở nụ cười, kêu gọi mọi người chuẩn bị tiếp tục lên đường.

Qua thị trấn này, cả nhóm tiến vào đoạn đường rừng. Khu này trước đây là một rừng thông, bị lâm tặc đốn khá nhiều chỉ còn được lác đác vài cây, nhưng lúc này trở nên rậm rạp dị thường.

Cây cỏ cứ như được bón thuốc kích thích tăng trưởng cực mạnh, cây nào cây nấy cao to chọc trời, cũng có một số cây biến dị thất bại héo khô mà chết, nhưng nhìn chung thì rừng thông thưa thớt lúc trước này đã trở nên cực kỳ rậm rạp, thậm chí còn có một số cây thông đột biến, thân cây trở nên cực kỳ to lớn, đường kính có khi lên tới năm mét, cao gần bằng cả một tòa nhà sáu, bảy tầng, tán cây che tối hẳn một khu vực.

Đường nhựa khúc khuỷa quanh co, dốc lên dốc xuống, nhiều chỗ còn bị cây mọc đâm qua cả lớp nhựa đường xuyên phá lên trên chắn ngay chính giữa. U Minh chiến sĩ cả đám vẫn chưa thể triệu hồi lại nên lần này đành để Đức và Toàn đi trước phạt cây mở đường.

Lạc phong kiếm trở thành riu bổ củi, liên tục chặt phá đám cây trước mặt, Toàn cũng bật bộ móng vuốt sắc lẹm của nó chặt bót những cành cây che chắn, thỉnh thoảng Đức chém xong thì nó ôm cành cây to lớn quăng qua vệ đường để lấy lối đi, đường càng lúc càng nhỏ hẹp đến nỗi cưỡi ngựa cũng không tiện nữa, mọi người đành xuống đi bộ, tiểu Dương và tiểu Quang thu hồi vào trong vòng tay chỉ còn lại con Phong Lang đi cuối hàng để cảnh giới.

Khả Nhi lúc này đang ngồi trên lưng Phong Lang, mặc dù thực sự là để Khả Nhi trong phòng thí nghiệm chung với Hiếu sẽ an toàn hơn, nhưng mà điều đó không có lợi cho chính bé Nhi về sau này.

Nguyên nhân chính là vì, bên ngoài đang tràn ngập năng lượng tiến hóa, mặc dù Nhi hiện tại chưa có thức tỉnh gì cả, nhưng càng tiếp xúc lâu dần thì khả năng thức tỉnh dị năng sẽ càng lớn, thể chất cũng sẽ được cải thiện rõ rệt. Hiếu thì chẳng qua là nó đã cường hóa theo một con đường hoàn toàn khác biệt không cần thiết dựa dẫm vào năng lượng tiến hóa bên ngoài môi trường nữa nên không cần thiết thường xuyên xuất hiện, nếu không Đức đã sớm loi loi nó ra ngoài rồi.

Đang đi trước mở đường thì Đức chợt dừng lại, hai tai khẽ động. Toàn cũng phát hiện ra được điều khác thường, mũi nó khẽ hếch lên đánh hơi trong không khí.

Đức nhắm mắt lại, năng lượng được truyền vào lõi Rise, dòng tai lên nghe ngóng. Có tiếng động, âm thanh cây khô bị đập gãy và tiếng cành lá xào xạc như có ai đó đang gấp rút chạy trốn. Hướng chạy đến là về phía bên này, tốc độ rất nhanh.

Rất nhanh hắn đã nhìn ra đó là gì.

Một thân ảnh nhỏ bé đang chạy qua hướng bên này. Hình dáng y hệt như một cô bé con sáu bảy tuổi, chỉ có một vài điểm đặc thù khác biệt. Quần áo trên người như làm bằng lá cây, quần xung quanh, một cái dây leo quấn quanh hông, đôi mắt tròn to, màu xanh lục, cả mái tóc trên đầu cũng màu xanh lá, nhìn qua như một cô bé con cực kỳ đáng yêu, đôi mắt còn mong nước mắt đúng là cực kỳ có sát thương đối với phái nữ.

Phía sau, là một con rắn lớn màu xanh lục đang đuổi theo, nó to hệt như một con trăn, chiều dài phải lên đến năm mét, thân hình to lớn như một gốc cây, đang trườn trên mặt đất cực nhanh, hướng về cô bé con kỳ lạ phía trước đuổi theo, cái mỏ đôi lúc mở rộng ra khề khề trong không khí nhìn có vẻ rất dữ tợn.

Cô bé con nhìn nhỏ bé vậy nhưng lại cực kỳ linh hoạt, luồn lách qua các thân cây linh hoạt như một chú báo nhỏ. Tuy vậy con rắn càng nhanh hơn, một chày một đuổi rất nhanh đã sắp tới phía bên này.

Đột ngột cô bé vấp phải một cọng dây leo ở giữa đường, thân ảnh mất thăng bằng lộn mấy vòng, đầu va phải một thân cây loạng choạng ngồi dậy.

Con rắn cũng chớp cơ hội lao đến, há chiếc mồm đỏ rực nhắm thẳng thân ảnh bé nhỏ phía dưới tấp tới.

Đúng lúc này, một mũi tên xé gió lao đến mang theo hàn mang lấp lóe bắn thẳng vào cái mồm đang há rộng ra của nó.

Mũi tên bắn trúng nổ ra thành từng luồng sáng hủy diệt ra xung quanh, đầu con rắn nổ tung, một mảnh máu thịt rắn bắn ra tung tóe văng vào những cành cây trên đường.

Hân thở ra một hơi buông dây cung, khoảng cách hai bên không quá xa, con rắn còn chả thèm chú ý gì về phía bên này, thêm vào khả năng cung tiễn của cô, mũi tên này thực sự là không có quá nhiều áp lực.

Cô bé con quay đầu lại nhìn cả nhóm bằng ánh mắt ngờ ngạc, chỉ chi lên mấy tiếng sợ hãi rồi vội vã quay đầu bỏ chạy, tốc độ cũng nhanh chẳng kém khi này là mấy.

Đức thở dài một hơi, búng tay một cái, từ Huyết Án trên tay, Huyết Tu la đã xuất hiện, nở một nụ cười nửa miệng với hân rồi nhìn theo cái bóng xanh nhạt đang tăng tốc chạy trốn, đôi cánh đen sau lưng mờ ra, đập mạnh một cái hướng về phía đó bay lên đuổi theo.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 113: Thụ yêu

Đức thu xác con rắn lục biến dị vào vòng tay giao dịch, con rắn này cũng chỉ vừa đạt cấp độ D mà thôi, được 200 điểm giao dịch.

Rất nhanh, Huyết Tu La đã bay ngược trở lại, trên tay đang túm lấy cô bé con đó. Nó đang ra sức giãy dựa gào khóc, nhưng tay của Huyết Tu La như cái kim sắt, dù nó giãy cỡ nào cũng không ra được.

Từ đôi mắt to tròn, nước mắt chảy ra không ngừng nhìn qua cực kỳ đáng thương khiến cả Hân và Lan cũng không đành lòng, Đức khoát tay cho hai người lùi lại. Miệng nó liên tục phát ra âm thanh chỉ chi, a a, ầm ầm.

Huyết Tu la đặt nó xuống dưới đất, nó ngồi đối diện với Đức, ánh mắt hiện ra vẻ sợ hãi, nhìn dáo dác xung quanh. Nhìn cảnh này thấy thế nào cũng giống như một đám tội phạm đang bắt cóc trẻ em vậy.

Đức chăm chú nhìn nó, mắt phân tích thể hiện:

Thụ yêu, Trance ++, Burst ++, Rise ++, Cấp độ D, 1.000 điểm giao dịch. Sinh vật biến đổi tiến hóa từ thực vật, chủng loại thực vật chưa rõ, bản thân chứa đựng nhiều tinh hoa năng lượng ôn hòa một thuộc tính, ăn tươi có thể bổ sung khí huyết, gia tăng giới hạn năng lượng, cải thiện thể chất, chữa trị thương thế. Đây cũng là sinh vật thích hợp dùng làm nguyên liệu luyện đan, luyện chế dược thủy, phạm vi ứng dụng rất rộng.

Năng lực: Hấp thu tinh hoa năng lượng từ môi trường để tăng cường cấp độ và thể chất, nếu phụ trợ bằng một nguyên thạch sẽ tăng cấp nhanh hơn. Có khả năng giao tiếp tâm linh sơ cấp, năng lực gieo mầm, thúc sinh và điều khiển thực vật.

Muốn xem xét một loài sinh vật nào là ôn hòa hay hung tợn thì trước hết phải xem xét đến nhu cầu ăn uống, hấp thu năng lượng của nó là như thế nào. Đương nhiên là các động vật ăn cỏ, sẽ ôn hòa hơn những động vật ăn thịt đó là thường thức cơ bản, ít ra thì đứng trước động vật ăn cỏ sẽ không sợ nó đột ngột tấn công mình để ăn.

Điều đó không có nghĩa là các động vật ăn cỏ sẽ ít nguy hiểm hơn. Vì để bảo vệ bản thân trước thiên địch, chúng cũng phải có đồ nghề để bảo vệ mạng sống, có thể là tốc độ, hình thể, sức mạnh như trâu bò, ngựa, voi các loại, có thể là gai là độc để khiến các loại thiên địch khác chùn tay, như sứa biển các loại.

Do đó, dù là hình dáng của con thụ yêu trước mặt này có vẻ rất là vô hại Đức vẫn không buông lỏng cảnh giác chút nào.

“Có nghe hiểu lời ta nói không?” Đức nhìn nó mở lời, giọng nói lạnh nhạt

“A.. a” Nó tiếp tục kêu lên những tiếng kêu vô nghĩa, người co rúm lại, nước mắt chảy ra không ngừng.

Đức cau mày, đang định hỏi thêm thì trong đầu vang lên giọng nói, từng chữ trúc trắc, tiếng nói trong trẻo rất dễ nghe nhưng đầy vẻ thất lạc, sợ hãi:

“Người .... Xấu ... con người .... Xấu ... Mẹ ... Mẹ ... Hu ... Hu”

“Haizz” Nhìn dáng vẻ của nó, Đức thở dài một hơi. Giao cảm tinh thần vốn là không thể giả được, hân thực sự cảm nhận được cảm xúc sợ hãi và lạc

lồng của nó, như một cô bé con đi lạc nhà vậy.

Hắn vốn không cho mình là kẻ tốt bụng hay chúa cứu thế gì cả, giết quái vật biến dị lấy điểm giao dịch vốn là chuyện hết sức bình thường. Nhưng nhìn vào hình dáng cô bé con trước mặt này hắn không thể nào ra tay nổi.

Mặc dù nó không phải con người, chỉ là một con thụ yêu mang hình dáng giống người mà thôi, nhưng nó đã có tri thức, có cảm quan, đã biết đau đớn, biết sợ hãi. Nếu nó là giống vật hung ác, giết người hại vật cũng được đi, nhưng nó chỉ hấp thu tinh hoa đất trời, năng lượng tiến hóa mà sống.

Giết nó, được 1000 điểm giao dịch, một quyền hạn cấp D. Ăn tươi nó được tăng cường sức mạnh giảm bớt thời gian tập luyện, mỗi một chút gia tăng sức mạnh là một phần đảm bảo tiền vốn sinh tồn.

Nhưng hắn cảm thấy nếu hắn làm thế, hắn sẽ mất đi cả lương tâm của mình. Có người sẽ bảo, lương tâm ư, bán được mấy đồng chữ, lương tâm trong tận thế này càng là thứ vứt đi, chỉ làm người ta chết nhanh hơn mà thôi. Phải tàn ác, nhẫn tâm mới có thể sống, mới có thể vươn tới đỉnh cao.

Không, hắn không nghĩ như thế. Hắn có thể tàn nhẫn với kẻ địch, không từ thủ đoạn tàn sát địch nhân, tiêu diệt những mối nguy hại đối với mình và người thân, nhưng nếu bảo hắn ra tay giết chóc người vô tội, giết hại những kẻ tay không tác sát để lớn mạnh bản thân thì hắn đã không còn là hắn nữa rồi. Giết con thụ yêu này, hắn sẽ để lại cho mình một cái bóng mờ trong tâm khảm không thể phai nhạt, lưu lại cho mình một cái tâm ma. Hắn không muốn làm như thế.

“Được rồi” Nhắm mắt thở ra một hơi, Đức chống tay đứng dậy, ra lệnh cho Huyết Tu La lùi lại phía sau, quay đầu bước đi.

Con bé Thụ yêu chợt ngưng khóc, gương đôi mắt to tròn, tò mò nhìn về phía Đức rồi chậm rãi lùi lại phía sau. Thấy Đức không có động tĩnh gì đuổi theo, nó chậm rãi xoay người rồi cầm đầu chạy ngược lại hướng hồi nãy, chân như bơi mỡ chạy cực kỳ nhanh, thân ảnh linh hoạt phóng trong các bụi cây như một chú báo nhỏ.

Nó vừa chạy được một lúc thì ở phía đó cũng có một thân ảnh màu xanh lá cây đang hót hải chạy lại phía này, hình dáng của nó như một thiếu phụ, toàn thân quần dây leo màu xanh phủ thành quần áo che đầy trên người, gương mặt tinh xảo và thanh mỹ, xét theo thẩm mỹ của nhân loại cũng có thể xếp vào mỹ nhân.

Thấy con bé con xuất hiện, thiếu phụ mừng rỡ lao tới ôm con bé vào lòng, nó cũng “a ... a” lên mấy tiếng đầy mừng rỡ, nhảy lên ôm chầm lấy, trên tay mấy cái dây leo dài ra quấn quanh thiếu phụ như muốn ôm chặt hơn nữa.

Khung cảnh nhìn qua có vẻ thật yên bình và hạnh phúc. Mọi người nhìn theo một chốc, Đức quay đầu lại định bước đi.

Đúng lúc này, “Vút” một cái, âm thanh xé gió vang lên từ phía sau khiến mọi người quay đầu lại.

Chỉ thấy, từ phía xa, một ngọn giáo phóng tới cực nhanh, trong chớp mắt xuyên thẳng qua người Thụ yêu thiếu phụ kia, ngọn giáo đâm xuyên qua cả một cánh tay của con bé con đó khiến tay nó bị đứt rời, một dòng chất lỏng màu xanh lục chảy ra từ vết thương.

Con bé ngã ngổ xuống mặt đất, thiếu phụ cũng ngã xuống, cố gắng đỡ ngọn giáo trước ngực, quay đầu nhìn lại phía sau, chớp mắt đã có mấy ngọn giáo nữa phóng tới, thiếu phụ vội quỳ xuống mặt đất thân thể ôm trọn cô bé con đó vào lòng. Thân thể trong chớp mắt lại trúng thêm ba bốn ngọn giáo nữa.

Thiếu phụ đó ngước đầu lên, nhìn quanh rồi chợt nhìn về phía Đức, ánh mắt tuyệt vọng thêm vào một tia van lơn.

Cùng lúc đó, trong đầu của hắn vang lên một âm thanh, âm thanh trong như tiếng chuông ngân mang đầy cảm xúc tuyệt vọng: “Làm ơn ... làm ơn ... cứu ... cứu ... con ... tôi”

Một ngọn giáo nữa phóng trúng ngay đầu thiếu phụ, xuyên thẳng về phía trước, thân thể cô ta đổ gục xuống, những dòng chất lỏng màu lục chảy ra tràn vào mặt đất. Âm thanh trong đầu hắn đột ngột im bặt

Thiếu phụ đó ngã xuống dưới, sự sống đã hoàn toàn biến mất, nhưng thân thể cô ta vẫn bao trùm lấy cô bé con bên dưới, hai tay đang rộng ra, che chở cho cô bé con trước làn giáo. Tầm lòng mẫu tử trong thiên hạ thật sự quá vĩ đại.

Chuyện xảy ra quá mức nhanh và đột ngột khiến cả nhóm Đức vẫn chưa kịp có phản ứng gì. Đến khi thiếu phụ đó bị giáo đâm chết, mọi người mới vội vàng chạy lại.

Lúc này, tiếng cười nói đã xuất hiện ở phía sau, một đám người xuất hiện, toàn bộ sáu người, đều là nam giới, tên đứng sau cùng còn đang mang theo một cái bọc lớn, kéo lê phía sau là thân thể của năm, sáu con Thụ Yêu khác nữa, về mặt thì nam có nữ có, già có lớn có. Thi thể cũng không còn toàn vẹn, có mấy con đã bị cắn ăn mất nửa người.

Cả đám thoải mái chạy về phía bên này, một tên trong đó lớn tiếng cười nói

“Ha ha, đại ca thấy không, em đã bảo nó trốn về phía này cơ mà, lần này trúng rồi, một phát bắt được tận hai con”

Cô bé con lúc này đã chui ra từ trong thi thể của thiếu phụ có lẽ là mẹ mà nó nhắc tới. Một tay đã bị cụt tới khớp, nhìn thi thể thiếu phụ trước mắt liền “a ... a” mấy tiếng rồi ôm lấy cái đầu đã bị đâm giáo xuyên qua khóc lớn lên, nước mắt tuôn ra từ đôi mắt to tròn màu xanh của cô bé.

Trong đầu mọi người xung quanh lúc này như nghe thấy âm thanh vang vọng: “A ... a ... a ... Mẹ ... Hu .... Hu .... Người .... Xấu .... Người .... Xấu

.... A ... Mẹ ....”

Tiếng khóc như xé ruột xé gan, mang theo một nỗi thất lạc, sợ hãi và tuyệt vọng làm tan nát lòng người, âm thanh không ngừng vọng lên trong đầu mỗi người ở gần đó như tiếng chuông đồng.

“Mẹ mày, than khóc cái gì” Một tên trong đám khó chịu, cầm một ngọn lao gỗ trong tay nhắm thẳng cô bé con phóng tới.

Đúng lúc này, “vụt” một tiếng. Đức dậm chân phóng tới, thân ảnh hiện ra trước người cô bé con đó, tay giơ lên, ngọn lao phóng tới bị chụp gọn trong tay, còn hơi rung rung, cách mặt con bé chỉ tầm năm centimet.

Hắn quăng ngọn lao qua một bên, ánh mắt lạnh lùng quét qua đám người trước mặt.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 114: Giết sạch

Gương mặt của Đức lúc này một mảnh âm trầm, ánh mắt lạnh lẽo nhìn về phía sáu tên ở phía trước.

Trong lòng hắn lúc này, hơi có chút vọng động, một nỗi tức giận không tên. Không hiểu tại sao giọng nói và ánh mắt của con Thụ yêu mẹ kia trước khi chết, khiến hắn nhớ đến ánh mắt của mẹ hắn ngày xưa.

Đó là trước đêm bà ấy mất một ngày. Một tiếng động đánh thức hắn dậy giữa đêm khuya, tiếng ho khan và trở mình vì đau đớn. Bà lúc ấy mở mắt nhìn hắn, và nhìn thẳng Hiếu, bé Lan ở phía sau nữa, ánh mắt của bà đầy vẻ lo lắng, và sợ, sợ rằng bỏ mấy đứa con lại bơ vơ không ai chăm sóc.

Hắn lúc ấy rất mơ màng do mệt mỏi vì đi làm khuya nhưng hắn vẫn nhớ rõ ánh mắt ấy. Con Thụ yêu kia, cũng có ánh mắt như thế, nhìn hắn như cái cọc treo cuối cùng, hy vọng và gửi gắm mong manh cuối cùng vì bất lực chẳng biết dựa vào ai được nữa.

“Người anh em, tranh con mồi của người khác như vậy là không hay đâu?” Tên cầm lao phía trước nhìn về phía Đức cao giọng lên tiếng.

Gã này có thân hình cao lớn, tuổi tầm trên dưới ba mươi, mặc quần kaki, còi trần thân trên lộ ra hình xăm một con đại bàng ở ngực trái. Quần khá cũ kỹ và bẩn thỉu dính đầy bùn đất, gương mặt có một vết sẹo bên má trái, râu quai nón xồm xoàm, tóc dài tới ngang vai, được buộc gọn lại bằng dây gai, trên tay còn đang cầm một cây lao bằng gỗ. Cây lao tự chế nhìn qua có vẻ rất sơ sài, chỉ là lấy gỗ vót nhọn đầu, buộc một mũi kim loại ở đầu bằng dây nứa.

Mất phân tích thể hiện: Trance +, Burst ++, Rise ++, cấp độ C, 1000 điểm giao dịch, năng lực: Cương khí ngoại phóng, có thể kết hợp cương khí với đòn đánh cùng công cùng thủ, cũng có thể truyền cương khí vào vũ khí để tăng cường sự cứng chắc, nhanh, mạnh, linh hoạt, tinh chuẩn trung cấp.

Bên trái hắn là một gã, thân hình nhỏ thó, mặc một bộ quần jean áo thun cũ kỹ, cũng đã rách rưới và dính đầy bùn đất, sau lưng mang một cái bọc lớn, khuôn mặt nhìn khá là không có thiện cảm, cảm nhọn, mắt nhỏ và xéo, ánh mắt lúng liếng nhìn qua bên này, đảo qua người Hân và Lan, trên mắt lóe lên một vẻ tham lam, hắn khẽ vỗ nhẹ tay, một cái bóng nhỏ từ tay hắn bay xuống bụi cỏ.

Mất phân tích thể hiện: Trance ++, Burst ++, Rise ++, Cấp độ C, 1000 điểm giao dịch, năng lực: Có khả năng điều khiển rắn độc, cương khí có gia cường thêm độc khí, có thể đầu độc kẻ địch nếu bị trúng phải, tinh chuẩn trung cấp, loại hình nhanh nhẹn, linh hoạt.

Đây là hai tên mạnh nhất trong đám. Bốn tên còn lại toàn bộ đều chỉ là cấp D, 200 điểm giao dịch, trang phục màu sắc kiểu dáng khác nhau nhưng đều là quần jean, áo thun, cũng dính đầy bùn đất, có lẽ cả đám này ẩn ở trong rừng không phải là thời gian ngắn, cũng chẳng thức tỉnh dị năng gì đặc biệt quý dị, toàn bộ đều là loại hình thuần rise, tăng cường tốc độ và sức mạnh, mỗi tên đều cầm trên tay một ngọn lao. Có vẻ đây là vũ khí tiêu chuẩn của cả đám tự chế ra, có thể vừa đánh gần vừa đánh xa, khá là tiện lợi. Vài tên đang kéo phía sau mấy cái xác của đám thụ yêu, mấy cái xác nhìn qua rất thê thảm.

Lúc này, Hân, Lan và Toàn cũng đã đứng ngay phía sau Đức, Huyết Tu La cũng ở ngay bên cạnh. Con bé thụ yêu phía dưới vẫn còn đang ôm xác mẹ kêu khóc, Lan ái ngại tới ôm nó trên tay.

“Ha ha, đừng nói anh bạn muốn cứu nó đấy nhé, nhìn tui nó giống người vậy thôi, nhưng toàn là lũ quái vật cả đấy” Gã cầm đầu nhìn hắn, cười giả lả nói

Đức lạnh lùng nhìn về phía hắn, gằn một chữ một: “Cút”

Gương mặt của hắn lạnh lại, nụ cười trên mặt tắt đi. Đám đệ phía sau nhao nhao cả lên:

“Mẹ mày, nói cái gì hả, đại ca tao cho mặt mũi mà còn không biết điều”

Tên đó phát tay ngăn lại, khẽ trao đổi ánh mắt với gã mất xéo kế bên, gã khẽ gật đầu, gương mặt hần thoảng qua một tia tàn độc, sau đó rất nhanh khôi phục, quay đầu lại, lên tiếng:

“Được rồi, coi như tao bỏ thí cho tụi mày con quái đó đấy” rồi vẫy tay cho cả đám từ từ lùi lại.

Đúng lúc này, từ cảnh cỏ phía dưới chân của Đức, một cái bóng màu xanh lục phóng lên, cắn mạnh vào đùi hắn, hàm răng bén nhọn cắn xuyên qua cả cái quần thể thao, từ cái răng nanh, một dòng độc màu xanh lục lấp lóe trên hàm của nó.

Đức khuya chân ngồi xuống, đáng vẻ loạng choạng như muốn ngã.

Gã mất xéo phá lên cười: “Ha ha, thằng ngu, cho mày chết, muốn tỏ vẻ anh hùng ở đây hả”

Con rắn lục này là con vật hần có thể điều khiển được từ hồi đầu phát hiện ra dị năng, nó tuy rằng cấp độ không cao, hình thể cũng không lớn, nhưng cực kỳ độc, kể cả là hần hoặc gã đại ca này không cẩn thận bị cắn trúng thì cũng gặp nạn lớn, thấy Đức bị cắn trúng thì hần không còn sợ sệt gì nữa, nhìn đám Đức như đồ ăn trong túi. Dù sao thì cũng rất dễ nhận thấy, Đức là kẻ cầm đầu cả nhóm, phía sau chỉ có một thằng nhóc hỷ mũi chưa sạch, một thằng đáng vẻ công tử và hai con bé trắng trẻo, làm gì có vẻ là dân chiến đấu.

Gã cầm đầu cười lên can rở, nhìn về phía Đức, gần giọng: “Kiếp sau thì nhớ lấy bài học này, không đủ sức thì đừng cố làm anh hùng”

“Lên, ba thằng kia giết hết, con gái để lại, tối nay có món ngon cho anh em rồi” Gã phát tay cho cả đám xông lên, xung phong dẫn đầu lao tới, tên mất xéo theo ngay phía sau, trên tay hần hai con rắn trườn ra từ tay áo, cương khí màu xanh lục lấp lóe trên tay, ánh mắt dâm tà nhìn về phía Lan và Hân, đám còn lại cũng bám sát sau lưng, ha ha cười lên can rở, những mũi lao gỗ lăm lăm trên tay.

Khoảng cách hai bên vốn không xa lắm, tốc độ bọn chúng cũng khá nhanh, trong chớp mắt bọn chúng đã tới gần, khoe miệng nở nụ cười đắc ý, ngọn giáo trên tay gã cầm đầu hướng thẳng về phía Đức đang khuya chân xuống đất, đâm tới.

Đúng lúc này, ánh mắt của Đức lóe lên một tia lạnh lùng, đột ngột tung người bật dậy, về suy yếu lúc này không còn gì nữa, Lạc phong kiếm đã hiện ra trên tay, thanh kiếm kéo qua một đường ngọt sót chém rời cả cây lao đang đâm tới và cả cổ của tên đó, cổ họng bị chém đứt khiến máu tuôn ra xối xả.

Gã sững sờ buông tay, cây lao xuống đất, hai tay ôm lấy cần cổ đang phun máu không ngừng, gương mặt đầy vẻ không cam lòng: “Mày ... mày” Giọng nói đầy oán hận, ngắc ngứ vì cổ họng đã bị xẻ ra một đường.

Mất hần đảo xuống nhìn phía dưới chân Đức, con rắn lúc này đã chết ngắc, hai cái răng nanh bị bẻ gãy, hàm răng của nó không xuyên qua lớp phòng ngự khiên ma pháp của Đức nổi.

Ngay từ ban đầu hần đã rất chăm chú quan sát cả đám này, động tác thả rắn của tên mất xéo kia dù làm rất kín đáo nhưng sao có thể qua mắt hần được chứ, trong chớp mắt con rắn lao lên thì hần đã vận dụng kỹ năng khiên ma pháp bao bọc ngay chân.

Nói thì chậm nhưng mọi chuyện xảy ra rất nhanh, gã cầm đầu còn đang hung hăng lao lên thì giờ đã ôm cổ tại đó, Đức tung thêm một cú đá trúng mặt gã khiến hần bay ngược ra sau trúng vào một tên đàn em ngã vật ra đất.

Tên mất xéo hốt hoảng, vung tay, hai con rắn độc xanh lè nhắm về hướng Đức cắn tới, rồi lập tức quay đầu bỏ chạy.

Đức vung Lạc phong kiếm, đường kiếm sắc bén chém hai con rắn đó ra làm hai nửa. Huyết Tu La nhìn qua tên vừa bỏ chạy, nó nhếch mép cười một cái, nhún người vỗ cánh đuổi theo, huyết đao đã hiện ra trên tay.

Rất nhanh nó đã hiện ra trên đầu tên đó, huyết đao vung lên chém xuống, gã hốt hoảng lấy ngọn lao gỗ ra đỡ đòn, một lớp cương khí màu xanh lục hiện ra trên ngọn lao cường hóa khiến nó trở nên cứng chắc hơn, ít ra cũng tránh được vận mệnh một đao đứt đoạn. Một đao cực mạnh khiến hần trừng người xuống. Hần lóe lên một tia hung ác, vung lao hất lên, đâm ngược trở lại. Huyết Tu La nhẹ nhàng lách đầu qua một bên tránh né, hạ xuống đất đối diện tên đó. Huyết đao trong tay tiếp tục hướng về phía gã chém tới.

Đám còn lại thấy hai tên thủ lĩnh trong chớp mắt đã một chết một chạy, hốt hoảng vung giáo ném về phía trước quay đầu, tản ra bốn phía chạy trốn.

Đức nhẹ nhàng xoay người né đám giáo phóng tới, dậm chân nhảy lên, kiếm trên tay xoay tròn chém ra một nhát, một tên lập tức bị chém trúng, đầu văng lên không rơi xuống đất, máu từ cổ phun ra thành vòi, thân thể không đầu lạng lạng rồi ngã xuống.

Ba tên kia càng khiếp đảm tăng tốc bỏ chạy.

Toàn đã đuổi theo, thật được một tên, so bì với nó về tốc độ, thì cả đám này chắc chắn chẳng có ai là đối thủ.

Hần cũng giương cung rút tên, hai mũi tên gỗ hết sức bình thường lấp trên dây cung nhanh như chớp bắn ra. “Phập” “Phập” hai mũi tên lao đến cực nhanh, gần như cùng một lúc, bắn xuyên đầu của hai tên còn lại. Thi thể bọn chúng dừng lại giữa đường chạy lung lay một cái rồi ngã rạp xuống đất.

Huyết Tu La lúc này cũng đã quay lại, tên điều khiển rắn kia đã chết hần, ném xác tên đó xuống đất, tinh huyết của gã bị Huyết Tu La thôn phệ sạch sẽ, chỉ còn lại một cái xác khô.

Trận đánh này thực tế mà nói, chẳng có chút gì là áp lực, chênh lệch thực lực và cấp độ của hai bên là quá lớn, bọn chúng chẳng có chút cơ hội nào. Hiện giờ cho là mình Toàn đối mặt với đám này, chỉ cần nó không quá chủ quan cũng đảm bảo là sẽ không thua.

Hắn đưa mắt nhìn lại, cô bé Thụ yêu đang chăm chú nhìn qua chiến trận bên này, đôi mắt vẫn ướt lem nước mắt, còn thút thít không ngừng.

Lan ôm nó vào trong tay, “Mộng điệp” bay ra từ mi tâm của Lan, thổi tới cho cô bé con một luồng tia sáng bảy màu sáng lấp lánh, luồng sáng như có tác dụng an thần, khiến cô bé con ngừng khóc, quay đầu nhìn Lan “a . . . a” mấy tiếng. Lan cười nhẹ với nó, chụm đầu lại, con bé cũng cụng đầu vào trán của Lan nhắm mắt lại, hai bên như đang nói chuyện với nhau bằng tinh thần lực.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 115: Thành viên mới

Con bé con dần trở nên bình tĩnh trở lại. Lát sau, nó mở mắt ra, kêu “a” “a” mấy tiếng rồi nhào vào lòng Lan khóc lớn, con bé dịu dàng ôm nó lại, khẽ vỗ về. Lan vận dụng kỹ năng chữa thương, một luồng sáng trắng tinh khiết chiếu vào tay con bé, vết thương của nó dần khôi phục lại, chất lỏng màu xanh lục cũng ngừng chảy ra khỏi tay, cánh tay nó dần mọc dài lại, một lát sau thì đã hồi phục hoàn toàn.

Tính ra thì kỹ năng của Lan không chữa trị được cho thực vật, nhưng Thụ yêu đã tính là một dạng sinh vật đặc thù rồi, hơn nữa, chỉ chữa trị được bên ngoài, tổn thất tinh huyết năng lượng thì không thể bù đắp được nhanh như vậy.

Lúc này, Đức và mọi người thu thập xung quanh, xác của đám này đều bị bán cho cửa hàng giao dịch cả, trừ tên mất xéo bị Huyết Tu La hút sạch tinh huyết chỉ bán được hơn trăm điểm, mấy tên còn lại hầu hết đều đúng giá. Cả mấy cái xác của Thụ yêu, Đức cũng bán luôn, đằng nào thì để ngoài này cũng vậy mà thôi, càng nhìn càng thấy thê thảm hơn. Mặc dù mấy con Thụ yêu này cấp độ không cao, nhưng do là sinh vật đặc thù, có nhiều tác dụng, điểm số thu được của bọn chúng còn cao hơn đám người kia một chút.

Sau khi bán hết số quyền hạn giao dịch dư thừa, thêm con rắn biến dị hồi nãy nữa thì tổng cộng Đức thu được thêm 4.200 điểm giao dịch.

Nói thêm thì đám cận bã này vốn là một lũ du thủ du thực ở thị trấn gần đó, khi Hạt giống tiến hóa va chạm, bọn chúng chạy vào trong rừng trốn tránh xác sống biến dị. Sau này một thời gian thì thức tỉnh được dị năng của mình. Chúng cũng thử trở về thị trấn nhưng đám xác sống biến dị quá mạnh khiến chúng lại phải tiếp tục kiếp sống trốn chui trốn nhủi trong rừng.

Khoảng hơn một tháng sau, trong một lần tình cờ, bọn chúng phát hiện ra một quần thể sinh vật kỳ lạ, Hình dáng giống con người nhưng tóc xanh mát xanh, cũng không thể nói chuyện, quần thể sinh vật này khá là nhút nhát, cũng rất hiền lành, chính là đám Thụ yêu. Có thể nói là đám Thụ yêu này là một dạng tiến hóa khá là dị biệt so với đại đa số các sinh vật biến dị hiện nay.

Lúc đầu, bọn này không dám tới gần Thụ yêu vì sợ, trong đám Thụ yêu có một con đã tiến hóa lên cấp C, có vẻ là con đầu đàn, có khả năng điều khiển cây cối, thực lực khá mạnh. Bọn chúng từng chứng kiến con Thụ yêu đó đánh ngã cả một con heo rừng biến dị to lớn. Lúc đó thì trong bọn chúng chưa có tên nào tiến hóa lên cấp C cả, chỉ có hai tên cấp D mà thôi, còn lại đều là cấp E cấp F.

Bọn này chỉ ở gần gần để thăm dò, dần dần thấy đám Thụ Yêu này khá là lành tính, chúng cũng tự tin hơn lần la vào làm quen, gây dựng thiện cảm, tạo lòng tin của bọn chúng.

Thụ Yêu nếu nói về kinh nghiệm xã hội thì sao có thể bằng đám người này được, nhanh chóng bọn chúng đã gia nhập bên trong, hai bên dần không có khoảng cách, cảnh giác cũng thả lỏng hơn trước. Thậm chí có lần đám Thụ yêu còn ra tay giúp đỡ gã mất xéo thoát một mạng khi bị một con đại bàng biến dị tập kích.

Mà cũng phải nói, đám Thụ Yêu này, ngoại trừ con đầu đàn cấp C thì đám còn lại không có nhiều kinh nghiệm chiến đấu cho lắm, kỹ năng ẩn thân, chạy trốn, trối chân kẻ địch thì lại rất tốt.

Nắm được điểm đó, vào một lúc cảnh giác buông lỏng nhất, bọn chúng bắt ngờ tập kích, đồng loạt ra tay giết con Thụ yêu đầu đàn.

Quá bất ngờ, con Thụ yêu đầu đàn không kịp đề phòng bị đâm chết tại chỗ. Đám Thụ yêu còn lại đang ngỡ ngàng thì chúng đã lao đến thẳng tay tàn sát. Vốn không tiện chiến đấu tầm gần lại bị đánh bất ngờ đàn Thụ yêu thụ thương thảm trọng, chỉ có tám hơn bốn mươi con chạy trốn tứ tán thoát được.

Hai con Thụ yêu mẹ con này cũng nằm trong đám đó. Ác cảm, sợ hãi với con người cũng từ đó mà đến.

Bọn chúng ăn thịt đám Thụ Yêu, khiến thực lực nhanh chóng tăng nhanh, hai tên đột phá được cấp C. Ăn được quả ngọt, thực lực tăng mạnh khiến bọn chúng tự tin tràn trề, quen mùi, chúng tiếp tục tàn ra tìm kiếm, săn giết đám Thụ yêu để ăn tiếp, tăng cường thực lực cho bản thân.

Đám Thụ yêu còn lại, chạy trốn tứ tán, nhiều con táng mạng trong miệng mãnh thú, có con thì bị bọn chúng bắt được. Phải nói, đám Thụ yêu này nhìn cứ như món ăn ngon di động vậy, cơ thể bọn chúng chứa đựng năng lượng tinh hoa cực kỳ thuần chất, khiến loài nào cũng thèm muốn, kể cả Đức ban đầu còn có ý tưởng này thì đừng nói gì tới đám thú biến dị khác.

Những điều này là Lan biết được sau khi giao tiếp tinh thần với con bé con Thụ yêu. Cũng nhờ một phần lớn công sức của Mộng điệp.

Tuy rằng, cấp độ Mộng điệp hiện tại chưa đủ cao để làm những thứ như tấn công tinh thần lực hay chế tạo ảo giác đưa kẻ địch vào mộng cảnh mà chết. Nhưng truyền đạt đi những ý nghĩ thiện chí và tạo thiện cảm cho đối phương, nhất là tâm tư thương cảm đơn thuần, không lừa dối gì của Lan cho cô bé con Thụ yêu thì cực kỳ dễ dàng.

Lúc này, Đức cũng đã quay lại, nhìn vào con bé Thụ yêu. Nó nhìn thấy Đức thì khá là sợ hãi, rúc đầu vào trong ngực Lan, chỉ dám ló một mắt nhìn ra ngoài, tay nắm chặt áo của Lan.

Lan vỗ đầu nó an ủi: “Không sao đâu, ảnh nhìn vậy chứ hiền lắm”

Quay đầu qua chỗ Đức, Lan chớp mắt hỏi: “Cho em mang nó theo nhé, nó đáng thương quá”

Ánh mắt và giọng nói van vãn của con Thụ yêu mẹ trước khi chết hiện lên trong đầu Đức, hần thở ra một hơi, gật đầu: “Ừ”

Dù sao thì không cứu thì thôi nếu đã quyết định cứu nó thì cũng nên làm cho đến nơi đến chốn, tiền Phật thì tiền đến Tây Phương, để nó lại đây thì trước sau gì nó cũng chết chắc. Cùng lắm thì lúc chiến đấu cho nó vào trong phòng thí nghiệm với Khả Nhi, cũng chẳng có vấn đề gì lớn. Trong tận thế này, nếu nói ra thì hần cũng có thể coi là một đại gia, đồ ăn thức uống các kiểu không thiếu, không sợ không nuôi thêm được một đứa trẻ con.

Lan vui vẻ quay sang con bé con: “Từ này đi theo bọn chị nha, chị sẽ không để ai bắt nạt em nữa đâu”

Không biết có nghe hiểu hay không, con bé cũng gật đầu, lấy đôi tay phụng phỉnh gạt đi nước mắt trên mặt, nó thoát khỏi tay Lan nhảy xuống dưới đất chỗ xác của con Thụ yêu mẹ.

Trong ánh mắt ngỡ ngàng của mọi người, nó xé lồng ngực của thi thể mẹ nó ra, lấy từ trong đó một vật nhìn như tinh thể màu xanh lục chỉ nhỏ bằng cỡ ngón tay cái, trên đó còn dính đầy chất lỏng màu xanh, nó đưa lên miệng, hơi thút thít rồi nuốt vào trong bụng. Nó nhắm mắt, rung mình một cái rồi bước lại chỗ Lan, giờ hai tay lên nhảy vào lòng con bé, ánh mắt nhìn lại xác mẹ của nó, nước mắt tuôn rơi là chảy.

Hành động của nó nhìn có vẻ hơi dã man, tàn nhẫn và thiếu tôn trọng người chết, nhưng đó chỉ là trong cái nhìn của con người hiện đại mà bình xét thôi. Thời cổ đại, thậm chí có nhiều bộ lạc có thói quen ăn thịt của người chết để tưởng nhớ người đó, thậm chí dùng xác người chết để làm mồi như thú dữ, đó là chuyện hết sức bình thường, trong mắt họ, có lẽ chôn cất, hỏa táng người chết mới là hành vi thiếu tôn trọng. Do đó, dù hơi bất ngờ, nhưng Đức cũng không có suy nghĩ gì nhiều. Hân và Hiếu thì lại cảm thấy hơi sững sờ.

Khác biệt chủng loài, khác biệt ngôn ngữ, dùng tiêu chuẩn của con người đánh giá sinh vật khác thì quả là khắp khiêng.

Chỉ có điều, hình như cái tinh thể ấy chính là vật đáng giá nhất trên người con Thụ yêu thì phải, lúc hần thu xác con Thụ yêu mẹ lại, chỉ được khoảng 20 điểm giao dịch thôi.

Cả nhóm lúc này coi như có thêm một thành viên mới.

Đức tiếp tục dẫn đầu cả nhóm đi về phía trước, Toàn đi ở bên cạnh phụ hần mở đường, Hân và Lan đi phía sau, chính giữa cả đội chễm chệ trên lưng con Phong Lang là Khả Nhi đang ngồi đó.

Con bé Thụ yêu lúc này đang nằm trên lưng của Lan. Có lẽ chạy trốn và khóc mệt, nó lăn ra ngủ say trên lưng con bé, dây leo quanh người nó quấn xung quanh người Lan giúp nó bám chắc tại chỗ, một vài cành lá nhỏ mọc ra từ thắt lưng phe phẩy.

Đi một lúc lâu, gần cả ngày trời, cuối cùng mọi người cũng qua được đoạn đường rừng rậm rạp khó đi. Phía trước lúc này là một đoạn đường thoáng đãng, mặc dù cây cỏ mọc cao tới nửa người, nhưng ít ra đã không còn mấy cây cỏ thụ chọc trời che hết cả ánh sáng nữa. Đường sá cũng trở nên bằng phẳng hơn khá nhiều, ánh mắt có thể nhìn tí ra xa, cứ như đây là một cái đồng cỏ thật lớn vậy.

Lúc này trời đã về chiều, ánh dương quang đỏ rực, ánh sáng đỏ chiếu sáng khiến khung cảnh mang chút sắc màu tang thương, bí ẩn.

.....

P/s: Chuẩn bị qua map mới. ^.^

Hôm nay phần credit ngoại chương này mình muốn nói lên suy nghĩ về thắc mắc và tranh luận của một bạn khi đọc về đoạn tự chương về vua Quang Trung của mình ở chap 83.

(Xin nhắc lại: Nội dung này không liên quan đến truyện, các bạn cảm thấy không cần thiết, và không thích thì vui lòng đừng đọc để tránh ảnh hưởng tâm trạng của mình và những người khác, xin cảm ơn, nội dung chương vẫn luôn đảm bảo trên 1k8 chữ nha)

Bạn nào cảm thấy thú vị hoặc muốn tranh luận thì vui lòng để lại cmt, miễn là tranh luận mang tính chất xây dựng không chửi bới thì mình rất là hoan nghênh.

Bạn đó hỏi mình là: Tại sao mình lại thấy tiếc nhất về cái chết của vua Quang Trung, trong khi thực tế sử nước mình còn có nhiều nhân tài và cái chết

đáng tiếc hận hơn, với lại Nguyễn Ánh cũng có công rất nhiều trong việc mở mang bờ cõi Việt Nam đến nay, Quang Trung cũng không phải người toàn diện như mình nói, từng đào mộ mà cả nhà Nguyễn Ánh, rồi tàn sát rất nhiều người nên mới dẫn đến sự báo thù tàn khốc của Nguyễn Ánh sau này.

Trước hết mà nói thì, ít nhất là bạn đó cũng có hiểu biết khá nhiều về lịch sử, biết về nhiều nhân tài của Việt Nam nên mới nói được như thế. Đó là một điều đáng được hoan nghênh.

Có điều thì, về sau mình hoàn toàn không đồng ý.

Vấn đề là trong sử sách, thường thì người thắng được vinh danh, kẻ bại trận bị bôi xấu muôn đời. Ở đây, Quang Trung rất tiếc là người thua, và Nguyễn Ánh cho viết rất nhiều điều bôi xấu về ông, chẳng hạn như tích là Nguyễn Huệ là kẻ làm trái đạo trời, nên một hôm có tiên ông về nhập mộng quát roi vào người, tỉnh dậy Nguyễn Huệ lâm trọng bệnh chết. Và còn rất nhiều những thứ vớ vẩn khác.

Việc mà Quang Trung cho đào mộ nhà Nguyễn Ánh, hay tàn sát người dân gì đó, chưa nói đến việc nó vô lý và không có cơ sở (Chả có bằng chứng lịch sử nào chứng minh được chuyện đó, có chăng cũng chỉ là mấy câu viết trên sách nào đó do Nguyễn Ánh để lại, hoặc là dự đoán vu vơ dựa trên sự tàn nhẫn của Nguyễn Ánh với nhà Tây Sơn sau này).

Vô lý là vì, dù nói gì về Quang Trung đi nữa thì ai cũng phải công nhận ông là một con người rất khôn ngoan.

Thời đó, khổ cái, nước ta bị ảnh hưởng của chế độ phong kiến hủ cựu từ Trung Quốc rất nặng, ngu trung nhiều, coi trọng dòng dõi, chính thống của vua chứ không coi trọng tài năng. Thành ra Quang Trung từ lúc khởi nghĩa đến lúc lên ngôi cũng gặp rất nhiều khó khăn để tìm kiếm nhân tài, từng phải đích thân viết chiếu và đi mời người tài về triều phụng sự, thậm chí chiêu hàng và tha chết trọng thần dưới tay Nguyễn Ánh điển hình là Nguyễn Huỳnh Đức.

Nếu ông cho đào mộ nhà Nguyễn Ánh, trừ việc để cho vui thì nó chả có tác dụng gì cho nghiệp lớn của ông, còn làm cho quần thần xa lánh, với một người thông minh như Quang Trung mình nghĩ là ông không có lý do gì để làm thế cả.

Còn lý do tại sao mình lại cảm thấy tiếc hận vì cái chết của vua Quang Trung.

Chính là bởi vì, lần đầu tiên trong lịch sử 4000 năm của Việt Nam, chúng ta có được một cơ hội. Một cơ hội để trở thành đất nước hùng mạnh bậc nhất ở Châu Á, đứng trước cơ hội có thể trở mình còn mạnh mẽ và sớm hơn cả cuộc cải cách Minh Trị của Nhật Bản.

Một sự thật mất lòng là, trong suốt cả chiều dài lịch sử, Việt Nam chúng ta đều là bị trị vì, bị đô hộ bởi Trung Quốc, tốt hơn một chút thì chúng ta là một nước phụ thuộc, chur hầu, phải tiến cống hằng năm cho bọn chúng. Kể cả là những thời về vang như Lý Thường Kiệt đại phá quân Tống, Ngô Quyền đại phá quân Nam Hán thì kết cục thường vẫn là chúng ta phải nhún nhường, nhẫn nhịn để cầu hòa, chỉ là cầu hòa trong thế thắng mà thôi (Không phải mình muốn nói xấu gì cả, nhưng thực tế nó là như thế, các vị minh quân của nước ta cũng không làm gì sai, chỉ là chúng ta không đủ sức để mà lao vào một cuộc chiến tranh toàn diện với Trung Quốc, đó là tình thế bắt buộc rồi)

Chỉ duy nhất, bốn năm vua Quang Trung lên ngôi, bốn năm lịch sử đó, chúng ta không phải sợ hãi gì Trung Quốc cả, chúng ta không cần tiến cống, chúng ta được phép ngang cao đầu, chúng ta đứng ở vị thế ngang hàng với Trung Quốc, thậm chí Quang Trung còn đòi cưới công chúa của Trung Quốc mà bên đó vẫn phải gả đi dù biết là mất mặt.

Nếu chỉ là tài năng quân sự thì không nói làm gì, nhưng vua Quang Trung còn là một người có tài kinh tế, chính trị lọc lõi và tầm nhìn cực kỳ sâu xa điển hình là những việc cải cách mà ông ấy làm mà mình đã kể ra ở chương trước:

Thống nhất quốc ngữ dùng chữ Nôm để tránh bị ảnh hưởng văn hóa từ Trung Quốc, chủ trương phổ cập giáo dục và chữ Quốc Ngữ cho toàn thể dân chúng, nơi nào không có trường thì lấy đình, chùa, miếu, tự làm nơi dạy học, cho phép tự do tôn giáo, bãi trừ dị đoan, cải cách thay đổi thể chế thi cử chú trọng vào nhân tài thực dụng chứ không phải kiểu chỉ cần am hiểu thi từ ca phú, Tứ thư, Ngũ kinh (Vốn là một trong những nguồn gốc khiến các vương triều phong kiến trở nên cò hủ và suy bại, ăn mầy vào quá khứ) và còn nhiều dự tính quản lý và phát triển kinh tế đi trước thời đại, điểm nhấn là chính sách quản lý hộ tịch và chuyển mình từ nền kinh tế nông nghiệp sang chú trọng phát triển công thương nghiệp.

Bằng cái nhìn của một con người hiện đại, các bạn cũng có thể thấy được rằng những cải cách này sẽ mang nước ta tiến xa tới mức nào trong tình huống các vương triều phong kiến Á Đông thời đó, hướng chỉ vì hạn chế thời gian, đây chỉ là một số ý tưởng bước đầu trong kế hoạch lớn lao của ông mà thôi.

Lần đầu tiên trong lịch sử, nước ta có một vị minh quân, toàn tài, có tầm nhìn sâu xa, có đủ lực hiệu triệu, đủ nghị lực và phách lực để dẫn dắt đất nước đi đến một tầm cao chưa từng có. Những nhân tố đó, thiếu một cũng không được.

Minh quân nước ta có, nhân tài nước ta cũng từng có. Nhưng là một người tài năng, có tầm nhìn, biết trọng dụng nhân tài, quan trọng hơn nữa là có một hoài bão to lớn, để không hài lòng với những gì đã có, mà lại còn ngồi trên ngôi vị cao nhất có đủ sức mạnh và cả lực ảnh hưởng để thay đổi đất nước, thì 4000 năm qua cho đến cả hiện tại, chúng ta cũng chỉ có đúng 1 lần cơ hội như thế mà thôi.

Cơ hội đó thoáng qua rồi vì cái chết của ông mà nó biến mất không bao giờ trở lại, cho nên mới nói, mình tiếc hận là vì vậy.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 116: Đấng sáng tạo nhân từ vĩ đại

Tại một nhà thờ lớn trong một thị trấn nhỏ.

Hiện ở đó đang có một nhóm hơn ba trăm người đang tập trung lại với nhau.

Những người này tụ tập đủ mọi thể loại khác nhau, đủ mọi độ tuổi, già trẻ lớn bé, nam nữ đủ cả. Điểm chung là họ đều đang quỳ xuống, chấp tay, hướng về giáo đường thành tâm cầu nguyện.

Bức tượng Chúa Giê Su và cây thánh giá ở giữa bục thánh đường đã bị phá nát quăng sang một bên. Ba người đang đứng ở đó.

Đứng chính giữa là một người đàn ông trung niên khoảng tầm 45 – 50 tuổi, mái tóc màu trắng bạc, râu dài và trắng, gương mặt hồng hào phúc hậu nhìn rất có vẻ tiên phong đạo cốt, mặc một bộ áo bào dài.

Bên trái là một chàng thanh niên trẻ tuổi, chỉ tầm 25 - 26 tuổi, mặc một chiếc áo sơ mi trắng sạch sẽ, quần tây, nai nịt gọn gàng. Điều đặc biệt là phía sau lưng có một đôi cánh chim trắng muốt đang vươn lên trên đỉnh đầu, gương mặt điển trai, nhìn như một thiên sứ hạ phàm.

Bên phải là một cô gái trẻ, tuổi tầm 24 – 25, môi hồng da trắng, gương mặt xinh đẹp, vẻ đẹp thanh khiết thánh thiện, mặc một bộ đầm trắng tinh khôi. Gương mặt của cô gái như có một sức hút kỳ lạ khiến ai nhìn vào cũng cảm thấy kinh diễm.

Nhìn vào đám đông phía dưới, người trung niên lớn tuổi, cất tiếng nói, giọng nói rất ấm áp truyền cảm:

“Các con của ta, ta là người truyền ngôn của Thần linh - Đấng sáng tạo vĩ đại”

“Thế giới này đã chìm đắm trong lửa tội ác của loài người quá lâu rồi, giết chóc, tội ác, thù hận, phản bội, chiến tranh lan ra khắp nơi trên trái đất. Ma quỷ từ địa ngục đã hàng lâm đến thế giới này để trừng phạt cho những tội lỗi mà các ngươi phạm phải”

Phía dưới một mảnh yên lặng, sợ hãi.

“Nhưng Đấng sáng tạo luôn nhân từ, Ngài đã cử ta đến để cứu rỗi các ngươi, cứu rỗi những linh hồn đang lầm đường lạc lối”

“Thần nhân từ” Chàng trai và cô gái đứng ở hai bên lên tiếng. Đám đông bên dưới cũng chấp tay cùng nói theo: “Thần nhân từ” Âm thanh thành kính vang vọng trong thánh đường.

“Những người tin tưởng vào Ngài sẽ được Ngài che chở vượt qua kiếp nạn này, được Ngài đưa về với Thiên Đàng, về với cõi yên vui vĩnh hằng”

Nói xong ông ta vung tay, một mảnh hào quang ngũ sắc xuất hiện giữa bục thánh đường. Một khung cảnh mờ ảo hiện ra, đó là một tòa thành cực kỳ to lớn, tường thành không phải làm bằng gạch đá, mà lấp lánh như bạch ngọc, mã não, cánh cổng to lớn làm bằng kim cương. Bên trong những căn nhà to lớn sang trọng có đầy đủ vật dụng tiện nghi, đồ ăn thức uống thừa mứa. những chàng trai, cô gái hình dáng xinh đẹp đứng bên cạnh đường, dưới chân là một thảm cỏ xanh ngút mắt chạy dài không nhìn thấy bờ bến.

Những người ở dưới nhìn khung cảnh ấy như say như mê, ánh mắt đầy ngưỡng vọng, so với cõi nhân gian đầy máu lửa, chết chóc và tuyệt vọng, đó quả là khung cảnh của thiên đường vĩnh hằng và yên bình.

“Nguyện đem trọn lòng thành kính tin tưởng đấng sáng tạo vĩ đại”

“Nguyện hết lòng tin tưởng vào đấng sáng tạo vĩ đại”

“Đấng sáng tạo vĩ đại nhân từ”

Không biết là ai bắt đầu trước, bên dưới tràn ngập những âm thanh tán dương, những cái đập đầu đầy thành kính, âm thanh những người lầm rầm mặc niệm.

Ánh mắt người đàn ông trung niên nhìn xuống phía dưới, đảo qua nhìn hai người bên cạnh, vuốt cặp râu dài, mỉm cười đầy hài lòng, khuôn mặt hiền lành phúc hậu, ánh mắt ấm áp như tỏa nắng khiến người xung quanh nhìn vào đã có thiện cảm.

Một phụ nữ trung niên, ôm trên tay một đứa trẻ quấn trong một lớp vải, đứa trẻ có khuôn mặt xanh xao do đói kém và bệnh tật, hơi thở yếu ớt chạy đến quỳ trước bục thánh đường, nước mắt giàn dụa trên mặt, cất giọng cầu xin:

“Xin Ngài, xin Ngài hãy chữa trị cho nó”

Người đàn ông nhẹ nhàng bước xuống thánh đường, đưa tay lên sờ lên đầu đứa trẻ, nhìn sang người phụ nữ, cất giọng nói dịu dàng ấm áp:

“Yên tâm đi, đứa trẻ sẽ không sao đâu”

Ông ta vẫy tay cho cô gái trẻ bước xuống. Cô gái gật đầu, bước xuống dưới, từ hai tay cô ta tỏa ra một luồng ánh sáng trắng thánh khiết vào đứa trẻ. Nếu có Lan ở đây chắc hẳn sẽ cực kỳ ngạc nhiên, vì sự trùng hợp kỳ lạ của kỹ năng này.

Chỉ chốc lát sau, đứa trẻ đã nhanh chóng khỏe lại, mở đôi mắt to tròn ra nhìn ngó xung quanh.

Người phụ nữ trung niên mừng rỡ muốn phát khóc, vội vàng đập đầu cảm kích với hai người trước mặt: “Xin đội ơn Ngài”

Quay sang cô gái người phụ nữ cúi đầu: “Xin cảm ơn Thánh nữ”

Ông ta nhẹ nhàng mỉm cười hiền hậu đỡ cô ta dậy: “Hãy cảm ơn Đấng sáng tạo, ta chỉ là người phát ngôn của Ngài mà thôi”

“Được rồi, hãy cùng mọi người nhận phần Thánh thủy hôm nay để thanh tẩy linh hồn và thân thể đi, thanh tẩy bản thân để chuẩn bị nhận lễ Thần đón nhận về thiên đường”

Người thanh niên có đôi cánh thiên sứ lúc này đã mang ra ngoài một thùng nước lớn, màu xanh nhạt, rót ra từng ly nhỏ. Xem ra đó chính là “Thánh thủy” mà ông ta nhắc đến.

Mỗi người đi lễ đều tuần tự đi lên, nhận lấy phần “Thánh thủy” của mình, hai tay cung kính nâng ly uống cạn rồi đi xuống rất trật tự, văn hóa xếp hàng thật là hiếm thấy. Người phụ nữ trung niên này cũng cúi đầu gia nhập vào hàng người, đón nhận Thánh thủy cho bản thân và cả con trai của cô ta.

Người đàn ông trung niên đứng nhìn cảnh này vuốt râu mỉm cười hài lòng, nụ cười hiền từ nhưng trong đáy mắt khế lóe lên một tia kỳ dị rồi biến mất rất nhanh.

.....

“Rầm... rập”

Một con heo rừng biển dị đang lao tới rất nhanh. Nó to lớn gấp đôi heo rừng bình thường, nhìn như một con bò mộng, cặp răng nanh ở miệng to và dài, cong vút nhìn như một cặp sừng lớn, đôi mắt đỏ rực như lửa đang hung hăng phóng về phía trước.

Trước mặt nó lúc này là một thân ảnh nhỏ bé như một cô bé sáu bảy tuổi, mái tóc màu xanh lục, đôi mắt to tròn với tròng mắt cũng màu xanh nốt, đang hốt hoảng né tránh, chật vật nhảy qua một bên né được cú húc tới của nó.

Con heo rừng húc hụt, va thẳng vào một gốc cây ở phía sau vang lên một tiếng “ầm” lớn, cành cây rung rắc dữ dội như sắp đổ. Nó lập tức quay đầu lại nhắm tới cô bé con đó phóng tới.

“A... a” Con bé quay đầu về phía sau nhìn về thân ảnh một người ở gần đó lên tiếng cầu cứu.

Ở gần đó, Lan nóng ruột nhìn lại, quay đầu qua người thanh niên bên cạnh lên tiếng: “Anh Hai à, nó sẽ chết mất”

Đức quay đầu nhìn lại, ánh mắt bình thản nhưng nghiêm khắc: “Nếu em thực sự yêu thương nó, thì phải cho nó học được kỹ năng sinh tồn, thế giới này khắc nghiệt lắm, em nghĩ em có thể che chở cho nó cả đời được hay sao”

Lan im lặng cắn môi không trả lời, quay đầu nhìn qua phía cô bé con đầy lo lắng.

Thấy bên kia không có động tĩnh gì cả, con heo rừng biển dị lại tiếp tục lao tới, cô bé con kêu lên “a” “a” sợ hãi, từ trên tay phóng ra những hạt mầm màu xanh trũng vào con heo rừng.

Những hạt mầm mọc nhanh chóng mọc ra thành những cộng dây leo trôi con heo xuống dưới đất, trong chớp mắt người con heo rừng như biến thành một mảng màu xanh lục, dây leo quấn nhan nhản khắp nơi.

Con heo biển dị tức giận rống to một tiếng, nó dậm chân xoay người một vòng khiến mấy sợi dây leo đứt phụt. Đôi mắt đỏ vằn nhắm về phía cô bé húc tới.

Cô bé sợ hãi nhảy qua một bên, nhưng không tránh kịp hết, bả vai trái trúng cú húc hất người nó xoay mấy vòng rồi mới ngã xuống đất “phịch” một cái. Từ vai trái, “máu” màu xanh lục đã chảy ra rùng rùng từ vết thương.

Con heo rừng được thể không tha người quay đầu lại tiếp tục lao đến, hai cặp răng nanh nhọn hoắt nhắm vào giữa người con bé húc tới.

Cô bé chỉ kịp vung tay một cái, một mảnh dây leo đã hiện ra trước người chặn lấy phần lớn lực từ cú húc nhưng vẫn đánh bay nó ra sau một khoảng, con heo rừng xoay đầu lắc mạnh đám dây leo bị cắt đứt một mảng lớn, hưng phấn tiếp tục lao tới, hai cái răng nanh nhọn hoắt đã đâm tới giữa ngực con bé, khoảng cách chỉ còn trong gang tấc.

Đúng lúc này, một tiếng rít lên xé gió.

Từ phía sau, một mũi thương sấm sét bay tới như điện chớp xuyên thủng đầu con heo rừng biển dị đang lao tới, thân hình nó đang trên đà lao tới khựng lại, lung lay một lát rồi đổ ập xuống.

Lan đã từ xa chạy tới, ôm con bé lên tay, thương cảm xoa xoa mấy vết thương của nó, con bé thấy Lan thì nhào vào lòng con bé, oa oa khóc lớn.

“Thảo à, ngoan nào, ngoan nào, không sao rồi” Lan vỗ đầu nó, tay phải phát động Thánh quang thuật chữa thương cho con bé, những vết thương nhanh chóng hồi phục trở lại. Đây là tên Lan đặt cho con bé con Thụ Yêu, họ tên đầy đủ của nó lúc này là Lê Minh Thảo, Lan lấy tên đó cho dễ gọi, cũng coi như con bé là một thành phần trong gia đình. Con bé Thụ yêu cũng rất thích cái tên này.

“Ngày mai lại tiếp tục” Đức đi qua nhìn nó lạnh nhạt nói một câu khiến khuôn mặt Thảo lụng phụng như chực khóc tiếp.

Đức cắt lấy bốn cặp chân của con heo biến dị này để làm bữa tối, còn lại thì bán cho cửa hàng giao dịch. Con heo rừng biến dị này tính ra cũng chỉ mới cấp D mà thôi, cũng không có dị năng gì đặc biệt.

Thảo thì lúc này cũng là cấp D, do nó là sinh vật bên ngoài nên cường hóa từ M.T.C không có tác dụng gì cả, sau khi nuốt viên tinh thể của mẹ nó để lại thì có vẻ đã mạnh hơn trước một chút nhưng còn cách đột phá cấp C khá xa. Hơn nữa nó có vẻ không thông thạo chiến đấu nên trước mặt các sinh vật cùng cấp lúc nào cũng có cảm giác yếu hơn một khoảng.

Từ đó khiến Đức mới nảy ra ý định huấn luyện chiến đấu cho con bé. Không phải hẳn có thú vui ngược đãi trẻ em gì, suy nghĩ của hắn đơn giản là, nếu đã chấp nhận nó là một thành viên của đội thì hãy cho nó có cơ hội cống hiến thể hiện sự có ích của mình, tự mình giành được một chỗ đứng trong nhóm. Nếu chỉ là một kẻ ăn bám trước sau gì cũng sẽ cảm thấy lạc lõng, là gánh nặng cho người khác.

Đây chính là tôn chỉ huấn luyện của sếp Trung, sếp của hắn từ hồi còn trong quân đội. Trong một đội ngũ không thể tồn tại kẻ kéo lại chân của những người khác được. Mỗi người sinh ra đều có tiềm năng rất lớn, chỉ là lười biếng hoặc chưa nhận ra được tiềm năng của mình thôi. Huấn luyện khắc nghiệt là một cách để bộc lộ nó, cũng là để rèn dũa nên tinh thần kiên cường của một chiến binh không bỏ cuộc trước nghịch cảnh.

“Thương cho roi cho vọt” Đó chính là điều mà Đức luôn tâm niệm. Nuông chiều dung dưỡng đôi khi chính là thứ dễ đẩy con cái, em út của mình vào con đường xấu. Hơn nữa lại vô tình tước mất khả năng tự lập của nó khi nó bước chân vào đời, cuộc đời khắc nghiệt sẽ không nhẹ nhàng với nó như chúng ta làm đâu.

Ít ra khi nghiêm khắc với nó như thế này, còn có đám Đức ở phía sau, sẵn sàng cho tất cả những tình huống xấu có thể xảy ra.

Thu dọn khu vực nơi này một lát, mọi người lại tiếp tục tiến lên tiếp tục cuộc hành trình của mình.

Đi một đoạn đường dài, trời cũng đã sắp chập tối thì đã thấy một thị trấn nhỏ xuất hiện trong tầm mắt.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 117: Thiên sứ ? Người chim ?

Thị trấn này nói nhỏ thì cũng không đúng lắm, nó kéo dài tới hơn mười cây số, các căn nhà mọc lên men theo đường nhựa, đa số là nhà nhỏ, cấp 4, đôi khi có cả nhà làm bằng ván gỗ, một số căn nhà yếu bị đổ sập, có lẽ là do những đợt mưa bão trước đó.

Khoảng cách cũng không gần nhau lắm, những căn nhà ở đầu thị trấn đôi khi cách nhau tới cả trăm mét, phía trong thường là vườn cà phê hoặc là vườn ngô, giờ cũng phát triển to lớn khác thường. Vào sâu bên trong thì mấy căn nhà bắt đầu cách nhau gần hơn, đường cũng cong ngoằn ngoèo nên không thể thấy tới cuối đường.

Cả nhóm tiến vào trong rìa thị trấn, ở đây không có ai cả, khá là vắng lặng. Thi thoảng chỉ có một vài cái xác khô thối rữa, nhìn hình dáng thì có lẽ thời gian cũng đã khá lâu rồi.

Trời lúc này đã chập tối, Đức tiến vào thị trấn được khoảng tầm ba cây số thì dừng lại, cũng không chọn một căn nhà bên đường để tiến vào mà tìm một chỗ sạch sẽ tiến hành dựng trại ở giữa đường nhựa luôn, đáng nào thì mấy căn nhà khu này giờ cũng toàn bụi bặm vào dọn rất là tốn thời gian. Toàn đi thu lượm một số gỗ khô, cũng không khó kiếm lắm, nó dỡ ra vài mảnh từ mấy căn nhà gỗ gần đó. Cúi về thì Lan sử dụng hóa cầu để đốt lửa.

Rất nhanh một đồng lửa đã được đốt lên lấy chút ánh sáng, và hơi ấm, hai căn lều vải nhỏ được Hân và Đức dựng lên ở xung quanh. Ánh lửa chiếu sáng một khu vực trong đêm đen tối tăm.

Bốn cái đùi heo biến dị hồi chiều được Đức sơ chế, rồi để lên đồng lửa để nướng, hắn xoay chính để nướng cho đều đồng thời rắc thêm vào gia vị, mùi thịt nướng lan tỏa ra bốn phía khiến ai nấy cũng cảm thấy thèm thuồng.

Mọi người quây quần cùng nhau bên bếp lửa, cả Khả Nhi, bé Thảo, Hiếu cũng bị Đức kêu ra, hắn còn lấy ra vài chai bia cho Toàn, Hiếu và mấy lon Coca cho Lan với Hân. Phong lang thì được Toàn cho chạy về khu rừng phía sau dạo một vòng để tìm mồi và cảnh giới. Bé Thảo cũng ngồi cạnh Lan,

mặc dù ăn không được nhưng nó cũng nhìn đầy tò mò.

Đây là đồ dự trữ còn sót lại, tính ra thì hẳn cũng không hay dùng đến lắm, số lượng còn cũng không nhiều nhưng nếu dùng thêm một, hai tháng thì chắc là không có vấn đề gì, đợt qua thị trấn ma hôm trước hẳn cũng đã ghé vô mấy sạp tạp hóa bổ sung một mớ. Hẳn vốn không phải dân thích bia bọt nhậu nhẹt, say xin, có điều nhấm nháp vài lon với thịt nướng thì cũng khá là mỹ vị.

Rất nhanh thịt đã được nướng chín, Lan và Hân nhận lấy xẻ ra từng miếng đưa cho mọi người cùng ăn. Thịt rất thơm và ngon, heo rừng biến dị có chất lượng thịt ngon hơn thịt heo thường rất nhiều, hơn nữa nó còn chứa khá nhiều năng lượng, ăn thường xuyên rất tốt cho sự phát triển cơ bắp và sức mạnh.

“Dzzô nào” Hiếu giờ lên lon bia ra giữa, mọi người cùng cười lên và đưa lon lên để cùng rồi cùng nâng lên uống, nói chuyện rôm rả, không khí hòa hợp vô cùng. Thảo tuy không ăn được thịt, nhưng nó cũng hớp thử một ngụm Coca, thấy ngon nó tu liền mấy ngụm, rồi ợ lên một tiếng rõ to khiến mọi người cất tiếng cười lớn.

Kể ra thì cũng đã hơn ba ngày từ khi mọi người đi ra khỏi khu rừng thông, bé Thảo giờ cũng đã quen thuộc với cả nhóm, nó thân thiết với Lan nhất, coi Lan như mẹ hay chị ruột vậy, với mấy cô gái nhất là bé Khả Nhi và Hân thì nó cũng rất thoải mái, còn nếu nói người nó sợ nhất có lẽ là Đức, những người kia thì còn cưng chiều nó nhiều nhưng hẳn thì vẫn luôn giữ vẻ nghiêm khắc, bình thường hẳn vẫn bắt Lan phải triệu hồi ra U minh chiến sĩ để tiến hành chiến đấu với nó, còn như hôm nay thì vô tình gặp một con heo rừng biến dị, Đức cho nó tự tiến hành thực chiến luôn. Bé Thảo cũng có khả năng nói chuyện sơ sơ rồi, ngoài trừ thường xuyên a a thì nó cũng đã nói được mấy câu đơn giản, còn mọi người nói chuyện thì đa số là nó nghe hiểu được.

Đúng lúc này thì có âm thanh loac xoac, tiếng bước chân từ đầu đường hướng về phía này khiến Đức quay đầu nhìn lại.

Đó là một thằng nhóc, người gầy gò, chắc chỉ mới tầm chín, mười tuổi gì đó là cùng, nó đang chậm chậm tiến lại phía bên này, ánh mắt vừa tò mò vừa rụt rè nhìn về nhóm của Đức.

Đức bật mắt phân tích, thông tin thể hiện chỉ là một thằng nhóc hết sức bình thường, thậm chí còn chưa được đưa vào diện có thể tính điểm giao dịch. Hẳn cau mày khó hiểu.

Thực tế mà nói, đến giai đoạn hiện tại nếu có thể sinh tồn được, đa phần đều đã phải có biến đổi hoặc thức tỉnh cả rồi, theo tính toán của M.T.C thì thực ra tiến hóa cấp F cũng không phải quá khó để đạt đến, theo thời gian tiếp xúc càng lâu với năng lượng ngoài môi trường do Hạt giống tiến hóa mang đến thì càng dễ phát sinh dị biến. Như Khả Nhi chẳng hạn, hiện tại cũng đã thức tỉnh đạt được cấp F rồi.

Thằng nhóc rụt rè tiến đến, ánh mắt nhìn lom lom về phía cả nhóm như dò hỏi, nó bước tới gần đồng lửa, nhìn cái đùi nướng trên tay mọi người mà nuốt nước bọt.

Lan thấy bộ dạng nó như vậy thì cũng cảm thấy thương thương, nhìn qua Đức xin ý kiến của hắn một cái, Đức gật đầu. Con bé lấy dao cắt một miếng thịt đùi đã nướng chín, quán trong một mảnh lá rừng, nếm cười, đưa tới cho thằng nhóc:

“Cho em nè”

Thằng nhóc đưa hai tay nhận lấy, mở miệng rất lễ phép:

“Em cảm ơn chị”

Nó vừa định đưa miếng thịt lên miệng cắn thì một anh thanh lan lạnh từ sau vọng tới khiến thằng nhóc giật mình đánh thót một cái:

“Mày bỏ xuống ngay cho tao”

Một người phụ nữ trung niên béo mập vội vàng chạy tới, hất văng miếng thịt trên tay thằng nhóc xuống đất, quay đầu nhìn đám người Đức bằng một cái nhìn đầy ác cảm, lấy tay nhéo tai thằng bé lỗi lại.

“Con ơi là con, tao đã bảo mày bao nhiêu lần là không được ăn đồ ăn nữa, nhất là đồ ăn của người lạ hả, mày mà ăn thì Thần sẽ không cho mày lên thiên đường nữa đâu”

Thằng nhóc cúi gầm mặt không dám nói lời nào, nó quay đầu sang nhìn Lan với ánh mắt xin lỗi.

Bà ta quay đầu lại nhìn đám Đức bằng ánh mắt hình viên đạn, giống như cả bọn vừa suýt nữa hại chết con trai bà ta vậy, nguyệt dài một cái rồi lời thằng bé đi về.

Cả nhóm đều thấy hết nói nõi, trong tận thế, lương thực quý giá là thế, nỗi lòng thương đem cho người khác còn bị lừa nguyệt thì đúng là lần đầu được thấy.

Cả quá trình Đức không nói lời nào, cũng không tỏ vẻ khó chịu mà chỉ trầm tư suy nghĩ lời bà ta vừa nói: “Không được ăn đồ ăn” “Thần” “Thiên đường”. Trong đầu của hắn nảy sinh nhiều suy đoán.

“Được rồi, mọi người tiếp tục dùng bữa rồi nghỉ ngơi thôi, mai còn lên đường sớm” Nhìn mọi người vẫn còn đang khó chịu vì chuyện vừa rồi, Đức quay đầu lại nói.

Đối với Đức mà nói, khó chịu vì những chuyện này là vô bổ, làm việc tốt không phải lúc nào cũng có báo đáp tốt, đó là điều hần đã được cuộc đời khắc nghiệt này dạy rất nhiều lần rồi. Điều đó cũng không có nghĩa là nên đi làm người xấu, hãy cứ làm việc, hành xử theo bản tâm, chỉ là đừng trông đợi vào sự khen ngợi, báo đáp của người khác là được, tâm tình sẽ nhẹ nhàng thanh thản hơn.

Đúng lúc này, một tiếng gầm lớn từ xa vọng lại, có một con thú biến dị đang tiến về hướng này. Mọi người lập tức đứng bật dậy, tiến vào vị trí sẵn sàng chiến đấu.

Đức nheo mắt nhìn kỹ, nó có vẻ là một con mèo rừng biến dị, nhìn to lớn như một con hổ, móng vuốt và hàm răng sắc nhọn, đôi mắt của nó sáng lên màu xanh lục trong đêm tối.

Con mèo biến dị không lao về hướng của nhóm người Đức mà lao thẳng về phía thị trấn nơi người phụ nữ kia vừa kéo thẳng nhóc về.

Đức cau mày dẫn mọi người tiến về phía trước, mặc dù mục tiêu kia tuy đáng ghét nhưng thẳng nhóc lại không có tội tình gì, hơn nữa giết con mèo biến dị này cũng sẽ được thêm một số điểm giao dịch.

Con mèo rừng biến dị cực kỳ linh hoạt, tốc độ cực kỳ nhanh. Chỉ trong chớp mắt nó đã nhún người nhảy tới đứng trước người hai mẹ con đó, tiếng gầm gừ phát ra trong cổ họng đầy đe dọa, ánh mắt xanh lục nhìn qua đầy uy hiếp khiến mẹ con hai người run lên bần bật.

Con mèo biến dị mở miệng nhe hàm răng sắc nhọn, từ từ bước qua lại đánh giá hai con mồi trước mắt. Bà mẹ ôm thẳng nhóc run rẩy, từ từ lùi lại phía sau. Con mèo biến dị gầm lên một tiếng rồi đột ngột nhún người một cái nhảy đến vồ tới hai người.

Đức lúc này cũng đã chạy đến phía sau, hần vừa định ra tay thì một tiếng hét lớn vang lên:

“Nghiệt súc dừng tay”

Một chiếc lông vũ màu trắng toát từ xa bay đến ghim trúng vào người con mèo rừng biến dị khiến nó bị hất văng ra một đoạn, một thân ảnh đã từ trên không bay xuống chắn giữa hai mẹ con và con mèo rừng.

Đó là một người thanh niên điển trai, tuổi còn khá trẻ, khuôn mặt toát ra vẻ anh khí, sau lưng còn có một đôi cánh chim trắng muốt, ánh mắt lạnh nhạt nhìn về con thú phía trước.

Con mèo rừng biến dị lúc này đã chồm dậy, cánh chim đâm sâu vào chân trước của nó khiến nó bị thương chảy máu, tuy vậy có vẻ chỉ là vết thương ngoài da, không ảnh hưởng lắm, con mèo há miệng nhả cái lông chim ra ngoài trừng mắt nhìn về gã người chim trước mặt, gầm gừ đầy đe dọa.

Không chờ con mèo rừng công kích, người thanh niên đã nhún người nhảy đến trước, đôi cánh vẫy mạnh, từng cọng lông vũ trắng toát bắn ra như mưa tên hướng về phía nó.

Con mèo rừng xù lông lên nhảy lùi về phía sau, tránh được một số mũi vào vị trí yếu hại nhưng vẫn có hơn mười mũi bắn trúng người nó đâm xuyên ra sau khiến nó bị thương, nó gầm lên một tiếng giận dữ lao đến.

Người thanh niên nở nụ cười nhạt, từ trên cánh tay như có một luồng ánh sáng màu trắng tụ tập lại chói mắt, vùng tay đâm mạnh.

Cú đâm trúng vào cằm của con vật xuyên thẳng lên trên đầu nó khiến con mèo rừng bị đánh bay thẳng về phía sau. Đầu thủng một lỗ, máu thịt bắn ra tung tóe chết ngay tại chỗ.

Người thanh niên đó đã quay đầu lại. Hai mẹ con lập tức quỳ sụp xuống: “Tạ ơn Thiên sứ cứu mạng”

Người thanh niên nở nụ cười hiền từ với hai người, đoạn quay đầu nhìn lại đám người Đức đang đứng đó, ánh mắt hơi híp lại.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 118: Thần sử

Người thanh niên đó nhìn kỹ nhóm người của Đức, ánh mắt đảo qua người Hân, hơi sáng lên, chậm rãi bước lại phía bên này, nở nụ cười thân thiện, đưa tay ra với Đức, lên tiếng:

“Xin chào”

“Chào”

Đức cũng gật đầu, đưa tay ra bắt lại, tỏ vẻ thân thiện. Nếu có thể quan sát kỹ sẽ thấy người hẳn hơi cứng lại, toàn thân rơi vào trạng thái cảnh giác cao độ, năng lượng trong các lõi vận chuyển sẵn sàng, chăm chú quan sát nhất cử nhất động của người thanh niên trước mặt.

Lý do hẳn nghiêm túc như vậy là vì hẳn hoàn toàn không thể thu thập được bất kỳ thông tin nào trên người gã thanh niên này bằng mắt phân tích.

Điều này rất hiếm khi xảy ra, từ trước đến giờ từ khi hẳn nâng cấp mắt phân tích kể từ khi hẳn đạt khách hàng cấp 3, dù là không thể hiển thị chi tiết, nó ít nhất cũng sẽ báo ra đại khái về: Cấp độ mục tiêu, định giá điểm giao dịch, chỉ ghi chú là chủng loại dị biệt, hoặc không có sẵn trong cấp độ dữ liệu hiện có. Nhưng lần này nó hoàn toàn trống trơn, không có bất kỳ thông tin gì được đưa ra kể cả là thông tin cơ bản về cấp độ của người trước mặt, chỉ báo đúng một câu: Mắt phân tích không đủ cấp độ thăm dò. Điều đó khiến hẳn vạn phần cảnh giác.

Nếu nói về phần ngoại hình, tên này có thể nói là khá điển trai, khuôn mặt sáng láng, nước da trắng trẻo như người ngoại quốc. Gương mặt thanh tú không mang vẻ nam tính phương Tây mà khá giống kiểu lãng tử Hàn Quốc, trông mắt màu nâu sậm, ánh mắt nhìn rất thu hút nữ giới, toàn thân tỏa ra một khí chất ấm áp ôn hòa khiến người tiếp xúc sẽ lập tức phát sinh thiện cảm.

Cơ thể cân đối hoàn mỹ, cao ráo, cơ bắp không vạm vỡ như dân tập thể hình lâu ngày nhưng các bó cơ đều hài hòa, không quá to, không quá nhỏ, đạt tỷ lệ vàng, để có thể duy trì đồng thời sức mạnh và tốc độ.

Người thanh niên này đang mặc một bộ âu phục sạch sẽ, áo sơ mi trắng, quần tây đen còn nai nịt gọn gàng, chiến đấu vừa rồi thậm chí không làm người hẳn nhiễm một giọt máu nào. Toàn thân từ trên xuống dưới cực kỳ sạch sẽ. Điều này cũng khá là bất thường.

Đôi cánh của hẳn giờ đã thu lại trong cơ thể, chiếc áo phía sau bị rách ra một lỗ, hiện ra hình xăm hình đôi cánh trên lưng khá là tinh xảo, mu bàn tay phải của người thanh niên này cũng có một hình xăm khá kỳ lạ. Nó giống như là hình vẽ một người đang cầm quyền trượng, đứng trong một vùng hào quang. Hình xăm rất tỉ mỉ, chi tiết giống như một bức tranh vẽ truyền thần, toát ra một chút uy thế, nhìn lâu vào thậm chí có thể khiến người thường phát sinh tâm lý thành kính.

“Tôi tên là Micheal, là giáo sĩ của vùng này, mọi người là ai, dự định đi đâu, tôi có thể giúp được gì cho các vị không?” Người thanh niên lên tiếng giới thiệu, âm thanh khá là ấm áp dễ chịu, cũng rất niềm nở hiếu khách.

Đức cũng nhẹ nhàng đáp lời: “Tôi là Đức, chúng tôi chỉ là đi ngang qua thôi, cảm ơn sự hiếu khách của anh”

Gã này bật ngay ra một cái tên Tây làm hẳn cũng cảm thấy hơi buồn cười, gương mặt hơi có vẻ Tây hóa nhưng gã này rõ ràng là người Việt. Giáo sĩ tức là chức vụ thuộc về một tôn giáo hoặc giáo phái nào đó, hồi này người phụ nữ kia gọi người thanh niên này là “Thiên sứ”, điều đó khiến hẳn bận tâm suy nghĩ. “Thiên sứ” không phải là chức danh đứng đầu giáo phái, chức danh đứng đầu là Giáo Hoàng, giáo chủ, Người phát ngôn của thần ... đại loại vậy, điều này chứng tỏ ít nhất phải có một người trên cấp tên này, có người ngang cấp, thậm chí còn có thể đông hơn nhiều, nếu cứ lấy thực lực gã này mà tính thì cái giáo phái này có thể có thực lực không thể coi thường.

Tuy rằng không biết được chính xác cấp độ của người thanh niên này, nhưng qua chiến đấu vừa này hẳn cũng có cảm nhận được phần nào, con mèo rừng biến dị hồi này là biến dị cấp D, gần tiệm cận nhưng chưa đột phá được cấp C, tên này hạ nó rất nhẹ nhàng chứng tỏ thực lực phải tầm cấp C trở lên, khả năng cao là cấp 2C nhưng có lẽ là chưa đạt đến cấp B. Tuy Đức chưa tiếp cận đến cấp độ này nhưng nếu tên này là cấp B, chiến đấu sẽ kết thúc từ cộng lõng chim bắn tới đầu tiên của hẳn rồi. Chênh lệch hai cấp độ tiến hóa quả thật là miếu sát.

“Xin hỏi, cô gái này là?” Người thanh niên chỉ qua Hân lên tiếng hỏi

“Cô ấy là bạn gái của tôi” Đức trả lời, giọng nói có vẻ hơi lạnh lại. Từ lúc ban đầu, hẳn đã thấy tên này để ý tới Hân hơi nhiều, ánh mắt tuy luôn ấm áp, thân thiện nhưng khi nhìn qua cô thì ẩn chứa một tia dị sắc khiến hẳn thấy hơi khó chịu.

“À, xin lỗi, hy vọng anh đừng hiểu nhầm, chỉ là tôi thấy cô ấy rất có tiềm chất để trở thành Thiên sứ, người phụng sự của Thần” Người thanh niên nhã nhặn lên tiếng giải thích.

“Người có thể trở thành Thiên sứ có thể tiếp nhận tẩy lễ của Thần linh để trở nên mạnh mẽ hơn có thể lắng nghe được lời phủ dụ của Ngài, bản thân tôi cũng chính là nhận được tẩy lễ mới có thể lột xác được như ngày hôm nay ...” Micheal tiếp tục thao thao bất tuyệt

“Xin lỗi, chúng tôi không có ý định tham gia tẩy lễ gì cả, cảm ơn anh” Đức khách sáo từ chối, như từ chối một gã nhân viên bán hàng đa cấp đang cố gắng chào hàng.

“Ít ra cũng hãy hỏi ý kiến của cô ấy trước đã chứ?” Người thanh niên vẫn không bỏ cuộc quay sang phía Hân.

“Tư chất của cô tuyệt đối là thượng đẳng trong thượng đẳng, nếu tiếp nhận tẩy lễ của Thần cô sẽ còn mạnh mẽ hơn cả tôi nữa, cô sẽ có thể bảo vệ tất cả những người mình yêu quý, và được Thần đón về với Thiên Đường yên vui vĩnh hằng, tránh xa cõi chết chóc này” Những lời này đúng là khó thể lừa được ai, nhưng qua cách diễn đạt của anh ta quả thật là có sức cuốn hút, giọng nói truyền cảm, ánh mắt tràn đầy tin tưởng thậm chí khiến người khác tin là có thật, gã này nếu ngày xưa mà không đi làm Sale thì cũng thật là uổng phí.

Hân lạnh nhạt đáp lời: “Xin lỗi, tôi không muốn trở thành Thiên sứ gì đó cả”

“Thật là đáng tiếc” Người thanh niên thở dài một tiếng, chưa kịp nói gì tiếp thì người phụ nữ phía sau đã tiếp lời, giọng nói rất là chói tai:

“Các ngươi thật là không biết tốt xấu, trở thành Thiên sứ là vinh dự, biết bao nhiêu người muốn mà còn không được, đúng thật là ...”

Người thanh niên khoát tay ngăn lại, nở một nụ cười, giọng nói ôn hòa lễ độ: “Không sao cả, xin các vị thứ lỗi cho sự đường đột của tôi”

“Giáo đường ở ngay phía trước, các vị có thể đến tá túc tại đó qua đêm nay, ở bên ngoài này thực sự rất nguy hiểm” Micheal lên tiếng nói

“Tôi nghĩ chúng tôi ở lại đây sẽ tiện hơn, cảm ơn thịnh tình của anh” Đức cũng rất khách khí từ chối. So với nguy hiểm phía bên ngoài, đi cùng tên này vào trong cái giáo đường đó hẳn còn có cảm giác nguy cơ hơn nhiều. Tuy tên này luôn tỏ ra rất hòa ái, nhã nhặn, nhưng hẳn luôn có cảm giác không đúng lắm. Người tốt trong tận thế này còn thì vẫn còn đấy, nhưng tốt đến thế này thì thật sự là bất thường rồi.

Người thanh niên thấy vậy cũng không chèo kéo gì thêm, rất là hòa hảo gật đầu chào mọi người rồi quay đầu lại dẫn hai mẹ con kia về phía giáo đường. Khi đi ngang qua xác con mèo rừng biển đi, anh ta giơ tay phải ra hướng về phía nó, miệng lầm nhảm một thứ ngôn ngữ kỳ lạ, dần dần trên tay anh ta tỏa ra một luồng hào quang màu sáng trắng hướng về phía xác con vật bao bọc lấy, ánh sáng tỏa ra rồi chợt tắt.

Đức nheo mắt nhìn kỹ, xác con mèo rừng biển đi đã hoàn toàn biến mất đâu không thấy. Người thanh niên làm động tác đó xong thì tiếp tục cất bước về phía trước, người phụ nữ và đứa trẻ kia thấy vậy thì cũng không có lấy gì làm lạ, giống như đã chứng kiến cảnh này rất nhiều lần rồi, tiếp tục theo sau lưng anh ta bước đi.

Đức kín đáo ném xuống mặt đất một thứ, đó là một con nhện thu hoạch, nhưng không giống loại trước đây mà có vẻ cao cấp hơn nhiều, vỏ bọc màu bạc kim sáng loáng nhấp nháy một hai cái rồi chợt đổi màu giống như màu của mặt đất khiến người khác cực kỳ khó phân biệt, nó chậm chậm lăn theo hướng người thanh niên kia vừa đi khỏi.

Đây là nhện thu hoạch phiên bản cải tiến, có thêm chức năng nguy trang, vỏ bọc hợp kim cực kỳ cứng chắc có thể chịu lực và chịu nhiệt rất lớn, hơn nữa có thể hoạt động cả trong tình trạng bị nhiễu sóng điện từ, khả năng truyền dẫn tín hiệu cũng xa hơn trước rất nhiều, đương nhiên giá cả cũng đắt đỏ hơn, 500 điểm giao dịch.

Đức ra hiệu cho mọi người quay trở lại tiếp tục dùng nốt bữa tối và tiến vào nghỉ ngơi. Hẳn không ngủ mà nhập định tiến vào tu luyện. Huyết Tu là được gọi ra tiềm nhập vào bóng tối tiến hành cảnh giới, Phong lang cũng được Toàn gọi trở lại, nghỉ ngơi ở phía sau và phụ trợ Huyết Tu La cảnh giác xung quanh.

Người thanh niên kia sau khi đưa hai mẹ con về một dãy nhà phía sau thì trở lại giáo đường.

Ở đó lúc này có hai người, người đàn ông trung niên đang quỳ dưới mặt đất, hai tay giơ ra hai bên, lòng bàn tay hướng lên cúi đầu nhắm mắt, trong miệng lầm nhảm tụng niệm một thứ ngôn ngữ kỳ lạ. Cô gái Thánh nữ im lặng, đứng ngay gần bên cạnh.

“Thế nào rồi?” Nghe tiếng bước chân phía sau, ông ta thở ra một hơi, ngừng tụng niệm, chậm rãi đứng dậy, không quay đầu lại, lên tiếng hỏi

Người thanh niên đặt một bàn tay chéo qua trước ngực, cúi đầu lên tiếng: “Trong đám người đó có một cô gái có thể chết mà Ngài nhắc đến thừa Giáo Hoàng”

“Cuối cùng thì ....” Người đàn ông ánh mắt lóe lên tinh quang, lên tiếng, giọng nói đầy hưng phấn.

.....

Credit chương hôm nay dành để làm nhảm về một cuộc nói chuyện trên mạng mà mình gặp được, cũng có liên quan đến lịch sử một chút, liên quan đến kinh tế một chút.

(Không liên quan gì đến nội dung truyện đâu, chỉ là đôi dòng tâm sự thôi, các bạn nào không muốn đọc thì làm ơn vui lòng bỏ qua nhé)

Đại khái là lúc mình xem một clip trên youtube. Có một anh du học sinh nước ngoài, nói chuyện về lịch sử Việt Nam giai đoạn cận đại, phải công nhận là kiến thức của anh cực kỳ uyên bác, nói nghe thích cực kỳ.

Xong thì đột nhiên có một thằng trâu nhảy vô, cãi về thời chiến tranh Việt Nam hồi đó, cái này hơi liên quan đến chính trị một chút nên mình xin phép skip. Anh nói một hồi, đưa ra dẫn chứng đàng hoàng xong thì thằng trâu cứng họng, không trả lời được, quay sang phán: “Những thằng cầm đầu học về lịch sử như tụi mày toàn là lũ thất bại, cứ ăn mày vô quá khứ, biết được mấy thứ vớ vẩn đó thì có tác dụng gì, giỏi thì phải học những thứ hiện đại để còn áp dụng vào cuộc sống bla bla các kiểu” (Nói đại khái thôi nhé, chứ nguyên văn thì còn nhiều từ mô tả bộ phận sinh dục học con người nữa kìa)

Nghe xong đến đây thì cả mình cũng cảm thấy bức bối. Nói thật thì mình không phải là một người giỏi gì về lịch sử đâu, đôi khi hỏi một số câu cơ bản mình còn nắm không vững, chẳng qua là có những thứ thấy hay thì mình tìm hiểu thế thôi. Anh đó mới đúng là người rành sử thật sự.

Thực tế thì mình cũng biết có nhiều người cho rằng, lịch sử là một môn học vô dụng chả giúp ích được gì trong thực tế, thằng đó tuy trâu nhưng thực ra về cái này thì mình thấy có nhiều người đồng tình với nó.

Cá nhân mình thì lại không nghĩ như thế. Không nói đến việc là uống nước nhớ nguồn, ăn quả nhớ kẻ trồng cây gì gì đó, mà chỉ nói về lợi ích thực tế, thì lịch sử cũng giúp ích được rất nhiều trong góc độ của một quốc gia.

Cái đầu tiên phải nói đến là, học về lịch sử giúp người ta xây dựng được lòng tự hào dân tộc. Lòng tự hào dân tộc có quan trọng không, mình cho rằng nó cực kỳ quan trọng, những quốc gia nào có lòng tự hào dân tộc sẽ rất khó bị đánh bại.

Mình sẽ nêu ra một ví dụ ở thời gian gần đây cho các bạn thấy.

Vào giai đoạn mở đầu thập niên 90, Hàn Quốc và Thái Lan cho phép nền kinh tế trong nước mở cửa tham gia hội nhập quốc tế, tự do hóa mậu dịch, thả lỏng trong chính sách tiền tệ và tự do hóa tài chính, tỷ giá (Theo lộ trình WTO thì sắp tới Việt Nam chúng ta cũng phải thực hiện những cái này). Đây là tín hiệu tốt nhưng đồng thời nó cũng mở ra những thách thức mới đó là nguy cơ bị tấn công tiền tệ. (Chắc khỏi giải thích chiến tranh tiền tệ là gì đi ha, nói chắc phải mất nguyên trang A4 đó)

Các nhà tài phiệt tài chính nhắm được, các quốc gia mới nổi Hàn Quốc, Thái Lan này không có đủ kinh nghiệm quản lý kinh tế thị trường, quản lý tài chính, cũng như không đủ dự trữ ngoại hối nên đồng loạt mở ra cuộc tấn công đầu cơ ồ ạt vào thị trường tài chính của hai nước đó.

Kết quả là, cả hai quốc gia đều không chống đỡ nổi, cả Thái Lan và Hàn Quốc đều bại trận trước sự tấn công ồ ạt của các nhà tài phiệt tài chính, dẫn đến khủng hoảng tài chính Châu á năm 1997 khởi nguồn từ Thái Lan rồi lan tràn qua các nước khác.

Cả hai chính phủ hai nước Thái Lan và Hàn Quốc đều thua, nhưng Thái Lan thất bại toàn diện dẫn tới một cuộc khủng hoảng kéo dài, còn ở Hàn Quốc, các bạn biết chuyện gì xảy ra không.

Chính phủ Hàn Quốc lúc đó cũng đang đứng trước khả năng vỡ nợ và suy thoái tài chính, các doanh nghiệp trọng điểm trong nước có nguy cơ bị nước ngoài thôn tính, hệ thống tài chính ngân hàng cũng lâm vào tê liệt, tình hình có thể nói là cực kỳ nguy ngập.

Chính phủ Hàn quốc lúc đó quyết định công khai tin tức này, chính thức xin lỗi nhân dân cả nước, đồng thời kêu gọi người dân hãy đưa tay cứu lấy đất nước trong cảnh khốn cùng.

Người dân Hàn quốc lúc đó đã đồng lòng đứng lên, quyên góp vàng cho quốc gia để giúp giải quyết nguy cơ trước mắt, số vàng thu được rất lớn, giúp chính phủ Hàn quốc trụ vững trước cuộc tấn công tiền tệ, giải quyết được thâm hụt và trả nợ ngắn hạn nước ngoài, bảo trụ lại hầu hết các doanh nghiệp trọng điểm trong nước, làm tiền đề sau này bước vào một bước tiến nhảy vọt trong phát triển kinh tế.

Điều này làm bất ngờ tất cả những nhà tài phiệt, các định chế tài chính tham gia vào cuộc tấn công tiền tệ này, đây là điều chưa từng có tiền lệ trong lịch sử tài chính thế giới, đập đổ nhận thức của tất cả những nhà phân tích tài chính sừng sỏ trong tất cả các cuộc tấn công tiền tệ trước đây. Nó khiến các quốc gia khác đều phải dè chừng khi muốn tấn công vào đất nước này một lần nữa.

Điều thần kỳ giúp Hàn quốc làm được điều đó chính là lòng tự hào dân tộc, thứ được trui rèn qua giáo dục mà một phần lớn đến từ lịch sử của đất nước, lòng tự hào chung của họ. Đây chính là điều mà nói thẳng ra, Việt Nam chúng ta ngày nay đang kém họ rất xa.

Sắp tới theo lộ trình cam kết WTO, chúng ta cũng sẽ phải bước lên con đường mà Hàn Quốc và Thái Lan đã từng gặp phải. Kinh tế thị trường tự do là một thứ mà nói thẳng ra, theo quan điểm cá nhân của mình là Việt Nam chúng ta hiện chưa đủ tầm, chưa đủ kinh nghiệm, cũng như khả năng tài chính để có thể chơi với những ông lớn trên thế giới.

Câu hỏi đặt ra là: Chúng ta liệu có thể làm được điều thần kỳ như Hàn Quốc đã làm, sẽ đặt chân tiến vào một bước phát triển mới, hay là sẽ vỡ vụn tan nát trước áp lực mà nó mang lại đây?

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 119: Yên lặng trước bão lớn

“Hiện tại cô ta đang ở đâu?” Người đàn ông gọi là Giáo Hoàng lên tiếng hỏi

“Cô ta đang ở ngoài cùng một nhóm người nữa, bọn này có vẻ đều là người tiến hóa thừa Giáo Hoàng” Người thanh niên tên Micheal trả lời

“Thực lực thế nào?” Người kia hỏi lại

“Không thể dò xét được thừa Giáo Hoàng” Người thanh niên đáp lại

“Humm?” Người đàn ông khẽ cau mày nhìn xuống dưới, áp lực tỏa ra xung quanh khiến người thanh niên cúi đầu không dám nói lời nào

“Thánh Quang Nhân ta ban cho người lẽ nào không có tác dụng?” Im lặng một lúc ông ta trầm giọng hỏi

“Xin Giáo Hoàng tha tội, quả thật không thể nhìn ra được bất cứ điều gì, cả người bọn chúng như bao bọc trong một lớp sương mù vậy” Người thanh niên vội vã quỳ xuống thành khẩn lên tiếng.

“Đứng lên đi” Người trung niên quay đầu lại, áp lực tỏa ra biến mất khiến tên Micheal thở ra một hơi. Ông ta đi đến cạnh chiếc ghế bành ở giữa giáo đường, phất áo lên ngồi xuống, tay trái nhịp nhàng gõ trên cạnh ghế, một tay chống cằm trầm tư suy nghĩ.

Cô gái Thánh nữ đứng bên cạnh yên lặng không nói lời nào cũng không hề cử động, nếu không phải ánh mắt còn đang cử động và hơi thở đều đều thì hệt như một pho tượng. Người thanh niên bên dưới càng cúi đầu thật sâu không dám thở mạnh.

“Thú vị đấy” Ông ta nhếch khóe miệng nở một nụ cười nửa miệng, lát sau nói xuống dưới ra lệnh:

“Cử một tổ Thánh đồ theo dõi bọn chúng, đừng để chúng trốn mất, cũng không cần quá gần, nắm được hành tung của chúng là được”

“Sáng sớm ngày mai hãy tiến hành đại lễ sắc phong Thánh sứ, kế hoạch bồi dưỡng Thánh sứ nay cũng nên đến lúc hoàn tất rồi”

“Những người chưa dùng thánh thủy thì sao ạ?” Người thanh niên lên tiếng nói

“Cử một đội thánh đồ tập trung bọn chúng lại, dù gì thì chúng ta cũng cần vật tế mà” Người đàn ông trung niên vuốt râu, cười lạnh nói. Khuôn mặt ông ta lúc này đầy dữ tợn khiến người ta nhìn vào lạnh gáy.

Nếu không tận mắt nhìn thấy được, chắc không ai có thể tin vị Giáo Hoàng tiên phong đạo cốt, ngẫu nhiên chính khí, luôn cười hiền từ, luôn giúp đỡ mọi người này lại có một vẻ mặt đáng sợ như vậy.

“Tuân lệnh” Người thanh niên cúi đầu lên tiếng, quay đầu bước ra bên ngoài. Cô gái Thánh nữ cũng gật đầu lùi vào bên trong cánh cửa sau của giáo đường, thân hình lần lượt vào trong bóng tối.

Trong gian phòng chỉ còn ánh lửa leo lét từ những chiếc đèn dầu ở hai bên sáng trong đêm, chỉ còn lại một mình gã Giáo Hoàng ngồi trên chiếc ghế bành.

“Thú vị lắm” Ông ta nhìn về phía trước, nở nụ cười nửa miệng, giơ tay lên chỉ về một góc tường gần đó.

Một vật nhìn như viên bi nhỏ bay chậm chậm lên không, nó có hình dáng không khác gì một viên đất hình tròn, ông ta giơ tay ra đón, viên bi nhẹ nhàng bay vào trong tay, một luồng ánh sáng trắng tỏa ra từ bàn tay ông ta chiếu vào viên bi. Hình dáng nguy trang của nó dần biến mất, lộ ra là một viên bi hình màu bạch kim sáng loáng. Chính là con nhện thu hoạch cao cấp mà Đức thả ra lúc trước.

Người đàn ông vẫn về nó trong lòng bàn tay, đưa lên ngắm nghía, nở một nụ cười lạnh lùng bóp mạnh một cái. Lớp vỏ hợp kim cực kỳ cứng chắc, có thể chống được cả đạn phá tank của nó nát bấy, vì mạch bên trong tóe ra một vài tia lửa điện, hoàn toàn báo hỏng.

Ông ta quăng nó xuống đất, đứng dậy mở cánh cửa giáo đường, ánh mắt thâm thúy nhìn về phía ánh lửa thấp thoáng ở phía xa.

“Người cũng là kẻ được chọn hay sao?” Hắn ta chấp tay ra sau lưng, mân mê chiếc nhẫn bằng bạch ngọc trên ngón tay cái, lẩm bầm

.....

Cùng lúc đó, Đức cũng mờ mắt ra nhìn về phía trước, từ trong nhập định tu luyện tỉnh lại, đôi tai khẽ cử động. Có tiếng động, tiếng bước chân rất khẽ đang tiến về phía bên này, số lượng trên dưới bảy người, chúng dừng lại ở cách đây hơn năm trăm mét rồi dừng lại, tiến vào một số căn nhà bên đường.

“Giám thị sao?” Đức nở nụ cười lạnh, hắn nhạy cảm nhận thấy có một vài ánh mắt từ phía xa đang chăm chú dõi theo về hướng này. Đây có lẽ là một khả năng đặc biệt, giác quan thứ sáu của con người phát triển lên khi luyện tập cảm quan đến một mức độ nào đó. Đó là một cảm giác rất khó diễn tả, hắn không nhìn thấy nhưng có thể cảm nhận được, ở một mức độ nào đó thậm chí hắn có thể cảm thấy đối phương có ác ý hay không.

Đức bước vào trong lều, bật chiếc máy tính trên tay xem xét tín hiệu truyền về từ con nhện thu hoạch.

Hình ảnh chỉ thu được đến khi gã “Thiên sứ” đó đưa hai mẹ con kia trở về, khi tên đó tiến vào nhà thờ thì cả hình ảnh và âm thanh đều bị nhiễu rất nặng, chỉ toàn là những đốm sáng rê rề, hình ảnh giật cục đa số đều không thể nhìn ra gì cả, chỉ có thể thấy mờ hai bóng người, một người trung niên với bộ áo bào, râu trắng, và một cô gái mặc một chiếc đầm trắng. Hắn tua tới thì phát hiện hình ảnh cuối cùng là gã Giáo Hoàng đưa con nhện thu hoạch trên tay bóp mạnh, bằng hình tới đó cũng kết thúc, chỉ còn tiếng rê rề tiếp tục.

Đức nhíu mày, điều này thực sự rất bất thường. Không rõ tòa Giáo đường đó ẩn chứa điều gì mà khiến con nhện thu hoạch bị nhiễu tín hiệu nặng đến thế, hơn nữa khả năng nguy trang của nó vốn rất tốt, kể cả hắn nếu không để ý cũng rất có thể không phát hiện ra được, vậy mà đối phương lại có thể tìm ra và phá hủy nó. Xem ra cần một lần nữa xem lại thực lực của đám người này rồi.

Trong lòng của hắn dâng lên một dự cảm bất tường. Đức bước ra bên ngoài, ánh mắt lạnh lùng nhìn về hướng tòa giáo đường ở phía xa, không biết rằng ở đó lúc này cũng có một kẻ đang nhìn về phía này.

Từng đợt gió lạnh rít lên trong đêm tối, đồng lửa trước mặt bùng lên rồi phụt xuống. Đức hít sâu một hơi dài bước lại gần đồng lửa, ngồi xuống, đan hai tay trước mặt nhắm mắt lại. Nếu Hiếu và Lan có ở đây hẳn hai đứa sẽ biết Đức đang suy tính một vấn đề khó khăn nào đó, đây gần như là một thói quen của hắn.

Trong đầu hắn đang hình dung mường tượng lại toàn bộ tất cả những chuyện kỳ lạ xảy ra kể từ khi bước vào thị trấn này, cố gắng kết nối từng mảnh thông tin rời rạc: Người chưa thức tỉnh, Thần linh, Thiên sứ, không được ăn đồ ăn, Thánh sứ, Tư chất, hình xăm, việc thu hồi con mèo rừng biến dị đó, và cả việc mất phân tích đột ngột mất tác dụng.

Dần dần một bức tranh toàn cảnh mờ hồ hiện lên trong tâm trí của hắn, một dự đoán lớn mật dần thành hình, dự đoán đó khiến hắn cảm thấy bất an.

Ánh mắt của gã thanh niên đó nhìn về phía Hân cũng khiến hân cảm thấy một nỗi lo lắng không tên. Ánh mắt đó không phải là nhìn về phía một cô gái xinh đẹp, tán thưởng, kinh diễm hay tò mò, ánh mắt đó giống như hân đã nhìn thấy được một món đồ quý giá đã bỏ công tìm kiếm lâu năm vậy.

Mặc dù gã tỏ ra rất nhẹ nhàng, hòa nhã, khi bị từ chối cũng không hề nóng giận mà rất hòa hảo, dừng lại đúng lúc, bỏ đi đúng lúc. Nhưng Đức cảm thấy ham muốn của gã đối với Hân sẽ không dừng lại ở đó, đám người theo dõi ở xung quanh là một bằng chứng, nếu nói bọn chúng không có liên quan gì đến gã Thiên sứ Micheal kia thì Đức kiểu gì cũng không thể tin được.

Gió lạnh vẫn rít lên từng đợt, đồng lửa hết củi cũng đã tắt, mỗi cơn gió thổi qua chỉ làm chút than hồng sáng lên, tro than bốc lên cuốn theo làn gió bay đi. Dạo này vào ban đêm trời rất hay trở lạnh thậm chí đôi khi còn có cả sương tuyết, dù vậy điều này không ảnh hưởng đến Đức cho lắm, với thực lực hiện tại của hân thì chút lạnh giá này cũng không đáng là gì cả.

Đúng lúc này, một bóng người tiến đến cạnh hân ở phía sau, dịu dàng choàng qua vai hân một chiếc áo khoác bằng vải bông dày, ngồi xuống bên cạnh.

Đức quay đầu nhìn sang, Hân nhẹ nhàng cầm lấy bàn tay của hân lúc này đã hơi lạnh buốt, đưa lên miệng hà chút hơi ấm.

“Em không ngủ thêm chút nữa sao, vẫn còn sớm lắm” Đức vuốt nhẹ lên tóc của Hân vén lọn tóc rối qua bên tai, lên tiếng. Lúc này chắc chỉ vào tầm hai, ba giờ sáng thôi, ánh trăng đã cao đến hơn đỉnh đầu, trên bầu trời từng làn mây che chắn khiến ánh trăng thấp thoáng trong mây.

“Em không buồn ngủ” Hân nhìn hân trả lời, thực ra cô cũng chỉ chợp mắt được một lúc, nghe tiếng gió vẫn vũ bên ngoài và nhìn thấy thân ảnh của hân vẫn chưa ngủ ngồi ở đó, khiến cô có cảm giác đau lòng khó mà ngủ nổi. Hơn nữa, từ khi tu luyện Quang Nguyên chỉ ấn, Hân cũng cảm thấy thời gian ngủ cần thiết của mình giảm đi khá nhiều, một ngày chỉ ngủ hơn ba giờ là đã có cảm giác no giấc rồi, không còn cảm giác mệt mỏi buồn ngủ nữa.

“Anh đang suy nghĩ chuyện gì sao? Là gã lúc tối hả?” Lan quay sang Đức hỏi

“Ừ” Đức thở ra một hơi trả lời, hân nói ra một phần suy đoán của mình cho Hân nghe, sắc mặt của cô cũng dần trở nên ngưng trọng.

“Bọn chúng có mạnh không?” Hân lên tiếng hỏi

Đức trầm ngâm suy nghĩ một lát rồi gật đầu: “Rất mạnh”

Đây là lần đầu tiên sau một thời gian dài, hân có cảm giác như vậy về kẻ địch. Hơn nữa, lần này còn nghiêm trọng hơn là ở chỗ, hân thực sự không thể biết được điều gì về thực lực kẻ địch sâu cạn đến đâu, ít ra lần đối đầu với con ong chúa và Huyết Ma hân còn biết được chênh lệch thực lực của đôi bên, còn lần này thực sự là chẳng có một cơ sở nào cả. Kẻ địch như đang nấp trong bóng tối chờ chực sẵn vậy. Điều này khiến hân có một cảm giác bất an.

“Hi” Hân phụt cười một tiếng, khiến Đức ngạc nhiên

“Em cười gì vậy?” Đức khó hiểu hỏi lại

“Anh không thấy là mình đang làm nghiêm trọng tất cả mọi thứ sao? Chúng ta không nắm rõ về bọn chúng nhưng ngược lại chúng cũng đâu có nắm được gì về chúng ta”

“Trước giờ, anh luôn có thể nắm được thông tin về kẻ địch, đó là một ưu thế, nhưng không phải là mất đi ưu thế đó, chúng ta không còn gì cả, chúng ta cũng không cần tự hù dọa chính mình”

“Chúng ta cũng rất mạnh” Hân lên tiếng, giọng nói hữu lực, đầy tin tưởng.

Giống như có một tiếng xoảng trong lòng, khiến Đức bừng tỉnh. Đúng vậy, trước giờ đối phó kẻ địch hân luôn tìm hiểu thông tin, nắm rõ rồi mới động, thêm nữa, mắt phân tích khiến hân có một lợi thế rất lớn khi đối đầu với những kẻ khác.

Lâu dần hân đã trở nên dựa dẫm vào nó lúc nào mà không biết. Khi không sử dụng được lại khiến hân rơi vào bất an, sợ đông sợ tây. Thu thập tin tức tuy quan trọng, nhưng đừng khi đối mặt với những thứ chưa biết càng quan trọng hơn. Đây là một cuộc chơi công bằng, không ai biết được trong tay kẻ khác đang có những lá bài nào, hãy đến và xem kẻ nào sẽ là người chiến thắng.

Đức giờ tay ra cầm lấy bàn tay mềm mại của Hân, nhẹ nhàng nói: “Cảm ơn đã nhắc nhở anh”

“You are very welcome” Hân nghiêng đầu, mỉm cười trả lời

Đức cười to một tiếng, ôm chặt Hân vào lòng, Hân cũng vòng tay qua ôm chặt hân, hơi ấm từ thân thể mềm mại trước mặt khiến hân cảm thấy tiết trời chẳng còn lạnh giá nữa.

Tham lam ngửi lấy mùi hương quen thuộc trên người Hân, Đức quay đầu nhìn về phía chỗ tòa Giáo đường, ánh mắt sắc lạnh.

Phải, những người ở đây chính là điều quý giá nhất trong cuộc đời của hân, kẻ nào muốn đụng tới, chúng sẽ phải trả cái giá đắt đến chính chúng cũng không thể nào tưởng tượng nổi.

Ánh mặt trời đã dần hiện ra phía chân trời, báo hiệu một ngày mới lại bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 120: Thần sứ

Ánh nắng ban mai nhẹ nhàng chiếu rọi khắp nơi mang đến hơi ấm và sinh khí cho mặt đất. Sương đêm trên những tán cây nhỏ giọt rơi xuống đất.

Bầu trời vẫn một màu đỏ rực. Bất kể là đêm hay là ngày, nhưng hôm nay ánh sáng chiếu rọi có thêm mấy phần huyết quang.

Trong giáo đường, lúc này đã tụ tập rất đông người, nhưng không hề có chuyện hỗn loạn mất trật tự, tất cả đều lặng lẽ quỳ dưới đất nhìn vào thân ảnh người đàn ông đứng chính giữa bục thánh đường.

Hôm nay, ông ta mặc một bộ giáo phục tinh tươm, hình dạng như một loại áo bào trắng dùng cho Giáo Hoàng khi tế lễ, có cả mũ miện trên đầu, tay áo thụng che cả gấu áo, dài che đến hết chân.

Vị Giáo Hoàng trong mắt mọi người đang đứng quay lưng lại, hai tay giơ ra hai bên, đầu khẽ cúi nhìn về hướng mặt trời chiếu rọi, mắt nhắm lại khẽ đọc những dòng kinh chú bằng một loại ngôn ngữ trúc trắc khó hiểu. Âm thanh trầm ấm, nhẹ nhàng và bay bổng như một bài hát.

Cô gái và chàng trai ở hai bên. Thánh nữ và Thiên sứ cũng kính cẩn quỳ một chân dưới mặt đất cúi đầu xuống.

Những người ở phía dưới quỳ hai gối dưới mặt đất, im lặng lắng nghe như nuốt lấy từng lời dù thực sự là chẳng ai hiểu được chút gì.

Chỉ hơn mười phút, vị Giáo Hoàng mới ngừng tụng niệm, phất tay một cái, quay đầu lại nở nụ cười hiền từ nhìn vào đám người ở phía dưới, lên tiếng:

“Các con, ngày này cuối cùng cũng đã đến, các con đã vượt qua được thử thách, chứng minh được niềm tin của mình vào Đấng sáng tạo vĩ đại, Ngài sẽ đến đón các con về với Thiên đường vĩnh hằng, bất diệt”

“Đấng sáng tạo vĩ đại”

“Đấng sáng tạo nhân từ”

Bên dưới vang lên những âm thanh tán tụng không ngừng, những khuôn mặt mừng rỡ vui mừng.

Vị Giáo Hoàng khẽ kính lùi bước xuống khỏi bục giáo đường, theo sau là Thiên sứ và Thánh nữ đi ở hai bên. Ông ta cúi người đặt tay xuống dưới nền đất, trên tay hiện ra một luồng ánh sáng cực quang sáng trắng chói mắt. Luồng sáng chạm vào nền giáo đường như một ngọn đuốc kích hoạt, cả giáo đường sáng lên những đường sáng, hoa văn bao bọc thành một hình tròn lớn sáng lấp lánh.

“Hãy tiến vào cánh cổng dẫn đến Thiên đường, các con của ta” Ông ta hướng về phía bục giáo đường đang tỏa sáng trong hào quang ngũ sắc, lên tiếng nói

Những người kia lục tục hướng về bục giáo đường trật tự đi đến, ánh mắt vui vẻ, trong lòng khắp khởi vui mừng được đón về với cõi Thiên đường yên vui hạnh phúc.

Thế gian hiện giờ đã trở nên cực kỳ hỗn loạn, những người này, họ đã tận mắt chứng kiến cảnh con người biến thành xác sống, cảnh người ăn thịt người, sinh mạng trở nên rẻ mạt trước đám quái vật quái vật biến dị hung dữ. Đói khát, bệnh tật giày vò những người sống sót mỗi ngày, sống trong cảnh chui nhủi như những con chuột chạy qua đường.

Đúng lúc này thì Thánh thần đã hiển thị thân tích ở nơi đây, cử người đến hướng dẫn bọn họ, che chở họ trước quái vật, chữa lành bệnh tật cho họ, cho họ thánh thủy uống vào có thể quên đi mọi cơn đói khát, cho họ niềm tin trong sự tuyệt vọng cùng cực về một cõi Thiên đường yên vui vĩnh hằng.

Con người ta, vốn rất dễ dàng tin vào những thứ như thế. Nhất là càng trong những tình huống càng khó khăn, tuyệt vọng, con người lại càng thích tin tưởng vào những ảo vọng, mộng tưởng tươi đẹp phù phiếm. Huống chi nó còn chân thật đến như thế. Hình ảnh Thiên đường chỉ như ngay trước mặt, một cái đưng nhẹ là có thể chạm tới.

Đương nhiên, không phải tất cả mọi người, ai cũng đều như thế, có những người vẫn không chịu nhận thánh thủy, từ chối nghe giảng đạo. Họ tách biệt ra khỏi đám người này, sống tại một khu vực riêng trong thị trấn, tự săn giết thú biến dị để tìm kiếm thức ăn.

Số lượng không nhiều lắm, chỉ tầm trên dưới hai mươi người, nhưng đa số đều đã là người thức tỉnh, trong đó còn có cả hai người đã là người thức tỉnh cấp C. Đúng là không muốn dựa dẫm vào kẻ khác thì cũng phải có chút bản lĩnh.

Nhưng bây giờ, số phận của đám người này đã cực kỳ thâm trầm. Trong đêm qua, toàn bộ bọn họ đã bị một mẻ lưới bắt sạch, thậm chí còn không kinh động được đến ai.

Đám người vẫn đang đầy thành kính bước lên bục giáo đường, không hề biết rằng, dưới chân bọn họ lúc này là một nhóm người đang bị trói cứng bất động phía dưới, không thể nói, cũng không thể cử động.

Từng sợi dây ánh sáng như xuyên qua người đám bọn họ rút lấy sinh khí cung cấp năng lượng cho trận pháp rực rỡ ở phía trên, ánh hào quang phía trên càng rực rỡ thì sinh khí càng bị rút mau hơn. Về mặt từng người đầy kinh hoàng, giận dữ, không cam lòng. Sinh khí, năng lượng, hồn phách bị hút đến khô cạn, dần dần trở thành một đồng thây khô, một mớ bụi đất.

Những thứ hào nhoáng rực rỡ nhất đôi khi đằng sau nó lại là những thứ tầm thường, đáng sợ nhất.

Nhìn dòng người đã hoàn toàn bước hẳn vào trong trận pháp, đang còn loay hoay nhìn ngó xung quanh. Ánh sáng càng lúc càng trở nên rực rỡ, cả đám người đã hoàn toàn chìm vào trong thần quang ngũ sắc.

Vị Giáo Hoàng nở một nụ cười nửa miệng, ánh mắt nhìn về phía giáo đường cũng trở nên lạnh lẽo, ngón tay vân vê chiếc nhẫn bằng bạch ngọc ở ngón tay cái.

Gã này thực sự thì hẳn chẳng phải Giáo Hoàng gì cả. Tên của hắn là Trần Văn Hồ, quê ở Trà Vinh. Hắn vốn là một thầy giáo, bị điều chuyển về khu vực vùng sâu vùng xa này dạy học do “bất đồng quan điểm” với hiệu trưởng. Trường hắn bị điều chuyển về dạy là ở một thị trấn khác khá gần đây.

Lên trên này hắn cảm thấy thật chán chường và không có tương lai, cả vợ của hắn cũng bỏ hắn mà đi theo kẻ khác, niềm an ủi duy nhất có lẽ là cô con gái xinh xắn của hắn lại hết mực thương bố, cũng đi lên vùng này với hắn.

Thế rồi, loạn thế đến. Lúc hắn còn đang ở trong trường dạy học thì mọi thứ ập tới, quá đột ngột và quá sức bất ngờ không thể tưởng tượng nổi. Cả trường học và thị trấn trở nên cực kỳ hỗn loạn, những đứa học trò của hắn biến thành xác sống biến dị tấn công khắp nơi. Đám xác sống lan ra như bệnh truyền nhiễm với tốc độ cực nhanh.

Hắn may mắn chạy trốn được vào một nhà thờ bỏ hoang gần đây, và nấp ở trong đó hắn hai ngày trời.

Đến ngày thứ ba, khi con đói đã giày vò đến không chịu nổi, con đói chiến thắng nỗi sợ sệt, hắn định bước ra để tìm kiếm đồ ăn thì đúng lúc này, hắn nhìn thấy được một chiếc nhẫn màu trắng lơ lửng giữa không trung.

Không phải như hắn nhìn thấy nó, mà như là nó đã tìm được hắn vậy. Chiếc nhẫn chiếu một luồng sáng màu trắng vào người hắn rồi bay vòng vòng xung quanh, như đang soi xét, quan sát hắn. Khung cảnh lúc đó hết sức kỳ dị.

Trong đầu của hắn lúc đó vang lên âm thanh bằng một thứ ngôn ngữ kỳ lạ, nhưng điều lạ lùng hơn là hắn có thể nghe hiểu được ý nó muốn nói gì: “Người có muốn nắm giữ sức mạnh tối thượng không?”

Âm thanh như tiếng chuông ngân vang trong tai, mang theo một sức hấp dẫn kỳ lạ, hắn nuốt nước bọt, trả lời theo bản năng: “Muốn”

“Người có nguyện ý đánh đổi linh hồn của mình để lấy nó không?” Âm thanh lại tiếp tục vang lên lần nữa, lần này hắn đã tỉnh táo hơn một chút, giọng nói cũng trở nên ngập ngừng.

Âm thanh vẫn vọng lại trong đầu hắn đầy dụ hoặc, sức mạnh quá là thứ bao nhiêu người mơ tưởng, nhất là trong thời thế hỗn loạn thế này, nhưng còn linh hồn, phải đánh đổi linh hồn bản thân sao, câu hỏi đó xoay xung quanh đầu hắn.

Con đói vẫn đang dày vò trong người, hắn đưa mắt nhìn ra phía bên ngoài, mọi thứ vẫn còn đang chìm trong cơn hỗn loạn, đám xác sống đang truy đuổi người ta ở khắp nơi, những cái xác bị cắn nát bét rơi lại ở trên đường, bắt đầu bốc mùi hôi thối.

Lúc này, chiếc nhẫn dường như cũng đã hết kiên nhẫn, nó chuẩn bị bay đi. Hắn vội vã quỳ sụp xuống, hét lên: “Đồng ý, tôi đồng ý”

Chiếc nhẫn dừng lại, chậm rãi bay đến trước mặt hắn, từ mặt ngọc trên nhẫn hiện ra một vòng tròn ánh sáng với đủ ký tự kỳ lạ như một cái ma pháp trận thu nhỏ.

“Máu” Âm thanh đó lại lần nữa vang lên trong đầu. Hắn run rẩy cảm lấy một viên đá ở dưới đất, lấy cạnh sắc nhọn của nó cắt vào tay, rót máu của mình vào trong trận pháp đó.

Chiếc nhẫn tham lam cắn nuốt máu huyết của hắn, thậm chí hắn cảm thấy một phần máu trong người cũng bị hút cả ra ngoài, một lúc sau nó mới thỏa mãn, trận pháp nhỏ đó cũng ngừng vận chuyển.

Chiếc nhẫn bay lên trên không, chiếu xuống người hắn từng luồng bạch quang chói mắt. Toàn thân hắn như được tắm trong ánh hào quang, thân thể như được gột rửa, hắn cảm giác cả người trở nên nhẹ nhàng, con đói đã biến mất đâu không thấy.

Dần dần hào quang biến mất, chiếc nhẫn bay lên nhẹ nhàng hạ xuống lòng bàn tay của hắn, ánh sáng tắt đi trở thành một chiếc nhẫn như làm bằng bạch ngọc bình thường.

Hắn đeo nó lên ngón tay của mình, hít sâu một hơi, toàn thân tràn đầy lực lượng, một nguồn sức mạnh kỳ diệu mới tuôn chảy trong cơ thể khiến hắn cảm thấy say mê.

Từ chiếc nhẫn cũng truyền tới từng luồng tin tức tràn vào trong đầu hắn, khiến hắn hiểu rõ một số chuyện.

Theo thông tin mà nó truyền tới cho hắn thì chiếc nhẫn này là “Thần điện”, vật tuyển chọn Sứ giả của Thần. Nó tuyển chọn một kẻ làm Thần sứ, ban cho kẻ đó sức mạnh, đồng thời bắt kẻ đó thực hiện nhiệm vụ mà nó đưa ra.

Nhiệm vụ chính là thu thập tín ngưỡng chi lực và linh hồn, những linh hồn thuần khiết, nhất là linh hồn của những người có quang thể chất thuần khiết, càng thu thập nhiều thì càng có nhiều điểm cống hiến để đổi lấy công pháp, thánh vật, pháp điển, vật phẩm ... từ Thần điện ban cho.

Các sinh vật biến dị cũng có thể đổi sang điểm cống hiến tuy nhiên điểm sẽ thấp hơn một chút, hơn nữa muốn thăng cấp thì phải có linh hồn quang thể chất thuần khiết để đổi lấy. Lên cấp thần sứ sẽ được tiếp xúc với càng nhiều quyền hạn, càng được nhiều ban thưởng hơn. Hoàn thành nhiệm vụ cao cấp cũng có thể được ban thưởng tăng cấp.

Hắn hiện giờ đã là Thần sứ cấp ba.

Để thăng cấp lần trước, ngoại trừ một lần thực hiện thành công nhiệm vụ của Thần điện thì lần thứ hai hắn đã hiến tế linh hồn chính đứa con gái ruột của mình.

Sức mạnh mới khiến hắn say mê chìm đắm trong đó như một loại thuốc kích thích cực mạnh khó mà cưỡng nổi. Hắn có cảm giác mình như là chúa tể của thế giới, nắm trong tay quyền sinh quyền sát, tình cảm chỉ còn là một thứ trói buộc không đáng kể, một đứa con gái thì có đáng là gì với sức mạnh mà hắn sẽ có được chứ. Quyền lực mà nó mang lại thật quá sức hấp dẫn khiến hắn mê đắm trong đó.

Con gái hắn trở thành một cái xác không hồn, được Thần điện cải tạo lại để trở thành Thánh nữ, một công cụ để truyền đạo cho hắn, thậm chí khi cần thì để hắn phát tiết dục vọng của mình. Lương tri đạo lý trong người hắn đã biến mất, giờ đây chỉ còn lại tham vọng không có điểm dừng.

Lần này, hắn đã phát hiện một con mồi khác. Một cô gái có linh hồn quang thể chất cực kỳ tinh khiết và còn đạt đến cấp độ C. Chỉ cần dâng tế phẩm này cho thần điện, hắn sẽ đạt được Thần sứ cấp bốn, hắn sẽ càng trở nên mạnh mẽ hơn nữa.

Hắn không muốn dừng lại. Hắn muốn nhiều hơn, nhiều hơn nữa.

Hào quang trên bực giảng đường càng lúc càng trở nên sáng rực rỡ, hắn quay đầu nhìn về phía xa, ánh mắt lạnh lùng, nở một nụ cười nửa miệng.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 121: Mài giáo sẵn sàng

Đức đứng tại chỗ, chấp tay ra sau lưng, ánh mắt lạnh lùng nhìn bảy tên bất tỉnh nằm dưới đất trước mặt.

Cả nhóm của hắn lúc này đã biến đâu mất không thấy, chỉ còn lại mình hắn đứng ở đó, trước mặt còn tàn tro của đồng lửa tối hôm qua. Gió nhẹ nhàng thổi qua cuốn theo một lớp bụi mờ.

“Khụ ... khụ” Một tiếng ho khan, tên đầu tiên trong đám đã tỉnh lại, mấy tên còn lại cũng lục tục tỉnh dậy, cả đám ngơ ngác nhìn ngó xung quanh.

Nhìn thấy Đức tên cầm đầu giật mình bật người nhảy lùi lại, lên tiếng: “Ngươi ...” Đám còn lại cũng bật dậy rất nhanh đứng phía sau.

Để ý kỹ sẽ thấy, đám người này đứng theo một đội ngũ rất chỉnh tề. Cả đám tuy rằng rất bất ngờ trước tình huống trước mắt nhưng phản ứng cũng rất mau lẹ và chính xác, vị trí đứng có thể nói là công thủ toàn diện, cảnh giác tứ phía, hỗ trợ cho nhau. Rất rõ ràng, bảy tên trước mắt này có kinh nghiệm chiến đấu theo nhóm rất tốt.

Đức thu hết điều đó vào trong mắt, ánh mắt lại thêm vài phần sắc lạnh. Nhìn bảy tên trước mặt đang cảnh giác nhìn chăm chú vào mình, hắn chỉ chỉ tay vào trên cổ.

Mấy tên kia đưa tay sờ xuống thì biến sắc. Trên cổ của chúng lúc này đang đeo một chiếc vòng bằng kim loại, còn có cả màn hình nhấp nháy, tên cầm đầu đang định dùng tay gỡ ra thì Đức đã lạnh lùng lên tiếng:

“Nếu là ngươi, ta sẽ không làm thế đâu”

Tên cầm đầu quay đầu nhìn hắn, ngừng tay lại. Trên tay của Đức lúc này đã hiện ra một cái công tắc nhỏ màu đỏ, hắn lạnh nhạt nhìn đám người nói:

“Thuốc nổ dẻo, kích hoạt từ xa hoặc có cử động mạnh, phá thì nó sẽ lập tức phát nổ, ta rất hiếu kỳ không biết đầu của các người có chịu nổi sức nổ của nó không?”

Lời hắn nói ra nhẹ nhàng như gió bắc nhưng khiến cả bảy tên toát mồ hôi lạnh, suýt chút nữa mạnh động thì có lẽ giờ này đã tan xác rồi. Cả Đức mà nói hắn cũng không dám chắc chắn có thể mở khiên ma pháp một cách hoàn chỉnh để bảo vệ cổ mình kịp thời trước sức nổ ở cự ly gần như vậy không, chứ đừng nói đến mấy tên này.

Bảy tên này là đêm qua Đức nhân lúc chúng đang giám thị thì ra lệnh cho Huyết Tu La phối hợp cùng ra tay bắt ngờ. Về thực lực cá nhân từng tên mà nói, bảy tên này đa số là cấp D, chỉ có tên cầm đầu trước mặt là đạt cấp độ C, lại là vô tâm đánh hữu tâm, sao có thể chống nổi Đức và Huyết Tu La đột kích bất ngờ chứ. Rất nhanh, cả đám đã bị hắn tóm gọn.

“Người làm vậy là ý gì?” Tên cầm đầu nhìn Đức trầm giọng hỏi

Đức nở nụ cười nhạt; “Cái đó, đáng lẽ thì ta phải hỏi đám bọn người mới đứng, giám thị bọn ta là có ý gì?”

Trông mắt khẽ xoay chuyển, gã cầm đầu đứng thẳng người dậy, thay đổi sắc mặt, nở nụ cười hòa ái, lên tiếng:

“Hà hà, xin lỗi, có lẽ đây là một hiểu lầm lớn rồi, bọn tôi là thánh đồ của Giáo Hoàng, đêm qua Thiên sứ không yên tâm khi thấy mọi người ngủ ở ngoài đây nên cử đám bọn tôi đến canh chừng, khu vực này quả thật rất hay có đám quái vật biến dị lui tới”

“Ồ, vậy sao, Thiên sứ của các người thật là tốt bụng” Đức ra vẻ chột hiểu lên tiếng

“Tình thương của Thần chiếu rọi khắp thế gian, đó chính là điều mà Giáo Hoàng luôn dạy bảo chúng tôi” Gã rất thành kính đặt một nắm tay lên ngực, khẽ cúi đầu, mấy tên phía sau cũng hành động tương tự.

Trong lòng Đức nhộn nhạo buồn nôn mấy lần trước lời này của gã, có thể mặt không đỏ tím không nhảy nói ra những thứ thế này thì đúng là da mặt đã luyện đến mức đao thương bất nhập rồi.

Đức bước qua tảng đá kê bên, đặt chiếc công tắc xuống dưới chân, vỗ đầu nói: “Xem ra là tôi hiểu lầm rồi, Giáo Hoàng của các vị có vẻ là người rất tốt, ông ấy đã đến thị trấn này bao lâu?”

“Ngài ấy đã đến đây được một tháng rồi” Một tên nhanh nhẩu lên tiếng, tên cầm đầu huých tay vào người hắn khiến tên đó thức thời im lặng.

“Những người dân ở đây hiện giờ đã đi đâu rồi?” Đức lên tiếng hỏi

Gã cầm đầu nhìn lên trời rồi lễ độ trả lời: “Giờ này chắc mọi người đều đã tụ tập ở giáo đường hành lễ rồi, nếu muốn các vị có thể đến để tham gia”

Đức lạnh nhạt nói: “Dự lễ thì xin miễn, tôi có việc gấp phải đi, báo lại với Giáo Hoàng tôi trịnh trọng xin lỗi vì sự hiểu lầm này”

Nói xong, hắn cầm lên chiếc công tắc, quay đầu bước đi. Tên cầm đầu vội vã hỏi với theo:

“Còn chiếc vòng cổ này?”

Đức quay đầu lại, tỏ ra áy náy, lên tiếng: “À thật xin lỗi quá, chính tôi cũng không biết cách tháo nó ra như thế nào, có lẽ là Giáo Hoàng của các vị sẽ biết đây, cáo từ”

Dứt lời, Đức cũng nhanh chóng bỏ đi. Nhìn hình dáng của Đức khuất xa dần, tên cầm đầu sắc mặt từ hòa nhã dần trở nên âm trầm. Sáu tên còn lại đều bồn chồn không yên, một tên quay sang hỏi:

“Bây giờ làm thế nào đội trưởng?”

“Còn làm được thế nào, hai người các người ở lại đây theo dõi hướng đi của hắn, còn lại theo ta trở về bẩm báo với Giáo Hoàng” Tên cầm đầu chỉ vào tên vừa hỏi và một tên nữa lạnh giọng lên tiếng.

Hắn cũng quay đầu lại, một đôi cánh chim như cánh thiên sứ mọc ra từ phía sau, vỗ mạnh bay lên không hướng về phía Giáo Đường bay đến, bốn tên còn lại cũng mọc cánh bay theo. Chỉ còn hai tên đứng dưới đất dõi mắt theo vị trí Đức vừa đi khỏi, cắn răng một cái đuổi theo.

Không ai để ý, vị trí ngay thất lung của bọn chúng, có một khối kim loại nhỏ được lắp ở trong đó, khối kim loại nhỏ và mỏng lắp ngay tại phía trong miếng che thất lung trùng màu với cả miếng dây đeo, nhấp nháy tín hiệu như có như không.

Tại một vị trí trong rừng cách đó khá gần, Hàn, Toàn, Hiếu, Lan, Minh Thảo và cả Khả Nhi đều đang ở đây, bận rộn trong công tác chuẩn bị, lắp đặt bẫy rập, dọn trống địa hình, và nguy trang một số địa điểm mai phục.

Thân ảnh của Đức đã xuất hiện ở phía xa, từ lúc cắt đuôi bọn đeo bám hắn rất nhanh chạy về phía này, nhìn mọi người đang làm việc hắn lên tiếng: “Đã gần xong chưa?”

“Đã gần xong hết rồi anh Hai, theo bảng thiết kế của anh thì đã gần hoàn chỉnh rồi” Lan vuốt mồ hôi trên trán lên tiếng.

Khu vực này là một đoạn đường nhóm của Đức đã đi qua. Địa thế vốn có của nó là dốc cao từ trên xuống dưới, thỉnh thoảng có một vài cây thông biến dị to lớn chọc trời, cây cối phía dưới khá là rậm rạp.

Lúc này, những cây thông đã bị cắt ngang phía dưới, chỉ còn một đoạn khớp rất ngắn, một lực đẩy nhẹ cũng có thể khiến bọn chúng bị đổ sập về phía trước, những bụi cây rậm rạp phía dưới được dọn dẹp sơ một vài chỗ, một vài khu vực được che phủ dày đặc làm chỗ ẩn nấp, nguy trang.

Thực tế mà nói, đến cấp bậc như hiện nay của Đức, hẳn không cho rằng nguy trang có tác dụng tránh né được sự phát hiện của hắn. Do đó, Hắn cũng không chú quan đến mức cho rằng khả năng này là của riêng mình hắn có, quá nửa là nó sẽ bị tên Giáo Hoàng kia phát hiện.

Nhưng chủ yếu của cái nguy trang này là để tung hỏa mù, tuy rằng phát hiện được có người ẩn nấp, nhưng sẽ không thể nắm rõ số lượng, hơn nữa hắn có một lá bài tẩy đó là chiếc nhẫn phòng thí nghiệm. Đám nguy trang này chỉ là để tạo tâm lý chủ quan cho kẻ địch nghĩ rằng đã phát hiện được đám người của hắn phục kích mà thôi.

Một số bẫy rập yểm trợ xung quanh cũng đã được hoàn tất, giấu kín mũi nhọn của mình trong những bụi cây rậm rạp.

Hiếu lúc này nó đang lấy ra bộ giáp “Thánh Gióng II” kiểm tra tổng quan lại toàn bộ chức năng một lần nữa.

Phải, bộ giáp sau nhiều ngày nghiên cứu chế tạo, rốt cuộc đã thành công xuất xưởng.

Xét về hình dáng, nó không khác nhiều lắm so với “Thánh Gióng I”, chỉ là nhỏ gọn hơn một chút, hào nhoáng hơn một chút.

Bộ giáp cao hơn hai mét, được sơn màu đỏ với ngôi sao màu vàng nhỏ trên ngực, phối hợp với khung màu bạch kim.

Vỏ của bộ giáp lần này đã thay từ hợp kim titan sang một loại kim loại ngoài vũ trụ cực kỳ cứng chắc: Oribanium, nó có thể chịu lực tốt hơn hợp kim titan 63 lần, và chịu được nhiệt độ trên 5000 độ C, nhưng trọng lượng lại rất nhẹ nhàng, riêng tiền mua loại nguyên liệu này đã lên đến 1500 điểm giao dịch, chưa kể hư hao trong quá trình chế tạo.

Lỗi năng lượng cũng được cải tiến hơn trước rất nhiều, Hiếu đã nâng cấp kiến thức ma pháp trận của nó lên hơn một cấp, và chuyển sang sử dụng các nguyên liệu cao cấp để chế tạo ma pháp trận lưu trữ và chuyển hóa năng lượng. Nó có thể nạp năng lượng bằng ma lực, pháp lực, nguyên lực, và đương nhiên dạng năng lượng thuần chất từ tu luyện P.S.I của Đức. Tính ra thì nó có thể nạp đầy bằng ba lần mức năng lượng tối đa của Đức đang có. Với mức năng lượng dồi dào như vậy, “Thánh Gióng II” hoàn toàn có thể chiến đấu với cường độ cao hơn sáu giờ đồng hồ mới cạn năng lượng, nếu lạm dụng pháo năng lượng thì cũng có thể chiến đấu hơn hai tiếng.

Về vấn đề vũ khí, “Thánh Gióng II” hiện tại trang bị một số vũ khí hạng nặng, thứ nhất đó là súng máy ở cánh tay trái, là phiên bản nâng cấp của loại súng Galting trước đó, có sức công phá mạnh hơn, băng đạn nén theo công nghệ Tranformer, chứa hơn 5000 viên một băng.

Phía bên tay phải, là một ống phóng tên lửa nhỏ gọn, loại tên lửa không đối không, có cả chức năng tầm nhiệt và khóa định mục tiêu, số lượng hiện tại là ba quả, sức công phá rất mạnh và đương nhiên là giá cả không hề rẻ chút nào cả.

Ngoài ra, nó còn có trang bị pháo năng lượng trên hai tay, và trước ngực. Pháo có sức tấn công khá mạnh, nhất là pháo trước ngực, có công suất chuyển hóa rất lớn, đương nhiên là năng lượng tiêu hao cũng cực kỳ nhiều.

Một món vũ khí nữa là một thanh chiến đao công nghệ cao, được làm từ hợp kim Orihancon, cực kỳ cứng chắc và sắc bén, trên lưỡi đao còn được gia trì thêm công nghệ chấn động cao tầng, thực sự là một đại sát khí trong cận chiến. Chiến đao được giắt sau lưng của bộ giáp.

Hơn nữa, để gia trì thêm một tầng phòng ngự, bộ giáp còn có lá chắn năng lượng có thể kích hoạt năng lượng từ lõi ma pháp chuyển hóa thành một cái phòng ngự trao bao bọc toàn thân bộ giáp chống đỡ mọi công kích từ bên ngoài. Khả năng chống đỡ của nó phụ thuộc vào năng lượng duy trì từ trong lõi hoạt động.

Các khớp nối của nó lúc này đang liên tục cử động và di chuyển theo lập trình test máy từ Phoenix 1.

Nhìn vào kiệt tác trước mắt, ánh mắt của Hiếu chớp động, ánh lên một nét tự hào. Rốt cuộc sau nhiều ngày nó rốt cuộc đã hoàn thiện được, đã có thể sống vai chiến đấu cùng mọi người rồi.

Hiếu quay đầu nhìn về phía Đức. Hắn mỉm cười giờ bàn tay lên vỗ vai nó, gật đầu, ánh mắt đầy sự tin tưởng.

Quay đầu lại nhìn về phía thị trấn ở xa, ánh mắt của hắn trở nên sắc lạnh.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 122: Chạm trán

Tại giáo đường.

Ánh hào quang dần tắt, hình ảnh những người tiến vào bên trong dần hiện ra.

Hơn ba trăm người, toàn bộ đều đang đứng ở nơi đó. Thân thể của họ lúc này như đã được cải tạo đến mức khó có thể nhận ra. Nam thì trở nên cường tráng, cơ thể cân đối, nữ thì dáng chuẩn như người mẫu, điểm cần lồi thì lồi điểm cần lõm thì lõm, điểm chung là khuôn mặt đều trở nên rất xinh đẹp, những vết sần, rỗ, mụn trên mặt hoàn toàn biến mất, để lộ ra khuôn mặt thanh tú. Phẫu thuật thẩm mỹ lợi hại nhất thế giới cũng chỉ thế này là cùng mà thôi.

Chỉ là lúc này đôi mắt của họ là một mảnh trống rỗng, đại ra như kẻ vô hồn. Nếu để ý kỹ sẽ thấy trên cổ mỗi người đều xuất hiện một hình xăm nhỏ, hình tròn, phía bên trong là những hoa văn thập tự giác rất tinh xảo.

“Thu hoạch lần này quả nhiên không tệ” Gã Trần Văn Hồ nhìn thành quả trước mắt của mình, nở một nụ cười đắc ý.

Thực chất, thánh thủy là một loại dược phẩm phụ liệu của Thần điện, được đôi lấy bằng điểm công hiến. Tác dụng chính của nó là thanh tẩy linh hồn. Nghe thì có vẻ tốt, nhưng thực tế thanh tẩy ở đây nghĩa là nó tròng vào người đó một mầm mống kiềm tín, trung thành với “Thần”, tẩy dần đi ý chí tự thân của người phục dụng. Trong trường hợp này, nó còn có tác dụng hấp thu năng lượng tiến hóa ngoài môi trường để gia tăng nhanh thời gian tác dụng và giúp gã thu thập linh hồn đạt được chất lượng tốt hơn, đạt được nhiều điểm công hiến hơn. Đó là lý do tại sao, những người Đức gặp phải đều không thể phát sinh biến dị, hoặc thức tỉnh dị năng đặc biệt.

Trận pháp phía dưới giáo đường thì lại có một tác dụng khác. Trận pháp này rút lấy toàn bộ tinh hoa huyết nhục, năng lượng và linh hồn của những người nạn nhân trong trận, truyền toàn bộ những năng lượng đó vào trận pháp rót vào thân thể những người ở phía trên, cải tạo thân thể cho bọn họ.

Đó là điều kiện để thực hiện nghi thức tế lễ tiếp theo.

Gã Giáo Hoàng rút ra một cây quyền trượng tinh xảo. Cây quyền trượng phải dài đến một mét rưỡi, toàn thân màu vàng óng ánh, đầu gậy có biểu tượng mặt trời tỏa sáng, điêu khắc khá nhiều phù điêu và hoa văn họa tiết tinh xảo, xinh đẹp. Trong miệng hắc hắc bầm một số chú ngữ trúc trắc khó hiểu, đoạn vỗ mạnh quyền trượng xuống đất, hét lớn:

“Thiên sứ hàng lâm”

Một luồng hào quang màu sáng trắng từ quyền trượng truyền dẫn vào những đường nét trên trận pháp dưới chân khiến nó sáng lên rực rỡ một lần nữa. Những hình xăm trên thân thể những người ở trong trận pháp trở nên đỏ rực như vết bỏng, dần dần tròng mắt của những người này chuyển sang một màu trắng đục.

“Phản, phạt” một tiếng, từ phía sau lưng những người này mọc ra từng đôi cánh màu trắng như cánh chim. Những chiếc áo bị đứt phụt, những mảnh vải vụn rơi rụng dưới đất. Hơn ba trăm người đồng loạt quỳ một chân xuống dưới đất, hô lớn:

“Cần tuân lệnh Thiên sứ”

Nhìn cảnh tượng trước mắt, gã Trần Văn Hồ cười lên một tiếng đắc ý. Hơn ba trăm tên Thiên sứ, thực lực thấp nhất cũng là cấp D, còn có mười tên đạt đến cấp C, đây là một cỗ lực lượng cực kỳ khổng lồ. Đây là thành quả hơn một tháng trời của hắn, tiếp cận, kéo tụi quái thú biến dị đến, giả vờ ra tay cứu giúp rồi truyền bá giáo lý của mình. Sự việc thuận lợi ngoài sức tưởng tượng của hắn, hắn nhanh chóng gây dựng được danh tiếng của mình, cả đám dân tin hắn như thiêu thân đâm đầu vào lửa.

Làm tế điển thu thập linh hồn những kẻ này hắn đã đạt được một số điểm công hiến rất lớn, hắn dùng chính số điểm công hiến đó để thực hiện nghi thức triệu hồi Thiên sứ, nhập vào thân thể đám người này, từ đó cho hắn sử dụng.

Với cỗ lực lượng này, hắn đã tự tin có thể quét ngang thiên hạ. Nếu giết được đám kia, thu lấy con bé có linh hồn năng lượng quang thể chất kia nữa thì hắn đã đủ điều kiện lên “Thiên sứ cấp 4”, lúc đó thử hỏi còn ai cản nổi, tận thế này lúc đó chỉ còn là một nơi cho hắn chơi đùa mà thôi. Gã liếm môi thầm nghĩ.

Đúng lúc này, từ phía bên ngoài, năm thân ảnh từ trên trời nhanh chóng hạ cánh trước mặt gã, tên cầm đầu quỳ một gối dưới đất, hai tay chắp lên cung kính.

“Chuyện gì?” Gã nhú mày, quay đầu lại trầm giọng hỏi.

Tên kia giọng điệu hơi gấp gáp pha lẫn một chút lo sợ, trả lời: “Bọn chúng ... đã trốn mất rồi ạ”

“Bốp” Gã Trần Văn Hồ vung tay tát mạnh, tên quỳ dưới đất lập tức bị đánh văng qua một bên, đụng trúng bức tường gần đó khiến sơn tường mẻ một mảng lớn.

“Đồ vô dụng” Gã trừng mắt nhìn tên Thánh đồ bị đánh bay lạnh giọng lên tiếng

Lực đánh khá mạnh, mồm tên đó lập tức chảy máu ròng ròng, rơi ra hai cái răng cửa, nhưng hắn cũng không dám rên lên một tiếng, vội vã quỳ sụp xuống dưới đất.

“Nói, đã xảy ra chuyện gì?” Gã trầm giọng ra lệnh

Tên Thánh đồ cúi đầu nhanh chóng kể lại mọi chuyện kể cả chiếc vòng đeo mình trên cổ.

“Hừ, muốn chạy, sao có thể dễ vậy”

Nhìn về phía bên ngoài, gã hừ lạnh một tiếng, nhấc một tay lên, từ trên tay hắn tỏa ra từng luồng ánh sáng nhỏ như sợi tơ bao bọc lấy cổ của năm tên Thánh đồ đang quỳ dưới đất, khẽ vung tay ra, cả năm chiếc vòng cổ lập tức vỡ tan nát.

Không có tiếng nổ mạnh nào vang lên cả, dưới mặt đất chỉ là những mảnh vụn kim loại. Cả năm tên toát mồ hôi lạnh, thò ra một hơi.

“Mấy cái vòng giả cũng làm cả đám vãi đái chạy về, đúng là một lũ phế vật”

“Thiên sứ, dẫn bốn đội Thánh đồ, và cả năm tên phế vật này theo hướng về phía trước xuất phát, truy tìm tung tích bọn chúng. Nhớ kỹ, con bé đó nhất định phải bắt được”

“Tuân lệnh” Gã thanh niên tên Micheal cúi đầu cung kính lên tiếng, gã phất tay một cái, phía sau lập tức xuất hiện thêm bốn đội Thánh đồ nữa, mỗi đội bảy người, cầm đầu mỗi đội là một tên Thánh đồ cấp C, còn lại đều đã là cấp độ D. Bảy tên kia cũng nhanh chóng xếp lại thành hàng.

Đây là lực lượng trực thuộc của gã Trần Văn Hồ này được gã xây dựng nên từ khi sở hữu chiếc nhẫn “Thần điện”, là lực lượng chiến đấu chủ yếu cho hắn.

Trong “Thần điện” có một đồ vật có thể đổi từ điểm cống hiến là: “Khế ước trời buộc”. Đây là một loại khế ước tinh thần rất thần diệu. Tác dụng của nó là tạo ra một mối liên kết ràng buộc tâm linh thông qua Thần điện, người tiếp nhận sẽ bị người thi pháp hoàn toàn nắm giữ quyền sinh, quyền sát trong tay. Nếu muốn hoàn toàn có thể khiến kẻ tiếp nhận chịu giày vò sống không bằng chết.

Điều kiện để thi triển khế ước này là người tiếp nhận phải chấp nhận buông lỏng tinh thần để chú nhập khế ước. Cấp độ người tiếp nhận càng cao thì càng đòi hỏi Khế ước cao cấp, và càng tốn điểm cống hiến. Những kẻ tiếp nhận sẽ bị Thần điện đánh dấu một hình xăm Thánh trên người, ngoài tác dụng đánh dấu, nó còn có tác dụng để những kẻ đó có thể thu thập những vật phẩm và linh hồn cho Thần điện thay cho Thiên sứ.

Nói thì có vẻ khó nhưng thực tế cũng không khó lắm, đứng trước áp lực của cái chết và làm nô lệ, rất nhiều kẻ sẽ lựa chọn kiếp sống nô dịch, lòn cúi. Khí tiết, giữ được chữ hời có mấy ai.

Đám này, được hắn gọi là Thánh đồ. Ngoài việc nô dịch thi hắn cũng hoá đổi một số năng lực từ Thần điện cho bọn chúng, trong đó lợi hại nhất là trận pháp hợp kích “Thất minh Thiên sứ lạc quang trận”.

Đây là một trận pháp cực kỳ lợi hại, tác dụng chính của nó chính là có thể phát huy thực lực của một tổ đội bảy tên lên cao nhất thông qua biện pháp hợp kích. Từng tên riêng rẽ có thể chúng không mạnh lắm, nhưng tập trung trong trận pháp, thực lực của chúng sẽ rất đáng sợ.

Tên thiên sứ Micheal đập cánh bay vút lên không, năm đội Thánh đồ cũng theo sát phía sau nhắm thẳng hướng nhóm người của Đức lúc trước bay tới.

Gã Trần Văn Hồ quay đầu nhìn lại phía sau, cô gái Thánh nữ đứng ra, đám Thiên sứ mới bị thu phục trên giáo đường đi theo phía sau, hướng về phía đám Thánh đồ đang bay chạy theo bên dưới.

Lực lượng này có thể nói là cực kỳ hùng hậu, vì lần cơ hội thăng cấp Thiên sứ này, kể cả là dùng dao mổ trâu giết gà thì vẫn là đáng.

Gã lúc này đã thu lại cây pháp trượng vào trong người, hai tay chấp ở phía sau, thân thể của hắn dần trôi nổi trên không trung như hư không lãng bộ, kèm theo bộ áo bào rất có khí độ, nếu có người thường nhìn thấy cảnh này thế nào cũng sẽ nghĩ đến cảnh thần tiên hạ phàm gian.

Hắn hơi híp mắt lại tập trung nhìn vào ở phía xa, từng đợt quang mang lấp lóe từ đôi mắt của hắn sáng lấp lánh. Đôi mắt của hắn rà qua rà lại từng đợt về phía trước.

Đột ngột, hắn dừng lại, khẽ môi cong lên một nụ cười nửa miệng.

“Tìm thấy người rồi”

Hắn đập mạnh một cái bay vút đi cực nhanh giữa bầu trời, vượt qua cả đám thiên sứ ở phía trước, thân hình lướt đi như một mũi tên.

Bay qua một đoạn rừng cây rậm rạp, “ầm” một tiếng, hắn tung người hạ xuống phía dưới. Bụi đất văng lên tung tóe. Một số cây nhỏ bị sức gió ép ngã rạp qua một bên.

Đây là một đoạn đồi dốc nhỏ, khá trống trải, phía trước trên một tảng đá, có một người thanh niên trẻ đang ngồi ở đó, dưới chân hắn lúc này là hai tên

Thánh đồ nằm bất tỉnh dưới đất, không rõ sống chết.

Gã Trần Văn Đông chấp hai tay sau lưng, híp mắt lại, ánh mắt sắc lạnh đầy uy hiếp nhìn về phía trước.

Người thanh niên vắt chéo chân qua một bên, ngón tay phải đặt lên thái dương, khẽ gõ nhẹ một cái, ánh mắt nhìn qua toát ra vẻ bình thản, lạnh lùng.

Hai ánh mắt chạm vào nhau như phát ra ánh lửa, Đức nở nụ cười lạnh nhạt, lên tiếng:

“Chính là ngài Giáo Hoàng nổi tiếng đây phải không?”

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 123: Mạnh – Yếu

Gã Trần Văn Hồ chấp hai tay sau lưng, đưa mắt ra nhìn xung quanh, ánh mắt phát ra hào quang trắng bạc lấp lóe, đôi mắt đảo qua phía sau Đức một lúc rồi nhìn thẳng vào người hắn, gã chậm rãi lên tiếng:

“Chính là Bồn tọa”

“Ta chính là người truyền ngôn của Đấng sáng tạo ...”

Đức gơ tay, lắc đầu, lạnh nhạt ngắt lời của hắn:

“Ta không quan tâm ngươi là ai”

Đức nhìn thẳng vào mắt của hắn lên tiếng:

“Ngươi muốn gì, hãy nói thẳng ra đi”

Gã nhếch môi cười nhạt, đáp lời: “Ta nghĩ là ngươi đã sớm biết ta muốn gì rồi”

“Hơn nữa nhắc cho ngươi biết, ẩn nấp không có tác dụng với ta đâu”

Gã đưa mắt về những bụi cây phía sau Đức, ánh mắt trào phúng, lên tiếng:

Biết đã lộ, từ phía sau, Toàn, Hân, Lan bước ra khỏi chỗ ẩn nấp, tiến lại sau lưng Đức. Khu vực này là một ngọn đồi dốc nhỏ, phía trước chỗ Đức đang đứng khá là trống trải, phía sau là rừng cây rậm rạp bao phủ, một vài cây thông biến dị cao như một tòa nhà sáu bảy tầng, thân hình to lớn ba bốn người ôm mới xuể mọc thẳng đứng phía sau.

Khu vực phía trước ngoài một khoảng trống đá sỏi thì địa thế dốc xuống khá thoải, cây bụi mọc đến ngang đầu gối.

“Ta có thể nhìn ra được, ngươi cũng là kẻ mạnh, ngươi có kỳ ngộ của riêng mình”

“Nhưng, ta mạnh hơn ngươi” Gã mỉm cười đầy ngạo nghễ, lên tiếng.

Như để khẳng định thêm lời nói của gã, từ trên trời, một đám Thánh đồ bay tới hạ cánh xuống mặt đất ngay phía sau, cung kính đứng chấp tay, xếp thành đội hình ngay ngắn ở đó.

Tên Thiên sứ Micheal tiến lên ngay đứng ở phía bên phải. Cùng lúc đó, cô gái Thánh nữ cũng đã mang đám thiên sứ mới thu phục bay đến, cô ta tiến đến đứng bên trái gã Trần Văn Hồ, hơn ba trăm tên kia hạ cánh xuống phía sau đám Thánh đồ, khu vực trống trải này chớp mắt đã trở nên chật hẹp, bọn chúng xuất hiện đông đảo như một đội quân.

Nhìn đám thiên sứ đông đảo xuất hiện, Đức vẫn không hề dao động, gương mặt không nhảy lên một cái, hoàn toàn bình thản như đã biết từ trước, đôi mắt lạnh lùng khóa chặt gã.

“Ngươi có biết tại sao ngươi không thể mạnh bằng ta không?” Gã tiếp tục lên tiếng

“Tại sao?” Đức lạnh nhạt hỏi lại

“Người không đủ tàn nhẫn, người là một kẻ ngây thơ, vẫn còn tín niệm những thứ chính nghĩa, lương tâm trong lòng, những thứ đó có lẽ bình thường sẽ rất tốt đấy. Nhưng thời loạn như bây giờ, nó chỉ là gánh nặng kéo bước chân người lại mà thôi, người sẽ không thể tiến xa được đâu” Gã Trần Văn Hồ nhếch mép cười trào phúng nói.

Đây cũng không phải là ăn ốc nói mò, gã Trần Văn Hồ này có được một thứ từ Thần điện đó là “Thánh quang nhãn”, thay vì có thể nhìn thấy điểm giao dịch và nhìn ra khả năng của sinh vật như “Mắt phân tích” của Đức thì đôi mắt của gã có thể nhìn thấu tâm hồn của một người, có thể đo lường điểm công hiến từ linh hồn người trước mặt mang lại. Tuy rằng vì lý do nào đó, tác dụng của Thánh quang nhãn đối với Đức bị hạn chế rất nhiều nhưng gã vẫn có thể lờ mờ nhìn ra được một chút ánh sáng tâm linh của Đức, nó chưa bị vẩn đục, tức là hần vẫn chưa làm nhiều điều trái với lương tâm.

“Ai có thể ngờ được một vị Giáo Hoàng đạo mạo lại có thể nói ra những thứ như vậy chứ” Đức mỉm cười đáp lại.

“Đây là thời loạn, người ăn thịt người, sức mạnh là tất cả, kẻ mạnh dẫm đạp trên đầu kẻ yếu, những thứ đạo lý vớ vẩn kia vốn chỉ là để lừa gạt kẻ yếu mà thôi, đừng nói với ta người cũng tưởng là thật chứ” Gã cất tiếng cười to.

Chỉ tay về phía Hân, gã trầm giọng đầy uy hiếp: “Giao cô gái đó cho ta, ta sẽ để tất cả các người bình an rời đi”

“Còn nếu không thì sao?” Đức lạnh lùng đáp lại.

“Ta sẽ giết người, giết tất cả những kẻ mà người yêu quý, phá hủy đi tất cả những gì người trân trọng, bằng cách thức tàn khốc nhất mà người có thể tưởng tượng ra được”

“Một người đổi lấy bình an cho tất cả, đó đã là sự nhân từ của ta giành cho người, đừng bao giờ hoài nghi năng lực của ta”. Gã gằn giọng trả lời, ánh mắt lướt qua từng người, từng người đứng phía sau lưng Đức.

Khí thế trên người hần tỏa ra uy áp xung quanh, cộng thêm đội quân của hần đang xếp hàng chỉnh tề ở phía sau, mang đến áp lực cực lớn. Không nghi ngờ gì cả, tên này rất mạnh, đám tay sai của hần không chỉ đông đảo mà còn không hề yếu chút nào, không khí xung quanh như cô đọng lại, hít thở khó khăn.

Thực ra hần cũng chẳng phải tốt bụng đến nỗi tha cho đám của Đức, chỉ là nhìn vào kẻ trước mặt, hần dù cho rằng mình thắng chắc nhưng tổn thất là không thể tránh khỏi, nếu vậy không bằng chỉ gây áp lực, sau khi thu được con bé kia, tăng lên Thần sứ cấp 4, thực lực tăng vọt, lúc đó hần sẽ chẳng còn chút e dè nào, đuổi giết đám người của Đức cũng không muộn.

Đứng trước áp lực mà gã mang đến, Đức vẫn không hề dao động, đứng tại đó, hai tay đưa ra sau lưng, nở nụ cười nửa miệng, lạnh giọng nói:

“Ta cũng cho người sự nhân từ của ta, biến khỏi đây, đừng bao giờ trở lại, và ta sẽ cho người được sống”

“Tên khốn kiếp, dám buông lời bất kính với Giáo Hoàng” Tên Thánh đồ cầm đầu đám giám thị Đức lúc trước to giọng lên tiếng.

Nhìn hần, Đức lấy ra một chiếc nút công tắc màu đỏ lúc trước. Nhìn thấy chiếc công tắc trên tay Đức, tên đó cười khẩy một tiếng:

“Người còn nghĩ mình hù dọa được ai hả?”

Trong ánh mắt khinh thường của gã, Đức giơ tay bấm nút.

Một đoàn tiếng nổ vang lên liên hoàn như tiếng sấm. Dưới chân gã Trần Văn Hồ và đội quân của hần, những quả bom cài sẵn từ trước nổ dây chuyền bao trùm cả một khu vực rộng lớn, toàn bộ bọn chúng đều rơi vào trung tâm vụ nổ.

Ngoài bom nổ thông thường, phía bên trong còn có cả bom khói, và lựu đạn phản quang. Những quả bom sáng âm thanh cao tầng giấu ở xung quanh trong đám bụi cò cũng ngay lập tức kích hoạt, trong tai bọn chúng lập tức vang lên tiếng động ồ ồ.

Thực ra mà nói, ngay từ đầu cái vòng trên cổ đám thánh đồ Đức bắt được vốn không phải là bom gì cả, nó chỉ là một thứ trang trí để che giấu đi món đồ thực sự đeo trên người bọn chúng là máy theo dõi. Để đảm bảo có thể truyền tín hiệu rõ ràng, Đức thậm chí bỏ ra hơn 400 điểm cho một chiếc máy chỉ có tác dụng theo dõi, thu, phát tín hiệu. Theo thuyết minh từ quầy giao dịch, nó thậm chí có thể phát sóng xuyên qua cả các máy phát sóng tiên tiến nhất.

Điều này giúp Đức nắm bắt được một số tình hình về gã Giáo Hoàng mà bọn chúng nói đến cũng như đám thiên sứ mới thu phục, hiểu được một chút về thực lực của đám mà hần sắp phải đương đầu.

Kẻ đó là sắp xếp cạm bẫy, mặc dù là tự tin vào thực lực của mình, nhưng Đức cũng không bao giờ xem thường kẻ địch, thêm vào một chút lợi thế là sẽ bớt đi một chút máu đỏ, đây là chiến đấu sống chết chứ không phải là chỗ để thể hiện máu anh hùng.

Thời gian chuẩn bị không có nhiều, điểm giao dịch cũng không phải là dư thừa, nên Đức chỉ có thể mua một số loại bom khá rẻ, bố trí rải rác xung quanh, đa số chỉ là bom phá tank thông thường, ngoài ra còn có thêm hai loại khác là bom khói, lựu đạn phản quang và bom sáng âm thanh chấn động chính là để vô hiệu hóa tạm thời thị giác và thính giác của kẻ địch, tạo thời cơ tấn công bất ngờ sắp tới.

Đối với cấp độ như hiện tại, tác dụng của bom đạn đã trở nên rất hạn chế, nhưng đó là đối với có sự chuẩn bị trước, nếu bị tấn công bất ngờ, đôi khi vẫn có thể lật thuyền trong mương như chơi.

Thêm nữa, càng là tiến hóa cao cấp, các giác quan càng trở nên tăng cường, ánh mắt nhạy bén hơn, tai trở nên thính nhạy hơn, chính vì lẽ đó đối với âm

thanh càng trở nên nhạy cảm. Điều đó bình thường là tốt, nhưng nếu bị đột ngột phát một âm thanh chấn động, đôi tai bén nhạy sẽ khiến bản thân càng dễ bị tổn thương, hoặc ít nhất, nó cũng có thể vô hiệu hóa thính giác đối phương trong thời gian ngắn, bụi và lựu đạn phản quang sẽ làm nhiệm vụ ngăn trở tầm nhìn. Hai giác quan chủ yếu sẽ bị chặn lại trong khoảnh khắc.

Chỉ trong chớp mắt mọi thứ đã trở nên hỗn loạn. Cả một khu vực bị bom cây xéo, bụi đất văng lên tung tóe, những tia sáng có cường độ cao phát ra từ những quả lựu đạn phản quang, sóng âm thanh chấn động ong ong trong tai mỗi người, khác biệt là nhóm của Đức đã có sự chuẩn bị.

Cơ hội hiện ra trong nháy mắt và Đức không có ý định bỏ lỡ nó.

Gần như cùng lúc bom phát nổ, Lan vùng tay lên, ba mươi quả cầu lửa đã xuất hiện quanh người, kỹ năng bảo lửa lập tức phát động bắn thẳng vào đám thiên sứ đông đúc trước mặt. Ánh lửa bùng lên bao trùm một khoảng lớn.

Hân nhanh như chớp lấy ra cung tên, một mũi tên quang ấn cực kỳ mạnh mẽ nhắm thẳng đầu tên Trần Văn Hồ bắn tới, mũi tên bay nhanh như điện chớp.

Gã Trần Văn Hồ cũng phản ứng cực nhanh, đưa tay ra phía trước, một lớp quang chấn màu trắng bạch hiện ra, phía trên còn có cả hoa văn lục vong tính như một tấm chắn bằng ma pháp chặn lấy uy lực mũi tên. Mũi tên quang ấn nổ tung, ngoài việc làm tấm khiên chắn đó hơi ảm đạm đi thì không có gì khác xảy ra.

Đúng lúc này, thì ở ngay bên hông gã, một quả tên lửa đã gào thét bay đến. Hiếu trong bộ giáp “Thánh Gióng II” đã xuất hiện từ bên cánh, ống phóng tên lửa đã khai hỏa.

Uy lực quả tên lửa cực kỳ mạnh mẽ, thêm vào đó là sự việc xảy ra quá đột ngột, gã không đủ thời gian phản ứng, chỉ có bộ Giáp Hoàng bào trên người hân kịp thời phát ra một tầng quang mạng che chắn uy lực vụ nổ từ quả tên lửa. Dù vậy thân hình của hân cũng bị sức nổ hất văng lên không.

Khẩu Galting sáu nòng bên tay còn lại cũng không rảnh rỗi, Hiếu lập tức xả đạn, tiếng đạn bắn lập tức vang lên chất chứa cây nát một khu vực phía sau, nơi đám thiên sứ còn đang hỗn loạn tại đó.

Đức dậm chân lao tới, Lạc phong kiếm đã hiện ra trong tay, ánh mắt sắc lạnh nhìn về phía trước.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 124: Đoạn tay

Tranh thủ lúc hỗn loạn, Đức lao tới nhắm vào một mục tiêu mà hân đã định sẵn từ trước đó, gã Thiên sứ Micheal.

Tấn công phủ đầu, tạo hỗn loạn thế này, cơ hội chỉ có một lần, phải làm tổn hại thực lực kẻ địch càng nhiều càng tốt.

Gã Giáo Hoàng chắc chắn là một kẻ không dễ giết, kỹ năng bảo mạng của hân chắc chắn là rất nhiều nên mới có thể tự tin một mình đối diện cả nhóm của Đức như thế. Chính vì vậy thay vì dồn sức vào hân mà chưa chắc có kết quả thì chặt gãy cánh tay trái của hân trước mới là chính đạo.

Gã Thiên sứ Micheal và cô gái Thánh nữ đều là hai người có chỗ đứng khá quan trọng trong giáo phái này chỉ sau gã Giáo Hoàng mà thôi, nhìn vào cách nói chuyện cũng như vị trí đứng của chúng cũng đủ biết, ưu tiên giết trước một tên sẽ đỡ gánh nặng về sau. Cũng không phải hân nương tay với phụ nữ, nhưng vị trí đứng của tên Micheal là dễ tấn công nhất, hân đứng ngay kế bên gã Giáo Hoàng và cũng vừa bị sức ép từ quả tên lửa hất văng ra phía sau.

Một mũi tên lướt qua bên cạnh Đức bắn thẳng tới giữa người gã Thiên sứ đang chật vật cố gắng vung cánh ổn định lại thân hình mình đang bị hất tung lên, đầu mũi tên mang theo hàn quang lấp lóe.

Gã Micheal vội vã xoay cánh chao qua một bên để né, mũi tên đâm trúng vào một bên cánh, quang ấn bùng nổ trên mũi tên nổ bùng ra xung quanh như lựu đạn. Gã hét lên một tiếng đau đớn, lông vũ và cả máu thịt bắn ra tung tóe, một bên cánh của gã bị nổ tan nát, thân thể mất thăng bằng, gã lung lay rơi xuống mặt đất.

Lúc này, Đức đã tới ngay trước mặt, ánh mắt lạnh lùng như một lưỡi dao, Lạc phong kiếm sắc thể đã lâu kiếm phong rít lên một tiếng xé gió, nhắm thẳng người gã chém tới.

“A.. aaa” Gã thiên sứ Micheal hét lên điên cuồng, hai tay chấp lại trước người hình chữ X, trên cánh tay quang nguyên lực tụ tập phát ra cường quang sáng chói mắt, thần kỳ đỡ được một kiếm, nhưng tay của gã cũng bị chém đến tận xương, thân hình bay ngược ra sau.

Đức lúc này đột ngột như tách ra làm hai, một trái một phải, một đao, một kiếm, Huyết Tu La xuất hiện bên phải, hân ở bên trái, hai thân ảnh đồng loạt chém tới.

“Không gggg” Gã Thiên sứ Micheal hét lên tuyệt vọng, huyết đao, kiếm ánh lướt qua, thân thể của gã lập tức bị chém ra làm ba, chết đến nỗi không thể chết hơn được nữa, ánh mắt vẫn tròn trĩnh không cam lòng, còn nhiều kỹ năng, còn nhiều vật phẩm, hắn chưa hề kịp sử dụng thì đã từ trần tại chỗ.

Đức ngay lập tức thu xác của hắn vào vòng tay, điểm giao dịch một phát nhích lên hẵn 7200 điểm, tên này đã đạt cấp 2C đúng như dự đoán của Đức, hơn nữa hình như còn thu thêm được một số thứ trên người hắn rất đáng giá.

Việc tiêu diệt tên này dễ dàng như vậy là ưu thế mang đến từ việc đột kích bất ngờ, trong tình trạng kẻ địch hoàn toàn hỗn loạn không kịp thời ứng biến, Đức lại tập trung toàn bộ thực lực mạnh mẽ nhất của mình vào một tên thì miếu sát là chuyện đương nhiên. Điều này một lần nữa nhấn mạnh tầm quan trọng của sự chuẩn bị và tai hại của sự chủ quan trong chiến đấu.

Nói thì dài nhưng mọi thứ xảy ra cực kỳ nhanh chóng, trong khoảnh khắc điện quang hỏa thạch, mọi thứ diễn ra chỉ trong chớp mắt.

Một đợt bão lửa từ Lan tiếp tục phóng tới, Hiếu cũng không hề rảnh rỗi, khẩu Galting gun xoay vòng liên tục nhả đạn, tiếng súng vang lên chói chói, đạn cày nát cả một khu vực, bụi đất bay lên mù trời, tiếng kêu thét vang lên không ngừng, đám thiên sứ phía sau một mảnh tán loạn.

Tiếng gầm của gã Trần Văn Hồ lúc này đã truyền tới: “Khốn kiếp”, hắn vung tay lên, trên tay lúc này cây quyền trượng đã hiện ra, gã vung gậy lên cao đánh mạnh xuống đất, hết lớn:

“Thần ảnh chấn quang ba”

Từ dưới đất, vị trí chân gậy phóng ra một luồng cực quang mạnh mẽ lan tỏa ra xung quanh, trong đó còn mơ hồ nhìn thấy hư ảnh của một thiên sứ tám cánh. Xung quanh mạnh mẽ cuốn toàn bộ bụi đất từ vị trí trung tâm ra bên ngoài, những quả bom xung quanh âm thanh cũng bị cực quang đẩy qua làm cho nát bấy.

Xung quanh lan tỏa ra xung quanh, nhanh chóng cuốn tới vị trí của Đức, hắn dậm chân xuống đất, khi ma pháp mở ra trước mặt, vững vàng đứng đó, Huyết Tu La cũng vận lên cương huyết, toàn thân toát ra một lớp sương máu thân thể vững vàng trước chấn động.

Chỉ có Hiếu lúc này đang hăng máu nhả đạn, bị xung quanh kèm gió bụi hất về phía sau, Thánh Gió II xoay người một vòng trên không rồi mới chật vật hạ xuống mặt đất.

Thế công hơi dừng lại trong giây lát, Đức tung người nhảy lùi lại phía sau, Huyết Tu La cũng lùi lại đứng qua một bên, Hiếu cũng điều khiển Thánh Gió II đứng qua ngay bên cạnh, băng đạn trên khẩu Galting cũng vừa hết, nó lập tức thay một băng đạn mới vào trong.

Khói bụi tan đi, để lộ ra gã Trần Văn Hồ và đám thuộc hạ của hắn. Lúc này nhìn cảnh tượng đã có vẻ hơi bị thê thảm.

Lần đột kích vừa rồi, tên Thiên sứ Micheal bỏ mạng tại chỗ trước sự hợp kích của Đức và Huyết Tu La, đám thiên sứ ở phía sau thì bị bão lửa, và làn đạn của súng Galting cày nát, ít nhất đã tử thương một phần ba, số còn lại cũng bị thương nghiêm trọng, năm tên trong tổ Thánh đồ giám sát Đức đã chết bốn chỉ còn lại duy nhất tên cấp C đang trọng thương. Bốn tổ Thánh Đồ còn lại không có tên nào thiệt mạng, bọn chúng ngay sau khi bom nổ phản ứng cực nhanh tụ tập lại thành một trận thế, thần kỳ chống đỡ qua được mấy đợt công kích, chỉ là quần áo trên người lúc này đã hơi bị tơi tả, một số bị mảnh bom đạn xuyên qua người, đang chảy máu ròng ròng.

Thân hình tên Trần Văn Hồ lúc này đã hiện ra sau lớp bụi, bộ Giáo Hoàng bảo sáng lên một tầng hào quang nâng hắn lơ lửng trên không cách mặt đất chừng nửa mét, khói bụi không nhiễm chút nào, chỉ là ánh mắt của hắn nhìn Đức như phun lửa.

Đức lúc này nhìn hắn, cười nhạt lên tiếng: “Ta đã cho người sự nhân từ của ta rồi”

Gã lồng ngực phập phồng, lửa giận như ngưng tụ thành thực chất, nghiêng qua kẻ rằng: “Được, được lắm, ta đổi ý rồi, ta nhất định sẽ cho bọn mày sống không bằng chết”

Gã quay đầu nhìn lại phía sau, cô gái Thánh nữ gật đầu, vung tay lên, quanh người hiện ra những vòng tròn nhỏ sáng lấp lánh mang hoa văn lục tinh, với những chú ngữ kỳ lạ trên đó, lớn giọng nói:

“Thần quang phủ dụ”

Một luồng ánh sáng thánh khiết từ người cô ta tỏa ra xung quanh, đám thánh đồ, và thiên sứ cũng nhanh chóng tụ tập lại, ánh sáng đó tỏa qua khiến vết thương trên người bọn chúng nhanh chóng khép lại, rất nhanh đã biến mất không còn thấy gì nữa.

Đức biến sắc, đây là một kỹ năng trị thương quần thể cao cấp, đã thế nó còn có thời gian trị liệu rất nhanh, nhanh đến mức không hợp thói thường, trong nháy mắt hắn đã liệt cô gái này vào đối tượng nguy hiểm, bắt buộc phải giết trong đợt tấn công sắp tới.

“Giết” Theo tiếng rống giận của gã Trần Văn Hồ, bốn đội thánh đồ cùng xấp xỉ hai trăm tên thiên sứ lũ lượt xông lên.

Đức liếc mắt ra hiệu, ngay lập tức Hân rút một mũi tên gỗ bắn qua bên hông, Đức cũng rút khẩu Desert Eagle cũ mà lâu rồi hắn chưa sử dụng bắn qua bên cạnh, hai sợi dây giá đỡ cây thông biến dị không lồ đứt phụt, hai gốc cây to lớn hai bên ầm ầm ngã xuống.

Đây là hai thân cây thông biến dị cực kỳ to lớn, thân cây phải đến ba bốn người ôm mới xuể, cành lá rậm rạp, cao như một tòa nhà sáu bảy tầng. Trước

đó, nhóm của Đức đã cắt nó đoạn tới nửa thân xéo qua một bên cố định lại bằng một dây thép phía dưới, dây đứt, cây lập tức đổ ụp, địa hình khu này lại là dốc từ trên xuống, càng khiến chúng ngã nhanh hơn.

“Tàn ra ... tàn ra” Tiếng hét thất thanh vang lên trong đám Thánh đồ, và đám thiên sứ đang trên đà lao tới. Thân cây khổng lồ đã áp xuống đầu bọn chúng.

Trọng lượng khổng lồ của thân cây đè xuống khiến chính cả tên Trần Văn Hồ cũng không dám chính diện đón đỡ, hắn xoay người bay qua một bên né tránh hai thân cây đổ xuống, rống to một tiếng tức giận, quyền trượng trên tay tỏa ra quang mang chói mắt, một ma pháp trận hình lục tinh sáu cánh hiện ra ở phía trước, một luồng năng lượng hình thành ở đầu gậy hướng về phía Đức phóng tới.

Đức nhún người lao về phía trước né tránh, luồng ánh sáng đó cây xé qua khiến mặt đất sau lưng hắn nổ tung. Hắn xoay người một ngọn thương sấm sét đã hiện ra trên tay nhắm thẳng gã Trần Văn Hồ phóng tới. Thương sét tới trước mặt, gậy lập tức huy động quyền trượng đánh ngọn thương sấm sét bay ra đâm vào mặt đất phía dưới xuyên thủng một lỗ, âm thanh va chạm phát ra tiếng lẹt xẹt.

“Ầm” “ầm” Lúc này hai thân cây cũng đã rơi tới mặt đất, âm thanh chấn động khủng khiếp vang lên, cả mặt đất cũng trở nên rung rẩy. Lúc cắt cây Đức đã tính toán khá kỹ khiến cho hai cây rơi chéo thành hình chữ X bao trùm một khoảng trước mặt, đám Thánh đồ và thiên sứ hốt hoảng nhảy qua hai bên để tránh né, có hơn chục tên xấu số không thể chạy kịp, đã nét bết ở dưới thân cây. Đội hình của bọn chúng cũng bị phân tách ra làm bốn phần, nhất thời không thể tập hợp lại được.

Ngay lập tức, một mũi tên quang nguyên ẩn cực mạnh nhắm thẳng thân hình của gã Trần Văn Hồ trên không bắn ra, Hiếu cũng xoay hòng súng Galting lên trên không bắn tới, thân ảnh của gã lập tức bị nhấn chìm trong tên bay, đạn lửa.

Nhân lúc gã Trần Văn Hồ bị chặn lại tạm thời, ánh mắt Đức lạnh lùng đầy sát khí nhìn vào thân ảnh cô gái Thánh nữ xinh đẹp đang rơi lại ở phía sau, Lạc phong kiểm hiện ra trên tay, dậm chân lao tới.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 125: Đối chiến (1)

Đức lao tới với tốc độ cực nhanh, xoay kiếm chém chết hai tên thiên sứ cản đường, máu chảy một đường trên khuôn mặt của hắn, không hề dừng lại nửa giây, trong giây lát hắn đã phóng tới trước mặt cô gái, ánh mắt lạnh lùng dậm chân nhảy đến vùng kiếm chém xuống.

Cô gái Thánh nữ ấy có khuôn mặt xinh đẹp thánh khiết như một thiên sứ hạ phàm, khiến người khác nhìn vào có một cảm giác kinh diễm, không thể xâm phạm, lúc này vẫn giữ một vẻ bình thản lạnh nhạt, giống như mọi thứ xung quanh không hề có liên quan tới mình, kể cả kẻ đang lao đến trước mặt kia.

“Thánh quang thù hộ” Cô ta hét lớn, từ trên tay, hai vòng tròn màu sáng trắng có hoa văn lục vong tinh và một số dòng chú ngữ hiện ra, gió tay về phía trước.

Vòng sáng nhanh chóng biến lớn như hai tấm khiên lớn, chắn lưỡi kiếm đang trên đà chém xuống của Đức.

“Cong ggg” Lạc phong kiểm vang lên âm thanh như chém vào kim loại, một luồng hào quang tỏa ra xung quanh như tia lửa, phản lực hất tay Đức văng ngược lại.

Tận dụng phản lực, Đức xoay người hạ trọng tâm thấp xuống, xoay kiếm một vòng chém xuống dưới chân cô gái, đòn đánh vừa nhanh vừa hiểm biến chiêu trong chớp mắt.

Cô gái Thánh nữ cũng phản ứng cực nhanh, nhún chân một cái nhảy lùi về phía sau thoát khỏi nhát chém, lưỡi kiếm xẹt qua chém đứt một mảnh vải trên người cô gái, rơi là tả dưới đất.

Không dừng lại nửa giây, Đức lập tức dậm chân nhảy tới, lưỡi kiếm đâm thẳng vào vị trí cổ họng cô ta, ánh mắt lạnh lùng không có nửa điểm thương hoa tiếc ngọc.

Trong mắt hắn, đã xác nhận là kẻ địch, nguy hại với mình và người thân, thì nữ cũng như nam, xinh đẹp hay xấu xí cũng chẳng có gì quan trọng nữa, chỉ còn một chữ, giết.

Cô gái lắc đầu qua một bên tránh thoát, lưỡi kiếm xẹt qua đâm đứt vài sợi tóc, đâm hụt, Đức lập tức xoay kiếm chém ngang qua, cô ta nhanh nhẹn cúi đầu xuống tránh thoát, xoay người trên tay đã hiện ra cường quang màu sáng trắng mãnh liệt vùng tay tụ lại thành chưởng, chưởng tới.

Đức tụ tập năng lượng ở trên tay, một cú “Phá quyền” tung ra đám mạnh, một đám một chưởng va mạnh vào nhau phát ra tiếng nổ điếc tai. Kinh phong phát tán thành hình bán nguyệt lan tỏa ra xung quanh.

Đức hơi khựng lại một chút, lùi ra nửa bước, còn cô gái Thánh nữ bị phản lực đẩy văng ra phía sau ba bước.

Hai chân dậm xuống đất, thân ảnh cô ta nhanh chóng trụ lại, cô ta chấp hai tay lại làm một, một luồng ánh sáng chói mắt xuất hiện trên tay, kéo dài ra, một thanh trường kích xuất hiện trên tay, thân kích màu đồng cổ phách, mũi kích màu bạch kim sáng bóng sắc nhọn.

“Ya” Hét lớn một tiếng, cô ta chủ động lao lên tiến về phía trước, mũi kích nhắm thẳng người Đức đâm mạnh tới, Đức lách người qua một bên né tránh, xoay người di chuyển bộ pháp tới trước một bước, Lạc phong kiếm mạnh mẽ chém xuống, cô gái Thánh nữ nhanh như chớp rút đuôi kích lại đỡ đòn.

Nhát chém rất mạnh, thân hình cô ta hơi trùng xuống, Đức tung chân đá tới, cú đá trúng ngay giữa ngực làm cô tay bay thẳng ra sau, đầu chân đầy bụi đất dính trên tà áo trắng tinh khôi.

Đức vừa định lao đến kết liễu thì lúc này, từ hai phía, hai đội Thánh đồ, mỗi đội bảy tên đã xuất hiện, không biết lấy từ đâu ra, trên tay bọn chúng mỗi tên đều có một thanh trọng kiếm và một tấm khiên chắn nhỏ, hình tròn, đường kính gần nửa mét, hung hăng lao đến.

.....

Phía bên kia

Bao vây trong làn đạn, quanh người gã Trần Văn Hồ xuất hiện một hình cầu ánh sáng màu trắng bàng bạc, đường kính gần hai mét bao bọc toàn thân hắn trong đó, đạn, và cả tên quang âm nguyên lực của Hân đều không thể xuyên qua nổi.

Nhìn xuống phía dưới, hân rống lên giận dữ, vung quyền trượng, ánh sáng từ trên đầu gây hiện ra nhắm thẳng vào Hiếu trong bộ giáp Thánh Gióng II bắn xuống.

Một tầng bảo vệ vô hình hiện ra xung quanh bộ giáp chắn đỡ phát bắn của gã, màn hình điều khiển lập tức phát âm thanh cảnh báo: “Năng lượng giảm sút 7%” khiến Hiếu biến sắc.

Năng lượng giảm sút 7% chỉ sau chống đỡ một cú bắn là rất trầm trọng, nó báo hiệu Hiếu chỉ có thể chịu hơn mười cú như thế sẽ rơi vào tình trạng cạn năng lượng, huống chi đây chỉ là một đòn đánh hú họa mà thôi.

Cú bắn thứ hai đã bắn tới, lần này Hiếu không dám đứng ra đón đỡ nữa, điều khiển Thánh Gióng II nhảy về phía trước tránh thoát, phát bắn cày xéo một đoạn ở phía sau, một cây gỗ nhỏ dính đạn đổ ụp xuống.

Hiếu đưa mắt nhìn màn hình điều khiển, lúc này một đoàn thiên sứ đã tụ tập lại sau vụ đổ cây hỗn loạn vừa rồi, lũ lượt lao đến, cắn răng một cái, không để ý tới tên Trần Văn Hồ nữa, Hiếu lập tức điều khiển Thánh Gióng II lao tới nghênh chiến, thanh chiến đao Orihancon xuất hiện trên tay phải, tay trái khẩu súng Galting sáu nòng nhắm về phía trước không ngừng nhả đạn.

Gã Trần Văn Hồ thân hình bay thẳng tới, quyền trượng trên tay vung lên nhắm thẳng về chỗ của Hân đánh xuống.

Hân vội vã lộn người về phía sau để tránh né, một mũi tên đã lấp trên dây cung tiếp tục bắn ra, gã lách đầu qua một bên tránh thoát, quyền trượng đâm thẳng tới.

Lúc này, Toàn đã hiện ra từ phía sau, người đã tiến vào trạng thái hóa sói toàn diện, bộ Xích lang chiến giáp đã hiện ra trên người lao đến, bộ móng vuốt sắc nhọn đâm thẳng vào cổ của gã.

“Chặc” Gã Trần Văn Hồ cau mày khó chịu, thu quyền trượng lại đỡ đòn, đoạn tung chân đá mạnh, cú đá trúng ngay giữa ngực, Toàn bị văng thẳng ra phía sau trúng vào một thân cây gần đó, rầm một tiếng, ngã xuống.

Phong Lang ở phía sau Toàn tru lên một tiếng, một đoàn đao gió xuất hiện nhắm người gã phóng tới, bị gã lập tức lấy quyền trượng đập tan.

Lan ở ngay phía sau, lúc này, năm tên U Minh chiến sĩ đã xuất hiện ở trước mặt cô bé, kỹ năng triệu hồi được phát động, ánh mắt màu lam nhạt của chúng hơi sáng lên, lũ lượt nhảy về phía trước tấn công gã.

U Minh chiến sĩ đội trưởng lao đến đầu tiên, thanh trọng kiếm lập lò hắc khí trên tay vung lên chém mạnh xuống. Theo ngay phía sau, U Minh thương thủ cũng hướng mũi giáo trên tay đâm tới, ba tên còn lại cũng đã theo kịp đồng loạt tung chiêu.

“Lũ sâu bọ khôn kiếp” Gã Trần Văn Hồ rống lên một tiếng, quanh người lại bao bọc bằng một quả cầu ánh sáng màu trắng bạc, chặn lại mọi đòn tấn công đến.

“Phá cho ta” Quả cầu ánh sáng nổ tung, phản lực của nó hất tất cả đám U Minh chiến sĩ văng ngược ra phía sau, cường quang chiếu tới khiến lớp giáp trên người bọn chúng một số ít bị tan chảy như nước đá gặp ánh nắng mặt trời.

Hào quang của viên ngọc màu xanh dương dính giữa Giáo Hoàng bảo của hắn trở nên hơi âm ảm, ánh mắt của hắn lúc này lướt qua nhìn đám người phía trước, sắc mặt âm trầm.

Bộ Giáo Hoàng bảo mặc trên người hắn không phải là một chiếc áo bình thường, nó là sản phẩm luyện kim ma pháp của Thần điện đổi bằng một lượng

lớn điểm cống hiến. Giáo Hoàng bảo nó có một số ma pháp trận mê hoặc tinh thần khiến người mặc tăng cường uy nghiêm, lời nói mang tới sức hút hơn, đối với một số người không có chính kiến thậm chí nó có thể mê hoặc lòng người.

Ngoài ra thì chiếc áo còn giúp người mặc có khả năng bay lượn cực kỳ linh hoạt, tốc độ cũng nhanh hơn đám thiên sứ thông thường nhiều, thêm vào đó nó còn bố trí một ma pháp trận phòng ngự ở phía trên, có thể phát ra “Quang cầu thủ hộ” bảo vệ người mặc, Quang cầu thủ hộ duy trì được bao lâu chính là nhờ vào năng lượng tồn trữ trong viên ngọc màu xanh dương đính trước áo.

Nhìn qua rất nhẹ nhàng, nhưng hợp kích này giờ của Hân, Đức, Toàn và đám U Minh chiến sĩ cũng đã rút đi hơn 30% năng lượng tồn trữ trong viên ngọc đó.

Cây pháp trượng của hân cũng là một món vũ khí rất mạnh, gia tăng uy lực đòn đánh 50%, rút ngắn thời gian thi pháp thêm 50%, tăng 40% khả năng phục hồi năng lượng, ngoài ra còn có thể tích trữ năng lượng tung ra các đòn công kích quang lực hủy diệt. Thân quyền trượng được làm từ hợp kim ma pháp đặc biệt không chỉ cứng chắc mà còn có khả năng phản ngược đòn đánh. Sau khi nhận chủ, cầm trên tay rất nhẹ nhưng đánh ra lại rất nặng, đây là đặc tính cực kỳ khó có được, công thủ, cận chiến, xa chiến đều toàn diện.

Toàn lúc này đã bò dậy, đòn đá tuy mạnh nhưng với khả năng phòng thủ ba lớp, Xích lang chiến giáp, cương khí và kỹ năng thiết bị nham giáp, Toàn không có vết thương nghiêm trọng gì.

Hân và Lan hơi lùi lại phía sau vào một vị trí đã chọn trước. Năm U Minh chiến sĩ lùi lại đứng ở phía trước che chắn, Toàn dẫn đầu đám U Minh chiến sĩ này đối diện với tên Trần Văn Hồ.

Một mình hân đối diện với cả nhóm nhưng vẫn rất ung dung không có chút áp lực nào, ngược lại, nhóm người trước mặt lại cảm thấy áp lực như một con rắn độc đang đứng trước mặt nhìn chằm chặp rình mồi.

Phía bên kia, Hiếu đang cùng Huyết Tu La chặn lại đám thiên sứ và đội Thánh đồ đang lao đến, Đức thì vẫn đang chiến đấu ngay tại tuyến đầu.

Tên Trần Văn Hồ có vẻ cũng chẳng quan tâm gì đến chiến sự đang diễn ra ở phía sau, ánh mắt lạnh lùng nhìn vào đám người trước mặt, gằn giọng nói:

“Hân đã muốn tiêu diệt thủ hạ của ta, thì hãy để ta lấy máu của các người trải đường, để xem, ai sẽ nhanh tay hơn”

Dứt lời, gã đã vung quyền trượng trên tay lao đến.

Hân giương cung lấp tên, mũi tên bắn ra nhanh như điện chớp, gã vung quyền trượng lên đánh bật mũi tên ra bên cạnh, quang ấn nổ tung khiến bước chân hân hơi chùn lại một nhịp, nhưng vẫn mạnh mẽ lao tới.

Toàn gầm lên một tiếng, dẫn đầu đám U Minh chiến sĩ lao ra nghênh chiến. Móng vuốt nhắm thẳng gương mặt của gã Trần Văn Hồ đâm tới.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 126: Đối chiến (2)

“Kya” Tên Thánh đồ cầm đầu cảm đầu cảm trọng kiếm lao đến nhắm về cổ Đức chém xuống. Đức bước lùi về phía sau một bước tránh thoát, vung kiếm đỡ nhát chém của tên Thánh đồ đội trưởng phía bên kia, tung chân đá mạnh vào một tên khiến hắn văng ngược trở ra.

Đám còn lại cũng không rảnh rỗi, chúng ào lên, kiếm trên tay vung lên hướng về người Đức chém tới, đội hình nhìn có vẻ hơi tán loạn nhưng thực tế mỗi tên đều có vị trí đứng hỗ trợ tương hỗ, cùng công cùng thủ, khiến Đức đỡ đòn khá là chật vật, không có chỗ trống để tiến lên phía trước.

Nhảy lùi về phía sau một bước, Đức đưa mắt lạnh lùng nhìn về phía trước, Toàn phong kiếm được vận dụng, hân như biến thành một con lóc hình người, Lạc phong kiếm được truyền đầy đủ năng lượng, kiếm phong rít lên âm thanh chét chóc bao bọc xung quanh người.

Đức lao vào giữa trùng vây, kiếm chém vào người hân đều bị đánh bật ra, âm thanh kim thiết va chạm vang lên không ngừng.

Đám Thánh đồ bị ép lui về phía sau, dù vậy chúng vẫn giữ vững đội hình, lớp khiên trước người bảo vệ thân thể trước các đòn tấn công, một vài tên bị đánh văng ra lập tức có tên khác lấp vào khoảng trống.

Đức như một mũi khoan nhỏ, tiến lên chậm chạp nhưng chắc chắn đâm xuyên qua hàng rào phòng ngự của bọn chúng, phóng thẳng qua, ánh mắt lạnh lùng đầy sát khí nhìn thẳng vào cô gái Thánh nữ ở phía trước.

Duy trì Toàn phong kiếm lâu cực kỳ mất sức, Đức lập tức giải trừ trạng thái, lao tới, trước mặt cô gái Thánh nữ lập tức xuất hiện đội hình hơn mười tên thiên sứ, toàn bộ đều là cấp D.

Lách người tránh khỏi cú đâm của một tên, Đức xoay người tung một cú đá vòng cầu, đập bay tên đó ra xa, thân hình của hắn trúng phải hai tên phía sau ngã rạp xuống đất, xoay người qua một bên vùng kiếm chém xuống, có thêm một tên thiên sứ lập tức bỏ mạng, máu văng lên tung tóe, dính ướt cả chiếc áo thể thao của hắn.

Đức tả xung hữu đột giữa đám thiên sứ như hổ dữ giữa bầy dê, lách đầu qua một bên tránh đòn, hắn túm lấy cổ áo của tên thiên sứ vừa đánh tới, xoay người ném hắn ra phía sau vào đám Thánh đồ đang truy đuổi.

Tên Thánh Đồ cầm đầu hừ lạnh một tiếng vùng chân đá mạnh, khiến tên thiên sứ đó bay ra ngoài, tiếp tục lao đến.

Cô gái Thánh nữ đã hiện ra ngay trước mắt, Đức hét lớn một tiếng, dậm chân nhảy lên vùng kiếm bổ xuống.

Cô ta lúc này đang nhắm mắt, lăm lăm niệm một loại chú ngữ kỳ lạ, hai tay giơ trước người, bàn tay phát ra ánh sáng màu trắng, tỏa hào quang ra xung quanh. Cây trường kích cầm thẳng tắp phía trước.

Lạc phong kiếm trên đà chém xuống, kiếm phong rít lên rất gần, lúc này, cô gái Thánh nữ mở bừng mắt, hét lớn:

“Thánh quang thủ hộ”

Từ dưới chân cô ta, một vòng tròn ma pháp với biểu tượng ngôi sao sáu cánh và hàng loạt ký tự kỳ lạ xoay thành hình tròn, cả thân thể cô ta nhanh chóng bao bọc trong một lớp kết giới phù tự sáng rực rỡ.

Nhát chém trúng phải lớp kết giới vang lên âm thanh ken két như va chạm vào kim thiết, lực đạo cực mạnh lún vào bên trong nửa thước, dù vậy vẫn không thể xuyên qua nổi. Đám Thánh đồ lúc này đã đuổi tới ngay phía sau.

Cô gái Thánh nữ ngược mắt nhìn lên, đôi mắt cô ta như đã hoàn toàn hóa thành màu trắng, ánh sáng tỏa ra từ đôi mắt như một chiếc đèn neon, khuôn mặt một mảnh lạnh lùng, thu hai tay về phía sau, ánh sáng trên tay càng lúc càng phát ra mạnh mẽ, tung tay chường về phía trước.

Đức vội vàng vận dụng khiên ma pháp, mở ra một lớp chắn che đỡ trước người. Cực quang va chạm phát ra một tiếng nổ lớn hất tung người hắn về phía sau, chân vừa chạm mặt đất, đám Thánh đồ đang trên đà lao tới lập tức vùng kiếm lên chém vào người hắn.

Đức quay người giơ tay về phía sau, khiên ma pháp ngay lập tức được vận dụng, một mảng chắn năng lượng màu lam nhạt hiện ra che chắn hơn mười mấy nhát chém, chém tới. Tiếng leng keng do kiếm va phải la chắn vang lên không ngừng.

Nhóm Thánh đồ rút kiếm xoay người, đội ngũ biến thành hình chữ V, cả đám đặt tay lên vai lẫn nhau, một luồng nguyên lực màu sáng trắng được truyền cho tên Thánh đồ đội trưởng, trong chớp mắt hắn như được dùng Viagra, hưng phấn hét lớn một tiếng, thanh trọng kiếm phát ra ánh sáng màu trắng bạch chém mạnh xuống lá chắn mà Đức mở ra.

“Xoảng” một tiếng thanh thúy, lá chắn lập tức bị phá vỡ, thanh kiếm xẹt qua chém đứt một mảnh áo trước ngực, Đức bước lùi lại phía sau một bước.

Từ trong vòng tròn đồ án ma pháp, cô gái Thánh nữ lại tiếp tục vùng tay, một luồng cực quang tiếp tục phóng tới, Đức lộn người qua một bên tránh thoát, luồng ánh sáng bắn sọt qua người hắn, trúng vào một tên Thánh đồ phía sau, hắn vội vã giơ khiên lên đỡ, ầm một tiếng, chấn động hất văng gã về phía sau một khoảng ngắn.

Đức tung người nhảy lên trên không vùng kiếm chém mạnh xuống tên Thánh đồ đội trưởng, bắt hắn vội vàng giơ khiên lên đỡ.

“Keng” một tiếng, kiếm khiên va chạm vang lên âm thanh đécc tai, lợi dụng phản lực, Đức lộn một vòng nhảy lên tung chân đá mạnh xuống đầu một tên ở phía sau, hắn cũng lập tức giơ khiên lên che chắn, mũi chân Đức chạm vào tấm khiên, nhún chân đập mạnh một cái lấy đà nhảy qua đầu cả đám Thánh đồ, lộn người một vòng dưới mặt đất, đứng dậy, tạm thời tránh khỏi tầm đánh của bọn chúng.

Cô gái Thánh nữ lúc này đã khôi phục trạng thái bình thường, ma pháp trận dưới chân tán đi, ánh mắt cũng đen nhánh trở lại, cảm thanh kích đứng đó, gương mặt lạnh lùng không cảm xúc nhìn Đức. Hai đội Thánh đồ quay phắt trở lại, đám thiên sứ cũng nhảy qua hai đoạn cây thông biến dị đang đổ ập dưới đất ủa tới chỗ của hắn, số lượng gần tới trăm tên.

Hắn sắp rơi vào tình thế bị bao vây.

Biết cơ hội đã trôi qua, Đức đánh một ánh mắt lạnh lùng, không ham chiến xoay người trở lại, hướng về chỗ của Hiếu và Huyết Tu La đang chiến đấu chạy đến. Khả năng tác chiến đơn lẻ của hắn là ổn, đánh đơn lẻ hay với nhóm đều tốt, nhưng hắn không có kỹ năng quần chiến để đối đầu với số lượng đông cỡ này.

Đám Thánh đồ và thiên sứ hò hét đuổi giết ngay sau lưng

.....

Thanh chiến đao Orihancon chém xuống, tên thiên sứ trước mặt thân thể lập tức phân thành hai nửa, máu văng tung tóe, những mảnh vỡ nội tạng rơi rải dưới mặt đất.

Dù là chỉ nhìn qua màn hình điều khiển, nhưng hình ảnh tanh máu đó vẫn khiến Hiếu cảm thấy bụng dạ một trận nhộn nhạo. Lần trước đánh với tụi quý hút

máu đa phần vẫn là sử dụng đạn pháo công kích từ xa, hơn nữa bọn chúng rõ ràng là quái vật, cảm giác nhìn qua màn hình điều khiển vẫn giống là trong game thực tế ảo hơn.

Còn lúc này, trước mặt nó là con người bằng xương bằng thịt, băng đạn Galting đã hết. Hiểu thậm chí không có thời gian thay đạn, đám thiên sứ đã lũ lượt cầm vũ khí lao đến, trên tay bọn chúng là kiếm, khiên, còn có một số tên có trường kích nhắm thẳng vào người nó đánh tới.

Mặc dù cách qua một lớp giáp Thánh Gióng II, Hiểu vẫn có thể cảm nhận được sự khốc liệt của chiến đấu, đôi tay đồ mồ hôi, ngón tay hơi rung rung, máu và adrenalin trong người như sôi trào, cảm giác vừa sợ hãi vừa hưng phấn, lần át dần đi cảm giác ghê sợ khi giết người, Hiểu cắn răng hét to một tiếng, điều khiển Thánh Gióng II lao vào cận chiến, nếu để đám thiên sứ này lao vào hỗ trợ tên Trần Văn Hồ phía sau thì tình hình sẽ trở nên rất gay go.

Thánh Gióng II xoay một vòng, thanh chiến đao Orihancon to lớn chém qua một đường, tả xung hữu đột trong đàn thiên sứ lao tới, những tên thiên sứ cấp D hầu như là chỉ một đao mất mạng, chiến đao chém xuống còn có thêm chức năng dao động cao tăng trên lưỡi đao, khiến chấn của đám này không thể nào chặn nổi.

Công kích của đám này, Hiểu gần như là không cần mở lá chắn năng lượng, lớp giáp hợp kim Oribanium cực kỳ cứng chắc, kiếm, kích chém vào chỉ để lại một số rãnh mờ không thể phá nổi, chỉ có công kích của vài tên thiên sứ cấp D là đáng chú ý, bọn chúng có thể gia trì quang nguyên lực trên vũ khí, sức công kích rất mạnh.

Một vài tên thoát qua phía sau lập tức bị Huyết Tu La đuổi theo chém chết. Thân ảnh Huyết Tu La di chuyển cực kỳ quỷ mị, huyết đao trên tay không ngừng vung lên hạ xuống, ánh mắt của nó thì thoảng lại hiện lên u hỏa màu lam nhạt âm u ở đáy mắt, nụ cười nửa miệng luôn thường trực trên môi.

Né qua nhát chém của một tên thiên sứ, Huyết Tu La huy vũ huyết đao trong tay chém tới, đầu tên thiên sứ lập tức bay bổng trên không, hơn mười tên thiên sứ khác đã hét lên một tiếng, trường kích trong tay của chúng nhắm thẳng hướng của nó đâm qua.

Thân ảnh của Huyết Tu La trong chớp mắt tán loạn ra hàng loạt những con dơi máu nhỏ tránh thoát, dơi máu nhanh chóng tụ tập lại, thân ảnh Huyết Tu La lại hiện ra xoay người chém chết một tên, tung chân đá mạnh một tên, khiến tên thiên sứ đó lập tức bay ngược ra sau.

Một kích cực mạnh của tên thiên sứ cấp C sức thế đã lâu nhắm chuẩn thời cơ, nấp sau thân hình tên thiên sứ ngã xuống phía trước mặt đâm tới.

Không né kịp, đầu kích xuyên vào bên ổ bụng, Huyết Tu La trừng mắt nhìn thẳng về trước mặt, kỹ năng cương huyết lập tức phát động che chắn ba nhát chém ở sau lưng, rút ra thanh trường kích, nó xoay người, huyết đao kéo một vòng cung xung quanh người, đầu lâu vài tên lại bay lên không.

Nó vung tay còn lại đâm thẳng vào cổ họng tên thiên sứ trước mặt, máu tuôn ra, cổ họng bị bóp nát, tên thiên sứ chỉ kịp “khục” “khục” vài tiếng trong cổ họng, tinh huyết của tên đó bị hút cạn, rất nhanh chỉ còn lại một cái xác khô, vết thương trên ổ bụng của Huyết Tu La cũng nhanh chóng liền lại.

Liếm vết máu trên tay, Huyết Tu La quay đầu qua nhìn về phía trước, tiếp tục nhắm về đám thiên sứ đang lạc đàn lao tới chém giết.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 127: Đối chiến (3)

“A... a aa” Toàn hét lên một tiếng đau đớn, tay trái của nó bị đập gãy. Gã Trần Văn Hồ rút lại quyền trọng, trừng mắt dữ tợn nhìn vào thân hình của nó đang nằm dưới đất, tung chân đá mạnh vào mặt khiến nó bay thẳng ra sau văng vào một góc cây gần đó.

“Rầm” một cái, Toàn đụng trúng thân cây, xung chấn mạnh mẽ khiến cậu phun ra một ngụm máu tươi, rơi bịch xuống dưới đất, hôn mê bất tỉnh.

Phong Lang hú lên một tiếng giận dữ lao đến, nó há hàm răng sắc nhọn cắn vào tay của gã, hấn lập tức xoay gậy, quyền trọng đập trúng hàm Phong Lang hất ngược nó lên trên, bàn tay phải của hấn sáng lên, quang nguyên lực tụ tập thành một quang cầu sáng rực, nhắm ngay bụng của Phong Lang đâm tới.

Cú đâm cực mạnh trúng ngay chỗ hiểm, Phong lang rú lên một tiếng đau đớn, bay ngược về phía sau, đầu nó va mạnh vào một cành cây, ngã lộn mấy vòng dưới mặt đất.

U Minh chiến sĩ đội trưởng từ phía sau lao tới đâm kiếm, gậy vung tay ra phía trước, từng luồng ánh sáng hiện ra trên tay như những sợi dây thừng, quấn chặt cả người U Minh chiến sĩ lại, không chỉ vậy, ánh sáng trên đó còn có khả năng ăn mòn cực mạnh, trên người U Minh chiến sĩ đội trưởng lập tức vang lên những tiếng lè xèo, lớp giáp trên người nó tan chảy ra như nước đá gặp phải ánh mặt trời.

Gậy vung tay ném nó về phía trước, đụng trúng một tên U Minh chiến sĩ cấp D đang lao tới hất ngược nó về phía sau, cả hai chặt vật ngã xuống đất.

Cùng lúc đó, U Minh thương thủ cũng đã nâng cao ngọn phá thương của mình, trên thương lượn lò hắc khí quỷ dị nhắm thẳng trước ngực gã Trần Văn

Hồ đâm tới.

Gã hừ lạnh một tiếng, cây quyền trượng trên tay đã vung lên đánh bay ngọn thương ra một bên. Nhìn hấn nhắc cây quyền trượng cực kỳ nhẹ nhàng nhưng trọng lượng và phải của nó không nhẹ tí nào, lực đập hất hẳn người U Minh thương thủ kéo qua một bên, lộ ra sườn phải của nó.

Gã vung quyền trượng lên cao nhắm thẳng đầu của U Minh thương thủ đập xuống.

U Minh giáp sĩ lúc này đột ngột xuất hiện, gió cao tẩm khiến ra che chắn, hắc khí tụ tập trước mặt khiến như một lớp vải đen dày cộm. Quyền trượng va trúng phát ra một âm thanh trầm đục, tẩm khiến lún hẳn vào bên trong một khúc, người của U Minh giáp sĩ cùng bị đập chùn hẳn xuống, hắc khí trên khiến lập tức tiêu tán đi rất nhiều.

Con U Minh chiến sĩ cấp D còn lại cũng đã vung kiếm chém tới, gã thu quyền trượng xoay người nhẹ nhàng né tránh, một gậy bổ ra, đầu con U Minh chiến sĩ cấp D ngay lập tức bị đập nát bấy, thân hình nó rung rung vang lên những âm thanh lọc cọc rồi nổ tung thành một làn khói đen biến mất.

Lúc này, một mũi tên súc thể đã lâu của Hân mang theo hàn quang lấp lóe trên mũi tên nhắm thẳng đầu hấn bắn tới nhanh như điện chớp.

Không kịp né tránh, gã Văn Hồ chỉ kịp mở ra vòng bảo hộ toàn diện của Giáo Hoàng bảo vệ đỡ đòn. Xung quanh người hấn một quả cầu ánh sáng đường kính gần hai mét hiện ra bao bọc toàn thân, mũi tên bắn thẳng tới với tốc độ và uy lực cực kỳ mạnh mẽ, xoáy xiên vào bên trong nhưng chỉ được tằm một tấc thì vô lực rơi xuống.

Gã liếc mắt nhìn sang đây tức giận, nhún người nhảy lên, lách qua cú đâm của U Minh thương thủ, đập mạnh vào đầu của nó làm U Minh thương thủ lùi chúi ngã về phía trước, lấy đà nhảy thẳng về phía trước, trên cây quyền trượng, ánh sáng tụ tập lại ngay trên đầu của nó, hấn vung quyền trượng lên cao bổ xuống.

Đúng lúc này, Hân ấn một nút bấm trên tay, từ hai bụi cây hai bên âm thanh khóp kim loại chuyển động vang lên lịch kịch, hai nòng pháo đại bác xoay qua nhắm thẳng người gã Trần Văn Hồ đang nhảy đến trên không bắn tới, ánh kim loại lấp lóe trong bụi cây rậm rạp.

Đây chính là đòn dự phòng cuối cùng của Đức, phải biết rằng, những xạ thủ tầm xa như Hân và pháp sư như Lan luôn rất có khả năng lôi kéo thù hận và chú ý. Chắc chắn kẻ địch sẽ luôn muốn tập trung tấn công vào hai người trước. Chính vì vậy, Đức tiêu tốn một lượng lớn điểm, mua hai quả đại pháo chỉ sử dụng một lần, đặt tại vị trí này để tiêu diệt kẻ nào xấu số đến gần.

“Ầm” “ầm” Âm thanh đạn nổ đìếc tai vang lên.

“Khôn kiếp” Gã Trần Văn Hồ lớn tiếng mắng chửi, lập tức thu hồi quyền trượng, quang cầu bảo vệ toàn diện mở ra bảo vệ toàn thân.

Hai quả đạn pháo bay đến nổ tung, sức nổ cực kỳ mạnh mẽ, trên không lại không có chỗ mượn lực khiến thân hình của gã bắn ngược lại phía sau.

Hân nheo mắt nhìn theo thân ảnh của gã đang ở trên không, lấy ra một mũi tên, giương cung, thân cung cong hình bán nguyệt, ánh mắt trở nên sắc lạnh nhìn về mục tiêu phía trước.

Phật, tiếng dây cung bật ra một tiếng đánh gọn, Hân buông tay, mũi tên trên cung bắn ra như điện chớp nhắm ngay giữa cổ họng của gã Trần Văn Hồ bắn tới.

Quang cầu bảo vệ của gã hơi có vẻ loì lờng sau vụ nổ, đây lại là mũi tên thuần túy khắc quang ấn xuyên thấu, dùng để xuyên phá giáp cứng và lá chắn năng lượng. Mũi tên xoắn qua lớp quang cầu như mảnh kính, xuyên hấn vào bên trong, cách cổ họng của hấn chỉ trong gang tấc.

Bản năng sinh tồn khiến gã Trần Văn Hồ kịp thời đưa ra phản ứng, thêm vào đó cũng nhờ quang cầu bảo vệ làm chậm tốc độ mũi tên đi khá nhiều, hấn nghiêng đầu qua một bên, mũi tên bay thẳng ra sau, kéo một đường máu trên cổ của hấn cùng một lọn tóc đi theo.

Đi sát bên tử thần, gã toát mồ hôi lạnh tung người nhảy bật dậy.

Cùng lúc gã bay ra phía sau, trên tay Lan một ngọn lửa màu vàng nhạt đã ngưng tụ, nó nhỏ hơn hỏa cầu bình thường rất nhiều, nhưng Lan lại có vẻ khá cố sức, trán rịn mồ hôi, cô bé vung tay đẩy mạnh, ngọn lửa bay ra với tốc độ cực nhanh hướng về phía gã Trần Văn Hồ phóng tới.

Vừa tránh thoát mũi tên, thì một ngọn lửa kỳ lạ đã ập tới, ngọn lửa tuy nhỏ nhưng lại mang đến cho hấn một cảm giác đầy nguy cơ chết chóc. Không dám có nửa phần coi thường, gã lập tức vung lên quyền trượng chĩa đầu gậy về phía trước, quang nguyên lực gấp rút truyền vào, một vòng sáng hình tròn, mang họa tiết ngôi sao sáu cánh với những ký tự phức tạp hiện ra như một tấm khiên lớn che chở trước người.

Ngọn lửa màu vàng chạm nhẹ vào tấm khiên ấy, không một tiếng động, xung quanh đột ngột trở nên yên tĩnh.

Rồi đột ngột, từ điểm tiếp xúc, ngọn lửa bùng lên mạnh mẽ, phực lên nóng hừng hực, ngọn lửa tràn qua như một con bão, thân hình gã Trần Văn Hồ nấp sau tấm khiên, ngọn lửa quét qua phía sau, thiêu cháy từng đợt cây cối, dưới chân hấn đất cũng bị đốt ra màu đen.

Bão lửa đến nhanh và đi cũng nhanh, hơi nóng từ đầu gậy truyền tới bỏng rát khiến gã suýt nữa buông tay, khói bốc lên từ mặt đất phía dưới như mình chứng cho ngọn lửa khủng bố vừa rồi.

“Chừa trị cho Toàn đi” Hân quay sang phía Lan lên tiếng, Lan gật đầu chạy qua chỗ Toàn đang bất tỉnh nằm dưới đất chạy tới.

Được thể không buông tha người, dậm chân nhảy về phía trước, Hân lập tức giương cung rút tên, để tăng tốc bắn cô đã cảm sẵn ba mũi tên trên tay, những mũi tên quang âm liên tiếp bắn ra, tốc độ bắn của Hân cũng cực nhanh, cô có thể bắn với tốc độ ba mũi tên trên giây (*).

Thu hồi quyền trọng, gã Trần Văn Hồ bắt buộc phải tiếp tục mở ra quang cầu bảo vệ từ Giáo Hoàng bảo, mỗi mũi tên đi qua, quang âm bùng lên nổ tung lại hào quang trên viên ngọc màu xanh dương trước áo của hắn lại âm ỉ đi một chút, năng lượng dự trữ tụt dốc không phanh.

Hắn gầm lên một tiếng giận dữ, vung tay đẩy quyền trọng về phía trước, trên đầu quyền trọng, từng luồng ánh sáng màu trắng như súng la de nhắm về phía Hân bắn tới.

Hân lộn người dưới đất một vòng tránh thoát, quang mang bắn trúng mặt đất xối lên một lỗ, bụi đất bắn lên tung tóe, vừa lộn vòng tránh thoát, Hân cũng không hề ngừng lại, ánh mắt trở nên sắc lạnh, không ngừng giương cung bắn tới, vừa nhảy tránh từng phát quang cầu vừa bắn trả, ăn miếng trả miếng.

Từ bên hông của hắn, U Minh thương thủ lúc này đã tiến tới, hắc khí toàn thân của nó ngưng tụ lại ngay đầu thương, nhìn qua như có một con hắc long cuộn lấy, kỹ năng “Giáng long kích” được sử dụng. Mũi thương rít lên một tiếng nhắm thẳng vào người gã Trần Văn Hồ đâm tới.

Gã hừ lạnh, thu hồi quyền trọng, xoay người, quang nguyên lực truyền vào khiến thân trọng phát ra ánh sáng chói mắt, quay đầu đánh thẳng vào mũi thương đang đâm tới.

Quyền trọng và giáng long kích trong phút chốc va chạm vào nhau, phát ra một tiếng nổ đì đẹt tại, từ tâm điểm tiếp xúc, xung lực hình bán nguyệt bắn ra xung quanh hất gã Trần Văn Hồ lùi về phía sau nửa bước, gió thổi qua khiến đầu tóc của hắn trở nên tán loạn.

Sử dụng xong Giáng long kích, thân thể U Minh thương thủ cũng mờ dần rồi tiêu tán thành một luồng khói đen trong không khí, hào quang trên quyền trọng trở nên âm ỉ đi rất nhiều, cánh tay cầm quyền trọng của gã cũng hơi run rẩy.

Lúc này, một mũi tên nữa lại nhắm thẳng người hắn bắn tới, chạm tới quang cầu bảo vệ nó nổ tung ra khiến hào quang từ quang cầu bảo vệ của Giáo Hoàng bảo lung lay như sắp vỡ.

Tung ra một phát quang cầu bắn vào người Hân khiến cô phải tung người nhảy qua một bên tránh né, hắn tận dụng cơ hội xoay người bay lên không, lập tức thối lui về phía sau.

.....

Hiếu lúc này đang huy động chiến đao Orihancon lao vào chém giết trong đàn thiên sứ, hai đội Thánh đồ lúc này đã xuất hiện chặn đầu nó, từng đợt công kích không ngừng tung tới.

Thánh Gióng II mặc dù mạnh mẽ nhưng số lượng kẻ địch quá mức đông đảo, đặc biệt là hai đội Thánh đồ, kỹ năng hợp kích của chúng rất lợi hại, giáp trên tay Hiếu bị chúng đâm thủng, khẩu Galting gun bị phá hủy trong một lần chủ quan không mở lá chắn năng lượng khi giáp chiến của Hiếu. Bắt buộc Hiếu phải bắn luôn cả hai quả đầu đạn tên lửa còn lại trong ống phóng tay phải để giải trừ nguy cơ.

Xung quanh, xác của đám thiên sứ rơi đầy trên mặt đất, tử trạng cực kỳ thê thảm, đa số đều bị chém ngang người, đầu thân đứt lìa, nội tạng sổ ra, máu tươi nhuộm đỏ cả mặt đất. Một số thì bị đầu đạn tên lửa bắn trúng nổ chết, khuôn mặt cháy đen không nhìn ra hình người.

Tuy vậy số lượng bọn chúng vẫn còn khá đông, hai phe đứng giằng co lẫn nhau, Hiếu trong bộ giáp Thánh gióng II đang cầm chiến đao Orihancon đứng đó, Huyết Tu la đứng ở ngay bên cạnh, vẻ tiêu sái trên người cũng không còn giữ được, trên thân nhiều vết đâm chém vẫn còn chưa liền lại, máu chảy ra ướt đầm cả áo ngoài.

Phía bên kia, dẫn đầu là hai đội Thánh đồ, mặc dù trên người cũng đã đầy vết thương nhưng đội hình vẫn tề chỉnh, vũ khí sẵn sàng, trọng kiếm và khiên che chắn trước người, đám thiên sứ đứng ngay ở phía sau, số lượng vẫn còn hơn năm mươi tên, trong đó đa số là cấp D, chỉ có khoảng tám tên cấp C.

“Yaaa aa” Hét vang một tiếng, đám Thánh đồ cầm kiếm xung phong lao về phía trước, đám thiên sứ cũng lũ lượt phóng lên.

Hiếu cau mày, ánh mắt ngưng trọng nhìn vào màn hình điều khiển, chiến đao Orihancon đã giờ lên sẵn sàng.

Đúng lúc này, một âm thanh cảnh báo phát ra trên màn hình điều khiển, giọng nói máy móc của Phoenix 1 vang lên: “Cảnh báo, cảnh báo, có vật thể lạ tới gần”

Hiếu biến sắc, nhìn qua màn hình ra đa, điều khiển Thánh Gióng II quay đầu lại. Nhưng đã không kịp, một cây quyền trọng mang theo hào quang sáng rực rỡ, đánh thẳng vào lưng Thánh Gióng II vang lên một âm thanh trầm đục.

Vòng chắn năng lượng không kịp mở ra, Hiếu trong bộ giáp bị đánh bay thẳng về phía trước, xung chấn rất mạnh khiến máu huyết trong người một trận nhộn nhạo.

Hiếu rơi vào ngay chỗ giữa vòng vây của đám Thánh đồ và thiên sứ, nó cũng phản ứng rất nhanh lập tức điều khiển Thánh Gióng II lộn một vòng đứng dậy, chiến đao Orihancon xoay xung quanh một vòng cung, chém bay mấy tên thiên sứ mon men đến gần ra ngoài.

Lúc này, gã Trần Văn Hồ từ phía sau đã lao tới, quyền trọng trên tay tỏa ra ánh sáng chói mắt chất chứa tất cả sự giận dữ ức chế nãy giờ, vung lên nhắm thẳng ngay đầu Thánh Gióng II bổ xuống.

.....

(*) Về tốc độ bắn này thì mình nghĩ là hoàn toàn không phải nói quá. Để viết về nhân vật Hân mình cũng phải tìm hiểu khá nhiều về thông tin của các cung thủ, cả trong game, truyện lẫn thực tế ngoài đời.

Trong đó, ở thực tế hiện tại, có một người tập luyện theo trường phái cung thủ tấn công cổ đại tên là Lars Andersen, các bạn có thể tìm hiểu thông qua Youtube, đạt được tốc độ bắn ba mũi tên liên tục trong vòng 1.5s, thì mình nghĩ là đối với một người cường hóa như Hân, đạt được tốc độ bắn ba mũi tên trên một giây không phải là gì quá đáng, thậm chí có thể nói là khá chậm là đằng khác.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 128: Đồi chiến (4)

Ánh mắt gã Trần Văn Hồ lóe lên cái nhìn tàn độc, cây quyền trượng đang trên đà từ trên đập xuống mang theo áp lực khó thờ. Nếu Hiếu trúng phải cú này thì chắc chắn là lãnh ít dữ nhiều, đầu óc nó vẫn còn hơi choáng váng do xung chấn, thời gian lại quá gấp, vòng năng lượng bảo vệ của Thánh Gióng II không thể tức thời mở ra được.

Giữa lúc ngàn cân treo sợi tóc, một tiếng rít lên xé gió, trước mặt gã Trần Văn Hồ, một mũi thương sắc sét bằng bạc xuất hiện, những tia lửa điện lẹt xẹt ra xung quanh đầy uy hiếp.

Ngon thương lao tới với tốc độ cực nhanh, gã vội vàng xoay tay, cây quyền trượng đổi hướng đập văng ngon thương sắc sét qua một bên.

“Ya” Một tiếng hét lớn, Đức lúc này đã xuất hiện trước người của Hiếu, hấn dậm chân nhảy lên, Lạc phong kiếm hiện ra trên tay, năng lượng cuộn cuộn truyền vào, ma hỏa và phong chú chỉ ẩn hiện trên lưỡi kiếm, kiếm phong rít lên âm thanh ghê tai, nhắm thẳng gã Trần Văn Hồ chém xuống.

“Choang” Gã vùng quyền trượng lên đánh lại, trượng và kiếm va chạm vào nhau, phản lực truyền tới khiến tay của Đức rung rung, thân hình chấn động, phía bên kia gã Trần Văn Hồ cũng chẳng khá hơn, xung chấn đẩy hắn lùi lại phía sau nửa bước. Quyền trượng của hắn không phải phạm vật nhưng Lạc phong kiếm của Đức cũng đâu có kém cạnh, kiếm linh Lạc phong điều như rung lên vì hưng phấn khi gặp phải đối thủ.

Không ngừng lại, Đức huy động kiếm liên tục chém xuống, gã Văn Hồ cũng huy động quyền trượng đáp trả, tiếng kim thiết va chạm vào nhau vang lên không ngừng. Kiếm của Đức cực kỳ sắc bén, linh hoạt chuyên nhắm vào điểm yếu. Quyền trượng của gã thì vùng vẫy nhẹ nhàng nhưng lực đánh trầm trọng, mỗi khi va phải đều có một phản lực cực lớn truyền tới khiến Đức cảm thấy lồng ngực từng trận bức bối.

Dù vậy, khả năng sử dụng vũ khí cận chiến của gã này không bài bản bằng Đức, hắn chưa từng học qua võ thuật, cận chiến cũng không phải là thế mạnh, chỉ là quen dùng ưu thế từ vũ khí đè ép người. Thấy được điểm đó, Đức càng đánh càng hăng, không cố gắng đỡ đòn mà sử dụng sự linh hoạt của kiếm, lúc chém, lúc đâm, kiếm ảnh loang loáng khắp nơi ép gã phải liên tục lùi lại phía sau.

Bị ép liên tục, gã tỏ ra cực kỳ tức tối, quang nguyên lực trên tay sáng lên truyền năng lượng vào đầu quyền trượng, thân trượng càng lúc càng tỏa ra ánh sáng chói mắt, gã xoay quyền trượng đâm mạnh xuống đất, quật lớn:

“Thần ảnh chấn quang ba”

Từ chính giữa thân quyền trượng phát ra một sức ép cực mạnh lan tỏa ra xung quanh như từng đợt sóng gợn, Đức chỉ kịp vận khiên ma pháp ra trước người che chắn, thân hình bị hất tung về phía sau.

Đức chỉ vừa dậm chân xuống đất, ổn định thân hình thì từ phía sau cô ả Thánh nữ và hai đội Thánh đồ đã đuổi tới, một cây trường kích, và hàng loạt kiếm nhắm vào người hắn chém tới.

Không kịp né tránh, Đức chỉ kịp vận toàn bộ năng lượng, sử dụng kỹ năng khiên ma pháp, sau lưng hắn một tấm màn chắn năng lượng màu lam nhạt che chắn.

Hắn chỉ vừa kịp mở khiên ma pháp, đòn đánh đã ủa đến, tiếng kiếm, kích va vào lá chắn như va vào kim thiết, năng lượng trong người tụt dốc không phanh, không dám duy trì là chắn quá lâu, Đức nhanh chóng giải trừ, tận dụng phản lực dậm chân nhảy về phía trước.

Phía bên kia, gã Trần Văn Hồ vừa lùi lại thì một âm thanh xé gió lao tới từ phía sau khiến hắn dựng tóc gáy, quang cầu bảo vệ từ Giáo Hoàng bảo lập tức bật lên bao bọc toàn thân.

“Ầm” Từ phía sau lưng gã, liên tiếp ba mũi tên bắn đến nhanh như điện chớp, mũi tên va phải quang cầu bảo vệ nổ tung thành từng luồng ánh sáng hủy diệt, hất tung người hắn ra phía trước.

Hai thân ảnh của Đức và gã Trần Văn Hồ cùng bay ngược ra rồi trong chớp mắt lại bay ngược trở lại, lướt qua cạnh nhau, Đức lạnh lùng hươ kiếm chém tới, gã Trần Văn Hồ cũng huy động quyền trượng trong tay đánh qua.

“Choang” một tiếng, Đức hơi mất thăng bằng, lộn người về phía trước mấy vòng rồi bật người đứng dậy, gã Trần Văn Hồ cũng mất đà loạng choạng ngã về phía sau, xoay người một vòng.

Hai người quay đầu nhìn qua, ánh mắt Đức một mảnh lạnh lùng, ánh mắt của gã Văn Hồ tóe ra từng tia lửa giận.

Lúc này, Hân đã chạy đến ngay phía sau của Đức, Hiếu cũng điều khiển Thánh Gióng II lùi lại đứng bên cạnh, Huyết Tu La tiến lại gần, Lan đã chữa trị cho Toàn và Phong Lang xong, cười trên người nó chạy đến, ma lực và tinh thần lực hao tổn khá nhiều khiến trán con bé lấm tấm mồ hôi, Toàn lúc này cũng đã tỉnh lại, vết thương trên người đã lành lặn lại gần hết, rất nhanh đều tụ tập đến ngay bên cạnh hắn.

Đứng phía đối diện, sau lưng gã Trần Văn Hồ, cô gái Thánh nữ đã đến cầm kích đứng ngay bên trái, bốn tổ Thánh đồ xếp thành đội hình ngay ngắn phía sau, đám thiên sứ cũng đã tụ tập trở lại dàn hàng ngang ra đứng đó, số lượng cũng gần một trăm năm mươi tên, trong đó có hơn bảy tên là Thiên sứ cấp C.

Trong đợt công kích vừa rồi, đám thiên sứ thiệt hại gần một nửa, một đội Thánh Đồ đã hoàn toàn đoàn diệt, tên Thiên sứ cũng táng mạng tại chỗ. Phía bên của Đức thì chỉ chết mất một tên U Minh chiến sĩ cấp D, bộ giáp Thánh Gióng II hư hại sơ sơ và hao tổn năng lượng gần phân nửa, tính ra thì đã có lời. Đó là nhờ công sức chuẩn bị, giảng bày và đợt kích bất ngờ.

Lúc này, tất cả cạm bẫy đều đã sử dụng, mọi thứ trở lại vào nơi xuất phát, khoảng trống, yếu tố bất ngờ để mưu lợi không còn nữa, kẻ đó sẽ là trực diện chiến đấu khốc liệt nhất.

Cả hai đứng thành hai phe đối diện, đều đang đao kiếm sẵn sàng, không khí xung quanh như đông cứng lại.

Một cơn gió nhẹ thổi qua, từng chiếc lá khô rơi rụng cuốn theo chiều gió lật phất tung bay trên không.

Nhìn qua phía Đức, gã Trần Văn Hồ gần giọng lên tiếng:

“Người chỉ giỏi dùng mấy trò lén lút hèn hạ đó mà thôi”

Đức nhếch môi cười lạnh trả lời:

“Người dẫn hơn ba trăm người đi ý đồ hoành hành và chờ mong một trận chiến công bằng sao?”

Lời nói của Đức khiến gã Trần Văn Hồ cứng họng, gã hừ lạnh một tiếng, Đức tiếp lời:

“Bớt khóc lóc như đàn bà đi”

“Còn nếu người đã sợ thì lòng nhân từ của ta vẫn còn lớn lắm, lúc này người bỏ chạy ta hứa sẽ không đuổi theo đâu”

Đức nở nụ cười nửa miệng, mỉa mai nói.

“Con mẹ nó, nằm mơ” Gã rống lên giận dữ, gân xanh trên trán nổi lên.

“Lên giết hết bọn nó cho ta” Gã vung tay ra hiệu, hét lớn

Đám thiên sứ và Thánh đồ nghe lệnh lập tức rống lên lao đến, một số tên mở cánh bay lên không, số lượng cực đông, khiến ánh sáng mặt trời cũng hơi bị che lấp, khí thế mười phần.

Trong lúc nói chuyện, Đức đã chuyển hết toàn bộ điểm giao dịch hiện có cho Hiếu qua tài khoản phụ để trang bị lại khẩu Galtin và đạn dược, cũng như mua thêm hai quả tên lửa dự phòng, Đức liếc mắt nhìn qua Hân, ánh mắt đảo về phía cô gái Thánh nữ, hai ngón tay khẽ phất về phía trước ra ám hiệu.

Gần như cùng một lúc tên Trần Văn Hồ ra lệnh tiến công, Hân đã giương cung lên, một mũi tên khắc quang âm cực mạnh nhắm về phía cô gái Thánh nữ phía sau bắn tới.

Lần này có vẻ đã có chuẩn bị trước sự giao hoát của Đức này giờ, tên Trần Văn Hồ kịp thời vung lên quyền trượng đánh về phía mũi tên đang bay đến, quang âm trên mũi tên bùng nổ ra ngoài, sức ép khiến Giáo Hoàng bảo trên người hắn tung lên, đầu tóc một mảnh xộc xệch không còn thấy vẻ tiên phong đạo cốt lúc nào nữa, sắc mặt nhìn về phía Hân càng lúc càng trở nên âm trầm.

Từ lúc dừng lại hắn đã thấy miệng cô gái Thánh nữ liên tiếp mấp máy như đang chuẩn bị một loại phù chú nào đó, khiến hắn cực kỳ cảnh giác.

Cô ta lúc này có vẻ đã hoàn thiện xong chú ngữ, toàn bộ trông mất một lần nữa hóa thành màu trắng bạc, hai bàn tay phát ra hào quang điểm chú ra xung quanh, một ma pháp trận có hình ngôi sao sáu cánh cùng những ký tự kỳ lạ xoay tròn xuất hiện dưới chân.

Gã Trần Văn Hồ lúc này cũng lấy ra từ trong chiếc nhẫn bạch ngọc trên tay sáu viên đá màu ngũ sắc kỳ lạ, ném vào trong ma pháp trận, ánh mắt hắn

nhìn đau lòng cắt thịt cứ như vừa tự tay ném đi mấy viên kim cương triệu đô.

Sáu viên đá như có tay người điều khiển, tiến nhập vào sáu cánh của ngôi sao, tỏa ra ánh sáng trắng ngày càng rực rỡ.

“Thần quang thủ hộ” Cô gái Thánh nữ hét lớn một tiếng, từng luồng ánh sáng từ trận pháp trong chốc lát như thái dương chiếu rọi trời cao, tiến nhập vào người từng tên Thánh đồ và Thiên sứ đang lao đến, và cả tên Trần Văn Hồ đang ở đứng trước.

Dấu tên trên cổ và một vài vết thương nhỏ trên người gã Trần Văn Hồ nhanh chóng liền lại, năng lượng tiêu hao cũng nhanh chóng phục hồi.

Đám Thánh đồ và Thiên sứ bay phía trước thân thể cũng được tắm trong làn ánh sáng đỏ, thương thể trên người bọn chúng nhanh chóng biến mất, trên người như nổi lên một lớp ánh sáng màu trắng bạc. Cả đám như được chích thêm xuân dược, tên nào tên nấy hưng phấn lao lên không sợ chết.

Đức cau mày, vẫn biết cô gái Thánh nữ đó là một phiền phức nhưng không ngờ phiền phức lại lớn như thế này, cô ta là một dạng support buff không chỉ có khả năng chữa thương diện rộng mà còn có thể tăng sức chiến đấu cho số lượng lớn, đã thế khả năng chiến đấu còn cực kỳ không tệ. Đây quả là một phiền phức lớn.

Nhìn vào đám thiên sứ đông đảo lao đến, Đức hét lớn một tiếng, dẫn đầu cả nhóm lao về phía trước, Lạc phong kiếm trên tay phát ra âm thanh rung rung cộng hưởng, Huyết Tu La bám sát ngay bên cạnh.

Phía sau, Toàn lúc này đã hoàn toàn khôi phục, sóng vai cùng Phong lang lao đến ngay sau lưng Đức.

U Minh chiến sĩ lúc này chỉ còn lại ba đứa, U Minh chiến sĩ đội trưởng, U Minh giáp sĩ và con chiến sĩ cấp D còn lại, cả ba tụ tập đứng trước Lan và Hân một đoạn làm nhiệm vụ lớp bảo vệ cuối cùng.

Hân giương cung lên, thân thể thẳng tắp kéo dây cung cong vút thành hình lưỡi liềm, ánh mắt ngưng tụ nhìn vào đàn thiên sứ đông đảo trước mặt.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 129: Đối chiến (5)

Tiếng gào thét, tiếng vũ khí va chạm vào nhau vang lên náo động cả một khu vực rộng lớn.

Đây là một cuộc chiến trực diện tổng lực của hai kẻ nắm giữ hai hệ thống khác nhau, của hai ý chí khác nhau, hai con người khác nhau. Kẻ nào hùng mạnh hơn, kiên cường hơn sẽ tiếp tục giành lấy quyền sinh tồn, đập lên kẻ khác, kẻ thất bại sẽ vĩnh viễn nằm lại nơi đây.

Kỹ năng hoa lệ, bạo lực và bạo lực, máu đỏ đầu rơi, cảm giác cận kề cái chết khiến bầu máu nóng trong người ta sôi sục. Mưu kế, mưu lợi tất cả đều đã sử dụng, lúc này chỉ còn lại chiến đấu, chiến đấu đến cùng, một là chính mình ngã xuống, hai là chém ngã kẻ địch.

“Yaa” Đức hét lớn một tiếng lao thẳng về phía trước, kiếm quang lóe lên, hai cái đầu lâu của hai tên thiên sứ lao đến đầu tiên bay thẳng lên không, máu từ cổ tuôn ra xối xả, máu phun ra thành vòi thẩm đẫm cả người hân.

Lạc phong kiếm cầm chắc trên tay, Đức lao đến tả xung hữu đột giữa trùng vây, năng lượng cuộn cuộn truyền vào lưỡi kiếm, ma hỏa và phong chú chi ẩn bùng lên, thanh kiếm phát ra âm thanh ù ù đầy đe dọa.

Thân ảnh hân lướt qua để lại hàng loạt những thi thể, ánh mắt lạnh lùng, kiếm chiêu hiểm độc, đám thiên sứ cấp D này hầu như đều chỉ một chiêu mất mạng.

Tung cước đá bay một tên trước mặt, xương ngực của hân vang lên từng tiếng răng rắc ghê người, thân ảnh bay ngược lại phía sau và trúng hai tên gần đó ngã ập xuống đất. Đức đưa mắt nhìn về phía gã Trần Văn Hồ đang đứng ngay sau đó, hai ánh mắt chạm vào nhau như phát ra tia lửa.

Lúc này, trận pháp sau lưng cô gái Thánh nữ cũng đã tắt dần ánh sáng, luồng hào quang sáng trắng trên người gã Trần Văn Hồ cũng đã thu hết vào trong cơ thể, hân thở ra một hơi thỏa mãn, trừng mắt nhìn qua phía Đức, ánh mắt toát ra từng tia sát khí.

Hét lớn một tiếng, gã vung tay, quyền trượng phát ra ánh sáng trắng từ trên đầu gây nhầm lẫn về hướng của Đức bắn xuống như súng la de, âm thanh từng luồng quang lực bắn qua phát ra những tiếng “xòe” “xòe” trong không khí.

Đức dậm chân tung người về phía trước né tránh, di chuyển nhanh nhẹn như một con báo săn, thân ảnh cao tốc di động theo hình zig zag, không ngừng tiến tới, đôi khi không tránh kịp, hân vung Lạc phong kiếm lên chém vào những luồng sáng, những luồng sáng nổ tung phản lực đẩy lùi hân về phía sau một khoảng rồi lại tiếp tục lao đến.

Một vài tên thiên sứ lao ra chắn đường đều bị hấn một kiếm chém chết, khoảng cách trong chốc lát đã rút xuống cực ngắn.

Gã Trần Văn Hồ cất tiếng hừ lạnh, tung người nhảy xuống, quyền trượng trong tay tỏa ra hào quang rực rỡ, nhắm ngay đầu Đức vung lên đập xuống.

Đức lách người qua một bên né tránh, quyền trượng gõ hệt đập vào mặt đất phát ra tiếng nổ như đạn pháo, đất đá văng lên tung tóe.

Đức xoay người, thanh kiếm quay sang chém ngang vào người gã. Đúng lúc này, Giáo Hoàng bảo trên người gã hiện ra một quang cầu, không chỉ bao bọc che kín toàn thân, mà khi Lạc phong kiếm chém trúng, nó còn bùng phát ra, phản lực hất tung người Đức văng ra ngoài.

Lộn người một vòng, chống kiếm xuống đất, Đức nhanh chóng đứng bật dậy, từ bên cạnh một đội Thánh đồ đã vung kiếm hò hét lao đến chỗ hấn, gã Trần Văn Hồ cũng dậm chân nhảy lên, đầu quyền trượng tỏa ra ánh sáng rực rỡ, nhắm vào người Đức đánh tới.

Trong phút chốc, hấn đã rơi vào thế gọng kềm

.....

Đàn thiên sứ phô thiên cái địa lao đến, trên người chúng tỏa ra một tầng ánh sáng trắng, cả đám trở nên cực kỳ hung hãn, trên tay đao kiếm hiện ra lóe lên ánh kim loại sắc lạnh.

Khoảng cách trong chớp mắt đã trở nên cực kỳ gần.

“Tạch ... tạch ... tạch” Phía bên này, Hiếu cũng vừa mua một khẩu Galting mới, lắp đạn sẵn sàng trên cánh tay trái, chìa lên không khai hỏa.

Sáu nòng súng liên tục xoay tròn, lửa phụt ra từ đầu nòng súng, vô đạn rơi rải trên mặt đất bốc khói, từng loạt đạn không ngừng bắn ra, Hiếu cảm nòng súng lia qua, đàn thiên sứ đông đúc hoàn toàn nằm trong tầm bắn, tiếng kêu thét vang lên không ngừng.

Hân lúc này cũng thở ra một hơi, ánh mắt ngưng tụ, buông tay, dây cung bật lên, không ngừng giương cung lấp tên, từng mũi tên khắc quang ẩn nhanh như điện chớp bay về phía trước, bắn trúng chúng nổ ra thành từng luồng ánh sáng hủy diệt ra xung quanh, đám thiên sứ cấp thấp rơi rụng một mảnh.

Lan lúc này cũng gờ tay niệm chú ngữ, những quả cầu lửa bay vòng vòng xung quanh người, cô bé gờ tay đẩy mạnh về phía trước, những quả cầu lửa bay đến xoay tròn hình xoắn ốc, rồi nhập chung vào nhau, nổ tung thành một cơn bão lửa cuốn đến.

Khung cảnh phía trước chớp mắt bao trùm trong lửa đạn, hoa lửa bùng cháy cùng những chùm ánh sáng hoa lệ, nhưng nhuộm đầy vẻ tang tóc chết chóc.

Nếu nói về khả năng công kích số đông, cả Đức cũng chẳng thể so bì nổi với Lan, Hiếu và Hân nổi, đây chính là thế mạnh trong cách cường hóa của từng người. Đức thiên hướng về đánh cận chiến với boss hơn, mặc dù trước giờ toàn không trâu bắt chó đi cày, hấn toàn rơi vào tình thế phải đánh với cả một đám đông đúc.

Thế mạnh của Đức là ở chỗ kinh nghiệm chiến đấu phong phú và phương thức tác chiến sắc sảo linh hoạt, biết nhắm đến điểm yếu của kẻ địch. Khiến ma pháp giúp hấn tăng cường khả năng phòng ngự, Lạc phong kiếm cho hấn sức sát thương mạnh mẽ ở tầm gần, thêm vào kỹ năng hấn tự sáng tạo là phá quyền và toàn phong kiếm, có thể nói là uy lực rất tốt, thêm vào đó kỹ năng thương sát sét bổ sung cho hấn khả năng công kích xa chiến tầm trung.

Tuy vậy Đức cũng tự biết mình, khả năng tác chiến lâu dài của hấn thực sự là chưa cao, các kỹ năng đa số đều là bộc phát sức mạnh trong khoảng khắc, hao tổn năng lượng và thể lực rất nhiều, bắt buộc hấn phải rất chú ý đến vấn đề điều phối năng lượng, hấn không dám mua thêm kỹ năng nào khác cũng là vì vậy, thêm vào đó là hấn không có chiêu thức công kích bao trùm, nên chiến đấu với số đông sẽ cực kỳ hao sức. Dù hấn luôn rất chú trọng cải thiện điểm này, luyện tập ngày đêm nhưng vẫn không thể cải thiện trong một sớm một chiều được.

Ngược lại, Lan và Hiếu hai đứa hiện tại là người có khả năng công kích bao trùm và số đông tốt nhất đội, Hân thì tốt hơn hấn một chút nhưng xác thực vẫn là thiên về công kích cá nhân đơn lẻ hơn.

Lúc này trên không trung và cả dưới mặt đất đều bao trùm các đòn công kích của ba người, Galting gun của Hiếu, bão lửa của Lan và tên khắc quang ẩn của Hân.

Một đám lớn thiên sứ rơi rụng, đám còn lại nhao nhao tản ra hai bên né tránh, hào quang trên người chúng cũng có tác dụng tăng phúc, tốc độ tăng nhanh hơn nhiều, cũng giảm đi sức tấn công vào người, nhất là đám thiên sứ cấp C và tổ Thánh đồ, chúng đều có kỹ năng khiến chấn và hợp kích, bảo toàn bản thân trong cơn bão công kích.

Lúc này, ngoài một đám bị giết chết, đám còn lại cũng đã tiếp cận lại gần, chúng hét lên một tiếng, cả đám lao vào tiến hành cận chiến.

Hai tổ Thánh đồ dàn ra hàng ngang, tám khiên chắn che chở trước người, trên tám khiên lấp lánh quang mang màu trắng bạc, kiếm cầm ở tay phía sau, mỗi tổ có một tên đội trưởng dẫn đầu.

Bọn chúng đứng theo đội hình hợp kích trận pháp “Thất minh thiên sứ lạc quang trận” mỗi vị trí đều liên kết với nhau cùng công cùng thủ, không chỉ vậy, chúng còn có thể bắt chọt tụ tập năng lượng dồn vào một tên để gia cường khả năng công kích.

Đạn súng Galting gun bắn vào người bọn chúng bị bọn chúng đồng loạt đưa khiên lên, những tấm khiên như cộng hưởng với nhau tạo thành một trường lực trước người, tiếng đạn bắn vào phát ra những tiếng leng keng như va phải tường kim loại. Chúng gờ khiên đẩy lên không ngừng tiến về phía trước.

Giờ tay phải lên, Hiếu điều khiển Thánh Gióng II bắn ra một quả tên lửa đạn đạo, quả tên lửa phóng trúng tằm khiến chấn khiến nó nổ tung, sức nổ cực mạnh hất bay bọn chúng về phía sau.

Hân lập tức nhắm chuẩn thời cơ, nhìn qua, đôi mắt sắc lạnh, gương cung bắn ra, một mũi tên khắc quang ầm, đầu mũi tên lấp lóe quang mang nhắm thẳng vào đầu tên đội trưởng đang bị sức đạn nổ hất lên không bắn tới.

Mũi tên bắn ngay giữa trán, xuyên thẳng đầu hất ra phía sau, đôi mắt hân vẫn còn mở trừng trừng, óc vỡ ra tung tóe, người bay thẳng ra sau ngã xuống đất chết tốt.

Mất đi trận hình yểm hộ, đám còn lại như cá nằm trên thớt, Hiếu lia một đợt đạn qua, đạn cày nát mặt đất, bọn chúng lập tức tử trận tại chỗ.

Nhưng lúc này, đội Thánh đồ còn lại cũng đã tới nơi, theo sau lưng chúng là bảy tên thiên sứ cấp C, đám thiên sứ bay tán loạn ra hai bên cũng tụ tập trở lại.

Hiếu điều khiển Thánh Gióng II rút thanh chiến đao Orihancon ra trên tay, lưỡi đao hợp kim sáng bóng loáng lúc này đã nhuốm đầy máu tươi, một vài mảnh đã khô, còn đọng lại một vài giọt nhỏ trên đầu đao.

Thánh Gióng II lao tới trước nghênh chiến che chắn cho Hân và Lan ở phía sau, kỹ thuật điều khiển của Hiếu thực tế chưa gọi là quá mức thuần thực, nhưng cũng may là có Phoneix 1 ở đó, nó đã sao chép rất nhiều các chiêu thức, phân tích đòn đánh sử dụng đao, tham khảo cả cách chiến đấu của Đức và chiêu thức Toàn phong kiếm, hỗ trợ cho Hiếu khá nhiều.

Thân thể Thánh Gióng II xoay tròn, chiến đao Orihancon kéo từng đường cong hình bán nguyệt chém ra xung quanh mang theo khí thế kinh người, đánh bật một đám ra ngoài.

Đám Thánh đồ lập tức tán ra xung quanh, khiến giờ lên trước người. Tằm khiến phát ra từng lớp ánh sáng chói mắt, cả đám cùng ép tới giờ khiến đồng loạt đẩy mạnh.

Một phản lực cực lớn hất Thánh Gióng II ngược về phía sau, thể công hơi ngừng lại. Thu khiến cả đám quay thanh kiếm ở tay còn lại, đồng loạt nhắm về Hiếu trong bộ giáp đậm tối.

Đám thiên sứ phía sau tranh thủ lúc Hiếu đang bị khựng lại, tập tức ủa qua khoảng trống, lũ lượt nhảy đến tấn công Lan và Hân ở phía sau.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 130: Đối chiến (6)

Huyết Tu La lao về phía trước, thân ảnh nó di động cực kỳ quỷ dị, đôi cánh dài đã mở rộng sau lưng tăng thêm tốc độ di chuyển, thỉnh thoảng nó đập cánh bay lên không né tránh và ra đòn trong khoảnh khắc rồi nhanh chóng hạ xuống, mỗi lần như vậy lại có một cái xác rơi rụng, máu và cả lông chim rơi rụng là tả.

Ở trên không nhìn như tiêu xái nhưng lại gần như trở thành một cái đích nhắm rất rõ ràng, hoàn toàn không có lợi lộc gì nên cả Huyết Tu La cũng chẳng dám ở lâu.

Những vết thương trên người nó lúc này đã hoàn toàn lành lại, khả năng hồi phục của nó trong cả đội có thể nói là nhất hạng, nhất là mục tiêu để hút máu lúc này đang nhan nhản khắp nơi.

Trên tay nó lúc này là thanh Huyết đao dài gần một mét, đỏ như máu, loan đao hình bán nguyệt giúp gia tăng tiếp điểm tiếp xúc với nhát chém, nhát chém đi qua không chỉ giết người mà còn có khả năng hút máu.

Huyết Tu La liên tục vũ động thanh huyết đao, thân pháp di chuyển cực kỳ linh hoạt, ánh mắt lóe lên tia nhìn quỷ quyết, nếu nhìn kỹ sẽ thấy sâu trong đôi mắt có một ngọn lửa màu lam nhạt ảm hiện như có như không, đôi môi khẽ nhếch nụ cười nửa miệng hồ hững. Huyết Tu La gần như bám sát sau lưng Đức tiến công vào đám thiên sứ đồng đức trước mặt.

Phía trước vốn bị Đức một người một kiếm đột phá xé nát đội hình, Toàn, Phong Lang và Huyết Tu La bám sát theo sau đột kích vào lỗ hổng, một đường xé ngang giết tới, chém văng tất cả những kẻ ngáng đường.

Nhưng đúng lúc Đức tiến tới giáp chiến với gã Trần Văn Hồ thì lúc này vòng vây của bọn chúng cũng khép lại tách biệt cả ba người ra.

Một tổ đội Thánh đồ bảy tên xẻ ngang qua từ bên hông trái chặn đường đi của Huyết Tu La, hai tên Thiên sứ cấp C dẫn theo một đàn thiên sứ cấp D đồng đao kéo qua từ bên hông phải.

Huyết Tu La liếc mắt lạnh lùng nhìn qua, nhân lúc vòng vây của chúng chưa hoàn toàn khép lại, lập tức dậm chân nhảy đến tấn công vào đội Thánh đồ, đôi cánh vỗ mạnh một cái bay lên không, ánh mắt lạnh lẽo vùng huyết đao bỏ xuống.

Đội Thánh đồ không hề nao núng, cả đám nhanh chóng khởi động “Thất minh thiên sứ lạc quang trận”, cả bảy tên tiến vào trong trận hình, cùng giờ cao khiên chắn trong tay, từng luồng sáng hiện ra như kết nối từng quang điểm trên bảy chiếc khiên.

Một lớp màn chắn bằng quang nguyên lực hình tròn xuất hiện ở phía trước, loan đao của Huyết Tu La chém vào đó vang lên âm thanh như chạm phải kim loại không tiến lên được nửa bước.

Hết to một tiếng, cả đám đồng loạt tiến về phía trước một bước, vùng khiên đẩy mạnh, phản lực rất lớn truyền tới khiến Huyết Tu La bị đẩy lùi về phía sau. Đôi khiên sang kiếm, cả bảy tên đồng loạt lao lên giờ kiếm chém tới.

Huyết Tu La lạnh lùng nhìn lại, đập cánh nhảy lùi về phía sau, chân chạm đất lập tức đạp tới, thân thể bắn về phía trước, cương huyết màu đỏ máu như sương hiện ra trước người, huyết đao nắm chắc trong tay chém tới trước.

Toàn ở phía sau lúc này đang phải cùng lúc giáp chiến với hai tên Thiên sứ cấp C, mỗi tên cầm trên tay một thanh trường kích, đôi cánh mọc ra ở phía sau, bay tà tà sát mặt đất, trên người lấp lánh quang huy như thiên sứ hạ phàm.

Chỉ là, sống trong thế giới điên đảo này một thời gian, chiến đấu đẫm máu đã nhiều lần, mạng cũng từng nhiều lần nhặt lại từ chiến trường. Toàn đã học ra được một đạo lý, kẻ có thể giết mình thì dù nó là thần, là ma hay là thánh thì cũng phải gỡ đầu chúng nó xuống.

Gầm lên một tiếng, Toàn lao đến nghênh chiến, Xích Lang chiến giáp đã hiện ra bảo vệ toàn thân, người nó lúc này đã rơi vào trạng thái hóa sói toàn diện, toàn thân như một con sói hình người, gương mặt đầy lông lá, khuôn mặt biến đổi, hàm răng trở nên bén nhọn, ánh mắt sắc bén đầy hung hãn, móng vuốt trên tay mọc dài ra sắc nhọn như dao, vùng lân hưởng về hai tên thiên sứ đâm tới.

“Keng” Móng vuốt hướng đến, tên thiên sứ đi đầu vội vàng xoay kích đỡ trước người, lực đánh rất mạnh hất hắn về phía sau một đoạn. Tên bên cạnh đâm trọng kích thẳng tới, Toàn xoay người qua một bên né tránh, tay cầm chặt trọng kích của gã nhảy ngược lại, tên thiên sứ mất đà loạng choạng bước về phía trước.

Đúng lúc này, Phong Lang từ phía sau đã nhảy chồm tới há hàm răng sắc nhọn nhắm ngay cổ họng của tên đó cắn tới.

Gã cũng phản ứng rất nhanh vội vàng giờ tay lên đỡ, Phong Lang há miệng cạp xuống, hàm răng sắc nhọn cắn sâu chạm đến tận xương, khiến tên đó rú lên đau đớn,

Nhân cơ hội, Toàn đưa tay giật mạnh, cây trường kích đã bị rút rời khỏi tay, móng vuốt chọc mạnh về phía trước, đôi móng xuyên thẳng từ cổ họng của hắn ra phía sau, gã chỉ kịp “khục” “khục” hai tiếng trong cổ họng, cặp mắt trợn trừng ngã người ra sau, máu văng lên tung tóe khắp mặt nó.

Gần như cùng lúc Toàn ra tay kết liễu tên thiên sứ cấp C, tên còn lại cũng đã đâm kích tới, ở bên cạnh bốn tên thiên sứ cấp D khác xuất hiện vùng kiếm chém tới người nó.

Toàn gầm lên một tiếng, Xích lang chiến giáp như tâm linh nhất thể, một lớp cương khí màu đỏ hiện ra bên ngoài bộ giáp, đao kiếm đâm vào vang lên những tiếng keng keng nhưng chưa thể xuyên qua. Chỉ có đòn trọng kích của tên thiên sứ cấp C trước mặt đâm xuyên qua được lớp giáp, nhưng kỹ năng Thiết bị nham giáp đã phát huy tác dụng, chặn cứng lại khiến mũi kích không thể tiến sâu được thêm nữa.

Toàn xoay người hất mạnh, cả đám xung quanh bị hất văng lùi ra sau, đôi mắt màu vàng lợt hung tợn nhìn về phía trước, móng vuốt trên tay đâm thẳng tới xuyên qua lồng ngực tên thiên sứ cấp D gần nhất, rút tay lại, trái tim còn đang đập của gã đã bị nó cầm ở trên tay.

Tên đó trợn mắt ngã xuống đất, máu từ ngực phun ra xối xả, Toàn trừng mắt nhìn về phía trước, bàn tay nắm lại, trái tim bị bóp nát bấy, máu và thịt nát một mảnh bay nhảy trên tay.

Gầm lên một tiếng, Toàn lao đến trong đàn thiên sứ tấn công, phong cách hoàn toàn là bạo lực và bạo lực, cực kỳ liều mạng, cào, đâm, cắn xé như dã thú, phát tiết tất cả thể lực của bản thân bằng hình thức nguyên thủy nhất.

Máu nóng trong người Toàn như sôi lên sùng sục, mỗi sinh mạng kết thúc lại mang đến cho nó một khoái cảm hung tợn của giết chóc, vết thương trên người càng lúc càng nhiều, nhưng nó càng đánh càng hăng, giống như trong tiềm ẩn trong huyết thống, sâu thẳm trong bản ngã của nó là một con ác thú với bản năng khát máu vô tận.

.....

Đức lộn một vòng về phía sau xoay người, một ngọn thương sấm sét đã hình thành trên tay trái, hắn vùng tay ném mạnh về phía đám Thánh đồ đang hung hăng lao tới.

Tên Thánh đồ cấp C dẫn đầu lập tức đưa khiên lên phía trước, cả bọn còn lại cũng vào vị trí trong trận pháp, lớp chắn năng lượng kết hợp xuất hiện trước người. Ngọn thương bắn trúng tường chắn nổ tung thành từng tia lửa điện lẹt xẹt ra xung quanh, một số tia lửa điện xẹt lên trên tấm khiên của tên Thánh đồ dẫn đầu làm tay của hắn hơi tê dại.

Nhưng cũng chỉ như vậy mà thôi, cả đám đồng loạt hét lên một tiếng lao về phía trước huy động thanh kiếm trong tay chém tới người Đức.

Đức vùng kiếm lên đỡ đòn, sáu tên ở phía sau lập tức xoay người chạm vào vai gã Thánh đồ đầu tiên thành hình chữ V ngược, một luồng quang nguyên lực truyền thẳng tới người tên cầm đầu, thanh trọng kiếm trong tay hắn phát ra luồng ánh sáng trắng bàng bạc, lực đánh trở nên trầm trọng khiến Đức hơi khuya người xuống.

Đúng lúc này, gã Trần Văn Hồ hét lớn một tiếng giờ cao quyền trượng trong tay đánh thẳng xuống đầu Đức.

Xoay người một vòng khiến kiếm của tên Thánh đồ đội trưởng trượt về phía trước, Đức vội vàng giờ Lạc phong kiếm lên che chắn trước người.

Quyền trượng mạnh mẽ đánh xuống, hào quang lóe lên như điện chớp, vang lên một âm thanh trầm đục, lực đánh cực kỳ trầm trọng khiến Đức cảm thấy lồng ngực một trận bức bối, thân thể văng ngược về phía sau.

Được thể không buông tha người, gã Trần Văn Hồ tiếp tục lao tới, một tia ánh sáng bắn ra từ đầu quyền trượng bắn thẳng tới người Đức. Hắn vội vàng lách đầu qua một bên né tránh trong gang tấc, quang đạn bắn xẹt qua một đường, hắn có thể mơ hồ nghĩ thấy mùi tóc mình bị luồng sáng sọt qua đốt cháy.

Chưa kịp ổn định thân hình, quyền trượng đã tới ngay trước mặt, mặc dù gã Trần Văn Hồ vùng vẫy cực kỳ nhẹ nhàng nhưng trên quyền trượng ép tới luôn tồn tại một trọng lực trầm trọng khó hiểu.

Đức chống tay xuống đất xoay người một vòng, quyền trượng đánh hụt gõ vào mặt đất.

“Ầm” một tiếng bụi đất văng lên tung tóe, vài mảnh đá bị hất tung bay ra khắp nơi.

Búng người nhảy lùi về phía sau một bước, Đức vùng kiếm thành một đường vòng cung chém chết hai tên thiên sứ lao đến ở sau lưng, xoay đầu nhìn qua, gã Trần Văn Hồ đã tiếp tục lao tới, Lạc phong kiếm và quyền trượng va chạm vào nhau phát ra từng âm thanh keng keng liên tiếp không ngừng, đánh mất thế chủ động, Đức phải cố gắng chống đỡ, liên tục bị ép lùi về phía sau.

Đám Thánh đồ đôi khiên thành kiếm, hò hét lao về phía Đức.

Trong tình thế nguy cấp, ánh mắt Đức vẫn duy trì một mảnh lãnh tĩnh, bước chân liên tục lùi lại phía sau nhưng không hề loạn nhịp. Ánh mắt khẽ liếc qua chỗ cô gái Thánh nữ, lúc này cô ta đã quỳ một chân xuống dưới mặt đất, ánh mắt vô thần, dưới chân trận pháp ngôi sao sáu cánh vẫn mờ nhạt chuyển động, những ký tự kỳ lạ xoay xung quanh người.

Quyền trượng xoay một vòng đánh ngang qua, Đức giữa đầu về sau tránh thoát, Lạc phong kiếm xoay qua đâm tới khiến gã Trần Văn Hồ phải rút trượng về đỡ trước người, Đức thu kiếm tung người nhảy lên tung một cú đá song phi vào thân trượng, lực đá rất mạnh ép gã lùi lại sau nửa bước, tận dụng phản lực từ cú đá Đức nhảy lùi lại, cắt đứt nhịp tấn công của gã, khoảng cách hai bên kéo dài ra một đoạn ngắn.

Đám Thánh đồ lúc này cũng vừa trờ tới, kiếm trong tay nhắm thẳng về phía Đức chém xuống.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 131: Đối chiến (7)

Đức không lùi mà tiến tới, năng lượng cuộn cuộn truyền vào Lạc Phong Kiếm, hắn có thể mơ hồ cảm thấy sự hưng phấn của kiếm linh Lạc phong điều từ thanh kiếm, chuôi kiếm hơi rung rung, ma hỏa và phong chú chỉ ẩn bùng lên trên lưỡi kiếm, lưỡi kiếm phát ra âm thanh ù ù đầy đe dọa.

Ánh mắt một mảnh lạnh lùng, Đức vùng kiếm lên chém xuống, tên Thánh đồ đưa khiên lên cao, hào quang tỏa ra một mảnh mờ nhạt trên tám khiên.

“Keng” Lực đạo cực mạnh, Lạc phong kiếm phá một đường qua lớp hào quang trên tám khiên, lưu lại trên thân khiên một đường chém ngắn sâu tám nửa centimet, thân hình tên Thánh đồ trùng hấn xuống.

Sáu tên phía sau cũng không hề rảnh rỗi, chúng lập tức ủa qua, hai tên lộn người dưới đất, khiên che trên đầu, kiếm nhắm vào chân của Đức chém tới, hai tên cầm khiên ép tới ngay chính diện, hai tên còn lại nhảy qua đầu tên đầu tiên, trọng kiếm trên tay nhắm thẳng ngực của Đức đâm tới.

Trận hình hợp kích cực kỳ bài bản và linh hoạt, chỉ qua một đòn tấn công lập tức đã biến trận đòn kẻ địch vào thế chịu công kích cả ba đường, phía trên, giữa và bên dưới. Cái hay của thế trận hợp kích chính là có thể phát huy được tối đa công kích của đội ngũ, có thể cùng lúc phát động tấn công kẻ địch, tương hỗ lẫn nhau.

Kinh nghiệm chiến đấu nhiều lần trong sinh tử khiến Đức đưa ra phản ứng kịp thời, lập tức dậm chân nhảy lên không, hai tên thánh đồ dưới đất chém

qua, trọng kiếm kéo một đường chém đứt cả một đoạn cỏ ngã rạp dưới đất, Đức xoay người một vòng, Lạc phong kiếm vẽ ra một đường cong bán nguyệt, chém văng hai thanh kiếm đang trên đường đâm tới.

Hai tên Thánh đồ ở chính diện đã tung khiên chắn húc tới, trên khiên chớp động quang mang, Đức tung chân đá về phía trước, mũi chân chạm vào tấm khiên đập mạnh khiến một tên mất đà lui lại, lấy đà lộn người về phía sau.

Vừa chạm chân xuống đất, Đức xoay người, tay trái nâng lưng tụ tập, một ngọn thương sấm sét xuất hiện trên tay, những tia lửa điện lẹt xẹt ra xung quanh, vung tay ném mạnh.

Ngọn thương hướng về tên Thánh đồ còn đang đâm kiếm trên không, thân hình chấn động vì cú chém vừa rồi của Đức, cộng thêm không có chỗ mượn lực khiến hắn không thể nào kịp phản ứng né tránh, ngọn thương đâm xuyên hẳn một bên bả vai của tên đó xuyên ra phía sau, khiến hắn hét lên đau đớn, tia lửa điện vẫn còn lẹt xẹt ở vết thương khiến hắn cảm thấy toàn thân tê dại.

Thừa cơ hội, Đức dậm chân nhảy đến, ánh mắt lạnh lẽo, Lạc phong kiếm trên tay vẽ một đường cong bán nguyệt nhắm ngay cổ của hắn chém tới.

“Chết đi thằng khốn”

Đúng lúc này, một tiếng hét lớn vang lên, tên Trần Văn Hồ đã tung người bay đến, quyền trượng trên tay lấp lóe hào quang màu trắng xóa mắt hướng thẳng người của Đức đâm tới.

Đức cau mày, thu kiếm, thân thể xoay chuyển một vòng, tung chân đá mạnh vào giữa ngực tên Thánh đồ đang lơ lửng trên không, lực đá rất mạnh đập hắn bay ngược lại phía sau, miệng phun máu, mượn lực, Đức bật người lùi lại tránh khỏi cú đâm tới của quyền trượng trong gang tấc.

Đâm hụt gã Trần Văn Hồ lập tức quay đầu, ánh sáng từ đầu quyền trượng của gã đã tụ tập lại thành một luồng cường quang bắn thẳng về phía Đức.

Vừa rơi xuống đất, Đức vội vàng lộn người về phía trước. “Xèo” Luôn ánh sáng xẹt qua ngay trên đầu, bắn hụt cây xéo một khoảng đất ở phía sau đốt nó thành một màu đen.

Đứng thẳng người dậy, Đức lạnh lùng đưa mắt nhìn về phía trước.

Lúc này, gã Trần Văn Hồ cũng chậm chậm hạ cánh từ trên không xuống, phía sau hắn đội Thánh đồ nhanh chóng tụ tập lại phía sau lưng, xung quanh hơn mười tên thiên sứ cũng tụ tập lại phía bên này, trong đó có cả một tên cấp C trên tay cầm trọng kích.

Chiến đấu tạm thời ngừng lại, một mình Đức đứng đối diện với gần hai mươi người, trong đó có cả gã Giáo Hoàng tự xưng, lực lượng này có thể nói là rất mạnh mẽ.

Một làn gió nhẹ thổi qua mang theo một vài mảnh lá khô rơi rụng, không khí xung quanh như cô đọng lại trước áp lực.

Gã Trần Văn Hồ đưa mắt nhìn về phía xa rồi quay đầu nhìn Đức mở miệng cười gằn lên tiếng:

“Nghe thấy chứ, lũ bạn các ngươi sắp bị tóm cổ cả rồi, yên tâm đi, ta sẽ không giết chúng ngay đâu, mà sẽ từ từ tra tấn từng đũa từng đũa một trước mặt ngươi, và khi bọn chúng không chịu nổi nữa, ta sẽ cho bọn chúng trở lại phục vụ ta”

“Việc đó không có gì khó khăn cả, đám Thánh đồ này của ta trước đây có nhiều đũa cứng đầu hơn bọn ngươi nhiều lắm, ta sẽ có cách bắt chúng phải tuân phục, nhất là hai con bé xinh đẹp kia, bọn chúng sẽ phục vụ ta vĩnh viễn, khi chán rồi, ta sẽ cho bọn chúng tự tay kết liễu ngươi”

Hít sâu một hơi, đè ép nỗi hỏa trong lòng, Đức nhìn về phía gã Trần Văn Hồ, đột ngột cất tiếng cười to:

“Ta đã nghĩ sai về ngươi”

“Ồ, nghĩ sai như thế nào” Gã Trần Văn Hồ thú vị hỏi lại

Đức lên tiếng đáp lời:

“Ta vốn nghĩ ngươi là một kẻ địch mạnh, là một kẻ đáng gờm, nhưng đến giờ ta mới thấy được, ngươi chẳng có cái quái gì đáng để ta phải chú ý như vậy cả”

“Ngươi chỉ là một kẻ may mắn lượm được cơ duyên, dùng nó để chèn ép kẻ khác, lừa gạt kẻ khác, cái vỏ bọc mạnh mẽ của ngươi chỉ là để che giấu bản chất hèn nhát, yếu đuối bên trong mà thôi”

“Đừng vội phủ nhận, ta có thể thấy được sự nhát gan sợ chết trong mắt của ngươi khi lưỡi kiếm của ta đến gần, ngươi chưa bao giờ phải thực sự chiến đấu khi cận kề sinh tử phải không?”

Chiến đấu này giờ, Đức nhận ra một điều là, gã Trần Văn Hồ sở hữu vũ khí rất mạnh. Quyền trượng của gã có thể nói là công thủ toàn diện, cận chiến xa chiến đều phù hợp, bộ Giáo Hoàng Bảo cang là một vật phẩm quý giá.

Khả năng tự bản thân ngự không phi hành chỉ có thể có khi một người thăng đến cấp A, đây là kiến thức từ M.T.C, trừ khi là một số sinh vật phi hành

đặc thù. Gã này thì hoàn toàn không có cánh, còn nếu gã mà đã đạt cấp A thì cả đám đưa đầu ra chém sớm cho xong. Do đó Giáo Hoàng Bảo trên người hẳn nhất định có chức năng phi hành, tốc độ cực kỳ linh hoạt đã vậy nó còn có thể mở ra quang cầu bảo vệ, quang cầu không chỉ có thể đỡ đòn mà nó còn có thể bộc phát cự ly gần tấn công kẻ khác, vừa công vừa thủ.

Mạnh mẽ như vậy, đã thế còn có một đám Giáo đồ theo phía sau, vậy thì có thể kết luận là hẳn rất ít khi tự tay chiến đấu trực diện với kẻ khác, ít nhất là khi hẳn cảm thấy không thắng chắc, người như hẳn sẽ chỉ quen với việc dùng thực lực áp đảo người khác mà thôi. Điều đó lý giải tại sao, mặc dù cấp độ ngang ngửa, sở hữu nhiều vũ khí cao cấp hơn, nhưng lúc tác chiến cận thân, Đức vẫn có thể áp đảo được hẳn, đó là do sự thiếu hụt chí mạng trong kinh nghiệm chiến đấu sinh tử.

Nói ra điều này không phải là để Đức chủ quan khinh địch, hẳn chưa từng khinh thị bất kỳ kẻ địch nào của mình. Hẳn chỉ muốn chọc giận kẻ trước mặt, làm hẳn lộ ra sơ hở, tấn công một kẻ mờ mắt vì tức giận sẽ dễ hơn một kẻ đầu óc tỉnh táo nhiều.

Khuôn mặt tức giận của hẳn càng khiến Đức củng cố suy luận của mình, bỏ qua gương mặt đỏ bừng như gà chọi của gã, Đức quay đầu nhìn về phía xa, nở một nụ cười, ánh mắt đầy tin tưởng, giọng nói trầm ổn hữu lực:

“Bọn họ, sẽ giết sạch đám bộ hạ của ngươi, và đến đây chứng kiến cảnh ta giết chết ngươi”

“Năm mơ” Gầm lên một tiếng, gã Trần Văn Hồ tung người lao đến, quyền trượng trên tay bùng lên quang nguyên lực sáng rực, đám Thánh đồ và thiên sứ phía sau cũng lũ lượt lao lên, vũ khí lăm lăm trên tay.

Đức hít sâu một hơi, Lạc phong kiếm cầm chắc trên tay, người hơi chùng xuống, ánh mắt lạnh lùng quét qua đám người đang hung hăng lao đến, sẵn sàng tiếp chiến.

.....

Phía bên kia

Hiếu trong bộ giáp Thánh Gióng II đang tả xung hữu đột giao chiến ở tuyến đầu, lá chắn năng lượng mở ra đỡ lấy nhát chém của đội Thánh đồ trước mặt, âm thanh kim loại va chạm vang lên chói chói.

Giải trừ lá chắn, Hiếu vung lên thanh chiến đao Orihancon chém mạnh về phía trước, lưỡi đao va chạm vào thanh kiếm của tên Thánh đồ đội trưởng hất hẳn về phía sau. Khẩu Galting gun trên tay Hiếu lập tức nhắm về phía trước xả đạn.

Sáu tên còn lại lập tức nhảy lên phía trước, xếp thành đội hình ba trên, ba dưới, giờ cao tám khiên trên tay, những quang điểm trên tám khiên kết hợp với nhau hình thành nên một bức tường chắn phòng ngự bằng quang nguyên lực ở phía trước đỡ lấy những phát đạn đang bắn tới.

Lá chắn phòng ngự như một bức tường bằng nước, đạn bắn trúng khiến nó hiện ra những dao động như ném đá vào mặt hồ, nhưng vẫn trụ vững tại đó, những viên đạn không thể xuyên thấu qua bên trong, vô lực rơi xuống đất.

Khẩu súng cũng vừa hết đạn, Hiếu đang định bỏ thêm một băng đạn mới vào trong thì lúc này đội hình bọn chúng thay đổi cực nhanh, tản ra hình thành chữ V ngược, năng lượng truyền vào tên Thánh đồ đội trưởng ở đầu, người hẳn tỏa ra hào quang sáng trắng chói mắt vung thanh trọng kiếm trong tay nhảy lên chém tới người Hiếu.

Không kịp thay đạn, Hiếu điều khiển Thánh Gióng II vung thanh chiến đao Orihancon lên đỡ đòn, “ầm” một tiếng, lực đánh cực mạnh, quang nguyên lực bùng nổ từ nhát chém khiến Hiếu bị hất về phía sau một đoạn ngắn.

Sáu tên Thánh đồ phía sau lập tức nhảy lên, hai tên bên trái, hai tên bên phải, hai tên nhảy qua đầu tên Thánh đồ phía trước vung kiếm chém xuống người Hiếu.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 132: Xoay chuyển (1)

Hiếu liếc mắt qua màn hình điều khiển, nhìn về phía trước, hít sâu một hơi, bật nút mở pháo năng lượng, biểu tượng ngôi sao năm cánh màu vàng trước ngực Thánh Gióng II sáng rực lên, năng lượng tụ tập lại.

“Uỳnh” Một tiếng, một luồng năng lượng màu lam nhạt bắn thẳng về phía trước, hai tên nhảy trên không hoàn toàn nằm trong tầm bắn, chúng hốt hoảng thu kiếm, đưa khiên lên chắn trước người. Luồng năng lượng bắn trúng tám khiên phát nổ hất tung cả hai tên đang trên đà nhảy tới bay tuốt ra sau, khiên trước người vỡ nát, thân ảnh hai tên đập mạnh xuống mặt đất.

Cùng lúc đó, hai tên ở bên phải và hai tên ở bên trái cũng đã chém tới. Chúng nhắm ngay vào khẩu Galting bên tay trái và ống phóng tên lửa bên tay phải, hai tên còn lại thì chém vào sườn hông của Thánh Gióng II, thanh trọng kiếm trên tay tỏa ra quang nguyên lực màu sáng trắng.

“Keng” “keng” Khẩu Galting mới mua lập tức vỡ nát trước nhát chém, những mảnh vỡ kim loại rơi rớt dưới mặt đất, bên kia thì Hiếu kịp thời vung chiến đao Orihancon lên đỡ được, bảo trụ ống phóng tay lửa dưới tay phải.

Hai tên còn lại cũng đã chém tới nơi, trọng kiếm và phải sườn dưới của bộ giáp phát ra âm thanh keng, keng, quang nguyên lực bộc phát từ lưỡi kiếm khiến khung giáp bị móp vào trong một đoạn, nhưng cũng chỉ vậy mà thôi, lớp hợp kim Oribanium này cực kỳ cứng chắc, nhát chém không thể phá sâu vào bên trong.

Hiếu lập tức điều khiển Thánh Gióng II xoay thanh chiến đao Orihancon một vòng hất văng cả bọn ra ngoài, tên lửa đẩy dưới chân khởi động bay vút lên không.

Cả năm tên Thánh đồ lập tức gồng người lên, từ hình xăm sau lưng đôi cánh chim mọc ra, lông cánh màu trắng muốt, đồng loạt vỗ cánh bay lên đuổi theo.

Hiếu lạnh lùng nhìn xuống, giờ tay phải lên, quả đầu đạn tên lửa duy nhất còn lại trong ống ngắm nhắm về phía dưới bắn ra.

“Phòng ngư, phòng ngư” Tên Thánh đồ đội trưởng hét lên thất thanh, tốc độ tên lửa lao tới quá nhanh, không kịp tản ra hai bên, bọn chúng chỉ kịp đưa khiên lên che chắn trước người.

“Ầm” Một tiếng, đầu đạn tên lửa bắn trúng tấm chắn nổ tung, sức nổ và lửa ép ra bốn phía.

Thiếu mất hai tên bị pháo năng lượng bắn ra lúc này, khiến chắn quang nguyên lực trước người bọn chúng yếu đi đáng kể, tấm chắn vỡ tan nát như kính, thân ảnh bọn chúng học máu văng ngược xuống dưới đất, tên đi đầu thậm chí bị sức nổ ép chết tại chỗ.

Hiếu lập tức chớp lấy cơ hội, Thánh Gióng II từ trên lao vút xuống bên dưới, chiến đao Orihancon vung lên chém xuống, thân thể tên Thánh đồ đội trưởng lập tức chia làm hai nửa, máu và nội tạng rơi là tả trên không.

Không dừng lại, Thánh Gióng II tiếp tục nhắm đến bọn Thánh đồ đang rơi rụng phía dưới lao đến, mất đi đội hình phòng ngư, lại bị sức nổ đè ép choáng váng toàn thân, không tên nào có thể chống đỡ nổi, hầu như chỉ một đao của Hiếu lướt qua lập tức mất mạng.

Thanh trừ xong đội Thánh đồ, Hiếu lướt mắt nhìn qua đám thiên sứ đông đảo sau lưng, huy động chiến đao Orihancon lao đến.

.....

Phía bên kia

Đám thiên sứ thoát khỏi hỏa lực Thánh Gióng II của Hiếu đã lũ lượt tràn qua tấn công Hân và Lan, số lượng cực kỳ đông đảo, ít nhất có hơn bốn mươi tên thiên sứ cấp D và ba tên thiên sứ cấp C dẫn đầu, bọn thiên sứ cấp D cầm theo trọng kiếm, còn ba tên dẫn đầu đều cầm theo trường kích lao đến.

Trước mặt Hân và Lan lúc này chỉ còn lại ba tên U Minh chiến sĩ: U Minh giáp sĩ, U Minh đội trưởng, vết thương trên người nó lúc này đã được Lan chữa trị lành lại toàn bộ, và tên U Minh chiến sĩ cấp D duy nhất còn lại.

U Minh đội trưởng lao lên dẫn đầu, tên U Minh chiến sĩ cấp D kia theo sát sau lưng lao lên giáp công. U Minh giáp sĩ ở lại bên cạnh Hân và Lan.

Trọng kiếm vung lên chém xuống, U Minh chỉ khí lượn lơ trên lưỡi kiếm mang theo sức ăn mòn cực mạnh chém rơi đầu một tên thiên sứ cấp D trên đà chạy tới. Nhưng gần như ngay lập tức, ba mũi trường kích đã hướng nó đâm tới.

Tên U Minh chiến sĩ cấp D còn lại lập tức lao lên vung kiếm, dùng thân che chắn cho đội trưởng, ba mũi trường kích lập tức xuyên phá lớp chiến giáp trên người nó ra sau, đầu, ngực và bụng trúng liên tiếp trúng ba phát, trên trường kích phát ra quang huy màu trắng bàng bạc.

“Uỳnh” Một tiếng nổ mạnh, thân thể U Minh chiến sĩ lung lay rồi nổ tung thành một luồng khói đen, biến mất.

Cùng lúc đó, một mũi tên súc thể đã lâu của Hân nhắm chuẩn thời cơ, bắn xuyên qua lớp khói đen của U Minh chiến sĩ để lại, trúng đầu của tên Thiên sứ cấp C lao tới đầu tiên, xuyên thủng đầu hất bay thẳng ra sau trúng bả vai của một tên nữa, bắn tên đó ghim ngược ra sau.

Tên thiên sứ cấp C đi đầu tiên thân hình khựng lại, rồi ngã xuống, một lỗ thủng lớn ngay trước trán thấu hẳn ra sau, đôi mắt vẫn tròn trũng trũng nhìn về phía trước.

Đây là một mũi tên quang ấn thuần xuyên thấu của Hân, quang huy trên người lũ thiên sứ cấp C này đều có khả năng giảm sức mạnh đòn đánh, tăng khả năng hồi phục, nếu không nhân cơ hội một tiễn giết chết sẽ rất phiền toái.

U Minh chiến sĩ đội trưởng cũng chớp lấy thời cơ, vung kiếm lao lên, U Minh cuồng kích lập tức tung ra, hắc khí trên kiếm của nó bùng lên cuộn cuộn, chém thẳng vào tên Thiên sứ cấp C đứng giữa.

Tên đó vội vã thu kích về đỡ trước người, trọng kiếm chém trúng, hắc khí bùng lên mạnh mẽ bao phủ trên người tên đó một đoạn hất văng tên đó bay về phía sau, đụng trúng hai, ba tên thiên sứ cấp D đang chạy đến ngã nhào xuống đất, hắc khí còn có khả năng ăn mòn rất mạnh khiến cho lớp áo và cả da

thịt của hân cháy đen một mảnh.

Ba tên thiên sứ cấp D ở phía sau nhảy lên kiếm trên tay nhắm thẳng người U Minh chiến sĩ chém xuống. Không thèm đỡ đòn, U Minh chiến sĩ tung người lao đến, ba thanh kiếm bổ trúng người nó chém vỡ một mảnh giáp, đâm vào bên trong, nhưng cùng lúc đó, thanh trọng kiếm trên tay nó cũng đã đâm tới, xuyên qua ngực tên thiên sứ gần nhất.

Dùng thương trả thương, ăn miếng trả miếng, đôi mắt lập lòe màu xanh lục không nhìn ra cảm xúc nhưng phương thức tác chiến cực kỳ liều lĩnh, mục đích là giết càng nhiều kẻ địch càng tốt, cầm chân kẻ địch càng lâu càng tốt, tạo khoảng trống cho Hân và Lan ở phía sau.

Chớp mắt lại có thêm hai tên thiên sứ cấp D nữa bỏ mạng dưới kiếm của nó, trên người nó cũng trúng hơn bảy nhát chém, hắc khí tỏa ra từ đó như sương mù màu đen, tên thiên sứ cấp C còn lại lúc này đã đứng dậy, ánh mắt lạnh lùng, nhân cơ hội nó đang phân tâm chém giết, vung kích đâm qua, lưỡi kích tỏa ra ánh sáng màu trắng bạch, xuyên phá giữa ngực của nó xuyên thẳng ra sau.

U Minh chiến sĩ gục đầu xuống, tên Thiên sứ nở nụ cười đắc ý. Nhưng đúng lúc đó, U Minh chiến sĩ đột ngột ngóc đầu lên, ánh mắt màu lam nhạt âm u nhìn thẳng về phía trước khiến tên đó rùng mình, cánh tay ghim chặt ngọn kích đang đâm xuyên qua người, U Minh chiến sĩ dậm chân lao tới trước mặt kẻ thanh kích đâm sâu qua, trọng kiếm trên tay tỏa ra hắc khí ngùn ngụt đâm thẳng vào giữa ngực của gã, hắc khí lập tức bùng phát, trái tim của hân bị phá nát bấy, ánh mắt trợn ngược, nhãn thần tan rã, ngã ra phía sau chết ngay tại chỗ.

Thân thể U Minh chiến sĩ cũng lung lay sắp đổ, nó đưa tay định rút ra ngọn kích, thì lúc này một đám thiên sứ đã từ phía sau lũ lượt lao tới, kích, kiếm liên tục chém trên người.

Kẻ địch quá đông, đòn đánh liên tiếp đánh tới, U Minh chiến sĩ rút cuộc cũng không trụ nổi, chân khuya xuống đất, thân thể nó bùng ra thành một luồng hắc khí biến mất.

Lúc này ở tại phía sau, đám thiên sứ đang bay trên không cũng đã đồng loạt hết lớn lao xuống chỗ Hân và Lan, thanh kiếm trên tay lấp lóe hàn mạng, khí thể mười phần.

Lan hai tay đang đưa ra trước người, một ngọn lửa màu vàng nhỏ xoay tròn chính giữa hai tay, có vẻ rất cố sức, trán cô bé đã rịn mồ hôi, hai tay run rẩy nhưng ánh mắt đầy kiên định nhìn lên kẻ địch phía trên, vung tay đẩy mạnh.

Tung xong chiêu thức, người Lan cũng lung lay sắp đổ, chân trái khuya xuống, máu từ mũi chảy ra không ngừng, ánh mắt một mảnh mơ hồ, liên tục sử dụng bảo lực, chữa thương rồi lại sử dụng hỏa cầu nén ép, cô bé vốn đã sớm đạt tới cực hạn của bản thân, ma lực và tinh thần lực cạn tới đáy.

Hân lập tức đứng về phía trước che cho Lan, từ chiếc nhẫn trên tay, tiểu Quang đã hý dài một tiếng lao ra ngoài, tâm ý tương thông, nó lập tức mở rộng quang minh thủ hộ, một lớp màn chắn quang nguyên lực hiện ra bao phủ hai người vào bên trong.

Cùng lúc đó, ngọn lửa đã bay đến ngay trước mặt đám Thiên sứ đang hăm hở lao đến, ngọn lửa bay nhanh nhưng không hề có tiếng động, cũng không tỏa ra chút nhiệt lượng nào, dường như không có chút uy hiếp.

Một tên thiên sứ giờ khiên lên đỡ, ngọn lửa chạm vào tấm khiên, bộp một tiếng rất khê, ngọn lửa mơ hồ như có như không, có vẻ như sắp tắt hẳn. Không có gì xảy ra, cả đám bật cười hung ác nhìn xuống dưới.

Đúng lúc này, không có một dấu hiệu, ngọn lửa đang le lói trên tấm khiên đột nhiên bùng lên mạnh mẽ, ngọn lửa màu vàng phóng ra từng đợt lửa ra xung quanh, sóng nhiệt bao trùm, nhìn như một đóa hoa bằng lửa đầy mỹ lệ nhưng nhuộm màu chết chóc.

Tên thiên sứ xấu số vung khiên che đỡ ở gần đó nhất lập tức bị đốt thành tro bụi, ngọn lửa bùng phát ra xung quanh, thiêu cháy một đám, mùi thịt và lông vũ khét cháy bốc lên trong không khí.

Quả cầu lửa bùng ra bán kính phải lên đến gần bảy mét, đám thiên sứ hét thảm rơi rụng như rụng, sóng nhiệt bùng nổ hất văng một đám ra bên ngoài.

Hỏa cầu nén ép của Lan, uy lực mạnh mẽ không cần phải nghĩ, chỉ là tiêu hao cực lớn, với khả năng hiện giờ Lan chỉ có thể tung tới đa hai quả trong một ngày mà thôi.

Chỉ trong lần đột kích này đã tiêu diệt gần mười lăm tên thiên sứ, một số cũng trọng thương nặng, bị sóng nhiệt hất văng ra xa, nhưng bọn chúng vẫn còn khá đông, sau giây phút hoảng hồn, chúng cũng nhanh chóng lấy lại tinh thần, nhìn Lan ngã gục dưới đất, chúng tiếp tục hò hét bay xuống.

Ở dưới đất, chém chết U Minh chiến sĩ xong, đám thiên sứ còn lại cũng đồng loạt hướng về phía Hân và Lan xông đến, vũ khí lăm lăm trên tay.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 133: Xoay chuyển (2)

Ba thanh kiếm đâm tới trước người, Huyết Tu La lập tức nhún người bay về phía sau để né tránh, nhát chém va vào khoảng không.

Vừa rơi xuống đất, Huyết Tu La đậm chân nhảy tới trước, huyết đao vung lên chém mạnh, đội Thánh đồ lập tức biến đổi trận hình, hai tên chính giữa giờ khiên lao tới, trên khiên lấp lóe quang huy chói mắt, huyết đao chém trúng vang lên âm thanh trầm đục, lực đạo rất mạnh nhưng chỉ làm chúng hơi khựng người lại một chút.

Chặn lại đòn đánh của Huyết Tu La, ở hai phía, bọn chúng tách ra, mỗi bên có hai tên đậm chân nhảy qua, một tên chém ngang thân, một tên lộn dưới đất chém vào dưới chân của Huyết Tu La. Từ chính giữa, hai tên kia cũng đã hạ thấp người xuống, tên Thánh đồ đội trưởng đạp lên vai hai tên, hét lên nhảy tới vùng trọng kiếm nhắm thẳng đầu Huyết Tu La chém xuống.

Đối mặt với thế công, Huyết Tu La nhũn mảy, đôi mắt lóe lên vẻ khó chịu, thân ảnh nó đột ngột mờ nhạt trong không khí, hóa thành vô số những con dơi máu bay tứ tán ra xung quanh tránh khỏi đòn tấn công.

Tên Thánh đồ đội trưởng lóe lên tia nhìn sắc lạnh, thanh trọng kiếm trên tay được truyền vào quang nguyên lực bùng lên hào quang rực rỡ, nhắm tới một đám dơi máu chém xuống.

Những con dơi máu bị chém trúng lập tức tan chảy như đọng phải sắt nóng, dù vậy số lượng vẫn rất đông, chúng bay về phía sau tụ tập lại, thân ảnh Huyết Tu La đã hiện ra, một tay để trước ngực, tinh huyết bị mất đi khiến sắc mặt nó một mảnh âm trầm.

Huyết đao hiện ra trên tay, trên người nó bùng lên một mảnh cương huyết màu đỏ thẫm như sương máu, Huyết Tu La hét lớn một tiếng lao đến nghênh chiến.

Đám Thánh đồ cũng đồng loạt lao đến, thế trận dàn ra hàng ngang, dần dần di chuyển thành hình chữ V ngược, với tên đội trưởng đứng đầu, khiên bên tay trái, kiếm bên tay phải, ánh mắt toát ra hung quang.

Huyết Tu La lao thẳng về phía chính diện, huyết đao giờ cao chém xuống, tên Thánh đồ đội trưởng cũng vung trọng kiếm trên tay chém tới.

Đao, kiếm va chạm vang lên âm thanh đéct tai, lực đánh của Huyết Tu La rất mạnh, kiếm trên tay tên đội trưởng hơi run rẩy.

Đúng lúc này, ở hai bên đám Thánh đồ còn lại cũng đồng loạt xuất kích, trọng kiếm nơi tay hướng về Huyết Tu La đâm tới.

Vung đao đẩy văng tên Thánh đồ đội trưởng lùi lại, Huyết Tu La liếc mắt nhìn qua, huyết châu trong người dừng động, lớp sương máu xung quanh người bỗng chốc trở nên dày đặc biến thành một quả cầu bằng máu, che kín thân thể Huyết Tu La vào bên trong.

Sáu thanh kiếm đâm vào quả cầu máu vang lên âm thanh trầm đục, đâm xuyên vào bên trong một đoạn ngắn, lưỡi kiếm như bị xoắn chặt vào bùn không thể đâm tới, cũng không thể rút ra.

Từ phía bên trong Huyết Tu La trầm giọng hét lớn, quả cầu máu tỏa ra từng đợt gai đỏ rực xuyên thấu ra xung quanh như một con nhím.

“Buông tay” Tên Thánh đồ đội trưởng lên tiếng hét lớn, cả đám Thánh đồ còn lại vội vàng buông tay khỏi thanh kiếm nhảy lùi lại, co cụm thân mình, khiên chắn đưa ra trước người.

Mệnh lệnh chính xác khiến bọn chúng thoát khỏi số phận bị gai đâm mất mạng, ba tên tụ lại thành một tổ, khiên che trước người, những chiếc gai máu đâm trúng khiến phát ra âm thanh keng keng như kim thiết va chạm, lực đánh hất bọn chúng về phía sau nửa bước.

Quả cầu máu trong phút chốc tan rã, những thanh kiếm ghim bên trên rơi xuống đất, thân ảnh Huyết Tu La đã hiện ra, ánh mắt lạnh lẽo nhìn về tên Thánh đồ đội trưởng ở phía trước, huyết đao vung lên chém tới.

Gã lập tức giờ lên khiên chắn đỡ đòn, huyết đao lưu lại một dấu ấn trên tấm khiên, lực đánh khiến hắn trầm người xuống. Huyết đao thu lại vào trong người, Huyết Tu La đặt tay trên tấm khiên lộn người ra phía sau tên đó.

Tên Thánh đồ đội trưởng xoay người ra phía sau, vung kiếm đâm tới. Huyết Tu La né qua một bên, thanh kiếm đâm trượt qua một bên sườn, kéo theo một đường máu.

Huyết Tu La khép khuỷa tay vào cạnh hông để chặt cánh tay của tên đó. Tay còn lại hướng về cổ của hắn bóp tới.

Ánh mắt đỏ rực đầy hung quang, đáy mắt có một đốm lửa màu lam nhạt như có như không, Huyết Tu La túm lấy cổ của hắn giờ lên trên không.

“Ặc ... Ặc” Khuôn mặt đỏ bừng vì ngạt thở, thanh kiếm trên tay gã rơi xuống đất, đôi tay đưa ra trước cổ cố gắng gỡ tay của Huyết Tu La ra, nhưng cánh tay của nó như một cái kim sắt cứng rắn bóp tại đó.

Sáu tên kia lúc này cũng đã kịp thời hành động, kiếm trong tay đã mất chúng đồng loạt ném khiên về phía Huyết Tu La.

Cười khẩy một tiếng, không thèm để ý, lớp cương huyết bùng phát ra trước người chặn lại những chiếc khiên đang trên đà lao tới, những tấm khiên như va phải tường sắt vang lên âm thanh keng keng, rồi vô lực rơi xuống đất.

Huyết Tu La vùng tay còn lại đâm thẳng vào giữa ngực tên Thánh đồ đội trưởng, ngay vị trí trái tim của hắn, trái tim ngay lập tức bị phá nát.

Thân thể khựng lại giữa không trung, nhãn thần trở nên tan rã, gã Thánh đồ ngã đầu qua một bên chết đi. Từ vị trí cánh tay của Huyết Tu La cắm vào ngực tên đó, từng giọt tinh huyết như ừng ực hút ra ngoài, vết thương trên người Huyết Tu La nhanh chóng lành lại, thi thể tên Thánh đồ trong chớp mắt đã hóa thành một cái xác khô.

Quảng cái xác qua một bên, Huyết Tu La quay đầu nhìn qua sáu tên Thánh đồ còn lại, nhẹ nhàng đưa cánh tay dính đầy máu lên trên miệng liếm nhẹ, ánh mắt sắc lạnh, khoe môi còn đọng lại vết máu, hình ảnh khủng khiếp đó khiến đám Thánh đồ còn lại một trận chùn chân.

Nở nụ cười lạnh lùng, Huyết Tu La dậm chân lao tới, Huyết đao đã xuất hiện trên tay hướng về đám thánh đồ còn lại chém tới.

.....

Phía bên kia

Toàn đang tả xung hữu đột trong đàn thiên sứ đông đảo, toàn thân nó thấm đẫm máu tươi, máu của chính nó và cả của kẻ địch, thân thể đầy thương tích, cho dù là qua một lớp Xích lang chiến giáp vẫn không thể ngăn cản hết toàn bộ cú đánh.

Nhưng vết thương càng nhiều thì càng khiến nó trở nên hung tợn, nhờ Xích lang chiến giáp, cương khí và thiết bị nham giáp, nó tránh được hầu hết các thương thế chí mạng trên người.

Đôi mắt màu vàng lợt chăm chăm nhìn về phía kẻ địch như ánh mắt của dã thú, móng vuốt trên tay liên tiếp đâm tới, đôi móng sắc như dao cạo chuyên nhảm vào ngực, cổ của kẻ địch mà cào tới, thậm chí thỉnh thoảng nó sẽ lao tới há miệng cắn nát cổ họng của kẻ địch, nuốt cả máu thịt vào bên trong, khoe miệng vẫn còn dính đầy máu trên lớp lông xám của nó.

Phong cách chiến đấu hoàn toàn là bạo lực một cách nguyên thủy nhất, khung cảnh đầy huyết tinh cực kỳ đáng sợ, phía dưới chân nó lúc này la liệt xác người, máu và nội tạng rơi tung tóe trên mặt đất.

Lúc này, Toàn như tiến nhập vào một trạng thái kỳ lạ, tâm thần hoàn toàn thả lỏng, máu trong người nó như sôi lên sùng sục, cơn khát máu khiến nó cảm thấy khao khát chiến đấu, khao khát được chém giết, cảm giác kết liễu sinh mạng mang lại cho nó một khoái cảm kỳ lạ khiến cơ thể tràn ngập năng lượng, cơ thể trở nên cực kỳ hưng phấn.

“Giết” “Giết” “Giết” Trong lòng nó vang lên âm thanh đầy cảm dỗ, tâm thần dần chìm đắm trong khoái cảm giết chóc, người nó cũng trở nên cao lớn hơn trước, lông lá trên người mọc ra rậm rạp.

Phía trước mặt nó lúc này chỉ còn lại hai tên Thiên sứ cấp C và gần mười lăm tên thiên sứ cấp D, sau lưng nó, một mảnh xác chết kéo la liệt ra phía sau.

Toàn chậm chậm bước về phía trước, thân thể đầy máu, đôi mắt vàng lợt tỏa ra sát khí, như một sát thần đòi mạng, Phong Lang bước theo ở phía sau, thân thể nó lúc này cũng ướt đẫm máu tươi, máu bắt lại trên lớp lông màu nâu sậm của nó, trên lưng có một nhát chém thấu tận xương.

Một người một thú, không ngờ lại toát ra sức ép khiến gần hai mươi tên thiên sứ hoảng sợ lùi lại, vũ khí trong tay vẫn đang lăm lăm chìa về phía trước.

Nở nụ cười gằn, Toàn gầm lên một tiếng, lao lên.

Hai tên Thiên sứ cấp C cũng hét to một tiếng, cả đám xông về phía trước.

Hai thanh trường kích nhắm ngay người của Toàn đâm tới. Toàn lách người qua, hai nhát đâm trượt qua hai bên hông, nó xoay tay cầm chặt lấy thanh trường kích, đẩy mạnh về phía trước. Lực đẩy cực mạnh, không ngờ khiến hai tên lùi lại phía sau nửa bước.

Cùng lúc này, đám thiên sứ còn lại cũng vùng kiếm lên chém tới, Toàn nhấc hai thanh trường kích trên tay lên để đỡ đòn.

Hai tên thiên sứ cấp C còn đang cố đẩy kích về phía trước thì đột ngột, Toàn đổi tay kéo mạnh, lực kéo cộng thêm quán tính khiến cả hai tên trở người tới trước.

Ánh mắt sắc lạnh, Toàn vùng tay đâm mạnh, móng vuốt nhắm ngay cổ họng tên bên trái đâm tới. Hắn hoảng hồn vội vã buông tay khỏi thanh trường kích, giờ tay còn lại chắn trước người.

Quang nguyên lực bùng lên trên cánh tay, khiến hắn kịp thời đỡ đòn, dù vậy cánh tay cũng chảy máu đầm đìa, nhay lùi về phía sau.

Nhân cơ hội đó, ở bên cạnh, đám thiên sứ cấp D đã vùng kiếm chém tới. Toàn gầm lên một tiếng, trên xích lang chiến giáp hiện ra một lớp cương khí đỏ tươi, những nhát chém trúng vang lên âm thanh keng keng, vài cú có thể khiến giáp lún sâu vào bên trong.

Nhưng cũng chỉ đến như vậy thôi, Toàn dậm chân tung người nhảy đến, người nó đè hẳn cả một tên thiên sứ cấp D xuống dưới đất, há miệng cắn thẳng vào cổ họng tên đó.

Máu tươi bắn ra tung tóe, cổ họng bị xé nát, tên đó hoảng sợ đưa tay lên che cổ họng, nhưng máu vẫn phun ra không ngừng.

Máu tươi phun vào trong miệng, không có mùi tanh tươi như Toàn nghĩ mà cảm giác nó thật tươi ngon, Toàn tiếp tục lao đến móng vuốt trên tay tiếp tục đâm nát cổ họng một tên khác, giật kiếm trên tay kẻ đó, chém roi đầu một tên nữa đang lao tới, đồng thời tung chân đá mạnh, xương ngực của gã thiên sứ trước mặt vỡ ra nghe răng rắc, thân hình bay ngược ra sau.

Lúc này, tên thiên sứ cấp C kia cũng đã kịp lượn lại thanh trường kích, hét lớn một tiếng, đầu kích phát ra quang mang sáng rực nhằm người Toàn đâm tới, mũi kích xuyên phá lớp áo giáp đâm thẳng vào ổ bụng của nó xuyên ra sau.

Gầm lên một tiếng giận dữ, Toàn cầm lấy mũi kích, bẻ mạnh khiến thân kích gãy tan, hai tay dùng sức kéo mạnh khiến thân thể tên đó mất đà bay ngược về phía trước, cánh tay còn lại nhắm thẳng vào cổ tên đó đâm tới.

Mất đà, hắn không kịp né tránh, móng vuốt của Toàn đã đâm thấu vào bên trong, móc cả thực quản của hắn ra ngoài, tên Thiên sứ trợn mắt đưa hai tên lên che cổ họng đang tuôn máu xối xả, cặp mắt trợn trừng, Toàn tung chân đá mạnh khiến hắn bay ngược về phía sau, nằm giãy dụa trên mặt đất.

Một tên thiên sứ cấp D từ phía sau lao tới tung chân đập mạnh vào ngọn kích khiến vết thương trên ổ bụng của Toàn bị xé ra, đau đớn như xé rách toàn thân, Toàn gầm lên một tiếng giận dữ xoay người vùng tay đánh mạnh khiến hắn bay ngược ra ngoài.

Đúng lúc này, tên Thiên sứ cấp C còn lại cũng đã lao tới, trường kích phát ra quang mang rực rỡ, nhắm vào đầu của Toàn đâm tới.

Một tiếng hú dài vang lên, một luồng đao gió bắn qua đẩy chệch thanh trường kích qua một bên, khiến thân kích đâm chệch kéo một vết sẹo dài trên mặt của Toàn. Từ sau lưng, Phong Lang cũng đã lao tới, nhắm tới tên thiên sứ cấp C đang đâm tới cạy mạnh vào cổ tay hắn.

Gã Thiên sứ xoay người một vòng, trường kích quét qua hất văng thân ảnh Phong Lang đang lao tới, thân kích đập vào hông của Phong Lang, hất văng nó ra một bên.

Toàn lúc này cũng rú lên một tiếng, đưa tay ra sau lưng rút mạnh khiến thân kích tuột hẳn ra phía sau, máu trên người tuôn ra xối xả, cầm ngọn kích, Toàn xoay người đâm thẳng nó vào giữa ngực một tên thiên sứ cấp D đang lao tới khiến hắn chết ngay lập tức.

Há miệng thờ đốc, Toàn quăng mạnh đầu ngọn kích vào tên thiên sứ cấp C còn lại, tên đó vội nghiêng đầu qua một bên tránh thoát.

Không dừng lại, Toàn dậm chân nhảy lên, ánh mắt vàng lợt hung tợn nhìn về phía trước, hai tay nắm chặt vai tên đó, móng vuốt bám mạnh vào, ghi xuống.

Tên thiên sứ hoảng hốt, đôi cánh sau lưng đập liên hồi cố gắng bay lên, nhưng Toàn vẫn ghi hất chặt xuống dưới khiến thân ảnh hai người đang dính vào nhau xoay mấy vòng trên không.

Hai tay bị khóa chặt, tên thiên sứ cấp C giữa đầu ra sau đập mạnh tới vào trán của Toàn hông thoát ra. Lực húc khá mạnh, Toàn trúng đòn ngã đầu ra phía sau, quay đầu lại, nó trợn mắt nhìn qua, đầu ngửa ra sau toàn lực húc xuống.

Cú húc này còn mạnh hơn, khiến tên thiên sứ đầu óc một mảnh choáng váng. Toàn xoay người húc mạnh một cú nữa đẩy hắn xuống đất, thân ảnh hai người xoay vòng trên không trung rồi rơi xuống khiến bụi đất văng lên tung tóe.

Nằm chèn ở phía trên, Toàn thu hai tay lại, móng vuốt nhắm thẳng ngực tên đó đâm tới xuyên thấu qua bên trong, cánh tay xoắn vào vùng mạnh ra ngoài khiến máu, xương sườn, phổi và cả trái tim của hắn bắn ra tung tóe.

Tên thiên sứ chỉ kịp “hự” một tiếng trong cổ họng, ngã đầu qua một bên chết tươi.

Bọn thiên sứ cấp D còn lại đang trên đà lao tới, thì Toàn quay đầu xoay người đứng dậy, ánh mắt hung hãn nhìn qua khiến bọn chúng nhát thời chùng chân.

Gầm lên một tiếng, Toàn dậm chân lao đến, thân thể đầy máu và vết thương nhưng khí thế nửa phần không giảm.

Hét lên một tiếng hoảng sợ, đám thiên sứ cấp D còn sót lại, vội đập cánh bay vút lên không chạy về phía sau tránh thoát.

Nhìn vào đám thiên sứ đã bay đi xa, Toàn hú dài một tiếng như tiếng sói tru. Chiến đấu kết thúc, sự hưng phấn trong cơ thể giảm đi, Toàn bỗng ngã ngồi xuống mặt đất, hai tay ôm chặt vết thương trên bụng.

Dù là trạng thái hung hãn đến đâu, nhưng sức người có hạn, thể lực đã hao tận, thương thế khắp người, nó cũng không thể trụ nổi nữa.

Há miệng thờ đốc, mắt hoa lên từng đợt, Toàn ngã gục xuống, máu trên người chảy ra thấm ướt cả mặt đất, thân thể trở nên lạnh lẽo.

.....

P/s: Những chương thể này là lý do để truyện vào xếp hạng 18+, chứ không phải là cảnh phang phịch nhé ^.^ (Cho bạn nào thắc mắc)

Chương 134: Xoay chuyển (3)

Lan lúc này đã ngã ngời trên mặt đất, máu trước mũi chảy ra, ánh mắt hoa lên, đầu đau như búa bổ, trước mắt xuất hiện từng đợt trọng ảnh, ma lực trong người đã cạn đến đáy, tinh thần lực cũng hao tổn rất nhiều.

Mộng điệp từ mi tâm hiện ra trước người cô bé, nó tỏa ra từng luồng ánh sáng ngũ sắc vào trán của Lan, khiến cảm giác đau đầu do dụng chiêu quá sức giảm bớt rất nhiều, máu mũi cũng ngừng chảy.

“Yên tâm nghỉ ngơi đi” Cảm nhận sự mệt mỏi của Lan, Hân dịu dàng nhìn qua, nhẹ giọng lên tiếng.

Toàn thân rã rời, ánh mắt mơ hồ, giọng nói của Hân khiến Lan cảm thấy một tia nhẹ nhõm, an tâm, cô bé nhắm mắt lại gục nằm xuống dưới đất. Mộng điệp vẫn ở bên cạnh, phát ra từng luồng hào quang vào người Lan.

Lúc này, đám thiên sứ đang hung hăng lao đến, từ cả không trung lẫn dưới mặt đất, khí thế hung hãn mười phần.

Hân xoay người giương cung, thân thể thẳng tắp, cây cung kéo cong hình bán nguyệt, mũi tên từ trong chiếc nhẫn trên tay đặt vào dây cung, ánh mắt lạnh lùng hướng về phía đám Thiên sứ đang bay ở trên không bắn tới.

“Phật” một tiếng, dây cung thả mạnh, mũi tên lấp lóe hàn mang hướng về phía trên bắn tới với tốc độ cực nhanh.

Mũi tên ghim thẳng vào một tên thiên sứ cấp D đang trên đà bay tới, từ đầu mũi tên, quang ấn bùng nổ nổ tung thành từng luồng ánh sáng hủy diệt ra xung quanh.

Tên thiên sứ trúng tên lập tức nổ ra thành năm, bảy mảnh, máu bay tung tóe, sức nổ ép ra xung quanh làm mấy tên gần đó cũng trúng thương bay ra xa, một tên xui xẻo bị quang mang bắn tới phá nát một bên cánh, thân thể mất thăng bằng chao đảo trên không rơi xuống cắm đầu vào dưới đất chết ngay tại chỗ.

Gần như không ngừng nửa giây, Hân liên tục giương cung rút tên bắn liên tiếp trên không, tốc độ cực nhanh, những ngón tay nhỏ nhắn như múa một vũ điệu tinh xảo chết chóc, những mũi tên như có mắt nhắm vào đám thiên sứ đang lao tới bắn tới, hầu như một mũi tên đều có thể kết thúc một mạng sống.

Từng tên, từng tên trúng tiễn rơi rụng như sung. Nhưng lúc này, đám thiên sứ ở dưới đất cũng đã tiếp cận tới, tên thiên sứ cấp C dẫn đầu vung lên trọng kích hướng về cổ Hân đâm tới.

Hân dậm chân nhảy lùi về phía sau, một mũi tên đã nhanh chóng đặt lên dây, giương cung bắn tới.

Tên thiên sứ vội vàng lách đầu qua một bên né tránh, mũi tên bắn sọt qua kéo một đường máu trên cổ hắn, dư lực bắn tới trúng ngay giữa ngực một tên thiên sứ xấu số khác, lực bắn cực mạnh, ghim tên đó ra phía sau.

Vừa chạm chân xuống đất, Hân đã liên tục phát tên, thân ảnh vừa di chuyển ra sau vừa không ngừng bắn trả, những mũi tên quang ấn sử dụng này giờ gần như đã hết sạch, chỉ còn lại ba mũi: Một mũi tên quang ấn thuần xuyên thấu, một mũi tên quang ấn bùng nổ, và một mũi tên cường lực chứa đựng hơn tám phần nguyên lực của cô, uy lực chỉ kém hơn tuyệt sát tiễn một chút mà thôi.

Ba mũi tên này Hân giữ lại cho chiến đấu sắp tới không dám tung ra, những mũi tên bắn ra lúc này hầu như chỉ là tên thường được quán chú quang nguyên lực, dù vậy mỗi mũi đều mang tới uy hiếp rất lớn, chúng rít lên xé gió cắm thẳng vào đầu những tên thiên sứ đang trên đà lao đến.

Số lượng đám thiên sứ vẫn còn khá đông, ngoài một số tên đuôi giết Hân, đã có ba tên tiếp cận tới chỗ Lan đang nằm dưới mặt đất, giờ cao vũ khí chém xuống.

Hân liếc mắt nhìn qua, ánh mắt lạnh lẽo. Một tên thiên sứ cấp D tiếp cận tới gần vùng kiếm chém tới, Hân ngửa đầu ra sau tránh khỏi, chống tay dưới đất lộn người về phía sau, đang lúc thân thể còn lơ lửng trên không, ba mũi tên đã đặt trên dây cung.

Dây cung kéo căng, bắn ra, ba mũi tên bắn thẳng tới, mũi tên được quán chú nguyên lực bắn tới mang theo tiếng rít vù vù xé gió, trúng vào giữa người ba tên thiên sứ đang vùng kiếm chém xuống, dư lực mũi tên đẩy ngược ba tên về phía sau.

Tên Thiên sứ cấp C xoay người nhảy đến chỗ Lan, ánh mắt hung ác, trường kích trong tay đã giơ lên hướng người con bé đang bất tỉnh nằm đó, đâm xuống.

“Khiên chắn” Hân hét to một tiếng, U Minh chiến sĩ đang đứng ở phía sau lập tức xông lên giơ cao tấm khiên, trên khiên hắc khí lượn lờ như một tấm vải đen giơ ra chặn lấy trường kích của tên Thiên sứ cấp C.

“Keng” Một tiếng, kích, khiến va chạm, quang mang trên đầu lưỡi kích chạm phải U minh chi khí trên tấm khiên bùng nổ một tiếng, sức nổ khiến U minh chiến sĩ trùng người xuống, còn tên thiên sứ thì bị sức ép hất văng ra xa.

Đúng lúc này, mười tên thiên sứ khác cũng đã tiếp cận tới người Lan, vũ khí trong tay vung lên cao chém xuống.

“U Minh thủ hộ” Hân vừa nhảy lùi về phía sau tránh né vừa hét lớn.

Thân thể U Minh giáp sĩ như hư hóa thành từng luồng ám năng lượng, nó hóa thành một lớp màng chắn như bằng sương mù màu đen, phía trên lớp từng lớp khiên hình lục giác màu đen cứng chắc, bao bọc toàn bộ thân thể của Lan vào bên trong.

Những thanh kiếm chém xuống vang lên âm thanh keng, keng như chém vào kim loại không thể xuyên qua được nửa phần.

Đây là kỹ năng U Minh thủ hộ của U Minh giáp sĩ, tập trung toàn bộ tinh hoa sinh mạng và ám năng lượng của bản thân hình thành một lá chắn che chở cho chủ nhân.

Lá chắn này nếu nói về mặt nào đó thì còn vững chắc hơn cả khiên ma pháp của Đức nữa, chỉ có điều là thời gian duy trì của nó chỉ tầm năm phút mà thôi.

Huyết sáo một tiếng, tiểu Quang đã phóng đến bên cạnh Hân, cô nhảy lùi về phía sau giường cung bắn chết một tên thiên sứ cấp D đang tiếp cận đến gần, rồi vươn tay chụp lấy bóm ngựa tung người nhảy lên trên lưng tiểu Quang.

Tiểu Quang hí lên một tiếng, đôi cánh bằng quang nguyên lực hình thành ở hai bên, vỗ mạnh, thân thể lập tức lao vút lên không, né tránh cú đâm tới của hai tên thiên sứ trong gang tấc.

Bay lên trên không, gió mạnh thổi vù vù qua tai, Hân lạnh lùng đưa mắt nhìn xuống dưới, Ma cung ở nơi tay tiếp tục giường lên, mũi tên đặt ở trên dây cung, liên tiếp bắn xuống dưới.

Đám thiên sứ ở xung quanh đang cố gắng công kích lớp màn chắn “U minh thủ hộ” bị ria từng tên từng tên một, mỗi mũi tên xuyên qua lại có một kẻ mất mạng.

Thấy vậy đám Thiên sứ còn lại lập tức bỏ qua chỗ Lan, đôi cánh hiện ra sau lưng nhắm về Hân đang ở trên không vỗ cánh bay tới đuổi theo.

Số lượng chúng lúc này chỉ còn lại hơn hai mươi tên, trong đó đa số đều là cấp D, chỉ có hai tên cầm trường kích đi đầu là Thiên sứ cấp C.

Tốc độ bay của chúng cũng rất nhanh, nhưng so với sinh vật thuần tốc độ như Quang Dực Thánh Mã thì vẫn còn kém một chút.

Hân đưa mắt nhìn về phía sau, khóe mắt lóe lên một tia giao hoạt, cố tình điều khiển tiểu Quang thả chậm tốc độ hơn bình thường dụ bọn chúng đuổi theo tránh xa khỏi chỗ của Lan.

Khoảng cách hai bên dần rút ngắn thì bọn chúng càng cố sức đuổi theo. Hân lúc này xoay ngược người lại, một mũi tên đã đặt trên dây cung, quang nguyên lực truyền vào khiến đầu mũi tên lấp lóe hàn mang.

Cưỡi ngựa bắn tên thực sự là khó hơn nhiều người tưởng tượng nhiều, trên thân ngựa rung lắc rất nhiều, thêm vào đó là sức gió trên không trung khiến mũi tên rất dễ chệch hướng, Hân không thể không thả chậm tốc độ bắn.

Hít sâu một hơi, Hân giường cung, ánh mắt ngưng tụ nhìn về phía sau, buông tay.

Dây cung bật “phật” lên một tiếng, mũi tên bắn ra nhanh như điện chớp. Gã thiên sứ cấp C đứng giữa đường tên, hoảng hồn vội vã chao cánh qua một bên, tránh khỏi vận mạng một tiễn mất mạng, nhưng vẫn không thể tránh khỏi hoàn toàn, mũi tên ghim vào cánh của hắn, quang nguyên lực ở đầu mũi tên nổ tung khiến cánh của hắn biến thành một mảnh máu thịt bầy nhầy, lông vũ bay tung tóe trên không.

Một cánh bị hủy, cơ thể mất thăng bằng, gã chao cánh trên không, thân thể nghiêng ngã rơi thẳng xuống dưới đất. Trong tình thế nguy cấp, đã tuyệt lại thêm sương, hắn nghe thấy tiếng gió rít lên, một mũi tên khác đã nhắm về hướng của gã rơi xuống bắn tới.

Gã chỉ kịp ngược đầu nhìn lên, mũi tên càng lúc càng gần, như phóng đại đến vô hạn. Đó cũng là hình ảnh cuối cùng mà hắn có thể nhìn thấy, mũi tên ghim thẳng vào giữa trán hắn xuyên thẳng ra phía sau, đục một lỗ sâu hoắm trên đầu gã.

Thân ảnh vô lực rơi xuống đất, va phải đá vỡ ra nát bét thành một mảnh máu thịt bầy nhầy.

“Đuổi kịp người rồi” Tên thiên sứ cấp C còn lại lúc này đã đuổi kịp, trường kích trong tay vung lên đâm tới.

Hân vội vã thu Ma cung vào trong nhẫn, xoay người về trước ôm chặt lấy cổ của tiểu Quang, thân ảnh dán chặt xuống lưng của nó, tránh được một kích.

Tiểu Quang hí lên một tiếng, hai cánh khép lại, rơi tự do xuống đất, tốc độ rơi cực nhanh, đổi hướng cũng cực kỳ đột ngột khiến đám thiên sứ lơ lửng.

Sau giây phút bất ngờ, cả đám cũng khép cánh lại xoay người bay thẳng xuống dưới.

Thấy bọn chúng bay xuống, Tiểu Quang mở rộng đôi cánh, bay vút qua một bên, đổi hướng cực gắt và cực nhanh, Hân vẫn ôm chặt lưng tiểu Quang, lúc

này mới thả lỏng ra, hai chân khép chặt vào bụng ngựa, Ma cung hiện ra trên tay, giương cung lấp tên nhắm về phía sau tiếp tục bắn tới.

Một truy một đuổi, tốc độ vốn đã nhanh hơn kẻ địch, nhưng Hân vẫn cố tình thả chậm, để bọn chúng có ảo tưởng chỉ bay thêm một chút nữa là sẽ kịp, trong thời gian đó không ngừng bắn tên về phía sau, tia từng tên, từng tên một. Chiến đấu theo đúng chiến thuật thả điều của xạ thủ.

Nhìn xung quanh, đám thiên sứ bay theo lúc này đã rơi rụng gần hết, gã Thiên sứ cấp C duy nhất còn sót lại hú lên một tiếng sợ hãi, không dám đuổi theo nữa, xoay cánh bay ngược trở lại.

“Muộn rồi” Hân cất tiếng lạnh lùng, điều khiển tiểu Quang bay ngược trở lại, tốc độ cực nhanh, Ma cung giương lên, một mũi tên được đặt lên dây, quang nguyên lực cấp tốc truyền vào khiến đầu mũi tên phát ra ánh sáng chói mắt.

Hân buông cung, mũi tên bắn tới với tốc độ cực nhanh, gã Thiên sứ quay đầu lại, đâm mạnh trường kích về phía mũi tên.

Quang mang từ đầu mũi tên và trường kích nổ tung, sức nổ hất tên thiên sứ chao đảo một vòng trên không trung.

Lúc này thì, mũi tên thứ hai đã đến nơi, đầu mũi tên lấp lóe hàn mang.

Mũi tên xuyên qua giữa cổ của hắn, tên thiên sứ chỉ kịp “ặc” một tiếng, thân ảnh từ trên không trung rơi thẳng xuống đất.

Va chạm cực mạnh, khói bụi bay lên mù mịt, cổ thùng một lỗ, thân thể va đập nát bươm, gã thiên sứ trợn mắt, ngã đầu qua một bên chết tươi.

Thở ra một hơi, ánh mắt lạnh lùng nhìn tất thấy, Hân điều khiển tiểu Quang quay đầu phóng ngược lại chỗ Lan đang nằm bất tỉnh lúc này.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 135: Cường cường đối chiến (1)

“Yaaa” Tên Trần Văn Hồ hét lớn một tiếng lao đến đầu tiên, quyền trượng mang theo hào quang màu sáng trắng rực rỡ nhắm ngay đầu của Đức bỏ xuống.

Đức lạnh lùng nhìn qua, bước lùi về sau một bước tránh thoát. Quyền trượng đập mạnh xuống đất, quang nguyên lực bùng nổ, khiến từng mảnh bụi đất bốc lên mờ mịt.

Lạc Phong kiểm trên tay vung lên, Đức nhắm thẳng cổ của tên Trần Văn Hồ chém tới. Lúc này, xung quanh người gã hiện ra một quang cầu năng lượng bao bọc toàn thân, lưỡi kiếm chém qua lún sâu vào trong nửa tấc thì không thể tiến sâu hơn được nữa.

“Quang bạo” Gã Trần Văn Hồ hét lớn, quang cầu trước người hắn đột ngột phát nổ thành từng luồng hào quang bắn ra xung quanh.

Không lạ gì đòn này của hắn, Đức nhảy lùi về sau một bước, khiến ma pháp mở rộng trước người, hào quang bắn tới không thể xuyên qua, nhưng sức nổ rất mạnh ép thân hình Đức bay ngược về sau.

Đúng lúc này, từ trên không, đội Thiên sứ cũng đã lăm lăm vũ khí, sà xuống tung đòn. Tên thiên sứ cấp C dẫn đầu tay cầm trọng kích nhắm ngay đầu của Đức đâm xuống, đám thiên sứ cấp D phía sau cũng vung kiếm chém tới.

Đức ngược đầu nhìn lên, vung tay ném về đám thiên sứ đang hung hăng lao đến một vật thể kim loại hình cầu, rồi nhanh chóng dậm chân nhảy ngược về phía sau.

Âm thanh tích, tích vang lên, xung quanh quả cầu kim loại nhỏ là một vòng tròn đỏ đang sáng lên nhấp nháy.

“Uỳnh” Quả cầu nổ tung phát ra âm thanh trầm đục, sức nổ không hề lớn, lửa cũng không hề phát ra.

Từ quả cầu, một luồng khí màu đen xám bùng phát ra xung quanh, mang theo mùi hôi khó ngửi, làn khí đen còn mang theo đặc tính ăn mòn như axit. Mặc dù đối với đám thiên sứ này mà nói, axit này chẳng có mấy tác dụng, riêng quang huy trên người chúng đã có kháng tính rất mạnh.

Quả cầu kim loại này chỉ là một quả lựu đạn axit loại thường tốn 200 điểm một quả, có khả năng nổ bao trùm một khu vực gần năm mét vuông.

Tác dụng ăn mòn của nó có thể nói là bị giảm đi đáng kể khi đối đầu với những sinh vật biến dị từ cấp D trở lên, còn đối với đám thiên sứ này thì có thể coi như là không có. Nhưng cái Đức nhắm tới không phải là đặc tính ăn mòn của nó mà là khả năng che khuất tầm nhìn, axit mạnh càng khiến bọn chúng phải nhắm chặt mắt lại.

Lớp sương axit màu đen xám trong chốc lát bùng ra xung quanh bao trùm cả đám thiên sứ vào bên trong.

Đức lạnh lùng nhìn về phía trước, từ nắm tay trái, từng tia lửa điện lẹt xẹt, một ngọn thương sấm sét đã thành hình, cầm sẵn trên tay.

“Khụ” “Khụ” Mấy tên thiên sứ nhanh chóng đập cánh bay ra khỏi khu vực ảnh hưởng của lựu đạn axit.

Đức ngay lập tức động, xoay người ném mạnh, ngọn thương sấm sét rít lên một tiếng xé gió bay đến giữa ngực tên thiên sứ cấp C bay ra đầu tiên.

Hoảng hồn, gã nghiêng đầu chao cánh qua một bên né tránh, ngọn thương đâm vào giữa khớp xương quai xanh của hắn đục ra một lỗ máu, khiến hắn rú lên đau đớn, rồi bay tuốt ra sau trúng phải một tên thiên sứ cấp D khác ghim hẳn xuống đất.

Vừa ném xong mũi thương, không dừng lại nửa giây, Đức lập tức động thân, chân trái phát lực dậm nhảy về phía trước, Lạc phong kiếm cầm chắc trên tay, ánh mắt lạnh lùng hướng về cổ của tên đó chém tới.

Thanh kiếm lướt qua một đường máu, cổ của tên đó lập tức bay bổng lên không, gương mặt tràn đầy sợ hãi, đôi mắt tuyệt vọng nhìn về phía trước, máu phun ra thành vòi tung tóe từ cổ của hắn bắn lên cả gương mặt của Đức.

“Lớn mật” Gã Trần Văn Hồ ở phía sau tức giận hồng to, quyền trọng tụ lại quang mang bắn tới.

Đức liếc mắt nhìn sang, tung chân đá mạnh vào thi thể không đầu của tên thiên sứ về phía trước chặn lấy đòn đánh, luồng ánh sáng bắn tới trúng xác của tên thiên sứ nổ tung ra khiến thi thể của gã đó lập tức phân thành năm, bảy mảnh, máu thịt bay tung tóe khắp nơi. `var adtrue_tags=window.adtrue_tags||[];adtrue_tags.push({tag_id:8602,width:728,height:90});`

Xoay người một vòng trên không, Đức vung Lạc phong kiếm chém ra một đường cong bán nguyệt, chém một tên thiên sứ cấp D cạnh đó ra làm hai nửa trước khi hết đà rơi xuống.

Hai chân vừa chạm đất thì một áp lực lớn đã truyền đến, bóng cây quyền trọng của tên Trần Văn Hồ đã tới ngay đỉnh đầu hắn bỏ xuống.

Không kịp né tránh, Đức vận năng lượng vào Lạc phong kiếm vung lên đỡ đòn.

“Ầm” một tiếng, trọng, kiếm va chạm, quang nguyên lực trên đầu quyền trọng va chạm với ma hỏa và phong chú chỉ ẩn trên lưỡi kiếm phát ra tiếng nổ ầm ầm, kính phong bùng nổ, không khí lan ra xung quanh thành từng đợt như sóng gợn.

Áp lực mạnh mẽ từ trên truyền xuống khiến Đức cảm thấy lồng ngực một trận bức bối, người chùng hẳn xuống, khuya một chân xuống đất.

Đúng lúc này, đội Thánh đồ phía sau cũng đã tới nơi, tên đội trưởng vung lên trọng kiếm nhắm về người Đức đâm tới, cả sáu tên còn lại đứng ở phía sau đứng thành trận hình chữ V ngược, quang nguyên lực truyền cả vào tên cầm đầu, thanh kiếm trên tay hắn tỏa ra quang mang rực rỡ.

Lách ra nửa bước, Đức thả lỏng tay cầm kiếm nghiêng xuống dưới khiến quyền trọng trên tay tên Trần Văn Hồ trượt qua một bên, đập chân vào quyền trọng của hắn, Đức lộn người nhảy ngược lại.

Thanh trọng kiếm của tên Thánh đồ xẹt qua người hắn trong gang tấc đâm sượt qua bả vai kéo theo một đường máu nhỏ.

Chống tay lộn một vòng dưới đất, Đức nhanh chóng đứng dậy, vung tay ném về phía trước hai quả lựu đạn sương mù axit nữa.

Lựu đạn nổ tung, làn sương axit màu đen xám bùng ra, che lấp cả tên Trần Văn Hồ và đội Thánh đồ ở phía sau vào bên trong.

“Thần ảnh chân quang ba” Tên Trần Văn Hồ xoay quyền trọng chống mạnh xuống đất hét lớn.

Từ vị trí thân gãy của hắn, quang nguyên lực tràn ra từng đợt như sóng biển hất văng toàn bộ sương mù axit ra bên ngoài.

“Người chỉ biết dùng những trò bẩn thỉu này thôi sao con chuột nhắt kia”

Trùng mắt nhìn về phía Đức, gã giơ quyền trọng lên, trong miệng lầm nhảm một loại ngôn ngữ kỳ lạ, phía trước đầu quyền trọng hình thành một hình tròn chứa hoa văn ngôi sao lục giác sáu cánh, xung quanh nó là những ký tự kỳ lạ đang xoay tròn di động.

“Quang huy thánh phước” Gã chìa quyền trọng về phía trước hét lớn.

Từ đầu quyền trọng, hình tròn ma pháp sáu cánh tỏa ra hào quang màu sáng trắng rực rỡ, bắn ra một quả quang cầu bay thẳng về phía Đức.

Đức liếc mắt nhìn qua, Lạc phong kiếm vung lên chém tới, thanh kiếm va chạm với quang cầu khiến nó nổ tung thành một luồng bạch quang chói mắt.

Từ giữa luồng bạch quang, sáu luồng ánh sáng như sáu sợi dây thừng hiện ra cử động như sáu con trăn lớn hướng về hai tay, hai chân, cổ của Đức quấn chặt lấy, rồi cố định lại dưới đất.

Đức càng cố gắng giãy ra thì sáu sợi dây ánh sáng càng xiết chặt, Lạc phong kiếm trên tay hắn cũng rơi xuống đất.

Cánh tay vẫn giơ quyền trọng trên không trung, ma pháp trận hình ngôi sao sáu cánh lơ lửng trước đầu gây tỏa ra hào quang, nở nụ cười đắc ý, gã Trần

Văn Hồ nhìn Đức cười lạnh nói:

“Nhảy nhót nữa ta xem nào, con chuột nhắt”

Đội Thánh đồ chớp thời cơ tung người nhảy lên đồng loạt vung kiếm chém vào người Đức, cả đám thiên sứ đang bay ở trên không cũng tung người lao xuống.

Lạnh lùng nhìn về phía trước, Đức mở miệng:

“Ngươi làm nhảm nhiều quá”

Từ giữa ngực của hắn hiện ra một quả cầu màu lam nhạt, bên trong lấp lóe điện quang.

Đức hét lớn một tiếng, quả cầu trong phút chốc mở rộng bao trùm che phủ toàn thân hắn ở bên trong, những tia lửa điện bùng phát ra từ người Đức trên lớp lá chắn màu lam nhạt khiến nó thoát trông như một quả cầu điện Tesla với hắn là tâm điểm.

Luồng lửa điện lan ra khiến sáu sợi dây bằng ánh sáng đứt phụt, ma pháp trận hình ngôi sao sáu cánh lơ lửng trước đầu gây của gã Trần Văn Hồ cũng vỡ ra tan nát như mảnh kính, khiến hắn biến sắc, nụ cười đắc ý trên môi đông cứng lại.

Cùng lúc này, đám Thánh đồ bên dưới và tám tên Thiên sứ còn lại ở phía trên cũng đã vung kiếm chém tới.

Kiếm va trúng lớp lá chắn màu lam nhạt như va phải mặt nước hồ, dao động thành từng vòng tròn nhỏ ra xung quanh, lá chắn rung lên từng đợt nhưng nhất thời không thể phá vỡ.

Nhìn ra phía trước, Đức giơ hai tay trước ngực thành chữ X, hét lên một tiếng vung mạnh tay ra. Quả cầu màu lam bao bọc toàn thân đột ngột nổ tung, từng luồng điện quang ở bên trong đồng loạt bắn ra xung quanh hất tung đám thiên sứ và thánh đồ đang hưng phấn lao tới bay ngược về sau.

Đây là kỹ năng tự sáng tạo của Đức, là sự kết hợp giữa khiên ma pháp và thương sấm sét.

Bằng cách tụ năng lượng của sấm sét vào vòng chắn bảo vệ, sinh ra một chiêu thức có khả năng tấn công bao trùm ở cự ly gần. Ý tưởng đã có từ trước đó rất lâu, tập luyện cũng rất nhiều lần, nhưng phải nói là độ khó của nó cực kỳ cao, kể cả đạo gần đây thì khả năng thành công của chiêu này cũng chỉ đạt được bảy thành. Trong lúc nguy cấp này, nó đã kịp thời phát huy tác dụng trong lúc tối hậu. Hắn gọi nó là “Khiên sét”.

Trên người vẫn còn tê rần vì lửa điện, mái tóc dựng đứng, khuôn mặt hơi cháy đen, nhưng ánh mắt của Đức vẫn rất lạnh lùng, vận chuyển năng lượng trong lõi Rise một vòng, cảm giác tê dại mới giảm bớt.

Đức giơ cánh tay đang còn run rẩy chop lấy thanh Lạc Phong kiếm rơi dưới đất khi này, hét lớn một tiếng, chân trái đạp mạnh xuống đất, lấy đà lao về phía trước.

Đám Thánh đồ và thiên sứ xung quanh lúc này tình trạng còn tệ hơn Đức, những tia lửa điện bùng ra xung quanh khiến chúng toàn thân tê dại, vũ khí cũng rời khỏi tay, thân thể đang bay ngược ra sau không hề có điểm tựa.

Thời gian tê dại này đối với bọn chúng thì cũng sẽ không kéo dài quá lâu chỉ từ ba đến năm giây mà thôi, tùy theo thực lực của từng tên.

Nhưng chiến đấu, thời cơ là chỉ trong điện quang hỏa thạch, nửa giây đôi khi cũng đã là quá xa xỉ.

Đức nhắm thẳng tới tên Thánh đồ đội trưởng, Lạc phong kiếm vung lên chém xuống.

Tên đó cố gắng ngửa đầu ra sau, nhưng đã không kịp, ánh kiếm lướt qua, kéo một đường máu giữa cổ của hắn, thấy cả thực quản bên trong, máu tuôn ra như suối, hai tay ôm lấy cổ trong tuyệt vọng.

Đức tung chân đá mạnh tên đó ra phía sau, ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía đàn thánh đồ đang rơi rụng la tả lao đến.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 136: Cường cường đối chiến (2)

Lạc phong kiếm vẽ nên những đường cong bán nguyệt tuyệt mỹ đầy chết chóc, lại có thêm hai tên Thánh đồ bỏ mạng dưới kiếm của Đức, nhát chém rất ngọt, kiếm quang đi qua lập tức có đầu lâu kẻ địch văng lên.

Thân hình Đức di chuyển với tốc độ cực nhanh, cảm giác tê dại trên người theo luồng năng lượng từ lõi rise truyền vào giảm bớt rất nhiều, kiếm trên tay như bùa của tử thần đòi mạng.

Tên Thánh đồ đội trưởng đã mất mạng, trận hình “Thất minh thiên sứ lạc quang trận” không thể thành hình, chẳng còn ai trong đám này có thể cản nổi bước tiến của hắn nữa, thương vong cả bọn tăng lên cực nhanh, một vài tên thiên sứ cố gắng áp chế tê liệt trên người võ cánh bay lên đều bị Đức một kiếm chém chết, tay trái lập lòe điện quang, thỉnh thoảng một ngọn thương sấm sét lại vung ra ném xuyên người những tên có ý định đào tẩu.

“Quang đao thâm phán” Gã Trần Văn Hồ tức giận rống lớn một tiếng, cánh tay giơ lên cao, trên đầu một vòng tròn ánh sáng hiện ra, xoáy tròn như một chiếc lưỡi cưa, chiếc vòng kêu lên âm thanh vù vù ghê tai, ánh mắt nhìn về thân ảnh Đức đang chém giết phía trước đầy thù hận, nhắm thẳng về phía hắn đầy tới.

Chiếc vòng tỏa ra ánh sáng rực rỡ rít lên âm thanh đáng sợ nhắm về phía Đức bay tới với tốc độ cực nhanh.

Đức xoay người tung chân đá mạnh, một tên thiên sứ bị bay ngược về sau, quang đao bay qua, chém đôi thân hình gã đó ra làm hai nửa nhưng thế tới vẫn không hề suy giảm chút nào, bay về phía hắn với tốc độ cực nhanh.

Đức ngửa người ra phía sau, lưng gần như nằm song song với mặt đất, Quang đao lướt qua ngay sát mặt hắn, hơi gió rít qua khiến hắn có cảm giác khuôn mặt đau rát, vài lọn tóc bị cắt đứt rơi là tả xuống đất.

Một tên thiên sứ đã vung kiếm chém xuống, Đức chống tay xuống đất, xoay người tung chân đá mạnh khiến kiếm của hắn rời khỏi tay, chống người đứng bật dậy, Lạc phong kiếm chém qua một đường giữa ngực sâu hoắm khiến hắn bay ngược về phía sau, xương sườn đứt gãy, phổi bị chém rách tan, cách cái chết cũng không còn xa nữa.

Đúng lúc này, quang đao đã từ phía sau bay một vòng cung hình elip ngược trở lại, tiếng đao phong rít lên xé gió. Bất ngờ, Đức vội vã xoay người qua một bên, không kịp né tránh hoàn toàn, quang đao lướt qua chém một đường ngọt sớt chém một đường trên hông của hắn, máu tuôn ra xối xả. Nếu chỉ phản ứng chậm hơn nửa giây, rất có thể hắn cũng đã người thân hai nửa rồi.

Cánh tay của gã Trần Văn Hồ vẫn giơ ra, hai ngón tay chụm lại xoay vòng trên không trung, chỉ tới. Quang đao bay qua lập tức vòng ngược trở lại, Đức vội vàng lộn người qua một bên né tránh, lưỡi đao lướt qua chém một đường trên đùi của hắn chảy máu.

Lộn người đứng dậy, Đức đã thọc kiếm về phía trước, lưỡi kiếm xuyên qua cổ họng một tên Thánh đồ gần đó đang định lao tới chém hắn, thanh trọng kiếm của tên đó dừng lại giữa không trung, cổ họng phun ra từng đợt bọt máu.

Rút kiếm, quay đầu, quang đao đã quay lại tới nơi, Đức tung chân đá tên Thánh đồ đó về phía trước, thân thể hắn đụng trúng hai ba tên đang trên đà lao tới ngã dúi dụi dưới đất.

Quang đao rít lên từng tiếng ê răng xoáy dọc vào giữa ngực của Đức khiến hắn vội vã đưa Lạc phong kiếm ra che trước người.

Quang đao như một lưỡi cưa công suất lớn, quang nguyên lực hình thành một chiếc vòng tròn cực kỳ sắc bén, xoắn tới với tốc độ cực cao, cửa lên Lạc phong kiếm phát ra từng tia lửa, lực đẩy rất mạnh ép hắn liên tục phải lùi về phía sau.

“Yaaaa” Đức hét lớn một tiếng, năng lượng cuộn cuộn truyền vào Lạc phong kiếm trên tay, ma hỏa và phong chú chỉ ẩn bùng lên trên lưỡi kiếm, hai chân dậm lún vào trong đất, ngừng hẳn thân thể lại, vung kiếm chém mạnh về phía trước.

Gã Trần Văn Hồ chéch tay lên không, quang đao không xoắn thẳng tới trước va chạm với nhát chém của Đức nữa mà xoáy ngược lên trên, hướng về cổ của hắn bay đến.

Đức biến sắc, vận dụng năng lượng, một lớp lá chắn màu lam nhạt hiện ra trước cổ, lưỡi đao xoắn qua, tám khiên ma pháp chỉ duy trì được trong tích tắc đã vỡ tan nát như mảnh kiếng. Quang đao rít lên xoáy tới.

Dù vậy, trong tích tắc đó cũng giúp Đức có thể hơi lách cổ qua một bên, né được nhát chém trong gang tấc, không rơi vào tình trạng đầu, cổ phân ly, đao phong xoáy một đường máu mờ nhạt trên cổ của hắn trước khi bay tít lên cao.

“Chết đi, thằng khốn” Gã Trần Văn Hồ hét lớn, ngón tay xoay vòng, chỉ xuống dưới

Quang đao đang bay lên không quay một vòng cực gắt như xe đua công thức một, kéo ngược xuống dưới, rít lên tiếng kêu xé gió, hướng về Đức đang ở dưới đất phóng tới.

Lạnh lùng nhìn về phía gã Trần Văn Hồ, Đức không lựa chọn đón đỡ quang đao, mà dậm chân xuống đất, dốc toàn lực chạy về phía trước, tốc độ như đạt tới cực hạn, mỗi bước chân đều để lại một dấu ấn trên mặt đất, thân thể phóng đi cực nhanh, như lướt từng đoạn ngắn trên không.

Quang đao đuổi theo ngay sau lưng Đức, hắn có thể nghe thấy tiếng rít gắt gao của nó xoay tròn trong không khí, hơi gió đến cực gần.

Lúc này, thân ảnh gã Trần Văn Hồ cũng đã gần ngay trước mặt, cả hai chỉ còn cách nhau chưa đến mười mét, Đức lạnh lùng nhìn hắn, vung tay, hai quả lựu đạn sương mù axit nhắm thẳng về phía gã đang tập trung quay tay điều khiển Quang đao ném tới.

Hai quả lựu đạn nổ tung, một lớp sương axit màu đen xám bao trùm, khiến xung quanh trong chớp mắt trở thành một mảnh mù mịt, che khuất tầm nhìn

của gã.

Ngay lúc đó, Đức đột ngột chuyển hướng, chân phải dậm mạnh xuống, thân thể như một mũi tên, rẽ ngoặt qua bên phải một góc bốn mươi lăm độ, thoát khỏi quán tính đường bay của Quang đao.

Lưỡi đao bay thẳng về phía trước tiến nhập vào làn sương mù axit dày đặc trước khi rít lên một tiếng xé gió bay vút lên không.

Quang đao là một kỹ năng sử dụng quang nguyên lực có sức sát thương cực lớn. Đầu tiên là cô đọng quang năng trong cơ thể người sử dụng biến hóa ra một vòng tròn quang nguyên lực, xoáy tròn với tốc độ cực cao mang đến cho nó khả năng xuyên phá cực kỳ mạnh mẽ.

Quang đao được điều khiển bằng tinh thần lực thông qua một chú ấn lưu lại trên tay, chính là quang mạng trên hai ngón tay của gã Trần Văn Hồ, đây chính là điểm mấu chốt cho nó sức phá hoại cực lớn, miễn là quang nguyên lực trên lưỡi đao chưa tan hết, hẳn có thể liên tục điều khiển nó sát thương kẻ địch.

Điều khiển bằng bản thân, ưu thế là chủ động, khả năng tấn công đa dụng, linh hoạt, liên tục không ngừng. Nhưng chính vì vậy nó tồn tại hai điểm yếu, thứ nhất là phải phân thần điều khiển, không thể đồng thời công kích và thứ hai là, nếu mất tầm nhìn mục tiêu, sẽ không thể tiếp tục công kích được.

Nhìn Quang đao lao vút lên không, Đức nhìn thẳng về phía trước, ánh mắt trở nên sắc bén, lao thẳng vào lớp sương mù màu đen xám đang bao phủ, nhắm vào điểm quang mạng đang sáng lấp lánh bên trong lao tới, Lạc phong kiểm cầm chắc trên tay, tay còn lại cũng lấp lánh điện mang.

Gã Trần Văn Hồ lúc này, vẫn giữ hai ngón tay chĩa lên không trung điều khiển Quang đao, tay còn lại đưa quyền trượng về phía trước, từ đầu quyền trượng phát ra một luồng thanh khí ngăn cách lớp sương mù axit ở bên ngoài không tiến vào trong được nữa bước, luồng thanh khí đang có xu hướng mở rộng thổi bay lớp sương mù đen xám ra ngoài, giải tỏa tầm nhìn.

Đúng lúc này, không một dấu hiệu báo trước, thân ảnh của Đức hiện ra, phóng xuyên qua lớp sương mù axit, hét lớn một tiếng, ngọn thương sấm sét trên tay trái phóng thẳng tới.

Quá bất ngờ, gã Trần Văn Hồ chỉ kịp giờ quyền trượng lên che trước người, thương sấm sét bắn trúng bùng nổ ra thành từng tia lửa điện ra xung quanh, tuy không thể xuyên thấu được quyền trượng, nhưng cũng làm thân thể hắn tê rần, khả năng linh hoạt bị giảm xuống một mảng lớn.

Không dừng lại nữa giây, Lạc phong kiểm trên tay phải của Đức đã giơ cao chém xuống, thanh kiếm quét tới cực nhanh và ngọt, hai ngón tay đang chĩa trên không của gã Trần Văn Hồ lập tức đứt lìa.

Quang đao trên không mất điều khiển lập tức nổ tung tiêu tán thành từng luồng quang nguyên lực trong không khí.

“Aaaaa” Gã Trần Văn Hồ hét lên như heo chọc tiết, máu từ đầu ngón tay phun ra thành từng tia bắn ra xung quanh.

Tay liền tới tim, ngón tay mất đi khiến hắn cảm thấy đau rất. Đau đớn, đã quá lâu rồi hắn mới có thể cảm nhận lại cảm giác đó, ánh mắt nhìn về phía Đức tràn đầy thù hận.

“Keng” Một tiếng, Quyền trượng trong tay gã vung lên đỡ lấy nhát chém tiếp theo của Đức, đoạn gã xoay người chĩa đầu quyền trượng thẳng về phía trước, từ đầu gậy bùng phát quang mang, sức ép đẩy người Đức bay ra sau một đoạn ngắn.

“Kinh cực quang minh sát ma ấn” Hét lớn một tiếng, từ đầu quyền trượng, quang nguyên lực tụ tập lại thành từng mũi nhọn chĩa về phía trước, gần như cùng lúc với tiếng hét của gã, những mũi nhọn ấy đồng loạt hướng về phía Đức bắn tới.

“Khiên ma pháp” Đức nhảy lùi lại phía sau, không dám có nửa điểm xem thường, lớp chắn năng lượng màu lam nhạt hiện ra trước người, năng lượng cuộn cuộn truyền vào.

Những mũi gai nhọn bắn tới cắm chi chít trên lá chắn, từ phía sau bọn chúng như đang xoay tròn hình xoắn ốc xoắn sâu vào bên trong, sức xuyên phá cực kỳ mạnh mẽ.

Đức gồng người, năng lượng tập trung truyền vào, gia trì lá chắn. Gã Trần Văn Hồ gầm lên một tiếng đẩy mạnh quyền trượng về phía trước, quang nguyên lực cuộn cuộn truyền vào, những cây gai càng xoáy mạnh hơn, đâm sâu vào bên trong.

Trên trán lấm tấm mồ hôi, lá chắn khiên ma pháp nứt ra như mạng nhện, Đức quyết đoán dậm chân nhảy lùi về phía sau.

“Xoảng” Khiên ma pháp vỡ tan nát như mảnh kiếng, những cây gai quang nguyên lực xuyên thấu ra phía sau, bắn vào người Đức xuyên thấu ra phía sau.

Dù đã nhảy về phía sau, né tránh được những chỗ yếu hại, nhưng gai quang nguyên lực quá nhiều, trên người hắn bị đục ra hơn mười lỗ máu, thấu hẳn ra phía sau, máu tuôn ứa đầm toàn thân.

“Chết đi thằng khốn kiếp” Gã Trần Văn Hồ không dừng lại, ánh mắt nhìn về phía Đức tràn đầy lửa giận, giơ cao quyền trượng trong tay nhắm thẳng đầu của hắn dậm mạnh xuống.

Chương 137: Chiến thắng không trọn vẹn

Đức cường chế đau đớn, hai tay cầm chắc Lạc phong kiếm giờ cao trước người che chắn. Quyền trượng đã từ trên cao đập xuống mang theo áp lực kinh người, quang nguyên lực trên đầu gây cộng với trọng lực của nó bùng nổ, sức ép từ trên ép xuống khiến người ta hít thở không thông.

Đức là người đứng mũi chịu sào, gánh trọn áp lực của đòn đánh, lồng ngực một trận bức bối, nội tạng chấn động, một ngụm máu phun ra từ trong miệng, những vết thương trên người cũng rách toạc, máu chảy ra thấm đẫm nhuộm hằn thành một huyết nhân.

Lộn người về phía sau, Đức bật người đứng dậy, hồ khẩu (*) tay cầm kiếm rách toạc, thân thể dính đầy bụi đất và máu, thân hình hơi chùng xuống.

Gã Trần Văn Hồ được thể không tha người, quyền trượng trong tay liên tục vung lên đập xuống đánh tới, Đức cố gắng giờ Lạc phong kiếm lên cổ sức chống đỡ, mỗi đòn đánh mang theo áp lực trầm trọng đánh hấn phải liên tiếp lùi về phía sau, chân, tay trúng gai nguyên lực lúc này, khiến Đức không đủ sự linh hoạt để né tránh, vết thương trên người chảy máu càng lúc càng nghiêm trọng, tình thế rơi vào nguy cấp, nhưng ánh mắt hấn vẫn lạnh lùng nhìn về phía trước không một tia kinh hoàng.

Đúng lúc này, đám Thánh đồ chỉ còn lại ba tên và hai tên thiên sứ hò hét lao đến tấn công hấn từ phía sau.

Nhảy lên giờ kiếm về phía trước đỡ tiếp một trượng, phản lực khiến Đức văng về phía sau, lộn dưới đất một vòng, hấn vung tay ném về đám thánh đồ đang hung hăng lao đến một quả lựu đạn sương mù axit, lựu đạn nổ tung thành từng luồng sương mù màu đen xám bao phủ xung quanh.

Gã Trần Văn Hồ vung quyền trượng trong tay, đầu quyền trượng lấp lóe quang mang, một luồng ánh sáng tụ tập nhằm thẳng về phía Đức đang ở dưới đất bắn tới.

Đức dậm chân xuống đất nhảy lên tránh khỏi đoàn quang nguyên lực bắn tới, mặt đất dưới chân bị bắn trúng nổ tung lên thành từng đám bụi đất, cắn răng một cái, hấn mở ra khiến ma pháp bao bọc toàn thân, tung người nhảy vào trong đám sương mù dày đặc.

Trong lớp sương mù đưa tay không nhìn thấy năm ngón, đám thánh đồ và thiên sứ lao đến đang tìm cách tản ra, Đức lại lướt thẳng vào bên trong, dựa vào tiếng động của bọn chúng lao đến.

Lớp màn khiến ma pháp hoàn toàn ngăn cách Đức khỏi lớp axit, “khụ” “khụ”, một tiếng ho của tên thánh đồ vang lên, kiếm quang gần như lập tức đến ngay trước mặt, thanh kiếm cửa qua một đường cắt đứt cổ họng của hấn, máu lập tức tuôn ra như suối.

“Ặc” “Ặc” Hấn buông rơi thanh trọng kiếm trên tay xuống đất, hai tay ôm cổ, ngã sụp xuống đất.

Không ngừng lại, Đức tiếp tục rời đi, tìm kiếm một mục tiêu mới, hấn như một con báo săn khát máu, chực chờ đòi mạng, lại có thêm hai tên nữa chết dưới lưỡi kiếm, cả đám còn lại hốt hoảng tìm đường phóng ra khỏi đám sương mù axit dày đặc đang bao phủ.

“Khốn kiếp” Gã Trần Văn Hồ rống lên một tiếng tức giận, quyền trượng trong tay giờ về phía trước, đầu quyền trượng ngưng tụ một quả cầu ánh sáng bằng quang nguyên lực, năng lượng cuộn cuộn truyền vào khiến quả cầu sáng rực lên phình to bằng cả nửa người hấn, sức mạnh mang tính hủy diệt ẩn chứa bên trong quang mang rực rỡ của nó.

“Quang bạo” Gã vung tay chỉ về phía trước, quang cầu bắn tới vào giữa đám sương mù axit phát ra một tiếng nổ mạnh, luồng cực quang mạnh mẽ từ quả cầu truyền tới bắn ra xung quanh xé tan lớp sương mù, những tia sáng hủy diệt bắn ra xung quanh, không phân địch ta, vài tên thiên sứ còn lại cũng bị nổ chết ngay lập tức, sức nổ hất tung người Đức đang chém giết bên trong bắn tung ra ngoài, vài tia quang nguyên lực như súng la de cắt qua người hấn thành những đường máu.

“Ộc” Thân thể va đập mạnh xuống đất, nội tạng chấn động, cộng thêm vết thương từ trước khiến Đức phun ra một ngụm máu tươi, Lạc phong kiếm cũng rơi ra khỏi tay, rớt xuống ngay bên cạnh.

Đức vừa định vươn tay qua chụp lấy thì, gã Trần Văn Hồ cũng đã lao từ trên cao xuống, một chân dậm lên thanh kiếm, đưa mắt nhìn hấn.

Ánh mắt tràn đầy lửa giận, pha lẫn nét đắc ý, gã vung chân đá mạnh vào bụng Đức khiến hấn cong người lại văng tuốt ra xa.

Chậm rãi bước lại gần, gã giờ tay lên, một luồng quang mang bao phủ cánh tay bị cắt cụt hai ngón của hấn, chỉ trong chốc lát vết thương đã lành lại.

Xoa xoa hai ngón tay, gã chìa đầu quyền trượng vào giữa người Đức, nở nụ cười nửa miệng, lên tiếng:

“Thế nào hả con chuột nhắt kia, ngươi thực sự nghĩ rằng mình sẽ có thể thắng được ta sao?”

Đức lúc này tình trạng có thể nói là rất thảm, nội tạng chấn động, miệng còn trào máu tươi, trên người đầy vết thương, nghiêm trọng nhất là vết quang đao chém qua bụng, hai nhát gai nguyên lực xuyên qua bắp chân, bắp tay, và giữa bụng, máu đang không ngừng chảy ra, ướt đẫm bộ áo hấn đang mặc.

Nhìn về ngoài thê thảm của Đức, gã lên tiếng:

“Yên tâm đi, ta sẽ giữ đúng lời hứa, không giết ngươi ngay đâu, ta sẽ cho ngươi xem đủ mọi trò vui, ta sẽ chơi đùa chán hai con bé kia trước mặt ngươi rồi mới để bọn chúng tự tay giết ngươi, ha ha ha”

“Chỉ là trước đó, ta phải lấy lại chút lợi tức đã” Vừa dứt lời, quyền trượng của gã đã giơ lên cao đập xuống.

“Răng rắc” Tiếng xương vỡ vang lên ghê người, cánh tay cầm kiếm của Đức đã hoàn toàn nát bấy, xương cánh tay gãy rời, đứt ra ngoài.

“Ư ư ư” Đức gằm gù trong cổ họng, cơn đau khủng khiếp truyền tới khiến hắn muốn hét lên, hai hàm răng cắn chặt như muốn bật máu.

Về đau đớn của Đức khiến Gã Trần Văn Hồ nở nụ cười lạnh đầy đắc ý, tiếp tục giơ quyền trượng lên, vừa định đánh xuống tiếp, thì Đức đã nhìn hắn, ánh mắt lạnh lùng đáng ghét, cất giọng ngắt quãng lên tiếng:

“Thực ra ... thì ...”

“Ta đã thắng”

Đức chưa kịp dứt lời thì gần như ngay lập tức, những cơn đau máu bí mật bay lại gần đã tụ tập thành một thân ảnh tiếp cận ngay sau lưng gã Trần Văn Hồ, trong tay cầm một thanh loan đao đỏ rực màu máu nhắm thẳng sau gáy của hắn chém tới.

Nhát chém đã gần trong gang tấc, trong phút giây sinh tử, gã Trần Văn Hồ kịp thời kích hoạt chức năng phòng ngự của Giáo Hoàng bảo, quang cầu bảo vệ trên người hắn bùng lên, huyết đao chém qua lún sâu vào trong nửa tấc chỉ còn một đoạn ngắn nhưng không thể lún sâu hơn được nữa.

“Quang bạo” Gã Trần Văn Hồ hét lớn, quang cầu bảo bọc người hắn đột ngột nổ tung thành từng luồng hào quang bắn ra sau lưng, Huyết Tu la lập tức vận dụng cương huyết bao phủ khắp toàn thân nhưng vẫn bị sức nổ ép văng ra phía sau một đoạn ngắn.

Đúng lúc này, Đức mặc kệ tâm thần đầy thương tích, tung người đứng bật dậy, toàn bộ năng lượng trong người tụ tập trên nắm đấm tay trái, tia lửa điện từ nắm tay tỏa ra xung quanh lẹt xẹt.

Kỹ năng “phá quyền” kết hợp với năng lượng từ thương sấm sét kết hợp lại cùng một chỗ, dồn toàn bộ sức lực còn sót lại trong người, Đức hét lớn một tiếng, vung quyền đâm mạnh, cú đâm xuyên qua lớp quang mang đã rất mờ nhạt trước người, đánh thẳng tới viên đá cẩm thạch màu xanh dương đính trên Giáo Hoàng bảo, trước ngực của gã.

“Răng rắc” Một tiếng, viên đá hoàn toàn vỡ tan, dư lực cú đâm đánh trúng giữa ngực khiến gã bay thẳng về phía sau, tia lửa điện lẹt xẹt từ quyền ấn giữa ngực khiến hắn cảm thấy cơ thể tê dại.

Huyết Tu la đã từ trên cao, vỗ mạnh đôi cánh bay tới, huyết đao trên tay vung lên nhắm thẳng đầu gã Trần Văn Hồ chém tới.

Gã hừ lạnh một tiếng, quang nguyên lực chớp động toàn thân, cảm giác tê dại nhanh chóng biến mất, quyền trượng giơ về phía trước, một trận pháp hình ngôi sao sáu cánh hiện ra trước đầu quyền trượng, phía trên những ký tự kỳ lạ xoay tròn xung quanh.

Huyết đao chém trúng vang lên âm thanh trầm đục, gã Trần Văn Hồ lạnh lùng nhìn lên, miệng lẩm bẩm một loại chú ngữ kỳ lạ, một hư ảnh của ma pháp trận lực vòng tinh hướng về ngực của Huyết Tu la bắn tới với tốc độ cực nhanh, trên ngực của nó chớp mắt đã hiện ra một dấu ấn hình ngôi sao sáu cánh sáng nhấp nháy.

Năng lượng trong người cấp tốc truyền vào, ma pháp trận ngôi sao sáu cạnh trước đầu gây đột ngột xoay tròn chuyển động cực nhanh, từ sáu cánh của ngôi sao, sáu luồng quang nguyên lực phóng ra hướng về phía Huyết Tu la bay tới.

Huyết Tu la tung người, đập cánh bay lên không tránh thoát trong gang tấc. Sáu luồng quang nguyên lực tụ tập lại thành một quang cầu như có mắt hướng về phía nó đuổi theo.

Huyết Tu la thu đao, ánh mắt quỷ dị nhìn về phía trước, kỹ năng cương huyết lập tức phát động, lớp sương mù bằng máu trước người nhanh chóng tụ tập lại, hình thành một lớp màn chắn bằng tinh huyết.

Quang cầu bắn trúng lớp lá chắn nổ tung, lớp tinh huyết bị phá vỡ, thì quả cầu ánh sáng cũng vừa cạn năng lượng, Huyết Tu la bị sức nổ hất văng về phía sau, mất thăng bằng, nó chao cánh xoay vòng trên không trung ổn định thân thể, rồi quay đầu nhìn xuống, ánh mắt chuyển sang màu đỏ rực, đáy mắt lấp lóe u hóa màu lam nhạt nhìn qua rất quỷ dị.

Gã Trần Văn Hồ lúc này đột ngột xoay người không để ý đến Huyết Tu la nữa, liếc mắt nhìn qua Đức đang ở cạnh đó, ánh mắt lóe lên vẻ tàn độc, quang mang cuộn cuộn tụ tập trước đầu quyền trượng nhắm về phía Đức, hét lớn một tiếng vung tay bắn tới.

Cơ thể đã thương tích trầm trọng, Đức không thể nào né tránh nổi. Đúng lúc này, Huyết Tu la hú dài một tiếng lao xuống dưới, kỹ năng cương huyết lập tức vận dụng, toàn thân như bao bọc trong một lớp sương mù màu đỏ, hiện ra trước người Đức chắn đòn, quang mang bắn qua khiến cương huyết thủng một lỗ lớn, thân hình nó bay ngược về phía sau, trên vai một dấu quang ấn đang bốc khói.

Dậm chân xuống đất, hai cánh vỗ mạnh, huyết đao hiện ra trên tay, Huyết Tu la tung người lao đến, vung đao chém xuống.

Gã Trần Văn Hồ cũng xoay quyền trượng đánh mạnh về phía trước. Huyết đao xoay tròn trên tay không ngừng vung lên chém xuống, tuyệt không dừng lại độ chiều, chém trúng lập tức thu đao, xoay người chém tiếp, đao, trượng va chạm phát ra âm thanh kim thiết điếc tai.

Thân pháp của Huyết Tu La cực kỳ linh hoạt, đường đao quỷ dị trong phút chốc không ngờ có thể hơi chiếm thượng phong đẩy lùi gã về phía sau.

Rú lên một tiếng tức giận, gã Trần Văn Hồ xoay quyền trượng một vòng, hất đao của Huyết Tu La qua một bên, đầu gây quang mang hiện lên sáng rực chói thẳng vào ngực của nó đâm tới.

Huyết Tu La thu đao xoay người, nhảy lên trên tránh đòn, chân trái đạp mạnh vào thân quyền trượng lộn một vòng qua đầu của gã.

Gã Trần Văn Hồ vừa xoay người lại thì trước mặt gã bỗng một mảng màu đỏ mờ mờ che khuất hoàn toàn tầm nhìn. Huyết Tu La sử dụng kỹ năng điều khiển máu ngưng tụ thành một lớp máu nhớp nháp ngay trước mặt của gã.

Ánh mắt của Huyết Tu La lóe lên một tia hiểm độc, huyết đao vung lên hướng ngay đầu của gã chém tới.

Bất ngờ, gã chỉ kịp theo phản xạ theo bản năng, hươ quyền trượng trước người thì đao đã tới nơi, huyết đao chém mạnh khiến gã hơi chùng người lại.

Huyết Tu La tung chân đá mạnh ngay giữa ngực khiến gã bay ngược về phía sau một bước.

Quang mang bùng nổ trước người, lớp sương máu lập tức bị đẩy văng ra xa, lấy lại tầm nhìn gã trừng mắt nhìn Huyết Tu La đầy giận dữ, đang định huy động quyền trượng lao đến thì đúng lúc này, một tiếng gió rít lên từ phía sau khiến gã biến sắc.

Gã vội vàng xoay ngược người lại, quyền trượng trên tay truyền vào quang nguyên lực bùng lên ánh sáng chói mắt hướng về phía sau đâm tới.

Một mũi tên mang theo hàn mang lấp lóe đã từ trên cao bắn xuống, đây là mũi tên quang ấn bùng nổ, mũi tên va phải đầu quyền trượng nổ tung thành từng luồng quang mang, chấn động từng đợt khiến thân thể gã hơi lùi lại.

Hân cười trên lưng tiểu Quang đang bay lơ lửng trên không, thân thể thẳng tắp, hai chân kẹp chặt vào bụng Quang dục thánh mã, Ma cung kéo cong hình lưỡi liềm, giương cung lấp tên, liên tục hai mũi tên nữa được bắn xuống

Hai mũi tên một trước một sau, hướng về phía gã Trần Văn Hồ bay tới với tốc độ cực nhanh, mũi tên đầu tiên lao tới trước, đó là mũi tên chứa hơn tám phần nguyên lực của Hân, đầu tên hàn quang lấp lóe mang theo hơi thở của chết chóc, mũi tên va chạm vào luồng cường quang trên đầu quyền trượng, sức nổ còn mạnh hơn mũi tên trước, cổ tay cầm quyền trượng của gã đã tê rần, suýt nữa văng trượng khỏi tay, quang mang trên đầu gây mờ nhạt đi một mảnh.

Gã chưa kịp đưa ra hành động tiếp theo thì mũi tên thứ hai đã đến ngay trước ngực, mũi tên không hề rực rỡ, không có hàn quang, im lặng nội liễm, như một tên sát thủ tiềm ẩn sau đám quang mang bùng nổ bên ngoài, đâm thấu ngực hấn một đường xuyên ra sau khiến hấn hét lên đau đớn.

Đúng lúc này, Huyết Tu La cũng đã chớp chuẩn thời cơ, tung người lao đến, huyết đao cầm một đường từ sau lưng của gã xuyên ra trước mặt.

Ánh mắt gã trợn trừng lên, hét lớn một tiếng, quang nguyên lực trên người hấn như hồi quang phản chiếu bùng nổ mạnh mẽ, hất tung thân thể Huyết Tu La bay ngược về sau, vài đợt quang mang kéo trên người nó từng đường máu.

“Aaa ...” Ngực phải cảm một mũi tên, ngực trái cảm một thanh Huyết đao, gã rú lên đau đớn, máu phun ra từ khóe miệng, ánh mắt đầy thù hận nhìn về phía trước.

Lúc này, từ trên không, Hân đã điều khiển tiểu Quang bay xuống đất, tung người nhảy xuống, cách gã chỉ tầm năm mươi mét, cây cung giương trên tay, ánh mắt lạnh lùng, một mũi tên đặt trên dây cung, nguyên lực trong người cuộn cuộn truyền vào khiến đầu mũi tên lấp lóe hàn mang, nhắm thẳng vào người gã.

Hiếu trong bộ giáp Thánh Gióng II lúc này cũng đã tới nơi, đứng ở một phía, năng lượng trong bộ giáp đã chạm vạch đỏ, cánh tay giơ cao chiến đao Orihancon đứng đó.

Huyết Tu La đứng thẳng dậy, tinh huyết dừng động, một thanh huyết đao hiện ra trên tay, Đức đứng ở bên cạnh nó, mặc dù lúc này cực kỳ tàn tạ, nhưng ánh mắt hấn vẫn một mảnh lạnh lùng nhìn gã.

Bốn người đứng ở xung quanh vây gã Trần Văn Hồ vào giữa.

“Các ngươi nghĩ rằng thế này đã là kết thúc sao?” Gã trừng mắt nhìn ra xung quanh, ánh mắt hung ác đầy thù hận chậm rãi nhìn qua từng người. Miệng gã Trần Văn Hồ theo câu nói của hấn trào ra máu tươi, vết thương cực kỳ nghiêm trọng, nhát đao của Huyết Tu La càng hiểm ác, phá nát trái tim của gã, nhưng sức sống của hấn cũng cực kỳ ngoan cường, đến lúc này vẫn chưa chết.

Không nói thừa thêm nửa câu, Đức lạnh nhạt nhìn về phía trước, ngọn thương sấm sét ngưng tụ trên tay phóng ra, Hân cũng tức khắc buông tay, mũi tên lấp lóe hàn mang bắn thẳng về phía trước, Huyết Tu La cũng ngưng một ngọn huyết thương trên tay vung lên ném tới.

Gã Trần Văn Hồ trầm giọng quát lên: “Quang minh khôi lỗi chuyển sinh thuật”

Trên người của hắn, quang nguyên lực sáng lên từng đợt, một trận pháp lực vong tình xuất hiện dưới chân, quang mang bao trùm lấy thân thể của hắn.

Lúc này mũi tên của Hân, ngọn thương sấm sét của Đức và huyết thương của Huyết Tu La cũng đã tới nơi, bắn vào trong luồng sáng.

Quang mang chói mắt tán đi, gã Trần Văn Hồ lúc này đã biến mất đâu không thấy, tại vị trí của hắn chỉ thấy thân ảnh cô gái Thánh nữ hiện ra, trên người lãnh trọn đòn tấn công, mũi tên trước đó và huyết đao của Huyết Tu la hiện ra ngay vị trí bị đâm lúc trước của gã, cây quyền trượng chống trước mặt, ánh mắt cô gái tan rã không còn một chút sinh khí, ngã đầu qua một bên chết đi.

Đức biến sắc quay đầu nhìn qua, tại vị trí cô gái Thánh nữ đứng trước đó ở phía xa, thân ảnh gã Trần Văn Hồ đã hiện ra, giờ một tay lên che trước ngực, gương mặt tái xanh, vết thương trên người của gã lúc này đã hoàn toàn biến mất, nhưng toàn thân cũng như bị rút cạn sinh khí.

Hắn lấy từ trong chiếc nhẫn bạch ngọc trên tay ra một viên đá ngũ sắc, đặt nó vào vị trí viên đá cấm thạch màu xanh dương bị Đức phá vỡ lúc trước trên bộ Giáo Hoàng bảo, trừng ánh mắt đầy oán độc về phía đám người Đức, giọng nói lạnh lẽo đầy sát ý:

“Đây chỉ là mới bắt đầu thôi”

Thân thể hắn trở nên trôi nổi giữa không trung, rồi đột ngột bay vút đi, tốc độ cực nhanh khiến không khí bùng nổ một thanh âm lớn (**), biến mất ở phía xa.

.....

(*) Hồ khẩu: Vị trí giữa ngón cái và ngón trỏ

(**) Đây còn gọi là Sonic bom (Bom siêu thanh): Hiện tượng phát sinh tiếng nổ mạnh, xảy ra khi có một vật thể bay vượt quá tốc độ âm thanh trong không khí.

.....

Phần credit chương hôm nay thì mình sẽ nói thêm một chút về trận combat vừa rồi, giải đáp thắc mắc của một số bạn, cũng như là bổ sung thêm một số ý mà không tiện viết ra trong combat.

Phần này thì nó chỉ có tác dụng giải thích thêm và hoàn toàn không ảnh hưởng gì đến nội dung truyện, khá là khô khan dài dòng, mình viết cho một số bạn đọc giả thân thiết thôi, bạn nào cảm thấy đọc vậy OK rồi không cần nghe thêm chi cho rách việc và ảnh hưởng đến mạch truyện thì có thể dừng tại đây cho thoải mái cả đôi bên, nội dung chương thì đã trên 3k chữ rồi nhé.

Cảnh báo đến thế mà vẫn ráng đọc rồi cmt toxic phía dưới thì mình cũng đành bó tay chịu thua thôi.

(Hôm trước cmt nói không hết ý nên phụ chương này mình sẵn tiện mình sẽ mô tả đầy đủ cách mình xây dựng trận đánh luôn Minh chủ Duke nha)

Đầu tiên là nói một chút về tương quan lực lượng của hai bên.

Gã Trần Văn Hồ lúc đó có: Gã Thiên sứ Micheal đã đạt tới cấp 2C, Cô gái Thánh nữ cũng cấp 2C thiên hướng phụ trợ, bốn đội Thánh đồ hoàn chỉnh, mỗi đội bảy người, cùng bốn tên Thánh đồ cấp D, một tên Thánh đồ cấp C, một đàn thiên sứ số lượng hơn 300 tên, trong đó cấp thấp nhất cũng là cấp D, còn có mười tên thiên sứ cấp C. Bản thân gã Trần Văn Hồ cũng đã đạt cấp 2C trang bị rất nhiều vũ khí lợi hại, kỹ năng cũng nhiều và rất mạnh.

Nhóm của Đức thì có: Đức và Huyết Tu La đạt cấp 2C, Lan, Hân, Toàn đều là cấp C, Hiếu trong bộ giáp Thánh Gió II và một số sinh vật triệu hoán: Mộng điệp có thể tạm thời bỏ qua, tác dụng trong chiến đấu của nó không lớn, Phong Lang cấp C, thêm vào năm tên U Minh chiến sĩ, U Minh đội trưởng, U Minh giáp sĩ, U Minh thương thủ cấp C và hai tên U Minh chiến sĩ cấp D còn lại.

Có thể nói là, nhóm của Đức hoàn toàn rơi vào thế yếu cả về số lượng lẫn cấp độ, nếu giữ nguyên lực lượng này, trực diện lao vào chiến đấu với nhau thì chắc chắn là sẽ thua rất thảm, gã Trần Văn Hồ ở lúc này hoàn toàn nói đúng, đó là hắn mạnh hơn.

Cho nên điều Đức đã làm là bố trí cạm bẫy chuyển bị động thành chủ động tiêu hao càng nhiều đối thủ càng tốt, cân bằng lực lượng của hai bên, giành lấy lợi thế.

Nói một chút về việc bố trí cạm bẫy của Đức, đầu tiên phải nói là đã đạt đến cấp độ như Đức và gã Trần Văn Hồ ở hiện tại, mai phục đánh lén đã là không có nhiều ý nghĩa, khả năng cảm nhận, các giác quan của cả hai đều được tăng cường lên rất nhiều, gã Trần Văn Hồ còn có thêm Thánh quang nhãn, nếu nói về mặt dò xét nó còn mạnh hơn mắt phân tích của Đức một bậc.

Có điều là dù mạnh dù yếu, con người sẽ có những thói quen cố hữu không thể thay đổi ngay được, ít nhất là với cấp bậc hiện tại.

Đó chính là sự tập trung. Nghiên cứu khoa học về bộ não cho thấy, thực tế con người có khả năng ghi nhớ, quan sát và lưu trữ thông tin một cách hoàn hảo, có nghĩa là những thứ chúng ta từng nghe thấy, nhìn thấy, ngửi thấy thực tế đều đã được lưu trữ một cách trọn vẹn trong não bộ.

Nhưng đa phần trong cuộc sống chúng ta chỉ có thể chú ý tới, nhớ ra một vài điểm mà chúng ta lưu tâm. Đó chính là sự chú ý và tập trung của chúng ta trong từng thời điểm chỉ cho phép chúng ta quan sát, chú trọng đến đối tượng mà ta để ý tới.

Ví dụ như vậy cho dễ hiểu, đôi khi bạn mở điện thoại của mình ra xem tin nhắn và đóng lại. Có một người bạn tới hỏi bạn là mấy giờ rồi nhưng bạn lại

không thể nhớ ra, dù là mình vừa mới nhìn vào màn hình điện thoại xong, đây không phải do bạn trí nhớ kém hay đang trí gì cả nó là một điều hết sức bình thường, rất hay xảy ra trong cuộc sống và được các nhà tâm lý học hành vi nghiên cứu khá nhiều.

“Attention” Sự chú ý và tập trung, là thứ quyết định chọn lọc nên thông tin mà chúng ta ghi nhớ, lưu tâm đến trong từng thời điểm.

Đó là lý do mà trong ảo thuật có một thuật ngữ gọi là “Direction”, đánh lạc hướng, hướng sự chú ý của bạn đến một chỗ này, trong khi mảnh khốe thực tế của trò ảo thuật xảy ra ở một chỗ khác, thường thì khi nhà ảo thuật bảo bạn, hãy chú ý quan sát thật kỹ ở đây, thì phép màu thực sự nó lại đang xảy ra ở một chỗ khác rồi.

Trường hợp này cũng là tương tự, khi cả hai gặp mặt, lời nói và hành động của Đức, kể cả là xác hai tên thánh đồ nằm dưới chân đều nhằm đến mục đích để gã Trần Văn Hồ nhắm đến hắn, và cả việc đồng đội giả vờ phục kích ở phía sau, chính là để gã Trần Văn Hồ “vô tình” phát hiện ra, tập trung sự chú ý của gã đến những thứ đó, tạo ra tâm lý chủ quan, cho rằng mình đã nắm được bài tây kẻ địch, thì khi đó sự chú ý của hắn về việc dưới chân mình có gì, sẽ xuống đến thấp nhất.

Nói thêm một chút là về địa hình phục kích, sau khi nhận ra nguy hiểm, Đức không hướng về phía trước tiến tới mà lùi về sau, nơi những đoạn đường đã đi qua, để lựa chọn địa điểm giao chiến và bố trí phù hợp nhất.

Địa hình nơi đó là một sườn dốc, thoải xuống dưới, phía trên cây cối rậm rạp, có cả thông biến dị to lớn, phía dưới cỏ mọc cao đến ngang gối. Cây cối rậm rạp là để mai phục, thông biến dị to lớn là để bố trí cạm bẫy thứ hai, còn cỏ mọc cao chính là để giấu đi những quả bom đã gắn sẵn phía dưới, nếu khu vực đó mà là nền đất, thời gian gấp như vậy đào đất giấu bom sẽ khiến đất có màu rất mới, khó mà che giấu được người khác.

Về lựa chọn loại bom, thì Đức chọn bom phá tank, lựu đạn phản quang, và bom sóng âm thanh chấn động, ngoài mục đích nổ mạnh sát thương thì còn để phong tỏa hai giác quan tạm thời của kẻ địch thị giác và thính giác, tạo thời cơ đột kích.

Chiến thuật này thực ra chẳng phải là mới lạ gì. Đây là cách rất thường hay sử dụng của các đội đặc nhiệm chống khủng bố trong thực tế, xem phim đôi khi các bạn cũng sẽ bắt gặp. Thông thường trước khi một đội đột kích tấn công mục tiêu, họ sẽ quăng lựu đạn choáng (Stun grenade hay còn gọi là Flashbang) phong tỏa tạm thời thị giác và thính giác kẻ khủng bố rồi mới lao vào bên trong, nếu chuẩn bị mặt nạ phòng độc thì có thể còn quăng cả lựu đạn hơi cay. Đây là một chiến thuật trấn áp rất hiệu quả, đáng tiếc là lên phim thì thường không thấy phát huy tác dụng.

Flashbang thông thường sẽ chứa khoảng 4,5 gram hỗn hợp chất oxy hóa kim loại pháo hoa bao gồm Magie hoặc Nhôm và một chất oxy hóa khác như Amoni Perchlorate hoặc Kali Perchlorate, khi phát nổ nó sẽ phát ra những luồng ánh sáng cực mạnh có tác dụng kích thích mọi tế bào nhạy sáng trong mắt con người, làm cho họ tạm thời bị lóa mắt trong khoảng 5 giây, trước khi các tế bào mắt trở về trạng thái bình thường lúc chưa bị kích thích. Ngoài ra, âm thanh phát ra khi Flashbang nổ còn có thể làm xáo trộn chất dịch ngoại bên trong lỗ tai khiến thính giác cũng bị phong tỏa.

Đức xuất thân từ đội đặc nhiệm, chiến thuật này chắc chắn là hắn đã được học qua, nên áp dụng lại luôn cũng không phải là chuyện gì đáng ngạc nhiên.

Ở đây, đối thủ nặng đô hơn, nên nâng cấp lên thành lựu đạn phản quang và bom sóng âm thanh chấn động, hai thứ này ngoài đời thực cũng đã có rồi đấy.

Bom sóng âm thanh chấn động sẽ phát ra âm thanh với cường độ cao dễ gây tổn thương tai, người càng có thính giác bén nhạy sẽ càng dễ bị ảnh hưởng, trong Thị trấn Smallive từng có đoạn Supperman bị Black Canary tấn công bằng sóng âm thanh đến nỗi suýt nữa ngất ngay tại chỗ, nhưng ở đây thì mình không làm imba đến thế.

Bom phá tank nổ sẽ tiêu diệt và sát thương một đám, phá đội hình địch, lựu đạn phản quang, và bom sóng âm thanh chấn động nổ sẽ khiến thính giác và thị giác kẻ địch bị phong tỏa tạm thời, bọn chúng sẽ hoàn toàn bị rối loạn trong khoảnh khắc, và đó chính là thời cơ tốt nhất để ra tay tàn sát.

Lúc này thì các kỹ năng công kích bao trùm, bão lửa của Lan, Galting gun của Hiếu sẽ đồng loạt được sử dụng, còn Đức thì nhắm vào một tiêu đơn lẻ mà đột kích, hai người có cấp độ mạnh nhất ở đội Đức là Đức và Huyết Tu La, cộng thêm có Hán bắn chi viện, trong tình trạng hoàn toàn hỗn loạn mà còn không kết liễu lập tức được tên Micheal thì mới gọi là không có đạo lý.

Giống như Vladimir Putin đã từng nói: “Nếu một trận chiến là không thể tránh khỏi, hãy tung nắm đấm đầu tiên” – Người ra đòn bất ngờ đầu tiên sẽ là người chiếm được lợi thế, áp đảo đối thủ.

Kế đó là bắt đầu tiến hành giao chiến.

Khi bọn chúng ổn định lại đội hình, đột phá lao lên thì cạm bẫy thứ hai khởi động, đó là hai cây thông biến dị đổ xuống, chiều dốc của sườn đồi sẽ giúp nó đổ xuống nhanh hơn, đội hình càng đông thì sẽ càng khó tránh, mà kỳ thực tránh được cũng không sao cả, cái chính là nó sẽ tiếp tục gây hỗn loạn, và chia rẽ đội hình đám Thánh đồ và thiên sứ ra một lần nữa, tạo thời cơ cho phe Đức tiếp tục trút xuống hỏa lực, đây cũng là lý do vì sao sau đó Đức đột kích một khoảng thời gian bọn chúng mới kịp tập hợp lại.

Lúc này, quyết định của Đức là đột kích tiêu diệt cô gái Thánh nữ kia, vì đây là một nhân vật nguy hiểm, người hỗ trợ, buff kiểu này luôn nên là ưu tiên cần giết số một.

Kế hoạch ban đầu của hắn là chớp lấy cơ hội đột kích ra sau, gã Trần Văn Hồ nếu đuổi theo sẽ giúp cho Hán, Lan, Toàn và Hiếu tiếp tục giữ thế công kích về phía trước giành quyền chủ động đáng tiếc là gã Trần Văn Hồ cực kỳ tự tin vào bản thân, hơn nữa cũng không hề quan tâm đến phía sau, ưu tiên giết sạch đội của Đức trước nên mới hình thành tình thế sau đó, Đức một mình đối chọi cô gái Thánh nữ, một đội Thánh đồ và cả đàn thiên sứ, gã Trần Văn Hồ thì gần như là một mình cân cả đội Đức.

Kết quả là cả Đức và gã Trần Văn Hồ đều phải bỏ qua mục tiêu quá cứng của mình rút lui lại phía sau trong tình trạng cả hai vẫn còn dư lực, Đức thì thấy mình không phù hợp tiếp chiến số lượng kẻ địch bao phủ đông đảo như vậy, còn gã Trần Văn Hồ thì cảm nhận thấy nguy cơ từ công kích liên tục của Lan và Hân, tiêu hao quá lớn nên rút lui.

Đến đây thì hai bên bước vào giai đoạn tấn công thứ ba, khi mà mảnh khóc đều đã xài hết, bắt buộc là phải trực diện chiến đấu.

Đoạn sau thì chủ yếu là xây dựng tình huống, và khớp kỹ năng cho phù hợp với trận chiến, nói ra thì cũng cực kỳ dài dòng, nếu có ai muốn mình viết tiếp thì credit chương sau mình sẽ giải thích tiếp, không thì thôi vậy, dù sao thì chương này cũng dài quá rồi ^.^

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 138: Truy đuổi và thu dọn

Thân ảnh tên Trần Văn Hồ nhanh chóng trở thành một chấm đen nhỏ trên bầu trời và biến mất ở phía xa.

Trước mặt chỉ còn lại thi thể của cô gái Thánh nữ, gương mặt xinh đẹp nhưng lúc này trên người xuyên đầy vũ khí trên đó, mũi tên của Hân, huyết đao và huyết thương của Huyết Tu La, một cái lỗ xuyên thấu giữa ngực do thương sấm sét của Đức, ánh mắt vô thần, gục đầu qua một bên, chết từ lâu.

“Ôc” Đức đưa mắt lạnh lùng nhìn theo thân ảnh gã Trần Văn Hồ, lồng ngực bỗng một trận đau đớn, ánh mắt mơ hồ, người trở nên lạnh lẽo, hân phun ra một ngụm máu tươi còn có cả mảnh vỡ của nội tạng, ngã xuống đất bất tỉnh, xung quanh chìm vào một màu tối đen, trước khi ngã xuống hân mơ hồ nghe được tiếng kêu thất thanh của Hân.

Vết thương của hân vốn đã cực kỳ nghiêm trọng, xung chấn từ quyền trượng của gã Trần Văn Hồ liên tục đánh thẳng vào người, khiến nội tạng từng trận bất ổn, thể lực và năng lượng trong người rơi vào trạng thái suy kiệt, một cánh tay đã bị chấn nát, thêm vào đó nhát chém từ Quang đao của gã Trần Văn Hồ qua ổ bụng, gai quang âm xuyên qua người, cơ thể bị xuyên ra rất nhiều lỗ máu tuy rằng Đức đã cố gắng phản xạ, bảo vệ những vị trí trọng yếu nhưng tới giờ hân đã không thể áp chế nỗi thương thể nữa, ngã gục xuống, máu tươi chảy ra thấm ướt cả mặt đất.

.....

Đức mở choàng mắt ra tỉnh lại, gượng ngồi dậy, đưa một tay lên thái dương, đầu vẫn còn đau như búa bổ, mắt hoa lên từng đợt do mất máu, cơ thể trống rỗng do cạn kiệt năng lượng và thể lực, những dòng kim khí lưu động trong lõi Trance – Burst – Rise giờ đang nhỏ bé mỏng manh đến đáng thương.

Hân đang nằm trên một chiếc giường gỗ trong một căn phòng xa lạ, áo, quần trên người vẫn còn dính đầy máu khô đông lại, có một số đã bị xé quăng qua một bên, từ cửa sổ hân có thể nhìn ra bên ngoài, mặt trời đang dần xuống núi, trời đã về chiều, sắp tối.

Đức gơ cánh tay phải về phía trước, nó lúc này đã hoàn toàn mọc lại, màu sắc trắng hơn đoạn trên khuỷa tay của hân nhiều, cảm giác hơi là lạ chưa quen hân. Các vết thương lớn nhỏ trên người lúc này cũng đã lành lại.

“Ôc ... ọc” Bụng sôi lên từng đợt, cảm giác đói đến run người truyền đến, Đức đưa mắt nhìn ra ngoài thì lúc này tiếng bước chân đã lộp cộp truyền tới, Lan bước lại bên cạnh giường, trên tay cầm một tô cháo thịt băm, đổ một quả trứng còn lòng đào ở chính giữa, bốc khói nghi ngút, đưa cho hân.

Đức đưa tay nhận lấy, múc từng muỗng, từng muỗng rất nhanh đã ăn xong, cảm giác trống rỗng trong bụng mới hơi giảm bớt, đưa mắt nhìn Lan, hân nhẹ giọng hỏi:

“Anh đã bất tỉnh bao lâu?”

“Mọi người ổn cả chứ, đã đi đâu cả rồi?”

Lan nhận lấy tô cháo đã cạn sạch đặt qua một bên, lên tiếng trả lời:

“Anh ngất đi cũng hơn nửa ngày trời rồi”

“Mọi người đều ổn cả, chỉ có anh bị thương nặng nhất thôi, anh Hiếu với Toàn thì đang thu dọn xác đám thiên sứ ở phía bên ngoài, chị Hân thì đã cười tiểu Quang đi cùng với Huyết Tu La truy đuổi theo tên Giáo Hoàng gì ấy rồi”

Thực ra thương thể của Toàn cũng rất nặng, máu chảy khắp người, cơ thể lạnh như băng, nhưng cũng may là khả năng hồi phục và sức sống của cậu ta rất tốt, cảm cực được đến khi Lan tỉnh lại.

Khi Hân đem cả Toàn và Lan để vào trong phòng thí nghiệm, bé Thảo (thụ yếu) thấy thảm trạng của Lan thì oa oa khóc lớn, cô bé cắt tay mình lấy máu

cho Lan uống, dòng máu màu xanh lục của cô bé có tác dụng rất kỳ diệu, mà lực trong người Lan nhanh chóng bình phục, cảm giác đau đầu cũng giảm bớt rất nhiều, tỉnh lại ngay sau đó, nhờ Mộng điệp tinh thần lực cũng hồi phục khá khá, Lan mới lập tức chữa trị cho Toàn.

Rồi sau đó là chữa trị cho Đức khi hắn ngã xuống đất bất tỉnh, lúc đó thương thế của hắn cực kỳ nghiêm trọng, cơ thể thỉnh thoảng còn co giật từng đợt khiến Lan hết sức hoảng sợ, cũng may “Thánh quang thuật” của Lan lúc này cũng đã thăng lên một cấp tác dụng chữa thương mạnh hơn trước nhiều, lại thêm có Thảo hỗ trợ bổ sung ma lực nên mới có thể chữa trị được thương thế cho hắn không để lại ám thương nghiêm trọng nào.

Sau khi Lan chữa trị xong cho Đức thì Hân không nói một lời, leo lên tiểu Quang nhanh chóng đuổi theo tên Trần Văn Hồ, Huyết Tu La cũng vỗ cánh bay lên đuổi theo cô.

Đức chạm hai ngón tay vào thái dương xoa nhẹ, cảm giác đau đầu mới giảm bớt, hắn tập trung tinh thần, hình ảnh của Hân đã hiện ra thông qua mắt của Huyết Tu La, cả hai lúc này vẫn đang bay rất nhanh trên không, cô đang cười trên lưng tiểu Quang bay ở phía trước, ánh mắt Hân lạnh lùng nhìn xuống không ngừng tìm kiếm ở phía rừng cây rậm rạp phía dưới, tâm trạng có vẻ không được tốt lắm.

“Hân, anh đây, về thôi, trời sắp tối rồi” Đức thông qua Huyết Tu La bay lên ngang với cô, lên tiếng nói.

Hân quay đầu nhìn lại, cắn môi, im lặng không nói, đoạn tiếp tục thúc vào bụng tiểu Quang phóng nhanh về phía trước.

Mặt trời lúc này đã gần xuống núi, ráng chiều hoàng hôn, kết hợp với bầu trời đỏ rực đầy ma mị, rừng cây phía dưới vẫn một mảnh im lìm, không phát hiện ra bất cứ dấu hiệu nào của gã Trần Văn Hồ, hắn bay trước đó một thời gian khá lâu, tốc độ cực nhanh, nhưng Hân cho rằng hắn không thể duy trì tốc độ đó trong thời gian dài được, hơn nữa đây là thời điểm hắn suy yếu nhất, nếu tìm được sẽ dễ dàng giết được hắn.

Dù không hiểu tại sao nhưng hắn vì cô mà đuổi theo truy sát cả nhóm khiến mọi người lâm vào hiểm cảnh, Đức còn gặp nguy đến tính mạng khiến cô cực kỳ tức giận.

Huyết Tu La đập cánh bay lên, thân hình nhẹ nhàng đáp xuống trên lưng tiểu Quang, cảm nhận thấy có người lạ ngồi trên lưng mình, nó hí lên một tiếng khó chịu.

“Yên nào” Huyết Tu La mở giọng, mở tay khẽ vỗ về vào bụng ngựa, cánh tay vòng ra phía trước ôm eo của Hân.

Phải nói là, có một thân ngoại hóa thân như thế này cảm giác cũng thật là quái dị, Đức có thể cảm nhận tất cả mọi thứ xảy ra xung quanh Huyết Tu La nếu hắn muốn, cũng có thể ngắt kết nối với nó để nó tự thân hoạt động, giống như đó vừa là hắn lại vừa không phải.

“Về thôi” Đức nhẹ giọng nói, hơi thở của Huyết Tu La áp sát ngang tai của Hân khiến cô cảm giác là lạ, cảm giác tức giận trong người cũng giảm bớt một chút.

Hân quay đầu đẩy tay ra sau, hất văng Huyết Tu La khỏi lưng tiểu Quang, Huyết Tu La kêu lên một tiếng, ngã người lộn một vòng trên không bay lên. Hân lạnh lùng nhìn vào đám rừng cây rậm rạp phía dưới, thở ra một hơi rồi điều khiển tiểu Quang bay vòng ngược lại.

Xoa xoa hai bên thái dương, Đức ngắt kết nối của mình với Huyết Tu La, để nó tự thân theo Hân bay về.

“Chị ấy rất thương anh đấy” Lan ngồi bên cạnh lên tiếng nói

“Anh biết” Đức gật đầu, trả lời

“Cuối cùng thì ông anh khó tính trong nhà cũng có người chịu rước rồi” Bé Lan làm mặt quỷ nhìn Đức nói

“Cái con bé này, lo nấu đồ ăn tối đi kìa” Đức cười cười giơ tay vỗ nhẹ đầu Lan

“Em biết rồi” Bé Lan lè lưỡi, thu dọn tô cháo của Đức

Đây là một căn nhà trong thị trấn, sau khi chấm dứt chiến đấu, Hân và Huyết Tu La đem Đức về đây để trị thương, căn nhà vẫn còn khá kiên cố, không có lầu nhưng rất rộng, phòng cũng khá là sạch sẽ, phòng bếp vẫn còn có một bình gas lớn chưa sử dụng hết, đồ dùng nấu nướng vẫn còn khá đầy đủ.

“À đúng rồi, đây là quyền trượng của tên đó, thu được ở xác cô gái Thánh nữ, em không để nó vào dây chuyền trừ vật được nên đem về đây luôn” Lan giơ lên cây quyền trượng của tên Trần Văn Hồ đưa qua cho Đức, rồi đi ra bếp.

Hắn gật đầu tiếp lấy, chăm chú quan sát, cây quyền trượng dài khoảng một mét rưỡi, toàn thân màu vàng óng ánh, đầu gậy có biểu tượng mặt trời tỏa sáng, điêu khắc khá nhiều phù điêu và hoa văn họa tiết khá là tinh xảo, thân quyền trượng khắc chỉ chút một số ký tự tượng hình như một loại ngôn ngữ cổ kỳ lạ.

Biểu tượng mặt trời tỏa sáng ở đầu gậy còn có một viên tinh thể nhỏ bằng đầu ngón cái, bên trong tỏa ra hào quang ngũ sắc lấp lánh.

Đức chạm vào thân gậy, mắt hơi nhắm lại, năng lượng trong cơ thể truyền nhẹ vào thân trượng.

“Bộp” một tiếng, quyền trượng phát ra tiếng nổ nhẹ hất văng tay Đức ra ngoài, một luồng tinh thần lực truyền tới đầy uy áp khiến đầu hắn ong ong lên từng đợt khiến hắn vội vàng ném quyền trượng xuống đất, cảm giác này mới giảm bớt đi.

“Hộc ... hộc” Trên trán rịn mồ hôi, hai bên thái dương một trận đau nhức, Đức nhặt lên cây quyền trượng đặt vào vòng giao dịch trên tay, ra chỉ lệnh:

“Quét hình, thu thập thông tin về món đồ này”

“Dịch vụ này cần 500 điểm giao dịch, thưa quý khách” Chiếc vòng tay sáng lên chớp tắt rồi vang lên âm thanh máy móc lên tiếng

“Chấp thuận” Đức gật đầu, lên tiếng xác nhận

Từ chiếc vòng tay, từng đợt ánh sáng chiếu vào như từng đợt sáng lade, nhấp nháy trên thân quyền trượng quét từ trên xuống dưới.

.....

Cách đó khá xa, ở gần một đầm nước, phía trên cây cối um tùm rậm rạp, gã Trần Văn Hồ đang nửa quỳ dưới một gốc cây, bao phủ quanh hắn là một ma pháp trận có tác dụng ẩn thân, một lớp màng mỏng như không khí bao bọc xung quanh đường kính lên tới ba mét ẩn hiện như có như không.

Dưới chân hắn lúc này là một ma pháp trận hình ngôi sao sáu cánh với các phù tự kỳ lạ trôi nổi xung quanh, xoay tròn, mỗi đầu ngôi sao sáu cánh có lấp một viên đá tỏa ra hào quang ngũ sắc như cẩm thạch cực kỳ sinh đẹp.

Những viên đá đang không ngừng truyền năng lượng vào trong trận pháp, hào quang tỏa ra thu dần vào trong cơ thể gã Trần Văn Hồ, gương mặt của hắn từ nhợt nhạt trở nên hồng hào có sinh khí trở lại.

“Quang minh khôi lỗi chuyển sinh thuật” Là một pháp thuật cực kỳ tà môn, nó có thể chuyển toàn bộ thương thế từ một người sang người khác, đồng thời dùng người chỉ định làm thể thân chết thay, đây có thể nói là một môn pháp thuật bảo mệnh cực kỳ hữu dụng.

Đương nhiên, để hoàn thành pháp thuật này cũng không dễ dàng, đầu tiên là phải tìm được một người có quang thể chất thuần khiết để trồng “Quang minh ẩn chủ” vào người người đó hình thành một mối liên hệ cộng sinh giữa người thi ẩn và người chịu ẩn.

Từ trước khi tận thế đến nay, gã Trần Văn Hồ cũng chỉ phát hiện được hai người có thể chất như vậy mà thôi, đó là con gái hắn cô gái Thánh nữ và Hân.

Ngoài ra, trong quá trình thi pháp người được trồng “Quang minh ẩn chủ” phải được xếp đặt trong trận pháp chuyển dịch, “Lục tinh chuyển di quang ẩn”, chính là trận pháp dưới chân cô gái Thánh nữ mà Đức quan sát từ đầu, cộng thêm trận pháp đã được khắc sẵn một phần trên Giáo Hoàng bào của hắn để có thể tiến hành trao đổi.

Hơn nữa, cái giá phải trả của nó cũng rất lớn, người thi pháp sẽ bị phản phệ cắn nuốt hơn một nửa sinh mệnh lực, tùy theo thương thế nghiêm trọng hay không, tu vi cũng bị giảm sút một phần, cho nên có thể nói, pháp thuật này chỉ có thể sử dụng khi vào bước đường cùng.

Lúc này, gã Trần Văn Hồ đột ngột mở mắt, sáu viên đá dưới chân cạn hết năng lượng vỡ ra thành từng mảnh vụn.

Hắn chậm rãi đứng dậy, ánh mắt oán độc đầy thù hận nhìn về phía sau, nơi đám người Đức đang ở đó.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 139: Kỹ năng mới và thu hoạch

Đức ngồi trên giường, năm viên ngũ hành nguyên thạch trung phẩm được đặt vào trong trận pháp tiến hành tu luyện.

Bộ sa bàn “Nguyên lực ngũ hành trận pháp” biến hóa thành một trận pháp hình ngôi sao năm cánh bao bọc xung quanh người hắn. Kim nguyên thạch màu vàng, mộc nguyên thạch màu xanh lá, thủy nguyên thạch màu xanh dương, hỏa nguyên thạch màu đỏ, thổ nguyên thạch màu nâu đất, tất cả được kết nối qua lại. Đức nhắm mắt tu luyện, năng lượng cuộn cuộn tràn vào đi qua Lối Burst để thanh lọc rồi chuyển đến lối Trance và Lối Rise hóa thành một dịch thể màu vàng kim lưu động khắp cơ thể.

Năng lượng từ nguyên thạch trung phẩm ngưng đọng hơn nguyên thạch hạ phẩm nhiều, dòng kim khí dịch chuyển trong các lối Trance – Burst – Rise dần được lấp đầy, cơ thể không còn cảm giác trống rỗng khó chịu nữa, vận chuyển năng lượng trong các lối một vài vòng, cảm giác chóng mặt và đau đầu của hắn giảm đi rất nhiều.

Thở ra một ngụm trọc khí, Đức mở mắt đứng dậy, sau khi cạn kiệt năng lượng và thể lực, lại bắt đầu tiến trình tu tập, hắn có cảm giác mình tu luyện nguyên lực có tiến triển hơn trước một chút, dòng kim khí di chuyển thông suốt và nhanh nhạy hơn.

Dậm chân bước ra ngoài, đến khoảng sân trước nhà, Đức giơ hai tay lên, năng lượng vận chuyển lên hai tay, khẽ nhắm mắt lại, kỹ năng thương sấm sét được điều động nhưng lúc này nó không tụ tập lại thành mũi thương nữa, mà bao trùm cả hai tay, nhìn hắn như đang đeo một đôi găng tay trắng báng

bạc, những tia lửa điện không ngừng lẹt xẹt ra xung quanh.

Đây là một phiên bản nâng cấp của “Phá quyền”, năng lượng từ lõi burst và lõi trance tụ tập trên nắm đấm, khiến ma pháp bao phủ một lớp phía ngoài cánh tay, ngưng tụ năng lượng từ thương sấm sét ở phía trên bao bọc quyền đầu khiến nó có hình dáng như vừa rồi. Đức gọi là “Lôi quyền”, một chiêu thức kết hợp giữa phá quyền, khiến ma pháp và thương sấm sét, lấy phá quyền làm nòng cốt, khiến ma pháp làm ổn định, lõi điện gia cường công kích, một kỹ năng mới đã thành hình.

Một cơn gió thổi qua, những chiếc lá trên cây theo gió rơi rụng phía trước mặt, Đức vùng nhẹ tay lên phía trước, liên tiếp vùng quyền, bàn tay xẹt nhẹ qua những chiếc lá đánh nó thành từng mảnh vụn nhỏ cháy đen rơi là tả trong không khí.

Dậm chân nhảy lên, Đức tung người ra khỏi hàng rào tòa nhà đi tới khu vườn của tòa nhà bên cạnh.

Nhìn vào thân cây to lớn của gốc cây xoài biến dị trước mặt, Đức hít sâu một hơi, “Lôi quyền” vận dụng, nắm đấm tay phải trong chớp mắt như được bao bọc trong một lớp màn bạc bằng lõi điện, hét lớn một tiếng, hấn vùng tay đấm mạnh.

“Ầm” một tiếng, nắm đấm va phải cây xoài biến dị phát ra một âm thanh trầm đục, một dấu quyền ấn xuyên thấu qua chính giữa thân cây của nó đục một lỗ ra tận phía sau.

Sức xuyên phá rất mạnh, thân cây rắn chắc như bị máy khoan xấn qua một lỗ bằng nắm tay, những tia lửa điện lẹt xẹt từ vị trí cú đấm.

So với lúc sử dụng với tên Trần Văn Hồ, Đức đã có thể thuần thục và hoàn thiện “Lôi quyền” thêm một chút nữa, mặc dù còn cần cải thiện thêm về tốc độ sử dụng kỹ năng và khả năng điều phối năng lượng nhưng bước đầu như thế này đã là tạm ổn rồi.

Tiếng đập cánh trên không khiến Đức xoay đầu nhìn lên, Hân đã cười tiểu Quang bay trở lại, Huyết Tu La bay ngay phía sau.

Huyết Tu La khép cánh tung người hạ xuống, biến mất trong huyết ấn trên tay Đức, Hân cũng tung người từ trên tiểu Quang hạ xuống, tiểu Quang hí lên một tiếng, rúc đầu dụi dụi vào người của Hân rồi trở lại vào trong chiếc nhẫn không gian trên tay cô.

Bước lại bên cạnh Đức, Hân thu Ma cung vào trong cơ thể, nhẹ cầm lấy đôi tay của hân, lòng bàn tay chai sần ở chỗ cầm kiếm, nắm tay còn dính một chút vỏ cây, ánh mắt hơi đỏ lên.

Hân vuốt những lọn tóc rối của Hân qua một bên, nhìn sâu vào đôi mắt của cô, mỉm cười hỏi: “Sao vậy?”

Hân bước tới một bước vòng tay ôm chặt Đức, cúi đầu vào trong ngực hân, lồng ngực thật rắn chắc và cũng thật ấm áp, lắng nghe nhịp đập trái tim rất mạnh mẽ hữu lực, Đức hơi bất ngờ một chút, rồi cũng giang tay ôm cô thật chặt, tham lam ngửi lấy mùi hương quen thuộc.

Lúc nhìn thấy hân ngã xuống hôn mê bất tỉnh trong vũng máu, toàn thân đầy thương tích, một tay bị gãy nát, người bị thủng tới hơn chục lỗ, Hân cảm thấy trái tim mình như bị ai đó bóp chặt, cô thực sự rất sợ. Trước giờ cô vẫn luôn cho rằng mình rất mạnh mẽ, nhưng ý nghĩ rằng chỉ trong giây lát nữa cô sẽ đánh mất hân mãi mãi khiến cô cảm thấy như ngạt thở.

Tệ hơn nữa là, hân chính là vì cô mà phải liều lĩnh như thế, gã Giáo Hoàng đó đã nói rất rõ, hân chỉ cần một mình cô. Gã đó và cả đội quân của hân thực sự quá mạnh, nếu không nhờ cạm bẫy mà Đức bố trí từ trước, rất có thể lần này số phận tất cả mọi người đã cực kỳ thảm rồi.

Chỉ riêng gã Giáo Hoàng đó đã cực kỳ khó đối phó, gần như bằng sức cả đội mới có thể ép hân lùi lại, nhưng Đức lại phải một mình đối diện gã, thêm một đội đám Thánh đồ và một đám Thiên sứ nữa, những lần trước cũng luôn là như vậy, vẫn là hân luôn vật lộn tìm đường sống trong chỗ chết, Hân xiết chặt nắm tay của mình.

Cảm nhận tâm tình hơi kích động của Hân, Đức vỗ nhẹ vai cô, lên tiếng, giọng nói nhẹ nhàng như gió thoảng: “Anh vẫn còn ở đây mà”

Hân xiết chặt hai cánh tay đang ôm người hân, tâm trạng dần trở nên bình lặng trở lại, bao nhiêu lời muốn nói đột nhiên bay biến đâu mất, chỉ muốn dựa vào hân như thế này. Bình yên đôi khi chỉ đơn giản như thế.

Ánh mặt trời le lói những tia dương quang đỏ rực cuối cùng trong ngày, trước khi lặn xuống nhường chỗ cho đêm tối.

Đức đưa Hân vào trong nhà, lúc này mọi người trong nhóm cũng đều đã tụ tập tại đây, Hiếu và Toàn đã sớm trở về, Khả Nhi và cả bé Thảo cũng đã ra ngoài, tíu tít nói chuyện bên bàn ăn, hai đứa nhìn hình dáng cũng trạc trạc tuổi nhau, cũng bắt đầu trở nên khá thân thiết, rất thường hay chơi chung cùng nhau.

Sau bữa tối, Đức gọi mọi người lại cùng nhau kiểm kê thành quả sau trận chiến vừa rồi. Trận chiến này không nghi ngờ gì là cực kỳ hung hiểm, lực lượng của gã Trần Văn Hồ đó thực sự mang tính áp đảo, nếu không nhờ cạm bẫy mà Đức đặt ra cân bằng lại thế trận, cả đám đã sớm bị diệt sạch rồi.

Chiến đấu gian khổ, bù lại thu hoạch mang lại từ cuộc chiến này cũng rất lớn, mặc dù còn một điểm trừ không trọn vẹn là gã Trần Văn Hồ đã trốn thoát để lại một ân oán, nhưng tình hình tổng thể như vậy đã là rất tốt rồi, những việc đã qua, tiếc nuối cũng chẳng có tác dụng gì, chỉ có thể phân tích tình hình để chuẩn bị cho tương lai mà thôi.

Xác của đám Thánh đồ và Thiên sứ đã hoàn toàn thu thập lại xong, hơn ba trăm tên Thiên sứ toàn bộ bị giết sạch, cộng với bốn đội Thánh đồ, năm tên thánh đồ cấp D, một tên thánh đồ cấp C, thêm xác của cô gái Thánh nữ, trừ một phần bị tên lửa và bão lửa của Lan bắn nát, một phần bị Huyết Tu La

hút sạch tinh huyết, thì số còn lại cũng khá khả quan, toàn bộ đều được bán cho vòng giao dịch, các quyền hạn giao dịch dư thừa cũng bán sạch, tổng điểm giao dịch hiện tại của Đức lên tới: 93.400 điểm.

Đây quả là một điểm số rất lớn, có thể nói là ngoại trừ lần thu hoạch ở tổ ong biển dị mà phải bỏ ra 120.000 điểm để cứu Hân, thì đây là lần thu hoạch lớn nhất từ trước đến giờ, giúp cho kế hoạch cường hóa sắp tới cho cả nhóm mà Đức vạch ra có thể thực hiện được thuận lợi hơn nhiều.

Khách hàng: Lê Minh Đức – Cấp độ khách hàng: Khách hàng cấp 3

Điểm giao dịch: 93.400 điểm, 10 Quyền hạn cấp C, 5 quyền hạn cấp D, 5 quyền hạn cấp E và 5 quyền hạn cấp F

Quyền hạn giao dịch: Khách hàng hiện có quyền hạn giao dịch cấp C

Điều kiện thăng cấp: Khách hàng đạt đến cấp độ B, đạt được hai quyền hạn cấp A và 100.000 điểm giao dịch.

Thêm vào đó, còn có một số thu hoạch ngoài ngạch, cũng rất quý giá.

Đầu tiên là Huyết Tu La, kỹ năng “Luyện hóa linh hồn” từ căn cốt U Hỏa và Thanh tâm liên trong chiến đấu lần này đã bắt đầu có thể thu hoạch được khá nhiều hỏa hồn, hiện đang trong giai đoạn ngưng luyện, nhắm chừng sau ba ngày nữa là có thể bắt đầu có thể sử dụng.

Những hỏa hồn này có thể gia tăng tinh thần lực cho Lan, có thể thăng cấp cho Lạc phong kiếm, Xích lang chiến giáp của Toàn, hoặc đám U Minh chiến sĩ, tác dụng mang lại có thể nói là rất lớn, chỉ sợ thiếu chứ không sợ thừa.

Đám Thiên sứ và Thánh đồ này không hiểu nguyên nhân do đâu, nhưng có năng lượng linh hồn khá là thuần, xác xuất thu thập và ngưng luyện thành công cao hơn khá nhiều so với các sinh vật khác.

Thêm nữa là cây quyền trượng của tên Trần Văn Hồ, đây là một vật phẩm luyện kim ma pháp cực kỳ quý giá, nó có thể phụ trợ rất tốt cho ma pháp sư, đồng thời còn có thể sử dụng trong cận chiến, ngoài ra trên thân quyền trượng còn chú khắc một số ma pháp trận, và ngọc ma pháp tụ năng.

Quyền trượng này là vật phẩm đã nhận chủ, ấn ký tinh thần của gã Trần Văn Hồ vẫn còn lưu lại trên thân trượng, đây cũng là lý do tại sao khi Đức truyền năng lượng của mình vào lại gặp phản phệ như vậy.

Cấp độ quyền trượng này có thể nói là không hề thấp hơn so với Lạc phong kiếm của Đức, nếu nói về mặt đa dụng thì nó còn hơn một bậc, hiện tại vòng giao dịch vẫn đang trong tiến trình phân tích, dự kiến là sẽ hoàn thành trong sáng mai.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 140: Cuộc đua sinh tồn

Trong thị trấn lúc này đã hoàn toàn không còn có người, tất cả cư dân ở đây nếu không bị biến thành tay sai của tên Trần Văn Hồ thì cũng đã bị hấn giết sạch rồi.

Ánh trăng trên cao chiếu rọi chút ánh sáng màu đỏ mờ nhạt thấp sáng mặt đất, xung quanh im lặng như tờ, chỉ có tiếng gió thổi xào xạc khắp nơi cuốn theo từng mảnh lá khô và bụi bặm.

Trong một căn nhà ở thị trấn, tại phòng khách, nhóm của Đức tất cả đang tụ tập ở đây, giống như một cuộc họp nho nhỏ, những chiếc đèn cầy được thắp lên xung quanh để lấy chút ánh sáng.

Sau khi kiểm tra thành quả, theo thói quen cũ từ quân ngũ, cứ mỗi lần nhiệm vụ hoàn thành, Đức sẽ ngồi lại cùng cả đội, phân tích một chút về những việc đã qua, để rút kinh nghiệm cho mình cũng như đồng đội trong những nhiệm vụ tiếp theo.

“Thu hoạch lần này rất khá, ít nhất mọi người sẽ có mỗi người mười lăm ngàn điểm để mua thêm kỹ năng, công pháp và vũ khí, bé Thảo và Khả Nhi anh cũng sẽ đưa vào danh sách tài khoản phụ, tiến hành cường hóa cho mỗi đứa, cho tụi nó có năng lực tự vệ, ít nhất là lên tới cấp C đã”

“Đêm nay mọi người có thể suy nghĩ trước về kỹ năng, vật phẩm mình mong muốn, sáng mai sẽ bàn bạc lại, thống nhất tiến hành cường hóa chung một lượt”

“Trận chiến này có một điểm không trọn vẹn là tên Giáo Hoàng giả hiệu ấy đã trốn mất, thù hằn giữa hai bên đã kết, hấn chắc chắn sẽ ngóc đầu trở lại báo thù, đây là một kẻ rất nguy hiểm”

“Qua trận chiến vừa rồi, tất cả nói thử anh nghe xem tên Giáo Hoàng giả hiệu đó là người như thế nào?” Đức nhìn qua mọi người, lên tiếng hỏi

Mọi người xung quanh nhìn nhau im lặng, Đức đưa mắt qua nhìn Hiếu, lên tiếng hỏi lại:

“Em nghĩ như thế nào?”

Hiếu gãi gãi đầu, trả lời: “Theo em thấy thì hấn ta là một kẻ rất kiêu ngạo, hơn nữa hấn ta hình như cũng đạt được cơ duyên nào đó, có thể là một cửa hàng trao đổi giống như của anh, kỹ năng của hấn rất có hệ thống không giống như từ tiến hóa mà thành, vũ khí đó thì càng không thể là từ thức tỉnh mà có được”

Đức gật đầu, nhìn qua những người còn lại, lên tiếng hỏi: “Còn bọn em thì sao?”

Lan nhanh nhẹn lên tiếng: “Em cũng nghĩ như vậy”

Xung quanh mọi người gật gù phụ họa, Đức thờ dài một hơi, lên tiếng:

“Đúng là hấn ta là một kẻ phát ngôn ngông cuồng, nhưng từ hành động của hấn mà xét thì có thể thấy tên này là một kẻ rất thận trọng và có đầu óc”

Đức nhìn qua khuôn mặt ngạc nhiên của mọi người chậm rãi nói:

“Khi gặp mặt, điều đầu tiên hấn ta làm là phô diễn thực lực của mình gây sức ép và yêu cầu giao Hân ra, hấn sẽ để chúng ta đi”

“Đây kỳ thực là một biện pháp thăm dò, hấn mặc dù tự tin vào thực lực của mình nhưng vẫn chưa biết chúng ta sâu cạn thế nào, nếu chúng ta sợ hãi mà thực sự giao người, xác định chúng ta là kẻ yếu, anh dám cược rằng, một là ngay sau khi bắt giữ được Hân, hấn sẽ lập tức xuống tay với chúng ta, hai, là hấn vẫn thả chúng ta đi nhưng sẽ cho người giám thị theo, với tốc độ bay của đám bọn chúng, chúng ta sẽ không thể nào cắt đuôi bọn chúng nổi, sau khi hoàn thành mục đích với Hân xong hấn sẽ đuổi theo truy sát, thực lực của chúng ta lúc đó đã giảm đi một phần thì càng sẽ không chịu nổi một kích”

“Cho nên, anh nói điều này để tụi em nhớ rõ, nếu đã xác định là kẻ địch, thì không thể yếu thế nhún nhường, phải có dũng khí ngọc đá cùng nát, tìm đường sống trong chỗ chết, lùi một bước, đôi khi không phải là biển rộng trời cao mà đó chính là tử lộ” Đức nhìn qua mỗi người, trầm giọng nói

Hấn muốn nói ra điều này để đề phòng những trường hợp tương tự có thể xảy ra trong tương lai, thỏa hiệp lúc nào cũng dễ dàng hơn liều chết nhiều lắm, nếu ý tưởng giao người nào đó trong nhóm ra để giữ an toàn cho tất cả mà manh nha phát sinh, nó sẽ giết chết cả một đội ngũ.

“Thứ hai, tên Giáo Hoàng đó lúc tấn công vào bọn em ở phía sau, khi chỉ vừa bị Hân đột phá vào lớp phòng ngự có uy hiếp đến bản thân thì gã lập tức lùi lại, không ham chiến, lập tức tụ tập cùng với đám thiên sứ để tiến hành tấn công tổng lực, nếu theo thực lực của gã khi giao đấu với anh thì rõ ràng là hấn ta vẫn dư sức chiến tiếp, các kỹ năng cao cấp đa số chưa sử dụng đến, nhưng hấn lựa chọn lập tức lùi lại khi nhận ra nguy cơ, chọn một cách thức đánh an toàn hơn, hơn nữa kể cả là khi giao chiến với anh, áp đảo về cả kỹ năng, quân số và cấp độ hấn vẫn lưu lại phương án dự phòng – Quang minh khôi lỗi chuyên sinh thuật mà không để cô gái Thánh nữ đó tham chiến”

“Kẻ này nói dễ nghe là thận trọng, nói khó nghe là nhát gan, nếu anh đoán không lầm thì nhờ vào cơ duyên mà hấn có được hấn vẫn một đường áp đảo kẻ địch mà thắng, chứ chưa từng có kinh nghiệm vật lộn chiến đấu sinh tử bao giờ”

“Điều này vừa là một lợi thế vừa là một bất lợi với chúng ta, lợi thế thì rất dễ hiểu, nhưng bất lợi là kẻ này sẽ không khơi mào cuộc chiến khi hấn không nắm chắc phần thắng, do đó lần sau hấn xuất hiện trước mặt chúng ta, sẽ là lúc hấn có thực lực thực sự áp đảo, còn nếu không, hấn sẽ không dễ dàng xuất hiện, đây là một ẩn họa mà chúng ta cần hết sức chú ý đến trong tương lai”

“Một điều nữa, trong chiến đấu, thực lực tất nhiên là quan trọng, nhưng tụi em còn phải rèn luyện thêm khả năng quan sát kẻ địch, tập trung vào chi tiết, đừng để bị những biểu hiện bên ngoài mê hoặc”

“Là như thế nào hả anh Hai?” Lan khó hiểu lên tiếng

“Ừm, thế này đi, em có nói cho anh biết, gã đó lấy vũ khí và đồ vật ra từ đâu không?” Đức lên tiếng hỏi

Lan hơi ngần ngại nhớ lại, lè lưỡi một cái rồi nhỏ giọng trả lời: “Em không để ý”, Đức đưa mắt nhìn qua, mọi người xung quanh cũng lắc đầu.

Đức chậm rãi nói: “Trên cánh tay trái của hấn có đeo một chiếc nhẫn bằng bạch ngọc, hấn chính là lấy vật phẩm ra từ đó”

“Nhưng điều này có ích gì không hả anh, đánh đánh giết giết lúc đó đâu thể dễ ý được nhiều thứ như vậy?” Toàn gãi gãi đầu thắc mắc

Đức chậm rãi giải thích:

“Trên Giáo Hoàng bào của hấn có đính một viên ngọc màu xanh dương, mỗi khi vòng bảo vệ trên người hấn chống trả đòn đánh, ánh sáng trên viên ngọc đó sẽ hơi thay đổi, nếu xung kích mạnh sẽ khiến ánh sáng trên đó âm ỉ đi rất nhiều điều này chứng tỏ là, viên ngọc đó có mối liên hệ đến quang cầu bảo vệ quanh người gã”

“Hơn nữa, khi bị tiếp cận áp sát, hấn thường sẽ cho nổ quang cầu gây sát thương và hất văng kẻ địch ra ngoài, đây là một kỹ năng vừa phòng vệ vừa tấn công rất hiệu quả, nhưng đồng thời, lúc quang cầu nổ ra, đó cũng là lúc phòng thủ trên người hấn rơi vào tình trạng yếu nhất”

“Đó là lý do tại sao anh có thể phá vỡ được viên ngọc trên Giáo Hoàng bào của hấn, phá đi quang cầu bảo vệ, để mở đường cho công kích của Hân và Huyết Tu La sau đó, em nói xem, điều đó có ích hay là không?”

Nhìn qua Toàn, Đức lên tiếng hỏi, khiến thẳng nhóc cúi đầu im lặng.

“Càng để ý vào chi tiết, em càng có thể nhận ra được nhiều thứ, những thứ đó đôi khi sẽ là thứ giúp em tìm ra điểm yếu của kẻ địch, giành lấy lợi thế, em có ưu thế là huyết thống người sói tăng cường các giác quan lên rất nhiều, khả năng cảm nhận của em tuyệt đối là sẽ tốt hơn anh, nhưng em còn phải tập kỹ năng quan sát, nhìn thấy và quan sát không phải giống nhau đâu”

“Đương nhiên, có thực lực áp đảo đánh tới thì không cần suy nghĩ nhiều chi cho mệt, nhưng chúng ta còn lâu mới có tư cách đó, mỗi một chút lợi thế đều cần phải tranh thủ, hiểu không?”

Trước giờ, đa số trường hợp, Đức vừa là người thu thập tin tức, vừa là người lên kế hoạch chiến đấu, chỉ huy cả nhóm, lâu dần cũng khiến mọi người trở nên thụ động hơn, lần chiến đấu với gã Trần Văn Hồ khiến hẳn nhận ra là, hẳn không thể lúc nào cũng có thể ở cạnh chỉ đạo mọi người phải làm gì làm gì, hẳn cần rèn luyện mấy đứa nó có khả năng phân tích và tác chiến độc lập, có thể trụ vững ở một phía, phòng những trường hợp xấu nhất có thể xảy ra.

“Gã Giáo Hoàng đó thực ra mạnh đến cỡ nào?” Hân nhìn Đức lên tiếng hỏi

Kẻ này vì cô mà đến, vì cô mà gây nguy hiểm cho mọi người nên Hân rất muốn có thể tự tay giết hẳn. Trong cả nhóm, chỉ có mình Đức đối chiến với hẳn trong tình trạng liều mạng dốc sức, nên nếu nói người có thể hiểu rõ khả năng và thực lực của gã tới đâu thì chỉ có Đức mà thôi.

Đức trầm ngâm suy nghĩ một lát rồi lên trả lời:

“Sức mạnh của tên đó đến không đến từ kinh nghiệm chiến đấu mà đến từ vũ khí và kỹ năng, phối hợp hỗ trợ rất tốt với nhau. Nói về kỹ năng thì hẳn đã sử dụng: Thần ảnh chân quang ba – Quang bạo – Thánh quang phục thực – Quang đao - Kinh cực quang minh sát ma ấn – Quang minh khôi lỗi chuyển sinh thuật. Tất cả đều là kỹ năng sử dụng quang nguyên lực”

“Thần ảnh chân quang ba – Quang bạo: là kỹ năng tấn công bao trùm số lượng lớn, kéo dẫn khoảng cách với kẻ địch, Thánh quang phục thực là kỹ năng trói buộc, hạn chế hành động của kẻ địch, quang đao và kinh cực quang minh sát ma ấn là kỹ năng công kích đơn mục tiêu rất mạnh, quang minh khôi lỗi chuyển sinh thuật là kỹ năng bảo mệnh chạy trốn”

“Thực ra thì một điều anh lúc đầu anh lấy làm lạ đó là hẳn và anh cùng cấp độ, năng lượng của hẳn không chắc hơn anh bao nhiêu, nếu tính theo cách cường hóa P.S.I thì anh còn phải có ưu thế hơn mới đúng, nhưng hẳn có thể sử dụng rất nhiều kỹ năng mà không hề có dấu hiệu cạn năng lượng hay quá sức”

“Nguyên nhân là tại sao?” Hân cau mày lên tiếng hỏi

“Nếu anh đoán không nhầm, đó là vũ khí và trang bị của hẳn có công năng dự trữ năng lượng, ít nhất là ở Giáo Hoàng bảo và chiếc Quyền trượng trên tay hẳn, thêm vào đó hẳn có một cái máy sạc di động, là cô gái Thánh nữ kia, cô ta có thể hấp thu quang nguyên lực từ những viên đá ngũ sắc mà hẳn đưa ra chuyển hóa vào trận pháp và bổ sung cho gã ngay lập tức”

“Hắn sử dụng kỹ năng chưa thuần thục đó là một điểm yếu, nhưng chính vì có quá nhiều kỹ năng tương hỗ và vũ khí hỗ trợ, Giáo Hoàng bảo dễ thủ, quyền trượng dễ công, cùng nguồn năng lượng dồi dào, cận chiến xa chiến đều mạnh khiến hẳn trở thành một đối thủ cực kỳ khó xơi”

“Nếu hẳn có thể khắc phục điểm yếu về kinh nghiệm chiến đấu và thuần thục kỹ năng, đây sẽ là một cường địch rất khó chịu trong tương lai”

“Chúng ta phải chuẩn bị gì để đối phó hẳn đây, có thể tổ chức truy lùng hẳn diệt cỏ tận gốc không anh Hai?” Hiếu lên tiếng nói

Đức lắc đầu:

“Hiện tại chắc chắn là hẳn đã trốn đi rất xa, thêm vào tốc độ mà hẳn phô diễn, việc truy đuổi hẳn càng là bất khả thi, cả tiểu Dương, tiểu Quang, Huyết Tu La lẫn em đều chưa ai có thể đạt tới tốc độ đó cả”

“Nhưng dù sao thì sự xuất hiện của hẳn cũng là một điều tốt, trước giờ chúng ta dù ít dù nhiều cũng có chút tự mãn. Đúng là chúng ta nắm giữ lợi thế rất lớn so với người khác, nhưng sự tồn tại của hẳn nhắc nhở rằng chúng ta không phải là người duy nhất có lợi thế, cũng chẳng ai chắc được rằng ngoài hẳn ra còn có bao nhiêu người khác nữa có cơ duyên nào khác hay không”

“Cả thế giới đang trong một cuộc chạy đua tiến hóa điên cuồng để giành lấy quyền sinh tồn, muốn nắm giữ số phận của bản thân trong tay, cách duy nhất chúng ta có thể làm là không ngừng mạnh mẽ hơn, không ngừng siêu việt bản thân, vươn đến đỉnh cao”

“Ngoài đó ra thì không còn con đường nào khác để đi cả”

Nhìn qua mọi người, Đức trầm giọng nói.

Ánh trăng đã lên cao, ánh sáng màu đỏ càng trở nên ma mị, màn đêm đen tối điểm xuyến thêm những đường nét huyết sắc đầy u dị.

.....

P/s: Than thở một tí, dạo này đi làm về toàn 8, 9 giờ, mệt quá tính nằm cái rồi dậy viết mà thường thì mở mắt ra là thấy trời sáng mất rồi.

Hôm nay tranh thủ giờ nghỉ trưa viết mới xong nổi chương.

Sẵn thì mấy chương dạo gần đây cũng không gay cán như mấy chương trước, nên sẽ đăng thêm một số phần credit mình viết sẵn từ trước cho vui.

(Cảnh báo: Mấy credit hậu chương này không có liên quan gì đến nội dung truyện cả, những ai chỉ muốn đọc truyện thì mình khuyến cáo trước là đừng đọc thêm làm gì cho rách việc, viết những credit này chủ yếu là cho một số bạn đọc giả thân thiết để cùng nhau vào tám cho vui thôi)

Cảnh báo đến thế mà còn ráng đọc rồi cmt toxic phía dưới thì mình đành phải bỏ thôi nhé.

Phần credit chương hôm nay sẽ nói về một người mà mình rất khâm phục, đây cũng không phải nhân vật lịch sử gì, vì Bác cũng chỉ mới mất cách đây hai năm mà thôi, tính để dành đến ngày giỗ của Bác thì đăng, nhưng hôm nay đọc một bài báo viết rất xúc phạm về Bác, bức xúc quá nên đăng lên luôn.

Nói đến đây, chắc nhiều người cũng đoán ra người mình muốn nói là ai phải không, chính là Bác Nguyễn Bá Thanh, Bí thư tỉnh ủy Tỉnh Đà Nẵng.

Bác chính là người thay đổi hoàn toàn bộ mặt của Đà Nẵng, trong một thời gian ngắn Đà Nẵng dưới tay Bác đã trở thành thành phố đáng sống nhất Việt Nam, thu hút được rất nhiều nhà đầu tư.

Để biết được điều Bác Thanh làm được khó khăn cỡ nào, chắc các bạn phải hình dung được Đà Nẵng thời gian trước đó, nó cực kỳ nhếch nhác, quy hoạch đường xá, cầu cống là một mớ hỗn độn, không có cái nào ra cái nào, tội phạm, cướp giết, nghiện ngập, đua xe, trộm cắp ở khắp nơi, bãi biển thì xả như bãi rác, ăn xin nhan nhản.

Nhìn vào Đà Nẵng bây giờ chắc chả ai hình dung được nó đã có thời tệ hại như thế.

Mô tả chính xác về Bác Thanh thì nó nằm trong bốn chữ: Nói được, làm được. Bác nổi tiếng với nhiều phát ngôn cực kỳ cứng rắn mạnh mẽ.

Để dẹp nạn đua xe, Bác đã ra lệnh: Ai đua xe thì cứ tịch thu đem bán lấy tiền xây nhà cho người nghèo, tôi còn mong các anh vác xe ô tô ra đua, bán cho nhiều tiền xây được nhiều nhà cho người nghèo hơn.

Và quả nhiên là trong thời gian cực ngắn, nạn đua xe mất tung tích, nhưng cũng chính vì điều này, Bác đã phải ra điều trần trước Quốc Hội vì làm trái Luật, không có Luật nào cho phép tịch thu xe đua cả, Bác đã trả lời chất vấn rằng: “Vây căn cứ điều luật nào, cho đua xe, phóng xe tốc độ cao húc chết người đi đường, có cái điều luật nào cho phép như thế không, không thì xin phép quốc hội tôi về tiếp tục tôi làm, không chỉ thu xe máy mà xe ô tô đã đua thì tôi cũng thu nốt, lấy tiền xây nhà cho người nghèo”

Và Bác đã xây nhà cho người nghèo thật, rất nhiều người đã có nhà do Bác cho, rất nhiều người mang ơn Bác, mỗi ngày giỗ vẫn đến để thắp nhang thăm viếng. Nhớ từng có một bài viết về một người khi đi du lịch đến Đà Nẵng nói xấu Bác Thanh, bác xe ôm lập tức đuổi xuống xe từ chối không chờ nữa.

Bác giải quyết vấn đề thường là sâu sát đến tận gốc rễ, chứ không chỉ giải quyết về phần ngọn, chẳng hạn như vấn nạn ăn xin, đây là điều cực kỳ gây phản cảm mất hình ảnh đối với khách hàng ngành du lịch, mà hiện nay chưa thấy địa phương nào giải quyết được.

Thì ở Đà Nẵng điều đầu tiên làm là cải tạo các trung tâm dạy nghề cho họ tái hòa nhập cộng đồng, nếu là người già cả neo đơn sẽ được đưa vào các trung tâm nuôi dưỡng, thêm vào đó là cho một đường dây nóng, ai phát hiện người ăn xin thông báo sẽ được thưởng tiền, có xe tới hốt về ngay, nên chỉ trong một thời gian cực ngắn, ăn xin trên địa bàn Đà Nẵng đã hoàn toàn biến mất, đây là cách giải quyết vừa có lý, lại có tình, không ép người ta vào bước đường cùng.

Với người dân, Bác Bá Thanh rất gần gũi, những lần đi thị sát thay vì vô các phòng máy lạnh trong phường đọc hồ sơ sổ sách nghe mấy anh công chức báo cáo thì Bác vác xe đi thẳng ra trường, ra chợ, vào tận hẻm nhỏ, nhà xập xệ gặp người dân hỏi nơi này ra sao, gặp khó khăn gì, lắng nghe mong muốn của họ, Bác mà đã hứa cải thiện cho họ thì chắc chắn sẽ bắt tay vào làm.

Nhưng đối với cấp dưới thì Bác lại rất nghiêm khắc, không có đùn đẩy trách nhiệm không có đổ thừa, có tội phạm là đề công an ra mà hỏi, mất vệ sinh an toàn thực phẩm là đề bên y tế ra mà hỏi, làm tới nơi tới chốn.

Bên CSGT có nạn vòi tiền những nhiều, Bác không bắt tay vào cầm vào phạt liền mà đầu tiên là đề xuất tăng lương cho các anh em chiến sĩ yên tâm công tác trước đã, sau đó là mới bắt đầu vào phạt nặng, ai phát hiện ăn tiền của người dân lập tức sẽ bị cách chức, hủy công tác, có đường dây nóng cho người dân phản hồi hẩn hoi, từng có nhiều người vào Đà Nẵng theo thói quen đưa tiền cho các anh, nhưng các anh đâu có lấy, hình ảnh Đà Nẵng nhờ đó càng ngày càng trở nên đẹp hơn và dễ thương hơn.

Còn rất nhiều, rất nhiều điều Bác Thanh đã làm được, cải thiện đời sống người dân, xử lý nạn nghiện ngập, bạo hành gia đình, các thanh niên chậm tiến phá làng phá xóm, bác Thanh cũng xuống nói chuyện tận nơi, xử lý tận nơi, rồi những dự án quy hoạch đất đai cực kỳ khôn khéo và ngăn nắp, đường cũng được xây mà người dân cũng không phải chịu thiệt.

Nhắc đến Bác Thanh thì còn phải nhắc đến Bệnh Viện Ung Thư Đà Nẵng, bắt đầu từ một lời kêu gọi của Bác, vì lo cho người dân Miền Trung với căn bệnh Ung thư quái ác càng ngày càng tăng, càng ngày càng có nhiều gia đình tan nát, khổ sở vì nó, Bác viết tám thư kêu gọi những nhà hảo tâm, ký từng tờ một để thể hiện sự tôn trọng với mỗi tấm lòng của người từ thiện.

Và Bệnh Viện Ung Thư Đà Nẵng đã ra đời vào năm 2013, tiếp nhận chữa trị hoàn toàn miễn phí cho người nghèo, với kinh phí xây dựng lên tới hơn 1500 tỷ đồng, luôn được phản hồi là bệnh viện không chỉ thiết bị hiện đại, sạch sẽ, mà người y sĩ trong đó còn là người có tâm có đức, tận tình quan tâm tới người bệnh.

Với mình, bệnh viện này thực sự là một kỳ tích, nó cho thấy rằng con người Việt nam thực sự hào phóng và có tình người như thế nào, hơn 1500 tỷ, không biết bao nhiêu cá nhân, tổ chức hảo tâm đồng lòng hưởng ứng chỉ với một lời kêu gọi tâm huyết của một người, vì niềm tin với một người, rằng Bác Nguyễn Bá Thanh sẽ dùng tiền đó đúng mục đích, sẽ đưa được đến tận tay những người cần giúp đỡ, và chỉ cần như vậy mà thôi.

Đâu phải người Việt Nam là vô tình đâu, đâu phải người Việt Nam cái gì cũng là tệ là xấu đâu, rất nhiều người câu cửa miệng là cứ người Việt Nam tệ hại thế này, rồi người Việt Nam tệ hại thế kia mà chẳng chịu nhớ họ cũng là người Việt Nam.

Từng có một lần, mình chờ đồ đi giao cho khách, thùng giấy chở nặng quá bị bụi đồ văng tung tóe không biết phải làm sao, thì đúng lúc đó có hai bác xe ôm, một cô lao công ra người xin thùng, người xin băng keo, lấy đồ vô dán lại cho mình chờ đi, lần đó nếu không có họ thì thực sự là không biết làm sao nữa, hôm đó tự dung cảm thấy thật âm lòng.

Đúng, Việt Nam chúng ta còn nhiều thứ tệ hại, còn nhiều thứ phải thay đổi, phải sửa chữa nhưng mà hy vọng vẫn luôn còn ở đó, người tốt vẫn luôn còn ở đó.

Bác Nguyễn Bá Thanh, Đà Nẵng và cái Bệnh Viện Ung Thư ấy đối với mình nó là biểu tượng của hy vọng khiến mình vẫn tin vào con người Việt Nam, điều mà chúng ta còn thiếu, có chăng chỉ là một niềm tin mà thôi, thiếu đi người mà chúng ta có thể thực sự tin tưởng, như người dân Đà Nẵng đã luôn tin tưởng vào Bác Nguyễn Bá Thanh vậy.

Hôm nay đọc báo vô tình thấy một bài viết về Bác Thanh nói Bác là một người độc tài, coi thường Hiến Pháp, tham nhũng trầm trọng, thậm chí còn có người là cựu giáo viên hẳn hoi so sánh Bác Bá Thanh chỉ là người xài chủ nghĩa dân túy, chỉ giỏi mê hoặc người dân như Trump mới nhận được sự ủng hộ, đây đúng là một xỉ nhục cực kỳ lớn khi so sánh Bác với một kẻ tệ hại như Trump. (Mình biết nói ra câu này sẽ đắc tội với nhiều người fan cuồng Trump ở VN nhưng vẫn phải nói).

Mình cũng không muốn tranh luận là Bác có tham nhũng hay không tham nhũng, có độc tài hay không độc tài, mình chỉ muốn nói một điều, nếu tham nhũng mà làm được những điều Bác đã làm, thì hãy cứ tham nhũng đi, tham nhũng càng nhiều càng tốt, người người tham nhũng nhà nhà tham nhũng cũng được, chấp nhận hết, ở đời đúng là chẳng thể sống sao cho vừa lòng thiên hạ.

Ngày Bác Nguyễn Bá Thanh mất, rất nhiều người dân Đà Nẵng đã khóc, người đến đưa lễ tang của Bác dài đến cả hàng cây số. Họ khóc và họ đến vì họ biết Bác đã làm được những gì cho họ, đã giúp đỡ cho họ những gì, đã nỗ lực như thế nào, chứ không phải chỉ là ngồi ở một chỗ rồi vung tay chỉ trích người khác.

Đối với mình, dù không sống ở Đà Nẵng nhưng Bác Nguyễn Bá Thanh là một người mà mình rất khâm phục, những điều Bác làm được gần như là một điều không tưởng, Bác đã làm được quá đủ rồi.

Đáng tiếc.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 141: Suy đoán

Lời của Đức nói ra khiến không khí mang một mảnh trầm trọng, mọi người đều cảm thấy một tia áp lực, đây cũng không phải hẳn muốn nói lời giật gân hay hù dọa gì mọi người.

Nguy cơ là có thật, nó đang hiện hữu và ngày càng trở nên nguy hiểm hơn. Bắt đầu chỉ là một đám xác sống biến dị, rồi kẻ đó là ong độc biến dị, tới quý hút máu, rồi đến một kẻ có thể điều khiển một quân đoàn khô lâu, một tên có thể sở hữu cả một đàn thiên sứ và một hệ thống gì đó không rõ.

Sắp tới còn phải đối mặt với những gì nữa, hẳn không thể biết, chỉ biết rằng, thực lực của cả nhóm hiện tại vẫn còn chưa đủ mạnh, lần chạm trán này càng khiến hẳn cảm nhận sâu sắc điều đó. Hẳn muốn tất cả phải hiểu được sự khốc liệt mà loạn thế này sẽ mang đến.

Tiềm năng của mỗi người trong nhóm là rất lớn, nhưng đồng thời mỗi người đều tồn tại điểm yếu riêng.

Toàn có tốc độ, sức mạnh và khả năng hồi phục rất tốt, các kỹ năng khiếm thị khiến nó có thể trở thành một chiến sĩ cận chiến xuất sắc, nhưng yếu với các công kích tinh thần, và các công kích từ xa.

Lan cường hóa theo phương hướng ma pháp sư, tấn công bao trùm, triệu hồi và chữa thương khiến con bé trở thành một người công kích tầm xa và phụ trợ cực tốt, nhưng kinh nghiệm chiến đấu chưa nhiều, đa số là nhờ Đức trực tiếp cường hóa thăng cấp từ vòng giao dịch, ma lực và tinh thần lực chưa biết cách điều chỉnh hợp lý nên rất hay rơi vào tình trạng kiệt sức.

Hân là một xạ thủ với sát thương rất mạnh mẽ và linh hoạt, quang ấn giúp Hân có thể cường hóa các mũi tên mà không tốn hao quá nhiều quang nguyên lực trong tác chiến, tuy nhiên hạn chế là các mũi tên vẫn còn khá hữu hạn, như trong đợt tác chiến vừa rồi đã tiêu hao sạch số tên mà cô chế tạo, hơn

nữ, cận chiến với cô vẫn là một điểm yếu chết người, công mạnh thủ yếu là đặc điểm của Hân.

Hiếu thì sở hữu khả năng phát triển gần như vô hạn, hiện tại riêng Thánh Gióng II đã có sức mạnh ngang ngửa Huyết Tu La thậm chí nếu nói về sát thương bao trùm thì nó còn cao hơn một bậc, khuyết điểm là chiến đấu tiêu hao rất nhiều điểm giao dịch, năng lượng hạn chế cũng khiến nó không thể tác chiến lâu dài.

Sự tồn tại của gã Trần Văn Hồ đó sẽ là một mối uy hiếp vô hình, bắt buộc tất cả phải nỗ lực cố gắng, áp lực sẽ thúc đẩy biến tiềm năng thành thực lực thực sự.

“Cái vòng trên tay anh thực chất nó là gì hả anh?” Toàn lên tiếng hỏi, trước giờ Đức từng giải thích những chức năng của nó cho cả đội nhưng hân chưa bao giờ nói về nguồn gốc của nó như thế nào cả.

Đức trầm ngâm một lúc, nhìn xung quanh mọi người rồi chỉ vào cánh tay của mình, ra lệnh: “Bỏ ẩn hình”, trên tay của hân lập tức hiện ra một chiếc vòng kim loại màu trắng bạc kim, có một màn hình lập thể 3D nhỏ trên bề mặt hiển thị ra một số thông tin và hình ảnh bằng một loại ngôn ngữ kỳ lạ.

“Theo lời giới thiệu của nó, đây là một cửa hàng giao dịch số hiệu AX51, chi nhánh thiên hà ZT07 thuộc tập đoàn giao dịch đa vũ trụ M.T.C (Multiverse trading corporation)”

“Tập đoàn M.T.C là tập đoàn thương mại hợp pháp duy nhất được cộng đồng đa vũ trụ chấp thuận cho phép thực hiện các giao dịch trao đổi mua bán hàng hóa, dịch vụ, tri thức giữa các vũ trụ khác nhau” (*)

“Anh nhận được nó hồi còn ở trong tù, nó đột ngột xuất hiện ngay trong phòng biệt giam của anh, đây là nguyên văn lời nhắn của nó khi anh nhận được chiếc vòng này” Đức chậm rãi lên tiếng

“Theo lời giới thiệu của nó thì nó đại diện cho một tập đoàn giao dịch đa vũ trụ, tới Trái Đất với mục đích trao đổi mua bán vật phẩm, chủ yếu là những sinh vật chịu ảnh hưởng của Hạt giống tiến hóa, thu thập mẫu, năng lượng tiến hóa của bọn chúng, một số vật phẩm hiện có trên Trái đất cũng có thể trao đổi với nó lấy điểm giao dịch”

“Chẳng hạn như cái gì hả anh?” Hiếu tò mò lên tiếng hỏi

“Một số loại vũ khí súng ống, xe tăng, máy bay chiến đấu cũng có thể đổi, từ khi anh lên quyền hạn cấp 2 thì đã có chức năng tra soát vật phẩm có thể bán, nhưng tính ra thì tìm kiếm những thứ như vậy bán đi thu được điểm số rất không có lời, kể cả là máy bay chiến đấu thì cũng không được quá hai trăm điểm cho nên thu thập các sinh vật tiến hóa vẫn là hữu dụng nhất, đương nhiên cũng có một vài thứ khá có giá trị nhưng chúng ta tạm thời không thể thu được”

“Đó là cái gì?” Hân lên tiếng hỏi

“Vũ khí hạt nhân, bom khinh khí hoặc bom nhiệt hạch – Nó được xếp vào vật phẩm cấp A, chính là vật phẩm có cấp độ cao nhất có trên Trái đất hiện tại” Đức trả lời khiến mọi người lắc đầu cười khổ, những thứ này trước mắt mà nói thật quá đổi xa xăm.

“Nguồn gốc thực sự của Hạt giống tiến hóa, của cái cửa hàng này, và của gã Giáo Hoàng đó rốt cuộc là tới từ đâu, tại sao tất cả lại đồng loạt tới Trái Đất?” Hân lên tiếng hỏi

“Đó thực sự vẫn còn là một điều bí ẩn, những câu hỏi về vấn đề này đều bị M.T.C liệt vào thông tin cấp độ S, anh cũng suy nghĩ khá nhiều về những thứ này” Đức trả lời

“Có kết quả gì không anh Hai?” Hiếu lên tiếng hỏi

“Không nhiều lắm, đa số đều chỉ là suy đoán” Đức trả lời

“Chiếc vòng này là một sản phẩm công nghệ cực kỳ cao, vượt quá tầm hiểu biết hiện tại của chúng ta, riêng về công nghệ không gian của nó đã vượt quá khoa học hiện nay của nhân loại quá xa, chưa nói đến những vật phẩm vô tận trong danh mục trao đổi của nó”

“Cho đến tận bây giờ, chiếc vòng này vẫn hoạt động theo đúng mục đích mà nó giới thiệu, nguyên tắc của kinh doanh là mua rẻ bán đắt, và cửa hàng này làm vậy rất triệt để, các vật phẩm đã từng bán cho nó nếu muốn mua lại sẽ mắc hơn rất nhiều lần, anh đã từng thử bắt một con xác sống biến dị cấp E hoàn chỉnh bán cho cửa hàng được 40 điểm nhưng khi tra vào danh sách mua lại thì nó lại báo cần tới 220 điểm giao dịch”

“Về mục đích của nó có thể tin được một phần, vì ít ra là nó có động cơ về mặt lợi ích, nhưng ở đây cũng sản sinh ra một vấn đề, đó là nếu mục đích của nó là trao đổi vật phẩm có giá trị, nó sẽ cần các Trader càng mạnh càng tốt, vì càng mạnh thì sẽ càng dễ thu được các sinh vật biến dị cao cấp hơn, nhưng ở đây nó lại giới hạn gia tăng cấp độ Trader khá là nghiêm ngặt”

“Mặc dù công nghệ từ chiếc vòng giao dịch này có thể tăng cấp cho Trader và các tài khoản phụ của nó nhưng nó lại có giới hạn rất chặt chẽ về việc tăng cấp cho chủ thể, việc chỉ cường hóa khi thu được quyền hạn cao cấp hơn sẽ làm cho việc tấn cấp của các Trader khó khăn hơn rất nhiều”

“Những cấp độ đầu thực lực chênh nhau thực ra không quá lớn, chúng ta có thể lợi dụng ưu thế về mặt vũ khí để chém giết những sinh vật cao cấp hơn kiếm quyền hạn giao dịch cường hóa, nhưng càng về sau điều này sẽ càng khó khăn, chẳng hạn như hiện giờ nếu phát hiện một sinh vật biến dị cấp B, thì lời khuyên của anh là trốn càng nhanh càng tốt, vì chúng ta sẽ không thể nào thắng nổi, trường hợp lạc quan nhất nếu có thắng trong chúng ta cũng sẽ từ

trận hơn một nửa, càng là cấp độ sau này thì sẽ càng khó vượt cấp khiêu chiến, và việc giới hạn như vậy hoàn toàn không có lợi cho mục đích ban đầu của nó”

“Nếu thế thì tại sao nó lại làm như vậy? Nó có mục đích gì khác nữa hay sao?” Hiếu cau mày lên tiếng hỏi

Đức nhìn qua Hiếu, ngừng lại một chút rồi nói tiếp:

“Có mục đích gì khác hay không, anh cũng không rõ ràng, nhưng những giới hạn đó khiến anh nhớ đến lời giới thiệu ban đầu của nó, đặc biệt là hai chữ hợp pháp và cộng đồng đa vũ trụ”

“Sự tồn tại của chiếc vòng giao dịch này, chứng tỏ học thuyết về đa vũ trụ là có thật, hơn nữa theo bản ý của nó, nó hoạt động dưới sự giám sát của một tổ chức lớn hơn nữa, tổ chức đó có định ra luật lệ, nên mới có hai từ hợp pháp”

“Quy định về quyền hạn giao dịch, thực chất tác dụng lớn nhất của nó chính là ổn định, không cho phép người sở hữu cửa hàng của M.T.C phá vỡ quá lớn cân bằng về sức mạnh trong thế giới mà nó hoạt động. Ổn định chính là nhân tố cơ bản trong việc quản lý”

“Nếu từ đây mà xét thì có thể nói chiếc vòng giao dịch này từ lợi ích cơ bản của nó không hề có xung đột với chúng ta, chúng ta càng mạnh nó càng được lợi, điều này thể hiện qua các phúc lợi khi gia tăng cấp độ khách hàng, mỗi khi anh hoàn thành được yêu cầu tăng cấp nó sẽ đưa ra các ưu đãi rất hữu dụng. Điều này cũng gần giống như một cách linh động khi nhà nước đưa ra trần lãi suất huy động, thì các ngân hàng sẽ lách không tăng lãi suất để huy động vốn mà chuyển sang tặng quà cho khách hàng vậy”

Ví dụ của Đức khiến cả đám bật cười, Lan lên tiếng hỏi: “Biết những điều này thì có ích gì không hả anh Hai?”

Đức lắc đầu, giơ cánh tay đeo vòng giao dịch lên và nói: “Lợi ích thì không hẳn, nhưng một thứ đeo ở ngay trên tay như thế này, anh cần phải biết mục đích thực sự của nó, rằng liệu trong tương lai nó có gây bất lợi với chúng ta hay là không, rằng việc chúng ta tăng cấp có xung đột với mục đích của nó hay không, những lợi ích mà nó đưa ra cho chúng ta có phải là một món nợ lớn mà chúng ta cần phải trả trong tương lai hay là không”.

“Không ai tự dưng làm tốt cho ai thứ gì cả, chúng ta muốn đạt được điều gì đó thì thông thường cũng phải trả giá một thứ gì đó, chuyện có ông Bụt nào đó tốt bụng đi ngang qua giúp người chỉ có trong truyện cổ tích mà thôi”

“Mục đích của nó chỉ là giao dịch vật phẩm là tốt nhất, còn nếu nó có mục đích khác ở sau đó, thì chúng ta cần phải cẩn thận đề chừng, ít ra thì cho đến hiện tại, nó không có hành động gì mâu thuẫn với những lời mà nó giới thiệu cả”

Đức nhẹ giọng nói

“Tên Giáo Hoàng giả hiệu đó, có khi nào hắn cũng sở hữu một cửa hàng giống như của anh không, liệu còn có bao nhiêu cái cửa hàng như thế này nữa đến Trái Đất?” Toàn lên tiếng hỏi

“Hắn có thể cũng sở hữu một loại truyền thừa nào đó hoặc một hệ thống trao đổi đồ vật, cây quyền trượng này là một bằng chứng, vật phẩm như thế này hoàn toàn không thể có được ở Trái đất, cơ chế hoạt động của hệ thống đó anh không nắm rõ nhưng nó không cùng loại với cái mà anh đang có”

Đức chỉ vào cây quyền trượng đang lơ lửng trên không, nói.

“Làm sao anh có thể chắc được?” Toàn tò mò lên tiếng hỏi

“Đầu tiên là ở việc cường hóa của hắn, tất cả những kẻ thù hạ của hắn và cả hắn đều sử dụng cùng một loại cường hóa, một loại công pháp quang nguyên lực, điều này đối với cửa hàng giao dịch M.T.C là rất khó xảy ra”

“Cường hóa tốt nhất là cường hóa phù hợp nhất với mỗi người, giống như Lan thích hợp theo hướng pháp sư, em phù hợp với hướng huyết thống người sói vậy, không thể có chuyện từng đó con người đều phù hợp với một loại cường hóa duy nhất”

“Điều thứ hai là ở mục đích của hắn khi tấn công chúng ta, nếu hắn cũng sở hữu vòng giao dịch, anh mới là người mà hắn phải nhắm tới đầu tiên bởi vì cấp độ của anh hiện tại là cao nhất, điểm giao dịch nhận được cũng sẽ cao nhất, nhưng hắn lại nhắm đến Hân”

“Nếu anh không lầm thì hắn nhắm đến Hân là vì thể chất của em, thể chất thích hợp tu luyện Quang nguyên lực, đây có thể là một điều kiện đòi hỏi của truyền thừa hoặc hệ thống trao đổi của hắn” Đức nhìn qua Hân, lên tiếng nói

Hân quay đầu nhìn hắn, hơi gật đầu, đứng lên, nhẹ bước ra ngoài cửa sổ, ánh mắt lạnh lùng nhìn ra bên ngoài, nắm tay hơi xiết lại.

“Đêm nay như vậy là đủ rồi, chức năng tra xét danh mục vật phẩm và kỹ năng đều đã tích hợp sẵn trong tài khoản phụ của mấy đứa, có thể tự tra xét hoặc nhờ Phoenix 1 hỗ trợ tìm kiếm, nghỉ ngơi sớm đi, ngày mai chúng ta sẽ tiến hành cường hóa cho từng người”

Nhìn qua cả nhóm, Đức nhẹ giọng lên tiếng.

.....

(*) Nội dung ở chương 1

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 142: Đòi người chỉ cầu không hỏi hận

Ánh mặt trời đã ló dạng ở phía chân trời, ánh dương quang xuất hiện chiếu rọi khắp nơi mang lại sinh khí cho mặt đất.

Bầu trời vẫn một màu đỏ rực, mặc dù so với khi mới bắt đầu nó đã đỡ đậm hơn rất nhiều nhưng mọi thứ vẫn trong một sắc đỏ mờ nhạt đầy cảm giác huyết khí.

Trong hình vẽ một vòng tròn nhỏ đường kính tầm năm mét, một số cột gỗ được sắp xếp dày đặc ở bên trong, một thân ảnh đang không ngừng cao tốc di động, kiếm trên tay liên tục vũ động, kiếm phong sắc bén rít lên những tiếng kêu chết chóc, thanh kiếm chỉ hơi kéo qua thân gỗ đã để lại những vết chém ngọt sớt, trên những cột gỗ chỉ chít dấu kiếm, vụn gỗ rơi vãi dưới đất.

Thân ảnh đang di chuyển đột ngột dừng lại ở vị trí trung tâm vòng tròn, mồ hôi nhễ nhại trên gương mặt kiên nghị trầm ổn.

Hít sâu một hơi, bình ổn lại hơi thở gấp gáp của mình, Đức chùng người xuống, đặt kiếm ra thất lưng theo tư thế rút kiếm, đôi mắt nghiêm túc tập trung nhìn về phía trước, những tia điện mang lấp lóe trên thân kiếm.

“Ya” Hân hét lên một tiếng, vung kiếm chém mạnh, từ đầu lưỡi kiếm, kiếm phong kéo tới thành một đường hình bán nguyệt chém về phía trước, những thân gỗ trước mặt bị kiếm phong chém qua lập tức đứt lìa thành hai nửa, vết chém đen một mảnh như bị nhiệt độ cao đốt trong thời gian ngắn, những tia lửa điện bằng bạc còn lẹt xẹt xung quanh trước khi biến thành điện lưu tiêu tán trong không khí.

Xoay Lạc phong kiếm một vòng trên tay, Đức nở nụ cười hài lòng, rốt cuộc hiện tại ba chiêu thức hân sáng tạo dựa trên “thương sấm sét” trên cơ bản đã hoàn thành.

“Lôi quyền” tích tụ năng lượng lôi điện vào nắm đấm, sử dụng lớp bảo vệ từ khiến ma pháp dễ tiến hành bao phủ và định hướng, cú đấm có năng lực xuyên phá mạnh mẽ hơn “Phá quyền” không chỉ một bậc, hơn nữa nó còn có thể làm tê liệt đối thủ trong thời gian ngắn.

“Khiên sét” là một kỹ năng kết hợp giữa năng lượng lôi điện bộc phát và khiến ma pháp, tích tụ lôi điện thành một lớp ngay trên lá chắn bảo vệ sau đó triệt tiêu khiến ma pháp trong chớp mắt để bản điện xung kích ra ngoài, đây là một kỹ năng sát thương bao trùm tầm gần rất hữu dụng khi bị số đông bao vây.

“Phong lôi kiếm khí” là kỹ năng mà Đức sử dụng vừa rồi, tích tụ năng lượng lôi điện trong chớp mắt lên lớp phong chú chỉ ẩn trên Lạc phong kiếm rồi chém mạnh kiếm phong ra ngoài, kiếm khí kết hợp giữa sự sắc bén của phong chú chỉ ẩn, và sức phá hoại mạnh mẽ của lôi điện tạo nên công kích tầm trung có sức sát thương rất lớn.

Ba kỹ năng này là ý tưởng hình thành từ khi hân sở hữu thương sấm sét từ rất lâu, và rèn luyện trong một thời gian khá dài, nhưng phải đến khi đột phá cấp 2C nguồn năng lượng từ lôi Burst và lôi Trance tiến triển thêm một bước thì hân mới có thể bắt đầu nắm giữ được nó, năng lượng từ lôi điện rất bá đạo nên cũng rất khó khống chế, uy lực của ba kỹ năng mới này thì không cần bàn cãi nhưng tiêu hao của nó cũng rất lớn. Với sức mạnh của Đức hiện tại cũng không thể sử dụng lâu dài được.

Nói cho cùng, kỹ năng hay chiêu thức là một phương pháp vận dụng năng lượng để sản sinh ra hiệu quả như ý muốn.

Nếu nói nguồn năng lượng hay cấp độ thực lực bản thân là “Lực” thì kỹ năng chính là “Kỹ”. “Lực” vẫn là nhân tố chính quyết định nên sức mạnh của chiêu thức, “Kỹ” là nhân tố tối ưu hóa sức mạnh của “Lực”, đó là lý do tại sao trong võ học người ta vẫn bảo là luyện công trước khi luyện chiêu, sức mạnh và tốc độ là nhân tố cơ bản trong võ thuật, kể tới mới là sự tinh diệu của chiêu thức.

Trong trường hợp này hơi mờ rộng hơn nhưng nó cũng quy về nguyên bản, cấp độ năng lượng của người sử dụng mới là nhân tố cơ bản quyết định đến sức mạnh kỹ năng, giống như Lan vậy, cùng là một chiêu hóa cầu thuật cơ bản, nhưng để cho cô bé tung chiêu khi ở cấp C sẽ khác biệt rất lớn với cô khi tung ở cấp F.

Còn đương nhiên ở cùng cấp độ, người sở hữu kỹ năng tốt hơn sẽ có lợi thế hơn. Nhưng một điều cần lưu ý là kỹ năng công kích càng mạnh mẽ thì mức độ tiêu hao năng lượng càng lớn, đây là nguyên tắc bất di bất dịch, ngược lại những chiêu thức cơ bản sức công kích thấp lại thắng ở chỗ có khả năng duy trì lâu dài, cho nên mới nói không có kỹ năng bá đạo nhất, chỉ có kỹ năng phù hợp nhất.

Nhìn những chùm cây gỗ ngã nghiêng trước người, Đức thở ra một hơi, thu kiếm, rảo bước chậm rãi hướng về căn nhà gần đó đi đến.

Bước qua gần cổng nhà, hân thấy Toàn đang gặp người thờ dốc, trên người mồ hôi thấm đẫm chiếc áo thun đang ướt, cái cây lớn trước mặt đầy vết đâm và cào chi chít có vẻ như sắp gãy tới nơi, móng vuốt trên tay đã thu lại, nắm tay còn dính đầy vỏ cây, đang ngồi trên một tảng đá, trên tay đang cầm một tấm ảnh nhỏ, ánh mắt chăm chú nhìn vào đó, tâm tình có vẻ không được tốt lắm.

Nghe tiếng bước chân chậm rãi đến gần, Toàn khẽ lấy tay dụi mắt, ngẩng đầu lên nhìn hấn, ánh mắt hơi hoe đỏ.

Đức nhẹ giọng hỏi: “Có chuyện gì vậy?”

Toàn lắc đầu lên tiếng: “Không có gì đâu anh”

Nhìn bức ảnh trên tay cậu nhóc, Đức ngồi xuống, lên tiếng hỏi: “Đây là ai vậy?”

“Đây là ảnh của bố mẹ và em gái của em, em chẳng có bức ảnh nào của họ, tấm hình này là nhờ cửa hàng giao dịch phục chế từ trong ký ức, tốn 5 điểm giao dịch, thật buồn cười là chính bản thân em còn không nhớ rõ khuôn mặt của họ” Toàn cầm bức ảnh trên tay nhỏ giọng trả lời.

“Em có một cô em gái dễ thương đấy” Đức lên tiếng nói

Toàn nhìn hấn nở nụ cười khô khốc, cúi đầu lặng im không nói.

“Được rồi, vào ăn sáng thôi” Đức cũng không muốn dò hỏi thêm, chuyện gì thì hấn cũng đoán ra được vài phần, vở vai Toàn, hấn dậm đứng dậy, bước vào trong.

“Anh Đức” Toàn ngẩng đầu nhìn hấn, mấp máy môi, ngập ngừng hỏi:

“Những người mà anh tìm kiếm, sẽ ra sao nếu anh trở về Bình Định và họ đã chết cả rồi? Sẽ ra sao nếu toàn bộ hành trình này hóa ra chỉ là một hồi vô nghĩa?”

Một thời gian dài chiến đấu cùng nhau, nhiều lần nói chuyện cùng Lan, Toàn cũng biết được một số chuyện về Đức, chuyện tại sao hấn từng vào tù, và nguyên nhân Đức tại sao hấn lại muốn về Bình Định như vậy.

Vì báo thù cho người bạn thân, Đức chấp nhận vào tù để những kẻ thủ ác đối mặt với công lý mà chúng xứng đáng phải chịu, rồi chính vì gia đình của người bạn đó, hấn lại tiến lên một hành trình dài dằng dặc và nguy hiểm mà cũng chẳng hề biết là có kết quả gì hay không.

Đến giờ, đã gần hai tháng rưỡi từ khi Hạt giống tiến hóa đâm vào Trái đất, đã có quá nhiều thứ xảy ra, quá nhiều biến cố. Kể cả là bọn hấn, an nguy của ngày mai còn không biết chắc, hy vọng để những người đó còn sống sót thật quá xa xôi, thêm một ngày thì hy vọng lại mỏng manh thêm một phần. Toàn nhìn qua từng gương mặt những người thân trong gia đình, của bố, của mẹ, của cô em gái thân yêu mà không thể đi bỏ cái ý nghĩ, liệu rằng sẽ ra sao, nếu khi nó trở về, họ đều đã không còn ở đó nữa.

Đức nhắm mắt thở ra một hơi, đoạn quay đầu lại nhìn Toàn, ngồi xuống, yên lặng một lúc, hấn vỗ nhẹ vào vai nó, nhẹ giọng hỏi:

“Em có muốn nghe một câu chuyện không?”

Toàn nhìn hấn im lặng, gật đầu.

“Trong thời kỳ chiến tranh biên giới 1979, lúc đó quân chủ lực của nước ta đang phải chiến đấu với quân Pôn Pốt tại Campuchia, thì Trung Quốc chớp thời cơ đã xua quân tấn công biên giới miền Bắc của nước ta, chúng ta phải kêu gọi tất cả những người còn lại lên đường chiến đấu, giữ vững đất nước”

“Lúc đó sếp cũ của anh, sếp Trung cùng với người bạn thân nổi khổ của ông ấy, cả hai cùng hưởng ứng lời kêu gọi tiến ra nơi đó chống giặc”

“Trong một lần tổ chức phòng thủ, bạn của sếp anh bị trúng đạn, ngã xuống chiến hào cách chỗ ông ấy hơn 100 mét, xung quanh là đạn bay, bom nổ”

“Ông ấy đã quay sang chỉ huy đội của mình, lên tiếng: Đội trưởng, tôi có thể đi cứu bạn mình được không?”

“Đội trưởng của ông ấy, lúc đó đã trả lời rằng: Anh có thể đi, nhưng điều đó không đáng đâu, bạn anh rất có thể đã chết rồi, còn anh thì đang tự liều cái mạng mình đó”

“Ông ấy quay lại và nói: Cảm ơn đội trưởng, rồi không chần chừ nửa giây liền lĩnh trườn đến chỗ chiến hào nơi bạn ông ấy đã ngã xuống, vượt qua hơn 100 mét đường đạn bắn, bom nổ mù trời”

“Ông ấy có cứu được bạn của mình không?” Toàn lên tiếng hỏi

Đức nhìn nó, lắc đầu: “Không, khi ông ấy mang được bạn mình trở về chiến hào bên này, bạn của ông ấy đã chết, viên đạn ghim ngay lồng ngực trái, chỉ chéch chỗ trái tim một chút. Kể cả ông ấy cũng trúng hơn ba phát đạn, chân trái giờ khi gặp trời mưa sấm sét vẫn còn đau nhức”

“Điều đó có đáng không?” Toàn đan hai tay vào nhau, lên tiếng hỏi

“Tụi anh cũng hỏi ông ấy điều đó, liệu nó có đáng không, liệu nếu có cơ hội làm lại một lần nữa, ông ấy có tiếp tục liều lĩnh như vậy nữa không?” Đức lên tiếng trả lời

“Ông ấy đã trả lời như thế nào?” Toàn lên tiếng hỏi

“Ông ấy nói rằng, nếu gặp lại điều đó lần thứ hai, ông ấy vẫn sẽ tiếp tục làm như vậy”

“Tại sao?” Toàn khó hiểu hỏi lại

Đức ngẩng đầu, ánh mắt nhìn về phía trước, trả lời:

“Giây phút sắp Trung đến được chiến hào phía bên kia, bạn của ông ấy vẫn còn sống, nhìn thấy ông ấy, ông ta đã mỉm cười nói với ông: Tao biết mày sẽ tới mà”

“Đôi khi trong cuộc sống, một thứ có đáng làm hay không, phụ thuộc vào cách chúng ta nhìn nhận nó, sếp anh nói rằng nếu hôm đó ông ấy không đi, ông ấy sẽ hối hận cả cuộc đời”

Quay sang nhìn Toàn, Đức chậm rãi nói:

“Anh không thể biết được liệu rằng liệu bố mẹ thằng Dũng có còn ở đó không, càng không thể biết liệu tất cả những gì anh làm có vô ích hay là không, nhưng anh biết một điều là, nếu anh là người nằm giữa cái chiến hào đó, nó sẽ liệu linh tới đó vì anh”

“Nhắm mắt lại và hãy tự hỏi bản thân mình, điều đó có đáng giá cho em liều mạng không? Nếu em không làm liệu em có hối hận không?”

Đức ngồi dậy, vỗ vai Toàn: “Anh không muốn an ủi em là mọi thứ sẽ ổn thôi, rằng sẽ không sao đâu, rằng mọi chuyện sẽ tốt đẹp hơn, không đâu, trong cuộc sống có quá nhiều thứ chúng ta không thể kiểm soát được, điều duy nhất chúng ta kiểm soát được là quyết định của chính bản thân mình”

“Đương nhiên mọi thứ có thể tệ hại, có thể hồngбет, có thể là chúng ta chẳng làm được gì cả, nhưng tất cả điều đó đều chỉ là có thể, chỉ cần còn một tia hy vọng, thì vẫn còn đáng để chúng ta phải cố gắng”

Đức đứng dậy, nhìn Toàn, rồi xoay người bước vào trong nhà.

Nhìn bóng lưng của người thanh niên đi trước mặt, Toàn cúi đầu trầm ngâm suy nghĩ.

Ánh bình minh chiếu rọi khắp nơi, mang đến ánh sáng và hơi ấm xua tan đi cái u ám và lạnh lẽo của bầu trời đêm

Một ngày mới lại bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 143: Cường hóa và dự tính (1)

Đức bước vào phòng tắm, thay bộ đồ đã rách nát, dính đầy máu và mồ hôi, dội từng gáo nước lên người, nước mát lạnh làm dịu đi những mệt mỏi, và tẩy rửa đi bụi bẩn trên người, thay một bộ quần áo mới, hần bước ra ngoài phòng khách, gọi tất cả mọi người dậy và dùng bữa sáng.

Cơm nước xong xuôi, hần bắt đầu kiểm kê lại một lần nữa và cho mọi người thảo luận về vấn đề cường hóa cho mỗi người, lần này cả bé Thảo và Khả Nhi cũng sẽ được cường hóa luôn.

Khách hàng: Lê Minh Đức – Cấp độ khách hàng: Khách hàng cấp 3

Điểm giao dịch: 93.400 điểm, 10 Quyền hạn cấp C, 5 quyền hạn cấp D, 5 quyền hạn cấp E và 5 quyền hạn cấp F

Quyền hạn giao dịch: Khách hàng hiện có quyền hạn giao dịch cấp C

Điều kiện thăng cấp: Khách hàng đạt đến cấp độ B, đạt được hai quyền hạn cấp A và 100.000 điểm giao dịch.

Để dành điểm thăng cấp lên cấp 4 thì tạm thời không cần bàn đến, cấp độ B hiện tại vẫn còn cách một quãng khá xa, thêm vào việc phải đạt được hai quyền hạn cấp A càng là viễn vông không biết khi nào mới thấy.

Thiết thực nhất vẫn là gia tăng thực lực mỗi người. Đức đặt cây quyền trượng của tên Trần Văn Hồ xuống giữa bàn trên phòng khách, lên tiếng nói:

“Cây quyền trượng này đã được vòng giao dịch phân tích xong, nó quả là một vật phẩm cực kỳ không tệ, theo thông tin thu thập được thì quyền trượng này là một sản phẩm luyện kim ma pháp của các giáo sĩ thuộc Quang Minh thần giáo, công năng cơ bản của nó là: Gia tăng uy lực đòn đánh 50%, rút ngắn thời gian thi pháp thêm 50%, tăng 40% khả năng phục hồi năng lượng, phản đòn, gia cường trọng lực”

“Đây có thể nói vừa là vũ khí cho ma pháp sư, vừa có thể sử dụng cho chiến sĩ, đánh gần đánh xa đều được, đặc biệt là nó còn có khả năng tích trữ năng lượng để đơn độc ghi nhớ và sử dụng kỹ năng, đây là lý do tại sao gã Giáo Hoàng giả hiệu đó có thể có sử dụng nhiều chiêu thức như vậy mà không rơi vào tình trạng cạn kiệt năng lượng”

“Tin xấu là vật phẩm này hiện đã nhận chủ, nó có ẩn chứa một trận pháp bằng văn minh phù tự ghi nhớ bằng tinh thần lực, cưỡng chế sử dụng sẽ dẫn đến phản phệ”

“Nhưng tin tốt là, cửa hàng giao dịch vừa vận có thể phá giải xóa đi ghi nhớ của trận pháp này, phí dịch vụ là 10.000 điểm giao dịch và hai quyền hạn cấp C, nhưng tính ra vẫn rất có lời, vật phẩm này trong danh mục vật phẩm trao đổi cũng có, nhưng giá của nó lên tới 97.500 điểm, anh đã thực hiện xóa chú ấn của gã đó trên cây quyền trượng này xong rồi, Lan, em hãy kích hoạt dấu ấn tinh thần lực trên ma pháp trận của nó đi” Đức chỉ vào viên ngọc chính giữa thân quyền trượng lên tiếng nói.

Lan ngập ngừng nói: “Nhưng em đâu có đánh cận chiến được đâu, nhận cây quyền trượng này thì lãng phí quá, anh có thể cho Toàn, chị Hân, hoặc Huyết Tu La cũng được mà”

“Toàn thì sở trường của nó là cận chiến, nhưng nó lại không có ma lực hoặc nguyên lực để khởi động cây quyền trượng này, Hân mặc dù tu luyện quang nguyên lực, nhưng lại là cung thủ, cầm quyền trượng đánh nhau với ai, Huyết Tu La chỉ có huyết năng thôi, không khởi động được các chức năng khác của quyền trượng, tính ra rất lãng phí, em là pháp sư của nhóm nhận là hợp lý nhất, chức năng cận chiến của nó có thể tạm thời bỏ qua cũng không sao, cái chính là khả năng tích hợp ma lực và kỹ năng sẽ giúp em có thể thi triển kỹ năng dài hơn mà không lo cạn kiệt năng lượng” Đức lên tiếng nói

Lan nghe vậy thì đành gạt đầu, cầm lấy quyền trượng, cánh tay còn lại giơ lên, mắt nhắm lại, tinh thần lực tập trung vào đầu quyền trượng. Theo tinh thần lực của Lan truyền vào, viên tinh thể nhỏ trên đầu gây căng tỏa ra ánh hào quang ngũ sắc rực rỡ, một ma pháp trận sáu cánh với các ký tự phù hiệu kỳ lạ hiện ra xoay vòng xung quanh nó với tốc độ cực nhanh.

Cuối cùng, nó dừng lại, thu nhỏ dần dần, cho đến khi chỉ còn như một viên bi thì dung nhập vào viên tinh thể trên đầu quyền trượng, một tia sáng màu trắng từ giữa viên tinh thể bay đến giữa mi tâm của Lan như một sợi chỉ sáng lấp lánh, rồi giống như chìm dần vào bên trong.

Lan mở mắt ra, cây quyền trượng trên tay chợt có cảm giác nhẹ như bồng, một mối liên hệ tinh thần kỳ lạ như được thiết lập, cô bé xoay quyền trượng một vòng, gỗ nhẹ qua chiếc ghế bên cạnh.

“Rắc” một tiếng, chiếc ghế lập tức bể nát, Lan giật mình nhìn lại chiếc quyền trượng trên tay.

Đức mỉm cười: “Cẩn thận đấy, nó có tính năng gia cường trọng lực và phản đòn, gỗ trứng là không nhẹ đâu”

Lan lập tức gạt đầu, thận trọng thu quyền trượng lại vào chiếc vòng cổ đeo trên người.

“Vũ khí vậy coi như tạm ổn, em đã có dự định cường hóa thêm kỹ năng gì khác chưa?” Đức lên tiếng hỏi

“Em thấy không cần lắm, chỉ cần em thuần thực hỏa cầu nén ép thêm chút nữa là tốt rồi, có thể chuyển điểm còn lại của em cường hóa thêm cho bé Thảo cũng được” Lan lắc đầu, nhìn vào bé Thảo đang ngồi bên cạnh, bám vào gấu áo của mình lên tiếng nói.

“Bé Thảo anh có kế hoạch cường hóa riêng cho nó rồi, điểm số lần này thừa thì không thừa nhưng cũng tạm đủ, hỏa cầu thuật của em thực ra chỉ là kỹ năng sơ cấp thôi, mặc dù bây giờ vẫn còn xài ổn, nhưng vẫn có thể nâng lên một cấp cho phù hợp với cấp bậc hiện tại của em” Đức lên tiếng trả lời

Đức lấy chiếc máy tính công nghệ cao từ trong kho chứa đồ ra, nhìn nó chỉ nhỏ như một chiếc cúc áo, đặt lên trên bàn, từ đó một màn hình lập thể ba chiều đã hiện ra.

“Kỹ năng ma pháp sư, mở danh mục đã khóa” Đức lên tiếng ra lệnh, hình ảnh hiển thị trên màn hình lập thể lập tức thay đổi, danh mục một số vật phẩm chạy lướt qua rất nhanh rồi dừng lại, một vài tên kỹ năng hiện ra thành từng ô, có cả thuyết minh đơn giản về tác dụng của nó.

“Anh đã lục tìm trong danh mục các kỹ năng cấp C và thấy có một số thứ khá phù hợp với em trong giai đoạn hiện tại, danh mục khá dài, nhưng ở đây anh chỉ đưa ra hai cái anh cảm thấy tốt nhất”

Đầu tiên là, phù phép “Thiên hỏa điều”, Đức chỉ vào một ô cửa sổ trong màn hình lập thể, lấy tay chạm vào màn hình, mở rộng ra, rồi lên tiếng giải thích:

“Đây cũng là một kỹ năng hệ hỏa, nó cao cấp hơn hỏa cầu thuật một bậc, cũng có thể nói nó là một phiên bản nâng cấp từ hỏa cầu thuật, nhưng sử dụng phức tạp hơn, theo thuyết minh nó pha trộn giữa tinh thần lực và ma lực, thông qua chú ngữ điều tạo ra những con thiên hỏa điều, tác chiến rất linh hoạt, vì thiên hỏa điều có thể được điều khiển bằng tinh thần lực, có thể tự phóng thích hỏa điểm vào kẻ địch”

“Mộng điệp có thể hỗ trợ em được trong vấn đề này, kỹ năng này có thể công kích nhiều lần cho đến khi tiêu tán hết hỏa nguyên lực, cũng có thể cho thiên hỏa điều bộc phá nổ mạnh sát thương kẻ địch ở cự ly gần, đây là kỹ năng vừa có thể công kích đơn thể vừa có thể công kích quần thể quy mô lớn, tái sử dụng nhiều lần, khá là hữu dụng, yêu cầu sử dụng là ma lực và tinh thần lực đạt cấp C – Tốn 9.000 điểm giao dịch, một quyền hạn cấp C”

Chờ Lan kịp đọc và hình dung hết kỹ năng, Đức đóng màn hình hiển thị kỹ năng vừa rồi và mở ra một ô hiển thị kỹ năng khác, tiếp tục nói:

Kỹ năng thứ hai là, phù phép “Thánh quang bảo hộ”

“Nếu Thiên hỏa điều là một kỹ năng thuần công kích thì kỹ năng này là kỹ năng thuần phòng thủ và bảo vệ, sử dụng ma pháp chú ngữ lục vong tinh, với thượng cổ phù ngữ làm căn bản, khởi động bằng ma lực và tinh thần lực, tạo ra những tấm khiên tròn có khả năng chặn lại các đòn đánh cận chiến hoặc tấn công năng lượng”

“Để hình dung thì nó sẽ khá giống với chiêu thức mà gã Giáo Hoàng giả hiệu ấy chặn đòn hỏa cầu nén ép của em, đây là một kỹ năng bảo mệnh khá tốt, hơn nữa nó không chỉ có thể tạo lá chắn cho mình em, mà có thể tạo lá chắn đỡ đòn cho người khác trong tầm sử dụng, đương nhiên là càng ở khoảng cách xa sẽ càng tiêu hao nhiều năng lượng hơn, kỹ năng này cũng đồng giá với kỹ năng ở trên 9.000 điểm giao dịch và một quyền hạn cấp C, yêu cầu sử dụng cũng tương tự, ma pháp sư cấp C và ma lực, tinh thần lực đạt cấp C”

“Em chọn đi” Đức nhìn Lan lên tiếng nói

Lan cắn môi, lưỡng lự một lúc rồi lên tiếng: “Em chọn Thiên hỏa điều”

“Ồ, tại sao?” Đức thú vị hỏi, thú thực thì hắn cũng hơi ngạc nhiên, vốn tưởng với tính cách của con bé thì nó sẽ chọn Thánh quang bảo hộ mới phải.

“Em muốn có thể tiêu diệt nhiều kẻ địch hơn”

Lan ngẩng đầu nhìn hắn kiên định nói, thực ra cô bé cũng không ngốc, kỹ năng Thánh quang bảo hộ này chỉ có thể tạo lá chắn ở trạng thái cố định, không bao trùm và di chuyển không linh hoạt nên thực chất chỉ có tác dụng bảo vệ cô, hẳn những người chiến đấu ở tuyến sau là chính, còn với những người chiến đấu ở tuyến đầu như Đức với Toàn, lúc nào cũng phải dùng thân xông pha trong trận địa kẻ địch thì đâu có thể nào dùng để bảo vệ họ được.

Thay vì đó, kỹ năng Thiên hỏa điều lại có thể gia cường công kích mạnh hơn, nếu cô có thể tiêu diệt nhiều kẻ địch hơn thì Đức có thể chiến đấu thoải mái hơn, không phải lúc nào cũng liều mạng như trước nữa, tấn công đôi khi chính là cách phòng thủ tốt nhất.

Đức gật đầu, ánh mắt lóe lên vẻ tán thưởng, lên tiếng nói: “Xác nhận lựa chọn kỹ năng Thiên hỏa điều”

Từ chiếc vòng giao dịch, một quyền trục cổ xưa hình ống cuộn tròn xuất hiện, nó màu vàng, dây cuộn cũng màu vàng, giấy làm bằng một chất liệu rất kỳ lạ, bao bọc bên ngoài là một hình phù triện hình ngọn lửa.

Đức cầm lấy nó đưa cho Lan, cô bé đưa tay nhận lấy, nhắm mắt lại, vận dụng tinh thần lực truyền vào quyền trục. Quyền trục sáng lên ánh sáng màu vàng rực rồi bốc cháy thành một ngọn lửa màu vàng dung nhập vào mi tâm của Lan.

Cô bé mở mắt ra, nở nụ cười, ngón tay búng “tách” một cái, trên tay đã xuất hiện một ngọn lửa, tụ dần lại thành hình một con chim lớn bằng khoảng ba quả bóng rổ, hình ảnh tương tự như đại bàng, nó vỗ cánh bay một vòng trên không, rồi đậu xuống trên vai của Lan, ánh lửa như ngưng tụ thành thực chất, nhưng ở gần nó như vậy lại không hề cảm thấy hơi nóng, nhiệt độ hoàn toàn nội liễm vào bên trong.

“Thế nào?” Mọi người lên tiếng hỏi

“Cảm giác rất tốt, với khả năng của em hiện giờ có thể điều khiển tối đa một lúc mười con thiên hỏa điều là hết mức, đúng như anh Hai nói, em có thể dùng Mộng điệp hỗ trợ điều khiển tại nó, có điều là kỹ năng này tiêu hao năng lượng nhiều hơn hỏa cầu thuật thông thường, hơn nữa thu hồi Thiên hỏa điều không thể hồi lại lượng ma lực và tinh thần lực đã mất”

Đức mỉm cười: “Không sao cả, điều này anh cũng đã nghĩ tới, nhưng thanh quyền trượng trên tay em sẽ khắc phục được nhược điểm đó, nếu anh đoán không sai, quyền trượng có thể dung nạp hơn bốn lần số ma lực mà em hiện có, giúp em có thể thoải mái sử dụng chiêu thức, còn về vấn đề tinh thần lực, chờ số hóa hồn mà Huyết Tu La tính luyện xong, em cũng sẽ không phải lo nhiều nữa”

Một ấn ý khác của Đức là kỹ năng này là một cách thức sử dụng hỏa điểm nâng cao, phức tạp hơn, nếu Lan có thể sử dụng nó thuần thục thì hỏa cầu nén ép cũng sẽ dễ luyện thành hơn, nếu đặt hỏa cầu nén ép vào trong thiên hỏa điều, năng lượng bộc phát của nó sẽ cực kỳ kinh khủng. Đương nhiên, đây cũng chỉ là ở mặt ý tưởng mà thôi, muốn luyện thành sẽ đòi hỏi nỗ lực từ chính Lan rất nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 144: Cường hóa và dự tính (2)

Hiện tại Đức còn 74.400 điểm giao dịch, 7 quyền hạn cấp C, 5 quyền hạn cấp D, 5 quyền hạn cấp E và 5 quyền hạn cấp F.

Người tiếp theo nhận cường hóa là Toàn.

“Em có lựa chọn được thứ mong muốn chưa?” Đức lên tiếng hỏi

Toàn lắc đầu, sau trận chiến vừa rồi, và chuyện ở nhà khiến nó cũng cảm thấy hơi rối trí. Hơn nữa trong cảm nhận của Toàn, nói gì thì nói, nó cũng là người ngoài, Đức có thể ưu tiên tiết lộ cho nó biết khá nhiều bí mật và cường hóa cho nó như vậy là đã rất hào phóng rồi. Kể cả là cường hóa năng cấp, hay kỹ năng và vũ khí thì nó cũng được như mọi người, Đức không phân biệt ai cả, mà chỉ phân theo lợi ích tối đa của nhóm mà phân phối điểm giao dịch. Nhưng giờ nếu tự tiện chọn đồ ưu tiên thì kiểu gì cũng thấy kỳ.

“Ừm, được rồi, nếu vậy thì, mở ra kỹ năng cường hóa cho huyết thống người sói, khóa danh mục ba vật phẩm cấp C đã chọn trước” Đức cũng không dài dòng, dứt khoát lên tiếng nói

Màn hình lập thể ba chiều trước mặt lập tức thay đổi, các kỹ năng hiển thị của Lan khép lại, những thanh hiển thị thông tin lướt qua rất nhanh rồi dừng lại.

Thực ra mà nói, trước đây, Đức cũng dành khá nhiều thời gian, suy nghĩ ra phương thức cường hóa phù hợp nhất cho cả nhóm.

Cường hóa nói vậy chứ không phải dễ chọn, cứ chọn thứ phù hợp với bản thân nhất là xong, mà còn phải tùy tình huống, tùy là điểm giao dịch có bao nhiêu. Giai đoạn nào cường hóa vũ khí lợi hơn, giai đoạn nào cường hóa công pháp, kỹ năng tốt hơn.

Đúng là coi trọng lợi ích lâu dài là tốt, nhưng đôi khi phải biết lấy ngắn nuôi dài, đôi khi có những sự lựa chọn về lâu dài sẽ tốt, nhưng không có tác dụng tăng chiến lực lên cấp thời thì cũng phải nhịn đau mà bỏ qua, chọn cái ngắn hạn nào không có ảnh hưởng quá có hại về sau cũng là một quá trình đau đầu suy nghĩ.

Đức chỉ vào ba thanh cửa sổ rồi lên tiếng giới thiệu:

“Nếu em chưa chọn món mình yêu thích thì có thể tham khảo qua, đây là ba món anh chọn theo kế hoạch cường hóa từ trước mà anh nghĩ là phù hợp với em nhất trong giai đoạn hiện tại”

Đầu tiên là về vũ khí, đây là “Tư lang phi thảo”, Đức chỉ tay vào một ô cửa sổ trên màn hình, kéo rộng ra, hình ảnh một đôi thảo bằng kim loại nhưng lại có màu tím, có sáo thủ bọc tay màu cổ đồng hiện ra.

“Mặc dù bây giờ em đã có Xích lang chiến giáp có khí linh, nhưng nó đa phần là hỗ trợ về mặt phòng ngự, công kích của em khá là đơn điệu chỉ dựa vào móng vuốt và sức mạnh là chính, công kích từ xa cũng không có, lao vào giao tranh khá là bất lợi”

“Đôi móng này phần nào có thể khắc phục được một phần nhược điểm đó, nó là vật phẩm luyện kim ma pháp, có thể nhận chủ, nhưng không tồn tại khí linh, ba cái vuốt màu tím phía trước là hợp kim đặc thù, xét theo độ cứng thì nó ngang ngửa với hợp kim Orihancon, thanh chiến đao của Thánh Gióng II, nhưng xét về độ sắc bén và xuyên thấu thì cao hơn một bậc, hơn nữa nó còn có một công năng khá thú vị”

Đức bật màn hình hiển thị thông tin và hình ảnh minh họa, rồi giải thích tiếp:

“Bình thường, đôi móng này sẽ thu vào trong sáo thủ nên nhìn nó chỉ như một cái bọc cổ tay bằng kim loại thôi, nhưng nếu kích hoạt nó sẽ lập tức bật vuốt ra và sử dụng như một vũ khí cận chiến. Hơn nữa nó còn có một công năng khá hay, em có thể kích hoạt chức năng phi thảo, bắn mạnh ba lưỡi vuốt ra ngoài tấn công đối thủ, cự ly sát thương của Tư lang phi thảo là tầm 200 mét, tái kích hoạt một lần nữa để thu hồi phi thảo, nhưng lưu ý là không thể thu hồi phi thảo nếu vượt quá cự ly 200 mét, nếu bị kẻ địch chặn lại cũng sẽ không thể thu hồi, nên chỉ thích hợp tấn công bất ngờ. Ngoài ra thì phi thảo này có thể truyền vào cương khí để gia tăng sức xuyên thấu và khả năng công kích, giá của nó là 6000 điểm giao dịch”

Chờ cho Toàn và mọi người xem xong mô tả chi tiết về vật phẩm, Đức lại tiếp tục chuyển màn hình qua loại cường hóa thứ hai.

“Thứ hai là công pháp tu luyện, anh đã tìm hiểu khá nhiều, thực ra huyết thống không hẳn là không thể tu luyện công pháp, thậm chí có nhiều công pháp còn đòi hỏi phải có huyết thống mới tu luyện được. Huyết thống người sói của em mặc dù không thể tu luyện phép thuật hay nguyên lực nhưng bù lại có thể tu luyện được cương khí, đầu khí và luyện thể”

“Kho tàng tri thức của M.T.C quả thực cực kỳ rộng lớn, số lượng công pháp như rừng, không sợ ít, chỉ sợ nhiều, anh đã dùng chức năng dò tìm theo độ phù hợp huyết mạch để khoanh vùng lại hai công pháp mà anh cảm thấy phù hợp với em nhất”

“Thứ nhất là công pháp luyện thể, “Kim cương bất hoại thân”, theo thuyết minh nguồn gốc nó là công pháp của một môn phái Phật gia, từ một vị diện cực kỳ xa xôi, thông qua rèn luyện cơ thể, gân cốt, kinh mạch, dùng cương khí bồi dưỡng khiến cơ thể rắn chắc như kim cương, bất tà bất xâm, công pháp có tổng cộng chín tầng, cường hóa sẽ giúp em ngay lập tức tiến vào tầng một của công pháp, cơ thể tự sản sinh ra cương khí màu vàng kim, công pháp này tốn 9000 điểm giao dịch, một quyền hạn cấp C”

“Ưu điểm của công pháp này là, đây là công pháp Phật môn chính tông, tu tập có thể trừ tâm ma, tăng chính khí, phá tà, xạ độc, tiến cảnh chậm nhưng chắc, đạt đến đỉnh cấp, theo thuyết minh thậm chí có thể dùng thân thể phá rách không gian”

“Nhược điểm của nó là quá trình tu luyện rất đau đớn, gian khổ, tiến cảnh không nhanh, muốn duy trì tiến độ tu luyện cần nhiều vật liệu phụ trợ, giá cả cũng không hề thấp”

Đức bật ra một số hình ảnh minh họa công năng của công pháp cho Toàn và mọi người cùng xem, tiêu hóa thông tin rồi đóng cửa sổ lại, bật tiếp một cửa sổ hiển thị khác lên.

“Công pháp thứ hai là công pháp luyện khí, “Tư cực thiên ma công”, xuất phát từ một Tu La giới diện, cách đây rất xa. Tu La giới diện là một nơi chiến

tranh, giết chóc không ngừng, tôn sùng pháp tắc rừng rậm, kẻ mạnh sinh tồn, công pháp này cũng là vì chiến mà sinh”

“Nếu nói ‘Kim cương bất hoại thân’ là công pháp dùng khí rèn thể, thì ‘Tứ cực thiên ma công’ là công pháp dùng thể rèn khí, dùng chiến tôi khí”

“Mặc dù là nói, thể và khí là không thể tách rời, chúng luôn cộng sinh, cùng mạnh cùng yếu, nhưng công pháp khác nhau, chú trọng khác nhau sẽ sinh ra hiệu quả khác nhau, ‘Kim cương bất hoại thân’ trọng thể nhược khí, ‘Tứ cực thiên ma công’ lại là trọng khí nhược thể, công pháp này có tổng cộng bảy tầng, cường hóa sẽ ngay lập tức tiến vào tầng một, cơ thể sinh ra cương khí màu tím, cũng là tốn 9000 điểm giao dịch và một quyền hạn cấp C”

“Tu luyện ‘Tứ cực thiên ma công’ sẽ không cần đòi hỏi nhiều được vật phụ trợ, nhưng cần chiến đấu không ngừng, tôi luyện chiến khí và sát khí”

Đức giảng giải từng chi tiết về hai công pháp cho Toàn nghe, phân tích ưu khuyết điểm từng cái để cho nó tự lựa chọn.

Thực ra mà nói, kế hoạch cường hóa cho từng người trong nhóm, hắn đều đã lập ra rất bài bản rồi, cho mọi người cùng tham khảo tìm kiếm chính là để rèn luyện khả năng phân tích của từng người một cách có hệ thống, hơn nữa bản thân của hắn tự làm tất cả cũng khó tránh khỏi có thiếu sót, nếu có một số loại cường hóa thích hợp hơn phương án hắn đưa ra thì càng tốt hơn.

Đức quay sang Toàn lên tiếng hỏi:

“Lần này cường hóa, em có thể chọn một món vũ khí và một món công pháp, nếu em chưa có loại vũ khí tiện tay mình muốn khác thì có thể sử dụng ‘Tứ lang phi thảo’, còn công pháp thì có thể chọn một trong hai loại trên cũng được, em chọn loại nào?”

Toàn dứt khoát lên tiếng:

“Em chọn Tứ cực thiên ma công, vũ khí thì em nghĩ không cần chọn thêm đâu, Tứ lang phi thảo là thích hợp nhất rồi, cảm ơn anh”

Đức gật đầu, cũng không dài dòng thêm, mở danh sách vật phẩm đã khóa, nói với chiếc vòng giao dịch: “Xác nhận giao dịch đã khóa, vật phẩm Tứ lang phi thảo”

Giọng nói máy móc vang lên từ chiếc vòng tay: “Xác nhận”

Trên mặt bàn lúc này, một đôi hộ sao hiện ra, nó có màu cổ đồng, mang màu sắc khá là cũ kỹ cổ xưa, Toàn theo lời dặn của Đức, lấy móng kéo một đường máu trên bàn tay để máu chảy xuống đôi hộ sao.

Máu nhỏ vào đôi hộ sao, như nước nhỏ vào bọt biển lập tức bị hấp thụ, Toàn lúc này mới cầm đôi hộ sao lên đeo vào cổ tay.

Tiếng kim loại chuyển động lịch kịch vang lên, chiếc vòng tự cử động khớp lại với tay của Toàn vừa như đặt, Toàn nhắm mắt, tâm niệm khẽ động, ba chiếc vuốt đã “xoẹt” một phát xuất hiện ngay trên cánh tay, lưỡi vuốt màu tím đầy yêu dị, Toàn khẽ chạm hai lưỡi vuốt ở hai tay vào nhau, phát ra âm thanh trong trẻo như chuông đồng, một tia lửa nhỏ xuất hiện ở đầu hai lưỡi vuốt va chạm.

Yêu thích không rời tay, Toàn cười lên một tiếng, giờ chiếc thủ sáo vào bức tường gần đó, tâm niệm vừa động, lưỡi vuốt đã toàn lực phóng ra, đâm thẳng tới trước, bắn vào bức tường bê tông vang lên một âm thanh trầm đục, vuốt đã xuyên thẳng qua phía bên kia, cắm ở bức tường đối diện mới dừng lại để lại ba lỗ thủng trên tường.

Toàn xoay tay kích hoạt một lần nữa, ba chiếc vuốt màu tím cắm trên tường lịch kịch rung động rồi bay ngược trở về gắn lại vào trong thủ sáo trên tay vang lên một tiếng “kịch”, Toàn thu hồi lại sáu chiếc vuốt vào trong, đôi thủ sáo trở lại thành một chiếc vòng tay kim loại bảo vệ tay bình thường, nhìn qua chẳng ai đoán được sự lợi hại của nó.

“Vây là ổn, còn cần tập luyện thêm một chút để thuần thục, nên nhớ sự lợi hại của món vũ khí này nằm ở chỗ xuất kỳ bất ý, giữ lấy yếu tố bất ngờ của nó” Đức lên tiếng nói

Toàn quay sang nhìn Đức, gật đầu

“Tiếp theo, cường hóa công pháp ‘Tứ cực thiên ma công’ cho người mang tài khoản phụ chỉ định” Đức chìa vòng giao dịch vào người Toàn, lên tiếng nói

“Xác nhận” Âm thanh máy móc lên tiếng trả lời

Từ chiếc vòng một luồng ánh sáng màu tím sậm truyền tới bao phủ hoàn toàn người Toàn vào bên trong, trong chốc lát, Toàn như bao phủ trong một lớp hào quang màu tím.

Từ quang dần dần như bị hút vào cơ thể, mi tâm và thất khiếu (*) của cậu nhóc, chìm dần vào bên trong, cả da của Toàn cũng hơi có màu tím nhạt, Toàn nhắm chặt mắt, cảm thụ sự biến đổi của bản thân.

Đang có một dòng khí màu tím nhạt lưu động trong cơ thể dung nhập dần vào trong cốt cách, kinh mạch. Trong đầu Toàn cũng bỗng nhiên hiện ra những dòng thông tin về công pháp, cách thức vận hành của nó, cách thức tu luyện và sử dụng.

Toàn mở mắt ra, lúc này từ quang đã hoàn toàn biến mất, nội liễm vào bên trong, làn da trở lại màu bình thường.

Nó đưa tay về phía trước, móng vuốt trên tay dài ra.

“Phục” một tiếng, một lớp cương khí đã hiện ra bao bọc trọn bàn tay nhìn như một ngọn lửa màu tím đầy yêu dị, Toàn lấy tay đâm mạnh về phía trước, bàn tay xuyên phá lớp tường bê tông như đậu hũ, nắm tay lại lớp cương khí đó đã hoàn toàn biến mất, để lại một cái lỗ lớn trên tường.

.....

(*) Thất khiếu: Miệng, Hai mắt, hai tai, và hai mũi

(**) Từ quang: Ánh sáng màu tím, theo phiên âm Hán Việt, cho bạn nào chưa biết

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 145: Cường hóa và dự định (3)

“Thấy thế nào?” Mọi người xung quanh lên tiếng hỏi Toàn

Thu hồi nắm tay, Toàn nhắm mắt một hồi cảm thụ cơ thể rồi mở mắt ra, mỉm cười, đáp lời:

“Cảm giác rất tốt, Từ cực thiên ma công, quả là một công pháp rất bá đạo cương mãnh, thậm chí đến cả cách thức vận hành tu luyện thông thường cũng không có, phương pháp tăng tiến của công pháp này là thông qua rèn luyện thân thể, chiến đấu và chiến đấu không ngừng, dùng chiến khí và sát khí tôi luyện nên từ khí ma công, từ khí có thể gia tăng sức mạnh công kích của đòn đánh”

“Tu luyện Từ cực thiên ma công đến tầng hai “Ngưng khí ngoại phóng” thì có thể sử dụng từ khí tiến hành công kích từ xa, tầng ba “Ngưng khí tự hình” thì thậm chí có thể huyền hóa ra vũ khí để tấn công kẻ địch, tầng thứ tư “Từ cực chi linh” thì cần phải đạt đến cấp B mới có thể tu luyện, từ cực cương khí lúc đó sẽ dung luyện với bản thân sinh ra linh tính, lột xác đạt đến một đẳng cấp mới, uy lực chắc chắn là rất lớn, bốn tầng cuối thì hiện chưa có thông tin gì cả”

Công pháp này quả thực có thể tăng tiến thực lực của Toàn lên khá nhiều, hơn nữa cũng rất phù hợp với hướng đi của nó sau này, mọi người đồng thời gật gù.

Đức cũng gật đầu, lên tiếng:

“Công pháp này ba cấp đầu có thể nhờ vào vòng giao dịch để trực tiếp thăng cấp, tầng hai cần 13.000 điểm giao dịch, tầng thứ ba thì cần 27.000 điểm giao dịch, nhưng từ cấp thứ tư trở đi thì cần sự tu luyện và lĩnh ngộ của bản thân”

“Với công pháp tương ứng thì cũng có các chiêu thức và kỹ năng tương ứng, thêm nữa, quá trình tu luyện còn cần khá nhiều các dược phẩm, đan dược, linh thạch, đá năng lượng hoặc vật phẩm phụ trợ, Từ cực thiên ma công tính ra thì nó đã khá là ít đòi hỏi nhưng cũng không là ngoại lệ, thậm chí về sau này nó còn cần một số thứ đắt đỏ hơn”

“Cho nên anh mới nói, tu luyện công pháp là một con đường cực kỳ tốn kém, giai đoạn trước đây nó vẫn chưa phù hợp với chúng ta, nhưng hiện tại đã có thể bắt đầu tiến hành dần được rồi vì dù gì, công pháp rất cần thời gian để chuyển hóa thành thực lực”

“Có điều dù là công pháp, kỹ năng, kỳ ngộ cũng không phải là tất cả, điều quan trọng nhất là sự cố gắng của chính bản thân em, dùng thời gian suy nghĩ, dẫn dắt về việc những người thân của mình có gặp chuyện gì hay không chẳng có tác dụng gì đâu, hãy để thời gian và tâm trí vào tập luyện, tăng cường thực lực”

“Đừng để khi trở về họ gặp chuyện chúng ta lại không có đủ sức mạnh để can thiệp” Đức vỗ vai Toàn, nhẹ giọng nói

Toàn xiết chặt nắm tay, ánh mắt kiên định, gật đầu.

Kế tiếp là tới phần cường hóa của Hiếu, tài khoản của Đức hiện tại còn: 59.400 điểm giao dịch, 6 quyền hạn cấp C, 5 quyền hạn cấp D, 5 quyền hạn cấp E, và 5 quyền hạn cấp F.

“Em thì sao, đã chọn được gì chưa?” Đức nhìn qua Hiếu, lên tiếng hỏi

Hiếu suy nghĩ một lát rồi đáp lời:

“Sau trận chiến vừa rồi thì Thánh Gióng II cũng có một số hỏng hóc, nhưng không tổn hại đến căn bản, để sửa chữa lại và trang bị thêm vũ khí thì chắc

em cần thêm khoảng 6000 điểm giao dịch là đủ rồi đó anh Hai”

Đức trầm ngâm một chút rồi lên tiếng:

“Sau khi hoàn thành sửa chữa Thánh Gióng II thì ngoài việc trang bị thêm một số vũ khí khác cho nó, anh muốn em nghiên cứu thêm một con robot máy loại nhỏ, không, tốt nhất là hai con một con với mục tiêu do thám là chính và một con với mục đích phụ trợ chiến đấu, vũ khí thì em tùy cơ mà xử lý, có thể trang bị súng máy, hỏa tiễn tầm nhiệt hoặc pháo lade gì đó cũng được, anh sẽ chuyển cho em 15.000 điểm giao dịch để nghiên cứu và chế tạo”

“Tốt nhất là cả hai đều phải cần được sóng điện từ nhiễu động, mặc dù nói là có thể mua từ cửa hàng giao dịch, nhưng loại có thể chống được nhiễu động sóng điện từ thì giá cả rất đắt, loại có thể chiến đấu thì còn đắt hơn nữa, với cả cũng không thể sử dụng ở khoảng cách quá xa”

“Điều này có thể làm được không?” Đức quay qua Hiếu hỏi

“Thực ra thì đối với Thánh Gióng II do truyền tín hiệu điều khiển hoàn toàn là bên trong, chỉ cần làm vô giáp chống nhiễu loạn điện từ thì hệ thống sẽ không có vấn đề gì, nhưng đối với truyền tín hiệu sóng ra bên ngoài thì khó khăn hơn nhiều”

“Cũng không phải không làm được, nhưng chắc chắn sẽ tốn khá nhiều thời gian và điểm số để tìm một phương thức điều khiển khác, sử dụng bước sóng ngắn hoặc bỏ phương thức điều khiển bằng sóng điện từ” Hiếu trả lời

“Được, vậy trước tiên hãy ưu tiên mục tiêu nâng cao thực lực, cái đó có thể để làm một tiêu dài hạn sau, ngoài việc hoàn thiện Thánh Gióng II, em có thể chế tạo thêm một số vũ khí, hoặc học thêm về ma pháp trận nâng cao, bày rập, điều này em phải tự có định hướng thôi, anh không biết nhiều về lĩnh vực này để can thiệp, cứ nghiên cứu, thử nghiệm, cần bao nhiêu điểm số thì nói anh để anh có kế hoạch trước”

“Được, anh Hai” Hiếu gật đầu

Hiếu hiện tại đã là thuật sĩ cấp D, pháp lực hiện tại trong người đã đủ để bày ra một số trận pháp cơ bản, trận pháp cao cấp thì cần có nguyên thạch, hoặc đá năng lượng phụ trợ.

Vấn đề là học tập trận pháp cực kỳ đắt đỏ. Trận pháp có rất nhiều chủng loại, nhiều cấp độ, kiến thức mênh mông như biển, học mỗi một trận pháp đều tốn điểm giao dịch, mà vật liệu để bày trận cũng đắt không kém nên chưa thể cho Hiếu dần sâu vào lĩnh vực này, chỉ có thể hoán đổi một số tài liệu giấy cho nó nghiên cứu trước, chỉ là tiến triển khá là chậm chạp. Thêm nữa là pháp lực của nó hiện tại vẫn chưa đủ sức thôi động các trận pháp cao cấp, nên trước tiên vẫn để nó ở lĩnh vực chế tạo máy móc sở trường, trận pháp phụ trợ, sau này khi nó đã thăng cấp cao hơn và điểm giao dịch nhiều hơn một chút sẽ cho nó học tập một cách hệ thống sau.

Mà kể cả trận pháp cũng chỉ là một nhánh trong vô vàn tri thức của thuật sĩ mà thôi. Đan dược, phù văn, chế khí thuật tất cả đều ngốn một khoảng thời gian và điểm số khổng lồ để có thể học tập và thông thuộc.

Đức quay sang nhìn Hân, lên tiếng hỏi:

“Em có ý tưởng cường hóa gì cho bản thân không?”

Hân gật đầu, bước lại chiếc máy tính, lấy tay chạm vào màn hình lập thể ba chiều, lên tiếng ra lệnh:

“Danh mục kỹ năng công pháp “Quang nguyên chi ấn”, chọn Quang ấn nâng cao, Thôn phệ bạo tinh ấn (*)”

Nghe tên kỹ năng, Đức hơi nhíu mày, đọc kỹ lại phần mục giới thiệu:

“Thôn phệ bạo tinh ấn – Quang ấn có khả năng hấp thu nguyên lực của kẻ địch bị đánh trúng, nguyên lực thôn phệ dồn tích khiến quang ấn bạo phát nổ tung gây sát thương cự ly gần, có tác dụng đối với các loại lá chắn bằng nguyên lực hoặc năng lượng, vô hiệu với giáp cứng, đầu khí hoặc cương khí. Sức sát thương của quang ấn tính bằng số quang ấn được chú khắc và năng lượng được hấp thu, học tập tốn 10.000 điểm giao dịch, một quyền hạn cấp C”

Đây là một quang ấn thuần túy mang tính sát thương đối với đối thủ đặc thù. Kết hợp với ma tiễn của Hân nó sẽ có tác dụng rất lớn khi xuyên phá vòng bảo vệ năng lượng, nhất là với những kỹ năng phòng thủ dạng năng lượng như khiên ma pháp của Đức, hoặc Quang cầu bảo vệ của gã Trần Văn Hồ, ngược lại đối với những kẻ địch như Toàn hoặc con ong chúa biến dị, Huyết Ma, thì nó lại hầu như không làm được trò trống gì.

Rất rõ ràng, Hân chọn kỹ năng này là để đối phó với gã Trần Văn Hồ ấy nếu lỡ chẳng may gặp lại, có vẻ là việc gã trốn thoát vẫn khiến cô canh cánh trong lòng.

“Kỹ năng này tuy rằng sẽ hữu ích trong một số trường hợp đặc thù, nhưng nó không gia tăng thực lực của em lên bao nhiêu, gã giáo Hoàng già hiệu ấy rất khó có khả năng xuất hiện trước mặt chúng ta trong thời gian ngắn, anh nghĩ là em nên chọn một số thứ thực dụng để gia tăng thực lực trước thì tốt hơn” Đức quay đầu nhìn Hân lên tiếng nói

Hân bướng bỉnh lắc đầu:

“Không, quang ấn này thực ra vẫn rất có nhiều tác dụng, sát thương của em đối với mục tiêu tầm thấp và trung là đủ, nhưng đối với các mục tiêu cao cấp thì lại hơi thiếu một chút, như trường hợp tên Giáo Hoàng đó là một ví dụ, nguyên do chủ yếu là lá chắn phòng thủ năng lượng của hắn, cho dù là tên

xuyên phá cũng phải là do anh hủy đi Giáo Hoàng bảo của gã mới có cơ hội tiếp cận, điều này không nên lặp lại lần nào nữa”

“Về vũ khí em đã có Hồn binh ma cung rồi, không cần phải mua thêm vũ khí gì cả, Ma cung sau trận chiến vừa rồi đã thu thập được khá nhiều tinh hoa năng lượng, tạm thời em vẫn lưu giữ nó trong ma cung để thanh lọc và chuyển hóa hấp thu một cách từ từ để tránh bị phản phệ, nên quang nguyên thạch em cũng không cần, bộ trận pháp “Thần quang kết giới” có thể dùng năng lượng chuyển hóa từ ma cung để tu luyện cũng được”

“Thế nên bây giờ điều cần thiết không phải là gia tăng thêm cấp độ, năng lượng, mà em cần nhất là công kích để có thể dứt điểm cường địch, với số điểm giao dịch hiện tại của chúng ta thì khả dĩ nhất thì chỉ có kỹ năng này là phù hợp thôi”

Lời của Hân nói làm nhất thời Đức cũng chẳng biết phản bác thế nào, có lẽ là không chỉ riêng kỹ năng mà những lời này cô cũng đã chuẩn bị để đối phó với hắn từ lâu rồi.

Nhìn về mặt lưng túng của hắn, Hân nhất thời phì cười, nụ cười xinh đẹp như trăm hoa đua nở, khiến Đức hơi thất thần trong giây lát, hắn ho nhẹ một cái háng giọng rồi nói:

“Em chắc chưa?”

Hân gật đầu, Đức lên tiếng: “Xác nhận cường hóa Quang ấn: Thôn phệ bạo tinh ấn cho người sở hữu tài khoản phụ chỉ định”

Từ chiếc vòng tay giao dịch, một luồng ánh sáng màu trắng chiếu vào người Hân, cô nhắm mắt lại nhận lấy, luồng sáng chiếu vào mi tâm của cô một lát rồi chìm dần vào người cô, tắt hẳn.

Hân mở mắt ra, cảm nhận thân thể một chút rồi im lặng, không nói lời nào, bước qua một bên.

Đức lên tiếng hỏi: “Em cảm thấy thế nào?”

“Kỹ năng đã học xong, quang ấn này phức tạp hơn một chút nên thời gian chú khắc và quang nguyên lực cũng tiêu tốn nhiều hơn, nói chung cảm giác khá tốt, sức mạnh phát huy bao nhiêu thì phải thực chiến mới hiểu rõ, anh có thể tập trung cường hóa cho Khả Nhi, bé Thảo và anh là được rồi”

Ngừng lại một chút, Hân nhìn qua mọi người xung quanh rồi nói tiếp:

“Thực ra chênh lệch của chúng ta và tên Giáo Hoàng đó có một phần lớn là do anh không mạnh bằng hắn. Về khả năng và kinh nghiệm chiến đấu thì anh có thể hơn, nhưng xét về kỹ năng và trang bị thì lại thua xa dẫn đến chiến đấu rất vất vả, em biết anh muốn nhường cho mọi người cùng được cường hóa, nhưng anh là người chịu áp lực lớn nhất trong đội thì được cường hóa nhiều nhất cũng là một việc nên làm” Hân nhìn qua Đức, dịu giọng lên tiếng, mọi người xung quanh đều đồng loạt gật đầu.

Trước giờ, suy nghĩ của Đức đúng là có một phần như vậy, hắn cường hóa cho mọi người trong nhóm khá là đồng đều, nếu nói có ưu tiên thì đó là ưu tiên cho Lan trong những đợt đầu tiên, và Hiếu ở vài lần sau, tính ra về cường hóa kỹ năng và vũ khí nếu không tính những lần được ưu đãi từ thăng cấp khách hàng thì hắn là người nhận cường hóa ít nhất trong cả đội.

Đức lắc đầu, chậm rãi nói:

“Đúng là cường hóa tập trung vào một người thì thực lực người đó sẽ gia tăng rất nhanh, nhưng đồng thời nó cũng lộ rõ những khuyết điểm cho kẻ địch lợi dụng, hơn nữa tình huống phát sinh trong thực tế rất phức tạp, đôi lúc có thể là kẻ địch đơn độc cường hãn, có lúc lại là số lượng đông đảo đôi lúc lại là công kích từ xa, hoặc công kích đặc thù, nên chúng ta càng cần nhiều kỹ năng hỗ trợ cho nhau, nếu có người tụt lại quá xa so với người khác thì hiệu quả hỗ trợ sẽ kém đi rất nhiều”

“Chẳng hạn, nếu hiện giờ phải đối đầu với một số lượng quái vật biến dị có thể phi hành số lượng lớn, với phong cách cường hóa của anh chắc chắn sẽ chiến đấu không xuể, nhưng với Lan, sẽ đối phó dễ dàng hơn nhiều”

“Đó là cái lợi của tác chiến theo đội, gã Giáo Hoàng đó chính là vì tập trung tất cả nguồn lực vào hắn, trừ đám thánh đồ có được thế trận hợp kích ra, công kích của đám thiên sứ lại rất đơn điệu, nó chính là lý do mà chúng ta có thể lợi dụng và bật ngược lại được, hơn nữa, hạn chế của vòng giao dịch là không thể đột phá cấp độ nếu chưa đủ quyền hạn, nên dù tập trung vào một người cũng thế thôi, không thể có tiến bộ đột phá về chất được”

Hân cau mày định lên tiếng phản bác thì Đức đã lên tiếng ngắt lời:

“Được rồi, không cần nói về vấn đề này nữa, em còn 5.000 điểm giao dịch có thể sử dụng, em có cần cường hóa gì thêm không?”

“Anh có thể chuyển qua tài khoản phụ cho em đi, em còn đang phân vân một số thứ” Hân lên tiếng trả lời

“Được” Đức gật đầu, xác nhận lệnh chuyển điểm qua tài khoản cho cô, rồi quay sang bé Thảo và Khả Nhi.

(*) Kỹ năng này nhận được sự gợi ý của Minh chủ Duke, cảm ơn rất nhiều. ^.^

Chương 146: Cường hóa và dự định (4)

“Khoan đã, còn anh thì sao?” Hân nhíu mày lên tiếng

Đức nhẹ giọng trả lời:

“Về phần anh thì anh cần thêm hai bộ ngũ hành nguyên thạch trung phẩm để tiến hành tu luyện, tổng cộng tốn 10.000 điểm giao dịch, như vậy là được rồi, kỹ năng hiện anh mới sáng tạo được thêm ba chiêu thức dựa trên thương sấm sét, cường hóa thêm kỹ năng cũng chỉ là vẽ rắn thêm chân mà thôi”

“Vũ khí Lạc phong kiếm đã đủ để dùng, trận chiến vừa rồi nó đã có chút dị biến, tuy chưa đạt tới giới hạn chuyển đổi nhưng anh có thể cảm nhận kiếm linh của nó ngưng thực hơn rất nhiều, phong chú chỉ ấn cũng sắc bén hơn trước một bậc”

“Cái anh cần hiện tại là gia tăng tập luyện nâng cao giới hạn thể lực và giới hạn năng lượng, nếu có để dùng vật phẩm đốt cháy giai đoạn sẽ khiến căn cơ bất ổn, về lâu về dài sẽ không có lợi, điểm giao dịch hiện tại cũng không đủ để mua những món đồ quá nghịch thiên”

Đức nhìn mọi người lên tiếng nói

“Hiện tại điểm số còn lại sau khi mua nguyên thạch của anh là: 19.400 điểm giao dịch”

“Anh sẽ tiến hành cường hóa cho bé Thảo và Khả Nhi, tụi nhỏ không cần trực tiếp tham gia vào chiến đấu, nhưng sẽ tham gia theo hướng phụ trợ ở tuyến sau, khi cần thiết có thể rút lui vào phòng thí nghiệm trên tay Lan”

“Đầu tiên là bé Thảo, nó hiện tại mới là cấp độ D, đã tiệm cận cấp C, nhưng còn cần khá nhiều thời gian để có thể đột phá. Anh sẽ cho nó một môn công pháp tu luyện phù hợp và nâng cấp cho nó lên cấp C, cùng với một hoặc hai kỹ năng phụ trợ”

“Bé Thảo hiện tại là cấp độ D, còn khá gần cấp C, nhưng còn thời gian khá lâu để đột phá, anh sẽ cho nó một công pháp tu luyện phù hợp và tiến hành nâng cho nó lên cấp C, cùng với cường hóa một số kỹ năng phụ trợ”

Lan ngồi bên cạnh ôm lấy bé Thảo gật đầu. Bé Thảo giương cặp mắt to tròn nhìn Lan, chớp chớp mắt, hai tay vẫn giữ chặt gấu áo của Lan rồi quay sang nhìn Đức đầy vẻ tò mò.

Đức chìa vòng tay vào người Thảo, từ chiếc vòng một luồng ánh sáng quét qua người cô bé từ trên xuống dưới, ánh sáng hơi chói khiến Thảo nhắm tịt mắt lại.

“Quét hình hoàn tất, tiến hành phân tích, lựa chọn sắp xếp dựa theo độ phù hợp công pháp” Giọng nói máy móc từ chiếc vòng vang lên

Thụ yêu: Trance ++, Burst ++, Rise ++, cấp độ D, 1.000 điểm giao dịch. Sinh vật biến đổi tiến hóa từ thực vật, chủng loại thực vật chưa rõ, bản thân chứa đựng nhiều tinh hoa năng lượng ôn hòa một thuộc tính, ăn tươi có thể bổ sung khí huyết, gia tăng giới hạn năng lượng, cải thiện thể chất, chữa trị thương thế. Đây cũng là sinh vật thích hợp dùng làm nguyên liệu luyện đan, luyện chế được thủy, phạm vi ứng dụng rất rộng.

Màn hình ba chiều đảo một vòng từ thông tin của Thảo và bắt đầu hiển thị danh mục cường hóa, danh sách được lọc lại từ một kho dữ liệu dài đằng đẵng, trong đó ba mục đứng đầu là:

Mục thứ nhất: Cường hóa công pháp - Vạn mộc trường sinh công - độ phù hợp 98%. Đây là công pháp tu luyện mộc nguyên lực, rất phù hợp với người có mộc linh căn, hoặc các sinh vật hệ mộc, như mộc tinh, thụ yêu... Mộc nguyên lực có đặc tính sinh lực kéo dài bền bỉ bất tận, có ưu thế thiên sinh trong việc thúc sinh, điều khiển các loại thực vật, có hiệu quả kéo dài sinh cơ, hồi phục năng lượng, tu luyện tới đỉnh cấp có thể đạt được hiệu quả trường sinh bất lão.

Công pháp tổng cộng có chín tầng, mỗi ba tầng là một đường ranh giới, nơi mộc nguyên lực có được hiệu quả thay đổi về chất, cường hóa ngay lập tức khiến người được nhận tiến vào tầng 1, chuyển đổi toàn bộ năng lượng thành mộc nguyên lực thuần chất. Công pháp tiêu tốn 6.000 điểm giao dịch, một quyền hạn cấp C.

Mục thứ hai: Cường hóa huyết thống - Yêu mộc - độ phù hợp 96%. Huyết thống dành riêng cho các loại thực vật hóa thân thành yêu, cường hóa trực tiếp đạt được kỹ năng của yêu mộc, tăng cường khả năng điều khiển thực vật, có thể dùng để tấn công kẻ địch, hấp thu tinh hoa sinh vật khác để tiến hóa. Cường hóa tốn 6.000 điểm giao dịch và một quyền hạn cấp C.

Mục thứ ba: Cường hóa theo thiên hướng ma pháp sư mộc hệ - Độ phù hợp 87%. Cường hóa tiêu tốn 3.000 điểm giao dịch, một quyền hạn cấp C, nhận được phù chú, ma lực và minh tướng cơ bản. Các kỹ năng ma pháp cần giao dịch riêng.

Đức cho mọi người xem qua một lượt, phân tích một chút về điểm mạnh điểm yếu các loại cường hóa rồi quay sang hỏi:

“Ý kiến của mọi người như thế nào?”

Lan trầm ngâm một lúc rồi lên tiếng: “Theo em thấy thì lựa chọn Vạn mộc trường sinh công sẽ tốt hơn, mặc dù em cũng không rõ công pháp này có hiệu quả thế nào, nhưng rõ ràng theo giới thiệu thì nó cũng không yếu, hơn nữa nó cũng phù hợp với bé Thảo nhất”

Đức gật đầu: “Ừm, Cường hóa huyết thống yêu mộc sẽ giúp nó có một bước lột xác ngay lập tức và nâng cao chiến lực, nhất là thôn phệ tinh hoa năng lượng sinh mạng sẽ giúp nó tăng tiến sức mạnh rất nhanh, cường hóa ma pháp sư thì đã có em rồi, không nên trùng lặp gì”

“Công pháp Vạn mộc trường sinh công thì không thể có được hiệu quả tăng tiến sức chiến đấu lập tức, tuy nhiên là em nói đúng, Vạn mộc trường sinh công về lâu dài sẽ có tác dụng lớn hơn, hiện chúng ta cũng không cần Thảo phải thực sự tham gia vào chiến đấu làm gì”

“Xác nhận, cường hóa Vạn mộc trường sinh công cho chủ sở hữu tài khoản phụ chi định” Đức nhìn qua Lan, chỉ chiếc vòng tay vào người bé Thảo lên tiếng

Một luồng sáng hướng vào người Thảo chiếu tới, luồng ánh sáng mang đầy năng lượng sinh cơ trong chớp mắt cơ thể nó như chìm trong một tầng ánh sáng màu lục, sau một thời gian ngắn, nó chìm dần vào trong cơ thể Thảo, tầng da vốn màu xanh giờ có thêm một lớp ánh sáng lưu động. Thảo mở mắt ra, trông mắt lấp lóe tinh mang, quay đầu sang nhìn Lan, hưng phấn hoa tay: “A, nha nha”

Lan mỉm cười hiền lành, xoa đầu nó, Thảo giơ tay về phía trước, mộc nguyên lực lưu động trên cơ thể khiến dây leo từ tay nó dài ra, dây leo lớn lên với tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt đã to như một con trăn lớn vươn ra xung quanh, chiếc bàn trước mặt dính dồn đầu tiên, vỡ tan nát.

Dây leo tiếp tục lao ra với tốc độ cực nhanh, Đức nhảy về phía trước vùng Lạc phong kiếm chém đứt trước khi nó tông hẳn vào cây cột nhà gần đó, nhưng cũng không thể chặn hết kịp, những nhánh cây còn lại tua tủa đâm ra, xuyên vỡ bức tường bê tông và đập vỡ gần hết đồ đạc trong nhà, mọi người phải nhảy lùi về phía sau để né tránh.

“Thảo dừng lại” Lan hét lớn một tiếng, bé Thảo lúc này mới như giật mình tỉnh dậy, lúng túng rút tay về, dây leo mất đi mộc nguyên lực huy động rũ xuống như bong bóng xì hơi, con bé lúc này cũng như đột ngột bị rút cạn sức lực, đôi mắt vô thức nhắm lại, thân hình bé nhỏ đổ gục xuống.

Đức nhanh như chớp dậm chân nhảy đến giơ tay đỡ lấy trước khi con bé ngã xuống mặt đất, hắn đưa mắt nhìn xung quanh, cây cột nhà, và bốn bức tường lúc này đã lung lay như sắp đổ, hắn ôm nó chạy ra đồng thời nói lớn: “Lập tức ra ngoài”

Hắn ôm lấy Khả Nhi phóng ra trước, mọi người cũng lập tức theo sau, căn nhà lung lay một lúc rồi đồng thời đổ sập, bụi đất bốc lên một mảnh mù mịt.

Mặc dù nói, ngôi nhà này chẳng phải mặt hàng xây dựng kiên cố gì, nhưng một phát đổ sập thế thì cũng gây ra hiệu quả thị giác khá lớn.

Vuốt mồ hôi trên trán, Đức xem xét người bé Thảo một lúc rồi đưa nó cho Lan: “Nó chỉ là sử dụng năng lực của mình quá sức thôi, nghỉ ngơi một lát sẽ khỏe”

Trầm ngâm một lát, Đức nhìn mọi người nói tiếp: “Có lẽ là không nên nâng cấp cho tụi nhỏ lên cấp C, cứ cho mấy đứa ở cấp D trước, cho mấy đứa một thời gian tập luyện làm quen với khả năng mới của mình đã”

Mọi người nhìn căn nhà trước mặt lúc này đã sụp đổ tan nát, nuốt nước bọt, đồng loạt gật đầu.

Mọi người bước lại chỗ khoảng sân trước nhà, Lan ôm bé Thảo trên tay, Đức chìa vòng tay vào người Khả Nhi, lên tiếng:

“Quét hình phân tích, tra cứu danh mục cường hóa theo độ phù hợp”

Một luồng ánh sáng màu trắng từ chiếc vòng chiếu qua người cô bé một lượt, Hàn đứng bên cạnh, ánh mắt cũng rất chờ mong.

“Phân tích hoàn tất” Âm thanh máy móc từ chiếc vòng tay vang lên

Dương Khả Nhi: Trance ++, Burst +, Rise, sinh vật cấp độ F, 15 điểm giao dịch. Phát triển mạnh theo thiên hướng tinh thần lực, thích hợp với các cường hóa ưu tiên về tinh thần lực.

Màn hình ba chiều trước mặt chợt thay đổi, danh sách các vật phẩm, khoản mục cường hóa lướt qua rất nhanh rồi dừng lại ở ba mục với độ phù hợp cao nhất:

Mục một: Cường hóa chức nghiệp: Thuần thú – Phong ấn sư – Độ phù hợp 95%, cường hóa giúp tăng mức độ thân thiện với các sinh vật sống, học tập được chú ngữ cơ bản, minh tướng thuật cơ bản, phong ấn thuật cơ bản, đòi hỏi thấp nhất cấp độ D, tinh thần lực cấp D, 5.000 điểm giao dịch.

Mục hai: Cường hóa dị năng: Niệm lực – Độ phù hợp 89%, năng lực sơ cấp: giao tiếp tâm linh, kết nối tâm linh, quét hình tinh thần lực. Năng lực cao cấp: Niệm lực ngưng thể, tấn công tinh thần, điều khiển vật thể không sự sống, chế tạo ảo giác – Đòi hỏi tối thiểu cấp độ D, tinh thần lực cấp D, 4.000 điểm giao dịch.

Mục ba: Cường hóa công pháp: U Minh hóa hồn – Độ phù hợp 83%, công pháp tổng cộng mười hai cấp, tăng cường hồn lực, có thể luyện hóa linh hồn kẻ địch cho mình cắn nuốt, tăng trưởng hồn lực, công pháp đạt đến tầng ba có thể điều khiển quỷ hồn, mỗi tầng tăng trưởng hồn lực lên một cấp –

Không đòi hỏi cấp độ, 6.000 điểm giao dịch.

Không chờ Đức lên tiếng hỏi, Hàn lập tức bước tới di chuyển vào mục cường hóa: Thuận thú – Phong ấn sư, tra cứu các thông tin liên quan, cô đọc rất nhanh xuống các mục thông tin và ghi chú ở phía dưới.

U Minh hóa hồn thì không cần phải nói, chắc chắn cô sẽ không cho em gái mình tập luyện môn công pháp hại người hại mình như vậy, cắn nuốt linh hồn luôn rất dễ để lại hậu họa về sau. Niệm lực cũng tốt, nhưng nếu xét về độ thực dụng và phù hợp thì cô nghiêng về Thuận thú – Phong ấn sư hơn, đây là cường hóa theo tính chất hỗ trợ và gọi sủng thú tác chiến, mức độ nguy hiểm sẽ giảm hơn rất nhiều khi chiến đấu.

Thuận thú – Phong ấn sư là một loại cường hóa cực kỳ đắt điểm, cần khá nhiều các loại vật phẩm phụ trợ, trong đó vật phẩm bắt buộc là: Linh bài triệu hoán. (*)

Linh bài triệu hoán có thể hoán đổi trong cửa hàng cũng có thể học tập chế tạo khi Thuận thú – Phong ấn sư đạt đến cấp độ C. Linh bài triệu hoán có nhiều cấp độ khác nhau, chức năng cũng có cao có thấp tùy theo mỗi loại, phân chia thành thượng – trung – hạ ba đẳng cấp, mỗi đẳng cấp lại tương ứng với một cấp độ khác nhau. Ngoài ra còn có linh bài siêu phẩm nhưng cần ít nhất cấp độ B để chế tác.

Linh bài hạ phẩm chỉ có thể lưu giữ sinh vật trong đó một lần, tức là tung ra sử dụng thì sẽ coi như mất luôn, hơn nữa không thể lưu giữ quá ba tháng, nếu không sinh vật sẽ bị suy giảm cấp độ, thời gian quá lâu thì sinh vật đó cũng chết toi luôn.

Linh bài trung phẩm có thể lưu giữ và tiến hành tái triệu hồi sinh vật trong đó ba lần, sinh vật không bị giảm cấp độ, cũng không thể tăng, thời gian lưu giữ là một năm.

Linh bài thượng phẩm thì có thể lưu giữ sinh vật thu phục được vĩnh viễn cho đến khi sinh vật đó tử trận. Khi sinh vật tử trận thì linh bài cũng bị hủy, sinh vật ở trong linh bài có thể tăng trưởng cấp độ tuy nhiên rất chậm.

Linh bài siêu phẩm thì có thể lưu giữ sinh vật vĩnh viễn, khi sinh vật chết, linh bài vẫn có thể tiếp tục tái sử dụng với sinh vật khác, có thể tái sử dụng tới đa ba lần, khả năng tăng trưởng cấp độ sinh vật cũng gần như ngang bằng với ở môi trường bên ngoài thông thường. Tuy nhiên linh bài này cũng cực kỳ khó chế tác, nguyên liệu cần thiết cũng rất đắt đỏ.

Ngoài cách sử dụng Linh bài triệu hoán để thu phục và sử dụng sủng thú, thì Thuận thú – Phong ấn sư còn có thể sử dụng khế ước tinh thần liên tiếp để thu phục sinh vật sử dụng. Lưu ý là “Khế ước tinh thần liên tiếp” có giới hạn tương ứng với tinh thần lực ở mỗi cấp độ người sử dụng, là cấp D là một, cấp C là ba, cứ thế gia tăng khi đạt các cấp độ cao hơn. Sinh vật thu phục bằng “Khế ước tinh thần liên tiếp” không bị giới hạn tăng trưởng cấp độ, nhưng cần phải lựa chọn kỹ lưỡng vì giới hạn rất chặt chẽ.

Đây là một chức nghiệp có thể nói là có khả năng phát triển cực kỳ lớn, sức mạnh không giới hạn, nhưng tiền đề là, phải có đầy đủ điểm giao dịch.

Sau khi đọc xong các thông tin của loại cường hóa này, Hàn nhìn Đức gật đầu, hẳn cũng không nhiều lời, chĩa vòng tay vào người Khả Nhi, lên tiếng:

“Xác nhận cường hóa nâng lên cấp D và cường hóa chức nghiệp: Thuận thú – Phong ấn sư cho người sở hữu tài khoản phụ chi định”

“Xác nhận, tổng cộng tốn 2 quyền hạn cấp E, 2 quyền hạn cấp D, 6.700 điểm giao dịch” Âm thanh máy móc từ chiếc vòng tay vang lên, một luồng ánh sáng ngũ sắc từ chiếc vòng chiếu qua người của Khả Nhi, cô bé chớp chớp đôi mắt to tròn nhìn về chùm ánh sáng đó, khẽ giơ tay về phía trước.

Luồng ánh sáng tập trung dồn ngay vào mi tâm cô bé rồi biến mất, đầu chân động một cái khiến Khả Nhi “Á” lên một tiếng ôm đầu, Hàn lo lắng đưa tay ra đỡ.

Một lát sau, Khả Nhi mở mắt ra, hưng phấn kêu lên, nhìn Hàn riu riu: “Em cũng có sức mạnh rồi, sau này em sẽ bảo vệ chị”

Hàn mỉm cười, xoa đầu cô bé, dịu dàng nói: “Ừ, chị chờ đấy”.

Đến đây thì cường hóa cho cả nhóm trên cơ bản đã hoàn tất, tổng điểm giao dịch trong vòng tay của Đức chỉ còn lại đáng thương: 6.700 điểm.

.....

(*) Cứ tưởng tượng giống bài Magic của Yugi cho dễ hiểu ^.^

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 147: Tuyệt

“Cộp” “Cộp” “Cộp” Tiếng vỗ ngựa phi nước rút trên đường vang lên trong không gian yên tĩnh, phía dưới chân một màu trắng xóa.

Những bông tuyết đang rơi, tung bay theo những làn gió rét căm căm, mỗi một hơi thở ra hơi nước đọng lại như sương mù, vỗ ngựa đi qua kéo theo từng đợt tuyết văng lên tung tóe.

Khung cảnh nhìn qua rất đẹp, nên thơ và lãng mạn, cây cối bao phủ trong một nền tuyết trắng. Bầu trời đỏ rực trở nên mờ nhạt dưới từng lớp bông tuyết, mây kéo vần vũ che lấp đi cả ánh sáng mặt trời, xung quanh chìm trong một gam màu trắng xám.

Đức kéo mạnh bồm ngựa, tiểu Quang hiểu ý, hý dài một tiếng dừng lại, khịt mũi thở mạnh kéo theo từng làn sương khói mờ nhạt trong không khí.

Sau cuộc chiến với gã Trần Văn Hồ đến nay đã hơn hai ngày, cũng là hai ngày tuyết rơi trắng xóa. Thời tiết dạo này thay đổi cực kỳ đột ngột, chẳng hề có dấu hiệu báo trước, cái lạnh giá có lẽ cũng khiến một số sinh vật biến dị trở nên thụ động hơn, không thường xuyên lộ mặt, Đức cũng không chủ tâm tìm kiếm nên hai hôm nay hầu như chẳng có cuộc đụng độ nào đáng nói.

Bỏ ra chiếc khăn che mặt đã phủ đầy tuyết trắng, Đức thở ra một hơi, nhìn xung quanh, rồi lấy ra chiếc máy tính nhỏ trong kho chứa đồ bật lên, một tấm bản đồ khu vực hiện ra trên màn hình lập thể ba chiều.

Đây là bản đồ hiển thị đường đi theo hướng quốc lộ 14 qua thành phố Buôn Mê Thuật tiến về Gia Lai có từ trước lúc xảy ra biến cố, nhưng đến giờ đã hầu như không thể phân biệt được các đoạn đường là chỗ nào nữa, cây cối biến dị mọc lên cực kỳ to lớn và rậm rạp, các đoạn đường quốc lộ rải nhựa cũng chỉ có thể mơ hồ nhận ra, chứ đừng nói đến những đoạn đường đất đá. Theo suy đoán của Đức thì lúc này cả bọn đã qua thành phố Buôn Mê Thuật một đoạn ngắn.

Xung quanh chìm trong một mảnh màu trắng, phía trước những góc thông biến dị và cây bụi mọc lên rậm rạp, tán lá của chúng lúc này nặng trĩu tuyết đọng, gió vẫn rít lên từng đợt mang theo cái lạnh căm căm, mặt trời cũng đã sắp xuống núi, chút ánh sáng ít ỏi dần biến mất khiến khung cảnh càng trở nên âm u.

“Dừng lại nghỉ ngơi” Đức bước xuống người tiểu Quang quay đầu lại lên tiếng nói

Mọi người lục tục xuống ngựa, tiểu Dương và tiểu Quang mặc dù khả năng chiến đấu không ra sao nhưng sức chịu đựng có vẻ rất tốt, trời lạnh thế này không khiến chúng gặp mấy khó khăn, cơ thể vẫn tràn đầy sức sống. Phong Lang thì lại có vẻ hơi đuối sức khi phải chạy liên tục trên chặng đường dài, tốc độ bộc phát trong thời gian ngắn của nó thì trội hơn, nhưng nói về sức bền thì còn thua kém hai con ngựa kia nhiều lắm.

Đức và Hân thu tiểu Dương và tiểu Quang vào trong chiếc nhẫn trên tay, mọi người tản ra xung quanh chặt đi một số gốc cây để lộ ra một khoảng trống trải, dùng những thân cây to lớn lên lại để tránh gió, rồi bắt đầu dựng lều bạt.

Toàn đem một số gốc cây khô để ra chính giữa, Lan sử dụng hóa cầu thuật đốt cháy, một đồng lửa nhanh chóng được thắp lên để lấy hơi ấm và ánh sáng. Mặt trời lúc này cũng đã xuống, ánh dương quang tắt hẳn nhường chỗ cho bóng đêm bao phủ rất nhanh.

Tự tập bên bếp lửa, Đức lấy ra một con gà rừng biến dị giết được vào hôm trước, làm sạch, sơ chế gia vị rồi đặt lên đồng lửa để nướng, nhân tiện lấy ra một số đồ ăn nhẹ như trái cây khô, bánh mì từ kho chứa đồ và thêm một chút thức uống bia và nước ngọt.

Rất nhanh mùi thịt nướng đã tỏa ra xung quanh thơm nức mũi, đi cả một chặng đường dài mệt mỏi, mùi thịt nướng làm bụng dạ mọi người một mảnh còn cao. Thịt vừa chín tới, Đức xẻ cho mỗi người một đoạn ăn cùng với bánh mì và trái cây khô, đám con trai thì mỗi người một lon bia, còn mấy cô gái thì mỗi người một lon nước ngọt, bé Thảo mặc dù không ăn được đồ ăn của con người, nhưng nước ngọt thì nó lại rất thích, hưng phấn “a a” một lúc.

“Với tốc độ này thì còn khoảng bao lâu mới về tới Bình Định hả anh?” Toàn cắn một miếng thịt rồi lên tiếng hỏi

Đức trầm ngâm một hồi rồi trả lời: “Nếu đi kiểu này thì chí ít cũng phải hai tuần nữa”

“Phía trước chúng ta đã đi qua vùng điện tích rồi, khu vực này ít nguy hiểm hơn, anh dự tính cho tiểu Dương và tiểu Quang tăng tốc bay về thì sẽ rất nhanh, nhưng với thời tiết thế này thì không được, gió ở tầng trung lưu quá mạnh, thêm tuyết rơi hạn chế tầm nhìn, phi hành trên không sẽ cực kỳ nguy hiểm”

Những ngày hôm nay tuyết rơi liên tục, trên trời cũng thường xuyên xuất hiện gió xoáy, đôi khi chúng mạnh lên thành lốc, có thể cuốn cả những gốc cây lớn lên trời. Phi hành trong thời tiết thế này chẳng khác gì liều cái mạng nhỏ của mình.

Toàn thờ dài một hơi, cúi đầu tiếp tục cắn miếng thịt nướng trong tay, mặc dù nói là không suy nghĩ nhưng rốt cuộc nó vẫn không thể hoàn toàn vắt những dự cảm xấu ra khỏi đầu, trong lòng Toàn lúc này tràn ngập cảm giác bất an.

“Rốt cuộc thì chúng ta đang ở đâu vậy anh Hai?” Lan nhìn xung quanh một lát rồi quay sang hỏi Đức

“Nếu anh đoán không lầm thì chúng ta đã đi qua thành phố Buôn Mê Thuật một quãng ngắn, đoạn đường phía trước do toàn cây rừng và tuyết rơi, nên có lẽ chúng ta đã vượt qua khúc thành phố mà không biết, theo mốc cột số mà anh thấy cách đây nửa giờ đi đường thì chúng ta đã vượt qua thành phố được khoảng hơn bốn mươi cây số rồi” Đức nhìn vào bản đồ lập thể ba chiều trên tay, suy nghĩ một lúc rồi trả lời

“Điểm đỏ này là gì vậy?” Hân chỉ vào điểm đánh dấu trên bản đồ đang nhấp nháy, lên tiếng hỏi

“Đó là khu vực gần tỉnh Gia Lai, giáp ranh giữa Huyện EaH’leo, cách khu vực này chắc tầm bốn mươi cây số nữa” Đức hợp một ngum bia trên tay rồi

trả lời

Hân lườm hân một cái: “Em biết rồi, vấn đề là tại sao anh lại đánh dấu nó?”

Đức nở nụ cười bất đắc dĩ, trầm ngâm một lát, đưa mắt nhìn mọi người xung quanh, hơi có chút băn khoăn tự hỏi. Cuối cùng hân thở ra một hơi, trầm giọng nói:

“Những điều anh sắp nói là bí mật của quốc gia, xếp vào thông tin tuyệt mật, trước khi giải ngũ anh đã ký điều khoản bảo mật không được tiết lộ ra ngoài nếu không sẽ bị khép vào tội phản quốc”

“Thời kỳ hiện tại là thời kỳ phi thường, những điều này anh có thể nói, nhưng chỉ trong nhóm chúng ta biết mà thôi, tuyệt đối không được để lộ ra ngoài”

Cảm nhận sự nghiêm túc của hân, mọi người yên lặng gật đầu, trong lòng một mảnh tò mò. Đức chậm rãi lên tiếng:

“Trong mỗi quốc gia ngoài lực lượng vũ trang cơ bản và công khai: binh sĩ dự bị, binh sĩ loại một, công an, các đội đặc công, đặc chủng, bộ đội đặc nhiệm thì thường đều sẽ có một lực lượng đặc biệt hoạt động hoàn toàn bí mật, Việt Nam chúng ta cũng có một lực lượng như vậy của riêng mình”

Đức chỉ tay vào chấm đỏ trên bản đồ nói tiếp:

“Đây là vị trí một căn cứ ngầm bí mật của lực lượng đặc biệt, đội số 13, phụ trách khu vực Tây Nguyên trung bộ”

“Những người thuộc lực lượng đặc biệt có thể nói là tính nhuệ trong tính nhuệ, thực lực của họ thực sự vượt trội kể cả là so với các binh sĩ trực thuộc các tiểu đội đặc chủng mạnh mẽ nhất, thậm chí một vài người trong số họ còn có được một số khả năng đặc biệt khác thường, số lượng không rõ nhưng tính cả nước tuyệt đối không cao hơn hai trăm người”

“Nói đúng ra thì ... anh không có đủ tư cách để biết đến lực lượng hoạt động đặc biệt này, đó hoàn toàn là tình cờ trong một lần thi hành nhiệm vụ” Đức nhìn vào đồng lúa đang bập bùng cháy, khuôn mặt hơi trầm tư, trong thoáng chốc, ánh mắt như chứa đầy tâm sự, tự trách và hối tiếc.

Ánh mắt đó lướt qua rất nhanh, bình phục tâm trạng của mình, Đức lên tiếng:

“Ồ đó, có máy chủ chứa thông tin những dự án nghiên cứu, những nhiệm vụ tuyệt mật của chính phủ, anh cần những thông tin đó để khẳng định lại suy đoán của mình”

“Chính xác thì anh đang tìm kiếm điều gì vậy?” Hân nhìn Đức chăm chú nhẹ giọng hỏi, ánh mắt bị thương thoáng qua của hân không qua được mắt cô.

“Anh không chắc” Đức lắc đầu, nhìn vào đồng lúa, đáp lời

Hiếu hơi khó hiểu, lên tiếng hỏi:

“Điều đó có cần thiết không anh Hải, hiện giờ đến cả bom hạt nhân, nếu muốn và đủ điểm giao dịch chúng ta cũng có thể có, liệu thông tin ở đó có thể giúp gì được chúng ta đây?”

Đức quay qua nhìn Hiếu trả lời:

“Thông tin phân bố quân lực của chính phủ, nơi lưu giữ vũ khí – Hai thông tin đó là đủ để chúng ta cần phải đi một chuyến, dù sao thì nơi này cũng nằm trên đoạn đường chúng ta phải đi qua.”

“Có thể em cho rằng sức mạnh hiện tại của chúng ta đã đủ sức để không sợ quân đội, nhưng tin anh đi, nguồn lực của cả một quốc gia, không đơn giản như những gì em nghĩ đâu”

“Trước đây những nơi như thế này là không thể xâm phạm, nhưng với tình trạng loạn lạc như bây giờ, nếu may mắn chúng ta có thể vào xâm nhập vào trong mà không có khó khăn gì quá lớn. Có Phoenix 1 ở đây chúng ta có thể bẻ khóa bảo mật, và phá vỡ tường lửa để thu thập thông tin”

“Hơn nữa, anh có cảm giác chúng ta có thể sẽ tìm được một số câu trả lời ở đó”

“Rốt cuộc, câu trả lời mà anh nói đến là cái gì vậy?” Hân cau mày khó hiểu

“Hiện tại anh không thể chắc được, chỉ là một linh cảm mà thôi”

Đức nhẹ giọng trả lời, cắn nốt miếng thịt nướng trên tay, uống cạn lon bia, hân phui tay đứng dậy.

“Đêm nay có thể tập luyện tự do và nghỉ ngơi sớm, Lan triệu hồi U Minh chiến sĩ ra để cảnh giới xung quanh” Đức nhìn Lan lên tiếng rồi bước vào lều của mình lấy ra bộ sa bàn Nguyên lực ngũ hành trận pháp, lắp năm viên ngũ hành nguyên thạch trung phẩm vào đó tiến vào nhập định tu luyện.

Chương 148: Hồi ức (1)

Trời nắng gay gắt, nhiệt độ ngoài trời lúc này phải lên tới hơn 38 độ C, cái nóng cháy da cháy thịt của Sài Gòn.

Tại một khu vực hẻo lánh ngoại ô Quận Bình Chánh, một người đàn ông, đội một chiếc nón lười trai che kín gần nửa khuôn mặt, mang một đôi kính râm, bộ râu quai nón khá là đặc thù, khuôn mặt âm trầm, mồ hôi nhỏ giọt ướt cả cổ chiếc áo sơ mi đang mặc trên người, trên vai mang một chiếc balo thể thao, đang rào bước rất nhanh, đôi mắt thỉnh thoảng kín đáo liếc nhìn qua bốn phía.

Đứng trước cửa một nhà máy thép bỏ hoang, hắn ta nhanh nhẹn mở ổ khóa, đảo mắt nhìn xung quanh một vòng, ràng lại xích sắt rồi nhanh chóng đi vào.

“Đôi tượng đã vào trong” Trên một gốc cây dương cao lớn gần đó, một người thanh niên đang nhìn vào ống ngắm súng chĩa vào nhà kho vắng vẻ phía trước lên tiếng nói qua bộ đàm, trên người mặc một bộ quân phục màu xanh, một số tán lá được kéo bao phủ khắp người để ngụy trang.

“Tốt lắm, Thành giữ nguyên vị trí, tất cả mọi người bắt đầu hành động, Đức và Đạt phong tỏa cửa sau, sẵn sàng chi viện, chúng ta sẽ đột kích qua cửa sổ bên trái”

Từ phía dưới, một người thanh niên nói qua chiếc bộ đàm nhỏ trên tay mình, trên người mặc một bộ quần áo thể thao gọn nhẹ, khẩu súng lục rút ra từ túi súng bên hông, ánh mắt nghiêm nghị nhìn về tòa nhà phía trước, nhẹ nhàng di chuyển lại gần.

Đây là một nhà máy thép bỏ hoang, chủ nhà máy đã phá sản vài năm trước, công nhân đã bỏ đi cả, chưa có ai mua lại nên hiện giờ hoang phế, cỏ mọc ở khắp sân cao tới ngang gối do không có người dọn dẹp, nơi này khá xa khu dân cư, xung quanh cây cối khá là rậm rạp.

Người thanh niên đi khuất sau lớp tường bê tông, che hoàn toàn tầm nhìn từ lối vào cửa trước và cửa sổ. Hai người thanh niên khác bám sát phía sau, khẩu súng lục nắm chắc trên tay. Ở phía bên kia, lối cổng sau, cũng có hai người đang tiến vào từ một chỗ ẩn nấp gần đó.

P phía bên trong, người đàn ông đã bước tới chiếc bàn văn phòng giữa nhà kho, giữ bụi bặm trên ghế và bàn, hắn ngồi xuống, bỏ chiếc kính râm xuống bàn, lấy từ chiếc balo trên vai một chai nước nhỏ, tu một hơi để giải tỏa cơn khát trong người.

Liếc nhìn qua chiếc đồng hồ đeo trên tay, đồng hồ đã điểm gần một giờ chiều, kéo mở khóa của chiếc balo, có thể thấp thoáng thấy một khẩu súng ngắn Glock 14, một khẩu tiểu liên băng ngắn, khá nhiều băng đạn, và một số túi thuốc nổ C4 có gắn kẹp nổ timing.

Lấy khẩu súng ngắn ra khỏi balo, hắn đặt lên bàn, tách nhẹ chuôi súng kiểm tra lại băng đạn và lấy súng, tiếng lên đạn lạch cạch, ánh mắt lạnh nhạt xa xăm nhìn về phía cổng.

Đúng lúc này, một tiếng “kịch” vang lên, trước mặt hắn một quả lựu đạn choáng được ném vào qua cửa sổ.

Hắn biến sắc nhảy lùi về phía sau bàn, một tiếng nổ “ầm” vang lên chói chói, luồng ánh sáng chói mắt bùng ra. Cùng lúc đó cửa sổ và cửa sau cũng bị đập tung, một đội năm người nhảy vào bên trong.

Hai mắt còn hơi lóa do lựu đạn choáng, mặc dù phản ứng rất nhanh nhưng hắn vẫn không thể nào tránh được hết, khẩu Glock 14 trên tay hướng về phía cửa sổ nổ súng theo bản năng.

Đội đột kích từ hướng cửa sổ lập tức nhảy lùi vào tránh sau góc cột. Vào lúc này, hai người từ cửa sau, Đức và Đạt đã tới nơi.

Đức lạnh lùng rút con dao quân dụng dưới chân ném mạnh, vút một tiếng, con dao cắm ngập vào lòng bàn tay của tên đó khiến hắn hét lên đau đớn, khẩu súng trên tay cũng rơi xuống đất. Nhân cơ hội, Đức dậm chân lao tới, một cú lên gối cực mạnh nhắm ngay giữa cằm đánh gãy bay ngược về phía sau ngã sòng xoài trên mặt đất.

Toàn đội lập tức quay lại xung quanh, gả nằm trên đất gượng người nhìn lên, năm họng súng đen ngòm đã chĩa ngay người.

“Mày đã bị bắt” Người thanh niên đội trưởng lạnh nhạt nhìn vào hắn lên tiếng.

Hắn nhả ra mấy cái răng bị gãy, trên miệng lúc này đã đầy máu, cười sảng sặc: “Sao hả, không tính đọc quyền im lặng cho tao sao?”

“Một thằng khùng bỏ như mày không có cái quyền đó đâu, mày sẽ phải phun ra hết những gì mày biết”

“Bắt nó về” Người thanh niên đội trưởng lạnh lùng lên tiếng

Hai người ở hai bên lập tức ghì tên đó xuống đất, vịn hai tay hắn ra sau lưng, chiếc còng số 8 được lấy ra khóa chặt hắn lại, con dao quân dụng cũng được Đức thu hồi.

“Khá lắm, Đức” Người thanh niên đội trưởng vỗ vai hắn, mỉm cười.

Đức cũng gật đầu đáp lại.

Lần này đội đặc nhiệm số 7 theo dấu một băng mua bán vũ khí nóng trái phép hoạt động gần biên giới giáp ranh Campuchia. Có một số tên khách hàng tiềm năng đã tuần hàng vào trong nước, mục đích của chúng vẫn chưa rõ, nhưng có lẽ là để cho một số băng đảng ngầm hoặc khủng bố.

Còn tên này là người của một tổ chức phá hoại ngầm mà đội hình sự đang theo dõi, suýt nữa chúng đã từng đánh bom thành công một trạm điện nếu không nhờ tổ số 15 ra tay kịp thời.

Nhưng dù vậy một thành viên trong đội cũng đã mất mạng, đó là bạn cùng chiến đấu với Hùng, đội trưởng đội đột kích lần này, Hùng rời đội bên đó xin qua đây cũng chính là để truy lùng tên này, đã hơn bốn tháng thăm dò, truy xét, mới có thể lần ra tung tích hành động của hắn.

“Mục tiêu đã bị tóm, chuẩn bị rút” Hùng nói qua bộ đàm trên tay.

“Rõ” Thành đáp lại, thu hồi khẩu súng ngắn và đồ ngụy trang, nhanh nhẹn tụt khỏi thân cây xuống đất, tiến về một chỗ gần đó lấy ra chiếc xe jeep ngụy trang trong một bụi rậm đầy cây lá.

Khi tất cả mọi người chuẩn bị áp giải tên đó ra ngoài thì bỗng dưng, “kịch” một tiếng, cánh cửa kho thép phát ra tiếng động, mọi người lập tức quay phắt lại khẩu súng trên tay chĩa vào hướng phát ra tiếng động.

Một con chuột chạy ra từ khe hở cánh cửa, tiếng động vừa rồi là do nó phát ra, cánh cửa sắt vẫn còn cọt kẹt.

“Đệt” Cả đội thở ra một hơi, buồn cười lên tiếng chửi thề, thu hồi khẩu súng trên tay, quay đầu chuẩn bị đi ra.

“Không đúng” Đức liếc mắt nhìn về phía cánh cửa lên tiếng khiến mọi người tò mò quay lại nhìn hắn.

Hắn đi về phía cánh cửa, tay quẹt dưới đất một cái, tới lúc này hắn mới để ý thấy, khu vực này đầy bụi bặm, nhưng bậc chần cửa kho lại không có chút bụi nào.

Rút khẩu súng từ thắt lưng chĩa về phía trước, Đức tung chân đạp mạnh, cánh cửa đập vào “rầm” một tiếng, hắn lập tức xông vào.

Trong căn phòng lúc này có một người đang ngồi, nghe thấy tiếng đập cửa thì giật mình hoảng sợ, nhìn khẩu súng trên tay Đức hốt hoảng giơ hai tay lên đầu.

“Ở đây có người” Không quay đầu lại, khẩu súng vẫn chĩa về phía người trước mặt, Đức lên tiếng. Đây là một người thanh niên còn khá trẻ tuổi, ăn mặc kiểu hippy, đeo khuyên một bên tai, mái tóc màu vàng be, vẻ mặt đang hết sức hoang mang, trên bàn có một chiếc laptop đóng gấp lại, trong phòng cũng khá là sạch sẽ.

Hùng và Đạt ra hiệu cho hai người còn lại canh giữ tên kia, hướng về phía phòng kho đi tới.

“Anh là ai?” Hùng chĩa khẩu súng vào người thanh niên lạnh giọng hỏi

“Em, em chỉ là học sinh ở đây thôi, em trốn nhà ra đây coi phim, mấy anh là ai?” Người thanh niên sợ hãi giơ hai tay lên cao, run giọng trả lời

Hùng hất tay về phía trước ra hiệu, Đức gật đầu, hướng về phía chiếc laptop trên bàn đi đến, bật lên, máy vẫn còn đang chạy chỉ là để chế độ sleep, trên đó đang bật một clip phim nóng, Đức liếc mắt nhìn qua, người thanh niên tỏ vẻ xấu hổ cúi đầu.

Hùng và Đạt cũng cảm thấy hơi buồn lòng, khẩu súng trên tay hạ thấp xuống. Đức nhấn nút tắt clip, một tập tin lưu trên màn hình Desktop khiến hắn hơi tò mò, “Special Force” và “Project X54”, hắn click vào đó, một danh sách những cái tên hiện ra, chia theo từng phân đội rất rõ ràng và có cả bản đồ phân bố khu vực trên bản đồ Việt Nam, Project X54 thì có một số ảnh về một số ký tự tượng hình khá quen thuộc trên Trống Đồng Đông Sơn, được sao lưu lại cẩn thận và có ghi chú, bản dịch.

“Chậc” Đúng lúc này, gã thanh niên đột ngột ngửa đầu lên, cổ tay giữ một cái, như ảo thuật, một chiếc dao găm nhỏ đã hiện ra trên tay, hắn tung người lao về phía trước cực nhanh.

Đạt biến sắc giơ súng về phía trước, tên đó tung người qua phía Đạt, một tay đánh mạnh vào cổ tay khiến khẩu súng trượt qua một bên, con dao trên tay còn lại lướt qua một đường sắc lạnh, cổ họng của Đạt đã bị chém đứt lia.

“Khục.. khục” Đạt ôm cổ trong tuyệt vọng, máu phun ra thành vòi.

Rút một vật ở thắt lưng của Đạt, hắn tung chân đá mạnh khiến Đạt văng vào người Hùng, dựa vào cơ thể của Đạt che chắn khỏi tầm súng, Hùng lúc này cũng phản ứng rất nhanh, lách người qua một bên khẩu súng ngắn trên tay lập tức nhắm người tên đó nhả đạn.

Bằng một tốc độ kinh người, tên đó rút chốt quả lựu đạn lấy được trên người Đạt ném về phía Đức đang ở cạnh chiếc laptop, rồi lộn người về phía chiếc bàn sắt phía sau né đạn.

Đức biến sắc, tung người qua cửa sổ, phá vỡ lớp kính nhảy ra ngoài.

“Ầm” một tiếng, quả lựu đạn nổ tung những mảnh vỡ sắc bén bắn ra ngoài xuyên qua lớp tôn chắn kéo một đường máu nhỏ trên bắp tay của hắn.

“Đoàng ... đoàng” Lúc này Hùng cũng đã nhắm về phía tên đó nấp sau bàn sắt nhả đạn, tiếng súng vang lên những âm thanh chói chói.

“Vút” Từ phía sau cái bàn, dao găm trên tay tên đó phóng ra hướng về phía Hùng bay đến với tốc độ cực nhanh, lưỡi dao sắc lạnh lóe lên tia sáng chói chói.

Hùng lách người qua một bên né khỏi chỗ yếu hại nhưng dao găm cũng đã cắm thẳng vào một bên bả vai. Lúc này một con dao găm khác đã phóng tới tiếp, mục tiêu nhắm thẳng ngay tay súng, con dao cắm thẳng vào mu bàn tay khiến Hùng hô lên một tiếng đau đớn, súng trên tay cũng rơi xuống đất.

Từ phía sau bàn, tên đó tung người lao tới, ánh mắt lạnh lẽo như một tử thần đòi mạng, nét sợ hãi ngỡ ngàng trên khuôn mặt lúc này đã biến mất đâu không thấy.

Hùng hét lớn một tiếng, rút con dao găm trên tay hướng về phía tên đó đâm tới, hắn nhẹ nhàng lách người qua một bên, khuya tay và cánh tay kẹp lấy cánh tay của Hùng dùng lực đánh mạnh.

“Rắc” một tiếng, tiếng xương gãy ghê người vang lên, cánh tay của Hùng bị đập gãy, khiến cậu hét lên đau đớn, con dao găm cũng rời khỏi tay, hắn tung một cú đâm móc vào giữa cằm khiến Hùng ngửa đầu về phía sau choáng váng, rút ra con dao găm trên vai, đâm mạnh vào giữa ngực Hùng ngay vị trí trái tim. Hùng chỉ kịp “hự” một tiếng chết ngay lập tức.

Nói thì chậm nhưng mọi hành động diễn ra cực nhanh chỉ trong nháy mắt, từ khi tên đó động thủ đến lúc Hùng bị giết chưa quá bảy giây, hành động cực kỳ nhanh gọn hiểm độc.

Hai người canh giữ tên kia phía sau lúc này mới kịp phản ứng, giờ súng về phía này, nhưng tên đó đã đứng sau thân thể của Thành chắn phía trước, hắn cười khẩy một tiếng, dùng chân đạp mạnh, khẩu súng rơi dưới đất của Hùng bay bổng lên không.

Hắn giờ tay chụp lấy, chìa về phía trước nhả đạn, phát bắn cực kỳ nhanh gọn và chính xác, mỗi phát đều trúng ngay giữa trán, kể cả tên đang bị áp giải hắn cũng không tha.

“Aaa” Đức lúc này từ phía bên hông kho lao thẳng tới, ánh mắt trừng muốn nứt ra, ông tấp sát đập xuống ngay tay khiến súng trên tay hắn rơi xuống đất, xoay ông sát Đức đánh mạnh vào mặt khiến tên đó lùi về phía sau, một đường máu kéo dài trên má của hắn.

Nhân cơ hội, Đức lao tới giờ cao gây sát đập thẳng xuống đầu tên đó. Hắn xoay người qua một bên nhẹ nhàng né đòn, tung chân đá thẳng vào giữa ngực Đức.

Cú đá rất mạnh, Đức bị văng về phía sau, người va đập thẳng vào tường, miệng phun máu. Đầu óc còn hơi choáng váng, một con dao găm đã phóng tới ghim vào vai Đức thẳng vào bức tường sau lưng, khiến hắn hét lên đau đớn.

Hơi bẻ bẻ cổ, tên đó vuốt vết máu trên má đưa lên miệng liếm nhẹ, nhìn Đức đang bị ghim trên tường lạnh lẽo nói:

“Nếu mày không nhiều chuyện, thì có lẽ mày thắng bạn của mày sẽ vẫn còn sống”

Hắn rũ tay xuống, một con dao găm khác đã xuất hiện trên tay, nhắm về phía cổ Đức đâm tới.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 149: Hồi ức (2)

Con dao găm sắc lẹm đâm tới với tốc độ cực nhanh, mũi dao hàn quang lấp lóe mang theo hơi thở của tử thần. Vai trái bị ghim chặt vào tường, đầu óc vẫn còn hơi choáng váng, Đức không thể tránh đòn nổi, hắn mở mắt trừng trừng nhìn vào lưỡi dao đang đâm tới trong vô vọng.

Trong giây phút ngàn cân treo sợi tóc, “Đoàng” một tiếng, tiếng đạn súng ngắn vang lên đánh gọn, viên đạn bắn trúng ngay lưỡi dao găm, lực bắn cực mạnh đẩy lưỡi dao qua một bên kéo một đường máu nhỏ trên cổ của Đức.

“Đoàng” “Đoàng” hai tiếng súng liên tiếp vang lên, nhưng không trúng đích. Sau phát đạn đầu tiên, tên đó đã nhanh nhẹn lộn người tránh né, tay chụp lấy cây súng ngắn của Hùng rơi dưới đất, nấp sau chiếc bàn sắt tiến hành bắn trả.

Từ hướng cửa sổ, một bóng người tung mình nhảy vào bên trong, trên người mặc một bộ quần áo thể thao gọn nhẹ. Đó là một cô gái trẻ có gương mặt

khá xinh đẹp, mái tóc dài chấm vai được buộc lại gọn gàng, khẩu súng ngắn quân dụng K59 cầm chắc trên tay, mắt hơi nheo lại, chĩa súng về phía trước nhà đạn.

Phát súng bắn vào chính giữa bàn nơi tên đó đang ẩn nấp, viên đạn xuyên qua lớp sắt, bắn sượt qua bả vai để lại một đường máu, tên đó lập tức trượt người qua một bên, “đoàng”, “đoàng”, “đoàng” ba phát đạn bắn ra nhắm về phía cô gái vừa nhảy vào bên trong bắn tới.

Cô gái không lùi mà lộn người về phía trước tránh né, ba phát đạn bắn hụt, trúng vào bức tường phía sau, vang lên những âm thanh chát chúa, súng trên tay lập tức nhà đạn ăn miếng trả miếng.

“Cạch”, tiếng súng hết đạn vang lên, tên đó thấp giọng chửi thề, thân hình nấp hẳn phía sau cây cột bê tông.

Cô gái nhân cơ hội tiến lên rút ngắn khoảng cách, hai tay cầm súng gior về phía trước, chân chậm chậm bước tới, ánh mắt vẫn ngưng trọng không hề có chút chủ quan nào.

“Xoạt” chân cô dẫm vào một viên gạch vụn dưới đất phát ra tiếng động, cùng lúc đó, từ phía sau cây cột, tên đó đột ngột hiện ra, con dao găm trên tay nhắm thẳng giữa người cô phóng tới với tốc độ cực nhanh.

Cô gái lách người qua một bên né tránh, con dao sượt qua kéo theo một vài lọn tóc rơi là tả. Phóng xong con dao, gần như cùng một lúc, tên đó cũng lao thẳng về phía trước, ánh mắt lạnh lùng, tốc độ cực nhanh.

“Đoàng” Khẩu súng trên tay cô gái đã chĩa về phía trước nhà đạn. Thân hình tên đó đột ngột rẽ ngoặt qua một bên một góc gần 45 độ, chuyển hướng cực gắt và đột ngột, gần như phản lại định luật vật lý, lực chân tì trên mặt đất để lại lỗ sâu hoắm, viên đạn sượt qua bắp tay của hắn kéo theo một mảnh vải áo và vết máu.

“Yaa” Hét lớn một tiếng, hắn tung chân đá mạnh vào tay cầm súng của cô gái.

Cô gái cũng phản ứng cực nhanh, xoay người một vòng 180 độ nhảy lùi về phía sau, cánh tay thuận đà thu về bắn tới, viên đạn xuyên một lỗ máu qua bụng tên đó.

Vết bắn không làm hắn nhú mảy lấy một cái, giống như không cảm thấy đau đớn, người không dừng lại nửa khắc, dậm chân nhảy về phía trước, hai tay gior lên theo thế kim giao tiền (*) chụp lấy tay cầm súng của cô gái, thuận thế vật mạnh xuống đất.

Cô gái tung gối lên ngay giữa lưng hắn làm thế vật bị dừng lại trong khoảnh khắc, dù vậy khẩu súng cũng bị rơi ra khỏi tay, tên đó thuận đà chụp lấy tung người nhảy về phía trước, xoay người lại hòng súng đen ngòm chĩa về phía sau.

Cô gái lạnh lùng nhảy tới, tung một cú đá vòng cầu đá bay khẩu súng ra ngoài trước khi hắn kịp nổ súng, thuận đà tung một cú đấm mạnh vào giữa ngực khiến hắn trúng đòn lùi lại.

Tên đó nhảy về phía sau, cả hai tách ra một đoạn ngắn, hắn xoa nhẹ vết đấm trên ngực và vết đạn ở bụng, nhìn về phía cô gái phía trước, nở nụ cười nửa miệng:

“Khá lắm, không hổ danh là lực lượng đặc biệt, đội 13 phải không nhỉ, cái đất nước nghèo nàn này hóa ra cũng có vài thứ thú vị đấy chứ”

“Còn mày là ai đây, thiên tổ, long tổ, hay lang ảnh, tụi mày thật khoái đặt mấy cái tên màu mè” Cô gái lạnh nhạt đáp lời, lời của cô khiến sắc mặt của hắn hơi biến đổi, ánh mắt nhìn về người đối diện càng trở nên lạnh lẽo.

“Mày trốn không thoát đâu” Cô gái gior hai tay về phía trước thủ thế, tên đó cũng nhếch môi cười lạnh, hai tay gior lên tấn thủ.

Không một lời báo trước, hai người lao vào nhau, cô gái tung đòn trước, cú đấm hướng về ngay mặt của tên đó đấm tới.

Hắn lắc đầu qua một bên né tránh, tay phải tung một cú móc ngang. Cô gái ngửa đầu về phía sau né đòn, đoạn tung một cú cùi chỏ giữa ngực của hắn, tên đó đưa tay trái lên đỡ, rồi tung một cú đấm tay phải giữa mặt cô gái.

Trúng đòn, cô gái xoay người giảm lực cú đánh đồng thời cùi chỏ xoay một vòng đánh tới ngay mặt tên đó.

Cả hai đồng thời trúng đòn lùi lại nửa bước. Cô gái hét lớn một tiếng tung chân đá mạnh vào vị trí trúng đạn ngay bụng của tên đó, hắn lập tức gior dùi và khủy tay xuống che đỡ, rồi xoay chân tung cước đá vào giữa người cô.

Cô gái gior hai tay đỡ đòn, cú đá khá mạnh đẩy lùi cô về phía sau một đoạn ngắn, người tên đó cũng hơi loạng choạng sau cú đá vết thương trên ổ bụng chân động rí máu.

Đúng lúc này, Đức đang bị ghim trên bức tường phía sau đột ngột rút phắt con dao găm trên bả vai, máu từ vai phun ra thành vòi, vung tay ném mạnh con dao về phía bắp chân của tên đó.

Hắn cau mày khó chịu lách người qua một bên né đòn, con dao cắm phập vào dưới mặt đất. Hắn dậm chân nhảy ngược về phía sau, cô gái cũng dậm chân lao tới. Tên đó xoay người tung một đấm vào giữa người Đức vào ngay giữa chân thủy.

Không lùi, không tránh, qua đợt giao chiến vừa rồi, Đức hiểu rõ chênh lệch của mình và gã này là bao nhiêu, nếu trực chiến hắn sẽ chẳng có chút cơ hội

nào. Đức hét lớn một tiếng, dậm chân nhảy tới.

Cú đấm trúng ngay giữa người Đức, nhờ hấn lao tới, nên đòn đánh vẫn chưa đạt điểm phát lực tối đa, cũng chệch ra chấn thủy một đoạn, dù vậy lồng ngực vẫn từng trận đau nhói bức bối.

Bất chấp tất cả, Đức gơ hai tay khóa chặt hai chân của hấn như kìm sắt, dùng hết sức bình sinh và sự thù hận giận dữ của mình ghì chặt hấn xuống đất.

Tên đó biến sắc, hành động của Đức quá bất ngờ và đột ngột, hai chân bị khóa lại trong khoảnh khắc khiến hấn không thể di chuyển được, cùi chỏ từ trên nhắm thẳng giữa đỉnh đầu của Đức đánh xuống.

Đúng lúc này, cô gái phía sau cũng đã tới nơi, cô tung người nhảy lên tung một cú đá ngay giữa ngực khiến tên đó bay ngược về phía sau, người bị Đức hạn chế hành động khiến hấn không thể nào né tránh nổi, lảo nhảo cú đá, lực đá cực mạnh hất hấn ngã ngay xuống đất, cùng lúc đó, cùi chỏ cũng đã đập mạnh xuống đầu Đức.

Không ngừng lại, cô gái xoay người nhảy lên, hai chân mạnh mẽ đập xuống xoay mạnh, gãy cả khớp tay và khớp chân của hấn, tiếng xương gãy vang lên rầm rập nghe rợn người, hành động cực kỳ nhanh và dứt khoát, không hề có nửa phần do dự hay thương hại.

Đá mạnh một phát vào bụng khiến hấn cong người lại văng ra một đoạn, cô gái đặt chân lên ngực của hấn, lạnh lùng lên tiếng hỏi

“Lần hành động này, còn có bao nhiêu đứa tham dự nữa?”

“Hà hà” Tên đó nhìn cô gái, nở nụ cười nửa miệng, đau đớn khiến gương mặt hấn trở nên méo xệch, nụ cười rất khó coi, nhưng không hề ẩn chứa chút sợ hãi.

Tên đó trừng mắt nhìn cô gái, há miệng cắn mạnh một cái khiến cô gái biến sắc. Hấn giống như vừa nuốt phải độc dược, cơ thể hấn co giật một hồi, miệng phun ra từng đợt máu đen, hai mắt trợn trừng, chết ngay lập tức.

Đức lúc này, hai mắt đã trở nên mơ hồ, cú đánh của tên đó trúng ngay đỉnh đầu, mặc dù trúng đòn của cô gái khiến đòn đánh của gã không ra hết lực nhưng vẫn còn rất mạnh, nếu không phải như vậy hấn cũng có khả năng đã toi mạng rồi, Đức đưa mắt nhìn quanh, xác của tên đó nằm dưới mặt đất, miệng phun ra từng đợt máu đen, phía bên kia, Đạt nằm lại trên vũng máu, cổ họng bị xé ra một đoạn, Hùng ngã gục trên mặt đất, trên ngực vẫn còn cắm con dao găm, đôi mắt trợn trừng trừng.

Một cảm giác bi thương dâng lên trong lòng, Đức gục người ngã xuống, khung cảnh xung quanh chìm vào một màu tối đen.

.....

Đức mở choàng mắt, mồ hôi rịn ra trên trán, thở hồng hộc, đầu óc chập chờn trở về với hiện thực.

Hấn đang ở trong lều, bên ngoài gió đang vẫn vũ, tuyết rơi bao phủ khắp nơi.

Lòng ngực hơi có cảm giác bức bối, vừa nãy, không hiểu tại sao, hấn đột ngột nhớ lại hồi ức ngày xưa, tâm thần không duy trì được trạng thái nhập định, năng lượng trong người chạy lộn xộn một hồi, khiến cơ thể có chút cảm giác khó chịu.

Thở ra một hơi, Đức vận chuyển năng lượng trong lõi Rise - Burst – Trance một vòng, cảm giác bức bối mới giảm bớt, hấn kéo màn vải chiếc lều cầm Lạc phong kiểm bước ra ngoài, lúc này chắc đã tầm hai giờ sáng, xung quanh vẫn đang tối đen như mực, chỉ có tàn lửa đồng củi trước mặt còn leo lét tỏa ra chút ánh sáng, gió thổi qua khiến lớp than củi hồng lên một chút rồi lịm dần trong bóng tuyết tan.

Chấp hai tay sau lưng, ánh mắt hấn nhìn vào màn đêm dài thăm thẳm, ánh mắt trợn trừng không cam lòng của Hùng, của Đạt một lần nữa hiện lên trong tâm trí, cảm giác bất lực, vô vọng đó, hấn không bao giờ muốn lặp lại một lần nữa.

Đức lắc lắc đầu, xiết chặt nắm tay, hít sâu một hơi bình phục tâm tình của mình, ánh mắt kiên định nhìn về phía trước, Lạc phong kiểm xoay một vòng trên tay, tung người tiến vào khu rừng phía trước, bắt đầu tập luyện.

.....

(*) Kim giao tiễn: Thế bắt chéo hai tay hình cây kéo, thường dùng để khóa đòn, cũng có thể dùng để thủ trước các đòn tay và đòn đá.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 150: Thực chiến

Gió rít lên từng đợt, len lỏi qua từng tán cây mang theo cái lạnh cắt da cắt thịt, những bông tuyết trắng xóa tung bay trong đêm tối điểm xuyến thêm vẻ đẹp và lạnh lẽo của trời đêm.

Trong một khoảng trống trải trong rừng cây, một bóng người đang cao tốc di động, ánh mắt nghiêm nghị, kiếm trên tay liên tục huy động, đường kiếm phản chiếu ánh trắng loang loáng mang theo những quang ảnh sắc lạnh trong đêm. Những cành cây bụi ở hai bên ngã rạp dưới từng đợt kiếm phong.

Tuyết xung quanh bay tới bán kính xung quanh ba mét người đó cứ như chạm vào một bức tường vô hình dừng lại không tiến thêm được chút nào.

Người đó thu kiếm dừng tay, kiếm vũ ngưng lại, tiết trời lạnh giá nhưng người đã mướt mồ hôi thấm ướt cả chiếc áo thun thể thao đang mặc trên người, hơi thở hơi loạn nhịp.

Tập luyện đã hơn ba giờ đồng hồ, “Toàn phong kiếm”, “Lôi quyền”, “Phong lôi kiếm khải” “Khiên sét” đều đã diễn luyện qua nhiều lần, cây cối xung quanh đầy những vết chém và vết sét đốt cháy, một vài chỗ điện lưu vẫn còn lẹt xẹt toát ra từng tia lửa điện lách tách trong đêm.

Cơ thể chạm tới cực hạn của thể lực, Đức hít sâu một hơi, tham lam hít lấy từng luồng không khí trong lành vào trong phổi, điều chỉnh lại hơi thở gấp gáp của mình.

Giờ đã gần năm giờ sáng, trời hơi sáng hơn một chút nhưng tuyết rơi, và mây đen, cộng thêm rừng cây rậm rạp khiến mọi thứ vẫn còn tối om, chậm rãi hít sâu thở ra điều hòa nhịp thở của mình, Đức tập trung tinh thần di chuyển dòng kim khí từ lõi Burst – Trance và Rise khắp thân mình một vòng phục hồi lại năng lượng và thể lực tiêu hao.

Bỗng nhiên, tiếng bước chân sột soạt phía sau, khiến Đức quay người nhìn lại, trong bóng tối, Toàn chậm rãi bước tới, nó tung người nhảy qua một cành cây đổ giữa đường đi đến trước mặt hắn, hơi thở phả ra từng luồng sương khói, lên tiếng hỏi:

“Đối luyện chứ?”

“Được!” Đức nhìn thẳng vào mắt nó, cảm Lạc phong kiếm xuống tầng đá bên cạnh, cởi chiếc áo khoác ngoài treo lên đó, gạt đầu.

Toàn lùi về phía sau thủ thế, đoạn hét lớn một tiếng, dậm chân lao tới, tay phải tung ra một cú đâm thẳng vào mặt của Đức.

Đức nhẹ nhàng lách chân qua nửa bước, cú đâm lập tức rơi vào trong khoảng không, trọng tâm người hắn thấp xuống dần tới cùi chỏ đẩy mạnh ngay sườn phải của Toàn khiến nó “hự” lên một tiếng lùi lại phía sau.

Đức không tiếp tục tấn công mà lùi lại một bước đứng ở đó. Không ngừng lại, Toàn tiếp tục hét lên một tiếng, lao tới, nắm tay chuyển quyền thành trào nhằm về ngực của Đức liên tục đánh tới.

Theo đòn đánh của Toàn, Đức lay động thân mình, bước từng nửa vòng tròn nhỏ lùi về phía sau, hần như một cảnh liêu trước gió, cử động rất ngắn nhưng lại khiến đòn đánh của Toàn liên tục hụt trong gang tấc, ánh mắt hắn chăm chú nhìn theo từng cử động của cậu nhóc.

Rồi đột ngột, Đức không lùi mà dậm chân tiến tới trước một bước, cánh tay của Toàn đang trên đà đánh tới bị hắn vung chỏ đỡ được, tay phải của hắn tung mạnh một đám vào ngay chân thủy của Toàn.

Trúng đòn, người cong lại, ánh mắt Toàn nhìn lên vẻ quyết liệt, tay còn lại lập tức chụp lấy ngay cổ tay của Đức như một cái kim sắt, tay còn lại hướng về người của hắn đâm tới.

Đức lách người qua một bên né tránh khiến cú đâm rơi vào khoảng không, cánh tay còn lại nắm lấy cổ tay kia của Toàn, xoay người xoáy mạnh một vòng, lực xoay rất mạnh khiến cậu không thể nắm nổi tay của hắn. Thuận đà, Đức nắm chặt cổ tay của Toàn tựa vai vào sau vật mạnh xuống.

“Bịch” Thân thể của Toàn bay bổng trên không đập mạnh xuống nền đất đầy tuyết trắng khiến những bông tuyết văng lên tung tóe. Cổ nén cảm giác đau đớn và cảm giác bức bối trong lồng ngực, Toàn tung chân đá ngược ra sau, Đức vung tay chặn lại lùi ra nửa bước.

Toàn búng mình bật dậy, xoay người lại, chưa kịp có phản ứng tiếp theo thì Đức đã tung người tới trước tung chân đá mạnh vào giữa ngực khiến Toàn bay ngược ra sau đụng phải gốc cây gần đó, té xuống đất, gốc cây rung động khiến tuyết đọng ở trên rơi rụng là tả xuống mặt đất.

Gượng người đứng dậy, xoa xoa mấy vết thương trên người, Toàn đưa mắt nhìn về phía trước.

Đòn đánh có vẻ mạnh nhưng thực tế Đức cũng không tung toàn lực, năng lượng từ lõi Rise cũng không vận dụng trong đòn đánh, đa số chỉ là so chiêu không so lực, hơn nữa năng lực phòng thủ của Toàn với thiết bị nham giáp là rất vững chắc nên cũng không lo những đòn này sẽ lưu lại thương tổn gì nghiêm trọng, đương nhiên đau đớn da thịt là không thể tránh khỏi.

“Dùng toàn lực đi” Đức nhìn Toàn đang nằm dưới đất, lên tiếng

Toàn gạt đầu đứng dậy, sâu trong đáy mắt lóe lên một tia tím đậm, ánh mắt nhìn về phía trước đầy chiến ý, hai tay giơ ra hai bên, “Từ cực phi trào” xoẹt một tiếng đã hiện ra, trầm giọng nói: “Cẩn thận”

“Yên tâm” Đức nhếch môi cười tự tin, ngoắc tay, lên tiếng

Toàn chùng người xuống, gầm lên một tiếng, dậm chân lao tới, hai bắp tay nếu nhìn kỹ sẽ thấy có chân khí màu tím lưu động, phối hợp với ánh tím từ Từ cực phi trào nhìn qua rất quý dị.

Móng vuốt đâm thẳng tới, Đức nhẹ nhàng lách qua một bên né đòn, móng vuốt phía bên kia đã chém qua một đường. Hắn đột ngột hạ thấp trọng tâm hụp xuống đất, xoay người một vòng, một đòn quét chân trụ tung ra khiến Toàn mất đà ngã xuống.

Chống tay xuống đất, Toàn xoay một vòng về phía trước, móng vuốt tay còn lại hướng về người Đức chém xuống.

Đức dậm chân nhảy lùi về phía sau tránh thoát, Toàn tranh thủ đứng dậy, tiếp tục lao tới.

“Mỗi một kỹ năng, mỗi một chiêu thức đều có thể sử dụng theo rất nhiều cách, đừng bó buộc tư duy của mình” Vừa lách người né tránh, Đức vừa chậm rãi nói

“Sử dụng như thế nào?” Không hề ngừng tay, Toàn vừa tung đòn vừa lên tiếng hỏi

Đức dậm chân nhảy lùi về phía sau, Toàn cũng dần tới trước một bước vung trào đâm tới. Hắn giơ tay lên một lá chắn màu lam nhạt đường kính chỉ tầm mười centimet hiện ra trước tay cản lấy đòn đánh. Từ cực phi trào bị ngăn lại, Toàn dồn chân khí truyền vào khiến lưới trào rung động phát ra tiếng kêu ù ù, lớp lá chắn năng lượng cũng rung động dữ dội.

Rồi đột ngột, lúc Toàn còn đang vận sức đâm tới, Đức triệt tiêu đi lá chắn, lách người qua một bên, hành động đột ngột đó khiến Toàn mất đà, thân hình trượt về phía trước, vai phải hoàn toàn hở ra trong khoảnh khắc.

Không để lỡ thời cơ, Đức tung ngay một đấm vào khớp vai phải của cậu nhóc rồi vung chân đá mạnh ngay bụng khiến Toàn bay ngược ra sau ngã ngổ trên mặt đất.

“Như thế, cũng là một cách” Nhìn thân ảnh Toàn dưới mặt đất, Đức nhẹ giọng nói

“Grừ.. Grừ” Toàn gầm gừ trong cổ họng, cơ thể tiến vào trạng thái hóa sói, lông lá trên người mọc dài ra, khuôn mặt cũng biến đổi như một con sói hình người, cơ thể trong chốc lát như phồng ra cao lớn hơn đầy cơ bắp, ánh mắt nhìn về phía Đức đầy hung mãnh.

Dậm mạnh chân xuống đất, Toàn gầm lên một tiếng, tung người lao tới, móng vuốt che trước ngực, nhắm vào thân ảnh của Đức húc tới.

Lộn người dưới đất một vòng tránh thoát, cú húc khiến Toàn đâm thẳng vào thân cây, khiến nó rung rinh như sắp ngã, móng vuốt xoay qua một cái khiến cành cây đứt qua một đường phẳng như gương đổ ụp xuống, nó quay đầu lại nhìn về phía Đức, lấy đà tiếp tục lao tới.

Đức đứng thẳng người dậy, nhìn về phía Toàn đang lao tới, một tay giơ về phía trước, lên tiếng: “Còn một điều nữa”

Toàn lúc này như không nghe thấy, cổ họng gầm lên một tiếng inh tai, móng vuốt nhắm ngay giữa ngực Đức chém qua một đường.

Đức nhảy lùi về sau lưng một bước, ánh mắt lãnh tinh nhìn lên, nắm tay phải vung về phía trước. Một vốc tuyết nắm lại lúc hắn lộn người dưới đất hồi nãy bay thẳng vào ngay mắt của Toàn, khóe mắt cay xè, khiến tầm nhìn bị che đậy trong khoảnh khắc, thế lao tới bị ngăn lại, Toàn lùi về phía sau, hai tay giơ lên trước mặt.

Đúng lúc đó, Đức dậm chân tiến tới, hai tay nhanh như chớp nhắm thẳng vào khớp vai trái, vai phải, ngực và bụng của Toàn tung liên bốn đòn liên tiếp, rồi vận sức tung một quả “Lôi quyền” ngay chân thủy đánh bay cậu nhóc về phía sau.

Thân hình của Toàn rơi bịch xuống đất, tia lửa điện lẹt xẹt trên người khiến toàn thân cậu tê dại, bắp tay và khớp vai đau đớn không nhấc tay lên nổi. Mặc dù không sử dụng chiêu hiểm tấn công vào khớp và xương, nhưng đòn vừa rồi Đức cũng không hề nương tay, nhất là quả “Lôi quyền” cuối cùng, đòn đánh cũng khá nặng.

Toàn thở dốc một hơi, “Từ cực thiên ma công” vận chuyển một vòng, dòng chân khí màu tím lưu chuyển khắp người mới khiến cảm giác này giảm đi một chút. Ngược đầu lên, Toàn thu hồi trạng thái hóa sói, mang theo một chút không cam lòng, lên tiếng nói: “Anh ăn gian”

Đức nhìn nó lắc đầu, nở nụ cười, rồi đột ngột, hắn xoay người chụp lấy thanh Lạc phong kiếm cắm trên tảng đá bên cạnh huy kiếm đâm tới, đòn đánh cực kỳ bất ngờ và đột ngột, gần như chỉ trong khoảnh khắc, lưới kiếm đã kề sát cổ của Toàn, ánh mắt hắn một mảnh lạnh lùng. Khí thế trên người hắn tỏa ra khiến trong lòng Toàn rung động sợ hãi, cổ gù về phía sau. Hắn nhìn Toàn trầm giọng nói:

“Nếu đây là một trận đánh thực sự, em đã chết rồi, em nghĩ kẻ địch sẽ quan tâm tới việc ăn gian hay không ăn gian ư”

“Đây không phải là sân đấu thể thao, là nơi cầm tung đòn đánh dưới thắt lưng, cầm đòn khủy tay, cầm cào cấu, cắn xé, đây là thực chiến, mọi người được phép sử dụng mọi thủ đoạn tối tệ nhất để chiến thắng, ở đây chỉ có thắng hoặc là bại, chỉ có sống hoặc là chết”

“Ghi nhớ lấy điều đó” Nhìn thẳng vào mắt Toàn, hắn thu hồi thanh kiếm, gương mặt nghiêm túc, trầm giọng nói

Toàn nuốt một ngụm nước bọt, gật đầu, gương người đứng dậy. Đây là lần đầu tiên nó cảm thấy Đức đáng sợ như thế, nhất là ánh mắt của hắn, lạnh như băng không có chút cảm xúc nào, như một con hổ nhìn mồi, trong giây phút đó, nó thậm chí có thể cảm nhận được cái chết có thể ở rất gần, chỉ trong gang tấc.

Trước giờ trong cảm nhận của Toàn, Đức là một người ngoài lạnh trong nóng, tuy hơi nghiêm khắc nhưng rất quan tâm đến mọi người, hẳn tuy ra tay tàn nhẫn lạnh lùng với kẻ địch nhưng đối với người trong nhà hẳn mang đến một cảm giác ấm áp, và yên tâm. Đây là lần đầu tiên, nó cảm nhận được cảm giác mà kẻ địch khi phải đối mặt với hắn.

Qua lần đối luyện vừa rồi, Đức cũng cảm thấy khá hài lòng với biểu hiện của Toàn, đòn đánh mạnh mẽ dứt khoát, trúng đòn cũng không nao núng lập tức lao lên, đây là phẩm chất cần có của một chiến binh. Nhưng nói chung thì còn khá nhiều điều cần phải cải thiện, nhất là cách ra đòn còn quá đơn giản dễ đoán, hơn nữa tâm lý của nó còn không vững vàng, ít ra ở giai đoạn hiện tại mà nói, nó vẫn chưa thể đảm đương chiến đấu một phía được.

“Dạy em chiến đấu đi” Hít sâu một hơi, Toàn xiết chặt nắm tay nhìn Đức lên tiếng nói

Đức trầm mặc một lúc rồi trả lời: “Phong cách chiến đấu của em và của anh khác nhau quá xa, anh không muốn phá hủy con đường của em”

Đây hoàn toàn là lời nói thật lòng, cách chiến đấu của Đức là lãnh tĩnh, chính xác và gọn gàng, như một con hổ rình mồi, hẳn như một khối băng lạnh lẽo nhưng sắc bén. Trong khi đó phong cách chiến đấu của Toàn là dữ dội như lửa, tấn công dồn dập và mạnh mẽ như một con sói dữ. Phong cách chiến đấu là bản sắc riêng của từng người rất khó để mà thay đổi, dạy Toàn chiến đấu như hẳn không chắc có phải là thảm họa không nữa.

“Lời khuyên của anh là đa dạng hóa các đòn tấn công, rút ngắn khoảng cách tung đòn”

“Là như thế nào hả anh?” Toàn khó hiểu hỏi

Đức lên tiếng giải thích, đồng thời giơ tay ra phía trước để thị phạm đòn đánh:

“Vung đòn càng dài sẽ khiến đối thủ càng dễ đoán quỹ đạo đòn đánh, như thế này, khi em đưa tay vô từ phải sang trái, thói quen của em là vung quá khuỷa tay rồi kéo, tuy lực đánh mạnh hơn một chút, nhưng lại hoàn toàn lộ ra điểm dừng lực, rất dễ né tránh”

“Các võ sĩ chuyên nghiệp đều là như vậy, khoảng cách từ điểm tung đòn đến điểm phát lực của họ thường rất ngắn, điều đó cũng tạo ra lợi thế trong việc đỡ đòn”

Toàn chăm chú lắng nghe, thỉnh thoảng gật đầu, nghe theo lời Đức nói, chỉnh lại một số cách ra đòn của mình.

“Thêm nữa anh đã nói với em từ đầu rồi, Từ cực phi trào, ưu thế của nó là tấn công bất ngờ, chứ không phải cường công đối chiến, cứ tưởng tượng em đâm một đòn vào đối thủ rồi đột ngột bật đôi móng ra, sẽ khiến kẻ địch rất khó né tránh”

“Mỗi một chiêu thức, mỗi một món vũ khí đều có rất nhiều cách sử dụng khác nhau, khiến ma pháp của anh là dễ thủ nhưng chưa hẳn đã không thể dùng để công, em cũng vậy, hãy tự tìm một phương thức chiến đấu mang bản sắc của riêng mình” Đức vỗ vai của Toàn lên tiếng nói

Toàn gật mạnh đầu, hít sâu một hơi, cởi phăng chiếc áo đang mặc trên người treo lên cây, lộ ra cơ bắp săn chắc bên trong, nở nụ cười, lên tiếng:

“Tiếp tục chứ”

Đức cũng nở nụ cười, cầm Lạc phong kiếm xuống tảng đá bên cạnh, đưa tay ra thủ thế: “Tới đi”

Trời mờ mờ sáng, dưới nền tuyết lạnh lẽo, gió rít liên hồi, hai bóng người lao vào nhau, một cuộc chiến đấu đầy chiến khí và nhiệt huyết như hâm nóng cả không khí xung quanh.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 151: Diệu dụng của hỏa hồn

Khi hai người quay lại, trời đã sáng tỏ, ánh mặt trời đỏ rực chiếu trên nền tuyết trắng xóa tạo ra một khung cảnh khá là yêu dị.

Lan và Hân đều đã thức dậy, Hân đang chăm chú tu luyện nguyên lực và khắc quang ấn vào mũi tên, trước lều, bếp lửa được thỗi lên. Thấy Toàn và Đức trở về Lan nở nụ cười, múc nước sôi vào những bát mì để sẵn, mùi mì thịt bò nóng hổi tỏa ra hương thơm ngào ngạt trong tiết trời lạnh lẽo quá thật khiến bụng dạ người ta cồn cào.

Thảo và Khả Nhi đang trùm mình trong chăn ấm cũng bị mùi thơm này đánh thức dậy, cả hai dụi dụi mắt hăm hở bước ra khỏi lều, Đức cũng gọi Hiếu ra ngoài, cả nhóm dùng bữa sáng rồi bắt đầu tính toán hướng đi kế tiếp.

Hiện tại, cả nhóm còn đang cách thị trấn EaH’leo không xa lắm, nơi này là một khu rừng rậm với rất nhiều cây bụi, thông biến dị, phía trước đường nhựa mờ hồ hiện ra, tuy cây cối bao phủ khá nhiều nhưng vẫn có thể cưỡi ngựa chạy được, gió cũng đã giảm dần không còn dữ dội như những hôm trước, tuy

nhiên phi hành thì cũng khá là mạo hiểm, lốc xoáy vẫn còn.

Trước lúc đi khởi hành thì cũng có việc cần phải làm trước, Đức khẽ chạm vào Huyết ấn trên mu bàn tay, Huyết Tu La đã hiện ra, đôi mắt nó lập lòe những tia màu lam nhạt sâu trong tròng mắt, đôi cánh doi sau lưng đã thu lại.

Hôm nay đã hơn hai ngày, số hóa hồn mà Huyết Tu La ngưng luyện đã hoàn thành, lần này tổng cộng thu được bốn mươi ba khóa hóa hồn. Huyết Tu La xòe tay ra, những ngọn lửa màu lam đậm bay lơ lửng như đóm lửa ma trôi, chúng không nóng không lạnh, nhưng nhìn lại khiến tâm thần sinh ra những luồng sóng cộng hưởng kỳ lạ.

“Được rồi, như đã nói lần trước, Lan hãy hấp thu chúng đi, nhiều đây anh nghĩ là đủ để tinh thần lực của em đột phá cấp 2C đấy” Đức nhìn Lan lên tiếng nói

Lan nhìn qua mọi người một vòng rồi gật đầu, hai tay giờ về phía trước, theo sự điều khiển của Huyết Tu La ngọn lửa từ từ tiến nhập vào mi tâm của Lan tỏa ra ánh sáng dịu dịu, đến khoảng hơn ba mươi khóa thì Lan giờ tay ra hiệu ngừng lại, cô bé ngồi xếp bằng xuống đất, chìm vào trạng thái minh tưởng, lông mày hơi nhíu lại, mồ hôi trên trán rịn ra.

Đột ngột, quanh người cô bé xuất hiện sóng tinh thần chấn động khiến những bông tuyết xung quanh bay ngược ra bên ngoài, Lan mở mắt thở ra một hơi dài, một tay giờ về phía trước ý tụ thành hình, thiên hỏa điều đã hiện ra bay lượn trên tay, nắm tay lại nó lập tức biến mất.

Lan nhìn Đức gật đầu, Đức mở mắt phân tích, xác thực tinh thần lực của Lan đã đột phá tới cấp độ 2C, ma lực cũng có tiến triển khá lớn, điều này sẽ tăng khả năng sử dụng các chiêu thức ma pháp của cô lên rất nhiều, kết hợp với quyền trượng từ tay tên Trần Văn Hồ, thực lực cô bé sẽ khá là đáng sợ.

Vẫn còn dư hơn mười khóa hóa hồn, Hân nhẹ giọng nhìn hân lên tiếng: “Anh nên dùng nó để nâng cấp Lạc phong kiếm đi”

Đức cũng không từ chối, Lạc phong kiếm là một trợ lực rất tốt với hân từ trước tới giờ, gắn bó qua rất nhiều trận chiến, sử dụng cũng rất là thuận tay, nói một cách nào đó, hân cũng cảm thấy khá gắn bó với nó. Từ trên tay Huyết Tu La số hóa hồn còn lại nhẹ nhàng bay đến dung nhập vào lưỡi kiếm, thậm chí hân còn mơ hồ nghe thấy tiếng kêu hưng phấn của kiếm linh Lạc phong điều.

Trên thanh kiếm những ký tự tượng hình kỳ lạ chợt xuất hiện xoay tròn xung quanh lưỡi kiếm nhắc nó bay lơ lửng trên không, Đức giờ tay cầm lấy chuôi kiếm, những ký tự ấy thu nhỏ lại rồi dung nhập vào trong thanh kiếm, chuôi kiếm sáng lên rồi tắt hân để lại những văn tự lạ lẫm khắc nổi trên đó.

Đức nhắm mắt lại, trước đây qua quá trình chiến đấu càng lúc càng nhiều, hân có thể mơ hồ cảm nhận mối liên hệ của mình và Lạc phong kiếm, nhưng lúc này đây, sự liên kết đó dường như trở nên càng mạnh mẽ rõ ràng hơn, hân thậm chí có thể mơ hồ nhìn thấy hư ảnh Lạc phong điều đang bay lượn trên lưỡi kiếm.

“Thu” Đức trầm giọng lên tiếng, Thanh kiếm đang hiển hiện ở đó đột nhiên biến mất, nếu để ý kỹ sẽ thấy dưới cổ tay hân, hiện ra hình xăm một con Lạc phong điều khá nhỏ. Tâm ý vừa động, Lạc phong kiếm lại hiện ra trên tay.

Đức nở nụ cười hài lòng, từ khi hân nâng cấp kiếm linh cho thanh kiếm này thì có một điều bất tiện là không thể thu nó vào trong kho chứa đồ mà phải luôn cầm theo bên người, bây giờ đã có thể tự thu phát tự nhiên vào trong cơ thể, hơn nữa, ý động kiếm phát thể này sẽ rất tiện cho việc tấn công gây bất ngờ cho kẻ địch, khiến người khác khó lòng phòng bị. (*)

Công dụng của hóa hồn quả là hữu hiệu, sau này cần phải lưu ý để kiếm nhiều hơn. Hiện giờ ngoài Lan, Lạc phong kiếm thì U Minh chiến sĩ cũng đều cần có hóa hồn để gia tăng tốc độ tấn công, Ma cung của Hân cũng có thể sử dụng, đúng là mèo nhiều thịt ít.

Trời lúc này cũng đã sáng tỏ, cũng đã đến lúc lên đường, Đức và Hân gọi tiểu Dương và tiểu Quang ra, Hân và Khả Nhi cười tiểu Quang, Đức và Lan cười tiểu Dương, Toàn thì cười Phong lang cùng với bé Thảo.

Đúng lúc mọi người chuẩn bị xuất phát, Phong lang chợt khịt khịt mũi, Toàn như có cảm nhận điều gì bất thường héch mũi về phía trước đánh hơi, trầm giọng lên tiếng: “Có mùi máu”

“Hướng nào” Đức lên tiếng hỏi

“Khoảng hơn hai cây số, thẳng phía trước” Toàn nhắm mắt cảm nhận, rồi lên trả lời

“Đi” Đức vỗ nhẹ vào bòm tiểu Dương, lên tiếng. Tiểu Dương hiểu ý, hí dài một tiếng tăng tốc chạy đi, mọi người lập tức theo sát ngay phía sau.

Từ lúc chiến đấu với gã Trần Văn Hồ đến giờ, cả nhóm chưa có lần đụng độ với kẻ địch hay sinh vật biến dị nào khác, điểm giao dịch, hóa hồn, quyền hạn giao dịch đều đang thiếu thốn đến đáng thương, hơn nữa kỹ năng của bé Thảo và Khả Nhi đều đang cần thử nghiệm, nếu đã nằm trên đường đi thì cũng không nên bỏ qua.

.....

Rất nhanh, ở phía trước

Một thị trấn nhỏ đã hiện ra trong tầm mắt.

Nơi đây, dường như vừa trải qua một trận chiến. Một số căn nhà gỗ đổ sập, một số vết máu kéo dài trên nền tuyết, khung cảnh vắng lặng âm u, lộ ra vẻ

tiêu điều lạnh lẽo.

Đức bước chân xuống tiểu Dương đi về phía vết máu kéo, quệt một ngón tay trên đó, máu đã khô nhưng cũng không quá lâu, chỉ là không hề thấy bóng người cũng như động vật nào, ánh mắt hần chằm chú nhìn vào bên trong, năng lượng từ lõi rise vận vào các giác quan trên cơ thể.

Đây là một thị trấn khá nhỏ, có thể nhìn từ đầu đến cuối, tính tổng cộng chắc không quá trăm căn nhà, đa số đều là nhà gỗ, có một số căn nhà sàn, không có tiếng động bất thường nào ngoại trừ tiếng gió rít qua từng tán cây, xung quanh im ắng hết như một thị trấn ma.

Đức ra hiệu cho mọi người đề cao cảnh giác, cho Khả Nhi và bé Thảo vào phòng thí nghiệm, rồi đi theo vết máu rải rác chậm rãi tiến vào bên trong.

Vết máu dẫn tới một căn nhà bê tông ở gần giữa thị trấn, cửa gỗ khép hờ, gió thổi qua còn vang lên những tiếng lộp cộp.

Đức mở cửa bước vào bên trong, dưới ánh sáng tờ mờ trong căn phòng tối om om, chính giữa gian phòng khách là khoảng ba bộ thi thể, gọi khoảng bởi vì chẳng còn có thể phân biệt được ai với ai nữa, hầu như chỉ là một đồng thịt nát với xương cốt rơi vãi, gương mặt đều bị cắn nát bấy không thể nhận diện, mùi máu thịt xộc lên tanh tưởi.

Dựa vào kết cấu xương cằm, kích cỡ bộ xương và một số mảnh trang phục không toàn vẹn thì có thể mơ hồ nhận ra đây là xác ba người, hai nữ, một nam, một xác trẻ em, có vẻ đây là một gia đình bị giết rồi tha xác về đây, thời gian chắc chắn không quá một ngày, nội tạng đã bị ăn sạch sẽ, chỉ còn lại thịt nát và xương xẩu, dấu răng khá là nham nhở, thậm chí một số đoạn xương còn thấy dấu cắt đôi khá ngọt.

Quan sát tất thấy chung quanh, Đức nhíu chặt chân mày, rốt cuộc là ai, hay sinh vật nào đã gây nên thảm trạng này đây.

“Á” Đột ngột, một tiếng hét thất thanh vang lên, giọng có vẻ là của nữ giới, khoảng cách tầm ba dãy nhà.

Đức lập tức xoay người bước ra khỏi cửa, phóng tới nơi tiếng động được phát ra. Đó là một trạm xăng Petrolimex ở ngay khúc quanh, âm thanh phát ra từ tầng hai, với thị lực hiện tại hẳn có thể thấy loáng thoáng một cái bóng màu xanh đang tả xung hữu đột ở bên trong.

Đức nhìn qua Toàn gật đầu, cả hai lập tức tung người nhảy lên trên.

.....

(*) Về việc Lạc phong kiểm có thể thu vào trong cơ thể đã được nhắc đến một lần ở trong cường hóa kiểm linh ở chương 46

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 152: Bọ ngựa ?

Hiện trường bên trong lúc này là một mớ hỗn độn, Đức liếc mắt nhìn quanh, dưới sàn, một người đã nằm lại tại chỗ, trước ngực bị cắt qua một đường, nội tạng xô cả ra ngoài.

Trong góc phòng, một người thanh niên đang cầm một chiếc bàn gỗ che chắn phía trước, cắn răng chặt vật chiến đấu cùng với một sinh vật khá kỳ lạ, một cô gái trẻ nấp ở phía sau.

Sinh vật có hình dạng hết như một con bọ ngựa, chỉ là hình thể rất to lớn, cao gần hai mét, toàn thân màu xanh lục, đuôi cong vút, hai cẳng tay phía trước sắc bén như dao, cái miệng hình tam giác với hàm răng bén nhọn phát ra những tiếng “khè” “khè” đầy uy hiếp.

Hai cẳng của nó giơ lên cao chém mạnh, chiếc bàn lập tức gãy làm đôi, trước ngực của chàng thanh niên trẻ lập tức bị xẻ ra một đường máu phun ra tung tóe, đuôi của nó quẫy mạnh đập qua khiến cậu ta lập tức văng thẳng vào tường, vang lên âm thanh chấn động, té quỵ xuống mặt đất không rõ sống chết.

Cô gái trẻ phía sau giờ đã hoàn toàn lộ diện trước mặt con quái vật, mặt cắt không còn chút máu, toàn thân run rẩy trong sợ hãi. Con quái vật xoay đuôi đâm tới, chiếc đuôi nhọn hoắt cắm thẳng vào bên trong bụng cô gái, khiến cô ta trợn mắt “hự” lên một tiếng, dịch thể màu xanh lợt truyền ra từ đầu vết thương trên bụng.

Đúng lúc này, Đức và Toàn cũng đã đập vỡ cửa kính xông vào bên trong, con quái vật quay đầu nhìn qua, cặp mắt màu xanh lợt chăm chăm nhìn qua, miệng phát ra âm thanh “khè” “khè” đầy uy hiếp.

Mắt phân tích thể hiện: Bọ ngựa biến dị Trance +, Burst +, Rise +++, cấp độ C, năng lực: cắn xé, chém, loại hình quái vật thiên hướng sức mạnh và tốc độ, có khả năng nguy trang với môi trường, 2000 điểm giao dịch.

Cùng lúc này, Toàn hét lớn một tiếng lao tới đầu tiên, con quái vật cũng ré lên một tiếng quái dị, đuôi quẫy một cái khiến cô gái văng về phía sau, vung

càng chém tới.

Toàn lập tức vận dụng thiết bị nham giáp, từ cực cương khí cũng chuyển lên trên tay giờ lên đỡ, lưỡi đao từ còng con bộ ngựa biến dị chém xuống như chạm vào một lớp cương thiết cứng rắn phát ra âm thanh trầm đục.

Lưỡi đao quả thật cực kỳ sắc bén, cánh tay dù đã vận dụng thiết bị nham giáp vẫn đau đến ê ẩm, nhưng Toàn cũng không hề chậm lại, tay phải vùng quyền đâm mạnh vào giữa ngực con bộ ngựa. Khoảnh khắc quyền đầu vừa chạm tới, cổ tay lắc một cái, từ cực phi trào đã mọc ra, đâm xuyên vào bên trong khiến con quái vật ré lên đau đớn.

Con bộ ngựa biến dị há miệng nhắm về phía cổ của Toàn cắn tới, ánh mắt của Toàn nhìn thẳng về phía trước, tay còn lại giờ lên, ba lưỡi vuốt màu tím hiện ra ở trên tay, nhắm thẳng đầu nó đâm tới.

Tốc độ và sự nhạy bén của con bộ ngựa lúc này cũng được phát huy một cách tối đa, cơ cổ biến đổi khiến nó thật đầu xuống tránh được số phận bị một chém mất mạng. Xoay người quấy mạnh, đuôi của nó đập thẳng vào người Toàn văng ra sau một đoạn, đôi cánh vỗ một cái, thân mình lập tức phóng qua cánh cửa sổ bên hông phóng ra ngoài.

Đức đang quan chiến, cũng tung mình lao theo, thân ảnh con bộ ngựa biến dị bỗng nhiên như mờ dần rồi biến mất trong không khí.

Hắn nheo mắt nhìn kỹ, giữa nền trời trắng xóa, có một vết máu màu xanh chảy ra mờ nhạt, Đức dậm chân vào lan can cửa sổ, cổ tay khê đao, Lạc phong kiếm đã hiện ra, trên lưỡi kiếm, phong chú chỉ ẩn bùng lên cùng với những tia lửa điện lẹt xẹt xung quanh.

Ánh mắt sắc bén nhìn về phía trước, thân hình vẫn còn đang ở trên không, hắn đã vùng kiếm chém mạnh, “Phong lôi kiếm khí” từ Lạc phong kiếm chém ra một đường.

Kiếm khí sắc bén như đao quét qua, thân ảnh con bộ ngựa biến dị đang bay là là trên không lập tức bị phân thành hai nửa, máu xanh cùng nội tạng rơi ra tung tóe. Đức thu kiếm hạ xuống mặt đất, vòng tay chia ra, xác con vật nhanh chóng bị thu lại.

Quá trình chiến đấu mô tả có vẻ dài dòng nhưng diễn ra cực kỳ nhanh chóng, mặc dù ngoài khả năng nguy trang thì con bộ ngựa biến dị này không có năng lực gì đặc biệt, nhưng bù lại, sức mạnh và tốc độ quả là hạng nhất, đặc biệt là đôi còng cực kỳ bén nhọn nguy hiểm. Đáng tiếc là nó lại đụng phải đám người của Đức.

Con quái vật đã bị giải quyết, Toàn quay đầu xem xét xung quanh, trên lầu, một người đã mất mạng tại chỗ, nhìn trang phục thì có lẽ là một cô gái, vết chém cắt qua bụng xỏ cả nội tạng ra ngoài. Chàng trai lúc này đã lơ mơ tỉnh lại, vết thương trước ngực nhìn qua khá máu me nhưng chưa đến nỗi quá nghiêm trọng, cô gái cũng may mắn không chết, vết thương trên bụng chỉ là một lỗ nhỏ, dịch màu xanh đang chảy ra từ vết thương nhưng không chảy máu.

“Hư ... hư, cậu là ai?” Người thanh niên té dưới đất vỗ cái đầu còn hơi choáng váng của mình nhìn Toàn lên tiếng hỏi

“Tôi là Toàn, chỉ là người đi ngang qua đây thôi” Toàn liếc nhìn ra bên ngoài trả lời

“Hai người là ai, ở đây đã xảy ra chuyện gì vậy?” Quay đầu nhìn qua người thanh niên, Toàn lên tiếng hỏi

Cô gái lúc này mới hoảng hồn, liếc nhìn qua Toàn, rồi chạy lại chỗ người thanh niên xé một mảnh vải áo, băng lại dấu chém. Người thanh niên gượng ngồi dậy, thở một hơi khó nhọc:

“Tôi là Vỹ, còn đây là Dung, bọn tôi trốn đi từ thành phố Ban Mê Thuật, đến đây thì gặp bão tuyết nên phải dừng lại”

“Chúng ta phải rời khỏi đây ngay ... ngoài kia, bọn chúng vẫn còn” Chàng trai gấp gấp lên tiếng

Đúng lúc này, thì Đức đã chậm rãi bước vào, ánh mắt lạnh nhạt nhìn vào hai người, bình thân hỏi: “Xuống nhà trước đã, đám quái vật đó là như thế nào, những người ở đây đâu cả rồi?”

“Chúng ta phải lập tức chạy ngay, bọn chúng sẽ kéo đến đây” Cô gái hơi hoảng sợ run rẩy cất tiếng

Đức nhìn qua hai người, lắc đầu cười lạnh: “Cô nghĩ với tình trạng của hai người hiện tại có thể chạy khỏi được bọn quái vật đó sao?”

“Xuống đây đi, nói cho tôi nghe chuyện gì đã xảy ra” Đức lên tiếng nói, giọng nói lạnh nhạt, không hề lên gân nhưng mang theo áp lực khiến người ta không thể từ chối. Nhìn vào ánh mắt lạnh lùng không cảm tình của hắn, người thanh niên nuốt một ngụm nước bọt, vô thức gật đầu, ánh mắt đó là ánh mắt của kẻ đã từng giết người.

Mất phân tích thể hiện: Chàng trai trẻ là người thức tỉnh cấp độ C, trance +, Burst +, Rise ++, loại hình sức mạnh và tốc độ, có thể vận dụng cương khí cơ bản, 1000 điểm giao dịch. Còn cô gái chỉ là người thức tỉnh cấp E, Trance +, Burst +, Rise +, chỉ hơi tăng cường cơ năng cơ thể chứ chưa sản sinh ra năng lực gì kỳ lạ, 40 điểm giao dịch.

Hai người này thì có thể nói là không mạnh cũng chẳng yếu, xếp vào hạng trung bình, cùng là cấp độ C nhưng người thanh niên này so với con Bộ ngựa biến dị đó thì còn kém hơn cả một khoảng cách, chẳng trách gặp chiến lại thảm hại như vậy.

Hai người đành phải nghe theo lời hắn đi xuống nhà dưới, ngồi xuống chiếc bàn ở phòng khách, Hân và Lan lúc này cũng đã đi vào bên trong, nhìn thấy

hai người, cậu thanh niên và cô gái thoáng qua vẻ ngạc nhiên nhưng cũng trôi qua rất nhanh.

Chàng trai tên Vỹ nhìn qua Đức, phục hồi tâm trạng của mình, thấp giọng kể lại:

“Từ cái ngày định mệnh đó, khi mà cả bầu trời đột nhiên biến thành màu đỏ, thành phố Ban Mê Thuật xuất hiện rất nhiều xác sống, như trong phim vậy, bọn chúng kéo ra giết chóc mọi người ở khắp nơi”

“Bọn tôi cướp một chiếc xe, chạy trốn khỏi đó, nhưng nửa đường thì hết xăng, đành phải đi bộ về đây”

“Có bao nhiêu người trốn đi được?” Đức lên tiếng hỏi

“Tất cả là mười hai người, hai người đã chết trên đường đi, số còn lại thì mất mạng ở thị trấn này, còn một người nữa cũng đã ... mất mạng lúc vừa rồi” Vỹ đan hai tay vào nhau, cúi đầu thấp giọng lên tiếng, giọng nói đầy bi thương

“Những con quái vật này là sao vậy?” Đức nhẹ giọng hỏi

“Về tới đây thì gặp bão tuyết, nên chúng tôi vào trong thị trấn này để trú lại, nhưng không ngờ, nơi đây là hang ổ của đám quái vật này, chúng tôi gọi bọn nó là Bọ ngựa ma”

“Thị trấn này giống như là chuồng nuôi nhốt của bọn chúng, cứ cách từ một đến hai ngày, bọn chúng sẽ tiến vào đây giết và bắt người đi, ai trốn khỏi đây thì đều bị chúng giết sạch”

“Cũng có lần chúng tôi hợp sức giết được một con, nhưng sau đó bọn chúng sẽ kéo tới đông hơn và giết nhiều người hơn nữa, đến bây giờ đã chẳng còn lại được mấy người”

“Ngoài hai người thì thị trấn này còn ai nữa?” Nghe vậy Đức nhũn mảy, lên tiếng hỏi

“Tôi không rõ, chúng tôi đều trốn ở những căn nhà khác nhau” Vỹ lắc đầu trả lời

“Chúng ta phải rời khỏi căn nhà này, anh đã giết con bọ ngựa ma vừa rồi, đồng bọn của chúng sẽ kéo tới ngay” Cô gái bóp chặt tay, run rẩy lên tiếng

“Bọn chúng đã tới đây rồi” Đức quay đầu nhìn ra ngoài cửa, trầm giọng nói, khiến hai người hoảng sợ quay đầu nhìn ra.

Phía ngoài không có bóng ai, nhưng trên nền tuyết trắng lúc này, bỗng nhiên xuất hiện những dấu chân đi từ ngoài vào trong đây quý dị.

Đức nhắm mắt lại, năng lượng từ lõi rise truyền vào trong tai, thính giác được vận dụng một cách tối đa lắng nghe từng âm thanh động tĩnh từ khắp xung quanh.

“Tất cả có chín con” Mờ mắt ra, Đức điềm tĩnh lên tiếng đi về phía trước, ở bên cạnh, Hân và Lan đã đứng tựa lưng vào nhau, Toàn cảnh giác ở phía sau.

“Ầm” Một tiếng, cánh cửa trước nhà bị húc bể, bóng một con quái vật phóng vào bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 153: Người tốt

Nó bỏ lớp nguy trang, thân hình dần hiện ra rõ ràng, đó là một con bọ ngựa biến dị to lớn, chiều cao phải lên tới hai mét, toàn thân màu xanh lục, hai đôi càng gập về phía trước, những cái cưa trên càng sắc bén như dao, phản chiếu ánh sáng như kim loại, cặp mắt hình tam giác nhìn về phía trước, hàm răng bén nhọn với những chiếc răng lớn chồm chìa ra bên ngoài, trong miệng “khè” “khè” những tiếng kêu đầy uy hiếp, đôi cánh mỏng sau lưng cũng rung động khiến thân hình nó dường như trở nên to lớn hơn.

Mất phân tích thể hiện: Bọ ngựa biến dị Trance +, Burst +, Rise +++, cấp độ 2C, năng lực: cắn xé, chém, loại hình quái vật thiên hướng sức mạnh và tốc độ, có khả năng nguy trang với môi trường, 5000 điểm giao dịch.

Từ cánh cửa bên hông, và phía cửa sổ, mấy con bọ ngựa biến dị còn lại cũng phá vỡ cánh cửa nhảy vào bên trong, qua mắt phân tích, đám này đa số đều là cấp C, chỉ có khoảng hai con cấp D ở phía sau, sắc lực trên người chúng cũng nhợt nhạt hơn so với những đứa khác.

Hai người một nam một nữ kia lúc này đã hoàn toàn tuyệt vọng, hai tay ôm đầu, gương mặt rúm ró vì sợ hãi, nhưng áp lực từ đám bọ ngựa biến dị gây đến khiến hai người không dám bật thành tiếng.

Chỉ tay vào con bộ ngựa 2C đầu đàn phía trước, Đức quay lại nhìn Toàn, lên tiếng:

“Của em đó”

Toàn gật đầu, nở nụ cười, bước về phía trước, thân hình hơi chùng xuống, ánh mắt ngưng tụ nhìn vào con quái vật màu xanh trước mặt, con bộ ngựa biến dị cũng đảo mắt nhìn qua, hai chân dậm dưới sàn gỗ vang lên âm thanh lịch kịch.

Tiên hạ thủ vi cường, Toàn gầm lên một tiếng, tung người lao về phía trước, toàn thân đầy chiến khí, con bộ ngựa cũng ré lên một tiếng nhức tai, cánh khê vỗ một cái, thân hình như lướt dưới đất lao lên, càng đã vung lên cao chém tới.

Tiếng ré như một lời mệnh lệnh, gần như cùng một lúc, đám bộ ngựa biến dị còn lại cũng rít lên đồ xô vào đám Đức và hai người kia.

Hân lắc tay một cái, Hồn binh ma cung đã hiện ra trên tay, ánh mắt sắc bén nhìn về phía trước, hai tay giương cung lấp tên bắn ra với tốc độ nhanh như điện chớp. Ba mũi tên mang theo hàn quang lấp lóe bắn thẳng vào đầu ba con bộ ngựa biến dị xấu số đang trên đà lao tới, lực tên rất mạnh, ghim thân thể to lớn của chúng vào tường.

Lúc này, mấy con còn lại đã tới nơi, Đức cũng tung người tới trước che trước người Lan, cổ tay khê đảo, Lạc phong kiếm đã hiện ra, ánh kiếm vẽ ra một đường cong tuyệt mỹ, con bộ ngựa biến dị đi đầu lập tức phân thành hai nửa, máu màu xanh chảy ra tanh tưởi ướt cả sàn nhà.

Bốn con bộ ngựa còn lại lao vào người hân, giờ cao cang trên tay chém xuống, Đức giờ một tay về phía trước, trước mặt hân lập tức xuất hiện một lá chắn năng lượng màu xanh nhạt, phía trên lấp lóe điện mang, những chiếc cang chém vào lập tức bị chặn lại phát ra những âm thanh trầm đục.

Đức giờ tay đẩy về phía trước, kỹ năng “Khiên sét” phát động, lớp lá chắn năng lượng bùng nổ thành những tia lửa điện bắn thẳng vào người đám bộ ngựa biến dị, đẩy chúng về phía sau. Ngay lập tức, tận dụng cơ hội, Đức dậm chân lao tới, Lạc phong kiếm trên tay chém mạnh, hai con bộ ngựa biến dị gần nhất lập tức bỏ mạng.

Ánh mắt lạnh lùng nhìn qua thân ảnh hai con còn lại, thu kiếm, năng lượng tụ tập trên tay khiến nắm tay hơi sáng lên, kỹ năng “Lôi quyền” phát động tung ra hai đám vào giữa người hai con bộ ngựa biến dị còn lại khiến chúng bay thẳng vào tường, ánh lửa điện còn chớp lóe trên người, dấu quyền ấn đen một mảnh, miệng chúng sùi bọt, cơ thể tê dại không cử động nổi.

“Bất sống hai con” Đức nhìn Hân thấp giọng lên tiếng, cô gật đầu hiểu ý, hai mũi tên đã được rút ra, bắn tới đâm vào cánh cửa hai con bộ ngựa biến dị đang tê liệt vì điện giật, ghim chúng vào tường.

So với vẻ nhẹ nhàng ở phía này, phía bên chỗ Toàn có vẻ máu lửa hơn nhiều, dù sao mà nói con bộ ngựa đầu đàn cũng cao hơn Toàn một cấp, nhưng bù lại, Toàn có ưu thế về mặt kỹ năng, vũ khí và công pháp, bù trừ qua lại khiến hai bên khá là cân sức.

Toàn lúc này cũng không dám có nửa phần chủ quan, “Xích lang chiến giáp” đã hiện ra trên người, cơ thể cũng tiến vào trạng thái hóa sói, thể trạng nhìn qua không hề thấp bé hơn con bộ ngựa biến dị đầu đàn trước mặt chút nào.

Con bộ ngựa rít lên một tiếng, chiếc đuôi quẫy mạnh vào người Toàn, cậu dậm mạnh chân dưới đất, hai tay giờ lên trước người theo hình chữ X chặn lại đòn đánh, lực quật khá mạnh, khiến Toàn phải lùi lại nửa bước.

Gầm lên một tiếng, Toàn dậm mạnh về phía trước vào giữa ngực con quái vật, “Tử cực phi trào” tức khắc bật ra đâm sâu vào trong khiến nó rú lên đau đớn, con bộ ngựa biến dị vung hai cang nhắm vào sườn của Toàn chém tới.

Toàn thu tay lại, tử cực chân khí vận dụng vào hai tay giờ ra hai bên đỡ đỡ đòn, hai chiếc cang va mạnh vào lớp giáp tay vang lên âm thanh cương thiết điếc tai, cùng lúc đó đầu của nó cũng húc mạnh về phía trước khiến Toàn bay ngược lại phía sau.

Chân trượt về phía sau một đoạn, Toàn chĩa “Tử cực phi trào” về phía trước, vận tử cực cương khí bắn ra phi trào, ba mũi vuốt màu tím sậm nhắm ngay giữa ngực con quái vật bắn tới. Không kịp né tránh, mũi vuốt sắc bén đâm xuyên qua lớp giáp cứng trước ngực của nó xuyên vào bên trong.

Ánh mắt hung hãn nhìn về phía trước, Toàn dậm chân nhảy mạnh tới, vuốt ở tay còn lại đã đâm thẳng vào giữa ngực con bộ ngựa biến dị đầu đàn. Nó rú lên một tiếng, há miệng nhe những chiếc răng lồi chồm cắn mạnh vào đầu Toàn, khiến cậu phải giờ tay còn lại lên đỡ, những chiếc răng sắc bén như dao cạo cắn xuyên qua cả lớp giáp thấu vào bên trong đến tận xương.

Cổ nện đau đớn, Toàn vận sức vào tay, ba lưỡi vuốt cắm trước ngực con quái vật rung động rồi bay ngược trở về, tử cực cương khí truyền qua mạnh mẽ khiến tay của Toàn sáng rực một màu tím đậm kỳ ảo, hét lớn một tiếng đâm cả hai lưỡi vuốt vào giữa ngực nó vung mạnh xoáy một cái rồi kéo ra hai bên khiến lồng ngực con bộ ngựa biến dị bị xé ra một mảnh toang hoang, thân ảnh to lớn ngã gục dưới mặt đất, máu xanh và các mảnh nội tạng sủi cả ra ngoài đầy tanh tưởi.

Thu lại móng vuốt của tử cực phi trào, Toàn nhìn xác con quái vật trước mặt thở ra một hơi, giải trừ trạng thái hóa sói, “Xích lang chiến giáp” cũng thu hồi lại, người cậu lúc này pha trộn giữa hai màu xanh đỏ, máu của con bộ ngựa bắn lên và máu của chính mình, trên người khá nhiều vết thương lớn nhỏ, trong đó nghiêm trọng nhất là vết cắn bên tay phải, ngập cả xương bên trong, đau đớn truyền ra từng đợt khiến mồ hôi trán túa ra.

Mặc dù thua về cấp bậc nhưng Toàn sở hữu kỹ năng, công pháp và vũ khí vượt trội hơn hẳn, hơn nữa con bộ ngựa biến dị này ngoài việc nguy trang thì cũng không có thêm khả năng gì đặc biệt, nên trận chiến mới thuận lợi như thế.

Trận chiến này diễn ra cực kỳ nhanh chóng và cũng nghiêng hẳn về một phía, đối với nhóm của Đức mà nói gần như không có tính khiêu chiến, trừ Toàn còn hơi chật vật một chút mà thôi.

Hai người kia lúc này đã trợn mắt há mồm nhìn cảnh tượng trước mắt mà không tin nổi vào mắt mình, những con quái vật đã vây khốn giết chóc bọn họ như đồ ăn và đồ chơi, nay lại không chịu nổi một chiêu của những người này, cảm xúc chuyển biến quá nhanh khiến não vẫn chưa bắt kịp những thứ diễn ra, trước đó một khắc còn tràn đầy tuyệt vọng thì giờ đã hoàn toàn kinh ngạc.

Đức quay đầu nhìn về phía hai người, lạnh nhạt hỏi: “Tổng cộng có bao nhiêu con bọ ngựa ma như thế này?”

Người thanh niên quay đầu nhìn qua xác con bọ ngựa biến dị đầu đàn to lớn dưới đất, nuốt một ngụm nước bọt, run giọng trả lời:

“Không ... không biết, trước đây bọn chúng không đến đông như thế này bao giờ cả, chỉ khoảng năm sáu con thôi”

“Được rồi, thu dọn chỗ này rồi lên đường thôi” Biết không hỏi thêm được thông tin gì hữu ích, Đức bí mật ném lại một con nhện thu hoạch để lát nữa thu hồi xác của đám Bọ ngựa biến dị này rồi rào bước ra ngoài, mọi người cũng nhanh chóng cất bước theo sau.

Lan đỡ lấy Toàn, khẽ phát động “Thánh quang thuật”, những vết thương trên người lấy một tốc độ mắt thường nhìn thấy được nhanh chóng khép lại, vết đau ê ẩm trên tay cũng giảm bớt rất nhanh.

“Khoan ... khoan đã” Nhìn đám người Đức dứt khoát bước đi, cô gái vội vã chạy theo sau gọi với theo.

Đức quay đầu lại nhìn hai người đang chạy tới, nhúm mày, lên tiếng hỏi:

“Có chuyện gì?”

“Hãy cho chúng tôi theo với” Cô gái khẩn thiết lên tiếng. Những người trước mặt này thực sự quá mạnh so với bọn họ, nếu có thể đi cùng sẽ an toàn hơn rất nhiều.

“Cho tôi một lý do, tại sao tôi phải dẫn các người theo?” Nhìn vào hai người trước mặt, Đức lạnh nhạt hỏi lại

“Tôi ... tôi có thể nấu ăn, giặt giũ có thể làm mọi việc cho mọi người, làm mọi việc mà anh yêu cầu” Cô gái ấp úng lên tiếng

“Tôi không cần” Đức lắc đầu, khiến tâm trạng cô gái chìm xuống đáy vực

“Có phải anh cũng định đi đến trại cứu nạn ở Huyện EaH’leo không? Chúng tôi chỉ mong đi cùng anh tới đó thôi, ở đó chúng tôi có người quen trong quân đội, tôi rất quen thuộc đoạn đường phía trước, sẽ giúp anh tiết kiệm được nhiều thời gian tìm đường đi” Người thanh niên phía sau cắn môi suy nghĩ một chút rồi nói với theo

“Trại cứu nạn?” Đức hơi ngạc nhiên hỏi lại. Điều hắn ngạc nhiên không phải là vì ở đó có trại cứu nạn, dù sao thì cũng có một lực lượng đặc biệt bí mật của chính phủ ở đó, mà là tại sao người thanh niên này lại biết được điều đó.

Người thanh niên lục tìm trong túi áo trên ngực, lấy ra một cái đài radio cũ, đã bị cú chém của con bọ ngựa biến dị lúc nãy làm bể ra mấy đoạn, lên tiếng:

“Tôi có nghe được trên đài phát thanh từ cách đây nửa tháng, nhưng tín hiệu rất hay nhiễu, làm ơn, cho chúng tôi theo với” Người thanh niên khẩn khoản nói

Đức liếc nhìn hai người trong yên lặng, khiến trong lòng cả hai thấp thỏm hồi hộp, rồi mới lên tiếng:

“Cho hai người đi theo cũng không phải là không được, tuy nhiên, tất cả những gì tôi bảo hai người phải làm theo, còn nếu không chấp nhận, hai người có thể đi”

“Được, được, chúng tôi sẽ nghe theo, chúng tôi sẽ nghe theo, cảm ơn anh” Cô gái mừng rỡ gấp gấp lên tiếng, chỉ sợ Đức đổi ý

“Trước tiên, hai người hãy đi đến cuối thị trấn, chờ chúng tôi ở đó” Đức chỉ vào cuối con đường trước mặt, lên tiếng

Nhìn vào đoạn đường im ắng, âm u, lạnh lẽo trước mặt, không rõ còn có con bọ ngựa ma nào nữa không, cô gái nuốt một ngụm nước bọt, khó khăn hỏi: “Có thể, có thể ... lát nữa đi cùng được không?”

Đức lạnh lùng im lặng nhìn qua, người thanh niên thấy vậy, kéo tay cô gái, mặc kệ vết thương trên người, nhỏ giọng nói: “Đi thôi”

Bóng dáng hai người dần đi xa, cô gái nhỏ giọng nhìn qua người thanh niên kế bên sợ hãi nói: “Tại sao, nếu còn con bọ ngựa ma nào nữa, chúng ta sẽ chết chắc đó”

“Nếu còn con nào, họ bỏ mặc chúng ta ở đây chúng ta cũng sẽ chết chắc, chỉ là thời gian dài hay ngắn mà thôi, đến đó ... họa may, còn có một đường sinh cơ” Người thanh niên thở dài một hơi, hơi ngoái đầu nhìn lại, thấp giọng nói

Nhìn vào bóng hai người dần khuất đi, Toàn hơi lưỡng lự, lên tiếng: “Tại ...”

“Tại sao lại phải khó khăn với họ như vậy phải không?” Đức ngắt lời quay lại nhìn Toàn hỏi lại

Toàn gãi đầu, Lan ở kế bên có vẻ cũng có cùng thắc mắc, chỉ có Hân im lặng không nói gì. Đức thờ ra một hơi, nhìn vào bóng hai người phía trước, chậm rãi nói:

“Với những người lạ, đừng bao giờ cho họ thấy rằng em là người tốt, nhớ lấy điều đó”

“Hân, em và Toàn đi về phía trước, nếu có bộ ngựa biến dị xuất hiện thì tiêu diệt bọn chúng. Lan vào bên trong với anh, gọi Khả Nhi ra ngoài luôn, đã đến lúc tìm một sinh vật triệu hoán đầu tiên cho Nhi rồi” Đức lên tiếng nói.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 154: Linh bài triệu hoán

Trong căn nhà tối tăm, luồng ánh sáng tỏa ra mờ mờ, mùi tanh từ máu và nội tạng mảy con quái vật xộc vào mũi khiến người ta khó chịu.

Xác mấy con bộ ngựa biến dị dưới đất đã thu lại hết vào vòng giao dịch, đợt giao chiến vừa rồi ngoài con bộ ngựa biến dị đầu đàn thu được 5000 điểm giao dịch, cộng thêm năm con bộ ngựa biến dị cấp C và một con bộ ngựa biến dị cấp D, điểm giao dịch trong tài khoản nhanh chóng tăng lên: 19.400 điểm.

Còn lại hai con bộ ngựa biến dị còn sống, một con cấp D và một con cấp C, Đức cố tình để lại để thử nghiệm năng lực mới của Khả Nhi. Cô bé lúc này đã đi ra ngoài từ phòng thí nghiệm, mở đôi mắt to tròn tò mò nhìn vào hai con quái vật đáng sợ trước mặt.

Con bộ ngựa đột ngột mở to mắt “khê” một tiếng đầy dữ tợn gồng người về phía trước, khiến Khả Nhi hoảng hồn bước lui lại phía sau một bước, tuy nhiên mũi tên ghim ngay cánh khiến nó không thể tiến lên thêm được nữa, chỉ có thể vùng vẫy tại chỗ. Đức lập tức bồi cho nó một đám ngay miệng khiến con quái vật đập ngược đầu vào tường.

Lan đỡ cô bé vào trong lòng, nhẹ giọng nói: “Đừng sợ, nó không thể làm hại em đâu”

Cô bé gật đầu, tay bám chặt vào áo của Lan, quật cường nhìn về phía trước, giọng run run nói: “Nhi không sợ”

“Sử dụng khả năng của mình đi, em sẽ là chủ nhân của nó, em sẽ có thể bảo vệ được chị mình” Đức rút từ trong vòng giao dịch một tấm linh bài triệu hoán, đây là loại trung phẩm cấp D, tiêu hao 400 điểm giao dịch đưa cho cô bé.

Khả Nhi nhận lấy tấm linh bài, hình dáng nó giống hệt như một tấm Magic card trong truyện Yugi-Oh vậy, chỉ là mặt trên còn trống trơn, xung quanh viền được viết bằng một loại cổ ngữ kỳ lạ. Lá linh bài được làm bằng một chất liệu kỳ lạ, không phải vàng không phải gỗ, khá dẻo, có thể uốn lại hình tròn được, phía sau là bài có một biểu tượng ngôi sao sáu cánh, sáu đầu ngôi sao, có sáu biểu tượng nhìn như băng tuyết Phạn có điều phức tạp hơn nhiều.

Cô bé hít sâu một hơi, chĩa tấm linh bài vào con bộ ngựa cấp D đầu tiên, mắt nhắm lại, đôi tay nhỏ nhắn giơ về phía trước, xung quanh con bộ ngựa như được bao bọc trong một cái bong bóng trong suốt, từ trán của Nhi một luồng sáng màu trắng chiếu vào trán con quái vật, con bộ ngựa cố gắng vùng vẫy, gào rít thoát khỏi mũi tên đang ghim trên người và cả quả cầu bong bóng bao bọc xung quanh.

Nhưng càng theo luồng sáng chiếu vào, tiếng rít gào thị uy của con bộ ngựa biến dị càng lúc càng nhỏ dần, đôi mắt của nó sụp xuống mơ màng như đang ngủ, cuối cùng một dấu ấn hình dáng như một ngôi sao sáu cánh màu trắng xuất hiện trên trán của nó, thân ảnh con bộ ngựa như biến thành một luồng sáng màu lục hút vào trong lá linh bài trên tay Khả Nhi.

Trên tấm linh bài triệu hoán lúc này, khung ảnh trống đột ngột xuất hiện hình một con bộ ngựa màu lục, phía dưới có một số dòng văn tự kỳ lạ hiện ra như chú thích. Làm xong việc này, Khả Nhi cũng như rơi vào kiệt sức, mồ hôi nhỏ ra như hạt đậu trên vầng trán nhỏ nhắn, nhưng cô bé nở một nụ cười thật tươi, hôn lên lá bài trên tay, riu riu nói: “Nhi làm được rồi, được rồi nè”

“Giỏi lắm” Lan nở nụ cười dịu dàng, ôm vai cô bé lắc lắc cổ vũ, Đức cũng nở nụ cười. Dù đây chỉ là một con bộ ngựa biến dị cấp D không lấy gì quá lợi hại, nhưng nó cũng là bước đầu tiên để Khả Nhi có thể dần học cách điều khiển sức mạnh của mình. Liếc nhìn con bộ ngựa cấp C còn đang đóng cứng trên tường, Đức thu nó vào vòng giao dịch, hiện tại sinh vật cấp C vẫn còn hơi quá sức, tốt nhất vẫn nên để cô bé quen với sức mạnh của mình trước cái đã rồi tính sau.

Ở phía bên kia.

Trên nóc một tòa nhà, Hân và Toàn đang ngồi trong một chiếc ghế kế bên cánh cửa kính, nhàm chán nhìn vào hai bóng người đang bồn chồn đi qua đi lại ở con đường cuối thị trấn.

Hân rút ra một mũi tên, đặt ở trước mặt, tay khẽ giơ về phía trước, những đầu quang ẩn hình thành trước tay của Hân như những hình vẽ tượng hình kỳ lạ, dần dung nhập vào trong mũi tên, đầu mũi tên lóe lên ánh sáng màu trắng sắc lạnh, thân tên dần hiện một số ẩn tự nổi nho nhỏ.

Cũng phải một lúc sau, mũi tên mới được chú khắc hoàn tất, Hân cầm lấy mũi tên, cầm một sợi tóc khẽ thổi qua đầu tên, sợi tóc lập tức đứt làm đôi, xoay xoay mũi tên trên tay, cô hài lòng thu nó vào trong chiếc nhẫn, rồi lại lấy ra một mũi tên mới.

Có vẻ không chịu được không khí yên ắng khó chịu này, Toàn hắng giọng một cái, hai tay khoanh trước ngực, nhìn qua gương mặt chăm chú của Hân, lên tiếng hỏi:

“Rốt cuộc thí ý của anh ấy là gì?”

Hân có vẻ hơi mất tập trung, quay đầu hỏi lại: “Hả?”

“Ý em là, lúc anh ấy nói không được để người khác biết mình là người tốt ấy” Toàn gãi gãi đầu, lên tiếng nói

Hân nhếch môi nở nụ cười, nhìn Toàn hỏi lại: “Em nghĩ anh ấy nói sai gì hay sao?”

Toàn xua xua tay lên tiếng: “Không, không, em chỉ là không hiểu lắm, tại sao phải khó khăn lạnh lùng với người khác như vậy thôi, chẳng phải anh ấy đã rất nhiệt tình với nhóm người của anh Cường hay sao?”

Hân lắc đầu trả lời: “Không giống nhau đâu, với nhóm người của Cường, anh ấy đã quan sát rất kỹ, đã thử lòng bọn họ, sau đó anh ấy mới ra tay giúp những người đó, anh ấy luôn rất thận trọng với người khác, thậm chí với cả chị cũng vậy”

Nói đến đây cô nở nụ cười, nhớ lại lần đầu tiên hai người gặp mặt, hẳn đã chẳng hề thương hoa tiếc ngọc ra tay đánh gục cô ngay lập tức, chẳng có nửa phần do dự nào.

“Như vậy chẳng phải là tự làm mọi người căm ghét chúng ta sao?” Toàn nhún vai hỏi lại

Nhìn vẻ mặt khó hiểu của Toàn, Hân lên tiếng: “Em cần mọi người thích chúng ta để làm gì chứ?”

Câu hỏi của Hân làm Toàn hơi nghẹn lời, cô nhìn ra khung cửa sổ nhẹ giọng nói: “Là, người tốt, người khác có thể cảm kích em đấy, nhưng khi gặp chuyện, họ cũng chẳng đứng về phía của em đâu, trừ một số ít người, còn thì hiếm ai coi trọng ơn nghĩa bằng sinh mạng của mình lắm”

“Hơn nữa, em là người tốt, chuyện giúp đỡ người khác sẽ trở thành một lẽ tất nhiên, em phải giúp đỡ mọi người, phải hy sinh vì mọi người, vì.. em là người tốt mà”

“Chẳng phải em đã làm người tốt một lần rồi hay sao?” Hân quay sang nhìn Toàn lên tiếng hỏi

Lời của cô khiến Toàn hơi ngẩn người, né tránh ánh nhìn hơi trào phúng của cô, Toàn quay đầu nhìn ra khung cửa sổ, hai tay đan vào nhau, lát sau mới thấp giọng hỏi:

“Chúng ta là người tốt phải không?”

Hân đứng dậy, nhìn Toàn nhẹ giọng đáp: “Chúng ta là người sống, và tốt nhất là, hãy cứ để nó như thế”

Đứt lời, cô giơ tay về phía trước, cổ tay khẽ đảo Hồn binh ma cung đã xuất hiện, một mũi tên đặt lên trên dây nhanh như điện chớp, ánh mắt trở nên sắc bén nhìn về phía cửa sổ giương cung bắn mạnh.

Mũi tên xuyên phá lớp cửa kính bắn về phía xa, đầu mũi tên lấp lóe hàn quang bay vút đi trong gió tuyết lạnh lẽo, bay lướt qua mái tóc của cô gái trẻ đang bồn chồn ngồi chờ dưới đường tuyết, bắn thẳng về phía sau, cắm phập vào một vật thể vô hình.

Một cái bóng màu xanh chợt hiện ra, đó là một con bộ ngựa biến dị đang trong trạng thái ẩn hình, mũi tên ghim ngay trước ngực con quái vật cắm xuyên ra sau lưng, quang nguyên lực trong mũi tên bùng nổ ngay trong cơ thể con quái khiến nó chết ngay lập tức, thân hình to lớn đổ ập xuống đất, máu xanh tràn ra tanh tưởi trên nền tuyết trắng.

Lúc này, cô gái và người thanh niên trẻ ở dưới mới kịp phản ứng, cô gái hét lên một tiếng đầy sợ hãi trước khung cảnh khủng bố trước mặt.

Tiếng thét như một liều thuốc kích thích, trong nền tuyết, một con bộ ngựa biến dị khác đã hiện ra từ trạng thái ẩn hình, nó rít lên một tiếng chói lói lao về phía cô gái đang hét, cái miệng đầy răng nhọn lồm chồm há rộng cắn xuống. Cô gái kinh hoàng nhắm chặt mắt lại, người thanh niên đứng đó cũng không kịp có phản ứng.

Trước khi con quái vật kịp thời cắn xuống kết liễu con mồi ngon lành trước mặt, một mũi tên khác đã bắn tới như điện chớp, trúng ngay cái mồm đang há rộng của nó, bắn nát đầu con quái vật khiến nó bay thẳng ra sau, thân thể không đầu đổ ập xuống đất.

Hân nhìn về phía trước, cánh tay hạ xuống, Hồn binh ma cung chớp mắt đã thu lại vào trong cơ thể. Như vừa làm một điều chẳng hề đáng kể, nhìn qua Toàn, cô đập vỡ ô cửa sổ phía trước, tung người nhảy xuống, chậm chậm bước tới chỗ hai người còn đang trong con hoảng loạn.

Nhìn sự việc vừa xảy ra, Toàn nuốt một ngụm nước bọt, nhảy xuống đi theo phía sau, trong lòng thầm nhủ: “Sau này tuyệt đối sẽ không bao giờ gây sự với chị Hân, đúng là người yêu anh Đức có khác, kinh khủng quá”

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 155: Đêm khuya dụ hoặc

Mặt trời dần khuất sau rừng cây.

Bóng tối bao phủ khắp mặt đất, khung cảnh chìm vào trong u ám, tĩnh mịch, và lạnh lẽo.

Trong khu rừng cách thị trấn không quá xa, một đồng lửa được đốt lên, tỏa ra ánh sáng và hơi ấm trong màn đêm lạnh lẽo, nhóm người của Đức quây quần bên bếp lửa.

Trên bếp, một nồi cháo thịt băm đơn giản được bắc lên, mùi gạo thơm lan tỏa ra bốn phía. Mùi thơm khiến Vỹ và Dung ở phía đối diện nuốt một ngụm nước bọt, chép miệng nhìn qua, trong lòng còn hơi thấp thỏm.

Phải biết rằng, lương thực đến thời điểm như bây giờ cực kỳ khan hiếm, lúc trốn ở trong thị trấn họ cũng chỉ có thể chắt mót từng chút một mới có thể đủ cầm hơi, nước thì may mắn là có tuyết rơi thêm đó là trong trạm xăng đó còn khá nhiều xăng dự trữ nên mới may mắn là không thiếu nước uống và sinh hoạt.

Nhiều người không chịu nổi cảnh sống lay lắt không bằng chết như vậy nên liều lĩnh trốn đi, nhưng đa số đều đã táng thân trọng bụng của đám bộ ngựa ma đó.

Lúc rời khỏi trạm xăng, hai người cũng chỉ kịp vợ vùi vài miếng bánh bích quy khô ít ỏi còn sót lại trong hành trang, xài dè sẻn cũng chỉ đủ cầm hơi cho một hai ngày nữa mà thôi. Còn đồ ăn nóng sốt thế này thì đã lâu lắm rồi chưa được ăn qua bao giờ.

Nhìn dáng vẻ đáng thương của hai người, Lan đưa mắt nhìn Đức, hần khê gật đầu, cô bé múc ra hai chén cháo đưa qua, Vỹ và Dung vội vàng đưa tay nhận lấy, rồi rít cảm ơn, cũng chẳng kịp để ý hình tượng, thổi qua cho bớt nóng rồi đưa lên miệng húp soàn soạt, rất nhanh hai chén cháo đã cạn tới đáy.

Theo lời Vỹ nói và bản đồ mà Đức mừng tượng thì tính ra thị trấn này cách trại tị nạn cũng không xa lắm, tầm một ngày đi đường về hướng Tây Bắc, con đường trải nhựa lúc trước giờ chỉ còn lở mờ che phủ trong đám cây cối biến dị rậm rạp cùng lớp tuyết phủ. Thịnh thoàng cũng có thể bắt gặp một vài cột cây số làm mốc đường nên cũng không đến nỗi lạc đường.

Suy đi tính lại, Đức không gọi Thảo, Khả Nhi và Hiếu ra ngoài, cũng không dùng đến tiểu Dương và tiểu Quang để di chuyển tiếp nữa, dù sao thì đường cũng còn khá ngắn, trà trộn vào trạm mà dùng bọn chúng cũng khá là lộ liễu, khác người, hần cũng còn chưa máu lạnh đến nỗi giết hai người không thù không oán này để diệt khẩu.

Đi cả ngày đường, nói chuyện qua lại, Đức cũng biết thêm một chút về hai người này. Vỹ quê ở Gia Lai, đến thành phố Buôn Mê Thuật để làm thuê, cậu làm ở một xưởng chế biến gỗ ở khu vực ngoài rìa thành phố. Cậu ta có khuôn mặt rắn rỏi, làn da hơi đen do giảng nắng lâu ngày, dù là người tiến hóa cấp C nhưng ngoài việc có thể vận dụng một chút cương khí thì không có dị năng gì đặc biệt nên tính ra khả năng chiến đấu cũng không cao, ít ra thì, đó là so với nhóm người của Đức mà nói.

Cô gái tên Dung nhìn kỹ thì cũng khá là xinh đẹp, gương mặt trái xoan, vôi đôi mắt hai mí to tròn, đôi môi đỏ mọng đa tình, cánh mũi cao, làn da trắng mịn, nhan sắc có thể nói là không hề kém cỏi, phối hợp đáng người với những đường cong, chỗ cần lồi thì lồi chỗ cần lõm thì lõm quả là rất có sức sát thương đối với đại đa số nam giới. Tuy không xinh đẹp bằng Hân nhưng nếu nói diện nước thì quả là đầy đủ hơn nhiều lắm.

Dung quê ở Đà Lạt, tính ra cũng là một người mẫu thời trang có chút danh tiếng, lần này lên thành phố Buôn Mê là có một album chụp ảnh Tây Nguyên nhưng cuối cùng mọi chuyện lại thành ra thế này. Cô là người tiến hóa cấp E, nếu không nhờ Vỹ bảo vệ thì có lẽ đã nhiều lần bỏ mạng rồi, quan hệ của hai người dù chẳng ai đề cập nhưng nhìn cũng đủ biết là không bình thường.

Dùng bữa xong, Đức ra hiệu mọi người vào lều để nghỉ ngơi sớm, Hân ngủ chung lều với Lan, cô vào phòng thí nghiệm để thăm Khả Nhi, cô bé rất hơn hờ khoe với Thảo và Hân về khả năng mới của mình.

Toàn ngủ riêng một lều, Đức ở riêng một lều để dễ tập trung tu luyện, hai người Vỹ và Dung cũng được cho một cái lều để ngủ. Trong những cuộc nói chuyện hần cũng ngụ ý về việc Lan có thức tỉnh khả năng không gian nên hai người cũng không thắc mắc gì nhiều. Trước đây, họ cũng đã từng thấy người có thể phóng ra lửa, dị năng không gian tuy hơi hiếm thấy nhưng với một thể giới biến đổi thế này cũng khiến người ta quen dần với những sự việc điên rồ.

Bí mật về Huyết Tu La ra ngoài để cảnh giới xung quanh, Đức tiến vào trạng thái nhập định để tu luyện. Nhập định nói một cách nào đó có thể khiến cơ thể hần khôi phục tốt hơn cả giấc ngủ, phối hợp với ngũ hành nguyên thạch, nhập định sau một ngày dài mọi mặt thể này thu hoạch đạt được còn cao hơn tu luyện bình thường nhiều, đương nhiên giai đoạn đầu khá là mệt mỏi, nhưng giờ hần cũng đã quen dần. (*)

Nó cũng tương tự như việc tập thể dục vậy, vào những ngày đầu sẽ rất khó chịu, nhưng khi đã vào guồng, thì sẽ khiến cơ thể thoải mái hơn rất nhiều.

Với sự trợ giúp của trung phẩm linh thạch, luồng kim khí di chuyển trong cơ thể hắn lúc này đã trở nên cô đọng hơn rất nhiều, nó như một dòng suối nhỏ di chuyển len lỏi khắp nơi trong cơ thể, các lõi Trance – Burst – Rise qua những vòng tuần hoàn nhỏ dường như trở nên mềm mại và mở rộng ra hơn.

“Kịch” một tiếng, bộ trung phẩm nguyên thạch thạch lấp trong sa bàn đã vỡ ra như đá vụn, ánh sáng lập lờ trên trận pháp cũng tắt lịm, Đức mở mắt ra hít sâu một hơi, thoát ra khỏi trạng thái nhập định.

Trung phẩm ngũ hành nguyên thạch tu luyện đúng là rất tốt, nhưng nó cũng đốt điểm kinh khủng, một bộ ngũ hành nguyên thạch trung phẩm là 5000 điểm, chỉ có thể tu luyện được khoảng hai ngày là hết, hơn nữa theo tốc độ tăng trưởng sức mạnh, tốc độ tu luyện cũng nhích lên thêm một chút, trước đây một bộ hần cần ba ngày mới có thể hấp thu hết nổi.

Đức xòe tay ra, năm ngón tay giờ về phía trước, năng lượng trong người khẽ động, một tia lửa điện màu sáng trắng đã hiện ra nhảy múa trên năm đầu ngón tay, một tia, rồi hai tia, ba tia xuất hiện, dần dần xen với nhau tụ tập lại thành một quả cầu sét nho nhỏ.

Hiện giờ hắn đã có thể điều khiển năng lượng lõi điện khá là thuần thực, tốc độ xuất chiêu cũng được cải thiện hơn khá nhiều.

Đúng lúc này, phía bên ngoài lều có tiếng bước chân khe khẽ bước tới đến trước cửa, bóng người hiện ra qua lớp tàn lửa mờ mờ trong đêm. Tu luyện này giờ nếu theo đúng đồng hồ sinh học của hắn thì đã hơn ba tiếng, quá nửa đêm rồi, tại sao cô ta lại còn ra đây.

Đức nhíu mày, bàn tay nắm lại, quả cầu sét “bụp” một tiếng rồi biến mất. Đúng lúc đó, cửa lều cũng được vạch ra, Dung chậm rãi thò người bước vào bên trong, cô ta đã thay một chiếc áo khoác đen lúc tối Lan mới đưa cho.

Nhìn thấy Đức đang ngồi ở đó, cô ta hơi tỏ ra kinh ngạc, nhưng ánh mắt rất nhanh chuyển sang về vũ mi, cánh tay khẽ đưa ra trước ngực kéo khóa áo xuống để lộ ra cơ thể kiều diễm, khẽ cắn bờ môi dưới, hướng về người Đức tiến tới.

Phải nói là cô ta thực sự rất hấp dẫn, không phải nét thanh thuần đáng yêu, mà là nét thành thực quyến rũ, những đường cong cơ thể lộ ra dưới ánh sáng lờ mờ từ đồng than lửa bóng tối chiếu vào, nửa kín đáo nửa lộ liễu, mùi hương cơ thể tỏa ra nhân nhật đầy dụ hoặc.

Qua một thời gian tiếp xúc với nhóm của Đức, Dung rất dễ dàng nhận ra hắn là người có tiếng nói chính trong cả nhóm, có thể nói là hắn rất mạnh, trong thời loạn thế này, kẻ mạnh chính là chỗ dựa đảm tốt nhất, có thể ăn đồ ăn ngon, có thể mặc đẹp, có thể không phải lo lắng đến việc phải mất mạng.

Hơn nữa bằng vào kinh nghiệm của mình, cô có thể nhận ra, cả hai cô gái trong nhóm đều chưa hề thất thân, hắn vẫn chưa phát sinh mối quan hệ với ai cả, điều đó khiến trong lòng cô ta thấp thòm một tia hy vọng. Dù gì mà nói, Dung vẫn rất tự tin vào nhan sắc và sự hấp dẫn của mình, đó cũng là một vốn liếng để giúp cô ta vẫn còn sống sót đến giờ. Chỉ cần quyến rũ được người này, cô có thể không cần phải nhìn nét mặt người khác mà sống nữa, không cần phải châu chực để chờ bố thí vài chén cháo, thậm chí có thể lên giọng hát hàm với kẻ khác cũng không phải là không thể.

Hai cánh môi đỏ mọng hướng về môi của Đức chậm chậm hôn tới, ánh mắt như nước đầy vũ mi, hơi thở ngọt ngào phả ra nhẹ nhàng kèm theo mùi hương cơ thể nhân nhật, hai đôi bông đào no tròn thấp thoáng dưới lớp áo khoác đen nửa kín nửa hở, quả thật mang theo cám dỗ không hề nhỏ tí nào.

Lúc này, Đức ngược đầu nhìn lên, ánh mắt nhìn thẳng vào mắt của Dung, ánh mắt đầy lạnh lùng, thậm chí còn xen lẫn sát khí, hai mắt như tỏa ra quang mang lập lờ trong đêm tối.

Ánh mắt của hắn khiến Dung trong khoảnh khắc cảm thấy đầy sợ hãi, gương mặt dừng lại giữa không trung, cơ thể cứng ngắc như chui vào hầm băng, không tự chủ được khẽ run rẩy.

“Cậu ta có biết cô đến đây không?” Đức trầm giọng lên tiếng hỏi

Nuốt một ngụm nước bọt, Dung run rẩy lên tiếng theo bản năng: “Không ... không biết”

“Cô nên cảm thấy may mắn, nếu chuyện này còn phát sinh lần nữa .... tôi sẽ giết cô” Đức chậm rãi đứng lên, bước qua trước mặt cô ta, đi ra khỏi lều, ngoài đầu lại, đôi mắt sắc lạnh như dao, lạnh lùng nói

Để mặc cô ta ngồi đó, Đức bước vào trong khu rừng rậm rạp phía trước, thân ảnh dần biến mất trong đêm đen.

.....

(*) Phần này mình để giải thích một chút về thắc mắc của một bạn dưới cmt về việc không ngủ của Đức có dẫn đến đột tử sau này cho cậu ta hay không? Không ảnh hưởng gì đến nội dung truyện, với một số bạn không thích thì vui lòng làm ơn đừng đọc nhé.

Thực ra giấc ngủ cũng là một đề tài nghiên cứu khá hấp dẫn, có rất nhiều nhà khoa học nghiên cứu về nó, và đến hiện nay vẫn chưa có câu trả lời chắc chắn cho câu hỏi: Tại sao con người phải ngủ?

Trả lời câu hỏi này, có ba giả thuyết đưa ra được nhiều người đồng thuận nhất:

Giả thuyết thứ nhất là khi ngủ một số mã gen sẽ được kích hoạt để làm nhiệm vụ hồi phục các tế bào bị ảnh hưởng bởi tạp chất trong quá trình trao đổi chất hay còn gọi là gốc tự do, giấc ngủ đóng vai trò renew tế bào cơ thể để đảm bảo chúng có thể hoạt động đúng chức năng mà không bị quá tải.

Giả thuyết thứ hai là giấc ngủ giúp cơ thể bổ sung năng lượng sau 1 ngày dài tiêu thụ. Một loại nhiên liệu là ATP (phân tử mang năng lượng) sẽ được vận chuyển năng lượng tới nơi cần thiết cung cấp cho tế bào hoạt động trong ngày và tạo thành sản phẩm là adenosine, đây là hoạt động cần thiết để tái cấu trúc lại tế bào giúp chúng có thể duy trì hoạt động liên tục, như một tính năng bảo trì.

Giả thuyết thứ ba là giấc ngủ giúp não bộ có thể nghỉ ngơi sau một thời gian dài vận động liên tục, sắp xếp lại các thông tin, dữ kiện và phục hồi bộ nhớ. Diễn hình là một số thí nghiệm về giấc ngủ cho thấy không ngủ được gây rối loạn nghiêm trọng lên các chức năng thần kinh, trí nhớ, khả năng tập trung và gây ảo giác.

Có một số người đã suy nghĩ cách để giảm thời gian ngủ cần thiết của con người để có thể làm được nhiều việc có ích hơn, diễn hình là phương pháp Polyphasic Sleep do Leonardo Da Vinci phát minh, bằng cách ngủ theo chu kỳ tối ưu, và tập luyện ngủ sâu ngay lập tức, ông có thể rút số giờ ngủ cần thiết xuống còn 1,5 giờ đồng hồ mỗi ngày mà không hề ảnh hưởng đến chức năng cơ thể.

Một số nghiên cứu khác về các nhà thiền tông Tây Tạng cũng cho thấy rằng quá trình thiền định của một số vị thiền sư, thậm chí có thể hồi phục thể năng cơ thể tốt hơn giấc ngủ rất nhiều, nó đưa bộ não về trạng thái tĩnh và tái tạo hoạt động của tế bào, có một ví dụ thực tế là vào thời điểm năm 2005 một cậu thiếu niên 15 tuổi ở Nepal đã ngồi thiền dưới một gốc cây trong hơn ba tháng, mà không hề ảnh hưởng đến sức khỏe (Cái này đã có Discovery làm chương trình thực tế)

Mình chỉ ra điều này để nói rằng, thực chất nguyên lý về việc không cần ngủ là có thực, đương nhiên biện pháp khá là khó thực hiện nhưng không phải là không thể, mình cũng quen một vài người ứng dụng phương pháp ngủ Polyphasic Sleep trong cuộc sống hằng ngày, nhưng cần phải có kỷ luật rất tốt và thời gian ngủ là cố định, nên hầu như chỉ áp dụng được cho dân nghiên cứu hoặc công việc tự do.

Truyện của mình dù là huyền ảo, nhưng mình luôn cố gắng để những sự kiện trong đó theo một tầm suy nghĩ logic nhất định, đương nhiên có người sẽ thấy vô lý, có người thấy không hợp, nhưng nếu các bạn chấp nhận chuyện truyện tiên hiệp mây đại ca ấy không ăn không uống, hít khí trời tu thành tiên, thì mình nghĩ chuyện không ngủ tu luyện không phải là vấn đề gì không chấp nhận được đâu.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 156: Trại tị nạn

Tầng sáng, Đức chậm rãi bước trở về, thân mình ám đầy mồ hôi, một vài vết cháy xém nho nhỏ, hơi thở nặng nề nhưng thân hình vẫn thẳng tắp, Lạc phong kiểm trên tay thu lại vào trong cơ thể.

Một bóng người đã đứng trước ở đó chờ hắn, bóng dáng mảnh mai trong làn tuyết rơi, chiếc áo khoác trùm đầu đã đóng một lớp tuyết mỏng, hơi thở mang theo những làn sương khói. Hân khép hờ mắt cảm một mũi tên trên tay, bàn tay gợn về phía trước hơi sáng lên những quang ảnh. Trên gốc cây gần đó, một số mũi tên còn cắm trên đó, vài mũi xuyên qua cả thân cây thông biến dị to lớn cứng chắc.

Nghe tiếng bước chân của hắn, cô mở mắt ra, nhìn về phía Đức, rồi đột ngột thu lại mũi tên đó vào trong nhẫn, rút ra một mũi tên khác, cổ tay khẽ đảo, Hồn binh ma cung đã xuất hiện trên tay, nhắm thẳng về phía Đức bắn ra với tốc độ rất nhanh.

Đức vội đưa tay lên chụp lấy, đây là một mũi tên bằng gỗ, đầu tên cũng không có, hơn nữa tốc độ phát tên cũng không nhanh như tốc độ bình thường của Hân nên hắn chụp được rất dễ dàng.

Dờ khóc dở cười, Đức xoay tròn mũi tên trên tay lên tiếng hỏi: “Cái này là sao đây, tặng anh hả?”

Hân nghiêm mặt nhìn hắn trả lời: “Cái đó là ghen đấy”

Đức cười một tiếng bước đến trước mặt Hân, thú vị nhìn vào gương mặt của Hân, Hân cũng ngẩng đầu nhìn lại, ánh mắt của cô sáng như sao, gương mặt nghiêm túc to vẻ lạnh lùng nhưng kỳ thực chẳng có chút tức giận nào.

Gương mặt xinh đẹp hơi ửng đỏ dưới cái lạnh giá của trời tuyết khiến nhìn cô càng rạng rỡ. Hắn vẫn nhìn Hân như thế, ánh mắt mang theo vẻ say mê dịu dàng như ngắm nhìn tạo vật xinh đẹp nhất thế gian.

Không chịu nổi ánh mắt của hắn, Hân cúi đầu nhìn xuống đất, Đức khẽ đưa tay tháo chiếc mũ trùm đầu của cô, cánh tay khẽ vuốt lọn tóc rối qua một bên, cúi đầu đặt lên môi của Hân một nụ hôn thật sâu, hai tay vòng qua ôm cô thật chặt.

Nụ hôn kéo dài thật lâu, ngọt ngào và mê mẩn, hai bóng người ôm nhau giữa trời tuyết trắng, trong ánh sáng sớm buổi ban mai.

Một lúc sau, hai người mới tách ra, Đức nhìn Hân nhẹ giọng hỏi: “Còn ghen nữa không?”

“Còn ...” Hân ngẩng đầu bướng bỉnh đáp, vừa dứt lời thì hắn đã khóa chặt môi cô lại, khiến lời định nói tiếp không thể cất lên, chỉ có thể ừm ừm trong miệng.

“Còn nữa không?” Đức nhìn Hân ranh mãnh hỏi tiếp

Thở gấp một cái, má đỏ bừng, Hân đâm nhẹ vào giữa ngực hắn: “Anh xấu lắm”

Đức ngửa đầu cười to, ôm lấy vai Hân kéo cô ngồi xuống tảng đá gần đó, nhẹ giọng hỏi: “Sao em lại ở đây chờ anh?”

Hắn đương nhiên không nghĩ là Hân ghen tuông gì, với khả năng cảm nhận của cô, chuyện tối qua, Hân chắc hẳn phải biết rõ, về mặt của cô cũng chả có gì tức giận gì cả.

Hân cúi mũi giày dưới nền tuyết, hai tay chống dưới tảng đá, nhìn hắn thật sâu rồi dịu giọng hỏi:

“Anh đang có tâm sự phải không?”

Đạo gần đây, càng gần tới vị trí căn cứ mà hắn nói, cô nhạy cảm nhận thấy Đức càng trở nên trầm mặc, hắn đang có điều gì đó giấu kín trong lòng. Hắn là một người đàn ông của trách nhiệm, trọng tình nghĩa, dám gánh vác, dám đảm đương nhưng cũng chính vì vậy, hắn cứ âm thầm nhận lấy mọi thứ, gánh nặng trên vai hắn càng lúc càng thấy nặng nề hơn.

Áp lực là tốt nhưng áp lực quá lớn sẽ dễ khiến người ta sụp đổ, nhìn hắn luôn dẫn đầu xông về phía trước, nhìn hắn âm thầm luyện tập từng đêm không ngừng nghỉ, cô cảm thấy rất đau lòng, cô muốn mình là người có thể chia sẻ gánh nặng ấy với hắn.

Đức nhìn sâu vào ánh mắt của Hân, yên lặng một lát, hắn quay đầu nhìn về phía trước, tay khẽ nắm lại, ánh mắt xa xăm, lên tiếng kể:

“Có một lần, trong một lần thi hành nhiệm vụ .... anh đã khiến cả đội của mình phải mất mạng”

Giọng nói của hắn mang theo áy náy và tự trách, xen lẫn một chút bi thương. Hân dịu dàng cầm lấy tay của hắn, nghiêng đầu im lặng lắng nghe.

Đức cất giọng đều đều kể về lần đột kích đó (Chương 148: Hồi ức), hắn đã luôn nghĩ rằng, nếu lần đó không phải là hắn phát hiện ra tên kia, cả đội có thể giờ vẫn còn sống, câu nói của tên gián điệp ấy, vẫn luôn ám ảnh trong đầu mỗi khi hắn nhớ về họ, hắn vẫn còn nhớ cảnh vợ và con gái của Hùng khóc đau đớn thế nào trong tang lễ chồng mình, hắn nhớ rõ về mặt đau thương của mẹ và chị gái của Đạt, những điều đó vẫn làm lòng hắn đau nhói khi nhớ lại.

“Đó không phải lỗi của anh” Hân nắm lấy bàn tay hắn, nhẹ giọng nói

Đức cúi đầu, nhìn xuống đất, thở ra một hơi: “Điều đó không quan trọng”

Quay sang nhìn Hân, hắn nở nụ cười: “Yên tâm, anh không sao đâu”, Hắn không phải người chìm đắm trong quá khứ đau buồn, những người thân ở hiện tại mới là thứ hắn phải đấu tranh để giữ gìn, cũng chính vì thế, hắn mới phải càng nỗ lực không ngừng. Cảm giác bất lực vô vọng khi phải đối mặt với tên gián điệp ấy, hắn không bao giờ muốn phải lặp lại nữa.

“Cái Project X54 đó, là cái gì vậy?” Hân lên tiếng hỏi

Đức yên lặng một lúc rồi khẽ lắc cổ tay, thanh Lạc phong kiếm hiện ra, hắn chỉ vào những ký hiệu tượng hình hiện ra ở chuôi kiếm, trả lời:

“Anh đã từng thấy những ký hiệu này trong một số file ảnh của Project X54, tuy rằng không có gì chắc chắn, nhưng anh có linh cảm rằng, nó sẽ chứa một số đầu mối dẫn đến câu trả lời cho những điều đang diễn ra”

Những ký tự tượng hình này vừa quen vừa lạ, nó có một số là ký tự ở viên trong các trống đồng Đông Sơn cổ, một số thì không, nhưng nếu nó đã nằm trong tài liệu mật của chính phủ, tức là nó ẩn chứa bí mật gì đó không thể để lộ, đó là điều mà Đức muốn nhắm tới, hắn luôn có cảm giác, đằng sau tất cả những thứ điên rồ đang diễn ra này, ẩn chứa một bí ẩn rất lớn.

“Chúng ta trở về thôi” Nắm lấy tay Hân, Đức đứng dậy, cả hai cùng nhau bước trở về khu lều trại.

.....

Một người thanh niên trong bộ quân phục đã sờn, rách, còn dính vài vết máu đã khô, hối hả chạy vào bên trên một căn nhà xây bốn tầng khá kiên cố, gặp một người đang đang ngồi xem bản đồ trước bàn làm việc, giơ tay lên chào kiểu quân đội: “Báo cáo”

“Nói đi” Người đàn ông đang ngồi ngẩng đầu lên, lên tiếng. Đó là một người đàn ông trung niên, mái tóc đã hoa râm, nhưng gương mặt rất rắn rỏi, một vết sẹo dữ tợn ở má phải, giọng nói khá trầm.

“Đã mất liên lạc với đội trinh sát số 5 ở khu vực thác nước, thưa đội trưởng” Người thanh niên gấp gấp lên tiếng

“Bao lâu rồi? Tình trạng trước đó?” Vẫn giữ vẻ điềm tĩnh quen thuộc không hề hoảng loạn, người đàn ông lên tiếng hỏi lại

“Cách đây khoảng ba phút, theo tin tức cuối cùng còn phát về, họ bị tấn công bởi xác sống” Người thanh niên lập tức báo lại

“Lập tức cử đội số 9 đến đó chi viện, gọi Linh đi theo” Người trung niên trầm giọng quay đầu ra lệnh, hai người đứng ở hai bên lập tức lên tiếng chấp hành, quay đầu chạy đi.

“Hy vọng là còn kịp” Người đàn ông trung niên chấp hai tay ra sau lưng nhìn về phía cửa sổ, nói thầm.

.....

Qua hơn nửa ngày đi đường, cả nhóm của Đức và hai người Võ, Dung đã vượt qua đoạn đường rừng khó đi, đoạn đường nhựa dần hiện ra, dù loang lổ đầy ổ gà, và cây cỏ rậm rạp nhưng đã dễ dàng hơn nhiều, đích đến cách từ chỗ này có lẽ cũng không đến nỗi quá xa. Trên đường đi thảnh thơi cũng chạm trán một vài con thú biến dị, nhưng cấp độ không cao lắm, rất nhanh đều bị họ giải quyết.

Sau chuyện tồi qua, cả Đức và Hân đều không nói gì, đối xử với cả hai người cũng không có gì khác lạ khiến sự thấp thỏm trong lòng Dung cũng giảm bớt đôi chút. Thất bại tồi qua đã kích cô ta khá là nghiêm trọng, trước giờ cô chưa bao giờ bị kẻ nào từ chối kiểu đó bao giờ.

Cô ta từng thấy nhiều người đàn ông còn tỏ vẻ dè dặt hơn nhiều, nhưng chẳng phải khi gặp cô cũng hóa lang hóa sói đó sao, dăng mồm trước miệng mèo, có mấy ai đủ sức đề kháng lại, đàn ông không háo sắc vốn không phải đàn ông, đó là điều cô ta vẫn luôn tự cho là đúng. Nếu không phải lần la hỏi được ở chỗ của Lan, Đức và Hân là người yêu, chắc đến giờ cô ta vẫn còn cho rằng hán ta bị gay.

Võ thì từ tồi qua đến giờ vẫn giữ vẻ trầm mặc, dù có vẻ thật thà, nhưng anh ta không phải là đồ ngốc, trước đây ở nhóm cũ, Võ là người tiến hóa mạnh nhất trong cả nhóm, Dung đã lần la tiếp cận hán, đủ lời ngọt ngào khiến lúc đó anh ta đã có cảm giác yêu thương cô thật lòng thậm chí còn có nhiều lúc liều thân bảo vệ cô ta. Sự việc tồi qua khiến trong lòng hán xuất hiện một vết nứt nghiêm trọng.

Còn đối với hai người này, Đức cũng chẳng có thiện cảm hay ác cảm gì nghiêm trọng, những cô gái thực dụng như cô ta nhiều lắm, hán chả rồi hơi mà thích hay là ghét, dẫn theo hai người này, một là coi như tiện tay làm một việc hảo tâm, còn hai là hán cũng muốn để hai người vào trại tị nạn trước xem thử khu trại đó là một nơi như thế nào.

Vượt qua đỉnh con dốc, mọi người lúc này đã có thể lơ mơ nhìn thấy một thị trấn ở cách đó không xa, còn có một số dấu khói và lửa. Võ và Dung cũng khắp khởi vui mừng.

Vào lúc này, hai tai của Toàn khẽ giật giật, Đức cũng nhận thấy có điều khác thường, hán vận dụng năng lượng từ lõi Rise vào mũi và tai, mùi máu theo hướng gió từ phía trước thổi lại, âm thanh chiến đấu ở phía xa mờ hồ truyền tới.

“Đi” Bỏ qua vẻ ngờ ngác của Võ và Dung, Đức quay qua nhìn Toàn gật đầu, dẫn đầu chạy về phía trước. Hân, Toàn và Lan lập tức bám sát ngay phía sau.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 157: Hiểu lầm

Thác nước chảy tung lên từng đợt bọt trắng xóa. Trong tiết trời lạnh lẽo, dòng nước vẫn không bị đóng thành băng nhưng tỏa ra hơi lạnh tê buốt. Gió thổi khiến những bông tuyết bay vùn vụt khắp nơi.

Ở gần ngay đó.

“Hộc ... hộc” hai bóng người tựa lưng vào nhau thở dốc, ánh mắt mang theo vẻ tuyệt vọng nhìn về phía trước.

Dưới mặt đất, đã có bảy người mất mạng nằm lại tại đó, xen lẫn với những cái xác của những con xác sống biến dị dưới nền tuyết trắng, sáu nam một nữ, tử trạng rất thê thảm, cơ thể bị cắn tan nát, có một người còn đang bị một đám xác sống xung quanh gặm đến tận xương, cánh tay đang giơ ra chới với giữa không trung cùng tiếng kêu la thảm thiết.

Bốn phía xung quanh là một đàn xác sống biến dị đông đảo, đủ loại hình dáng cực kỳ dữ tợn, có con thì lông lá bao phủ khắp người, có con thì làn da cơ thể lại bị lột ra gần hết, muôn hình vạn trạng, đang gặm gừ trong cổ họng, cặp mắt đói khát hau háu nhìn vào ba người duy nhất còn sống sót.

Đến thời điểm hiện tại, xác sống thông thường đa phần đều đã bị đào thải, chỉ còn lại những con xác sống biến dị vẫn đang phát triển không ngừng, chúng hấp thu năng lượng tiến hóa từ môi trường, ăn thịt con người, ăn thịt động vật, thậm chí ăn thịt đồng loại để tăng tiến sức mạnh bản thân. Những sinh vật đã chết, nay sống lại với trong một hình hài mới, với một mục đích duy nhất, hủy diệt.

Trong đàn xác sống có một con khá khác biệt so với tất cả, da dẻ toàn thân nó đã bị bóc ra để lộ cơ nhục đỏ lôm, hai chiếc nanh mọc dài ở miệng, xương ở cổ tay dài ra lôm chôm ở phía trước như một chiếc xiên sắc nhọn dài tầm hai tấc, dáng người phải cao đến hơn hai mét, đặc biệt là ánh mắt rất tinh anh lạnh lợi không hề có vẻ khù khờ, hoặc khát máu như xác sống thường có.

Nó hú dài một tiếng, cánh tay chỉ về phía trước, đàn xác sống lập tức nhất tề xông lên, những chiếc miệng đầy dài và máu tanh tươi đói khát mở rộng.

“Yaaa” Hét lớn một tiếng, khẩu súng tiểu liên trong tay hai người đồng loạt khai hỏa, tiếng đạn nổ chát chúa vang lên kéo theo từng đường hoa lửa, đám xác sống dần dần ngã rạp dưới làn đạn, nhưng chúng như không hề sợ hãi, một lớp lại một lớp nối tiếp xông lên.

Băng đạn cuối cùng trong khẩu súng rất nhanh đã hết, hai người quăng khẩu súng về phía trước, đưa mắt nhìn nhau, mang theo vẻ quyết tuyệt không đường về, lao về phía trước.

Người thanh niên dẫn đầu nhảy lên tung một cú đá vào ngay giữa ngực con xác sống lao đến đầu tiên, lực đá rất mạnh hất tung nó về phía sau đè một số con ở phía sau ngã rạp xuống nền tuyết. Nắm tay hơi sáng lên màu vàng kim, người thanh niên tung một quyền thẳng vào đầu con xác sống kế bên khiến đầu nó lập tức nát bấy, thân thể không đầu của nó lung lay ngã xuống.

Người thanh niên rống lớn một tiếng lao đến, cơ thể bộc phát ra sức mạnh kinh người không ngờ trong khoảnh khắc có thể tả xung hữu đột cực kỳ dũng mãnh, đám xác sống xung quanh bị đánh một mảnh tan tác.

Người còn lại cũng không chịu thua kém, anh ta có vẻ là người sở hữu dị năng sử dụng lửa, hai tay giơ ra, một luồng lửa hùng hực đã phóng về phía trước, thiêu cháy một mảng lớn xác sống biến dị trước mặt đốt ra một khoảng trống trải. Dù vậy, có vẻ chiêu này mất sức rất lớn, sắc mặt chàng trai trẻ trong khoảnh khắc đã trắng bệch, mồ hôi túa ra trên trán như hạt đậu.

Đúng lúc này, xuyên qua lớp màn khói lửa, con xác sống biến dị cầm đầu đột ngột xuất hiện, cánh tay lõm chòm gai xương nhăm giữa người anh ta đâm tới, xuyên thủng ngực của anh ta xuyên hẳn ra phía sau.

“Hự” Máu phun ra từ khoe miệng, ánh mắt trợn ngược, cơ thể khựng lại, cổ kèm nén cảm giác đau đớn, anh ta một tay chụp lấy tay con xác sống biến dị đang đâm qua, tay còn lại giơ về phía trước, như hồi quang phản chiếu, một quả cầu lửa đã ngưng tụ trên tay.

Con xác sống biến dị lóe lên cái nhìn khinh miệt, tay còn lại đã đâm tới xuyên thủng cổ họng của chàng trai trẻ, quả cầu lửa trên tay cũng theo đó phụt tắt như ngọn lửa sinh mệnh của cậu ta, nhân thân tan rã, anh ta gục đầu xuống chết ngay tại chỗ.

“Khốn nạn” Người thanh niên ở phía trước hét lên một tiếng giận dữ, xoay người phóng ngược trở lại, tung một cú đá giữa ngực con xác sống biến dị, đá văng nó về phía sau.

Không ngừng lại, anh ta tiếp tục dậm chân lao đến, nắm đấm trên tay sáng rực cương khí màu vàng kim, liên tục đâm thẳng vào người nó, con xác sống biến dị đầu đàn trúng đòn lùi lại, trước ngực bị đâm lõm vào một lỗ, đáng tiếc là không trúng chỗ chí mạng. Nhưng đàn xác sống bao vây xung quanh cũng không phải ăn chay, lúc này bọn chúng cũng đã ủa tới, khiến cậu ta không thể tiếp tục công kích.

Huy quyền đâm văng hai con xác sống gần nhất, thì một con đã thụp người xuống nhắm ngay chân cậu ta cắn tới, khiến cậu phải hét lên đau đớn.

Anh ta tung chân đá mạnh khiến nó bắn ra ngoài thì trong chốc lát đã có thêm bốn, năm con nữa ủa tới, cái miệng đỏ lòm há rộng, nhè người cậu ta liên tục cắn xé, trong chớp mắt quanh người đã đầy vết thương, cậu ta cũng liên tục vùng quyền đâm trả.

Đúng lúc này, con xác sống biến dị cầm đầu lóe liên tia nhìn quý quyết, nó tung người lao lên, tranh thủ lúc hỗn loạn, hai mảnh xương cổ tay của nó đâm xuyên qua giữa lồng ngực người thanh niên trẻ tuổi.

Trúng đòn, người thanh niên gầm lên một tiếng giận dữ, ngửa đầu ra phía sau húc mạnh khiến con xác sống đầu đàn bị văng ra sau một đoạn, hai tay huy quyền đánh văng toàn bộ những con xác sống ở xung quanh.

Nhưng đó cũng đã là nỗ lực cuối cùng, cậu ta cùn như nỏ mạnh hết đà, cơ thể lúc này đã đầy thương tích, thân thể đầy vết cắn và cào xé, nghiêm trọng nhất là nhát đâm giữa ngực của con xác sống cầm đầu, kiệt sức và thương thể khiến thân thể lung lay muốn ngã.

Con xác sống biến dị cầm đầu lao lên, hai cái răng nanh dài nhọn cắm phập vào giữa ngực của cậu ta cắn xuyên qua tạng phủ. Sức cùng lực kiệt, không thể chống đỡ nổi nữa, mang theo ánh mắt không cam lòng, cậu ta buông người ngã xuống.

Đúng lúc con xác sống biến dị đang muốn kết liễu sinh mạng cậu ta để thưởng thức bữa thịt tươi thịnh soạn của mình, một mũi tên đã xé gió bay tới cắm thẳng vào đầu nó.

Quang nguyên lực từ đầu mũi tên phát nổ khiến đầu con xác sống xấu số nổ tung thành một đồng bầy nhầy, thi thể không đầu ngã xuống đất.

Nhóm của Đức lúc này đã tới nơi, nhìn thăm trạng trước mắt, hấn dẫn đầu lao thẳng vào đàn xác sống. Lạc phong kiếm đã hiện ra trên tay, Toàn theo sát ngay phía sau.

Số lượng bọn chúng cũng phải trên dưới năm mươi con, qua mắt phân tích, đại đa số đều là cấp D, chỉ có khoảng mười con cấp E, mạnh nhất chỉ có con xác sống biến dị cầm đầu là con cấp C duy nhất đã bị Hân bắn hạ.

Với chênh lệch thực lực như vậy, Đức và Toàn hầu như chẳng hề gặp chút khó khăn nào, cả hai tả xung hữu đột như hổ dữ giữa bầy dê, đám xác sống biến dị bị giết đến thất linh bát lạc, Hân và Lan ở phía sau gần như chỉ làm nhiệm vụ tiêu diệt những con xác sống lạc đàn tìm đường bỏ chạy.

Rất nhanh trận chiến đã kết thúc, để lại rất nhiều thi thể lưu lại trên mặt đất, của xác sống và của cả con người.

Có tất cả chín xác người cả thầy, không, phải nói là tám, người thanh niên cuối cùng vẫn còn hơi thoi thóp.

Đức tiến lại gần xem xét, đây là một chàng thanh niên trẻ tuổi, trên người mặc một bộ quân phục màu xanh đã nhuộm đỏ màu máu, ngoài rất nhiều vết cấn thì nghiêm trọng nhất là lồng ngực bị đâm sâu vào bên trong, những cây xương sườn gãy đã đâm vào phổi khiến hít thở trở thành sự gầy vò khủng khiếp, máu nhòe vào trong phổi phun cả ra miệng của cậu ta.

Thương thế cỡ này thì cho dù là “Thánh quang thuật” của Lan cũng không thể cứu nổi, nếu là “Trọng hồn đan” (*) thì còn có thể nhưng hiện giờ Đức cũng không đủ điểm số để mua nổi, mà cho dù là đủ đi nữa, hắn cũng không thể đơn giản lấy ra để cứu một người xa lạ như thế được.

Nhìn thấy Đức đến gần, cậu ta đưa mắt nhìn qua, máu trào ra từ khóe miệng, phổi bị tổn thương nặng nề khiến tiếng nói không thể cất lên, chỉ có thể nấp mấy khóe miệng, ánh mắt nhìn qua Đức mang theo vẻ cầu xin.

Hắn hiểu rõ ánh nhìn đó, cậu ta đã hiểu tình trạng của mình không thể cứu được nữa, chỉ còn con đường dồn gầy vò vô tận, ánh mắt cầu xin sự giải thoát của cái chết.

Đức gật đầu, hít sâu một hơi, cúi người xuống, rút con dao quân dụng dưới chân cậu ta đưa lên giữa ngực:

“Ra đi thanh thân, người anh em”

Cậu ta cố sức gật đầu, ánh mắt lóe lên vẻ cảm kích, Đức đâm mạnh dao xuống, cắm xuyên qua trái tim của cậu ta. Người thanh niên ngã đầu qua một bên, chết ngay lập tức.

Từ lúc chạy tới, hắn đã có thể nhìn thấy một chút tình hình chiến đấu ở bên này, cậu ta đã chiến đấu rất quả cảm, đáng tiếc là, hắn không thể đến kịp. Thở ra một hơi dài, Đức đứng dậy.

“Khốn kiếp” Đúng lúc này, một tiếng hét lớn vang lên, kèm theo đó là một mũi tên nhắm ngay người hắn bắn tới mang theo tiếng kêu xé gió.

Đức quay người sang, cánh tay giơ lên bắt được mũi tên đang trên đà lao tới. Dù từ khá xa, nhưng lực tên vẫn còn rất mạnh, mũi tên còn đang rung rung. Đó là một mũi tên băng băng, hơi lạnh tỏa rất mãnh liệt, một lớp băng mỏng đóng lại khiến tay hắn tê buốt.

Đức giơ tay bóp mạnh, mũi tên lập tức vỡ vụn ra thành từng mảnh, năng lượng từ lõi Rise vận chuyển lên tay, cảm giác tê buốt lập tức giảm đi. Hắn lạnh lùng liếc mắt nhìn qua đám người đang lao tới.

.....

(*) Trọng hồn đan: Đan được cấp độ C, địa cấp sơ giai, 100.000 điểm giao dịch đã từng xuất hiện ở chương 54, cứu sống Hàn

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 158: Linh

Rất nhanh, nhóm người đã tiến lại gần, dẫn đầu cả đội không ngờ lại là một cô gái tuổi còn rất trẻ, trên người mặc một bộ quần áo thể thao trẻ trung gọn gang, mái tóc dài chấm vai buộc lại kiểu đuôi ngựa, gương mặt nghiêm nghị toát lên vẻ anh khí, ánh mắt sắc bén nhìn về phía bên này.

Phía sau cô gái có tất thảy bảy người, toàn bộ đều là nam, ba người mặc quân phục, nhưng người còn lại đều mặc đồ tự do, trang bị tiêu chuẩn là súng tiểu liên, hông còn mang theo bao súng giắt súng ngắn, trong đó đáng chú ý nhất là hai người đứng ở hai bên cô gái.

Người thanh niên đứng phía bên phải có quả đầu húi cua trụi lù, gương mặt có một vết sẹo kéo dài nhìn khá đáng sợ, trên người mặc một bộ quân phục quân đội, nhưng đã có khá nhiều vết cháy xém, khẩu súng tiểu liên đeo trên vai.

Chủ nhân của mũi tên vừa rồi là người thanh niên đứng bên trái, trên tay không cầm súng mà đang cầm một cây cung khá kỳ lạ, thân cung dài gần một mét, trong suốt như làm bằng băng, không có cả dây cung, ánh mắt nhìn về phía Đức tràn đầy lửa giận.

Cả hai nhóm đứng đối diện lẫn nhau, không khí giương cung bạt kiếm, căng như dây đàn.

Người thanh niên đột ngột giương cung lên nhắm thẳng về phía Đức, Đức không thèm động, lạnh nhạt nhìn qua, hắn phát hiện từ hai cánh cung như có một sợi dây vô hình bằng cương khí kéo căng mũi tên bằng băng, không khí đã lạnh nay như còn trở nên lạnh lẽo hơn.

Đức không động nhưng Hàn thì không hề đứng yên, gần như ngay lập tức khi tên đó vừa động thân, Hồn binh ma cung đã ngay lập tức giương lên, mũi tên lấp lóe hàn quang chĩa thẳng vào người tên đó, ánh mắt lạnh như băng.

“Được rồi, Chương” Cô gái nghiêm giọng nói, cánh tay giờ qua một bên chặn lại đường cung.

“Họ không phải là thù phạm” Cô ta nhìn qua Đức, lên tiếng.

Có vẻ lời nói của cô rất có trọng lượng, dù không cam lòng nhưng người thanh niên tên Chương cũng hạ cây cung xuống, mũi tên trong tay tỏa ra khí lạnh, biến mất trong không khí.

“Xin thứ lỗi” Cô gái gật đầu với Đức, tiến bước chậm rãi đi về phía trước, đến chỗ xác người thanh niên kia đang nằm lại.

Đức cũng gật đầu lại, nghiêng người ra nhường đường cho cô gái đi qua, bảy người còn lại theo sát ngay phía sau, đầy cảnh giác nhìn vào đám người Đức.

Cúi đầu quan sát từng vết thương trên thi thể của người thanh niên dưới đất, và xem xét xung quanh, cô gái đưa tay lên vuốt đi đôi mắt còn đang mờ của cậu ta, nhẹ giọng hỏi:

“Là các anh đã giết những con xác sống biển dị này sao?”

“Phải” Đức lên tiếng đáp lời

“Cảm ơn anh và xin thứ lỗi cho sự lỗ mãng của đồng đội tôi” Cô gái nhìn hẩn thật sâu, nhẹ nhàng lên tiếng. Lời nói rất chân thành, gương mặt xinh đẹp vẫn giữ vẻ kiên nghị trầm ổn.

Đức cũng khách khí đáp lời: “Không có gì”

Quay sang những người còn lại, cô gái lên tiếng ra lệnh:

“Chương, cảnh giác xung quanh, Quân, hòa táng bọn họ, những người còn lại nhanh chóng thu thập thịt trắng, mười phút sau lập tức sẵn sàng lên đường”

“Rõ” Những người ở phía sau lớn giọng đáp, rồi lập tức tản ra xung quanh làm việc của mình. Chương liếc nhìn nhóm người Đức một cái thật sâu, đảo mắt qua nhìn Hân, rồi bắt đầu chạy lên trên đỉnh thác nước, những mẫu băng tuyết cứ như tự mọc dài ra từ dốc đá như một bậc thang, thân ảnh di chuyển rất linh hoạt, trong chớp mắt cậu ta đã leo lên đến nơi.

Quân là người thanh niên có vết bông ngang trước mặt, di chuyển xác của những người đang nằm dưới mặt đất thành một hàng, trình trọng thu lấy những chiếc thẻ tên của từng người, hít một hơi thật sâu, trên tay cậu ta đã bùng ra một ngọn lửa hướng về những người dưới đất thiêu đốt.

Những người còn lại tiến về xác của đám xác sống biển dị, lấy ra con dao quân dụng, thuần thục cắt vào giữa thùy não, moi ra một mảnh thịt cứng màu trắng tui như lòng trắng trứng vịt lộn, bỏ vào hộp inox bên hông. Nhìn bộ dáng của họ thì biết họ đã làm việc này rất nhiều lần rồi.

“Tôi là Linh, các anh đang định đi đâu vậy?” Cô gái giờ tay về phía Đức, lên tiếng

“Tôi là Đức, chúng tôi đang trên đường đi về quê” Đức cũng chia tay ra, bình thản trả lời

Dù rằng cô gái tên Linh này từ đầu đến giờ đều tỏ ra rất khách khí với hẩn, cư xử hòa nhã đúng mực, nhưng thái độ vẫn có sáu phần đề phòng, cơ thể luôn ở trong tư thế sẵn sàng tiếp chiến.

Chỉ từ những chi tiết nhỏ này cũng đủ thấy, cô ta quả thực là một người chỉ huy rất có tố chất, luôn giữ được sự tỉnh táo, cảnh giác, hành động rất dứt khoát và cũng rất có tiếng nói trong đội. Phải biết rằng, là nữ chỉ huy một nhóm nam giới đã rất không dễ dàng, huống chi còn có thể có uy vọng đến như vậy.

Hơn nữa, điều khiến Đức không dám có nửa phần coi thường cô gái này đó là, mắt phân tích hoàn toàn không thể dò xét được sâu cạn của cô ta. Đây đã là lần thứ hai kể từ đợt đụng độ tên Trần Văn Hồ, điều đó khiến hẩn dấy lên nhiều suy nghĩ. Có vẻ là cơ duyên không chỉ rơi xuống đầu mỗi mình hẩn, và số lượng còn nhiều hơn hẩn nghĩ.

Người thanh niên tên Chương là người tiến hóa cấp độ C, Trance +, Burst ++, Rise ++, 6000 điểm giao dịch, năng lực: Điều khiển nước và băng, băng ý hóa hình, nhập vi trung cấp, tinh chuẩn cao cấp.

Người thanh niên tên Quân cũng là người tiến hóa cấp độ C, Trance +, Burst ++, Rise ++, 5500 điểm giao dịch, năng lực: Dị năng hòa hệ, cận chiến tinh thông, hỏa năng tụ hình.

Những người còn lại đa số đều là cấp D, năng lực chủ yếu là Rise tăng cường tốc độ và phản xạ, chỉ có một người là có dị năng lôi hệ.

Nhóm người này tính ra là đã có sức mạnh khá nổi trội, tuy rằng Quân và Chương chỉ là cấp C nhưng về mặt chiến lực theo cảm nhận của hẩn chắc chắn là không thấp, chưa kể đến cô gái tên Linh bí ẩn kia.

“Hai người kia..” Linh chỉ vào hai người Vỹ và Dung đang chạy đến từ phía sau, lên tiếng hỏi. Do nhóm người Đức chạy quá nhanh, hơn nữa nhắc thấy tình hình chiến đấu ác liệt phía bên này hai người cũng không dám tiến lại quá gần, nên bây giờ mới có thể tới nơi.

“Chỉ là đi cùng đường thôi” Đức bình thản trả lời

Lúc này thì những người còn lại cũng đã thu thập xong thịt trắng từ xác của những con xác sống biến dị đưa đến cho Linh, cô đưa tay nhận lấy, đến lúc này hẳn mới để ý ở cổ tay của Linh có một hình xăm khá tinh xảo, nhìn như một cái lắc tay được chạm khắc nổi với những phù văn, ký hiệu tượng hình kỳ lạ.

“Xin lỗi nhưng tôi nghĩ rằng những thứ đó là của mình” Nhìn túi thịt trên tay Linh, Đức lên tiếng nói

Linh hơi khựng lại, người thanh niên phía sau đã tức giận lên tiếng đáp lời:

“Nếu chúng tôi không thu thập, liệu anh có biết nổi nó là cái gì không?”

“Nó là thịt tiến hóa, thường có ở dưới thùy não của xác sống biến dị, chúng ẩn chứa tinh hoa năng lượng, người bình thường ăn sẽ có cơ hội nhận được cơ hội tiến hóa, người đột biến ăn sẽ được tăng cường sức mạnh, phải không?” (*) Đức chậm rãi đáp khiến người thanh niên nghẹn lời

“Những người của chúng tôi đã hy sinh ở đây, nhất định đã giết một số lớn xác sống trước khi anh đến” Linh trầm giọng nói

“Họ giết được tầm hai mươi con xác sống, cộng thêm công sức thu thập của đội cô, nhiều nhất chỉ có thể phân cho các cô một nửa, tôi tính không sai chứ?” Đức bình thản nói

Linh hít sâu một hơi: “Không sai” dù không muốn nhưng Linh cũng phải thừa nhận hẳn tính toán không sai, còn về dùng võ lực để ép người, trước hết thì nó đã đuối về lý, sau thì còn phải xem đối tượng là ai, những kẻ trước mặt rõ ràng không phải người yếu đuối gì. Khi mà lực lượng chênh lệch nhau quá nhiều thì lực lượng là đạo lý, còn khi không chắc ai mạnh ai yếu, thì đạo lý lại chính là lực lượng.

Linh đưa tay vào túi định lấy ra một nửa đưa cho hắn, thì Đức đã lên tiếng:

“Thực ra, đưa cho cô toàn bộ cũng không phải là không được nhưng hãy nhớ ...”

Ngừng lại một chút, hắn nhìn thẳng vào mắt Linh, nói tiếp: “Cô nợ tôi một lần”

“Được” Linh ngừng đầu đáp lời, số thịt trắng này đối với cô mà nói rất quan trọng, nó sẽ giúp tăng cường thực lực của rất nhiều người trong đội. Linh khẽ đảo cổ tay, những hộp inox đựng thịt như đột ngột biến mất, Đức nheo mắt nhìn kỹ, có vẻ như chúng bị thu vào hình xăm trên tay của cô ta.

Quần lúc này tiến lại gần, nhìn Đức một cái thật sâu, rồi đưa bảng treo tên của những người chiến sĩ đã hy sinh cho Linh.

Thực ra, nhiệm vụ lần này của đội số 5 không phải là quá sức nguy hiểm, họ chỉ cần thăm dò khu vực này để tìm thêm nước uống và lương thực, đụng độ với xác sống biến dị là hết sức ngoài ý muốn. Dù gì thì từ khi tuyết bắt đầu rơi tới nay, bọn chúng giống như đang đi ngủ đông, rất hiếm khi xuất hiện.

“Chuẩn bị trở về thôi” Linh xiết chặt những tấm bảng tên của các đồng đội, trịnh trọng đặt vào túi áo trên ngực, nhìn toàn đội lên tiếng.

Chương trượt từ trên đỉnh thác xuống, dưới chân như xuất hiện một cây cầu trượt bằng băng, rất nhanh đã lướt xuống tới nơi, gia nhập vào đội ngũ.

“Xin hỏi mọi người có phải là quân nhân từ trại tị nạn ra đây không?” Lúc này, Dung đứng ở một bên rụt rè nhìn Linh hỏi

Linh liếc nhìn về phía Vỹ và Dung, trả lời: “Phải”

“Thật tốt quá, chúng tôi có thể cùng đi đến đó được không?” Dung phấn khởi hỏi

“Được” Linh lên tiếng trả lời, đoạn quay đầu nhìn về phía Đức hỏi:

“Còn các anh thì sao?”

“Đương nhiên là đi, nếu cô không phiền” Đức đáp lời

“Đi thôi” Linh dẫn đầu cả đội tiến bước về phía trước, Vỹ và Dung vội vàng theo sát phía sau chỉ sợ mình bị bỏ lại, Đức dẫn theo cả nhóm chậm rãi tiến lên.

Đoàn người hướng về trại tị nạn phía xa đi đến.

.....

(*) Về việc này đã có nhắc đến ở chương 92 đoạn nói chuyện với nhóm của Cường

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 159: Xung đột

Khu trại tị nạn rất nhanh đã hiện ra trong tầm mắt, nó vốn là khu vực sầm uất nhất thị trấn, nằm phía trên một đỉnh dốc, những căn nhà phía dưới đa số đều bị bỏ hoang, có một số thì bị phá nát tan hoang, một phần có lẽ là do gió, lốc, một phần có lẽ phát sinh trong lúc chiến đấu.

Cổng và tường bao khu trại tị nạn được làm bằng gỗ, xi măng, gạch đá, và các rào thép các loại lợp cao gần hai mét, tuy nhìn qua không thấy chút thâm mỷ nào, nhưng cũng khá vững chắc, một số mảnh thép và rào gai được bọc ở phía trên tường bao để ngăn cản kẻ địch tiến công.

“Chị Linh trở về rồi” Phía trên đầu tường có một tiếng kêu vang lên, cửa cổng nhanh chóng được mở ra.

Ở bên trong lúc này, một nhóm người xuất hiện, dẫn đầu là một người đàn ông trung niên, mái tóc đã hoa râm, nhưng gương mặt rất rắn rỏi, mang một vết sẹo dữ tợn ở má bên phải, bước về phía trước, ánh mắt đảo qua cả đoàn người, một tia đau lòng thoáng hiện ra trên gương mặt.

Linh bước về phía trước, đưa tay lên chào kiểu quân đội, hít sâu một hơi, trầm giọng nói: “Toàn đội số 5 đã hy sinh, thưa đại tá”

Người trung niên nhắm mắt lại, thò ra một hơi dài, rất nhanh điều chỉnh tâm tình của mình, nhẹ giọng nói: “Cho toàn đội về nghỉ ngơi đi”

“Rõ” Linh lên tiếng đáp, chỉ qua Vỹ, Dung và nhóm người của Đức ở phía sau, cô lên tiếng nói:

“Những người này đã tiêu diệt đám xác sống biến dị trước khi đội của chúng ta tới nơi, họ muốn đến trại tị nạn, thưa đại tá”

“Được, bố trí chỗ cho họ nghỉ lại” Người trung niên đáp lời, xoay người bước đi. Không khí xung quanh hơi chùng xuống do sự hy sinh của những người đồng đội.

Đúng lúc này, tiếng một chiếc xe jeep rồ máy tiến lại ở phía xa, đây là loại xe quân dụng đời cũ, tiếng nổ máy khá trầm đục, Linh quay đầu nhìn về hướng đó, ánh mắt lộ vẻ chán ghét.

Chiếc xe rất nhanh đã tới trước cổng trại tị nạn, một đám khoảng năm người lục tục xuống xe, dẫn đầu là một người thanh niên vạm vỡ, cao lớn, chắc cũng phải đến 1m8, gương mặt có thể nói khá là điển trai, mái tóc cắt gọn vuốt ngược ra sau, lộ ra vẻ anh tuấn, bốn người theo sát ngay phía sau.

Đức nheo mắt nhìn kỹ, đám này không ngờ có tới hai người đạt cấp độ 2C, còn lại đều là cấp độ C, đây quả là một nhóm rất mạnh, bước chân vô tình lại rất đều.

Cả đám đi đến trước mặt Linh, người thanh niên đảo mắt nhìn qua đám người của Đức, dừng lại một lúc trên người của hắn rồi nở một nụ cười sáng lạn nhìn Linh lên tiếng nói:

“Đã lâu không gặp, có vẻ dạo này tình hình của em không được tốt lắm nhỉ?”

“Dương, chúng ta đã không còn là đồng đội, đây không phải là chuyện anh cần quan tâm đâu” Linh lạnh lùng lên tiếng

“Em nói vậy làm anh đau lòng đấy” Người thanh niên nở nụ cười nửa miệng nhìn Linh, trả lời, cô vẫn giữ vẻ mặt lạnh lùng, không thêm đề ý.

Người thanh niên tên Dương đưa tay chỉ về phía người đàn ông trung niên ở phía sau, lắc đầu nói:

“Haizz, Em vẫn nghe theo lời của lão già gàn dở, yếu ớt này sao, thời của đám bọn họ đã kết thúc rồi, đây là thời đại của kẻ mạnh, là thời của chúng ta”

“Đi theo anh đi” Nhìn về phía Linh, người thanh niên tên Dương chìa tay ra nói

Hít sâu một hơi, Linh lạnh lùng nhìn về phía gã, gần giọng: “Dừng dở cái giọng này ra nữa, buồn nôn lắm Dương à, biến khỏi đây trước khi tôi đổi ý”

“Cô nghĩ rằng mình thanh cao lắm sao con đ*** thối kia ” Một tên ở phía sau, chỉ vào mặt Linh lớn giọng quát

Hắn vừa dứt lời thì một mũi tên bằng băng đã nhắm thẳng vào mặt gã bắn tới, tốc độ cực nhanh. Gã thanh niên tên Dương đưa tay ra, nhanh như chớp chụp lấy mũi tên, bóp một cái khiến nó vỡ vụn tan nát thành những mảnh băng rơi lá tả, nhìn về phía Chương vừa bắn, hắn cười nhạt:

“Tự lượng sức mình đi nhóc”

Chương trừng mắt nhìn qua, một mũi tên nữa đã đặt lên dây chĩa thẳng vào đầu hắn, những người phía sau cũng lập tức rút khẩu tiểu liên trên vai, hòng súng đen ngòm chĩa về phía đám người của Dương, sẵn sàng nổ súng bất cứ lúc nào.

Dương liếc nhìn qua, gương mặt không hề nao núng, ánh mắt trở nên lạnh lại, nụ cười tắt ngấm trên môi, ánh mắt như một con độc xà nhìn chăm chú vào đám người. Bốn người phía sau cũng ngưng thần chờ đợi, vũ khí nắm chắc trên tay. Không khí trong chớp mắt trở nên cực kỳ căng thẳng.

Linh khoát tay về phía sau, ra hiệu cho mọi người bỏ súng xuống, giọng nói lạnh lùng:

“Quản tốt cho kỹ mấy cái miệng chó của bọn nó, nếu không tôi cũng không ngại giết bớt vài đứa đâu”

“Ha ha, được rồi, được rồi, lần này là do anh sai” Gã cười lớn một tiếng, khoát tay với mấy tên ở phía sau, quay đầu bước đi:

“Đi thôi”

Đào mắt qua nhìn đám người của Đức, ánh mắt dừng lại vài lần trên người của Hân và Dung, quay đầu nhìn Linh lên tiếng:

“Đây là người mới hả, nhìn cũng ra hình ra dáng đấy chứ, sẽ để bọn họ chết vào lúc nào đấy, giống đội của Khánh, hay là đội của Phương?”

Gã vừa dứt lời thì Linh đã đột ngột dậm chân nhảy về phía trước, nắm tay vung lên đâm thẳng vào mặt của gã, Dương cười một tiếng, giờ tay lên chặn lại. Linh tung người nhảy lên tung một cú đá chân sau vào giữa người, Dương giờ tay còn lại chặn xuống, nhưng lực đá khá mạnh đẩy hắn bật ngược về phía sau hai bước.

Lạnh lùng nhìn về phía hắn, Linh gần giọng: “Cút”

Phủi đi mớ tuyết dính trên người, vẫn giữ nụ cười nửa miệng, Dương nhún vai: “Em nóng quá, cứ thế sẽ khó tìm chồng đấy, anh chỉ là nói sự thật thôi mà”

Gã xoay đầu dẫn cả đám bước về phía xe, ngoái đầu nhìn về phía nhóm người của Đức, lên tiếng:

“Cái trại tị nạn này không phải là chốn an ổn như các người tưởng đâu, cứ ở đây một thời gian đi rồi sẽ hiểu”

“Khi nào không chịu nổi có thể đến tìm ta, gạo trắng, rượu ngon, thịt nướng luôn sẵn sàng chào đón”

Đào mắt về phía Linh, hắn lên tiếng: “Khi nào em đổi ý, em biết tìm anh ở đâu rồi đấy”

Tiếng xe jeep nổ máy rời đi về phía xa, gã Dương vẫn còn giờ tay vẫy lại qua cửa kính bên hông. Chiếc xe rời đi để lại sự khó chịu và phiền muộn của Linh, cùng sự khó hiểu và hoang mang của Võ và Dung.

Lòng ngực còn hơi phập phồng vì tức giận, hít sâu một hơi điều chỉnh tâm tình của mình, Linh quay đầu nhìn về nhóm người Đức, lên tiếng:

“Đi thôi, để tôi sắp xếp chỗ ở cho mọi người”

Đức gật đầu, dẫn mọi người đi theo Linh.

Trại tị nạn này có vẻ cũng không lớn lắm, cả dãy chỉ rộng chừng hơn ngàn mét vuông, bao bọc xung quanh là tường chắn thô sơ, chế lại từ những vật liệu có sẵn, như đá, gỗ, những mảnh xi măng, hàng rào dây thép.

Đi qua cổng là tới khu vực dãy nhà ở, dựa theo những gì Đức quan sát được thì có lẽ khu này có thể có khoảng từ 500, đến 600 người, đội của Linh thì không đi theo mà bước về chỗ ở của họ, một căn nhà ba tầng khá kiên cố, ở rìa ngoài trại tị nạn.

Trên đường cả Đức và Linh đều ăn ý không ai nhắc gì về chuyện vừa xảy ra, Linh thì có vẻ tâm trạng vẫn còn khá nặng nề vì cái chết của những người đồng đội và vì lời nói của kẻ vừa đến.

Còn đối với Đức mà nói, hắn lưu lại chủ yếu là vì tìm kiếm nơi lưu trữ thông tin từ mấy chủ chính phủ, xác minh những suy đoán trong lòng mình, hoàn thành xong hắn sẽ lập tức rời đi, những chuyện ở đây không phải là thứ mà hắn muốn quan tâm.

Đi ngang qua một ngã rẽ, một cái bóng nhỏ chợt nhảy vào người của Linh. Cô vội giờ tay lên đỡ lấy.

Đó là một cô bé chắc chỉ tầm sáu, bảy tuổi, đôi mắt to tròn, gương mặt khá bầu bĩnh dễ thương, nhưng hơi xanh xao do đói và lạnh, trên người khoác một chiếc áo khoác cho người lớn đã khá rách nát.

Nhìn thấy Linh, cô bé vui vẻ reo lên: “Chị Linh” rồi quay sang nhìn nhóm của Đức ở phía sau, lễ phép cúi đầu: “Em chào anh chị ạ”

Đức nhẹ nhàng gật đầu, Lan và Hân mỉm cười vẫy tay với cô bé.

Linh nhắc con bé lên, phủi đi mớ tuyết trên đầu và áo, cau mày hỏi: “Em làm sao mà chạy ra tận đây, mẹ em đâu rồi?”

“Mẹ em đang nhóm lửa nấu ăn cùng với mọi người ở cuối khu đấy ạ, em đi ra bên này để lấy thêm củi”

Linh tháo chiếc khăn cổ mình, choàng một vòng qua cổ cô bé làm một cái khăn choàng cổ, buộc lại cái cúc áo cho chặt vào cái áo đã sờn rách trên người cô bé, rồi bước vào một căn nhà kho gần đó, lấy ra một bó củi lớn đeo lên vai, một tay dắt theo cô bé, nhắm về phía cuối đường đi đến.

Cô bé cũng vui vẻ cầm tay Linh bước theo, nhóm người Đức chậm rãi theo sau.

Lúc này trời cũng đã về chiều, cộng thêm tiết trời lạnh lẽo và nhiều mây, khiến trời tối đi rất nhanh.

Ở chính giữa một khoảng sân rộng có mái che, đang nhóm một vài bếp lửa ở đó, phía trên mỗi bếp lửa bắc một cái nồi lớn, khói bay nghi ngút, có mấy cô lớn tuổi đang ngồi thổi lửa xung quanh, và mấy đứa bé cũng đang ngồi kế bên, hai tay chia về phía bếp lửa xoa xoa tay lấy chút hơi ấm giữa tiết trời lạnh lẽo.

Ở đây lúc này đã có tầm gần một trăm người tụ tập, trên tay mỗi người là một cái chén nhỏ, ánh mắt thêm thường nhìn về những chiếc nồi lớn. Đức đảo mắt nhìn qua, có vẻ đều là nấu cháo, còn khá loãng, bên trong bỏ thêm một vài cộng rau cải xắt nhỏ.

Chỉ về phía căn nhà bỏ hoang phía đối diện, Linh lên tiếng: “Tạm thời thì mọi người hãy ở lại đây, nghỉ một đêm đi, ngày mai tôi sẽ giới thiệu sơ về trại và nội quy ở đây”

“Nếu đã đói bụng, thì có thể tới ăn cùng với mọi người” Linh chỉ tay về phía bếp lửa lên tiếng nói.

“Cảm ơn cô” Đức gật đầu lên tiếng.

Linh dẫn cô bé đến trước bếp lửa, đặt bó củi xuống, đưa cô bé cho một người phụ nữ đứng tuổi đang nấu ăn, nhẹ giọng lên tiếng: “Dì năm, củi đây nè, lần sau nói mấy người lớn đi mang đi, bé Nga còn nhỏ lắm sao mà khuôn nổi”

Người thiếu phụ cũng nở nụ cười niềm nở: “Cảm ơn con nha, cũng chỉ lấy thêm mấy cây thôi, không cần nhiều như vậy đâu, bé Nga nó cũng thức tỉnh rồi mà”

“Con ở lại ăn chung với mọi người luôn nha” Người phụ nữ lên tiếng mời

“Dạ thôi, con còn về báo cáo với đại tá nữa, bọn con sẽ ăn sau, không sao đâu” Linh nhẹ nhàng từ chối.

“Vất vả cho con quá” Người phụ nữ ái ngại lên tiếng

Linh gật đầu, cười nhẹ một tiếng, rồi quay đầu bước trở lại, dáng người thẳng tắp rảo bước đi trong tiết trời lạnh giá âm u.

Bóng lưng nhìn qua bắt chợt có cảm giác thật cô độc.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 160: Ban độc

Giữa phòng khách, ánh đèn dầu leo lét ánh sáng chiếu lên những khuôn mặt đang quây quần quanh chiếc bàn. Có tất cả năm người cả thầy, ngoài người đại tá tóc hoa râm, Linh, Chương thì còn có hai người thanh niên lạ mặt.

“Lương thực của chúng ta còn có thể cầm cự được bao lâu nữa?” Người đại tá lên tiếng hỏi

“Nếu tiết kiệm, có thể sử dụng được tầm hai tuần lễ nữa” Người thanh niên ngồi góc phải kế cửa ra vào lên tiếng trả lời

“Trong hai tuần tới, chúng ta nhất định phải tìm ra được nguồn lương thực mới, về việc gieo hạt thì sao rồi hả Chính?” Linh trầm giọng lên tiếng

“Đợt mưa tuyết này đã làm hỏng hầu như toàn bộ hạt mầm gieo từ trước, có một vài cây biến dị còn sống sót, nhưng còn lâu mới đủ cung cấp cho từng này con người” Người thanh niên tên Chính ngồi ở góc phòng lên tiếng trả lời

Mọi người cùng thở dài, vẻ lo âu hiện ra trên nét mặt. Trại tị nạn có khá nhiều người sống sót từ khắp các khu vực lân cận tìm về, hiện tại đã lên tới hơn bốn trăm người, trong đó có nhiều người là phụ nữ và trẻ em. Lương thực của trại hiện tại cũng đã gần đến lúc cạn kiệt, số người chết vì đói và lạnh đã bắt đầu xuất hiện.

Linh thở dài một hơi, nhìn vào một điểm đánh dấu X đỏ trên tấm bản đồ treo trước mặt, ánh mắt lóe lên vẻ quyết liệt:

“Không còn cách nào khác, chúng ta cần phải đến đó”

“Không được, đội trưởng” Chương và hai người thanh niên cạnh đó vội vàng đứng phắt dậy.

“Nơi đó hiện giờ rất nguy hiểm” Người đại tá trầm mặc một lúc, nhìn qua Linh lên tiếng

Linh đảo mắt nhìn qua mọi người rồi đưa tay vào túi áo khoác trên ngực lấy ra một mảnh địa đồ vẽ bằng bút bi khá là thô sơ nhưng nét vẽ rất đẹp và tinh

xảo đặt lên bàn.

“Đây là bản đồ phía bên ngoài và một phần bên trong khu vực đó, phía cổng số 3 có vẻ là nơi bọn chúng ít tụ tập nhất, lên vào từ phía đó, với khả năng của tôi, tôi có thể mang về rất nhiều lương thực đủ để chúng ta sử dụng một thời gian”

Cô nhìn qua mọi người lên tiếng nói.

“Cái bản đồ này được vẽ từ khi nào?” Người đại tá nhìn cô trầm giọng hỏi

“Mới gần đây” Linh chậm rãi trả lời

“Ta đã nói, cô không được đến đó” Người đại tá hít sâu một hơi nhìn cô, giọng nói đã có phần hơi tức giận.

“Xin lỗi vì đã kháng lệnh thừa đại tá, nhưng tôi không thể nghĩ ra cách nào khác” Linh nhìn thẳng vào ông ta, trầm giọng trả lời. Những người xung quanh cũng một mảnh trầm mặc.

“Nếu chúng ta thỏa hiệp với đội của Dương...” Người thanh niên phía bên trái ngập ngừng lên tiếng.

“Tuyệt đối không được” Linh lập tức ngắt lời, giọng nói đầy tức giận khiến chàng trai thức thòi im lặng.

“Việc này cần phải bàn bạc lại” Người đại tá đặt tay lên thái dương, nhìn qua Linh lên tiếng

Linh trầm mặc một lát rồi gật đầu, thở dài một hơi đứng dậy.

Đúng lúc này, tiếng bước chân dồn dập ở phía ngoài bỗng vang lên, một bóng người phụ nữ đứng tuổi hốt hoảng chạy vào đập cửa liên hồi.

Linh bước ra mở cửa, lên tiếng hỏi: “Di Năm có việc gì vậy?”

“Bé Nga, nó...” Người phụ nữ hai tay run rẩy, giọng nói đã gần như nức nở nhìn Linh ngắt quãng nói

Linh biến sắc lập tức chạy về phía cuối trại, người phụ nữ cũng hốt hải chạy theo.

Tại chỗ ăn tập thể vừa rồi, ngay cạnh bếp lửa vẫn còn đang bốc khói, cô bé Nga hồi chiều đang nằm trên một chiếc chiếu ở đó, hai mắt nhắm nghiền, người không ngừng run rẩy, làn da sớm xuất hiện những vết ban màu xanh đậm.

Những người xung quanh có vẻ không đành lòng, nhưng không ai dám tới gần, một số thậm chí lùi hẳn ra phía xa, hai tay bịt lại mũi như sợ ôn dịch.

Linh lúc này đã tới nơi, nhìn thấy tình trạng của bé Nga gương mặt hơi xám lại, cô vội vàng bước tới bên cạnh, nhắc đầu cô bé lên, vỗ nhẹ vào gương mặt lúc này đã đầy các đốm màu xanh của Nga.

“Chị Linh, ư hự, Nga lạnh lắm” Cô bé hơi run rẩy, mở mắt, nhìn thấy Linh, thì lú lú lên tiếng, hai hàm răng va đập vào nhau.

Linh đau lòng xiết chặt chiếc áo ấm quanh người cô bé, hai ngón tay đặt lên cổ đếm nhịp mạch của cô bé, mạch đập rất hỗn loạn, vết ban đã lan ra khắp cả thân người, cô nhìn về phía người phụ nữ tên Di Năm lắc đầu khiến người phụ nữ hoàn toàn tuyệt vọng, đặt tay lên miệng cố kìm nén tiếng khóc nức nở.

“Mẹ à, Nga đau quá, hu hu” Cô bé hướng về phía người phụ nữ rên khe khẽ. Di Năm nghe tiếng hết sức đau lòng tiến lại gần, nhưng Linh vội vàng giơ tay ra hiệu cho cô lùi lại, những người ở bên cạnh cũng lập tức kéo cô qua một bên.

Triệu chứng trên người cô bé là một loại bệnh đã từng phát sinh ở trong trại tị nạn và hậu quả gây ra của nó rất lớn, người trong trại vẫn gọi nó là “Ban độc”.

Thời kỳ ủ bệnh và phát bệnh đối với từng người có sự khác biệt rất lớn, nhưng triệu chứng chung khi phát bệnh là cơ thể xuất hiện đầy những vết ban màu xanh, nếu ban đã lan tới cổ và mặt là đã không còn có thể cứu được nữa. Hơn nữa, đây còn là một loại bệnh truyền nhiễm rất mạnh, đợt phát bệnh gần đây nhất đã khiến hơn hai trăm người mất mạng, phải tiến hành hỏa táng quy mô lớn.

Chỉ là loại bệnh này hầu như chỉ phát đối với người chưa thức tỉnh hoặc thức tỉnh cấp độ thấp, còn với những người thức tỉnh cấp cao thì hầu như không có tác dụng gì.

Nhóm của Đức lúc này cũng đã đứng ở một bên, yên lặng quan sát tất cả mọi chuyện, Lan nhìn tình trạng cô bé có vẻ không đành lòng, liếc nhìn về phía Đức, hần nhẹ nhàng gật đầu.

Lan bước về phía trước, nhìn Linh nhẹ giọng lên tiếng: “Tôi đã thức tỉnh khả năng chữa thương, hay là để tôi thử xem sao”

Như người chết đuối vớ được cọc, người phụ nữ vội vàng lên tiếng: “Xin cô, xin cô hãy cứu nó”, Linh cũng nhìn qua Lan gật đầu.

Lan ngồi xuống, hai tay chạm nhẹ vào người bé Nga, “thánh quang thuật” được phát động. Từ bàn tay, một luồng sáng trắng chiếu vào người cô bé, thân thể như được tắm trong một làn nước nóng, làn da trở nên hồng hào hơn, bé Nga rên một tiếng, con lạnh thấu xương bất chợt như ngừng lại, hai mắt mở

to, khiến cả Linh và Di năm rất đổi vui mừng.

Đúng lúc này, cô bé đột ngột phun ra một ngụm máu lớn pha lẫn những lợn cợn màu xanh, vết ban trên người cấp tốc lan ra với tốc độ rất nhanh. Những người xung quanh hốt hoảng lùi lại phía sau.

Đức lập tức hét lớn: “Lan dừng lại”, cô bé hốt hoảng thu hồi “thánh quang thuật”, vết ban mới ngừng lan rộng, nhưng lúc này người bé Nga như đã trùm trong những miếng bọt biển màu xanh chen lẫn khắp nơi trên cơ thể, hơi thở yếu ớt như có thể mất mạng bất cứ lúc nào.

Đức tiến về phía trước một bước, cầm lấy cánh tay của bé Nga, chạm nhẹ vào vết ban lúc này đã nổi cộm trên người của cô bé.

“Đề tôi thử” Đào mắt suy nghĩ một lúc, Hấn nhìn qua Di Năm lên tiếng, cô đưa ánh mắt nhìn về phía Linh. Linh gật đầu, đưa bé Nga cho Đức.

Hấn ôm cô bé tiến vào ngôi nhà bỏ hoang lúc này Linh đã phân cho hấn, mở cửa bước vào bên trong, ngăn Linh đang định tiến vào theo.

“Tôi cần sự yên tĩnh, đừng cho bất kỳ ai vào trong”

Linh đưa ánh mắt ngó vức nhìn hấn, nhưng cũng gật đầu, khép cửa lại đứng ở phía bên ngoài. Tình trạng của cô bé lúc này đã hết sức tuyệt vọng, chẳng nào cũng không có cách gì khác, đành phải tin vào hấn một lần vậy. Không hiểu tại sao, nhìn vào ánh mắt lạnh nhạt của Đức, trong lòng Linh bỗng dấy lên một niềm hy vọng mỏng manh.

Đặt bé Nga lúc này đã rơi vào trạng thái hôn mê ở trên bàn, Đức chìa chiếc vòng tay giao dịch về phía cô bé, lên tiếng:

“Quét hình, chẩn đoán”

“Dịch vụ này tốn 55 điểm giao dịch, thưa quý khách” Giọng nói máy móc vang lên

“Chấp thuận” Đức lên tiếng xác nhận

Từ chiếc vòng trên tay, một luồng ánh sáng nhẹ quét qua người cô bé từ trên xuống dưới, ngừng lại một lúc, những tín hiệu không ngừng chớp nháy trên màn hình hiển thị, giây lát sau, giọng nói máy móc đã vang lên:

“Phát hiện ký sinh trùng biến thể xâm chiếm cơ thể vật chủ, ký sinh trùng biến thể cấp độ F, trị giá 15 điểm giao dịch, thu thập không tổn hại đến cơ thể vật chủ tốn 50 điểm giao dịch”

“Thảo nào” Đức nhẹ giọng nói thăm, điều này khá giống với hấn dự đoán.

Kỹ năng “thánh quang thuật” của Lan là một kỹ năng chữa ngoại thương rất tốt nhờ kích thích khả năng phục hồi tế bào cơ thể, kỹ năng “Thánh quang thuật” nâng cao còn có thể chữa trị được cả độc, nhưng đối với dạng ký sinh trùng biến thể này sự kích thích hồi phục tế bào vô tình khiến nó phát triển lớn mạnh hơn xâm chiếm cơ thể vật chủ nhanh hơn khiến cho bệnh trạng của Nga trong chớp mắt càng trở nên nghiêm trọng.

Loại ký sinh trùng này dù chỉ là cấp F, nhưng có thể thấy được sự đáng sợ của nó, nếu nó tiến hóa tới cấp độ cao hơn, có thể sẽ là một mối uy hiếp, có thể sẽ còn cần phải lưu tâm đến những thứ tương tự như thế này trong tương lai.

“Chấp thuận thu thập không tổn hại đến cơ thể vật chủ” Đức lên tiếng. Dù là đối với cô bé này không thân cũng chẳng quen, nhưng chỉ là vì tiếc một chút điểm số mà thấy chết không cứu, hấn cũng không đành lòng, hơn nữa, đây cũng coi như là cơ hội tạo thiện cảm đối với những người trong trại, đặc biệt là Linh để hoạt động lấy dữ liệu dễ dàng hơn.

Ánh sáng màu trắng bao trùm cơ thể cô bé, rồi nhanh chóng rút đi, vết ban trên người Nga cũng theo đó biến mất lành lại như chưa từng xuất hiện, cô bé hắt xì một cái rõ to, giật mình tỉnh lại, hai mắt mơ màng nhìn Đức.

.....

Lâu quá không viết credit về lịch sử, nhân dịp mấy chương này cũng chưa tới hồi gay cấn và cũng coi như lời xin lỗi của mình về những ngày vừa rồi một phần vì công việc, một phần vì việc gia đình mình không thể đăng chương đều được thì lần này mình sẽ bonus vào một phần phụ chương lịch sử mình đã viết từ trước vậy.

Credit lịch sử hôm nay là nói về chiến tích hết sức nổi tiếng trong lịch sử Việt Nam, ba lần chiến thắng quân Nguyên Mông.

Nhắc lại lần nữa, những ai không muốn đọc, thì có thể dừng lại tại đây cho thoải mái cả hai bên, mình đã phân giới hạn chương truyện và credit hậu truyện rất rõ rồi và cũng không có cắt xén nội dung truyện gì cả.

Ba lần đại thắng quân Nguyên Mông có lẽ là chiến tích đã quá nổi tiếng với đại đa số mọi người dù là rành sử hay không, hầu như chẳng ai không biết, nên mình sẽ không nói nhiều vào những tình tiết nhằm chán mà chủ yếu sẽ nói về những cảm nhận chủ quan của mình về trận chiến này dựa trên những thông tin đã được đưa ra trong chính sử và sẽ cố gắng khách quan hết sức có thể, có thể sẽ hơi khác so với hình dung của một số bạn (Nếu bạn nào phát hiện sai cái gì thì có thể chỉnh lại cho mình nhé, cảm ơn)

Đầu tiên, để hiểu được tình thế mà nước ta phải đối mặt ở thời điểm đó, mình sẽ phân tích một chút về sức mạnh của quân Mông Cổ.

Mông Cổ ban đầu chỉ là những bộ lạc du mục rải rác ở vùng thảo nguyên biên miền Bắc nước Kim, dù rằng dân tộc này rất dũng mãnh thiện chiến nhưng thời điểm đó ít có ai coi trọng họ, bởi vì họ chỉ là một nắm cát rời, nội chiến và thôn tính giữa các bộ lạc kéo dài dai dẳng khiến họ tự suy yếu bản thân, những lần nội chiến này khiến thù hận tồn tại rất lâu và phức tạp giữa các bộ lạc nên cực kỳ khó thống nhất (Một phần cũng là nhờ chính sách chia để trị khôn khéo của nước Kim)

Thành Cát Tư Hãn là người đã nhận ra được tiềm năng to lớn của dân tộc mình, ông ta từng nói rằng: “Nếu chúng ta không tự đánh lẫn nhau thì cần gì phải sợ người Kim” bắt nguồn từ tư tưởng đó, bằng cả sách lược quân sự và ngoại giao, ông ta đã làm được điều tưởng chừng như không thể, chấm dứt nội chiến, thống nhất toàn bộ các bộ lạc du mục trên thảo nguyên lại thành một.

Và kể từ đó, một con quái vật thực sự đã ra đời. Đế Quốc Mông Cổ tại chính khoảnh khắc ấy đã thành hình và là cơn ác mộng khủng khiếp đối với không chỉ các nước lân bang Châu Á, mà còn lan đến tận Châu Âu và Nga, vô ngựa quân Mông Cổ quét qua gần như không có ai cản nổi kể cả là những đế quốc được coi là hùng mạnh bậc nhất đương thời.

Nói một chút về sức mạnh của Mông Cổ: Sức mạnh của dân tộc này đến từ tập quán sinh sống của bọn họ, lối sống du mục đời khó, khắc nghiệt, liên tục di chuyển, không ngừng chiến đấu, cướp bóc, thôn tính, không chỉ là với nước khác mà với cả chính những bộ lạc của họ với nhau, cách sống không ngừng chinh chiến khiến cho mỗi một người Mông Cổ đều là một chiến binh toàn diện. Cưỡi ngựa, bắn cung, chiến đấu là những kỹ năng sống còn bắt buộc chứ không phải là đi lính huấn luyện như dân tộc canh nông, và họ được rèn luyện tất cả những thứ đó từ khi còn rất nhỏ.

Điều đó khiến cho cả dân tộc Mông Cổ hầu như ai cũng là binh sĩ tinh nhuệ, khi cần thiết kể cả phụ nữ, trẻ em cũng có thể cầm kiếm vác cung ra trận như thường, lấy bất kỳ một binh sĩ Mông Cổ bình thường nào nhét vào một đội quân ở các nước khác, họ tự nhiên cũng có thể trở nên nổi bật.

Sở hữu một đội quân mạnh mẽ toàn diện như vậy luôn là ước mơ của những tướng lĩnh cầm quân. Chính vì sự xuất sắc trong tố chất binh sĩ khiến cho Mông Cổ có thể triển khai những lối đánh nói ra rất đơn giản nhưng cực kỳ hiệu quả mà chẳng ai có thể bắt chước được.

Chiến thuật thường dùng của quân Mông Cổ là thả điều, dây dưa, kéo dẫn, phá đội hình, hoặc giả thua bỏ chạy rồi đánh ngược lại. Binh chủng của Mông Cổ hầu như đều là kỵ binh, mỗi người khi ra trận đều sẽ mang theo hai con ngựa, luân phiên đường sức, chở vật phẩm và rất nhiều mũi tên.

Đối diện với những đám quân lớn mạnh, cách đánh của đội quân du mục này là sử dụng sự linh hoạt của kỵ binh tiến tới khoảng cách phù hợp, tản đội hình ra hai bên rồi bắn tên phá vỡ trận hình đối thủ, nếu kẻ địch thúc quân lao lên, họ sẽ lùi lại, nếu kẻ địch lùi lại thì họ lại tiến lên, sử dụng chiến thuật thả điều mãi đến khi đối thủ vỡ trận mất hết nhuệ khí, mới xung phong tiêu diệt.

Với khả năng cơ động của kỵ binh Mông Cổ hầu như chẳng có đội quân nào có thể đuổi kịp, nếu có thể đuổi cũng chỉ là kỵ binh mà nếu đuổi quá xa tách rời khỏi trung quân và hậu quân thì hoàn toàn có thể bị Mông Cổ quay lưng giết ngược, và kể cả là lúc bỏ chạy đội quân du mục này vẫn có thể vừa chạy vừa bắn tên ngược lại phía sau cực kỳ khó chịu. Khả năng tác chiến độc lập và sự toàn diện xuất sắc của binh sĩ từ cưỡi ngựa, bắn cung đến giáp đấu chính diện, chính là thứ đã làm nên danh tiếng của đội quân lừng lẫy này.

Quân Mông Cổ nổi tiếng với những chiến tích hết sức khó tin, chiến thắng những cánh quân đông đảo hơn mình gấp nhiều lần với tổn thất rất hạn chế.

Cung tên Mông Cổ sử dụng là cung phức hợp với tầm bắn được ghi nhận lên tới 185-275 mét (Cao Ly (Hàn Quốc-Triều Tiên) là một trong những nước rất mạnh ở khu vực Đông Nam Á về cung thủ thời bấy giờ, được cho là mạnh hơn Trung Quốc và Nhật Bản chỉ có tầm bắn hiệu quả trung bình 145-159 mét, nhân tiện nói thì cung tên nước ta thời nhà Trần cũng chỉ có tầm bắn trên dưới 100 mét) khi bắn cung thủ Mông Cổ thường kẹp nhiều mũi tên vào tay cầm cung một lúc để tăng tốc độ bắn, đây là một kỹ năng khá khó, tốc độ phát tên và khả năng chuẩn xác của những kỵ binh Mông Cổ cũng được xem là độc nhất đương thời nên nếu muốn dùng cung khác cung đối với họ, thường là sẽ kết thúc trong bị kịch.

Thời gian sau này, họ hấp thu thêm khá nhiều binh chủng xen lẫn trong những đơn vị chủ chốt là kỵ binh Mông Cổ lấy từ hàng binh của những nước chiến bại để hoàn thiện đội hình chính phạt của mình như thủy quân hạng nhẹ, thủy quân hạng nặng, bộ binh, trọng trang bộ binh, quân chủng cơ giới công thành ...

Hợp lực với Tống, Mông Cổ trước diệt nước Kim rồi lại bắt đầu quay sang phạt Tống, tiêu diệt Đại Lý, xâm chiếm Đông Á, Tây Tạng, khu vực Tây Á, rồi gần như chiếm lấy toàn bộ đại lục Châu Á, Mông Cổ tiếp tục mở rộng vô ngựa chinh phạt của mình sang tới tận Châu Âu và Nga, thế thắng như chẻ tre gần như không ai có thể cản nổi.

Quá sợ hãi trước sức mạnh của đội quân du mục này, một khối liên minh Châu Âu bao gồm người Ba Lan, người Moravia, các thành viên quân sự Công giáo như các Hiệp sĩ Cứu tế, các Hiệp sĩ Teuton, và các Hiệp sĩ dòng Đền đã tập trung với nhau tiến hành chống trả.

Liên quân này có thể nói đã là đội binh hùng hậu nhất Châu Âu cả về số lượng lẫn chất lượng nhưng vẫn bị đánh cho tan tác tại Legnica. Những đội trọng trang kỵ binh, thiết kỵ lừng lẫy từng hùng bá một thời đứng trước kỵ binh Mông Cổ đều trở nên vô dụng, dễ dàng bị xé nát.

Mông Cổ đã gây dựng nên một đế chế hết sức rộng lớn và mạnh mẽ, thậm chí có phần được đánh giá cao hơn cả hành trình chinh phạt của Alexander Đại đế.

Nhà Nguyên mà chúng ta đang nói đến cũng chỉ là một trong bốn phần của đế quốc Mông Cổ bị tách rời từ sau thời kỳ của Thành Cát Tư Hãn mà thôi, thất bại của đế quốc này nói cho cùng chủ yếu là đến từ nội chiến và sự thiếu kinh nghiệm trong quản lý của họ chứ nói riêng về sức mạnh quân sự thì họ không hề sợ hãi bất kỳ ai, nếu giả sử dân tộc này không bị chia rẽ và sa đà vào nội chiến, họ đã có thể thống nhất cả thế giới cũng không chừng.

Đây là nói đại khái cho mọi người cùng hình dung về sự hùng mạnh của Mông Cổ. Còn bây giờ mình sẽ nói một chút về hoàn cảnh dẫn đến cuộc kháng chiến chống quân Nguyên Mông lần thứ nhất.

Vào khoảng cuối năm 1257 đầu năm 1258 (Hay còn gọi là năm Nguyên Phong thứ 7 chiếu theo lịch của nhà Trần), Mông Cổ sai sứ giả qua nước ta trên danh nghĩa là mượn đường để đánh Nam Tống, hoàn thành thế gọng kìm với bốn cánh quân chủ lực kết hợp cùng với Mông Kha, Hốt Tất Liệt và Thập Sát Nhi tiêu diệt Nam Tống hoàn thành tham vọng chiếm cứ Trung Nguyên.

Đương nhiên danh nghĩa là mượn đường, nhưng thực tế Mông Cổ cũng đã dòm ngó mảnh đất nước Nam này từ lâu, đơn giản là vì, vị trí của nước ta thực sự quá nhạy cảm, là một đầu mối quân sự hết sức quan trọng để có thể làm bàn đạp tiến công Nam Tống cũng như các nước khu vực Đông Nam Á, Chiêm Thành, cũng là một vị trí lý tưởng để xây dựng hải cảng quân sự tiến công các nước khác từ nhiều phương hướng. (Chính sử nhà Nguyên đã ghi: Ngột Lương Hợp Thai – tướng của quân Mông đánh nước ta lần thứ nhất – vào Giao Chi để định kế lâu dài).

Vốn mang trong mình sự cao ngạo của một đế quốc chưa từng nếm mùi thất bại, sứ giả Mông Cổ rất ngạo mạn áp đặt nước ta phải mở đường cho đại quân vào nước. Hiểu rõ cho mượn đường lúc này đồng nghĩa với vô cùng tủi nhục và họa mất nước, vua nhà Trần lúc ấy là Trần Thái Tông không nhận nhin mà cho tổng giám sứ giả Mông Cổ vào ngục, gấp rút chuẩn bị chiến tranh.

Với sự phản kháng của nước ta, Mông Cổ cảm thấy bị bề mặt, cho Uriyangqatai (Ngột Lương Hợp Thai) dẫn theo khoảng năm vạn binh mã xuống với mục đích tiêu diệt Đại Việt, mở đường cho cánh quân Nguyên Mông đánh vào phía sau Nam Tống. (Số liệu không thống nhất từ nhiều nguồn: nhưng số binh sĩ mà quân Nguyên đem vào nước ta trong lần đánh đầu tiên này vào khoảng 4 đến 6 vạn, mình lấy 5 vạn là số được nhiều người công nhận nhất).

Nói thêm một chút về Ngột Lương Hợp Thai: Người này là một danh tướng kiệt xuất của Mông Cổ, công thần xếp hàng thứ 3 của nhà Nguyên, trước khi đánh Đại Việt hẳn đã có nhiều chiến công vang dội, tấn công nước Kim, tấn công Đức và Ba Lan, tiến chiếm thành công Đại Lý, bắt sống vua Đại Lý là Đoàn Hưng Trí cũng là kẻ đã đầu hàng Mông Cổ và dẫn quân đi tiên phong trong trận đánh với nước ta.

Phải nói đây là một quyết định hết sức kiêu ngạo của Mông Cổ, dùng năm vạn quân trong đó có hai vạn hàng binh để tấn công một đất nước với hơn nửa triệu dân. Sự kiêu ngạo này bắt nguồn từ rất nhiều chiến tích lẫy lừng của họ trong lịch sử như là chỉ dùng 12 vạn quân tiêu diệt gần một triệu quân Kim, và vô số các chiến công khó tin trên khắp các mặt trận từ Á đến Âu. Có lẽ trong mắt của Nguyên Mông thời đó, năm vạn quân đã là coi trọng Đại Việt lắm rồi.

Nói thêm một chút về lực lượng quân nước ta chuẩn bị được bao gồm cả cấm vệ quân và các lộ binh mã thì có khoảng mười vạn đủ các loại binh chủng là bộ binh, kỵ binh, tượng binh và thủy binh, đều đã được thao luyện kỹ lưỡng. Và phải nói, sức mạnh quân đội nhà Trần trong khu vực lúc đó cũng là thuộc dạng có số có má chứ không phải dân tay mơ đâu. Lần đụng độ này là một trong số ít những lần hiếm hoi nước ta có binh lực nhiều hơn quân xâm lược phương Bắc.

Trận chiến đầu tiên của binh sĩ hai nước là ở Bình Lệ Nguyên, đích thân vua Trần Thái Tông (Trần Cảnh) chỉ huy, chúng ta dàn trận tại bờ sông Hồng để nhân lúc kẻ địch vượt sông tiến hành giao chiến, có chuẩn bị cả tượng binh để áp chế kỵ binh Mông Cổ.

Nhưng Ngột Lương Hợp Thai đã chứng minh được tài năng và kinh nghiệm lão luyện của mình ở trận chiến này, cũng như sự hung hãn của kỵ binh Mông Cổ, hành quân vượt sông tiến hành giao chiến mà không hề nao núng, kể cả khi bị tượng binh tấn công, với khả năng xạ kích quá xuất sắc của các cung thủ Mông Cổ, bọn chúng bắn thẳng vào mắt voi và quân tượng khiến tượng binh quay đầu chà đạp đội hình của quân ta, từ đó một đường đánh thẳng tới.

Quân ta buộc phải rút lui tới Cự Bản, tướng Phạm Cự Chích đem quân yểm hộ, hy sinh chặn hậu, vua Trần Thái Tông dẫn quân rút về Phù Lỗ bày trận phòng thủ trên sông nhưng vẫn tiếp tục bại lần thứ hai, vẫn với thể chủ động vượt sông tấn công của quân Mông Cổ. Quân ta phải tiếp tục rút về sông Thiên Mạc. Quân Mông Cổ chiếm được kinh thành Thăng Long.

Nói về ý kiến cá nhân của mình trong trận chiến Bình Lệ Nguyên: Đầu tiên phải nói đến là nước ta đã chuẩn bị khá kỹ lưỡng, phải biết hành quân qua sông vốn là tối kỵ trong binh pháp, vì quân mã rất khó chinh đồn đội hình khi vượt sông, dễ bị kẻ địch đánh úp mà thất bại, bày phòng tuyến ở ngay sông vốn đã là khó phá, lại còn chuẩn bị cả tượng binh để áp chế sức tiến công của kỵ binh. Có thể nói là dàn trận rất đúng sách vở và không có gì để chê trách, thường thì kẻ địch đứng trước tình thế này sẽ chỉ có thể lùi bước, tìm cách công kích khác. Hơn nữa phải nhớ là, quân lực của nước ta đông hơn.

Nhưng, phải nói rằng cả về sức chiến đấu lẫn kinh nghiệm và khả năng ứng biến của quân Mông Cổ, cùng sự dũng mãnh lão luyện của Ngột Lương Hợp Thai đã vượt quá dự tính của chúng ta, vượt sông giao chiến mà đội hình quân không hề rối loạn, và sau một chút bất ngờ về tượng binh đã nhanh chóng tìm được đối sách chuyển bại thành thắng. Dù có nói thế nào đi nữa thì quân ta thực sự đã thua trong trận chiến này.

Nói thêm một tích lưu truyền về cách vượt sông thần tốc của kỵ binh Mông Cổ: Chúng sẽ cho kỵ binh lao tới trước bắn tên xuống nước, tên chìm xuống nước cạn, cho ngựa phóng tiếp, tên nổi, tức nước sâu sẽ dừng lại chuyển hướng. Và lại, ngựa chiến Mông Cổ là ngựa thảo nguyên phương Bắc, không chỉ thể hình to lớn, tốc độ nhanh mà khả năng chịu đựng thời tiết cũng rất tốt, băng núi vượt sông không quá khó khăn. Ngựa phương Nam nước ta chắc chỉ đứng tới nách tụi nó, đây là tiên thiên khác biệt, nên kỵ binh đã là lép hơn một bậc.

Một điểm sáng của trận chiến này là sự gan dạ và anh dũng của vua Trần Thái Tông, theo sử sách, ông đã đích thân đánh trống đốc chiến vực dậy sĩ khí. Quân Mông Cổ đã nhắm thẳng vào ông cho kỵ binh tinh nhuệ phá trận vượt lên đôi bắt vua. Lúc đó, Trần Thái Tông không hề sợ hãi bỏ chạy mà lên ngựa tuốt gươm cùng cận vệ quân của mình mở đường máu giữa trùng vây, tiến về trung quân chỉ huy tướng sĩ rút lui mới có thể giữ lại phần lớn lực lượng cho cuộc phản công sau này.

Phải nói là, điều này không dễ dàng, những lần vua vì sợ mà bỏ chạy dẫn đến thua trận trong lịch sử không hiếm, như trận chiến Lũy Ninh của Bùi Thị Xuân, vua Cảnh Thịnh bỏ quân tháo chạy khiến nỗ lực cuối cùng của bà thất bại, đánh dấu cho sự kết thúc của nhà Tây Sơn.

Ở trường hợp này cũng vậy, chỉ cần vua Trần Thái Tông sợ hãi bỏ quân rút lui, lòng quân sẽ vỡ, thế sẽ mất, quân sĩ có thể sẽ bị tiêu diệt toàn quân và có thể là nước ta đã chẳng bao giờ có thể gượng dậy nổi nữa.

Sau hai trận thất bại liên tiếp trong vòng chưa tới ba ngày, sĩ khí quân ta xuống rất thấp, thậm chí nhiều nhục quan đã nghĩ đến chuyện nương nhờ Nam Tống. Trần Thái Tông cho mời Trần Thủ Độ để hỏi ý kiến của ông, vị thái sư này đã khẳng khái trả lời: “Đầu thần chưa rơi xuống đất, xin bệ hạ đừng lo”

Những gì bàn bạc kế tiếp chính sử không có ghi nhận, quân ta tiếp tục ăn náu, né tránh mũi nhọn giữ lại lực lượng.

Lúc này, sách lược đưa ra từ trước của vua quan nhà Trần bắt đầu phát huy hiệu quả. Dù chiếm được kinh thành Thăng Long rất nhanh, nhưng toàn bộ kho tàng, quân lương đều đã bị chuyển đi, quân địch rơi vào cảnh thiếu thốn lương thực.

Ở đây phải nói một điều về đội quân Mông Cổ, cách đánh yêu thích của chúng là đánh nhanh thắng nhanh, dùng chiến nuôi chiến, ưu tiên cho khả năng cơ động của kỵ binh chúng thậm chí không chuẩn bị cả đội vận lương, mà sẽ cho cướp bóc của kẻ địch tại chỗ để bổ sung lương thực.

Lần xâm lược này, cũng như vậy, không hề có đội tiếp tế ở phía sau, nhắm được điểm này, chúng ta đã chuẩn bị di tản trên các tuyến đường quân địch tràn qua và không để lại dù chỉ là một hạt thóc, triệt để thực hiện chính sách vườn không nhà trống.

Thời gian sau này, chính là cuộc chiến đấu thâm lặng của quân thám báo Mông Cổ phả ra dò xét nơi ẩn náu của quân chủ lực nước ta cũng như các làng mạc lân cận để cướp bóc, và những đội quân nhỏ thực hiện phản trình sát, phục kích tiêu diệt thám báo kẻ địch của nước ta. Kẻ địch hùng mạnh thiện chiến, còn chúng ta có ưu thế về mặt địa lợi thông thạo thủy thổ. Và hầu như các mũi thám báo của kẻ địch đều bị đánh tan.

Không tìm được nơi ẩn náu của vua quan nhà Trần, lương thực thiếu thốn khiến quân địch rơi vào suy kiệt, khoảng mười ngày sau đó, vua Trần Thái Tông chớp thời cơ từ Hoàng Giang ngược lưu thuyền ngược sông đánh vào Đông Độ Đầu (Cửa ngõ Thăng Long). Bị suy kiệt vì thiếu lương cũng như chủ quan cho rằng lực lượng quân nhà Trần còn rất yếu, quân Mông bị đánh tan buộc phải rút khỏi Thăng Long chạy về Vân Nam, bị Hà Bổng (một thổ quan người Tày) chặn đánh tại Quy Hóa.

Tồn thất của quân Mông Cổ lần này có rất nhiều tài liệu nói khác nhau: Có người nói hơn một nửa, có người nói 4/5, có tài liệu lại cho rằng đến khi Mông Cổ rút về được Vân Nam chỉ còn khoảng 5000 người.

Thực ra thắng bại trong lần kháng chiến này, nhiều sách sử còn không đồng nhất, nước ta tuyên cáo chiến thắng đánh đuổi quân Nguyên ra khỏi bờ cõi, nhưng cũng có kẻ viết quân Nguyên chiến thắng, chiếm Thăng Long, sau đó chủ động rút lui.

Thậm chí sách sử nhà Nguyên còn nói rằng: Trận đánh Giao Châu, quân chiếm Thăng Long dễ dàng, Chúa An Nam là Trần Nhật Cảnh trốn vào hải đảo, quân ở lại chín ngày trời nóng quá, nên rút về.

Thực tế là: quân Nguyên đánh vào nước ta vào tháng 1 năm 1258, đang là giữa mùa đông nên không thể có chuyện nóng quá rút về như bọn chúng tự biên tự diễn được.

Những thông tin trong chính sử đã được nêu ra, và như đã nói trước, mình sẽ nêu một số cảm nhận chủ quan của mình về trận chiến này:

Đầu tiên là, khi mình trình bày tới đây có thể đã có nhiều người cảm thấy thất vọng vì cho rằng nước ta chiến thắng không được vẻ vang như đã nghĩ, nhưng dù muốn dù không, đó cũng là sự thật.

Cũng có thể nhiều người sẽ bảo rằng mình bỏ sót quân Mông Cổ, nhưng mình thì cho rằng tôn trọng kẻ địch mới chính là tôn trọng chính mình, đánh bại một kẻ thù yếu kém có thể nói lên được điều gì? Nói giảm nói tránh về thất bại, khuếch đại chiến thắng sẽ chỉ làm chúng ta trở nên hèn nhát yếu ớt hơn trước sự thật.

Thậm chí, theo suy đoán của bản thân mình, thì mình cho rằng số lượng quân tồn thất của Mông Cổ lần này có thể chỉ là khoảng hơn một nửa đến bảy phần mười và đa số là hàng binh Đại Lý, còn quân tinh kỵ Mông Cổ vẫn bảo toàn được khoảng sáu đến tám phần.

Mình suy đoán như vậy chính là vì tốc độ rút quân của Mông Cổ sau trận bại ở Đông Độ Đầu diễn ra quá nhanh, các chốt chặn của nước ta đều không đón đánh kịp thời (Điều này trong chính sử cũng có ghi chép) chỉ có thổ quan Hà Bổng ở miền núi phía Bắc là đánh kịp, nhưng quân số họ không quá đông, nên tồn thất gây nên cho quân Mông chỉ là có hạn. Tồn thất chính của quân Mông Cổ vẫn là ở đợt phản công tại Đông Độ Đầu, và các đội thám báo tinh nhuệ bị quân ta phục kích tiêu diệt.

Nhưng có một nhận định mình dám nói chắc, đó chính là trận chiến này, nước ta đã thắng. Lần đầu tiên một đất nước bị cho là nhục tiểu phía Nam dám cứng rắn đối chọi với một đế quốc được cho là bất bại đương thời, thành công đánh đuổi bọn chúng ra khỏi bờ cõi.

Với Nguyên Mông lần chinh Nam này đã thất bại, mục đích của chúng trong việc mở đường đánh vòng sang Nam Tống không thể thực hiện, mục đích khuất phục Đại Việt để làm bàn đạp Nam tiến cũng không thành, đây là một bước lùi nhỏ, một cái tát vào mặt của đế quốc hùng tướng mạnh lấy danh đại lục Á Âu này, tồn thất binh mã có thể không nhiều, nhưng tồn thất về mặt mũi với cái đế quốc cao ngạo này là rất lớn.

Đương nhiên là chúng ta cũng cần nhìn thẳng vào sự thật, thất bại lần này của Mông Cổ một phần lớn chính là do sự chủ quan ngạo mạn của bọn chúng, chỉ dẫn năm vạn quân với hai vạn là hàng binh, thậm chí còn không chuẩn bị hậu cần tiếp viện tuyến chiến với một đất nước hơn nửa triệu dân.

Trận chống quân Nguyên Mông đầu tiên chi diễn ra trong tầm nửa tháng, sau thất bại lần này, với cái nổi nhục bị một dân tộc bé nhỏ đánh bại, Mông Cổ chuẩn bị cho hai lần xâm lược tiếp theo, quân lực đông hơn, mạnh hơn, chuẩn bị kỹ lưỡng hơn. Còn về phần nước ta, sau lần đụng độ đó, chúng ta cũng đã có cái nhìn trực quan hơn về sự hung hãn của đội quân du mục này.

Hai lần đại chiến kế tiếp cả về quy mô, thời gian lẫn sự khốc liệt, hy sinh và gian khổ đều được nâng lên rất nhiều lần, không đơn giản chỉ là một câu nói nhẹ nhàng vườn không nhà trống rồi tự nhiên chiến thắng, đó là một trường đại chiến đẫm máu với những lần đầu trí đấu dùng dai dẳng của cả hai bên.

Và từ trong máu lửa, hai trận đại chiến ấy đã cho thấy được bản lĩnh, sự kiên cường của dân tộc Việt Nam đối với một cường địch có thể nói là hùng mạnh nhất trên thế giới lúc bấy giờ.

Mình sẽ viết đến hai trận đại chiến đó trong credit phụ chương kế tiếp, còn chương này thì đã quá dài rồi. Hy vọng mọi người sẽ thích.

Và hãy cùng hy vọng Việt Nam sẽ lập nên kỳ tích trong mùa giải U23 Châu Á lần này, chiến thắng Uzbekistan trong trận bóng cuối tuần.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 161: Tìm kiếm

Cánh cửa phòng mở ra trong sự hồi hộp và chờ đợi của những người ở ngoài, Đức nắm tay bé Nga dẫn ra ngoài, lúc này cô bé đã hoàn toàn khỏe mạnh, những vết ban màu xanh trên người hoàn toàn biến mất, vẫn còn giữ vẻ ngơ ngác nhìn về phía hân.

Một bóng dáng hốt hải chạy đến ôm lấy bé Nga vào lòng khóc nức nở, hôn lên trán cô bé, Di Năm ngửa đầu nhìn về phía Đức, giọng nói vẫn còn run run đầy kích động:

“Cảm ơn, cảm ơn cậu”

Đức nhẹ nhàng gật đầu, xoa đầu bé Nga một cái rồi bước ra ngoài. Đám người xung quanh vang lên những âm thanh mừng rỡ, Linh cũng thở phào một hơi nhẹ nhõm, nở nụ cười tiến lại gần:

“Cảm ơn anh”

“Không có gì” Hân nhẹ giọng nói.

Phải công nhận là Linh rất xinh đẹp, làn da màu trắng ửng hồng dưới cái lạnh của tuyết, đôi mắt đen lay láy và rất sáng, cánh mũi thẳng dọc dừa, cùng với đôi môi đỏ mọng, nụ cười của cô càng khiến cô trở nên xinh đẹp, rạng rỡ. Ánh mắt của những chàng trai gần đó nhìn cô si mê, có lẽ đã lâu lắm rồi, họ mới lại được nhìn Linh nở nụ cười sáng lạn như vậy.

“Có vẻ là hơi trễ rồi, chúng ta nghỉ ngơi sớm thôi” Đức quay đầu với mọi người trong nhóm của mình lên tiếng nói

Mọi người lục tục bước vào trong nhà, Lan trước khi đi ngang qua còn bẹo má bé Nga một cái, và cười với cô bé, Nga cũng vẫy tay cười đáp lại.

“Cô cũng nên nghỉ ngơi đi” Quay về phía Linh hân nhẹ giọng nói

Linh cười nhẹ, gật đầu, bước về phía chỗ bé Nga xem xét tình trạng cô bé, nói chuyện với Di Năm một lúc rồi mới rào bước trở về, đám người xung quanh cũng dần tản ra, trở về nơi nghỉ ngơi của chính mình.

Đêm đã về khuya, ánh trăng lên cao vượt quá đỉnh đầu tòa ánh sáng dịu nhẹ xuống mặt đất. Tuyết rơi không nặng như những hôm trước nhưng thời tiết vẫn rất lạnh giá, gió thổi qua cuốn theo từng đám bông tuyết.

Trong ngôi nhà được phân của mình, Đức đột ngột mở choàng mắt, từ trong trạng thái nhập định tỉnh lại, hai tai khẽ động nghe ngóng động tĩnh xung quanh, rồi lấy ra chiếc máy tính trong kho chứa đồ trên tay, nhỏ giọng lên tiếng:

“Báo cáo tình trạng”

Từ chiếc máy tính trên tay Đức chiếu lên những hình ảnh 3D như một bản đồ thu nhỏ vào không trung, đó là bản đồ của toàn bộ khu vực trại tị nạn này, những dấu chấm đỏ thể hiện một bản đồ nhiệt phân bố từng nhóm người.

Từ trước lúc bước vào trại, Đức đã thả ra một máy do thám hình ung Falcon lên không để thăm dò và vẽ lại bản đồ hoàn chỉnh của trại và một số khu vực lân cận, từ đó đối chiếu với địa điểm hân nhớ được để lần ra vị trí đặt cứ điểm có máy chủ, Falcon có cả trang bị máy quét nhiệt hồng ngoại để thăm dò phân bố số lượng người ở trại tị nạn này.

Tổng cộng trại này hiện có hơn ba trăm người phân bố rải rác, trại tị nạn chia ra làm ba khu vực ở, phân bố theo số nhà ở sẵn có từ trong thị trấn, những người có khả năng đặc biệt được bố trí ở vòng ngoài, phía trong là người dân tị tập về từ khắp nơi, phụ nữ trẻ em được bố trí ở trong cùng.

Có hai chòi canh, thực ra là hai ngôi nhà cao tầng ở ngoài rìa được bố trí lại ở phía tường rào, một cái tòa nhà bốn tầng là nơi trú đóng của người đại tá lúc chiều và nhóm của Linh.

Theo dõi chiếu của hắn thì máy chủ có vẻ nằm tại một căn hầm của tòa nhà nằm ở rìa ngoài phía Nam trại tị nạn, cách đó khoảng hai cây số, vị trí cũng khá kín đáo.

Nhẹ nhàng mở cánh cửa, đèn đã khuya, khung cảnh chìm trong tĩnh mịch, Đức nhìn ra xung quanh rồi nhẹ nhàng tung người tiến về phía màn đêm, hướng về phía Nam trại tị nạn lặng lẽ chạy đi.

Rất nhanh, hắn đã tới nơi, đó là một căn nhà đã bị phá hoại rất nghiêm trọng, tường bê tông nhiều chỗ bị đập vỡ, có lẽ nơi đây đã từng trải qua một trận ác chiến.

Đức bước vào trong tìm kiếm, khoảng chính giữa căn nhà, có một lối đi xuống dưới đã bị chặn lại bởi rất nhiều mảnh bê tông và chướng ngại vật, hắn khê đào tay, Lạc phong kiếm đã hiện ra chém vụn những vật cản đường, một lối đi nhanh chóng hiện ra, chém tung cánh cửa sắt nặng nề chặn đường xuống tầng hầm, Đức chậm rãi đi xuống dưới.

Bên trong tối om không một chút ánh sáng, Đức lấy ra chiếc đèn pin từ trong kho chứa đồ rơi vào, một đoạn cầu thang bước sâu xuống dưới, cách đó không xa là khu vực chứa máy chủ.

Đức đang định đi xuống thì đột ngột, hắn ngẩng đầu lên nhìn về một hướng gần đó, ánh mắt trở nên lạnh lại, lên tiếng:

“Ra đi”

Xung quanh vẫn im lìm không một tiếng động, Đức nhíu mày, dậm chân xuống, một mảnh gỗ bay lên đá mạnh về hướng trước mặt.

“Bộp” một bóng người hiện ra, đá bay mảnh gỗ trên đà bay tới qua một bên. Đức nheo mắt nhìn về phía đó, hình dáng của Linh xuất hiện trong đêm tối, ánh mắt thú vị nhìn về phía hắn.

“Làm sao anh phát hiện được tôi” Yên lặng một lúc, Linh lên tiếng hỏi

“Đoán thôi” Đức tung người nhảy lên khỏi đường xuống hầm, đứng đối diện Linh, trả lời

Linh nhìn thẳng vào mắt Đức: “Có vẻ như anh biết đây là nơi nào”

Giọng nói của cô trở nên nghiêm túc, lạnh lại: “Anh là ai?”

“Một người qua đường thôi” Đức mỉm cười trả lời

“Cô vẫn theo dõi tôi sao?” Hắn nhìn Linh lên tiếng hỏi. Thực ra hắn vẫn hơi tò mò làm cách nào Linh có thể theo được hắn tới tận đây, với khả năng cảm nhận của mình hắn khá tự tin trong việc phát hiện những kẻ địch theo dõi, trừ khi cô gái này sở hữu một vài kỹ năng đặc biệt trong việc ẩn thân.

“Anh không nghĩ là khi anh đồng ý bước vào trại tị nạn này, ý đồ của anh đã khá là lộ liễu sao?” Linh trả lời

“Hừm” Đức nhướn mày khó hiểu

Linh mỉm cười trả lời: “Khi tôi hỏi anh đang đi đâu, anh đã trả lời là muốn về quê tìm người thân, điều đó chứng tỏ, anh không muốn ở lại trại tị nạn này lâu dài”

“Buổi tối khi nấu ăn, anh cũng không tham gia ăn cùng mọi người, chứng tỏ, anh cũng không thiếu lương thực”

“Anh đã tiêu diệt lũ xác sống biến dị đuổi giết người của chúng tôi, chứng tỏ thực lực của anh cũng rất khá”

“Điều đó chứng tỏ là, anh không cần phải vào trại tị nạn này, tôi đã hỏi chỗ của Lan, anh muốn đi về Bình Định, nếu không qua trại tị nạn mà rẽ qua đường chính ở hướng bên phải sẽ đi nhanh hơn nhiều, tính cách của anh cũng không phải dạng người thích chịu ơn kẻ khác”

“Do đó, việc anh đồng ý bước vào trong khu trại tị nạn này đã chứng tỏ là anh có ý đồ gì đó, và có lẽ là nơi này phải không?”

“Chính xác thì, anh muốn gì?” Linh nhìn thẳng vào Đức, nghiêm giọng hỏi

Đức mỉm cười, có vẻ là hắn đã hơi coi thường người khác rồi, nhưng cũng phải công nhận là cô gái này rất thông minh sắc sảo, cũng phải, nếu không có lòng đề phòng kẻ khác làm thế nào có thể quản lý nổi từng này con người được đây.

“Trước khi tôi trả lời câu hỏi của cô, thì hãy trả lời câu hỏi của tôi trước, thực ra cô muốn gì ở tôi?” Đức nhìn Linh lên tiếng hỏi

“Ý anh là gì?” Linh nhíu mày

“Thôi nào, dù biết là tôi có ý đồ, cô vẫn cho tôi vào trại tị nạn, hơn nữa một mình theo tôi đến tận đây, nếu không phải là cô quá coi trọng thực lực của bản thân thì có nghĩa là có gì đó cô muốn trao đổi với tôi, phải không nào, tôi nghĩ cô không phải người rảnh đến mức tự tìm khó cho mình như vậy chứ?” Đức nhẹ giọng trả lời

Yên lặng một lúc, Linh nhìn Đức thờ dãi một hồi:

“Tôi cần anh đi cùng tôi tới một chỗ”

Như đã nói từ trước, Credit hôm nay mình sẽ viết về trận đại chiến chống quân Nguyên Mông lần thứ hai. (Bạn nào thích thì có thể để lại cho mình một cmt ủng hộ, còn bạn nào không thích thì có thể ngừng lại ở đoạn này được rồi nha vì nội dung hoàn toàn không liên quan đến truyện, mình viết là theo cảm hứng cá nhân và theo sự khuyến khích của một số bạn đọc giả thân thiết thôi)

Lần xâm lược thứ hai của quân Nguyên Mông diễn ra vào năm 1284, tức là cách lần xâm lược đầu tiên gần 26 năm. Nguyên nhân tại sao lại diễn ra lâu như vậy đó chính là bởi vì Mông Cổ trong thời kỳ đó còn đang vướng vào cuộc chiến xâm lược Nam Tống và tranh giành ngôi Đại Hãn của Hốt Tất Liệt nên chưa thể phân thân vào việc phục thù Đại Việt.

Dù rằng Đại Tống lúc này đã vào lúc suy tàn, vua thì hôn quân vô độ, quan thì nịnh thần bè cánh, trung thần bị bài xích nhưng nói gì thì nói lạc đà chết còn to hơn ngựa, lực lượng còn lại của nước Tống vẫn còn khá nhiều, hơn nữa tuy rằng quân Mông Cổ gần như bất bại khi dàn quân đánh trận nhưng về khoản công thành thì không phải là quá mạnh, nên vẫn có thể cho Tống kéo dài khá nhiều thời gian.

Đương nhiên, hòa bình nhưng không phải hoàn toàn là yên ổn, với vị thế nước lớn Nguyên Mông nhiều lần đi sứ sang nước ta đưa ra rất nhiều yêu sách chẳng hạn như bắt vua Trần phải quý tiếp chỉ thiên triều, đòi tiến cống vàng bạc, voi và thầy thợ qua đó. Đáp lại, vua Trần đa số chỉ là mềm mỏng trên miệng lưỡi còn hành động thì lại rất cứng rắn, sứ qua ép quý, vua Trần cho lính tuốt guom thị uy tại chỗ, nhất quyết không quý, cống voi thì khi thì hết viện có voi bệnh, tới nhớ nhà, tới hình thể to lớn hoàn hết năm này đến năm khác, vàng bạc tiến cống còn được, nhưng thầy thợ thì tuyệt không cho đi.

Nói chung thì chính sách ngoại giao của chúng ta trong hơn 20 năm hòa hoãn với nhà Nguyên này khiến mình cảm thấy rất có hảo cảm với vua Trần, không hề nhượng bộ, tranh thủ thời gian hòa bình để củng cố quốc lực, phát triển kinh tế, thao luyện binh mã sẵn sàng cho mọi tình huống.

Đến năm 1282, Quân Nguyên bắt đầu tiến đánh Chiêm thành (Phía Nam Đại Việt), quân Chiêm không chống nổi nên cũng học theo nước ta trốn khỏi kinh thành vào miền rừng núi, dựa vào địa thế hiểm yếu tiến hành chống trả, Sogetsu (Toa đô) là tướng chỉ huy hạm đội hải quân của nước Nguyên đánh nhiều lần nhưng không thể tận diệt được. Hốt Tất Liệt sai sứ giả sang bắt nước ta hỗ trợ quân lương cho chúng đánh Chiêm, nhưng vua Trần viện cớ nước nghèo từ chối, không những thế còn phái quân qua chi viện cho Chiêm Thành (2 vạn quân binh và 500 chiến thuyền)

Chuyện gì đến cũng đến, sau khi dọn dẹp xong nước Tống, xử lý ổn thỏa chuyện tranh chấp ngôi Đại Hãn, vào năm 1284, Hốt Tất Liệt phong cho con trai thứ 9 của mình là Toghan (Thoát Hoan) làm Trấn Nam Vương dẫn binh chinh phạt nước ta.

Lần chiến tranh này rất được Hốt Tất Liệt coi trọng, vì thứ nhất là nỗi nhục bại trận lần trước, thứ hai là không có cường địch khiến hãn phải phân tâm, thứ ba là vì nước ta khi đó giáp với cả Chân Lạp, Chiêm Thành, Vân Nam, Xiêm, Miến cho nên có thể nói đó là một vị trí quân sự hết sức quan trọng, nếu chiếm được sẽ là một cầu nối hoàn chỉnh cho quân Nguyên có thể tung hoành khu vực Đông Nam Á, vận chuyển lương thảo, di chuyển binh mã cũng sẽ dễ dàng hơn rất nhiều, cho nên trận đại chiến này, nước ta bị liệt vào đối tượng chú ý trọng điểm.

Với sự coi trọng như vậy, chúng mang sang binh mã đông đảo hơn lần thứ nhất rất nhiều, và số lượng kiêu binh, mãnh tướng tham dự trận chiến cũng rất đông, có thể kể sơ một vài cái tên đáng chú ý là: Ariq Quya (Mãnh tướng người Uigur), Ô Mã Nhi, Lý Hăng (Tây Hạ), Khoan Triệt (Uzbek), Bột La Hợp Đáp Nhĩ, Tháp Nhi Đài, Mãng Cổ Đái, Nạp Hải, cùng các hàng binh người Hán: Lý Bang Hiến, Tôn Hựu, Tôn Đức Lâm, Lưu Thế Anh, Lưu Khuê, Nghê Nhuận. Đây đều là những mãnh tướng thiện chiến, dày dặn kinh nghiệm sa trường.

Thêm nữa, cánh quân của Toa Đô đang chiếm đóng Chiêm Thành cũng được điều động để phối hợp đánh thốc từ phía Nam, Thoát Hoan dẫn quân đánh ở phía Bắc hình thành thế gọng kìm bao vây Đại Việt vào chính giữa.

Binh lực tổng huy động của chúng lần này về mặt số liệu có khá nhiều tranh cãi, nhưng nếu cộng toàn bộ thì suy đoán hợp lý sẽ vào khoảng từ 30 đến 50 vạn đủ cả bộ binh, kỵ binh lẫn thủy binh. Đây là một lực lượng hết sức hùng hậu, nên nhớ là lần đầu tiên đánh nước ta chúng chỉ huy động khoảng 5 vạn quân, lần này thì gần như là gấp 10 lần.

Ở đây cũng phải nói thêm một điều, hơn 20 năm hòa hoãn, lợi cũng có cái lợi mà hại cũng có cái hại của nó, cái lợi thì dễ thấy chúng ta tranh thủ được thời gian hòa bình quý giá phát triển quốc lực, thao luyện binh mã, tăng cường quân đội, còn cái hại của nó là: thời gian hòa bình này đã ru ngủ khá nhiều quan lại, thân vương, tướng lĩnh trong triều, bào mòn nhuệ khí, mất đi can đảm đối mặt với chiến tranh.

Kể cả là chuyện xin hòa hay xin đánh, cũng chia ra làm 2 trường phái trong triều tranh cãi rất hăng, kẻ khuyên hòa thì nói rằng thế giặc quá mạnh, không thể đánh nổi, viện cớ vì an cư lạc nghiệp của lê dân bá tánh để bảo vua Trần mở đường cho giặc vào nước, phái này chủ yếu là của những quan văn hoặc những thân vương quen kiếp sống sung sướng an nhàn, người nói đánh thì bởi vì hiểu rằng lần mượn đường này chỉ là một cái cớ mà thôi, để giặc vào là mất nước và chịu kiếp sống nô lệ cho giặc, trường phái này chủ yếu là của các võ tướng, Hưng Đạo Vương Trần Quốc Tuấn, hai vua Trần cũng là người theo trường phái này.

Để chấm dứt tranh cãi và tổng động viên tinh thần, sĩ khí cả nước đồng lòng chống giặc, vua nhà Trần đã triệu tập các bô lão từ khắp nơi về mở hội nghị Diên Hồng và đích thân trước mặt bá quan văn võ, hỏi những con người đại diện cho tầng lớp đi trước của dân tộc này: “Nên hòa hay nên đánh?”

Và tất cả những bô lão ấy, những người đại diện cho ý chí của đất nước, đứng trước sự uy hiếp của giặc ngoại xâm hùng mạnh, dù biết rằng nếu phát sinh chiến tranh là sẽ hy sinh, đổ máu và họ có thể là những người phải mất mạng đầu tiên, nhưng tất cả vẫn đồng thanh hô “Đánh” vang vọng trên điện Diên Hồng.

Tiếng hô “Đánh” của họ đã lấn át hết tất cả âm thanh của những kẻ hèn nhát muốn cầu hòa mở đường cho giặc, thể hiện quyết tâm của nhân dân cả nước

và sự cứng cỏi của dân tộc Việt trước kẻ địch ngoại xâm

Lệnh tổng động viên được ban bố, cả nước tiến vào giai đoạn gấp rút chuẩn bị chống giặc, Hưng Đạo Vương Trần Quốc Tuấn điều động binh mã ra các lộ trấn giữ biên cương, soạn thảo “Hịch Tướng Sĩ” để cổ động binh lính, chấn hưng sĩ khí, nam đỉnh lính tráng thích hai chữ “Sát Thát” trên tay để thể hiện rõ quyết tâm diệt giặc cứu nước.

Trận chiến chính thức bắt đầu vào đầu năm 1285, quân Nguyên chia làm ba đạo tiến vào nước ta. Đạo chủ lực do Thoát Hoan và Ariq Quya chỉ huy từ Ninh Minh tiến vào Lộc Châu, đạo thứ hai là một toán quân khinh kỵ Mông Cổ tinh nhuệ chỉ có số lượng hơn một ngàn người do Nasirud Din tiến vào theo đường Tuyên Quang theo hướng Sông Chảy, đạo thứ ba do Toa Đô đang tấn công Chiêm Thành ở phía Nam nước ta.

Giai đoạn đầu, quân Nguyên Mông rất mạnh, thế tiến như chẻ tre, quân ta không cách nào chống nổi.

Ở ai Khả Ly, Tôn Hựu dẫn quân đánh tan quân Trần phòng ngự ở đây, bắt được hai tướng Đỗ Vĩ và Đỗ Hựu, Ái Động Bản, quân Nguyên tiếp tục thắng, tướng giữ ai Trần Sâm bỏ mình.

Chỉ trong vòng 5 ngày, đại quân của Thoát Hoan đã tràn qua đến ai Vĩnh Châu, Thiết Lược, Chi Lăng, chia quân làm sáu mũi ồ ạt tấn công ai Nội Bàng, đại bản doanh của Trần Quốc Tuấn, quân ta thất trận, tổn thất rất nặng, tướng Đoàn Thai bị bắt, Trần Quốc Tuấn buộc phải lui quân về Vạn Kiếp. (Theo Đại Việt Sử ký toàn thư, ở thời điểm này quân Trần đã gần như tan vỡ, Trần Quốc Tuấn thoát được là nhờ Yết Kiêu kiên quyết giữ thuyền chờ chủ tướng)

Có lẽ ai cũng biết Yết Kiêu là ai, nhưng có lẽ ít người biết Yết Kiêu là một gia thần của Trần Quốc Tuấn, với tài lặn ông đã góp công rất nhiều vào những trận thủy chiến đục chìm thuyền chiến của quân Nguyên Mông, ông rất trung thành với chủ tướng và quốc gia.

Rút về Vạn Kiếp, Trần Quốc Tuấn hội họp với quân chủ lực của ta ở đây. Biết được điều này, Thoát Hoan thúc quân đến truy đuổi, đồng thời ra lệnh gấp rút đóng thuyền chặn đường rút lui của quân Trần.

Đến giữa tháng 2 năm 1285, Ô Mã Nhi dẫn đầu thủy quân Nguyên Mông tấn công vào Vạn Kiếp và các trại ở Chí Linh. Đây là một trận kịch chiến, hai bên đều có tổn thất khá nặng, tướng quân Nguyên Nghệ Nhuận tử trận.

Ô Mã Nhi tiếp tục dẫn quân vây đánh, vua Trần thân chinh đem quân đến ứng cứu Trần Quốc Tuấn, qua một trường đại chiến, quân ta phá vây rút lui về dân trận bên bờ Sông Hồng gần thành Thăng Long. Quân Nguyên truy kích theo bằng đường bộ.

Chỉ sáu ngày sau, quân Nguyên đã đuổi kịp dựng trại đối diện bên bờ Sông Hồng, trước đó chúng đã phá tan chốt phòng ngự của quân ta tại Sông Đuống.

Trận này đích thân vua Trần Nhân Tông trực tiếp chỉ huy, các chiến lũy bằng gỗ bên bờ sông được dựng lên, dưới sông là lực lượng thủy quân chủ lực. Mục đích của chúng ta trong trận này chỉ là để kéo dài thời gian cho công tác sơ tán kinh thành Thăng Long. Trải qua mấy trận đối đầu đọ sức, đến khi hoàn thành xong công tác sơ tán, quân ta lặng lẽ từ bỏ phòng tuyến xuôi sông Hồng rút lui về phủ Thiên Trường (Nam Định).

Thoát Hoan chiếm được kinh thành Thăng Long, mở tiệc khao quân nhưng lúc này thì đã người đi thành trống, lương thực bị gom đi sạch sẽ.

Sau thời gian nghỉ ngơi ngắn ngủi, Thoát Hoan tiếp tục chia quân ra hai đường thủy bộ truy kích quân Trần.

Đây là thời điểm rất khó khăn và hung hiểm, kẻ địch đuổi theo rất rất quyết tâm tiêu diệt đầu não nước ta trong thời gian ngắn nhất để hoàn thành công cuộc tiến chiếm Đại Việt, có những lúc gần như là quân ta đã nằm trong tầm vây của kẻ địch.

Để truy cản, quân đội nhà Trần liên tiếp tổ chức những trận đánh chặn hậu trên khu vực sông Hồng, trong đó hai trận đánh lớn là ở Đà Mạc và Hải Thị. Ở Bãi Đà Mạc, 600 quân Thánh Dực do Trần Bình Trọng chỉ huy đã kiên cố được mấy ngàn quân Mông Cổ trang bị nhẹ đột tiến, tổng cộng 6 đợt tấn công, từ thương vô số, cuối cùng nhờ vào chênh lệch quân lực quá lớn, quân Nguyên phá được đội hình của quân Trần, Trần Bình Trọng bị giặc bắt. Nhưng đồng thời, Trần Bình Trọng cũng đã hoàn thành nhiệm vụ, kẻ địch hoàn toàn mất đầu vua Trần.

Để tìm hiểu nơi tọa lạc của hai vua, Thoát Hoan dùng đủ mọi cách từ cứng rắn đến dụ dỗ rằng sẽ đưa ngôi vương An Nam cho Trần Bình Trọng, ông đã kiên quyết trả lời rằng: “Ta thà làm quỷ nước Nam cũng không làm Vương đất Bắc”. Biết không thể khuất phục được người này, quân Nguyên đem ông ra xử tử.

Nói về quân Thánh Dực thì đây là một cánh quân có thể nói là ít người muốn nhắc đến, tài liệu sử sách cũng hạn chế nhắc về họ (Và nói thực thì cả mình cũng không chắc chắn lắm, nhưng nêu ra cho mọi người tham khảo vậy)

Đây là cánh quân được thành lập chủ yếu từ thành phần dân vong mệnh (từ tù, trộm cướp, bất hảo, bần cố nông, cùng đinh tận đáy xã hội người ta vứt ra lề đường, không sợ chết, có chết cũng ít ai quan tâm) được thu thập và huấn luyện lại chuyên thi hành những nhiệm vụ cam tử, dù sao thì đối với họ, chiến đấu và hy sinh vì nước có lẽ là vinh quang cao nhất, còn hơn là mục ruộng trong tù.

Chính vì vậy, khả năng chiến đấu và tinh thần liều mạng của họ luôn là một thứ khiến quân địch khiếp sợ, chỉ với 600 quân Thánh Dực đối đầu với tinh binh Mông Cổ mà đã khiến chúng gánh chịu tổn thất rất nặng phải huy động quân lực áp đảo mới có thể tiêu diệt. Tương truyền ngoài trận chiến ở Bãi Đà Mạc họ còn lập được rất nhiều chiến công hiển hách, như trận đánh ở mặt trận Thanh Hóa, tiêu diệt Toa Đô ở Tây Kết và ở trận Bạch Đằng trong lần chống Nguyên Mông thứ ba.

Với những chiến công mà họ lập được, đội quân này còn được gọi là Thánh Dực Dũng Nghĩa Quân, theo mình là hoàn toàn xứng đáng, số lượng của

cánh quân này theo một số tài liệu là khoảng hai vạn người, Thánh Dực nghĩa là "đôi cánh của thần thánh", hoặc là "đôi cánh của vua".

Quân Trần lúc này đã lui về tại Thiên Trường và Trường Yên (Ninh Bình), và ta cũng phát hiện đã dụ được kẻ địch rời khỏi Vạn Kiếp, Trần Quốc Tuấn cùng Phạm Ngũ Lão chỉ huy hơn 1000 chiến thuyền quay lại đóng giữ Vạn Kiếp, đây là giai đoạn tiến hành một số cuộc phản công nhỏ nhưng đa số đều không thành công. Ngoài một số trận đánh lớn thì cũng có một số cánh quân nhỏ rải rác thực hiện tấn công kiểu du kích quấy rối và cầm chân, nổi bật là cánh quân của Nguyễn Lộc thuộc tướng của Trần Quốc Tuấn.

Lúc này, cánh quân do Toa Đô cầm đầu cũng đã từ Chiêm Thành tiến quân ra bắc, đánh phá Bồ Chính (Quảng Bình) rồi tiến ra Nghệ An.

Phía này, Trần Nhật Duật và Trịnh Đình Toàn chỉ huy quân Trần ngăn địch nhưng thất bại buộc phải rút lui.

Toa Đô cử một cánh quân ra đánh Thanh Hóa, lúc này người nắm giữ Thanh Hóa là Chương Hiến Hầu Trần Kiện sợ giặc thế mạnh dẫn một vạn quân ra đầu hàng, do có sự chiểm của tên này, các cánh quân của nước ta ở khu vực Thanh - Nghệ hoàn toàn bị lộ ra trong tầm mắt địch, chúng tiến hành đánh úp giết hại rất nhiều tướng lĩnh và quân sĩ nhà Trần, tướng Đinh Xa, Nguyễn Tất Thống tử trận, mặt trận Thanh Hóa – Nghệ An hoàn toàn tan vỡ, Trần Quang Khải bắt buộc phải dẫn quân rút lui.

Mặt trận phía Nam vỡ dẫn đến một tình thế hết sức nguy hiểm, đại quân đóng tại Thiên Trường và Trường Yên của hai vua Trần lâm vào thế bị tấn công từ cả hai phía.

Lúc này, chúng ta phải lâm vào một cuộc rượt đuổi cùng tử thần, là một cuộc đấu trí đấu sức của cả hai, nhờ tin tình báo kẻ địch vòng lại bao vây từ hai hướng nhắm về Thiên Trường và Trường Yên, bắt buộc Trần Quốc Tuấn phải bỏ Vạn Kiếp dẫn quân ứng cứu vua Trần.

Trần Hưng Đạo đưa 2 vua Trần từ Thiên Trường dùng thuyền nhỏ đi qua cửa Giao Hải (cửa sông Hồng ở huyện Xuân Thủy, Nam Định) đi ra biển, ngược lên phía bắc rồi quay vào Tam Trĩ Nguyên (tức cửa sông Ba Chẽ, huyện Ba Chẽ tỉnh Quảng Ninh). Từ Tam Trĩ, vua Trần sai đem thuyền rồng lớn ra cửa Ngọc Sơn (Vạn Ninh, Móng Cái) để lừa quân Nguyên.

Thoát Hoan gặp các tướng do Toa Đô phái từ Thanh Hóa đến, được biết tình hình cánh quân Toa Đô bị đói vì thiếu lương, nên không vội tập hợp toàn quân vì áp lực về lương thực, bèn sai người ra lệnh cho Toa Đô tiến lên Thiên Trường kiểm lương; cùng lúc phát hiện thuyền rồng của vua Trần chạy ra Hải Đông, Thoát Hoan lại sai Lý Hằng, Ô Mã Nhi và Giảo Kỳ tiếp tục đuổi theo.

Khi thấy đạo quân của Toa Đô đã rời Thanh Hóa tiến lên đóng ở Trường Yên (Ninh Bình), ngày 7 tháng 4 năm 1285 (2 tháng 3 âm lịch), 2 vua Trần bỏ thuyền đi bộ đến Thủy Chú, lấy thuyền ra sông Nam Triệu (tức sông Bạch Đằng), rồi lại ra cửa Đại Bàng (tức cửa Văn Úc), dẫn quân theo đường biển tiến ngược lại vào Thanh Hóa, thoát khỏi thế bị kìm kẹp và truy đuổi của đối phương.

Thành công thoát khỏi gọng kìm quân địch đuổi giết, tại Thanh Hóa quân Trần bắt đầu tổ chức lại lực lượng và chuẩn bị cho chiến dịch phản công.

Ở đây thì lại cần phải phân tích một chút về sách lược chống giặc của Hưng Đạo Vương Trần Quốc Tuấn, ngay từ đầu đối đầu với một kẻ địch có thể nói là có quân lực áp đảo như Nguyên Mông, chúng thiện đánh nhanh thắng nhanh, nên chủ trương của Trần Quốc Tuấn là cố gắng đánh chậm, kìm hãm kẻ địch, nhắm vào điểm yếu chí mạng của chúng là thủy thổ, địa hình và lương thực.

Phải biết rằng, lúc này là thời điểm sau khi kết thúc chiến tranh với Nam Tống, chiến tranh tàn phá khiến cho lương thực trong nước Nguyên không đủ để trợ cấp toàn bộ cho binh sĩ mặt trận Đại Việt, hơn nữa, càng mang nhiều lương thực càng phải tốn một lực lượng vận lương lớn, địa hình nước ta lại hiểm trở nên vận lương sẽ càng khó khăn, vì vậy lần này chúng chỉ mang tất cả là 3 vạn thạch lương, số lương thực này tuyệt đối không đủ cho một trận chiến lâu dài.

Cho nên cái chúng ta cần nhất trong giai đoạn đầu không phải là diệt được bao nhiêu kẻ địch mà là bảo toàn được bao nhiêu quân lực và kéo dài được bao nhiêu thời gian.

Hơn nữa, một điều cần chú ý là từ giai đoạn đầu trận chiến đến nay, Trần Quốc Tuấn đã làm được một điều đó là, hạn chế hầu hết ưu thế chiến đấu từ kỵ mã của đối phương. Phải biết, Mông Cổ nổi tiếng là quân đội bất bại trên lưng ngựa, không phải khả năng giáp đấu chính diện của chúng mạnh đến nỗi không ai đánh được, ít ra thì nếu khinh kỵ giáp chiến với trọng trang thiết kỵ thì chúng phải thua, nhưng cái mạnh của chúng là khả năng cơ động, thắng có thể truy kích tiêu diệt toàn bộ kẻ địch, thua thì có thể rút lui rất nhanh, nên mới nói bất bại là vậy. Trong chiến đấu, đa số chúng ta chọn những địa hình phức tạp, hoặc dùng thủy quân đấu thủy quân, hoặc triển khai đội hình tại rừng núi tiến hành chặn đánh, không cho kẻ địch dùng ngựa.

Sau khi thế giặc đã qua thời điểm mạnh nhất, thì sẽ đến thời kỳ kế tiếp là suy yếu, quân Toa Đô dẫn lên từ phía Nam Chiêm Thành vốn đã gặp khó về lương thực giờ càng khó khăn hơn, quân của Thoát Hoan ở miền Bắc không hợp với khí hậu nóng ẩm, mưa lớn của nước Nam phát sinh dịch bệnh, ba vạn thạch lương đã gần như sạch sẽ, quân rơi vào tình thế đói kém suy kiệt.

Nắm được điểm này, vào khoảng tháng 6 năm 1285, tức là khoảng hơn một tháng từ khi chúng ta rút quân về Thanh Hóa, Hưng Đạo Vương Trần Quốc Tuấn nhận thấy được thời cơ phản công đã đến, dẫn quân ra Bắc tấn công quân Nguyên.

Trận Hàm Tử, năm vạn quân do Chiêu Văn Vương Trần Nhật Duật làm chủ tướng, Trần Quốc Toàn làm phó tướng đột phá phòng tuyến quân Nguyên tái chiếm Hưng Yên. Thắng lợi ở đây, Hưng Đạo Vương ra lệnh cho Trần Nhật Duật làm nhiệm vụ chặn đánh không cho Toa Đô và Thoát Hoan hợp quân.

Trần Quang Khải cùng Phạm Ngũ Lão và Trần Quốc Toàn dẫn quân Bắc đánh tan quân địch ở Chương Dương (Huyện Thường Tín), và sau đó là liên tiếp tiêu diệt chúng trên các phòng tuyến tại sông Hồng.

Thừa thắng, quân Trần tổ chức phản công tái chiếm Thăng Long, thủy bộ hai đường kết hợp tác chiến, đánh tan quân phòng thủ vòng ngoài do Mã Vĩnh chỉ huy, trải qua mấy trường đại chiến, quân Nguyên thủ thành tại đây bị đánh bật khỏi Thăng Long phải rút chạy về bờ bắc sông Hồng.

Ở mặt trận Thanh Hóa, Toa Đô sau khi nhận được tin của Thoát Hoan, liền tiến quân vào Thanh Hóa đánh vua Trần, vua Trần thân chinh chỉ huy phản công đánh ngược lại kẻ địch, cánh quân của chúng bị đánh tan, tướng quân Nguyên là Trương Hiến đầu hàng, chỉ điểm địa điểm tập kết của Toa Đô tại Tây Kết, nhờ đó, vua Trần tổ chức đánh úp gần như toàn diệt cánh quân Nguyên tại đây, Toa Đô tử trận.

Tiếp theo là giai đoạn chúng ta tổ chức phản công đánh đuổi kẻ địch và liên tiếp phục kích, tại bờ bắc Sông Hồng, Hưng Đạo Vương Trần Quốc Tuấn đích thân chỉ huy quân đánh kẻ địch, Lưu Thế Anh dẫn quân nghênh chiến nhưng không thể nào địch nổi, rút chạy về Bắc.

Chạy đến sông Như Nguyệt, quân Nguyên bị cánh quân của Trần Quốc Toản chặn đánh, quân Nguyên thua không thể chạy nổi qua sông, bị giết rất nhiều, phải lui ngược về Vạn Kiếp, nhưng Trần Quốc Toản cũng đã hy sinh trong trận này (Vẫn còn khá nhiều tranh cãi từ nhiều nguồn tư liệu về cái chết của vị anh hùng trẻ tuổi này)

Quân Nguyên dẫn quân rút lui qua sông Sách, lập cầu phao rút chạy, bị đội truy binh của Trần Quốc Tuấn chặn đánh tại đây, cầu phao do chúng lập ra bị đứt, quân Nguyên kẻ bị đánh chết kẻ bị chết đuối, đội hình hoàn toàn tan vỡ, nhưng ở trận này tướng quân nước Việt Trần Thiệu cũng tử trận.

Toàn tàn quân vượt được sông Sách về đến Vĩnh Bình thì tiếp tục bị Trần Quốc Hiến chỉ huy chặn đánh, tướng quân Nguyên Lý Hằng bị trúng tên độc về đến nước thì mất mạng, tương truyền do hoảng sợ, Thoát Hoan phải trốn vào ống đồng để quân mang theo chạy trốn.

Đến đây, nước ta đã hoàn thành cuộc đại chiến chống quân Nguyên Mông lần hai, tuyên cáo đại thắng với tổn thất rất lớn cho quân xâm lược, là cái bặt tai còn mạnh tay hơn so với lần thứ nhất vào cái đất nước lúc bấy giờ được cho là hùng mạnh nhất thế giới này.

Ở khu vực Châu Á, cũng có ba đất nước đã từng cho là đánh bại được quân Nguyên, đó là Đại Việt, Nhật Bản và Chiêm Thành. Nhưng mình có thể mạnh dạn nói rằng, chiến thắng của nước ta là vang dội nhất.

Nhật Bản chiến thắng chủ yếu là nhờ vào hai con bão lớn đánh tan đến chín phần thủy quân Mông Cổ ở cuộc hành quân trên biển và tại bãi biển Nhật Bản, Người Nhật tin rằng các vị thần đã mang những cơn cuồng phong này tới để bảo vệ họ trước kẻ thù. Họ gọi chúng là Kamikaze, tức là “Thần phong”. Dù là như vậy, chỉ một phần quân Mông Cổ lên được vẫn đánh cho quân Nhật thất điên bát đảo, chỉ sau này không có tiếp tế nên mới rơi vào kiệt quệ và bị đánh bại.

Còn Chiêm Thành chiến thắng chủ yếu là nhờ vào trận thắng lần hai của nước ta đánh tan cánh quân của Toa Đô, nên quân khởi nghĩa mới có thể thành công.

Đại Việt thì phải chân chính đối mặt với cánh quân hùng mạnh này, trải qua nhiều trường đấu trí đấu dũng, trải qua rất nhiều hy sinh mất mát, tận dụng tối đa ưu thế địa lợi, thủy thổ và nhắm vào điểm yếu của kẻ địch, đoàn kết lực lượng của cả nước thành công đánh tan kẻ địch ngoại xâm hùng mạnh.

Đó là một điều rất đáng để tự hào.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 162: Giao dịch

Đức nhìn thẳng vào Linh, hai người yên lặng một lúc, hần lên tiếng trả lời:

“Tôi từ chối”

Linh nhú mày lên tiếng: “Tại sao? Anh thậm chí còn không hỏi tôi đó là nơi nào?”

“Không cần thiết. Nếu cả cô cũng cảm thấy khó khăn khi đi vào đó, thì nó chắc chắn rất nguy hiểm”

“Chuyện của tôi ở đây có cũng được, mà không có thì cũng chả sao, nhưng đi với cô, đó là mạo hiểm sinh mạng”

“Không đáng” Đức trả lời

“Tôi có thể bắt anh vì tội trộm cắp bí mật quốc gia” Linh nhìn hần nghiêm giọng nói

Đức cười lên một tiếng: “Cô thực sự nghĩ, lúc này điều đó có nhiều uy hiếp sao?”

“Thời đại bây giờ là thời đại của kẻ mạnh, nếu cô không đủ mạnh, cô sẽ không thể bắt người khác làm cái gì cả”

Linh neho mắt nhìn về phía hấn: “Anh nghĩ rằng tôi không đủ mạnh sao?”

Đức chăm chú nhìn cô, nhẹ nhàng trả lời: “Phải”

Linh đưa tay lên bóp hai quyền đầu vang lên tiếng kêu rôm rốp, nhìn về phía hấn, ánh mắt toát ra chiến ý:

“Nếu anh đã tự tin đến như thế, thì thỏa thuận thế này ...”

“Tôi đánh bại anh, anh phải đi theo tôi tới đó và làm theo lệnh tôi chỉ huy, yên tâm tôi cũng sẽ không ra lệnh cho anh tìm chết”

“Còn ngược lại?” Đức lên tiếng hỏi

“Anh có thể tìm bất cứ thứ gì anh muốn ở nơi này” Linh trả lời

Yên lặng một lúc, Đức gật đầu: “Được”

Hấn vừa dứt lời, Linh đã dậm chân lao đến, nắm tay vung lên đâm thẳng vào mặt hấn, cú đâm rất mạnh, quyền phong rít lên vù vù mang theo hơi gió rất mạnh.

Đức lách nhẹ đầu qua một bên né được khiến nắm đầm rơi vào khoảng không, xoay người tung một cú đá gót phải vào sườn của Linh khiến cô phải thu hai tay lại đỡ đòn.

Cú đá khá mạnh, Linh lùi về phía sau nửa bước, nhưng gần như ngay lập tức, cô đã tiếp tục tiến tới tung một cú lên gối vào ngay giữa ngực Đức khiến hấn phải đưa chân lên đỡ, phản lực tách hai người ra một đoạn ngắn.

“Yaaaa” Hét lớn một tiếng, Linh chủ động lao đến tấn công liên tục, ra đòn lần sau mạnh hơn lần trước dồn dập như sóng biển không ngừng nghỉ, đối lại Đức cũng bình tĩnh né tránh, tiếp chiêu, phản đòn không hề hoảng loạn. Một trận đấu trực diện gần như chỉ sử dụng thể thuật và độ sức bằng kỹ năng chiến đấu tay không, cả hai đều chưa ai sử dụng dị năng hay năng lực đặc biệt gì của mình.

Khả năng cận chiến tay không của Linh phải nói là rất khá, đòn đánh mạnh mẽ dứt khoát, biến chiêu linh hoạt, không ngừng nhắm vào sơ hở của đối phương tiến hành công kích, đỡ đòn và phản công rất sắc bén, thậm chí Đức có cảm giác, nếu là hấn trước lúc cường hóa P.S.I độ sức với cô gái này trong trạng thái bình thường trước cường hóa, người thua rất có thể sẽ là hấn.

Nhưng bây giờ, hấn đã mạnh hơn trước đó rất nhiều, nền tảng võ thuật tốt từ nhỏ, quá trình rèn luyện trong quân đội, cộng thêm cường hóa P.S.I và liên tục chiến đấu trong sinh tử, không ngừng khổ luyện trong hơn hai tháng qua khiến thực lực của hấn có sự nhảy vọt về chất.

Ánh mắt của Đức rất bình tĩnh quan sát từng đòn thế của Linh, tuy rằng nhìn qua giống như hấn đang bị áp đảo không ngừng phải lui về phía sau, nhưng thể lùi không hề hỗn loạn, hai chân di chuyển thành từng nửa vòng tròn nhỏ, né tránh đòn đánh trong gang tấc.

Rồi đột ngột, Đức dậm chân tung người về phía trước, trọng tâm toàn thân hạ thấp xuống né qua cú đá của Linh, cùi chỏ đánh thẳng vào giữa bụng cô, khiến Linh trúng đòn bay ngược về phía sau ngã xuống đất.

Nén đau, Linh tung người bật dậy thì hấn đã đến ngay trước mặt, chụp lấy cánh tay của cô đang đầm tối, Đức xoay người dùng một đòn vật vai, quật Linh ngã xuống.

“Hự” Thân hình của cô bay bổng lên không ngã xuống nền tuyết trắng, những bông tuyết bay lên tung tóe.

Đức tung người ngồi lên, hai đầu gối kẹp giữa người Linh, đôi tay như một cọng kèm sắt đè chặt hai tay của cô xuống đất, hai người nhìn thẳng vào nhau, hơi thở của Đức phả ra từng làn sương khói trong tiết trời lạnh giá.

“Thua chưa?” Đức lạnh nhạt lên tiếng hỏi

“Yaa” Đáp lại lời hấn, Linh hét lớn một tiếng, cơ thể đột ngột như bao phủ trong một lớp cương khí màu vàng kim, cương khí rung động phát sinh nổ mạnh, lực đẩy hất người Đức văng ra ngoài.

Đức lộn người một vòng, chậm rãi đứng dậy, lớp màng năng lượng màu lam nhạt trước người hấn chậm rãi biến mất. Vừa rồi, nhận ra bất ổn hấn đã kịp thời sử dụng kỹ năng “khiên ma pháp” che chắn hầu hết sức phá hoại từ vụ nổ.

Phía bên kia, Linh nhìn qua có vẻ te tua hơn một chút, cơ thể hoàn toàn lạnh lặn, nhưng bộ quần áo trước người thì không được chấn chấn như thế, chiếc áo khoác đen đã rách bươm, kéo đến cả áo trong, lộ ra một mảnh da thịt trắng như tuyết, chiếc quần thể thao kaki bị xé hết một bên ống, những mảnh vải lưa xua ra bên ngoài.

Linh đứng thẳng người dậy, từ tốn buộc lại mái tóc dài về phía sau, cởi phăng chiếc áo khoác ngoài quăng qua một bên, buộc lại vết rách của áo sơ mi bên trong, xé luôn cả mảnh vải lưa tua từ chiếc quần kaki, khiến nó từ quần dài bỗng chốc trở thành quần đùi. Cả quá trình Đức chỉ bình thản đứng yên quan sát.

“Tiếp tục chứ?” Linh nhìn về phía Đức lên tiếng hỏi

“OK” Đức chìa tay về phía trước đáp lời

Linh buông tay xuống, từ lòng bàn tay ánh sáng màu vàng kim tỏa ra giữa đêm tối, ánh mắt sắc bén nhìn về phía hắn, rồi đột ngột vung mạnh tay về phía trước.

Năm luồng sáng nhắm thẳng người Đức phóng tới với tốc độ rất nhanh, hắn nghiêng người qua một bên né tránh khiến chúng bắn thẳng vào bức tường đồ nát phía sau vang lên những âm thanh lộp bộp, bức tường bằng bê tông dễ dàng bị xuyên thủng thấu ra phía sau.

“Cương khí ngoại phóng?” liếc nhìn mảnh tường phía sau, Đức cấp tốc suy nghĩ

Linh lúc này đã dậm chân lao đến ngay trước mặt hắn, luồng sáng trên tay chợt kéo dài ra như một ngọn roi quất đến cuộn chặt vào chân kéo hắn về phía trước.

Đức không lùi mà thuận đà kéo, dậm chân nhảy về phía trước, tung một cú lên gối vào ngay giữa ngực của Linh khiến cô phải thu tay lại đỡ đòn, trước người Linh như có một lớp màng bằng ánh sáng vàng kim chắn đỡ cú đá của hắn, đòn đánh như chạm vào kim loại khiến chân của Đức hơi tê dại.

Linh xoay người lộn về phía sau một vòng, từng luồng sáng màu vàng kim trên người cô bắn về phía hắn như lông nhím, Đức giơ tay về phía trước, khiến ma pháp cấp tốc bật lên chặn lại.

Hình thù luồng sáng ngưng đọng như những chiếc dùi nhỏ, xoáy hình tròn ốc, sức xuyên thấu rất mạnh mẽ, khiến ma pháp đã hiện ra từng vết rạn như kính.

Đức dừng tụ năng lượng, lớp chắn năng lượng lập tức tan vỡ, những chiếc dùi sáng ấy bắn qua, hắn lách người theo khoảng trống tiến về phía trước, đòn lực vào năm đám, những tia lửa điện lẹt xẹt xuất hiện, vung quyền đâm mạnh vào giữa bụng của Linh khiến cô trúng đòn bay ngược về phía sau.

Đức lạnh nhạt nhìn cô ngã xuống đất, dấu quyền ấn hiện lên trên chiếc áo sơ mi Linh đang mặc trên người cháy đen một mảnh, người cô tê dại vì từng luồng điện giật, nhưng ánh mắt vẫn rất quật cường nhìn về phía hắn.

“Lần này đã được chưa?” Đức lên tiếng hỏi

“Hừ” Đáp lại, Linh hừ lạnh một tiếng, đập mạnh tay xuống đất tung người bật dậy, toàn thân trong chớp mắt tỏa ra ánh sáng rực rỡ như mặt trời, từ hình xăm trên cổ tay phải, những ký tự tượng hình kỳ lạ trong thời gian cực ngắn đã lan tỏa ra toàn thân, như những nét mực đen trên một nền giấy vàng vẽ kín khắp người cô.

Từ phía sau lưng, lớp ánh sáng đó dần tụ lại thành hình như một đôi cánh chim kim sắc rực rỡ, toàn thân như bao bọc trong một lớp lân giáp màu vàng, còn trên bàn tay phải đã hiện ra một thanh kiếm với rất nhiều ký tự màu đen bao phủ.

Nhìn cô hệt như một chiến binh thiên thần rực rỡ.

Đức mở mắt phân tích nhưng không hề thu được bất kỳ tin tức gì hữu dụng, đây là một năng lực khá giống như “Tụ khí thành hình” trong một số công pháp tu luyện về cương khí miêu tả, là một cách thức sử dụng cương khí khá cao cấp, nhưng những ký tự quanh người cô càng khiến hắn tò mò hơn.

Bởi vì dù không hoàn toàn tương đồng, nhưng nó có rất nhiều ký hiệu trùng hợp như trên thanh Lạc phong kiếm của hắn.

Hai cánh của Linh vung lên đập mạnh, đẩy người cô lướt thẳng về phía trước, thanh kiếm trên tay nhắm thẳng vào người Đức chém xuống.

Hắn nhảy lùi về phía sau né tránh, Linh thuận thế liên tục áp về phía trước, thanh kiếm trên tay liên tục huy động chém về phía hắn, dù vậy điều khiến hắn khá có thiện cảm là, hầu như cô chỉ sử dụng sóng kiếm.

Đức lộn người qua một bên, thanh kiếm trên tay Linh chém vào bức tường bê tông sau lưng hắn phát ra âm thanh trầm đục, một mảnh xi măng lập tức vỡ nát.

Đúng lúc này, Đức chợt dậm chân nhảy về phía trước, vung chân đá mạnh vào tay cầm kiếm của Linh, nhưng cô cũng phản xạ rất nhanh xoay người một vòng tròn né tránh, vung kiếm chém thẳng về phía ngực của hắn.

Đức không lùi mà tiến về phía trước, hai tên giơ lên bắt chéo theo thể kim giao tiền chặn cổ tay của Linh khiến thanh kiếm không thể chém xuống, tung chân đá mạnh vào giữa ngực khiến cô lùi lại phía sau.

Ánh mắt hắn lạnh lùng nhìn về phía trước, cổ tay khê đao, Lạc phong kiếm đã hiện ra phong chú chi ấn và lõi điện cấp tốc vận chuyển, vung tay chém mạnh, một luồng phong lôi kiếm khí nhắm thẳng giữa người Linh chém tới.

Linh vội vàng đưa kiếm lên đỡ đòn, thanh kiếm ngưng tụ bằng cương khí không ngờ cực kỳ cứng rắn đỡ được đòn đánh, nhưng phản lực vẫn hất cô về phía sau một đoạn ngắn, điện lẹt xẹt khiến hai cánh tay của cô hơi tê dại.

Nhân cơ hội, Đức tung người lao đến, đá bay thanh kiếm trên tay của Linh, “lôi quyền” đâm thẳng vào giữa chân thủy khiến cô cong người bay ngược ra sau ngã xuống đất.

Linh chưa kịp gương dậy thì thanh kiếm lạnh lẽo đã kề ngay trên cổ, ánh mắt hắc lạnh nhạh nhìn cô, lên tiếng:

“Lần này thì sao?”

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 163: Nặng nề

Thanh kiếm sắc bén kề ngay sát cổ, ánh mắt Đức lạnh lùng nhìn Linh, cô hơi gương đầu dậy, giọng nói mang theo một chút không cam lòng lên tiếng:

“Tôi còn ...”

Đức lạnh nhạh ngắt lời: “Tôi biết, cô có thể còn đòn sát thủ chưa dùng đến, nhưng ...”

“Tôi cũng vậy”

Linh nhăm mắt lại, vỗ hai tay xuống đất, thờ dài một tiếng, chua chát nói: “Tôi thua rồi”

Đức gật đầu, thu hồi Lạc phong kiếm, xoay người chậm rãi bước xuống căn hầm tối. Linh gương đứng dậy, phui đi đám tuyết đọng trên người, nhìn theo bóng lưng của hăh, khẽ căn mỗi bước đi theo phía sau.

Kỳ thực trận chiến vừa rồi hăh có cảm giác Linh vẫn còn chưa tung hết sức, có thể là đòn sát thủ thực sự cô vẫn còn chưa sử dụng hoặc một thứ gì đó kềm hăh cô phát huy toàn bộ thực lực của mình, ít ra kỹ thuật ngưng khí tụ hình của cô đáng lẽ phải lợi hại hơn thế rất nhiều. Nhưng kể cả là như vậy, hăh cũng tự tin mình sẽ không thua, hăh còn rất nhiều thứ chưa sử dụng đến, dù sao thì đây cũng chỉ là một trận đọ sức chứ không phải chiến đấu sinh tử không cần phải ép nhau đến cùng làm gì, cô ta cũng không có sát ý với hăh.

Phía dưới hầm tối om om không một tia ánh sáng, Đức lấy từ trong kho chứa đồ một chiếc đèn pin để rọi đường đi, đi qua khoảng hai vòng cầu thang xoắn ốc, mò mẫm một số căn phòng, đi suốt ba dãy hành lang, hăh rốt cuộc cũng đến được phòng máy chủ.

Phòng máy chủ chỉ có duy nhất một chiếc máy vi tính màn hình lớn, lúc này đã ngừng hoạt động, căn phòng có vẻ đã bỏ hoang lâu ngày, không có ai sử dụng, hăh bước tới phía trước bật công tắc điện và công tắc máy, nhưng không thể khởi động được, hệ thống điện có vẻ đã bị ngắt từ lâu.

“Vô ích thôi” Nhìn Đức đang loay hoay, Linh khoanh tay trước cửa phòng lên tiếng

“Máy móc ở đây đã bị hư từ đợt đầu bão điện từ rồi”

Đức yên lặng không trả lời, cũng không quay đầu lại, cố gắng kiểm tra một lần nữa, rồi bước ra ngoài, lần theo ánh sơ đồ khu vực trên tường đến phòng chứa máy phát điện dự phòng, đầu trong máy vẫn còn nhưng cũng không thể khởi động được, có vẻ máy cũng đã hỏng hóc từ lâu.

Hăh nhui mày, đi thẳng vào phòng máy chủ, lần theo mạch dây nối của máy đến một chiếc tủ sắt trong hóc phòng nhìn qua khá là kiên cố, Đức vung kiếm chém rớt cửa tủ sắt lấy ra một ổ cứng nối trực tiếp với máy chủ, xem qua rồi bỏ vào trong áo.

Sắc mặt Linh hơi biến đổi, cổ tay khẽ mấp máy, nhưng cuối cùng cũng không nói gì.

Thu hồi Lạc phong kiếm vào trong cơ thể, hăh xem xét xung quanh một lúc đến khi xác nhận mình đã lấy đúng ổ cứng thì chậm rãi rời khỏi tầng hầm bước ra ngoài, hoàn toàn không nhìn qua Linh lấy một lần, Linh căn mỗi bước theo ở phía sau.

“Anh sẽ rời khỏi đây sao?” Cô lên tiếng hỏi với theo

Không quay đầu lại, Đức lên tiếng trả lời: “Phải”

“Khi nào?”

“Sáng mai”

Câu trả lời của hăh khiến Linh ngâh người ra một lúc, cô nắm chặt bàn tay, nhìn vào bóng lưng của hăh, hỏi:

“Tôi phải làm gì, thì anh mới chịu giúp tôi?”

“Tôi thực sự rất cần sự giúp đỡ của anh, làm ơn đi”

Đức thờ ra một hơi, quay đầu về phía sau, nhìn gương mặt khắh khoắh của Linh, trả lời:

“Xin lỗi, nhưng tôi không thể giúp cô”

Nhìn ánh mắt và gương mặt lạnh nhạt của hắn, Linh tràn đầy thất vọng. Đức quay người bước đi, chậm rãi, nhưng rất kiên quyết, việc cần làm ở đây đã xong, hắn cần trở về Bình Định nhanh hết mức có thể, thời gian đã trôi qua quá lâu rồi, hắn không muốn trì hoãn thêm nữa.

Có thể nói là hắn cũng khá có thiện cảm với Linh, cô ta là người phân minh rạch ròi, nói lời giữ lời, đối xử với mọi người xung quanh cũng rất tốt, chỉ cần nhìn vào những người trong trại tị nạn, và cách những người trong đội đối với cô cũng đủ biết, nhưng bảo hắn vì một lời nài nỉ của cô ta mà liều mạng đi mạo hiểm thì không thể nào.

Đúng lúc này, phía sau chợt vang lên một tiếng “bịch” khiến hắn quay đầu lại, Linh đã ngã xuống đất, mũi chảy máu nhuộm đỏ cả nền tuyết trắng.

“Cái gì nữa đây” Đức phiến muộn đưa tay vỗ trán, bước lại chỗ Linh ngã xuống, lật người cô lên xem xét.

Có vẻ không phải là giả vờ, hơi thở của cô ta rất hỗn loạn, cơ thể trở nên lạnh lẽo, máu từ mũi vẫn không ngừng chảy làm ướt cả tay áo của hắn, tình trạng nhìn qua không ổn chút nào.

“Tệ thật” Đức thở ra một hơi, nhìn xung quanh, bất đắc dĩ ôm Linh bước vào một ngôi nhà gần đó, đặt cô nằm trên giường, máu lúc này đã ngừng chảy nhưng cô vẫn rơi vào hôn mê chưa tỉnh lại, hắn đặt một tay vào trán Linh, vận dụng kết nối năng lượng từ rise kích thích sense và kết nối với rise của cô để xem xét tình hình.

Đây là một khả năng cải tiến từ nội thị dựa trên kết hợp giữa sense (Rise) và trance, Đức khám phá ra từ khá lâu nhưng chưa có dịp sử dụng, nó có thể phân nào xem xét tình trạng cơ thể và hướng di chuyển năng lượng của người khác, đương nhiên chỉ có thể dùng khi người đó không phản kháng và cũng không có nhiều cử động, như lúc này đây.

Thế trạng của Linh rất tốt, cơ bắp đảm bảo đầy đủ sức mạnh cũng như độ mềm dẻo cần thiết có vẻ đã trải qua khá nhiều luyện tập, nhưng năng lượng trong người cô lúc này có hai luồng đại biểu bởi màu vàng và màu đen đang di chuyển một cách lộn xộn, chen lấn lên nhau, chúng khá mạnh mẽ và không ai nhường ai, sự xung đột của chúng dẫn đến các thương tổn trong kinh mạch và cơ quan nội tạng trọng yếu, điều đó dẫn đến tình trạng hiện tại của Linh, xem ra thương thế của cô đã tích lũy trước đó một quãng thời gian và cũng không nhẹ chút nào.

Quá trình chiến đấu vừa rồi cô tiếp tục sử dụng hai loại năng lượng xung khắc này càng khiến những tổn thương nghiêm trọng hơn và dễ bị phát tác. Kỳ thực thì lúc này hắn cũng có cảm giác Linh chiến đấu khá là gượng ép, chưa phát huy hết toàn bộ thực lực, hắn vốn nghĩ là cô còn bảo lưu đòn sát thủ, nhưng có lẽ đây mới là nguyên nhân chính.

Trong lúc kiểm tra bệnh trạng của Linh thì có một bức ảnh nhỏ từ túi áo sơ mi trên ngực cô rơi xuống đất, Đức lấy ra một chiếc khăn vải sạch lau mũi và miệng của cô rồi cúi xuống nhặt bức ảnh, vừa nhìn vào đó, hắn chợt có cảm giác như bị sét đánh.

“Khụ” Lúc này, Linh bắt chợt ho mạnh, một ngụm máu phun ra thấm đẫm vào bức tường gạch của căn nhà ọp ẹp, mây cau chặt có vẻ rất đau đớn.

“Phù ... Phù” Linh mở mắt tỉnh lại, cố ngồi dậy nhưng cơ thể dường như không chịu nghe lời, không thể đứng dậy nổi, đầu óc choáng váng còn đang mơ hồ hồ, căn phòng như đang xoay tròn trước mắt cô.

Đức nhẹ nhàng đặt tấm ảnh trên giường kế bên Linh, quay đầu sang bắt gặp cái nhìn của cô, im lặng một hồi, hắn lên tiếng: “Thương thế của cô rất nghiêm trọng”

Linh thở ra một hơi, giọng hơi run rẩy, trả lời: “Tôi biết”

“Tôi không còn nhiều thời gian nữa”, cô đưa tay lên miệng ho khan phun ra một ngụm máu, nhìn ngụm máu tươi trên lòng bàn tay, giọng nói nhẹ như gió bắc, như đang tự nói với chính bản thân mình.

Hai người chìm vào trong im lặng. Đức không nói gì, thở một hơi nhẹ, ngồi xuống cạnh giường đưa cho Linh một chai nước ấm, cô đưa tay nhận lấy gượng ngồi dậy rửa sạch vết máu trên khuôn mặt rồi uống liền hai ngụm.

Có vẻ đã đỡ hơn đôi chút, Linh ngồi hẳn dậy, hít sâu một hơi điều chỉnh lại trạng thái cơ thể và luồng năng lượng hỗn loạn trong người, một lúc sau cô mở mắt quay đầu nhìn về phía Đức đang duy trì trầm mặc, bất chợt lên tiếng hỏi:

“Anh đã từng phải chứng kiến những người anh yêu quý chết trước mặt mình bao giờ chưa?”

Đức ngẩng đầu, ánh mắt xa xôi nhìn về phía ánh trăng ngoài cửa sổ, trả lời: “Rồi”

“Anh có hiểu được cảm giác bất lực khi phải chứng kiến họ ra đi mà chẳng thể làm được bất kỳ điều gì không?” Cô xiết chặt nắm tay, tiếp tục hỏi

Đức yên lặng không trả lời, nhìn về phía Linh, nhẹ giọng hỏi: “Cô đã từng mất đi ai đó sao?”

Linh đặt chai nước qua một bên, cúi đầu trầm giọng nói: “Anh trai, bố mẹ, đồng đội”

“Tôi thậm chí còn không thể về dự lễ tang của anh trai tôi”

Câu nói của cô khiến trong lòng Đức nhói lên một cái, hấn xiết chặt nắm tay vào đầu gối, gương mặt vẫn giữ vẻ bình thản nhưng trong lòng gợn sóng, trái đất này không ngờ lại tròn đến như vậy.

“Tôi đã không thể cứu bọn họ, tôi đã chẳng thể làm được gì, nhưng bây giờ tôi có thể, ít nhất là có thể cố gắng làm một điều gì đó vì những con người ở đây” Linh gượng người đứng dậy lên tiếng

“Điều đó có đáng không?” Đức nhìn thẳng vào mắt cô, nhẹ giọng hỏi

Trầm mặc một lát, Linh gật đầu, giọng nói đầy kiên định: “Đáng”

Cô bước xuống giường, hít sâu một hơi hồi khí, cơ thể lúc này đã khôi phục lại một chút, ít ra đã có thể vận động lại bình thường, cô nhìn qua Đức, hai ánh mắt chạm vào nhau, cô gật đầu: “Cảm ơn anh đã cứu tôi”

Không chờ hấn trả lời, cô quay người bước trở về trại tị nạn, dáng người thẳng tắp, bóng lưng dần khuất vào trong bóng tối, một tiếng ho khê kéo theo vài vết máu tươi rơi trên nền tuyết trắng.

Đôi vai nhỏ bé ấy, nhìn qua bất chợt cảm giác thật nặng nề và cô độc.

.....

P/s: Mới đó mà đã hết tết mất tiêu rồi. Cảm ơn mọi người trong thời gian qua đã theo dõi và ủng hộ truyện của mình.

Chúc mọi người một năm mới nhiều sức khỏe, bình an và gặp nhiều may mắn trong cuộc sống.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 164: Can thiệp

Đức đưa mắt nhìn theo thân ảnh của Linh dần khuất vào trong đêm tối, vẻ mặt rất phức tạp. Trên giường, bức ảnh vẫn còn ở đó, Linh đã quên không cầm theo, hấn đưa tay cầm lấy.

Đó là một bức ảnh chụp gia đình đã khá cũ kỹ, có bốn người, bố và mẹ Linh ở chính giữa, Linh và anh trai cô hai người ở hai bên ôm lấy bố mẹ nở nụ cười rất tươi. Hấn biết đó là bố mẹ và anh trai Linh vì hấn đã từng gặp qua ba người trong đó.

Hùng, đội trưởng của hấn trong lần đột kích ấy (*), dù là gương mặt trong ảnh còn rất trẻ nhưng hấn không thể nào không nhận ra được. Đó là lần đầu tiên Đức phải chứng kiến cái chết của những người đồng đội và dù mọi người liên tục bảo rằng đó không phải lỗi của hấn nhưng trong thâm tâm hấn không thể nào từ bỏ được việc nghĩ rằng chính hành động của mình là nguyên nhân dẫn đến cái chết của họ.

Gương mặt đau đớn của bố và mẹ Hùng trong tang lễ con trai càng khiến hấn không thể nào quên, nó vẫn ám ảnh hấn một thời gian dài sau đó, và giờ đây, trái đất không ngờ lại tròn đến như thế, cô em gái mà Hùng vẫn luôn nhắc đến xuất hiện trước mặt hấn.

Đức từng nhiều lần nghe Hùng kể về em gái của mình với giọng nói đầy tự hào, thậm chí từng nói nửa đùa nửa thật về việc làm mai cho hấn, những lúc ấy, hấn chỉ cười trừ. Cô quả thực xinh đẹp và còn có chấp, kiên cường hơn những gì Hùng từng kể nhiều lắm, những vết thương đó của Linh chèn lên gần hết nội tạng và dây thần kinh, hấn nó phải rất đau đớn nhưng cô vẫn biểu hiện ra ngoài hết sức bình thường.

Cất bức ảnh vào trong chiếc vòng tay, Đức đang định bước trở về thì đột ngột những âm thanh chiến đấu từ xa vọng lại, âm thanh không hề lớn nhưng với người được cường hóa như hấn thì không quá khó khăn để nghe thấy, nó phát sinh ở hướng Linh vừa rời đi.

Đức vội vàng tung người chạy theo hướng vừa phát sinh tiếng động.

.....

Cách đó không xa

Linh ngã ngồi trên mặt đất, khóe miệng ứa máu, ngay bụng còn dính một dấu quyền ấn rất rõ ràng, nó tựa như một làn khói đen lượn lờ ám trên người cô.

Bao vây xung quanh cô lúc này là ba người thanh niên, đứng đầu là gã Dương lúc chiều, hấn nhìn Linh đang ngã quỵ ở đó, phất tay cho hai người bên cạnh, hai tên lập tức xông lên khóa chặt tay Linh ở hai bên ghì cô quỳ xuống đất.

Dương chậm rãi bước lại gần, nở nụ cười nửa miệng:

“Chắc, anh thật xin lỗi vì chuyện này nhé, chỉ là không làm vậy em đâu có chịu nghe anh nói chứ”

Linh ngẩng đầu lên, ánh mắt giận dữ nhìn vào hắn, gằn giọng: “Mày muốn cái gì?”

“Em biết rõ anh muốn cái gì mà?” Dương cười nhạt, đưa một tay lên nâng cằm của cô lên, ầm giọng nói.

“Phụt” Linh phun mạnh một ngụm nước bọt xen lẫn máu tươi vào mặt của Dương, hắn kịp thời đưa tay lên đỡ.

Nhẹ nhàng rút ra một chiếc khăn lau đi vết bẩn trên tay, hắn lắc lắc đầu, cười khẩy, đoạn, đột ngột tung hẳn một đấm vào giữa bụng Linh, đòn đánh rất mạnh khiến cô cong người lại, cả người đau đến run rẩy, nhưng ánh mắt vẫn quật cường ngẩng đầu lên nhìn chằm chằm vào hắn.

Linh cố sức vùng dậy, nhưng hai gã hai bên đã kẹp chặt cô lại, chân đá mạnh vào gối khiến cô khuya xuống, thương thế phát tác lúc chiến đấu với Đức khiến cô không đủ sức thoát ra.

Dương vỗ vỗ tay vào má của Linh, ánh mắt đùa cợt nhưng giọng nói trở nên lạnh lại:

“Linh à, chúng ta biết nhau đã khá lâu rồi, em biết anh là người như thế nào mà”

“Mày là thằng khốn kiếp” Linh gằn giọng hét lớn vào mặt hắn

“Trả lời sai rồi” Dương gãi gãi đầu, tiếp tục vung tay đấm mạnh, cú đấm rơi vào ngay chấn thủy khiến Linh co người vì đau đớn, ngực và bụng bức bối từng đợt như muốn ngừng thở.

Dương nắm tóc của Linh kéo ngược đầu cô về phía sau, nhẹ giọng thì thầm vào tai cô:

“Anh luôn có được thứ mà anh muốn”

“Trước giờ vẫn thế, bằng cách này hay bằng cách khác”

“Vấn đề là, em muốn chọn cách dễ dàng, đơn giản cho cả hai bên, hay em muốn làm theo cách khó khăn đây”

Linh trừng mắt nhìn hắn, gằn từng chữ một: “Mày đừng có mà mơ”

Dương quay đầu thở ra một hơi, ánh mắt nhìn Linh trong phút chốc trở nên lạnh lẽo, hắn giơ tay xé mạnh tay áo của cô lộ ra hình xăm nổi kỳ dị trên cổ tay. Nếu để ý kỹ sẽ thấy trên cổ tay phải của hắn cũng có một hình xăm khá tương tự, hắn nhìn vào vết xăm trên tay cô, lạnh giọng nói:

“Cơ hội cuối cùng, đưa nó cho anh”

Linh nhìn qua hắn, không thèm trả lời, ánh mắt đầy khinh bỉ, quay đầu đi. Dương vuốt mái tóc về phía sau, thở ra một hơi, nhẹ nhàng nói: “Được rồi, nếu em đã muốn vậy”

Hắn phát tay, hai gã ở hai bên lập tức đè gập người Linh xuống đất, hắn đè gối lên hai chân của cô khiến cô không thể nào vùng dậy, nhét luôn chiếc khăn trên tay vào miệng của Linh, một tay nắm chặt cổ của cô, nở nụ cười lạnh lùng:

“Thật ra, có thể là anh thích cách này hơn một chút”

Dứt lời, Dương vung tay xé mạnh, chiếc áo sơ mi của cô lập tức bị xé tan nát, lộ ra một mảnh da thịt trước ngực trắng như tuyết, đôi bông đào lộ hẳn ra trước ánh mắt cợt nhả của hắn. Hai gã ở hai bên cũng liếc mắt nhìn nhau, lộ ra nụ cười dâm dăng và thích thú.

“Ư... ư... ư” Linh trừng mắt nhìn hắn, ánh mắt ngập tràn lửa giận như muốn giết người, miệng bị nhét khăn khiến cô hét không thành tiếng, cơ thể có vùng vẫy nhưng thương thế quá nặng khiến cô không cách nào thoát ra.

Dương cười khẩy, ngón tay lướt nhẹ trên người Linh qua làn da mềm mại, chuyển dần xuống phía dưới chạm vào khóa quần của cô tách mở, động tác rất nhẹ nhàng từ tốn, ánh mắt thích thú nhìn sự phản kháng trong bất lực của cô.

“Giờ chúng ta sẽ vui vẻ một chút” Dương vung tay kéo mạnh khiến chiếc quần tuột khỏi người Linh, cơ thể cô hoàn toàn lộ ra trong ánh mắt cợt nhả của hắn và sự hưng phấn của hai tên bên cạnh.

Hắn vừa định làm tới thì đúng lúc này, “vút” một tiếng, một ngọn thương bằng lõi điện lấp lóe quang mang trong đêm tối phóng thẳng tới trước mặt gã Dương với tốc độ cực nhanh.

Hắn biến sắc vung tay về phía trước, một lớp cương khí màu đen tuyền bao phủ quanh lòng bàn tay hắn che đỡ ngọn thương, tay của hắn và mũi thương sét va chạm vào nhau như sấm chớp nổ trong mây mù “xoẹt” một tiếng đẩy hắn lùi về sau, lòng bàn tay hơi tê dại vì điện giật.

Đức từ phía xa đã tung người lao đến, thân ảnh hiện ra trong đêm tối, vung chân đá mạnh vào tên đang giữ Linh ở phía bên phải đạp hắn bay thẳng ra sau.

Ngửa đầu, nhẹ nhàng né khỏi cú đâm của tên bên trái, Đức tung ngược lại một đâm vào giữa ngực khiến hắn cũng theo chân tên còn lại dùng thân mình đo xem mặt đất dài ngắn bao nhiêu.

Hắn nhẹ nhàng cởi chiếc áo khoác đen trên người đắp xuống che phủ đi thân thể trần trụi của Linh rồi chậm rãi đứng dậy, ánh mắt lạnh lùng đối diện với ba tên trước mặt. Linh phun ra chiếc khăn nhét trong miệng, kéo chiếc áo khoác che đầy cơ thể, gượng đứng dậy nhưng cơ thể không chịu nghe lời, nhìn về bóng lưng của người đứng trước mặt, gương mặt lạnh tanh của Đức trong lúc này không ngờ lại khiến cô có một cảm giác thật ấm áp và yên tâm.

Dương xoay xoay nắm tay của mình, luồng hắc khí di chuyển trên tay khiến cảm giác tê dại biến mất, hai tên còn lại lúc này đã đứng dậy bước tới phía sau lưng hắn. Nhìn về phía Đức, Dương hí hóp mắt, nở một nụ cười:

“Này, anh bạn, muốn làm anh hùng cứu mỹ nhân hả?”

Đức im lặng, lạnh nhạt nhìn về phía hắn, mắt phân tích lần lượt hiển thị: Hai tên phía bên trái và bên phải là người biến dị cấp độ C, đều là loại hình, Trance +, Burst ++, Rise ++, 1000 điểm giao dịch, tên bên trái có dị năng về băng, tên bên phải có dị năng về phong hệ. Riêng gã Dương thì cũng giống như Linh mất phân tích hoàn toàn không hiển thị bất kỳ thông tin gì hữu ích.

Thấy Đức không trả lời, Dương chậm rãi rảo bước về phía trước, lên tiếng nói:

“Cô ta không phải tốt đẹp như anh bạn tưởng đâu”

“Hỏi cô ta xem, đã bao nhiêu người phải chết vì cô ta rồi?” Hắn hét đầu về phía Linh lên giọng hỏi.

Linh xiết chặt nắm tay, gương mặt đầy giận dữ nhưng không hề phản bác, Đức lạnh lùng đáp lại: “Tao không quan tâm về câu chuyện của cô ta”

“Và tao cũng không quan tâm về câu chuyện của mày”

“Biến khỏi đây trước khi tao đổi ý”

Ánh mắt của Dương trở nên lạnh lại, hai tên phía sau cũng bước lại gần trừng mắt nhìn về phía Đức, không khí hai bên trong chớp mắt trở nên căng thẳng.

Đúng lúc Đức nghĩ rằng tên ấy sẽ lao lên tấn công thì Dương chợt nở nụ cười sáng lạn, giờ hai tay về phía trước:

“OK, được rồi, nể mặt anh bạn, hôm nay coi như dừng lại tại đây”

“Lời khuyên của tôi, đừng dính dáng với cô ta quá nhiều, sẽ rất nguy hiểm đấy”

“Đi thôi” Hắn vẫy tay với hai tên ở phía sau, xoay người lại bước đi.

Đi được khoảng ba bước, Dương đột ngột xoay người, ánh mắt sắc lạnh, cổ tay khê đao, một con dao găm đã xuất hiện, vung lên phóng về phía Đức. Con dao phóng rất bất ngờ với tốc độ cực nhanh và cực hiểm nhắm thẳng vào cổ họng hắn bay tới nhanh như điện chớp.

Nhưng Đức cũng không phải dân tay mơ, kinh qua nhiều hiểm nguy chết chóc khiến hắn luôn giữ được sự cảnh giác cần thiết, bàn tay huơ về phía trước chụp lấy lưỡi dao trong tích tắc ngay trên đường bay của nó.

Phải nói, gã này là một tên mặt cười nham hiểm, hành động vừa rồi của hắn, nếu gặp phải một người non trẻ hơn rất có thể đã bất ngờ trúng đòn rồi.

Khẽ xoay con dao trên tay, Đức lạnh lùng nhìn về phía ba tên đó, trầm giọng nói:

“Tao đổi ý rồi”

.....

(*) Nội dung trong chương 149: Hồi ức

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 165: Phiên toái

Đứt lòi, Đức đã dậm chân lao đến, ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía trước, ba tên kia vội vàng ngưng thân đón đỡ.

Vừa tới gần, trên đà lao tới, Đức xoay người một vòng, con dao găm trong tay nhắm về phía giữa ngực gã Dương phóng tới với tốc độ cực nhanh.

Góc phóng dao bị dấu khi Đức xoay người, khoảng cách lại quá ngắn khiến tên Dương không kịp né tránh, hấn bao bọc cổ tay trong một luồng hắc khí nhìn qua như sương khói nhưng cực kỳ cứng cỏi vung lên đánh bay con dao găm qua một bên.

Tận dụng cơ hội, Đức tung người nhảy lên đá mạnh vào giữa ngực Dương, hấn kịp thu tay còn lại chần chờ nhưng lực đá rất mạnh đập hấn lùi hấn về phía sau ba bước.

“Yaaa” Hai tên ở hai bên lúc này cũng đã lao tới một quyền một cước nhắm vào người Đức.

Đúng lúc này, thân ảnh của Đức như một hóa thành hai, tách ra về hai hướng đồng loạt tấn công cả hai tên.

Bên phải, Huyết Tu La bất ngờ hiện ra, nở nụ cười quỷ dị, huyết đao trên tay vung lên chém mạnh. Quá bất ngờ, gã sử dụng dị năng băng hệ không kịp né tránh, chỉ kịp tụ một lớp băng trước người để cản lại, đao mang chém qua xuyên phá lớp băng như kính vỡ, một đường máu tóe lên, gã bay ngược về phía sau.

Phía bên trái, Đức giơ tay chặn lại cú đá, trên tay còn lại lòi điện tích tụ vang lên những tiếng lẹt xẹt, vung quyền đâm mạnh. Trước ngực của gã tụ tập một lớp màng chắn bằng không khí, lòi quyền của Đức đâm vào chấn động nổ tung hất văng gã ra ngoài, một vài tia lửa điện chấn vào người khiến thân thể của hấn tê dại.

Đức vừa định lao tới kết liễu thì Dương đã hét lớn một tiếng, nhảy về phía trước, tay vươn ra thành trảo đánh vào người Đức, hắc khí tụ tập thành một đoàn dập dờn như sương khói nhìn qua rất quỷ dị.

Đức bỏ qua tên kia, xoay người một vòng, dậm chân xuống đất lao tới, cổ tay lấp lóe quang mang đánh vào trảo của hấn.

Khi quyền, trảo chuẩn bị va chạm, Đức lạnh lùng nhìn sang, cổ tay khê đao, Lạc Phong kiếm đã hiện ra trước mặt đâm thẳng về phía trước.

Thanh kiếm hiện ra trước tay Đức như từ trong hư không khiến Dương hoàn toàn bị bất ngờ, mũi kiếm sắc bén được nạp đầy năng lượng, lớp phong chú chỉ ẩn bao phủ khiến nó thêm phần sắc bén xuyên phá lớp hắc khí bao phủ đâm thẳng vào bàn tay của Dương cắm ngập vào bên trong khiến hấn hét lên đau đớn.

Vung tay cắt một đường khiến lòng bàn tay của gã bị đứt rời, Đức tung chân đá mạnh vào giữa ngực khiến hấn bay ngược về sau.

Dương cố nén đau đớn, vội vàng lộn một vòng đứng dậy, Đức đã tiến lên theo sát không buông tha, Lạc phong kiếm trên tay vung lên chém xuống khiến Dương phải liên tục nhảy lùi về phía sau chật vật né tránh, thể chủ động đã mất, một bàn tay coi như bị phế, hấn chống trả càng đánh càng chật vật.

“Xoẹt” Lưỡi kiếm cắt ngang một đường chém qua lớp cương khí màu đen trước người Dương để lại một đường máu trên ngực.

“Aaaa” Bị ép lùi lại phía sau liên tục, cộng thêm vết thương khiến hấn rú lên tức giận, Dương xoay người một vòng lùi lại, hắc khí trên cơ thể hấn tụ lại cuộn cuộn rồi bùng nổ hất Đức lùi lại phía sau.

Khiên ma pháp cấp tốc bật lên, Đức không lùi mà lập tức dậm chân tiến tới xuyên phá lớp hắc khí đâm kiếm về phía trước.

Đột ngột từ trong đám hắc khí màu đen, một con dao găm sắc lém lóe lên tia sáng lạnh lẽo phóng qua, Đức nghiêng đầu qua một bên né tránh, chân tung cước đá thẳng vào giữa ngực khiến Dương bay thẳng ra sau đập vào một gốc cây gần đó ngã xuống đất. Thân cây chấn động khiến từng lớp tuyết đọng rơi xuống dưới.

Đức tiến tới, Lạc phong kiếm trên tay đã lấp lóe điện mang, phong chú chỉ ẩn rít lên nghe ù ù trên lưỡi kiếm, nhìn vào gã Dương ngã ngổ trên mặt đất lạnh lùng nói:

“Mày phóng hựt rồi”

Dương gượng người ngồi dậy, hắt đầu nhìn về phía sau lưng Đức, nở nụ cười nửa miệng: “Thật sao?”

Đức cảm thấy không ổn, liếc mắt về phía sau, lưỡi dao găm đã phóng trúng ngay giữa ngực của Linh đang gượng người ngồi dậy, cô yên lặng cắn răng không kêu một tiếng, nhưng hai chân đã gục xuống dưới nền tuyết trắng.

Chớp thời cơ, Dương tung người bật dậy, hắc khí trên tay hấn tụ lại thành luồng bắn thẳng về phía Đức khiến hấn phải bật khiến ma pháp lên chấn đỡ, luồng khí màu đen nổ tung ra xung quanh như bụi mù chấn lầy tầm nhìn của hấn, không khí một mùi khó ngửi Đức ngay lập tức nhin thờ, nhảy về phía trước.

Dương nhân cơ hội đã chạy lùi về phía sau, Đức vung mạnh Lạc phong kiếm chém về phía trước, phong lòi kiếm khí rít lên tiếng kêu sắc lạnh nhắm về thân ảnh của gã đang bỏ chạy bay tới.

Dương xoay người một vòng nhảy lên né tránh kiếm khí trong chớp mắt, hạ xuống mặt đất, ánh mắt hấn vui vẻ nhìn về phía sau, giọng nói đầy bồn chồn:

“Xem ra mày vẫn quan tâm đến cô ta đó chứ”

“Ha ha ha” Cười lớn một tiếng, hắn ta chạy đi, cả người dần bao bọc lại trong một lớp khí màu đen, thân ảnh mờ nhạt dần đi biến mất trong bóng tối.

Đức xiết chặt nắm tay, không đuổi theo, quay đầu lại hướng về chỗ của Linh chạy tới. Hai gã đồng bọn của tên Dương lúc này một tên đã bị Huyết Tu La giết chết tại chỗ để hút tinh huyết, tên còn lại đã hoảng sợ vất chân lên cổ chạy trốn, Huyết Tu La đang phóng theo truy đuổi. Kể cả là về cấp độ hay sức chiến đấu, Huyết Tu La đều mạnh hơn hai tên này một bậc, huống chi còn đột ngột tấn công trong tình trạng bất ngờ, kết quả chiến đấu quả thực không có gì để mà phải nghĩ.

Còn về phần tên Dương, thực lực của hắn không thể nói là quá kém nhưng cái chính là Đức đã tận dụng rất tốt ưu thế bất ngờ từ Lạc Phong kiếm khiến hắn bị thương và hoàn toàn rơi vào thế bị động đưa đầu chịu đánh, chứ nếu trực diện tiếp chiến chưa hẳn thế trận đã một chiều đến như thế. Trước giờ đó vẫn là phong cách chiến đấu của Đức, tận dụng tối đa ưu thế mình có để tạo ra lợi thế trong chiến đấu.

Tình trạng của Linh lúc này phải nói là khá tồi tệ, cơ thể cô trước đó đã có khá nhiều thương tổn trong nội tạng dồn nén lâu ngày ảnh hưởng đến quá trình vận động năng lượng, con dao găm đâm vào giữa ngực xuyên qua xương sườn chỉ chệch tim một chút, phổi có khá nặng đã bị thương tổn khiến cô hít thở khó khăn.

Linh gương đầu nhìn Đức, cơ thể đau đớn, mồ hôi nhỏ giọt trên trán, nhưng ánh mắt một mảnh bình thản, không sợ hãi cũng không oán trách, có chăng chỉ là chút đau xót nuối tiếc.

Đức hít sâu một hơi, đôi tay xé mở mảnh áo chỗ con dao, ánh mắt tập trung quan sát vết thương của Linh, vết thương này khá chí mạng nếu không xử lý nhanh cô rất có khả năng sẽ không qua khỏi đêm nay, hắn đang định dùng vòng giao dịch để quét hình chẩn đoán và chữa thương cho cô thì âm thanh loạt xoạt của khá nhiều người đang tiến lại phía này rơi vào trong tai khiến hắn cau mày nhìn lại.

Từ phía sau lưng, những người trong trại tị nạn đã chạy đến bên này, dẫn đầu là Chương, phía sau còn khoảng chín người, ánh mắt cậu ta đảo qua người Đức rồi chợt nhìn thấy thân ảnh của Linh ở phía sau, quần áo của cô lúc này đã bị xé hết chỉ còn mỗi chiếc áo khoác ướm trên người, Đức đứng chắn phía trước hai tay xé mở áo của cô, trên tay còn đang dính máu, con dao găm cắm ngay ở giữa ngực, Linh nhìn về phía bên này, môi mấp máy định nói nhưng thương tổn ở phổi khiến cô không thể lên tiếng.

“Khốn nạn” Nhìn thấy tình trạng của Linh khiến Chương đỏ vằn mắt, hét lớn một tiếng giận dữ, tay giơ về phía trước, cây cung băng đã hiện ra, gương cung lấp tên bắn thẳng về phía Đức.

Đức vung tay lên chụp lấy mũi tên bằng băng ngay trên đường bay của nó, bóp một cái khiến nó nát vụn. Chương hét lớn một tiếng dậm chân lao đến, cây cung trên tay hóa thành một thanh kiếm băng nhắm về phía Đức chém xuống.

Đức lách người qua một bên né tránh, đoạn xoay người tung một cú đá vào giữa ngực khiến Chương bay ngược về sau, những người còn lại cũng đã lũ lượt lao đến, nếu không phải có kỵ Linh ở phía sau, những khẩu súng tự động có thể đã nhắm vào hắn mà khai hỏa rồi.

Đức cau mày, bắt chéo hai tay trước ngực, một lớp lá chắn màu xanh lam hiện ra trước người chặn lại mấy đòn đánh, từ trên lớp lá chắn xanh lam những tia lửa điện màu sáng trắng hiện ra phát ra những âm thanh lẹt xẹt.

Hắn vung tay đẩy mạnh, lớp khiên chắn bùng nổ phát tán những tia lửa điện ra ngoài hất tung đám người đầu tiên lao tới ngã rạp xuống đất. Những người phía sau vẫn còn đang lao tới, Đức dậm chân về phía trước đập mạnh vào người thanh niên còn trụ vững gần nhất đá văng cậu ta ra kéo theo những người phía sau.

Chương lúc này đã bật người đứng dậy, cánh tay khê động, một lớp băng bao phủ khiến nhìn qua tay cậu ta như một cây dùi lớn bằng băng, trừng mắt nhìn về phía Đức, hét lớn:

“Thằng khốn kiếp”

Đức trừng mắt nhìn lại, quát lớn: “Cầm miệng”, rút ra khẩu súng Desert Eagle cũ ngày xưa trong kho chứa đồ chìa thẳng vào đầu Linh.

“Muốn cô ta còn sống, thì đứng yên ở đó”

Chương khựng lại tại chỗ, xiết chặt nắm tay, nhìn chằm chằm vào Đức đầy tức giận.

Lúc này, từ phía sau, những người trong nhóm của Đức cũng đã từ phía sau chạy đến, Toàn chạy trước dẫn đầu, Lan và Hân theo ngay ở phía sau. Âm thanh từ lúc chiến đấu của Đức và đám gã Dương không hề nhỏ, nên Chương mới dẫn theo một nhóm đến đây kiểm tra, Hân cũng không yên tâm nên theo phía sau.

Hân, Toàn và Lan bước về chỗ Đức, ánh mắt khó hiểu nhìn vào tình cảnh trước mặt, nhưng cũng không nhiều lời, đứng chắn trước người hắn. Chương và những người phía sau trừng mắt nhìn về nhóm của Đức đầy tức giận, nhưng có kỵ Linh đang ở đó nên không dám ra tay, một người trong đó cầm lấy điện đàm gọi về thông báo tình hình và xin chỉ viện, những người còn lại tản ra xung quanh hình thành thế bao vây, khẩu súng tiểu liên trên tay lăm lăm chìa qua.

Đức gật đầu với Hân, ngồi xuống, nhìn Linh, cô lúc này đã sắp rơi vào hôn mê, ánh mắt nhìn về phía hắn xen lẫn một chút áy náy, hắn đặt tay lên đầu cô, nhẹ giọng nói:

“Ngủ đi”

Không hiểu sao, nhìn vào gương mặt lạnh tanh của hân, Linh bất chợt có cảm giác thật yên tâm, quên đi cơn đau nhức trên khắp cơ thể, quên đi cơn bức bối trong lồng ngực, hai mắt cô díp lại, chìm vào trong giấc ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 166: Cứu chữa và lựa chọn

Chương nghiêng răng khoát tay ra hiệu, nhóm người tản ra hai bên, những khẩu tiểu liên trong tay lăm le chĩa về nhóm người của Đức, bộ đàm có vẻ cũng đã có người trả lời, viện binh rất nhanh sẽ tới.

Linh đã rơi vào hôn mê, Đức nhìn về phía Hân, cô gật đầu, tuy rằng khá khó hiểu về tình thế này, nhưng đây không phải lúc để bàn chuyện, cô đứng chắn phía trước người hân không hề nao núng nhìn vào những họng súng đen ngòm chĩa vào người mình, Lan và Toàn cũng đứng ở hai bên che thân hình của Đức ở phía sau.

“Muốn cô ta còn sống, thì ở yên đó” Đức ôm Linh bước về một căn nhà bỏ hoang đột nát gần đó, quay đầu về phía sau lạnh giọng lên tiếng, khẩu súng Deasert Eagle hân đã giắt ở thắt lưng nhưng đám người cũng không dám vọng động.

Hân dẫn Toàn và Lan lùi dần về hướng của Đức đứng chắn trước căn nhà. Những người kia vừa từ từ khép đi theo vừa quay đầu nhìn về phía Chương xin ý kiến.

Chương xiết chặt nắm tay nhìn vào tòa nhà rách nát trước mặt, hừ lạnh một tiếng:

“Dừng lại, bao vây ở đây”

Nhóm người tản ra bao vây ở cổng phía trước và cổng sau. Đây cũng chỉ là một căn nhà cấp bốn khá nhỏ, chỉ có hai lối ra vào đơn giản, tường ngoài đã tróc sơn, bề gạch nhìn khá tàn tạ, chẳng có lối thoát nào khác. Cậu ta đang chờ đội tiếp viện từ trại tị nạn tới.

Lúc này, Đức gạt đi hết mấy món đồ trên chiếc phản gỗ giữa nhà, đặt Linh nằm trên đó, nhìn gương mặt của cô, thở ra một hơi, chĩa vòng giao dịch vào người cô ra lệnh:

“Quét hình, chẩn đoán toàn diện, đề xuất chữa trị”

“Dịch vụ này tốn 100 điểm giao dịch, thưa quý khách” Âm thanh máy móc từ chiếc vòng tay vang lên

“Chấp thuận” Đức trả lời xác nhận

Từ chiếc vòng tay, một luồng sáng màu trắng quét về phía Linh từ trên đầu xuống tận dưới chân vòng lại hai lần, rồi thu hồi về. Trên chiếc vòng lấp lóe những luồng sáng xanh đỏ nhấp nháy như đang xử lý dữ liệu, khoảng chừng nửa phút sau, âm thanh máy móc từ chiếc vòng vang lên:

“Sinh vật bị thương tổn nặng vùng ngực, phổi, vết thương đã chạm vào động mạch chủ, có hiện tượng xuất huyết nội, tình trạng nguy cấp”

“Đề xuất trị liệu: Phục hoàn đan, đan dược địa cấp, 2000 điểm giao dịch, phục hồi hoàn toàn ngoại thương, kết hợp với quét xạ toàn thân để khôi phục hoàn toàn công năng cơ thể hậu chấn tổng cộng 2500 điểm”

“Ngoài ra, cơ thể sinh vật phát hiện có sự xung đột của hai dòng năng lượng gây tổn hại nặng đến các dây thần kinh và nội tạng quan trọng như tim, thận, gan, suy yếu thể năng”

“Đề thăm dò tốt hơn, đề xuất tiến hành quét sâu, tốn 500 điểm giao dịch”

Đức cau mày, ra lệnh: “Giao dịch phục hoàn đan và kết hợp quét xạ toàn thân trước”

“Xác nhận” Âm thanh máy móc vang lên, một viên đan dược màu vàng nhỏ cỡ viên bi ve xuất hiện trên tay Đức mở miệng của Linh ra cho cô nuốt vào, được lực nhanh chóng lan tỏa toàn thân. Hân vội rút con dao găm cắm trên ngực của Linh ra và lấy một mảnh băng gạc ấn vào vết thương để tránh chảy máu.

Trên người của Linh hiện ra một tầng ánh sáng màu vàng nhạt, vết thương trước ngực nhanh chóng liền lại với tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy được, rất nhanh đã hoàn toàn lành lặn, chỉ còn những vết máu vương vãi trên người và trên phản minh chứng cho thương thế của cô.

Đức kiểm tra tình trạng của Linh, cảm giác cô đã ổn hơn nhiều, hơi thở trở nên đều đặn, chỉ là vẫn chưa tỉnh lại, hần chĩa chiếc vòng vào người cô, lên tiếng:

“Tiến hành quét sâu, chẩn đoán và đề xuất chữa trị”

“Xác nhận” Chiếc vòng mở ra một con mắt màu đỏ hình lập thể ba chiều, ánh sáng tỏa ra từ con mắt như một chiếc hộp nhỏ màu đỏ dần khuếch tán ra đặt cả người Linh vào bên trong, có cảm giác cứ như cô đang nằm trong một chiếc hộp vuông vắn màu đỏ tươi vậy.

Khoảng chừng nửa phút sau, toàn bộ ánh sáng thu hồi lại vào con mắt lập thể, nó cũng biến mất lại vào chiếc vòng tay. Sau một lúc xử lý dữ liệu, âm thanh máy móc vang lên:

“Sinh vật biến dị cấp độ 2C, Trance ++, Burst ++, Rise ++, 5000 điểm giao dịch, có khả năng vận dụng cương khí cấp cao, cương khí thuộc tính kim, khả năng xuyên phá cao và định hình tốt”

“Ngoài ra, phát hiện hình thái xâm lấn năng lượng không xác định, chưa hoàn chỉnh”

“Năng lượng xâm lấn có khả năng tăng cường nhất định về sức mạnh, tốc độ và khả năng vận dụng cương khí của chủ thể, tuy nhiên do ở thể chưa hoàn chỉnh, dòng năng lượng xâm lấn đã đề lên cương khí của chủ thể, dẫn đến xung đột và chấn thương ở nhiều cơ quan nội tạng trọng yếu”

“Đề xuất một: Loại bỏ nguồn năng lượng xâm lấn 2000 điểm giao dịch, và sử dụng Ngũ hành đan, đan dược địa cấp chuyên chữa trị nội thương giá 3000 điểm giao dịch, ưu điểm chữa trị hoàn toàn thương tổn, không tái phát, khuyết điểm: Khả năng cao sẽ suy giảm sức mạnh của chủ thể, đồng thời không thể tiếp tục hấp thu năng lượng tiến hóa”

“Đề xuất hai: Quét xạ sâu chữa trị hoàn toàn nội thương, ưu điểm: Giữ lại đầy đủ sức mạnh của chủ thể, cơ thể phục hồi, khuyết điểm: Có khả năng tiếp tục tái phát các chấn thương cũ, hơn nữa không có đầy đủ dữ liệu của nguồn năng lượng xâm lấn để tiến hành bổ khuyết, khả năng tiếp tục tái phát cao”

Nghe đề nghị của chiếc vòng tay, khiến Đức trầm ngâm suy nghĩ, đề xuất một của vòng giao dịch có thể cho Linh trở lại cuộc sống bình thường, không còn chấn thương, sinh mạng của cô có thể nói là không còn bị uy hiếp, nhưng cũng đồng nghĩa với việc hoàn toàn cắt đứt tương lai phát triển của cô, đây không phải là một quyết định hần có thể làm thay Linh.

Đề xuất thứ hai, sẽ kéo dài thời gian sinh mạng của Linh nhưng hoàn toàn có thể tiếp tục tái phát nếu cô chiến đấu quá sức, hơn nữa, lúc đó hần sẽ không có mặt ở đây để tiếp tục trị liệu, cô rất có thể sẽ lặp lại như tình trạng thể này.

Nâng bàn tay của Linh, Đức chăm chú quan sát hình xăm trên tay cô, nó là một hình xăm khá tinh xảo, với nhiều ký tự tượng hình kỳ lạ, bao một vòng quanh cổ tay của cô, chính giữa là hình nửa đôi cánh, không giống với cánh thiên sứ các kiểu mà nó giống kiểu của chim Lạc hơn trắng và có ba đường nét.

Đức cau mày, nếu hần đoán không nhầm, “Nguồn năng lượng xâm lấn” mà chiếc vòng giao dịch nói đến rất có khả năng bắt nguồn từ cái hình xăm này, và có liên quan đến gã Dương nữa.

Hít sâu một hơi, Đức lên tiếng: “Chấp thuận phương án thứ hai”

“Xác nhận” Âm thanh máy móc từ chiếc vòng vang lên, con mắt màu đỏ tiếp tục hiện ra, nhưng lần này nó bao trùm cơ thể Linh vào một chiếc hộp ánh sáng màu vàng kim rực rỡ, thân ảnh của cô chìm dần sâu vào bên trong.

Khoảng chừng năm phút sau, ánh sáng mới tắt đi, gương mặt không huyết sắc của Linh mới có vẻ hồng hào trở lại, cô ho nhẹ một cái, mở mắt mơ hồ giật mình tỉnh lại, tung người chồm dậy khiến Đức cũng khá bất ngờ đưa tay ra phía sau che đi chiếc vòng tay và bật chế độ ẩn hình.

Trên người của Linh lúc này chỉ che độc mỗi chiếc áo khoác đen của Đức, cô bật người dậy làm nó rơi hần xuống đất, lộ ra thân thể đầy đặn bên trong.

Sau một phút mơ màng, Linh cũng nhận ra được gương mặt của Đức và giật mình nhìn lại tình trạng của mình, gương mặt cô đỏ lên như gấc, run giọng:

“Anh ... anh”

Đức ho khan một cái, xoay người lại, lấy ra một bộ đồ thể thao trong kho chứa đồ đặt về chiếc phản phía sau cho cô rồi đi về phía cửa.

Linh vội vàng chụp lấy mặc lên người, lúc này cô mới có thời gian kiểm tra lại cơ thể của mình, cô kéo ra xem lại vết đâm trước ngực xoa một vòng vẫn còn có cảm giác khó tin, chỗ bị đâm chỉ còn chút máu khô söt lại, thương thế đã hoàn toàn hồi phục.

Không chỉ vậy, cảm giác đau đớn nhức nhối bình thường cũng không còn nữa, cơ thể một mảnh nhẹ nhàng, cô ngăn người nhìn về phía Đức, lên tiếng hỏi:

“Là anh đã chữa trị cho tôi sao?”

Đức xoay đầu về phía sau nhìn về phía Linh, hai tay khoanh lại trước ngực, khẽ gật đầu. Cô xốc lại chiếc áo, khó hiểu hỏi:

“Tại sao?”

Cũng không phải giả vờ khó hiểu, dù chỉ là mới tiếp xúc nhưng cô cũng đoán biết một chút về tính cách người thanh niên trước mặt, hẳn ta không phải người có thể bị mê hoặc bởi sắc đẹp của cô, hẳn ta rất cứng rắn, không thể chỉ vì một người lạ như cô mà bỏ ra một cái giá lớn để cứu về.

Cứu bé Nga có thể là tiện tay và dễ gây thiện cảm với mọi người, nhưng cứu cô thì chả được gì còn phải đắc tội với người khác, hơn nữa thương thế của mình cô biết, nó đã rất trầm trọng, cô đã cho rằng mình tuyệt không thể sống hơn hai tháng nữa, nhưng lúc này cô có cảm giác mình đã lành lại đến chín phần, điều đó quả thật cực kỳ khó tin.

Đức gõ gõ ngón tay trên vai, nhìn vào gương mặt của cô, trả lời:

“Chỉ là tiện tay thôi”

Linh vừa định lên tiếng hỏi tiếp thì Đức đã hát đầu về phía cửa, lên tiếng ngắt lời:

“Dù sao thì cô cũng nên ra ngoài và giải thích mọi chuyện đi, trước khi mọi thứ trở nên phức tạp”

Lúc này, ở phía bên ngoài đã có hơn bốn mươi người cả thầy tiến về phía khu vực này, người đại tá già và Quân người sử dụng dị năng hỏa hệ dẫn đầu cả đám tiến lại, bao vây căn nhà chật như nêm cối, cả đám hung hăng trừng mắt nhìn về căn nhà, vũ khí lăm lăm trên tay.

Hân vẫn chẳng hề hốt hoảng, bình thản đứng chắn ở phía trước, Lan và Toàn thì có vẻ hơi sốt ruột nhìn về xung quanh, nắm tay khăn trang xiết chặt.

Nhìn qua cảnh ấy khiến Linh muốn đưa tay vỗ trán, cô áy náy nhìn về phía Đức, vội vàng chạy ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 167: Thăm dò

Bước ra ngoài, nhìn đám người đang vây chặt xung quanh căn nhà như nêm cối khiến Linh có cảm giác muốn động thổ. Những người kia nhìn cô lạnh lặn chạy ra thì cũng hết sức ngỡ ngàng, vị đại tá già bước lại đầu tiên, Chương và Quân cũng theo sau lưng tiến tới lên tiếng hỏi:

“Đây là sao?”

“Tôi bị Dương phục kích, là anh ta đã cứu tôi” Linh nhìn về phía Đức ở phía sau, lên tiếng giải thích.

Lời của cô khiến mọi người vỡ lẽ, ánh mắt ngượng ngùng nhìn về phía bên này, Chương tản đi cây cung bằng, gãi đầu, nhỏ giọng nói:

“Tại sao hẳn ta lại không chịu giải thích chứ?”

Linh trừng mắt nhìn qua: “Liệu lúc đó cậu có chịu nghe người ta giải thích không hả?”

Chương nhỏ giọng, nhớ lại tình huống đó, có lẽ nếu Đức giải thích cũng khó mà chịu nghe vào cho nổi.

Người đại tá tiến lại chỗ Đức đầu tiên, giờ nắm tay về phía trước, chân thành nói: “Cảm ơn cậu đã cứu cô ấy”

“Không có gì” Đức đưa tay lên bắt, nhã nhặn trả lời

Ông ta vừa định lên tiếng xin lỗi thì Đức đã ngăn lại, nhìn về phía Linh lên tiếng: “Không cần đâu, hãy đưa cô ấy về, cô ấy vẫn chưa hoàn toàn lành lại đâu, tôi còn có chút chuyện riêng cần làm”

Dứt lời, Đức khề gật đầu với ông ta rồi bước đi, Hân tiến lại gần, hỏi nhỏ, Lan và Toàn cũng đi theo phía sau:

“Chuyện gì đã xảy ra vậy, có cần em hỗ trợ không?”

Đức mỉm cười dịu dàng, cầm lấy bàn tay của Hân nắm nhẹ: “Không có gì lớn cả, khi về anh sẽ kể lại với em”

“Tạm thời cứ trở lại trại tị nạn đi”

“Anh đi thăm dò một chút sẽ về ngay thôi”

“Cẩn thận” Hân mỉm môi, có vẻ hơi miễn cưỡng, cô xiết nhẹ nắm tay của hắn, khề gật đầu nhỏ giọng nói.

Đức tiến bước vào trong rừng cây, thân ảnh dần biến mất dưới những tán cây rậm rạp, lúc này trời vẫn còn chưa sáng hẳn, xung quanh chìm trong một gam màu tối tăm lạnh lẽo.

Vượt qua đường rừng khoảng mười lăm phút, hắn rốt cuộc dừng lại trước một gốc cây thông biến dị to lớn, phía dưới lúc này có hai bóng người, Huyết Tu La đang nắm cổ gã sử dụng dị năng phong hệ lôi về, hắn ta có vẻ đã rơi vào hôn mê, trên người một vài vết thương rướm máu và dấu bị đánh bầm dập.

Đức tiến lại gần, khẽ gạt đầu, huyết ấn trên tay hơi sáng lên, Huyết Tu La được thu hồi vào bên trong, thân thể gã kia rơi xuống phịch một tiếng chạm vào mặt đất, mặt của hắn đập vào trong lớp tuyết lạnh lẽo khiến hắn hơi hơi khôi phục tỉnh táo, lơ mơ giật mình tỉnh lại, ngơ ngác nhìn quanh, vừa nhìn thấy Đức hắn vội vàng nhô người ngồi dậy, giờ tay đánh về phía trước.

Đức nghiêng người né qua, tung chân đập mạnh vào giữa ngực khiến hắn bay thẳng ra sau đụng phải thân cây gần đó, té đập mặt xuống đất.

Tiến tới gần, lạnh lùng nhìn vào hắn, Đức lên tiếng:

“Tao hỏi, mày trả lời, tùy vào câu trả lời của mày, tao sẽ quyết định để mày sống hay là chết”

“Hiểu chưa?”

Ánh mắt lạnh lẽo đầy sát khí của người trước mặt khiến gã hiểu rằng người này tuyệt đối sẽ không nói chơi, gã nuốt một ngụm nước bọt, gạt đầu.

“Mày tên là gì?”

“... Hoàng”

“Tại mày muốn gì ở cô ta?”

Tên đó ngáp ngừng im lặng. Gần như ngay lập tức, Đức rút con dao găm của tên Dương lấy ra từ vết thương trên người Linh, cầm thẳng vào lòng bàn tay của tên đó ghim hẳn lên gốc cây cạnh khiến gã ta hét lên như heo chọc tiết.

“Mày muốn ghim vào chỗ nào tiếp theo?” Đức đưa tay vịn ngang con dao, lạnh lùng lên tiếng

“Aa aaa” Tay liền tim, con đau thấu tâm can khiến hắn hét lên vội vã nói:

“Tôi nói ... tôi nói”

“Làm ơn”

Đức rời tay khỏi con dao găm, ra lệnh: “Nói”

“Dương muốn thu lấy cái hình xăm trên tay của cô ta” Hoàng khẽ rên rỉ, lên tiếng

“Hình xăm đó có tác dụng gì?”

“Tôi không biết”

Đức trừng mắt nhìn qua khiến hắn vội vàng thanh minh: “Em thực sự không biết, không biết thật mà, đại ca”

“Hắn có được cái hình xăm đó từ đâu?” Đức lạnh giọng hỏi tiếp

“Hắn chưa bao giờ đề cập tới chuyện đó cả, chẳng ai biết được, chỉ là hình như đối với hắn cái hình xăm đó rất quan trọng”

Yên lặng một hồi, như sợ Đức nổi giận, hắn dè dặt lên tiếng: “Cô gái tên Linh đó hắn sẽ biết”

Đức yên lặng không đáp lời, đoạn, lên tiếng hỏi:

“Hắn ta rốt cuộc là ai?”

“Hình như hắn ta là cựu thành viên của đội đặc nhiệm cùng tổ với cô gái tên Linh đó, lúc đầu hắn ta cũng là người trong trại tị nạn, nhưng sau này có xích mích gì nên mới dẫn theo một đám người ra ngoài tự lập lãnh địa riêng”

“Hắn có tất cả bao nhiêu người, thực lực thế nào?”

“Hắn có ....”

Đúng lúc này, đột ngột, tiếng súng vang lên khiến Đức vội vàng giờ tay về sau, một lớp lá chắn năng lượng màu xanh nhạt hiện lên che chắn toàn thân của hắn vào bên trong. Những viên đạn va vào lớp lá chắn vang lên những âm thanh “cong” “cong” như kim loại, rơi xuống đất.

Nhưng vẫn có một viên xuyên qua được từ bên cánh, trúng ngay giữa trán của tên Hoàng khiến hắn chỉ kịp “hự” lên một tiếng, chết ngay lập tức.

Đức cau mày nhìn về phía sau, từ chỗ đó một bóng người đã hiện ra, gương mặt của tên Dương với nụ cười nửa miệng, trên tay cầm một khẩu súng ngắn, lên tiếng:

“Xin lỗi nhé anh bạn, hắn không thể trả lời anh câu đó được nữa rồi”

Đức bước về phía trước một bước, lạnh giọng nói:

“Tao sẽ bắt mày nói thay nó vậy”

“Đoàng” Một tiếng súng vang lên, Đức gồng người, kỹ năng khiến ma pháp lập tức được vận dụng, một viên đạn súng ngắm cỡ 12.7 ly bắn tới với tốc độ cực nhanh khiến lớp chắn năng lượng rung động mạnh, lồm vào trong một đoạn trước khi hết động năng rơi xuống. Đức đưa tay chụp lấy viên đạn còn nóng hổi, vắn về trên tay, đưa mắt nhìn về hướng bụi cây nơi vừa bắn.

Có phức kích, hơn nữa không chỉ một hướng, Đức vận dụng năng lượng từ lõi rise vào trong tai nghe ngóng động tĩnh xung quanh, có ít nhất là bốn tên, hai tên bên trái và hai tên bên phải.

Vừa rồi bắn về phía hắn có ít nhất là ba người, viên đạn xuyên qua lá chắn của hắn bắn chết gã Hoàng là một viên đạn súng ngắm từ hướng phải.

Dương cười khẩy, lên tiếng: “Sao hả, không phải vừa định bắt tao nói sao?”

Đức thả viên đạn xuống đất, nhìn về phía Dương, hai ánh mắt chạm vào nhau, nét tự tin trong khuôn mặt của Dương, nụ cười nửa miệng luôn thường trực trên môi, bàn tay bị đứt của hắn lúc này không ngờ đã hoàn toàn lành lặn.

Đột ngột, không một lời báo trước, Đức lập tức động thân, cơ thể chùng thấp xuống lao về phía trước.

“Đoàng” “Đoàng” “Đoàng” Dương nheo mắt nhìn về phía trước, khẩu súng lục trên tay nhắm vào thân ảnh Đức đang trên đà lướt tới nhả đạn, một tay che ở sau lưng những luồng khói đen lượn lờ trong lòng bàn tay hắn tụ tập lại càng lúc càng nồng nặc.

Khiến ma pháp trên người Đức liên tục rung động trước những phát đạn từ chỗ Dương, chỉ là một khẩu súng quân dụng không có gì đặc biệt, nhưng khả năng xạ kích của hắn thực sự rất đáng nể, Đức liên tục di động hình zig zag và không ngừng đảo hướng nhưng viên đạn của hắn như có mắt luôn có thể tìm thấy mục tiêu, chỉ là không xuyên qua được lớp phòng ngự của khiến ma pháp.

“Đoàng” Một phát đạn súng ngắm từ bên phải nhắm thẳng vào đầu của Đức bắn qua, Đức nhảy lộn một vòng về phía trước né tránh, cổ tay khẽ đảo, khẩu Desert Eagle đã hiện ra trên tay liếc mắt bắn qua. Trong bụi rậm, một người kêu lên đau đớn bật ngược về phía sau, khẩu súng bắn tia rồi khỏi tay.

Không chờ Đức bắn tiếp, Dương đã tung người lao đến nắm tay vùng lên đám mạnh mang theo luồng khí đen cuộn cuộn không khí trong thoáng chốc tràn ngập mùi khó ngửi bao trùm lấy người Đức.

Luồng khí không ngờ mang theo khả năng ăn mòn rất mạnh, khiến ma pháp trên người Đức không ngừng rung động kịch liệt, vang lên những tiếng ken két, năng lượng trong người hắn để duy trì màng chắn trong khoảnh khắc tuyệt dốc không phanh khiến Đức biến sắc tung người nhảy lùi về phía sau.

“Bắn” Dương lớn giọng ra lệnh

Ngay lập tức từ bụi rậm hai bên hơn ba người rời khỏi nơi ẩn nấp những khẩu tiểu liên nhắm thẳng về thân hình của Đức đang ở trên không không ngừng nhả đạn, một gã trong đó còn mang theo một quả lựu đạn và một quả bazooka phóng tới.

Đạn và sức nổ từ lựu đạn và quả pháo tầm gần hất tung người Đức bay về phía sau, khiến ma pháp bị tổn hại khá nặng không thể che chắn cho Đức hoàn toàn khỏi vụ nổ, trước ngực một mảnh bức bối, vài mảnh đạn xuyên qua bên trong cắt một đường trên vai của hắn.

Đức lộn người trên không một vòng rồi đứng lại dưới đất, ánh mắt hắn ngưng trọng nhìn về phía trước, làn khói đen mờ mịt từ lớp hắc khí trên tay Dương phóng ra khi nãy cộng thêm đạn pháo che chắn tầm nhìn của cả hai bên.

“Hôm nay đến đây thôi, tạm biệt nhé”

“Ha ha ha”

Từ phía bên kia, vọng về tiếng nói của gã Dương, cả đám cùng rút lui rất nhanh đã biến mất vào bóng tối.

Khói bụi tan đi để lại một mảnh chiến trường hỗn loạn. Đức đưa mắt lạnh lùng nhìn về phía trước, nhưng không đuổi theo. Đắm đầu vào một tình thế hỗn loạn chưa rõ ràng thế này không bao giờ là điều gì tốt đẹp, hắn cũng không thể rõ tên Dương đó còn có cạm bẫy hay phức kích gì theo sau hay không, đuổi theo không phải là một quyết định sáng suốt.

Gã Dương này, dù hắn luôn duy trì về nói chuyện tung tung nhưng cách hành động kỳ thực lại rất gọn gàng kín kẽ, mang thêm một chút nham hiểm, Đức có cảm giác mình cần phải tìm hiểu kỹ thêm một chút về tên này trước khi hai bên có lần đụng độ tiếp theo. Dù là không có mâu thuẫn trực tiếp, nhưng có muốn hay không thì thù hận này đã kết rồi.

Nhìn vào cái xác của gã Hoàng dưới mặt đất, Đức bán luôn thi thể của hắn cho vòng giao dịch, nhờ một mảnh đạn dính trên người rồi lên đường quay trở về.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 168: Chiếc vảy

“Cộc” “Cộc” Tiếng gõ nhẹ ngoài cánh cửa, vang lên trong không gian trầm lắng.

“Vào đi, cửa không khóa” Hân lên tiếng

Linh đẩy cửa bước vào, khung cảnh bên trong hơi tối do trời chưa sáng hẳn. Lan bước ra mở cánh cửa sổ đón thêm chút ánh sáng. Từ khi Đức bỏ đi đến giờ cũng đã hơn hai tiếng đồng hồ khiến cả nhóm hơi bồn chồn.

“Anh ta vẫn chưa về sao?” Linh nhìn Hân lên tiếng hỏi

“Vẫn chưa?” Hân lắc đầu hỏi đáp

“Ngồi đi” Cô chìa tay vào ghế, ngồi vào đối diện, nhẹ giọng nói, Linh cũng không khách sáo, bước lên ngồi xuống cả hai nhìn nhau một hồi, yên lặng, không khí có chút gượng gạo.

“Cô tìm anh ấy có chuyện gì không?” Hân nhìn về phía Linh, lên tiếng

“Chỉ là, ..., tôi muốn cảm ơn anh ta đã cứu tôi, và xin lỗi vì chuyện vừa rồi” Linh trả lời

“Ừm, thực ra ... có lẽ anh ấy cũng không quan tâm lắm đâu, cô không cần quá bận tâm” Hân ngẫm nghĩ một hồi, nhẹ nhàng nói

“Cô hiểu rõ về anh ấy đến như vậy sao?” Linh hỏi

“Đi cùng nhau một thời gian, cũng đủ để hiểu một vài thứ” Hân nhìn Linh trả lời

Cả hai rơi lại rơi vào trong yên lặng, không khí có chút ngưng ngui. Kỳ thực hai người đều không phải tuýp người thích nói nhiều, chưa đến ba câu đã thành hết chuyện. Linh thật ra cũng không rõ lắm mình đến đây để làm gì, cảm ơn, một phần nhưng chưa hẳn, có thể phần nhiều là vì tò mò, cô muốn biết thêm về hắn, và về những người đi cùng với hắn.

Giờ cô mới có thời gian nhìn kỹ, người con gái ngồi trước mặt cô lúc này, tuổi đời không lớn, có lẽ nhỏ hơn cô, nhưng đáng vẻ điển đạm, nói chuyện khá lịch sự nhưng mang theo vài phần lạnh nhạt. Người con gái này có mối quan hệ không bình thường với hắn, không quá khó để Linh nhận ra điều đó.

Đúng lúc này, dường như để khiến cả hai bớt phần khó xử, tiếng chân về ngoài sân và cánh cửa phòng bật mở, Đức bước vào bên trong, áo trên người của hắn còn ẩm ướt, rách một vài phần trước ngực, trên vai, và một số dấu máu đã khô, cả hai cô gái đứng lên nhìn hắn. Nhìn thấy hai người đều ở đây khiến Đức cũng hơi bất ngờ.

Hân đứng dậy bước đến trước tiên, cau mày nhìn vết thương trên ngực hắn, đưa tay lên chạm nhẹ vào vết thương đã kéo da non ở vai, làm bầm:

“Lần nào cũng thế”

Đức cầm lấy bàn tay cô, mỉm cười, nhẹ nhàng nói: “Không sao mà”

Hân lườm hắn một cái rồi quay sang Linh, nói: “Cô ấy đến tìm anh đấy”

Đức gạt đầu, quay sang nhìn Linh lên tiếng: “Vừa đứng dịp, tôi cũng có vài thứ muốn hỏi cô”

Linh đứng dậy, hỏi lại: “Anh muốn hỏi gì”

“Tôi muốn biết mọi thứ về tên Dương đó” Đức trả lời

Linh nhìn về phía hắn, yên lặng một lát, cô xiết chặt nắm tay, bước ra ngoài, lên tiếng: “Đi theo tôi”

Đức vỗ nhẹ bàn tay của Hân, tỏ ý không sao, rồi theo Linh bước theo sau. Cô thông thả rời khỏi trại tị nạn lên một ngọn đồi nhỏ gần đó, Đức chậm rãi theo dấu cô.

Lúc này đã vào khoảng năm giờ hơn, trời vẫn còn tờ mờ chưa sáng hẳn, gió thổi qua kéo theo từng đợt khí lạnh len lỏi khắp nơi, mỗi hơi thở ra đều kéo theo một làn sương khói hơi nước mờ mờ.

Dừng lại trên đỉnh ngọn đồi, Đức bước lên đứng cùng với Linh, đưa mắt nhìn xuống dưới. Từ phía này có thể nhìn thấy toàn cảnh trại tị nạn, nó vốn là khu vực khá sầm uất trong thị trấn, nhưng giờ đã khá tồi tàn tơi tả, những bức tường chắn tạm bợ được dựng lên che chắn ở xung quanh, những căn nhà đổ sập dưới thời tiết và dấu vết của chiến đấu, tuyết trắng che phủ khắp nơi.

“Cô tìm tôi có việc gì không?” Đức lên tiếng hỏi

Linh sờ nhẹ vào vết xăm trên cổ tay mình, cười nhẹ trả lời: “Tôi chỉ là muốn cảm ơn anh, vì tất cả”

“Cả việc đánh cô và lấy dữ liệu mật hả?” Đức hỏi lại

Câu hỏi của hắn khiến Linh bật cười, cô ngồi xuống một tảng đá gần đó:

“Phải, cả chuyện đó nữa”

“Xin lỗi vì hiểu lầm vừa rồi”

Đức hồi đáp: “Chuyện đó là bình thường thôi, dù sao thì tình huống như thế cũng rất dễ hiểu lắm, cô không cần bận tâm làm gì”

Gương mặt của hắn hầu như không hề có phản ứng gì khác lạ, giọng nói vẫn đều đều, không phải giả vờ khách sáo gì, bị hiểu lầm như vậy có lẽ đối với nhiều người là rất khó chịu, nhưng dường như hắn chẳng hề quan tâm.

“Cô ấy có vẻ rất hiểu anh” Yên lặng một lúc, Linh lên tiếng

Đức mỉm cười, gần như ngay lập tức hiểu ra cô đang nói về ai, gật đầu đáp:

“Phải, có lẽ thế”

Ngón tay của Linh khẽ giật, gương mặt cô vẫn bình thản như không nhưng đột nhiên lại có cảm giác hơi nhói lên ở đâu đó trong lồng ngực.

“Hắn ta rốt cuộc là ai?” Đức nhìn Linh, lên tiếng hỏi

Linh hít sâu một hơi, quay đầu qua nhìn hắn, trả lời: “Hắn ta từng là đồng đội cũ của tôi”

“Cô thuộc đội hành động đặc biệt số 13 đúng không?”

“Làm sao anh biết” Linh hơi giật mình, nhìn hắn bật hỏi

“Cứ coi như là trước đây tôi cũng hơi có chút dính líu đi” Đức điềm nhiên trả lời

“Tôi cần biết mọi thứ về tên Dương đó” Hắn nhìn Linh, lặp lại câu hỏi lần nữa, giọng nói trở nên nghiêm túc

“Trong biên chế đội hành động đặc biệt, chúng tôi bị hạn chế hoàn toàn tiếp xúc với thông tin về nhân thân của những đội viên khác, chỉ trừ đội trưởng mới có thể truy cập nên thực lòng mà nói thì tôi không biết nhiều về xuất thân của hắn”

“Hắn là một kẻ rất giỏi, kỹ năng chiến đấu tay không xuất sắc, sử dụng vũ khí xuất sắc, cả vũ khí nóng và vũ khí lạnh, ngoài khả năng thực chiến thì hắn cũng rất có đầu óc, từng nhiều lần thi hành các nhiệm vụ nguy hiểm, phức tạp nhưng đều thành công, chưa từng nếm mùi thất bại”

“Hắn thích sử dụng loại vũ khí gì?” Đức lên tiếng hỏi

“Dao găm” Linh trả lời

“Mặc dù hắn sử dụng tốt cả súng lẫn dao, nhưng hắn thích sử dụng dao hơn, theo ý của hắn thì, súng là thứ vũ khí cục xúc, dao mới là vũ khí của nghệ thuật, cũng phải nói, hắn ta rất giỏi trong việc tra tấn tù phạm, qua tay hắn hầu như tên nào cũng phải khai ra, và tôi có cảm giác là hắn rất thích thú với việc đó”

“Tại sao hắn lại tách ra, chính xác thì giữa cô và hắn đã xảy ra chuyện gì?” Đức lên tiếng hỏi

Linh xiết chặt nắm tay, đoạn quay đầu nhìn về phía hắn, yên lặng một lát, cô xấn cổ tay áo của mình lên lộ ra hình xăm tinh xảo bên dưới:

“Vi cái này”

“Đây là cái gì?” Đức nhíu mày hỏi

“Đây là một tạo vật cổ, thu được từ một di chỉ có niên đại rất lâu đời nằm sâu trong Động Phong Nha, theo nghiên cứu thì nó thậm chí còn trước cả nền

văn minh lúa nước đầu tiên xuất hiện rất xa, thậm chí có thể trước cả khi xuất hiện nhân loại”

Đức lên tiếng hỏi: “Làm sao có thể?”

“Tôi không biết, mọi người đều cảm thấy sốc trước phát hiện đó, nhưng giám định đã cho ra kết quả như vậy, chi tiết anh có thể xem trong Project X54”
Linh lắc đầu, trả lời

“Khoan, cô nói nó là một tạo vật... không phải một hình xăm?” Im lặng một lúc, Đức lên tiếng hỏi

“Phải” Linh gật đầu, trước ánh mắt của hắn, cô giơ cổ tay về phía trước, những hình xăm trên tay chợt trở nên sống động, những ký tự xoay tròn như đang nhảy múa, tỏa ra một thứ ánh sáng màu đen huyền hoặc, rồi chợt tụ tập lại hạ xuống trên tay của cô, luồng ánh sáng tán đi, để lộ ra một vật nằm đó. Hình dáng của nó hết như một chiếc vảy, màu đen tuyền, chính giữa có khắc một hoa văn hình nửa bên cánh, to bằng ba lòng tay.

“Vì sao hắn lại muốn có thứ này?”

“Thứ này mang đến cho người dùng nó sức mạnh và khả năng đặc biệt mà người thường không thể nào đạt tới”

“Cô sở hữu nó trước, hay sau khi sao chổi đỏ va vào trái đất”

“Nó thuộc về đội trưởng của tôi, trước thời điểm đó khá lâu, nhưng vào lúc ấy, kể cả là qua rất nhiều nghiên cứu đều chẳng thể phát hiện ra nó có tác dụng gì, chỉ như một hình xăm hết sức bình thường, nhưng từ khi sao chổi đỏ va chạm, nó dường như sống lại, cho anh ấy sức mạnh rất lớn và những khả năng phi thường”

“Chuyện gì đã xảy ra?”

Linh nắm chặt mảnh vảy trên tay, trầm giọng kể:

“Giai đoạn ban đầu, chúng tôi tập trung toàn bộ lực lượng của đội hành động đặc biệt, kết hợp với dân quân địa phương dẹp yên hỗn loạn và xây dựng một khu vực trú nậu tạm thời”

“Số người tụ tập về mỗi lúc một đông, lương thực cạn dần đi, giao thông và liên lạc thì hoàn toàn tê liệt, buộc chúng tôi phải không ngừng ra ngoài để tìm kiếm thêm thức ăn, lùng xục qua các khu vực thị trấn gần đó”

“Trong một lần thi hành nhiệm vụ, nhóm bọn tôi dính bẫy phục kích của một đám xác sống biến dị cao cấp”

“Đội trưởng của tôi đã dẫn dắt mọi người mở đường máu chạy ra khỏi đó, chúng tôi thành công rời đi, nhưng ...”

“Anh ấy trọng thương”

Ngừng lại một lúc, khóe mắt hơi hoe đỏ, Linh nói: “Anh ấy trọng thương chính là vì tôi”

“Vì anh ấy muốn cứu tôi, vì sự nông nổi và ngu ngốc của tôi”

Giọng nói đầy bi thương và tràn ngập hối hận, ánh mắt cô nhìn về phía xa xăm như đang hồi tưởng lại khoảnh khắc đau thương đó, quay đầu về phía Đức, cô lên tiếng:

“Vết thương lây nhiễm rất mạnh, trước khi mất kiểm soát, anh ấy giao lại cho tôi hai mảnh vảy ấy”

“Đúng lúc đó, gã Dương bất ngờ ra tay giết chết anh ấy và đoạt lấy hai mảnh vảy”

“Lần hành động đó chỉ có mười người, gã Dương không ngờ lời kéo được bốn người nữa theo hắn, khi hắn ra tay thì những tên kia cũng đồng loạt ra tay, quá bất ngờ, hai người đã chết ngay tại chỗ, tôi nhân lúc hỗn loạn cướp lại một mảnh vảy cùng với những người còn lại chạy trốn khỏi nơi đó”

“Mãi đến sau này, tôi mới biết, hóa ra chúng tôi bị phục kích, từ đầu đã là kế hoạch của hắn, hắn muốn nhân lúc hỗn loạn đứng ra nắm lấy quyền lực, hắn chán ngán cảnh phải đi kiếm lương thực nuôi kẻ khác, hắn tụ tập những người theo hắn mang theo gần hết lương thực của cả đoàn người bỏ đi”

“Có đồ ăn, hắn chiêu nạp những người hữu dụng, bỏ lại hết phụ nữ, trẻ em, người già yếu, rất nhiều người vì sợ hãi, vì đói, đã đi theo hắn”

“Rốt cuộc, chỉ còn lại chúng tôi ở đây”

.....

Funfact: Quốc Hiệu Văn Lang của nước ta bắt nguồn từ tập tục xăm mình, tương truyền là do để tránh bị Thuồng Luồng tấn công.

Một vài thông tin truyền thuyết về Thuồng Luồng (Không giống với Thuồng Luồng của TQ đâu nha, cái này hàng made in VN đó)

Ngoại hình: rắn lớn như rồng, vảy cứng như đá, bốn chân bốn móng, đầu có mào, lưng mọc cánh.

Sức mạnh: cực kì khoẻ, có phép độn địa (tích ăn trầu ngắt đuôi), có thể hô mưa gọi gió (trong tích người học trò của cụ Chu Văn An - Lĩnh Nam Chích Quái). Đặc biệt là nhót thường luồng tiết ra từ da và miệng cực độc, chỉ dính một chút vào người thôi cũng đủ trí mạng.

Đặc tính: lúc thiện lúc ác, đặc biệt ghét kẻ khác loài (tục xăm mình từ thời vua Hùng tương truyền do vua nghĩ ra để tránh nạn thường luồng)

Nguồn: Lấy từ tên tác giả của truyện “Thuận Thiên Kiếm – Rồng không đuôi”

P/s: Sr mọi người, dạo này mình có việc bận gia đình liên quan đến sức khỏe người thân, không phân tâm viết nhiều được, drop thì sẽ không, nhưng tiến độ truyện thì mình không dám hứa.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 169: Đối thủ

Linh xiết chặt nắm tay, ánh mắt nhìn về phía dưới, giọng nói hơi xung động. Đức yên lặng nhìn cô, nhỏ giọng nói:

“Tôi rất tiếc”

“Không sao” Hít sâu một hơi, cô trả lời

“Vây là hấn cũng có một mảnh vây như thế này?” Đức nhìn về chiếc vây trên tay cô, lên tiếng hỏi

“Phải” Linh gật đầu

“Nhưng lúc đánh với hấn, tôi không thấy hấn sử dụng sức mạnh của nó, tại sao vậy?” Đức cau mày hỏi

Linh im lặng một lúc, rồi lên tiếng trả lời:

“Hai chiếc vây này vốn là cùng một cặp, nếu chỉ sử dụng một chiếc ... sẽ có những hậu quả khó lường”

“Cô biết điều đó trước, hay sau khi sử dụng?” Đức lên tiếng hỏi

“Trước khi sử dụng, khi tôi nhận được chiếc vây, nó đã cảnh báo tôi như vậy” Linh đáp lời

“Cảnh báo?”

“Phải, giống như có một phần thân thể của anh cảm nhận được điều đó”

“Thương thế của cô, chính là do sử dụng chiếc vây này đúng không?” Đức hỏi lại

Linh gật đầu, ánh mắt nhìn về phía hấn ba phần hiếu kỳ, bốn phần cảm kích. Vết thương của mình cô biết rất rõ, thậm chí cô đã có thể cảm thấy được qua mỗi một ngày cái chết lại đến gần mình thêm một phần. Nhưng giờ đây, thương thế đã thàn kỳ biến mất, cơn đau dai dẳng đeo bám cô suốt bao nhiêu ngày, đã không còn nữa. Bằng cách nào hấn có thể làm thế?

“Làm thế nào mới có thể lấy chiếc vây đó ra khỏi cơ thể?” Đức hỏi

“Người sở hữu hình xăm có thể tự tách nó ra ngoài nếu muốn, như cách mà tôi vừa làm” Linh đáp lời

“Có cách nào khác không? Nếu giết người sở hữu hình xăm thì sao?” Đức cau mày hỏi lại

“Có thể lấy ra được, cũng có thể nó sẽ biến mất, không ai biết chắc cả” Linh lắc đầu, lên tiếng trả lời

“Ừ” Đức nhỏ giọng nói, cúi đầu trầm ngâm suy nghĩ, qua lần đụng độ vừa rồi và những gì Linh vừa kể, hấn cũng có thể hình dung đại khái về tên Dương này. Dù muốn hay không, vì chuyện của Linh, Đức cũng đã đứng ở thế đối lập với tên này.

Hấn ta là một kẻ có sức mạnh, có thực lực, đồng thời cũng rất có đầu óc và tính nhẫn nại, hành động kín kẽ. Trong thời gian đội trưởng của Linh còn nắm giữ hai chiếc vây, hấn đã toan tính giành lấy nó từ lâu, thậm chí chuẩn bị lôi kéo những người khác cùng hành động nhưng không ai biết, kể cả sau khi trúng kế, mãi đến sau này Linh mới nhận ra. Đây quả là một nhân vật nguy hiểm.

Nói ra cũng thật mỉa mai, Đức cảm thấy hấn khá giống với mình, cả hai đều cùng là một loại người, nhất là ở khoản lợi dụng mọi thứ xung quanh để tạo ra

lợi thế cho bản thân.

“Tôi có thể xem qua nó không?” Đức nhìn về mảnh vải trên tay của Linh lên tiếng hỏi, kỳ thực đây là một yêu cầu rất khó chấp nhận, dù sao mà nói, mảnh vải này là một vật không hề tầm thường, ẩn chứa sức mạnh rất lớn, Đức cũng không phải là người thân quen với Linh gì để yêu cầu điều đó.

Nhưng Linh chỉ yên lặng một lát, nhìn thẳng vào mắt của Đức, cầm lấy mảnh vải đưa sang cho hắn. Đức gật đầu cầm lấy, ngón tay hắn khẽ miết nhẹ, vỏ của chiếc vải cứng như sừng nhưng lại trơn bóng như ngọc, cầm vào có cảm giác mát lạnh, hoa văn nửa bên cánh như được điêu khắc trong tâm chiếc vải, rất tinh xảo, sống động.

Đức thử điều động năng lượng từ lõi rise truyền vào mảnh vải, mảnh vải lập tức tham lam hút lấy, hoa văn hình nửa bên cánh sáng lên màu vàng kim rực lên rồi vụt tắt. Khi hắn định dùng năng lượng từ lõi trance để xem xét sâu hơn thì bất chợt một tiếng “réc” như tiếng chim gáy vang lên ngay trong đầu hắn rung động ong ong từng đợt như tiếng chuông đồng suốt nửa khiến hắn đánh rơi chiếc vải khỏi tay.

Đức vội vàng thu hồi năng lượng từ lõi trance, mảnh vải này có tồn tại một luồng năng lượng tinh thần rất mạnh mẽ, đây quả là một thứ kỳ lạ, hắn nhìn Linh, gật đầu trao trả nó lại cho cô.

Linh đưa tay nhận lấy, đặt nó lên trên cổ tay, khẽ vận cương khí, chiếc vải như tan ra thành từng dòng mực đen quay xuống quấn quanh cổ tay của cô hóa thành hình xăm tinh xảo y như cũ.

Đức nhìn cô, lắc đầu: “Sau này cô đừng nên sử dụng sức mạnh của nó nữa thì hơn”

Linh xoa xoa cổ tay, cười nhẹ, đáp lời: “Phải”

Nhìn nụ cười của cô, hắn nhận ra, câu nói “phải” này chẳng có nhiều tác dụng ước thúc hành động của Linh, đôi khi nắm giữ một thứ sức mạnh vượt quá khả năng của bản thân và bảo ta không sử dụng đến nó, cũng rất khó khăn.

“Tôi có một điều tò mò”

“Nếu hắn đã muốn đoạt mảnh vải này, và hắn có ưu thế về người như thế, hắn đã phải đánh lên đây nhiều lần rồi mới phải, làm cách nào các cô có thể chống trả được?” Đức lên tiếng hỏi

Linh ngẩng đầu, nhìn xuống trại tị nạn phía dưới, nở nụ cười chua chát, trả lời:

“Hắn đã đánh lên đây rồi đó chứ, ngay sau khi hắn giành được mảnh vải, tôi đã phải sử dụng tới sức mạnh của hình xăm để cản hắn lại, hắn bị thương nặng chạy đi, nhưng đồng thời đồng bọn của hắn cũng thành công đem gần hết lương thực của trại tị nạn”

“Sau này, khi vết thương hồi phục, hắn không ngừng tới đây khiêu khích và chiêu dụ người, đồ ăn của trại tị nạn đã cạn dần, nhiều người chịu không nổi đã ngã về phía của hắn, hắn chỉ chọn những kẻ có thực lực và một số ít người thân của họ, người già, phụ nữ, trẻ em đều bị bỏ lại, sau đó cứ thế rời đi”

“Thực lực của bọn chúng càng ngày càng mạnh dần lên, chúng tôi thì ngày một yếu đi”

“Hắn đang chờ .... chờ chúng tôi tự sụp đổ” Linh quay đầu qua nhìn Đức, trầm giọng nói

Đức hít sâu một hơi, cách hành động của tên Dương đó quả thật không hề phức tạp nhưng lại rất thực dụng, nhấn đúng vào điểm quan trọng nhất, nếu cứ cường công đánh thẳng vào trại tị nạn, hắn vẫn có thể giành chiến thắng nhưng tổn thất là không thể tránh khỏi, thay vào đó hắn chọn một cách đơn giản hơn nhiều, chia rẽ kẻ địch để làm lớn mạnh bản thân mình, như một con rồng Komodo (*) tấp một miếng vào con mồi rồi kiên nhẫn chờ đợi vết thương mưng mủ thối rữa đến khi con mồi gục ngã.

“Tôi cần biết về nơi hắn trú đóng, và thực lực của những kẻ ở đó” Đức nhìn Linh lên tiếng hỏi

“Được” Linh nở nụ cười nhìn hắn, cô rút ra từ túi áo một tấm bản đồ vẽ tay như đã chuẩn bị sẵn từ trước, đặt ra trên nền tuyết

.....

“Nó ra sao rồi?” Dương ngồi trên chiếc ghế sofa ấm áp trong một căn nhà khá kiên cố, phúi đi đám tuyết đọng trên áo, nhìn xuống đám người phía dưới cất tiếng hỏi.

“Vết đạn xuyên qua vai, không chạm vào phổi, nó sẽ ổn thôi đại ca” Một người phía dưới xem qua vết thương của tên đang ngồi đó, lên tiếng trả lời. Đây là vết đạn dính phải của tên bắn tia nấp trong bụi bị Đức bắn trả đêm qua. Cả đám này không tính Dương thì có tất cả bốn người, trừ tên bị thương thì tất cả đều khá lành lặn.

“Vậy thì tốt, băng lại cho nó, chuẩn bị xe rút về căn cứ” Dương phát tay, đám người dạ ran vội vàng phóng ra bên ngoài chuẩn bị, hành động cực kỳ nhanh nhẹn.

Dương chạm nhẹ vào vết xăm trên cổ tay, mắt nhắm lại, luồng khí màu đen hiện ra trên ngón tay, bao phủ như một lớp sương mù, hắn đưa tay rút ra một con dao găm từ hình xăm, con dao rất tinh xảo, ngọn dao cong vút với lưỡi dao cực kỳ sắc bén dài tầm ba mươi centimet, chuôi dao có khắc những ký tự chạm nổi với những ký tự kỳ lạ, sống động, tựa như một loại ngôn ngữ tượng hình chưa ai từng biết đến, đáy chuôi dao có gắn một viên ngọc hình tròn màu đỏ như máu.

Hắn vuốt ve con dao với ánh mắt si mê như đang ngắm nhìn người tình trong mộng, ngón tay rà trên lưỡi dao chốt đứt một đường, máu tươi chảy ra thấm vào con dao như thấm vào bọt biển biến mất, viên ngọc màu đỏ dường như sáng lên một chút, con dao khẽ rung động như đang hưng phấn.

“Mày vẫn tham ăn như vậy” Hắn lắc đầu, nở nụ cười lên tiếng

Khẽ xoay con dao trên tay, Dương đứng dậy bất ngờ đâm tới trước, một đường kéo qua ngọt sót xuyên thủng bức tường gạch gần đó, rút lại.

“Vẫn chưa được” Nhìn vết mẻ trên tường, Dương lắc đầu thu hồi con dao vào bên trong hình xăm trên tay, hai mắt nhắm lại đưa tay về phía trước, những luồng hắc khí đen kịt hiện ra dần tụ tập lại như những con rắn sống động bao tròn cổ tay của hắn, bất chợt, hắn vung tay đầm mạnh, luồng hắc khí bắn ra thành hình xoắn ốc đâm xuyên qua bức tường đục thủng một lỗ lớn.

Hắn kéo tay lại, luồng khí như lò xo kéo ngược về, hai tay Dương xoay tròn, luồng khí tán ra xung quanh như sương đen che phủ thân hình của hắn vào bên trong. Hắn đưa tay về phía trước, luồng khí lại tụ tập thành một quả cầu đen ngòm như một trái bóng bowling trong tay hắn.

“Xe đã sẵn sàng, đại ca” Tiếng nói vọng ra từ ngoài cửa, gọi vào bên trong.

Dương xoay bàn tay, theo điều khiển của hắn quả cầu hắc khí màu đen như bị thấm vào trong cơ thể, mờ dần rồi biến mất.

Hắn mở cánh cửa bước ra, tung người nhảy lên xe, lạnh nhạt nhìn vào đám người lên tiếng:

“Đi thôi”

Hắn sờ qua làn da tay còn rất tươi mới của phần bị Đức chém cụt, tay nắm lại, ánh mắt híp lên một đường nhìn về phía trại tị nạn. Đã lâu rồi, mới có một kẻ có thể tính kế được hắn, có thể chém đứt được cánh tay của hắn.

Không có tức giận, không có nổi nóng, khóe môi Dương nhếch lên một nụ cười, nụ cười đầy tự tin xen lẫn sự hưng phấn, như một người chờ đợi trong tịch mịch đã gặp được đối thủ của cuộc đời.

.....

(*) Rồng Komodo: được ghi nhận là loài thằn lằn lớn nhất trên thế giới hiện nay, với chiều dài trung bình từ 2-3m. Chúng sống trên đảo Komodo, thuộc Vườn quốc gia Komodo của Indonesia. Theo các nhà khoa học, rồng Komodo có quan hệ mật thiết với loài khủng long đã tuyệt chủng cách đây hàng triệu năm.

Vì không quá nhanh nhẹn, cách săn mồi của chúng là tấp một cú vào con mồi, với hàm răng chứa rất nhiều vi khuẩn nhiễm trùng cùng với độc, chúng sẽ chờ đến khi con mồi bị vết thương chảy vò bỏ mạng rồi tìm đến để ăn thịt.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 170: Không đề

Đã hơn sáu giờ sáng, ánh mặt trời đầu tiên đã lộ dạng nơi phía chân trời, hơi ẩm chiều rọi xuyên phá lớp màn sương tuyết lạnh lẽo thổi vào đó một chút sinh khí cho mặt đất. Tuyết đọng trên những tán cây dần tan ra rơi xuống, làn gió nhẹ nhàng thổi qua khẽ đưa những bông tuyết bay phấp phới trên không.

Đức đang ngồi trên một tảng đá chăm chú xem xét tấm bản đồ mà Linh đưa cho hắn, đây là một tấm bản đồ vẽ tay khá chính chu bằng bút bi, tuy không phải dân chuyên nghiệp vẽ, nhưng nhìn vào cũng có thể thấy rõ ràng đâu ra đó, và còn ghi chú rất cẩn thận.

Căn cứ theo tấm bản đồ này, khu vực mà tên Dương và đồng bọn hắn trú đóng nằm cách đây hơn mười cây số về hướng Bắc, nói xa cũng không xa mà gần cũng chẳng gần, vị trí này cũng chính là đoạn đường mà Đức bắt buộc phải đi qua nếu muốn trở về Bình Định nếu không muốn phải đi đường vòng. Khu căn cứ nằm trên tuyến đường Bắc Nam, trú trên một đoạn sườn đồi khá dốc, diện tích không quá lớn nhưng được cái rất trống trải, thông thoáng thuận lợi quan sát động tĩnh xung quanh.

Theo lời của Linh thì khu vực này cũng đã được cải tạo lại, đường nhựa cũng được sửa sang, bọn chúng từng chiếm được kho vũ khí quân trang nên ngoài các vũ khí nóng thông thường như tiểu liên, súng ngắn, súng ngắn thì còn có khá nhiều phương tiện vận tải còn hoạt động, cụ thể là khoảng bốn chiếc xe jeep quân dụng có thể chở người di chuyển từ đây đi ra các khu vực xung quanh khá nhanh, thậm chí còn có cả một chiếc trực thăng lên thẳng. Lương thực được lưu giữ cũng khá dồi dào.

Không chỉ vậy, tấm bản đồ còn ghi chú về phân bố số lượng và phỏng đoán về thực lực của bọn chúng. Căn cứ theo những gì ghi chép, toàn bộ đám

người của Dương nếu không kể những thân quyến không có năng lực đặc biệt thì trong trại có tầm hơn hai trăm tên, toàn bộ đều đã có năng lực tiến hóa, năng lực xấp xỉ như tên Linh trong trường hợp không sử dụng sức mạnh của hình xăm là ba tên, năng lực ngang ngửa như Chương thì vào khoảng hơn năm mươi tên, đám còn lại thực lực thấp hơn nhưng theo ghi chú và Đức phỏng đoán thì đều có lẽ đều từ cấp D trở lên, cấp E khá hạn chế, cấp F thì hoàn toàn không có, dù gì mà nói tiêu chuẩn tuyển người của gã Dương theo lời Linh nói không thấp chút nào.

Linh ngồi bên cạnh Đức, yên lặng nhìn hắn xem bản đồ, ánh mắt của hắn lúc này hoàn toàn tập trung, thỉnh thoảng lại hỏi cô vài câu, Linh đều kiên nhẫn trả lời, phải công nhận về mặt của một chàng trai lúc anh ta đang chăm chú làm việc là có sức hấp dẫn nhất, cô nhìn về phía hắn, ánh mắt hơi có chút thất thần.

Đức đột ngột quay sang nhìn cô hỏi: “Tấm bản đồ này được vẽ khi nào?”

Linh hơi đỏ mặt, vội đảo ánh mắt qua một bên nhìn xuống đất, trông ngực đập thình thịch, lên tiếng trả lời: “Về cách đây một tháng, nhưng ghi chú về sức mạnh bọn chúng thì mới cập nhật gần đây, tôi nghĩ sẽ không có xê xích quá nhiều”. Linh thở ra một hơi lắc lắc đầu, xua tan những ý nghĩ vẩn vơ trong lòng.

Đức có vẻ không hề để ý đến những dấu hiệu bất thường của Linh, hắn cau mày suy nghĩ một lát, xem xét xung quanh, rồi hỏi lại một câu khiến cô hơi giật mình:

“Cô có nội gián ở bên đó, phải không?”

Về mặt bất ngờ của Linh khiến Đức cũng cố thêm suy luận của mình, hắn lên tiếng nói tiếp:

“Người này hẳn phải rất được cô tin tưởng, có một năng lực đặc biệt nào đó để có thể tiến hành liên lạc bí mật ở khoảng cách xa, hơn nữa thời gian cô quen biết người này không phải quá dài, khả năng cao là sau khi tên Dương phản bội cô và đội của cô”

Ngừng lại một lát, Linh cau mày hỏi: “Làm sao anh biết?”

“Đâu có gì quá khó hiểu, tấm bản đồ này hết sức rõ ràng và chi tiết, thái độ chắc chắn của cô vào tấm bản đồ này chứng tỏ, một là nó do cô vẽ, hai là từ một người mà cô rất tin tưởng, từ địa hình căn cứ của tên Dương và tính cách cẩn trọng của hắn, việc cô có thể tiếp cận vào đó là tiệm cận bằng không, có nghĩa chỉ còn khả năng còn lại”

“Thêm nữa, nếu cô quen biết người này trước khi bị tên Dương phản bội thì hắn cũng phải biết, rất khó có cách nào cho người này vào làm nội gián, như vậy hẳn là cô phải quen biết người này sau đó, thêm nữa, khả năng cao là cậu ta tự nguyện vào đó vì cô, phải không?”

“Cậu ta, giờ anh khẳng định đó là cậu ta, chứ không phải là cô ấy à?” Linh hỏi lại

“Không chắc chắn lắm, nhưng nếu là con gái, tham gia nhiệm vụ tay trong kiểu này sẽ nguy hiểm hơn nhiều, cô hiểu ý tôi nói gì đúng không?” Đức lắc đầu

“Phải” Linh nhắm mắt lại, gật đầu

“Có bao nhiêu người biết được điều này?” Đức hỏi lại

“Không nhiều, đều là những người tôi hoàn toàn tin tưởng” Linh trả lời

“Hoàn toàn tin tưởng ... đó là một câu khẳng định rất nặng đấy” Đức nhìn xuống phía dưới, thở ra một hơi, lên tiếng

“Không có một ai để tin tưởng, cuộc sống sẽ rất nặng nề, phải không?” Linh nhìn Đức, trả lời

“Phải” Yên lặng một lúc, Đức gật đầu.

Hắn gấp lại tấm bản đồ, đưa cho Linh, cô đưa tay nhận lấy:

“Cảm ơn cô vì đã cho tôi biết những điều này” Đức đứng dậy nhìn Linh nói, đoạn quay người bước xuống.

Linh gấp lại tấm bản đồ, cất vào túi áo trên ngực, nhìn vào bóng hình của hắn đang dần đi khuất lên tiếng hỏi:

“Sắp tới, anh định làm gì?”

Không quay đầu lại, cũng không dừng bước, Đức trả lời: “Tôi còn đang suy nghĩ”

Ánh mặt trời đỏ rực phối hợp với sắc trời màu đỏ, chiếu những tia sáng yếu ớt xuống mặt đất trắng xóa đầy tuyết trắng. Sau một đêm dài dằng dặc, ngày mới lại bắt đầu.

.....

Dương bước vào trong nhà, phui đi mớ bụi tuyết trên người, thả người ngồi trên chiếc ghế bành trong phòng khách, cầm lấy một ly rượu tây của một cô gái kể bên đưa cho, thong thả nhấp một ngụm, nhắm mắt tận hưởng vị rượu dịu nhẹ ấm nồng, rồi đảo mắt nhìn xuống ba người đang ngồi phía dưới, lên tiếng hỏi:

“Thu hoạch sao rồi?”

“Báo cáo, thành công tiêu diệt bốn con xác sống biển dị cấp tướng, hơn sáu mươi con xác sống biển dị trung cấp, bảy mươi lăm con xác sống biển dị cấp thấp, toàn bộ thịt trắng đã được thu thập xong”

“Thung lũng đen coi như đã dọn dẹp xong lỗi vào” Một người trong đám người phía dưới đứng dậy trả lời

“Tồn thất?” Dương nhíu mày hỏi

“Chín người thiệt mạng, năm người thuộc đội của Tú, ba người thuộc đội của Hà, một người thuộc đội của em, xe quân dụng bị hư hại nhẹ, tiêu hao năm quả bazoka, một quả tên lửa, hai băng đạn súng ngắn, mười lăm băng đạn tiêu liên”

“Coi như làm được không tệ” Dương gật đầu, đoạn liếc mắt nhìn xuống phía dưới, giọng nói trở nên nghiêm khắc:

“Như đã nói từ trước, Chính ...”

“Vâng, tướng quân” Một người trong đó, đứng ra, cắn răng hít sâu một hơi, cởi chiếc áo khoác bên ngoài để lộ cơ thể rắn chắc bên trong, quỳ hai gối xuống.

Một người bước tới từ phía sau, cầm một cây roi da tua tủa, nhìn về phía Dương, hấn lạnh nhát gât đầu, cây roi quất mạnh xuống, mỗi roi để lại một đường máu, khiến lớp da lưng như bị bóc ra, Chính cắn răng không kêu một tiếng, mồ hôi rịn ra trên trán vì đau đớn.

“Được rồi” Dương giơ tay ra hiệu, người vung roi lập tức ngừng tay, những vết roi không để lại thương thế quá trầm trọng nhưng rất đau đớn, Chính thờ ra hồng học, cắn răng gượng người ngồi dậy, lên tiếng:

“Cảm ơn tướng quân”

“Phúc, bảo thằng bác sĩ vào băng bó lại cho nó, một phần thịt trắng con xác sống cấp tướng cho mày, đưa ba phần thịt trắng còn lại cho ta, số còn lại chia đều cho ba đội kia”

Dương hất đầu qua người vừa báo cáo đầu tiên, ra lệnh

“Rõ”

“Giải tán đi” Dương phát tay xuống dưới, đám người nhanh chóng lui ra khép lại cánh cửa, cô gái phía sau nhẹ nhàng bóp vai cho hắn, động tác rất nhẹ nhàng, cẩn thận, gương mặt hơi căng thẳng.

Dương uống cạn ly rượu trên tay, đặt chiếc ly thủy tinh lên bàn, ra hiệu cho cô gái bước ra, cô ta vội vàng lùi xuống rồi đi, hắn ngửa đầu về phía sau, nhắm mắt lại, hai tay choàng hai bên chiếc ghế bành, cơ thể thả lỏng, thư giãn, đầu óc chìm vào trong suy nghĩ và mơ màng tưởng tượng những chuyện đã xảy ra ngày hôm qua.

Kế hoạch của hắn, lúc đầu có thể nói là tiến hành rất thuận lợi, dự được một đội tiên phong trong trại tị nạn của Linh vào ổ phục kích của xác sống biển dị, trong khi đội của hắn sẽ tập trung công kích vào nơi bọn chúng trú đóng ở thung lũng đen, dọn đường đi vào “nơi đó”.

Hắn cũng canh thời gian khá chuẩn xác đủ cho Linh kịp dẫn người đến cứu viện, để có thể phục kích cô khi đến, chiếm lấy chiếc váy.

Đáng tiếc là sự xuất hiện của nhóm người không rõ khiến hắn phải từ bỏ tấn công, hơn nữa, cuộc tập kích ban đêm cũng vì gã đó mà không thành, lại còn bị chém lấy nửa bàn tay.

“Một tên thật thú vị”

Dương lấy ra con dao găm màu đen bên trong hình xăm, nhẹ nhàng xoay xoay trong lòng bàn tay, lên tiếng hỏi

“Mày có thấy như vậy không?”

Viên ngọc hình tròn màu đỏ cuối chuỗi dao như chớp nháy lấp lóe rất kỳ dị, những ký hiệu tượng hình như đang dao động với lớp khí màu đen nhảy múa bao phủ lấy cánh tay của hắn vào bên trong.

“Phải không?” Dương nở nụ cười nhẹ, nắm lấy chuỗi dao phóng đi, lưỡi dao xoay một vòng trên không trung vẽ ra một đường cong như một chiếc boomerang rồi quay ngược trở lại, hắn đưa tay cầm lấy, thu hồi vào bên trong hình xăm.

Dương xoa xoa bàn tay đã khôi phục lại của mình, chỗ mọc lại mảnh da vẫn còn hơi trắng so với phần còn lại, môi khẽ nở một nụ cười nửa miệng, ánh mắt nhìn qua phía cửa sổ về hướng xa xôi, bàn tay khẽ nắm lại.

.....

P/s: Xin lỗi mọi người nhé, tháng này mình phải đi mổ bướu chân nên không có chăm chú viết truyện như trước được.

Cảm ơn mọi người vì vẫn theo dõi truyện. Chúc tất cả mọi điều tốt đẹp nhất. ^.^

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 171: Hiểm nguy tiềm ẩn

Đêm qua quả là một đêm dài đằng đặc, rất nhiều chuyện đã xảy ra, chiến đấu, máu tanh và chết chóc.

Nhưng đối với đại đa số người trong trại tị nạn mà nói, hầu hết bọn họ vẫn không hề hay biết gì. Tất cả quay trở lại với nếp sinh hoạt thường ngày.

Đối với những kẻ lưu lạc, hạnh phúc đối với họ có lẽ chính là một mái nhà. Đối với người đói, có lẽ hạnh phúc chính là một bữa ăn no, hay chí ít cũng là một bữa ăn. Những người trong trại tị nạn tụ tập lại với nhau giữa những nồi cháo loãng ở chính giữa khu trại để ăn sáng. Những khuôn mặt xanh xao do đói và lạnh, áo quần rách rưới khiến khung cảnh nhìn qua toát lên vẻ tiêu điều.

Khẩu phần ăn dạo này càng ngày càng ít đi, ngày cũng chỉ còn chia ra hai bữa sáng chiều, cháo cũng loãng dần hơn trước, chỉ thi thoảng đội trình sát tiêu diệt được vài con thú biến dị, cháo mới có thêm chút thịt tươi, nhưng với từng này con người thì quả thực chẳng thấm tháp vào đâu.

Ngoài đội của Linh có thể coi là thực lực tạm ổn, thì ở đây có khá nhiều người là người già, phụ nữ và trẻ em, một số thanh niên chưa thức tỉnh năng lực, hoặc thức tỉnh nhưng năng lực đều quá kém, những người khác có lẽ đều đã theo về với tên Dương đó, đây chính là những người còn sót lại.

Đức ngồi trên lầu nhìn vào khung cảnh phía dưới, khẽ thở ra một hơi dài. Nhóm của Đức cũng không tham gia ăn sáng chung với mọi người mà tự dùng thức ăn của mình, bữa sáng có thịt khô, xúc xích và bánh mì so với những người ở dưới đó thì quả thực có thể nói là thiên đường. Lan cắn ỏ bánh trong tay, đưa mắt nhìn xuống về mặt hơi ái ngại, quay sang Đức thấp giọng nói:

“Anh Hai à, chúng ta có thể chia cho họ một chút đồ ăn không?”

Đức trầm mặc một lát rồi lắc đầu: “Không, ít nhất, bây giờ thì không được”

“Sao vậy anh?” Lan cắn môi hỏi lại

Đức quay đầu nhìn sang cô bé, kiên nhẫn giải thích: “Số đồ ăn của chúng ta hiện tại, nếu chỉ cho nhóm chúng ta thì có thể dư dả sử dụng một khoảng thời gian, nhưng phân phát cho từng này con người thì sẽ không trụ được bao lâu cả”

“Hơn nữa, nó còn có thể dẫn đến nhiều hậu quả rất tai hại”

“Như thế nào hả anh?” Lan khó hiểu hỏi

“Khi chúng ta đem ra một mớ đồ ăn như vậy, sẽ sinh ra rất nhiều câu hỏi, họ làm sao có nhiều thức ăn đến thế, họ đã cất nó ở đâu và ... liệu họ còn bao nhiêu nữa?”

“Đừng bao giờ đánh giá thấp lòng tham của con người, Lan à, em có thể tin vào mặt tốt của người khác, nhưng phải luôn cảnh giác với mặt xấu của họ”

“Chúng ta hiện nay đâu phải sợ hãi gì bọn họ chứ?” Lan lên tiếng

“Đúng, nhưng chúng ta cũng không cần tự rước lấy phiền toái, nhất là phiền toái đó đến từ lòng tốt của bản thân”

Đức lắc lắc đầu, bước lại gần cửa sổ, xoa nhẹ đầu của cô bé, nhẹ giọng nói:

“Mỗi người sống trên đời đều có trách nhiệm cố gắng vì số mệnh của bản thân mình”

“Đôi khi ... chúng ta không thể lựa chọn cứu giúp tất cả mọi người”

“Em hiểu rồi” Lan cúi đầu, thấp giọng nói, ánh mắt nhìn xuống phía dưới vẫn có vẻ hơi chua xót.

Còn một số điều mà Đức không nói hết, ở thời điểm này, thức ăn cũng có thể coi là một loại quyền lực có thể sai khiến người khác, tên Dương đó cũng nhắm đúng vào chỗ chính yếu này mà ra tay khiến cho phía của Linh trở nên hoàn toàn bị động, bây giờ nếu hấn đột ngột cho những người này nhiều thức ăn như vậy sẽ khiến lòng người nhiễu loạn, họ có thể không muốn theo sau Linh nữa mà bám theo sau nhóm của Đức thì sẽ rất phiền toái.

Thậm chí nếu nhóm của Linh nghĩ rằng hấn cố tình làm phân tán lòng người, hay trở quẻ đòi cướp lương thực của hấn thì càng không hay, hấn có thể tự

tin nhìn được Linh không phải loại người vong ân phụ nghĩa nhưng toàn bộ nhóm còn lại thì hẳn không thể nào chắc được.

“Khi nào chúng ta sẽ rời khỏi đây?” Cắn một mẩu bánh mì trên tay, uống một ngụm nước, Hân nhìn Đức lên tiếng hỏi

Đức gõ ngón tay bên cạnh cửa sổ, trả lời: “Anh đã tìm ra được thứ mà chúng ta cần tìm, ồ cứng anh đã đưa Hiếu để Phoneix 1 hồi phục lại dữ liệu”

“Nhưng trước khi đi, có lẽ chúng ta cần giải quyết một chút phiền toái”

“Là tên Dương đó sao? Có thực sự cần thiết không? Chúng ta có thể cười tiểu Quang và tiểu Dương đi qua, đâu nhất thiết cần phải giao chiến trực diện với bọn chúng?” Hân nhủ mảy hỏi

Đức trầm mặc không nói, ánh mắt xa xăm nhìn xuống dưới.

“Anh muốn can thiệp vào chuyện ở đây sao? Thật không giống anh chút nào”

“Còn chuyện gì đó anh vẫn chưa nói hết đúng không? Cô gái tên Linh đó rốt cuộc là ai vậy?” Hân nhìn về phía Đức lên tiếng hỏi

Đức yên lặng một lát, rồi bước lại gần Hân, rút một tấm ảnh từ trong kho chứa đồ đặt trên bàn, nhìn cô, lên tiếng: “Cô ta là em gái của Hùng”

Cầm bức ảnh trên tay, Hân hơi ngẩn người, trầm mặc một lúc, cô nhìn vào mắt hắn, nhẹ giọng nói:

“Anh không nợ cô ấy điều gì cả, chuyện hôm đó không phải là lỗi của anh”

Đức lắc đầu, ánh mắt trở nên kiên định: “Anh có trách nhiệm với cái chết của họ”

“Nếu bây giờ chúng ta rời đi, chúng ta không làm gì cả, những người này sẽ chết ... rất thảm, cô ấy cũng vậy”

Chuyện xảy ra tối qua, những gì cần kể hắn đã kể cho cả nhóm cùng được biết rồi, chỉ về Dương, kế hoạch của hắn và thân phận của Linh là hắn còn chưa nói mà thôi.

“Vậy, chúng ta sẽ làm gì?”

“Chúng ta không thể ở lại đây quá lâu được” Toàn nhìn Đức lên tiếng hỏi

Đức khoanh hai tay trước ngực, trầm mặc một lúc rồi lên tiếng: “Trước hết hãy ở lại đây một ngày đã, dù sao thì thời tiết hiện tại vẫn chưa đủ ổn định không thể cười tiểu Dương và tiểu Quang bay trên không được”

“Thời tiết đang có chuyển biến tốt, sau khi ngớt tuyết và gió lốc chúng ta sẽ tìm cách bay thẳng về Bình Định. Trong thời gian đó, anh sẽ nghĩ cách giải quyết dứt điểm chuyện này”

“Chúng ta có thể trực diện tấn công thẳng vào đó không?” Toàn lên tiếng hỏi

Mấy người xung quanh tròn mắt nhìn khiến thằng nhóc cũng hơi lúng túng: “Em không nghĩ hiện giờ có bao nhiêu người chịu nổi nhóm chúng ta toàn lực tấn công”

“Tên Dương đó theo lời kể của anh thì anh đã dễ dàng đánh bại hắn trong cuộc chiến trực diện tay đôi kia mà”

Đức lắc đầu: “Cuộc chiến tối qua có rất nhiều yếu tố mưu lợi, không thể dùng nó để đánh giá chính xác sức mạnh của hắn được”

“Nhưng dù thế nào hắn cũng không thể mạnh hơn tên Giáo Hoàng dóm ấy đúng không?” Toàn lên tiếng hỏi

Đức trầm ngâm một lúc, rồi trả lời: “Mạnh hơn thì chưa hẳn, nhưng hắn mang đến cho anh cảm giác nguy hiểm hơn tên Giáo Hoàng kia nhiều”

Lời nói của hắn khiến cả nhóm rơi vào trầm mặc.

Đức mỉm cười lên tiếng nói: “Không cần quá lo lắng, dù sao thì để giải quyết hắn, chúng ta cũng không chỉ có một mình, ở đây chúng ta chỉ đóng vai trò hỗ trợ mà thôi”

“Ăn sáng thôi nào” Đức cầm lấy ổ bánh mì mà Lan đưa, cắn một miếng lớn, nhìn mọi người nói.

.....

Vỹ bước vào trong phòng, ngồi phệt xuống, cảm giác mệt mỏi và đói khát dâng lên trong người đầy khó chịu. Bát cháo loãng như nước com chẳng thể khiến người ta no bụng, nó chỉ khiến cơn đói thêm cồn cào.

Vốn hắn nghĩ rằng, trại tị nạn này dù thế nào cũng sẽ tốt hơn cái lồng nuôi nhốt của lũ Bọ Ngựa Ma ấy nhiều, nhưng không nghĩ đến mất bao công sức đến được đây, ngoài việc tránh được đám Bọ Ngựa Ma đuổi giết thì đói vẫn hoàn đói mà thôi.

Từ lúc đưa hai người tới đây, Đức tỏ ra hoàn toàn lãnh đạm với cả hai, giống như đã hoàn thành nhiệm vụ, và cũng không muốn có liên hệ gì nữa họ nữa.

Ánh mắt Võ đảo về phía căn phòng nhóm người của Đức, đang định đánh bạo bước qua bên đó thì đột ngột, cánh cửa phòng bật mở.

Ánh sáng bên ngoài hơi chói khiến Võ đưa tay lên che mắt, nhất thời không nhận ra là ai đang đến, người đó nhẹ nhàng khép cửa lại, xoay người ngồi xuống đối diện với hắn.

Đó là một người thanh niên trong đội của Linh, hắn từng nhận ra khi cô ta mang người đến, ánh mắt anh ta đảo qua Võ một lúc, nở một nụ cười, lên tiếng hỏi:

“Đã cảm giác quen chưa?”

“Khá tốt rồi” Võ gượng gạo trả lời

“Đừng quá lo lắng, tôi chỉ là đến kiểm tra tình hình những người mới đến thôi”

“Tôi là Tài, anh tên là gì?” Người thanh niên thân thiện đưa một tay ra nói

Võ cũng cười cười đưa tay bắt lại: “Tôi là Võ”

“Anh có thể nói cho tôi biết một chút về xuất thân và năng lực của mình được không? Tùy theo năng lực khác nhau, chúng tôi sẽ phân công nhiệm vụ và đãi ngộ cũng khác nhau” Tài bấm chiếc bút bi trên tay, lấy ra một cuốn sổ nhỏ, lên tiếng hỏi

“Tôi quê ở Gia Lai, lên thành phố Ban Mê để làm thuê, gặp chuyện nên phải chạy về đây, từ khi biến đổi thì cũng có sức lực mạnh hơn trước một chút nhưng nói về chiến đấu thì cũng không phải là quá tốt” Võ thận trọng nói

“Hình như anh đi cùng với họ đến đây đúng không? Quan hệ giữa mọi người là như thế nào?” Tài chỉ về phía căn nhà nơi nhóm của Đức đang ở lại, hỏi

“Phải, chúng tôi cùng nhau đi đến đây, nhưng quan hệ cũng chỉ là bè nước gặp nhau thôi” Võ hơi thờ dãi nói

“Những người trong đó, có năng lực thế nào, anh có biết rõ không?” Tài cúi đầu viết trên sổ, thấp giọng lơ dềnh hỏi

“Ừm, trong đó thì Đức có vẻ là người mạnh nhất của nhóm, cậu ta có một thanh kiếm, hơn nữa hình như có thể sử dụng được điện”

“Có một cô gái sử dụng cung tên, còn một người thì có năng lực biến hình như người sói vậy, cô gái nhỏ nhất nhóm thì tôi chưa thấy tham gia chiến đấu bao giờ cả” Võ trầm ngâm một hồi rồi nói

Tài ừm nhẹ một tiếng, tiếp tục ghi vào trong sổ, Võ háng giọng lên tiếng hỏi:

“Ở đây phải làm những gì, và đãi ngộ khác nhau như thế nào vậy?”

Tài vừa viết vừa lên tiếng giải thích: “Ở đây, đãi ngộ chia ra hai loại, một là những người không phải chiến đấu, ở nhà xây dựng công sự, chăm sóc cây trồng, làm các việc vặt trong trại, ngày được ăn hai bữa theo tiêu chuẩn phân phối khẩu phần”

“Loại thứ hai là những người phải thường xuyên ra ngoài, săn bắt thú biến dị hoặc tìm kiếm thức ăn, đãi ngộ phong phú hơn, họ cũng sẽ được hưởng một phần riêng những gì tìm được, đương nhiên nguy hiểm cũng cao hơn”

“Vậy sao” Võ cúi đầu trầm ngâm suy nghĩ

“Lúc chiều hôm qua, người tên Dương đó là ai vậy, tại sao anh ta lại đến đây?”

“Vấn đề này thì tốt nhất anh không nên hỏi là hơn” Tài lắc đầu nói

“Tại sao vậy?”

“Hắn vốn là một tên phản bội, đã cướp đi hết lương thực của trại và tự lập nên chỗ của riêng mình”

“Vậy có nghĩa là lời hắn nói chỗ của hắn đồ ăn đầy đủ hơn ở đây là thật” Võ cúi đầu, trầm ngâm suy nghĩ.

“Căn cứ của hắn ở gần đây sao?” Võ nhìn Tài hỏi dò

“Cách đây tầm mười cây số hướng Bắc”

“Chỉ là tôi khuyên anh bạn không nên nghĩ cách tới đó thì hơn”

“Không phải ai hắn cũng thu nhận đâu” Tài nhìn Võ lên tiếng nói

Nhìn Vũ đang trầm ngâm suy nghĩ, Tài cất tiếng: “Được rồi, vậy nhé, chào mừng đã tới đây, tôi phải về báo cáo rồi”

Tài nói vài lời khách sáo rồi xoay người bước ra ngoài, cuốn sổ tay xếp gọn lên trên ngực áo, ánh mắt nhìn về phía gian nhà của Đức lóe lên một tia khác thường như có như không, rồi chậm rãi bước trở về.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 172: Pep Talk

Dương đứng thẳng trên ngọn đồi, hai tay chấp phía sau, ánh mắt lơ đãng nhìn về phía xa, thấp thoáng có thể thấy chút khói bếp từ trại tị nạn của Linh qua những hàng cây biến dị rậm rạp.

Trên trời, mây lại bắt đầu vùn vù, chút nắng sớm buổi sáng trong chốc lát đã biến mất không còn, bông tuyết bắt đầu rơi xuống, gió thổi từng cơn mang theo cái rét lạnh căm căm.

Bầu trời nhanh chóng trở nên u ám, ánh mặt trời đỏ rực biến mất nhường chỗ cho mây mù bao phủ khắp nơi.

Dương nhìn về phía bầu trời xám xịt, ngẩng đầu nở nụ cười: “Thời tiết thật đẹp”

“Phải không?” Hân quay đầu nhìn về phía sau, hai người đang theo sau hân canh gác ở đó, hơi ngần ngại, nhìn nhau, nhất thời không biết phải trả lời thế nào.

Nhìn về mặt ngọc ngác của cả hai, Dương cười to một tiếng, bất chợt giọng nói trở nên lạnh lùng, nghiêm khắc, hất đầu về phía sau ra lệnh:

“Triệu tập tất cả người trong căn cứ đến quảng trường”

Hai người cúi đầu rồi vội vã chạy đi thông báo.

Dương ngẩng đầu nhìn lên trời, nhắm mắt hít sâu một hơi khí trời mát lạnh, cánh tay khẽ chạm vào vết xăm trên tay, một luồng khói đen nho nhỏ tỏa ra trên một ký tự tượng hình ở đó, hân nhẹ nhàng chạm vào miết nhẹ, làn khói đen tan mất vào trong không khí.

Quảng trường.

Đây là nơi chính giữa khu căn cứ của Dương, một khoảng sân đất khá trống trải, lúc này đã tụ tập lại khá đông người, đếm sơ cũng phải trên hai trăm, lớn nhỏ đều có, trang phục mỗi kẻ một kiểu, nhưng vị trí đứng lại không hề lộn xộn, nhìn qua cứ như một đội quân nhỏ đang duyệt binh.

Dương bước lên trên bục đứng ở chính giữa, nụ cười cợt nhả thường trực đã biến mất, trên gương mặt có phần điển trai của hân lúc này một vẻ lạnh lùng, ánh mắt đảo qua toàn bộ đám người một vòng, không ai dám nhìn đối diện với hân. Dù gió tuyết lạnh lẽo nhưng tất cả vẫn đứng thẳng không nói tiếng nào, không khí một mảnh yên ắng đầy áp lực.

“Hai trăm ba mươi lăm”

Dương nhìn thẳng về phía trước, cất tiếng nói, âm thanh như qua một lớp phóng đại, vang vọng bên tai mỗi người, lên tiếng nói

“Các người biết đó là gì không?”

Đám người phía dưới quay sang nhìn nhau khó hiểu.

“Đó là tất cả những người có mặt ở đây hôm nay”

“Trong số các người có những người đã bước theo ta kể từ ngày đầu tiên, có những kẻ phản bội người khác mà theo ta, có người vì muốn ăn no sung sướng mà theo ta, có người trung thành với ta, có kẻ chỉ là gió chiều nào theo chiều đó”

Dừng lại một chút, hân đảo mắt nhìn xuống những gương mặt ở dưới, nở nụ cười lạnh lẽo, ánh mắt của hân như mang theo một luồng áp lực vô hình khiến người khác không tự chủ được mà nảy sinh sợ hãi.

“Không cần quá lo lắng”

“Ta không quan tâm các người đến đây như thế nào, thật lòng hay là giả tạo, chỉ cần một ngày các người còn ngoan ngoãn nghe lời ... các người sẽ biết rằng thực ra ta đối xử với kẻ khác cũng không tệ lắm”

Giọng nói của hắn vẫn đều đều, không hề có nửa phần lên gân hay uy hiếp, thậm chí còn có thể nói là rất hòa ái, nhưng không hiểu sao đám người nghe bên dưới vẫn cảm thấy trong lòng mát lạnh từng đợt, vài kẻ không tự chủ nuốt một ngụm nước bọt.

“Thế giới này”

“Từ lâu đã không còn là thế giới mà các ngươi biết đến nữa”

“Mọi thứ đã thay đổi, trật tự, nguyên tắc, luật pháp, tất cả những thứ đó đã không còn tồn tại”

“Hãy quên hết những điều các ngươi đã được dạy đi, những nhân nghĩa đạo đức, những giáo điều sáo rỗng vớ vẩn sẽ chỉ khiến các ngươi tìm đến cái chết nhanh hơn mà thôi”

“Đây chính là thời loạn”

“Trong thời loạn, sẽ chỉ có hai loại người, những kẻ thống trị, và ... những kẻ bị thống trị”

“Không biết các ngươi như thế nào, nhưng ta muốn là về trước hơn”

Dương nở nụ cười lạnh lùng, trầm giọng nói:

“Hoặc là các ngươi sẽ chết thê thảm đầu đường xó chợ, hoặc là các ngươi sẽ biến thành mồi ăn trong mồm xác sống, bị vùi dập chà đạp như súc vật”

“Hoặc là các ngươi phải chà đạp lên tất cả để đứng lên đầu kẻ khác”

“Không có con đường thứ hai”

Dương lớn giọng nói, âm thanh vang vọng trong tai mỗi người như tiếng chuông đồng, ánh mắt nhiều người trở nên chăm chú, nghiền ngẫm từng lời của hắn. Phải nói rằng, những lời hắn nói dù cay độc, dù khắc nghiệt nhưng nó chính là thực tế, thực tế phũ phàng mà nhiều người ở đây đã phải đích thân nếm trải.

Từ cánh tay, một luồng hắc khí mỏng manh lượn lờ tụ tập thoát ra khỏi dấu hiệu hình xăm, Dương khẽ cau mày chấp hai tay về phía sau, năng lượng trong người nhẹ nhàng vận chuyển, ánh mắt nhìn xuống phía dưới, cất tiếng:

“Đương nhiên ... điều đó không phải là dễ dàng”

“Không phải các ngươi muốn là sẽ được”

“Các ngươi cần có sức mạnh ... rất nhiều sức mạnh”

“Hôm nay, ta cho tất cả các ngươi một cơ hội”

“Nhìn thấy nó chứ?” Dương chỉ tay xuống phía dưới, mọi người đưa mắt dõi theo, nơi tay hắn chỉ là một thung lũng kẹp giữa hai sườn núi dốc và hiểm trở, cách khu căn cứ tầm mười cây số.

Mọi người trong khu căn cứ vẫn gọi nó là “Thung lũng đen”. Khu vực này nổi tiếng nhiều xác sống và thú biến dị với rất nhiều chủng loại khác nhau, cực kỳ nguy hiểm, nhưng đồng thời cũng tồn tại rất nhiều bí ẩn, từng có một vài người vào đó và có được cơ duyên. Như tên Dương là một ví dụ.

Dương khẽ đảo cổ tay, con dao găm màu đen cổ phác xuất hiện trong tay hắn như ảo thuật, lưỡi dao bao bọc trong một lớp hắc khí nhìn qua như một làn khói mỏng, ảm đáu về sắc bén chết người. Hắn đảo mắt nhìn xuống dưới một vòng, rồi đột ngột phóng con dao qua một bên, cắm ngập vào cây cột xi măng cách đó ba mươi mét.

Lớp hắc khí trên thân dao bùng nổ dữ dội khiến cây cột xi măng vỡ tan nát, đổ ập xuống, bụi bốc lên một khoảng, Dương khẽ giơ tay ra, lưỡi dao như có linh tính bay ngược về trên tay hắn.

“Ta có được con dao này ở đó”

“Trong trường hợp các ngươi còn đang thắc mắc thì, nơi đó là một di chỉ thời cổ đại, của một nền văn minh đã vượt xa trình độ của nhân loại hiện nay”

“Ở đó, là cơ hội cho mỗi người các ngươi đạt được sức mạnh, làm chủ được vận mệnh của mình”

“Trong loạn thế này, sức mạnh là thứ đáng tin duy nhất mà các ngươi có thể dựa vào”

“Nói ta nghe, các ngươi có muốn sống như đám súc vật trốn nay tránh mai, bị kẻ khác dẫm đạp dưới chân không?” Dương cao giọng nhìn vào đám đông phía dưới hét lớn

Sau phút giây yên lặng ngắn ngủi, những tiếng nói rì rạc, những thanh âm đáp lại vang lên: “Không muốn”

“Muốn hay không?” Dương cao giọng lặp lại lần nữa, ánh mắt lạnh lùng quét xuống bên dưới

“Không muốn” Như có luồng lửa nóng truyền vào trong khí quản, cả đám nắm chặt vũ khí trong tay, đồng thanh hét lớn hòa chung vào khí nóng của đám đông. Sĩ khí mười phần.

“Tốt” Dương lạnh giọng lên tiếng

“Tất cả hãy chuẩn bị sẵn sàng, sáng sớm ngày mai, đích thân ta sẽ chỉ huy các người tiến vào nơi đó giành lấy những thứ thuộc về chúng ta”

“Giải tán”

Dương tung người nhảy xuống, bước chân chậm rãi tiến về phía căn nhà bốn tầng sang trọng ở giữa khu căn cứ, nơi ở của hắn, đôi mắt đảo qua nhìn về phía khu trại tị nạn của Linh, hơi nheo lại, khóe miệng cong thành một đường cung.

.....

Bầu trời một màu nâu sẫm, sắc trời âm u chấm phá những vết rắng đỏ trong tầng mây như huyết quang khiến khung cảnh vừa có vẻ lung linh, vừa đậm màu sắc yểu dị khác thường.

Dương thả mình trên ghế, hai tay đan vào nhau, ánh mắt chăm chú nhìn về phía trước. Đây là trên sân thượng lầu bốn, gió thổi rất gắt khiến tà áo của hắn bay phấp phật, nhưng hắn như không hề cảm thấy gì, vẫn ngồi đó yên lặng. Phía sau hắn có hai người lặng lẽ ngồi đó canh gác, thỉnh thoảng đảo mắt nhìn về phía hắn đầy khó hiểu.

Đã hơn hai giờ đồng hồ, Dương vẫn ngồi trong tư thế này, người nào không biết chắc sẽ nghĩ hắn là một tên ngu ngốc tự kỷ, nhưng hơn ai hết hai người ngồi ở đó biết rõ người trước mặt mình là kẻ như thế nào, hắn có thể là rất nhiều thứ nhưng ngu ngốc không nằm trong danh sách đó.

Dương chợt hơi nheo mắt nhìn về phía trước, trong sắc trời u ám và tuyết bay lạnh lẽo, một con chim nhỏ màu lục đang nỗ lực vờn cánh bay bất chấp gió lớn. Chú chim rất nhỏ, nếu không để ý sẽ không thể nào thấy được.

Dương nhếch môi nở một nụ cười, hắt đầu về phía sau ra lệnh:

“Gọi thằng Kiên đến đây”

Một người trong đó hơi khó hiểu, thấp giọng hỏi lại: “Kiên nào ạ?”

Dương khẽ cau mày, người còn lại vội vàng cúi đầu vờ vai người bên cạnh, thấp giọng nói: “Kiên thuộc đội của Hà”

Cả hai nhanh chóng rời đi, một lát sau đã dẫn theo một người tới. Đó là một người thanh niên tuổi còn khá trẻ, tầm hơn hai mươi, khuôn mặt rắn rỏi, nhiều mụn sần rỗ, không tính là điển trai, nhưng đôi mắt rất sáng, dáng người hơi rụt rè, đầu cúi thấp.

Dương bước vào phòng khách của căn nhà, lấy ra chai rượu trên chạn, và hai chiếc ly, ra hiệu cho hai người kia lùi ra, đoạn chìa vào Kiên lên tiếng:

“Ngồi đi”

Kiên cúi người ngồi xuống. Dương rót ra hai ly rượu, đưa một ly đến trước mặt Kiên, bản thân mình cầm lấy một ly, lắc khẽ đưa lên mũi thưởng thức hương thơm của rượu trước khi nhấp một ngụm.

“Uống đi”

“Em không dám” Kiên rụt rè lên tiếng

“Không dám?” Dương bật cười như vừa nghe một câu pha trò thú vị, hắn nhìn về phía Kiên, nhấp thêm một ngụm rượu trên tay

“Đây là chai Mc Cain 1986, không phải ai cũng có thể được uống nó đâu”

“Tại sao ... anh lại gọi em tới đây?” Kiên nghe vậy thì càng tỏ vẻ không dám, gãi gãi đầu, rụt rè lên tiếng hỏi

Dương không trả lời ngay, mà thả người ngồi xuống, ánh mắt thú vị nhìn về phía Kiên, lên tiếng hỏi:

“Chú đã theo anh được bao lâu rồi nhỉ?”

Kiên ngẫm nghĩ một lát rồi trả lời: “Gần một tháng ạ”

Dương gõ gõ ngón tay trên cạnh bàn, quay đầu nhìn qua chiếc đồng hồ quả lắc trên tường, nhẹ giọng nói: “Chính xác là hai mươi tám ngày ... thêm khoảng sáu giờ đồng hồ nữa”

Nhìn gương mặt bất ngờ của Kiên, Dương nở nụ cười, lên tiếng hỏi:

“Có phải đang thắc mắc, tại sao ta lại nhớ kỹ chứ như vậy phải không?”

Kiên nắm chặt lòng bàn tay, Dương uống cạn ly rượu trên tay, khà ra một hơi: “Rượu thật sự rất ngon đấy”

Kiên đưa tay cầm lấy ly rượu, nhìn Dương, đoạn ngửa cổ uống cạn, hương rượu thơm, cay nồng nơi cổ họng.

“Vậy mới phải chứ” Dương cười lớn, đứng dậy, tự rót thêm cho mình một ly, không quay đầu lại, giọng nói đều đều như đang trò chuyện với chính mình:

“Chú có biết điều gì làm nên những danh tướng bách chiến bách thắng trong lịch sử không?”

“Không có phép màu, hay kỳ tích gì cả đâu”

“Tất cả nằm trong bốn chữ: biết mình và biết người”

“Ta biết cô ta quá rõ, bọn ta đã từng chiến đấu bên cạnh nhau không ít năm, tính cách, điểm yếu, và cả chiến thuật mà của cô ta thường hay sử dụng, chẳng có thứ gì là lừa dối với ta cả”

“Em không hiểu anh đang nói tới ai cả, có phải em đang bị phạt gì không?” Kiên gãi đầu, lên tiếng hỏi

“Thôi nào, đừng tự làm nhục chú và cả anh nữa” Dương lắc đầu, cười khẩy

“Dù sao thì chú cũng rất đáng khen”

“Phải mất ba lần thử, ba lần đột kích bất thành, anh mới có thể xác định được là chú, thật sự là không dễ dàng chút nào”

“Tại sao anh lại gọi tôi tới đây?” Giọng nói rụt rè đã hoàn toàn biến mất, Kiên ngẩng đầu nhìn về phía Dương, ánh mắt trở nên sắc bén, nét ngờ nghệch trên gương mặt đã biến mất không còn, một tay cậu ta đặt hờ vào chiếc lưng quần.

Dương hướng ly rượu trên tay về phía Kiên, nhấp một ngụm, nở một nụ cười: “Bởi vì ta tò mò”

“Thời gian chú quen biết cô ta khẳng định là không lâu, vào đây làm nội gián lại rất nguy hiểm, anh không tin chú không biết anh là người thế nào”

“Nhưng chú vẫn dám vào đây, hơn nữa rất tận tâm làm đúng chức trách nội gián”

“Chỉ có hai lý do giải thích điều này, một là cô ta có ơn gì đó với chú, và hai là ... chú có mối thù cá nhân nào đó với anh ...”

“Hoặc là cả hai, phải không nhỉ?” Dương nhìn thẳng vào mắt của Kiên, nét thù hận thoáng qua trong mắt của cậu ta không qua được mắt hắn.

Kiên đột ngột tung người bật dậy, rút phát con dao trong thắt lưng đâm về phía Dương nhanh như điện chớp.

“Chặc” Dương nhẹ nhàng lách người qua một bên né tránh, cánh tay như kim sắt chụp lại cổ tay của Kiên, vận sức đẩy cậu ta ngã xuống bàn, tay dùng lực ghì mạnh khiến Kiên vùng vẫy thế nào cũng không thể thoát ra nổi.

“Chúng ta vẫn chưa nói chuyện xong kia mà, nóng nảy không phải là một đức tính tốt đâu” Dương nhẹ nhàng đặt ly rượu trên tay xuống bàn, cười nhạt nói

“Nếu đã biết là tao, sao mày không giết tao đi” Kiên gồng người lớn tiếng nói

“Thôi nào, làm vậy thì còn gì thú vị chứ”

“Và lại, nếu ta giết chú mày, thì ai sẽ đưa thư về cho cô ta nói rằng ngay mai ta sẽ đánh vào Thung Lũng đen đây?” Dương nở nụ cười nửa miệng, trả lời

“Mày ...” Kiên ngỡ người ra trong thoáng chốc như chợt hiểu, trong lòng dấy lên dự cảm bất an, lòng nóng như lửa đốt

“Giữa chúng ta có mối thù cá nhân nào nhỉ?” Dương ngẩng đầu ra vẻ trầm tư tự hỏi

Kiên gằn lên từng chữ một: “Bích ... Dung”

Dương à một cái ra vẻ chợt hiểu: “Cô gái mà ta đã thương cho mấy đứa kia, sau lại tự sát đấy hả?”

“Cô ta là gì của chú mày?”

“Nó ... là ... em ... gái ... của ... tao” Bằng tất cả sự phẫn hận, Kiên như bùng nổ một sức mạnh kinh người, vùng thoát khỏi cánh tay Dương, con dao xoay qua khiến hắn phải thu tay về, ly rượu trên bàn rơi xuống đất vỡ tan tành.

Kiên tung người lao đến với khí thế một đi không trở lại, con dao nhắm thẳng vị trí trái tim của Dương đâm tới, ánh mắt đỏ rực đầy lửa giận.

Nhưng đôi khi, sức mạnh ý chí cũng có cực hạn của nó, thực lực của hai bên thật sự quá cách biệt, Dương tung chân đá mạnh khiến Kiên bay ngược về

sau, con dao bật rời khỏi tay bay bổng lên không, hấn đưa tay chụp lấy, đâm thẳng vào cổ họng của Kiên ghim cậu ta vào tường.

Cổ họng bị đâm trúng, Kiên phần nộ cố nói nhưng không thể cất nên lời, ánh mắt vẫn trừng trừng nhìn về phía Dương đầy thù hận.

Dương tiến lại gần, vung dao kéo mạnh một đường, cổ họng của Kiên bị xé nát, cậu ta ngã xuống, lòng mang theo vô tận phần nộ và thù hận chết đi, máu đỏ ứot cả sàn nhà.

Dương liếc nhìn ly rượu đã bể tan dưới đất, lắc đầu: “Thật lãng phí”

P/s: Chân thành cáo lỗi mọi người vì dạo này chậm chương nhé, mình đang cố gắng viết nhưng quả thực là bận nhiều việc quá, trên công ty, rồi đến cả việc nhà, chân cũng chỉ mới vừa mổ xong thôi.

Hôm nay add thêm một bài viết lịch sử nho nhỏ mình viết từ lâu rồi, coi như là lời tạ lỗi (Chương này cũng 3k chữ rồi nên không có phải cắt xén nội dung gì đâu– Với những bạn không thích đọc thì có thể dừng ở đây được rồi nha)

Phần này sẽ viết về:

TRƯƠNG ĐỊNH – BÌNH TÂY ĐẠI NGUYÊN SOÁI

Trương Định sinh tại làng Tư Cung, phủ Bình Sơn, Quảng Ngãi (nay là xã Tịnh Khê, thành phố Quảng Ngãi, tỉnh Quảng Ngãi). Cha ông là Lãnh binh Trương Cẩm, từng là Hữu thủy Vệ úy ở Gia Định dưới thời vua Thiệu Trị.

Vào năm 1859, Thực dân Pháp nổ súng chiếm Gia Định. Trương Định kiên cường chỉ huy dân quân kháng địch ở mặt trận Thuận Kiều, lập nhiều chiến công, tiêu biểu là trận phục kích tiêu diệt đại úy thủy quân lục chiến Barbe tại chùa Khai Tường (1860), chiến thắng ở trận Thị Nghè, Cây Mai ...

Cuối tháng 2/1861, đại đồn Chí Hòa thất thủ, quân triều đình rút về Biên Hòa. Trương Định dẫn quân về Gò Công xây dựng căn cứ Tân Hòa, tiếp tục chống lại quân Pháp. Với uy tín và tài năng của mình, ông đã quy tụ Gò Công thành trung tâm kháng chiến mạnh nhất ở Nam Kỳ lúc đó, được người dân suy tôn là Bình Tây Đại Nguyên Soái.

Từ căn cứ Gò Công, ông đã chỉ huy nghĩa quân tấn công địch ở khắp mọi nơi và thu được những thắng lợi vang dội; nổi bật là cuộc tổng công kích rất mãnh liệt trong tháng 12 – 1862, với các trận đánh vào đoàn tàu chiến của Pháp trên sông Vàm Cỏ (Trảng Bàng, Tây Ninh), các trận công đồn Rạch Tra, cách Sài Gòn 15 km, đồn Phước Hòa, đồn Rạch Kiến, đồn Bến Lức (Long An), đồn Long Thành (Đồng Nai), trận đánh pháo thuyền Alarne và khu pháo binh ven rạch Gò Công (Tiền Giang).v.v...

Tác phẩm Suvernir de l’expédition de Cochinchine 1861 – 1862, xuất bản tại Paris năm 1865 đã viết về lực lượng chiến đấu của Trương Định như sau:

“Họ đánh theo kiểu du kích, làm chủ nông thôn. Khi cần tiêu diệt một cứ điểm nào thì họ tập trung lại. Khi tấn công cũng như khi rút lui, họ biết lợi dụng vô số những chướng ngại vật tự nhiên của xứ họ. Một xứ có nhiều sông rạch, rừng bụi, đồng lúa, đầm lầy. Họ kín đáo lánh mình, thỉnh thoảng xuất hiện, nổ súng tấn công...Làm cho đối phương luôn luôn ở trong thế đề phòng, mệt mỏi, kiệt sức, cuối cùng phải bỏ cuộc chịu thua...”

Triều đình nhà Nguyễn nhiều lần ra lệnh cho Trương Định bãi binh, giải tán nghĩa quân tránh chọc giận quân Pháp, nhưng ông kháng mệnh, tỏ ý ly khai triều đình, kiên trì chỉ huy nghĩa quân chống Pháp. Ông từng nói rằng:

“Triều đình Huế không nhìn nhận chúng ta, nhưng chúng ta vẫn sẽ đứng lên bảo vệ đất nước của chính mình”

“Chúng ta sẽ không ngừng chiến đấu, khi không còn gì cả ta sẽ lấy lau làm cờ, chặt tầm vông làm vũ khí”

“Chúng ta thà chết chứ không chịu làm tôi tớ cho giặc”

Trung úy Léopold Pallu sĩ quan tùy viên Tổng hành dinh của Phó đề đốc Charner, và là người chỉ huy đội thủy quân lục chiến đánh vào Đại đồn Chí Hòa, thành Định Tường (Mỹ Tho), viết về ông: “Lúc bấy giờ (tháng 6 năm 1861) có một người An Nam rất cương quyết và hào hùng tên là Trương Định cho biết sẽ dấy loạn khởi nghĩa trong toàn xứ...Là một trong số những người nhiều nghị lực nhất, anh ta đánh lừa là đã chết trong trận Gò Công, nhưng sau đó lại xuất hiện và chiến đấu trong hết mùa mưa...Mãi về sau này, khi ta đã chiếm Biên Hòa, tên Trương Định vẫn tung hoành tàn phá hết hai vùng tứ giác của ta”

Sau một thời gian chiến đấu trường kỳ và dai dẳng, cuối năm 1864, trong trận chiến tại căn cứ Tân Hòa, Huỳnh Công Tấn phản bội ông, dẫn quân Pháp vào đánh úp, cứ khu Đám lá tới trời thất thủ, trong loạn chiến, ông bị đạn bắn gãy xương sống.

Không muốn rơi vào tay giặc, ông rút dao tự sát tại Ao Dinh, hy sinh tuần quốc, năm đó ông 44 tuổi.

Thân là nam nhi sinh trong thời chiến loạn, dù rằng không đủ sức xoay vần thế cuộc, kết cục bi thương nhưng có thể nói ông đã không sống uổng đời mình, ông đã nỗ lực chiến đấu vì đất nước đến tận giây phút cuối cùng, sống không thẹn với non sông.

Trương Định – Bình Tây Đại Nguyên Soái: Mong rằng tên tuổi và chiến tích của ông sẽ mãi được hậu thế ghi nhớ, một con người anh dũng kiên cường, một anh hùng lịch sử của dân tộc Việt Nam

.....

“Trong Nam, tên họ nổi như cồn

Mấy trận Gò Công nước tiếng đồn

Đầu đạn hồi rêm tàu bạch quý

Hoi giương thêm rạng về huỳnh môn

Ngon cờ ứng nghĩa trời chưa bẻ

Quả ấn Bình Tây đất vội chôn

Nữ khiến anh hùng rơi giọt lụy

Lâm dâm ba chữ điều linh hồn” – Nguyễn Đình Chiểu

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 173: Mahakala – Đại hắc thiên

“Phập” ..... “Phập”

Hai mũi tên cắm sâu vào trong thân cây, vị trí ngay chính giữa hồng tâm. Đây là một tấm bia tập bắn tự tạo khá thô sơ, khắc lên thân một cây thông biến dị những vòng tròn nhỏ.

Hân giương cung, thân hình thẳng tắp, một mũi tên đã đặt tiếp lên dây, hít sâu một hơi, mắt hơi nheo lại nhìn về phía trước. Dưới chân cô còn cắm hơn chục mũi tên gỗ trên mặt đất.

“Phật” ... Cô buông tay, mũi tên xé gió lao đi cắm phập vào trong thân cây đâm phá tan nát mũi tên đã ghim vào trước đó, những mảnh gỗ vụn rơi là tả xuống mặt đất.

Nhẹ nhàng thở ra một hơi, Hân rút tiếp một mũi tên gỗ trên mặt đất đặt vào dây cung, không ngắm vào bia nữa mà chuyển lên trên bắn ra một phát, mũi tên xoắn đứt một chiếc lá khiến nó chậm chậm rơi xuống, nhanh như chớp, cô rút tiếp mũi tên thứ hai giương cung bắn tới, mũi tên ghim thẳng chiếc lá cắm ngập vào hồng tâm trên thân cây, chỉ chênh ra tầm ba centimet.

Hơi nhũm mày tỏ vẻ không hài lòng. Hân khẽ xoay cổ tay, rồi đột ngột rút hẳn ba mũi tên dưới đất, hai chân di chuyển sang bên, tay liên tục giương cung phát tên bắn liên tục ba phát, tốc độ cực nhanh, ba tên liên phát trong chưa đến một giây, ba mũi tên cắm ngập vào thân cây ở ba vị trí khác nhau, đều trúng vào cái hồng tâm về tay thô sơ đó.

“Wao” Từ phía sau, một người chậm chậm bước tới, nhìn những mũi tên đang cắm trên thân cây, chắc lưỡi lên tiếng nói:

“Lợi hại”

Không quay đầu lại, Hân bước lại gốc cây thu hồi lại mấy mũi tên đặt lại vào giỏ tên bên hông mình, lên tiếng hỏi:

“Anh tới đây có việc gì không?”

Chuong quay đầu nhìn qua xung quanh, trả lời: “Tôi muốn tìm Đức, anh ta có ở đây không?”

Như để trả lời câu hỏi của cậu ta, từ khu rừng cây phía sau đột ngột vang lên một tiếng hét lớn rồi phát ra âm thanh như ai đó rơi xuống đất. Hân nhắm mắt lắc đầu, chỉ tay về phía sau:

“Bên đó đấy”

“Cảm ơn” Chuong rào bước đi qua, nhìn Hân lên tiếng nói:

“Hey, cô có muốn thử sức một chút không?” Chuong nở nụ cười, tay phải buông thõng xuống, một luồng khí lạnh hội tụ lại thành một cây cung băng trong suốt, lắc lắc trên tay, một mũi tên băng không mũi xuất hiện, ánh mắt lóe lên một tia thú vị, lên tiếng hỏi

Hân xoay mấy mũi tên trên tay, nhỏ đi đầu nhọn, đặt vào bó tên bên hông của mình, nhìn về phía Chuong, mắt hơi nheo lại, gật đầu: “Được thôi”

Hai ánh mắt chạm vào nhau, hai tay buông thõng, cung cầm ở một bên tay, đột ngột, Chương dặm mạnh chân xuống đất, thân người lướt về phía bên phải, mũi tên đặt lên dây cung, nhắm về phía Hân bắn tới.

Hân cũng lập tức động thân, lách nhẹ qua một bên, mũi tên của Chương bay sượt qua người cô, cắm vào gốc cây phía sau “bộp” một tiếng. Ma cung giương lên, một mũi tên gỗ đã đặt lên dây, Hân nhắm về phía Chương bắn tới nhanh như điện chớp.

Chương lộn người dưới đất một vòng tránh được, đứng thẳng dậy, một mũi tên khác đã nhắm thẳng người Hân, hơi lạnh tụ tập ở đầu mũi tên khiến không khí tỏa ra từng luồng sương khói lạnh lẽo.

Lúc này, Hân cũng xoay người nhìn thẳng, Ma cung giương lên, hai mũi tên cầm ở trên tay, một mũi đặt lên dây cung, một mũi kẹp ở ở ngón út.

“Yaa” Chương quát khẽ một tiếng, buông tay, mũi tên bằng nhôm nhắm thẳng giữa người Hân bay tới, rít lên tiếng kêu xé gió.

Gần như cùng một lúc, Hân cũng buông tay, mũi tên gỗ vừa bay đi, thì đã lập tức kéo cung, ngón tay gảy mạnh lấp tiếp mũi tên còn lại lên dây, bắn ra liên tiếp hai phát. Đây là kỹ thuật bắn tên liên phát của các kỵ binh du mục thời cổ đại, lại được Hân tái hiện rất thuần thục.

“Crack” Mũi tên gỗ đầu tiên va chạm mạnh vào mũi tên bằng của Chương, đầu thân gỗ quá yếu bị mũi tên bằng xuyên phá, quỹ đạo hơi chệch một chút nhưng vẫn nhắm thẳng về phía Hân bay tới, sượt qua bả vai của cô kéo một đường máu nhỏ.

Mũi tên gỗ còn lại bay thẳng vào giữa ngực của Chương, khiến cậu ta kêu lên một tiếng, ngã người về phía sau. Tên không có mũi nhọn nhưng lực bắn rất mạnh vẫn để lại một con dấu đỏ nho nhỏ trước ngực.

Hân liếc nhìn vết thương trên vai, vẻ mặt bình thản, xé một mảnh vải nhỏ buộc lại, phía bên kia Chương cũng đã lồm cồm đứng dậy, xoa xoa vết bắn trước ngực.

“Em có sao không?”

“Có chuyện gì vậy?” Lúc này, Đức đã từ phía rừng cây phía sau xuất hiện, tiến lại gần Hân, xoa nhẹ vết thương trên vai cô, nhíu mày, lên tiếng hỏi

“Em không sao, chỉ là thử tay một chút thôi” Hân nhìn Đức mỉm cười, nhẹ nhàng nói, nụ cười của cô khiến Chương cảm thấy thất thần trong giây lát, trước giờ cậu ta chỉ quen với vẻ mặt lạnh nhạt của cô.

“Anh ta đến tìm anh đấy” Chỉ về phía Chương ở phía bên kia, Hân lên tiếng

“Có chuyện gì sao?” Đức bước lại chỗ Chương lên tiếng hỏi

Chương đứng dậy, phui đi mấy vết tuyết đọng trên áo, nhìn xung quanh một chút rồi thấp giọng trả lời: “Hắn có hành động rồi”

“Đội trưởng muốn mời anh tham gia cuộc họp”

Đức gật đầu: “Được, dẫn đường đi”

.....

Phòng họp ngoài Đức ra thì chỉ có khoảng tám người, ngoài người Đại tá già, Linh, Quân, Chương thì còn bốn người nữa, độ tuổi vào khoảng trên dưới 30, thực lực đều là cấp C trở lên, trừ người Đại tá kia.

“Theo tin tức mới nhận được, ngày mai tên Dương sẽ mở một chiến dịch lớn tấn công vào Thung Lũng đen, hắn sẽ đích thân dẫn đầu” Linh mở tấm bản đồ vùng này ra chỉ lên một khu vực được khoanh đỏ trong đó, lên tiếng nói

Người Đại tá cau mày lên tiếng: “Tại sao lại gấp như vậy?”

“Theo tin tức trong này thì có vẻ bọn chúng đã có bước tiến triển nào đó, nhưng không biết rõ nó là cái gì”

“Hắn chỉ nói rằng nó có một cơ duyên nào đó có thể cho người khác tăng cường sức mạnh” Linh trả lời

“Thông tin quá mơ hồ” Người đại tá trầm tư một lúc rồi nói

“Đề xuất của cô là gì?” Người đại tá lên tiếng hỏi

Linh đảo mắt nhìn qua mọi người một vòng, dừng một chút ở Đức, đoạn lên tiếng nói:

“Từ trước đến giờ, hắn ta luôn muốn vào được bên trong Thung Lũng đen, đã không ít lần hắn tổ chức tấn công, đột kích vào đó bất chấp thiệt hại”

“Ồ đó có thứ gì đó mà hắn ta muốn lấy”

“Tôi không biết rõ nó là cái gì, nhưng chúng ta cần phải cân nhắc lại” Linh trầm giọng nói

“Cô biết gì về Thung Lũng đen?” Đức nhìn Linh lên tiếng hỏi

Linh nhìn về phía Đức, ngập ngừng, im lặng. Đức nhìn về những người còn lại, nhận thấy vẻ nghi ngại trên khuôn mặt mỗi người, yên lặng một lúc, hần lắc đầu mỉm cười, lên tiếng.

“Tốt thôi”

Dứt lời, Đức đứng dậy, bước ra ngoài. Linh bước tới, chụp lấy bả vai của hần.

Đức nhìn Linh, nhẹ nhàng gạt tay của cô ra, lên tiếng: “Tôi hiểu sự nghi ngại của cô, và của họ, dù gì thì tôi cũng chỉ là một người ngoài, chúng ta gặp nhau chưa đến 2 ngày, cô không biết gì về tôi, thật khó để tin tôi được”

“Nhưng nếu cô muốn sự giúp đỡ của tôi, thì hoặc là tin tôi, hoặc là không, tôi sẽ làm việc theo cách của mình”

Linh thở ra một hơi, chỉ vào ghế: “Anh nói đúng, trở lại đi”

“Tôi sẽ cho anh biết tất cả những gì anh muốn biết”

“Đội trưởng” Chương và Quân lên tiếng, Linh nhìn lại, lắc đầu, hai người bắt đầu đi, cúi đầu im lặng.

Đức nhún vai, gạt đầu, ngồi xuống. Linh nhìn hần, lên tiếng kể:

“Thực ra, lý do một phân đội của lực lượng hoạt động đặc biệt, đội số 13 chúng tôi được cử ra đóng lại tại đây, chính là vì Khu vực đó”

“Project X54, anh đã nghe về nó bao giờ chưa?” Linh hỏi

“Có nghe qua” Đức gật đầu

“Project X54 tiền thân của nó chỉ là một dự án khảo cổ, của một số nhà sử học, nhưng sau đó, đã có nhiều phát hiện rất lạ lùng, những phát hiện đó khiến chính phủ đặc biệt lưu tâm, và rút một phần lớn ngân sách quốc phòng để tài trợ dự án”

“Phát hiện gì?” Đức lên tiếng hỏi

“Anh nghĩ sao nếu tôi nói rằng, có những nền văn minh đã xuất hiện từ lâu trước khi con người xuất hiện?”

“Anh nghĩ sao nếu tôi nói rằng, những nền văn minh đó tiên tiến hơn nhân loại hiện nay rất nhiều?” Linh nhìn hần lên tiếng hỏi

“Tôi tin” Đức nhìn thẳng vào mắt Linh, chậm rãi trả lời. Đến hiện nay, đã không còn nhiều điều có thể khiến hần ngạc nhiên hơn được nữa, dù sao, đó cũng là một giải thích khá hợp lý cho rất nhiều sự việc.

“Đội số 13 có mặt ở khu vực này chính là vì Thung Lũng đen”

“Dựa theo một số tài liệu cổ chúng tôi tìm và phiên dịch ra được, đây là nơi cất giữ một phần di sản của Mahakala”

“Mahakala – Đại hắc thiên – Một trong bát đại hộ pháp của Phật giáo mật tông Tây Tạng sao?” Đức lên tiếng hỏi

“Anh biết sao?” Linh hỏi lại

“Chủ yếu về mặt thần thoại thôi” Đức nhún vai trả lời

“Ít ra thì đó là những gì đã ghi chép lại trong cổ tự, khá tương đồng với tiếng Phạn, nhiều đoạn rất tối nghĩa, có thể nó cũng chẳng hề liên quan gì lắm đến thần thoại về Mahakala, nhưng nó lưu lại địa đồ dẫn trực tiếp tới Thung lũng đen”

“Trong vài năm trời nghiên cứu, ngoài việc phát hiện bất thường về cường độ sóng điện từ và một số thư tịch cổ rơi rớt lại ở đây, thì chẳng có phát hiện gì đáng nói”

“Nhưng từ khi sao chổi đỏ xuất hiện, giống như, có thứ gì đó đã ... sống lại từ khu vực đó, có thứ gì đó thu hút khiến rất nhiều xác sống, thú biến dị cấp độ cao tụ tập lại vòng quanh khu vực đó”

“Cả đội nghiên cứu đã mất mạng, chỉ một số thành viên đội hoạt động đặc biệt số 13 có thể thoát ra, trong đó có tôi”

Đức đan hai tay vào nhau, im lặng chăm chú lắng nghe, lên tiếng hỏi:

“Cô có biết thực sự trong đó có gì không?”

“Chúng tôi không biết, nhưng tên Dương, hần đã từng lấy được một món đồ ở đó” Linh trả lời

“Là cái gì?” Đức hỏi lại

“Tôi không biết, chỉ biết là sau đó, hấn trở nên khá ám ảnh với khu vực này, quyết tâm tiến vào nơi đó”

“Được rồi, vậy thì, kế hoạch của cô là gì?” Đức nhìn Linh hỏi lại

Linh nhìn qua mọi người trong phòng, đứng dậy, lên tiếng nói:

“Bất kể tên Dương muốn gì ở đó, chúng ta cũng cần ngăn hấn lại, tôi sẽ tập hợp một đội bí mật bám theo bọn chúng, chúng ta cần phải hiểu được hấn muốn gì, đó có thể là chìa khóa để thoát ra khỏi tình trạng hiện tại”

Mọi người nhất thời im lặng, Quân và Chương lặng lẽ đứng bên cạnh cô biểu thị sự đồng ý, người Đại tá cũng trầm mặc gật đầu.

Đức đứng dậy nhìn Linh lên tiếng: “Nếu cô muốn, tôi sẽ theo cô tới đó, nhưng nếu có phát hiện gì, tôi muốn được chia một nửa, đồng ý chứ?”

Linh trầm mặc gật đầu

“Gọi tôi khi bắt đầu hành động” Hấn nhẹ nhàng bước ra ngoài, một con nhện thu hoạch kín đáo được đặt lại dưới gầm bàn.

.....

P/s: Bắt đầu viết lại, cảm ơn mọi người vẫn còn theo dõi nhé, chúc tất cả sức khỏe và nhiều may mắn

Funfact về bát đại hộ pháp của Phật giáo Tây Tạng

Khác với hình tượng nhân hậu và hiền hòa của Đức Phật và Bồ Tát, Tám vị hộ pháp xuất hiện của các dạng hình tướng phần nộ, khủng khiếp... Có thể nói đó là những hình tướng xấu xí, ghê rợn đến sồn tóc gáy, và những hình tướng phần nộ này dường như đi ngược lại với tinh thần Phật Giáo.

Những hình tướng này không hề là biểu tượng cho cái ác hay là tượng trưng cho một ma lực nào đó... Mà thay vào đó chính là tượng trưng cho sự dũng mãnh của thực tại căn bản của vũ trụ nói chung, và tượng trưng cho tâm thức của con người nói riêng.

Truyền thuyết về Mahakala – Đại Hắc Thiên: Huyền thoại về lịch sử của Mahakala được viết bởi Khedrup Khyungpopa, là người sáng lập dòng truyền thừa Shangpa Kagyu, vào thế kỉ thứ 11. Ngài dạy rằng sức mạnh đặc biệt cũng như năng lực kì diệu của Mahakala là do nguyện lực của đức Avalokiteshvara (Quan Thế Âm). Ngài nguyện còn sinh tử và quyết không thành Phật nếu còn chúng sanh chưa được giác ngộ. Sau khi giúp hàng trăm ngàn người, trong vô số đời đạt tới giác ngộ. Ngài thấy rằng sự đau khổ không hề giảm sút mà hơn thế nữa sự ô nhiễm trong tâm thức chúng sanh ngày một tăng trưởng. Ngài thấy thất vọng, nhụt chí. Lúc đó lập tức đầu ngài vỡ tan thành trăm ngàn mảnh vụn.

Phật A Di Đà (Amitabha) một trong 5 vị Phật (Tỳ Lô Giá Na Phật, Bảo Sanh Phật, Khai Phu Hoa Vương Phật, A Di Đà Phật, Thiên Cổ Lô Lô Âm Phật-nd) ghép những mảnh vỡ lại, và biến thành 11 đầu. Sau đó ngài dặn dò đức Avalokiteshvara hãy thực hiện lại lời nguyện đó một lần nữa, nhưng giữ lời nguyện đó tốt hơn, kiên cố hơn. Do đó Avalokiteshvara có mười một đầu, và trong đó có mười đầu là hiền hoà và một đầu là phần nộ. Đầu phần nộ đó chính là đại diện cho Mahakala

Phật Giáo Mật Tông Tây Tạng đã từng xuất hiện ở một số nước như Đại Lý giáp miền Tây Bắc Việt Nam, văn minh Khơ me, Chăm pa rải rác khắp vùng duyên hải và Nam trung bộ.

Đương nhiên, đây mình chỉ lấy về hình tượng của Mahakala để xây dựng nên cốt truyện và thế giới riêng, chứ không giống hoàn toàn với lịch sử và truyền thuyết. Các bạn cũng không cần quan tâm nhiều tới nó.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 174: Project X-54

Nhìn Đức bước đi xa dần khỏi phòng họp, Quân nhìn Linh lên tiếng hỏi:

“Chúng ta có thể tin hấn được không?”

“Chúng ta có lựa chọn nào khác sao?” Linh ngồi xuống ghế, trả lời

“Có khi nào hấn được tên Dương đưa vào làm nội gián không? Hấn vừa vào lập tức chạm trán tên Dương, làm gì có chuyện trùng hợp như vậy?” Quân cau mày lên tiếng

“Không” Linh dùng tay xoa hai bên thái dương

“Anh ta có mục đích nào khác khi vào đây hay không thì tôi không rõ, nhưng không phải nội gián của Dương”

“Tôi đã hỏi 2 người đi cùng nhóm của anh ta, căn cứ theo biểu hiện và mạch đập, họ không nói dối, họ gặp Đức khi còn ở tít phía Thành Phố, nếu Dương có thể chịu khó làm đến thế này để cài nội gián thì quá rườm rà rồi”

“Chưa kể, nếu anh ta là nội gián, việc phối hợp với Dương bắt tôi đi từ tối hôm qua đã thành công rồi, không cần phải vẽ rắn thêm chân như vậy”

Còn một điều mà cô không nói ra, đó là từ trực giác của phụ nữ, không hiểu sao cô luôn cho rằng người này nhất định sẽ không làm điều gì bất lợi cho mình.

Người Đại tá già cau mày lên tiếng: “Lần sau không được hành động chủ quan như vậy nữa”

Linh cúi đầu: “Đã rồi, thưa đại tá”

Người Đại tá lắc đầu chẳng tỏ ra tin tưởng mấy lời Linh nói, trả lời kiểu này trước đây đã quá nhiều lần rồi nhưng đầu rồi cũng vào đấy, ông dịu giọng hỏi:

“Được rồi, cứ cho là chúng ta có thể tạm tin tưởng anh ta, dự tính hành động ngày mai như thế nào?”

Linh đan hai tay vào nhau lên tiếng: “Ngày mai, tôi sẽ dẫn theo đội của Chương cùng với Đức, bí mật bám theo sau tên Dương. Ít ra chúng ta cần biết được hắn đang muốn làm gì ở đó, rồi tùy cơ ứng biến vậy”

“Chi đội của Chương, liệu có đủ không?” Người đại tá cau mày hỏi

“Nhiệm vụ lần này nhân tố chính nằm ở bí mật, cơ động, cần nhất là tinh nhuệ chứ không cần đông, đội của Chương là đã đủ rồi”

“Hơn nữa ...”

“Nếu tin tình báo là chính xác, bọn chúng điều động gần hết người đến Thung Lũng đen thì lực lượng còn lại ở trại của hắn sẽ còn rất mỏng, phái một đội đến đó thám thính, nếu có cơ hội, ra tay cướp đoạt lương thực của bọn chúng” Linh trầm giọng nói

Ánh mắt những người còn lại hơi sáng lên, đồng loạt gật đầu, so với việc đuôi bám sau lưng tên Dương, đối mặt với những điều không rõ thì đây quả thực là cơ hội rất lớn để đoạt lại lương thực cho trại tị nạn, một con chim cầm chắc trên tay còn tốt hơn là ngắm một đàn chim đang đậu trên cành.

“Nhớ là, hết sức cẩn thận, nếu không nắm chắc, lập tức lùi về, bảo tồn bản thân mới là quan trọng, chúng ta hiện giờ ... không thể mất thêm ai được nữa”

Linh lên tiếng cảnh cáo, kỳ thực trong lần này, cô trước sau luôn có một cảm giác không lành, hơn ai hết cô hiểu tên Dương đó đáng sợ như thế nào, nhưng hiện giờ đã không còn cách nào khác hơn nữa, nếu không tìm đường đột phá, trước sau gì, cũng sẽ bị hắn mài rìa đến chết, đây là nguy hiểm nhưng cũng là một cơ hội, bị động phòng thủ chỉ có một con đường chết, chỉ là chết nhanh hết chết chậm mà thôi, chủ động ra tay may ra còn có một đường sinh cơ.

.....

Đức bước vào phòng, khóa cửa lại, Hân đang ngồi ở bàn, một tay đặt ở bên tai, thú vị nhìn hắn lên tiếng hỏi:

“Sao anh rời đi sớm thế, họp vẫn chưa xong kia mà?”

Đức cười lắc đầu: “Nghe lén người ta là không tốt đâu”

Hân lườm hắn: “Anh đặt lại máy nghe trộm ở đó mà dám nói câu này hả? Đầu phát của bên đó, tụi em đều có thể nghe được đấy”

Đức cười khỏ, giơ tay biểu thị đầu hàng: “Chịu em đấy”

“Phía bên đó, dù sao thì anh vẫn chỉ là người ngoài, anh nói ra ý kiến họ cũng sẽ không coi trọng, ở lại làm gì, quan hệ hai bên dừng lại ở mức hợp tác là được rồi”

Hắn quay sang Lan, lên tiếng nói: “Anh cần vào gặp Hiếu một lát, hỏi xem nó đã mò ra được dữ liệu trong ổ cứng đó chưa”

Lan gật đầu, lấy ra chiếc nhẫn có chứa phòng thí nghiệm, đoạn khó hiểu lên tiếng hỏi: “Sao anh lại nói muốn một nửa thu hoạch ở đó? Máy thử ở đó anh cũng có quan tâm đâu”

Đức cười: “Ai bảo anh không quan tâm chứ? Nếu những gì Linh nói là thật thì những thứ ở đó cũng sẽ rất thú vị đấy”

“Hơn nữa ... nếu anh không nói vậy, chẳng hóa ra anh đi giúp người khác không công à, sự giúp đỡ miễn phí, nhất là ở thời buổi này là không đáng tin nhất, em chỉ quen một người chưa tới hai ngày mà người đó đồng ý đi theo mạo hiểm giúp em thì em có tin được không?”

Lan ngẩn người, suy nghĩ một chút rồi chậm chậm lắc đầu.

“Đôi khi, em phải đặt mình vào vị thế của người khác để mà phán đoán và đưa ra hành động, không chỉ là kẻ địch, mà cả những người em muốn giúp đỡ cũng vậy, nếu không đôi khi thiện ý cũng sẽ trở thành thảm họa đấy”

Lan nhún vai, lè lưỡi: “Em biết rồi”

“Anh có dự tính nói cho Linh biết không?”

“Về việc anh trai của cô ấy” Hân nhìn hân lên tiếng hỏi

Đức thở ra một hơi, lắc đầu: “Không ... thế này sẽ tốt hơn”

Dứt lời, hân bước vào trong phòng thí nghiệm.

Lúc này, Hiếu đang đứng trước một màn hình lập thể ba chiều, bộ giáp Thánh Gióng II đã được sửa chữa hoàn tất đang đứng oai vệ ngay bên cạnh, mới công, đã sơn phết lại đàng hoàng, với biểu tượng ngôi sao vàng ở chính giữa và màu đỏ làm chủ đạo.

Bé Thảo và Khả Nhi đang ngồi chơi với nhau ở một góc, Thảo đang chơi với năng lực mới của mình, những cành cây, dây leo từ thân của cô bé mọc ra tua tủa xung quanh, xoay chuyển như những chiếc vòi bạch tuộc, nhìn vào đồng máy móc đồ bẽ và vẻ bất đắc dĩ của Hiếu thì cũng biết cái phòng này cũng bị phá không ít lần.

Nhi thì đang ngồi giống như cố gắng tu luyện hồn lực, cường hóa của cô bé có sẵn một số phương thức minh tướng, nhưng ngồi chẳng được bao lâu cô bé đã chán nản nằm vật ra đất, mấy tấm linh bài triệu hoán rơi ở bên cạnh.

“Anh hai” Hiếu lên tiếng nói

“Ừm, khôi phục được dữ liệu trong ổ cứng không Hiếu?” Đức nhìn Hiếu lên tiếng hỏi

“Không có vấn đề, đã xong từ tối hôm qua rồi, mã hóa cũng đã phá giải xong, Phoneix I dù sao cũng là IA, công nghệ vượt trội mà, chỉ là dữ liệu quá nhiều, đang phải sắp xếp lại” Hiếu cười đáp

“Để anh xem nào” Đức bước tới màn hình lập thể, Hiếu mở màn hình, bật danh sách dữ liệu lưu trữ.

Quả thật có rất nhiều, từ tư liệu về danh sách binh sĩ, quân chủng, vũ khí, bố trí, bản đồ bố phòng của quân đội, các trụ sở đội đặc nhiệm, đến cả các chiến dịch hành động, trong đó mô tả kỹ lưỡng nhất vẫn là đội hành động đặc biệt số 13. Mỗi phần dữ liệu đều rất dày, các văn bản ghi nhớ, file ghi âm, kết quả hành động, những người hy sinh đều có đề lại.

Ngoài ra, còn có một số chiến dịch, một số nghiên cứu về vũ khí tác chiến, huấn luyện quân sự, bản nghiên cứu về địa lý, lịch sử, ngôn ngữ, và ... Project X-54.

Project X-54 được mã khóa rất kỹ, nhưng bằng công nghệ vượt trội, Phoneix I dễ dàng phá vỡ mã bảo mật, rất nhanh Đức đã tìm được dữ liệu bên trong.

Ghi chép có rất nhiều, Project X-54 dù sao cũng là một dự án khảo cổ, từ những văn thư cổ đại, ít nhất 5, 7 loại ngôn ngữ cổ khác nhau, văn tự cổ Khor me, Văn tự cổ của nền văn minh Lưỡng Hà, tiếng Phạn, Hán tự cổ, một số ngôn ngữ tượng hình của người Việt cổ ... Tài liệu rải rác, nhưng đại khái có thể tìm ra khoảng 4 địa điểm chính mà Project X-54 chú ý trọng điểm: Thung Lũng đen – Động Phong Nha Kẻ Bàng – Một hòn đảo nhỏ ở Vịnh Hạ Long – Đáy hồ Hoàn Kiếm Hà Nội.

Ở đây đều có những phát hiện bất thường về dấu tích của những nền văn minh cổ đại, ghi chép về một số vật phẩm, nguyên liệu của những đồng vị chưa từng xuất hiện trên trái đất, có ghi nhận bất thường về mật độ sóng điện từ, bảng phân tích điện tích, một số nguồn năng lượng không rõ.

Nhìn vào đây, hân có thể thấy được mức độ đầu tư và bảo mật của chính phủ đặt vào những công trình này là lớn như thế nào, một số địa điểm lại còn nằm ở chỗ rất đông người nhưng đều làm rất gọn gàng, hầu hết dân cư đều không thể biết được chuyện gì đang xảy ra, càng đọc hân càng có cảm giác mình lạc vào một rừng thông tin không có điểm đầu và điểm cuối, đầy rẫy sự bí ẩn khó lường.

Đức hít sâu một hơi, định thần lại, bỏ qua các tư liệu không liên quan, tập hợp tư liệu về Thung Lũng đen, và tư liệu về tên Dương trong đội số 13, chăm chú nghiên cứu, thời gian trôi qua rất nhanh.

----- *

(*) Phụ chương lịch sử - TRUNG TÚC VƯƠNG LÊ LAI

(Nhắc đi nhắc lại: Không liên quan nội dung truyện, viết theo yêu cầu độc giả, chỉ dành cho những bạn thích xem, ai không thích, vui lòng không đọc nhé)

Có phải các bạn đã từng cảm phục qua câu chuyện trung nghĩa về Dương Gia Tướng thời Tống nức danh làng điện ảnh về dòng họ Dương với những công hiến hết mình vì quốc gia, đau lòng khi họ tuần thân vì nước, vì gian thần hãm hại trung lương.

Mà kỳ thực các bạn cũng cần biết rằng, câu chuyện này đa phần là chém gió, dòng họ Dương trong chính sử ghi nhận chỉ có ba đời: Dương Nghiệp –

Dương Diên Chiêu và Dương Văn Quảng, trong đó người hoành tráng nhất Dương Nghiệp trong trận chiến hang Trần Gia bị bắt, sau đó tuyệt thực mà chết, Dương Diên Chiêu do “ngồi chơi xơi nước” ở biên thủy chán quá .... chết, Dương Văn Quảng chết do ... bệnh. Nói chung thì dòng họ này cũng trung thành cảnh cảnh thật, nhưng có vẻ không được hoành tráng như phim ảnh rêu rao.

Thì ở nước ta, tuy rằng không được rình rang bằng vì trình chém gió của nước nhà còn kém quá, nhưng cũng có một dòng họ trung dũng, cả đời hy sinh vì nước hết sức oai hùng. Đó chính là Lê Lai và con cháu của ông.

Năm 1418, Nghĩa quân Lam Sơn đại bại ở trận Mùòng Một, rút chạy về Trịnh Cao, quân Minh dẫn theo đại quân truy sát mở thiên la địa võng, bao vây mọi nẻo. Nghĩa quân Lam Sơn rơi vào cảnh cùng đường lên trời không lối xuống đất không nơi.

Lê Lai lúc ấy đứng ra khoác áo bào của chủ tướng Lê Lợi dẫn theo hai thớt voi và 500 cảm tử quân đánh thẳng vào doanh trại quân Minh, xông pha giữa trận tiền, quát lớn: “Ta là chúa Lam Sơn đây”

Quân Minh ngỡ là Lê Lợi thật, dồn quân bao vây tiêu diệt, Lê Lai sau đó bị bắt và hành hình. Nghĩ đã trừ xong mầm họa, quân Minh dẫn đại quân rút lui, Lê Lợi và nghĩa quân Lam Sơn nhờ ấy mới có thêm thời gian ẩn nấp bí mật khôi phục nghĩa quân và giành lấy chiến thắng sau này.

Lê Lợi về sau sai người bí mật tìm di hài của Lê Lai đem về Lam Sơn an táng, phong tước hiệu Suy trung Đồng đức Hiệp mưu Bảo chính Lũng Nhai công thần, hàm Thiếu úy, thụy là Toàn Nghĩa, năm 1484 phong tước Thái úy Phúc Quốc Công, sau này còn phong đến Trung Túc Vương cho tấm lòng trung nghĩa, và công lao của ông đối với Lam Sơn.

Thậm chí Lê Thái Tổ Lê Lợi trước khi mất còn dặn đi dặn lại con cháu đời sau nhất định phải làm giỗ Lê Lai trước ông một ngày, nên dân gian mới truyền miệng câu: Hăm mốt Lê Lai, hăm hai Lê Lợi, đồng thời lưu lại một chiếc hòm vàng ghi nhớ lời thề: Dùng cơ nghiệp để vương mà mình dày công tạo dựng để ép con cháu của mình về sau nhất định phải đối tốt với hậu nhân nhà Lê Lai. Đây là vinh dự hiếm có người có được.

Nhưng không chỉ có Trung Túc Vương Lê Lai, mà cả dòng họ của ông đều là những người anh dũng hết lòng chiến đấu vì nước, đa số đều xả thân báo quốc, từ chiến sa trường:

Anh ông, Lê Lạn tử trận trong trận đánh ải Khả Lưu 1425 – Phong Hiệp Quận Công, hàm Thái Phó

Ba người con của Lê Lai:

Lê Lư tử trận khi vây thành Nghệ An 1425, tấn phong hàm Thiếu Úy, tước Kiến quận công

Lê Lộ, đánh bại các tướng nhà Minh là Trần Trí và Phưong Chính, tử trận sa trường năm 1424, tặng hàm Thái Úy, tước Chiêu quận công

Lê Lâm xếp hàng công thần thứ ba nhà Lam Sơn, năm 1430 dẫn binh tiên phong đánh Ai Lao, trúng chông độc tử trận, tặng làm Thiếu úy. Con của Lê Lâm là Lê Niệm may mắn không tử trận sa trường mà làm trọng quan trong triều, gia phong Trung Quốc Công, tên thụy là Uy Vũ, là một đại thần rất được trọng dụng dưới đời của vua Lê Thánh Tông.

Ba người con của Lê Lai đều được Thái Tổ Lê Lợi yêu thương như con ruột, con cháu dòng dõi của ông sau này đa số đều được trọng dụng hưởng hậu phúc trong triều Lê trong gần 360 năm (1428-1788).

Kể cả là so với câu chuyện điện ảnh chém gió về dòng họ Dương Gia Tướng, mình cũng cảm thấy rằng dòng họ Trung Túc Vương Lê Lai không hề thua kém nửa phần hào khí, thậm chí có thể nói là tôi trung gặp hiền quân, lương thần gặp được minh chúa, xứng đáng là câu chuyện thiên cổ truyền lưu về tấm gương người anh hùng trung dũng.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 175: Thung lũng đen

Giờ đã vào gần giữa trưa nhưng bầu trời vẫn âm u một mảnh, những bông tuyết rơi mỗi lúc mỗi dày đặc, gió rít gào kéo theo cái lạnh cắt da cắt thịt kéo tung những bông tuyết bay tán loạn khắp nơi, tầm nhìn bị che phủ giới hạn lại nghiêm trọng, kể cả là với thị lực của Đức cũng chỉ có thể quan sát rõ ràng ở phạm vi hai trăm mét đồ lại mà thôi.

Thấp thoáng trong rừng cây, một nhóm người khoảng mười ba người đang chậm chậm di chuyển, cả đám khoác những chiếc áo vải trắng nhẹ nhàng tiến về phía trước.

Trước đó không xa, một đoàn người số lượng vào tầm hai trăm nhân mạng đang di chuyển một cách rầm rộ hơn nhiều, có cả năm chiếc xe quân dụng đi trước dẫn đầu, đầu bánh xe ngắn dài trên đường tuyết, trang bị mang theo bên người cũng rất đầy đủ, có thể thấy cả những khẩu AK47, tiểu liên cầm tay, thậm chí súng máy NSV 12,7mm trên tháp máy chiếc xe quân dụng.

Chiếc xe dẫn đầu dừng lại ngay trước đoạn đường tiến vào thung lũng đen, một người trong đó bước xuống, chiếc áo khoác trùm đầu che kín khuôn

mặt, chỉ thấy hần nhìn xung quanh một lát rồi đưa tay chỉ về phía trước, đoàn người chỉnh tề chia ra làm sáu đội tiến vào bên trong.

Thung lũng đen, đây là một khu vực khá đặc biệt ở vùng này, nó nằm giữa hai ngọn đồi lớn, diện tích chỉ chừng ba mươi mấy héc ta, bao phủ bởi một làn sương khói bàng bạc quý dị dù trong thời tiết lạnh giá thế này, sương dày và u ám đến nỗi nhìn từ xa nó như đang tỏa ra từng làn khói đen quý dị. Trước khi Sao chổi đỏ va chạm vào trái đất, ngoại trừ một số điều kỳ lạ như phát hiện một số di chỉ cổ, sóng bức xạ có tần số đặc biệt thì khu vực này vẫn không phát hiện điều gì bất thường.

Nhưng sau sự kiện đó, nơi này dường như sống lại, những đàn xác sống, thú biến dị từ các khu vực xung quanh tụ tập về đây rất đông, kỳ lạ hơn là dường như chúng đạt với nhau một thỏa thuận ngầm nào đó, rất ít khi xảy ra xung đột giữa các đàn thú biến dị và các xác sống với nhau.

Theo tin tức mà Linh tìm hiểu được, bên trong khu vực này tồn tại một số loại thực vật, quả thực chứa nhiều tinh hoa năng lượng giúp các sinh vật ăn nó nhanh chóng tăng trưởng sức mạnh hơn, đó cũng là lý do khiến khu vực này trở thành một nơi rất nguy hiểm, sinh vật ở đây cũng mạnh hơn so với bên ngoài không ít, phía bên trong còn có số di tích cổ còn sót lại, sâu bên trong còn có một ngôi tháp Chàm nằm lơ lửng ở nơi trống trải, và có vẻ như đã bị thời gian tàn phá rất lâu.

Đi đến được đây, cũng là một lần mạo hiểm rất lớn của tên Dương đó, chết hơn hai mươi người, hư hại bảy chiếc xe quân dụng và rất nhanh cũng bị đám xác sống và thú biến dị ở đây đánh phải bỏ chạy ra ngoài, cả hần cũng bị thương, không ai biết được hần đã lấy được ở đây những gì, nhưng sau đó, nơi này như trở thành một điều ám ảnh với hần, hần liên tục mở ra những lần tấn công từ các phía để thăm dò, phân tích địa thế và cả tấn công lớn để mở một đường tiến vào bên trong. Tồn thất không ít nhưng hần chưa từng bỏ cuộc.

Đức cau mày nhìn về phía trước, nơi đám người của Dương đang từ từ biến mất trong lớp sương mù dày đặc, đoạn khẽ quay đầu về phía sau nhìn về phía trại tị nạn, tay xoa xoa gò má, gió vẫn đang rít lên từng đợt, những bông tuyết rơi mỗi lúc càng trở nên dày đặc, tầm nhìn bị giới hạn rất nhiều, nhưng vậy việc theo dõi và nguy trang dễ dàng hơn, tuy vậy Đức và Linh cũng không dám bám theo đám người của Dương quá gần.

“Đang nghĩ về chuyện hồi nãy hả?” Linh nhìn Đức đang trầm tư, lên tiếng hỏi

“Không, chúng ta tiếp tục bám theo thôi” Đức lắc đầu, trả lời rồi nhanh chân tiến về phía trước

Linh xóc lại chiếc mũ trùm đầu, yên lặng theo chân hần tiến về phía trước.

Số là, ngay lúc Linh định đến phòng Đức để gọi hần lên đường thì vô tình nghe được trận cãi vã rất lớn tiếng giữa hần và Hân làm cô cũng tiến thoái lưỡng nan chẳng biết làm sao, Hân đập cửa chạy thẳng ra ngoài, lườm Linh một cái, nói vọng lại: “Anh muốn theo cô ta đi chết thì cứ việc, tôi sẽ không đi theo đâu”, lúc Đức bước ra ngoài, má phải của hần còn hần hần nắm dấu ngón tay.

Lan bước ra ái ngại nhìn hần: “Để em đuổi theo chị ấy”, Đức khẽ gật đầu, rồi quay sang Linh: “Chúng ta đi thôi, có chút rắc rối nên tôi và Toàn sẽ đi”

Rốt cuộc thì chỉ có hần và Toàn đi theo nhóm của Linh. Lan đã đi theo Hân về phía cánh rừng phía sau rồi khỏi trại tị nạn.

Linh cũng cố hỏi thăm một chút nhưng hần không trả lời, dù sao đây cũng là việc cá nhân nên cô cũng giữ im lặng, hy vọng là không ảnh hưởng đến tâm lý của hần và lần hành động này, dù sao thì việc lần này quan trọng hơn, thời gian không thể bỏ lỡ được.

Cả nhóm đã bước tới lối vào Thung lũng đen, từ phía xa âm thanh chiến đấu đã vọng lại, tiếng người hò hét, tiếng gào thét của xác sống và cả tiếng súng đạn vang rền, thì thoảng vài chớp lóe lên dưới lớp sương mù lạnh lẽo, u ám. Cả nhóm toàn bộ lách mình vào khu rừng cây rậm rạp yểm hộ thân mình, nhẹ nhàng tiến tới gần, số lượng cả đám nếu tính luôn cả Đức và Toàn thì chỉ có 13 người.

Số lượng tuy ít, nhưng ở đây đều là những nhân vật tinh anh nhất lựa ra từ các đội của Linh, sáu người trong đó đã đạt đến cấp C, những người còn lại cũng đã bảo hòa cấp D, Chương cung thủ băng hệ dẫn đội, và Linh.

Linh giơ tay lên cao nắm lại, ra hiệu cho cả nhóm dừng bước, khung cảnh chiến đấu phía trước đã hiện ra, gần hai trăm người đang chiến đấu với một đàn xác sống biến dị hết sức đông đảo chắn ở phía trước, tiếng súng đạn vang lên không ngừng, những chiếc xe quân dụng đặt khẩu súng NSV 12,7 mm phòng không hạng nặng trên nóc đang không ngừng căn quét về phía trước.

Súng NSV có chiều dài vào khoảng 1.560 mm; loại đạn 12,7 x 108 mm; tốc độ bắn 700 - 800 phát/phút; sơ tốc đạn 845 m/s; tầm bắn hiệu quả 1,5 km với mục tiêu trên không, 2 km với mục tiêu mặt đất; cơ cấu nạp: dây đạn 50 viên. Đây là loại súng dùng để thay thế dòng DShK kiểu cũ của Nga, được trang bị cho khá nhiều đơn vị quân đội của Việt Nam.

Súng đạn đến thời điểm hiện tại sức mạnh của nó đã hiện ra những hạn chế, nhưng trước khi bị hao tổn hết, uy lực của súng đạn hiện đại vẫn không thể xem thường, những khẩu súng NSV 12,7 mm cùng với lớp tiêu liên được bố trí thành ba đội thay nhau nhà đạn khiến hỏa lực dày đặc và liên tục, lớp xác sống ngã xuống lũ lượt hết lớp này đến lớp khác, kể cả là những con xác sống cấp C cũng không đủ sức chịu nổi hỏa lực dày đặc như vậy.

“Súng phóng lựu, góc 8 giờ” Một người đứng ở phía trước lớn giọng nói

Tiếng ra lệnh vừa dứt, ở lớp đội hình thứ ba, hai khẩu súng phóng lựu lập tức chỉnh tề xoay về hướng đó khai hỏa.

“Ầm” “Ầm” Hai tiếng nổ chói chói vang lên, hai con xác sống biến dị cấp C lọt qua được lớp hỏa lực đang tính đột kích đều bị bắn bật ngược về phía sau rơi xuống đất, rơi vào trong lớp đạn, biến thành mấy cái săng.

Đức nheo mắt nhìn kỹ, hai trăm người này phân bổ theo sáu đội, trong đó năm đội tản hàng ngang, mỗi đội hai mươi người, còn khoảng hơn trăm người ở phía sau, cảnh giác tứ phía, mỗi đội phía trước có một người đứng giữa chỉ huy, chiếc xe quân dụng chắc chắn nhất đứng chính giữa, một bóng người trong bộ áo khoác màu đen bước ra quan sát chiến cuộc.

Sau một lúc lâu, hao tổn một lượng lớn đạn dược, đám xác sống biến dị trở nên thừa thớt và yếu ớt, kẻ trong bộ áo khoác đen phát tay, năm đội phía trước thu súng rút vũ khí bên hông lao thẳng về phía trước tiến hành cận thân chiến đấu.

Năng lực chiến đấu của những kẻ này quả không hề tầm thường, nhất là năm người đội trưởng dẫn đầu, tất cả đều đã đạt đến cấp C, rất nhanh, đám xác sống biến dị còn sót lại đã bị hạ gục toàn bộ.

“Không thu thập chiến lợi phẩm, toàn bộ gấp rút tiến lên” Người trong bộ áo khoác đen lớn tiếng hạ lệnh. Toàn bộ đoàn người nhanh chóng di động, đoạn đường phía trước lúc này đã trở nên rất khó đi, những chiếc xe quân dụng phải di chuyển thành hai hàng để tiến vào, cả đám đi hai bên xe thành hai đường, hành động rất mau lẹ, nhanh chóng tiến vào bên trong.

Chờ thêm một lát cho đoàn người đi hẳn, Linh ra hiệu cho mọi người tiếp tục bám theo, cả nhóm tiếp tục băng qua đoạn đường rừng phía trên tiến vào bên trong.

Đức nhìn đoàn quân của Dương rời đi, lông mày nhíu chặt, Linh thấp giọng hỏi: “Sao vậy?”

Đức nhìn vào đám xác sống bỏ mạng dưới đất, nhỏ giọng trả lời: “Quá bất thường”

“Động tĩnh chiến đấu rất lớn, nhưng ngoài trừ đám xác sống biến dị thì không có thêm thứ gì khác, nếu nơi đây chỉ có chút nguy hiểm thế này, tên Dương đó hẳn đã không phải mất chừng đó thời gian mới tới được đây”

“Có thể là bọn chúng phân chia theo địa bàn hoạt động” Linh lên tiếng trả lời

“Cũng có khả năng” Đức yên lặng gật đầu

“Chúng ta phải tiếp tục bám theo thôi, bọn chúng đã đi được một lúc rồi” Linh đáp lời rồi nhanh chóng đuổi theo, cả đội nhanh chóng tiến lên, Đức ngẩng đầu nhìn lại phía sau, trên bầu trời đang vẫn vũ gió tuyết, rồi tiếp tục tiến bước về phía trước, không quên bí mật quăng lại một con nhện thu hoạch.

Đoàn quân của Dương đi tới ngay một cái cổng bằng gạch đá đã cũ nát thì dừng lại. Cổng cổng tuy đã bị tàn phá theo thời gian nhưng vẫn còn hiện ra một ranh giới mờ nhạt, phù điêu trên cánh cổng vẫn còn nguyên, chạm khắc hình ảnh một con quái thú đầu người cánh dơi, bồm sư tử đang há miệng khá dữ tợn. Phía trong ranh giới cánh cổng không có tuyết đọng, khá trống trải lớp đất đỏ bazan nổi bật lên giữa một khung cảnh trắng xóa của tuyết tạo thành một ranh giới bất mắt. Sâu phía trong khoảng hai cây số là một cái tháp chằm nổi bật lên giữa khu rừng cây.

Năm chiếc xe quân dụng dàn ra thành hàng ngang, quay đầu lại phía sau, đội hình phân ra một nửa cánh giới phía sau, và năm đội tiến lại gần ranh giới từ chiếc cổng. Xong đâu đấy, chúng tản ra thành những nhóm nhỏ, khá trật tự lấy đồ trên xe và đồ ăn mang theo ra, chia nhau nghỉ ngơi và ăn nhẹ.

Linh nhìn xuống phía dưới, mày nhíu chặt, thấp giọng nói: “Bọn chúng đang làm cái gì vậy, ăn ở đây ư?”, Đức lắc đầu, không đáp lời, cúi thấp người hơn và cảnh giác nhìn ra bốn phía: “Có gì đó không ổn”

Thời gian chậm chạp trôi qua, đoàn người phía dưới đã ăn xong một lúc lâu nhưng chẳng có dấu hiệu gì là tiếp tục di chuyển, thản nhiên dừng lại tại đó khiến Linh càng lúc càng trở nên nôn nóng.

Đúng lúc này, tiếng máy xe từ lối vào thung lũng đen vọng lại, một chiếc xe bán tải đang chạy tới khu vực này với tốc độ khá nhanh, chiếc xe dừng lại trước đoàn quân của Dương rồi nhanh chóng xuống xe. Từ trong buồng lái, một bóng người nhảy xuống, nhìn về phía sau, nở một nụ cười nửa miệng rồi tháo chiếc mũ trùm đầu.

“Dương, không thể nào, tại sao bây giờ hắn mới tới” Linh mở to mắt nhìn xuống phía dưới, suýt nữa đã kêu lên thành tiếng, một cảm giác bất an tràn ngập trong lòng.

Dương nhìn về phía rừng cây phía sau lưng, lớn tiếng gọi: “Ra đây đi Linh, anh biết em đang ở đây mà”

Cả nhóm nín thở, nằm yên bất động. Nhìn vào phía rừng cây im ắng, Dương lắc lắc đầu, cười: “Em lúc nào cũng thế, nói nhẹ nhàng chẳng bao giờ chịu nghe lời cả”

“Đưa bọn nó ra đây” Hắn hét đầu về chiếc xe bán tải, lớn giọng ra lệnh

Từ phía đuôi xe, hơn mười người bị trói lại thành một hàng bị lôi xuống, vài người té dấp vào trong nền tuyết, Dương rút khẩu súng lục bên hông, rồi chìa vào đầu người gần nhất, lên tiếng:

“Em có ba giây để xuất hiện, chậm một giây, sẽ có một người chết đấy”

“Một ...”

“Hai ...” Dương lên đạn khẩu súng trên tay

“Dừng tay” Linh đứng dậy, hét lớn, tung người nhảy xuống khỏi nơi ẩn nấp tiến về phía Dương, cả nhóm cũng theo cô bước tới.

Nhìn qua gương mặt bầm dập của những người đang bị trói trước mặt, thậm chí có cả bé Nga trong đó, Linh nghiêng răng, lạnh giọng lên tiếng: “Mày đã làm gì”

Dương cười nhạt, nhún nhún vai: “Anh đã nói với em rồi Linh à, anh đã muốn thuyết phục em một cách nhẹ nhàng hơn, nhưng em luôn cứng đầu như thế, anh cũng hết cách rồi”

“Nhận lấy này” Dương giơ tay về phía sau, nhận lấy một chiếc bọc từ tay một tên thuộc hạ, ném mạnh về phía Linh.

Chiếc bọc bằng vải thô, bề bề máu, khiến trong lòng Linh dâng lên dự cảm không lành, cô tiến tới run rẩy mở ra, hình ảnh ba cái đầu người còn đang mở mắt trừng trừng đập vào mắt cô khiến trong lòng Linh như bị ai đó hung hăng đâm mạnh, cô cúi xuống, hai bàn tay nắm chặt đến trắng bệch, đôi môi run rẩy:

“Aaaaaa...”

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 176: Uy hiếp

Trước đó hai giờ đồng hồ

Trại tị nạn

Ngay trong phòng chỉ huy.

Dương khoanh tay đứng trước cửa chính, lưng tựa vào tường, nở nụ cười nửa miệng, nhìn vào người đối diện, hai bên hần là bốn người đứng canh bên, vũ khí trên tay đã rút ra.

Người đại tá già khoanh tay nhìn Dương, thở dài một hơi, đứng dậy, hai người đứng phía sau toan rút vũ khí ra bị ông ta khoát tay, lắc đầu ngăn lại, nhìn về hần lên tiếng:

“Vậy hóa ra đây là mục đích của cậu”

“Vụ đột kích Thung lũng đen ngay từ đầu đã là một cái bẫy, phải không?”

Dương nhún vai: “Khó nhận ra vậy sao? Ông làm tôi thất vọng quá đấy đại tá ạ”

“Cậu muốn gì ở tôi?” Người đại tá lên tiếng hỏi

Dương chỉ vào chiếc vòng cổ đeo trên ngực ông ta, ngoắc tay, nói: “Đưa tôi cái đó”

“Cái này?” Người đại tá cảm miếng phù điêu đính trên vòng đeo trên cổ, nhíu mày hỏi lại. Miếng phù điêu này được tìm thấy từ những ngày đầu nghiên cứu về Thung lũng đen, lấy được từ trong một khung điện thờ ở bên trong ngôi tháp Chàm giữa di tích, miếng phù điêu màu đen, hình dáng một người tám tay, tạo hình có sừng và răng nanh rất đáng sợ. Nhưng cũng chỉ có vậy, miếng phù điêu này chưa từng phát hiện ra điều gì đặc biệt.

“Cậu không sợ tôi phá hủy nó sao?” Ông ta nhìn về phía Dương lên tiếng

Dương lớn tiếng cười: “Haha, nếu ông có thể, tôi rất sẵn lòng xem ông hủy nó như thế nào?”

Người đại tá già tháo chiếc vòng cổ ra, tay khế nắm mạnh nhưng chiếc phù điêu vẫn chẳng hề suy sụp.

Dương lắc đầu, cười lạnh: “Đừng làm những việc thừa thãi nữa, hành động của ông sẽ quyết định sống hay chết của đám người vô dụng trong trại tị nạn này đây”

“Cậu định tha chết cho họ hay sao?” Ông ta lên tiếng hỏi lại

“Đám người vô dụng ấy, sống là gánh nặng của các người, chết cũng chẳng lợi lộc gì cho tôi, sao tôi phải mang tiếng ác làm gì chứ hả, nhưng cũng đừng thử thách sự kiên nhẫn của tôi, đại tá ạ” Dương cười khẩy đáp lời

“Được” Người đại tá hít sâu một hơi, đáp lời đoạn bước đến gần, đưa sợi dây đó lên, Dương lười nhác đưa tay để lấy, sợi dây trượt khỏi tay người đại

tả rơi xuống, Dương theo phản xạ đưa tay về phía trước để lấy.

Đúng lúc đó, người đại tá lập tức động thân, hai ngón tay tụ lại thành chĩa, đầu ngón tay phát ra ánh sáng màu vàng kim, đâm tới trước, nhưng trước lúc người đại tá đánh tới được, hai ngón dao từ phía sau lưng đã đâm thẳng về phía trước, xuyên thấu ngực của ông ta khiến đòn đánh bị dừng hẳn lại.

Đôi mắt trừng lên và không thể tin nổi, ông ta quay đầu về phía sau, nhìn vào hai người vừa đâm mình, khó nhọc lên tiếng: “Các cậu ... các cậu ...”

“Tại sao?”

Dương mân mê chiếc phù điêu trong tay, xoay đầu của ông ta lại, vỗ nhẹ lên mặt, cười lạnh: “Tại vì họ đã là người của tôi từ lâu rồi, hiểu chứ?”

Ánh mắt người đại tá thoáng trở nên tối lại, trên mặt tràn đầy sự thất vọng, hai người kia cũng không dám nhìn thẳng gương mặt của người đại tá.

“Hãy tha cho cô ấy” Người đại tá ho lên một tiếng, ngẩng đầu lên khó nhọc nói

Dương thờ dãi một hồi, lắc đầu: “Ông chưa bao giờ hiểu tôi, đại tá, ông hay cô ta chẳng phải là gì trong mắt tôi cả, sự sống chết của các người, tôi càng chưa bao giờ bận tâm”

“Tôi chỉ theo đuổi cái tôi muốn, và các người vô tình là trở ngại chần lầy nó mà thôi”

“Còn nhớ bài học đầu tiên ông đã dạy tôi không?”

“Luôn hiểu rõ kẻ địch của mình”

“Tôi chưa bao giờ quên bài học đó, nhưng có lẽ ông đã quên rồi”

Cánh cửa phòng bật mở, một đội mười người đã bước tới mang theo một nhóm người bị trói gô trên mặt đất, người dẫn đầu lên tiếng: “Tất cả đã bắt về đầy đủ, thưa tướng quân”

“Tốt” Không quay đầu lại, Dương gật đầu lên tiếng

“Hành trình của ông, tới đây là kết thúc rồi” Dương lên tiếng, đoạn vung tay, con dao găm chém ngang qua khiến đầu của người đại tá bay bổng lên không.

Đưa tay chụp lấy cái đầu, nhìn vào gương mặt mỗi một của người đại tá, Dương hơi trầm tư một chút rồi quẳng thủ cấp ra cho người thanh niên đứng phía sau, ra lệnh:

“Bọc nó lại”

Dương quay sang những người đang bị trói gô phía dưới, hỏi người cầm đầu đội truy bắt: “Tình hình thế nào?”

“Những kẻ phản kháng đã giết sạch, đám còn lại thì vẫn giữ nguyên, xin hỏi, có cần xử trí bọn chúng luôn không ạ?”

Dương lắc đầu, phát tay, xoay người, lên tiếng: “Đi thôi”.

Thung lũng đen

Cổng vào di tích

Linh run rẩy, nhìn vào chiếc bọc đen mà Dương quẳng qua, trong chiếc bọc đen ấy là đầu của ba người: Kiên (người nằm vùng của Linh ở bên cạnh Dương), Quân (người đội trưởng sử dụng kỹ năng hòa hệ) và Người đại tá.

“Aaaaaaa ...” Linh ngửa đầu lên trời hét lớn, ánh mắt đỏ rực nhìn về phía Dương đầy thù hận, cô đứng phất dậy, cổ tay lóe sáng, một thanh kiếm màu vàng kim chói mắt hiện ra, chạy tới.

“Đừng nóng nảy” Dương giơ một ngón tay về phía trước lắc lắc, đoạn chìa súng vào đầu những người đang bị trói gô trên mặt đất.

Linh khựng người lại, nắm tay xiết chặt, những người đang bị trói dưới đất có tất thảy mười người, một vài người là binh sĩ trong đội của Quân, và một số người trong căn cứ thân quen với Linh, thậm chí có cả bé Nga (Cô bé bị ban độc Đức đã cứu) trong đó.

“Mày muốn gì?” Linh gằn giọng

Dương nhún vai, lên tiếng: “Em hay quên thật đấy”

“Anh muốn lấy hình xăm của em”

“Đưa nó cho anh, hoặc đám người này sẽ chết” hần lạnh giọng nói

“Không được đội trưởng” “Đừng giao cho hần” Những người đang bị trói dưới đất lớn tiếng hét lên

Linh xiết chặt nắm tay, trong lòng nóng như lửa đốt. Dương cười nhạt rồi giơ khẩu súng trên tay, bóp cò:

“Đoàng” Viên đạn xuyên qua đầu người lính bị trói đầu tiên, khiến cậu ta đổ gục xuống.

“Đừng tay” Linh hét lớn

“Đưa nó cho anh” Dương thần nhiên lập lại, khẩu súng trên tay chìa qua đầu người kế tiếp.

“Nếu đưa ra có phải mày sẽ thả tất cả những người còn lại rồi đi không?” Linh cắn chặt răng lên tiếng

Dương nhún vai: “Đúng vậy”

“Làm sao tao biết được rằng mày sẽ không đổi ý?” Linh lên tiếng hỏi

Dương cười nhẹ: “Em không biết được, em chỉ cần phải tin anh thôi”

“Còn không thì ...” “Đoàng” Hần tiếp tục bóp cò, lại thêm một người nữa ngã xuống dưới phát đạn

Linh hét lớn, nắm tay xiết chặt như muốn bật máu: “Khốn nạn, mày là đồ khốn kiếp”

“Anh không có nhiều thời gian đâu, tin anh đi được chứ, hoặc là lại thêm một đứa nữa” Dương thần nhiên đáp lời, khẩu súng trên tay chìa qua đầu bé Nga đang la khóc ở phía dưới

“Đừng lại” Linh hét lớn,

“Được rồi, mày đã thắng” Thanh kiếm vàng trên tay rơi xuống nền tuyết, giọng nói đầy bất lực và mệt mỏi, Linh giơ tay lên, hình xăm trên cổ tay chợt trở nên sống động, những ký tự xoay tròn tỏa ra một luồng ánh sáng đen huyền hoặc rồi dần tụ tập lại trên tay cô, một chiếc vây to bằng ba lóng tay.

“Thực ra mọi việc có thể đã không cần phải đi đến bước này Linh à, nếu em không quá cứng đầu” Dương hạ súng xuống, cười, nhẹ giọng nói

“Hừ” Linh hừ lạnh, ném chiếc vây đó về phía trước.

Đúng lúc này, Đức nhảy tới, chụp lấy chiếc vây, thu hồi vào trong túi áo, không ngoái đầu lại, lên tiếng: “Xin lỗi, tôi không thể để cô làm như thế được”

Dương nhíu mày: “Anh bạn, anh không dính dáng gì đến chuyện này cả, đừng lo chuyện bao đồng nữa”

“Đưa tôi chiếc vây đó đi”

“Nếu không thì sao, mày sẽ lấy gì để uy hiếp ta đây?” Đức lên tiếng hỏi lại

“Đừng giả vờ, tôi biết anh bạn có quan tâm đến sống chết của đám người này, nếu không cũng đã chẳng phải tốn sức đi cứu cô ta, và ... con bé này” Dương lôi bé Nga ra, chìa súng vào đầu con bé, lạnh nhạt đáp lời

“Thế à” Đức cười lạnh, đoạn rút ra khẩu Dessert Eagle bên hông, chìa thẳng về phía trước, bóp cò

“Đoàng” “Đoàng” Hai tiếng súng đánh gọn vang lên, bắn thẳng vào người bé Nga khiến cô bé gục xuống ngay tại chỗ.

“Còn cần chứng minh không?” Đức giắt lại khẩu súng vào bên hông, lạnh nhạt nói

Khuôn mặt của Dương trở nên lạnh lại, hần phát tay, phía sau đội hình lập tức thay đổi nhóm người dàn thành hai hàng, những khẩu súng máy trên tháp xe cũng lập tức chiếm lấy cao điểm chĩa xuống Đức và nhóm người của Linh, đầy uy hiếp.

“Ngươi muốn gì?” Dương lên tiếng hỏi

“À không, ta chỉ tò mò” Đức gõ gõ tay lên trán, thần nhiên như đám súng ống trước mặt của mình là bùn đất, lên tiếng

“Rốt cuộc ở trong đó có thứ gì?”

“Và tại sao ngươi lại vội vàng như thế?”

“Ý của ngươi là gì?” Dương nhíu mày hỏi lại

“Theo như ta được biết, hình xăm này có một đôi, nếu sử dụng một chiếc, sẽ đem lại hậu quả nghiêm trọng cho người sử dụng” Đức mên mê chiếc vảy trên tay, thong thả nói

“Những hành động của ngươi gần đây, chứng tỏ ngươi muốn đạt được chiếc vảy này bằng mọi giá, ngươi phục kích Linh ngay tại gần trại của cô ta, ngươi mở cuộc tấn công vào Thung Lũng đen rồi giết người trong trại để ép cô ta đưa ra mảnh vảy, đây nhìn qua là một kế hoạch hoàn hảo đã tính toán từ trước nhưng nó đã không tính đến một biến số”

“Biến số gì?” Dương hỏi lại

“Chính là ta” Đức bình thản trả lời

“Sự xuất hiện của ta chắc chắn gia tăng bất ổn cho kế hoạch của ngươi, nhưng ngươi vẫn cố chấp tiến hành thì chỉ có một lý do: Ngươi đang rất vội, phải không? Rốt cuộc là ngươi vội vì cái gì vậy? Vết thương đã đến lúc phát tác, hay tiến vào di tích này đã là thời cơ không thể chờ được nữa?” Đức ngừng đầu nhìn thẳng vào Dương, lên tiếng hỏi

“Có lẽ là ta muốn tự tạo thêm một đối thủ thú vị mà thôi, Linh và lão già kia quả thật không có tí khiêu chiến nào cả, ngươi ngược lại lại là một kẻ rất thú vị” Dương chấp hai tay về sau lưng, thoải mái cười, lên tiếng, một ngọn khói đen âm ỉ nhỏ rỉ ra từ vết xăm trên cổ tay, được hắt che đi.

“Có lẽ thế” Đức lắc đầu, cười nhạt

“Vậy kẻ tiếp ngươi sẽ làm thế nào đây, đưa ta chiếc vảy đó, hay ... muốn để ta giết tất cả các ngươi để đoạt lấy nó” Dương lạnh giọng, đầy uy hiếp, phía dưới đội hình đã tản ra, những họng súng đen ngòm chìa thẳng vào phía Đức.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 177: Thế cờ lật ngược

Đào mắt nhìn qua những khẩu súng đen ngòm đang chìa vào mình, Đức lắc đầu, đưa mảnh vảy lên trước mặt miết nhẹ, bình thản nói: “Ngươi biết không mảnh vảy này có một số công dụng thần kỳ, có lẽ ta cũng chưa rõ toàn bộ công năng của nó ... Nhưng mà, nó lại không được chắc chắn lắm đâu”

Ngón tay của Đức hơi sáng lên, bóp mạnh vào trên tấm vảy khiến nó hơi cong lại.

Dương biến sắc, hét lớn: “Dừng lại”

Đức cười nhạt, dừng lại, xoay chiếc vảy trên tay: “Sao hả?”

Dương phát tay cho đám thuộc hạ phía sau hạ súng xuống, gương mặt âm trầm, lên tiếng hỏi: “Rốt cuộc, ngươi muốn gì?”

Đức ngắm nghía chiếc vảy trên tay, chậm rãi nói: “Kẻ ra mà nói thì, chiếc vảy này vô dụng đối với ta ... Nếu có thêm chiếc vảy của ngươi thì khác, nhưng mà hiển nhiên là hơi khó”

“Nhưng ngươi cũng nên hiểu, uy hiếp của ngươi đối với ta chẳng có tác dụng gì, nếu ta muốn đi, ta có thể đảm bảo là ngươi không đuổi kịp, ngươi có thể thử, nhưng ta không hứa trước được chuyện gì sẽ xảy ra sau đó đâu” Đức cười lạnh lên tiếng

Chăm chú nhìn vào gương mặt bình thản của Đức, Dương nhú mày, khẽ xiết chặt nắm tay, im lặng không nói, ánh mắt khóa chặt vào người hắn.

Ngừng lại một lúc, Đức “Thực ra đưa cho ngươi chiếc vảy này không phải là không được, nhưng ... nếu làm vậy thì ta sẽ được gì đây?”

“Ta có thể trả đám người này và cho các ngươi an toàn rời khỏi đây” Dương lên tiếng

Đức lắc đầu lên tiếng: “Ngươi thực sự nghĩ là ta quan tâm đến bọn người này hay sao?”

“Ít ra ngươi sẽ phải quan tâm đến cô ta” Dương chìa tay về phía Linh, trả lời

Đức ngoài đầu nhìn về phía sau cười lạnh: “Ta không cao thượng như ngươi nghĩ đâu, thời gian gặp mặt giữa ta và cô ta là bao lâu để ngươi tự tin cho rằng ta sẽ phải để ý đến sự sống chết của cô ta chứ? Nói đúng ra cô ta còn nợ ta một lần cứu mạng, còn ta chẳng có nợ nần gì với đám người này cả”

Ánh mắt Dương nhìn thẳng về phía Đức như muốn xuyên thấu qua lớp màn bình thản đó, nhưng hắn không phát hiện được bất kỳ dao động nào, lý trí nói với hắn rằng những thứ Đức nói đều hợp lý, nếu hắn là Đức hắn cũng sẽ như vậy, hắn không có bất kỳ động cơ, mục đích gì để phải dính líu đến đám người của Linh, nhưng sâu trong tiềm thức, sâu trong bản năng mách bảo hắn rằng có điều gì đó không đúng, có điều gì đó không ổn, nhưng hắn không biết điều đó là cái gì.

Hơn ai hết, hắn hiểu rõ tình trạng của bản thân mình, những lời của Đức nói đều đúng, dù hắn đã cố hạn chế, nhưng trong những lần tấn công khác vào Thung Lũng Đen, tình thế quá hiểm ác khiến hắn không thể không vận dụng đến sức mạnh từ chiếc váy, hắn cũng biết rằng nó sẽ phát sinh ra hậu quả nhưng không ngờ rằng hậu quả sẽ nghiêm trọng đến như vậy, hiện giờ hắn đã có cảm giác rằng các dòng năng lượng trong cơ thể di chuyển hoàn toàn hỗn loạn, nếu không xử lý sớm e sẽ dẫn đến hậu quả khôn lường.

Hắn cần chiếc váy đó, và hắn biết rõ Linh sẽ phải đầu hàng, đưa nó cho hắn khi những người cô ta yêu quý bị hắn khống chế, hắn hiểu quá rõ điểm yếu của Linh, nhưng sự xuất hiện của Đức làm kế hoạch của hắn trở nên đảo lộn, hắn không thể hiểu rõ suy nghĩ của tên này, không hiểu được hắn muốn gì, hắn là một tên có máu anh hùng can thiệp chuyện bất bình hay hắn cứu Linh vì hắn muốn có được điều gì đó khác? Lần đầu tiên trong một thời gian dài, hắn có cảm giác mình rơi vào thế bị động, bị kẻ khác nắm được điểm yếu.

Đầu óc cấp tốc suy nghĩ, Dương cau mày, nhìn về phía Đức lên tiếng hỏi: “Ngươi muốn gì?”

“Trước tiên, ta muốn thấy thành ý của ngươi” Đức trả lời

“Thành ý?”

Đức chỉ về phía sau Dương, lên tiếng: “Ta muốn ngươi nói cho ta tất cả những gì ngươi biết về nơi này, có gì ở bên trong?”

“Đừng dối trá, nếu ta phát hiện bất kỳ điều gì ngươi nói không thật, ta không cam đoan trả cho ngươi chiếc váy còn nguyên vẹn hay không đâu, cũng đừng hoài nghi khả năng kiểm chứng của ta”

Dương gật đầu: “Được, nhưng trước tiên hãy cho ta thấy thành ý của ngươi”

Đức nhún mày hỏi lại: “Thành ý gì?”

“Ngươi nói với ta không quan tâm đến sống chết của Linh và đám người kia, không phải sao, chứng minh đi, hay đó chỉ là mạnh miệng mà thôi” Dương nhìn về sau lưng Đức, lên tiếng

“Được thôi” Đức nhún vai, nhìn về phía Linh ra lệnh: “Cô đi qua bên đó cùng làm con tin với những người kia đi”

Linh ngẩng đầu nhìn hắn, yên lặng, lúc này trong lòng cô rất rối bời, những người cô yêu quý, những người cô tin tưởng và người tin tưởng ở cô đã chết, đầu của họ vẫn còn ở đó, ánh mắt của họ vẫn như đang dõi theo cô, ở phía trước cũng là những người cô muốn bảo vệ nhưng cô đã không thể làm gì được cho họ được nữa, cô không đủ sức cứu họ ra, cô đã chọn phương pháp ngu ngốc nhất là đặt niềm tin vào kẻ địch bởi vì cô thật sự không biết làm điều gì khác nữa, cô cố gắng bình tĩnh nhưng đầu óc vẫn đầy hỗn loạn.

Người thanh niên trước mặt này, hắn vẫn lạnh lùng như thế, hắn nhìn thấy cô như vậy nhưng giống như chẳng hề có nửa phần dao động, không hiểu tại sao cô vẫn có cảm giác tin tưởng vào hắn, cô vẫn ôm chút hy vọng rằng hắn sẽ làm điều gì đó, nhưng khi nghe hắn sẵn sàng đưa cô làm con tin để đổi lấy lợi ích, khiến trong lòng cô đau nhói.

“Anh...” Linh chưa kịp dứt lời thì Chương đã chỉ vào mặt Đức phẫn nộ hét lớn: “Làm sao anh có thể làm thế?”

Đức nhún mày khó hiểu: “Làm thế, làm gì? Chẳng phải cô ta khi nãy đã định tin tưởng giao sự sống chết của cả bọn kể cả tôi trong đó cho tên Dương hay sao? Tôi bảo cô ta đi qua đó thì có vấn đề gì? Nếu đã tin tưởng hắn tha chết cho cả bọn thì ở đây và ở bên đó có khác gì nhau?”

Linh phát tay ra hiệu cho Chương yên lặng, nhìn hắn, ánh mắt trở nên rất bình tĩnh, lên tiếng hỏi: “Anh thực sự muốn như vậy phải không?”

“Phải” Không né tránh ánh nhìn của Linh, Đức lạnh nhạt trả lời

“Đội trưởng, không được ...” Chương và những người kia kéo tay cô lên tiếng nói

Đức thờ ra một hơi, rút khẩu súng dưới hông chìa vào phía những người con tin đang bị Dương bắt giữ, lên tiếng: “Tôi đã hết kiên nhẫn rồi, đi qua bên đó. Hắn vẫn chưa bắn đám con tin, nhưng tôi thì có đấy”

Chương nhìn hắn hét lớn: “Mày dám?”

“Đoàng” Chương vừa dứt lời thì Đức đã nổ súng, một người trong đám con tin gục xuống, viên đạn tuy không trúng ngay tim nhưng bắn ngay ổ bụng, máu tuôn ra ướt đầm nền tuyết trắng, phát bắn khiến cả những người ở phía bên Dương cũng ngỡ ngàng, Dương chăm chăm nhìn hắn, mày khẽ nhíu lại.

Với tình trạng không hề có trang thiết bị y tế nào quanh đây như lúc này, người đó coi như cũng đã cách cái chết chẳng còn bao xa nữa.

“Không” Linh hét lên, nước mắt không kiềm chế được trào ra, ánh mắt dữ dội nhìn về phía Đức, hét lớn:

“Tôi hận anh”

Đức hiểu rõ câu nói này của Linh, cô không hận hắn vì hắn bắt cô, không hận hắn vì hắn đưa cô làm con tin, cô hận hắn vì hắn đã bắn bé Nga, và đã bắn người thanh niên kia, nhưng gương mặt của hắn vẫn không có nửa phần dao động, hắn lạnh nhạt chìa khẩu súng trên tay qua người kẻ tiếp, đáp lời “Tôi không quan tâm, sự kiên nhẫn của tôi có hạn, đi mau”

Linh gạt nước mắt, bước qua phía đó, Dương tự động tránh ra một bên để Linh lại gần, những người còn lại cũng đi theo, sau khi ném về phía Đức những cái nhìn đầy phẫn nộ, người của Dương nhanh chóng khống chế cả bọn, phút chốc phía bên này chỉ còn lại Đức và Toàn.

Linh bước tới người thanh niên bị thương, bé Nga cũng đang nằm đó, vết thương còn nặng hơn người thanh niên kia, máu tuôn ra ướt đầm nền tuyết trắng, dù vẫn chưa chết nhưng có lẽ hai người này đã cách cái chết không còn bao xa nữa, đôi tay cô run rẩy ôm hai người, cố xé mảnh áo trên tay buộc lại vết thương, nhưng có vẻ cũng không có bao nhiêu hiệu quả.

Dương nhìn toàn bộ quá trình, không nói một lời, ánh mắt vẫn nhìn chăm chú về phía Đức, khẽ phẩy tay một đội trong nhóm dẫn cả đám Linh qua một bên, những họng súng đen ngòm chìa thẳng vào phía họ.

“Thành ý của ta đã xong, giờ tới lượt ngươi” Đức nhìn Dương lên tiếng

Dương gạt đầu, rút con dao găm ở bên hông đưa lên ngắm nghía, đó là một con dao ngắn dài tầm 3 tấc, lưỡi dao cong xoắn, chuôi dao được chạm trổ rất tinh xảo, chậm rãi kể:

“Tất cả bắt đầu bằng con dao này. Nó là chìa khóa của khu di tích nơi đây, ta vô tình tìm thấy nó ở cổng ra vào nơi đây, trên tay một bộ xương khô, nó có một chức năng lưu trữ thông tin bằng một loại ngôn ngữ tâm linh kỳ lạ mà chỉ những người cầm nó mới có thể hiểu được”

“Khu di tích, rốt cuộc ở đây có những gì?” Đức khẽ nhún mày hỏi lại

“Sức mạnh – Quyền lực” Dương trả lời

“Nói cụ thể đi” Đức không kiên nhẫn tiếp lời

“Ở đây có chứa một di chỉ nơi lưu trữ tri thức, tài nguyên và vũ khí còn sót lại của một bộ tộc cổ đại ... Ừm, không phải kiểu cổ đại như ngươi đang nghĩ, đó là tộc người sở hữu công nghệ tiên tiến vượt xa chúng ta hiện nay, còn cụ thể có những gì, thì ta thực sự cũng không rõ ràng lắm” Dương bình thản đáp

“Nếu ta cầm lấy con dao, ta có thể biết được những gì nó đã cho ngươi biết hay không?” Đức hỏi

“Không chắc được, ta chưa từng đưa nó cho bất kỳ ai” Dương bình thản trả lời

Đức đưa tay gõ trán: “Ta muốn đổi chiếc váy này lấy những thứ ở trong đó, ít nhất là 1/3 những thứ có trong đó, nhưng ta lại không thể tin tưởng được ngươi, không thể theo cùng ngươi đi vào đó, cũng không thể chờ ở đây để ngươi mang ra, giải quyết chuyện này như thế nào đây?”

Dương yên lặng, vấn đề này xác thực khó giải quyết, cả hai đều không phải những kẻ ngu, không kẻ nào sẽ lựa chọn tin tưởng để đối phương nắm cán của mình cả.

“Thế này vậy” Đức xoay chiếc váy trên tay, lên tiếng

“Ta đưa cho ngươi chiếc váy, ngươi đưa cho ta con dao đó, sau khi ta xác thực những gì ngươi nói, chúng ta sẽ bàn phải làm gì tiếp theo, được chứ?”

“Ngươi tin những gì ta vừa nói sao?” Dương mỉm cười nói

“Trực giác cho ta biết ngươi không nói dối, chỉ là có điều gì đó quan trọng ngươi chưa nói hết mà thôi, ép ngươi nói ra sẽ hơi khó, ta sẽ tự tìm hiểu vậy, sao hả?” Đức trả lời

“Đề nghị rất công bằng, ta đồng ý” Dương gạt đầu

“Một, hai, ba cùng ném được chứ?” Đức lên tiếng

“Được thôi” Dương cười đáp lại

Đức đưa chiếc váy lên, Dương cũng giơ lên con dao găm của mình, những người xung quanh như nín thở và yên lặng, chỉ có tiếng gió rít, những bông tuyết xung quanh rơi là tả mỗi lúc mỗi nặng hạt, che phủ khung cảnh trong một lớp màn trắng xóa.

“Một ... hai ...” Cả hai người cùng đếm

“Ba” Dương ném con dao về phía Đức trước một bước, hần cũng ngay lập tức vung tay ném chiếc váy về phía đối phương.

Con dao bay thẳng tới người Đức bỗng nhiên quay đầu bay ngược lại trong cái nhìn kinh ngạc của hần, khóe môi của Dương nở nụ cười lạnh lùng, tay còn lại giơ lên tiếp lấy chiếc váy đang trên đà bay tới.

Đúng lúc này, chiếc váy đột ngột nổ tung thành những luồng ánh sáng cường độ cao cực kỳ chói mắt, Dương và đám người cạnh hần hoàn toàn bất ngờ, đôi mắt không chịu nổi luồng ánh sáng dội trực tiếp bị lóa trong khoảnh khắc, cả tên Dương cũng không ngoại lệ.

Một cảm giác nguy hiểm chợt bao phủ toàn thân, khiến lông tơ trên người Dương dựng ngược lên, hần vội vàng vận hết sức lực che kín bản thân trong một lớp cương khí màu đen.

Ở một nơi gần đó, một mũi tên sắc lạnh bao phủ trong lớp hào quang màu trắng, trong tiết trời thế này như ẩn hình trong không khí, đầu mũi tên lấp lóe hàn quang bay tới nhằm thẳng vào người tên Dương với tốc độ cực nhanh.

Mũi tên va phải lớp lá chắn của Dương nổ tung, sức nổ cực mạnh đẩy hắn bay ngược về phía sau, mũi tên vẫn xuyên qua được lớp màng cương khí được vội vàng dựng lên, đâm vào người hắn một đoạn ngắn.

Trong chớp mắt hỗn loạn, mười con chim lửa từ trên không hiện ra lao tới giữa đám người của Dương và những chiếc xe quân dụng nổ tung, ánh lửa bùng lên nuốt cả đám người kéo theo những tiếng la hét đau đớn và hỗn loạn, những chiếc xe quân dụng và súng phòng không bị phá hoại gần hết chỉ có những tên phản ứng nhanh nhất mới kịp thoát ra.

Chớp thời cơ như đã chờ từ lâu, Đức lập tức tung người lao đến, Lạc phong kiếm hiện ra trên tay nhắm thẳng ngay người Dương chém tới.

Dương cũng phản ứng cực nhanh, lập tức nhảy lùi về phía sau, đôi mắt vẫn còn lóa chưa thể nhìn thấy rõ ràng, hắc khí trên tay hắn bùng lên, bắt cháp vận dụng cả sức mạnh của chiếc váy tung ra những luồng hơi xoáy đen ngòm bay thẳng về phía trước.

Đức không chống trả mà lập tức lách người nhảy qua chỗ của Linh lao vào giữa đám người, Toàn lúc này cũng đã tới nơi.

“Vút” “vút” những mũi tên vô tình lại xuất hiện đoạt mạng những kẻ đang giữ xung quanh đám người của Linh, liên tiếp có những kẻ ngã xuống dưới, cộng thêm sự có mặt của Đức và Toàn, những kẻ xung quanh cũng hoàn toàn bất ngờ nên ngay lập tức bị tiêu diệt.

Vùng kiếm chém đứt dây trời của đám người, Đức hét lên với Linh: “Lập tức dẫn người lùi về phía sau”. Quá bất ngờ với những thứ diễn ra, nên ngay cả Linh cũng hành động chậm chạp.

Ôm đôi mắt đang cay xè, Dương lùi về phía sau, hai tai nghe ngóng xung quanh, căn cứ theo đường tên lúc này, hét lớn: “Có mai phục, toàn bộ hỏa lực bắn về hướng 9 giờ”

Những khẩu súng tiểu liên và súng máy hạng nặng còn sót lại trong đội của Dương ngay lập tức chĩa về hướng Hân và Lan đang ẩn nấp bắn tới, tiếng súng inh ỏi điếc tai, thậm chí có cả một khẩu bazooka được sử dụng, ánh lửa và sức nổ bùng lên.

Tại chỗ ẩn nấp, chiếc vòng bảo vệ lam thạch trước người Lan sáng lên, vòng bảo vệ hiện ra che chắn cả Hân và Lan vào bên trong, hỏa lực không ngừng trút xuống khiến cho năng lượng trong chiếc vòng tụt xuống rất nhanh.

“Hừ” Dương hừ lạnh một tiếng, cầm con dao găm trong tay vận sức khiến hắc khí bùng lên ném thẳng về phía vòng bảo vệ vốn đang bị bào mòn bởi sát thương.

“Xoảng” Lớp bảo vệ lập tức vỡ tan như kiếng, vòng đeo cổ của Lan cũng rắc một tiếng vỡ thành nhiều mảnh. Hân vội vàng đẩy Lan qua một bên, con dao găm lao tới xoắn qua vai cô một đường tóe máu khiến Hân kêu lên đau đớn.

Nhưng cũng không hề chần chừ, cô lộn người nhảy qua một bên gương cung rút tên, bắn thẳng về khẩu súng máy đang nhả đạn khiến khẩu súng máy lập tức bị phá hủy tan tành, kẻ đang bắn cũng cùng chung số phận.

Lúc này, Đức cũng ném về phía đám người của Dương một quả lựu đạn sương mù axit, khói mù và axit tràn ra, khiến bọn chúng không thể tiếp tục nổ súng, Dương lập tức quát gọi toàn bộ đám tay chân lùi lại kéo dẫn khoảng cách ra, chiến đấu hai bên dừng lại trong khoảnh khắc.

Hân gọi tiểu Quang ra, đưa Lan lên đó rồi phóng đến chỗ của Đức, Lan lập tức sử dụng kỹ năng chữa thương chữa trị cho cô, chiếc dao găm thì đã bị tên Dương kia thu lại.

Đức kéo Linh lúc này vẫn chưa hết bàng hoàng lùi về phía sau, cạy miệng của bé Nga và người bị hắn bắn lúc nãy dút vào một viên bổ huyết hoàn để cấp tốc bổ sung lượng máu đã mất, hơi thở bé Nga hiện tại đã khá yếu ớt.

Lan và Hân lúc này đã tới nơi, vết thương trên vai Hân đã lành lại chỉ còn vết máu đỏ trên áo, Lan vội bước xuống chỗ Đức trị thương cho hai người kia, vết thương nhanh chóng khép lại bằng tốc độ mất thương có thể nhìn thấy được, kỹ năng chữa thương của Lan theo sự thăng cấp của cô bé cũng đã có khá nhiều tiến bộ, dù cô bé và người thanh niên kia vẫn mê man chưa tỉnh lại nhưng ít ra về tính mạng đã không có gì đáng lo nữa.

Linh yên lặng nhìn hắn, nhìn gương mặt vẫn lạnh tanh của hắn nhưng trong lòng như dâng lên một dòng nước ấm. Một lần nữa, hắn lại xuất hiện, cứu cô ra khỏi tình cảnh hiểm nguy, cứu cô khi cô đã hoàn toàn tuyệt vọng buông xuôi, cô lên tiếng, giọng nói xen lẫn sự tự trách: “Xin lỗi đã hiểu lầm anh”

“Không sao, cô lập tức dẫn mọi người lùi lại phía sau” Đức bình tĩnh nhìn Linh trả lời, đoạn quay sang Hân, khẽ ôm vai cô, nhẹ nhàng hỏi:

“Em không sao chứ?”

“Em không sao” Hân mỉm cười đáp lời, dịu dàng nhìn hắn rồi đảo mắt nhìn về phía lớp sương mù axit đang dần loãng ra theo từng đợt gió rít gào trong không khí.

Dương lúc này cũng đã ổn định lại đội ngũ, thu thập lại vũ khí. Lớp sương mù tan ra, hai đoàn người đối diện nhìn nhau, ánh mắt của Đức và của Dương va chạm, lạnh lùng âm trầm và sắc bén.

Một trận ác chiến đang chờ đợi ở phía trước.

Chúc mọi người một năm mới thật vui vẻ và ấm áp bên người thân nhé. ^.^

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 178: Lật bài

Trước đó 5 giờ đồng hồ.

Trong căn phòng của Đức.

Đức nhíu mày trầm tư nhìn vào tấm bản đồ lập thể ba chiều trước mặt, nó là phác thảo sơ bộ về căn cứ của tên Dương cũng như những phần đã phát hiện được của Thung Lũng đen. Mọi người đều đã ở trong phòng, kiểm tra vũ khí và chuẩn bị những vật dụng cần thiết cho lần hành động sắp tới.

“Có điều gì không ổn sao anh?” Toàn lên tiếng hỏi

“Ừ, anh có cảm giác chúng ta đang rơi vào một cái bẫy” Yên lặng một lúc, Đức lên tiếng trả lời

“Tại sao anh lại nghĩ như vậy?” Hân xoay mũi tên đã chú khắc xong quang ấn trên tay, nhìn hân lên tiếng hỏi

Hoi nhắm mắt lại nghe ngóng động tĩnh xung quanh, Đức nhìn mọi người thấp giọng nói:

“Có quá nhiều điểm đáng ngờ trong việc này, thông tin mà Linh có được lần này quá dễ dàng, nếu anh là tên Dương đó, khi quyết định tổng lực tấn công vào Thung Lũng Đen anh nhất định sẽ giải quyết mọi họa ở đây trước, làm việc điều tối kỵ nhất là bị đâm một dao ở phía sau”

“Lỡ như tên Dương đó không phát hiện được nội gián thì sao? Dựa theo cách sắp đặt của cô gái tên Linh đó, thì cũng thấy cô ta là người rất cẩn trọng” Hân suy nghĩ một chút rồi nói

“Điều này khó có khả năng, anh không đánh giá thấp Linh, nhưng nếu cô ấy có thể cài một nội gián ở bên tên Dương thì số nội gián tên Dương cài được ở đây chắc chắn không nằm ở một người, thậm chí có thể nằm ở cấp chỉ huy khá cao cũng không chừng” Đức lắc đầu đáp lời

“Nếu vậy ý anh là lần này chúng ta không nên đi, đúng không?” Hân hỏi

Đức chậm rãi trả lời: “Không, chúng ta vẫn phải đi, anh cũng rất tò mò trong Thung Lũng Đen ấy ẩn chứa những gì? Dù đây là một cái bẫy thì miếng pho mát trên cái bẫy ấy cũng là thật, chúng ta không nên bỏ qua cơ hội để tăng cường thực lực của mình, nếu tên Dương ấy đã muốn vào trong đó đến thế, những thứ bên trong ắt hẳn rất đáng giá, kể cả nếu chỉ coi qua trên tư liệu thì cũng thấy đây là một nơi rất thú vị”

“Lần hành động này, anh và Toàn sẽ đi theo nhóm của Linh, em và Lan ở lại phía sau, bọn em sẽ là phương án dự phòng xoay chuyển tình thế nếu có bất trắc xảy ra”

Đức lấy từ trong chiếc vòng tay hai bộ quần áo trắng: “Đây là trang phục đi tuyết, theo thuyết minh từ M.T.C là một nhu phẩm quân đội để trang bị cho binh sĩ trong môi trường băng giá, nó không chỉ chống lạnh mà có khả năng hòa lẫn với môi trường, cũng như khả năng chống cảm ứng, chống theo dõi, 50 điểm giao dịch một bộ - Đây là vật phẩm thích hợp nhất anh nghĩ để trang bị cho 2 người, nhưng khả năng chống cảm ứng của nó cũng có hạn nên em cần duy trì khoảng cách với tụi anh cho phù hợp”

“Nếu em và chị Hân không đi theo, chẳng phải sẽ khiến mọi người cảnh giác hay sao, lỡ tên nội gián mà anh nói đến biết được thì làm thế nào?” Lan lên tiếng hỏi

Đức cười thú vị, quay sang Hân và nói: “Em đã bao giờ diễn văn nghệ trước lớp chưa? Chúng ta có một tiết mục cần diễn đây”

.....

Trước lối vào Thung Lũng Đen

Nhóm người của Dương sau đợt công kích bất ngờ của Lan và mấy pha tia tót của Hân đã tổn thất gần một nửa, một số tên vẫn còn đang bị thương không thể đứng dậy, các xe quân dụng toàn bộ đều đã chính thức báo hỏng kèm theo mớ súng phòng không gắn trên đó, ngoài súng tiểu liên, AK 47, súng ngắn, lựu đạn thì vũ khí sát thương cao hơn một chút chỉ còn khoảng đầu đó 4 khẩu Bazooka. Tổn thất có thể nói là khá nặng, nhất là khi hai bên

còn chưa chính thức giao chiến.

Phía bên Đức, cứ ra thêm được khoảng 10 người, ngoại trừ bé Nga thì những người còn lại đều là binh sĩ đã qua huấn luyện, thấp nhất cũng là cấp D, có 1 người cấp C, vũ khí trang bị không bằng, đa số chỉ là tiểu liên, súng ngắn, đương nhiên là không kể nhóm của Đức.

Dương chớp chớp mắt, đôi mắt dù còn hơi nhức nhưng đã có thể nhìn trở lại bình thường. Khoảng cách giữa hai bên lúc này chỉ khoảng hơn 50 mét, mũi tên trên vai đã được hất rút ra, vết thương không sâu lắm, máu cũng đã ngừng chảy, hấn đảo mắt nhìn quanh những thiệt hại phía mình, nét mặt âm trầm rồi nhìn về phía Đức, không khí xung quanh căng thẳng như lên dây đàn.

“Bộp ... bộp” Đột ngột, Dương lắc đầu, vỗ tay, giờ ngón cái lên cười lớn:

“Giỏi, quả thật rất giỏi. Trước nay người có thể làm ta chịu thiệt thòi như thế này, chỉ có một mình người mà thôi”

Dương gõ ngón tay lên trán: “Đầu tiên người thuyết phục để ta tin rằng người không hề quan tâm đến sự sống chết của đám người này, sau đó lại giả vờ đưa ra một trao đổi mà ta có lợi hơn, tập trung toàn bộ sự chú ý của ta vào người, để rồi chuẩn bị cho một thời cơ tấn công hoàn hảo ngay khi ta nghĩ ta đang chiếm lợi thế”

“Quả thực rất hoàn hảo, rất đẹp”

“Ta chỉ có một thắc mắc: Ta vẫn luôn theo dõi người rất kỹ từ khi người cầm lấy chiếc váy đó. Làm cách nào người có thể chuẩn bị quả lựu đạn phản quang giống chiếc váy ấy đến như thế? Người hoán đổi nó từ lúc nào?”

Đức yên lặng, không trả lời. Ngay khi lấy chiếc váy từ tay Linh, hấn đã cố kéo thời gian để tra cứu danh mục vật phẩm từ vòng giao dịch, thứ mà hấn ném ra là một loại lựu đạn phản quang có khả năng nguy trang vật phẩm khác, vì không chú trọng sức công phá nên giá cả cũng không mắc lắm, 50 điểm một quả, hấn đã nhanh tay trao đổi khi ném ra.

“Nếu người đã chuẩn bị sẵn một vật đánh tráo như vậy, chẳng lẽ ngay từ đầu người đã có ý đồ với những chiếc váy này hay sao? Rốt cuộc mục đích của người khi gia nhập đám người này là để làm gì vậy?” Dương mỉm cười nhìn hấn, lên tiếng hỏi

Lời nói của hấn rất nhẹ nhàng, nhưng ẩn ý trong đó thì mọi người xung quanh ai cũng hiểu, những đội viên của Linh hơi cảnh giác lùi lại phía sau, vô thức cầm chặt hơn khẩu súng trong tay.

Đức nhíu mày, đánh giá của hấn về tên Dương này nhảy lên một phần, trong thời gian ngắn như vậy mà hấn đã rất nhanh phát hiện ra điểm đáng ngờ trong đó để lợi dụng ly gián tình thế, quả thật khả năng ứng biến không thể xem thường. Dù rằng hấn không coi trọng hay hay có thể nói là ngay từ đầu hấn đã chẳng để chiến lược của Linh và đội viên cô ta vào tính toán tương quan của hai bên, nhưng chiến đấu tối kỵ là bên cạnh tiềm ẩn những nhân tố bất ổn như thế này. Hấn thà rằng chiến đấu một mình cũng không muốn vừa chiến đấu vừa phải đề phòng kẻ bên cạnh mình.

Đức đưa tay lên, chiếc váy hiện ra trong tầm tay, hấn ném về phía sau cho Linh, cô đưa tay chụp lấy, nhìn về phía hấn, ánh mắt nhìn về phía hấn này lên về ấy này, lên tiếng

“Anh không cần thiết phải làm thế, tôi tin anh”

“Cô dẫn mọi người rời khỏi đây đi, phía trại tị nạn lúc này đang cần có người chủ trì, ở đây, chúng tôi sẽ xử lý” Không quay đầu lại, Đức lên tiếng trả lời

Dương vỗ tay, nhìn hấn mỉm cười: “Rất quyết đoán”

“Hành động vừa rồi người làm quả thật rất đẹp, rất hoàn mỹ, nhưng người biết không ... Nó cho ta biết người vẫn có một điểm yếu rất chết người”

“Là gì?” Đức lên tiếng hỏi

“Đó là ...” Dương nháy mắt một cái, mỉm cười trả lời

Đúng lúc ấy, ở phía sau, hai người trong số những con tin được cứu ra lúc nãy, đột ngột rút dao lao đến đâm chết hai người chiến hữu bên cạnh, cướp lấy khẩu súng tiểu liên rồi chĩa thẳng về phía Hấn và Lan bóp cò.

“Khốn ...” Đức vội xoay người lại, giờ tay về phía trước, khiến ma pháp cấp tốc bật lên, lớp lá chắn màu xanh nhạt hiện ra đỡ lấy những loạt đạn bất ngờ bắn tới, những viên đạn như va vào một lớp màng không khí không thể tiến hơn được nữa, dòn dập rơi xuống đất.

Cùng lúc ấy, lúc Linh vừa mới hoảng hốt quay đầu lại, tên Chương bên cạnh lập tức động. Một mũi tên băng xuất hiện ở đầu ngón tay đâm thẳng vào người Linh. Bàn năng chiến đấu khiến Linh kịp đưa tay ra đỡ khiến mũi tên lệch khỏi tim nhưng cũng đâm xuống ngay ổ bụng khiến cô kêu lên đau đớn.

Chương liếc mắt nhìn lên, ánh mắt sắc lạnh, chẳng còn vẻ nhiệt huyết ngây ngô như thường ngày biểu hiện, tay xoắn mạnh khiến mũi tên đâm sâu vào bên trong, cướp lấy mảnh vải trên tay cô, đồng thời tung chân đá mạnh khiến Linh bay ngược về phía sau.

Chương tụ khí thành một mũi tên bằng băng bao bọc lấy mảnh vải rồi bắn mạnh về phía Dương. Tất cả mọi thứ diễn ra chỉ trong chớp mắt, quá nhanh và quá bất ngờ khiến ngay cả Đức cũng không kịp thời phản ứng.

Hai tên đang xả súng thấy không thể phá được lớp khiên ma pháp của Đức thì rút chốt một quả lựu đạn quăng về phía hấn, đồng thời xoay súng bắn qua

những người đồng đội vẫn còn chưa hết bang hoàng.

Đức hừ lạnh một tiếng, lao tới chụp quả lựu đạn, khiến ma pháp tụ tập thành một quả cầu nhỏ bao bọc cả quả lựu đạn vào bên trong, “ầm” một tiếng, quả lựu đạn nổ ngay trong quả cầu trong bàn tay hắn khiến tay hắn rung động tê buốt. Khẩu Desert Eagle lập tức lên đạn nhắm thẳng hai tên đó bắn tới. Viên đạn nổ cùng với động năng gia tốc khiến đầu hai tên nổ tung như hai quả dưa hấu, thân thể bay ngược về phía sau.

Lúc này, Hân cũng đã kịp thời phản ứng, cô lập tức giương cung rút tên nhắm ngay người tên Chương bắn tới.

Chương lộn người một vòng dưới nền tuyết tránh thoát, dưới chân hắn, băng tụ lại thành một đường dài khiến hắn trượt đi một quãng rất nhanh, tung người nhảy lên Chương xoay người giương cung, một mũi tên băng đã xuất hiện nhắm thẳng về phía đám người bắn tới.

Mũi tên bay đến giữa chừng thì nổ tung thành từng luồng hơi tuyết trắng xóa, kèm theo tuyết trời hình thành một lớp màng mỏng che chắn tầm nhìn của mọi người.

Đúng lúc ấy, tên Dương cũng chớp thời cơ hạ lệnh: “Bắn”. Những khẩu tiểu liên, lựu đạn và ba khẩu bazooka còn lại lập tức nhắm ngay nhóm người của Đức đồng loạt khai hỏa.

Hân lập tức kéo Lan vào bên cạnh mình ra lệnh cho tiểu Quang mở lá chắn năng lượng che ở trước người, Đức cũng vội vàng chạy lại bên cạnh Linh mở ra khiên ma pháp chống đỡ.

Tiếng súng ngừng lại, khói bụi tan đi lộ ra nhóm người của Đức.

Hân và Lan vẫn ổn, lớp lá chắn mà tiểu Quang tạo ra đã hơi ẩm ướt, kỳ thực súng đạn ở thời điểm này, trừ một số loại súng máy và pháo cao cấp còn lại thì rất khó xuyên qua lớp lá chắn năng lượng của tiểu Quang, ít nhất là trong thời gian ngắn.

Tuy vậy, xung quanh cũng đã tổn thương khá nặng, chỉ còn khoảng mười ba người sống sót qua đợt tấn công vừa rồi, bé Nga cũng may mắn không sao. Đa số là chết do bị hai tên kia đột kích, trong hoàn cảnh bất ngờ như vậy Đức cũng không thể kịp đỡ đòn cho tất cả trước lớp hỏa lực mà phe của Dương bắn tới, mà chỉ kịp che chắn cho Linh và những người ở gần cô, Linh lúc này cũng bị trúng thương khá nặng, máu từ ổ bụng tuôn ra không ngừng.

Đức xiết chặt nắm tay đứng dậy, nhìn về phía Dương.

Tên Chương lúc này cũng đã nhận cơ hội hỗn loạn chạy về phía bên đó. Dương cầm lấy mũi tên của Chương bắn ra khi này về phía hắn, bóp võ lấy ra mảnh vảy trong đó, miết nhẹ mảnh vảy trên tay, mỉm cười nhìn về phía Đức:

“Điểm yếu chết người của ngươi, đó chính là:

... ngươi vẫn rất quan tâm đến đám người này”.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 179: Ai đúng ai sai

Đức cau mày nhìn hắn, yên lặng không trả lời, quay sang kiểm tra qua vết thương của Linh, vết đâm rất hiểm nhưng may mắn là Linh đã kịp đỡ, mũi tên băng bị lệch khỏi vị trí yếu hại một đoạn ngắn nên chỉ đâm phải phần mềm, cũng không trúng nội tạng quan trọng nào, Lan vội bước lại gần đặt tay lên người Linh sử dụng “Thánh quang thuật”, Hân dẫn tiểu Quang lại đứng bên cạnh Đức cảnh giác nhìn về phía trước. Các vết thương trên người Linh nhanh chóng khép lại, nhưng mất máu và trời lạnh vẫn khiến cô có cảm giác toàn thân tê buốt, Đức cho cô ăn thêm một viên Bổ huyết hoàn để nhanh chóng khôi phục,

Phía bên kia, Dương lấy mảnh vảy đặt vào tay trái, mảnh vảy nhanh chóng tan chảy thành từng luồng mực đen thấm vào da hắn hóa thành một hình xăm thật tinh xảo và sống động, những vết xăm kéo dài qua bả vai kết nối sang cả hình xăm bên tay phải cũ. Dương sáng khoái vươn vai đứng thẳng người dậy, xương cốt trên người hắn kêu lên lách cách, thò ra một ngum khói màu đen.

Đức nheo mắt nhìn kỹ, mắt phân tích vẫn không thể dò được bất cứ thông tin gì hữu ích từ trên người Dương, nhưng có thể cảm giác ra được, hai chiếc vảy kết hợp lại đã khiến hắn đạt được một sự lột xác nào đó về chất.

Dương sáng khoái cười lớn, quay sang vỗ vai người ở bên cạnh: “Làm tốt lắm”, Chương gật đầu đáp lại, ánh mắt bình thản nhìn về phía bên này.

Linh lúc này đã khôi phục, cô đứng thẳng người dậy, nhìn về phía sau, đã có 6 người bị giết trong lần vừa rồi, nắm tay cô xiết chặt run rẩy vì đau lòng và vì giận dữ. Cô nhìn Chương, lên tiếng hỏi, giọng nói tuy cố trấn tĩnh nhưng vẫn nghe ra được sự thất vọng và phẫn nộ:

“Vì cái gì?”

Chuong im lặng không nói, hơi né tránh cái nhìn của cô, Dương nhìn Linh, nở nụ cười nửa miệng quen thuộc, lên tiếng trả lời: “Bởi vì em đó, Linh à”

Nhìn thẳng vào đôi mắt ánh lên sự giận dữ của Linh, Dương gõ gõ tay lên trán: “Em có nhớ hồi đầu tiên lập trại tị nạn không? ...”

“Buổi ban đầu, các người đi ra ngoài cứu người, các người thành lập ra trại tị nạn, đi chiến đấu với xác sống, cứu giúp người còn sống sót, cứu được khoảng bao nhiêu ấy nhỉ, nếu nhớ không nhầm thì lúc đông nhất chắc cũng hơn 1000 người”

“Các người rất dũng cảm, tập hợp những người mạnh mẽ nhất, giỏi giang nhất ra ngoài chiến đấu với xác sống, để cứu thêm kẻ khác, để tìm về thêm lương thực, và cứ thế, cứ thế, các người muốn cứu sống tất cả mọi người, muốn dựng lại một chỗ an toàn, no ấm cho tất cả, lý tưởng thật cao đẹp và vĩ đại phải không?”

“Là do người đã phá hỏng đi tất cả” Linh liếc mắt nhìn hắn, lên tiếng nói

“Do anh sao, haha, thật nực cười” Dương cười lớn đáp lời

“Để anh nhắc lại cho em nhớ những thứ xảy ra sau đó. Người về trại mỗi lúc một đông, nhưng những người tinh anh nhất, giỏi giang nhất ra ngoài chiến đấu thì lại chết mỗi lúc một nhiều, người táng mạng trong đàn xác sống, người liều mạng chiến đấu với thú biến dị và bị giết chết ... người hữu dụng càng ngày càng ít đi, đám vô dụng thì càng ngày càng nhiều lên, người già, phụ nữ, trẻ em, đám bệnh tật, tật nguyền ...”

“Chính vì đám ấy, các người không thể di chuyển đi chỗ khác để tìm nơi trú ẩn an toàn hơn, cũng chẳng dám đi tìm kiếm những chỗ có nhiều lương thực hơn vì sợ đám bọn chúng sẽ chết hết trên hành trình di chuyển khắc nghiệt, đám ấy ngốn hết 7 phần lương thực cho cả trại, còn những kẻ liều mình chiến đấu ở ngoài như chúng ta, như anh, như em, như tất cả những kẻ đang ở đây ... nhận được cái gì hả? Đồi la chỉ là những ngày chiến đấu liên tục mà chẳng biết sống chết lúc nào mà thôi” Dương chỉ tay xung quanh đến từng người, nhìn Linh lớn tiếng hỏi

“Người là kẻ hèn nhất phản bội, ích kỷ chỉ biết đến bản thân mình” Linh nhìn Dương đáp lời

Dương lắc đầu, trả lời: “Không ... không ... Anh là người nhìn ra được thực tại phũ phàng, anh là người cố gắng cứu những kẻ xứng đáng được sống sót, còn các người, còn em, chỉ là những kẻ đáng thương cố gắng kéo dài thời gian chết của tất cả, để rồi từ từ nhưng chắc chắn tất cả sẽ cùng ôm nhau chết chung trong cái ảo tưởng về sự lương thiện và tốt đẹp của con người mà thôi”

“Nhớ cuộc nổi loạn mới gần đây không? Đứng kề cận bên cái chết, tất cả sẽ lột xuống chiếc mặt nạ lương thiện giả dối để chém giết nhau giành lấy đồ ăn, giành lấy quyền sinh tồn, tất cả những ảo vọng tốt đẹp của em đó, cuối cùng sẽ chỉ là hoa trong kính, trăng trong nước mà thôi, nó đẹp đấy nhưng nó không có thật”

“Người là kẻ đã cướp hết lương thực của cả trại đi” Linh gằn giọng đáp lời

Dương cười nhạt: “Giả sử anh để lại mớ lương thực ấy, tại em sẽ cảm cực thêm được bao nhiêu ngày với từng đó miệng ăn đây? Trì hoãn thêm được bao nhiêu thời gian trước khi những cuộc nổi loạn ấy diễn ra? Đừng tự lừa dối mình nữa”

“Em biết gì không? Điều mấu chốt nhất là đợt dịch bệnh Ban độc giết rất nhiều người ấy, mà em vẫn ghê sợ nó đấy, chính nó là thứ đã giúp cho tại em vẫn còn tồn tại đến bây giờ”

“Tự nhiên có cách riêng của nó để loại bỏ những kẻ yếu kém không còn thích hợp để tồn tại, những gì em đang làm chỉ là những mộng tưởng ngây thơ để trì hoãn cái kết cục bất buộc phải xảy đến mà thôi”

“Và chính bởi vì em, vì lý tưởng thơ ngây của em đó, nên tất cả những kẻ theo em, tất cả những kẻ em muốn bảo vệ, những kẻ chiến đấu bên cạnh em, sớm hay muộn đều sẽ chết, chết một cách bất lực, đau đớn và thê thảm, nhưng điều thê thảm nhất đó chính là ... cái chết của bọn chúng sẽ chẳng có bất kỳ ý nghĩa gì cả”

“Người dám..” Linh trừng mắt nhìn Dương lớn tiếng nói

Dương lạnh lùng nhìn lại: “Nói anh nghe, em có thể tự tin nói với anh rằng em sẽ làm được điều em đã nói: cứu tất cả những kẻ theo em hay không?”

Linh xiết chặt nắm tay, yên lặng không nói, hàng loạt hình ảnh những người đã chết hiện lên trong mắt cô, người đội trưởng, đồng đội, người dân trong trại tị nạn, Đại tá ... Cô không thể phản bác lời hấn vì lòng cô vẫn dần vật đổi với những cái chết của họ, một vài người trong số ấy chết là do chính bởi sai lầm của cô. Có rất nhiều người tin tưởng cô chiến đấu bên cạnh cô, và rất nhiều người trong số họ đã ngã xuống, thậm chí ngay vừa mới đây thôi, cô muốn bảo vệ tất cả mọi người, nhưng liệu cô có thể ư, cô không thể ngăn được cái chết của họ. Hay như lời hấn đã nói, liệu có phải quyết định của cô đã đẩy bọn họ vào chỗ chết hay không, liệu cô có đã quá sai khi cố gắng bảo vệ tất cả mọi người? Cô không còn biết rõ nữa, sự hối hận và tự trách vốn ăm ỉ trong lòng bị hấn khơi lên khiến cô không thể tĩnh tâm suy tính, cũng chẳng biết phản bác lại lời hấn như thế nào.

Lúc này, Đức bước lên phía trước một bước, chắn trước người Linh, đối diện với Dương, lên tiếng hỏi:

“Những kẻ đã từng theo người, đã có bao nhiêu người đã phải chết rồi hả Dương?”

Dương nhắm mắt thở ra một hơi, bình thản trả lời: “Một trăm sáu mươi ba người”

Đức gật đầu, hỏi tiếp: “Điều gì khiến người cho rằng cái chết của 163 kẻ đó tạo nên được điều gì khác biệt?”

Dương trả lời: “Trong loạn thế này, người ta sẽ chết đi mỗi ngày, ta không khiến bọn chúng chết ít đi cũng sẽ không làm bọn chúng chết nhiều hơn, điều khác biệt là ta chỉ cho bọn chúng một tương lai, ta chỉ ra cho bọn chúng một con đường sinh tồn trong loạn thế, chiến đấu để mạnh mẽ hơn, để nắm giữ vận mạng của mình”

“Đất nước này, thế giới này đã hỗn loạn rồi, chỉ khi có đủ sức mạnh nguoi mới có thể xây dựng lại mọi thứ, mới có thể một lần nữa đặt lại trật tự”

“Ta sẽ là người hồi sinh lại mảnh đất này từ hỗn loạn, không, ta sẽ còn làm nó mạnh mẽ hơn nữa, trở thành một đế chế hùng mạnh nhất”. Dương nhìn thẳng vào Đức, lớn tiếng nói, âm thanh trầm ổn hữu lực thể hiện một sự tự tin mạnh mẽ, lay nhiễm cả những người xung quanh.

“Đương nhiên, sẽ có người ngã xuống trên con đường đó, rất nhiều, rất nhiều người, nhưng cái chết của bọn họ sẽ không trở thành vô nghĩa”

Dương đảo mắt nhìn về phía Linh, nói: “Linh, điều khác biệt giữa anh và em, đó là anh đủ can đảm để làm những việc tàn nhẫn nhưng bắt buộc phải làm, anh chỉ ra cho bọn họ một con đường để đi, một cái đích để tới, còn em chỉ là một người tốt nhưng không biết phải làm gì để rồi cùng đưa tất cả vào một con đường cụt mà thôi”.

Đức gật đầu, vỗ tay mỉm cười nói: “Nguoi quả thật là một kẻ có tài diễn thuyết đấy, không đi bán hàng đa cấp thì quả là uổng phí”

“Nguoi vẽ ra một cái viễn cảnh tươi lai thật huy hoàng để thu hút kẻ khác đi theo mình, ừ, cũng là đưa ra lý lẽ để những tên phản bội tự bào chữa cho mình” Đức nhìn về phía Chương cười lạnh, lên tiếng

“Một chiêu bài khá hay đấy, nhưng hãy nhớ rằng... kết quả mới chính là thứ quyết định tất cả mọi thứ, chưa chắc Linh sẽ thất bại, cũng không chắc rằng nguoi sẽ thành công. Tương lai mà, ai có thể biết chắc được điều gì chứ”

“Có thể đám các nguoi chết bao nhiêu mạng người để vào được chỗ này rồi lát nữa phát hiện ra chẳng có thứ gì đáng giá ở bên trong đó hết. Có thể lát nữa thôi, nguoi và tất cả những kẻ kia sẽ cùng tiêu dưới những nguy hiểm không lường được, hay đơn giản hơn là chết dưới tay ta, thì mơ mộng của nguoi cũng sẽ chỉ là ảo tưởng đáng cười mà thôi”

Chỉ tay về phía những kẻ đang bị thương sau đợt tấn công của Lan và Hân còn chưa gượng dậy được, Đức lên tiếng hỏi: “Nói ta nghe xem, Dương, đối với những kẻ đã vô dụng đang nằm ở đó, nguoi sẽ đối xử với bọn chúng như thế nào?”

Không đợi Dương trả lời, Đức cười lạnh nói tiếp: “Đây đâu phải là lần lựa chọn đầu tiên đúng không? Nguoi đã một lần muốn vứt đi những kẻ vô dụng thì lần tiếp theo vứt đi sẽ dễ dàng hơn nữa, bọn chúng chỉ là gánh nặng, Tại sao phải bỏ công sức đi lo lắng cho đám vô dụng ấy chứ?”

Đức cười lạnh, nhìn qua từng gương mặt của những kẻ đang đứng ở phía sau Dương, lên tiếng hỏi: “Rồi sẽ đến một ngày, sớm thôi, các nguoi sẽ nằm trong đám người vô dụng đáng bị vứt bỏ đàng kia”

“Rồi sẽ đến một ngày, các nguoi sẽ chết đi như một đám rác rưởi, chết như những tên phản bội dê hèn, nhục nhã và sẽ chẳng có ai, chẳng có ai muốn nhớ đến là đã có những tên cặn bã như thế tồn tại trên đời”

“Đó mới sẽ là kết cục của các nguoi”

Ánh mắt Đức đảo qua từng tên từng tên một, lời nói của hắn như găm vào một cái ghim lạnh lẽo trong lòng bọn chúng, khiến tay cầm vũ khí của bọn chúng run lên.

Dương yên lặng một lúc rồi lên tiếng: “Miệng lưỡi thật sắc bén”

“Nhưng nguoi nói đúng ở một điểm...”

“Kết quả mới là thứ quyết định tất cả mọi thứ”

“Và ta, luôn là kẻ chiến thắng” Dương lạnh lùng nhìn về phía trước, giờ tay lên, con dao găm tinh xảo xuất hiện, luồng khói đen quấn quanh ở trên như toát ra cảm giác yêu dị âm u đầy uy hiếp.

Đức khẽ đảo cổ tay, Lạc phong kiếm đã xuất hiện, mũi kiếm hơi rung nhẹ toát ra ánh sáng trắng sắc lạnh trong nền tuyết trắng:

“Để rồi xem”

Một nụ cười lạnh, một ánh mắt sắc bén, một dao, một kiếm, hai luồng áp lực từ hai kẻ mạnh nhất của hai bên va chạm vào nhau.

Gió gào thét, tuyết tung bay, hoa máu điểm xuyến trên nền trời trắng xóa.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 180: Khai mở

“Keng” “Keng” “Keng”

Âm thanh chiếc dao găm của Dương và Lạc phong kiếm của Đức chém mạnh vào nhau vang lên liên tục trên cánh đồng tuyết trắng.

Trên Lạc phong kiếm lớp phong hỏa chỉ ẩn kết hợp với những tia lửa điện hiện ra phát ra những âm thanh lẹt xẹt trong không khí, lưỡi kiếm được gia cường khả năng công kích và độ sắc bén, trong tay của Đức càng trở nên lợi hại hơn, từng đường kiếm như vẽ ra những ánh trắng loang loáng, liên tục tấn công.

Phía bên kia, Dương cũng không hề tỏ ra núng thối, trên con dao găm và hai tay hắn luôn lượn lờ một làn khói đen hư như thực, đỡ đòn, phản công rất nhanh nhẹn và linh hoạt, không rõ chiếc dao găm ấy làm bằng chất liệu gì nhưng va chạm với Lạc phong kiếm lại không hề có cảm giác thua kém chút nào.

Đây là một cuộc đọ sức dựa trên sức mạnh và kỹ năng. Đối với những người đã từng trải qua thời gian dài rèn luyện như Đức, như Linh, như Dương ... có lẽ đó chính là thứ mà bản thân họ cảm thấy tự tin vào nhất chứ không phải là những thứ năng lực kỳ dị kia.

Hai bên người đi ta tới không ai nhường ai nửa phần, tiếng dao kiếm va chạm vang lên liên tục, cả hai đều có năng lực cận chiến và sử dụng vũ khí rất tốt, gần như ngang ngửa nhau, Đức muốn lợi dụng chiều dài của kiếm ra đòn áp chế từ xa, đòn đâm và chém rất mạnh và dũng mãnh, ngược lại Dương luôn cố gắng vừa đỡ chiêu vừa tiếp cận đến gần lợi dụng những đòn đâm ngắn và hiểm của dao găm đánh vào nơi yếu hại, hắn như một con rắn rình mồi, thủ nhiều, công ít, nhưng lại không hề có cảm giác yếu thế, mỗi đòn đánh đều rất hiểm ác.

Hắn đứng ở phía bên này, cây cung cầm sẵn trên tay, ánh mắt chăm chú quan sát trận chiến nhưng không hành động, những người còn lại và cả phía bên kia cũng làm điều tương tự, vì tất cả đều hiểu rằng bất cứ động thái can thiệp nào đều sẽ xảy ra một cuộc đụng độ tổng lực giữa hai bên, đây là điều mà hiện thời không ai muốn, thêm một điều nữa là, dù rằng có thái độ như thế nào với hai người đang chiến đấu trên kia, kính phục, cảm kích, hay sợ hãi, hai bên đều có một niềm tin rằng “người đó” chắc chắn sẽ chiến thắng, niềm tin này được xây dựng qua từng bước chiến đấu trên mỗi đoạn đường đi, trên từng hành động trước đó.

Tung chân đá mạnh đẩy lùi Dương về phía sau một đoạn ngắn, Đức xoay người vận toàn lực vào Lạc phong kiếm vung lên chém ngang qua cổ hắn, lưỡi kiếm sáng rực lên cùng với những tia chớp lẹt xẹt xung quanh.

Dương lạnh lùng nhìn về phía trước, hắn vận sức khiến lớp khí đen tụ tập thành một tấm khiên chắn che bên phải người hắn, không lùi, cũng không dùng dao đỡ đòn mà lợi dụng tấm chắn và sơ hở khi Đức vung kiếm, lao lên đâm chiếc dao găm vào tim Đức.

Đức hừ lạnh một tiếng, không thu kiếm để đỡ mà vận sức hình thành một lớp khiên ma pháp trước người để che chắn, kiếm trên tay vung mạnh chém xuống.

“Xoẹt” .... “Phập”

Chiếc dao găm của Dương bùng lên lớp hắc khí hình xoắn ốc, hắn vung tay xoáy mạnh, lớp khiên ma pháp như đụng phải khắc tinh vỡ tan thành từng mảnh nhỏ xuyên phá vào bên trong, phía bên kia, Lạc phong kiếm cũng phá tan lá chắn của Dương tạo ra chém thẳng xuống.

Hai đường máu văng lên tung tóe, cả hai hự một tiếng rồi đồng thời lùi lại, ngực trái của Đức kéo một vết thương dài đến trước bụng, máu tuôn xối xả, Dương cũng không nhẹ nhàng hơn được bao nhiêu, vai trái dính một đường kiếm thấu tận xương, thịt bị tróc bay một mảng.

Bằng phản ứng kinh người đã trải qua bao hiểm nguy sống chết, Đức và Dương đều né được đòn đánh chí mạng, nhưng thương thế cũng không hề nhẹ chút nào, cả hai đều rất máu chiến và liều lĩnh, dùng thương đối thương, và kể cả trong lần thi gan này không ai đều tỏ ra chút yếu thế nào.

Đức nuốt một viên thuốc trị thương vào, năng lượng từ lõi Rise được vận dụng để kích hoạt heal, cầm máu, vai trái của Dương cũng bùng lên một lớp hắc khí lượn lờ, máu tươi lập tức ngừng chảy, mảnh thịt sinh sôi lại bằng một tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy được.

“Người biết những gì ta nói là sự thật” Dương nghiêm túc nhìn Đức, trầm giọng nói

“Đừng nói lời thừa thãi, hiện giờ chúng ta là kẻ địch” Đức xoay kiếm một vòng, lên tiếng trả lời

“Phải” Dương nhếch mép cười, ánh mắt trở nên lạnh lại, chiếc dao găm để lên phía trước.

Đột ngột, đúng lúc này, những tiếng gầm lớn vang lên bên trong Thung lũng đen vọng vọng cả không gian khiến cả hai cùng biến sắc.

Dương lăm bằm “Đến lúc rồi sao?”, đoạn hắn lùi lại một bước, hắc khí trên người hắn bùng lên dữ dội, hình thành một luồng khói xoắn ốc, bắn về phía Đức

“Lôi kiếm” Đức vung tay chém mạnh, một luồng lửa điện bằng bạc xuyên qua lớp khí đen bắn thẳng về phía chỗ Dương đang đứng rồi gồng người sử dụng khiên ma pháp che kín toàn thân, đỡ lấy từng luồng khí đen bắn tới. Lớp khí đen có đặc tính ăn mòn rất mạnh, lớp tuyết và cả đất vòng ngoài chỗ Đức đang đứng bị cháy ra thành từng mảng màu đen, nhưng nói chung với Đức thì không có bao nhiêu lực sát thương mà chủ yếu mang tính áp chế và cầm chân là chủ yếu.

Lúc làn khói tan đi, Dương đã di chuyển lại bên phía cánh cổng tan nát và xiêu vẹo cùng với người của hắn, hắn tháo chiếc phù điều trên cổ đặt vào lỗ hổng trên bức tường và cắm cả con dao găm vào chiếc lỗ bên dưới xoay mạnh.

“Uỳnh” Một tiếng ì ùng như tiếng sấm vang lên, chiếc cổng đổ nát đột ngột phát ra một trường năng lượng rất mạnh đẩy văng những kẻ ở gần về phía sau, nó như dẫn bao trùm cả Thung Lũng Đen trong một lớp màng mỏng vô hình vòng cầu không hoàn chỉnh, và không ngừng khuếch tán như giọt dầu lan tỏa trên nước.

Đức chăm chú quan sát tất cả, mày nhíu chặt, ánh mắt nghiêm túc nhìn về phía cổng, đồng thời cũng chú ý lắng nghe từng động tĩnh xung quanh, bên trong Thung Lũng Đen như đang có cái gì đó thức giấc, những tiếng gầm vang vọng từ phía xa đã dần trở nên rõ ràng hơn, và nếu chỉ căn cứ vào tiếng động cũng có thể thấy số lượng của chúng không hề nhỏ chút nào.

Hắn quay đầu về phía sau, lớn tiếng nói: “Linh, cô lập tức đưa tất cả những người khác ra khỏi đây, Hân, Lan, Toàn chuẩn bị theo anh tiến vào bên trong, chú ý bám sát”

Hân gật đầu tiến lại bên cạnh hắn, Lan và Toàn cũng làm tương tự, Linh cắn môi, lên tiếng: “Ồ đó rất nguy hiểm, anh không biết trong đó có gì đâu”

Đức không hề khách khí lạnh nhạt đáp lời: “Chính vì rất nguy hiểm nên các cô đi theo chỉ là gánh nặng cho chúng tôi mà thôi, trở về đi, trại tị nạn lúc này hắn đã hỗn loạn lắm rồi”

Linh xiết chặt nắm tay, ánh mắt xoay chuyển, đoạn quay đầu về phía sau, ra lệnh: “Trực, dẫn toàn bộ mọi người rời khỏi đây, nhanh chóng về trại tị nạn”

“Còn đội trưởng?” người thanh niên tên Trực lên tiếng hỏi

“Tôi sẽ vào đó” Linh đáp lời

Đức quay lại phía sau, nhíu mày, nhưng hắn chưa kịp lên tiếng phản đối thì Linh đã nói: “Tôi từng là người giữ chiếc vảy nên tôi sẽ có một số thông tin về nơi này, hoặc ít nhất là những manh mối về nó, anh không nghĩ thực lực của tôi sẽ kéo chân nhóm của anh chứ?”

“Tùy cô” Đức thờ ra một hơi, nói đoạn tiến về phía trước, những người khác bám theo ngay phía sau. Linh buộc chặt lại chiếc áo bị đâm trúng lúc này, xoa đầu bé Nga, dặn dò những người kia những gì cần kíp rồi khoác lên chiếc áo trùm đầu nhanh chóng đuổi theo.

Trực, cùng những người còn lại xiết chặt nắm tay, cảm giác bất lực trào dâng trong lòng nhưng họ cũng hiểu rằng họ không đủ sức để tham gia trận chiến sắp tới, nếu cố chấp đi tiếp không khéo sẽ còn làm liên lụy những người còn lại, những người bị thương ở đây, và ở trại tị nạn cũng cần phải có người chủ trì.

Trực nhìn về phía Đức lớn tiếng nói: “Xin hãy bảo vệ cô ấy”

Đức hơi khựng lại một chút, khẽ gật đầu rồi tiếp tục tiến về phía cánh cổng.

“Bọn chúng ...” Một người bên cạnh Dương nhìn về phía đám người của Đức đang chạy tới lên tiếng

Dương hơi liếc nhìn về phía sau, nở nụ cười lạnh, rồi trả lời: “Không cần quan tâm đến bọn chúng, đằng nào thì ... bọn chúng cũng sẽ giúp chúng ta giảm bớt áp lực”

“Sẵn sàng chưa?” Hắn quay sang những kẻ ở phía sau, lớn tiếng nói

“Sẵn sàng” Tất cả đồng thanh hô lớn, vũ khí cầm sẵn trên tay, ánh mắt chăm chú nhìn về phía trước

Dương rút chiếc dao găm trên cánh cổng cũ nát, lớp màn vô hình như rung động trong phút chốc rồi ổn định trở lại, nhưng từ phía cổng lớp ánh sáng màu xanh nhạt mở rộng dần dần khép lại. Hắn quay đầu về phía sau, hô lớn:

“Tiến lên”

Tất cả phóng vào chiếc cổng rồi dường như mất hút trong lớp màn ánh sáng ấy, những kẻ bị thương bị vút bỏ lại ở bên ngoài chụm vào nhau, những chiếc xe quân dụng và vũ khí bị hư hỏng cũng được ném sang hai bên.

Dương ngoái đầu nhìn về phía Đức đang chạy đến, vẫy tay, nhếch mép cười rồi cũng nhảy vào bên trong.

Đức quay về mọi người ở phía sau, nghiêm giọng nói: “Bám sát anh” rồi tăng tốc lao về phía trước.

Đến nơi, cánh cổng cũng đang khép lại chỉ bằng một nửa lúc trước, Đức mở khiên ma pháp bao trùm cả đám người rồi nhanh chóng lao vào bên trong lớp màn sáng trước khi nó hoàn toàn khép lại.

Một chốc sau, lớp màn ánh sáng vô hình cũng dần trở nên hoàn chỉnh bao trùm cả Thung Lũng đen vào bên trong. Cảnh vật chìm trong yên tĩnh, chỉ còn lại những bãi tuyết đọng, vết máu đỏ, đất bị cày xới minh chứng cho cuộc chiến vừa xảy ra.

Bạn đang đọc truyện *Hạt Giống Tiến Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

